

ਦਰਖਤ (RAKE)

34670-5

ਗੁਰਦਿਰਾਮ

ਕਿਤ

ਸੁਖ ਸਿੰਘ

(179.7ਈ)

ਗੁਰਦਿਤ
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

ਸ੍ਰੋ: ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹਲਕਾ ਲੋਹੀਆਂ ਨੰ: ੩੬

ਸ਼ੁਰਦਾਰ ਮਾਰ

ਆਪਣਾ ਵੇਟ ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸੋਧੂ:

ਅਜ ਇਹ ਗਲ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਲੁਕੀ ਛਿਪੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਤੋਂ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਟੁਰਨਾ ਨਾਮਧੀਕ 'ਖਾਲਸਾ ਦਲ' ਦੇ ਬੁਰਕੇ ਥੱਲੇ ਓਸੇ ਕੈਰੋ-ਨਾਗੋਕੇ-ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਗੁਟ ਵਲੋਂ ਮਹਾਨ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਤੇ ਸੁੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗੱਦਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਸੂਰਬੀਰ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਦੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਅਖਾੜੇ ਬਣਾਕੇ ਆਪਣੇ ਧੜੇ ਪਾਲੂ ਮਨੋਰਥਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੋ ਧੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਰਕਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਮਹਾਨ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ੫੦੦ ਸੌ ਤੋਂ ਵਧ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾ ਕੇ, ੫੦ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵਧ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਭਰਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਲਕ ਰਾਇ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਉਤੇ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਆਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੀਵੀਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਲਤਾੜਦਾ ਘਟੀਆ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਜ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵੇਲੇ ਮਹੰਤਾਂ ਤੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ

ਇਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਧੜੇ ਦਾ ਥਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਨੇ ਕਦੇ ਭੁਲ ਕੇ ਵੀ ਸਿਖ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਨੇ ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸੱਧੂਪੁਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੰਥ ਸੇਵਕ ਜੀਵਨ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਕ ਲਹਿਰਾਂ ਰਾਗੀ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ, ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਉਨਤੀ ਵਾਸਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਵਾਸਤੇ, ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਬਨਾਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਥਲੇ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਨਗੇ ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਲਾਲੋ ਪੰਥੀ ਸਿਖ ਜਨ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਡਟੇ ਰਹਿਣਗੇ ।

ਅਸੀਂ ਸਮੁੰਹ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਪਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਗੀ ਜੀ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਣ ਪੱਖਾ ਚੋਤੇ ਰਖਦੇ

ਸਫਲ ਬਣਾਓ ।

ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਿਖ ਜਨ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਸੇਵਕ

ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ (ਕਿਲੀ) ਗਿਆਨੀ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ, ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਾਫਰਵਾਲਾ) ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ, ਸਿੰਘ: ਕੱਕਾ ਸਿੰਘ (ਤਲਵੰਡੀ ਬੂਟਿਆਂ) ਕੁੰਡਾ ਸਿੰਘ, ਸੋਦਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਕੁਹਾੜ ਖਰਦੇ) ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਅਕਾਲੀ ਵਾਲਾ) ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ (ਮੀਉਵਾਲ ਰਾਈਆਂ) ਚਾਨਣ ਸਿੰਘ, ਪਹਿਲਵਾਨ ਭਾਗਸਿੰਘ (ਸ਼ੇਖੋਵਾਲ) ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਤਾਗ ਸਿੰਘ (ਨਮਾਜ਼ੀਪੁਰ) ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਮਿਸਤਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ (ਮੁਲੇਵਾਲ ਖਹਿਰ) ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ (ਮੁਲੇਵਾਲ ਬਹਮਣਾਂ) ਪਹਿਲ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ (ਮਰੀਦਵਾਲ) ਸ: ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਜਥੇਦਾਰ ਸਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ (ਬਾਦਸ਼ਾਹਪੁਰ) ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਉਤਮ ਸਿੰਘ (ਸੂਚਾ ਸਿੰਘ (ਮਾਣਕਪੁਰ) ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਜਾਣੀਆਂ) ਸ: ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (ਲਸ਼ੜੀ) ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਮੁਲੇਵਾਲ) ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ (ਸਜਨਵਾਲ) ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਘ (ਜਿਧੜ) ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ (ਮੱਖੀ) ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ (ਖੋਸ਼ਾ) ਮਹੀਤ ਮਣੀ ਰਾਮ: ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ, ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ (ਕਾਕੜ) ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਜਕੋਪੁਰ ਕਲਾਂ) ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ (ਕੰਗ ਖਰਦੇ) ਰਤਨ ਸਿੰਘ (ਮਰਾਜਵਾਲਾ) ਕਿਹਰ ਸਿੰਘ (ਜਲਾਪੁਰਕਲਾਂ) ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਰਾਈਵਾਲ) ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਟਰਨਾ) ਡਾਕਟਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਪੂਰਨ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ, ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਦੋਨੇਵਾਲ) ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਖਲੇਵਾਲ) ਸੁਰਜੀਤ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਬੂੜ ਸਿੰਘ, ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਲਾਭ ਸਿੰਘ (ਯੁਦੂਵਾਲ) ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਬੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਬੂੜ ਸਿੰਘ (ਸੱਧੂਪੁਰ) ਲਾਜਪਤ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਚਾਨਣ ਸਿੰਘ (ਲੋਹੀਆਂ) ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਜੀਵਾ ਸਿੰਘ, ਸਰੈਣ ਸਿੰਘ, (ਜਕੋਪੁਰ ਖਰਦੇ) ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਗਿਦੜਵਿੰਡੀ), ਘੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਗੁਜਰ ਸਿੰਘ, ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ (ਬਾੜਾ ਜੋਧ ਸਿੰਘ) ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, (ਜਕੋਪੁਰ ਖਰਦੇ) ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਗਿਦੜਵਿੰਡੀ), ਘੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਬਗੀਚਾ ਸਿੰਘ, ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ (ਲਾਲੂਵਾਲ), ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਕਿਹਰ ਸਿੰਘ (ਨਸੀਬਪੁਰ), ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ, ਬਖਸ਼ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਕਰੂਹ), ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਸਾਬੋਵਾਲ) ਜਥੇਦਾਰ ਆਤਮਾ

for 820 2426791 2013 2014

१६ डी चरिंगुनी की ७ डि०।

મનુષ્ય ગુણ ચિત્રક સિખજાડે । પાડતાગીરમયો'એ સીડે ।

200- 1000 दिनांक 1000 दिनांक, 1000 दिनांक 1000 दिनांक
1000 दिनांक 1000 दिनांक, 1000 दिनांक 1000 दिनांक

$\frac{3}{2}$ पुनरि - भा. सभादार - मन्त्रिपुण्य विन्दे उठला। राजकीय जर्गल पार पात
उत्पादित

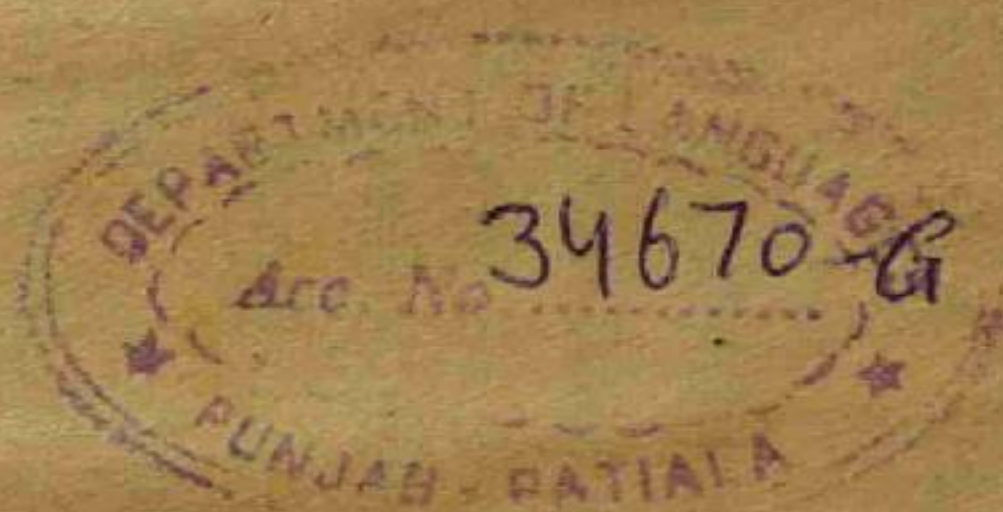
[illegible]

ਰਾਖਾ ਤੋਹ ਵੀ ਗੁਰਗਾਨ । ਤਿਨ ਕਾ ਲਾਭ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਪਾਸ
 ਮੇਰਾ ਕਾਫ਼ਾ ਧਰਮ ਮਾਗੀ । ਕਲੇ ਪੁਰਾਨਾ ਤਾਂ ਤਾਂ ॥੧੬॥
 ਜਕਰ ਸਿਵਿ ਇਨ ਮੈਂ ਸੁਤਾਈ । ਸੋਭਤਿ ਸਿਨ ਕਾ ਲਾਭ ਰਖਾਈ
 ਪਾਸ ਨਿਥਿ ਸਿਨ ਕੇ ਕੁਝ ਭਏ । ਕਲੇ ਕਲਤ ਮੁਠਾ ਭਏ ॥੧੭॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਵ ਸਿਨ ਕੇ ਕੋਪਿਲਾਏ । ਤਬ ਯਾਤਰੇ ਸਕਾਈ ਸੋਭੇ
 ਸਿਨ ਕੇ ਗੁਰ ਕੇ ਮਾਇਤ ਪੁਰੇ । ਸਭ ਸਿਵਿ ਪੁਰਾਨਾ ਮਾਇਤ ॥੧੮॥
 ਸਰਸੰਤ ਸਿਨ ਕੇ ਮਾਇਤ ਜਾਇ । ਸਿਨ ਕੇ ਪੁਰਾਨਾ ਸਿਨ ਕੇ ਮਾਇਤ
 ਸਾਗਰ ਸਿਨ ਕੇ ਮਾਇਤ ਪੁਰੇ । ਪਾਇ ਪੁਰਾਨਾ ਮਾਇਤ ਸੀਤ ॥੧੯॥

ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਲਾਸ

ਕ੍ਰਿ. ਸ਼੍ਰੀ ਮਿਲ

ਦਰਦੇਤ ਪਤਰ (RARE) (2/6/61)

ਲਾਅਧਿਕਸੁਭਨੀਤਾ॥੧੯॥ਮੈਯਹਪ੍ਰਗਟਕਾਲਕਜਾਨੀ॥ਸਸਤਨਾ
 ਮਜੈਮਾਲਬਖਾਨੀ॥ਯਾਕੀਉਪਮਾਅਧਿਕਭੁਟਿਜੈ॥ਬਿਦਾਨਿਧਪਟ
 ਤਰਕੋਦਿਜੈ॥੨੦॥ਦੇਹਰਾ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕ
 ਰਤਾਗਾ॥ਪ੍ਰਗਟਤਟਨਕੀਦੇਹਤੇਭੁਏਸਕਲਹਥੀਆਰਾ॥੨੧॥ਖੜਗ
 ਕੇਤੁਅਰਖੜਗਮਹਿਤਨਕਭੇਦਨਹੀਕੋਇ॥ਸੀਆਨਨਸੀਮੁਖਕਹ
 ਯੇਏਕਰੁਪਕਰਿਜੋਇ॥੨੨॥ਖੜਗਾਦਿਕਹਬਿਖਾਰਜੇਭੁਏਹੋਹਿਗੇ
 ਅੰਨਾ॥ਇਹਸੁਭਕੀਬੀਸਾਟੁਲੀਸਸਤਉਰਬਸੀਧੀਨ॥੨੩॥ਤਾਂਤੇ
 ਮੰਗਲਚਰਨਮੈਅਦੇਮਨਯੈਜੋਇ॥ਇਸਟਦੇਟਸੀਖਾਲਸੈਮਨ
 ਸਾਪੁਰਕਜੋਇ॥੨੪॥ਚੌਪਈ॥ਅਪ੍ਰਮਾਨਤਾਕੀਛੁਬਿਕਹੀਮੈ॥
 ਸਭੁਤੇਆਦਿਜੁਯਾਹਿਮਨਯੈ॥ਆਦਿਸਕਤਮਾਤਾਇਨਜਾਨਹੁ॥ਬੁੱ
 ਧਸਿੰਧਕਹਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥੨੫॥ਜਬਗੁਰਮੇਪਰਭੁਏਸਹਾਈ॥
 ਇਹਕੇਅਰਥਇਸੀਮਹਿਗਾਈ॥ਤਬਤੇਇਹਸੰਗਭੁਯੋਪਿਆਰੇ॥
 ਤਉਕਛਪਾਈਸੁਮਤਸੁਧਾਰੇ॥੨੬॥ਦੇਹਰਾ॥ਤਾਤਮਾਤਪ੍ਰਭਪੁ
 ਰਗਏਬਾਰਕਬੈਸਮਿਝਾਗਾਬਤੇਭੁਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਯੋਲਿਖਨਪੜ
 ਨਦੈਪਆਰਾ॥੨੭॥ਲੈਭੁਤਾਪੁਰਬਕੀਯੋਦਰਸਨਕਾਜਪਮਾਨਾਨ
 ਨਕਮਤੇਸੁਆਇਕਰਤਿਨਹੁਤਜੇਪਰਾਨਾ॥੨੮॥ਜਾਂਤਸਮੈਨਿਜ
 ਪੁਟਿਓਕਹੁਪ੍ਰਮਾਰੇਅਬਗੱਲਾਗੋਨਕਰਤਪਰਲੋਕਤੁਮਹਮਪਕ
 ਰਹਿਕਿਹਪੱਲਾ॥੨੯॥ਚੌਪਈ॥ਕਹਾਬੰਧਗੁਰਕੇਗਹੁਪੱਲਾ॥ਇ
 ਤਉਤਜਾਕੇਹੁਕਮਅਚੱਲਾ॥ਅੰਸਨਬੰਧਝੁਠਦਿਨਚਾਰਾ॥ਸਾਚੇਗੁਰ
 ਧਰਰਿਦੈਮਝਾਗਾ॥੩੦॥ਦਰਸਨਕਰਹੁਜਾਇਦਰਬਾਰਾ॥ਅੰਰਿਨ
 ਰਿਦਮੈਧਰੀਜੀਜਾਗਾਜੋਕਰਹੈਤੇਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ॥ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰਨ

ਦਰਿਨਿਹਾਰਾ॥੩੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੁਕੇ ਬਾਕਪ੍ਰਮਾਨਕਰ ਨਾਥਚਰਨ
 ਉਰਧਾਰਾਸੀਪਟਵੇ ਤਬਆਇਓਕੀਨੋਆਨਦੀਦਾਰਾ॥੩੨॥ ਬਾਰ
 ਬੈਸਗੁਰਚਰਤਲਖ ਗਦਗਦਭੁਯੋਪਬੀਨਾਸਤੁਸੰਗਤਮੈਘੋਮਿ
 ਲਿਓਜੈਸੇਜਲਮਿਲਮੀਨਾ॥੩੩॥ ਮਾਸਇਕਾਦਸਤਿਹਬਸਿਓਕੀਓ
 ਪਾਠਜੁਗੀਥਾਯੋਉਪਜੀਬਾਧਿਆਤੁਮੈਕਿਹਬਿਧਿਪੜੀਅੰਸੀਬਿ॥
 ੩੪॥ ਸੁਪਨੈਮੈਦਰਸਨਭੁਯੋਕਿਪਾਸਿਧਕੋਆਨਾਸਸਤਨਾਖਕੀ
 ਮਾਲਕੋਮਾਂਗਿਓਪੁਤੁਪੈਰਮਾਨਾ॥੩੫॥ ਚੰਪਈ ॥ ਯੋਯੋਆਰਮਾ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਭੁਈ॥ ਇਹਕੇਅਰਥਇਸੀਮਹਿਅਧੀ॥ ਦੰਦੁਲਏਂਗਾ
 ਧੀਰਜਨਾਲਾਘੋਬੀਗੀਬਸਸਤਜੁਤਮਾਲਾ॥੩੬॥ ਤੁਯੋਦਿਨਤੈਮੁਰ
 ਰਿਏਮਝਾਰਾਉਪਜੋਯਕੋਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਾਯੋਮਾਲਾਮੇਰੇਉਰਮਾਰਿ
 ॥ ਪਦਕੀਮੋਕਹੁਚਿੰਤਾਨਾਹਿ॥੩੭॥ ਅਬਬੀਅਨੰਦਪੁਰਸੁਮਨਾਉ॥
 ਜਾਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਉ॥ ਸੰਦਰਪੁਰੀਅਧਿਕਬਰਨੀਕੀ॥ ਬ
 ਰਖਾਸਦਜਿਹਹੇਤਅਮੀਕੀ॥੩੮॥ ਗਿਰਵੈਦਿਪਤੁਪੱਬਜਿਹਭਾਰੀ
 ॥ ਬੀਰਪੁਰੀਅਦਭੁਤਉਜਿਆਰੀ॥ ਉਪਰਮਾਤਾਭਟਨਬਿਰਾਜੈ॥ ਤ
 ਰੈਨਦੀਰੰਗਾਸਤਰਾਜੈ॥੩੯॥ ਸਾਤਧੁਜਾਸੰਦਰਬਰਸੇਹੈ॥ ਸੁਰਨ
 ਰਜਫੁਭੁਜੰਗਨਮੇਹੈ॥ ਘੋਬੀਗੀਬਪਦੈਬਹੁਗੁਨੀ॥ ਸਿੱਖਸਖਾਸੁਨਏ
 ਜਨਮੁਨੀ॥੪੦॥ ਪਟਿਯੋਖਸੰਖਧੁਨਨਾਦੀ॥ ਗੁਹਗੁਹਕੋਤਕਕੋਟ
 ਅਨਾਦੀ॥ ਬਗਰਬਜਾਰਬੀਬਕਾਬਨੀ॥ ਚਿਤਕਕੀਚਿਤਜਨੁਪਨੀ
 ॥੪੧॥ ਸਿੱਖਸਖਾਪੁਰਮੈਜੋਉਬਸੈ॥ ਨਿਜਸੁਖਨਿਰਖਸੁਰਗਕਹਹ
 ਸੈ॥ ਸੁਰਨਸੁਰੈਨੀਰਸੁਖਦਾਈ॥ ਮੋਰਚਕੋਰਬਿਬਿਧਸੁਕਲਾਈ॥
 ੪੨॥ ਬਾਰਾਤਕਾਗੁਪਫੁਲਦਾਰੀ॥ ਸੇਭਤਬਾਇਸਲਲਕਰਚਰੀ

॥ ਅਧਮ ਜੀਵ ਦਰਸਨ ਜੇਊ ਆਈ ॥ ਸੀਤਲ ਹੋਤ ਦਰਸਕ ਹਪਾਈ ॥
 ॥ ੪੩ ॥ ਗਮਨ ਛੁਤ ਉਗਟ ਤਤਿਹ ਉਗਾਜੇ ਦਰਸਤ ਅਨੰਦ ਚਲਿ ਪੁਰ ॥
 ॥ ਅਪਮਾਨ ਛੁਬਿ ਇਸੈ ਭੁਨੀ ਜੈ ॥ ਯਾਕੀ ਉਪਮਾ ਯਾਕ ਹਵੀ ਜੈ ॥ ੪੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਿ ਕਿਲ ਕੀਰ ਕਪੋਤ ਸਿਖ ਬਿਚਰਤ ਨਾਗਰ ਸੇਰਾ ॥ ਬਿ
 ਨ ਆਇ ਸਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਸਕਤ ਨ ਕਿਸੀ ਛੇਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਤਵ ਨ ਨਗਰ
 ਸੁਭ ਬਸਤ ਬਰ ਬਰਨੀ ਕਥਾ ਸੁਪੁਟਿ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਲਲਿਤ ਰਾ
 ਤ ਪਾਟਨ ਅਧਿਕ ਬਚਿਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਮਤ ਸਹਸੁ ਪੁਰਨ
 ਕਹਤ ਤਬਾ ॥ ਅਰਧੁ ਸਹਸੁ ਫੁਨ ਚਾਰ ਗਨਤ ਸਬਾ ਕੁਆਰ ਟਵੀ ਪੀ
 ਚਮ ਰਵਿਟਾਰਾ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਲੀਨੋ ਅਟੁਤਾਰਾ ॥ ੪੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸਤ ਸੰਗਤ ਪਦ ਜਲਜ ਰਜ ਤਿਹ ਅਜਿਨ ਦਿਗ ਭਾਰਾ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰਿ
 ਓ ਬਾਰ ਜਿਹ ਬਾਕ ਸਿੰਧ ਮੰਤਾਰਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸਵੈਆ ॥ ਆਦਰ ਅਤਿ ਸੁਕੁ
 ਲ ਬਿਰਾਜਿਤ ਛੀਰ ਕਿਧੈ ਬਰਨ ਟਲੀ ਪਾਈ ॥ ਭੂਖਨ ਛੰਦ ਜੁ ਬਿੰਦ ਭੁਰਿ
 ਓ ਯਹ ਛੀਰ ਜਜੀਤ ਲਖਿਯੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਬਾਰਨ ਇੰਦ ਗਇੰਦ ਇਤੈ
 ਗਰ ਮੁਰਤ ਜੁ ਬਰਨੈ ਜਲੁ ਜਾਈ ॥ ਸੀਤੁ ਮਹਾਲ ਕਰੈ ਮਨ ਮਜਨ ਯਾ
 ਬਿਧਿ ਸੋਨਿਧਿ ਛੀਰ ਸੁਭਾਈ ॥ ੪੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਬਿ ਕੋ ਬਿਦਗਮ
 ਨੀ ਨਹੀ ਨਹਿ ਪੰਡਤ ਬਰਧੀ ਗਾਪੇ ਮਕਥ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ਬਰਨਤ ਹੈ ਇਹ
 ਕੀਰਾ ॥ ੫੦ ॥ ਸਵੈਆ ॥ ਮੋਰ ਅਧੀ ਮਤ ਰੰਚ ਸਮਾਨਕ ਦੇ ਬਰ ਗਿੰ
 ਬ ਸੁਸਾਗਰ ਭਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਲਾਸ ਗੁਰੂ ਜਿਹ ਕੋ ਬਰ ਕੋਟ ਗੁਣਿ ਕਰ
 ਪੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਤਾਸੁ ਬਿਲੋਇ ਸੁ ਬੁੰਦ ਲਈ ਮਮ ਦੇ ਮਨ ਸਾਮਨ ਮਾਧਿ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪਾਪਰ ਤਾਪ ਹਜੀਟ ਪਿਰਿ ਓਯਹਿ ਜੈ ਸਧ ਸੈ ਸੁਖ ਆਪ
 ਮੰਤਾਰੀ ॥ ੫੧ ॥ ਸਵੈਆ ॥ ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਬਿਅਤਿ ਫਿਪਾ ਨਿਧਿ ਰੂਪਰ

ਰੇਖਜਿਸੈਕਛੁਨਾਹੀ। ਸੇਵਤਰੈਰਹਿਸੇਸਾਸਿਸੇਚਤੁਰਾਨਨਸੇਜਿਹਪਾਰ
 ਨਪਾਹੀ। ਤਾਗੁਰੁਕੇਰਚਰਿਤਲਿਖਮਮਚਾਹਤੁਰੈਕਰਕੈਸੁਦਿਠਾ
 ਈ। ਆਪਿਨਿਬਾਹੁਕਰੈਗੁਰਮੂਰਤਿਕਿੰਕਰਜਾਨੁਭਲੇਗਹਿਬਾਹੀ
 ॥੫੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਆਦਿਰੂਪਮਹਾਰਾਜਜੇਧਰੇਸੁਧਰਨਮੰਤਾਰ
 ॥ ਤਿਨਕੀਕਥਾਅਨੰਤਗਤਸੇਸਨਪਾਏਪਾਰਾ। ੫੩॥ ਦਸਮਰੂਪ
 ਗੁਰਦੇਵਜੁਜਿਟਕੋਤਕਜਗਕੀਨਾ। ਤਾਕੋਕਛੁਕਪੁਸੰਗਅਬਿਬਰ
 ਨੈਅਧਿਕਨਟੀਨਾ। ੫੪॥ ਅਬਗੁਰਬੀਸਬਰਨਨੀ। ਦੇਹਰਾ ॥
 ਰੂਪਅਨੂਪਸੁਬਿਮਲਗਤਿਅਬਬਰਨੇਬਰਬੀਸ। ਕਲਪਤਰੇਵਰ
 ਦਾਸਕਹੋਸਕਲਜਗਤਅਟਤੀਸਾ। ੫੫॥ ਸੇਰਠਾ ॥ ਅੰਚੁਤਅ
 ਲਖਅਭੇਵਸ੍ਰੀਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਬਲਾ। ਆਦਿਰੂਪਗੁਰਦੇਵਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾ। ੫੬॥ ਪੁਨਅੰਗਦਮਹਾਰਾਜਪਰਮਤੰਤਰੁਏ
 ਤਤਮਿਲਾ। ਸਗਲਜਗਤਸਿਰਤਾਜਆਦਿਅਨੀਲਅਗਾਧਿਗਤ
 ॥੫੭॥ ਸ੍ਰੀਅੰਗਦਪਰਸਾਦਿਅਮਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਭੁਏ। ਆਦਿਅ
 ਨੀਲਅਗਾਧਿਪਰਮਜੇਤਿਮਿਲਜੇਤਿਮਾਹਿ। ੫੮॥ ਚਉਪਈ ॥
 ਰਾਮਨਾਮਸਤਿਗੁਰਪੁਨਲਹੀਅੰ। ਜਗਤਾਰਕਸੇਦੀਪੁਰਕਹੀਅੰ
 ॥ ਸ੍ਰੀਅਰਜਨਤਿਹਤੇਗੁਰੁਭੁਏ। ਅਭੈਦਾਨਜਗਕੋਜਿਨਦਯੋ। ੫੯
 ॥ ਜਬਦਜਹਾਜਸੇਤਜਿਹਬਾਧਿਓਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਚੁਦੈਸਾਧਿਓ
 ॥ ਤਿਹਤੇਹਰਿਗੋਬਿੰਦਪਛਾਨਹੁ। ਅੰਚੁਤਅਲਖਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹੁ
 ॥੬੦॥ ਖਲਖੰਡਨਮੰਡਨਧਰਸਾਰੀ। ਖੜਗਪਾਨਸਾਹਿਬਅਵਤਾ
 ਰੀ। ਖਲਦਲਭਲੀਭਾਂਤਿਜਿਹਖੰਡੇ। ਜਲਬਲੁਜਸੁਛਾਯੋਬ੍ਰਹਮੰ
 ਰੇ। ੬੧॥ ਪਰਮਜੇਤਿਜਬਜੇਤਿਮਿਲਾਨੀ। ਤਬਹਰਿਗਾਇਭੁਏਤਿ

ਹਥਾਨੀ। ਤਾਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕਿਸਨ ਸੁਜਾਨਹਾ। ਏਕ ਜੋਤਿ ਸਤੁ ਮਹਿ ਪਰਿਚਾ
 ਨਹਾ॥ ੬੨॥ ਅਕਿਲੁ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਮਹਾਰਾਜ ਦਿਲੀ ਜਬ ਆਇਓ
 ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕਛੁ ਪੁਛਨ ਕਾਜ ਬੁਲਾਇਓ। ਰਾਜਾ ਕੇ ਜਬ ਮਹਲਨ
 ਉਤਰੇ ਆਇਕੈ॥ ੬੩॥ ਸਤੁ ਰਾਜਾ ਰਨਵਾਸ ਜੁ ਰਹੇ ਲੁਭਾਇਕੈ॥ ੬੪॥
 ਰਾਨੀ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿ ਪੁਤਗਿਆ ਯੈਂ ਰੁਈ। ਤੂੰ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨ ਉਸਤਿਗਾਰ
 ਹੈ ਸੁਹੀ॥ ਸਰਬ ਤਿਆ ਕੋ ਛੋਰਿ ਮੋਰਿ ਉਰ ਬਹੈ ਗੋ। ਚੋਤ ਬਤ ਉਸਤਿਗਾਰ
 ਰਸਹੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਦਹੈ ਗੋ॥ ੬੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਯੈਂ ਰਾਨੀ ਮਨ ਮਹਿ
 ਧਰ ਬੈਠੀ ਤਿਆਨ ਮੰਤ੍ਰਾਗਾ ਸਤੁ ਰਾਨਨ ਕੋ ਤੁਆਗ ਕਰ ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਗਾਰਾ॥ ੬੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੈਠੀ ਛਪੀ ਨਾਰਿਥੀ ਜਗਾਂ ਲੀਨੇ ਸਖੀ ਸੋਹ
 ਜ ਸੰਗ ਮਹਾਂ ਛਰੀ ਹਨ ਤਸਿਰ ਸਤੁਨ ਸਿਧਾਏ। ਚਲ ਗੋਦੀ ਰਾਨੀ ਕੀ
 ਆਏ॥ ੬੭॥ ਰੂਪ ਗਰੀਬ ਧਰੇ ਜਿਤ ਰਾਨੀ। ਰਾਜਿਤ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸ
 ਰਸਾਨੀ। ਹੀਰਾ ਜੈਸ ਮਲਨ ਪਟ ਮਾਹੀ। ਤਿਉ ਰਾਜਤ ਰਾਨੀ ਚਿਹਨਾ
 ਹੀ॥ ੬੮॥ ਬਿਸਮ ਭਈ ਅਬਲਾਤ ਬਸਾਰੀ। ਧੀਨੀ ਧੀਨਿ ਬਚ ਕਹਤ
 ਪੁਕਾਰੀ। ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਸਿਖਨੀ ਤਿਆ ਭਈ। ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆ ਗਿ ਸੱਧ
 ਦੈ ਗਈ॥ ੬੯॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਸਤੁ ਹੀਰਨ ਵਾਸਾ। ਸੇਵਾ ਮੈ ਲਾਗੇ ਰੋ
 ਇਦਾਸਾ। ਸਰਬ ਸਹਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਸਾਰੀ। ਚਲਿ ਆਵਤ ਗੁਰ ਚਰ
 ਨ ਮੰਤ੍ਰਾਗੀ॥ ੭੦॥ ਸਰਬ ਭੇਟ ਲੈ ਲੈ ਜਨ ਆਵੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਦ
 ਰਸਨ ਪਾਵੈ। ਸੇਵਾ ਕਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਰਿਝਾਏ। ਅਟਰ ਸੁੰਗ ਮਹਿ ਦਿ
 ਸਟੀ ਆਏ॥ ੭੧॥ ਅਮਰ ਲੋਕ ਕਾ ਕੀਓ ਤੁਆਗ। ਲਖ ਸੰਗਤਿ ਤਬ
 ਭੇਦ ਉਚਾਰਾ। ਸਾਤੁ ਬਰਖ ਕੀ ਤੁਮਰੀ ਬੈਸਾ। ਕੋਇਨ ਨਿਰਖ ਜਗ ਕੇ ਮੈ
 ਸਾ॥ ੭੨॥ ਜਗ ਕੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਮੈਨਾ। ਆਨਦ ਸੇ ਨਿਰਖ ਨਿਜ ਨੈਨ

॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਜਾਸ ਸੁਖ ਰਹਿ ਓਸ ਮਾਈ ॥
 ੭੨ ॥ ਕੋਟ ਸੁਖ ਜਗ ਕੇ ਇਹ ਭੁਛਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਗਗਨ ਤਨਹੀ ਕਛਾ ॥ ਬੰਤੋ ਸੁ
 ਖਤਾ ਕਹਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਜਾਮੈ ਗੁਰੂ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ੭੩ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਹੀ ਗਰੀ
 ਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਬਾਇਸਾਹ ਕਿਛੁ ਪੁਛਨ ਕਾਜਾ ॥ ਤੁਮ ਕਹ ਬੰਦਿ ਇਹ ਠੰਗ ਬੁ
 ਲਾਵਾ ॥ ਤੁਮ ਭਾਕਹ ਨਹੀ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ੭੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਰਨ ਕਹੇ
 ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਮਸਤ ਕਲਗਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਲੇਛੁ ਕੇ ਦਰਸ
 ਨ ਦੇਨਾ ॥ ਆਪ ਜਾਇ ਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਲੇਨਾ ॥ ੭੫ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਹੀ ਬਹੁਰ ਇ
 ਮ ਧਾਇ ॥ ਪੁਛੈ ਗੇਹ ਮ ਕਉ ਸੁ ਬੁਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦਿਲੀ ਮਹਿ ਆ
 ਇ ॥ ਮੁਕੁ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ੭੬ ॥ ਯੈ ਕਹੀ ਯੈ ਯਾ ਕੋ ਤੁਮ
 ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਹਾ ਯੈ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ
 ਇ ॥ ਜਾਮਨਿ ਨਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਪਿਉ ਗੁਰੂ ਮਿਠਾ
 ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜਾ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਰਹਿ
 ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਟਾ ਸੀ ਆਟੈ ਮਹਲੀ
 ਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਹੁਭੋ ਵੇਲਾ ਟਿਣਾਸਾ ॥ ੭੭ ॥ ਸਾਰੇ ਵਾਰ
 ਸਲੋਕ ਸੁਨਾਈ ॥ ਇਹ ਬਚ ਗੁਰ ਕੇ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਈ ॥ ਦਸ ਮਹਲ ਨ
 ਕੀ ਸੁਣੀ ਮੈ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਇ ਮੈ ਨਿਰਖ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੭੮ ॥ ਸੰਗਤਿ
 ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗੀ ਨਾਥਾ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਹਾ ਨਿਵਾਟੈ ਮਾਥਾ ॥ ਬਾਬਾ ਸਹੀ ਬਕ
 ਲੈ ਅਧਿ ॥ ਢੰਦੁ ਲੇਹੁ ਤਾ ਕੇ ਕਰ ਚਾਹਿ ॥ ੭੯ ॥ ਛੁਪਿ ਕੇ ਸੋ ਨਹੀ ਰਹਿ
 ਦਿਆਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਰਜਿ ਮ ਕਰਗ ਉਜਾਲਾ ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਕਰ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਬਚ ਪਾਇ ॥ ਨਿਜ ਸੁਖ ਭੀ ਤਰਗਾਏ ਸਮਾਇ ॥ ੮੦ ॥ ਸੰਮਤ ਸ
 ਤਰਹ ਸਹਸ ਭੁਟਿ ਜੈ ॥ ਇਕੀ ਵਾ ਸੰਗ ਮੇਰ ਮਿਲਿ ਜੈ ॥ ਰੇਤ ਸੁਦੀ

ਰੋਹ ਬੁਧਵਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਏ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੮੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਤੇ ਪੁਨ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਪੈ ਛੁਬਿ ਛਾਈ ॥ ਦੀਪ
 ਕ ਦੀਪ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਾਹਿਬੁ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਭਾਰ ਬਖ
 ਰੋ ਜਾਤ ਰਸਾਤਲ ਰਾਖ ਲਯੋ ਜਿਹ ਸੀਸ ਚ ਦਾਈ ॥ ਭਾਗੁ ਰਕੀ ਬਰਨ
 ਕ ਬਿਸੁੰਦਰ ਸੰਤ ਜੁਨੇ ਮਨ ਮੋਦ ਬ ਦਾਈ ॥ ੮੨ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਦੀਪਕ
 ਦੀਪ ਕਲਸ ਜਗ ਥੀਭਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਜਾਹਿ ਰਹਤਿ ਜਗ ਦੰਭਾ ॥ ਸਾਗਰ
 ਸੀਹ ਧਉਲ ਧਾਰਿ ਧਰਤਾ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ॥ ੮੩ ॥ ਸ
 ਹਰ ਬਕਾਲ ਜਗ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਅਮਰਾਵਤੀ ਨਿਰਖ ਦੁਤਿ ਲਾਜੈ ॥ ਨ
 ਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਤੀਰ ਬਸਤ ਬਗਾ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਉਪਮਾਤਾ ਕੀ ਧਰਾ ॥ ੮੪ ॥
 ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਇਸ ਕੂਪ ਤਰ੍ਹਾਗ ਅਨੁਪਮ ਬਾਗ ਸਰ੍ਹਾਗ ਸੁਭ ਮਸੁ
 ਹਾਈ ॥ ਬਾਜਗਾਇੰਦ ਬੰਨੇ ਰਬ ਬਾਹਨ ਅੰਨ ਬਸੰਨ ਕੀ ਤੋਟ ਨ ਕਾਈ
 ॥ ਦੇਵ ਸਰੂਪ ਦਿਵੈ ਨਰ ਨਾਰਿ ਸੁਗਿਆਨ ਕਥਾ ਜੁਦਾਇਆ ਉਰ ਆਈ
 ॥ ਦੇਸ ਬਿਸਾਲ ਰਸਾਲ ਪੁਰੀ ਟਹਿਨਾ ਬਸਦਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥
 ੮੫ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਬਸਤ ਆਪ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦ
 ਰ ਜੁ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਪ੍ਰਤਿਹ ਸਿਰ ਧਾਰਿਯੋ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਿਸਤਾਰਿਯੋ ॥ ੮੬ ॥ ਬਾਲ ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਬਾਬ
 ਸਹੀ ਬਕਾਲੇ ਜਥਾ ॥ ਜੋ ਸੁਨ ਕਰ ਸੇਵੀ ਸਭ ਸਾਰੇ ॥ ਆਏ ਮਧਿ ਸੁਨ ਗ
 ਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੮੭ ॥ ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਨਿਜੋ ਕੋ ਕਹਣਾਈ ॥ ਬਾਈ ਬੈਰ ਮੰਜੀ
 ਅਨ ਲਾਈ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾਜੇ ਕੋ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਬਾਈ ਠਵਰ ਸੁਭੇਟ ਚ
 ਦਾਵੈ ॥ ੮੮ ॥ ਤਉਨ ਸਮੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਮ ਸੁਨਾ ॥ ਆਯੋ ਏਕ ਸਿੱਖ ਬਹੁ
 ਗੁਨਾ ॥ ਮਖਨ ਸ੍ਰਾਹ ਤਾ ਸਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾਨੁਕ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨ ਕੇ ਧਾਮ

੮੮॥ ਦਫ਼ਨ ਕੇਟਾਰ ਕੋਨਾਇਕਾ ਲਫ਼ ਬੈਲ ਜਿਹ ਚਲੈ ਸਹਾਇਕਾ
 ਬਣ ਜਬ ਪਾਰ ਬਿਤ ਬਿਤ ਲਾਗਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਸ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਾ
 ਗਾ ॥ ੮੯॥ ਸੇਵਰ ਸਨ ਜਾਹਿ ਬਕੇ ਆਯੋ ਆਗੇ ਦਿਲੀਯੋ ਸੁਨ ਪਾਯੋ
 ॥ ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਇਮ ਆਈ ॥ ਚਲੇ ਬਕਾਲੇ ਮੱਧਿ ਜੁਧਾਈ ॥ ੯੦॥
 ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਪਹੁਚਿਓ ਜਬ ਆਈ ॥ ਆਗੇ ਯੋ ਬਤੀਆ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥
 ਬਾਈ ਗੁਰੂ ਬਨੈ ਇਹ ਬਾਨੈ ॥ ਬਿਨ ਬਿਚਾਰਨ ਜਾਹਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੯੧॥ ਦੇ
 ਹਰ ॥ ਬਾਈ ਗੁਰੂ ਸੁਇਤ ਬਨੇ ਕਾਹ ਤਜੇ ਕਿਤ ਜਾਉ ॥ ਮੇਕਹ ਇਹ
 ਚਿੰਤਾ ਭਈ ਕਾਪਹ ਭੇਦ ਬਤਾਉ ॥ ੯੨॥ ਦੇਬਿਸ ਗੁਰੂ ਨਹੇ ਹਿਰੇ ਗੁਰੂ
 ਹੋਇ ਹੈ ਏਕਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕੈਸ ਪਛਾਨਿ ਪੈ ਕਰ ਕੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ੯੩॥ ਪਾ
 ਚ ਪਾਂਚ ਧਰਮ ਹਰ ਕੋ ਟਿਕਤ ਫਿਰੇ ਸਬ ਸੀਸਾ ਜੇ ਸਭ ਹੀ ਮੰਗ ਲੇਹਿ
 ਗੋ ਸੇ ਮੇਰੇ ਜਗਦੀਸ ॥ ੯੪॥ ਚਉਪਈ ॥ ਮੰਨਤ ਗੋਲਕ ਭੇਟ ਵਸੇ
 ਧਾ ॥ ਤਾਹੀ ਕਹ ਮਮ ਦੇਟ ਉਸੇ ਧਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਦੁਰ ਕਰੈ
 ਗੋ ਸੇ ਸੈ ਮਰਮਾ ॥ ੯੫॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਗੁਰੂ ਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਂਗ ਲੇਇ ਗੋ
 ਮੁਖ ਤੇ ਸੋਇ ॥ ਅੰਸੇ ਮਨ ਕਹਿ ਸਿੱਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਲਾਗੇ ਮੰਜੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਨ
 ॥ ਬਾਈ ਬਾਂਤਿ ਨ ਜਾਇ ਚਢਾਈ ॥ ਪਾਂਚ ਅਸਰ ਫੀ ਅਵਰ ਕਢਾਈ ॥
 ੯੬॥ ਪੁਨ ਬੋਲਿਓ ਅੰਸੇ ਸਿਖ ਬੈਨਾ ॥ ਅਉ ਕੋਊ ਮੰਜੀ ਬਾਕੀ ਅੰਨਾ ॥
 ਲੋਗਨ ਕਹੀ ਅਉਰ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਈ ਏਈ ਮੰਜੀਆ ਆਹੀ ॥ ੯੭॥
 ॥ ਪੁਨ ਬਾਲਕ ਭਾਖੇ ਇਮ ਬੈਨਾ ॥ ਬਾਬਾ ਤੇਗਾ ਹੈ ਇਕ ਅੰਨਾ ਲੋਗਨ
 ਕਹਾ ਮੰਜੀ ਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬੈਠੇ ਅੰਦਰਿ ਸਾਂਸੁ ਸਬਾਹੀ ॥ ੧੦੦॥ ਭੁਲੀ
 ਬਰੀਕਾਲ ਹੈ ਨ ਭੇਟਾ ॥ ਨਕਾਹੁ ਸਿਉ ਲੇਉ ਨ ਦੇਟਾ ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਸਿੱਖ ਕਹ
 ਪਤਿ ਹਨਾਮਾ ॥ ਕਿਹ ਤੇਗਾ ਸੋਢੀ ਜੁ ਧਾਮਾ ॥ ੧੦੧॥ ਬਾਲਕ ਪੁਨਿ ਲੋਗਨ

ਯੋਕਹੀ। ਚਲਤਿ ਹਸਦਨ ਦਿਖਾਵਹੁ ਸਹੀ। ਤਵ ਨੈਠਵਰ ਸਰਬ ਚਲ
 ਗਏ। ਆਦਰਵਾਜਿਹੁ ਇਸ ਬਿਤ ਭਏ॥ ੧੦੨॥ ਆਤਮਾ ਅੰਦਰਿ ਤੇ
 ਬੋਲੀ। ਕਿ ਆਤਮ ਬਚਨ ਬਖਾਨਤ ਗੋਲੀ। ਨਾਇਕ ਬਚਨ ਕਹੇ ਇਹ
 ਭਾਇ। ਭੋਗ ਬਾਬਾ ਹੈ ਕਿਹ ਜਾਇ॥ ੧੦੩॥ ਹਮ ਆਤਮ ਦਰਸਨ ਭਿਹਰ
 ਹੈ। ਭੇਟ ਚਦਾਇ ਬਾਤ ਸਬ ਕਹੈ। ਦਫਨ ਦੇਸਹ ਮਾਠੀ ਦਾਸੀ। ਆਏ
 ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੧੦੪॥ ਜਬਾ ਸਕਤ ਜੇ ਭੇਟ ਸੁਮਾਈ। ਆ
 ਏ ਮੰਜੀ ਸਰਬ ਚਦਾਈ। ਇਹ ਜਾਹਿ ਬਕੇ ਸੁਨਿਕਰ ਨਾਮਾ। ਆਤਮਾ
 ਏ ਭਿਹਾਰੇ ਧਾਮਾ॥ ੧੦੫॥ ਏਹ ਰਾ। ਸੀ ਮਾਤਮ ਜਗ ਨਾਨਕੀ ਉਚਰੇ
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੈਨਾ। ਮੇਰੇ ਹੀ ਦਹ ਪੁਤ ਨਿਜ ਮਸਤ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰੈਨਾ॥ ੧੦੬॥
 ਪਾਪ ਝੀਛੰਦ। ਤਬ ਕਹੀ ਮਾਤਮ ਸੁਨਹੁ ਬੀਰਾ। ਦਹ ਧਰਤ ਨਹਿ
 ਨਿਜ ਸੁਧ ਸਰੀਰਾ। ਤਜ ਖਨ ਪਾਨ ਅਰਧਨ ਪਿਆਸਾ। ਨਿਜ ਰਹਤ
 ਬੈਠ ਉਚੇ ਅਵਾਸਾ॥ ੧੦੭॥ ਨਿਜ ਬਾਜ ਸਾਜ ਪਰਕੀਨ ਸੁਧਾ। ਭਾਖੀ
 ਤਬੈ ਕਛ ਅਗਮ ਬੁਧਾ। ਮੇਰੇ ਹੀ ਪੁਤ ਸਮਝਾਇ ਨੇਕਾ। ਦੇਹੈ ਨ ਉਤ
 ਰ ਮੁਝ ਕੋ ਸੁਏਕਾ॥ ੧੦੮॥ ਜੇ ਸੁਪ ਬੈਠ ਬੀਤੇ ਬਿਤਾਇ। ਜੇ ਹੋਤ ਛਾ
 ਇਨ ਹੀ ਤਜਤ ਜਾਇ। ਪੋਥੀ ਸੁਰੀ ਬਜਨ ਮੁਤਹ ਗੁੜਾ। ਜਨ ਧਰ ਸੁ
 ਆਤਮੇ ਮੱਧਿ ਗੁੜਾ॥ ੧੦੯॥ ਹੀਰਾ ਸੁਲਾਲ ਕੋ ਰੀਰੇ ਦਾਮਾ। ਨਹੀ ਕ
 ਨਕ ਰੁਪਤਾ ਕੋ ਸੁਕਾਮਾ। ਕਿ ਅਨਿਕ ਲਛ ਦੇਵੈ ਜੁ ਆਨਾ। ਕਬਿ ਧਰਤ
 ਨਹਿ ਤਾ ਪਰਧਿਆਨਾ॥ ੧੧੦॥ ਪ੍ਰਮਤਿ ਅੰਸ ਜਨ ਅਮਲ ਪੀਤਾ। ਆ
 ਰਕਤ ਨੇਤ੍ਰ ਰਗ ਮਗਤ ਗੀਤਾ। ਜਨ ਸੁੰਗ ਕਛ ਰਿਖਤ ਰਸਹਾਰਾ। ਅ
 ਲਮ ਸਤ ਭੋਲ ਬਾਟਲ ਬਿਹਾਰਾ॥ ੧੧੧॥ ਮੈ ਬੈਠ ਲੋਗ ਆਫੈ ਬਲਾਇ
 ਮਸਬ ਰਹੀ ਤਾਹਿ ਨਾਟਿਕ ਦਿਖਾਇ। ਸਤ ਕਹੈ ਬੈਠ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਚਾ

ਰਾਇਹ ਸਾਧ ਰੂਪ ਨਹਿ ਕੇ ਅਜਾਗ ॥ ੧੧੨ ॥ ਜਬ ਨੈਨ ਮੰਧਿ ਨਿਰਖੇ
 ਸੁਨੈਨਾ ਬੈਠੈ ਬਿਤਾਇ ਸੇਵਤ ਨ ਐਨਾ ॥ ਲਾਗੀ ਸਮਾਧ ਇਹ ਬਿਧਿ
 ਪ੍ਰਕਾਗ ਬੋਲੇ ਨ ਬਚਨ ਕੇ ਕਹੇ ਹਜਾਗ ॥ ੧੧੩ ॥ ਇਨ ਕੇ ਜੁਤਾਤ
 ਕਰਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਖਲਦ ਲਨ ਖੰਡ ਜਾਂਕੀ ਸੁਬਾਨਾ ॥ ਕੁਲ ਕਲਸ
 ਦੀਪ ਜਨ ਦਿਪਤ ਬੰਧਾ ॥ ਜਿਹ ਹਤਿ ਯੇ ਸਗਲ ਰਿਪ ਜਗਤ ਦੰਭਾ ॥
 ੧੧੪ ॥ ਬਾਈ ਮਰਾਵ ਜਿਹ ਕਰ ਸੁਚੁਰਾ ॥ ਪੈਦੇ ਸੁਆਦਿ ਮਲੇ ਛੁਰੁ
 ॥ ਦੈ ਖੜਗ ਪਾਇ ਗਾਝੈ ਸੁਜੈਨਾ ॥ ਅਰਤ ਰ ਸੁਚੀਰ ਗਜ ਜਿਯੇ ਸੁਤੈ
 ਨਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਅਰਕੀ ਸੁਊ ਪਰ ਛੁਤੀਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਹ ਗਰਿਓ ਤਖ
 ਤ ਬੰਗਾ ਸੁਭਾਨਾ ॥ ਅਸ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਛੁਠੈ ਦਿਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਅਨਿਕ
 ਰੋਜ ਅਦੁਤ ਪਿਆਲਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਜਿਹ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੇ ਅਧਿਕ ਬਾ
 ਜਾ ॥ ਲੀਨੇ ਮੰਗਾਇ ਜਿਹ ਕੇ ਪਸਾਜਾ ॥ ਕਰਿ ਰਹਾ ਜਾਹ ਦੀਨੈ ਸੋਇਆ ॥
 ਫਿਰ ਚਦੀ ਸੈਨ ਤਿਨ ਕੇ ਪਹੋਇਆ ॥ ੧੧੭ ॥ ਲਲਾ ਸੁਕੰਬਰ ਸੁਏ ਅਪ
 ਰਾ ॥ ਸੇ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਹਜਾਗ ॥ ਅੰ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਕੀਨ ਹੋਇਆ ॥ ਕ
 ਬ ਸਕਤ ਕੀਨ ਕਰ ਕਿਤ ਪਿਆਗ ॥ ੧੧੮ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਾਹਿਬ
 ਅਟੁਤਾਰਾ ॥ ਇਮ ਕਰੇ ਬਚਨ ਮੁੜ ਕੇ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਧਰਾ ਭਾਰ ਸਭ
 ਕਰਗ ਦੂਰਾ ॥ ਬਹਾਦਰ ਸੁਤੇਗ ਗੁਰ ਬਰਹਜੂਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਇਹ ਕੇ ਜੁ
 ਧਾਮ ਨਿਜ ਹੋਗ ਪੁਰਾ ॥ ਇਹ ਧਰਗ ਅਸ ਸੁਰ ਪੁਰ ਸੁਹੁਤਾ ॥ ਗੋ ਧਰਾ
 ਟਿਪੁ ਸਾਧੁ ਸੁਸੇਸਾ ॥ ਤਿਹ ਚਰਨ ਅਸ ਕਰਹੈ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸੁਭ
 ਪੰਥ ਚਲ ਗਤਾ ਕੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁਹ ਕਰਗ ਦੂਰ ਧਰਨੀ ਸੁਭਾਗ ॥ ਇਕ
 ਬਿਨ ਅਕਾਲ ਮਨ ਪੈਨ ਅਉਰਾ ॥ ਦੀਨਾਨ ਬੰਧ ਸਾਹਿਬ ਸੁਗਉਰਾ ॥
 ੧੨੧ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਚਨ ਮੁੜ ਕੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਰਨੇ ਗੁਬੰਦ ਹਰਿਖੜ

ਗਧਾਰਾਤਿਹ ਬਚਨ ਅਸ ਲਾਗੀਉ ਡੀਕਾ ਕਬਿਦਿਖੋ ਸੁਖ ਸੁਤ
 ਅੰਸ ਨੀਕਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਜਬ ਯਾਹਿ ਅੰਸ ਨਿਰਖੋ ਸੁਨੈ ਨਾਤ ਬਮੁਤ ਸ
 ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੁਖ ਅੰਨਾ ਸੁਨਿਓ ਸੁਬਚਨ ਮਾਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਗਯੋ ਸਮ
 ਝਬਾਤ ਮਨ ਮੈ ਬਚਿਤਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਯੋ ਮਾਤਾ ਤੇ ਆਗ
 ਆਪਾਈ ॥ ਭੀਤਰ ਗਯੋ ਸਿਖ ਤਬ ਧਾਈ ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਰਾਜਿਤ ਹੁਤੇ ਨਿ
 ਧਾਨਾ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧੨੪ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਮੈ ਸੀਸ
 ਟਿਕਾਈ ॥ ਧਰੀ ਭੇਟ ਅੰਗੋਤਿਨ ਸਾਈ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਅੰਨ ਠਵਰ ਦੇ
 ਆਯੋ ॥ ਅੰਗ ਨ ਜਾਦਾ ਕਛੁ ਕਧਰਾਯੋ ॥ ੧੨੫ ॥ ਪਾਰਿਕ੍ਰਮਾ ਆਛੇ
 ਤਿਨ ਲੀਨੀ ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਕੈ ਅਭਿ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਅਸ ਬਿ
 ਤ੍ਰੈ ਗਯੋ ॥ ਬਿਨ ਆਇ ਸਬੈ ਸਤ ਨਹਿ ਭੁਯੋ ॥ ੧੨੬ ॥ ਛੁਟੀ ਸਮ
 ਧਿਕ ਹਸ ਗੁਰ ਬੈਨਾ ॥ ਹੈ ਭਾਈ ਸਿਖ ਸੁਖ ਚੈਨਾ ॥ ਤਵ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ
 ਜੂ ਬਰਪਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਦੂਖ ਸੁਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ੧੨੭ ॥ ਪਾਂਚ ਅਸਰ
 ਫੀ ਅਗਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਅਮੀ ਬਕਤ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਉਚਾਰੀ ॥ ਕੈਸੇ ਹੈ ਯਹ
 ਮੁਹਰ ਸੁਪਾਂਚਾ ॥ ਅਜਮਤ ਮਾਂਗਤ ਮੁਝੈ ਪੈ ਸਾਚੁ ॥ ੧੨੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਤਵਨ ਸਮੈ ਅਸ ਗਤ ਹੁਤੇ ਤਨ ਮਨ ਅਰਪਤ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਅਬ ਕਾਰਜ
 ਪੂਰਨ ਭੁਯੋ ਅਜਮਤ ਮਾਂਗਤ ਆਨਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਮੁਹਰ ਪਾਂਚ ਸੌ ਪਾਂਚ ਜੇ
 ਮਨ ਤਹ ਮਾਰੀ ਦੇਹਾ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਘਨੀ ਜੁਲੇਰ ਹੈ ਹਮਰੀ ਕਰ ਫਿਰਿ ਲੇਹੁ
 ॥ ੧੩੦ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਅਵਰ ਗੁਪਤ ਕਥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਧ ਮੁਖ ਮਾਂਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸਿਖ ਗਦ ਗਦ ਭੁਯੋ ॥ ਭੁਰਮ
 ਨਿਵਾਰ ਸੁਧੈ ਗਯੋ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸਰਫੀ ਕਾਦੁ ਅਗਰ ਗੁਰ ਧਰੀ ॥ ਭਾਂ
 ਤਿ ਭਾਂਤਿ ਬਿਨਤੀ ਪੁਨ ਕਰੀ ॥ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥

ਸਗਲ ਪਾਟਾ ਕੀ ਜਾਨਨ ਹਾਰਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਜਗਤ ਗੁਰ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਤਰ ਕੇ ਜਾਮੀ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਮੰਤ੍ਰ
 ਗੀ ॥ ਸਕਲ ਕਲਾ ਤੁਹਿ ਦਿਸਟ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੩੩ ॥ ਤੁਹ ਨਿਜ ਛਪੇਈ
 ਨ ਕੇਵਲ ਆਲਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਜਗਮੈ ਰੋਗ ਉਜਾਲਾ ॥ ਸਰਜ ਸਸੀ ਸਿੰ
 ਧ ਜਲ ਪਾਈ ॥ ਪਾਟ ਭੀਤ ਰੋਕ ਧਰਹਿ ਲੁਕਾਈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਿਟ ਜ
 ਗਤ ਫੁਲ ਪੈਨ ਗਨੀ ਅੰਮੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਜਹਤ ਮੁਖ ਭਨੀ ਅੰਮੈ ॥ ਯੈ
 ਕਹ ਕੈ ਸਿਖ ਭੇਟ ਚਦਾਈ ॥ ਬਾਹਰ ਆਪੇ ਫੁਲ ਬਧਾਈ ॥ ੧੩੫ ॥
 ਚਦ ਉਰੇ ਨਿਜ ਮਹਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਬੋਲ ਇਹ ਬਚਨ ਬਖਾਨ
 ॥ ਲਾਧ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਡਿਜੀ ਟੇਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭੁਰਮੇ ਅਨ ਜਾਹੇਰੀ ॥
 ੧੩੬ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸੰਗਤ ਸੁਭ ਆਈ ॥ ਜਨੁ ਕਛੀਰ ਨਿਧ ਲਹਰ
 ਸ ਆਈ ॥ ਭੁਯੋ ਕੁਲ ਹਲ ਮੇਲਾ ਭਾਰੀ ॥ ਆਟ ਤਮਿਤ ਸੰਗਤਾਂ ਸਾ
 ਰੀ ॥ ੧੩੭ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਬੈਠਤ ਜਿਮ ਜਾਨਹਾ ॥ ਰਿਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ
 ਦਰਸ ਪਛਾਨਹਾ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਆਟ ਤਧਰ ਮਨ ਮੈ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਸਾਕ
 ਹ ਪੁਰਤ ਖਿਨ ਮੈ ॥ ੧੩੮ ॥ ਕਲਪ ਤਰੇ ਫੁਲ ਏਕ ਬਖਾਨੈ ॥ ਪਾਰਸ
 ਕੈ ਕੋਰ ਅਟਰ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਧਿਕ ਲਛ ਜਬ ਚਦੀ ॥ ਦੁਭ
 ਨਿ ਨਿਰਖ ਕਾਂਪਨੀ ਬਦੀ ॥ ੧੩੯ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਸੇਢੀ ਸਿਰ ਦਾਰਾ ॥ ਮ
 ਨ ਮੈ ਜਰਿਓ ਸੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਪਰ ਕੇ ਲੋਗ ਮਿਲਾਈ ॥
 ਕਰਮੇ ਜੋਰ ਤਿਨ ਅਧਿਕ ਬਨਾਈ ॥ ੧੪੦ ॥ ਸੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਆਨ
 ਹ ਜੁਰ ਫੁਲ ਰਿਯੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਦਰਬਜੇ ਸਰਬ ਸੋ ਲਿਯੋ ਉਠਾਈ
 ॥ ਸੋ ਸਤੁ ਬੰਦੁ ਪੁਨ ਕਮਰ ਸੋ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਗਹੀ ਤਰ ਫਾਰ ਕਰਮੈ ਬ
 ਜਾਈ ॥ ਮੋਰ ਭੁਤੀ ਜਕੀ ਸਹੀ ॥ ਇਹ ਬਾਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੋ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨੇ ਭ

ਈ॥ ਅਮੈਸ ਤੀਕਾਰ ਕੈ ਗਯੇ ਜਬ ਧਾਮ ਕੇ ਜੈਸ ਤਿਨ ਕਰੀਤ ਤੁਛਿ ਨ ਸੁਖ
 ਈ॥ ੧੪੧॥ ਸਰਬ ਹੀ ਸੰਗਤਾ ਜਿਤੀ ਉਹੁ ਬਾਨ ਹੀ ਸਗਲ ਕੇ ਚਿਤ
 ਗੁਰੂ ਯੋ ਫਿਰਾਈ॥ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸ ਤਿਨ ਲੋਚ ਮਲ ਪੀਰ ਸੇ ਕਰੀ ਫਾ
 ਧੀ ਕੇ ਇਨ ਸੁਨੇ ਭਾਈ॥ ਸੀਤ ਅਨੰਤ ਟੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕਰਿ ਯੋ ਇਨ
 ਜੋਰ ਨਿਜ ਹਿ ਕੇ ਦਿਖਾਈ॥ ਅਮੈਸ ਬੀਚਾਰ ਕੈ ਚੰਦੀ ਸਭ ਸੰਗਤਾ ਲੀ
 ਯੋ ਤਿਹ ਲੂਟ ਤੇ ਫਤੇ ਪਾਈ॥ ੧੪੨॥ ਭੁਯੋ ਤਿਹ ਸੇਰ ਆਨੇ ਕ ਬਿਧ ਜਾ
 ਨੀ॥ ਅਮੈਸ ਨੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁਖ ਬਰ ਸਾਰੀ॥ ਬੋਲ ਕੈ ਸੰਗਤੀ ਸਿੱਖ ਸਿਰ
 ਦਾਰ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਿੱਧ ਤੈ ਬਯੋ ਉਚਾਰੀ॥ ਕਰੀਤੁ ਮਜਲ ਦਯਾ ਕਰ
 ਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਨਹੀ ਮੁਹ ਕਹੀ ਲੂਟੁ ਸੁਧਾਰੀ॥ ਸਿੱਖ ਪੁਨ ਸਾਹਿਬੇ ਜਾ
 ਦੇ ਜੋ ਮਰਤ ਕੇ ਚਢਤ ਕਾਲੀ ਕੇ ਇਹ ਸੀ ਸੁਭਾਰੀ॥ ੧੪੩॥ ਨਹੀ ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਜੁ ਕਹੀ ਨਿਜ ਬਕ ਫਤੇ ਲੂਟੁ ਮਲੇ ਹੁ ਮਲ ਪੀਰ ਤੇਰਾ ਆਪ
 ਕੇ ਸਾਥ ਟਾਪੀ ਕੇ ਜੋ ਉਨ ਕਰੀ ਨਿਰਖ ਕਰ ਸਕੇ ਨਾ ਹਮ ਸੁਜੇ ਰਾਗ
 ਤਤ ਕੀ ਬਿੱਤ ਅਮਿਤ ਟਹ ਲੈ ਗਯੇ ਸਸਤੁ ਦਿਖਾਇ ਕੀ ਓ ਬਲ ਪਨੇ
 ਰਾਜ ਰੀ ਨਹੀ ਗਈ ਵਹ ਬਾਤੁ ਹਮ ਸਬੁ ਪਰ ਹੈ ਗਯੇ ਹਮਲ ਅਕਾ
 ਲ ਕੇ ਰਾ॥ ੧੪੪॥ ਕਹਾ ਪੁਨ ਭੁਯੋ ਜਉ ਲੈ ਗਯੇ ਚੜਤ ਟਹ ਨਹੀ ਕ
 ਛੁਚਿਤ ਹਮ ਕੋ ਸੁਗਈ॥ ਦਰਬ ਕੇ ਕਾਜ ਕਛੁ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੈ ਨਹੀ
 ਇਹ ਬੈਠ ਦੁਕਾਨ ਪਾਈ॥ ਰਿਧੋ ਜੋ ਸਿੱਧ ਪੁਨ ਉਸਤਤੀ ਨਿੰਦਕ ਸੀਤ
 ਕੇ ਏਕ ਸਮ ਹੈ ਜਤਾਈ॥ ਕਨਕ ਅਮੋਮਨ ਕ ਪੁਨ ਲੇਸਟੇ ਜਾਨਿ ਯੈ ਸੁ
 ਧਾ ਤੈ ਜਹਰ ਸਭ ਏਕ ਜਾਈ॥ ੧੪੫॥ ਇਸੀ ਹਮ ਕਾਜ ਕੇ ਛੁਪੇ ਨਿਜ
 ਰਹਤ ਬੇ ਪ੍ਰਗਟ ਮੈ ਹੋਤ ਹੈ ਕਸਟ ਭਾਰੀ॥ ਕਿਸੀ ਕਉ ਮਾਰਨਾ ਕਿਸੀ ਕ
 ਉਤਾਰਨਾ ਇਸੀ ਮੈ ਨਿਰਖੀ॥ ਅਮੈਸ ਸਟ ਸਾਰੀ॥ ਸੀਤ ਅਨੰਤ ਮਨ ਦੁਹ

ਤੇ ਪਾਕੈ ਨਹੀ ਕਛੁ ਕਿਸੀ ਕੇ ਦੁਖ ਮਝਾਰੀ ਗਬਿ ਬਿਧਉ ਪਦੇ ਸਕਰਪੁ
 ਭੁਸੁ ਭੁਸੀਗਤਾ ਕਰੀ ਨਿਜ ਕੁਚ ਕੀਯੋ ਤਿਆਰੀ ॥ ੧੪੬ ॥ ਧੀਰ ਕੇ ਮਲ
 ਕਾ ਗਯੋ ਜੇ ਲਟਮੈ ਦੋਹੇ ਗੁਰ ਦੇਣੁ ਸਬ ਫਿਰਾਈ ॥ ਦੁਖ ਤ ਸਰੀ ਕਤਾ
 ਬੈਠ ਮੈ ਜਾਨਿ ਕੈ ਚਦੇ ਹੈ ਆਪ ਮਨਿ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਨਦੀ ਕੇ ਤੀਰ ਜਬ
 ਆਨ ਠਾਢੇ ਭਏ ਤਬੈ ਸਿਖ ਏਕ ਨੈਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਗਿਰੀਬ ਜੁ ਆਇ ਟਹੀ
 ਰਮੇ ਆਵ ਤੇ ਨਹੀ ਟਹ ਮੇੜ ਕਰ ਦਯੋ ਜਾਈ ॥ ੧੪੭ ॥ ਕਹੀ ਗੁਰ ਦੇਣ
 ਜੀ ਦੇਹੁ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਗਯੋ ਤਿਹ ਤਾਸ ਪਾਈ ॥ ਦੁਕ ਮ ਗੁਰ
 ਦੇਣ ਕਾ ਭਯੋ ਇਮ ਜਾਨਿਯੈ ਨ ਵੀ ਬਿਪਾਸ ਮੈ ਦਯੋ ਭੁਥਾਈ ॥ ਸੋ ਪਕ
 ਰੀ ਗਕੇ ਪਾਰ ਸਾਹਿਬ ਭਏ ਪਾਛੇ ਤੇ ਤਾਸ ਕੇ ਲਿਖ ਪਠਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਾ
 ਸ ਮੈ ਗੀਬ ਜੀ ਮਲ ਜੀ ਧਰੀ ਅਮਾਨ ਹਮ ਲੇਹੁ ਜਾਈ ॥ ੧੪੮ ॥ ਪ੍ਰਿਦੁਸ
 ਏ ਦਿਟਸ ਤਬ ਆਨ ਮਲ ਧੀਰ ਨੈ ਮਹਾ ਜੇ ਜਾਲ ਜਲ ਮੈ ਰਗਏ ॥ ਕਾ
 ਦੁ ਕੈ ਗਿਰੀਬ ਜੀ ਨੀਰ ਕੇ ਮਿ ਆਨ ਤੇ ਲਯੋ ਜਬ ਮਲ ਜੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਏ
 ਕਤਾ ਨੀਰ ਕੀ ਬੂੰਦ ਪਰ ਜੀ ਨਹੀ ਨਿਰਖ ਦੀਦਾਰ ਮੈ ਸੇ ਅਲਾਏ ॥ ਛੀ
 ਰ ਜਯੋ ਨਾਥ ਕੇ ਸਰਬ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ਧੰਨ ॥ ਧੰਨ ॥ ਸਬ ਹੀ ਸੁਨਾਏ ॥
 ੧੪੯ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਜਹਾ ਦੇਸ ਦੁਆਬੇ ਪਰੈ ਰੇਰ ਆ
 ਈ ॥ ਮਿਲੇ ਦੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀ ਭੇਟ ਲਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤੀਰੀ ਹਜੂਰੀ ਬ
 ਖਾਨੈ ॥ ਬਸੇ ਨਾਥ ਈਹਾ ਨਿਜੀ ਪਾਸ ਜਾਨੈ ॥ ੧੫੦ ॥ ਤਿਨੈ ਸੁਧ ਬੁਧੰਪੁ
 ਭੁਯੋ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਜਪੈ ਸੰਤ ਨਾਮ ਕੁਕਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਵੈ ॥ ਕਰੇ ਸੰਤ ਸੇਵੈ ਸੁ
 ਭੇਟ ਲਹੀ ਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜਕੋ ਪਰੀ ਚਿਤ ਦੀਜੈ ॥ ੧੫੧ ॥ ਬਡੇ ਭਾ
 ਗ ਆਛੇ ਪੁਰੀ ਕੇ ਸਹੋਈ ॥ ਪਰੈ ਨਾਥ ਰੇਰਾ ਵਹੈ ਜਾਇ ਜੇਈ ॥ ਕਰੇ ਕੁ
 ਚ ਕੁਚੀ ਸਿਤਾ ਬੀ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਤਬੈ ਮਧ ਦੁਣੈ ਬਸੈ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੧੫੨ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਡੀ ਦੇਹ ਲਖ ਮਾਤ ਕੀ ਯੋ ਪੁਰ ਕੀ ਓ ਬਿਚਾਰਾ ਕੀਰਤ ਪੁ
 ਰ ਬੈਠਾ ਇਕਰਤੀ ਰਬ ਕਰੈ ਅਗਾਰਾ ॥੧੫੩॥ ਚਉਪਈ ॥ ਕੀਰਤ
 ਪੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਿਲੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਪੈ
 ਸਤਿਗੁਰ ਇਮ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰਨ ਜਾਤੁ ਹਮ ਮਾਈ ॥
 ੧੫੪॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਇਕੈ ਰਾਤੁ ਸੋਏ ਪੁਰੁ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ
 ॥ ਬੁਰੈ ਪੈ ਸਰੀਕਾ ਮਧੀ ਏਸ ਸਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਹਜਰੀ ਮਹਾਟਕ ਆਹੀ
 ॥ ਕਰੈ ਪੁਰ ਸੋਊ ਰਚੈ ਗਾਢ ਭਾਹੀ ॥੧੫੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਗੁਰ
 ਦੇਟ ਜੁ ਹਰਿਗੋ ਬਿੰਦ ਨਿਧਾਨਾ ਸੀ ॥ ਮਾਤਾ ਗਿਹ ਨਾਨਕੀ ਜਬ ਹੀ ਕੀਯੋ
 ਪਾਯਾਨਾ ॥੧੫੬॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਨਿਜ ਦੁਖ ਕਹਾ ਅਧਿਕ ਸਵਿਤਿ ਜੀ
 ਅਜਾਨੀ ॥ ਕੀਯੋ ਸਮੇਧ ਦਿਆਲੁ ਤਬ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਬਖਾਨ
 ॥੧੫੭॥ ਉਨ ਸਭ ਹੂਤੇ ਅਧਿਕ ਬਡੁ ਤੁਮਰੇ ਹੋਗੁ ਪੁਤਾ ਪਾ ॥ ਸੰਗਤ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਨਗਰ ਬਸਾਵਹੁ ਆਪਿ ॥੧੫੮॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬਡ ਲੱ
 ਛ ਮੀ ਬਡ ਜੇਧਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗਿਹ ਮਹਿ ਹੋਰਿ ਰੇ ਜਗਤ ਪੁਜਕ
 ਰਤਾਰਾ ॥੧੫੯॥ ਉਨ ਬਾਕਨ ਪਰਮਾਨ ਕਰ ਮਾਤਾ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥
 ਆਨ ਬਸਾਯੋ ਚਕਤ ਬਾਅਨ ਦਪੁਰ ਕੀ ਜਾਇ ॥੧੬੦॥ ਚਉਪਈ
 ॥ ਜਰਖਰੀ ਦ ਜਾਗਾ ਲੇਜਾਨਾ ਨਗਰ ਰਚਿਓ ਆਛੈ ਸੁਖ ਦਾਨਾ ॥
 ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਇਸ ਮਨਿ ਧਾਨਾ ਸਬ ਕਾਰਜ ਕੀਨੇ ਨਿਜ ਜਾਨਾ ॥੧੬੧॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਅਛੁਤ ਧੁਪ ਲਜੀ ਪੁਨ ਤੇਲਹ ਅਮਿਤ ਭੇਜ ਕੜਾਹੁ
 ਕਰਾਈ ॥ ਸੁਧ ਨਿਛੜ ਪਵਿਤ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਗਾਰੈ ਪੈ ਥੰਤ ਬੈਇਹ ਜਾ
 ਈ ॥ ਆਛੈ ਸੁਧਾਮ ਅਰਾਮ ਬਨਾਇ ਕੈ ਨਾਨਕੀ ਮਾਤ ਤਹਾ ਸੁਬਲਾ
 ਈ ॥ ਆਨੰਦ ਭਯੋ ਦੁਖੁ ਦਿੰਦ ਮਿਟੇ ਤਬ ਬਾਜਤ ਭੀ ਗੁਰ ਦੁਰ ਬਧਾ

ਈ॥੧੬੨॥ ਰੈਨ ਪਰੀਜ ਬਹੀ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਏਕ ਦਿਨ ਗਿਹ ਮੈ ਜਦੁ ਸੋ
 ਏ॥ ਕੈ ਬਦ ਬੋਇ ਸੁਪੈਣ ਚਲਿਓ ਧਰ ਪਾਵਨ ਕੇ ਖਰਕਾਜੁ ਨ ਹੋਏ॥ ਅ
 ਨਨ ਬਸਤੁ ਉਤਾਰਿ ਦੀਆ ਨਿਧਿ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ਲਖੈ ਜਬ ਦੇਏ॥ ਦੈਤ
 ਲਖਿਓ ਬਿਕਰਾਲ ਬਡੇ ਬਰਜੋ ਜਮ ਬਾਹਨ ਸੀਗ ਖਲੇਏ॥ ੧੬੩
 ॥ ਸੀਗ ਬਡੇ ਬਿਕਰਾਲ ਬਨੇ ਜੁਗ ਕੇ ਸਤੁ ਆਨ ਕਹੈ ਸਿਰਜਾਨੀ॥ ਰੋ
 ਮ ਫੁਲਾਇ ਬਡੇ ਮੁਖੁ ਬਾਇ ਦਈ ਕਿਲਕਾਰ ਮਨੇ ਘਨ ਸਾਨੀ॥ ਪਥ
 ਕਾਲਿੰਦ ਕਬੀਧ ਬਿਰਾਜਤ ਨੀਰਦ ਕੈ ਜਲ ਰਾਸ ਪਛਾਨੀ॥ ਯੋ ਤਿਹ
 ਰੂਪ ਬਿਲੋਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬੋਲ ਕਹਾਤੁ ਮਕੈਨ ਨਿਦਾਨੀ॥ ੧੬੪॥ ਰੋ
 ਪਈ ॥ ਮਾਥੇ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਬਤਾਯੋ॥ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜਾਗਾ ਮੁਖ ਗਾਯੋ
 ॥ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਕਦੁ ਨੇਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਗਾਰਿਓ ਬੰਤੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ੧੬੫
 ॥ ਦੇਸ ਕਲੁਰ ਦੁਨ ਯਹਿ ਸਾਰੀ॥ ਇਹ ਕਰ ਛੋਡੀ ਮੁਹੁ ਸੁਓ ਜਾਰੀ
 ॥ ਸੁਕਾ ਹਰਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋਈ॥ ਸਤੁ ਕੀ ਰਸ ਮਾਖੈ ਚਤੁ ਸੋਈ॥ ੧੬੬
 ॥ ਇਕ ਦੇਵੀ ਕਾਰੁ ਉਰ ਮੁਝੈ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਮ ਬਿਨ ਸੁਝੈ॥ ਇ
 ਹ ਪੀਪਰ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਾਨਾ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਕਰੇ ਇਤੈ ਗੁਜਰਾਨਾ॥ ੧੬੭
 ॥ ਅੰਰ ਬਚਨ ਦਾਨਟ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਅਨਗਨ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾ
 ਲਾ॥ ਅਵਰੁ ਜੁ ਪੈਰੁ ਤਰਤ ਜੈ ਪਰਾਨਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਿਗਾ ਸੈ ਨਿਰਖਤ ਜ
 ਨਾ॥ ੧੬੮॥ ਤੁਬ ਲਗਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਅ ਸੁਤ ਸੀਗਾ॥ ਆਈ ਬਿਕਲ ਕਰੇ
 ਤਨ ਰੰਗਾ॥ ਨਰ ਦੁਰਹਾਰੁ ਮੰਡ ਕਰ ਧਾਰੀ॥ ਲਗੀ ਰੁਰਾਵਨ ਕਰਿ ਕਿ
 ਲ ਕਾਰੀ॥ ੧੬੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਯੋ ਲਖ ਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂਧਨੁ ਖ
 ਬਾਨ ਕਰ ਧਾਰਾ॥ ਕੈ ਮਾਰਤੁ ਹੋ ਰੁਲਤੁ ਰਿਕੈ ਇਹ ਰੂਪ ਨਿਵਾਰਾ॥ ੧੭੦
 ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਕੀ ਪਿਓ ਭੁਯੋ ਧਰ ਕਿ ਧਰ ਕਿ ਛੁਤਿ ਕੀਨਾ॥ ਮੈ ਸਰਨਾਗ

ਤਿਗਟਰੇਮੁਝੈਨਹੋਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੧੭੧॥ ਚੌਪਈ ॥ਪੁਨਿਤਿਨਬਚਨਦੀ
 ਨਬਿਧਿਰਗਾਮੈਸਰਨਾਗਤਤੁਮਰੇਪਰਾਜਿਯੋਜਾਨੇਮੁਝਕੋਦਿਯੋਜਾ
 ਗਾਨਿਸਦਿਨਰਹੋਚਰਨਸੰਗਲਾਗਾ॥੧੭੨॥ ਅਮੈਹੋਤੁਮਰੇਗਿਹਠਾਂ
 ਕਾਮਾਸੁਨਿਹੈਬਤੀਆਮੁਹਿਬਲਧਾਮਾਬਰਖਸਾਤਸੈਕੋਪਰਮਾਨ
 ॥ਇਹਜਾਗਾਕਰਤੇਗੁਜਰਾਨਾ॥੧੭੩॥ ਕੋਨਰੋਚਲਿਕੈਅਬਜਾਇ
 ਅਨਿਕਬਾਤਸਿਰਦੂਖਸੁਹਾਉ॥ਇਹਸਮਦੇਸਨਅਵਰਤੁਨੀਜੈ॥
 ਤੁਤਲੋਕਜਿਹਬਸਤਗਨੀਜੈ॥੧੭੪॥ ਪਾਹਨਪ੍ਰਤਮਪੁਜਤਲੋਗਾ
 ਸੋਤਿਨਾਮੁਨਹੀਜਪਤਪ੍ਰਯੋਗਾਇਨਮਹਿਹਮਰੀਦੈਗੁਜਰਾਨਾਅ
 ਛੀਬੀਤਤੁਲੀਸਿਆਨਾ॥੧੭੫॥ ਇਹਬਿਧਆਗੈਸੁਨਤਚਰਿਤਾ
 ਗੁਰਕੇਗਿਹਸਮਬੈਰੀਮਿਤਾਹਮਰੇਅਬਕਾਢਨਕੇਕਾਜਾਆਏ
 ਤਲੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੧੭੬॥ ਤੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤੁਛੰਦਾ॥ ॥ਸੁਨੇਬੈਨ
 ਵਾਂਕੇਪ੍ਰਭੂਦੀਨਤਾਈ॥ਦੁਆਸਿੰਧਜੁਕੋਦਾਇਆਪੋਸੁਆਈ॥ਕਪੈਬੈਨ
 ਆਛੇਸੁਨੇਦਾਨਦੇਸਾ॥ਕਿਧੇਦੇਹਤੋਕੋਅਨੰਦੇਸਦੇਸਾ॥੧੭੭॥ ਜ
 ਹਾਸੀਤਸੇਵੰਨਹੀਗਮਾਨਪੁਜਾਜਪੈਐਰਕਾਹੁਹਰੰਤਾਗਦੁਜਾਤ
 ਹਾਤੇਰਬਾਸੀਸਦਾਜਾਬਿਰਾਜੇ॥ਨਹੀਭਾਵਨੀਮੈਸੁਸੀਰੀਦਗਾਜੇ॥
 ੧੭੮॥ ਬਸੇਜਾਇਤਾਹੀਭੁਗੇਦੇਸਸਾਰਾ॥ਇਹੈਬਾਤਆਛੀਕਰੇਗੇਕ
 ਨਾਰਾ॥ਹੁਤੀਜਾਇਜਾਕੀਲਈਸਾਂਤੁਤੋਨੈ॥ਇਹਾਨਾਜਨੇਕੰਦੈਹੈਈਖ
 ਪੈਨੈ॥੧੭੯॥ ਧਰਾਏਗੁਰੂਤੇਟਰੇਜਾਨਜਾਈ॥ਇਤੈਦੂਤਦੇਖੀਟਿਕੈ
 ਗੋਨਰਾਈ॥ਉਤੈਦਿਬਦੇਵੀਤਰੈਸਤੁਸੰਗਾ॥ਅਧੰਜਾਨਤਾਕੇਲਾਗਿ
 ਪੈਨਾਬਬੰਗਾ॥੧੮੦॥ ਭੁਲੀਭਾਂਤਿਤੋਕਉਅਬੈਪਾਨਕੀਜੈ॥ਸੁਨੇ
 ਰੈਨਚਾਰੀਪਲੀਨਰਹੀਜੈ॥ਅਨੰਦੇਸਸੁਨੀਪਰਮੈਹੈਅਪਾਰਾਕਰੇ

ਜਾਇਚੋਜੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੧੮੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਅਦਭੁਤਜਾਕੀਜਾ
ਇਇਹਬਡਜੋਧਾਅਵਤਾਰਾ॥ਨਾਤਰਤੁਸੁਨਿਕਾਰਹੈਅਨਿਕਭਾਂਤਿ
ਹੈਮਾਰਾ॥੧੮੨॥ ਰੋਪਈ ॥ਯੋਸੁਨਬਚਨਕਹੈਤਬਦਾਨੇ॥ਹਾਥ
ਜੋਰਅਤਿਹੀਪਿਪਿਅਮਾਨੇ॥ਕਛੁਕਜਾਇਮੁਖਦੇਹੁਇਆਲਾ॥ਨਿ
ਸਦਿਨਰਹੇਪਰੇਦਰਨਾਲਾ॥੧੮੩॥ ਅਧਿਕਨਗਰਹੋਇਹੈਇਹ
ਭਾਰੀ॥ਸੂਰਤਟੰਤਰੀਭੀਰਅਪਾਰੀ॥ਮੋਕਹਯਾਤੇਖੇਦਨਕੀਜੈ॥ਦ
ਰਸਨਕਰੋਦੁਰਜਿਨਕੀਜੈ॥੧੮੪॥ ਨਗਰਮੱਧਤੁਮਰੇਅਸਥਾਨ
॥ਯਹਨਹਬੰਨਤਬਾਤਸੁਰਗਆਨਾ॥ਅਨਿਮਬਾਤਹਮਹੀਮਬਲਈ
॥ਤੋਰੈਨਾਮਨਗਰਇਹਸੁਈ॥੧੮੫॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਇਹਭਾਂਤਿਉ
ਰਾਰੀ॥ਤੋਰੈਇਸਮਰਹੈਗੋਭਾਰੀ॥ਹਿੰਦੁਲੇਗਪਹਾਰਜੁਸਾਰਾ॥ਕ
ਰਹੈਮਾਏਟਾਲਉਚਾਰਾ॥੧੮੬॥ ਯੋਕਹਿਕੈਸਾਹਿਬਕਰਣਾਲੈ॥
ਰਾਛਸਦਯੋਦੁਰਬੁਧਿਨਿਕਾਲੈ॥ਦੇਸਬਾਟਨੀਮੈਲੈਰਾਰਿਯੋ॥ਮਾਏ
ਦੈਤਸਨੈਪਰਟਾਰਿਯੋ॥੧੮੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਗੁਰੂਬੀਸਕਬਿਬੇਨਤੀ
ਦੈਤਨਿਕਾਰਨਗਾਥਾ॥ਪ੍ਰਥਮਧਿਆਟਮੈਬਰਨਿਓਇਹੀਕਥਾਪਰ
ਮਾਥਾ॥੧੮੮॥ ਸਿਖਪਰੇਮੀਭਗਤੁਜੋਨਿਸਦਿਨਧਰਤਿਧਿਆਨਾ॥
ਤਿਨਕੇਤਾਰਨਕਾਜਕੋਸਤਿਗੁਰਕੀਯੋਪਾਨਾ॥੧੮੯॥ ॥
ਇਤਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਪ੍ਰਥਮਧਾਉਜੋਤੀਜੋਤਿਰਾਜਅਤਿਖੇਕਬ
ਰਨਨੰਨਾਮਪ੍ਰਥਮਧਾਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੧॥
ਰੂਆਟਲਛੰਦਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਨਾਨਕੀਨਿਜਮਾਤਕਉਇਹਰੋਰਡੇਰਲ
ਟਾਇ॥ਦੀਨਬੀਬਦਆਲਸਾਹਿਬਖਗਬਹਾਦਰਗਾਇ॥ਤਾਰਨੈਸੀ
ਸਾਰਸਾਰਕੀਓਅੰਸਉਪਾਇ॥ਨਾਮਲੈਕਰਤੀਰਥਨਕੋਚਲੇ

ਪੁਰਬ ਧਾਇ॥੧॥ ਗੀਗ ਜਮੁਨਾ ਸਰਸੁਤੀ ਨਦਿ ਮਹਾਸਾਗਰ ਜਾਨਾ॥
 ਕੁੰਭ ਕੇਟ ਉਜੈਨ ਕਾਂਤੀ ਨੀਮਖਾਰ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਐਧ ਮਥੁਰਾ ਬਦਕਾਸਮ
 ਐਰਤੀਰਥ ਅਪਾਰਾ ਦੁਆਰਕਾ ਕੁਰਖੇਤ ਕਾਂਸੀ ਪੈ ਗੀਗ ਲੇਹੁ ਨਿਹਾ
 ਰਾ॥੨॥ ਗੋਮਤੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਐਧਰ ਮਕਰਮ ਸੁਜਗਾ ਲੋਕ ਐਧਰ ਲੋ
 ਕਤੀਰਥ ਗਨਤ ਕੇ ਸਰਬਗਾ ਕੋਟ ਤੀਰਥ ਪੁਨ ਪਦਾਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵੀ
 ਆਹਿ॥ ਪੁਰਬਾਂਡਤ ਸੰਤ ਕੀ ਮਨ ਚਿਤ ਕੈ ਕਰ ਚਾਹਿ॥੩॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਤੀਰਥ ਬਸਤ ਕੇਟ ਜਿਹ ਚਰਨਾ॥ ਚਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਤੀਰਥ ਕਰਨਾ॥ ਕੀ
 ਨ ਪਆਨਤ ਬੈ ਮਹਾਰਾਜੈ॥ ਵੀਨ ਦਇਆਲ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੈ॥੪॥ ਕੇ
 ਤਕ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਈ॥ ਕੁਰਖੇਤ ਮੈ ਪਹੁੰਚੇ ਆਈ॥ ਤੀਰਥ ਸ
 ਕਲ ਕੀਨ ਤਿਹ ਥਾਨਾ॥ ਪੁਨ ਆਗੈ ਕਹ ਕੀਸ ਪਆਨਾ॥ ਧਰਨੀ ਦੁਖੀ
 ਨਿਰਖ ਇਹ ਸਾਰੀ॥ ਗੋਸਾਧੂ ਜਨ ਦੁਖ ਨਿਹਾਰੀ॥੫॥ ਰਹੈ ਉਦਾਸ ਰੈਨ
 ਦਿਨ ਨਾਨਾ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਨ ਕਥਤ ਗੁਰ ਗਮਨਾ॥ ਨਿਜ ਘਟ ਮੈ ਅਸਪੁ
 ਜ ਕਹਾਇ ਆਵੈ॥ ਭਾਬਿਨ ਅਵਰੁ ਨ ਮਨ ਮੈ ਲਿਆਵੈ॥੬॥ ਦੇਹਰ
 ॥ ਧਰਨੀ ਦੁਖਤ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਦਆ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰ॥ ਰਹੈ ਬਿਮਨ ਨਿਜ
 ਮਨ ਬਿਖੇਤਾ ਕਹ ਦੁਖ ਨਿਹਾਰਾ॥੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਭਗਤ ਜੇਗ ਦਿਨ
 ਰੈਨ ਕਮਾਵਤਾ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਕਹ ਚਿਦੈ ਧਿਆਵਤਾ॥ ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਜੀਤਦ
 ਸਮ ਪੁਨ ਬਾਸਾ॥ ਨਿਰਖਤ ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸਤ ਮਾਸਾ॥੮॥ ਭਾਂਤਿ ਚ
 ਲ ਜਮੁਨਾ ਮਧਨਾਏ॥ ਪੁਨ ਹਰਿ ਦੁਰ ਬਹੁ ਰਿਚਲ ਆਏ॥ ਤੀਰਥ
 ਸਰਬ ਜਹਾਂ ਚਲ ਆਵੈ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਭੇਦਾਨ ਕਰਾਵੈ॥੯॥ ਬਿਬਿ
 ਧ ਭਾਂਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰਾਹੀ॥ ਨਿਜ ਆਦਰ ਕੈ ਸਭਨ ਜਿਆਹੀ॥ ਦੇਸ
 ਕਮਾਉ ਜਹਾ ਭਾਇਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਗਾਇਜੈ॥੧੦॥ ਸਿੰਧਨ

ਕੋਜਿਹਜੇਰਬਿਠਾਰਾਕਲਾਲਈਗੁਰਆਦਿਸਹਾਰਾਗੋਰਖਮਤ
 ਤੇਨਾਨਕਮਤਾਗੁਰਨਾਨਕਕੀਨੇਕਰਸੱਤਾ॥੧੧॥ਆਗੈਉਨਕੋਹੋਤ
 ਪੁਰਾਪੁਰਾਅਬਗੁਰਨਾਨਕਜਪੀਅੰਜਾਪਾਤਾਕੋਦਰਸਤੁਲੇਜਗਤੇਸ
 ॥ਨੀਮਖਾਰਮਹਿਕੀਨਪ੍ਰਦੇਸਾ॥੧੨॥ਵਾਕਹਦਰਸਤੁਲੀਜਨਭਾਤਾ
 ॥ਪੁਰੀਪਰਾਗਾਗਏਬੀਖਾਤਾ॥ਤਿਬੇਣੀਸਤਿਗੁਰਜਬਗਏ॥ਸਿੱਖ
 ਸਖਾਦਰਸਨਕਹਧਏ॥੧੩॥ਦਰਸਨਕਰਿਓਆਨਗੁਰਦੇਵਾ॥
 ਆਦਿਅਨੀਲਅਗਾਧਿਅਭੇਟਾ॥ਤੁਲੀਤਰਾਸਤਿਗੁਰਕੇਆਨਾ॥
 ਰੂਰਾਦਯੋਬਿਮਲਬਰਧਾਨਾ॥੧੪॥ਸੇਵਾਗੁਰਕੀਕਰੈਅਪਾਰਾ॥ਭੁ
 ਤਿਅਨਿਕਅਨੰਦਜੀਪਧਾਰਾ॥ਰੈਨਬਸੈਸਤਿਗੁਰਤਿਹਥਾਨੈ॥ਅੰ
 ਮਿਤਵੇਲਾਗਏਸਨਾਨੈ॥੧੫॥ਨਿਰਖਿਯੋਗੀਗਾਸੰਗਮੁਜਾਈ॥ਬਿ
 ਮਲਨੀਰਅਦਭੂਤਅਧਿਕਾਈ॥ਮਜਨਕਰਤਅਨਿਕਮਿਲਜਾਈ
 ॥ਹੋਤਕੁਲਾਹਲਤਹਬਹੁਭਾਂਤੀ॥੧੬॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਏਕਵਿਸਾਨਦ
 ਗੀਗਾਬਿਗਾਜਿਤਦੂਜਦਿਪੈਜਦੁਨਾਥਕੀਦਾਰਾ॥ਸਾਰਸੁਤੀਤਿਨਕੇ
 ਮੱਧਿਭਾਗਾਹਲਾਲਅਸੇਤਚਲੇਸਿਤਬਾਰਾ॥ਮੀਨਸੁਕਛਪਚਕ
 ਟਿਰੈਜਲਕੋਤਕੋਹੋਤਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦੇਖਨਹਾਰਕਹੈਨਰਨਾਰਿਸੁ
 ਤੀਰਥਰਾਜਕਿਪਾਪਹਆਰਾ॥੧੭॥ਚੋਪਈ॥ਯੋਸਰਤਾਦੇਉਚ
 ਤਿਨਾਈ॥ਅ॥ਪੁਰੀਕੇਆਨਸਮਾਈ॥ਬੀਚਪਰਾਗੁਬਸਤਪੁਰ
 ਰਾਗੇ॥ਜਨਬਿਧਦੁਸਰਸੁਰਗੁਸੁਧਾਰੇ॥੧੮॥ਸਗਲਭੁਮਆਛੀ
 ਸੁਖਦਾਈ॥ਵਾਪੀਕੂਪਤਕਾਗਸੁਹਾਈ॥ਬਾਗਬਰੀਚੇਯੈਫੁਲਦ
 ਰੀ॥ਬਿਸਕਰਮਾਜਨਕਰਨਸਟਾਰੀ॥੧੯॥ਜਾਚਿਕਗੁਨੀਬਿਪਲ
 ਮਤਧੀਰਾ॥ਮਿਲੇਆਨਸਤਿਗੁਰਬਰਤੀਰਾ॥ਜਿਨਜੈਸੀਮਨਸਾਜਿ

ਅਕੀਨੀ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧਵੈ ਤਿਨ ਦੀਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਆਗਨ ਜੇ ਤਹ ਠਟਰ
 ਸੁਆਯੋ ਬਹੁਰਿਨ ਅਨਤੈ ਲੈਨ ਸਿਧਾਯੋ ਕਲਪ ਤਰੇਟਰ ਸੀਮਾ
 ਰਾਜਾ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਜਗਤ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬ
 ਸੇਤਿਹ ਥਾਨੈ ਪੁਨਿ ਕਾਂਸੀ ਮਹਿ ਕੀਸ ਪਾਨੈ ਆਗੇ ਸੁਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਆ
 ਏ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤਿ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਸਗਲ ਸਹਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
 ਸਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹ ਲੈਨ ਸਿਧਾਰੀ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਮਿਲ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕ
 ਰਾ ॥ ਬਾਹਨ ਗਾਡੀ ਲੈ ਸੁਹਜਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਆਨ ਤਿਹ
 ਥਾਨੈ ਆਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਮਲ ਬਰਥਾਨੈ ॥ ਸੇਟ ਕਰੈ ਸੁਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਜੇਉ ਸਿੱਖ ਹਜਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਰਾਨ ਗਰਦਰਸ ਕਹ ਅ
 ਟਤਾ ॥ ਪੀਛਿਤ ਮੇਨੀ ਸਾਧ ਸਿਧਾਟਤਾ ॥ ਜੇਜੈ ਸੀ ਮਨ ਸਾਧਰ ਜਾਹੀ ॥
 ਪੂਰਨ ਤੇ ਪੂਰਨ ਬਰਪਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਉਪਮਾ ਗੁਰਕੀ ਛੀਰ ਸਮਾਨਾ ਆ
 ਜਲਗੇ ਗਾਟਤ ਜਗਨਾਨਾ ॥ ਕੇਤਕ ਮਾਸ ਦਿਵਸ ਸੁਨਿਚੰਦਾ ॥ ਬਾਰਾ
 ਟੁਸੀ ਸੁਬਸੇ ਮੁਕੰਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ਗੀਗਾ ਬਰਨਾ ਮੈ ਪੁਨ ਰਸੀ ॥ ਤੀਨਹੁ
 ਮਧ ਬਨਾਰਸ ਬਸੀ ॥ ਯਾਤੇ ਆਹਿ ਬਨਾਰਸ ਨਾਮਾ ॥ ਭਾਖਤ ਹੈ ਨਿਹ
 ਚੈ ਬਧ ਧਾਮਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਆਇਸ ਲੀਨਾ ॥ ਆਗੇ ਪਪਾਨ
 ਦਯਾਨਿਧਿ ਕੀਨਾ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਲਾਘ ਨਦ ਵੇਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਟਟੇ ਪੁ
 ਰਕੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪਟਣ ਚਪਦਿਪਤ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਸੁਰਬਿਰ
 ਚਨਹ ਸਕਤ ਬਤਾਈ ॥ ਸਤੁ ਰਹੀ ਰੂਨਦੀ ਮਿਲ ਧਾਈ ॥ ਪਟਨਾ ਸ
 ਹਰਤ ਰੈ ਕਰ ਆਈ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕੈ ਗੀਗਾ ਬਿਮਲ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਾਕੇ ਨਿ
 ਰਖ ਗੀਗਾ ਪਰਿਲਾਜੈ ॥ ਪਟਨਾ ਸਹਰ ਬਸਤ ਤੁਰ ਭਾਰੇ ॥ ਕਟਨ ਸੁ
 ਰਗ ਯਹ ਅਗ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਨਿਰਖਨ ਜੰਯੈ ॥

ਯਾਸਮ ਅਟਰਨ ਨਗਰ ਸੁਪੇਯੈ ਤਾਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਸੰਤ ਸੁਨੈ ਕਾਰਿ ਅਪ੍ਰ
 ਮਾਨ ਦੁਤਿ ਦਯੀ ਅਲੈ ਕਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਹਰਤਟਨ ਮੈਂ ਸੰਗਤਿ ਜੇਤੀ ॥ ਸੁ
 ਨ ਧਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹ ਤੇਤੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀਓ ਆਨ ਮਹਾਰਾਜੈ ॥ ਜ
 ਨਮ ਮਰਨ ਤਜ ਕਿਲ ਬਿਖਭਾਜੈ ॥ ੩੨ ॥ ਉਪਮਾ ਗੁਰ ਕੀ ਅਧਿਕ
 ਸੁਗਾਏ ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਲਖ ਅਤਿ ਬਿਗਸਾਏ ॥ ਅਮੈ ਸੋ ਸੁਖ ਜਗ
 ਤਨਹ ਕੇਈ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸਿੱਖ ਮਨ ਹੇਈ ॥ ੩੩ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਉਤਾਰੇ ॥ ਜੇਟਾ ਮੈਂ ਸਭੁ ਉਚਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਸਫਲ ਕਰੇ ਅਪਨੇ ਦਹਮ
 ਦਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾਜ ਰਚੇ ਜੈ ਸੁਦਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਇਛਾ ਪੂਰਨ ਭ
 ਈ ॥ ਜੇ ਬਾਛੁ ਤੇ ਸੋਊ ਗੁਰ ਦਈ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਨਿਜ ਬਸੇਤ ਹਾਹੀ ॥ ਪ
 ਟਨਾ ਪੁਰ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸੰਗ
 ਤਿ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਖੁਸੀ ਮਹਲ ਬੇਲਤ ਹੁਤੇ ਸਾਖੀ ਸਬਦ
 ਗਮਾਨ ॥ ੩੬ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਭੁਟਨ ਸਮੈ ਇਕ ਸਿੱਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਅਰਜੀ ਬਦਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪਟਏ ਕੀ ਪੁਰਬ ਭਟਕ ਬਾਨਖ ਸਿ
 ਖਨਾ ਬਸੁਨਾਟੁ ਜਥਾ ॥ ੩੭ ॥ ਕਿਹ ਰਾਜੇ ਇਹ ਆਦਿ ਬਸਾਇਯੋ ॥
 ਕੰਚਨ ਛਾਰ ਸੁਧ ਕਿਮ ਗਾਯੋ ॥ ਆਕੀ ਸਾਖੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸੋ ॥ ਮੇਰੇ ਮ
 ਨ ਕੇ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੋ ॥ ੩੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਸੁਨਹੁ ਬਰ ਬੀਰਾ ॥ ਹਰੀਚੰ
 ਦਨ ਰਪਤਿ ਰਨ ਧੀਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਇਹ ਪੁਰਤਾਹਿ ਬਸਾਇਯੋ ॥ ਜੇ ਪੁਨਿ
 ਰਾਇ ਨਿਖਾਸ ਬਿਕਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਕਿਤ ਕਘਾਟ ਸੋ ਕੀ ॥ ਤਿਨ ਜਗਾ ਬ
 ਹਰ ਕਰਤ ਇੰਦ੍ਰ ਉਠ ਭੰਗਾ ॥ ਜੇਰ ਸਭੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਹੇ
 ਕਹਾ ਕੀਜੈ ਅਸ ਰਾਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ਕਿਤ ਕ ਜਗ ਹਰੀਚੰਦ ਨਿਪ ਕੈਰੈ ॥
 ਫੀਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੇਤੇ ਲੈਯੋ ॥ ਅਮੈ ਸਬਾਤ ਕਰੀ ਮੈਂ ਕਛੁ ਧਾਇ ॥ ਯੰਗ

ਕਰਨ ਪਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਜ੍ਯਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੁਤੇ ਇਕ ਮੁਨੀ ਸੋਧਾ
 ਯੋ ਸੁਰਪਤਿ ਬਚੇ ਸੁਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਕੀ ਜਿਹ ਠਾਂ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ਕੰਚਨ ਸੁਧ
 ਇਪਤ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਰਾਜਤ ਸੁਭ ਘਰਾ ॥ ਰਾਵਰੀ ਕੰਨ
 ਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਰਾ ॥ ਅਦੁਤ ਨਗਰ ਉਪ ਲਖ ਸਾਗੀ ॥ ਮਨੋ ਹਾਥ ਜਗ
 ਟੀਸ ਸਟਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਘਰ ਘਰ ਜੋਗ ਬਨੀ ॥ ਅਨਿਸਾਲਾ ॥ ਰੁਖਾਨਾ
 ਗਨ ਕੋਈ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚੇਰ ਜਾਰ ਕੋਊ ਵਿਸਟ ਨ ਪਰਾ ॥ ਐਸਾ ਰਾਜ
 ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੁਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਜੈਯਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁੰਜ ਪੁਰਾਨ ਪਏ ਕਿਤ ਸੀ
 ਤ ਸੁਨੈ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ॥ ਗਾਟੁਤ ਪੈ ਕਿਤ ਗੀਤ ਸੁਗਾਇਕ ਨਾਇ
 ਕ ਬੀਰ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਹੇਟੁਤ ਪੈ ਕਿਤ ਕੋਤ ਕੋਟ ਕਬੀਰ ਕਰੈ ਗੁ
 ਨ ਆਯੁਧ ਆਈ ॥ ਗਾਇ ਪੁਰੀ ਸੁਨਿਹਾਰ ਮੁਨੀ ਸੁਰਯੋ ਸੁਰਯੋ ਮਨ
 ਮਧ ਲੁਭਾਈ ॥ ੪੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੋਤਕ ਅਦਲ ਲਖ
 ਈ ॥ ਧਾਸਿਯੋ ਸੁਮਾਧਿ ਬਾਗ ਕੇ ਜਾਈ ॥ ਸਿਖਾ ਮਘਟਾ ਨਿਸਕੁਹ ਨਿਹ
 ਗੀ ॥ ਯੋ ਰਾਜਤ ਬਰ ਬਾਗ ਅਪਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਮਾਲੀ ਬਾਜ ਰਾਜਤ ਰਗ
 ਯੋ ॥ ਸੁਰ ਸਿਕਾਰ ਆਇ ਕਹ ਦਯੋ ॥ ਚੜ੍ਹ ਬਾਜੀ ਪਰ ਗਟ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ਪਾਛੇ ਨਰਪਤ ਆਗਿ ਸਿਕਾਰੇ ॥ ੪੭ ॥ ਕਈ ਕੋਸ ਲੀਨਿ ਪਹਿ ਸਿਧਾ
 ਯੋ ॥ ਗਾਟ ਕਛੁ ਯਹ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਗਾਹਰੇ ਬਨ ਭੀਤਰ ਜਬ ਗਯੋ ॥
 ਰੁਪ ਬਟਾਇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਲਯੋ ॥ ੪੮ ॥ ਕਹਾ ਆਖ ਨਿਰਖੈ ਟਹਰਾਈ
 ॥ ਆਛੇ ਤਾਲ ਮੁਨੀ ਤਿਹ ਜਾਈ ॥ ਰੁਖ ਲਤਾ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਾਛੇ ॥ ਮੇ
 ਟ ਫਲ ਨ ਸੋਭਾਰਿਯੋ ਸੁਆਛੇ ॥ ੪੯ ॥ ਪਛੇ ਪਸੁ ਸੋਭਕੋ ਬਿਰਾਜੈ
 ॥ ਨੀਦਨ ਸੋ ਜਾਸੀ ਲਖਿ ਲਾਜੈ ॥ ਮਨਿ ਕੋ ਨਿਰਖ ਗਾਏ ਯੋ ਕਹਾ ਮੇਰ
 ਸਿਕਾਰ ਮੁਨੀ ਤਟ ਲਹਾ ॥ ੫੦ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹਾ ਸੁਨਹੁ ਰੇਭਾਈ ॥ ਮੇ

ਅਪਨੇ ਦੁਖ ਦੁਖਤ ਬਤਾਈ ॥ ਐਸੁਨ ਉਤਰ ਪਰਿਓਤਿ ਹਰਾਈ ॥ ਨੀ
 ਰ ਪੀਓ ਮਨ ਅਨਦ ਬਦਾਈ ॥ ੫੧ ॥ ਪਾਸ ਤਾਸ ਕੇ ਚਲਿ ਨਿਪ ਗਯੋ ॥ ਪੂ
 ਛਤ ਸਰਬ ਦੁਖ ਤਿਹ ਭੁਯੋ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹਯੋ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੁੜ ਦੁਖ
 ਤੁਮ ਪੈ ਕਰਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥ ੫੨ ॥ ਮੇ ਦੁਖ ਕਾਏ ਗਾ ਸੁ ਬਨਾਇ ॥ ਹਰੀਚੰ
 ਦ ਸੁਨੀ ਅਤ ਜੋ ਰਾਇ ॥ ਫੁਹ ਸੁਨੀ ਅਤ ਅਤ ਸੈਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ਕਈ ਦਿ
 ਜਨ ਕੀ ਅਪਦਾ ਟਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥ ਯੋ ਬਤੀਆ ਸੁਨ ਰਾਇ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹ
 ਰੀਚੰਦ ਮੁੜ ਸਮਾਇ ਗਿਆਨੀ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਸੁਨਹੁ ਜਗ ਰਾਈ ॥ ਸਾ
 ਰ ਭਾਰ ਸੋਨਾਇ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ਨਿਪ ਸੁਨਿ ਕਹੀ ਈਹ ਤੋ ਨਹੀ ॥ ਪਦ
 ਨਾ ਮਾਰਿ ਚਲੈ ਤਬ ਧਾਈ ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਤਹਿ ਸੰਕਲਪ ਕਰਾਈ ॥ ਬਹੁਰ
 ਚਲਨ ਕੀ ਵਿਉਤ ਬਨਾਈ ॥ ੫੫ ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਿਯੋ ਸਈ ॥
 ਚੁਲੀ ਸੰਕਲਪ ਤਾਸ ਭਰ ਦਈ ॥ ਪੁਨ ਨਿਪ ਕਹਿ ਓ ਚਲਹੁ ਮੁਹਿ ਸੰਗ
 ॥ ਤਿਨ ਕਹ ਬਿਰਧ ਚਲਤ ਨਹੀ ਟੰਗਾ ॥ ੫੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਿਜ ਯੋ
 ਰਾ ਅਸਟਾਰ ਕਰਿ ਲੈ ਚਲਿਯੋ ਰਿਖ ਰਾਜਾ ॥ ਆਗ ਜਾਇ ਤਿਨ ਨਗ
 ਰ ਮਹਿ ਯੋ ਕੀਨੋ ਰਿਖ ਕਾਜਾ ॥ ੫੭ ॥ ਜਿਤੁ ਕਖ ਜਾਨੈ ਰਾਇ ਕੇ ਸਗਰੀ ਪੁ
 ਰੀ ਸਮੇਤਾ ॥ ਰਿਖ ਮਾਇਆ ਬਲ ਪਲ ਕਮੈ ਕਰੇ ਛਾਰ ਸਭ ਰੇਤਾ ॥ ੫੮ ॥
 ਬੋਲ ਭੰਡਾਰੀ ਰਾਣ ਜੁਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹਿ ਓ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸਾਠ ਭਾਰ ਕੰਚਨ ਰਿ
 ਖੈ ਅਬਹੀ ਦੀਜੈ ਜਾਇ ॥ ੫੯ ॥ ਮਾਨ ਬਚਨ ਅਵਨੀ ਸਕੈ ਕਹੀ ਭੰਡਾਰ
 ਨ ਬਾਤਾ ॥ ਸੋਨ ਭਾਰ ਭੰਡਾਰ ਮੈ ਏਕ ਗਹਿ ਓ ਨਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ੬੦ ॥ ਚੁਪਈ
 ॥ ਸੋਨ ਰਤੀ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਯੋ ॥ ਬੋਲ ਚੌਧਰੀ ਰਾਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕ
 ਹੀ ਰਾਣ ਕੇ ਪਾਸਾ ਛਾਰ ਸੁ ਭੁਯੋ ਰਤੀ ਨਹੀ ਮਾਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ਰਾਜਾ ਕੋ ਮੁਸ
 ਕਲ ਅਤਿ ਬਨੀ ॥ ਕਹਾ ਖੋਲਾਇਹ ਕੀਨੋ ਧਨੀ ॥ ਰਾਜੈ ਨਗਰ ਫੰਦੇ ਰਟਿ

ਰਾਇਸਾ। ਬਿਆਕੁਲ ਭਯੋ ਹਾਬਨਹੀਂ ਆਇਸਾ। ੬੨॥ ਮੇਕਹ ਕਹੀ ਮੇ
 ਲਨਿ ਪਲੇਈ। ਕੀਚਨ ਆਇਜ ਬਰਕਹ ਦੇਈ। ਰਾਨੀ ਸੁਤ ਨਿਜ ਬੇਲ
 ਪਠਾਈ। ਗਹਿਓ ਬੇਚ ਕਿਨ ਲਹਿਓਨ ਆਈ। ੬੩॥ ਤਬ ਨਿਪ ਜੂਇ
 ਹ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੀ। ਇਹ ਬੀ ਪਰਜਾ ਸਕਲ ਹਮਾਰੀ। ਇਹ ਮੇ ਕੋ ਮੁਲ
 ਲਏ ਨ ਕੇਈ। ਕਾਂਸੀ ਚਲੇ ਕਾਜ ਦਿਜ ਹੇਈ। ੬੪॥ ਕਾਂਸੀ ਕੀ ਜਬ ਕ
 ਰੀਤ ਆਰੀ। ਸੁਨੇ ਨਗਰ ਸਭ ਦੇ ਸਮਝਾਰੀ। ਪਿਚਰੋਂ ਧਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਫੜੀ
 ਰਾ। ਪੀਠਿਤ ਗਮਾਨੀ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰਾ। ੬੫॥ ਸਰੁਹੀ ਮਿਲ ਰਾਜਾ ਪ
 ਰਿਆਈ। ਆਨ ਸਭੈ ਨਿਜ ਬਚਨ ਸੁਨਾਈ। ਇਹ ਰਾਜਾ ਜੀਤ ਮ ਕ
 ਕਰੇ। ਹਮਰੀ ਬਾਤ ਚੀਤ ਨਿਜ ਧਰੇ। ੬੬॥ ਜਬਾ ਸਕਤ ਹੈ ਸਰੁਹੀ
 ਧਰਮ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਬਖਾਨਤ ਕਰਮ। ਪਰਮ ਹਿਰੈ ਕਵਰੀ ਦੁ
 ਮੁਹਰ ਕਹਤੇ ਦੇਵੈ ਆਨ। ੬੭॥ ਜੈਸੀ ਸਕਤ ਪੁਨਿ ਤਿਸ ਕੀਜੈ।
 ਅਪਨਾ ਆਪ ਨ ਬੇਚ ਧਰੀ ਜੈ। ਸਾਠ ਭਾਰ ਜੋ ਗ੍ਰਹ ਮਹਿ ਨਾਹੀ। ਬੋਰ
 ਹੀ ਕਛ ਦੇਵਹੁ ਆਹੀ। ੬੮॥ ਕੀਚਨ ਬਿਨ ਅਉਰ ਸਭ ਦਰਬਾਜੀ
 ਤਾਲ ਦੇਵਹੁ ਤਿਹ ਸਰਬ। ਯੋ ਕਹਿ ਕੈਵਹੁ ਬਿੰਪ ਬੁਲਾਇਸਾ। ਭੁਲੀ
 ਤਰਾ ਪੂਛੇ ਸਮਝਾਇਸਾ। ੬੯॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਕਾਜ ਮੁਰਨਾਹੀ। ਕਈ
 ਕੋਟ ਕਿਨ ਦੇਹੁ ਅਬਾਹੀ। ਮੇਕਹ ਰਾਇ ਸੰਕਲ ਪਜੁ ਕਰਾ। ਮੇਰੇ
 ਹੀ ਕਨਕ ਹੈ ਖਰਾ। ੭੦॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਰਾਨੀ ਪਹਿ ਗਯੋ। ਤਾਕੀ ਦਿਨੁ ਮ
 ਤਿਨਿ ਰਖਤ ਭਯੋ। ਕਹੁ ਰਾਨੀ ਜਕਾ ਅਬ ਕੀਜੈ। ਧਰਮ ਰਾਖੀ ਮੇ ਕੈ
 ਜਿਦੀਜੈ। ੭੧॥ ਰਾਨੀ ਕਹੀ ਰਾਟ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ। ਮੇਕਹ ਬੇਚ ਕਨਕ ਦਿ
 ਜ ਦੇਹੁ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇਰੇ ਧ੍ਰਮ ਰਹੈ। ਜੇ ਮੁਹ ਨਾ ਬ ਬਾਤ ਸੁਭ ਮਹੈ।
 ੭੨॥ ਦੇਹਰਾ ਯੋ ਰਾਨੀ ਨਿਪ ਸੰਕਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਿਨ ਚਾਰਾ।

ਧਰਮ ਧੀਰ ਨਹੀ ਛਾਡੀਐ ਸੁਨ ਨਿਪ ਰਾਜ ਉਦਾਰ ॥੭੩॥ ਰਾਜਾ ਬਾਰ
 ॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਮੁਰਧਾ ਮਭਰੇ ਸੁਭ ਕੰਚਨ ਕੇ ਪੁਰ ਸੁਧ ਸੁਹਾ
 ਈ ॥ ਵੈਘਟ ਸਾਤ ਸੁਜੰਗ ਕਰੇ ਮਮ ਪੁਰਨ ਲਛ ਪੁਤੰਡ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾ
 ਠ ਸੁਭਾਰ ਕੀ ਕਾਗਨੀ ਮੈ ਗਤਿ ਲਛ ਸਮਾਜਨ ਪਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ਦੇਖ
 ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਕੇ ਅਬ ਸਾਠ ਸੁਭਾਰ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਈ ॥੭੪॥
 ਕੈ ਜਗਦੀਸ ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਰਚੇ ਯਹ ਕੈ ਮਘ ਵਾਇਹ ਕੋਤ ਕਰਾਨੀ ॥ ਕੈ
 ਮੁਰਗਾਇ ਸੁ ਸਤ੍ਰ ਕਿਨੈ ਯਹਿ ਜੀਤ੍ਰ ਕਿਤ੍ਰ ਰਚੇ ਦੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਕੈ ਮੁਹ
 ਪਾਨਨ ਅੰਤ ਦਸਾਇਹ ਅਨ ਪੁਜੀ ਸੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਅੰਸ ਉ
 ਚਾਰ ਕੈ ਰਾਟ ਕਹੈ ਜਗਦੀਸ ਕਲਾ ਕਛ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੭੫॥ ਸੀ
 ਸਦਯੋ ਕਟ ਕੈ ਮਧ ਕੀਟ ਭੁਬੇਲ ਨਹੀ ਅਪਨੇ ਤਿਨ ਛੋਗਾ ਬਾਟੁਨ
 ਕੈ ਬਲ ਦੇਖ ਦਯੋ ਸੁ ਸੁਰਾਂ ਕਦ ਪੀਚ ਨਹੀ ਅੰਗ ਮੰਗਾ ਸੁਰਜ ਕੈ ਸੁ
 ਤ ਕਰਨ ਸੁਨੇ ਕਬ ਲੋਕ ਬਖਾਨਤ ਹੈ ਸੰਤ੍ਰ ਭੋਗਾਇ ਜੈ ਬਧਰਮ
 ਨ ਤੁਆਗਤ ਭੇਤ ਬਮੇਹੁ ਕਰੇ ਨਿਜ ਧਰਮ ਹੀ ਧੋਗਾ ॥੭੬॥ ਯੈ ਕ
 ਹਿ ਕੈ ਪਤਨੀ ਨਿਜ ਸਾਤ ਸੁਮਾਤ ਕੇ ਧਾਮ ਗਯੇ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਤਾ ਸਦਿ
 ਜੇ ਸਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸਬ ਮਾਤ ਦੁਖੀ ਇਹ ਬਾਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪੁਤਰ ਹੋ
 ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਸੁਖ ਕਾ ਹਠ ਧਾਰ ਰਹੇ ਜੀਯ ਜਾਨੀ ॥ ਧਾਮ ਹੁਤੇ ਸੁ
 ਦਯੋ ਦਿਜ ਲੋਗਨ ਅੰਸੇ ਕਿਸੁ ਨਹੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਨੀ ॥੭੭॥ ਮਾਤ ਕੀ
 ਬਾਤ ਨ ਮਾਨਤ ਭਯੋ ਨਿਪ ਬਾਹਰ ਮਾਨ ਸੁ ਲੋਗ ਬੁਲਾਈ ॥ ਧੀਰ ਕ
 ਯੋ ਸੁ ਧਰੇ ਤੁਮਹੀ ਸਬ ਚਿੰਤ ਕਰੇ ਨ ਕਛ ਮਨ ਗਈ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸੁ
 ਬਿਅਕੁਲ ਭੇ ਸਬ ਨੈਨ ਨੀਰ ਅਸਾਰੋ ਟੁਹਾਈ ॥ ਬਿਪੁ ਨਿਹਾਰ
 ਕੈ ਕੋਪ ਕਰੈ ਸਬ ਗਛ ਸਹੈ ਕਹ ਬਿਪਨ ਭਾਈ ॥੭੮॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥

ਰੇਵਤਪੈਕਬਿਧੀਰਬਡੇਕਿਤਰੇਵਤਸੇਵਕਬੀਰਅਪਾਰਾਗਰੇਵਤਪੈ
 ਕਹੁੰਬਾਜਗਾਇੰਦਸੁਰੇਵਤਪੈਸਜਨੀਨਰਨਾਰਾਗਰੇਵਤਪੈਰਨਦਾ
 ਸਪਰਿਓਸਭਰੇਵਤਭਾਟਕਿਸਾਨਨਿਹਾਰਾਮੋਹਨਿਹਾਰਪ੍ਰਿਥੀਸਰ
 ਕੇਜਨਰੇਵਤਪੈਸਭਹੀਜਗਸਾਰਾ॥੭੯॥ ਭੁਲਨਛੰਦ ॥ਨਾਰਿ
 ਦਿਜਪੁਤਕੇਸਾਬਲੇਰਾਵਜੁਪੁਰੀਬਨਾਰਸੀਬੀਚਆਯੋਆਸ
 ਨੈਖਾਸਮੈਠਾਵਤਬਹੀਭੁਯੋਚਿਤਕੇਭੇਦਸਬਹੀਬਤਾਯੋਪੁਤਨਿ
 ਜਨਾਰਿਕੇਬੇਚਿਹੋਆਪਮੈਲੇਹੁਜੀਜਾਸਕੇਚੀਤਭਾਯੋਏਕਤਬ
 ਬਿਪਨੈਆਨਪੁਛੁਨਿਪੈਕਹੋਜੁਮੇਲਜੇਠੀਕਠਾਇਯੋ॥੮੦॥ ਰਾਵਜੀ
 ਸੁਨਤਲੋਗਾਨਕੇਕਹੀਤਬਮੇਲਹੈਭਾਰਚਾਲੀਸਇਨਕਾਯਾਹਿਤੇ
 ਘਾਟਨਹੀਲੇਉਂਕਉਡੀਕਬੈਅਧਿਕਨਹੀਜਾਨਿਪੈਏਕਕਿਨਕਾ
 ਬਿਪਨੈਭਾਰਚਾਲੀਸਦੈਤੁਰਤਹੀਲਏਮਾਪੁਤਨਹੀਲਗੋਖਿਨਕਾ
 ਆਨਕਰਧਾਮਕੀਟਹਲਸੌਪੀਸਬੈਸੁਨਹੁਚਾਰਿਤਅਬਕਹੋਉਨ
 ਕਾ॥੮੧॥ ਬੋਲਕਰਮੁਨੀਕੋਕਹੀਨਿਪਾਲਜੁਏਹੁਦਿਜਗਜਜੁਅਦ
 ਰਲੀਜੈ॥ਭਾਰਚਾਲੀਸਤਬਲਏਦਿਜਹਾਥਮੈਕਹਾਅਬਪੁਰਬਾ
 ਕੀਸੁਕੀਜੈ॥ਆਨਕਰਪੁਛੁਪੁਨਜਾਤਕੇਤਕਭਏਕਹਾਚੰਡਾਲਇ
 ਕਮੁਲਕਹੀਜੈ॥ਬੋਲਨਿਜਗਜਕਰਕਹਿਚੰਡਾਲਕੋਭਾਰਕਾਬੀ
 ਸਇਸਰਿਖੈਦੀਜੈ॥੮੨॥ ਚੌਪਈ ॥ਕਹਾਤਾਹਿਦਿਜਸੁਨਰੇਕੁ
 ਈ॥ਬੀਸਭਾਰਮੁਲਤਾਹਿਸੁਨਾਈ॥ਕਹੀਚੰਡਾਲਬੀਸਹੁੰਲੀਜੈ॥ਮੇ
 ਰੀਏਕਬਾਤਚਿਤਦੀਜੈ॥੮੩॥ ਜੀਜੇਮੇਰੇਗਿਹਕੋਕਾਮਾਮਰਦਨ
 ਘਾਟਜਗਾਤੀਦਾਮਾਜੀਤੁਸਰਬਕਰੈਸੁਨਭਾਈ॥ਦਿਹੁੰਯਾਕੋਤ
 ਬਮੇਲਭੁਗਾਈ॥੮੪॥ ਇਹਬਿਧਿਸੋਤਿਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਨਿਪ

ਜੋ ਬਰਨੀ ਕਥਾ ਅਪਾਰਾ ਹਰੀਚੰਦ ਭਾਖੀ ਜੁ ਭਲਾ ਮੈ ਸਭ ਕਾਰ ਕ
 ਰੋਗਾ ਖਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਦੀਨੇ ਫਕੇ ਬੀਸ ਜੁ ਭਾਗ ਅਰਿਣੀ ਭਯੋ ਮੁਨੀ ਨਿਪ
 ਨਾਰਿ ਸਾਭ ਭਾਰ ਪੂਰਨ ਯੋ ਭਯੋ ॥ ਲੈ ਨਿਪ ਜੁ ਦਿਜ ਬਰ ਕਹ ਦਯੋ ॥ ੨੬ ॥
 ਅਪਨੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਓਠਾਈ ॥ ਦਿਜ ਪਗ ਲਾਇ ਕਹਾਇ ਮਗਾਈ ॥ ਸੁ
 ਮੀਤੁ ਸੁ ਮੁਸਕੀਯੋ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅਰਿਣੀ ਭਯੋ ਤੋਰ ਮੈ ਨਾਲਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯੋ
 ਲੈ ਕਰ ਬਿਪ ਬਿਦਾ ਸੁਭ ਯੋ ॥ ਰਾਜਾ ਸਾਥ ਚੰਡਾਰ ਹਿਗਯੋ ॥ ਮਾਨ ਚੰ
 ਡਾਰ ਕਹੀ ॥ ਇਹ ਬਾਟਾ ਠਾਂਢੇ ਰੋਜ ਗਾਤੀ ਘਾਟਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਮੁਰਦਾ ਜਾ
 ਰਨ ਚਲਿ ਆਇ ॥ ਸਟ ਰੁਪਾ ਲੇਹੁ ਭਰਾਇ ॥ ਤੋ ਜਾਰਨ ਤਾ ਕੋ ਤੁ
 ਮ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਰ ਅਪਨਾ ਭਰ ਲੇਹੁ ॥ ੨੯ ॥ ਮੈ ਸਮਝੀ ਸੁਭ ਹੀ
 ਇਹ ਗੱਤਿ ॥ ਨਰ ਪੁਤ ਕਹੀ ਭਲਾ ਜੀ ॥ ਸੱਤਿ ॥ ਅਸਾ ਬਿਰਹੈ ਤਹਾ
 ਸਟ ਧਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾਧ ਰੈ ਨ ਧਿਆਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜੇ ਚੰਡਾਰ ਕੀ ਹੋ
 ਵਤ ਕਾਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਤਾ ਕਉ ਲੇਤ ਸਟਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਿਤ ਕ ਕਾ
 ਲ ਜਬ ਬੀਤਾ ॥ ਸੁਖ ਕਰ ਭਯੋ ਚੰਡਾਰ ਨਿਰੀਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਸੁ
 ਪਨੀ ਤਰ ਮਾਹੀ ॥ ਨਰ ਪੁਤ ਕੋ ਤਕ ਲਖ ਯੋ ਭਹਾ ਹੀ ॥ ਰੁਪ ਚੰਡਾਰ ਅਪ
 ਜਨ ਭਯੋ ॥ ਸਰਬ ਕੁਟਿ ਬੁਝਾ ਬਜਨ ਲਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਚੰਡਾਰ ਪੁਰਾਨੇ ਭੇ
 ਸ ਮਲੀਨਾ ॥ ਕਾਕ ਪੰਖ ਸਿਰ ਧਰੇ ਸਦੀਨਾ ॥ ਅਸਤਨ ਮਧਿ ਸੁਬਨੇ ਅ
 ਟਾਸਾ ॥ ਸਾਥ ਸੁਕਰਨ ਮਤਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ੩੩ ॥ ਅੰਗ ਰੁਪ ਨਿਜ ਚੈ ਬਿਕ
 ਰਾਲਾ ॥ ਸੁਪਨੀ ਤਰ ਨਿਰਖ ਯੋ ਨਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਕੀਨੇ ਤਿਹ
 ਸੰਗਾ ॥ ਮਧਿ ਚੰਡਾਰਨ ਅਧਿਕ ਉਤੰਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਫੂਲਨ ਛੰਦ ॥
 ਬਾਰ ਜਨ ਬਰਖ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ ਉਨ ਸੋਬਾ ਸਿਓ ਖੁਲੇ ਤਬ ਨ ਯਨ ਨਿਪਾਲ
 ਜਾਗਿਯੋ ॥ ਸੋਚ ਬੀਚਾਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਸਮੈ ਭਯੋ ਕਰ ਮਕੀ ਰੇਖ ਕੇ ਸੋ

ਚਪਾਗਿਯੋ। ਬਡੀ ਬਲਵਾਨ ਇਹੋ ਹੋਨ ਕੀ ਹਾਰ ਹੈ ਸਰਬ ਕੇ ਸੀਸ ਏਹ
 ਦਾਗ ਲਾਗਿਯੋ। ਦਿਖੈ ਇਹ ਅਵਰ ਪੁਨਿ ਕਹਾ ਅਬ ਕਰੈ ਗੀ ਮਾਨ ਕ
 ਰਹੁ ਕਮ ਨਿਪ ਚਿੰਤ ਪਾਗਿਯੋ। ੯੫। ਭਾਰ ਪੁਨਿ ਸਾਡ ਬਰ ਮੁਨੀ ਜਿਹ
 ਲਏ ਥੇ ਸੁਨਹੁ ਅਬ ਤੈਨ ਕੀ ਐ ਕਹਾਨੀ। ਬਿਪ ਕੇ ਧਾਮ ਜਿਹ ਰਾਜ ਪ
 ਤਨੀ ਹੁਤੀ ਕਰਤ ਦਿਜ ਸੇਵ ਜੋਤਿਹ ਸੁਖਾਨੀ। ਭਾਸ ਕੇ ਪੁਤ ਕੇ ਪਾਨ ਤ
 ਜਦੇਤ ਭੁਯੇ ਦੁਸਟ ਸੁਭਾਟ ਨਹਿ ਜਾਤ ਜਾਨੀ। ਆਕੁਲੀ ਬਾਕੁਲੀ
 ਰਾਜ ਪਤਨੀ ਭਈ ਹਰੀ ਸੁਚੰਦ ਕੀ ਸੁਮਤ ਰਾਨੀ। ੯੬। ਹੋਇ ਕਰ ਪੀ
 ਟ ਸਿਰ ਕੇ ਸਕੇ ਪਾਟ ਤੀ ਹਾਲ ਬੇਹਾਲ ਭੀ ਨਾਰਿ ਭਾਰੀ। ਬਾਲ ਕੇ ਲਮ
 ਤਬ ਤਾਜ ਉਠਾਇ ਕਰ ਗੀ ਗਮਹਿ ਦਾਗ ਹੈ ਆ ਉਤਾਰੀ। ਕਰਤ ਬੈਰ
 ਗਤਿਹ ਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਮੁਰਦ ਜਿਹ ਪਾਟ ਗਾਖਿ ਓਸਟਾਰੀ। ਭੁ
 ਸਕੇ ਨਾਥ ਇਹ ਆਪ ਠਾਢੁ ਹੁਤੇ ਬੈਲ ਤਿਹ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕਵਨ ਨਾਗੀ। ੯੭
 ॥ ਤ੍ਰਿਮੇ ਬਾਰਾ। ਚੌਪਈ ॥ ਹਰੀਚੰਦ ਰਾਜਾ ਜੋ ਹੁਤਾ। ਇਹ ਬਾਲ
 ਕੁਤਾ ਕੋ ਜੁ ਸੁਤਾ। ਦਈ ਨੇਤ ਅੰਸੀ ਅਬ ਭਈ। ਬਿਪ ਦਾ ਹਮੈ ਬਿਧਾਤਾ
 ਦਈ। ੯੮। ਰੁਪਾ ਮੇ ਪੈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹਿਯਾਂ। ਮੈਂ ਨਾਰਿ ਅਨਾਥ ਨ ਮਹਾਂ
 ॥ ਯੋਂ ਬਤੀ ਆਂ ਸੁਨ ਕਰਤ ਬਰਾਈ। ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ।
 ੯੯। ਝੁਲਨਾ ਛੰਦ ॥ ਦਾਮ ਸਰਕਾਰ ਕੈ ਤਾਰ ਕਰ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਬ
 ਹੁਰ ਇਹ ਬਾਰ ਕਉ ਆ ਉਤਾਰੀ। ਅੰਸ ਮੈ ਜਾਨਿ ਤ੍ਰਿਪ ਦੇ ਉਨ ਹੀ ਕਬੈ
 ਹੀ ਸੁਆਮ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮੁਰ ਉਰ ਮੰਝਾਰੀ। ਕਹੀ ਤਬ ਨਾਰਿ ਮੁਰ ਉਪਰੋ
 ਚੰਦਨ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕਾਲੇ ਪਾਰੀ। ਅਨ ਕਰਟਾ ਕਤ ਬਤਾ ਕਪਾਰਿ
 ਯੋਨਿ ਪੈ ਗਈ ਦਹ ਨਾਰਿ ਆਰੋ ਬਿਚਾਰੀ। ੧੦੦। ਗਿਗ ਕੇ ਤੀਰ ਤਬ
 ਜਾਇ ਕਰ ਕੀਰ ਜਯੋ ਰਾਖ ਨਿਜ ਨੰਦ ਕੋ ਰੋਨ ਲਾਗੀ। ਕਰਤ ਬੈਰਾਗ

ਨਿਜ ਆਗਮੁਹਕੀ ਜਗੀ ਗਈ ਬਹੁ ਰਾਤ ਨਹਿ ਆਖ ਲਾਗੀ ਆਟਿਰ
 ਤ ਕੇਉ ਚੋਰ ਤਿਹ ਆਨ ਰਾਂਢੇ ਭਏ ਨਿਰਖ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਕੇ ਦਾ ਜਾਗੀ ॥
 ੧੦੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੈ ਕਹ ਕਰ ਪੁਰ ਮੈ ਫਹ ਗਏ ॥ ਅਸਾ ਬਿਤ ਜਾ
 ਨੁਪਦਰ ਪਰ ਭਏ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਲੁਟਿ ਓਤਿ ਨ ਧਾਮਾ ॥ ਆਛੇ ਭਲੇ ਨਿ
 ਕ ਸੇ ਦਾਮਾ ॥ ੧੦੨॥ ਰੁਖਨ ਬਸਨ ਬਿਤਿ ਬਹੁ ਲਿਆਏ ॥ ਉਸੀ ਪੈਂਡ
 ਹੁਇ ਆਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਤੁਸ ਕਰ ਨਾਰਿ ਦੁਖਾਰਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਗਏ ਹਾਰ
 ਇਕ ਤਿਹ ਗਾਰ ਭਾਰੀ ॥ ੧੦੩॥ ਰਾਨੀ ਕਉ ਕਛੁ ਭਈ ਨ ਸੁਧਾ ਰੇ ਫੁਤ
 ਰਹੀ ਹੋਇ ਬੇਬੁਧਾ ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੇ ॥ ਨਿਜ ਆਲੇ ਕੈ ਕ
 ਰ ਜਲਾਗੇ ॥ ੧੦੪॥ ਜੋਰ ਪਾਰਿ ਓਸ ਭਨ ਗਾਰ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਭੰਡਾਰ
 ਲਯੋ ਕਿਨ ਮਾਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸੇਵਕ ਨਿਪ ਧਏ ॥ ਖੋਜ ਬਿਲੋਕ ਦਸੇ
 ਦਿਸ ਗਏ ॥ ੧੦੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾ ਚਲਿ ਭ੍ਰਿਤ ਸਿਧਾਏ ॥ ਏਕ ਜਾਨ ਵੀ
 ਨਿਕਟ ਸੁਆਏ ॥ ਕਾ ਨਿਰਖੈ ਫਹ ਨੈਨ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅਬ ਲਾਹਾਰ ਸੁਕੀ
 ਠਮ ਝਾਰੀ ॥ ੧੦੬॥ ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਕੋ ਨਿਰਖ ਮੇ ਤਿਨੈ ॥ ਰੂਪ ਤ ਪਾਸ ਕਹਾ
 ਜਾਉ ਨੈ ॥ ਗਹਿ ਲਿਆਏ ਨਾਰੀ ਤੁਮ ਤਾਹੀ ॥ ਹਾਰਿ ਬਿਲੋਕਿ ਓਜਿਹ ਗ
 ਰ ਮਾਹੀ ॥ ੧੦੭॥ ਤਤ ਛਿਨ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਭ੍ਰਿਤ ਧਏ ॥ ਗਹਿ ਲਿਆਏ ਤ
 ਅਬ ਲਾਕੈ ਭਏ ॥ ਰੂਪ ਤ ਹਾਰ ਚੀਨ ਕਰ ਲਯੋ ॥ ਗਾਰ ਦਨ ਮਾਰਿ ਇਸੈ
 ਕਹ ਦਯੋ ॥ ੧੦੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਰਬ ਇਨ ਲਯੋ ਲੁਕਾਈ ॥ ਅਬ ਬੈਠੀ
 ਇਮ ਬਿੰਤੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਤਬ ਬਾਢੈ ਦੇਵੈ ਜਉ ਧਨਾ ॥ ਨਾਤਰ ਮਾਰਹੁ ਜਾ
 ਗਰ ਦਨਾ ॥ ੧੦੯॥ ਯੈ ਕਹ ਰਾਜ ਚੰਡਾਲ ਬੁਲਾਏ ॥ ਚੰਡਾਲ ਸੁਹਰੀ
 ਚੰਦ ਪਠਾਏ ॥ ਕਹਾ ਤਾਹ ਮਾਰਹੁ ਤੁਮ ਜਾਈ ॥ ਜਾਕੈ ਰਾਜਾ ਜੁ ਫੁਰਮਾ

ਈ॥੧੧੦॥ਹਰੀਚੰਦ ਆਗਿਆ ਪਤ ਪਾਈ॥ਚਲਿਓ ਬੰਗ ਨਹੀਂ ਬਿ
ਲਮ ਲਗਾਈ॥ਗਏ ਜਬੈ ਚਲਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰੇ॥ਆਗੈ ਸੁਨਿ ਯੋਹ
ਨੋ ਇਹ ਨਾਰੇ॥੧੧੧॥ਦੇਹਰਾ ॥ਹੁਕਮ ਮਨ ਭਿਖ ਲੈ ਚਲ ਯੋਹ
ਨਨ ਭੁਖਾਨ ਕ ਜਾਇ॥ਫੁਰਾ ਕਾ ਦੁਕਰ ਕਾਂਖ ਤੇ ਕਾਟਨ ਲਗ ਮੇਥ
ਨਾਇ॥੧੧੨॥ਏਕ ਹਾਥ ਭਿਖਾ ਕੁਚ ਗਏ ਦੁਤੈ ਸੁਕਾਤਿ ਨਿਕਾਰਾ॥
ਦੈ ਬਿਦਰਦ ਕਾਟਨ ਲਗ ਮੇਥ ਤੇ ਸੁਨੀ ਪੁਕਾਰਾ॥੧੧੩॥ਰੱਛ ਸ
ਬਦ ਕਰ ਗਗਨ ਤੇ ਸੁਮਨ ਮੇਥ ਬਰ ਜਾਇ॥ਅਮਰ ਲੋਕ ਤੇ ਦੇਵਤ
ਨ ਗਏ ਭੁਪ ਕਰ ਆਇ॥੧੧੪॥ਸੁਤੁ ਜਿ ਆਯੋ ਭਿਖਾ ਪਤਿ ਮਿਲੀ
ਰਾਜ ਅਧਿਕ ਨਿਜ ਪਾਇ॥ਬਰੀਬੂਹ ਦੇਵਨ ਕਹ ਯੋ ਧੰਨ ਧੰਨ
ਨਿਪ ਰਾਇ॥੧੧੫॥ਅਧਿਕ ਲੱਛ ਬਰ ਪੁਰ ਭੁਯੋ ਵੀਰ ਘ ਬਗਰ
ਬਜਾਰਾ॥ਇਹ ਸਮ ਨਗਰ ਨ ਜਾਨਿਐ ਦੇਵਨ ਕਹ ਯੋ ਪੁਕਾਰਾ॥੧੧੬
॥ਚੌਪਈ ॥ਰਾਜ ਸੁਖ ਜਗ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ॥ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਨ ਲਯੋ
ਬਨ ਫਿਰੈ॥ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਸੀ ਪੁਰ ਨਿਹਾਰਾ॥ਤੇਹ ਭੁਗਾਇ ਚਿ ਸੁਪਨ ਮਝ
ਰਾ॥੧੧੭॥ਤੂੰ ਨਿਪ ਧੰਨ ਧੰਨ ਤਵ ਧਰਮਾ॥ਤੁਝ ਸਮ ਅਵਰਨ
ਕਰਈ ਕਰਮਾ॥ਇਹ ਅਪਨੀ ਟੁਸਤਾ ਇਤ ਭੋਗਾ॥ਬਹੁਰੇ ਬਜੇ ਆ
ਨ ਸੁਰ ਲੋਗਾ॥੧੧੮॥ਯੋ ਕਹ ਦੇਵ ਲੋਪ ਭੇ ਸਗਾਰਾ॥ਰਾਜ ਆਯੋ
ਅਪਨੇ ਨਗਰਾ॥ਤਿਨ ਯਹ ਰਾਜੇ ਪਰਮ ਪਾਇਤਾ॥ਨਗਰ ਬਸਾਯੋ
ਅਧਿਕ ਬਾਰਿਤਾ॥੧੧੯॥ਆਰ ਕੰਡੇ ਕੇ ਮੱਧਿ ਪੁਰਾਨਾ॥ਇਹ ਬਿਧਿ
ਕਥਾ ਸੁਲਿਖੀ ਰਿਖਾਨਾ॥ਬੋਰ ਕਸੀ ਇਤ ਭੁਛ ਸਮਾਨਾ॥ਤੁਮ ਕਹ ਕ
ਹੀ ਸੁਨਹੁ ਸੁਰਗ ਆਨਾ॥੧੨੦॥ਪਦੈ ਸੁਨੈ ਜੋ ਸਰਧਾ ਲਾਇ॥ਸਦਾ
ਧਰਮ ਤਹ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ਇਹ ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰ ਭਾਰਾ॥ਨਿਜ

ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਓ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਆਰੋਯੋ ਪੁਨ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾਨਾ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਕਰੇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲਤਹ ਜਾਨਿ ਜਬ ਸੇ ॥
 ਸੰਗਤਿ ਸਮੈ ਆਨੰਦ ਜੁਤ ਰਸੇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ਜੁ ਪੁਰਬ ਮਾਹੀ ॥
 ਘਰ ਮਪੁਤ੍ਰ ਇਤ ਪਾਰਟ ਰਾਹੀ ॥ ਕਾਮਾਛਿ ਮਾ ਦੇਵੀ ਲਖ ਭੈਨਾ ॥ ਸਾ
 ਮ ਦੇਸ ਜੋਹ ਤੋਹ ਕਰ ਗੀਨਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਤੀਰਥ ਸਭ ਬਾਨਾ ॥
 ਪਉਰਖ ਕਰ ਪਰਸੇ ਜੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਤਿਨ ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਮਾ
 ਨਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਤਿਹ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨ ਸਾਹਿਬ ਕਹ ਸਾਬ ਜੁ ਲਯੋ ॥ ਪੁਰਬ
 ਕਹ ਰਾਜਾ ਤੁਬ ਗਯੋ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸੁਨ ਮਮਤ ਫਨ ਰਾਟ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਬਰ
 ਨੇ ਸੁਨੀ ਕਾਨ ਮਮ ਜਥਾ ॥ ਦਫਨ ਦੇਸ ਬਸਤੁ ਹੈ ਜਹਾਂ ਜੈ ਪੁਰਇ ਪ
 ਤਨ ਗਰਬ ਰਤਹਾਂ ॥ ੧੨੫ ॥ ਗੋਪਾ ਚਲ ਗਏ ਜਿਹ ਬਾਨੀ ॥ ਮਾਨਸਿੰ
 ਘ ਸੁਤ ਜਾ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ਰਾਜ ਪੁਤ ਰਾਜੇ ਫਨੁ ਜਾਨਹਾ ॥ ਤਿਨ ਸਮ ਬਲੀ
 ਨ ਅਟਰ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਨਿਜ ਦੇਸ ਨ ਕੋ ਰਾਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਮਨਸ
 ਬ ਸਭ ਤੁਰ ਕਨਕੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਬ ਕਹੀ ਸਾਹੁ ਮੁਹਿ ਮਉਠਾਵੈ ॥ ਦੇਸੈ ਨ ਸੰ
 ਗਤਿ ਸੈ ਪਠਾਵੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਦਿਲੀ ਮਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਅਸ ਬਾਨਾ ॥ ਬਾਗ ਹ
 ਵੇਲੀ ਕੂਪ ਸੁਨਾਨਾ ॥ ਹਜਰਤ ਤਟ ਫਹਿਸਦਾਰਹਾਹੀ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਸੁ
 ਕਰਹ ਗੀ ਜਾਹੀ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜਬ ਰਾਜਾ ਹਜਰਤ ਤਟ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਰਬੀ
 ਰ ਸੰਗ ਮਾਧਿਕ ਲਿਜਾਵੈ ॥ ਤੁੰਦੀ ਕਰਤ ਰਾਟ ਚਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੋਇ
 ਨ ਤਾਕੇ ਸਕੈ ਹਟਾਈ ॥ ੧੨੯ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਰਾਜਾ ਜਬ ਚਲਾ ॥ ਲੀ
 ਨੇ ਰਾਜ ਪੁਤ ਬਰਬ ਲਾ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਫਹਰਾਟ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਕਈ ਕ
 ਸਾਈ ਬੀਰਨ ਘਾਯੋ ॥ ੧੩੦ ॥ ਰੋਰ ਪਰੀ ਸਗਰੇ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿੰਨ ਲਗ
 ਰਾਜਾ ਗਯੋ ਤਹਾਹੀ ॥ ਹਜਰਤ ਜਬੈ ਰਾਟ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ਕਛੁ ਕੋ ਕਪ

ਸੋਬਚਨਸੁਨਾਯੋਮਾਨਮਹੀਪਜਬੈਯਹਜਾਨੀਕਰੀਕਸਾਈਤੈ
 ਸਤੁਹਾਨੀ॥੧੩੧॥ਗਰਜਰਾਵਬਚਅੰਸਉਚਾਰੇਹਜਰਤਬਚ
 ਨਸੁਸੀਸਹਮਾਰੇਨੀਮਖੁਦਾਇਸੁਸਾਹਿਕਹਾਵੈ॥ਤਾਕੇਬਚਨਬਿ
 ਰਬਕਤਜਾਵੈ॥੧੩੨॥ਭਿਰਭੁਏਬਹੁਰੇਜਦੁਅੰਧੇ॥ਤੁਮਰੇਬਚ
 ਨਸਤਕਰਪੈਹੋਯੈਸੁਨਸਾਹਬਿਹਸਮੁਖਦਯੋ॥ਤਾਪਰਪੇਸਨ
 ਹੀਕਛੁਗਯੋ॥੧੩੩॥ਪਰੀਕਬੈਠਚਲੇਜਬਰਾਜਾ॥ਭਾਂਤਿਅਨੇ
 ਕਬਜਾਵਤਬਾਜਾ॥ਪਾਛੇਸਕਲਮਲੇਛੁਸੁਜਾਨਹਾ॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂ
 ਸੇਖਪਛਾਨਹਾ॥੧੩੪॥ਮਿਲਆਏਹਜਰਤਿਕੇਆਗੇ॥ਕਟਕਟ
 ਬਚਨਕਹਨਸਤੁਲਾਗੇ॥ਕ੍ਰਿਪਤਭੁਯੇਸਾਹਅਧਿਕਾਈ॥ਮੰਤ੍ਰੀਲੀ
 ਨੇਨਿਕਟਬੁਲਾਈ॥੧੩੫॥ਕਟਨਉਪਾਟਕਹੇਅਬਕਰੀਅੰਧੇ॥ਯ
 ਹਬੈਰੀਕਾਸੀਸਉਤਰੀਯੋ॥ਮੰਤ੍ਰਨਕਹੀਸਾਹਸੁਨਲੀਜੈ॥ਹਮਰੀ
 ਬਾਤਕਨਸੁਨਕੀਜੈ॥੧੩੬॥ਜੇਤੁਮਹਿਯਾਂਰਾਜਾਕਹਪੈਹੋ॥ਸ
 ਕਲਜਗਤਮਹਿਨਿੰਦਾਪੈਹੋ॥ਸੈਨਾਅਧਿਕਸਾਥਇਹਦਈਯੋ॥
 ਪੁਰਬਭਾਖਮੁਹਿੰਮਪਠਈਯੋ॥੧੩੭॥ਸੇਵਹਜੀਤਬੰਗਾਲਾਅੰਧੇ
 ॥ਤੋਕਾਰਜਹਜਰਤਕੇਕੈਹੋ॥ਨਾਤਰਹੋਇਤਹਾਜਲਲਾਗਾ॥ਮਰਿ
 ਹੈਤਹੀਸੁਜਾਇਅਭਾਗਾ॥੧੩੮॥ਇਹਬਿਧਜਬੈਸਾਹਸੁਨਿਪਾ
 ਯੋ॥ਭਲੀਬਾਤਮਨਮੱਧਿਅਲਾਯੋ॥ਸੈਨਾਅਧਿਕਦਈਤਿਹਸੀ
 ਗਾ॥ਪੁਰਬਕੋਨਿਪਚਢਯੋਨਿਸੰਗਾ॥੧੩੯॥ਮਾਘਦੇਸਜਬਹੀ
 ਵਹਆਯੋ॥ਗਾਰਬਿਰਤਾਂਤਕਬਤਸੁਨਪਾਯੋ॥ਯੈਸੁਨਰਾਵਅਨੀ
 ਦਤਭੁਯੋ॥ਚਿੰਤਮੇਟਅਭੈਹੁਇਗਯੋ॥੧੪੦॥ਚਰਨਕਮਲਦਰ
 ਸੀਤਿਨਆਈ॥ਨਿਜਕੀਨਖਸਿਖਕਥਾਸੁਨਾਈ॥ਸੇਮਨਮੇਰਿਤ

ਹੀ ਭਾਗੀ ਪੁਰਬ ਦੇਸ ਨਿਰਖ ਭੈ ਕਾਰੀ ॥ ੧੪੧ ॥ ਅਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਸ
 ਬ ਸੁ ਲੈ ਹੀ ਸਰਬ ਕਾਜ ਅਨੰਦ ਯੁਤ ਕੈ ਹੀ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਆ
 ਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਿਐ ਸੁ ਕਰਾਵੇ ਹਮੈ ਵੀ ਦਾਰਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਬਿਬਿਧਿ ਭਾਂਤ
 ਬਿਨ ਤੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪਲ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਲਏ ਰਿਝਾਈ ॥ ਪੁਰਬ ਗ
 ਮੈ ਤਬੈ ਦੁਹਰਾ ਜਾ ਲੀਨੇ ਸਾਬ ਗਾਰੀ ਬਾਨਿ ਦਾਜਾ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕਾਂਮ
 ਰੂਪ ਮੈਂ ਦੇਸ ਬੀਗਾਲਾ ॥ ਬਿਜੈ ਕਰੇ ਤਿਨ ਅਨੰਦ ਨਾਲਾ ॥ ਮਰਦਾ
 ਨ ਕੀਨੇ ਜਿਹ ਮੇਵਾ ॥ ਟੁਟੈ ਦੇਸ ਜੀਤੈ ਤਿਨ ਦੇਵਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਜੀਤ ਮੈਂ
 ਤੁਟੈ ਅਰੁ ਕਾਮਨਾ ॥ ਕੀਨੇ ਤਿਨੈ ਨਿਪਤ ਕੇ ਸਾਮਨਾ ॥ ਪੁਰਨ ਕਾਰਨ
 ਇਨ ਕਾ ਭੁਯੋ ॥ ਕਰਣਾ ਸਿੰਧ ਸਾਬ ਜੇ ਲਯੋ ॥ ੧੪੫ ॥ ਅੰ ਭੇਰਾ ਸਾਹਿ
 ਬ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥ ਪਟਟੇ ਬੀਚ ਬਸੇ ਸਬ ਤੇਤਾ ॥ ਮਾਤਾ ਆਇ ਜੀਤ ਕ
 ਪਰਟਾ ਗਾਇ ॥ ਬਿਧਿ ਰਾਜਤ ਸਹਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਪਟਟੇ ਸ
 ਮ ਸੰਗਾ ਤਿ ਬਰ ਭਾਰੀ ॥ ਹੈ ਨਹੀਂ ਅਟਰ ਸੁਨ ਗਾਰ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਲਾਖ ਕ
 ਰੋੜੀ ਸਿੱਖ ਭਾਇ ਜੈ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਮੈ ਸਾਬਤ ਲਹਿ ਜੈ ॥ ੧੪੭ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਦੁਤੈ ਸੁਧ ਆਇ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਤਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਯੋ ॥
 ਆਗੈ ਕਹੈ ਤੀਸਰੀ ਕਥਾ ॥ ਅਮੀ ਸਰੂਪ ਦਸ ਮ ਗੁਰ ਜਥਾ ॥ ੧੪੮ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਕਰਨ ਰਾਜਾ ਹਰੀਚੰਦ ਕਥਾ ਬਰ

ਨਨੀਤੀ ਰਬ ਮਹਾਤਮੇ ਪੁਰਬ ਪਾਨ ਦੁਤੀਯਾਇ ਸਮਾਪ

ਤੁਮ ਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ਅੰ ਫੁਜਾ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਆਇ ਬਰੂਪ ਗੁ
 ਰ ਦੇਵ ਕੇ ਪਦ ਪੀਕ ਜਉ ਰਧਾਰਾ ॥ ਅੰ ਗੁ ਕਥਾ ਅਬ ਤੀਸਰੀ ਬਰਨ
 ਕਥੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਅਬ ਬਰਨ ਦਸ ਮੇ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥
 ਆਇ ਅਗਾਧਿ ਸੁਣੇ ਮਮ ਜਥਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੇ ਨਾਥ ਚਰਿਤਾ ॥ ਸੀ

ਤਪਸਾਦਿਕੋਹੋਸੁਬਚਿਤ੍ਰਾ॥੨॥ ਜੈਯਾ ॥ ਨੀਤਅਨੀਤਨਿਹਾਰਮਲੇ
 ਛਨਦੁਖਤਭੀਧਰਨੀਸਬਸਾਗੀਲੋਪਭੁਏਸਭਛਤਨਕੇਗੁਣਜੋਗ
 ਸੁਪੁੰਨਜੁਵਾਨਅਪਾਰੀ॥੩॥ ਈਦਰਲੀਬਕਰੀਦਨਿਟਨਜਸੁਗੋਬਧੋ
 ਤਸਭੈਧਰਭਾਗੀਕੋਨਕਟੈਇਹਦੁਖਸਬੈਧਰਦੀਨਦਿਆਲਬਿਨ
 ਅਸਥਾਗੀ॥੪॥ ਦੁਖਨਿਹਾਰਕਿਧੋਭੁਅਕੋਨਿਜਸੀਅਸਕੇਤਭ
 ਏਬਰਦਾਨੀ॥੫॥ ਨਦਇਆਲਪਾਠਿਓਗੁਰਪੂਰਨਜਾਉਪਮਾਦ
 ਸਹੀਦਿਸਜਾਨੀ॥੬॥ ਸਚਰਿਤ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਕੋਬਰਸੀਤਸੁਨੇਮਨਲਾ
 ਇਕਹਾਨੀ॥੭॥ ਸੇਟਕਜਾਨਿਛਿਮਾਸੁਕੋਰੋਜਿਨਰਾਸਗਨੈਕਿਤਦੁਖ
 ਪਛਾਨੀ॥੮॥ ਦੁਖਤਭੀਧਰਨੀਜਬਹੀਜਗਨਾਇਕਪੈਇਹਭੁਭਿ
 ਪੁਕਾਰੀ॥੯॥ ਆਕੁਲਬਿਆਕੁਲਹੈਨਿਜਮਾਤਰਰੇਵਤਭੀਬਹੁਪਾਪ
 ਨਿਹਾਰੀ॥੧੦॥ ਕਾਲਸੁਦੇਵਪ੍ਰਸੰਨਭੁਯੋਨਿਜਯਾਬਿਧਿਸੈਬਰੁਸੁਧੁਉ
 ਰਾਗੀ॥੧੧॥ ਹੋਰੁਨਆਤੁਰਧੀਰਧਰੋਨਿਜਧਾਰਤਸੀਤਅਨੀਤਵਭਾਗੀ॥
 ੧੨॥ ਜੈਯਾ॥ ॥ ਯੋਕਰਆਦਿਸਮੇਧਧਰੰਬਰੁਪੈਜਗਨਾਇਕ
 ਜੂਸੁਬਿਚਾਰੀ॥੧੩॥ ਬਿਸੁਸੰਸਾਰਪਸਾਰਜਿਤੇਸਭਆਪਸਰੂਪਸੁਮੰਧਿ
 ਨਿਹਾਰੀ॥੧੪॥ ਵਾਨਵਦੇਵਸੁਨਾਗਚਰਾਚਰਮਾਨਸਕਿੰਨਰਜੰਛਪਸਾ
 ਰੀ॥੧੫॥ ਮੇਕਹਏਨਹਜਾਪਤਹੈਸਬਆਪਨਮੰਧਿਪਰੇਦੁਖਜਾਗੀ॥੧੬॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਯੋਨਿਜਰਿਦੈਬਿਚਾਰਿਕੈਦੀਨਬੀਧਕਰਤਾਰਾਦਸਮੇ
 ਸੀਗੁਰਬਰਪਯੋਮਾਤਲੋਕਨਿਰਧਾਰਾ॥੧੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ
 ਜਗਤਸੁਭਗਤਪਠਾਏ॥ ਸੁਭਮਾਰਗਤਿਨਆਨਚਲਾਏ॥ ਕਲੀ
 ਕਾਲਜਗਘੋਰਸੁਮਾਹੀ॥ ਦੇਵਨਕੋਰਿਅਕਾਮਸੁਨਾਹੀ॥੧੮॥ ਮੈ
 ਅਰਮਸੀਤਨਕੇਮਾਹੀ॥ ਤਨਕਭੇਦਅੰਤਰਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਏਕਰੂਪ

ਬਿਚਰਤ ਸੀਸਾਗਾ ਮੈ ਤਿਨ ਤੇ ਨਹੀ ਭਨਕ ਨਿਆਗਾ ॥ ੯ ॥ ਅਸ ਮੈ
 ਟੁਕੈ ਸੁਬਿਟੁ ਬਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸਰੂਪ ਧਾਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਉ ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਕ
 ਰ ਅਸ ਧੁਜ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕੋ ਪਠਿਐ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਅਸ ਦੀਰਘੁ ਬਰਤੁ ਪੁਸੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਹੇ ਮ ਕੁੰਟ ਪਰ ਬਤੁ ਪਰ ਭਾਰੀ ॥
 ਏਕ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਨਿਜ ਗਾਯੋ ॥ ਦੋਇ ਤੀਨ ਕਹੀ ਲੋਪੁ ਸੁਭਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥
 ਧਿਆਨੁ ਅਖੰਡੁ ਆਪ ਮਾਧਿ ਧਾਰਕੋ ॥ ਨਵਾਰਿਹ ਜੀਤ ਦਸਮ ਬਰ
 ਤਾਰਿਯੋ ॥ ਅਨਹਦ ਘੋਖ ਸੁੰਨ ਗਿਹ ਲੀਨਾ ॥ ਪਰਮ ਜੇਤਿ ਆਤਮ
 ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਝੁਲਨ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਆਪ ਕੇ ਧਿਆਨ ਸਦਧ
 ਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਜੋਗ ਕੀ ਕਲਾ ਸਰਬਤੁ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਅਰ ਪੁੰਨ ਦੁ
 ਖ ਭੁਖ ਕੋ ਤਾਗ ਕਰਿ ਨਿੰਦ ਐ ॥ ਚਿੰਦ ਕੀ ਜਰ ਉਖਾਰੀ ॥ ਲੋਸਟੈ ਕਨਕ
 ਪੁੰਨ ਏਕ ਸਮ ਦੈ ਗਾਯੋ ॥ ਉਸਤਤੀ ਨਿੰਦ ਪਲ ਮੈ ਬਿਦਾਰੀ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤ
 ਖ ਜਤ ਧੀਰਜੀ ਧਾਰ ਕਾਰਿ ਧਸੇ ਨਿਜ ਧਾਮ ਅਨ ਫੁਰ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਾਚ ਕੀ ਸਿੰਗ ਅਨ ਕਪਟ ਕੋ ਕੰਠ ਲਾ ॥ ਧਿਆਨ ਬਿਭੁਤ ਭਨ ਮੱਧ ਧਾਰੀ
 ॥ ਤਿਤ ਕੋ ਮੰਤਿ ਨਿਜ ਆਤਮ ਬਿਸ ਕਰ ਨਾਮ ਕੀ ਭੀਖ ਕੋ ਕਰਿ ਪਸਾਰੀ ॥
 ਪਰਮ ਪੁੰਨ ਤਤ ਨਿਜ ਬਜਤ ਪੈ ਦੇਹਿ ਮੈ ਉਠਤ ਕਲੇਲ ਤਾਰੀ ਗਭਾਰੀ
 ॥ ਚੱਕਤ ਪੈ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ॥ ਇਹ ਸੁਖ ਕੋ ਧਸੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਮੰਝਾਰੀ ॥
 ੧੪ ॥ ਰਿਖੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੀਕੋ ਚਕੋਰ ਕਮ ਠਜੇ ॥ ਮੇਲ ਮਨ ਪਉਨ ਜੋ ਲਿ
 ਟੁਲ ਗਾਈ ॥ ਸੁਰਤ ਸੀਕੋ ਚਕੋਰ ਮਹਲ ਨਿਜ ਮੈ ਬਸੇ ॥ ਦਿਪਤ ਜਿਹ ਜੋ
 ਰਿਅਨ ਭੈ ਸੁਹਾਈ ॥ ਧਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਗਿਹ ਪਾਇ
 ਕਰ ਭੁਏ ਪੁੰਨ ਦੇਇ ਤੇ ਏਕ ਜਾਈ ॥ ਭੁਏ ਪਰ ਸੰਨ ਕਲ ਕਾਲ ਜੁ ਨਿਰ
 ਖ ਕੋ ਆਪਨੀ ਦੇਹ ਮੈ ਲਐ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਭੁਗਤਿ ਕਉ ਨਿਰਖ ਪਰਸੀ

ਨਮਨਮੈਭੁਯੋਧੀਨਮ ਇਹਪੱਥਜਿਹਚਰਨਧਾਰੇ। ਸਿੰਘ ਅਜਗਉਜਿ
ਹਨਾਗ। ਇਕਜਾਫਿਰੈਗੀਤਅਰਨਾਨਕੀਚਲਤਰਾਰੈ। ਕੁੰਭਕੇਸੀਸ
ਮ੍ਰਿਗਾਨੀਸਨਿਜਸੇਵਤੇਬਿਰਕਅੰਸਸ। ਇਕਜਾਨਿਹਾਰੇ। ਸਤਿਪੁਰ
ਤਾਪਤੇਜਪਤੁਹੈਹਰਿਹਰੇਨਹੀਕੋਕਿਸੀਕੋਸਕਤਮਾਰੇ॥੧੬॥ ਮੋਰ
ਮਰਾਲਜਿਹਬਿਆਲਚਲਸੇਵਤੇਲਾਲਮੁਕਤਾਨਮਨਭੇਟਰਾਖੈ॥
ਦੈਤਪੰਛੀਸਾਚਕਾਖੇਦਤਿਹਪੈਨਹੀ। ਇਛੁਸੇਮੁਨੀਮਨਨਾਮਭਾਖੈ॥
ਹੋਮਪ੍ਰਿਤਪੁਪਸੇਜੁਰੇਮੁਨਦੇਖੀਅੰਘੋਖਬੇਦਾਨਧੁਨਗਨਤਕਾਂਖੈ॥
ਛੀਰਜੇਨੀਰਗੀਰਨਦਿਚਲਤੁਹੈਸਘਨਬਨਤੋਨਸਮਕੋਨ
ਆਖੈ॥੧੭॥ ਨਿੰਦਕੰਬੈਰਤਿਹਈਰਖਾਹੈਨਹੀਲੋਭਦੁਖਮੋਹਕੀ
ਭੂਖਟਾਰੀ। ਨੀਦਉਚਾਟਦਾਰਿਦਆਲਸਨਹੀਕਪਟਮਲਕੂਰਕੀ
ਜੋਰਉਖਾਰੀ। ਸਾਂਤਿਸੰਤੋਖਸਿਉਜੁਰੇਮੁਨਨਾਇਕੀਕਿਸਨਬੱਪੁਨਿ
ਰਖੀਅੰਨਿਰੰਕਾਰੀ। ਸਪਤਹੀਸਿੰਗਜਿਹਤੰਗਬਰਨਿਰਖੀਅੰਦੁ
ਤੈਬੈਕੁੰਡਜਨਬਨੇਚਾਰੀ॥੧੮॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ ਜਗਧਾ
ਤਧਾਰੀ। ਭੁਰਿਯੋਪੱਥਚਾਰੀ। ਸੁਨਾਰੂਪਹੀਰੀ। ਮਨੰਨਗਧੀਰੀ॥੧੯॥
ਸਦਾਬੇਦਘੋਖੀ। ਰਿਖੀਤਿਆਗਰੋਖੀ। ਜਪੈਏਕਈਸੀ। ਨਹੀਅੰ
ਰਈਸੀ॥੨੦॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ ॥ ਅਸੋਹੇਮਕੁੰਡੀਦਿਪੈਸੋਭ
ਭਾਰੀ। ਦਿਖੈਸੋਜੁਮੈਹੈਸਕੇਨਉਚਾਰੀ। ਮੁਝੈਬਾਲਬੁਧੰਕਛੁਬੋਰ
ਗਾਯੋ। ਪ੍ਰਸਾਦੀਗੁਰੁਕੇਜਿਤੇਜਾਨਪਾਯੋ॥੨੧॥ ਜਟਾਜਟਧਿਆਨੀ
ਨਿਜੰਤੰਪਧਾਰਿਯੋ। ਇਕੈਰੰਗਰੰਗਮਦਤੈਏਬਿਸਾਰਿਓ। ਭੁਯੋਛੀ
ਰਸਾਨੀਰਿਦਾਸੁਧਨੀਕੋ। ਲਯੋਸੁਖਸੇਉਹੁਤੇਜੇਇਜੀਕੋ॥੨੨॥ ਨ
ਹੀਘਾਮਸੀਤਿਤਨੀਪੈਜਨਾਯੋ। ਤਬੈਜੀਤਪੜੈਅਛੈਯੋਸੁਪਾਯੋਕ

ਈ ਜੁਗ ਜਾਨੈ ਕਲੰਪ ਬਿਭਾਏ। ਨਹੀ ਬਿਦਮਾਨ ਕਿਨੁ ਦੇਖ ਪਾਏ॥ ੨੩
 ॥ ਵਹੈ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪਲਿ ਮੈ ਰਿਸਾਯੋ। ਜਬੈ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤ ਲਾ
 ਯੋ। ਸਭੈ ਭੁਮ ਕਾਸੀ ਬਰੇ ਜਾਨ ਜਾਏ। ਇਕੈ ਹਾਥ ਲਾਗਿ ਓਸ ਬੈ ਲੈ
 ਜਿਆਏ॥ ੨੪॥ ਅਕਿਲੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਬੈ ਤਪੁ ਧ
 ਰਿਯੋ। ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰੇਮੈ ਕਨ ਦੁਤੇ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ਖਸੀ ਭਯੋ ਕਲ ਕਾਲ
 ਸੀ। ਮੁਖ ਮੈ ਕਹਾਹਿ ਮੁਹ ਤੁਹ ਅੰਤਰ ਭੇਦ ਇਤੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰੇਰਹਾ॥ ੨੫॥
 ਤੋ ਕਹ ਤਾਤ ਨਿਹਾਰ ਪਿਤਾ ਮਮ ਜਾਨੀਯੋ। ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਅਰੇ ਲੁਸੁ ਸਾਰ
 ਪਛਾਨੀਯੋ। ਮਾਤ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਜਾਇ ਜੁਧ ਰਮੁ ਚਲਾਈਯੋ। ਹੋ ਬੂਠੇ
 ਪੰਥ ਭਿਆਗਿ ਸੁਬੁਧ ਦ੍ਰਿੜਾਈਯੋ॥ ੨੬॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦੋ॥ ॥
 ਜਿਤੇ ਮੈ ਪਠਾਏ। ਕਪੀਲ ਗਾਏ। ਨਹੀ ਪੰਥ ਚੀਨਾ। ਰੁਈ ਮਤਿ ਹੀ
 ਨਾ॥ ੨੭॥ ਜਿਤੇ ਦੋਤ ਕੀਏ। ਮਹਾ ਮੰਤਰੀਏ। ਵਧੈ ਸੋਖ ਪਾਈ। ਬ
 ਪੇਵੇਟ ਰਾਈ॥ ੨੮॥ ਨਹੀ ਭਾਸਮਾਨੀ। ਰੁਈ ਆਪ ਧਾਨੀ। ਸਿੰਦ੍ਰਿਅ
 ਪਜਾਨਿਯੋ। ਅਜੀ ਮੈ ਬਖਾਨਿਯੋ॥ ੨੯॥ ਸਸੀ ਸੂਰ ਕੀਨਾ। ਨਹੀ ਮੋਹ
 ਚੀਨਾ। ਰਾਮਾਨੰਦ ਦੋਤੀ। ਰੁਈ ਆਪ ਗੱਤੀ॥ ੩੦॥ ਕਰਮੇ ਮਾਹ ਦੀਨੀ।
 ਭਯੋ ਮਤਿ ਹੀਨੀ। ਕਟਿ ਲਿੰਗ ਭਾਰੀ। ਕੁਮੰਤ ਬਿਥਾਰੀ॥ ੩੧॥ ਕਰੇ ਰਿ
 ਖਰਾਜੀ। ਸਜੇ ਤੋਨ ਸਾਜੀ। ਕਿਰਿਆ ਕਰਮੁ ਕੀਨੇ। ਮੁਝੈ ਕਉ ਨ ਚੀ
 ਨੇ॥ ੩੨॥ ਭੁਝੈ ਜੋ ਪਠਾਓ। ਇਹੈ ਲੈ ਸਿਖਾਓ। ਚਲੈ ਮੋਰ ਪੰਥਾ। ਦਿ
 ਜੈ ਸੁਧ ਸੰਬਾ॥ ੩੩॥ ਧਰ ਗੋਇ ਸਾਧੀ। ਮੁਖ ਲੈ ਅਗਾਧੀ। ਓਠੈ ਪ੍ਰ
 ਤਨਾਵੈ। ਗੁਨ ਮੋਰ ਗਾਵੈ॥ ੩੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੀ ਅਸਧ ਜਕੇ ਬਚ
 ਨ ਜਬ ਸੁਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤ ਲਾਇ। ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਿਰ ਨਾਇ ਕੈ ਓਚਰਤ
 ਭਏ ਬਨਾਇ॥ ੩੫॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੇਜੋ ਆਗੇ ਆਪ ਪਠਾਏ। ਮਾ

ਪਆਪਭੀਤਰਉਰਝਾਏ। ਮੈਰੂਪਗਪੰਕਜਕੇਵਾਸਾ। ਤੇਬਿਨਅਟਰ
 ਨਜਨੇਮਾਸਾ। ੩੬॥ ਅਮੈਸੀਬੁਧਮੋਹਿਜਿਨਦੀਜੈ। ਸੇਵਕਜਾਨਿਰਾ
 ਖਿਕਰਲੀਜੈ। ਕਲੀਕਾਲਜੁਗਘੋਰਮੰਝਾਗੀ। ਸਾਬਤਰਾਖਹੁਮੁਝੈ
 ਚਿਤਾਰੀ। ੩੭॥ ਮਹਾਦੀਨਤੁਮਆਗਪਨਾਯੋ। ਦੇਵਦੁਆਲੇਜਿਨੇਗਿ
 ਰਾਯੋ। ਕੁੰਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਜਟਿਬਾਰੀ। ਤਾਕੇਦੁਰਕਰਹੁਗੇਭਾਰੀ।
 ੩੮॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ॥ ਬਿਨਆਪਹਾਥੀਮੁਝੈਸੀਸਧਾਰੇ॥
 ਮਲੇਛਸਫਾਕੇਕਰੈਕੇਕਨਾਰੇ॥ ਸੁਨੇਕਾਲਬੈਨੰਤਬੈਯੈਸੁਗਾਯੋ॥
 ਮਲੇਛਸਭਾਕੇਅਬੈਮੈਮਿਟਾਯੋ॥ ੩੯॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ॥ ਮਲੇ
 ਛੰਪਸਾਰੀ। ਜਰਮੈਉਖਾਰੀ। ਕਰੇਯਾਨਚਿਤਾ। ਜਪਮੋਰਮੰਤਾ॥ ੪੦॥
 ਰਚਐਪੰਥਭਾਰੀ। ਅਸੰਚਾਪਧਾਰੀ॥ ਬਿਨਸੰਤਿਨਾਮੀ। ਤੁਜੇਅੰਨ
 ਕਾਮੀ॥ ੪੧॥ ਹਤੇਚਾਰਯਾਰੀ। ਕਰੇਪੰਥਭਾਰੀ। ਸੁਨੀਨਾਥਕਾਨੀ। ਬਿ
 ਨੈਕੋਟਠਾਨੀ॥ ੪੨॥ ਭਏਕਾਲਲੇਪੀ। ਦਿਕੈਮੰਤ੍ਰਗੋਪੀ। ਚਲੀਕਥਾਅ
 ਗੋ। ਸੁਨੈਪ੍ਰੇਮਪਾਰੋ॥ ੪੩॥ ਕਰੇਜੋਚਰਿਤੀ। ਕਥੇਤੋਂਬਚਿਤੀ। ਧਰ
 ਯੋਗਾਤਜੀਹਾਂ। ਕਰੇਬੋਰਤੀਹਾਂ॥ ੪੪॥ ਚੰਪਈ॥ ਸੰਬਤਸਤਰਹ
 ਸਹਸਰਭਟਿਜੈ। ਬੀਸਤੀਨਸੰਗਬਰਖਗਟਿਜੈ। ਮਾਹਿਪੰਖਪੁਨ
 ਅਧਿਕਸੁਚੀਨੈ। ਜਗਤਪ੍ਰਟੇਸਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੈ॥ ੪੫॥ ਘਰੀਨਿਛ
 ਤੁਸੁਅਧਿਕਪਟਿਤਾ। ਲਗਨਮਹੂਰਤਪਰਮਬਚਿਤਾ। ਜਗਤਾਰਕ
 ਉਤਰਿਓਗੁਰਪੁਰਾ। ਵਸਟਾਸਾਹੀਬੁਅਧਿਕਹਜੁਰਾ॥ ੪੬॥ ਮਾ
 ਤਾਮਾਇਜਿਤਕਬਰਦਾਈ। ਜਨਮੁਨਿਹਾਰਅਧਿਕਬਿਸਮਾਈ॥
 ਇਹਬਿਧਬਤੀਅੰਸਰਬਬਖਾਨੈ। ਪੁਰਨਪੁਰਖਗੁਰੂਕਰਿਮਾਨੈ॥
 ੪੭॥ ਤਬਹੀਬਿਪਬਿਚਾਰਸੁਨਾਯੋ। ਘਰੀਮਹੂਰਤ ਜੰਗਲਗਾ

ਯੋ ਕਹਾ ਬਿੱਪਨੈ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਆਪਗ ਲਾਗੁ ਤਰਗੁ ਸੀਸਾਰੀ ॥
 ੪੮ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਯੋਕੋ ਜੋਗ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਆਖਨ ਹਮ ਕਬਿ ਨ ਦਿਖ
 ਯੋ ॥ ਚਹੀਏ ਸਾਤੁ ਸੁਦੀ ਪਮੀ ਬਾਰਾ ॥ ਛਤ ਫਿਰਿਯੋ ਧਾਰੇ ਸਿਰਭਾਰਾ ॥
 ੪੯ ॥ ਪੁਨ ਦਿਜ ਕਹਾ ਦਾਨ ਜੋ ਰੋਈ ॥ ਦੀਨਨ ਬੇਗ ਦਿਵਾਏ ਸੋਈ ॥ ਪਤੀ
 ਆਲਿਖੇ ਹਜੂਰ ਬਨਾਈ ॥ ਸਰਬ ਜੋਗ ਮਮ ਦੇਤ ਲਿਖਾਈ ॥ ੫੦ ॥
 ਰਸਾਟਲ ਛੁੰਦ ॥ ਤੁਥੈ ਮਾਤ ਸਮਾਨੀ ॥ ਕਹਾ ਦੇਹੁ ਦਾਨੀ ॥ ਘਨੀ ਜਯੋ ਬ
 ਸਾਟੇ ॥ ਸਬੈ ਕੁੰਦਿ ਦਾਵੇ ॥ ੫੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਭਾਈ
 ॥ ਲਿਖੇ ਬੇਗ ਪਾਤੀ ॥ ਹਜੂਰੀ ਸੁਹਾਤੀ ॥ ੫੨ ॥ ਇਸੇ ਸਿੱਖ ਜਾਈ ॥ ਮਨੇ
 ਪਉਨ ਧਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ॥ ਲਿਖੇ ਤੋਤ ਕਾਲੀ ॥ ੫੩ ॥ ਦਈ ਸਿ
 ਖਹਾਈ ॥ ਚਲਿ ਪੋਤੀ ਰਨਾਈ ॥ ਜਹਾ ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ ਗਯੋ ਸੋਇ ਧਾਈ ॥
 ੫੪ ॥ ਸੁਦਾ ਕੇ ਬੰਗ ਲਾਗ ॥ ਸੁਨੇ ਦੀਨ ਦਾ ਲਾਗ ॥ ਦਈ ਜਾਇ ਪਾਤੀ ॥ ਭ
 ਈ ਸੀਤ ਛਾਤੀ ॥ ੫੫ ॥ ਕਹਾ ਸੀਸ ਨਿਆਈ ॥ ਪੂਭੂ ਜੀ ਦੁਪਾਈ ॥ ਚਿਰ
 ਜੀਟ ਤਾਤੀ ॥ ਅਯੋ ਸੁਖ ਸਾਤੀ ॥ ੫੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭੇਜਾ ॥ ਛਕਿਯੋ ਰਮ
 ਨ ਸੇਜਾ ॥ ਭਟੇ ਐਸ ਲੀਨਾ ॥ ਸੁਨੇ ਨਾਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ੫੭ ॥ ਦਿਨੀਯੋ ਉਚਾ
 ਗੀ ॥ ਅਯੋ ਛਤ ਧਾਰੀ ॥ ਭੁਟੇ ਗੋਰ ਲਾਯੋ ॥ ਬਰੇ ਦਾਨ ਦਿਯਾਯੋ ॥ ੫੮ ॥ ਸੁ
 ਪਾਤੀ ਪਠਾਈ ॥ ਭੁਯੋ ਮੇਦ ਆਈ ॥ ਦਯੋ ਦਾਨ ਈਹਾ ॥ ਬਰੇ ਮੇਘ ਜੀਹਾ ॥
 ੫੯ ॥ ਬੁਲੇ ਬਿੱਪਲੇ ਗਾ ॥ ਕਹਾ ਕੈਸੁ ਜੋਗਾ ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿ
 ਸੁਰਾਈ ॥ ੬੦ ॥ ਜਸ ਜੋਗ ਯਾਕੋ ॥ ਸੁਨੇ ਨਾਹਿ ਕੋਕੋ ॥ ਮਨੇ ਦੀਪ ਦੀਪਾ ॥
 ਸੁਬੰਭੁ ਮਹੀ ਪਾ ॥ ੬੧ ॥ ਤਰੇ ਗੀ ਸੀਸਾਰੀ ॥ ਸਬੈ ਲੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਫਿਰੇ ਛ
 ਤ ਸੀਸੀ ॥ ਫਿਰੇ ਛੀਰ ਈਸੀ ॥ ੬੨ ॥ ਸੁਨੈ ਆਪ ਬਾਨੀ ॥ ਮਨੇ ਮੇਦ ਰਾਨੀ ॥
 ਅਸੀ ਦਾਨ ਕੀਨੇ ॥ ਭੁਏ ਰਾਟ ਦੀਨੇ ॥ ੬੩ ॥ ਜਿਨੈ ਆਨ ਪਾਯੋ ॥ ਨਹੀ ਫੇਰ

ਧਾਯੋ ਸੁਰੰ ਰੁਖ ਚੀਨਾ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨਾ ॥ ੬੪ ॥ ਮੁਖ ਯੋ ਉਚਾਰੀ ਪਠ
 ਯੋ ਨਾ ਬਭਾਰੀ ਸੁਰੁ ਕੀ ਪੁਕਾਰੀ ਸੁਨੀ ਦੀਨ ਦਿਆਰੀ ॥ ੬੫ ॥ ਰਖੀ ਹਿੰ
 ਦ ਕੇਰੀ ॥ ਟਿਕਾ ਜੇਵੁ ਸੇਰੀ ॥ ਰਖੀ ਹੋਮ ਪੂਜਾ ਗਯੋ ਭਾਵ ਦੂਜਾ ॥ ੬੬ ॥
 ਗਉ ਸੀਤ ਜਾਪੁ ॥ ਜਪੈ ਨਾਮ ਲਾਧੂ ॥ ਗਧਿਯੋ ਧਰਮ ਪੂਰਾ ॥ ਬਜੈ ਗੋਸੁਤੂ
 ਰਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪ ਹਜੂਰੀ ॥ ਸੁਭਨ
 ਸੁਨ ਭਉਚਰੇ ਬਰ ਪੂਰੀ ॥ ਸੰਗਤ ਸਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਸੁਭਈ ॥ ਅੰਨਿ ਦਬਦੇ
 ਚਿੰਤ ਮਿਟ ਗਈ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿਨ ਰਖ ਕੈ
 ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜੋ ਸਿੱਖ ਭੇਜ ਪਾਛੈ ਪਛਾਨਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਦੇ ਲਿਖ ਹੁਕਮ ਨਾਥ
 ॥ ਹਮ ਆਏ ਜਾਣੁ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਸਾਥ ॥ ੬੯ ॥ ਲੀਯੋ ਰਾਜ ਕਾਜ ਕਾਰਿ ਕੈ
 ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਹੀ ਰਹਾ ਕੋਇ ਅਨਜੀਤ ਸਾਰਾ ॥ ਤਰਸਾਮ ਦੇਸ ਮੈਂ ਹੈ ਪਾਰਾ ॥
 ਹਮ ਅਲਪ ਕਾਲ ਆਏ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੭੦ ॥ ਸਬ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਖੁਸੀ ਆ
 ਹਿ ॥ ਲੀਜੈ ਸੁਬਾਚ ਕਰ ਅਧਿਕ ਚਾਹਿ ॥ ਪੁਨ ਜਗਤ ਕਾਜ ਕੇਤ ਕਾ ਅਪ
 ਰਾ ॥ ਲਿਖ ਦੇਏ ਆਪ ਤਾ ਕਰਮ ਝਾਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ਲੈ ਚਲਿਓ ਦੂਤ ਨਿਜ ਹੁਕ
 ਮੁ ਧਾਇ ॥ ਕਛੁ ਦਿਵਸ ਮੱਧ ਪਹੁ ਚਿਓ ਸੁਆਇ ॥ ਪਟਣੇ ਮਝਾਗ ਪਾਵਨ
 ਪਾਇਤਾ ॥ ਸਬ ਪਦਮੇ ਹੁਕਮ ਗੁਰ ਕੋ ਬਾਚਿਤਾ ॥ ੭੨ ॥ ਬਿਗਸਿਓ ਪਟ
 ਰ ਸੁਨ ਸੁਖ ਦਬੈ ਨਾ ॥ ਆਗਮ ਚੇਜ ਜੇ ਕਹ ਸਮੈ ਨਾ ॥ ਸਬ ਬਰਨ ਦੂਤ
 ਕਹ ਸਮ ਅਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਧੰਨ ਧੰਨ ਮਹੇਤੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ੭੩ ॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਬਾਲ ਰੂਪ ਜੇ ਜੇ ਨਰੁ ਲਹੈ ॥ ਯਾਈ ਮਾਤ ਬਿਸਮ ਹੈ ਰਹੈ ॥ ਜਿਨ ਨਿਜ
 ਲਖੇ ਨੈਨ ਬਰ ਆਈ ॥ ਸੁਰਜ ਕਮਲ ਰਹੈ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੭੪ ॥ ਦਿਨ
 ਦਿਨ ਅਧਿਕੁ ਤੇਜ ਜਗੁ ਛਾਯੋ ॥ ਜਨ ਕੋ ਸਲ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਮ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਮਿਹ
 ਨ ਜਾਲ ਪਰਯੋ ਸੁਭ ਸੀਸਾ ॥ ਜਹ ਤਹ ਜਸ ਗਈ ॥ ਅਤ ਜਗਦੀਸਾ ॥

੦੫॥ ਨਿਰਖ ਸਰੂਪ ਲੋਗ ਕਹ ਬਾਚਾ॥ ਇਹ ਕੇਉ ਅਹੈ ਪੁਰਖੁ ਜਗ ਸਾ
 ਚਾ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੈ ਸੁਰਜ ਹੋਈ॥ ਬਰਨ ਬਿਰੋਚਨ ਟੀਸ ਸਕੇਈ॥
 ੦੬॥ ਭੇਖੀ ਜੇ ਜਗ ਪੰਥੀ ਲੋਗਾ॥ ਕੰਪਤ ਅਧਿਕ ਜੀਅ ਧਰ ਸੋਗਾ॥
 ਨਿਰਖ ਚੇਸਟਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਭਾਖਤ ਬਚਨ ਪੁਰਖ ਯਹ ਭਾਰੀ॥
 ੦੭॥ ਤੁਰਕ ਕਹਤ ਮਨ ਮੈ ਭੁਇਧਾਰੀ॥ ਇਹ ਕੇਉ ਅਹੈ ਪੁਰਖ ਅਵਤਾਰ
 ਹੀ॥ ਇਹ ਮਤ ਦੁਰਹਮਾਰੇ ਕੈ ਹੈ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਧਰ ਰਹਣ ਨਦੈ ਹੈ॥
 ੦੮॥ ਸਾਧੂ ਕਹਤ ਸਾਧ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਜੁਗੀ ਦੁਰਭਾਰੀ॥
 ਬੀਰਨ ਲਖੇ ਬੀਰ ਬਰ ਅੰਤੀ॥ ਜੇਧਨ ਜੇਧਰੂ ਪਧਰ ਛੰਤੀ॥ ੦੯॥
 ਭਾਰਖ ਖੰਡ ਲਖੇ ਕਰ ਭੂਖਨਾ॥ ਤੁਰਕਨ ਲਖਾ ਅਰਹ ਕੁਲ ਦੂਖ
 ਨਾ॥ ਕੱਸ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਾਸ ਪੀ ਜਾਨਿਐ॥ ਚਕਈ ਦਿਨ ਸਰਾਜ ਪਹਿ ਚਾ
 ਨਿਐ॥ ੧੦॥ ਵਾਸਨ ਕਲਪ ਬਿਛੁ ਕਰ ਚੀਨਾ॥ ਸਿੱਧਨ ਸਿੱਧ ਰੂਪ ਰਸ
 ਭੀਨਾ॥ ਵੀਨਨ ਕਹਾ ਦਾਨ ਬਰ ਦਾਇਕਾ॥ ਰਿਧ ਸਿੱਧ ਆਲੈ ਗੁਣ ਲਾ
 ਇਕਾ॥ ੧੧॥ ਜੇਫੁ ਬੰਸ ਕੁਲ ਕਲਸ ਬਖਾਨਿਐ॥ ਆਦਿ ਅਕਾਲਖਾ
 ਲਸੇ ਜਾਨਿਐ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜਨ ਰਛੁਕਾ॥ ਕਾਮ ਧੋਨ ਜਾਨਿਐ ਜਮ
 ਭਿਛੁਕਾ॥ ੧੨॥ ਧਰਮ ਸੁਕਹਾ ਧਰਮੁ ਜਗੁ ਧਰਤਾ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਹਾਇ
 ਨ ਕੇ ਕਰਤਾ॥ ਗਿਆਨਨ ਗੁਨਿਐ ਗਿਆਨ ਕੇ ਸਾਗਰਾ॥ ਜੋਗਨ ਗਨਿ
 ਓ ਸਬ ਸਤਾਇਕਾ ਗਰਾ॥ ੧੩॥ ਸੁਠੇ ਗੁਰੂ ਰਾਇ ਜੋ ਆਹੀ॥ ਦੁਰਤ ਫਿਰ
 ਤੁਇਖੀ ਮੈ ਕਤ ਨਾਹੀ॥ ਚਟ ਗੋਤੋ ਨਿਜ ਰਾਜ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਖਲ ਹਲ ਭੁਯੇ
 ਜੀਅ ਮੈ ਭਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਸਿੱਧਨਾ ਬਸੁਰਨ ਰਜਤੀ ਜੇ ਨਿਰ
 ਖਤ ਨਿਹਰੀਤਾ॥ ਤਿਸੀ ਸਰੂਪ ਬਿਲੋਕ ਕਰ ਮਨ ਮੈ ਧਰਤ ਪ੍ਰਤੀਤਾ॥ ੧੫
 ॥ ਚੰਪਈ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਨ ਮਕਬਾ ਗੁਰ ਦਾ ਆਲੈ॥ ਜਾਥਾ ਮਤ ਬਰ

ਨੀਇਨਬਾਲੈ। ਬਾਲਚਰਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਸੁਜਾਨੈ। ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਕੀਨਾਇਹ
ਬਾਨੈ॥੮੬॥ ਤੀਨਬਰਖਬੀਤੇਇਹਭਾਂਤਾ। ਸਬਲਭਯੋਤਨਪੁਰਖ
ਬਿਧਾਤਾ॥

॥ਜਿਨਜਥਬਚਨਬਦਨਸਤਭਾਇ। ਦਯਾਸਿੰਧਭਾਖਤ
ਬਿਗਸਾਇ। ਤਾਤਕਾਲਪੂਰਨਸੋਹੇਈ। ਅਦਭੁਤਰਹਤਨਿਰਖਕਰ
ਲੇਈ॥੮੭॥ ਤਰਨੀਪੁਰਖੁਨਿਕਟਚਲਿਆਵੈ। ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕ
ਰਚਰਿਤ੍ਰਲਿਆਵੈ। ਪੀਛੈਕਹੈਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ਪੂਤਦਰਬੁਇਹ
ਅਟਰੁਸਮਾਜਾ॥੮੮॥ ਜੇਮੁਖਕਹਤਹੋਤਸਭਜਾਈ। ਬਿਸਮਰੂ
ਪਰੈਪਗਲਪਟਾਈ। ਬਾਲਖੇਲਨੇਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਨਗਰਲੋਗ
ਭੈਜਾਤਹਜਾਗਾ॥੮੯॥ ਕੋਕਲਕੀਰਸਾਰਕਾਅਨੈ। ਧਤੀਆਤੀਤ
ਰਕੋਕਸਿਚਾਨੈ। ਬਾਰਜਬਿਮਲਭਾਂਤਕੇਦੇਹੀ। ਆਗੈਅਧਿਕਦਰ
ਬਕਹਲੇਈ॥੯੦॥ ਆਜਲਗੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਟਹਿਖਾਹੀ। ਅਨਿਧਾਂਮਕ
ਹੁਲੈਨਨਜਾਹੀ। ਏਕਚਲੇਨਰਅਟਰਸਿਧਾਹੀ। ਅਨਿਕਚਰਿਤ੍ਰ
ਲੈਅਟਰਕਰਾਹੀ॥੯੧॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਬਾਜਫੀਲਲਪੁਪਾ
ਲਕੀਰੁਖਨਅਸਹਥੀਆਰਾ। ਸਰਬਲੋਗਦਿਸਮਾਗਧੀਆਨਤ
ਕਈਹੋਜਾਗਾ॥੯੨॥ ॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਦਰਸਨੁਕਾਜਸਿਖਜੇਆ
ਵੈ। ਮਨਸਾਪੂਰਅਧਿਕਬਿਗਸਾਵੈ। ਊਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਨਿੱਤਾਗਾ
ਵਤਗੁਰਪੂਰਨਕੀਕ੍ਰਿਤਾ॥੯੩॥ ਏਕਲੋਕਨਾਗਰਮਹਿਧਾਹੀ। ਨਿਜ
ਮੁਖਸੋਬਚਕਹਤਉਚਾਰੀ। ਜਸਗੁਰਤੇਗਬਹਾਦਰਸੀਤਾ। ਤੈਸਭ
ਤਿਬਰਪੁਤਬਿਅੰਤਾ॥੯੪॥ ਅਟਤਾਰਨਗ੍ਰਿਹਸੁਤਅਟਤਾਰੀ।
ਪੋਥੀਪੀਠਤਕਹਤਬਿਚਾਰੀ। ਇਹਬਿਧਿਭਾਖਤਹੈਨਰਨਾਰੀ। ਜੇਬ

ਰਧੀਰਸੁ ਬੁਧ ਮਝਾਰੀ॥ ੯੬॥ ਸਸਿ ਸੂਰਜ ਛਬਿ ਜੋਇ ਨਟੀਜੈ॥ ਕ
 ਹਾ ਸੋਭ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਲੀਜੈ॥ ਭੂਤ ਭੁਟਿ ਖਭੁਟਾਨ ਭਨੀਜੈ॥ ਇਨ ਸਮ
 ਇਨ ਕੀ ਸੋਭ ਗਨੀਜੈ॥ ੯੭॥ ਕੀਰਤ ਗੁਰ ਕੀ ਛੀਰ ਸਮਾਨਾ॥ ਪਟਨਾ
 ਪੁਰ ਮਹਿ ਗੋਖਤ ਨਾਨਾ॥ ਕਰੁਨਾ ਸਿੰਧ ਮੈ ਸਮਨ ਭਾਯੋ॥ ਕਿਤ ਚੰਦੋਂ
 ਵਸੋਇ ਸਲਾਯੋ॥ ੯੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ
 ਬਿਮਲ ਬੁੱਧ ਸੂਰਗ ਆਨਾ॥ ਗੀਗਾ ਬਾਗ ਸੁਨਿ ਰਖਨੈ ਲੈ ਸੰਗ ਕਰਤ ਪ
 ਆਨਾ॥ ੯੯॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਹਰ ਲੋਗ ਸਭ ਹੀ ਹਿਤ ਪਾਰੀ॥
 ਸਿੱਖ ਅਸਿੱਖ ਲਰਕਟਾ ਕਾਰੀ॥ ਕਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪਨਧਾਂ ਮਵਿਸਾਰੀ॥
 ਬਿਚਰਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀ ਆਪਾਰੀ॥ ੧੦੦॥ ਅਨਧਨ ਕੀ ਕਾਬਾਤ ਬਿ
 ਚਾਰੀ॥ ਮੁਨ ਮਨ ਸਾ ਨਿਜ ਦੇਵਤ ਹਾਰੀ॥ ਦਾਸਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕ
 ਰਹੀ॥ ਫੁਲ ਫਲ ਨ ਕਹ ਲੈ ਅਗ ਪਰਹੀ॥ ੧੦੧॥ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕ
 ਬਾਗ ਬਰਾਰਾਜੈ॥ ਨੰਦਨ ਸੇਜਿ ਨ ਕਹ ਲਖ ਲਾਜੈ॥ ਟਾਪੀ ਕੁਪਲ
 ਲਤ ਫੁਲ ਟਾਰੀ॥ ਬਟ ਪੀਪਰ ਬਵੀ ਫਰ ਭਾਰੀ॥ ੧੦੨॥ ਸੀ ਫਲ ਜਾ
 ਮਨ ਜੁਗਲ ਭੁਟੀਜੈ॥ ਖਿਰਨੀ ਦਾਰਮ ਅਬਲ ਹੀਜੈ॥ ਤਾਰਖ ਜੂਰ
 ਅਜੋਕ ਸੁਪਾਰੀ॥ ਏਲਾ ਖਾਰਕ ਸਰੂ ਸੁਪਾਰੀ॥ ੧੦੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਪੁਰ ਪਮਾਲ ਭੀ ਸੇਵਤੀ ਚੰਪਕ ਕਰੁਨਾ ਸੋਇ॥ ਨਰਗ ਸਫੁਲ ਬਿਧੂਪ
 ਕੇ ਕੋਕ ਬਿਸਕਤ ਬਿਗੋਇ॥ ੧੦੪॥ ਚੋਪਈ ॥ ਅਸ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ
 ਨਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਲੈ ਸੇਵਕ ਸਾਹਿਬ ਕਹ ਜਾਹੀ॥ ਆਨੰਦ ਕਰਤ ਹ ਅਨਿਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਨਿਸਕਹ ਆਵਤ ਸਦਨ ਮਝਾਰਾ॥ ੧੦੫॥ ਭਿਰ ਭੁਏ ਗੀਗਾ
 ਤਟ ਜਾਵੈ॥ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜਾਤ ਹਾ ਕਰਾਵੈ॥ ਕਿਸਤੀ ਅਧਿਕ ਬੇਲ
 ਤਟ ਲੇਹੀ॥ ਅਮਿਤ ਬਖਸਤਾ ਕਰ ਪਨ ਦੇਹੀ॥ ੧੦੬॥ ਤਿਨ ਪਰਚ

ਦੁਜਲਬੀਚਪੁਮਾਟੈ॥ਜਰਬਓਰਨਟਕਚਲਜਾਟੈ॥ਲਏਸਿੱਖਸਾ
 ਹਨਕੇਪੁਤਾ॥ਜਿਨਕਹਨਿਰਖਲਜਤਪੁਰਹੂਤਾ॥੧੦੭॥ਇਸੀਤਰ
 ਆਨੰਦਕੈਸੰਗਾ॥ਨਿਸਦਿਨਕਰਤਚਰਿਤਅਭੰਗਾ॥ਸੁੰਦਰਆਯੁ
 ਧਰਾਰਮੰਗਾਟੈ॥ਤਿਨਕਹਨਿਰਖਅਧਿਕਬਿਗਸਾਟੈ॥੧੦੮॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਤੀਰਤੁਫੰਗਨਿਖੰਗਸਰਤੇਪਤਬਰਤਰਟਾਰਾ॥ਖੰਜਰ
 ਬੁਗਦਕਟਾਰਬਰਸਿੱਖਨਦੇਹਿਸੁਧਾਰਾ॥੧੦੯॥ ਚੌਪਈ ॥ਤਿਨ
 ਕਹਅਧਿਕਸੁਪੁਪਦਿਟਾਟੈ॥ਪੋਛੁਰਮਾਲਸੁਓਚਧਰਾਟੈ॥ਸੀਸਨਿ
 ਟਾਇਗਿਰਦਤਿਹਟੇਰਤਾ॥ਚਮਰਛੁੜਪੰਖਪਰਕਰਤਾ॥੧੧੦॥ਇ
 ਹਬਿਧਕਰੈਚਰਿਤਅਪਾਰਾ॥ਜਾਕੇਪਯੰਤਟਾਰਨਪਾਰਾ॥ਬਡੇਬਰੇ
 ਸਾਹਨਕੀਬਾਲਾ॥ਬਹੁਬਪੁਦੁਹਤਕਰਨਾਲਾ॥੧੧੧॥ਜਾਹਿਬ
 ਜੁਕੇਦਰਸਨਤਾਈ॥ਮਾਤਾਪਹਿਆਵਤਨਿਜਧਾਈ॥ਧਰਕਰਤੇ
 ਟੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਆਰੋ॥ਯਾਬਿਧਿਬਤੀਅੰਕਹਤਸਭਾਰੋ॥੧੧੨॥
 ਇਹਤਰਨੀਕਹਦੀਨਦ॥ਲਾਪੁਤਹੋਇਆਛੇਗੁਨਆਲਾ॥ਬਿ
 ਨਤੀਕਰਬਹੁਬਿਧਿਪਿਪਿਅਾਈ॥ਜਿਹਅਬਲਾਕੇਲੇਤਕਹਾ
 ਈ॥੧੧੩॥ਪੁਤਹੋਇਟਾਕੇਨਿਰਸੰਸਾ॥ਧੀਨਮਧੀਨਮਭਾਖਤਮਿਲਬ
 ਜਾ॥ਏਕਸਾਹਬਰਸਿੱਖਭਣੀਜੈ॥ਤਿਹਤ੍ਰਿਪਆਈਦਰਸਗਣੀਜੈ
 ॥੧੧੪॥ਤਾਂਕੇਧਾਮਬਹੁਕੇਅੰਕਾ॥ਪੁਤਨਹੋਤਸੁਨਮੇਬਰਬੰਕਾ॥ਵ
 ਹਤ੍ਰਿਪਗੁਰਕੇਅਗਬੈਰਾਈ॥ਪੁਨਬਤੀਅੰਸਭਕਹਤਬਨਾਈ॥
 ੧੧੫॥ਆਕੋਕਹੋਦੀਨਕੇਬੰਧਾ॥ਪੁਤਹੋਇਆਛੇਬਰਕੰਧਾ॥ਬਹੁ
 ਬਾਗੀਜਬਤ੍ਰਿਪਨਉਚਾਰੀ॥ਪੁਨਬੋਲੇਸਾਹਿਬਅਸਧਾਰੀ॥੧੧੬
 ॥ਮੈਯਹਕਥਾਬਾਤਨਿਜਜਾਨੈ॥ਹੋਇਪੁਤਕਿਧੈਨਾਹਿਪਛਾਨੈ॥ਬਾਰ

ਬਾਰਨਿਜਮੁਏਖਿਸਾਟੁਤਾਭਉਡੀਨਾਰਿਭੇਦਨਹੀਪਾਟੁਤਾ॥੧੧੭॥ਤੁ
 ਮਰੇਗਾਨਵਕਾਟੁਹਜੇਈ॥ਭੁਖਨਚੀਰਜਟਤਪੁਨਸੇਈ॥ਟੁਹਹਮ
 ਰੇਤਰਨੇਕਹਵੀਜੇ॥ਤਬਭਾਥੋਗਾਤ੍ਰਿਖਾਸੁਨਲੀਜੇ॥੧੧੮॥ਆਛੁ
 ਆਛੁਸਭੁਤੁਬਚਕੀਨਾ॥ਲੀਜੇਨਉਕਾਜੇਚਿਤਚੀਨਾ॥ਬਿਗਸਬਿ
 ਗਸਅਬਲਾਸਭੁਪਰਹੀ॥ਮਨਇਛੁਤਲੀਜੇਇਕਰਰਹੀ॥੧੧੯॥
 ॥ਮਾਤਾਜੀਜਾਮਨਹਮਤੇਰੀ॥ਜੇਨਹਿਦੇਵਹਿਨਵਕਾਜੇਰੀ॥ਤੋਪ੍ਰਭ
 ਜੁਕਰਮਹਿਧਰਛੁਰੀ॥ਪਾਂਚਬੇਰਤਿਹਤ੍ਰਿਖਾਸਿਰਧਰੀ॥੧੨੦॥ਪਾਂ
 ਚਪੁਤਦ੍ਵੈਰੈਕਹਦੇਯਾਯੋਸੁਨਅਧਿਕਕੁਲਾਹਲਭੁਯੋਸਮਾਪਾਇ
 ਭੁਏਪਾਂਚਸੁਪੁਤਾਧਨਪਾਤੀਜਾਨੁਕਪੁਰਹੁਤਾ॥੧੨੧॥ਯੋਸਤਿਗੁ
 ਰਕੇਚਰਿਤ੍ਰਅਖਾਰੇ॥ਗਾਟੁਤਨੀਚਉਚਬਰਨਾਰੇ॥ਏਕਦਿਨਕਟ
 ਤਕਭੁਯੋਅੰਗਾਜਿਹਬਿਧਲਖਿਯੋਦਾਸਇਹਠੰਗਾ॥੧੨੨॥ਸਿੰਦ
 ਰਕੁਪਅਧਿਕਇਨਜਾਨਹੁ॥ਸ੍ਰੀਹਰਿਮੰਦਰਬੀਚਪਛਾਨਹੁ॥ਅੰ
 ਮਿਤੋਟਾਕੇਨੀਰਭੁਟਿਜੈ॥ਕੇਤਾਕੇਪਟਤਰਜਲਦਿਜੈ॥੧੨੩॥ਪਾਨੀ
 ਭਰਨਸਹਰਕੇਲੇਗਾ॥ਆਟੁਤਅਧਿਕਭੀਰਦ੍ਵੈਸੋਗਾ॥ਏਕਦਿਵਸ
 ਤਿਹਨਟੁਰਮੰਡਾਗਾ॥ਆਈਏਕਤੁਰਕਕੀਨਰਾ॥੧੨੪॥ਟੁਹਆਈ
 ਜਲਕੋਨਿਜਕਾਜਾ॥ਲਈਬਿਲੋਕਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ਚਟਪਟਹਾਥ
 ਗਲੇਲਸੰਭਾਰੀ॥ਨਿਰਖੀਉਪਰਬੈਠਅਟਾਰੀ॥੧੨੫॥ਟੋਹਰਾ
 ॥ਬੀਚਅਟਾਰੀਮਹਲਕੀਠਾਢੁਅਧਿਕਰਿਸਧਾਰਿ॥ਲੈਗਲੇਲਮਾ
 ਰਿਓਅਧਿਕਤਾਂਕੇਮੱਧਿਲਿਲਾਰਾ॥੧੨੬॥ਚੌਪਈ॥ਦੁਖਤਭ
 ਈਅਧਿਕਵਹੁਤਰਨੀ॥ਨਿਰਖਸੇਕਕਛੁਜਾਤਨਬਰਨੀ॥ਸ੍ਰੋਨਤ
 ਪੁਲਤਤਬੈਉਠਧਾਈ॥ਮਾਤਾਜੁਕੇਨਿਕਟਸੁਆਈ॥੧੨੭॥ਰਿਵਤ

ਪੀਟਤ ਅਧਿਕ ਦੁਖਾਰੀ ਗੁਰਜਨਨੀ ਪਹਿ ਆਨ ਪੁਕਾਰੀ ਫਾਕੇ ਨਿਰਖਿ
 ਹਾਲ ਸੁਮਾਈ ਆਦਰ ਹੈ ਨਿਜ ਧੀਰ ਧਰਾਈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਕਛੁ ਕੋ ਕੋ ਪਮਤਾ
 ਜੀ ਪਧਾਰੀ ਨਿਜ ਮੁਖ ਸੋਇ ਹੁਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵ
 ਤਾਰਾ ਬੇਗੋਹੇ ਇਹ ਕੁਪ ਸੁਖਾਰਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਹਮਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਲ ਕੋ ਆ
 ਟੈ ਮੇਕ ਹਤਾਸ ਨ ਦਈ ਦਿਖਾਵੈ ਯੋਕਹਿ ਮਾਤਾ ਉਪਰ ਧਾਈ ਆਗੈ
 ਲੀਸ ਕਿਵਾਰ ਅੜਾਈ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕਛੁ ਕੁ ਬਚਨ ਬੇਲਤੀ ਮਾਈ ਬਹੁਰੇ
 ਉਤਰਤ ਰੇ ਕਹ ਆਈ ਆਤਿਹ ਅਬਲਾ ਕੋ ਆਦਰ ਕੀਨਾ ਕਛੁ ਕੁ ਦਰਬ
 ਫਾਕਹ ਲੈ ਦੀਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਉਤ ਫਹ ਗਈ ਧਾਮ ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਇਤ ਸਭ
 ਭਯੋ ਕੁਪ ਜਲ ਖਾਰੀ ਤਾਇਨ ਤੇ ਜਾਨਤ ਸਭ ਕੇਈ ਖਾਰ ਭਯੋ ਕੁਪ ਫ
 ਹ ਸੋਈ ॥ ੧੩੨ ॥ ਰੋਸ ਨ ਬਾਤ ਨ ਗਰਮ ਹਿ ਸਾਰੇ ਜਾਨਤ ਉਚ ਨੀਚ ਨ
 ਰਨਾਰੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਸੁ ਅਨਿਕ ਪੁਕਾਰਾ ਸੀਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੇ ਨਿਰ
 ਧਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਕੇਤ ਕ ਬਰਖ ਕਿਤ ਕ ਦਿਨ ਮਾਸਾ ਸੀਸਤਿ ਗੁਰ ਤਿਹ ਕ
 ਰੇ ਬਿਲਾਸਾ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਜੁਤ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ਤਬ ਲੋਹੁ ਕਮ ਤਾਤ ਕੇ
 ਆਏ ॥ ੧੩੪ ॥ ਬਾਬਾ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਰਾਈ ਤਿਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਪਹੁਚੇ ਆ
 ਈ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਸੀਸ ਚਢਾਏ ਪੁਨ ਫਹ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਬਚਵਾਏ
 ॥ ੧੩੫ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਾਮੈ ਲਿਖਾ ਸੁ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕਹ ਖੁਸੀ ਪੁ
 ਮਾਨਹੁ ਮਾਨ ਮਹੀ ਪ ਅਧਿਕ ਜਸ ਫਾਈ ਹਮ ਕਹ ਆਵਨ ਦਯੋ ਨ
 ਭਾਈ ॥ ੧੩੬ ॥ ਪਛਮ ਕੋ ਅਬਹੀ ਫਹ ਧਾਯੋ ਲੈ ਹਮ ਕੋ ਫਹ ਸੰਗ ਸਿ
 ਧਾਯੋ ਤਿਹ ਹਮ ਕੋ ਆਵਨ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਲੈ ਕਰ ਸੰਗ ਪ ਆਨ ਕੀਨਾ ॥
 ੧੩੭ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਜਾਪ ਸੰਗਤਿ ਸੁਨ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੁ ਕਾ ਕੁਚ ਕਰਾਈ
 ਮਦਰ ਦੇਸ ਕਉ ਅਬਹੀ ਆਵਹੁ ਯਾਮਹਿ ਰਤੀ ਨ ਦੇਰ ਲਗਾਵਹੁ ॥

੧੩੮॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪੜੀ ਜਬੈ ਵਹ ਪਾਤੀ ਸੀਤਲ ਭਈ ਸਰਬ ਕੀ ਛਾਤੀ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਭ ਹੁੰ ਲਖੈ ਬਿਚਾਰਾ ਸਾਹਿਬ ਗਏ ਸਾਬ ਨਿਰਪਾਰਾ ॥
 ੧੩੯॥ ਮਹੀ ਪਾਲ ਆਵਨ ਨਹੀ ਦੇਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਬ ਤਵਨ ਕੇ ਗਏ ॥ ਤੁ
 ਮ ਸਭ ਹੀ ਨਿਜ ਕਰਹੁ ਤੁ ਆਗੀ ॥ ਜੇ ਆਇ ਸਜ ਗਈ ਸ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ੧੪੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੇਯਹ ਪੜਕਾ ਸੁਨੀ ਸਕਲ ਪਰਵਾਰ
 ॥ ਕੇਤਕ ਸੁਨ ਬਿਗਸਤ ਭਏ ਕੇਤਕ ਭਏ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ੧੪੧॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ਆਇ ਸਲੈ ਤਬ ਕਰੀ ਤੁ ਆਗੀ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਸੰਜ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਤੰ
 ਧੁ ਚਾਰ ਕਨਾਤ ਮਿਆਨੇ ॥ ਸਤ ਰੰਜੀ ਜਾਜਮ ਸਮਿਆਨੇ ॥ ੧੪੨॥ ਸਿ
 ਅੰਦਨ ਸੁਭਗ ਪਾਲ ਕੀ ਸਾਜੀ ॥ ਕੰਚਨ ਮੁਕਤ ਜਗਾਇ ਨ ਰਾਜੀ ॥ ਬਾਜ
 ਉਸਦ ਗਜ ਅਧਿਕ ਨਵੀਨੇ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਸਜ ਰਿਆਰ ਸੁਕੀਨੇ ॥ ੧੪੩॥
 ॥ ਆਯੁਸ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੇਤੇ ॥ ਭਾਰਿ ਸੰਦੂਕ ਨ ਲੀਨ ਸੁ ਤੇਤੇ ॥ ਖੰਜ
 ਰ ਬੁਗਾਏ ਤੇਗ ਕਟਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਅਧਿਕ ਸੁਕੀ ਮਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ੧੪੪॥
 ਤੀਰ ਭੁਟੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਜਾਨਹੁ ॥ ਤੇ ਪਤ ਮਾਰੇ ਸਿਪਰ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ਚੀਜ
 ਇਸਾਵਰ ਬਿਬਿਧ ਸੁਜੇਤੀ ॥ ਕਰ ਲਈ ਤਾਰ ਸਕਲ ਸੇਤੇਤੀ ॥ ੧੪੫॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਜੇ ਸਹਰ ਕੀ ਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਹਾਥ
 ਜੋਰ ਸਿਰ ਨਿ ਆਇ ਕੈ ਯੋ ਤਿਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ੧੪੬॥ ਝੰਝਾ ॥
 ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਸੁਭਾਖਤ ਸੰਗਤਿ ਦੇ ਬਤੀ ਅੰ ਪ੍ਰਭ ਜੂਸ ਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਟਾ
 ਸੀ ਕਿਧੈ ਤੁਮਰੀ ਪਰਣਾ ਪੁਰਜਾ ॥ ਉਪਮਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰਵੀਜੈ ॥ ਤਾ ਪੁਰਕੀ
 ਹਮ ਸੰਗਤ ਪੁੰਗਵ ਮਾਂਗਤ ਹੈ ਕਰੁਨ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਚਿ
 ਤੁ ਸੁਸੰਦਰ ਦੇ ਪਲਨਾ ਜਸੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ੧੪੭॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਯੋ
 ਸੰਗਤਿ ਬਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਕਾਨ ਨਿਜ ਪਾਰੇ ॥ ਅਧਿਕ

ਪੰਘੂੜਾ ਸੁੰਦਰ ਜੇਈ। ਤਿਨ ਕੋ ਦੀਨ ਦਾਨਿ ਸਿਸੇਈ॥੧੪੮॥ ਲੈ ਤਿਨ
ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਧਰਾ ਧੁਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਦਨ ਕਰਾ। ਰਾਜਤ ਆਜ ਲ
ਗੇ ਤਿਹੋ ਰੰਗਾ। ਪੁਜਤ ਉਚ ਨੀਚ ਸਿਰ ਮੰਗਾ॥੧੪੯॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਰ
ਦਾਸ ਕਰਾਈ। ਕਰਮੇ ਪਾਨ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ। ਬਤ ਸੰਗਤ ਮੈ ਉਤਰੇ
ਆਈ। ਪਰੀਟ ਹੀਰ ਆਇ ਇਕ ਜਾਈ॥੧੫੦॥ ਸਾਂਸ਼ ਲਗੇ ਤਿਹ ਨੁਦ
ਰਮੰਸ਼ਾਰਾ। ਮਿਲਿਓ ਆਨ ਕਰ ਸਕਲ ਪਦਾਰਾ। ਚਿੰਤਾ ਕਰਤ ਲੋਗ
ਪੁਰਵਾਸੀ। ਕਰ ਸਨ ਪਾਨ ਕਿਰਨ ਪਰਕਾਸੀ॥੧੫੧॥ ਏਕ ਕਹੈ ਹ
ਮ ਸਾਥ ਸਿੰਧ ਹੈ। ਕੋਟ ਉਪਾਇ ਫਿਰੈ ਨ ਫਿਰਹੈ। ਏਕ ਬਚਨ ਭਾਖੈ ਸ
ਗ ਸੁੰਦਰਾ। ਦੁਤੀ ਅਕਹੈ ਬਸਿਹੈ ਹਰਿ ਮੰਦਰਾ॥੧੫੨॥ ਏਕ ਰਟਤ ਪੱਲ
ਟ ਪਗ ਜੇਈ। ਨਿਜ ਉਰ ਬੀਚ ਧਾਰਹੈ ਸੇਈ। ਗਾਵਤ ਗੁਨ ਇਹ ਬਿਧਿ
ਨਰ ਨਾਰੀ। ਜੇ ਨਿਜ ਬਸਤ ਸੁਨ ਗਰਮੰਸ਼ਾਰੀ॥੧੫੩॥ ਸੈਯਾ॥ ॥
ਏਕ ਕਹੈ ਨਿਜ ਭਾਗ ਬਰੇ ਹਮ ਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਜ ਕੀਰਤ ਗੀਹੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਧ
ਨ ਧਾਮ ਸਭੈ ਤਜ ਦੀਨ ਦਾਨ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿੰਧੈ ਹੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਨਿਸ ਬਾਸਰ
ਧਾਗ ਮੰਦਰ ਭੀਤਰ ਧੁਪ ਜਗੀਹੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਜਗ ਆਗ ਕੇ ਸਾਗਰ ਨਾਥ ਬਿ
ਨ ਹਮ ਕੋ ਨ ਲਿਖੀਹੈ॥੧੫੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੀਤੀ ਰੈਨ ਭੋਰਤ ਬਭੁਖੇ
॥ ਸੀ ਦਿਨ ਮਟਰ ਲਿਤ ਖਤ ਸੁਹਾਯੇ॥ ਆਗਿ ਆ ਕਰੀ ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਇ
ਕਾ ਕਰਹੁ ਸਟਾਰੀ ਸੁਆਰ ਸੁਪਾਇਕਾ॥੧੫੫॥ ਯੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆ
ਇਸ ਪਾਈ। ਚਲੀ ਫਹੀਰ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਧਾਈ। ਨਗਰ ਲੋਕ ਆਵੈ ਇਕ
ਜਾਹੀ। ਮੇਲਾ ਭੁਖੇ ਠਫਰ ਤਿਹ ਮਾਹੀ॥੧੫੬॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਰਤ ਸਿੱਖ
ਨਿਜ ਬਾਤਾ। ਕਹਾ ਖੇਲ ਕੀ ਓਪੁਰ ਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਇਕ ਮਿਲ ਕੈ ਯੈ ਕਰੈ
ਉਚਾਰਾ। ਕਹਾ ਹੋਇ ਰੈ ਫੇਰ ਦਿਦਾਰਾ॥੧੫੭॥ ਏਕ ਕਹੈ ਮਿਲ ਬਿਛੁ

ਰਨ ਭਾਈ। ਕੀਨੋ ਬਿਧਨ ਯਹ ਦੁਖ ਦਾਈ। ਜਿਨ ਪਰ ਬੀਤ ਤੇ ਨਰ
 ਜਾਨੈ। ਅਵਰ ਜੀਤ ਕੋ ਕਹਾ ਪਛਾਨੈ। ੧੫੮। ਸਫਰੀ ਜਲ ਸਮ ਬਿ
 ਰਹੀ ਸਾਰੇ। ਪਲਕ ਨ ਜੀਵਤ ਕਰਤ ਕਿਨਾਰੇ। ਕੁਮਦੀ ਕਿਧੋ ਕੋ ਕਸਮ
 ਜਾਨਹੁ। ਆਸ ਲਗੇ ਜੀਵਤ ਅਨਮਾਨਹੁ। ੧੫੯। ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਜੀਵ
 ਤ ਸੁਨ ਪਆਰੇ। ਨਿਸਾਇਨ ਅੰਬੁਜ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰੇ। ਗੁਰ ਮਿਲ ਬੇਸ
 ਮ ਸੁਖ ਨ ਗਨੀ ਅੰ। ਬਿਛਰ ਸਮਾਨ ਦੁਖ ਨਹੀ ਭੁਨੀ ਅੰ। ੧੬੦। ਏਕ
 ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਜਿਹ ਬਾਨੈ। ਵਰਸਨ ਕਰੈ ਜਾਇ ਨਿਧਾਨੈ। ਏਕ ਰਟੈ ਮੂਰਤ
 ਯਹ ਜੇਈ। ਨਿਜ ਉਰ ਮੱਧਿ ਧਾਰੈ ਸੇਈ। ੧੬੧। ॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਏਕ
 ਸੁਬੀਰ ਮਹਾਮਤ ਧੀਰ ਸੁਤੀਰ ਹਜੂਰ ਕਹੈ ਇਮ ਆਈ। ਹੋਤ ਸੁਘਾਮ
 ਉਦੋਤ ਕਹੈ ਦਿਨ ਲੇਹੁ ਰਜਾਇ ਅੰਬੈ ਇਹ ਜਾਈ। ਏਕ ਉਦਾਰ ਉਚਾਰ
 ਤ ਯੋ ਬਚਤਿ ਆਗਿ ਚਲੇ ਘਨ ਸਮਾਮ ਕੀ ਨਿਆਈ। ਸੋਹਿ ਕੋ ਜਾਲ ਸੁ
 ਰਾਲ ਇਨੁ ਪਰ ਛਾਡ ਚਲੇ ਕਹੁ ਕਾਜੀ ਅਮਾਈ। ੧੬੨। ਚੋਪਈ
 ॥ ਮਿਲ ਬਿਛਰਨ ਇਹ ਮੱਧ ਸੰਸਾਰਾ। ਕੀਨੋ ਬਿਧਨ ਕਰਨ ਸੁਭਾਰਾ। ਮਿ
 ਥਿਆ ਯਹ ਦੇਹੀ ਸਨ ਬੀਧਾ। ਚਤੁਰ ਨ ਬਾਧਤ ਯਾ ਕੇ ਮੰਧਾ। ੧੬੩।
 ਗਮਨ ਕਬਾ ਤਿਨ ਕੈ ਇਮ ਸੰਗਾ। ਬਰਨੀ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਕ ਨਿਸੰਗਾ। ਗਿ
 ਮਨ ਅੰਧੇਰੀ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਨਾ। ਕੀਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੈ ਪਆਨਾ। ੧੬੪।
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਸੁਰੀ ਆਪ ਕੀ ਤਿਨ ਕਹ ਪਰੀ ਲਖਾਇ। ਖ
 ਰੇ ਬਿਲੋਕਤ ਠਟਰਤ ਹਰਿ ਪੁਤ ਕੀ ਨਿਆਇ। ੧੬੫। ॥ ਚੋਪਈ।
 ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਪਰੇ ਬਿਲੋਕ ਸੁਜਾਨਹੁ। ਗਏ ਅਧਿਕ ਨਿਜ ਦੁਰ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ
 ॥ ਠਿਰੇ ਸਿਖ ਤਬ ਸਬ ਨਰਨਾਹੀ। ਬਸੇ ਅਨ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮੰਝਾਰੀ।
 ੧੬੬। ਸੋਨ ਪਾਰ ਬੈਠੇ ਗਿਹ ਮਾਹੀ। ਕਾਮ ਕਿਰਤ ਸੁਝਤ ਕਿਛੁ ਨਹੀ।

ਅਤਿਰਗਤਿਹੈਮਨਠਹਰਾਵੈ। ਜੁਗੀਆਜਿਉਗੁਰਧਮਨਲਗਾਵੈ।
 ੧੬੭। ਕਿਰਤਕਾਜਗਿਹਕੋਨਸਮਾਲੇ। ਮਨਤੇਰਾਯੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਲੇ
 ੧। ਪੁਨਸਬਗਮੀਜਨਦਿਗਡਾਰੀ। ਲਗੋਆਪਨੇਸਕਲਬਿਹਾਰੀ।
 ੧੬੮। ਆਗੈਸੁਨਅਬਉਤਕੀਕਥਾ। ਕਰਣਸਿੰਧਕਰਤਹੈਜਥਾ।
 ਕੇਤਕਮਾਰਗਮੈਦਿਨਲਾਈ। ਬਾਰਣਸੀਪਹੁਚੇਆਈ। ੧੬੯।
 ਕਾਂਸੀਪੁਰੀਆਧਿਕਬਰਸੇਹੈ। ਤਟਨਸਮਾਨਪੁਰੀਨਹੀਕੋਹੈ। ਬਾਰ
 ਣਸੀਨਾਮਕਹਕੋਹੈ। ਅਨਿਕਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਦੋਹੈ। ੧੭੦। ਤਟ
 ਨਪੁਰੀਸੁੰਦਰਮੈਜਾਨਹਾ। ਆਟਤਭੁਏਨਾਥਪਹਿਚਾਨਹਾ। ਸੰਗਤਜਬੈ
 ਖਬਰਸੁਨਿਪਾਈ। ਚਲੇਸਿੱਖਮਾਰਗਕਹਧਾਈ। ੧੭੧। ਗਿਗਪ
 ਰਗਏਜਬਆਈ। ਦਰਸਿਯੋਸੀਸਤਿਗੁਰਕਹਜਾਈ। ਪਰਕਰਮ
 ਕੈਸੀਸਨਿਵਾਵੈ। ਉਪਮਾਆਧਿਕਪ੍ਰਭੂਕੀਗਾਵੈ। ੧੭੨। ਧੀਨਮਭਾਗ
 ਭਾਖਤਅਬਭੁਏ। ਜਿਨਕੇਧਾਮਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਅਏ। ਪ੍ਰਿਥਮੈਮਾਪਦੇ
 ਸਕਹਤਾਰਿਯੋ। ਪੁਨਇਹਪੁਰੀਬੀਚਪਗਧਾਰਿਯੋ। ੧੭੩। ਯੋਕ
 ਹਿਅਧਿਕਸੇਭਤਿਨਗਾਈ। ਡੇਰਾਦੀਨੇਬਿਬਿਧਿਕਰਾਈ। ਉਮਡੀਸ
 ਗਲਪੁਰੀਨਿਜਤਬੈ। ਜਿਹਤਿਹਦਰਸਨਆਟਤਸਬੈ। ੧੭੪। ਸਾਂ
 ਲਗੋਤਿਹਠਟਰਮੰਝਾਰਾ। ਚੜ੍ਹੇਲੱਛਕੇਅਧਿਕਅੰਬਾਰਾ। ਬਹੁਤ
 ਦਿਵਸਸਤਿਗੁਰਅਟਤਾਰੀ। ਬਸੇਪੁਰੀਤਿਹਮੋਧਿਸੁਧਾਰੀ। ੧੭੫
 ੧। ਨਗਰਲੋਗਆਟਤਇਕਜਾਈ। ਉਪਮਾਕਰਤਨਅੰਗਸਮਾਈ
 ੧। ਕਲਪਤਰੇਵਰੁਏਕਬਖਾਨੈ। ਚੰਦਨਪਾਰਜਅਧਿਕਪ੍ਰਮਾਨੈ। ੧੭੬
 ੧। ਕਾਮਧੇਨਰਦਿਸੇਭਸੁਜਿਤੀ। ਇਨਪਰਟਾਰਡਾਰੀਮੈਤਿਤੀ। ਏਕ
 ਕਹੈਗੁਰਤੇਗਬਹਾਦਰਾ। ਤਿਨਕੇਪੁਤਸੁਯਾਹਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ। ੧੭੭।

ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਏ ਕਸਮੈ ਸੁਨਟੇਸਾ ॥ ਤੀਰਥਰ
 ਜਪਰਾਗਮੈ ਜਬਹੀ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ੧੭੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਰਨ ਇਸ
 ਨਾਨ ਆਪ ਜਬ ਲਾਗੈ ॥ ਬਿੱਪਰਮਿਲੇ ਆਧਿਕਤਿਨ ਆਗੈ ॥ ਕਹਾਦਾ
 ਨਹ ਮਕੈ ਕਛੁ ਵੀਜੈ ॥ ਸੇਭਾ ਆਧਿਕ ਜਗਤ ਪਤਿ ਲੀਜੈ ॥ ੧੭੯ ॥ ॥
 ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਜਾ ਕੁਲ ਮੇਤੁ ਮਦੀ ਪਸਿਰੇ ਮਣਤਾ ਕੁਲ ਕੇ ਹਮਰੈ ਸੁਭਿਖ
 ਗੀ ॥ ਪੂਰਬ ਸੰਤ ਅਨੰਤ ਅਵਤਾਰ ਜੁ ਹੋਤ ਭਏ ਯਹ ਬੀਸੁ ਮਝਾਗੀ ॥ ਪੁ
 ਜਤ ਭੇਸੁ ਭੀ ਹਮਕੈ ਸੁਨੀ ਅੰਕਰਨਾਨਿ ਧਿਲਾਇ ਪਿਆਗੀ ॥ ਤਾਂਤੇ ਬਿ
 ਰਾਜ ਸੁਨੇ ਜਗ ਭੂਖਣ ਦੇਹੁ ਕਛੁ ਹਮ ਭਿਛੁ ਸੁਧਾਗੀ ॥ ੧੮੦ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਮਾਗਹੁ ਦਿਜ ਅਬੈ ॥ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਸਬੈ ॥ ਤਿ
 ਨ ਇਮ ਕਹੀ ਜਗਤ ਅਵਤੀਸੁ ॥ ਵੀਜੈ ਦਾਨ ਹਮੈ ਸਰਬੀਸੁ ॥ ੧੮੧ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੈ ਸਰਬੀਸ ਦੀਯ ਜਗਤ ਪੂਜਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਮੁਦਿਤ
 ਭਏ ਦਿਜ ਰਾਜ ਸਬ ਜੈ ਜੈ ਕੀਨ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਰੋਗ
 ਕੇ ਸਰਬ ਸਮਾਜਾ ॥ ਅਸੁ ਪਾਲ ਕੀਰਥ ਗਜ ਸਾਜਾ ॥ ਤਿਬੁ ਪਲਿਘ ਕਨ
 ਤ ਸੁਭਾਂਡੇ ॥ ਕਰ ਸੰਕਲ ਪਦੀਨ ਦਿਜ ਪਾਂਡੇ ॥ ੧੮੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਵਨ
 ਪੁਰਖ ਕੇ ਪੂਤ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਮੰਦ ਦੇਸ ਕੇ ਜਾਤੁ ਪੈ ਕਰਿ ਪ
 ਆਨ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ੧੮੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੋ ਕਹਿ ਰੁਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਕੇ ਲੋਗਾ ॥ ਇ
 ਕ ਆਵਤ ਇਕ ਜਾਤ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਮੇਲਾ ਭਯੋ ਠਵਰ ਤਿਹ ਭਾਰੀ ॥ ਆਵ
 ਤ ਪੁਰੀ ਉਮਰ ਜਨ ਸਾਰੀ ॥ ੧੮੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਵਿ ਕੋ ਬਿਦਾਧਿ ਖਣੀ
 ਸੋ ਜੇ ਆਵਤ ਚਲ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਾ ਉਪਮਾ ਕਰ
 ਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੮੬ ॥ ਜੇ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਦੇਤ ਹੈ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਤਾ ॥ ਸ
 ਰਬ ਬਿਰਾਜਤ ਇਨ ਤਨੈ ਅਵਭੂਤ ਮੂਰਤਿ ਸੱਤਿ ॥ ੧੮੭ ॥ ਸੁਯਾ ॥

ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਭੂਤ ਅਲੋਕ ਕਸੋਤ ਨਕੀ ਜਨ ਗਾਸ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਲੋਚਨ ਪਾ
 ਦ ਸੁਪਾਨ ਬਿਚਛਨ ਰਾਜੀਟ ਲਛਕ ਆਲਖ ਲਾਜੈ ॥ ਸੁਰਜ ਕੇਟ ਸਸੀ
 ਮਨ ਜਾਇਕ ਪਾਇਕ ਹੈਇ ਨਕੀ ਦੁਤਿਕਾਜੈ ॥ ਏਮਤਿ ਧੀਰ ਸੁਪੀਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧ ਸੋਭ ਸੁਮੰਦੁ ਭਰਮੈ ਦਿਖ ਗਾਜੈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸੁਰਜ ਕਾਸ
 ਨਿਵਾਸ ਲਮੇ ਸਾਸਿ ਸਾਗਰ ਕੇਗਿਹ ਲੀਨ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਬਾਰਜਮੀਨ ਕ
 ਮੀਨ ਭੁਏ ਸਿਖ ਕੇਕਲ ਕੀਰ ਸੁਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਜਰਿਯੋ ਹਰਿਧਾਮ
 ਧਰਿਯੋ ਬਪੁ ਸੰਬਰ ਮਾਰਿ ਬਰੇ ਜਸ ਧਾਰਾ ॥ ਤਦ ਪਤੇ ਪਦ ਕੀਰਜ ਕੀ
 ਸਮਰੋਇ ਸਾਕਿਯੋ ਨਇਤੇ ਸੁਪਸਾਰਾ ॥ ੧੮੯ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਯੋਊਪ
 ਮਾਤਿਨ ਅਧਿਕ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਰਨਾ ਸਿੰਧ ਸਕਲ ਸੁਤਿਧਾਰੀ ॥ ਪੁਨਪੰ
 ਰਿਤ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਚਾਹਤ ਹਮ ਅਰਦਾਸ ਜੁਠਾਨੀ ॥ ੧੯੦ ॥
 ਜੋਆਇਸ ਨਿਜ ਕੀਹਮ ਪਾਵੈ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਸੰਸੈ ਭਾਂਖ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਯੋਸੁ
 ਨਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਸੀਮੁਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕਯੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੯੧ ॥
 ਜੋਤੁ ਮਰੇ ਮਨ ਮੈ ਕਛੁ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੈ ਸਭ ਸੁਨਤ ਲੁਕਾਈ ॥ ਪੰ
 ਰਿਤ ਕਹੀ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਹ ਹਮ ਰੈਜੀ ਅਭੁਰਮੁ ਉਠਾਨਾ ॥ ੧੯੨ ॥
 ॥ ਤੁਮਰੇ ਹੀ ਸਬੰਸੁ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਸੰਤਨ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਪੂਜਾ ਕ
 ਹ ਹਿਤ ਲੇਤ ਦਯਾਲਾ ॥ ਛੱਡੀ ਕੋਨ ਹੀ ਧਰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ੧੯੩ ॥ ਯੋਸੁ
 ਨਕੈ ਦਿਜ ਪਤਿ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਹਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੀ ॥ ਜਬ
 ਦਿਜ ਜੁਇਹ ਠਾਤੁ ਮਆਏ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਕਾਬਿਤ ਬਨਾਏ ॥ ੧੯੪ ॥
 ਕਾਹਮੈ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗ ਭਾਖੀ ॥ ਉਪਮਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਸਾਖੀ ॥ ਯਾਕੋਪੁ
 ਥਮੈ ਉਤਰ ਦੀਜੈ ॥ ਪੁਨਪਾਛੈ ਹਮਰੇ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ੧੯੫ ॥ ਪੰਰਿਤ ਕਹੀ
 ਸੁਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਨਾਹੀ ਹਮ ਕੋ ਆਪ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਹਮ ਜਬ ਦਰ

ਸਨ ਕੀਨਾ ਸੀਤਲ ਭਯੋਹ ਮਾਰਾ ਸੀਨਾ ॥ ੧੯੬ ॥ ਤੀਨ ਤਾਪ ਮਿਟ ਅਨ
 ਲ ਸਿਰਾਈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਬੁਧਿ ਉਪਜੀ ਮਨ ਆਈ ॥ ਤਦ ਨੈ ਬੁਧ ਪ੍ਰਗਟੁ
 ਮਜਾਨਹੁ ॥ ਉਪਮਾ ਬਰਨੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ੧੯੭ ॥ ਸੀਮੁਖ ਦਾਰੁ
 ॥ ॥ ਸੁਨਹੁ ਮਿਸ੍ਰਜੁ ਬਾਤੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਲੀਜੈ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਮੈ ਮਨ ਜਾ ਪੂਰਤ ਲੈਈ ॥ ਪਾਛੈ ਭੇਦ ਚਢਾਵਤ ਕੇਈ ॥ ੧੯੮ ॥ ਹਮਕ
 ਹੁ ਬੋਲਨ ਨਹੀ ਜਾਵਤਾ ॥ ਆਵਤ ਕੋ ਨਹੀ ਮਾਰ ਹਟਾਵਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕੀਰ
 ਤਿ ਸੀਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੀ ॥ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਆਵਤ ਟਰ ਭਾਗੀ ॥ ੧੯੯ ॥ ਚ
 ਕਟੀ ਬਾਰਜ ਸੁਨਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦਿਨ ਪੁਨ ਲੇਤਨ ਤੀਰ ਹਕਾਰੇ ॥ ਬਿਨ
 ਬੋਲੇ ਮਨੁ ਆਤਿ ਹਦੇਹੀ ॥ ਸੋਭਾ ਅਧਿਕ ਜਗਤ ਮਹਿ ਲੇਹੀ ॥ ੨੦੦ ॥ ਕੁ
 ਮਦ ਰੋਕੋ ਰਨ ਕੋ ਸੁਨ ਭਯੋਹ ॥ ਨਿਜ ਪਤਿ ਲੇਤਨ ਤੀਰ ਬੁਲੈ ਯਾ ॥ ਜਲ
 ਸਰਤ ਨ ਕੋ ਸਿੰਧ ਭਨੀ ਜੈ ॥ ਕਬੈ ਨ ਪਤੀ ਪਠੀ ਲਹੀ ਜੈ ॥ ੨੦੧ ॥ ਵੇ
 ॥ ॥ ਤਿਸ ਸੀਗਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂ ॥ ਏਕੈ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਲੈ ਆਵ
 ਈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਚੀਜ ਦਰਬਾਰ ॥ ੨੦੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਲੋਗ ਸੁਨਾਇ ਕਹੀ
 ਤਿਹ ਬਾਨੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਦਾਨੀ ॥ ਪੁਜਨ ਜੇਗ ਸੁਕੁਲਾ
 ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾਮਹਿ ਤੁਮ ਸੇਨਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੨੦੩ ॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਸਾਧੂ ਅ
 ਵਤਾਰੀ ॥ ਭਏਹਿ ਸਕੇ ਬੀਸੁ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਤਾਰਾ ਕਹਣਾਏ ॥ ਤੇ
 ਕਹਣੇਖ ਸੂਰ ਬਿਗਸਾਏ ॥ ੨੦੪ ॥ ਜੇ ਬਾਲਕ ਤੁਮ ਕੋ ਕਰ ਜਾਨਤਾ ॥ ਤੁ
 ਛ ਬੁਧ ਨਹੀ ਭੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨਤਾ ॥ ਪਾਰਸਤਨ ਕਦੇਹ ਕਬਿ ਗਾਵਤਾ ॥ ਅਸ
 ਟ ਧਾਤ ਕਹ ਕਨਕ ਕਰਾਵਤਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਹੀਰਾ ਤਨਕ ਹੇਤਨ ਗਖਾਨੈ ॥ ਤ
 ਕੇ ਗੁਣ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੁਕਤਾ ਮਨਿ ਨਾਨ ਜਗ ਹੇਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਗੁਣ
 ਸਮ ਅਵਰਨ ਕੇਈ ॥ ੨੦੬ ॥ ਬੋਰ ਬ੍ਰਹਿਕ੍ਰਮ ਬੁਧ ਬਸੇਖੀ ॥ ਤੇ ਸਮਉ

ਪਮਾਅਵਰਨਦੇਖੀ। ਪੀਰਿਤਨਕਹੀਕ੍ਰਿਪਾਅਬਕੀਜੈ। ਸਿਖੀਮੰਤ੍ਰ
ਹਮਕੋਅਬਦੀਜੈ॥ ੨੦੭॥ ਯੈਸੁਨਿਕਰਸਤਿਗੁਰਅਵਤਾਰੀ। ਕੀਨੋ
ਤਿਨਕਹਸਿਖਸੁਧਾਰੀ। ਸੰਗਤਿਜੀਕੇਚਰਨਪਖਾਰੀ। ਚਰਨਸੁਧਾਤਿਨ
ਕੋਦੈਰਾਗੀ॥ ੨੦੮॥ ਸੁਯਾ॥ ਸੰਗਤਕੇਪਗਪੰਕਜਪਖਾਰਕੋਲੈਤਿਨ
ਕੋਤਬਅੰਮ੍ਰਿਤਦੀਨੋ। ਪੀਰਿਤਦੀਹਕਹਾਵਤਸੇਨਿਜਆਵਨਜਾਨਮੈ
ਹੋਤਅਧੀਨੋ। ਯਾਭੁਟਜਾਗਰਬੁਭੁਤਬੇਗੁਰਨਾਮਦਯੋਸਤਿਪਾਰਸੁ
ਕੀਨੋ। ਆਪਤਰੇਜੁਤਸੰਗਤਕੋਪੁਨਭੈਸੁਨਿਵਾਰਅਭੈਪਦਦੀਨੋ। -
੨੦੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਯੈਤਿਹਸਿਖਸੁਭਏਅਪਾਰਾਜੇਵਰਭਾਗੀਪੁਰੀ
ਮਝਾਰਾ। ਬਹੁਰੇਏਕਦਿਵਸਸੁਨਿਭਾਈ। ਸਰਬਸਹਰਕੀਸੰਗਤਿ
ਆਈ॥ ੨੧੦॥ ਆਇਤਿਨੈਬਚਅੰਸਉਚਾਰੇ। ਪੁਰੀਬੀਚਪ੍ਰਭਜੁ
ਪਗਧਾਰੇ। ਸੰਗਤਿਕਰਮਜੋਰਤਿਹਥਾਨੈ। ਤਾਂਤੇਸਤਿਗੁਰਕਰੇਪਾ
ਨੈ॥ ੨੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਨਸੰਗਤਿਕੀਬੇਨਤੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕਰਤਾ
ਰਾਚਲੈਸੁਸੰਗਤਸਾਥਹੀਬਾਜਤਬਾਜਅਪਾਰਾ॥ ੨੧੨॥ ਚੋਪਈ
॥ ਬੀਚਪਾਲਕੀਪ੍ਰਭਹਰਦਾਈ। ਯੈਭੀਤਰੇਕੇਸੰਗਤਿਲਿਆਈ।
ਗੰਗਾਨਿਕਟਜਬੈਚਲਿਆਏ। ਨਵਕਲੀਨਸੁਅਧਿਕਬੁਲਾਏ॥
੨੧੩॥ ਤਿਨਪਰਹੋਇਭੁਲੇਅਸਵਾਰਾ। ਪਰੇਜਾਨਵੀਕੇਤਬਪਾਰਾ॥
ਅਧਿਕਲੋਗਤਿਹਮਿਲੈਪਛਾਨੇ। ਉਮਡੀਪੁਰੀਦਰਸਕਹਮਾਨੇ॥ ੨੧੪
॥ ਸੁਯਾ॥ ਸੁੰਦਰਧਾਮਅਨੂਪਬਿਚਛਨਲਛਨਕੇਧੁਜਧਾਮਸੁਰਾ
ਸੀ। ਉਚਅਵਾਸਨਿਵਾਸਗੁਨੀਜਨਬੇਦਪਦੈਦੁਤਿਆਨੰਦਭਾਸੀ।
ਗੁਰਗਿਰਾਜੁਸੁਰਾਜਿਮਬੇਲਤਦੇਖਜਿਨੈਛਬਿਪੁੰਜਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਦੇਸ
ਮਹਾਨਗਰੇਸੁਖਦਾਨਰਨਾਰਸਬੈਜਨਦੇਵਸਭਾਸੀ॥ ੨੧੫॥ ਬੀਚ

ਪੁਰੀਜ ਬਾਅਨ ਧਸੇ ਨਿਜ ਦੇਖਨ ਕਉ ਉਮਰੀ ਸਬ ਲੋਈ। ਉਚ ਅਟਾਰੀ
 ਸੁਮੰਧਿ ਬਜਾਰਨ ਰਾਹੁ ਨ ਪਾਵਤੁ ਪੈ ਜਨ ਕੋਈ। ਭੂਖਨ ਚੀਰ ਸਰੀਰ ਧ
 ਨਾਇਕ ਟਾਰਤੁ ਪੈ ਗੁਰ ਪੈਤ ਬਠਿਈ। ਮੋਤ ਨ ਹੀਰ ਕੀ ਕਾਗਨ ਤੀ ਮਨੁ
 ਆਸੁ ਅਮੇਲ ਕਟਾਰਤੁ ਸੋਈ। ੨੧੬॥ ਤਾਲ ਮਿਦੰਗ ਉਪੰਗ ਸੁਰੰਗ
 ਬਜਾਵਤੁ ਆਵਤੁ ਪੈ ਮਤਿ ਧਾਰੀ। ਕੋਕਲ ਚਾਰ ਮਯੂਰ ਸੁਰੰਕਰ ਗਾਵ
 ਤੁ ਪੈ ਗੁਰ ਟਾਕ ਅਪਾਰੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਸੈ ਜਨ ਚਾੜਿਕ ਬੋਲਤੁ ਦੇਖਤੁ ਪੈ ਤਿ
 ਨ ਕੋ ਨ ਰਨਾਰੀ। ਕਿੰਨ ਰਵੇਟ ਬਿਟਨ ਚੜੇ ਜਨ ਦੇਖਤੁ ਪੈ ਸੁਰੁ ਗੋਨ ਮ
 ਝਾਰੀ। ੨੧੭॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਚ ਲਿਕੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਬੀਚਤ ਬੈ ਨਿਜ ਸੰਗ
 ਤਿਆਏ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਦ ਕੰਜ ਪਖਾਰ ਕੈ ਲੈ ਸਬ ਪ੍ਰਫੁਲ ਬਠੈ ਨ ਚੜਾਏ।
 ਕੀਰਤ ਕੈ ਸੁਸਬਦ ਪੜੈ ਮਨ ਅਨੰਦ ਕੈ ਸਬ ਹੀ ਬਿਗਸਾਏ। ਰੈਨ ਬਿਤੀ
 ਤ ਕਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤ ਭੋਰ ਭਏ ਗੁਰ ਧਾਮ ਸਿਧਾਏ। ੨੧੮॥ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਪਟਣੇ ਪਾਨ ਮਵਦੇ ਸਕੇ ਆਗਮਨ ਕਾਸੀ
 ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤਿਤੀ ਅਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤ ਸੁ-
 ਭ ਮਸਤੁ। ੩॥ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਗੁਰੁ ਤਿਹ
 ਕੇ ਪਦ ਅੰਬੁਜ ਆਦਿ ਮਨਾਉਂ। ਕਾਸੀ ਪਾਨ ਸੁਮੰਧ ਪ੍ਰਦੇਸ ਹਨ ਨਕ
 ਜੁ ਸੁਮੰਧੇ ਪੁਨ ਲਿਅਉਂ। ਪੈਹ ਰਿਦੁ ਆਰ ਮਝਾਰਤ ਬੈ ਲਖ ਨੌਰਦ
 ਆਨਿਧ ਕੋ ਠਹਰਾਉਂ। ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਥ ਕੈ ਮਧਿ ਅੰਕਹ ਯੋ ਪ੍ਰਭ ਲੋਗਨ
 ਕੋ ਰਿਝਵਾਉਂ। ੧॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਪੁਰੀ ਸਸਿ ਭਾਲ ਦਿਆਲ ਬਸੇ ਮਨ
 ਅਨੰਦ ਪਾਈ। ਭੂਖਨ ਹੀਰ ਸੁਚੀਰ ਅਨੁਪ ਮਭੇਟ ਚਢੈ ਬਰ ਆਯੁ ਧ
 ਆਈ। ਅਸਟ ਪਾਲ ਕੀ ਅੰਰ ਰਬੇਤ ਮਚੀ ਜਦਿ ਜਾਵਰ ਪੈ ਅਧਿਕਾ
 ਈ। ਕੋਨ ਕਮੀ ਤਿਨ ਕੋ ਮਿਰਗਾ ਪਪ ਕੇਟ ਸਿਰੀ ਜਿਹ ਪਾਇ ਸਮਾਈ।

੨॥ ਆਇਸ ਲੈ ਦਿਜ ਸੀਗਤਿ ਕੋ ਪੁਨ ਕੂਚ ਕਰੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ਤੇ
 ਖ ਪੁਤੇ ਖ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਸੀਗਤਿ ਰਾਢ ਕਰੀ ਮਨ ਧੀਰ ਧਰਾਈ ਨਾਖਤ ਦੇ
 ਸਨ ਦੀ ਪੁਰ ਸੁੰਦਰ ਗਛੁਤ ਹੈ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਭੂਤ
 ਬਿਲੋਕ ਸੁਲੋਗ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਉਨ ਜੁਭਾਈ ॥ ੩॥ ਸੁੰਘਾ ॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇ
 ਸ ਦਿਜੇ ਸ ਕਿਧੈ ਭਟ ਦੇ ਖਨ ਕਉ ਨਿਜ ਦੇਹ ਸੁਧਾਰੀ ਸੁਰ ਨਿਸੇਸ ਜ
 ਲੇਸ ਕਹੈ ਹਰਿ ਨੰਦਨ ਕੈ ਯਹ ਹੈ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰੀ ਰਾਖਾਵਾ ਇੰਦੁ ਗਬੰਦ ਕਿ
 ਧੈ ਨਲ ਕਸੰ ਪਕੈ ਯਹ ਪ੍ਰਿਥ ਨਿਹਾਰੀ ਦੇਹ ਧਰੈ ਦਿਸ ਜਾਣੁਤ ਪਛਮ
 ਬੀਸ ਕਹੈ ਕਹ ਲੋਗ ਸਿਧਾਰੀ ॥ ੪॥ ਸੁਰਜ ਤੇ ਰਾਖੁ ਬੀਸ ਭਯੋ ਪੁਨ ਰਾ
 ਮ ਲਵੰਤ ਹਿ ਕੀ ਕੁਲ ਮਾਹੀ ਰਾਇ ਭਯੋ ਬਰ ਕਾਲ ਤਿਹੀ ਕੁਲ ਸੇਦੀ
 ਲਖੇ ਤਿਹ ਤੇ ਬਰ ਪਾਹੀ ਤਿਨ ਸੁ ਬੀਸੁ ਵਤੰ ਸਭ ਯੋ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਪੁਨ
 ਅਰਜਨ ਆਹੀ ਤਾਸ ਜ ਸੀ ਹਰਿ ਗੋਬੰਦ ਜੁ ਤਿਹ ਪੈ ਤੇ ਲਖੇ ਨਿਸਚੈ
 ਸੁਇਨਾਹੀ ॥ ੫॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਜੋ ਬਰ ਸਿੱਖ ਹਜਰ ਸੁਗਿਆਨਾ ਬੀ
 ਸੁਨਾਮੁ ਇਉ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ ਸੁਨ ਤੇ ਉਲੋਗ ਧੰਨ ਮੁਖ ਭਾਖੈ ਪਦ ਪੰ
 ਕਜ ਪਰ ਸਿਰ ਕਰ ਰਾਖੈ ॥ ੬॥ ਸੁੰਘਾ ॥ ਦੀਨ ਦਾਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਸ
 ਹਿ ਬ ਆਵਤ ਹੈ ਇ ਮਕੂਚ ਸੁਕੀਨੇ ਸੀ ਅਵਧੇਸ ਕੇ ਦੇਸਨ ਮੈ ਨਿਜ
 ਆਨ ਧਸੇ ਜਗੀ ਨਾਥ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ਆਪ ਪੁਰੀ ਸਰਜੁ ਭਟ ਪਾਵਨ ਆਨ
 ਪੁਰੁ ਪਗ ਪੰਕਜ ਦੀਨੇ ਆਨੰਦ ਭਯੋ ਦੁਖ ਦੰਦ ਮਿਦੇ ਪੁਨ ਤੀਰਥ ਰਾ
 ਜ ਦੀਦਾਰ ਸੁਲੀਨੇ ॥ ੭॥ ਚਉ ਪਈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰੀ ਸੁ ਅਧਿਕ ਭ
 ਵਿਜੈ ਕਵਨ ਸੋਭ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ਸਰਜੁ ਬਿਮਲ ਨਿਕਟ ਜਿਹ
 ਰਾਜੈ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਨਿਰਖ ਜਿਹ ਲਾਜੈ ॥ ੮॥ ਸੁੰਘਾ ॥ ਬਾਗ ਸੁਕੂ
 ਪਤ ਝਾਗ ਤਰੇਵਰ ਬਾਗ ਸੁਭਾਗ ਦਿਪੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ਕੋ ਕਿਲ ਕੀਰ

ਸਿਖੀਪਸੁਪੰਛਨਦੇਖਰਹੈਨਰਨਾਰਿਲੁਭਾਈ॥ਆਨਸੁਦਾਨਸਨਨ
 ਕਰੈਨਰਪ੍ਰੀਤਸਪੁੰਨਸਬੈਚਿਤਲਾਈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪਛੈਗੁਨਪ੍ਰੰਗ
 ਟੁਆਨਦਦੈਪੁਨਪੁੰਜਬਢਾਈ॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥
 ਮਹੀਰਮਨੀਮੁਕਤਾਜਿਤਪੂਰੀ॥ਕੰਚਨਸੁੰਧਧਰੀਸਰਫੀਜਿਤਪ੍ਰੀ
 ਤਅਵਾਸਦਿਪੈਗਤਿਰੂਰੀ॥ਚੋਰਜਹਾਬਟਹਾਨਹੀਪੰਯਤਸਾਧ
 ਸਮੁਹਫਿਰੈਸੁਹਜੁਗੀ॥ਮੈਸਪੁਰੀਸੁਨਿਹਾਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਡੇਰਾਕਰਿ
 ਰਿਤਿਤੁਆਨਜਰੂਰੀ॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥
 ਥਾਗਸਿੱਖਸਖਾਲੀਏਅਧਿਕਸੁਸਾਥਾ॥ਨਿਰਖਪੂਰੀਅਦਭੁਤਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ਕੀਨਚਰਿਤਤੁਹਾਅਧਿਕਾਈ॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥
 ਸਨਹਿਤਧਾਰੀ॥ਉਮਰੀਪੂਰੀਅਯੁਧਮਾਸਾਰੀ॥ਸੰਗਤਿਸਰਬ
 ਸਹਰਕੀਆਈ॥ਜਬਜੋਗਭੇਦਨਸੰਗਲਿਆਈ॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥
 ਬਦਰਸਨਕਹਆਯੋ॥ਮਨਸਾਪੂਰਅਧਿਕਬਿਗਸਾਯੋ॥ਸੋਉਨਲ
 ਯੇਤੁਰਤਫਲਆਈ॥ਜੇਮੁਨਪਾਵਤਕਰਕਠਨਾਈ॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥
 ॥੧੧॥
 ॥ਕੋਟਪ੍ਰਕਾਰਪਦਾਰਥਪਾਵਨਲਿਆਵਤਹੈਮਨਅਨੰਦਸਾਜੈ॥
 ਪੂਜਤਹੈਮਨਤੇਧਨਤੇਨਿਜਦੀਨਦਮਾਲਗਰੀਬਨਿਵਾਜੈ॥ਹੋਤੁ
 ਖੁਸੀਤਿਨਪੈਗਰਪੂਰਨਜਾਜਸੁਚੰਦਹਲੋਕਬਿਰਾਜੈ॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥
 ॥ਇਤਨੇਮੈਤਿਹਠਵਰਮੰਝਾਗਾ॥ਆਏਕਪਕੁਲਅਧਿਕਹਜਾ
 ਰਾ॥ਨਾਚਤਕੁਦਤਰਦਨਦਿਖਾਵਤਾ॥ਆਵਤਤਾਰਚਤੁਰਦਿਸਧ
 ਟਤਾ॥੧੫॥
 ਬਰਨੇਨਹੀਜਾਹੀ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਲੇਹੀ॥ਤਿਨਕੇਅਗ੍ਰਾ

ਰਿਕਰਦੇਹੀ॥੧੬॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਭੋਜਨ ਬਿਜਨ ਪਾਕ ਚਨੇ ਨਿਜ ਲੋਕ
 ਰਮੈ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ ਪਾਟਤਾ॥ ਚੰਚਲ ਕੁਦਤ ਆਟਤ ਹੈ ਇਕ ਦੇਖ ਤਿਨੋ
 ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਟਤਾ॥ ਏਕ ਲਰੈ ਇਕ ਚੀਕ ਫਿਰੈ ਇਕ ਲੈ ਤਿਨ ਕੋ ਰਦ
 ਕਾਢ ਖਿਝਾਟਤਾ॥ ਦੇਖ ਚਰਿਤ ਸੁਕੀ ਸਨ ਕੇ ਜਗਦੀਸ ਮਨੋ ਮਨ ਮੈ ਬਿ
 ਗਾਸਾਟਤਾ॥੧੭॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਤਕ ਅਨਿਕ ਸੁਜਾਨ
 ਹੁ॥ ਕਿ ਪਾਸਿ ਧਤਿ ਹ ਕਰੇ ਪਛਾਨ ਹੁ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਆਇ ਸਪਾਈ
 ॥ ਕਰ ਕੋ ਪਿਆਨ ਨਾ ਬਚਿਤੁ ਲਾਈ॥੧੮॥ ਅੰਗ ਸਾਧ ਸਿਖ ਸਰਬ ਹ
 ਟਾਏ॥ ਕਪੁਨ ਹੀ ਫਿਰਤ ਚਤੁਰ ਦਿਸ ਆਏ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਮਾਲ ਚਾਰ ਦਿ
 ਸ ਧਾਟਤਾ॥ ਚੰਚਲ ਕੁਦਤ ਚਾਲ ਦਿਖਾਟਤਾ॥੧੯॥ ਕੇਤਕ ਪੁਰ ਕੀ
 ਸੀਟ ਲੀਘਾਈ॥ ਫਿਰੈ ਪਿਸਟ ਕਹ ਨਿਜ ਸੁਧ ਪਾਈ॥ ਕੇਤਕ ਆਏ
 ਸਾਥ ਹੀ ਸਾਥਾ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਖਬਰ ਲੇਤ ਜਗ ਨਾਥਾ॥੨੦॥ ਸ੍ਰੇਯਾ
 ॥ ਸੀ ਅਜ ਨੰਦਨ ਕੀ ਨਗਰੀ ਤਜ ਸੀ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਾਨ ਕਰਾਯੋ॥ ਲਾਂ
 ਘਤ ਦੇਸ ਨਦੀ ਪੁਰ ਸੁੰਦਰ ਆਟਤ ਹੈ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਯੋ॥ ਸੇਵਕ ਸੰ
 ਗਤ ਸਾਥ ਲਏ ਨਿਤ ਗਛਤ ਹੈ ਮਨ ਆਨਦ ਪਾਯੋ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿ
 ਤੋ॥ ਇਨੁ ਭਾਂਤ ਨਾਨਕ ਜੂਸੁ ਮਤੇ ਪੁਨ ਆਯੋ॥੨੧॥ ਚਉਪਈ
 ॥ ਤਲੇ ਕਮ ਊਕੇ ਤਬ ਆਏ॥ ਨਾਨਕ ਮਤ ਨਿਰਖ ਬਿਗਾਸਾਏ॥
 ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ ਨਿਜ ਬਸੇ ਤਹਾ ਹੀ॥ ਕੀਨ ਚਰਿਤ ਸੁ ਅਧਿਕ ਉਹਾ ਹੀ॥
 ॥੨੨॥ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਕੜਾਹੁ ਕਰਾਏ॥ ਪੈਰ ਮਾਂਦਰੀ ਸਕਲ ਮਿਟਾਏ॥
 ਪੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਂਤੇ ਕਰਿਯੋ ਪਿਆਨਾ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਲੀਨੇ ਸੰਗ ਨਾਨਾ॥
 ॥੨੩॥ ਬਡੇ ਭੋਰ ਨਿਜ ਕੂਚ ਕਰਾਹੀ॥ ਦਿਨ ਉਤਰੈ ਬਾਗਨ ਕੀ ਛਾਹੀ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਪਹਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਸੁਭਗ ਪਾਲ ਕੀ ਹੈ ਅਸਟਾਰਾ॥

॥੨੪॥ ਚਤੁਰਥ ਪਹਰ ਚਲੈ ਜਬ ਕਬੈ ਬਾਜ ਅਰੁ ਤਤ ਹੋਵਹਿ ਤਬੈ
 ॥ ਅਗਰ ਪਿਛਰੀ ਸਰਬ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਫਿਰ ਆਗੈ ਅਨੰਦ ਜੁਤਿ ਧਾ
 ਵੈ ॥੨੫॥ ਸ੍ਵੈਆ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿਦੁਆਰ ਪੁਰੀ
 ਨਿਜ ਭੀਤਰ ਆਏ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਪੁਰੀ ਸੁਬਿਲੋਕਤ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਤੀ
 ਰਬ ਗਾਏ ॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਧਨੇਸ ਪੁਰੀ ਯਹ ਦੇਖਤ ਹੀਤਰ ਸੀਸ ਨਿਵ
 ਏ ॥ ਫਿਰ ਸਮਾਨ ਚਲੈ ਰੀਗ ਓਦ ਕਜੈ ਪਰ ਸੈਤਿਹ ਪਾਪ ਨਸਾਏ ॥
 ੨੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮਯਾ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਆਇਯੋ ॥ ਜਹਾਂਤ
 ਹਾਂ ਸੰਗਤ ਸੁਨਿ ਪਾਇਯੋ ॥ ਸਤਿ ਅਨੰਤ ਸਿੱਖ ਅਰ ਸਖੇ ॥ ਖੁਸੀ ਅਧਿ
 ਕ ਚਿਤ ਯਾ ਬਿਧ ਲਖੇ ॥੨੭॥ ਤਾਤੇ ਪਾਨ ਨਿਧਾਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਕਰੁਣਾ
 ਬਦ ਬਰਖਤ ਮਗ ਆਇਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲੁ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਈ ॥
 ਸੀਲ ਖਨੈਰ ਪੂਰੇ ਆਈ ॥੨੮॥ ਪੁਰ ਲਖਨੈ ਅਜਬ ਅਸਥਾਨ
 ॥ ਕਰੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਹ ਬਾਨਾ ॥ ਪਲਟ ਪਗ ਪੰਕਜ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਅ
 ਚਤ ਗੁਰੂ ਜਿਹ ਧਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨੯॥ ਤੁਹ ਮਸੰਦਨ ਕੇ ਗਿਹ ਕਹਿਯੈ
 ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਮੈ ਸਾਬਤ ਲਹਿਯੈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਸੇ ਤਹਾਹੀ ॥ ਕੀਤ
 ਕ ਕੀਨੇ ਕੋਟਿ ਉਹਾਹੀ ॥੩੦॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਤੀਆ ਲੋਕ ਬਖਾਨੈ ॥ ਭ
 ਏ ਸੁਚੇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਬਾਨੈ ॥ ਮੇਮਨ ਮੈ ਆਵਤ ਇਹ ਬਾਤਾ ॥ ਵਹਤੇ ਅ
 ਚਤ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਜੈ ਅਸੁਚੇਤ ਭਣੀਜੈ ॥ ਤੋਕਹ
 ਭਏ ਸੁਚੇਤ ਗਣੀਜੈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਕੀਨ ਚਰਿਤ
 ਹਾ ਅਧਿਕਾਈ ॥੩੨॥ ਖੂਡੀ ਗੋਵ ਸੁਬਿਬ ਧਿਲਾਰੀ ॥ ਇਹ ਠਾਖੇ
 ਲਿਯੋ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਅਵਰ ਚੇਸਟਾ ਚਾਰ ਸੁਜੇਤੀ ॥ ਕਰਣਾ ਸਿੰ
 ਧ ਕੀਨ ਤਹਤੇਤੀ ॥੩੩॥ ਭੋਰ ਜਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਹੇਤ ਸੁ

ਚੇਤਸੁਬਿਬਧਪ੍ਰਕਾਰੀ।ਪੋਥੀਗੰਥਧਰੈਨਿਜਚੀਤਾ।ਸਿਖਵੈਸਿਖ
 ਸੁਭੇਦਸੁਪ੍ਰੀਤਾ।੩੪।ਸਸਤ੍ਰਅਸਤ੍ਰਪੁਨਪੁਜਕਰਾਹੀ।ਕਰਿਬ
 ਰਪਾਠਭੇਜਨੀਪਾਹੀ।ਪੁਨਕੋਤਕਬਰਅਧਿਕਮੰਗਾਵੈ।ਤਿਨਸੇਖ
 ਨੁਆਅਤਪਰਚਾਵੈ।੩੫।ਪੈਕਛੁਕਰਤੁਆਰਾਮਦਇਆਲਾ।
 ਪੁਨਜਗਕੈਕਹਬਚਨਬਿਸਾਲਾ।ਸਭਘੋਰਨਪਰਜੀਨਿਪਵਾਫ
 ਹੁ।ਯਾਮੈਰਤੀਨਬਿਲਮੁਲਗਾਵਹੁ।੩੬।ਯੈਸੁਨਿਕਰਿਸੇਵਕ
 ਪਰਬੀਨੇ।ਸਾਜੈਅਸੁਬਰਲਲਿਤਨਵੀਨੇ।ਅਟਿਮੁਕਤਾਕਲ
 ਧੋਤਸਿੰਗਾਰੇ।ਮੈਨਮਈਬਰਬਾਜਹਜਾਰੇ।੩੭।ਸਾਜਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਤੀਰਲਿਆਵੈ।ਜਿਨਕਹਨਿਰਖਸੁਦੇਵਲਜਾਵੈ।ਤਿਨਪਰਹੈ
 ਇਭਲੇਅਸਟਾਰਾ।ਕਰਹਿਸਿਕਾਰੁਸੁਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ।੩੮।ਨਿ
 ਸਕਹਆਵੈਚਲਿਨਿਜਧਾਮਾ।ਕਰਨਾਸਿੰਧਗੁਰੂਅਭਿਰਾਮਾ।
 ਨਿਰਭੈਫਿਰਤਦੇਸਤਿਹਮਾਹੀ।ਜਿਹਇਛੁਚਲਜਾਹਿਤਹਾਂਹੀ।
 ੩੯।ਕਿਤਕਭੁਯੈਇਹਾਬਿਧਜਬਕਾਲਾ।ਤਬਇਕਅਵਰੈਭੁਯੈ
 ਖਿਆਲਾ।ਪੁਰਕੈਨਿਕਟਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ।ਬਾਰਕਜਿਯੇਖੇਲਤ
 ਕਰਿਕਾਜਾ।੪੦।ਦੇਹਰਾ।ਜਾਰਤਕਰਮੁਲਤਾਨਦੀਅਰਫ
 ਦੀਨਇਕਪੀਰਾ।ਤਹੀਆਨਪ੍ਰਾਪਤਭੁਯੈਲੈਸੰਗਅਧਿਕਵਹੀਰਾ।
 ੪੧।ਉਤਰਤਬੈਝੰਫਾਨਤੇਕਦਮਗਹੇਤਿਨਜਾਇ।ਕੈਸਿਜਦਾਮਹਾ
 ਰਾਜਕੋਰਹੈਚਰਨਲਪਟਾਇ।੪੨।ਚੌਪਈ।ਸਤਿਗੁਰਵਾ
 ਕੋਬਦਨਨਿਹਾਰੀ।ਪੁਛੀਤਾਕਹਕੁਸੁਲਸੁਧਾਰੀ।ਤਿਨਨਖਸਿਖ
 ਸੋਸਭਯੈਭਾਖੀ।ਦਿਲੀਕਹਜਾਵਤਹੈਆਖੀ।੪੩।ਤਬਰੇਗਤਿ
 ਨਤਹੀਸੁਕੀਨੇ।ਸੀਸਾਹਿਬਜਿਹਬਿਧਕਹਦੀਨੇ।ਉਤਰਤਭੁਯੈ

ਤਹੀ ਟੁਹ ਪੀਰਾ ਅਨਗਨ ਲੀਨੇ ਸਾਥ ਟੁਹੀਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤਾਸ ਮੁਰੀਦ
 ਸਚਾਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਸੁਜੀਯ ਮੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਪੀਰ ਕਹ
 ਭੁਯੋ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਿੰਦੁ ਕਹ ਸਿਜਦਾ ਯਹਿ ਠਾਨੈ ॥ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਸਰਾਮ
 ਧਿਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਇਨ ਕਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਇਹ ਠਾਹੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੈ ਬਤਿਆ
 ਟੁਹ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਰਹੈ ॥ ੪੫ ॥ ਪੀਰ ਹੁਤੇ ਮਨ ਮੇ ਅਤਿ
 ਕਾਮਲਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਭੁਯੋ ਤਿਨੈ ਟੁਹ ਸਾਮਲਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਸੇ ਇਸ ਪੀਰ
 ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ਕਾਮਨ ਮੈ ਤੁਮ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੪੬ ॥ ਲਜਤ ਭਏ ਸ
 ਕਲ ਸਿਰ ਨਿਆਈ ॥ ਤਿਹ ਭੁਯ ਕਛੁ ਨ ਸਕਤ ਆਲਾਈ ॥ ਏਕ ਮੁ
 ਰੀਦ ਤਬੈ ਸੁ ਉਚਾਰੈ ॥ ਖਤਾ ਬਖ ਸੀਏ ਪੀਰ ਹਮਾਰੈ ॥ ੪੭ ॥ ਕਹਾ
 ਪੀਰ ਸੀਸਾ ਜਿਨ ਧਰੁ ਰੋ ॥ ਹਮਰੇ ਤੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭ ਰਹੈ ॥ ਪੀਰ ਸ
 ਲਾਮਤ ਏਸੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਿੰਦੁ ਕਹ ਸਿਜਦਾ ਕਿਮੁ ਠਾਨੈ ॥ ੪੮ ॥ ਹਿੰਦੁ
 ਨ ਕੇ ਬਾਲ ਕਯਹ ਪੀਰਾ ॥ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਅਧਿਕ ਰਨ ਧੀਰਾ ॥ ਕਹਾ
 ਪੀਰ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਆਈ ॥ ਟੁਕੇ ਕਦਮ ਗਹੇ ਕਿਮ ਜਾਈ ॥ ੪੯ ॥ ਸਾਹ ਅੰ
 ਬੀਰ ਮੁਲਾਨੇ ਜੋਈ ॥ ਤਿਹ ਕਹ ਸਿਜਦਾ ਕਰਤ ਸਬੈਈ ॥ ਹਮਰੇ ਦੇ ਸਬ
 ਹੀ ਕਹ ਦੀਜੈ ॥ ਜੇ ਟੁਕ ਨਿਰਖ ਬਿਲਮਨ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥ ੫੦ ॥ ਜਬੈ ਪੀਰ
 ਬਚ ਯੈ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸਰਬ ਛੋਰ ਪਰ ਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਅਬ ਯਾ
 ਕੀ ਕਥਾ ਉਚਾਰੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਿਤ ਕੋ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ੫੧ ॥ ਪੀਰ ਰੋਜ
 ਤਬ ਹੀ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਸਭ ਕੋਈ ਕਾਮਲ ਭਿਸਤ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਪੀਰ ਪੈ
 ਕੀ ਬਰ ਕੇਤ ਕਟ ਲੀ ॥ ਜਾਵਰ ਸੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਗਲੀ ॥ ੫੨ ॥ ਹਾਥ
 ਜੋਰ ਸਿਜਦਾ ਸਭ ਕਰੈ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਬਿਨਤੀ ਰਹੈ ॥ ਨੂਰ ਮਹਲ
 ਨਿਕਸੈ ਯਹ ਬਾਲ ਕਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇ ਲੁਪ ਹੈ ਤਤ ਕਾਲ ਕਾ ॥ ੫੩ ॥

ਇਸੀ ਮਰਦ ਕਹ ਸੀ ਸਨਿ ਵਾਈ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਰੋ ਰਜਾਤ ਸਭ ਧਾਈ ॥ ਇ
ਹ ਸਭ ਭੇਦ ਨ ਕੇਈ ਜਾਨੈ ॥ ਖੁਦ ਖੁਦਾਇ ਕੈ ਦਾਸ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥ ੫੫ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁ
ਰ ਕਨ ਕੇ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਉਹਾਂ ਕਰਤ ਇਸੈ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ਹਮ ਨਿਸਚੈ ਮਨ
ਮੈ ਇਮ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਉਹ ਰੋ ਰ ਪਛਾਨੀ ॥ ੫੬ ॥ ਸਰਬ ਖਜਾ
ਨੇ ਅਵਰ ਕਲੀ ਦੀ ॥ ਅਬ ਯਾ ਕੇ ਕਰਮ ਹਿ ਫਹਿਮੀ ਦੀ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਧ
ਰੇ ਬਿਰੂ ਉਹਾਂ ॥ ਦੂਸਰੇ ਦਿਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਅਬ ਈਹਾਂ ॥ ੫੭ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰ
ਕ ਇਨ ਦੈ ਮਤਿ ਰਾਗੀ ॥ ਅਬ ਚਲਨੀ ਵਜਗਤ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਯਾ
ਕੇ ਪਦ ਪਿਕਜ ਬਿਨੁ ਭਾਈ ॥ ਉਹਾਂ ਅੰ ਮਨ ਜਰਨ ਗਈ ॥ ੫੮ ॥ ਇ
ਨ ਕੀਨੇ ਹਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਦੋ ਇਹ ਠਾ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ਉਹ
ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ਸਾਥਾ ॥ ਪਾਇ ਜਲਜ ਪਰ ਸੇ ਇਤਹਾਥਾ ॥ ੫੯ ॥
ਇਹ ਬਿਦਭੇਦ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਸੈ ਬਰਨੇ ਪੀਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥
ਟਾਹੁ ਟਾਹੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਿਨ ਭਾਖੀ ॥ ਪੀਰ ਬਖਸੀ ਮੈ ਹਮਰੀ ਆਖੀ ॥ ੬੦ ॥
ਹਮ ਨੈ ਯਹ ਸਭ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਹੋਇ ਅਜਾਨ ਸੁ ਮੈ ਸ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬੀ
ਤੀ ਕਥਾ ਭੇਰਤ ਬਭੁਖੇ ॥ ਲੈ ਆਇ ਸੁਟਹਿ ਪੀਰ ਸਿਧਯੇ ॥ ੬੧ ॥ ਸੁ
ਨ ਅਬ ਗੁਰ ਕੇ ਅਧਿਕ ਚਰਿਤਾ ॥ ਬਰਨੇ ਪਾਟਨ ਪਰਮ ਪਵਿਤਾ ॥ ਏ
ਕ ਦਿਵ ਸੁਸਾਹਿਬ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਬੈਠੇ ਹੁਤੇ ਸੁਲਾਇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ੬੨ ॥
ਤਹੀ ਸਮੇਂ ਤਿਹ ਠਟਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਆਏ ਦੋਇ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਾਰਾ ॥ ਖਾ
ਸ ਹਜੂਰੀ ਹੁਕਮ ਲਿਆਏ ॥ ਆਵਤ ਹੀ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਏ ॥ ੬੩ ॥
ਲੇਤਿਨ ਹੁਕਮ ਅਗੁ ਗੁਰ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਣਾਨਿ ਪ੍ਰਗਾਹਿ ਸਿਰਧਰ ਲੀਨੇ ॥
ਪੁਨ ਟਾ ਬਾਰ ਛੋਰ ਬਨਾਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਲਿਖਤਾਤ ਪਠਾਈ ॥
੬੪ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਤਿ ਖੁਸੀ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬਾਰੇ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਜੀਅ

ਧਾਰੀ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਕੁਚ ਕਰਾਟੁ ਹਾ ਸਤਿ ਪਰਵਾਰ ਠਵਰ ਇਹ ਅ
 ਟੁਹਾ ॥ ੬੫ ॥ ਅੰਗ ਅਨੰਕ ਬਾਤੁ ਤਿਹ ਲਿਖੀ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ
 ਪਿਖੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਮਝੇ ਸਰਬ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਅੰਸ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ੬੬ ॥ ਆਪ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ਕਿਹ ਬਾਨੈ ॥ ਤੈ ਕਿਹ ਜਾ ਤੇ ਕੀਨ ਪ
 ਯਾਨੈ ॥ ਹਮਰੇ ਤਟ ਸਰੁ ਛੋਰ ਸੁਨਾਟੁ ਹਾ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਬਿਲ ਮਨਹੀ ਲਾਟ
 ਹਾ ॥ ੬੭ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਭਿਨ ਸਿਖ ਪਸੁ ਜਾਨੈ ॥ ਸੀ ਮਹਾਰਾਜੈ ਅੰਸ ਬਖ
 ਨੈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਜੂਤੁ ਹਿਕ ਬਾ ਸੁਨਾਉ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਕਹ ਅਧਿਕ ਰਿਝਾਉ ॥
 ੬੮ ॥ ਪੁਰਬ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਆਏ ॥ ਇਸੀ ਪੈਰੁ ਹੈ ਅੰਗ ਸਿਧਾਏ
 ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਦੇਸ ਮਾਲਟੇ ਗਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਧਾ ਸਰੇਵਰ ਅਏ ॥ ੬੯ ॥ ਪੁ
 ਨਿਦੁਆ ਬੇ ਮੈ ਕੀ ਸਪਿਆਨਾ ॥ ਸੀ ਅਬ ਮਾਖੇਵਾਲ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕੀਰਤ
 ਪੁਰ ਤੇ ਅੰਗ ਸੁਜੈ ॥ ਮਾਖੇਵਾਲ ਅਧਿਕ ਮਨ ਮੈ ॥ ੭੦ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਤੇ ਅੰਗ ਬਰ ਪਾਂਚ ਕੇ ਸਕੇ ਤੀਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਸਾਯੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੰਦਰ ਗਹਰ ਗੀ ਭੀਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ਤਟ ਨਗਰ ਮੈ ਆਪ ਨਿਜ ਗ
 ਜਤ ਹੈ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਉਹ ਠਵਰ ਤੇ ਮੁਹਿਯਾਂ ਦਯੋ ਪਠ
 ਏ ॥ ੭੨ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਤਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੈ ਕਹ ਦੀਨਾ ॥ ਕੈ ਸੀ
 ਸੰਦਰ ਠਵਰ ਟਹ ਹਮ ਸੈ ਕਹੈ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੭੩ ॥ ਮੈ ਨਿਜ ਸਾਬ ਹਜੂਰ
 ਕੈ ਨਿਰਖੇ ਦੇਸ ਅਪਾਰਾ ॥ ਯਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਦੀਨੇ ਸਕਲ ਸੁਟਾ
 ਰਾ ॥ ੭੪ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸੰਦਰ ਦੇਸ ਅਧਿਕ ਬਰ ਸੇਹੈ ॥ ਦੇਖਨ ਹਾ
 ਰਨ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ॥ ਸੁਕ ਪਿਕ ਅਧਿਕ ਸਾਰਕਾ ਬੇਲੈ ॥ ਪਛੁਪਸੁ ਅ
 ਨਗਨ ਤਨ ਰੇਲੈ ॥ ੭੫ ॥ ਸੀ ਤਲ ਨੀਰ ਸਮੀਰ ਸੁਬਹੈ ॥ ਬਾਰਹ ਮਾ
 ਸ ਏਕ ਸਾ ਅਹੈ ॥ ਬਾਦਰ ਚਰਤੁ ਗਿਰ ਪਰ ਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਭ ਜੂਹਮ

ਚਰਿਤਨਿ ਹਾਰਾ ॥ ੭੬ ॥ ਸੀਤਲ ਬਾਰ ਝਰੈ ਗਿਰ ਝਰਨਾ ॥ ਏਕ ਬਦਨ ਕ
 ਰ ਜਾਤ ਨ ਬਰਨਾ ॥ ਤੁਰੈ ਨਦੀ ਪਾਵਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸੇਤ ਬਾਰ ਜਨੁ ਛੀ
 ਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ੭੭ ॥ ਸੁੰਯ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਬਖਾਨਤ ਹੈ ਕਬਿ ਸੰਭੁ ਤਿ
 ਯਾ ਪਿਤ ਜੇ ਗਿਰ ਗਈ ॥ ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਸੁਸੇਤ ਬਿਗਨਤ ਉਰਧ ਜਾਨ
 ਸੁਮੇਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ਉਪਰਤਾ ਗਿਰ ਆਵਤ ਹੈ ਵਹਈ ਸਤਿ ਯਾ ਸੁਤਰੀ
 ਨ ਕਹਾਈ ॥ ਦੁਸਰੇ ਗੀਗ ਕਿਰੀਗਾ ਸੁਤਾ ਗਵਿਜਾ ਜਮਨਾ ਕਿ ਗੁਦਾਵ
 ਰ ਗਾਈ ॥ ੭੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਵਨ ਨਦੀ ਪਾਵਨ ਤਹ ਗਾਛੈ ॥ ਬਿ
 ਮਲ ਸੇਭ ਜਾਕੀ ਜਗ ਆਛੈ ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਿਹ ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਹ
 ਸ ਸੀ ਮੁਖ ਬਿਦਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ੭੯ ॥ ਤੁਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹਾ ਸੁਭਾਣਿ ਜੈ ॥ ਸਤ
 ਵਟ ਜਗ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਜੈ ॥ ਸਤ ਵਟ ਕੋ ਕਾ ਅਰਥ ਭਠੀ ਜੈ ॥ ਸਰ
 ਬ ਛੋਰ ਇਹ ਠਟਰ ਕਹੀ ਜੈ ॥ ੮੦ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਵ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ॥
 ਵਟ ਪ੍ਰਣਾਹ ਨਿਜ ਸਹੀ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ਸੋ ਨਾਰਾਜਾ ਕੇ ਜਗ ਹੋਈ ॥ ਸਤਹ
 ਗਾਮਨੀ ਕਹੀ ਮੈ ਸੋਈ ॥ ੮੧ ॥ ਗਾਂਧਾਰਾ ਵਪੁਰ ਬਇਕੁ ਭੁਯੋ ॥ ਬਿਸੁ
 ਮਿਤ ਪੁਤ ਤਿਹ ਜਯੋ ॥ ਤਪੁ ਬਲ ਕਰਿ ਕੈ ਵਹਨ ਰਗਈ ॥ ਮੁਨੀ ਭੁਯੋ
 ਪੁਰਬ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੮੨ ॥ ਸਸਤਨ ਸਾਥ ਤਵਨ ਕੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਿ
 ਸਦਿ ਨ ਗਾਥੈ ਕਮਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਆਯੁ ਧਾਮ ਪਨੇ ਅੰਗ ਸਜਾਵੈ ॥ ਤ
 ਬਹੀ ਅਗ ਬਾਸਿ ਸਟ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੮੩ ॥ ਯੋ ਬਸਿ ਸਟ ਤੁਕੋ ਲਖਿ ਪਾ
 ਈ ॥ ਭਾਖੇ ਆਉਤ ਬੈਰਿਖ ਗਈ ॥ ਸੁਨਿ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਕੋ ਪਜੀਆ
 ਆਵੈ ॥ ਆਵਤ ਏਕ ਪੁਤ ਤਿਹ ਪਾਵੈ ॥ ੮੪ ॥ ਸਕਲ ਪੁਤ ਤਾ ਕੇ ਜ
 ਬ ਮਾਰੇ ॥ ਤਬੀ ਮੁਨੀ ਜੁਭ ਏ ਦੁਖਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਪੁਤਨ ਜੀ ਆਧਾਰੀ
 ॥ ਬੁਰਨ ਗਯੋ ਸੁਨ ਦੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ੮੫ ॥ ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਜਲ ਮੈ ਨਹੀ ਬੈ

ਰਾਮੁ ਨੀਜਨ ਕੀਨੋ ਜਲ ਥੋਗਾ ਸੋ ਨਾਰੀ ਕਰ ਕੈ ਲਖੁ ਧਾਈ। ਸਤ
 ਹਗਾ ਮਨੀ ਤਦਨ ਕਹਾਈ। ੧੬। ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਤਿਹ ਬੈਨਾ।
 ਪੁਛਤ ਭਏ ਤਾਹਿ ਕਰਿ ਸੈਨਾ। ਕਾਰੇ ਰਾਜ ਕਟਨ ਸੁਭ ਦੇਸਾ। ਕਿਹ ਸੀ
 ਤਤ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਦੇਸਾ। ੧੭। ਭੀਮ ਸੁਚੰਦ ਚੰਦੇਰੀ ਰਾਜਾ। ਸਹ
 ਰ ਚੰਦੇਰੀ ਕੋ ਸਿਰ ਤਾਜਾ। ਤਿਨ ਕੋ ਬਡੇ ਦੇਸ ਇਹ ਆਇਯੋ। ਸਕ
 ਲ ਦੇਸ ਤਿਨ ਆਨ ਬਸਾਇਯੋ। ੧੮। ਤਾਕੀ ਅਸ ਸਕ ਲਟਹ ਰਾ
 ਨੇ। ਰਾਜ ਕਰਤ ਗਿਰ ਪਰ ਇਹ ਬਾਨੈ। ਸਬ ਤਿਨ ਬੀਸ ਏਕ ਹੀ ਆ
 ਹੀ। ਭੀਨ ਭੀਨ ਠਕੁਰਾਇ ਤਪਾਹੀ। ੧੯। ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਤਟਨ ਸਭ
 ਠਾਮਾ। ਭੀਮ ਚੰਦ ਤਾਕੇ ਭਨ ਨਾਮਾ। ਇਹ ਬਿਧ ਭੇਦ ਸੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰਾ। ਗੁਰ ਪੁਛੇ ਸਿਖ ਕਹੇ ਸੁਧਾਰਾ। ੨੦। ਤਾਂ ਪਰਖੁ ਸੀ ਭਏ ਕਰੁਣਾ
 ਧਰਿ। ਕਛੁ ਕਯੋ ਹਮਰੇ ਅਬ ਲੈ ਬਰਿ। ਤਿਨ ਯੈ ਕਹੀ ਜਗਤ ਸਿਰ
 ਤਾਜਾ। ਇਹ ਬਰ ਦੇਹੁ ਸਰੈ ਮੁਰ ਕਾਜਾ। ੨੧। ਜੇ ਇਹੁ ਕਥਾ ਪੜੈ ਸੁ
 ਨਿ ਗਾਵੈ। ਜਨ ਨੀਜ ਠਰ ਬਹੁਰ ਨਹੀ ਆਵੈ। ਕਲ ਕੀ ਬਾਤ ਤਾਸਨ
 ਹੀ ਲਾਗੈ। ਨਿਸ ਦਿਨ ਪਗ ਪਕਿਜ ਮਹਿ ਪਾਗੈ। ੨੨। ਜੇ ਕਛੁ ਦਾਸ
 ਮਾਂਗ ਮੁਖ ਲੀਨੀ। ਕਰਣਾ ਸਿੰਧ ਟਹੈ ਤਿਨ ਦੀਨੀ। ਇਹ ਤੇ ਸੁਧਾ ਸ
 ਰੋਟਰ ਆਹਾ। ਜੇ ਨੈ ਪੈ ਤਿਹ ਕੋਨ ਪ੍ਰਵਾਹਾ। ੨੩। ਪੁਨ ਤਾਤੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕਰਤਾਰਾ। ਕਰੇ ਕੁਚ ਕਾਸਰ ਬਭਿ ਆਰਾ। ਚਲਿਤ ਚਲਿਤ ਕੇਤ
 ਕ ਦਿਨ ਲਾਈ। ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਸੁਪੁਰ ਚੇ ਆਈ। ੨੪। ਕੀਰਤ ਪੁਰੀ
 ਅਜ ਬ ਅਸ ਥਾਨਾ। ਜਸ ਸਮ ਚੰਦ ਹਲੇ ਕਨ ਆਨਾ। ਗਿਰ ਦਗਿ
 ਰੋਟਰ ਮਧਿ ਸੁਨ ਗਾਰੀ। ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਬੀਚ ਉਜ ਗਾਰੀ। ੨੫। ਸੁੰਦਰ
 ਸਤਿਗੀਰਾ ਤਟ ਜਾਕੇ। ਅੰਗ ਠੋਰ ਸਮਤੁ ਲਨ ਤਾਕੇ। ਅਦ ਭੁਤ ਦਿਪ

ਤਬਾਗਬਰਸੇਧੈ॥ ਦੇਖਨਹਾਰਨਕੋਮਨਮੇਧੈ॥ ੯੬॥ ਬਰਪੀਪਰਕ
 ਦਲੀਜਿਹਬਾਨੈ॥ ਖਿਰਨੀਦਾਰਮਸੇਉਫੁਰਾਨੈ॥ ਨਾਰੀਗੀਅਮਰੂਤ
 ਬਿਚਛੁਨਾ॥ ਖਾਟੇਮੀਡੇਆਂਬਸੁਲਛੁਨਾ॥ ੯੭॥ ਸੀਫਲਜੁਗਲਜ
 ਮਨੁਰਾਜੈ॥ ਮਰੂਆਚੰਬਫੁਲਬਿਰਾਜੈ॥ ਗੋਦਾਕਲਗਾਹਾਰਸਿੰਗ
 ਰਾ॥ ਜੁਹੀਬਿਧੂਪਮਾਲਤੀਕਿਆਰਾ॥ ੯੮॥ ਨਵਲੋਖਾਜਿਹਬਾਗ
 ਬਿਰਾਜੈ॥ ਨਿਰਖਯੇਆਪਗਰੀਬਨਿਵਾਜੈ॥ ਪੁਛਤਭੇਯਾਕਵਨ
 ਲਗਾਯੋ॥ ਸਿਖਨੁਤਰਸਭਭੇਦਸੁਨਾਯੋ॥ ੯੯॥ ਖਰਸਪਤਮਪ੍ਰ
 ਭਜੁਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਕੋਤਕਕੀਨਸੁਅਧਿਕਰਿਆਹੀ॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਸਭ
 ਹੀਅਸਥਾਨਾ॥ ਨਿਰਖਤਭੁਏਨਾਥਭਗਵਾਨਾ॥ ੧੦੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥
 ਇਹਊਹਾਕੀਖਬਰਸਭਕਹਾਪਹੁਚੇਆਇ॥ ਸੀਜਿਹਮਾਥੇਟਾਲ
 ਮੇਤੇਗਬਹਾਦਰਗਾਇ॥ ੧੦੧॥ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਯੈਸੁਨਿਕੈਬਤੀਅ
 ਸਿਖਸੰਗਤਿਆਗਰਲੈਮਿਲਕੈਸਬਧਾਈ॥ ਪੈਦਲਸੁਰਅਪਾਰ
 ਕਿਧੋਮਨਅਨੰਦਕੈਨਿਜਮੇਦਬਦਾਈ॥ ਆਨਮਿਲੇਸਭਮਾਰਗਮੈ
 ਧਨਕੇਘਨਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਈ॥ ਯੈਮਨਮਾਰਿਪ੍ਰਸੰਨਮਭੁਏਜ
 ਨਪਾਰਸਰੀਕਨੋਵੇਨਿਧਪਾਈ॥ ੧੦੨॥ ਰੂਪਅਨੂਪਬਿਲੋਕਅਲੋਕ
 ਕਸੰਤਅਨੰਤਕਹੈਅਪਮਾਹੀ॥ ਆਜਸਮਾਨਨੋਸੁਖਕਿਧੋਹਮਲੈ
 ਕਚਤੁਰਦਸਬੀਚਸੁਨਾਹੀ॥ ਰਾਜਿਵਬੀਸਜੋਰਿਸੁਨਿਹਾਰਕੈਹੋਤਖੁ
 ਸੀਮਨਮੈਬਿਗਸਾਹੀ॥ ਤੁਮਪਦਪਾਵਨਕੰਜਬਿਲੋਕਕੈਸੰਤਅਨੰਤ
 ਸਭੈਬਲਜਾਂਹੀ॥ ੧੦੩॥ ਅਨੰਦਪੁਰਭੁਯੋਤਿਹਰੰਰਹਆਵਤਜਾ
 ਤਸਬੈਨਰਨਾਹੀ॥ ਗਾਵਤਗੀਤਚਲੈਨਰਨਾਗਰਮੰਜੁਲਰੂਪਮਹ
 ਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਭਾਟਕਲਾਵਤਮੇਰਗੁਨੀਸੁਭਬੀਸਪਦੈਕਰਉਚਸੁ

ਧਾਰੀ ਯਾ ਬਿਧ ਆਨ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰੇ ਪੁਰਸਾਹਨ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰੀ
 ॥੧੦੪॥ ਇਤ ਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਮਾਨੀ ਦ ਪੁਰ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰ ਬਰਨੀ
 ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤੁ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਐ ਸਕਲ ਪਰਵਾਰਾ ॥
 ਜਹ ਤਹ ਗਾਵਤ ਮੰਗਲ ਚਾਰਾ ਬਡੀ ਮਾਤੁ ਮਤਿ ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਈ ॥
 ਸੁਤ ਸੁਤ ਨਿਰਖ ਬਦਨ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧॥ ਸੁਯਾ ॥ ਯੈ ਮਨ ਮਾਤ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖੀ ਨਿਜ ਨਿਦ ਜਕੈ ਤਬ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ਦੇਵਤ ਦਾਨ ਕਿਧੈ
 ਸਨਮਾਨ ਸੁਲੋਗ ਨ ਕੈ ਨਿਜ ਤੀਰ ਹਕਾਰੀ ਦੇਤ ਅਸੀ ਸਟਧਾਇ ਸ
 ਬੈ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖ ਬੈਨ ਸੁਧਾਰੀ ਜੀਤ ਰਹੈ ਤਬ ਲੈ ਜਗ ਮੈ ਸਖਿ
 ਜੋ ਲਗਿ ਸੇਸ ਧਰਾ ਸਿਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਸੁਰ ਸਸੀ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਜਬੈ ਲਗ
 ਸਿਭ ਸਤੀ ਦਿਨ ਰੋਨ ਬਿਚਾਰੀ ਗੋਨ ਉਡੈ ਗਨ ਬਰਨ ਅਠਗਨ ਬੇਦਗਿ
 ਰਾ ਸੁਬਿਰਾ ਬਿਸਥਾਰੀ ਜੋ ਲਗ ਨੀਰ ਸਮੀਰ ਹੁਤਾਸਨ ਸਿੰਧ ਧਰਾ ਸੁ
 ਮਰਾਰਿ ਭੰਡਾਰੀ ਤੋ ਲਗ ਜੀਤ ਰਹੈ ਜਗ ਮੈ ਸਖਿ ਜੋ ਲਗਿ ਗੀਗ ਜੋ ਮਨ
 ਕੈ ਬਾਰੀ ॥੩॥ ਅਕਿਲ ॥ ਸੁਭ ਸੰਗਤ ਤਬ ਮਿਲੀ ਹਜਰ ਸੁਆ
 ਇਕੈ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਗੁਰ ਦਾ ਲੈ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ ਕੋ ॥ ਜਨਮ ਕੈ ਬਾਕਹ ਪੀ
 ਰ ਚਰਿਤ ਸੁਨਾਇਐ ॥ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹਤਾ ਤੈ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਐ ॥੪॥
 ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਹਜਰ ਸੁਭਾਇਐ ॥ ਸੀ ਅਸਧੁਜ ਇਹ ਤਾਂਤੇ
 ਪੁਰਖ ਪਠਾਇਐ ॥ ਭੂਤ ਭਾਂਤਿ ਖਭਵਾਨ ਸਦਾ ਇਮ ਜਾਨਿਐ ॥ ਹੋਤ
 ਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਹਿ ਚਾਨਿਐ ॥੫॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੈ ਸਨ
 ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਤਿਹ ਬਤੀਆਂ ਰਾਖਤੁ ਭਏ ਮੱਧਿ ਨਿਜ ਛਤੀਆ ਪੁਨਿ
 ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਨ ਕੋ ਰਛ ਕਹੈ ਕਰਤਾਰੇ ॥੬॥ ਸੁਯਾ

॥ ਸੁਰਜ ਕੋ ਬਰਬੀਸ ਅਨੁਪਮ ਤਾਮਹਿ ਸੋਰੁ ਮਹਾ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਤਾ
ਕੁਲ ਮੈ ਹਮ ਪੂਜ ਕਹਾਵਤ ਸੇਵਤ ਹੈ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਆਈ ॥ ਸੈਲ ਸਮਾ
ਨ ਕਹਿਯੋ ਹਮ ਰੇ ਪਰ ਕੋ ਧਨ ਨਾਰਿ ਕਹੀ ਪਰਮਾਈ ॥ ਏ ਗੁਰ ਮੱਤਿ ਸਦ
ਕੁਲ ਭੀਤਰ ਦੇਹੁ ਇਨੈ ਸਭ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ੭ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸਿੰਗਤ
ਕਹੀ ਸੁਨਹੁ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਇਹ ਤੇ ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁ
ਰ ਮੱਤਿ ਜਗਤ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਇਹ ਤੇ ਤਵ ਨਜਬਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੮ ॥
ਯੋ ਸੁਨਿ ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜੀਯ ਪਾਰੀ ॥ ਬਸੈ ਆਨ ਇਹ ਠਵਰ ਮੰਝਾਰੀ
॥ ਸਿੰਗਤਿ ਦੂਰ ਦੂਰ ਕੀ ਆਵੈ ॥ ਕੇ ਦਰਸਨ ਮਨ ਤਨ ਝਿਪਤਾਵੈ ॥ ੯ ॥
ਇਕ ਕਸਮੀਰ ਸੁਸੰਗ ਜੁ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨ ਬਿਤਾਂਤ ਹਜੂਰ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਤੁਰ
ਕਨ ਅਧਿਕ ਅਨੀਤ ਉਠਾਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਯਸਭ ਤੁਰਕ ਬਨਾਈ ॥ ੧੦ ॥
॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਓਹੁ ਠੋਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ਤੁਰ ਸਵਾਮਣ ਪ੍ਰਗਟ ਉਤਾਰਾ ॥ ਜ
ਯੋ ਜਯੋ ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਸਿਖ ਭਨੇ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰ ਧੁਨੇ ॥
੧੧ ॥ ਪੁਨਤਿਨ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਯੋ ਸੁਮਲੇਛਨ ਕੀ ਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਕਾਂਸੀ ਗਯਾ ਕਸਮੀਰ ਪਾਰਾਗਾ ॥ ਏਹਿ ਦੂਰੇ ਤੀਰਥ ਆਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪ੍ਰ
ਥਮੈ ਗਹਿ ਇਨ ਕੋ ਸੁਮਿਲੀਜੇ ॥ ਬਹੁਰੋ ਅੰਰ ਜਗਤ ਭਿਸਟੀਜੇ ॥ ਐ
ਸ ਬਿਚਾਰ ਮਲੇਛਨ ਮਨੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕਰੇ ਤੁਰਕ ਤਿਨ ਘਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਅਤ੍ਰਿ
ਲੁ ॥ ॥ ਤੁਹੀ ਸਮੈ ਤਿਹ ਠਵਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਆਇਯੋ ॥ ਨਿਰਖਤਤ
ਕੋ ਬਿਮਨ ਸੁਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸੁਹਮ ਕੋ ਬਚਨ
ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ਹੋਯਾ ਕੋ ਕਛੁ ਬਿਤਾਂਤ ਹਮੁ ਜੀਅ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਚੋ:
॥ ਤੁਰਕਨ ਭਾਰ ਦਖਤ ਭਈ ਲੋਈ ॥ ਛੜੀ ਜਗਤ ਨ ਦਿਖੀ ਅਤ ਕੋ
ਈ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਅਪਨੈ ਸੀਸ ਚੜਾਵੈ ॥ ਨਿਘਰਤ ਧਰਨ ਭਾਰ ਠਹਰਾਵੈ

੧੫॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰ ਪਿਤ ਕੀ ਸੁਤ ਬਾਨੀ॥ ਬੀਚ ਸਭਾ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾ
 ਨੀ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਅੰਗ ਅਧਿਕ ਕੋ ਆਹੀ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਜਾ ਕੇ ਗਿਹ ਮਾਹੀ॥ ੧੬
 ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਤਾਤ ਧਰੀ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਫਿਰ ਕਛੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿਯੋ ਨਾਹੀ॥
 ਕਿਤ ਕ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਈ॥ ਚੜ੍ਹੈ ਸੁਨਾਮ ਸਿਕਾਰ ਜਤਾਈ॥
 ੧੭॥ ਦਿਲੀ ਕਹ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਗਯੋ॥ ਯੋ ਚਲ ਨਾਸਤ ਫਨ ਕਾ ਕਯੋ
 ॥ ਪੀਛੈ ਮਾਤਾ ਸਬ ਪਰਟਾਗਾ॥ ਜਹ ਤਹ ਫਿਰੇ ਦੁਢ ਨਹੀ ਸਾਰਾ॥ ੧੮
 ॥ ਮਾਤਾ ਅਧਿਕ ਮਾਨੁ ਖਪ ਠਾਏ॥ ਜਹ ਤਹ ਨਿਰਖ ਸਕਲ ਚਲਿਆ
 ਏ॥ ਇਹ ਸਭ ਭੇਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਜਾਨੈ॥ ਅਵਰ ਜੀਵ ਕੋ ਉਕਹਾਂ ਪਛ
 ਨੈ॥ ੧੯॥ ਮਾਤਾ ਕਛੁ ਸਾਰ ਜਬ ਲਹੀ॥ ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਅਪਨੇ ਚਿਤ
 ਕਹੀ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਗੋਏ॥ ਤੈ ਪਾਸਾ॥ ਕੈ ਕਰਿ ਪੈ ਅੰਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਸਾ॥
 ੨੦॥ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਸਮੇਂ ਨਿਜ ਆ ਜੈ ਪੈ॥ ਕਛੁ ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਅਧਿਕ ਨ
 ਕੈ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਸੁਨਹੁ ਬਾਹ ਕੀ ਕਥਾ॥ ਬਹੁਰ ਸੁਣੈ ਕਹੇ ਗੋ ਜ
 ਥਾ॥ ੨੧॥ ਦਿਲੀ ਕਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿ ਮਗਯੋ॥ ਜਾ ਕਰ ਨਾਸ ਮਲੇਛੈ
 ਕਯੋ॥ ਅਮਰ ਲੋਕ ਜਮੇ ਬਸੇ॥ ਦੁਆਲਾ ਸੋਊ ਕਹੇ ਗੋ ਕਥਾ ਦਿਸਾ
 ਲਾ॥ ੨੨॥ ਪਾਛੈ ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਆਹੀ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਨਿਜ ਭੇਟ ਚਢਾ
 ਈ॥ ਜੇ ਮਨਸਾ ਆਟਤ ਸਿਖ ਧਰੈ॥ ਬਿਨ ਮਾਂਗੈ ਤਾਹੁ ਕੀ ਫਰੈ॥ ੨੩
 ॥ ਸੰਗਤਿ ਏਕ ਲਹੈ ਰਭ ਠੀਜੈ॥ ਅਧਿਕ ਸਿੱਖ ਤਿਹ ਸਾਬ ਲਹੀਜੈ॥
 ਅਨਿਕ ਭੇਟ ਲੈ ਕਰ ਤੇਊ ਆਏ॥ ਕੇਤ ਕਦਿ ਟਸਹ ਜੁਰ ਸੁਗਏ॥ ੨੪
 ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਤਿਨ ਮੈ ਬਰਖੜੀ॥ ਜੀਤ ਕੁ ਅਰਿ ਮਾਤਾ ਜਿਹ ਪੁੜੀ॥ ਤਿ
 ਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਾ॥ ਮਾਤਾ ਜੂਜੁਨੀ ਮੈ ਗੁਨ ਤਾਸਾ॥ ੨੫
 ॥ ਅਬ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਕੀਨਾ॥ ਇਕ ਆਹੀ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਫਾਹੀ॥ ਸੁ

ਨਕਾਰਿਯੋ ਤਕੋ ਬੀਚਾਰਾ ਮਾਨਤ ਭੁਯੋ ਸਕਲ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਏ
ਕਬਾਤ ਮੁਖਵਾ ਕਬਖਾਨੈ ॥ ਲੈਹੈ ਬਿਅਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਇਹ ਬਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਯੋ
ਕਹੀ ਲਹੈ ਰਵਿਟਾਹੇ ॥ ਜਹ ਤਹ ਸੇਵਕ ਪੰਜ ਬਢਾਵੇ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁ
ਖਕਹੀ ਤੋਰ ਜੁਸ ਕੈ ਹੈ ॥ ਈਹ ਆ ਲਹੈ ਰਕਰਿ ਲੈਹੈ ॥ ਮਾਨ ਬਾਤ ਵ
ਹ ਇਤੈ ਬੁਲਾਯੋ ਕੋਟ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਜਨ ਸੰਗ ਲਿਆਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਈਹ
ਇਹ ਲਹੈ ਰਨਿ ਜਠਾਨ ॥ ਜਾਨਤ ਜਾਹਿ ਰਾਵ ਅਰੁ ਰਾਨਿਯੋ ॥ ਅਮਿ
ਤ ਸੰਗਤਾ ਦੈ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਬਸੀ ਬਸਾਯੋ ਤਾਹਿ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੨੯ ॥
ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਧਨ ਸੋ ਬਨ ਜਹੁ ਆਈ ॥ ਬੁਝਤ ਲਹੈ ਖਟੇ ਅਧਿਕਾਈ
॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਹੈ ਨਹੀ ਧਨਾ ॥ ਲਿਖੇ ਸੁਹਜੁ ਰੇ ਆ ਅਨਗਨਾ ॥
੩੦ ॥ ਰੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਪੁਰ ਉਸੀ ਆਗਾ ॥ ਲਿਖ ਕਰ ਜਹ ਤਹ ਪਾਤਿਓ
ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਅਧਿਕ ਸੁਜੁ ਰੇ ਬਜਾਰਾ ॥ ਕੋਤਕ ਲਗਯੋ ਸੁਮ
ਧਿ ਪਹਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਛਪਰ ਬੰਦ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਦਈ ਹਜੂਰ
ਕਰਾਇ ॥ ਜਿਹ ਗਾਠੀ ਮਹਿ ਦਰਬੁ ਨਹਿ ਤਾਕੇ ਦੀ ਅਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ੩੨
॥ ਚੋਪਈ ॥ ਖਾਟਿ ਕਮਾਇ ਦਰਬੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਜੀ ਦੈ ਸਰਕਾਰ
ਪਜਾਇ ॥ ਆ ਕਿਛੁ ਬਿਪਨ ਕਿਸੀ ਕਹੋਇ ॥ ਭਰ ਸਰਕਾਰੇ ਲੈਵੈ ਸੋ
ਇ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੋਤਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਸਗਲ ਬਜਾਰ
ਦਕਾਨਾ ॥ ਜਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਚਰਿਤ ਕਰ ਧਸੇ ਸਰਬ ਇਨ ਆਨਾ ॥
੩੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਤਕ ਤਹ ਬਨਾਇ ॥ ਬਹੁਰ ਸੁਹਿ
ਯਤਿ ਰਦੇ ਬਨਾਇ ॥ ਬਾਂਕੀ ਜੰਦ ਸਭ ਤਯੋ ਦਿਪੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਖ ਸੋ
ਭਛਾ ਬਿਛਿਪੈ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਦਿ ਸਕਰੈ ਬਾਹ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁ
ਸਰਬ ਸਮਾਜਾ ॥ ਕਿਤਕਾ ਦਿਵਸ ਨਿਜ ਬਸੇ ਤਹਾ ਹੀ ॥ ਕੀਨ ਚਰਿਤ

ਜੇਗਨੇਨਜਾਹੀ॥੩੬॥ ॥ਸੰਖਨਾਰੀਛੰਦਾ॥ ॥ਕਰਮੋਕਾਜਪੂਰੀ॥
 ਪ੍ਰਭੁਜੇਹਜੁਰੀ॥ਦੁਖੇਦਾਨਨੇਕੀ॥ਕਥੈਕੌਨਦੇਕੀ॥੩੭॥ਸੁਬਾਜੀਬਜਾ
 ਯੋਧਨ ਲੈਬਜਾਯੋ॥ਜਿਤੇਬਿਪਦਾਢੀ॥ਗਏਚਾਇਗਾਢੀ॥੩੮॥
 ਲਗੀਅੰਕਮੀਨੀ॥ਦਈਦਾਮਚੀਨੀ॥ਗਰੀਬੀਸਿਧਾਏ॥ਪਨੇਦਾਨ
 ਲਿਆਏ॥੩੯॥ਕਮੀਕੌਨਕਾਈ॥ਜੁਹਲਛੁਰਾਈ॥ਕਰੀਰੀਤਤੁ
 ਰੀ॥ਭੁਯੋਬਖਾਹਪੂਰੀ॥੪੦॥ਦੁਖੇਦਾਨਸੇਈ॥ਜੁਬਾਜੇਗਜੇਈ॥ਇ
 ਕੰਦਿਯੋਸੁਕੌਨੈ॥ਬਿਡੇਬਾਨਤੋਨੈ॥੪੧॥ਧੁਬੀਜੇਬੁਲਾਏ॥ਹਜੁਰੀ
 ਸੁਆਏ॥ਮੁਖਾਰੰਸੁਬੰਦੀ॥ਕਹਯੋਸੀਮੁਕਿਦੀ॥੪੨॥ਬਸਨੀਹਮਾ
 ਰੋ॥ਲਿਅਏਪਖਾਰੋ॥ਧੁਬੀਯੋਉਚਾਰੀ॥ਬਿਨੈਚੈਹਮਾਰੀ॥੪੩॥
 ਪ੍ਰਭੁਲਾਕਚੀਰੀ॥ਇਨੈਨਾਰੀਨੀਰੀ॥ਸੁਨੀਅੰਸਕਾਨੀ॥ਲਯੋਹਾਬ
 ਬਾਨੀ॥੪੪॥ਹਨਮੋਸੈਲਮਿਆਨੈ॥ਉਠੀਧਾਰਜਾਨੈ॥ਨਦੀਕੁਲਤਾ
 ਰੀ॥ਚੁਲੀਅੰਸਧਾਰੀ॥੪੫॥ਕਿਤੈਕੋਸਸੈਲੀ॥ਹੁਤੇਸਮਾਹਮੈਲੀ॥
 ਪਨੀਕੋਨਨਾਮੀ॥ਭੁਯੋਨੀਰਧਾਮੀ॥੪੬॥ਜਿਨੈਨੈਨਦੇਖਾ॥ਬਿਸਮੈ
 ਬਿਸੇਖਾ॥ਕਰੀਯੋਟਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਟਰਾਈ॥੪੭॥ਅਜੀਲਾਗ
 ਜੋਨੈ॥ਚਲੈਧਾਰਤੋਨੈ॥ਸਿਰਿਸੈਲਤਾਹੀ॥ਚਲੇਬਾਰਆਹੀ॥੪੮॥
 ਕਰੀਤਾਰੀਬਾਪੀ॥ਚਲਿਯੋਬਾਰਆਪੀ॥ਪ੍ਰਭੁਧੋਇਬਾਰੋ॥ਧਰੇਅ
 ਨਆਗੋ॥੪੯॥ਲਏਓਢਅੰਗੀ॥ਮਿਟੀਜਾਨਸੰਗੀ॥ਤਹੀਤੋਨਕਾ
 ਲੀ॥ਭੁਯੋਅੰਸਖਿਆਲੀ॥੫੦॥ਬਨੀਓਏਕਆਈ॥ਤੁਬੈਯੋਅਲਾ
 ਈ॥ਪ੍ਰਭੁਤੋਰਆਗੋ॥ਮੁਰੈਚੋਰਲਾਗੋ॥੫੧॥ਗਈਹਾਟਚੇਰੀ॥ਹਰੀ
 ਨਹਿਤੋਰੀ॥ਕਹੋਕਾਰਿਜਾਹੂ॥ਮਰੈਬਿਖਖਾਊ॥੫੨॥ਸੁਥੈਲੀਰੁਪਾ
 ॥ਸਭੈਚੋਰਗਯਾ॥ਪ੍ਰਭੁਤੋਰਿਤੀਰੀ॥ਭੁਯੋਮੈਫਕੀਰੀ॥੫੩॥ਪਿਏਹ

ਬਰੇਵੈ॥ ਸਿਰਿ ਪੁਰ ਪੈਵੈ॥ ਇਸੀ ਹਾਲ ਹੋਰੀ॥ ਕਰੇ ਨਾ ਬਠੇਰੀ॥ ੫੪॥
 ਚਿਤਾ ਨਾਹਿ ਕੈਰੇ॥ ਰਮੇ ਸੋਇ ਲੈਰੇ॥ ਕਿਤੇ ਬੇਰੁਪਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਤ ਸੈਯਾ॥
 ੫੫॥ ਇਮ ਬੈਨ ਗਾਈ॥ ਭਯੋ ਮੇਨ ਗਾਈ॥ ਪੁਨੈ ਬੈਨ ਬੈਲੈ॥ ਕਹੀ ਲੇ
 ਹੁਟੇ ਲੈ॥ ੫੬॥ ਜਹਾ ਚੇਰ ਆਲਾ॥ ਦਸੇ ਦੀਨ ਦਆਲਾ॥ ਗਏ ਬੀਰ
 ਧਾਏ॥ ਤਿਸੈ ਬਾਧਿ ਲਿਆਏ॥ ੫੭॥ ਧਨੈ ਸੋਕ ਦਾਈ॥ ਬਨੀ ਕੇਟ ਦਾ
 ਈ॥ ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਪੁਰੀ ਤੇ ਨਿਕਾਰਿਯੋ॥ ੫੮॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਸੁ ਛਾ
 ਯੋ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਗਾਯੋ॥ ਪੁਰੀ ਕਾਜ ਕੈ ਕੈ॥ ਚਢੇ ਜਸੁ ਲੈ ਕੋ॥ ੫੯॥ ਪੁਰੀ
 ਨਿਦ ਆਈ॥ ਬਰੇ ਮੇਦ ਪਾਈ॥ ਮਹਾ ਮੇਦ ਬੀਆ॥ ਜਲੀਟਾਰ ਪੀਆ
 ॥ ੬੦॥ ਗਟੈ ਗੀਤ ਨਾਰੀ॥ ਬਚਿਤੀ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਇਸੇ ਦਾਨ ਦੀਨਾ॥ ਨ
 ਹੀ ਕਾਹ ਕੀਨਾ॥ ੬੧॥ ਭਯੋ ਬਾਹਿ ਪੁਰਾ॥ ਕਥੈ ਕੋਨ ਸਰਾ॥ ਪੁਰਾਨ
 ਬਦਾਈ॥ ਜਬਾ ਬੁਧ ਗਾਈ॥ ੬੨॥ ਲਿਖੇ ਸੇਸ ਆਵੈ॥ ਨਹੀ ਪੁਰ
 ਪਾਈ॥ ਸਨੈ ਗਾਬ ਅੰਗੀ॥ ਲਿਖੇ ਯਾਹ ਰੰਗੀ॥ ੬੩॥ ਕਿਤੇ ਕਾਲ ਬੀਤ
 ॥ ਜਬੈ ਮੇਸ ਰੀਤਾ॥ ਦਿਨੈ ਦੇਕ ਕੋਨੈ॥ ਬਿਠੈ ਨਾਥ ਤੋਨੈ॥ ੬੪॥ ਤਬੈ ਦੂ
 ਤ ਆਯੋ॥ ਕਛੁ ਗੋਪ ਗਾਯੋ॥ ਪ੍ਰਭੈ ਦੀਨ ਦੇਹਾ॥ ਬਦੁ ਮੇ ਆਨ ਮੇਹਾ॥
 ੬੫॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਯੋ ਲਿਖੇ ਆਪਾ॥ ਲਹਿ ਰਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪਾ॥
 ਪਰੇ ਬੀਧ ਪੂਰਾ॥ ਬਲ ਗਮੇ ਛੁਟਾ॥ ੬੬॥ ਗਜ ਜਿਸ ਸਹਾਇ॥ ਹੋਇ
 ਆਪ ਆਇ॥ ਇਮ ਪ੍ਰਾਨਾ ਬਾ॥ ਲਿਖੀ ਸੋਇ ਗਾਥਾ॥ ੬੭॥ ਬਲ ਹੋਆ
 ਆਇ॥ ਸਤੁ ਕਿਛੁ ਉਪਾਇ॥ ਕਾਟੀ ਸੁਟਿਯਾ॥ ਅਰੁ ਭਏ ਅੰਧਾ॥ ੬੮॥
 ਤੁਮ ਕਰਨ ਜੇਗਾ॥ ਕੀਜੈ ਸੁਹੇਗਾ॥ ਸਤੁ ਤੁਮ ਹਾਥਾ॥ ਨਹੀ ਛੁਪੀ ਗਾਥਾ॥
 ੬੯॥ ਯੋ ਦੈ ਸੁਧੀ ਗਾਯੋ॥ ਤੋਰ ਬੀਰਾ॥ ਭਯੋ ਪੈਨ ਭੇਸਾ॥ ਜਾਇਯੋ ਸੀ ਦੇਸ
 ॥ ੭੦॥ ਭਯੋ ਖੁਸੀ ਨਾਥਾ॥ ਲਹਿ ਗੁਰੁ ਗਾਥਾ॥ ਜਾਨੈ ਮਤਿ ਤਾ॥ ਹੋ ਜਗਤ ਕੀ

ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਹੀ ਕਛੁ ਹੀਨਾ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਨਵ ਕਲਾ ਸਾਤਾ ॥ ਧੈ ਪੂ
 ਰ ਬਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਵੀਕਾ ਸੁਭਾਲਾ ਵੀਨੇ ਦਾ ਲਾ ਦੇਹ ਮਝਾਰਾ ਨਹੀ
 ਕਰੀ ਟਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਇਤ ਕੀ ਕਹਾਨਾ ਵੈ ਸੁਨਹੁ ਕਾਨਾ ॥ ਇਤ ਬਸਤ
 ਨਾਥਾ ॥ ਨਿਤ ਰਹਤੁ ਗਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ਕਿਸਨ ਵਤਾਰਾ ॥ ਤਜ ਕੈ ਜੀਜਾਰ
 ॥ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਜਾਨਾ ਬੈਠੇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਦਿਨ ਸਵਾਜਾ ਮਾਰਦੁ
 ਯੋ ਸੁਤਾ ਮਾਪਲਘੰ ਤਿਆਗਾ ॥ ਬਹੁ ਭੁਮ ਲਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ਤਬ ਕਹੀ
 ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਪਲਘੰ ਬਿਡਾਰਾ ॥ ਬਹਿ ਭੁਮ ਸੁਆਗਾ ॥ ੭ ॥
 ਜਾਹਰ ਸੁਹੇਇ ॥ ਜਾਨੈ ਸੁਲੇਇ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕੀਨੈ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੮ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬੈ ਨਾਥ ਗਾਈ ॥ ਸੁਨੈ ਬਾਤ
 ਭਾਈ ॥ ਗਾਏ ਆਪਾ ਦਿਲੀ ॥ ਜਹਾ ਦੂਤ ਨਿਲੀ ॥ ੯ ॥ ਮਲੇਛ ਬਿ
 ਰਾਗੀ ॥ ਜਰੈ ਲੈ ਉਖਾਰੀ ॥ ਇਹੈ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ॥ ਕਰੈ ਯੈ ਕਹਾਨੈ ॥ ੧੦ ॥
 ਸਿਖੰਏ ਕ ਆਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲੰਗ ਭਾਯੋ ॥ ਜਿਸੀ ਤਾਰਿ ਬੀਤੀ ॥ ਕਹੀ ਸੇ
 ਇ ਗੀਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭੈ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ॥ ਤਿਨੈ ਯੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੀਯੋ ਨਾਥ ਪ
 ਯਾਨਾ ॥ ਦਿਲੀ ਮਧ ਜਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬੈ ਬਾਗ ਮਾਹੀ ॥ ਬਸੇ ਜਾਇ ਤ
 ਹੀ ॥ ਇਕੈ ਕੋ ਬਲਾਈ ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਭਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸਰਫੀ
 ਏਕ ਦਈ ॥ ਤਿਹ ਹਾਥਾ ॥ ਕਹੀ ਜਾਇ ਪੁਰ ਮੈ ਅਜ ਨਾਥਾ ॥ ਆਨ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਹਮੈ ਕਛੁ ਦੀਜੈ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਗਹੁਰ ਨਹੀ ਕੀਜੈ ॥ ੧੪ ॥ ਚਲਯੋ
 ਲੰਗ ਪੁਰ ਮੈ ਟਹੁ ਆਯੋ ॥ ਜਿਹ ਹਲ ਟਾਈ ॥ ਗਟਤ ਕਾਯੋ ॥ ਮਹਰ
 ਬਿਲੋਕ ਤਬੈ ਤਿਨ ਕਹੀ ॥ ਯਾ ਕੀ ਸਕਲ ਅੰਸ ਇਹ ਅਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਕ
 ਤੈ ਕਹਾ ਮੁਹਰ ਤੈ ਪਾਈ ॥ ਤੁਟਨੈ ਗਾਥਾ ਸਰਬ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕੇਤੁ ਕਲਏ
 ਸਾਬ ਅਸਟਾਰਾ ॥ ਏਕ ਕੋ ਉਆਛੈ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮੁਖੈ ਬੁਲਾ

ਇਤਾਸਨਿਜਲੀਆਸਰਫੀਕਾਦੁਹਾਥਮੁਹਦੀਆਕਹੀਸਹਰ
 ਮੈਅਬਹੀਜਾਹੀਮੁਝੈਆਨਦੈਬੇਗਮਿਠਾਈ॥੮੭॥ਭੇਦਦਰੇਗੇ
 ਸਭਹੀਲਯੋਜਾਸਰਕਾਰਪਬਰਸੁਕਿਯੋਆਰੈਦੂਤਸੁਦੁਸ
 ਟਅਪਾਰਾਚੁਗਲੀਖਾਈਹੁਤੀਹਜਾਰ॥੮੮॥ਨਾਮਗੁਰੂਕਾਸੁਨ
 ਕਰਸਾਹਾਖੁਸੀਭਯੋਮਨਮੈਬਹੁਆਹਿਤਾਕੋਕਹੀਕੈਦਨਿਜਕਰੇ
 ਘਬੰਦੀਖਾਨੈਆਨਸੁਧਰੇ॥੮੯॥ ॥ਅਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥ ॥ਯੈਸੁਨ
 ਸੁਪਾਇ॥ਲੈਗੇਬੁਲਾਇ॥ਜਿਹਹੁਤੀਬੰਦਾਆਨੇਮੁਕੰਦਾ॥੯੦॥
 ਜੀਜੀਰਗਾਬੇੜੀਬਿਚਾਰਾਸਭਅੰਗਅੰਗਾਨਹੀਕਰੀਸੰਗਾ
 ੯੧॥ਸਿੱਖਨਬਿਚਾਰਾਕੀਨੋਉਚਾਰਾਕਿਹਥਾਨਆਨਾਮਾਰੇਨਿਧਾਨ
 ॥੯੨॥ਬਿਨਕਾਮਜਾਨਾਦੀਨੋਪਰਾਨਾਯੈਸੁਨਦਿਆਲਾਕਹਦੀ
 ਉਤਾਲਾ॥੯੩॥ਜੇਜਾਨਚਾਹਾਤਬਛੁਟਜਾਹਿਹਮਲਹਿਪਵਿਤ੍ਰ
 ਅਕੀਨਚਰਿਤ੍ਰ॥੯੪॥ਯੈਕਹਨਨਾਰਾਗੇਛੁਟਜੰਜਾਰਾਪਗਾਬੇ
 ਗਬੰਧਾਭੁਈਦੁਰਫੰਧਾ॥੯੫॥ਗਾਏਨਿਕਰਸਿੱਖਾਨਹੀਕਿਸੀਦਿ
 ਖਾਸਬਗਾਏਫੇਰਾਇਕਰਹਿਓਫੇਰਾ॥੯੬॥ਤਿਨਕਹੀਈਸਾਇ
 ਹਰੇਟਸੀਸਾਬੇਲੇਦਿਆਲਾਸਿੱਖਾਨਿਹਾਲਾ॥੯੭॥ਨਹੀਕਰਸੁ
 ਚਿੰਤਾਗੁਨਰਟਬਿਅੰਤਾਕਰੁਨਨਿਧਾਨਾਰਚਚਰਿਤ੍ਰਜਾਨਾ॥੯੮॥
 ॥ਦਿਨਇਕਦੇਪਾਇ॥ਤਬਤੁਰਕਆਇ॥ਇਮਕਹੈਬੈਨਾਤੁਮਸੁ
 ਨਹੁਅੰਨਾ॥੯੯॥ਅੰਧਦੀਨਆਉ॥ਚਾਹੈਸੁਪਾਉ॥ਸਭਦੇਸਰਾਜ
 ॥ਸੁਬਾਸਮਾਜਾ॥੧੦੦॥ਇਮਨਿੰਤੁਆਨਾਦੋਖੀਬਖਾਨਾਸੁਨਕ
 ਹੈਵਯਾਰਾਜਰੁਖਨਮਾਰਾ॥੧੦੧॥ਤੁਰਦੀਨਸੀਸਾਪਨਹੀਸੁ
 ਬੀਸਾਤੁਰਜੇਰਜੋਇ॥ਲੇਲਾਇਸੋਇ॥੧੦੨॥ਟਿਰਕਹੈਤਾਰਾ

ਤਨਕੇਮਸਾਗਾਅਸਸਪੈਕੋਇ। ਬਿਨਨਾਥਸੋਇ। ੧੦੩। ਰਹੈਅ
 ਚਲਅੰਸਾ। ਗਿਰਮੇਰਜੈਸਾ। ਨਿਮਧਰਾਪੀਰਾ। ਤਿਮਰਹਸਰੀਰਾ।
 ੧੦੪। ਕੋਊਗਗਨਜਾਨਾ। ਮਾਰੇਸੁਬਾਨਾ। ਤਿਹਪਰੈਸੀਸਾ। ਨਹੀਲ
 ਗੋਕੀਸਾ। ੧੦੫। ਨਿਮਸਿੰਧਜਾਨਾ। ਰਹੈਬਿਰਨਿਧਾਨਾ। ਸੁਖੈਅਨੇ
 ਫਾਨਹਗਨੈਏਕਾ। ੧੦੬। ਫਿਰਿਆਮਲੇਛਾ। ਇਮਕਰੈਪੇਚਾ।
 ਹੋਊਮੁਰੀਦਾ। ਲਿਖਲੈਰਸੀਦਾ। ੧੦੭। ਬਹਾਦਰਸੁਤੇਗਾ। ਬਚਮ
 ਨਬੰਗਾ। ਬਹੁਸੁਖੈਆਨਾ। ਪੁਭਇਕਨਮਾਨਾ। ੧੦੮। ਇਕਦਿਨ
 ਨਾਥਾ। ਕਹੀਸਿੱਖਗਾਥਾ। ਜਪਪੜਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਭੁਏਧਿਆਨਲੀਨਾ।
 ੧੦੯। ਸਿੱਖਖੜਗਕਾਢਾ। ਕਰਚਰਿਤਗਾਢਾ। ਤਬਉਡਾਸੀਸਾ।
 ਭੁਯੋਲੇਪਈਸਾ। ੧੧੦। ਭੁਰਕਨਨਿਹਾਰਾ। ਲੀਓਸਿੱਖਮਾਰਾ। ਬਪ
 ਗਿਰਦਜਾਨਾ। ਚੰਕੀਬਿਠਾਨਾ। ੧੧੧। ਇਮਲਖਨਨੇੜਾ। ਬਡਭ
 ਯੋਚਰਿਤਾ। ਨਹਤਿਨੇਸਾਰਾ। ਕਹਿਗਯੋਅਗਾਰਾ। ੧੧੨। ਅਬਸੁਨ
 ਬਾਤਾ। ਨਿਮਭਈਗਾਥਾ। ਕਰੁਣਾਨਿਧਾਨਾ। ਨਿਮਚਰਿਤਠਾਨਾ।
 ੧੧੩। ਹੁਤੇਸਿੱਖਏਕਾ। ਗੁਰਚਰਨਟੇਕਾ। ਸਿੰਘਾਰਆਨਾਮਾ। ਦਿਲੀ
 ਸੁਧਾਮਾ। ੧੧੪। ਅੰਤਰਧਿਆਨਾ। ਗੁਰਰਟਭਨਾਮਾ। ਤੁਹਿਦਿਖਾ
 ਕਾਰਿ। ਇਕਚਰਿਤਆਹਿ। ੧੧੫। ਸਿੱਖਪੂਰਸੋਇ। ਜਹਸਮਨ
 ਕੋਇ। ਨਿਜਦਾਸਜਾਨਾ। ਤਿਹਕੀਯੋਪਆਨਾ। ੧੧੬। ਤਿਹਗੋਦ
 ਬੀਚਾ। ਜਪਯੋਸੀਸਾ। ਨੈਨੀਨਿਹਾਰਾ। ਲੀਓਸੀਸਧਾਰਾ। ੧੧੭।
 ਬਹੁਬਿਸਮਹੋਇ। ਰਹੀਸੁਧਨਕੋਇ। ਗੁਰਬਚਨਕੀਨਾ। ਸੁਨ
 ਸਿੱਖਪ੍ਰਬੀਨਾ। ੧੧੮। ਤੁਹਿਗਿਹਮਝਾਰਾ। ਰਹੈਸਦਦਆਰਾ। ਤੁਮ
 ਪਰਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਤੁਸਿੱਖਪ੍ਰਧੀਨਾ। ੧੧੯। ਯੋਸੁਨਦਿਆਰਾ। ਬਚਕਰ

ਉਚਾਰਾਕੇਈਸਿੱਖਸੁਜਾਨਾਤਿਹਕਰਪਖਾਨਾ॥੧੨੦॥ਸੁਣਸਿੱਖ
 ਖਏਕਾਜਿਹਗੁਣਅਨੇਕਾਤਿਨਕਹੀਆਹਿ॥ਮੈਲਾਇਕਨਾਹਿ॥
 ੧੨੧॥ਰਿਪਭੇਦਬੀਸਾਮੈਪੁੰਦਤੀਸਾਮੁਹਜੇਗਹੇਇ॥ਪੁਰੁਕੈਜੇ
 ਇ॥੧੨੨॥ਨਿਜਹੋਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਤਿਨਕਹੀਧੰਨਾ॥ਸਮਝਾਕਥਾਨਾ॥
 ਭੇਜੇਨਿਧਾਨਾ॥੧੨੩॥ਲਿਖਹੁਕਮਦੀਨਾ॥ਲੈਚਲਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਜੁ
 ਗਜਾਮਮਾਹਿ॥ਪਹੁਚੇਸੁਤਾਹਿ॥੧੨੪॥॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੇਦ
 ॥॥ਹੁਤੇਸਿੱਖਤਾਹੀ॥ਆਗਮਾਸਿੰਘ॥ਆਹੀ॥ਪੁਛੈਧਾਂਮਆਹੀ
 ॥ਲਯੇਤਾਬਲਾਈ॥੧੨੫॥ਲਿਖਨਾਬਦੀਨਾ॥ਪਦਿਓਪਾਰਬੀ
 ਨਾ॥ਤਿਸੈਕੋਬਿਠਾਈ॥ਜਿਸੈਲੈਦਿਖਾਈ॥੧੨੬॥ਕਰੈਗਾਢ
 ਹੀਆ॥ਤਹਾਪਾਵਦੀਆ॥ਤਹਾਨੇਕਚੌਕੀ॥ਪਰੇਦੁਤਭੌਕੀ॥੧੨੭
 ॥ਇਨੈਦੀਸਕੀਧਾ॥ਭੁਏਮੂਰੁਅੰਧਾ॥ਕਿਨੀਨਾਨਿਹਾਰਾ॥ਨਹਾਹੁ
 ਉਚਾਰਾ॥੧੨੮॥ਕਛੁਬਖੰਤਭਾਈ॥ਇਤੈਲੈਪੁਜਾਈ॥ਤਹੀਜੀ
 ਸਰਾਖਾ॥ਪੁਰੁਜੈਸਭੁੱਖਾ॥੧੨੯॥ਮਲੇਛੀਸੁਰਾਈ॥ਪਿਛੈਪਛੁ
 ਤਾਈ॥ਹਥੈਹਾਥਮਾਰੈ॥ਜਮੈਜੀਬਿਚਾਰੈ॥੧੩੦॥ਧੁਜਾਧਰਮਧ
 ਰੀ॥ਲਿਖੇਆਵਤਾਰੀ॥ਉਨੈਸੀਸਛਾਰਾ॥ਭੁਯੇਲੈਅਪਾਰਾ॥੧੩੧
 ॥॥ਅਭਿਲੁ॥॥ਚੰਦਸੂਰਧਰਕਾਸਜਬੈਲਗਜਾਨੀਅੰ॥ਪਾਨੀ
 ਪਟਨਹੁਤਾਸਨਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਮਾਨੀਅੰ॥ਤਬਲਗਪ੍ਰਭੁਕੇਸੁਜਸੁਤ
 ਰਕਸਿਰਛਾਰਹੈ॥ਹੋਧੰਨਧੰਨਪਰਲੋਕਸੁਰਗਜੈਕਾਰਹੈ॥੧੩੨
 ॥ਸੀਸਰੀਜਭਯੇਤਾਹਿਸੁਤਨਇਤਆਇਯੋ॥ਜਤਨਪਾਇਕਰਕੀ
 ਰਤਪੁਰਪਹੁਚਾਇਓ॥ਮਹਾਰਾਜਜਬਯੈਸੁਟਨਨਸੁਨਪਾਇਓ॥
 ਹੋਰਤੀਬਿਲਮਨਹੀਕੀਨਸੁਤੁਰਤਸਿਧਾਇਓ॥੧੩੩॥ਸੁੰਯਾ॥

ਅਨਸਮਾਜਜੁਕੋਪੁਰਕੀਰਤਘੋਰਪਕੋਸਬਹੀਨਰਨਾਰੀਕੋਟ
 ਬਿਧਾਨਕੀਜੋਰਸੁਸੰਜਨਯੋਸੁਬਿਵਾਨਕੀਬਯੋਤਬਿਚਾਰੀਕੇਸਰ
 ਪਾਨਫੁਲੇਲਗੁਲਾਲਹਫੁਲਨਕੀਬਰਖਾਕਰਤਾਰੀਤਾਲਮਿ
 ਦੇਗਜੁਰੰਗਬਜੈਧੁਨੀਵੈਦੁਕੀਦਸਹੁਦਿਸਸਾਰੀ॥੧੩੪॥ ਚੋ:
 ॥ਗਾਭੀਬਾਂਧਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਤਬੈ॥ਪੂਰਨਕਾਜਕੀਨਨਿਜਸਬੈ॥ਪੂਰਨ
 ਕਿਉਹੋਵੈਨਹੀਕਾਜਾ॥ਜਿਹਠਾਆਪਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੧੩੫॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ਸਰਬਤਾਂਤਿਕੁਲਗੀਤਕਰਪਾਨਜਯੋਧਨਬਰਜਾਇ॥
 ਸ੍ਰੀਮੁਖਨਿਜਅਰਦਾਸਕਾਰਿਦੀਨਬਿਵਾਨਚਲਾਇ॥੧੩੬॥ਤੁਰ
 ਲਤੁਰੰਗਮਲਲਤਗਤਿਪਾਖਰਜੀਨਪਟਾਇ॥ਅਗਬਿਵਾਨਸੁ
 ਚਲਤਪੈਜੋਰਸਾਬਸੁਹਾਇ॥੧੩੭॥ਸ਼ਾਲਰਘਟਅੰਬਾਰਕਾਸ
 ਜਤਕੁੰਭਗਤਿਧੀਰਾਧੀਮੇਧੀਮੇਚਲਤਪੈਜਨਕਸਿੰਧਕੋਨੀਰਾ॥
 ੧੩੮॥ਰੋਮਭਾਟਢਾਡੀਨਕੀਤਾਂਤੇਚੌਕੀਚਾਰਾ॥ਗਾਟਤਜਸੁਗੁਰਦੇ
 ਟਕਾਲਹਤਪਦਾਰਥਚਾਰਾ॥੧੩੯॥ਸੰਗਤਜੂਕੀਚੌਕੀਆਂਤਾਂਤੇ
 ਅਧਿਕਸੁਰੰਗਾ॥ਗਾਟਤਸਬਦਸੁਬਿਬਿਧਸੁਰਬਾਜਤਨਾਦਮਿ
 ਦੇਗ॥੧੪੦॥ਗਿਰਦੈਨਾਬਬਿਵਾਨਕੇਆਟਤਬੀਰਅਪਾਰਾਚ
 ਟਰਕਰਤਕੋਊਮੋਰਪਰਕੋਊਬਰਕੀਧਸਹਾਰਾ॥੧੪੧॥ਇਹਬਿਧਿ
 ਪੂਰਨਮਜਲੁਕਰਆਏਪੁਰੀਅਨੰਦਾਪਰਮਜੇਤਿਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂ
 ਸਾਹਨਸਾਹਗੋਬਿੰਦਾ॥੧੪੨॥ਚੰਦਨਅਧਿਕਮੰਗਾਇਕੈਕਰਸਭ
 ਕੁਲਕੀਰੀਤਾ॥ਨਿਜਹਾਬਨਮਹਾਰਾਜਜੂਸਭਕਾਰਜਇਹਕੀਤਾ॥
 ੧੪੩॥ਚੌਪਈ ॥ਪੋਥੀਗੀਬਨਕੋਨਿਜਪਾਠਾਪਾਛੈਸ੍ਰੀਮੁਖਲਾ
 ਯੋਠਾਟਾ॥ਪੁਨਪੂਰਨਸੁਆਛੁਬਿਚਾਰੀ॥ਜੋਹਤੁਲਗੋਪਕੁਲਮਤਿ

ਸਾਰੀ॥ ੧੪੪॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਹਾ ਤਾਰਿ ਥਾਨੈ॥ ਪਕੈ ਪਾ
ਕਟਾਨੈ॥ ਮਨਿ ਦੇ ਗੁਰਾਰੀ॥ ਪਕੈ ਸਾਝ ਸਾਰੀ॥ ੧੪੫॥ ਗੁਰੇ ਆਨ ਸੇ
ਉ॥ ਜਿ ਸੈ ਲੋਰੇ ਉ॥ ਜੇ ਉਤਾਰਿ ਰੋਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਸ ਗੋਵੈ॥ ੧੪੬॥ ਗੁ
ਰੂ ਪਾਕ ਜਾਮਾ॥ ਪਰੇ ਪੈ ਪਰਾਮਾ॥ ਜਮੈ ਮੌਤ ਨਹੀ॥ ਜਹਾ ਆਪ ਆਹੀ
॥ ੧੪੭॥ ਜਮੈ ਮੌਤ ਸਾਰਾ॥ ਗੁਰੂ ਯੋ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਨਹੀ ਤਾਰਿ ਲੇ ਪੀ॥ ਗੁ
ਰੂ ਧੈ ਅਲੇ ਪੀ॥ ੧੪੮॥ ਜੇ ਉਤਾਰੇਈ॥ ਮਤੀ ਮੰਦ ਰੇਈ॥ ਰਵੈ ਜੇ
ਇ ਨਾਮਾ॥ ਸਰੇ ਭਾਰਿ ਕਾਮਾ॥ ੧੪੯॥ ਤਿਸੈ ਦੁਖ ਭੁਖਾ॥ ਜਮੈ ਮੌਤ ਮੁ
ਖਾ॥ ਲਹੈ ਸੁਖ ਤੋਨੈ॥ ਗੁਰੂ ਮੱਧਿ ਗੋਨੈ॥ ੧੫੦॥ ਜਮੈ ਨਾਮ ਰਾਹੀ॥
ਬਿਕੁੰਠੈ ਸਿਧਾਹੀ॥ ਪੁਰੀ ਤਾਰਿ ਵਾਸਾ॥ ਭਯੋ ਸਧ ਖਾਸਾ॥ ੧੫੧॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਯੋ ਅਲਾਵੈ॥ ਰਵੈ ਤੋਹ ਵਾਵੈ॥ ਸੁਨਾਮ ਜਪਾਵੈ॥ ਨਿਕਾਮ ਤਜਾਵੈ॥
੧੫੨॥ ਅਵੈ ਸਿਤ ਸਾਧੂ॥ ਸੁਨੈ ਜੇ ਅਗਾਧੂ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਬਿਕੁੰਠੈ
ਸਿਧਾਨਾ॥ ੧੫੩॥ ਮਲੇ ਛੀ ਸੁਸਾਰੀ॥ ਜਰੇ ਲੈ ਉਖਾਰੀ॥ ਰਹੈ ਗਾਨ
ਕੋਈ॥ ਨੁਮੈ ਮਾਤ੍ਰ ਸੇਈ॥ ੧੫੪॥ ਇਮੈ ਸਿਤ ਗਾਵੈ॥ ਹਜਰੀ ਜੁਆਵੈ
॥ ਬਾਈ ਜੇ ਮਸੀਦੀ॥ ਪੁਰੀ ਆਮਨੀਦੀ॥ ੧੫੫॥ ਮੰਜੀ ਸਿੰਗਤਾ ਜੋ॥ ਆ
ਈ ਤੋਨ ਠਾਜੋ॥ ਮਿਲੀ ਸਾਰ ਆਈ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਰਾਈ॥ ੧੫੬॥ ਬੁਢੇ
ਕੇ ਜੁਭਾਈ॥ ਮਿਲੇ ਤੇ ਭਿਆਈ॥ ਹਰਾ ਕਾਰ ਕੀਨਾ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨ ਲੀ
ਨਾ॥ ੧੫੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਤ ਕਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ॥ ਪੁਰ
ਕਾਜ ਸੀ ਦੇਵ ਮਨਾਯੋ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤਿ ਇਕ ਠਾਹੈ ਆਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਾ ਜੁ
ਤੀਰ ਸਿਧਾਈ॥ ੧੫੮॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਤਿ ਵਜੀਰ ਮਸੀਦ ਗਣ ਸਭੁ
ਸੰਗਤਿ ਭਰ ਪੁਰਾ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਸਦਨ ਮੈ ਸਭੁ ਹੀ ਮਿਲੇ ਹਜਰਾ॥ ੧੫੯
॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮਿਲ ਸਭੁ ਹੀ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਪੁਰ ਕਹ ਸ

ਤਿਗੁਰਪਗਧਾਰੇ। ਹੁਕਮਸੱਤਸਭੁੰਮਨਮਾਨਾਜੇਨਿਜਕੀਨਨਾ
 ਬਤੁਗਵਾਨਾ॥੧੬੦॥ ਪਰਸੁਰਥਕਾਰਨਪਰਕਾਜੇ। ਧਰਾਸਰੂਪ
 ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੇ। ਪੁਨਸੀਤਨਕੀਰਛਾਕਾਰਨਾ। ਉਤਰੇਆਨਤਹੀ
 ਜਗਤਾਰਨਾ॥੧੬੧॥ ਸੋਤਉਸਹੀ। ਪੁਰਨਿਜਭਾਈ। ਚਉਦਹਭਵਨ
 ਸੋਭਗੁਰਗਾਈ। ਕੀਨੇਸਭਤੁਰਕਨਕੋਨਸਾ। ਜੀਵਤਸਦਾਗੁਰੂ
 ਸਬਪਾਸਾ॥੧੬੨॥ ਇਹਜਗਤੁਅਰੇਧਵਲਰਹਾਹੀ। ਗੁਰਬਿਨ
 ਸੁਖੀਅਵਰਕੋਉਨਾਹੀ। ਗੁਰਜੀਵਤਸਦਨੈਨਨਿਹਾਰੈ। ਪੈਥੀਗਿੰਬਸੁ
 ਦੇਖਮਝਾਰੈ॥੧੬੩॥ ਆਦਿਅਜੇਨਗੁਰੂਸਭਕਾਲਾ। ਤਿਨਕੋਨਾਸਕੀ
 ਨਦਰਹਾਲਾ। ਪ੍ਰਥਮੈਤਿਨਕਹਰਾਜਸੁਦੀਨਾ। ਅੰਸਜਤਨਕੈਪੁਨਅ
 ਬਲੀਨਾ॥੧੬੪॥ ॥ਅਕੁਲਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਮਾਤਾਜੀਤੁਮਕਾਰਜਯੋਕੀਜੀ
 ਯੈ। ਰਾਜਸਾਜਕੋਤਿਲਕਪਉਤਕਹਦੀਜੀਯੋ। ਸਰਬਸੰਗਤਬੇਲਚ
 ਰਨਇਹਪਾਇਯੈ। ਹਿਰਖਹੁਕਮਮਹਾਰਾਜਬਿਲਮਨਹੀਲਾਈਯੈ
 ॥੧੬੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਸੁਨਸੰਗਤਕੀਬੇਨਤੀਤਬਮਾਤਾਚਿਤੁਲਾਇ।
 ਸਰਬਸੰਜਅਭਿਖੇਕਕੀਲੀਨੀਅਧਿਕਮੰਗਾਇ॥੧੬੬॥ ਧਰੀਅ
 ਨਤਿਹਠਵਰਮੈਅਤਿਚਿਤਮੇਦਬਢਾਇ। ਜਹਾਬਿਰਾਜਿਤਦਮਦਮਾ
 ਸਾਚਤਖਤਅਧਿਕਾਇ॥੧੬੭॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ। ॥ਕਰਮੇਲੈ
 ਕੜਾਹਾ। ਸਵਾਸੈਉਛਾਹਾ। ਧਰਮੇਆਨਤਾਹੀ। ਜਹਾਸੰਜਆਹੀ।
 ੧੬੮॥ ਚੰਪਈ ॥ਜੇਜੇਸੁਮਤਿਅਧਿਕਤਿਹਬਾਨਾ। ਸਿੱਖਟਜੀਰ
 ਮਸੰਦਸੁਨਾਨਾ। ਮਿਲਕੈਸਰਬਹਜੂਰਸਿਧਾਏ। ਰੂਪਨਚੀਰਸਸਤ
 ਬਹਲਿਆਏ॥੧੬੯॥ ਸਭਮਿਲਕਹੀਦਆਪੁਰੁਕਈਯੈ। ਕਮਰ
 ਛਕਾਇਤਖਤਪਰਅਈਯੈ। ਯੈਸੁਨਕੈਤਿਨਕੀਪ੍ਰਭਬਾਨੀ। ਸੋਬਿਧ

ਕੀਨ ਨਾਥ ਸੁਰਗ ਮਾਨੀ ॥ ੧੭੦ ॥ ਬਸਤੁ ਅਮੋਲਕ ਭੂਖਨ ਜੇਤੇ ॥ ਨਿਜ
 ਅੰਗਨ ਧਾਰੇ ਗੁਰ ਤੇਤੇ ॥ ਆਯੁ ਧਾਅਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਵੀਨੇ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ
 ਬਰਨੈ ਰਸ ਭੀਨੇ ॥ ੧੭੧ ॥ ਬਾਂਸ ਅੰਗ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਅਸਦਿ ਪੈ ॥ ਜਾ ਲਖ ਅ
 ਰੁਕੁਲ ਤੇਜੁ ਸੁਛਿ ਪੈ ॥ ਦੂਸਰ ਅੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਪੇਟੀ ਚਿਲਤੁ ਅ
 ਧਿਕ ਛੁਬਿ ਪਾਯੋ ॥ ੧੭੨ ॥ ਤਾਪਰ ਲਘੁ ਆਵੁ ਬਿਬਹੁ ਘਨੇ ॥ ਏਕ ਬਦ
 ਨ ਕਵਿ ਜਾਤ ਨ ਗਨੇ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਜਰਾਟੁ ਨ ਜਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਪ
 ਹਾਥ ਜਨ ਘਰੀ ॥ ੧੭੩ ॥ ਮਨ ਮੁਕਤਾ ਖਚ ਬਜ੍ਜੁ ਸੁਦਿ ਪੈ ॥ ਗਵਿ ਸਸਿ
 ਅਗ੍ਰ ਸੇਭ ਜਿਹ ਛੁਪੈ ॥ ਏਕ ਹਾਥ ਮੈ ਗਹੇ ਕਮਾਨਾ ॥ ਦੂਜੇ ਧਰੇ ਕਿਰਤ ਕ
 ਰ ਬਾਨਾ ॥ ੧੭੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਮਰ ਛੁਕਾਇ ਕੈ ਕਹਿ ਕਵਿ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਚਲਿ ਆਏ ਨਿਜ ਤਖਤ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰ ॥
 ੧੭੫ ॥ ॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੁੰਦੁ ॥ ॥ ਨਿਜ ਬੈਠ ਆਨਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ਯੋਦਿ ਪੈ ਸੇਭਾ ॥ ਜਨ ਲੇਭੁ ਲੇਭਾ ॥ ੧੭੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਅਚੁਤ ਨਾਥ
 ਅਨੰਤ ਗੁਰੂ ਜਿਹ ਕੀਉ ਪਮਾ ਜਗ ਛੀਰ ਸਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਤ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾ
 ਸਨ ਪੈ ਜਨ ਦੇਖਤ ਸੰਗਤ ਕੇਟ ਬਿਧਾਨੀ ॥ ਤਾ ਛੁਬਿ ਕੀਉ ਪਮਾ ਲੁਖਿ
 ਕੈ ਕਬਿ ਧੀਰ ਗੀਤੀਰ ਕਹੀ ਸੁਕਹਾਨੀ ॥ ਬਾਸਟੁ ਇੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਧੈ ਨਿ
 ਜ ਅੰ ਉਪਮਾ ਇਹ ਕੀਨ ਹਿਸਾਨੀ ॥ ੧੭੭ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ
 ਆਦਿ ਗੁਰਨ ਕੀ ਰੀਤਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਭਾਲ ਤਿਲਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਤਾ ॥ ਆਵੁ
 ਧ ਬਸਨ ਬਾਜ ਬਰ ਬਰੀ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਜਰਾਇਨ ਜਰੀ ॥ ੧੭੮ ॥
 ਆਦਿ ਵਜੀਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲਿ ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਪਾਨ ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਛੁਕਾਏ ॥
 ਰਾਮ ਕੁਅਰ ਬੂਢੇ ॥ ਯੈ ਭਾਖੀ ॥ ਇਨੈ ਛੁਕਾਵੁ ॥ ਇਨ ਪਰ ਆਖੀ ॥ ੧੭੯ ॥
 ॥ ਕਰਣਾ ਸਿੰਧ ਬਾਤ ਸੇਕੀਨੀ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਠੰਢ ਧਾਰ ਵਹੁ ਲੀਨੀ ॥ ਦੇ

ਖਤ ਉਚ ਨੀਚ ਸੰਸਾਰਾ ਯੋਲਖ ਭੁਯੋ ਤਬੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਮਧਿ ਭੁਯੋ
 ਫੰਦਾ ॥ ॥ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਬੀਸਹਿ ਮਝਾਰਾ ਸਭ ਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਦੇਵੀ ਤਵ
 ਬਾ ॥ ੧੮੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੀਸ ਪਰੋਹਤ ਤਬ ਚਲ ਆਯੋ ਜੀਵ ਕਾਰੋ
 ਨਿਜ ਅਧਿਕ ਲਿਆਇਯੋ ਯਾਕੇ ਕਹਿ ਨਿਜ ਲੇਹ ਫੁਕਾਈ ਜਾਤੇਰੋ
 ਵਿਤੇਜੁ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੧੮੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਫਾਕ ਬਿਹਸਇ ਮਗਾਈ ਕੈ
 ਸਾਇਹ ਠਾਗਾ ਦਿਜ ਗਈ ॥ ਇਨ ਇਮ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਤਿ ਸਾਰਾ ਜੰਗ
 ਪਈ ਤਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਯਾਕੇ ਕੰਠ ਮਾਹਿ ਨਿਜ ਧਾਰੇ ਕਾ
 ਜ ਪੂਰ ਰਹ ਧਰਮ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਹਮ ਨੈ ਜੀਵ ਸ੍ਰੀ ਅਸ ਪਾਯੋ ਰੇਨ ਦਿਨਾ
 ਤਾ ਸੋ ਚਿਤੁ ਲਾਯੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਪੁਨ ਦਿਜ ਕਹੀ ਵਡਨ ਕੀ ਰੀਤਾ ॥ ਇਹ ਤ
 ਆਗੇ ਜਗ ਹੋਤ ਅਨੀਤਾ ॥ ਵਡੇ ਕਉਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹ ਦੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
 ਸਨ ਰੁਦ੍ਰ ਜੂ ਦੇਵਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਹਮ ਰੇ ਵਡੇ ਦੇਵ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ਮਾਨੈ ਮਹਾ
 ਕਾਲ ਹਮ ਸੋਈ ॥ ਵਹ ਹਮ ਰੇ ਰਫਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਬਿਨ ਅਵਰ
 ਨ ਮਨ ਮੈ ਆਨਾ ॥ ੧੮੬ ॥ ਖੜਗ ਜਨੇ ਉਤਿਹ ਮਾਹਿ ਦੀਨਾ ਸੋ ਮੈ ਰਾ
 ਰਿ ਕੰਠ ਨਿਜ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਹਤ ਕਹੀ ਮਾਨ ਬਚ ਲੀਜੈ ॥ ਦੇਵ ਗਿਰਾ ਬ
 ਚ ਦੁਰਨ ਕੀਜੈ ॥ ੧੮੭ ॥ ਦੇਵਨ ਹਮ ਮਾਨੈ ਨਹੀ ਗਿਰਾ ॥ ਏਕੈ ਸਰਨ
 ਲੀਨ ਕਰ ਸਗਾ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਬੀਧਨ ਯਹ ਜਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਮਾਨ ਭੁਏ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ੧੮੮ ॥ ਪੁਨ ਦਿਜ ਕਹੀ ਮਾਨ ਬਚ ਲੀਜੈ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਗੁਰ
 ਭਾਖੀ ਸੋ ਉਕੀਜੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਹਾ ਸੁਸੀਸਹ ਮਾਰੇ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਨ ਬਿਲ
 ਮੁਪਿਆਰੇ ॥ ੧੮੯ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸਭਨ ਪਰ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਸਤ ਸੰ
 ਤੇਖ ਚੀਤ ਨਿਜ ਧਰੀ ਮੈ ॥ ਜਤੁ ਰੀਦੀ ਸਤ ਮੈਂ ਚੜਾਵੈ ॥ ਮੈਂ ਸ ਜਨੇ ਉ
 ਗੁਰੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧੯੦ ॥ ਮਾਤਾ ਚਿਰ ਨਿਰਖ ਦਿਜ ਗਈ ॥ ਭਾਖਤ ਭਲੀ

ਅਨੀਤ ਚਲਾਈ। ਆਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ਦੁਖ ਤਨਿ ਹਾਰੀ। ਹਾਥ ਜੇਰ ਇਹ ਬਾ
 ਤ ਉਚਾਰੀ॥ ੧੮੧॥ ਜਬ ਤੁਮ ਪੰਥ ਖਾਲ ਸਾ ਕੀਜੈ। ਸਤ ਕੇ ਤੇਰ ਜਨੇ
 ਉਦੀਜੈ। ਅਮੀਤ ਜਬ ਲਗਾ ਛੋਕੇ ਨਦ ਆਲਾ। ਤਬ ਲਗਾ ਮਾਨ ਲੇਹੁ
 ਦੋਰ ਹਾਲਾ॥ ੧੮੨॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਜਬ ਸਬਨ ਸੁਨ ਆਪਾਹੁ ਲਲਗ
 ਤਬ ਕੰਠ ਪਟਾਯੋ। ਤੋਇ ਜਮਨ ਮੈ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ। ਭਾਖਤ ਭਯੋ ਬਚਨ
 ਧੀਨ ਧੀਨ॥ ੧੮੩॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅੰਜਾਰਿ ਕਜੇ ਉਬੈ ਸਕੇ ਮਿਲੇ ਸੁ
 ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਗਾਵਤ ਉਪਮ ਸੁਨਾਥ ਕੀ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਤਿ ਅਨੁਸਾ
 ਗ॥ ੧੮੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਜੁ ਏਕ ਬਖਾਨੈ। ਕਲਪ
 ਰੂਪ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਮਾਨੈ। ਕਾਮ ਧੇਨ ਪਾਰਸ ਇਕ ਗਾਵੈ। ਮਨ ਸਾ ਪੂਰ ਅ
 ਧਿਕ ਬਿਗਾਸਾਵੈ॥ ੧੮੫॥ ਸੁਯਾ ॥ ਮਾਗਧ ਚਾਰਨ ਸੁਤ ਭਲੇ
 ਵਿਪਾ ਆਵਤ ਹੈ ਨਿਜ ਛੰਦ ਪੜ੍ਹੈ ਯਾ। ਰੋਮ ਸੁਦਾ ਦੁਕ ਔਰ ਪੈਨੇ ਤਹਧ
 ਵਤ ਆਵਤ ਹੈ ਸੁਗਾਵ ਯਾ। ਰਾਟ ਕਲਾਵਤ ਔਰ ਗੁਨੀ ਸੁਰਿਸ਼ਾਵਤ
 ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਮਨ ਚੋਯਾ। ਕੰਨ ਕਮੀ ਤਿਨ ਕੋ ਮਿਗਨਾ ਇਕ ਜੇ ਕਰਨਾ ਨਿਧ
 ਧਾਮ ਅਵੈ ਯਾ॥ ੧੮੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾ
 ਰੀ। ਗਾਫਲ ਗੀਜ ਸੀਤ ਹਿਤ ਕਾਰੀ। ਖੜਗ ਪਾਨ ਖਲ ਦਲ ਬਲ ਗੀ
 ਜਨਾ। ਰੁਗਤ ਪਾਲ ਦੀਨ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ॥ ੧੮੭॥ ਨਿਗਬਿਕਾਰ ਨਿਰ
 ਵੈਰ ਸੁਆਮੀ। ਸਕਲ ਘਟਾਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਖੜਗ ਕੇਤ ਅਤ
 ਮ ਕੇ ਜਾ ਆਪੁ ਹਮੀ। ਬੋਮ ਸਕਲ ਜਗ ਛਾਯਾ॥ ੧੮੮॥ ਪੂਰਨ ਪੁ
 ਰਖ ਏਕ ਰਸ ਰਤਾ। ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਦਾਸ ਘਰਨ ਤਾ। ਸੇਵ ਬੰਸ ਕੀ ਅ
 ਧਿਕ ਸਿਰੋ ਮਹਿ। ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਜਿਹ ਅਨਗਣ॥ ੧੮੯॥ ਸੁਯਾ
 ॥ ਪੂਰਨ ਜੇਤਿ ਉਦੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਮਹਾਂ ਛਬਿ ਛਾਈ। ਦ੍ਰਾ

ਦਸ ਭਾਨ ਚਾਉਓ ਕਰਤਾਨ ਸੁਕੰਜਨ ਯੋਜਨ ਭੇਸੁਖਦਾਈ। ਕੋਕਉਲੂ
 ਕਕਵੀਗਨ ਬੇਮੁਖ ਜਾਇ ਦੁਰੇਨਹਿ ਨੈਨ ਲਖਾਈ। ਯੋਸੁਚਲੇ ਭਜ
 ਕੈਜਤ ਬੇਮੁਖ ਰਾਮ ਕਹੇ ਜਿਮ ਪਾਪ ਪਲਾਈ॥ ੨੦੦॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਠੇਗੁਰੂ ਗਾਇ ਜਗ ਆਹੀ। ਦੁਰਜਾਇ ਦਿਖੀ ਅਤ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ। ਤੇਉਪ
 ਮਾ ਦਸਹੂੰ ਦਿਸ ਛਾਈ। ਸਿੰਧ ਬਿੰਧ ਕਹਿ ਪਾਰ ਸਿਧਾਈ॥ ੨੦੧॥ ਚੌ
 ਪਾ ॥ ਧੀਰਜ ਧਾਮ ਅਰਾਮ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਏਕ ਅਕਾਲ ਜੂਕੇ ਰਸ ਰਤ
 ਮੀਰ ਸੁਪੀਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉਪਰ ਗਾਜਤ ਯੋਜਨ ਬਾਸਰ ਪਤਾ। ਸਾਹਿ
 ਬ ਦੀਨ ਦਾਲ ਸਿਰੋਮਣਿ ਆਪ ਧਰਮੇ ਤੁਮਰੇ ਸਿਰ ਛਤਾ। ਬੇਮੁਖ ਮੁ
 ਰਗਵਾਰ ਕਹਾਇਹ ਰਾਰ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋਚ ਵਗਤਾ॥ ੨੦੨॥ ਬਿਜੈਛੰਦ
 ॥ ॥ ਆਦਿ ਅਕਾਲ ਦਿਆਲ ਅਸੀਧਰ ਪੂਰ ਰਹੀ ਜਗ ਮੈ ਜਿਹ ਸੋ
 ਰਾ। ਕਸਪ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰਿੰਦ ਕਰੇ ਬਿਸ ਨਾਇਕ ਜਿਹ ਕੇ ਰਸ ਰਤਾ।
 ਸੇਸ ਜਲੇਸ ਮਹੇਸ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤ ਸੇਵਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਬਰ ਲਤਾ। ਤਾਗੁ
 ਰਕੇ ਤੁਮ ਪੁਤ ਸਿਰੋਮਣ ਰਾਰਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋਚ ਵਗਤਾ॥ ੨੦੩॥ ਸਤਿਅ
 ਨਿਤ ਕਵੀ ਜਨ ਪੀਰਿਤ ਗਾਵਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੇ ਕਰ ਮਤਾ। ਕਿੰਨ ਰਜਛ ਭੁ
 ਜੰਗ ਸੁਰੇ ਗਣ ਬਾਂਛਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਮਿਤ ਗਤਾ। ਤਾ ਪੁਰ ਪੂਰਨ ਰਾਜ
 ਰਜੋਗ ਕੋਰੀਸ ਧਰਮੇ ਤੁਮਰੇ ਸਿਰ ਛਤਾ। ਨੀਚ ਮਲੇਛ ਗਵਾਰ ਕਹਾ
 ਇਹ ਰਾਰ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋਚ ਵਗਤਾ॥ ੨੦੪॥ ਸ੍ਰੀਮਨੇਹਰ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਸਪਾਨ ਕੇ ਆਦਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਰੇਸਨ ਹੈ ਮਾਧਿ ਦੀਪ ਸੁਸਤਾ। ਬੀਰ
 ਸੁਧੀਰ ਅਮੀਰ ਪ੍ਰਿਥਾ ਦਿਕ ਪਾਵਤ ਭੇਕਰ ਕੈ ਤੁਪ ਅਤਾ। ਰਾਮ ਭਿਰ
 ਮ ਸੁਕਾਨ ਬਲੀ ਜਿਹ ਬੈਸਤ ਭੁਯੋ ਧਰ ਕੈ ਜੁਗ ਛਤਾ। ਤੈਨ ਸਿੰਘਾਸ
 ਨ ਕੇ ਤੁਮ ਮਾਲ ਕਰਾਰਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋਚ ਵਗਤਾ॥ ੨੦੫॥ ਬਿਜੈਛੰਦ

॥ ਜੀਵਨ ਮੈ ਜਲ ਮੈ ਬਲ ਮੈ ਪੁਨਿ ਰਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਬਰ ਸਤਾ ॥ ਰੂ
ਖਨ ਮੈ ਸਸਿ ਪੁਖਨ ਮੈ ਨਰ ਜੀਵ ਚਰਾ ਚਰ ਕੀਨ ਸੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰ
ਗ ਦਫੇਰ ਤੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਜਕੋ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਨਤਾ ॥ ਨੀਚ ਸੁਜੀਤ ਅਨਾ
ਬਕਹਾਇ ਹਰਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋ ਚਟ ਗਤਾ ॥ ੨੦੬ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਚੰਦ
ਚਾਰ ਖਟਾਨ ਬਿਖੈ ਪੁਰੈ ਏਕ ਬਿਨ ਤੁਫ ਔਰ ਨ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਸਾਤ ਅਕਾਸ
ਪਤਾਰ ਸੁਸਾਤਨ ਏਕ ਬਿਨ ਤੁਫ ਔਰ ਨ ਮਾਨਿਯੋ ॥ ਜੀਵਨ ਮੈ ਜਲ ਮੈ ਬ
ਲ ਮੈ ਬਸੁ ਧਾਨ ਗਮੈ ਤੁਧ ਏਕ ਪਛਾਨਿਯੋ ॥ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਸਾ
ਹਿ ਬੁਝੈ ਕਹੀ ਕੋ ਮਧਿ ਏਕ ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ੨੦੭ ॥ ਆਸੁ ਧਪਾਂਚ ਅਨੂਪ
ਧਰੇ ਕਰ ਚਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਕੀ ਛਬਿ ਛਾਜੈ ॥ ਕੀਚਨ ਔ ਮੁਕਤਾ ਖਚ ਕੀ
ਛਬਿ ਤਾਰਨ ਮੈ ਜਨ ਚੰਦ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਬੈਰ ਸਿਰੋ ਮਣ ਸਾਹਿਬ ਕਾ
ਪਤ ਹੈ ਲਖ ਕੈ ਜਗ ਰਾਜੈ ॥ ਸੀਤਨ ਕੋ ਤੁਮ ਰਛ ਕ ਲਾਲਨ ਸਤ੍ਰਨ ਕਾ
ਲ ਪੁਤ ਛਬਿ ਰਾਜੈ ॥ ੨੦੮ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਮਹਾਦਿਪ ਸੁੰਦਰ ਚੰਦ ਲਈ
ਤੁਮ ਤੇ ਛਬਿ ਤਾਈ ॥ ਕੋਕਲ ਕੀਰ ਕੀ ਕਾ ਗਨਤੀ ਜਗ ਨੀਚ ਕਵੀ ਜੇਉ
ਦੋਤ ਬਤਾਈ ॥ ਸੂਰਜ ਕਾਸ ਨਿਵਾਸ ਲਯੋ ਕਿਧੈ ਯੋ ਉਪਮਾ ਹਮਰੇ ਮਨ
ਆਈ ॥ ਦੁਧ ਫਿਰਯੋ ਸਮਧਾ ਸਗਰੀ ਪੁਰੁ ਤੇ ਉਪਮਾ ਸਮਨ ਜਗ ਪਾ
ਈ ॥ ੨੦੯ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਮੈ ਸਰੁ ਸੀ ਪਦ ਤੇ ਪਦ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਸਰੁ ਦਾਸੀ
॥ ਰਿਧ ਨਵੈ ਨਿਧ ਧਾਰਿ ਕਲੇਵਰ ਸੇਵਤ ਹੈ ਲਖ ਕੈ ਆਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੂਖ
ਕਲਪ ਸੁਪਤਿ ਹੁਮਾ ਤੁਮਰੇ ਕਰ ਅਗ ਸਭੈ ਯਹਿ ਭਾਸੀ ॥ ਤੈਰਨ ਧੀਰੋ ਅ
ਭੀਰ ਸਿਰੋ ਮਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ॥ ੨੧੦ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ਕਹਿ ਕਾਬਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਖੁਸੀ ਭੁਏ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਕਹ ਮਾਗੁ ਸਕਲ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੨੧੧ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਕੈ

ਸਤਿਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਨ ਕੀ ਸਭਨ ਬਖਾਣੀ ॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹ
 ਯੋਇ ਚੈ ਹਮ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ ੨੧੨ ॥ ਕਿਨ
 ਹੀ ਕਹਾ ਦਰਬਗਜ ਬਾਜਾ ॥ ਭੁਖਨ ਬਸਨ ਕਿਐਰ ਸਮਾਜਾ ॥ ਕਿਨ
 ਹੀ ਕਹਾ ਬਿਦਾ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ਬਹੁ ਫਿਰ ਆਵੈ ॥ ੨੧੩ ॥
 ॥ ਕਿਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਆ ਨਿਜ ਬਾਹਾ ॥ ਦੇਹ ਅਰਿਗ ਭੋਗ ਜਗ ਚਾਹਾ ॥
 ਕਿਨਹੀ ਕਹਾ ਪੁਰੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਦੇਹੁ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨੧੪ ॥
 ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਵੀਰ ਘੁਦੁ ਖੁਕਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਰਿਆ ਪਲੈ ਸਾਵੈ ॥
 ॥ ਘਰ ਮਾਰਿ ਘਰ ਫਹਿ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸੁਖ ਪਰੈ ਬ
 ਭਾਵੈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਜਾ ਸੁਖ ਮਾਰਿਆ ਪੁਰੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬਾਰੰ ਭਗਤ ਸੁਅ
 ਧਿਕ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਸੇ ਸੁਖ ਪੁਰੁ ਜੁ ਹਮੇ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਚਰ
 ਨੀ ਲਾਵਹੁ ॥ ੨੧੬ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਿਨ ਕੈ ਰਿਵੈ ਸਮਾਯੋ ॥ ਸਹੀ ਸਤਤ ਤ
 ਛਿਨ ਤਿਹ ਪਾਯੋ ॥ ਲਲਤ ਅਸੁ ਭਾਟਨ ਕਹ ਦੀਨੋ ॥ ਅਜ ਲਗੇ ਜਸੁ
 ਕਰਤ ਪ੍ਰਬੀਨੋ ॥ ੨੧੭ ॥ ਢਾਢਨ ਕੋ ਧਨ ਦੀਸ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਅਨ ਗ੍ਰਹ
 ਜਾਇਨ ਹਾਬ ਪਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਜਾਚਿਕ ਤਿਹ ਠਾਂ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ਖੁਸੀ ਭਏ
 ਤੇ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨੋ ॥ ੨੧੮ ॥ ਝੈਯਾ ॥ ਜੇ ਮਨ ਧਾਰ ਗਯੋ ਦਰਬਾਰ
 ਸੁਪਾਇ ਸਬੈ ਨਿਜ ਧਾਮ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਸਿੱਖ ਅਪਾਰ ਸਭੈ ਮਿਲ
 ਕੈ ਤਿਨ ਗੀਤ ਸੁਮੰਗਲ ਗਾਯੋ ॥ ਹੇਤੁ ਕੁਲਾਹਲ ਬੀਚ ਪੁਰੀ ਜਨ ਦੇਖ
 ਸਬੈ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਵੀਦੁ ਭੇਰ ਮਿਦੰਗ ਬਜੈ ਜਗ ਛੀਰ ਸਮਾਨ
 ਪੁਰੁ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ੨੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸੈ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਸਮੈ ਭਾਖ
 ਤੁ ਸੁਮਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਪੁਰੁ ਧਾਰਿਯੋ ਇਹ ਪੁਰ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾ
 ਨਾ ॥ ੨੨੦ ॥ ਆਦਿ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਦਮ ਦਮਾ ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਜਹਾਨਾ ॥

ਜੇਇਹ ਕਾਰ ਸੁਪੁਜੈ ਪੈਰੈ ਪਰਮਨਿਧਾਨ ॥ ੨੨੧ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ ॥
 ਨਿਜੈ ਨੈ ਸੁਊਚਾ ਸੋਗਗਨ ਪਹੁਚਾ ॥ ਬਿਰਾਗਿਰ ਸੁਮੇਰੀ ॥ ਜਰਯੇ ਬ
 ਜ ਕੇਰੀ ॥ ੨੨੨ ॥ ਮਨੀ ਨੀਲ ਲਾਗੀ ॥ ਇਸੀ ਸੋਭ ਜਾਗੀ ॥ ਇਖੈ ਜੈਨ
 ਮੇਰੈ ॥ ਮਹਾਦਿਬ ਸੋਧੈ ॥ ੨੨੩ ॥ ਤਿਸੈ ਪੈਦਿ ਆਲਾ ॥ ਬਿਠਿਯੈ ਰੈ ਨਿਹ
 ਲਾ ॥ ਉਦਾਚਲ ਪਬੈ ॥ ਦਿਨ ਰਾਜ ਫੁੱਧੈ ॥ ੨੨੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤੁਫਨ
 ਦਿਵਸ ਬੀਤੈ ਸੁਖ ਸੰਗਾ ॥ ਬਾਜਤ ਸੁਤਰੀ ਨਾਦ ਮਿਦੰਗਾ ॥ ਨਿਜ ਪ
 ਤਿਹਤਿ ਨਿਸ ਆਗਮ ਜਾਨੀ ॥ ਚਕਵੀ ਕਮਲ ਸਕਲ ਭੁਏਹਾਨੀ ॥
 ੨੨੫ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀ ਦਿਸਾ ਚਾਢਿਯੈ ਨਿਪ ਭਾਰਾ ॥ ਅਰੁਨ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰਪਰਤ
 ਨ ਧਾਰਾ ॥ ਕੁਮਦੀ ਕੋਕ ਸਗਲ ਬਿਗਸਾਨੇ ॥ ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੀ ਜੀਤ
 ਪਛਾਨੇ ॥ ੨੨੬ ॥ ਪਰੀ ਰੈਨ ਜਬ ਤਹ ਨਰ ਸੋਏ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਕੇ ਸਬ
 ਹੀ ਦੁਖ ਖੋਏ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਇਹ ਬਿਧ ਸੁਨ ਭੈ ਆ ॥ ਓਹੁ ਦਿਸ ਚਢਯੈ
 ਸੁਰਾਟਲ ਰੈ ਆ ॥ ੨੨੭ ॥ ਨਿਜ ਪਰਵਾਰ ਲਏ ਫੁਹ ਆਯੋ ॥ ਛੀਨ
 ਛਾਨ ਛਿਤ ਛਤ ਛਿਰਾਯੋ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕਾਢ ਧਰਨ ਤੇ ਦੀਨੇ ॥ ਬਿਜੈ ਪਾਇ
 ਦੰਦ ਭਜ ਸੁਕੀਨੇ ॥ ੨੨੮ ॥ ਅਰੁਨ ਭੁਯੈ ਅੰਬਰ ਤਬ ਸਾਰਾ ॥ ਸੂਰ
 ਕਿਰਨ ਪਸਰੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਾਗਤ ਭੁਏ ਲੋਗ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਅਪੁਨੇ
 ਅਪੁਨੇ ਲਗੇ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ੨੨੯ ॥ ਕਰਣ ਸਿੰਧ ਨਾਥ ਅਟਤਾਗੀ ॥ ਬੈ
 ਯੋ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਨੈ ਬਤੇ ਸਕਹ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਸੀਮੁਖ
 ਬਾਕ ਸੁਯੈ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥ ੨੩੦ ॥ ਨੈ ਬਤ ਜੁਤ ਬਰ ਕਰੇ ਨਗਾਰਾ ॥ ਚ
 ਫੁਰੈ ਖੇਲਨ ਆਜ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਯੈ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ ਆਇ ਸ ਪੈਕੈ ॥ ਚਲਿ
 ਯੈ ਨੈ ਬਤੀ ਅਤਿ ਬਿਗਸੈ ਕੈ ॥ ੨੩੧ ॥ ਇਹ ਸਭ ਭੇਦ ਮਸੀਦਨ ਸੁਨਾ
 ॥ ਮਾਤਾ ਤੀਰ ਬੇਗਜ ਭਨਾ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਇਹ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਾ ॥ ਨਿ

ਜਗਜਨਸੇਰਾਬਢਾਵਹੁ॥੨੩੨॥ਹਮਏਂਜਗਤਪੁਜਨਿਰਬਾਈ
॥ਹਮਕਹਬਨਤਨ ਅੰਸੀਤਾਈ॥ਏਏਂਨਿਜਗਜਨ ਕੇਕਾਮਾਘਰੇ
ਨੋਬਤਬੀਰਹਗਾਮਾ॥੨੩੩॥ਆਗੇਦਿਖੇਖੇਲਕਾਭਯੋ॥ਅਬਇ
ਨਅੰਸਚਾਵਨੇਚਯੋ॥ਰਾਜਾਰਾਤਕਲੁਰਸੁਆਯੋ॥ਇਹਸਭਭੇ
ਦਹਮੈਸੁਨਪਾਯੋ॥੨੩੪॥ਟਹਜਬਸੁਨਹੈਬਜੇਨਗਾਰਾਕਰੇ
ਬਿਨਰਹਹੈਨਹੀਰਾਗਾ॥ਤਾਂਤੇਤੁਮਇਨਕਹਸਮਝਾਵਹੁ॥ਯੰਹੀਜਾ
ਇਸਿਕਾਰਖਿਲਾਵਹੁ॥੨੩੫॥ਆਤਾਤਾਕਹਲਯੇਬੁਲਾਈ॥ਸ
ਰਬਕਬਲੈਤਾਂਹਿਸੁਨਾਈ॥ਸੁਨਿਭਾਈਬਤੀਆਨੁਬਤੇਸਾ॥ਯਹ
ਤੁਮਕਰੇਬਾਤਸੁਭਵੇਸਾ॥੨੩੬॥ਨਉਬਤਨਾਇਹਨਉਰਬਜਾਵ
ਹੁ॥ਯੰਹੀਜਾਇਅਖੇਰੁਖਿਲਾਵਹੁ॥ਯੰਸੁਨਕੈਮਾਤਾਕੀਬਾਤਾ॥ਚ
ਲਆਯੋਤਟਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੨੩੭॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਾਕਹਆ
ਵਤਨਿਰਖਕੈਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅਵਤਾਰਾ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਤਾਕੈਯੰਕਯੋਕਮੇਨ
ਹੀਕਮੇਨਗਾਰਾ॥੨੩੮॥ਹਾਬਜੇਰਸਿਰਨਿਆਇਕੈਸੋਤਿਨਕਹ
ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ਜੇਮਾਤਾਜੁਬਰਨਯੋਤਬੈਤਵਨਕੈਸੰਗਾ॥੨੩੯॥ਚੌਪਈ
॥ ॥ਯੰਸੁਨਕੈਸਾਹਿਬੁਅਵਤਾਰੀ॥ਗਰਜਤਭਯੋਅਧਿਕਧਨਧਾ
ਰੀ॥ਕੈਹਮਗਜਾਤੇਰੁਰਪੈਰੈ॥ਤਾਕੇਤਾਸਨਨਾਦਬਜੈਰੈ॥੨੪੦॥
ਕਹਾਭਯੋਰਾਜਾਜੇਆਯੋ॥ਹਮਕਛੁਤਾਕੈਮੁਲਖਛਿਨਾਯੋ॥ਜੈਪੈ
ਯੰਹੀਕਰਹੈਰਾਗਾ॥ਆਗੇਕਹਾਨਾਰਤਨਧਾਰਾ॥੨੪੧॥ਤਿਨਯੰ
ਕਹੀਪ੍ਰਭੂਅਸਪਾਨਾ॥ਮਾਤਾਕੈਪਕਰਤੁਬਿਧਨਾਨਾ॥ਤਾਕੇਰੁਰਤੇਮੈ
ਨਬਜਾਯੋ॥ਆਗੇਜਯੋਸਾਹਿਬਮਨਭਯੋ॥੨੪੨॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸੁ
ਨਤਬਰਨਮਹਾਰਾਜਜੂਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਰਨਧੀਰਾ॥ਬੇਲਤਭੇਬਚਤਵ

ਨਸੈ ਸੁਨਤ ਸਕਲ ਬਰਬੀਰ ॥ ੨੪੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕਹਾਂ ਭੇਟ ਜਨੈ
 ਯਹ ਮਾਤਾ ॥ ਯਹ ਤੇ ਬਰਬੀਰ ਨ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਤੈ ਸੀਸ ਮਨ ਮੈ ਜਿਨ ਧਰੁ
 ਰੇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਜਾਇ ਨਗਾਰ ਕਰ ਰੇ ॥ ੨੪੪ ॥ ਸੁਰਨ ਕੀ ਰੋਟੈ ਜੋ ਬਾਤ
 ॥ ਤਾ ਕੇ ਭੇਟ ਲਹੈ ਕਹ ਮਾਤਾ ॥ ਯਹ ਤੇ ਬਾਤ ਛੁਪੈ ਨ ਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ਦੋਹੈ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਭਟਨ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ੨੪੫ ॥ ਹਮ ਤੇ ਛੁਪੈ ਰਹਤ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਛੁਪ
 ਨ ਨ ਦੇਤ ਸੁਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਕੁਟੀਆ ਬਾਂਧ ਗਿਰਸ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਕ
 ਰਤੇ ਭੁਜਨ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨਾ ॥ ੨੪੬ ॥ ਪੁਨਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਯੋ ਆਯੋ ॥ ਨਿ
 ਜ ਲੈ ਤਖਤ ਮੁਝੈ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਇਹ ਜੇ ਨਾ ਦਤਖਤ ਬਰ ਰਾਜਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅ
 ਸਧੁ ਜਕ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਰਾਜਿਤਾ ॥ ੨੪੭ ॥ ਸੁਰਨ ਰਦਾਨ ਟਟੇਟ ਅਪਾ
 ਰਾ ॥ ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ ਅੰ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸੇਟਤ ਸਭ ਯਾ ਕਹ ਚਿਤ
 ਲਾਈ ॥ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਾ ਕੇ ਸਿਖ ॥ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨੪੮ ॥ ਪੁਨ ਅਸਧੁ ਜਕੇ ਯੋ
 ਮਨ ਆਯੋ ॥ ਨਿਜ ਲੈ ਠੌਰ ਮੁਝੈ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਕੋਟ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਨੈ ਮੁਹਕੀ
 ਨੀ ॥ ਮੈ ਯਹ ਲਾਇ ਕਨਾ ਕਹ ਦੀਨੀ ॥ ੨੪੯ ॥ ਭੁਟ ਪਨਾ ਬਮੁਝੈ ਸਮ
 ਝਾਯੋ ॥ ਸੇਟ ਕਲਖ ਇਹ ਠੌਰ ਬਿਠਾਯੋ ॥ ਅਬ ਮੈ ਛੁਪੈ ਕੈ ਸਕਹੁ ਪਾ
 ਰੇ ॥ ਇਹ ਸਭ ਖਬਰ ਸੁ ਸੁਰਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੫੦ ॥ ਤੈ ਸੀਸ ਮਨ ਮੈ ਜਿ
 ਨ ਧਰਿ ਯੋ ॥ ਨਿਰਭੈ ਜਾਇ ਨਗਾਰ ਕਰਿ ਯੋ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਆਟਤ ਭਯੋ ਸੁਮਤਿ ਨਿਜ ਮੈਨਾ ॥ ੨੫੧ ॥ ਸੁਰਾ ਧੁਪ ਦੇ ਸ
 ਮਨ ਚਢਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਹ ਕਰੀ ਬਡਾਈ ॥ ਪਕਰ ਚੋਬ ਤਿਨ ਸੀ
 ਸੁਨਿ ਢਾਈ ॥ ਦੀਨੈ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਬਜਾਈ ॥ ੨੫੨ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗਾਯ
 ਯੋ ਤਬੈ ਨਗਾਰਾ ॥ ਕੀਪਤ ਭਈ ਸਪਤਹੀ ਧਾਰਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸਿੰਘ ਜਲ
 ਦ ਧੁਨ ਹੋਈ ॥ ਤਸ ਰਣਜੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨ ਸੋਈ ॥ ੨੫੩ ॥ ਰਾਜੇ ਸੁਨੇ

ਨਗਾਰਾਤਹਾਂ। ਬੈਠੇਹੁਤੇਅਨੰਦਜੁਤਜੁਹਾਂ। ਤਬਤਿਨਤੀਰਟਜੀਰ
 ਬਲਾਯੋ। ਸਰਬਭੇਦਤਿਨਗਾਇਸੁਨਾਯੋ। ੨੫੪॥ ਕਹੀਟਜੀਰ
 ਰਾਟਸੁਨਿਲੀਜੈ। ਭਾਖੇਭਿੰਨਭਿੰਨਸੁਤਕੀਜੈ। ਸਾਹਿਬਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
 ਕਾਪੋਤਾ। ਬੀਰਸੁਧੀਰਅਧਿਕਬਰਸੋਤਾ। ੨੫੫॥ ਦੇਹਰਾ। ਤੇਗ
 ਬਹਾਦਰਗੁਰੂਕਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਇਹਪੁਤਾ। ਜਾਕੇਤੇਜਪੁਤਾਪਸੁਖਬਾਂਛ
 ਤਹੈਪੁਰਹੁਤਾ। ੨੫੬॥ ਚੌਪਈ। ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਬਰਨਾਮਭੁਣੀ
 ਜੈ। ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਇਨਕੇਪਟਦੀਜੈ। ਰੂਪਅਨੂਪਅਧਿਕਬਰਸੋਹੈ
 ਆਇਨਸਮਚੰਦਹੁਭਵਨਨਕੋਹੈ। ੨੫੭॥ ਤਿਨਕਾਸਮਝੈਨਿਪਤਨ
 ਗਾਰਾ। ਬਾਜਤਮਾਖੇਦਾਲਮਝਾਰਾ। ਪੂਰਬਤੇਇਹਠਾਂਟਹਆਏ।
 ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਅਧਿਕਛਬਿਛਾਏ। ੨੫੮॥ ਜੋਜੋਮੋਰਬਾਤਇਤ
 ਸਾਰੀ। ਰਾਜੇਤੀਰਟਜੀਰਉਚਾਰੀ। ਪੁਨਤਿਨਇਹਬਿਧਿਬਚਨਉਚਾ
 ਰੈ। ਤੁਮਹੂੰਆਪਤਹਾਂਪਗਧਾਰੈ। ੨੫੯॥ ਦਰਸਨਕਰੇਅਧਿਕਚ
 ਲਤਹਾਂ। ਨਿਰਖੇਅਨਿਕਚਾਰਿਤਸੁਮਹਾਂ। ਯੈਸਨਰਾਜਾਭੁਖੇਤਾਰਾ।
 ਆਗੈਪਛੇਟਜੀਰਸੁਧਾਰਾ। ੨੬੦॥ ਸੇਟਜੀਰਚਲਿਕੈਤਿਹਆਯੋ।
 ਜਹਾਹਜੂਰਦਿਵਾਨਲਗਾਯੋ। ਹਾਬਜੋਰਤਿਨਸੀਸਨਿਵਾਈ। ਨਿ
 ਪਕੀਬਤੀਆਂਸਰਬਅਲਾਈ। ੨੬੧॥ ਦਰਸਨਕਹਰਾਜਾਨਿਜ
 ਆਯੋ। ਚਾਹਤਹੈਦਰਸਨਬਰਪਾਯੋ। ਸਿਖਆਕਹੀਹਜੂਰਸੁਆ
 ਫੈ। ਮਨਸਾਪੂਰਅਧਿਕਬਿਗਸਾਫੈ। ੨੬੨॥ ਇਤਨੇਮੈਰਾਜਾਤਹ
 ਆਯੋ। ਸਿਖਨਤੀਰਹਜੂਰਸੁਨਾਯੋ। ਇਹਪ੍ਰਭੂਜੁਰੀਪ੍ਰਭੂਹੈਕਾਰੈ।
 ਕਛੁਨਸਮਝੈਸੂਰਸਾਚੈ। ੨੬੩॥ ਇਹਬਿਧਿਇਨਕੇਆਇਸ
 ਦੀਜੈ। ਸਰਬਲੋਗਸੰਗਖਰੇਸੁਕੀਜੈ। ਸਉਅਨਸਹਤਰਾਟਚ

ਲਿਆਵੈ। ਦਰਸਨ ਕਰੈ ਅਧਿਕ ਬਿਗਸਾਵੈ॥ ੨੬੪॥ ਕਰੁਨ ਸਿੰਧੋ ਜੇ
 ਉਬਰ ਕਯੋ। ਰਾਜਾ ਬੋਲ ਨਿਕਟ ਤਬ ਲਯੋ। ਦਰਸਨ ਕਰੈ ਅਨ ਨਿ
 ਜਤ ਹਾਂ। ਖਾਸ ਹਜੂਰ ਬਿਰਾਜੈ ਜਹਾਂ॥ ੨੬੫॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤ ਫਹਲਏ
 ਬਿਠਾਈ। ਸੀਤਲ ਭਏ ਦਰਸ ਕਹ ਪਾਈ। ਜਸ ਕੇਈ ਗਮਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
 ਮੈਂ ਨਾਵੈ। ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੀਤਲ ਪੈ ਜਾਵੈ॥ ੨੬੬॥ ਤਿਸ ਸੀਤਲ ਰਾ
 ਜਾ ਫਹ ਭਯੋ। ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਓਰ ਮਨ ਦਯੋ। ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੈਂ ਯੋ ਆ
 ਈ। ਹਮ ਹੂੰ। ਇਨ ਸਿਖ ਹੂ ਜੈ ਪਾਈ॥ ੨੬੭॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਇਨ ਕੇ
 ਪਰ ਫਾਰੂ। ਨਿਸ ਦਿਨ ਅੰਬੁਜ ਚਰਨ ਪਖਾ ਭੂ। ਯੋ ਨਿਰਪਤ ਨਿਜ
 ਕਰਤ ਬਿਚਾਰਾ। ਉਤ ਪਟ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਨ ਹਾਰਾ॥ ੨੬੮॥ ਯੋ ਲ
 ਖ ਕੈ ਰਾਜਾ ਕੋ ਪਿਆਰਾ। ਜਿਨ ਮਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੁ ਬਿਚਾਰਾ। ਜੋ ਜੋ ਤੀਰ
 ਹਮਾਰੇ ਆਵਤਾ। ਹੋਤ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵਤਾ॥ ੨੬੯॥ ਇਹ
 ਤੇ ਭੀਮਚੰਦ ਗਿਰ ਰਾਜਾ। ਸਰਬ ਚੰਦੇਰਨ ਕੇ ਸਿਰਤਾਜਾ। ਜੇ ਇਹ ਭੁ
 ਯੋ ਸਿਖ ਨਿਜ ਆਈ। ਤੋਂ ਕਰ ਪੈ ਕਾ ਸੰਗ ਲਗਾਈ॥ ੨੭੦॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕ
 ਛੁ ਜਤਨ ਅਬ ਕੀਜੈ। ਨਿਸਚਾ ਯਾਹਿ ਫੇਰ ਕਰ ਦੀਜੈ। ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹ
 ਮ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜਾਨੈ। ਅਨ ਸਕੈ ਮਨ ਮੈ ਅਨ ਮਾਨੈ॥ ੨੭੧॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥
 ਕੋਟ ਸੈਨ ਤੁਰਕਾਨ ਕੀ ਤਾ ਕੇ ਕਰਨ ਬੁਲਾਇ। ਹਮ ਨੈ ਕਰਨੈ ਜਥ ਬ
 ਹੁ ਜੈ ਕੀ ਬੰਬ ਬਜਾਇ॥ ੨੭੨॥ ਚਉਪਈ ॥ ਭਾਰ ਹਰਨ ਪਿਥਈ
 ਕੇ ਕਾਜਾ ਫੇਰੇ ਰਾਵ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ। ਬਹੁ ਰੋਤਾ ਕੀ ਓਰ ਨਿਹਾਰੀ
 ॥ ਬਾਤੁਨ ਲਗੇ ਕਰਨ ਸੁਧਾਰੀ॥ ੨੭੩॥ ਗਿਰ ਰਾਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ਅਪ
 ਰਾ। ਪ੍ਰਭ ਪੁਛੀ ਇਨ ਕਹੀ ਸੁਧਾਰਾ। ਤਿਨ ਹਜੂਰ ਕੀ ਸਰਬ ਸੁਪੁਛੀ
 ॥ ਸਿਖਨ ਕਹੀ ਸਰਬ ਕਛੁ ਸੁਛੀ॥ ੨੭੪॥ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਤਿਹ ਰਵਰ

ਮਝਾਗਾ ਅਭਿਆਸਿ ਘੁਮਤੁ ਗਇੰਦ ਸੁਭਾਗਾ ਚੰਚਲ ਕਰੀ ਅਮੋਲ
 ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਲਧਨੰਦ ਜਾ ਕੋ ਲਖ ਲਾਜੈ ॥ ੨੭੫ ॥ ਸੁਏਆ ॥ ਚੰਚ
 ਲਮੋਲ ਅਮੋਲ ਕਰੀ ਬਰਤਾਲ ਸੰਧੂਰ ਕੀ ਖੋਰ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਸ਼ਾਲਰ
 ਪਟਿ ਅੰਬਾਰ ਅਨੂਪਮ ਚਾਰ ਜਗਇਨ ਕੋ ਸਭੁ ਸਾਜੈ ॥ ਸੀਚਤ ਬਾਰ
 ਪਹਾਰਿ ਕੀਧੈ ਬਰਖੋ ਉਪਮਾ ਕਹ ਉਰਧ ਛਾਜੈ ॥ ਬਾਰਧ ਨੀਲ ਕਿਠੀ
 ਲਕਿਧੋ ਗਜਰਾਜ ਕਰੀ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ੨੭੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਜਵਨ ਕਰੀ ਪਰਆਪ ਗੁਰਕਿ ਪਾਸਿ ਧ ਅਸਵਾਰਾ ਤਾਕੀ ਉਪਮਾ ਕੋ
 ਟਕਾਵਿ ਸਕੈਨ ਬਦਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੭੭ ॥ ਸੁਏਆ ॥ ਆਨ ਕਰੀ ਅਭੁਬੰ
 ਦਨ ਬਾਰਨ ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ ਪਗ ਸੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਚੌਰ ਲੋਕ ਰਬੀਚ ਸੰਤ
 ਰ ਕੈ ਫੇਰਤ ਹੈ ਗੁਰ ਕੋ ਚਉ ਪਾਈ ॥ ਦੇਖ ਕੈ ਲੋਗ ਸਭੈ ਬਿਗਸੇ ਬਰਚੈ
 ਚਲ ਕੁੰਭ ਕਿ ਕੋਤਕ ਭਾਈ ॥ ਰਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯੋ ਮਨ ਮੈ ਅਸ ਬਾਰਨ ਤੋ
 ਨ ਲਖ ਯੋ ਅਬ ਭਾਈ ॥ ੨੭੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨ ਸਾਹਿਬ ਕੋਤਕ
 ਅਸ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਇਕ ਰਾਪ ਹਾਥ ਨਿਜ ਲੀਨਾ ॥ ਕਰਖ ਧਨ ਖਜ ਬ
 ਦਯੋ ਚਲਾਈ ॥ ਏਕ ਕੋ ਸਟਹ ਪਰਯੋ ਸੁਜਾਈ ॥ ੨੭੯ ॥ ਇਸੀ ਤਰਾਂ
 ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ॥ ਪਾਂਚ ਕਰਖ ਮਾਰੇ ਸੁਖ ਸਾਇਕਾ ॥ ਪੁਨ ਬਾਰਨ
 ਸੋ ਅੰਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਚੁਨ ਲੈ ਆਉ ਕਹਯੋ ਧਰ ਪਾਰੀ ॥ ੨੮੦ ॥ ਭੁਜੀ
 ਗਪ ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੋ ਬਾਕਨੀ ਕੋ ਚਲਯੋ ਨਾਗ ਧਾਈ ॥ ਮਨੋ
 ਪੰਬ ਆਛੇ ਪਟਾ ਸਿਆਮ ਆਈ ॥ ਚੁਨੋ ਤੀਰ ਆਛੇ ਫਿਰਯੋ ਫੇਰ ਅ
 ਯੋ ॥ ਦਏ ਆਨ ਨਾਥੇ ਨ ਦੇਰੀ ਲਗਾਯੋ ॥ ੨੮੧ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛ ਚੀਰੀ ਤੁਨੀ
 ਰੋ ਸੁਡਾਰੇ ॥ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਿ ਜਿਨੈ ਨੀ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਗੀਗਾ ਸਿੰਧ ਲੇਟਾ ਸੋ
 ਭੀ ਅਗ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਕੰਜ ਜਲ ਲੈ ਸੁਡਾਰੀ ॥ ੨੮੨ ॥ ਪਨੀਹ

ਬਲੈਕੈ ਧਰੇ ਆਗਿਆਨੀ। ਲਖੈ ਲੋਗ ਧੀਰ ਸੁਬੀਰ ਬਖਾਨੀ। ਕਹੈ
 ਅੰਸ ਹਾਥੀ ਨਹੀ ਅੰਰ ਕਾਨੈ। ਸਭੈ ਭੁਮ ਹੇਰੀ ਜਿਤੀ ਹੈ ਜਹਾਨੈ॥ ੨੮੩
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਨਿਰਖ ਚਰਿਤ ਰਾਵ ਯਹ ਸਾਰਾ। ਸੀ ਜਤ ਗੁਰ ਕੇ ਅੰਸ
 ਉਚਾਰਾ। ਕਵਨ ਦੇਸ ਤੇ ਇਹ ਗਜ ਆਯੋ। ਆਨ ਆਪ ਕੇ ਤਵੇ ਸੁਹ
 ਯੋ॥ ੨੮੪॥ ਸੀ ਮੁਖ ਨਿਪ ਸੇ ਅੰਸ ਬਖਾਨਾ। ਦੇਸ ਅਸਾਮ ਬਸਤ ਜਿ
 ਹਨਾਨਾ। ਤਵਨ ਦੇਸ ਸਾਹਿਬ ਜਬ ਗਏ। ਨਾਨ ਦੇਸ ਬਿਲੋਕ ਤਭਏ
 ॥ ੨੮੫॥ ਭੁਜੰਗ ਪਯਾਤ ਛੰਦਾ। ਤਬੈ ਤੋਨ ਦੇਸੀ ਹੁਤੇ ਏਕ ਗਈ॥
 ਤਿਸੈ ਨੰਦ ਜਾਨੈ ਦਯੋ ਆਚਰਾਈ॥ ਤਿਨੈ ਤੀਰ ਦੇਸੀ ਹੁਤੇ ਏਕ ਪਾਵਾ। ਉ
 ਨੈ ਤਾਸ ਦੀਨ ਜਾਨੈ ਕੈ ਅਨਾਦੁ॥ ੨੮੬॥ ਟਹੈ ਧਾਰ ਭਾਇ ਇਤੈ ਜਾਨ ਲਿ
 ਆਏ। ਭਈ ਪੂਰਾ ਇਛੁ ਮਨੈ ਚਿੰਦ ਪਾਏ। ਸਬੈ ਅੰਰ ਭੇਦ ਨਿਪ ਯੋ ਸੁ
 ਨਾਯੋ। ਮਹਾਰਾਜ ਪਬੰ ਚਿਤੀ ਬਿਸਮਾਯੋ॥ ੨੮੭॥ ਇਕੈ ਬਾਰਣੇ ਸੰ
 ਉਰੀ ਚੀਜ ਨੇਕੀ। ਤਬੈ ਸੰਮਭੀ ਮੰਹ ਜੁਰੀ ਸਦੇ ਖੀ। ਮਨੈ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ
 ਪਹਾਰੀ ਨਰੇਸੀ। ਕਰੈ ਕੌਨ ਬਾਤ ਲਵੈ ਯਾ ਗਨੇਸੀ॥ ੨੮੮॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਅੰਰ ਦਿਸਾਵਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਨਿਰਖੀ ਰਾਇ ਹਜਰ ਸੁਧਾਰ
 ॥ ਚੈ ਗੈ ਆਵਧ ਬਸਨ ਸੁਰੰਗਾ। ਨਿਰਖੇ ਰਾਵ ਹਜਰ ਨਿਸੰਗਾ॥ -
 ੨੮੯॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਅਖੇਰ ਤਿਆਰਾ। ਰਾਜੇ ਆਇਸ ਲੀਨ ਸੁ
 ਧਾਰਾ। ਨਿਜ ਗੁਰ ਕੇ ਰਾਜਾ ਤਬ ਗਯੋ। ਇਤੈ ਅਖੇਰ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤ ਦਯੋ
 ॥ ੨੯੦॥ ਸੁੰਦਰ ਬੀਰ ਅਧਿਕ ਅਸੁਟਾਰਾ। ਮੀਰ ਸਿਕਾਰ ਕਿਤ ਕ ਲੈ
 ਨਾਰਾ। ਬਾਜ ਸਿਚਾਨੇ ਅਧਿਕ ਸੁਸੋਹੈ। ਧੁਤੀ ਚੀਤੇ ਅਨਿਕ ਬਿਸੋਹੈ॥
 ੨੯੧॥ ਲਗਾਰ ਸੁਗਾਰ ਕਹ ਸੁਆਨ ਸੁਰੰਗਾ। ਬਾਸੇ ਗੋਸ ਬਸੀ ਨਨ ਸਿ
 ਗਾ। ਬਹਾਰੀ ਕੁਹੀ ਜੁਰੈ ਬਹੁਲ ਏ। ਚਤਰ ਦਿਸਾ ਲੈ ਅਸਾ ਬਿਰਭਏ

॥ ੨੮੨ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਠਾਂਦੁ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ਬਾਰਣੇ ਵਚ ਦਯੋ ਬਿਗਸ
 ਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗਜ ਪਰ ਚਢੇ ਬਿਗ ਜਿਤਾ ॥ ਜਨ ਕਉ ਦਾਚਲ ਪੈਰ
 ਦਿਛਾ ਜਤਾ ॥ ੨੮੩ ॥ ਜਿਹ ਦਿਸ ਅਧਿਕ ਸੁਨੇ ਸੁਧਿ ਕਾਰਾ ॥ ਤੁਨੈ ਓ
 ਰ ਸੁਕਰ ਯੋ ਸਟਾਰਾ ॥ ਧਸੇ ਜਾਇ ਕਾਨ ਨ ਤਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਸਿੰਧੁ ਸਸੇ ਬਿ
 ਚਰਤੁ ਜਿਹ ਜਾਹੀ ॥ ੨੮੪ ॥ ਰੇ ਸੁਰੀਛ ਬਹੁ ਕਰੀ ਬਿਗ ਜਿਤਾ ॥ ਅਰੁ
 ਨ ਗੋਂਡਾ ਬਿਗ ਹਸੁ ਛਾ ਜਤਾ ॥ ਉਤਰੇ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਬਿਲ ਸੁ
 ਲੀਨ ਨਿਕਟ ਬਰ ਬਰੀ ॥ ੨੮੫ ॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦਿਪੈ
 ਯੋ ਕਿ ਕਾਨਾ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਜਾਨਾ ॥ ਬਧੇ ਗਜ ਗਾਹਾ ॥ ਬਾਨਿਯੋ ਬਾਜ ਅ
 ਹਾ ॥ ੨੮੬ ॥ ਸੁੰਦਰ ॥ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਿੰਗਾਰ ਧਰੇ ਬਰਜੀਨ ਜਿਗ
 ਕਲਗੀ ॥ ਸਿਰ ਸੋਹੈ ॥ ਕਾਨ ਸਟਾ ਮੁਖ ਸੋਭ ਅਲੋਕ ਕ ਅੰਗ ਉਤੰਗ
 ਅਨੂਪ ॥ ਬਿਸੋਹੈ ॥ ਕਿਚਨ ਅੰਮੁਕਤਾ ਖਚ ਸੁੰਦਰ ਯੋ ਲਖ ਕੈ ਕ ਬਿਸੋ
 ਭ ਸੁਜੋਹੈ ॥ ਗਛਤ ਹੈ ਮਨ ਮਾਰਤ ਕੀ ਜਿਮ ਸੁਰਜ ਬਾਜ ਕਹੇ ਸਮਕ
 ਹੈ ॥ ੨੮੭ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਐਸ ਬਾਜਾ ਗਾਰੀ ਬੀਨਿ
 ਵਜਾ ॥ ਲਯੋ ਗਾਬ ਬਾਜਾ ॥ ਕਰਯੋ ਖੇਲ ਕਾਜਾ ॥ ੨੮੮ ॥ ਧਏ ਲੈ ਸ
 ਵਾਰਾ ਸਮਾਏ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇਤੋ ॥ ਹਟੇ ਤਾਹਿ ਏਤੋ ॥ ੨੮੯ ॥
 ਸਸੀ ਐਸ ਖਾਰਾ ॥ ਸੁਰੇਸ਼ ਬਿਰਾਰਾ ॥ ਕਿਤੇ ਮਿਰਗਾਰਾਈ ॥ ਹਟੇ ਤੋਂ ਨ
 ਜਾਈ ॥ ੩੦੦ ॥ ਸੁਤੀਤਰ ਬਟੇਰੇ ॥ ਘਨੇ ਮਾਰ ਘੇਰੇ ॥ ਫਿਰੇ ਫੇਰ ਫੇ
 ਰੇ ॥ ਨਦੀ ਤੀਰ ਕੇਰੇ ॥ ੩੦੧ ॥ ਮਿਲੇ ਬੀਰ ਆਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਾਈ ॥
 ਤਹਾ ਕੀ ਚਰਿਤ੍ਰੀ ॥ ਕਥੈ ਕੋ ਬਚਿਤ੍ਰੀ ॥ ੩੦੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਨਿਕ ਚਰਿ
 ਤ੍ਰ ਕੀਨ ਬਰਤਹਾ ॥ ਸਹਸ ਨਰਿ ਸਰਤ ਤਟ ਮਹਾ ॥ ਦਿਨ ਪਤਿਹ ਤਿ
 ਨਿਸ ਅਗਮ ਜਾਨੀ ॥ ਬਸੇ ਆਨ ਤਬ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਬਾਨੀ ॥ ੩੦੩ ॥ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਚੁਢਿਐ ਰੈਨ ਰਾਈ ॥ ਅਰਿਏ ਭੁਜਾਈ ॥ ਕਰੇਆਪ
 ਠਾਠੇ ॥ ਕਿਲਾ ਕੋਟ ਜਾਣੇ ॥ ੩੦੪ ॥ ਚਕੀ ਦੀਪ ਤਾਰੇ ॥ ਕਟੀ ਸੋਗੁ ਬਾਰੇ ॥ ਭ
 ਏ ਮੋਦ ਭਾਰੀ ॥ ਸਬੈ ਰੈਨ ਚਾਰੀ ॥ ੩੦੫ ॥ ਨਿਪੰਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਕਾਨੀ
 ॥ ਗਯੋ ਰਾਟ ਧਾਮਾ ॥ ਕਰੋ ਮੈਸ ਕਾਮਾ ॥ ੩੦੬ ॥ ਸੁਮੰਤੀ ਟਜੀਰੀ ॥ ਬੁਲੇ
 ਆਪ ਤੀਰੀ ॥ ਕਰੋ ਕਾਹ ਕੀਜੈ ॥ ਗਜੰਗ ਜਲੀਜੈ ॥ ੩੦੭ ॥ ਝੁੰਟ ਪਾਪ ਗਾ
 ਟੇ ॥ ਗਾਇੰਦੀ ਲਿਆਏ ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਮੰਤੀ ॥ ਕਰੇ ਯਾਹਿ ਜੰਤੀ ॥ ੩੦੮ ॥ ਗੁਰੂ
 ਪਾਸ ਜਾਈ ॥ ਕਹੈ ਯੋ ਬਨਾਈ ॥ ਸਗੋ ਪੈਹ ਮਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਟਾਰੇ ॥ ੩੦੯
 ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਿਨੋ ਕੇਦਿ ਖੈਬੈ ਸੁਨੈ ਕਾਜ ਦਿਆਲਾ ॥ ਗਜੰਗ ਜ
 ਆਛੈ ਪਰੇ ਮੋਰ ਆਲਾ ॥ ਜਬੈ ਲੋਗ ਲਾਗੀ ਦਿਵੈ ਗੋਤੁ ਗਾਈ ॥ ਤਬੈ ਸੋ
 ਹਜਰੇ ਪਠੈ ਗੋ ਬਨਾਈ ॥ ੩੧੦ ॥ ਇਮੈ ਪੋਰ ਕੈਕੈ ਗਜੰਗ ਜਲੀਆਏ ॥
 ਪਠੈ ਜੋ ਸੁਈਹਾਂ ਨਤਾਹੀ ਦਿਟਾਏ ॥ ਕਯੋ ਰਾਜ ਮੈਸੇ ਸਬੈ ਆਛ ਮਾਨੀ
 ॥ ਜਿਤੇ ਬਧ ਸਿਧੀ ਤਿਨੈ ਮੋਨ ਠਾਨੀ ॥ ੩੧੧ ॥ ਸਬੈ ਰਾਤ ਸਾਰੀ ਸੁਮੰਤੀ ਬਿਚ
 ਰਾ ॥ ਹੁਯੋ ਭੋਰ ਕਾਲੀ ਪਛੈ ਦੂਤ ਭਾਗਾ ॥ ਤਿਨੈ ਆ ਹਜਰੇ ਬਰੈ ਯੋ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਮੁਝੇ ਰਾਟ ਭੇਜਾ ਕਯੋ ਦੀਨ ਦਯਾਗਾ ॥ ੩੧੨ ॥ ਪਰੀ ਕੰਜ ਮਾਹੀ ਬਿਨੈ ਮੋਰ
 ਕੀਜੈ ॥ ਹਮੈ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਸਦਾ ਸਰਨ ਦੀਜੈ ॥ ਧਨ ਦੇਸਤਾ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆ
 ਪਹੋਈ ॥ ਸਬੈ ਪਾਪ ਟਾਰੇ ਰਹਾ ਨਾਹਿ ਕੋਈ ॥ ੩੧੩ ॥ ਬੁਡੇ ਭਾਗ ਭੂਕੇ ਸਹੀ
 ਮੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਹਾ ਪਾਦ ਕੰਜ ਪਰੈ ਜੁਤਿ ਹਾਰਾ ॥ ਕਛੁ ਅੰਗ ਅਗਿਆ ਹਮੈ
 ਜੁ ਸੁਕੀਜੈ ॥ ਕਹੀ ਰਾਟ ਹਮਾਰੇ ਨਿਸੰਕ ਧਰੀਜੈ ॥ ੩੧੪ ॥ ਸਬੈ ਰਾਜ ਭੂਮ
 ਤਿਹਾਰੀ ਦਯਾਲਾ ॥ ਜੁਦਾ ਰਾਟ ਨਾਹੀ ਕਦੀ ਆਪ ਨਾਲਾ ॥ ਇਥੈ ਕਾਮ ਕੋ
 ਈ ਅਰੈ ਜੋ ਤਿਹਾਰਾ ॥ ਜੁਈ ਬਾਤ ਭਾਖੇ ਪਠੈ ਦੈ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੩੧੫ ॥ ਜੁਈ ਬਾ
 ਤ ਗਜੈ ਕਨੈ ਲੋਰਹੋਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਮੰਗਾਏ ਨਹੀ ਭੇਦ ਕੋਈ ॥ ਇਮੈ ਬੈਨ

ਗਾਵੈ ਮਹਾ ਦੂਤ ਦੇਖੀ ॥ ਰਿਵੇ ਪਾਪ ਪੂਰੀ ਮੁਖੀ ਖੀਰ ਚੇਖੀ ॥ ੩੧੬ ॥ ਪੁਨ੍ਹ
 ਬੈਨ ਦੂਤ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਗਾਯੋ ॥ ਪੁਰੁ ਪਾਸ ਰਾਜੇ ਮੁਖੈ ਕੋ ਪਠਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਜੋ
 ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਛੁ ਕਾਲ ਦੀਜੋ ॥ ਪੁਨ੍ਹ ਫੇਰ ਤਾ ਕੇ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਲੀਜੋ ॥ ੩੧੭ ॥
 ਫਤੇ ਸਾਹ ਰਾਜਾ ਪਤੀ ਨ ਗਰਜੇਈ ॥ ਤਨੁ ਜਾਇ ਤਾ ਕੀ ਹਮੈ ਰਾਜ ਹੋਈ ॥
 ਹਮਿ ਗਾਇ ਧਾਮੀ ਅਹੈ ਜੋਇ ਟੀਕਾ ॥ ਤਿਸੈ ਕੋ ਮੰਗਾਈ ਭਯੋ ਕਾਜ ਨੀਕ
 ॥ ੩੧੮ ॥ ਤਿਸੈ ਲੋਗ ਲਾਗੀ ਸੁਧਾ ਮੰਨਿ ਪਾਲਾ ॥ ਲਏ ਆਛੁ ਟੀਕਾ ਅ
 ਵੈ ਗੇਇ ਆਲਾ ॥ ਦਿਖਾਵੁ ਉਨੈ ਕਾਜ ਰਾਜੇ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਸਹੀ ਸੱਤਿ ਜਾਨੇ
 ਨਹੀ ਝੂਠ ਗਾਯੋ ॥ ੩੧੯ ॥ ਸੁਨੇ ਬਾਕ ਤਾ ਕੇ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਆਖੀ ॥ ਨਹੀ
 ਪੇਚ ਕੀਨ ਰਖੀ ਨਾਹਿ ਛਾਪੀ ॥ ਅਸੰਗਟ ਜਾਨੈ ਇਕੋ ਧਾਮ ਆਹੀ ॥ ਜੋ
 ਉਤਾਸ ਭਾਖੀ ਕਛੁ ਝੂਠ ਨਾਹੀ ॥ ੩੨੦ ॥ ਇਕੈ ਅੰਗ ਹਾਥੀ ਅਹੈ ਧਾਮ ਮਾ
 ਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦੀ ਲਿਜਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹੁਰੀ ਚੀਜ ਜੇਈ ਨਿਪੰਜ
 ਬਲਾਵੈ ॥ ਧੈਰ ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਵੈ ਇਤੈ ਸੇ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ੩੨੧ ॥ ਕਹੈ ਅੰਸ ਜਾਈ ਤ
 ਟੰ ਪਬ ਪਾਲਾ ॥ ਨਹੀ ਦੇਤੁ ਹਾਥੀ ਸੁਨੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਨਾਥੀਰ
 ਲਿਓ ਦੂਤ ਧਾਈ ॥ ਤੁਬੈ ਤੀਰ ਰਾਵੈ ਪਹੁ ਚਮੇ ਸੁਆਈ ॥ ੩੨੨ ॥ ਸਭੈ ਭੇ
 ਦ ਸਾਰਾ ਕਯੋ ਦੂਤ ਸੇਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦੇਵੈ ਕਹਿਓ ਤਾਸ ਜੇਈ ॥ ਨਹੀ
 ਦੇਤੁ ਦੀਤੀ ਜਬੈ ਦੂਤ ਗਾਏ ॥ ਕੁਪਯੋ ਰਾਵ ਮੁੜੀ ਸੁਮੰਤੀ ਬੁਲਾਏ ॥ ੩੨੩ ॥
 ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਅੰਕੁਟ ਵਾਰ ਕੋ ਨਿਪਤ ਟਕਹੀ ਹਕਾਰਾ ॥ ਬਾਰਣੇ
 ਵਇਹ ਲੀਜੀਏ ਕਰੀਏ ਪੇਚ ਹਜਾਰਾ ॥ ੩੨੪ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਬ ਰਾ
 ਵ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਹਿ ਨਿਪ ਸੰਗਾ ॥ ਨਿਪਤ ਮਕੋਲਾ ਜਮ ਨਹੀ ਜਿਨ ਇਹ ਕੋਰੇ ਕੁ
 ਏਗਾ ॥ ੩੨੫ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਤੁਮਕੋ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਨ ਇ
 ਹ ਕੀਜੈ ਝੂਠ ਅਕਾਜਾ ॥ ਅਚੁਤ ਨਾਬ ਗੁਰੁ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤਾ ਸੰਗ ਰਾਖ

ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥ ੩੨੬ ॥ ਜੇ ਤਾ ਸੰਗ ਨਿਸਦਿਨ ਹਿਤ ਕੈ ਹੋ ॥ ਜਨੀ ਮੈ ਕਵ
 ਨ ਮਰਾਤ ਬਪੈ ਹੋ ॥ ਕਹਾ ਕਰੀ ਯਹ ਜੀਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਤ ਜਿਨ ਕੀ
 ਜਿਐ ਰਾਗਾ ॥ ੩੨੭ ॥ ਫਹ ਨਿਜ ਛੀਰ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਦਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਰਤ
 ਨ ਗਿਹ ਭੁਰੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਪੁਰਨ ਕਰ ਮਾਤੀ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਬਾ
 ਤਨ ਕੀ ਜੈਤਾਤੀ ॥ ੩੨੮ ॥ ਸੇਵ ਬਿਨ ਮੈਰ ਨਹੀ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਨਨਕ
 ਕਾ ਗਿਹ ਸੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਯਹ ਰਾਜਤ ਇਹ ਬਾਨਾ ॥ ਤਿ ਪਰਮ
 ਵਰ ਜਬਰ ਨਹੀ ਰਾਨਾ ॥ ੩੨੯ ॥ ਅਧਿਕ ਭਾਗ ਇਹ ਭੁਕੇ ਜਾਗੇ ॥ ਜਾ
 ਮਹਿ ਨਿਸਦਿਨ ਅਸ ਅਨੁਗਾਗੇ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਸੰਗਾਤਿ ॥ ਇਤ ਆਵਤਾ ॥
 ਮਨਸਾ ਪੁਰ ਅਧਿਕ ਬਿਗਾਸਾਵਤਾ ॥ ੩੩੦ ॥ ਤੁਮਹੂੰ ਨਿਸਦਿਨ ਕਰੇ ਦਿ
 ਦਾਰਾ ॥ ਕਹਾ ਬਾਤ ਇਹ ਕਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਧਿਕ ਰਾਵ ਸਮ
 ਝਾਯੋ ॥ ਤਦ ਪੁਰੁ ਚੀਤ ਨਹੀ ਲਿਯਾਯੋ ॥ ੩੩੧ ॥ ਬਿਲਤ ਭੁਯੇ ਬਚਨ
 ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਆਗੇ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਸੇਵੈ ਮੈ ਜਾਈ
 ॥ ਮੈ ਨਹੀ ਸਿੱਖ ਨ ਪਾਹੁ ਲਖਾਈ ॥ ੩੩੨ ॥ ਮੈ ਨਿਜ ਭੀ ਮਚੈ ਦਗਿਰ ਰ
 ਜਾ ॥ ਰਾਜ ਪੂਤ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਤਾਜਾ ॥ ਏਕੈ ਸਹੀ ਦੇਵ ਹਮ ਮਾਨੈ ॥ ਮਾਨਸ
 ਕੈ ਮਾਨਸ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ੩੩੩ ॥ ਨੀਚ ਲੋਗ ਕਹਿਨ ਹਲਵਾ ਸੀ ॥ ਤਾ ਕ
 ਹ ਕਹਤ ਆਦਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਮੈ ਕਹ ਭਲੀ ਬਾਤ ਇਹ ਨਹੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪ
 ਰੇ ਚਰਨ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ੩੩੪ ॥ ਤਦ ਪਜਾਉ ਬਿਲ ਮਨਹੀ ਲਾਉ ॥ ਸੀਦ
 ਸ ਬੀਸ ਰਾਵਤ ਹ ਪਾਉ ॥ ਭਾਈ ਰਾਜ ਪੂਤ ਬਰ ਬੀਰਾ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਮੁ
 ਝਕੇ ਹ ਸੇਵ ਜੀਰਾ ॥ ੩੩੫ ॥ ਰਾਜ ਪਤਿ ਲੈਨ ਕੁੰਭ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਭੁਯੇ ਸਿ
 ਖ ਸਾਰੇ ਬਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਯਹ ਕਲੀਕ ਨਿਜ ਕੁਲ ਹ ਲਗਾਉ ॥ ਤੂੰ ਇਹ ਤੁ
 ਮਰੇ ਬਚਨ ਕਮਾਉ ॥ ੩੩੬ ॥ ਅਪਨੇ ਜੋਰ ਰਾਜ ਗਾਹਿ ॥ ਲੈਊ ਨਾਤਰ

ਖੇਦ ਧਰਨ ਤੇ ਦੇਹੀਆਰੇ ਹਜਰਤ ਸੇ ਇਮ ਭਈ ਪੁਨ ਹਮ ਸੇ ਜੇ ਇ
 ਹ ਬਿਧ ਵਈ ॥ ੩੩੭ ॥ ਦੇਖਾ ਕਹਾ ਭਾਜ ਕਰ ਜੈ ਹੋ ਕੋਟ ਉਪਾਟ ਕਰੀ
 ਮਹ ਦੇ ਹੋ ॥ ਤੈ ਅਬ ਬਾਤ ਸਹੀ ਇਹ ਕਰੁ ਰੇ ॥ ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਗੁਰੂ ਕਨ ਰੁ
 ਰੇ ॥ ੩੩੮ ॥ ਇਹ ਬਤੀਆਂ ਤੁਕੇ ਕਹੇ ਜਾਈ ॥ ਰਾਜੈ ਬਿਨੈ ਚਰਨ ਪਰਪਾ
 ਈ ॥ ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਲੇਗਾ ॥ ਹਮ ਰੇ ਆਟਨ ਲਗਨ ਸੀ ਜੋ ਗਾ ॥
 ਉਨ ਕੇ ਦਿਖਾਟਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਹਾਥੀ ਦੇਹੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੩੩੯ ॥
 ਰਸਾਟ ਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸਬੈ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸੈ ਕੋ ਸਿਖਾਰਾ ॥ ਪੁਨੀ ਰਟ
 ਗਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਕੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ੩੪੦ ॥ ਜਥਾ ਮੋਹ ਗਈ ॥ ਤਿਥੈ ਭਾਖ ਜਾ
 ਈ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਜਾਨੀ ॥ ਭਰੈ ਨ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ੩੪੧ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਹੋਤੀ ॥ ਉ
 ਰੀਗੇ ਸੁਖੇਤੀ ॥ ਜਿਨੈ ਤਾਤ ਮਾਰਾ ॥ ਭੁਯੇ ਨਾਹਿ ਛਾਰਾ ॥ ੩੪੨ ॥ ਧਨੀ ਕੇ ਉ
 ਪਾਈ ॥ ਕਰੈ ਲੈ ਬਨਾਈ ॥ ਜਟ ਸੇ ਗਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਲੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੪੩ ॥
 ॥ ਬਨੀਏ ਲਬਾਨੇ ॥ ਭੁਏ ਸਿਖ ਆਨੇ ॥ ਹਮ ਰਾਜ ਪੂਤਾ ॥ ਅਨੈ ਆਵਧੂਤਾ ॥
 ੩੪੪ ॥ ਜੋਗੀ ਸੀਨਿਆਸੀ ॥ ਬਿਰਾਗੀ ਬਿਪਾਸੀ ॥ ਤਿਨੈ ਰਾਜ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰੀ
 ਨਾਮ ਜਾਨੈ ॥ ੩੪੫ ॥ ਇਮ ਕੈ ਹਕਾਰਾ ॥ ਪਠਿਓ ਕੋਟ ਵਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸ ਆ
 ਯੋ ॥ ਸੀਦੇ ਸਾ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩੪੬ ॥ ਪਰਿਸੀਸ ਲਾਈ ॥ ਸਭੈ ਲੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਕੁੰਤ ਦੀਜੈ ॥ ਬਭੇ ਜਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ੩੪੭ ॥ ਨਹੀ ਆਪ ਮਾਨੀ ॥ ਅਸੀ ਲੈ ਦਿ
 ਖਾਨੀ ॥ ਜਿਤਾ ਜੋਰ ਸਾਰਾ ॥ ਲਗਾਵੈ ਨਿਪਾਰਾ ॥ ੩੪੮ ॥ ਨਹੀ ਨਾਗ ਦੇਨ
 ॥ ਕਰੈ ਬਾਤ ਕੇਨਾ ॥ ਕਹੇ ਤਾਸ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਬਾਤ ਕਾਈ ॥ ੩੪੯ ॥ ਜਿਤੀ
 ਬਾਤ ਸਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਲੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਹੀ ਕੋਟ ਵਾਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ॥ ੩੫੦ ॥
 ॥ ਭੁਰੈ ਨਾਥ ਗਈ ॥ ਕਹਾ ਜਾਗ ਭਾਈ ॥ ਚੁਗੱਤੇ ਸੁਸੀਰਾ ॥ ਭੁਯੇ ਅਸੇਵ
 ਗਾ ॥ ੩੫੧ ॥ ਪਿਤਾ ਮੋਰਧਾਈ ॥ ਵਯੋ ਸੀਸ ਜਾਈ ॥ ਕਰੇ ਤਾਸ ਨਾਸਾ ॥

ਨਿਜੀਇਛੁ ਬਾਸਾ॥੩੫੨॥ਕਹਾਹੈਤੁਮੁਰੀ॥ਹੁਮਾਉਦੁਸੁਰੀ॥ਜਹਾਗੀ
 ਰਮੁਆ॥ਸੁਤੰਤਾਸੁਖੁਆ॥੩੫੩॥ਚੋਪਈ॥ਸਾਹਜਹਾਂਕਿਹਠਾਂ
 ਹੈਜੀਆ॥ਸਰਬੈਕਾਲਜਾਲਬਸਥੀਆ॥ਗੁਰੂਸਦਾਜੀਵਤਸਭਕਾ
 ਲਾ॥ਉਨਕੋਨਾਸਭਮੇਦਰਹਾਲਾ॥੩੫੪॥ਕਹਾਮਾਤਜੇਰਾਇਬਖਾਨੀ
 ॥ਕਹਰਨਮੁਪੈਸੁਨਬਚਕਾਨੀ॥ਜੇਜੈਸੀਮਨਸਾਕਰਸੇਵੈ॥ਪ੍ਰਾਪਤਹੈ
 ਤਤਨਕਨਹੀਭੇਵੈ॥੩੫੫॥ਰਿਧਿਸਿਧਮਾਨਕਮਨਮੇਤੀ॥ਦੂਧਪੂਤਗ
 ਜਕੀਚਨਜੇਤੀ॥ਹੈਰਬਚਾਰਪਦਾਰਥਜਾਨਾ॥ਇਵਾਦੁਕਜੇਨਹੀਅਸ
 ਨਾ॥੩੫੬॥ਸਰਬਗੁਰੂਕੇਗਿਹਮਹਿਅਹੀ॥ਸੇਵਕਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਸ
 ਹੀ॥ਜੇਰਾਕਰਮਾਂਗੈਜੇਕੋਈ॥ਖੜਗਧਾਰਪਾਵਤਹੈਸੇਈ॥੩੫੭॥
 ਦੇਹਰਾ॥ਸਰਬਬਾਤਜੇਨਿਪਕਹੀਇਤਪ੍ਰਭਦਈਸੁਨਾਇ॥ਬਿਸ
 ਮਰੂਪਕੁਟਵਾਰਹੈਪਾਇਨਲਾਗੇਧਾਇ॥੩੫੮॥ਰਸਾਵਲਛੰਦ
 ॥ਧੰਨਧੰਨਮਗਾਈ॥ਤੁਝੈਤੇਲੁਕਾਈ॥ਰਖੈਕੌਨਕੋਈ॥ਮਹਾਮੂੜਸੇਈ
 ॥੩੫੯॥ਤਿਨੈਕਾਲਆਹੀ॥ਮੁਖੰਤੇਰਮਾਹੀ॥ਕਹਾਕੇਲੁਕਾਵੈ॥ਧਰਾ
 ਮੈਕਮਾਵੈ॥੩੬੦॥ਨਹੀਤੇਰਿਛਾਨੀ॥ਕਰੈਅੰਗਿਆਨੀ॥ਮਹਾਮੂੜਰਾ
 ਈ॥ਨਹੀਸਾਰਕਾਈ॥੩੬੧॥ਹਮੈਦਾਸਤਾਕੇ॥ਲਿਜੈਨਾਬਲਾਖੈ॥ਕਰੀ
 ਦਾਸਆਖੀ॥ਜਿਤੀਰਾਵਭਾਖੀ॥੩੬੨॥ਚੋਪਈ॥ਧੰਨਧੰਨਸਾ
 ਹਿਬੁਅਵਤਾਰੀ॥ਗਾਫਲਗੰਜਸੰਤਹਿਤਕਾਰੀ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਏਕਰਸ
 ਰੁਤਾ॥ਸਾਹਿਬਰਾਮਦਾਸਪਰਨੰਤਾ॥੩੬੩॥ਭੂਤਭਵਿਖਲਖਨਸਭ
 ਜੇਗਾ॥ਜਾਨਤਰਾਵਨਮੂੜਪ੍ਰਯੋਗਾ॥ਤੈਸਭਪਵਕੀਜਾਨਤਬਾਤਾ॥ਤੇਤੇ
 ਲੁਕਕਰੈਮਨਮਾਤਾ॥੩੬੪॥ਹਮਤਾਕੇਸੇਵਕਮਹਾਰਾਜਾ॥ਤਾਕੀਕਹੀ
 ਕਰਤਭਵਕਾਜਾ॥ਤੁਮਹਮਕਹਸੇਵਕਨਿਜਜਾਨੈ॥ਯਾਮੈਰਤੀਨਮਿਓ

ਆਮਾਨੋ॥ ੩੬੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਸ ਕੇ ਬਿਹਸ ਬਾਕ
 ਕਹਾਈਨਾ॥ ਤੁਮਹ ਮਰੇਹੀ ਦਾਸ ਨਿਜ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨੇ ਪਈਨਾ॥ ੩੬੬॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਵਿਚੋਈ ਮਝਾਗਾ॥ ਇਕੈ ਧਾਮ ਬਾਰਾ॥ ਮੁਝੈ ਦਾਸ
 ਆਹੀ॥ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨਾਹੀ॥ ੩੬੭॥ ਕਹੋ ਗਵ ਪਾਹੀ॥ ਇਹੈ ਬਾਤੁ ਆਹੀ॥
 ਨਹੀ ਦੇਤ ਹਾਥੀ॥ ਜਬਾ ਜੇਗ ਗਾਥੀ॥ ੩੬੮॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੇ ਇਹ ਸਿੱ
 ਖ ਕਰੀ ਬਰਾਇ ਆਯੋ॥ ਬੀਚ ਅੰਬਾਰੀ ਲਿਖ ਸੁਦਿ ਖਾਯੋ॥ ਅਨੁਤ ਧਾਮ
 ਇਹ ਗਜ ਨਹੀ ਜਾਵੈ॥ ਕਰਣਾ ਸਿੰਧ ਚਵੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੩੬੯॥ ਤੋਨ ਦਾਸ
 ਕੇ ਬਚ ਕਰ ਦੂਰੀ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਕੁੰਚਰ ਦੇਤ ਹਜੂਰੀ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹਿਬ
 ਕੇ ਬੈਨਾ॥ ਚਲੇ ਦੂਤ ਮਨ ਰੰਚ ਕਭੈਨਾ॥ ੩੭੦॥ ਆਵਤ ਨਿਰਖਰਾਇ
 ਤਬ ਭਾਖੀ॥ ਕਹੁ ਕੁਟਵਾਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਖੀ॥ ਕਾਬਿਧ ਤੈ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਗ
 ਈ॥ ਗੁਟੁ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸੈ ਫੁਰਮਾਈ॥ ੩੭੧॥ ਮੈ ਤੁਮ ਕਹੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਨੁ ਨਾ
 ਥਾ॥ ਇਨ ਸੰਗ ਰਾਖੇ ਸਾ ਬਤ ਮਾਥਾ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਇਹ ਰਾਜਤ॥ ਇਹ ਰੰਗ
 ਤੇ ਬਲ ਪੈ ਸਰੁ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਰਾ॥ ੩੭੨॥ ਰਜਣਾ ਰੇ ਜੇਤ ਕਾਇਹ ਜਾਨਹਾ॥
 ਤੇ ਬਲ ਸਰਪਰ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ॥ ਤੁਮ ਗਿਹ ਅੰਧੈ ਕਟਨ ਖਜਾਨਾ॥
 ਜਬ ਕੁੰਚਰ ਆਵੈ ਇਹ ਥਾਨਾ॥ ੩੭੩॥ ਜਬ ਮੈ ਰਿਖਾ ਤੇ ਓਹ ਰਾਂਗ ਯੋ
 ॥ ਅਭਿ ਬੰਦ ਨ ਕਰ ਉਚਰਤ ਭਯੋ॥ ਮੇ ਕਹ ਨਿਪਤ ਪਰਮੇ ਮਹਾਰਾਜਾ॥
 ਗੋਪਤਿ ਕੁੰਭ ਲੈਨ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ੩੭੪॥ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਕੇ ਜੇ ਬਰ ਰਾਈ॥ ਤੋ
 ਨ ਜੁ ਇਨ ਕੇ ਸੁਤ ਕਹ ਆਈ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੀ ਲੋਗਾ ਦਿਆਲਾ॥ ਅੰਧੈ
 ਹਮ ਰੇ ਨਿਪ ਕੇ ਆਲਾ॥ ੩੭੫॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਖ ਗਵਨ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਹਾਥੀ
 ਦੇਹੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ਕਿਤ ਕਾਇਦ ਸਰਖ ਪੈ ਓਹ ਜਾਗਾ॥ ਫਿਰਿ ਪਰ
 ਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਗਾ॥ ੩੭੬॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਹਮੈ ਗਵ

ਮਾਹੀ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨਾਹੀ ॥ ਕਛੁ ਬਾਤ ਭਾਖੈ ਦਿਵੈ ਖਾਸਤਾਹੀ ॥ ਬਿਨ ਅੰਸ
 ਬਿਆਲਾ ਜੋ ਉਬਾਤ ਭਾਖੈ ॥ ਲਏ ਤਾਸ ਜਾਵੈ ਕਿਤੇ ਕਾਲ ਗਾਖੈ ॥ ੩੭੭ ॥
 ਜਿਨੈ ਯਾਹਿ ਹਾਥੀ ਸਿਖ ਲੈ ਚਢਾਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਅੰਸ ਬਾਤਿ ਹਜਰੀ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਅ
 ਨੰਧਾ ਮਕੈ ਨੈ ਕਰੀ ਨਾਹਿ ਜਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਾਪੈ ਚੰਦ ਮੰਦ ਪਾਈ ॥ ੩੭੮ ॥
 ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤ ਕੋਟਿ ਤਿਨੈ ਕੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਹੀ ਆਪ ਮਾਨੀ ਸੁਨੇ ਰਾਵ ਰਾਈ ॥
 ਅਗੈ ਜੋ ਮਤਾ ਚੀਤ ਆਪ ਸੁਆਵੈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਈ ਸੋਊ ਲੈ ਕਰਾਵੈ ॥
 ੩੭੯ ॥ ਸੁਨੈ ਦੁਤ ਫਕੀਰ ਜਿਹੋ ਚੀਤ ਰਾਈ ॥ ਬਡੇ ਕੋਪ ਕੀਨੈ ਸੁਧੁ ਮੰਓ
 ਰਾਈ ॥ ਇਹੈ ਨਾਗ ਲੋਟੈ ਤਬੈ ਜਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਨਹੀ ਖੇਦ ਕਾਢੈ ਬਜਾਵੈ ਸੁ
 ਬਾਜਾ ॥ ੩੮੦ ॥ ਦਿਖਾ ਕੋਨ ਥਾਨੈ ਲੁਕੈ ਗਾ ਸੁਜਾਈ ॥ ਉਤੈ ਪੈ ਚੁਗਤੇ
 ਇਤੈ ਪੱਬ ਰਾਈ ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੁਣੈ ਸਿਕਾਰੀ ਖਿਲਾਓ ॥ ਇਨੈ ਨਾਗ ਰਾ
 ਜੀ ਨਗਾਰੇ ਛਿਨਾਓ ॥ ੩੮੧ ॥ ਅੰਸ ਬੈਨ ਬੋਲੀ ਕਰੋ ਮੁੜ ਕਾਜਾ ॥ ਲਿ
 ਖੈ ਆਪ ਸਾਥਾ ਸਭੈ ਰੋਰ ਰਾਜਾ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਪਾਸੀ ਹਢੂਰੀ ਪਠਾਏ ॥ ਮੰ
 ਰੀ ਅੰਸ ਕੇਤਿ ਸਭੈ ਲੈ ਬਲਾਏ ॥ ੩੮੨ ॥ ਜਸੀ ਟਾਲ ਜਾਨੈ ਕੋਟੇ ਚੀਸੁ ਸੈ
 ਨਾ ॥ ਵਡੇ ਲੀਵ ਭੈ ਟਾਨ ਭੈ ਨਾਗ ਲੈ ਨਾ ॥ ਸਭੈ ਆਪ ਦੇਸੀ ਸੁਛੇਰੀ ਬੁਲਾ
 ਈ ॥ ਤਬੈ ਲੈ ਹਜਰੀ ਲਿਖੈ ਪਠਾਈ ॥ ੩੮੩ ॥ ਕਿਧੈ ਯਾਹਿ ਹਾਥੀ ਭ
 ਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੀਜੈ ॥ ਨਹੀ ਦੇਸ ਮਾਰੇ ਅਬੈ ਕੁਚ ਕੀਜੈ ॥ ਨਹੀ ਤੇਗ ਗੋਲੀ
 ਹਥ ਮਾਰੀ ਸਭਾਰੇ ॥ ਨਹੀ ਦੇਸ ਹੁਤੇ ਕਰੇ ਲੈ ਕਨਾਰੇ ॥ ੩੮੪ ॥ ਨਰਾਜ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪਰੋ ਜੁਰਾਟ ਕਾਗਦੀ ਹਜਰ ਮੱਧਿ ਆਇਯੋ ॥ ਰਬੈ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਲ ਮਾਤੁਲੀ ਹਜਰ ਜਾ ਸੁਨਾਇਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਏ ਕਮਰ ਜਹੈ ਕਹੇ ਤਤ
 ਖਦੀ ਜੀਏ ॥ ਪਰੋ ਨਰੇਸ ਕਾਗਦੀ ਕਹੇ ਤਬੈ ਲੀਜੀਏ ॥ ੩੮੫ ॥
 ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਸ ਗਾਯੋ ॥ ਅਗੈ ਲੈ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਪਦੀ

ਸੋਇ ਪਾਤੀ ॥ ਲਿਖੀ ਰਾਵ ਗਾਤੀ ॥ ੩੮੬ ॥ ਕਿਧੋ ਨਾਗ ਦੀ ਜੋ ॥ ਨਹੀ ਜੁਧ
 ਕੀ ਜੋ ॥ ਅਸੀ ਬਾਨ ਗੋਲੀ ॥ ਕਰੇ ਜੁਧ ਹੋਲੀ ॥ ੩੮੭ ॥ ਨਹੀ ਦੇਸ ਮਾਰਾ ॥
 ਕਰੇ ਜਾ ਕਨਾਰਾ ॥ ਪੜੀ ਮੈਸ ਪੜੀ ॥ ਹਸੇ ਨਾਥ ਅੜੀ ॥ ੩੮੮ ॥ ਭੁਲੀ
 ਆਪ ਮਾਨੀ ॥ ਨਹੀ ਚਿੰਤ ਠਨੀ ॥ ਲਿਖ ਫੇਰ ਫੇਰੀ ॥ ਕਹੇ ਤਾਗ ਦੇਰੀ
 ॥ ੩੮੯ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੁਧਾ ਮੀ ॥ ਇਛਾ ਦੇਤ ਕਾਮੀ ॥ ਤੁਮੈ ਜੈਸ ਗਾਈ ॥ ਹਮ
 ਚੀਤ ਭਾਈ ॥ ੩੯੦ ॥ ਕਹਾ ਮੈਰ ਜਾਨਾ ॥ ਲਰੈ ਗੋ ॥ ਟਿਕਾਨਾ ॥ ਰੂਰੇ ਫੀਲ
 ਦੇਨਾ ॥ ਅਸੀ ਹਾਥ ਲੈਨਾ ॥ ੩੯੧ ॥ ਇਹੈ ਧਰਮ ਛੱਡਾ ॥ ਲਿਖੇ ਜੈ ਸੁਪ
 ਤਾ ॥ ਕਰੇ ਗੋਨ ਦੇਰੀ ॥ ਇਹੈ ਚਾਹ ਮੇਰੀ ॥ ੩੯੨ ॥ ਗਾਏ ਦੁਤ ਧਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਯੋ ਕਰਾਈ ॥ ਦਈ ਬਾਨ ਗੋਲੀ ॥ ਕਰੀ ਸੂਰ ਦੇਲੀ ॥ ੩੯੩ ॥ ਸੁਬਾਨੀ
 ਨਿਖੀਰੀ ॥ ਅਸੀ ਧੋਪ ਚੀਰੀ ॥ ਤੁਫੰਗੀ ਕਟਾਰੀ ॥ ਦਈ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ॥ ੩੯੪
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੁਧ ਸਮਿਰੀ ॥ ਬਿਬਿਧ ਬਿਬਿਧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਇਤ ਦੀਨਾ ॥ ਅ
 ਪਨੀ ਅਪਨੀ ਮਿਸਲ ਮੈ ਸਭ ਜੋਧ ॥ ਦਿਓ ਕੀਨਾ ॥ ੩੯੫ ॥ ਚੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਕਟੇਰ ਤਬ ਮੈਸੋ ਬਿਵਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਸੈਯੋ ਕਹੇ ਸੁਨੀ ਮੈ ਬਤ
 ਨਿਪਾਰਾ ॥ ੩੯੬ ॥ ਯਾਕੋ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਤੁਮ ਆਛੋ ਕਰੈ ਬਨਾਇ ॥ ਇਹ ਤੇ
 ਪੈ ਅਤ ਬਲੀ ਹੈ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ॥ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੩੯੭ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸੁਨਹੁ
 ਰਾਵ ਜੁਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਤੇ ਪਹਿ ਇਹ ਅਤ ਸੈਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਇਹ ਅਪ
 ਨੈ ਬਲ ਤਨ ਧਰਿਹੈ ॥ ਟੁਕ ਟੁਕ ਤੁਮ ਰੇ ਸਤ ਕਰਹੈ ॥ ੩੯੮ ॥ ਨਾਗ ਮ
 ਤੰਗ ਸਿੰਘ ਦੈ ਜਾਨਹੁ ॥ ਦੈ ਨਾਗ ਬੀਧ ਨਿਪਤ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਜਟਨ ਦੇਸ
 ਭੀਤ ਰਹੇ ਹੋਈ ॥ ਕਾ ਬਿਧ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਸੁਨ ਲੇਈ ॥ ੩੯੯ ॥ ਤਾਤੇ ਯਾਕੋ
 ਕਰੇ ਉਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਦਿਗਤੇ ਇਹ ਦੇਹੁ ਟਰਾਈ ॥ ਏਕ ਬੀਸ ਭਾਈ ਹਮ
 ਜਾਨੀ ॥ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਨਿਜ ਸਾਥੁ ਬਖਾਨੀ ॥ ੪੦੦ ॥ ਹਮ ਸਭ ਹੀ ਤੁਮ ਰੇਹੈ

ਸੀਗਾਅਨਗਨਲਏਸੈਨਚਤੁਰੀਗਾਯਾਬਿਧਦੇਵਹਬਾਤਬਨਾਏ।
 ਗੁਰੂਗਾਵਜਿਨਇਕਦੈਜਾਏ। ੪੦੧। ਸੂਰਬੀਰਸੁੰਦਰਅਵਤਾਰੀ।
 ਇਤਪ੍ਰਭਜੁਸੋਕਹੈਸੁਧਾਰੀ। ਧਰਮਜੁਧਸਮਅਵਰਨਨਾਥਾਬੇਦ
 ਪੁਰਾਨਲਿਖੀਨਿਜਗਾਥਾ। ੪੦੨। ਯੈਬਤੀਅੰਜਿਉਂਜਿਉਂਸੁਨਿਪਾਏ
 ਅਸਸਤੁਅਸਤੁਲੈਧੁਪਪੁਜਾਏ। ਸੁਨਿਤਮਸੰਦਅੰਸਬਿਧਬਾਨੀ।
 ਮਾਤਾਪਹਿਭਾਖੇਸਭਆਨੀ। ੪੦੩। ਮਾਤਾਜੀਇਨਕੋਸਮਝਾਵਹੁ।
 ਜਿਨਰਾਜਨਸੇਰਾਬਢਾਵਹੁ। ਇਹਸਾਰਿਬਜਾਏਕੀਆਬਾਤਾਮਾ
 ਵਤਨਹਿਲੋਕਮਧਿਸਾਤਾ। ੪੦੪। ਮਹਾਨਿਰੁਰਕੋਤਕਇਹਜਾਨਹੁ।
 ਲੂਟਮਾਰਬਿਨਅਵਰਨਧਿਆਨੇ। ਵਿਲੀਕਹੈਲੂਟਲੈਆਵਹੁ। ਨ
 ਗਰਲਹੈਰਸੁਠਨਬੈਠਾਵਹੁ। ੪੦੫। ਕਾਬਲਪੁਨਗਜਨੀਸੁਪਿ
 ਸੀਗਾਮਾਰਬਖਾਰਾਕਰਸਾਰੀਗਾਨਿਸਦਿਨਯੈਹੀਦਰਬਗਾਵਾਏ
 ਬਾਰਕਜੋਨਿਜਸਦਨਲੁਟਾਏ। ੪੦੬। ਦੇਹਰਾ ਅਜਧਜੀਗ
 ਰਾਜਾਨਕੇਇਨਨਹੀਨਿਰਬੈਨੈਨਾਤਾਂਤੇਅਨਦਿਨਬਕਤਹੈਮਤਿਵਾ
 ਰਨਜੋਬੈਨਾ। ੪੦੭। ਚੌਪਈ। ਤੁਮਮਾਤਾਇਨਕੋਸਮਝਾਵਹੁ।
 ਅਪੁਨੇਕੁਲਕੀਰੀਤਸਿਖਾਵਹੁ। ਜੁਧਜੀਗਰਾਜਨਕੇਕਾਜਾਹਮਹੈ
 ਜਗਤਪੁਜਸਿਰਤਾਜਾ। ੪੦੮। ਤੁਰਕਨਸੈਆਗੇਯੈਰੁਈ। ਰਾਜਨ
 ਸੋਅੰਸੈਇਨਰੁਈ। ਉਤਹੈਮਹਾਂਚੁਗਤਾਦੇਖੀ। ਇਤੈਪਹਾਰਨਕੀਨੀ
 ਸੇਖੀ। ੪੦੯। ਯੈਮਸੰਦਮਾਤਾਸੈਆਖੈ। ਸੁਨਤਹਜੁਰਸੁਹਾਰਾਤਾ
 ਖੈ। ਮਾਤਾਜੁਕੇਅਤਿਰੁਪਾਹੀ। ਦੇਖੀਗਿਹਮਹਿਗੁਪਤਰਹਾਹੀ।
 ੪੧੦। ਦੇਹਰਾ। ਇਤੈਕਥਾਇਹਬਿਧਿਭਈਉਤਨਹਿਨੀਯੈਰਾਇ।
 ਸਰਬਭੇਟਤਿਨਸ੍ਰੋਨਸੁਨਪਤੀਆਵਈਪਠਾਇ। ੪੧੧। ਚੌਪਈ

॥ ਯੋ ਨਰ ਪਤਿ ਤਿਨ ਪਤੀ ਪਠਾਈ। ਵੀਜੈ ਦਾ ਸਿੰਧ ਕਹ ਜਾਈ। ਯੋ ਸੁ
 ਨ ਦੁਤ ਬੇਗ ਟਹ ਧਾਯੋ। ਆਨੰਦ ਪੁਰੀ ਬੀਚ ਟਹ ਆਯੋ। ੪੧੨॥ ਪਤੀ
 ਆਵਈ ਹਜੂਰ ਸੁਆਗੋ। ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਸੁਤ ਟਹ ਸਭਾਗੋ। ਸਰਬ
 ਫੇਰ ਕਰ ਜਬੈ ਸੁਬਾਰੀ। ਲਿਖੀ ਤਾ ਸਬਤੀ ਆਂ ਸਭ ਸਾਰੀ। ੪੧੩॥ ਦੇ
 ਹਰਾ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੇ ਬਸੈ ਆਪ ਇਹ ਬਾਨ। ਕਟਨ ਬਦਨ ਹਮ
 ਬਰਨੀ ਅੰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੇ ਪਾਨ। ੪੧੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਇਹ ਬਿਧ
 ਕੀ ਕਥਾ। ਯਾਮੋ ਲਿਖੇ ਦਾਸ ਨਿਜ ਜਬਾ। ਆਗੈ ਅਟਰ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਲੀ
 ਜੈ। ਭਾਖਤ ਦਾਸ ਕਾਨ ਮਹਿ ਕੀਜੈ। ੪੧੫॥ ਜੇ ਨਿਜ ਕੇ ਮਨ ਅੰ ਸ ਬਿਚਾਰੀ
 ॥ ਅਨੁ ਦੇਸ ਚਾਹਤ ਬਰਤਾਰੀ। ਤੋ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸੀ ਦੇਸ ਕਹ ਆਵੈ। ਜਿਹ ਰ
 ਏ ਤਿਹ ਮੇਦ ਬਢਾਵੈ। ੪੧੬॥ ਜਟਨ ਦੇਸ ਤੁਮ ਕਰੇ ਪਾਨ। ਬੁਝੇ ਭਾਗ
 ਤਿਹ ਭੁਮ ਪਛਾਨਾ। ਸਾਰ ਮੇਰ ਇਹ ਦੇਸ ਬਿਚ ਛੁਨਾ। ਸਰਜ ਪੁਤ ਕਾਨ ਦੀ
 ਸੁਲ ਛੁਨਾ। ੪੧੭॥ ਬਾਤਾਂ ਅੰ ਰ ਬਕਤ ਹੈ ਗਿਰੀ। ਮੱਧਿ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੂਣ
 ਸੁਬਾਰੀ। ਨਾਨ ਖੇਲ ਸਿਕਾਰ ਬਿਰਾਜੈ। ਯਾਕੋ ਨਿਰਖ ਦੇਸ ਸਭ ਲਾਜੈ।
 ੪੧੮॥ ਇਹ ਜੁ ਤੁਮ ਸੇ ਕਰ ਹੈ ਰਾਗ। ਨਿਸ ਦਿਨ ਅਧਿਕ ਹੋਰਿ ਰੇਖਾ
 ਰਾ। ਇਹ ਦਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਰੇ ਪਛੁ ਤੈ ਹੈ। ਅੰ ਸਰ ਗਯੇ ਫੇਰ ਨਹੀ ਪੈ ਹੈ। ੪੧੯॥
 ॥ ਯੋ ਪਤੀ ਆ ਤਿਹ ਨਿ ਪਤਿ ਪਠਾਈ। ਸਰੇ ਦਿਟਨ ਸਭੁ ਨ ਸੁਨ ਪਾਈ। ਸੁ
 ਨਤ ਮਸੰਦ ਬੇਗ ਦੇ ਧਾਏ। ਆਤਾ ਜੀ ਕੇ ਮੰਦਰ ਆਏ। ੪੨੦॥ ਤੁਟਨ ਰਾ
 ਵ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਸਾਰੀ। ਆਤਾ ਜੁ ਕੇ ਪਾਸ ਉਚਾਰੀ। ਮਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਾਹਿਨੀ
 ਰਾਜਾ। ਇਨ ਰਾਜਨ ਸੇ ਤਾਹਿ ਅਕਾਜਾ। ੪੨੧॥ ਤਿਨ ਯਹ ਭੇਦ ਜਬੈ ਸੁ
 ਨ ਪਾਯੋ। ਦਾਸਿੰਧ ਕਹੁ ਕੁਮਕਤ ਕਾਯੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਪਤੀ ਆਤ ਟਹ ਪਠਾਈ
 ॥ ਬੋਲੇ ਅਪਨੇ ਤਟ ਜਗ ਰਾਈ। ੪੨੨॥ ਅਬ ਮਾਤਾ ਹਮ ਯਾ ਬਿਧ ਕ

ਛੋ। ਕੋਟ ਜਤਨ ਇਨ ਕਹ ਲੈ ਗਛੋ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕੋ ਧੂਹ ਮ ਕਰੇ। ਲੈ
 ਇਨ ਕੋ ਭਿਹ ਮਾਰਗ ਪਰੇ। ੪੨੩॥ ਮਾਤਾ ਸੋ ਭਿਨ ਮੈ ਸਜਤਾਈ। ਪਾ
 ਨ ਕਰਨ ਕੀ ਬਾਤ ਪਕਾਈ। ਜਬ ਨਿਸਕਹ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁ ਗਿਹ ਆਯੋ। ਅਨ
 ਪ੍ਰਵਾਰ ਬੀਸ ਸਭੁ ਪਾਯੋ। ੪੨੪॥ ਭਵਨ ਰਾਵ ਕੀ ਅਸਤੁਤ ਕੀਨੀ। ਸੁੰ
 ਦਰ ਦੇਸ ਨਦੀ ਕਹ ਦੀਨੀ। ਤਾਸ ਮ ਸੁੰਦਰ ਦੇਸ ਨਦੀਨਾ। ਭਵਨ ਚਤਰ
 ਦਸ ਮਾਹਿ ਨ ਚੀਨਾ। ੪੨੫॥ ਸੁਰ ਸਿਕਾਰ ਅਧਿਕ ਭਿਹੋ ਰੇ ਲੈ। ਅਰੁ
 ਨ ਗੋਂਡਾ ਕਰੀ ਕਲੇ ਲੈ। ਭਾ ਲੋਕ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਗੀ ਅਸ ਪਾਰਾ। ਪਛਪ
 ਸੁਜਿਹ ਵਾਰਨ ਪਾਰਾ। ੪੨੬॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕੈ ਸਭੁ ਬਾਤ ਬਨਾਵੈ। ਕਹ
 ਯੋਰਿ ਆਂ ਤੇ ਕੁਚ ਕਰਾਵੈ। ਰੇਰਾ ਜਿਤ ਕ ਨਾਥ ਕਾ ਜਾਨਹੁ। ਏਕ ਚਿਰ
 ਸਭੁ ਹੀ ਪਹਿ ਚਾਨਹੁ। ੪੨੭॥ ਸਹਨ ਸਾਹ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਤਾਰੀ। ਜੁ
 ਧ ਕਰਨ ਕੀ ਕਰੀ ਤੁਆਰੀ। ਕੋਟ ਭਾਂਤਿ ਸਬੁ ਸਮਝਾਏ। ਜੁ ਧ ਬਿ
 ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਅਵਰਨ ਗਾਏ। ੪੨੮॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਚਲਿ ਕੈ ਜੁ ਆਈ। ਪ
 ਕਰੇ ਚਰਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਜਾਈ। ਆਦਰ ਕੀਨ ਸੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਪੁਨ ਪਾਛੈ
 ਇਹ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ। ੪੨੯॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਸੁਰ ਬੀਰ ਰਨ ਧੀਰ ਜਗ
 ਤੇ ਸਮ ਅਵਰਨ ਕੋਇ। ਏਕ ਬਾਤ ਮੁਹਿ ਦੀਜੀ। ਮੈ ਭਾਖਤ ਮਾਤਾ ਸੋਇ।
 ੪੩੦॥ ਚੰਪਈ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਨਿਜ ਕਰੇ ਪਾਨਾ। ਪਨ ਭਾਰ ਬਕਰ
 ਯੈ ਬਿਧ ਨਾਨਾ। ਏਕ ਬਾਰ ਮਾਂਗੀ ਮਮ ਦੀਜੈ। ਆਗੈ ਜੋ ਰਾਵੈ ਸੋ ਕੀਜੈ।
 ੪੩੧॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਜੋ ਜਗ ਤੇ ਅਵਤਾਰਾ। ਤਾਤ ਮਾਤ ਨਹੀਂ ਆਇ ਸਟਾਰਾ।
 ਯੋ ਮਾਤਾ ਜਬ ਅਤਿ ਪਿਪਿ ਆਈ। ਨਿਰਖ ਨਾਥ ਕਹ ਦਯਾ ਸੁ ਆਈ।
 ੪੩੨॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਮਾਤਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਨ ਧੀਰ। ਸੀਮ
 ਖ ਸੋ ਤਬ ਯੋ ਕਹੇ ਮਾਤਾ ਜੁ ਕੇਤੀਰਾ। ੪੩੩॥ ਅਨਿਕ ਜੀਗ ਇਹ ਜਗਤ

ਮੈਂ ਹਮਕੋ ਬਨਿਹੈ ਆਇ। ਤਾਕੋ ਤਾਸ ਬਢਾ ਇਕਰਹਮ ਬਸਹੈ ਕਿਹ ਜਾ
 ਇ॥੪੩੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੁਧ ਕਰਨ ਜਗਮੈਂ ਹਮ ਆਏ। ਖੜਗ
 ਕੇਤ ਗੁਰਦੇਟ ਪਠਾਏ। ਅਬ ਤੇ ਮਾਤਾ ਜੁਧ ਹਮਾਨੀ। ਫਿਰ ਜਿਨ ਅੰ
 ਸੀ ਕਹੈ ਕਹਾਨੀ॥੪੩੫॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਭਾਖੀ।
 ਸੁਭਾ ਸੁਨਤ ਧਨ ਧਨ ਸੁਭਾ ਆਖੀ। ਇਨ ਮਿਲ ਕੈ ਸਬ ਬਚਨ ਉਚਾ
 ਰਾ। ਕਰਿਐ ਪ੍ਰਾਤ ਸੁਕੁ ਚਨ ਗਾਰੇ॥੪੩੬॥ ਸੁਯਾ ॥ ਦੀਨ ਦੁਆਲ
 ਕੇਤੀ ਰਤ ਬੈਨਿ ਜਯੋ ਬੰਤੀ ਅੰ ਕਰ ਮਾਤ ਸੁਨਾਈ। ਜੇ ਤੁਮ ਧੀਰ ਜਪ
 ਰਖ ਕੈ ਅਪਨੇ ਦਲ ਕੋ ਕਰ ਕੈ ਅਧਿਕਾਈ। ਆਯੁ ਪਤਾ ਜ ਸੁਬਾਸ ਨ
 ਲੈ ਗਜ ਬੀਰਨ ਕੋ ਕਰ ਕੈ ਇਕ ਜਾਈ। ਤੋ ਤੁਮ ਜੁ ਇਨ ਰਾਜਨ ਸੋ ਇਹ
 ਠਾਂ ਕਰਿਐ ਇਨ ਰੈਨ ਲਰਾਈ॥੪੩੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਇਹ
 ਭਾਂਤਿ ਕੈ ਦਖਾ ਸਿੰਧ ਸਮਝਾਇ। ਸਾਹਮੈ ਰਕੇ ਦੇ ਸਕੋ ਦੀਨ ਕੁਚ ਕਰਾਇ॥
 ੪੩੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਦਭੁਤ ਧਮਾਇ ਬਖਸ਼ੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦ ਜੈਸੇ ਅਨਮਾਨੈ। ਆਗੈ ਕਹੈ ਅਟਰ ਪੁਨ ਜਾਖੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੁਪ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਮਮਲਾਖੀ॥੪੩੯॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੈ ਪੇਮ ਲਾਈ। ਚਿੰ
 ਤਾ ਕਾਲ ਜਾਈ। ਲਹੈ ਸੁਖ ਅੰਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੈਸਾ॥੪੪੦॥ ਬਸੈ
 ਤੋਨ ਆਲੈ। ਇਪੈ ਜੋਤੁ ਜੁ ਆਲੈ। ਜਗ ਕਾਲ ਨਹੀ। ਤਿਸੈ ਧਾਮ ਜਾ
 ਹੀ॥੪੪੧॥ ਰਿਪੰਨਾ ਸੋਹੇਈ। ਸੁਨੈ ਦਾਸ ਕੋਈ। ਜਿਸੈ ਭਾਟ ਲਾਈ॥
 ਪਦੈ ਸੋਪ ਦਾਈ॥੪੪੨॥ ਪੁਰੈ ਤਾਸ ਇਛਾ। ਲਹੈ ਲੱਛ ਲੱਛਾ। ਭੁਯੋ
 ਧਿਆਇ ਪੁਰਾ। ਬਜੇ ਆਨ ਤੁਰਾ॥੪੪੩॥

ਇਤੋ ਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਾਜ ਅਭਿਖੇਕ
 ਬਰਨਨੀ ਧਿਆਇ ਪੰਚਮ ਸਮਾਪਤ ਹ॥੫॥੨॥

॥ ਸੁਏ ਆ ॥ ॥ ਰੈਨ ਬਿਤੀਤ ਨਿਚੀਤ ਭਈ ਪੁਨ ਪੁਤ ਚ ਦੁਯੋ ਦਿਨ ਕੇ ਬ
 ਰ ਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਨ ਦੇ ਆਲ ਜਗੇ ਪੁਨ ਸੇਵਕ ਬੋਲ ਕੇ ਯੋ ਫੁਰਮਾ
 ਈ ॥ ਜਾਇ ਕੇ ਬੇਗ ਨਗਾਰ ਕੋਰੇ ਫਹਮਾਨ ਚਲੇ ਮਨ ਮੋਰ ਬਦਾਈ ॥
 ਨਾਦ ਬਜੇ ਸੁ ਸੁਚੇਤ ਭਏ ਸਬ ਕੁਚ ਕਰਾਨ ਕੀ ਬਾਤ ਜਤਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਸਕਲ ਕੁਚ ਕੀ ਕਰੀਤ ਆਗੀ ॥ ਗਜ ਬਾਜਨ ਪਰ ਪਾਖ
 ਰ ਰਾਗੀ ॥ ਪੁਨ ਸੀ ਮੁਖ ਸੋਯੋ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਤੁਪ ਖਾਨ ਪੁਤਿ ਆਇ ਸਦੇ
 ॥ ੨ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾਲੀ ॥ ਗਰਜੀ ਕਰਾਲੀ ॥
 ਤੁਪ ਅੰਤੁ ਫੰਗੀ ॥ ਜਗੇ ਲੈ ਭੁਜੰਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕੁਪੈ ਦੁਤ ਸਾਰੀ ॥ ਸੁਨੈ ਨਾਦ
 ਭਾਰੀ ॥ ਮਨੇ ਮੇਘ ਘੋਰਾ ॥ ਭੁਯੇ ਅੰਸ ਸੋਗਾ ॥ ੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਦੇਸ ਚਾਲ ਪੁਤ ਕਰੀ ॥ ਸਹਰ ਪਾਟਟਾ ਕੀ ਸੁਧ ਧਰੀ ॥ ਧੁਜਾ ਪਤ
 ਕਾ ਪੁਰਤ ਨਗਾਰੇ ॥ ਗਏ ਕੁਚ ਦਰ ਕੁਚ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਦੁਤਨ ਕਾ ਕਾਰ
 ਮੁਖ ਕਰਯੋ ਅਬਲਗ ਧੋਵਤ ਉਤਰਨ ਪਰਿਯੋ ॥ ਜੈ ਜੀ ਕਰੀ ਤੈਸ
 ਅਗ ਪੈਰੈ ॥ ਅੰਸ ਸਮੈ ਕੋ ਫਿਰ ਪਛੁ ਤੈਰੈ ॥ ੬ ॥ ਕਰਤ ਕੁਚ ਦਰ ਕੁਚ
 ਸਿਧਾਏ ॥ ਨਾਹਿਨ ਕੇ ਦੇਸ ਨ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਭੇਦ ਨ ਰੇਸ ਜਬੈ ਸੁਨ ਪਾਏ
 ॥ ਲੈਨ ਅਗ ਮਨੇ ਆਪ ਸਿਧਾਏ ॥ ੭ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪੁਪਾਤ ਛੰਦ ॥ ॥
 ਮਿਲੇ ਆਨ ਰਾਜਾ ਪੁਭ ਪਾਸ ਜਾਨੇ ॥ ਕਰਮੇ ਭਾਟ ਭਾਰੇ ਕਥੇ ਕੋਨ ਗਾ
 ਨੇ ॥ ਤਨੇ ਮਨੀ ਭੇਟੇ ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਭਈ ਪੂਰ ਆਸੀ ਜਿਸੀ ਤਾਹਿ ਕੀ
 ਨੀ ॥ ੮ ॥ ਮਧਿ ਨਾਹਿਨ ਲੈ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿਧਾਏ ॥ ਸਭੈ ਧਾਮ ਆਛੈ ਪਾਇ ਤੈ
 ਕਰਾਯੋ ॥ ਭਲੇ ਭੋਜ ਦੀਨੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਕਰੇ ਰੰਗ ਰੂਪ ਘਨੇ ਯੋ ਅ
 ਪਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਕਹਯੋ ਏਕ ਦਿਯੋ ਸੰਨ ਰੇਸ ਬਚਾਨੀ ॥ ਸਭੈ ਰਾਜ ਆਪੰਜਿ
 ਤੇ ਮੋਰ ਬਾਨੀ ॥ ਜਹੀ ਬਾਨ ਆਪੰਜਿ ਪਾਸਿੰਧ ਗਾਵੈ ॥ ਤਹੀ ਬਾਨ ਦਾਸੀ

ਸਿਟਰ ਲੈ ਕਰਾਵੈ॥੧੦॥ ਚਦੈ ਜੋ ਸਿਕਾਰੀ ਪੁਰੁ ਆਪ ਜਾਈ॥ ਤਬੈ ਲੈਨ
 ਰੇਸੀ ਸੀਰੀ ਜੋ ਸਿਧਾਈ॥ ਸਭੈ ਭੁਮ ਹੇਰੀ ਬਨ ਜਾਹਿ ਤਾਹੀ॥ ਦਿਖੀ ਦੀਨ
 ਦੁਆਲੇ ਖੁਸੀ ਮਧ ਆਈ॥੧੧॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ॥ ਸਭੈ ਸੁਭੁ ਮਹੇਰ
 ਕੈ ਪੁਰੁ ਸੁਬੈ ਨ ਗਾਇਯੋ॥ ਇਹੈ ਸੁਭੁ ਮਾਛੁ ਹੈ ਹਮੈ ਸੁਚੀਤ ਭਾਇਯੋ
 ॥ ਗਿਰੀ ਸੁਐਰ ਬਾਟ ਕਾ ਨਦੀ ਅਨੁਪ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਸੁਤਾ ਸੁਜਾਨ ਭਾਨ
 ਕੀ ਉਸੈ ਦੁਤੈ ਬਖਾਨੀ ਐ॥੧੨॥ ਸੁਸੁਧ ਮਧਿ ਭੁਮ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੁਆਲ
 ਹੇਰਿ ਕੋ॥ ਕਹਯੋ ਨਰੇਸ਼ ਏਸ ਕੋ ਕਰੈ ਕਿਲਾ ਸੁਘੋਰ ਕੋ॥ ਬਿਨਾ ਸੁਕੋਟ
 ਆਸਰੈ ਨ ਚਾਹੀ ਐ॥ ਨਰੇਸ਼ ਕੋ॥ ਸੁਜੁਧ ਕੁਧ ਭੁਮ ਮੈ ਅਨੇਕ ਹੈ ਛਿਤੈ ਸ
 ਕੋ॥੧੩॥ ਸੁਮਾਨ ਬੈਨ ਗਟ ਜੁਤਿ ਸੁਜੈ ਕਾ ਮਧਾਰਿਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜੈਸ
 ਨਾ ਬਜੁ ਮੁਖਾਰ ਬਿੰਦ ਸਾਰਿਯੋ॥ ਪਠਾਇ ਆਪ ਦਾਸ ਕੋ ਪੂਜਾ ਸਭੈ ਬਲਾ
 ਇਕੋ॥ ਕਿਲਾ ਸੁਘੋਰ ਕਾ ਮਕੋ ਦਈ ਸਭੈ ਲਗਾਇਕੋ॥੧੪॥ ਜਿਤੀ ਸੁਸਾ
 ਧ ਸੰਗਤੀ ਹਜੁਰ ਫੌਜ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਉਤੈ ਨਰੇਸ਼ ਧੀਰ ਕੀ ਜਿਤੀ ਪੂਜਾ ਜਹ
 ਨੀ ਐ॥ ਸਭੈ ਲਗੇ ਦੁਗੇ ਸਕੇ ਮਹਾ ਸੁਮੇਦ ਧਾਰਿਕੋ॥ ਸੁਪਾਂਚ ਸਾਤ ਰੇਜ
 ਮੈ ਲਯੋ ਕਿਲਾ ਸੁਤੁ ਆਰਿਕੋ॥੧੫॥ ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਪੰਥਰੈ ਸਜੁ ਬਰੈ ਮਿ
 ਲਾਇਕੋ॥ ਧਰਿਯੋ ਦੁਗੇ ਸੁਨਾਮੁ ਲੈ ਪੁਰੁ ਸੁ ਮੰਦ ਪਾਇਕੋ॥ ਸੁਮਧਿ
 ਜਾਨ ਤਾਸ ਕੇ ਲਗੇ ਸੁਰੇਰ ਨਾਥ ਕਾ॥ ਭੁਏ ਪੁਸੀਨ ਗਟ ਜੁ ਨਿਹਾਰ ਐ
 ਸਗਾਥ ਕਾ॥੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਗਰ ਬਿਰਾਜਿਤ ਉਤੁ ਸਿਰੀਇਤ
 ਨਾਹਨ ਕੀ ਹੰਦਾ॥ ਅਧਿ ਭਾਗ ਦੋਹਾਨ ਕੇ ਲਗੇ ਨਾਥ ਕੇ ਗੰਦਾ॥੧੭॥
 ਐਸ ਕਹੀ ਪੁਰ ਗਟ ਕੇ ਤਾਗ ਚਿੰਤ ਨਿਪ ਗੀਗਾ ਤੇਰ ਭੁਖ ਮਧਿ ਅਰੁ
 ਨ ਕੇ ਪਰਨ ਨਦੇਸਾਂ ਪੈਰਾ॥੧੮॥ ਸਾਰ ਮੇਰ ਕੇ ਦੇਸ ਮੈ ਜਮੁਨਾ ਨਦੀ ਕਿ
 ਨਾਗਾ॥ ਨਗਰ ਬਸਾਯੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰੀ ਜਨੁ ਕ ਅਸੁ ਰਾਰਿ॥੧੯॥

ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ ॥ ਇਕੈ ਅਸੁਰਾਜੀਚਫੇਅਵਤਾਰੀ। ਧੁਨੀਪਾਂਦ
 ਟੈਕੀਸੁਨੀਤਾਸਭਾਰੀ। ਚੁਰਯੇਜਾਨਘੋਰਾਦਏਵੈਉਤਾਰੀ। ਧਰਯੇ
 ਪਾਵਟਾਨੁਇਮੰਨਾਮੁਚਾਰੀ॥ ੨੦॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁਜੁਧਰੇਉਤਾਰ
 ਪਗਪੰਕਜਇਤਪਾਵਟੇ। ਤਾਂਤੇਧਰਯੇਦਿਆਰਨਾਮੁਸਿਰੋਮਣਿਪਾਵ
 ਟਾ॥ ੨੧॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ ॥ ਅਪੋਆਪਲਾਗੋ। ਰੇਰਾਏਸਭਾ
 ਗੋ। ਕਿਧੋਕੋਸਮਾਹੀ। ਬਨਯੋਕੋਟਆਹੀ॥ ੨੨॥ ਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਯਾ
 ਰਾ। ਕਰੈਯੋਬਿਹਾਰਾ। ਲਿਖੈਕਲਮਜਾਰੀ। ਰਖੈਠੈਜੋਸਾਰੀ॥ ੨੩॥
 ਸਿਪਾਹੀਜੁਆਣੈ। ਸੁਜਾਨੇਨਪਾਵੈ। ਲਿਖੈਤਾਸੁਚੀਰਾ। ਕਰੈਆਪ
 ਬੀਰਾ॥ ੨੪॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦ ॥ ਹਿੰਦੁਜੁਅੰਤੁਕੋਸਨੀਜਿਕੋਸੁਬੀਰਅ
 ਟਈ। ਸੁਹੇਇਬੇਗਚਾਕਰੰਚਿਹਰਾਜੁਲੈਲਿਖਾਟਹੀ। ਸੁਨੇਜੁਅੰਸ
 ਬਾਤਕੋਪਠਾਨਜੁਆਨਆਇਯੋ। ਬਸੀਸੁਜਾਨਦਾਮਲੋਸਹਸਪਾਂਚ
 ਧਾਇਯੋ॥ ੨੫॥ ਭੁਲੇਸੁਅੰਰਭੀਖਨੰਖਨੰਨਜਾਬਤੰਟਈ। ਸਿੰਦ
 ਰਜਾਨਤੋਨਕੇਬਰੇਬਖਾਨਿਯੈਸੁਈ। ਲਿਖੀਤਿਨੈਸੁਚਾਕਰੀਰਕੋ
 ਹਜਰਮੈਸਬੈ। ਸੁਅੰਰਭੈਪਨੇਰਖੇਜਿਤੇਹਜਰਮੈਤੁਬੈ॥ ੨੬॥ ਪਟਿ
 ਤਚਾਰਚਿਤ੍ਰਤੀਜਿਤੇਕਿਕਾਨਆਵਈ। ਲਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮੇਲਕੈਨਜਾ
 ਨਏਕਪਾਵਈ। ਬਸਯੋਪਵਿਤ੍ਰਪਾਂਟਟਾਅਨੂਪਰੂਪਜਾਨਿਯੈ। ਪੂਰੀ
 ਸੁਗੀਰਟਾਟਕੰਧਨੇਸਧਾਮਧਾਨਿਯੈ॥ ੨੭॥ ਪਵਿਤ੍ਰਜਾਮਨੀਰਕੰ
 ਸੁਤਾਦਿਨੇਸਜਾਵਈ। ਸੁਨੰਕੁਬੰਕੁਬਾਰਕੇਸੁਚੰਕੁਸੋਭਪਾਵਹੀ। ਅ
 ਨੰਕੁਤਾਹਿਰਾਟਕੁਸੁਰਾਜਪਾਵਜਾਨਿਯੈ। ਮਿਲਾਸਅਨਪਬਕੰਇ
 ਤੈਉਤੈਸਿਧਾਨਿਯੈ॥ ੨੮॥ ਬਸੀਅਨੂਪਭੂਮਕਾਸਭੈਸਤੋਨਥਾਨਕੀ
 ॥ ਆਭਾਸੁਅੰਸਪਾਵਹੀਬਲੀਮਨੇਦਿਵਨਕੀ। ਚਰਿਤ੍ਰਚਾਰਨਾਥ

ਕੇ ਲਖਨ ਦੇਵ ਆਵਹੀ ॥ ਨਿਹਾਰ ਚਾਰ ਬਾਨਕ ਬਿਸੰਮੋਹੇਇ ਜਾਵਹੀ
 ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਰ ਤਾਰ ਤੁਤ ਅੰਬ ਨੀਮ ਖੇਰ ਜਾਨਿ ਐ ॥ ਜਟੀ ਕਨੇਰ ਪੀਪਰੀ
 ਖਜੂਰ ਸੇਵ ਸਾਨਿ ਐ ॥ ਕਦੀ ਬ ਕੇਲ ਬਦਰੀ ਅਸੇਕ ਢਾਕ ਜਾਮਨੀ ॥
 ॥ ਘਨ ਘਨ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਬਿਮੋਹ ਦੇਵ ਕਾਮਨੀ ॥ ੨੯ ॥ ਭੁਰਿਯੋ ਸੁਜੀਵ
 ਜੀਤਨੀ ਬਨੀ ਅਪਾਰ ਸੋਹੀ ਐ ॥ ਕਰੀ ਝੰਖਾਰ ਕੀ ਸਰੀ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸ ਦੇਵ ਜੋ
 ਹੀ ਐ ॥ ਸਸੇ ਸਿਆਲ ਗੋਇਨੀ ਅਜਾਰਿ ਕੋਲ ਰੀਛਨੀ ॥ ਅਰੀਨ ਅੰਰ
 ਗੋਤੁ ਕੀ ਭਰਯੋ ਅਰਿਨ ਤੀਛਨੀ ॥ ੩੦ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ॥ ਯੋ ਸੁਭਰੇ ਬਨ ਪੂਰ
 ਨ ਮੇ ਪ੍ਰਭ ਅਨ ਚਰਿਤ ਰਚੇ ਬਰ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਟ ਸੁਰੀਰ ਸਭੈ ਤਿਹ ਆਵ
 ਤ ਅਨ ਅਭੁਤ ਕਰੈ ਸੁਵਿਦਾਰੀ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਬਤੀ ਅੰਬਰ ਪਾਵਨ ਸਾਹ
 ਠਤੇ ਕੀ ਕ ਗੀ ਸੁਰ ਬਾਰੀ ॥ ਅਨ ਮਿਲੇ ਪਗ ਪਾਵਨ ਮੇ ਤਬ ਬਾਜ ਉਠੀ
 ਕਰਨਾਇ ਨਗਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਅਚੁਤ ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਿਲਾਸ ਤੇ ਏਕ ਕਰੈ
 ਵਹ ਲੈ ਜੁਗ ਰਾਈ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਹੀ ਜੋ ਛਿਤੇ ਸੁਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋ ਬਰਨਾ
 ਥਕਹਾਈ ॥ ਸਾਹ ਠਤੇ ਸੁਵਤੇ ਨਗਰੇ ਸੁਰ ਸਾਥ ਕਲੁਰ ਜਿਸੈ ਕੁਰਮਾਈ
 ॥ ਆਇ ਬਿਰੋਧ ਹੁਤੇ ਇਨ ਕੋ ਅਬ ਏਕ ਕਰੈ ਤਜ ਦੀਨ ਲਰਾਈ ॥ ੩੨ ॥
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਤਬ ਰਾਜਨ ਯੋ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰੁਨਾਨਿਧ ਬ
 ਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕੁਨਕ ਕਢੁ ਜਗੀਰ ਸੁਰਾਰਹੁ ॥ ਅਧਿ ਰਸੋਈ ਦੇਗ ਨਿਹਾ
 ਰਹੁ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਉਨ ਕੀ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਹੁ ਜਬਦਨ ਘਨ ਜਿ
 ਉਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨੀ ਖਾਲ ਸਕੀ ਆਵਹੁ ॥ ਜੋ ਚਿਤ ਰਚੈ ਵਹੈ ਬ
 ਰੁਪਾਵਹੁ ॥ ੩੪ ॥ ਕੁਨਕ ਹਮਰੀ ਦੇਗ ਮਝਾਰਾ ॥ ਕੋਨ ਕਮੀ ਹੈ ਪਕਤ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਸਧ ਜਪਹ ਮੰਗੋ ਸੋਭਾਈ ॥ ਚਾਹੁਤੁ ਅਧਿਕ ਸੁਤੁ ਮਹਿ
 ਵਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਠਤੇ ਸਾਹਯੋ ਆਇ ਸਪਾਈ ॥ ਗਯੋ ਨਗਰ ਅਪਨੇ ਕਹ

ਧਾਈ ਨਾਹਿਨ ਪਤੀ ਨਗਰ ਨਿਜ ਗਯੋ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਇਥੈ ਸੁਖ ਕਯੋ
 ੩੭ ॥ ਸੁਏਆ ॥ ਜਾਮ ਸਟਾ ਸੁਚ ਦੇ ਦਿਨ ਬਾਝ ਨਹੋਇ ਕਿਸੈ ਸੁਹਜੂ
 ਰਦਿਦਾਰਾ ਪਾਠ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਜ ਪਾਵਨ ਛੰਦ ਕਥੈ ਕਿਸਨ ਅਵਤ
 ਗਾਭੇ ਜਨ ਕੈ ਸੁਅਰਾਮ ਕਰੈ ਕਛ ਫੇਰ ਜਗੈ ਮਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ ਫੇ
 ਰ ਸਿਕਾਰ ਚਢੈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਲੈ ਸੰਗ ਬੀਰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ੩੮ ॥
 ਸਿੰਘ ਨਸਾਬ ਲਗਾਵਹਿ ਬੀਰਨ ਦੁਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਰੇ ਹਥਿਆਰਾ ਏਕ
 ਲਰੇ ਸੁਕਟਾਰਨ ਸੇ ਨਿਜ ਜੇ ਬਰ ਬੀਰ ਬਚਿਤ ਅਪਾਰਾ ਏਕ ਬੀਦੁਕ
 ਨ ਸੇ ਲਰਹੀ ਵਹਤਾ ਸਕਰੈ ਹਰਿ ਜਛ ਨਿਹਾਰਾ ਵੀਨ ਦੁਆਲ ਕਿਥੈ
 ਬਨ ਭੀਤਰ ਲਾਇ ਰਹਿਓ ਇਹ ਜੁਧ ਅਖਾਰਾ ੩੯ ॥ ਮੋਰ ਸੁਸੇਰ
 ਘਨੇ ਜੁਹਨੇ ਪੁਨ ਏਕ ਅਗੀਸ ਬਡੋ ਬਲ ਧਾਨੀ ਮਾਰਿਓ ਮਰੇ ਨ ਕਿ
 ਸੁਭਟ ਤੇ ਬਲ ਰੂਪ ਭਯਾਨਕ ਹੈ ਵਹ ਜਾਨੀ ਦੇਸਨ ਦੇ ਸਭਟੇ ਸਬੁਲੇ
 ਪ੍ਰਭ ਕਾਹੂ ਨ ਤਾ ਸੰਗ ਟਾਰ ਕਰਾਨੀ ਚੀਰ ਸੁਬੀਰ ਪਹਾਰ ਡਰੈ ਵਹ
 ਕੇਹਰ ਹੈ ਕਿਥੈ ਕਾਲ ਨਿਦਾਨੀ ੪੦ ॥ ਵੀਰ ਘੁਗਾਭ ਸੁਤੰਤ ਭਯਾਨਕ
 ਰੇ ਮ ਬੁਰੇ ਜਨ ਸੇਹਿ ਜੁਤੀ ਗਾ ਆਨਨ ਚਾਰ ਸੁਪੁਜ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੰਜ
 ਮ ਬਕੁ ਵਿਪੈ ਮੁਖ ਧੀਰਾ ਪੰਜ ਮਹੀ ਮੁਖ ਸੇ ਨਰ ਮਾਰਤ ਘੋਖ ਕਰੈ ਜ
 ਨ ਬਿਜਗ ਹੀਰਾ ਬੀਰਨ ਕੇ ਸੁਚਰਿਤ ਬਨੇ ਯਹ ਕੇਹਰ ਹੈ ਕਿਥੈ ਕੋ
 ਤਕ ਬੀਰਾ ੪੧ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਸਨੇ ਸੁਦੇਸ ਦੇਸ ਕਾ ਚਰਿਤ
 ਪਸੁ ਏਸ ਕਾ ਸੁਬੀਰ ਧੀਰ ਆਵਹੀ ਤਿਸੈ ਨ ਘਾਇ ਜਾਵਹੀ ੪੨ ॥
 ਦਿਨ ਜਏ ਕਨਾਬ ਜੁ ਰਟੀ ਸੁਅੰਸ ਗਾਬ ਜੁ ਅਸੀ ਜੁਹਾਬ ਧਾਰਿ ਕੈ
 ॥ ਹਨੇ ਇਸੈ ਪਚਾਰਿ ਕੈ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁਏਆ ॥ ਤੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਸ ਬ ਬੀਰਨ ਮੈ
 ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਧਾ ਮੁਖ ਬਾਕ ਉਚਾਰੀ ਹੋਇਹ ਕੇ ਸੰਗ ਆਪ ਲਰੇ ਤੁਮ

ਦੇਖੁ ਕੌਤ ਕਹੋਇ ਪਿਛਾਹੀ ਹੋਰ ਹਟਾਇ ਰਹੇ ਭੁਟ ਉਤਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਬਾਤ
 ਨ ਮਾਨ ਬਿਚਾਰੀਆ ਆਪ ਗਯੋ ਚਲਿ ਕੈ ਜਗਤੇ ਦੁਰ ਬੀਰ ਕਰੈ ਸਬ ਹੋਰ
 ਕਨਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਏਕ ਕਰੀ ਮਧਿ ਸਿਪੁ ਧਰਿਯੋ ਬਰ ਦੂਸਰ ਸਾਥ ਦਿਪੈ ਸੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ਸਾਮੁਹ ਆਨ ਨਿਹਾਰ ਸੁਕੇਹਰ ਤੇ ਜਗ ਰਛ ਕਧੀਰ ਧਰਾਨੀ
 ਹੋਰ ਤੁਹੈ ਚੁਤਰੇ ਰਭੁਟ ਬਰੁ ਕੇਹਰ ਜੁਧ ਕਿਧੈ ਸੁਕਹਾਨੀ ਨਾਥ ਕਹਿ
 ਓਜੁ ਪਸੇ ਸਰ ਕੋ ਅਬ ਹੋਰੁ ਸੁਚੇਤ ਹਮੁ ਸੰਗ ਜਾਨੀ ॥ ੪੫ ॥ ਬੈਨ ਸੁਨੈ
 ਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਧਕੇ ਨਹਿ ਕੋਪ ਭਰ ਯੋ ਚਿਤ ਠਾਂਢੁ ਭਯੋ ਹੈ ਤੀਨ ਸੁਬੇਰ ਹ
 ਕਾਰ ਥਕੇ ਗੁਰਨ ਓਹ ਕੇ ਚਿਤ ਛੋਭੁ ਛਯੋ ਹੈ ਸੀਸ ਨਿਟਾਇ ਕਰੈ ਅਭ
 ਬੰਦਨ ਸਾਧ ਸੁਰੂਪ ਸੁਰੂਪ ਕਰਿਯੋ ਹੈ ਫੇਰ ਕਹਯੋ ਨਿਜ ਪੈਰ ਧਾਰ
 ਸੁਗੀਦਰ ਸਿਆਲ ਭਯੋ ਸੁਗਯੋ ਹੈ ॥ ੪੬ ॥ ਏਰ ਘਨੇ ਜੁਸੁਨੇ ਪਸੁ
 ਨਾਇਕ ਤੁੰਡ ਪਸਾਰ ਸੁਪੁੰਛੁ ਫਿਰਾਈ ਯੈ ਸੁ ਫੁਲਾਇ ਸਟਾ ਬਰਦੀ
 ਰਘੁ ਪੈ ਗਗਨਿਯੋ ਘਨ ਘੋਖ ਲਗਾਈ ਬੀਰ ਭਰੇ ਨਿਰਖੰਤ ਜੁਕੌਤ
 ਕ ਅੰਸ ਚਲੇ ਜਿਸ ਪੈਨ ਚਲਾਈ ਠਾਂਢੁ ਰਹਯੋ ਓਹ ਜਾਗਰ ਅਚੁਤ
 ਜੋ ਰਣ ਖੰਡ ਜਨੀ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹਾਥ ਉਠਾਇ ਸੁ
 ਤੁੰਡ ਪਸਾਰੀ ਗਾਰ ਪਰ ਆਯੋ ਦੁਪਸੁ ਆਰੀ ਤੋ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਗਹਿ
 ਕਰ ਦੁਗਾਰੇ ਕੇਟਾ ਕੇ ਪੰਜਹ ਜਾਗ ॥ ੪੮ ॥ ਦੁਤੈ ਹਾਥ ਗਹਿ ਕਲਤ ਕਿ
 ਪਾਨੀ ਹਨਿਯੋ ਘਾਟੁ ਤਿਹ ਉਰ ਮੱਧਿ ਜਾਨੀ ਅੰਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨੁ ਫਹੀ ਉਰ ਮੱ
 ਧਿ ਉਰ ਫੀ ਗਿਰਿਯੋ ਹੋਇ ਕਰ ਬੱਧਾ ॥ ੪੯ ॥ ਰਸਾ ਫਲ ਛੇਦਾ ॥
 ਗਿਰਿਓ ਭੁਮ ਜਾਈ ਬਡੇ ਪਸੁ ਰਾਈ ਦਿਖੈ ਆਨ ਬੀਰਾ ਤਿਸੈ ਹੋਇ
 ਤੀਰਾ ॥ ੫੦ ॥ ਬਡੇ ਸਿੰਘ ਭਾਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧੰਨ ਆਖੈ ਬਿਨ ਤੋਹਿ ਦੁਆਰਾ
 ਸਕੈ ਕੋਇ ਮਾਰਾ ॥ ੫੧ ॥ ਨਿਗਜ ਛੇਦ ॥ ਨਰਿ ਪਸੁ ਅਪਾਰਹੀ ॥

ਹਨੈ ਇਸੈ ਹਜਾਰਹੀ ਅਸੀਨ ਮਾਇ ਜਾਇਯੋ ਸਕੈ ਇਸੈ ਜੁਪਾਇਯੋ
 ॥ ੫੨ ॥ ਸੁਨੀ ਗਿਰਾ ਬਿਰਨ ਕੀ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸੁਪੰਡ ਕੈ ਰਣ
 ਕੁਲੀ ਹੁਤੇ ਮਿਰੀ ਸਦੇ ਬਲੀ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥ ॥ ਬੀਰ ਹੁਤੇ ਇ
 ਹ ਤੋਨ ਸਮੇ ਅਬ ਕੇ ਹਰ ਜੋ ਨਿਧੀ ਜਗਾ ਆਈ ਅਨਿਜ ਕਾਮ ਨ ਥੇ
 ਇਹ ਮਾਰਨ ਬੀਰ ਸੁਨੇ ਸਬ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ਕਾਟ ਸੁਜੈ ਨ ਦਈ ਇਹ
 ਕੀ ਅਬ ਸੁਧ ਭਯੋ ਜਸੁ ਕੰਚਨ ਹਾਈ ਯੈ ਕਹਿ ਕੇ ਗੁਰ ਧਾਮ ਅਏ
 ਜਿਹ ਕੋਟ ਸਿਰੇ ਮਣਿ ਬਿਯੋਤ ਬਨਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ ॥
 ਬਸੇ ਧਾਮ ਆਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਾਈ ਪਰੀ ਰੋਨ ਸੇਏ ਸਬੈ ਦੁਖ ਖੋ
 ਏ ॥ ੫੫ ॥ ਭਏ ਭੋਰ ਜਾਗੇ ਗੁਣਿ ਨਾਮ ਪਾਗੇ ਕਰੈ ਪਾਠ ਪੁਜਾ ਤਜੈ
 ਭਾਟ ਦੁਜਾ ॥ ੫੬ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦਿਨੀ ਸੁਏ ਕੋ ਕੋਨ ਹੁੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
 ਧਾਨ ਜਾਨਿਯੋ ਨਦੀ ਸੁਮੱਧਿ ਮਜਨੈ ਕਰੀਤ ਭੇ ਸੁਆਨੀ ਮੈ ਕਰੀ ਮ
 ਕਾਲ ਕੰਗਨੀ ਨਦੀ ਸੁਮੱਧਿ ਭਾਰਿਯੋ ਅਨੇਕ ਸੰਗ ਸਿੱਖ ਸੇ ਚਰਿਤ ਅੰ
 ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ੫੭ ॥ ਭਏ ਬਿਸੰਮ ਜਾਨੀ ਮੈ ਅਨੇਕ ਬੀਰ ਸਾਬਕੇ ਨਹੀ
 ਸੁਸੰਗ ਆਨਦੀ ਨਿਹਾਰਿਯੈ ਜੁਨਾ ਬਕੇ ਚਲੀ ਕਥਾ ਸੁਆਟਈ ਤ
 ਵੰਨ ਬਾਨ ਜਾਨਿਯੋ ਜਹਾ ਸੁਮਾਤ ਗੁਜਰੀ ਸਦੀਨ ਮੈ ਬਖਾਨੀ ਮੈ ॥ ੫੮
 ॥ ਸੁਨੀਤ ਮਾਤ ਬਾਤ ਕੇ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤ ਧਾਰਿਯੋ ਜਹਾ ਸਦੀਨ ਬਿਧ ਬੇਤ
 ਹੀ ਸੁਆਪੁ ਕਾਰਿਯੋ ਕਹੀ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕੇ ਅਲਭ ਕੰਗਨੀ ਹੁਤੇ ਤੁ
 ਮੇ ਕਹਾ ਸੁਭਾਰਿਯੋ ਮੁਝੈ ਬਤਾਈ ਮੈ ਸੁਤੇ ॥ ੫੯ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ
 ॥ ਲਏ ਸਾਬ ਆਈ ਤਿਸੈ ਬਾਨ ਆਈ ਕਹੈਯੈ ਸੁਪਿਯਾਰੀ ਜਿਸੈ
 ਕੋਇ ਬਾਰੀ ॥ ੬੦ ॥ ਕਹਾ ਜੁ ਸੁਭਾਰੀ ਮੁਝੈ ਜਾਇ ਪਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਨ ਠਨੀ
 ॥ ਕਹੀ ਨ ਕਹਾਨੀ ॥ ੬੧ ॥ ਝਖੀ ਫੇਰ ਮਾਈ ਪੁਨੀ ਯੈ ਕਹਾਈ ਕੜਾ

ਦੁਜ ਜੇਈ। ਲਯੋ ਹਾਥ ਜੇਈ॥ ੬੨॥ ਮਧੀ ਸਿਆਮ ਨਾਰੀ। ਦੁਯੋ ਜੇਇਤ
 ਰੀ। ਪੁਨੀ ਬੈਨ ਗਾਈ॥ ਇਤੈ ਦੁੰਦੁ ਮਾਈ॥ ੬੩॥ ਦੇਹਰਾ। ਯੋ ਮਾਤਾਲ
 ਖਚਰਿਤ ਕੋ ਰਹੀ। ਬਿਸੀ ਮਨੋ ਹੋਇ॥ ਕਾ ਸੋਚਿਤ ਕੋ ਦੁਖ ਕਹੈ ਦੁਖ ਪਰ ਦੁ
 ਖ ਯਹ ਜੇਇ॥ ੬੪॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ। ਭਈ ਮੋਨ ਮਾਈ॥ ਕਹੈ ਕਾਹ
 ਜਾਈ॥ ਕਹੀ ਜੇਹ ਜਾਰੀ॥ ਕੜੇ ਦੀਸ ਰਾਹੀ॥ ੬੫॥ ਕਰੇ ਥੇ ਜੜਾਉ॥ ਕ
 ਲੀਯੋ ਤੁਭਾਉ॥ ਮਣੀ ਮੱਧੀ ਹੀਰੇ॥ ਜੜੇ ਥੇ ਗਹੀਰੇ॥ ੬੬॥ ਇਕੈ ਸਿੱਖ ਜੇਈ
 ॥ ਦਏ ਨਾਥ ਭੇਟੀ॥ ਕਛੁ ਲੈ ਹੀ ਕਾਰਾ॥ ਰਿਦੈ ਤਾ ਨਿਹਾਰਾ॥ ੬੭॥ ਦਏ ਯੋ ਸੁ
 ਰਾਹੀ॥ ਲਖੇ ਕੋ ਸੀਸਾਰੀ॥ ਗੁਰੂ ਭਾਵੁ ਭੂਖਾ॥ ਨਹੀ ਲੋਭ ਚੂਕਾ॥ ੬੮॥ ਦੁਖੀ
 ਦੇਖ ਮਾਤਾ॥ ਕਹੀ ਆਪ ਗਾਥਾ॥ ਭਯੋ ਕਾਇ ਮਾਈ॥ ਗਏ ਤੋ ਭੁਲਾਈ॥
 ੬੯॥ ਇਨੈ ਬਾ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਬਹੋ ਜਾਟਿ ਕਾਨਾ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੁਭਾਈ॥ ਗਯੋ ਨਾ
 ਹਿਰਾਈ॥ ੭੦॥ ਇਹੈ ਮਾਤ ਸਮਾਨੀ॥ ਇਟੈ ਲੈ ਦਿਖਾਨੀ॥ ਮਲਾਰੀ ਬੁ
 ਲਾਈ॥ ਰੂਬੇਰੀ ਰਾਈ॥ ੭੧॥ ਮਹਾਜਾਲ ਰਾਹੀ॥ ਪਨੇ ਮਾਤ ਹਾਰੀ॥ ਬਿ
 ਠੀ ਆਨ ਆਲਾ॥ ਭਏ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ॥ ੭੨॥ ਕਹੈ ਅੰਸੁ ਹਾਰੀ॥ ਬਿਠੀ ਮੇ
 ਨ ਧਾਰੀ॥ ਸੁਣੇ ਔਰ ਗੀਤੀ॥ ਕਹੈ ਸਾਥ ਪੀਤੀ॥ ੭੩॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਕਹਾਨੀ॥
 ਧਰੇ ਮੱਧਿ ਕਾਨੀ॥ ਤੁਜੇ ਔ ਜੰਜਾਰਾ॥ ਸੁਝੁ ਠਾਪ ਸਾਰਾ॥ ੭੪॥ ਇਹੈ ਸੱ
 ਤ ਜਾਨੇ॥ ਧਰੇ ਮੱਧਿ ਕਾਨੀ॥ ਇਕੈ ਰੋਜ ਕੋ ਨੈ॥ ਕਰਮੋ ਨਾਥ ਗਉਨੈ॥ ੭੫॥
 ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ। ਦਿਨੀ ਜੁਏ ਕਕੌਨ ਹੂੰ ਚੜ੍ਹੇ ਅਖੇੜ ਕਾਜ ਕੋ॥ ਸੁਚਿਤ ਬਾ
 ਜ ਪੁਤ ਸੁਨ ਲਏ ਕਿਧੈ ਸਮਾਜ ਕੋ॥ ਕਰੇ ਚਰਿਤ ਚੇਜਨੀ ਸੁਮੇਜਨੀ ਸੁਧਾ
 ਰਿ ਕੋ॥ ਲਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਾਹਣੀ ਤੁਸੈ ਚਲੈ ਪਹਾਰ ਕੋ॥ ੭੬॥ ਨਦੀ ਜਮੀਨ
 ਤੀਰ ਮੈ ਸੁਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮੋਚਨੀ॥ ਮਹਾ ਸੁਸੁਧ ਤੀਰ ਥੀ ਕਟੈ ਕਲੇਸ ਪੋਚ
 ਨੀ॥ ਅਸੋਜ ਅਗ ਕਾਤਰੀ ਮਿਲਾ ਤਹਾਂ ਬਖਾਨੀਯੋ॥ ਸੁਦੇਸ ਦੇਸ ਮਾਨ

ਟੈਕਰੈਤਹਾਜੁਪਆਨੀਐ॥੧੦੧॥ਸੁਬੁਧਬੁਧਸਾਟਕੰਮਹਾਤਮੰਸੁਪਾਈ
 ਐ॥ਨਹੀਸੁਅੰਰਗੈਰਹੈਪੁਬੀਪੁਰਾਨਗਾਈਐ॥ਤੁਹਾਦਿਆਲਦੇਵਜੁ
 ਕਰੰਤਚੇਜਆਇਐ॥ਨਿਹਾਰਤੰਨਤੀਰਥੰਮਹਾਪ੍ਰਮੇਦਪਾਇਐ॥੧੦੨॥
 ॥ਸੁਏਆ॥ ॥ਸਿੱਖਸਖਾਇਹਰੰਦਾਨਿਧਆਨਮਿਲੇਬਹੁਭਾਂ
 ਤਨਟੀਨੇ॥ਦੇਵਨਕੈਤਿਨਕੈਸਿਰਪਾਇਨਪਾਗਮੰਗਾਇਪ੍ਰਭੁਬਚਕੀ
 ਨੇ॥ਭੇਜਦਏਸੁਪੁਰੈਪੁਰਮਾਨਦੁਆਨਤਿਨੈਇਮਉਤਰਦੀਨੇ॥ਦੁੰਦੁਇ
 ਰੇਸਬਜਾਨਿਜਪਾਗਨਨਾਹਿਮਿਲੀਕਹਬੈਨਪੁਬੀਨੇ॥੧੦੩॥ਦਾਮਲ
 ਬੂਰਸੁਢੈਰਕਿਧੋਨਿਜਹੋਇਬਿਲਾਸਪੁਰੰਨਰਆਏ॥ਬੈਦਰਵਾਦ
 ਸੁਪਾਟਟਰੀਤਰਨਾਹਿਮਿਲੀਚਲਮੇਲਫਿਰਾਏ॥ਆਇਸਜੇਕਰੁ
 ਨਾਨਿਧਕੀਟਹਬੋਤਕਰੈਤਟਬੀਰਸੁਨਾਏ॥ਯੈਸੁਨਕੈਉਨਕੀਬਤੀ
 ਆਤਬਏਕਉਪਉਪ੍ਰਭੁਫੁਰਮਾਏ॥੧੦੪॥ਦੇਹਰਾ ॥ਯਾਤੀਰਥਕੈ
 ਤੀਰਮੈਲਘਸੰਕਾਕਰਜੋਇ॥ਤਾਕੀਪਗਗੀਛੀਨਕਰਲਿਆਏਮਮਤ
 ਟਜੋਇ॥੧੦੫॥ਤੁਜੀਗਪ੍ਰਪਾਤਛੰਦ ॥ਇਸੀਭਾਂਤਿਜਾਨੋਤਬੈਰਾਤ
 ਮਾਹੀ॥ਭੁਲੀਆਠਸੈਜੁਤਬੈਪਾਗਲਾਹੀ॥ਦਈਆਨਤੰਨੈਹਜਰੀਬ
 ਨਾਈ॥ਘਨੇਲਾਇਧੋਬੀਨਿਸੀਮੈਧੁਵਾਈ॥੧੦੬॥ਭੁਏਪ੍ਰਾਤ੍ਰਤੰਨੈਸਿ
 ਖਕੋਬੀਧਾਈ॥ਸਭੈਬਾਂਧਸੀਸੰਗਏਮੋਦਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਬਿਲਾਸੀ
 ਕਿਨੈਨਾਹਿਪਾਯੋ॥ਜਸੀਕਾਜਦੇਖੋਤਸੀਲੈਬਨਾਯੋ॥੧੦੭॥ਗਾਏਸੁਮ
 ਸੋਫੀਨਗੀਧਾਰਮੁੰਡੀ॥ਲਗਮੇਪੁਨਤਾਕੋਕਰੀਕਾਰਭੰਡੀ॥ਪ੍ਰਭੁਦੀਨ
 ਬੀਧੀਚਢੇਯੈਸਿਧਾਯੋ॥ਗਾਏਪਾਟਟੈਕੇਤਬੈਮਧਿਆਯੋ॥੧੦੮॥ਇਸੀ
 ਭਾਂਤਿਜਾਨੋਗੁਰੁਨਾਥਰਾਜੋ॥ਜਿਸੈਜਸੁਕਾਨੀਸਨੈਪਾਪਭਾਜੋ॥ਸਭੈਦੇ
 ਸਦੇਸੀਚਲੇਸੰਤਆਏ॥ਧਰੈਭੇਟਪੁਜਾਮਨੀਇਛੁਪਾਏ॥੧੦੯॥ਜਹ

ਸੇਰ ਹਾਥੀ ਜਨੈ ਕਾਨ ਪਾਹੀ ॥ ਚਢੇ ਬੇਗਤ ਪੈ ਕਰੈ ਜੁਧ ਤਾਹੀ ॥ ਕਰੈ ਭ
 ਲ ਸਾਂਗੀ ਬਡੇ ਬੀਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੈ ਜੁਧ ਆਛੇ ਗਜ ਸੇਰ ਨਾਰੀ ॥ ੮੬ ॥ ਕ
 ਰੀ ਅੰਗ ਜਨੈ ਸਿੰਘਾਰਿ ਤਜਾਵੈ ॥ ਪਛੇ ਸੁਰ ਬੀਰ ਲਏ ਸਾਗ ਧਾਵੈ ॥ ਕਿ
 ਤੇ ਕਾਲ ਜਨੈ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਬੀਤਾ ॥ ਤਬੈ ਵੇਕਦਯੋ ਸੰਭਈ ਅੰਸਰੀਤਾ
 ॥ ੮੭ ॥ ਜਹਾ ਆਪ ਨਾਥੀ ਬਿਠੈ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਲਏ ਸਾਥ ਭਾਜੀ ਇਕੋ
 ਸੋ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਧਰੀ ਆਹ ਜੂਰ ਪੁਨੈ ਬੈਨ ਗਾਯੋ ॥ ਫੁਤੇ ਸਾਹ ਰਵੈ ਮੁਝੈ ਜੁ
 ਪਠਾਯੋ ॥ ੮੮ ॥ ਤਿਸੈ ਜਨੈ ਕੰਨ ਆ ਅਹੈ ਬਾਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਲੂਰੀ ਸੁਰਾ
 ਜੀ ਸੰਭੀ ਮਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸੈ ਤਤੁ ਬਾਹਿ ਇਨੁ ਜਾਇ ਰੋਈ ॥ ਫੁਤੇ ਸਾਹਿ
 ਰਾਜੀ ਪਤੀ ਨਗਰ ਜੇਈ ॥ ੮੯ ॥ ਸੁਨੇ ਦੂਤ ਫੌਕ ਸੁਭਾਜੀ ਸੁਲੀਨੀ ॥ ਵਿ
 ਦਾਗੀ ਸੁਤਾ ਕੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸੁਨੈ ਗੱਥ ਸਾਰੀ ਰਹੇ ਗਾਥ ਭਾਈ
 ॥ ਜਿਮੰ ਜੁਧ ਬਾਹਿ ਭੁਯੋ ਤੈਨ ਜਾਈ ॥ ੯੦ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਰਾਮ
 ਦੂਤ ਧਾਈ ॥ ਜਹਾ ਤੈਨ ਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਸੁਨੀ ਗਾਇ ਕਾਨੀ ॥
 ੯੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਿਦਰੀ ਦਦਾ ਰਾਮ ਜੁਦੈ ਤੈ ਬੋਰ ਬਰ ਬੀਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਧ ਤਿਤ ਕੇ ਪਰੇ ਚਲੇ ਗਾਇ ਕੇ ਤੀਰਾ ॥ ੯੨ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥
 ਕਛੁ ਫੌਜ ਸੰਗਾ ॥ ਚਲੇ ਲੈ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਨਿਟੰਦਾ ਸੁਲੀਨੇ ॥ ਚਲੇ ਮੇਦ
 ਭੀਨੇ ॥ ੯੩ ॥ ਪੁਜੈ ਤੈਨ ਥਾਨੀ ॥ ਨਿਪੰਗ ਜਧਾਨੀ ॥ ਧਰੇ ਭਾਟ ਰਾਈ
 ॥ ਸੁਰੇਰ ਕਰਾਈ ॥ ੯੪ ॥ ਪੁਨੈ ਸੋਹ ਜੂਰੀ ॥ ਸੁਨੇ ਗਾਥ ਪੂਰੀ ॥ ਸਬੈ ਏ
 ਸਰਾਈ ॥ ਜਨੇ ਤੈ ਬਨਾਈ ॥ ੯੫ ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਕਾਹਲੂਰ ਹੰਦੂ
 ਰਗੁਲੇਰ ਸੁਜਾਨਿਯੋ ॥ ਮੰਡਿ ਸਪਤੀ ਸੁਕੇਤ ਰਚਮੰ ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ਜਸ
 ਫਾਰਨ ਕੇ ਲਏ ਤਹਾ ਫਿਰ ਆਇਯੋ ॥ ਚੋਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਅਨਗਨ ਜੇਹ
 ਦਲ ਫਾਇਯੋ ॥ ੯੬ ॥ ਅੰਰ ਪਹਾਰੀ ਲੋਗ ਅਨੇਕ ਗਿਰਾਨ ਕੇ ॥ ਤਨੁ ਜ

ਬਾਹਨ ਚਲੇ ਲਏ ਅਭਿਮਾਨ ਕੇ। ਲਏ ਸਰਬ ਹੀ ਸੈਨ ਤਹ ਚਲਿ
 ਆਇਓ। ਹੋ ਰਾਜ ਘਾਟ ਪਰ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਲ ਛਾਇਓ। ੮੭। ਦੋਇ
 ਕੋ ਸੁਪਰ ਰੋਗ ਰਹਾ ਸੁਜਾਨਿਐ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਕੇ ਭਈ ਖਬਰ ਅਨੁਮਾ
 ਨਿਐ। ਠਹਰ ਰਹਿਐ ਗਿਰ ਪਾਲ ਨ ਪਗ ਅਗ ਧਾਰਿਐ। ਹੋ ਜਨੁ ਕ
 ਦੁਰਦ ਕੇ ਪਾਇ ਸੁਸੰਕਰ ਰਾਰਿਐ। ੮੮। ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ। ॥
 ਭਈ ਚਿੰਤ ਭਾਰੀ। ਕਰੈ ਯੈ ਬਿਚਾਰੀ। ਨਹੀ ਤੀਰ ਰਾਹਾ। ਚਲੇ ਜੋਨ ਪਾ
 ਹਾ। ੮੯। ਬੁਰੀ ਹੈ ਸੁਘਾਟੀ। ਨਹੀ ਨੇਰ ਬਾਟੀ। ਕਈ ਕੋ ਸਗਾਛੈ। ਪ
 ਰੈ ਰਾਹ ਪਾਛੈ। ੧੦੦। ਕਿਸ ਪੇਚ ਕੀ ਜੈ। ਇਹੈ ਪਿਥ ਲੀਜੈ। ਇਸ ਬੈਨ
 ਗਈ। ਸੁਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਲਾਈ। ੧੦੧। ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਜਾਏ। ਬਿਨੈ ਲੈ ਸੁਨਾਏ
 । ਕਹੇ ਆਪ ਰਾਈ। ਬਿਨੈ ਜੁ ਕਰਾਈ। ੧੦੨। ਉਭੈ ਹਾਥ ਪਾਈ। ਧਰੋ
 ਮਧਿ ਜਾਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਭੂਲ ਮੋਹੀ। ਛਿਮ ਆਹਿ ਤੇਹੀ। ੧੦੩। ਰੋਪਈ
 । ਹਮ ਰਾਜਨ ਕੇ ਕਹੇ ਕਹਾਏ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਪਾਨ ਕਰਾਏ। ਅ
 ਬ ਇਹ ਭੂਲ ਬਖਸ ਕਰ ਲੀਜੈ। ਆਗੈ ਮਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕੀਜੈ। ੧੦੪
 । ਜਿਹ ਬਿਧ ਤੁਮਰੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰੇ। ਰਾਜ ਤਰਹੈ ਜੈ ਸਤਿਹ ਖੇਰੇ। ਤੈ ਸੇ
 ਆਪ ਚਲੇ ਤਿਹ ਬਸੇ। ਆਨੰਦ ਕਰੇ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਸੀ। ੧੦੫।
 ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹਮ ਕਾਰਜ ਕਰ ਆਵੈ। ਪੁਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹ ਲਈ ਸਿਧਾਵੈ
 । ਹਮ ਸੁਖ ਹੋ ਤੁਮਹੂੰ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਨਿਸਾਇਨ ਆਨੰਦ ਤਹੀ ਮਚਾਵੈ।
 ੧੦੬। ਆਗੈ ਹਮ ਨੇ ਸੁਨੈ ਬਿਚਾਰਾ। ਰਾਜ ਘਾਟ ਪਰ ਰੋਗ ਬਾਰਾ।
 ਤਾਂ ਤੇ ਠਟ ਕਰਹੇ ਮਹਾਰਾਜਾ। ਜਿਨ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੇ ਹੋਇ ਅਕਾਜਾ। ੧੦੭
 । ਰਾਜਨ ਕੀ ਇਹ ਸੈਨ ਅਪਾਰਾ। ਜਿਨ ਤੁਮਰੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਬਿਗਾਰਾ
 । ਅਪਨੇ ਰੋਗ ਸਾਂਭ ਸੁਲੀਜੈ। ਹਮ ਕੇ ਇਹ ਮਾਰਗ ਕਰ ਦੀਜੈ। ੧੦੮

॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਸਾਰ ਸੁਠ ਇਮ ਜੋਰ ਕੈ ਰਾਜੇ ਤਵਨ ਕਲੁਗਾ ਦੀਨ ਵ
 ਜੀਰ ਪਠਾਇ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਹਜੂਰਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥
 ਚਲਿਓ ਬਜੀਰ ਬੇਗ ਫਹਾਈ ॥ ਤਵਨੈ ਠਵਰ ਪਹੁਚਿਓ ਆਈ ॥
 ਰਾਜਤ ਆਪ ਜਹਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਰਹਿ ਸਸਿ ਧਰੇ ਸੋਭ ਸਿਰ ਤਾਜਾ ॥
 ੧੧੦ ॥ ਆਵਤ ਜਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ਬਿਹਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਤਾਹਿ ਸੁ
 ਨਾਯੋ ॥ ਆਵੇ ਰਾਜੇ ਦਿਆ ਸੁਟ ਜੀਰਾ ॥ ਕੋ ਅਯੋ ਹਮਰੇ ਅਬਤੀਰਾ ॥
 ੧੧੧ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਰਿਯੋ ਚਰਨ ਫਹ ਆਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਲਖ ਬਿਨਤੀ
 ਪਾਈ ॥ ਪੁਨ ਬੈਠੇ ਫਹ ਆਇ ਸਪਾਈ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾ
 ਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਆਪ ਕਨੇ ਰਾਜੇ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਅਭਿਬੰਦ
 ਨ ਗਾਈ ॥ ਕਹਾ ਬਸਤ ਤੇਰੇ ਅਬਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਤਾਂਕੀ ਸਭ ਬਾਤ ਬਨ
 ਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਫਜੀਰ ਫਹ ਪੁਰੁਸੋ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਸਭ ਰਾਜੇ ਦੈ
 ਕਰ ਇਕ ਠਾਮਾ ਜੋਰ ਜਨੇਤ ਸੁਭਰਾ ॥ ਅਭਿਰਾਮਾ ਸੀਨ ਗਰ ਕਨ
 ਬਾਹਨ ਆਏ ॥ ਦੋਇ ਕੇ ਸਪਰ ਹੈ ਠਹਰਾਏ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਾਤ ਆਪ ਕੀ
 ਜਬ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਠਟ ਕਰਹੇ ਸਭ ਹੀ ਭਟਰਾਈ ॥ ਤਬ ਨਿਪ ਬਰਮੁਹਿ
 ਲਿਯੋ ਬੁਲਾਈ ॥ ਯੋ ਤੁਮ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਕਨ ਜਾਈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਰਾਮ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਹਮ ਜੜ ਸਕੈ ਨ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪੰਡਿਟਨ ਕੀ ਰ
 ਛਾਤੁ ਮਕਰੀ ॥ ਕੈਰ ਫਟ ਕਰੇ ਮਾਰ ਤੈ ਛਰੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਬਿੱਪ ਸੁਦਾਮੈ ਦਾਰਿ
 ਦ ਟਾਰਿਯੋ ॥ ਕਰੀਨਾ ਕਤੇ ਤੋਹ ਉਬਾਰਿਯੋ ॥ ਕੰਸ ਕੇ ਸਿ ਸਿਸ ਪਾਲ ਬਿ
 ਦਾਰ ਸਾ ॥ ਸਭ ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰ ਸਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਹਮ ਤੇ ਭੁਲ ਭਈ
 ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਲੀਜੇ ਬਖਸ ਗਰੀਬ ਨਿਦਾਜਾ ॥ ਹਮ ਰਾਜਨ ਕੇ ਕਹੇ ਕ
 ਹਾਏ ॥ ਯੋ ਹੀ ਤੁਮ ਰੇ ਕੂਚ ਕਰਾਏ ॥ ੧੧੮ ॥ ਅਬ ਚਲੀ ਮੈ ਤਵਨੈ ਸੁਭ

ਥਾਨਾ ਆਨੰਦ ਪੁਰੇ ਬਿਮਲ ਅਸਥਾਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧ ਤੁਮਰੇ ਟਰੇ ਟਰੇ ਰੇ॥
 ਰਾਜਤਰਹੈ ਤੁਫਨ ਸੁਭ ਖੇਰੇ॥ ੧੧੯॥ ਤੈਸੇ ਆਪ ਚਲੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਅੰ
 ਚੁਤ ਅਲਖ ਜਗਤ ਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਹੈ ਆਰੀ ਹਮ ਆਵੈ॥ ਪੁਨਸ੍ਰ
 ਹਬ ਕਾਲਈ ਸਿਧਾਵੈ॥ ੧੨੦॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਨਿਪ ਬਿਨੈ ਸੁਠਾਨੀ॥ ਜੈ
 ਸੇ ਦਾਸ ਹਜਰ ਬਖਾਨੀ॥ ਪੁਨ ਪਾਛੈ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰੀ॥ ਕਹੀ ਅਹੁਪ੍ਰ
 ਭੁਜਗਤੀ ਰੋਇ ਬਾਰੀ॥ ੧੨੧॥ ਮਤੁ ਤੁਮਰੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ਬਿਗਾਰਾ॥ ਤਾਤੇ
 ਮੋਕਹ ਪਠਿਐ ਸੁਧਾਰਾ॥ ਜੇ ਆਇ ਸਤੁ ਮਰੀ ਹਮ ਪਾਵੈ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ
 ਹੈ ਪਾਰ ਸਿਧਾਵੈ॥ ੧੨੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਅਪਨੇ ਡੇਰ ਸਕੇਲ ਸਭ ਕਰਲੀ
 ਜੈ ਇਕ ਥਾਨਾ ਰਾਜਨ ਸੈਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ॥ ਹੋਇ ਨ ਕਛੁ ਨੁਕਸਾਨ॥ ੧੨੩॥
 ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੀ ਗਰੀਬ ਨਿਟਾਜਾ॥ ਸਰਬ ਭੇਟ ਯਹ ਚੀਨ
 ਚਿਤ ਬੋਲੇ ਜਗ ਸਿਰਤਾਜਾ॥ ੧੨੪॥ ਰੋਪਈ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਪੁਨ ਜਮ
 ਗਰਜ ਉਚਾਰੇ॥ ਇਹ ਛਲ ਬਲ ਹਮ ਨਿਪ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਤੈ ਅਰਤੇ ਰੇ
 ਨਿਪਤ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਏਕ ਚਰਿਤੁ ਸੁਕਰੇ ਸੁਧਾਰਾ॥ ੧੨੫॥ ਹਮ ਤੇ ਰੋਨ
 ਦਿਨ ਇਹ ਥਾਨਾ॥ ਪੜੈ ਚਰਿਤੁ ਲਿਖੈ ਬਿਧ ਨਾਨਾ॥ ਜੇ ਨਰ ਹੋਇ ਸੇਮੁ
 ਗਧ ਗਟਾਰਾ॥ ਤੁਮਰੇ ਛਲ ਨਹੀ ਸੁਕੈ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੧੨੬॥ ਤੁਮਰੇ ਮੁ
 ਖ ਕੀ ਜੋ ਨਿਜ ਬਤੀਆ ਪਾਪਤਿ ਹੋਇ ਅਸਾਂ ਕੋ ਅਤੀਆ॥ ਜੇ ਤੁਮ
 ਰੇ ਅਤਿ ਰਕੇ ਪਾਪਾ॥ ਸੋ ਨਿਜ ਕਰੈ ਤਿਹਾਰੇ ਖਾਪਾ॥ ੧੨੭॥ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਨਿਐ ਜੁ ਆਇ॥ ਯੋ ਬਤੀਆ ਕਰਹੈ ਪਿਪਿਯ ਆਇ॥ ਪਾਛੈ ਮੀਤ
 ਕਿ ਸੁਕੇ ਨਹੀ॥ ਮੁਖ ਮੈ ਖੀਰ ਰਿਦੈ ਧਰ ਸਿਆਹੀ॥ ੧੨੮॥ ਇਹ ਤੇ ਅ
 ਹੀ ਧਾਮ ਗੁਰ ਸੇਵਾ॥ ਮਨ ਇਛੁ ਤੇ ਦੇਵਤ ਫਲ ਕੰਦਾ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਦੇਹੀ
 ਦੇਹ ਕਮਾਈ॥ ਜੇ ਅਤਿ ਰਸ ਬਾਹਰ ਗਾਈ॥ ੧੨੯॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਾਇ

ਕੋਹਿਤਿਨਸੀਗਾ ਲੂਟਕੂਟਲੈਹੈ ਕਰਜੀਗਾ ਸੇਹਮਰੇ ਕਰਮਹਿ ਅਰੁਆਏ
 ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਲੈਸਾਂਤਿਹਘਾਏ ॥ ੧੩੦ ॥ ਆਗੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਬਿ
 ਧਾਤਾ ਸੇਰਨਸੈ ਜੂਝਤਿਨਗਤਾ ਮਤਮਤਿਗਨਕੀਸੁਨਪਾਈ ॥ ਤਾਂ
 ਤੇ ਅਰੁਦਲਦਏਪਠਾਈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਇਹਬਿਧਿਤਾਸੈਜਾਇਜਤਾਵਹੁ ॥
 ਜੈਬਲਹੈਤਬਚਲੇਸੁਆਵਹੁ ॥ ਨਾਤਰਗੀਦੀਮੂੜਗਵਾਰੇ ॥ ਲੂਟਕੂ
 ਟਲੈਹੈਦਲਸਾਰੇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਤੁਮਰੇਬਲਅਨੰਦਗੜਜੈਹੈ ॥ ਜੀਤਲੂ
 ਟਤੁਮਕੇਜਬਲੈਹੈ ॥ ਤੋਬਸਹੈਅਨੰਦਗੜਜਾਇ ॥ ਬਿਜੈਨਾਦਰਣਜੀ
 ਤਬਜਾਇ ॥ ੧੩੩ ॥ ਯੈਬਚਜਬਹਜੂਰਸੁਨਪਾਯੋ ॥ ਮੇਨਬਦਨਤਬ
 ਦੂਤਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸੀਮੁਖਸੇਬਤੀਅੰਸੁਨਗਯੋ ॥ ਨਿਜਨਾਇਕਤਟਉਚ
 ਰਤਭਯੋ ॥ ੧੩੪ ॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ ॥ ਨਹੀਬਾਤਮਨੈ ॥ ਸੁਲੂਟੇਬਖ
 ਨੈ ॥ ਕਹੈਜੋਰਪਾਈ ॥ ਚਲੇਆਉਗਈ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਰੇਗੇਲਗਈ ॥ ਤੁ
 ਬੈਜਾਨਪਾਈ ॥ ਮਹਾਰੇਪਧਾਰੀ ॥ ਬਿਠਾਹੈਉਤਾਰੀ ॥ ੧੩੬ ॥ ਬਲੈਅੰ
 ਰਰਾਜਾ ॥ ਲਖਯੋਕਾਸਮਾਜਾ ॥ ਕਿਤੀਠੈਜਹੇਗੀ ॥ ਗੁਰੂਪੈਚੈਗੋਗੀ ॥
 ੧੩੭ ॥ ਕਹੀਦੂਤਗਈ ॥ ਘਨੀਹੀਦਿਖਾਈ ॥ ਕਈਲੈਹਜਾਰਾ ॥ ਲ
 ਖਯੋਖਗਧਾਰਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਜਹਾਂਤਾਹਿਮੇਲਾ ॥ ਭਯੋਬੀਰਕੇਲਾ ॥ ਕਿਤੇ
 ਸਿੱਖਸੀਤਾ ॥ ਉਦਾਸੀਬਿਅੰਤਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਘਨੇਲੈਪਠਾਣੀ ॥ ਧਰੈਆ
 ਇਸਾਣੀ ॥ ਦਿਸੀਦੇਸਬੀਰਾ ॥ ਮਿਲੇਆਨਤੀਰਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਅਨੰਦਪੁਰਤੇਸੈਗੁਨਜਾਨਹੁ ॥ ਸਰਬਦੇਸਕਹਧੀਨਬਖਾਨਹੁ ॥
 ਸਹਰਪਾਂਟਟਾਨਗਰਬਸਾਯੋ ॥ ਦੁਰਗਸਿਰਮਣਿਕਿਲਾਚਨਾਯੋ ॥
 ੧੪੧ ॥ ਅੰਨਘਾਟਕੇਉਪਰਆਹਿ ॥ ਪਾਉਕੇਸਪੁਨਦੂਰਸੁਨਾਹਿ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਸੁਨੇਬੈਨਜਬਗਈ ॥ ਚਿੰਤਾਤੁਰਪੈਬਾਤਚਲਾਈ ॥ ੧੪੨ ॥ ॥

ਭੁਜੰਗਪੁਆਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਰਾਜੇ ਕੋ ਕਾਇਕੀ ਜੈ॥ ਦਿਨ ਬੋਰ
 ਬਾਕੀ ਕਸੰ ਕਾਜ ਕੀ ਜੈ॥ ਅਹੋ ਪਾਛ ਪੈਰਾ ਘਨੇ ਕੋ ਸਰਾਸੀ॥ ਪੁਜੈ ਜੋਨ ਸਾ
 ਰੈ ਹੁਟੈ ਲੋਗ ਹਾਸੀ॥ ੧੪੩॥ ਲਵੈ ਜੋ ਸੁਈ ਹਾਂ ਨਹੀ ਪੈਰ ਠਾਉ॥ ਚਲੇ ਯੋ
 ਬਿਚਾਰੰ ਸੁਪਾਛੈ ਪਛਾਉ॥ ਪਛੇ ਬਾਰ ਕੀ ਹਾਂ ਚਲੇ ਆਪ ਧਾਈ॥ ਪੁਨਿ
 ਬੈਨ ਭਾਖੈ ਸਸੀ ਭੀ ਮਗਾਈ॥ ੧੪੪॥ ਜਿਨ ਬਾਰ ਕੋ ਕੋਲ ਏਨ ਗਾਈ॥
 ਬਡੇ ਦੁਖ ਹੋਵੈ ਹਮੁ ਕੋ ਤਿਥਾਈ॥ ਕਹੀ ਤਾ ਬਜੀਰ ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਰਾਜਾ॥ ਕ
 ਰੈ ਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸੈ ਸੁਠ ਕਾਜਾ॥ ੧੪੫॥ ਇਤੀ ਭੀ ਸੁਨੇ ਜੂਸੁ ਯਾਤੇ ਕਰਾ
 ਈ॥ ਗਾਇ ਚੀਤ ਬਾਰੇ ਵਹੈ ਬੈਨ ਆਈ॥ ਤੁਮੁ ਪੈਰ ਤੋਨ ਲਵੈ ਸੈਨ ਜਾਵੈ॥
 ਮੁਝੈ ਰਾਜ ਪੁਤਿ ਇਤੈ ਜੁਪ ਠਾਵੈ॥ ੧੪੬॥ ਪਰੇ ਵੈਸੁਈ ਹਾਂ ਚਲੇ ਆਪ
 ਧਾਈ॥ ਘਨੇ ਦੁਖ ਪੈ ਕੈ ਪੁਜੈ ਤੋਨ ਜਾਈ॥ ਟਿਕੈ ਸੇਵ ਜੀਰਿ ਚਲੇ ਅੰਸ
 ਰਾਹੀ॥ ਅਗੈ ਟੋਜ ਠਾਂਢੀ ਪੁਰੁ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ॥ ੧੪੭॥ ਤਿਨੈ ਦੇਖ ਤਾ ਕੋ ਦਪ
 ਏਕਿ ਕਾਣੀ॥ ਸਬੈ ਸਾਬਤਾ ਕੋ ਗਹਿ ਚਿਬੀਰ ਆਣੀ॥ ਲਵੈ ਘੋਰ ਮਧੀ ਹਜੂ
 ਰੀ ਪੁਜਾਏ॥ ਪੁਰੁ ਪਾਇਤੀ ਰਿਸੁ ਆਣਿ ਪਠਾਏ॥ ੧੪੮॥ ਪੁਰੁ ਹੋਰ ਤਾ ਕੋ
 ਮੁਖੰ ਕੰਜ ਗਾਈ॥ ਕੋਹੈ ਵੈ ਪਹਾਰੀ ਬੀਧੈ ਤੋਹ ਪਾਈ॥ ਪਰੀ ਤੋਰ ਬੇਰੀ ਸੇ
 ਜੀਰਿ ਸੁਰਾਰੈ॥ ਜਿਤੈ ਮਾਲ ਬਾਰੈ ਤਿਤੈ ਲੈ ਸੁਹਾਰੈ॥ ੧੪੯॥ ਕਹੈ ਲੋਗ
 ਤੀਰਿ ਅਸੰ ਲੈ ਉਚਾਰੈ॥ ਸਬੈ ਬਿਤ ਮਾਲੇ ਦਾਖੁ ਜੁਤਿ ਹਾਰੈ॥ ਪਿਤਾ ਤੋਰ
 ਕੋ ਜੋ ਹਮੁ ਈਤ ਪਾਵੈ॥ ਇਕੈ ਤੋਰ ਸੀਰੀ ਹੁਨੈ ਯਾ ਬੀਧਾਵੈ॥ ੧੫੦॥ ਪੁਨਿ
 ਦੀਨ ਬੀਧੰ ਦਾ ਚਿਤ ਧਾਰੈ॥ ਪਛੇ ਬਾਰ ਸੇਉ ਤਿਸੈ ਸਸੁ ਰਾਰੈ॥ ਤਿਨੈ
 ਜਾਇਤੀ ਹਾਂ ਕਰਮੇ ਬਾਹ ਕਾਜਾ॥ ਉਤੈ ਦੁਖ ਪੈ ਕੈ ਪੁਜੈ ਆਣ ਰਾਜਾ॥
 ੧੫੧॥ ਮਿਲੇ ਰਾਜ ਸਾਜੀ ਭਯੋ ਬਾਹ ਪੁਰਾ॥ ਬਜੈ ਦੋਲ ਬੀਬੀਤ ਹਾਨੇ
 ਕਤੂਰਾ॥ ਜਿਤੈ ਦਾਜ ਸਾਜੀ ਫਤੇ ਸਾਹ ਦੀਨੈ॥ ਤਿਨੈ ਆਪ ਡੇਰੀ ਨਹੀ ਠਾ

ਇਲੀਨੇ ॥ ੧੫੨ ॥ ਕਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਤਿ ਸੁਨੇ ਰਾਟੁ ਗਈ ॥ ਲਵੈ ਗੇ ਸੁਤਾ ਕੇ ਇਕੈ
 ਬੈਠ ਜਾਈ ॥ ਤਬੈ ਲਾਗ ਥਾਰੈ ਰਹੈ ਧਾਮ ਸੇਈ ॥ ਇਹੈ ਸਤ ਚੀਨੈ ਜਸੀ ਮੇਰੀ
 ਗੋਈ ॥ ੧੫੩ ॥ ਰਸਾਟੁ ਲਛੰਦ ॥ ਤੁਮੈ ਆਪ ਗਈ ॥ ਇਕੈ ਬੈਠ ਜਾ
 ਈ ॥ ਕਰੈ ਗੈ ਸੁਗੱਲਾਂ ॥ ਤਬੈ ਬੈਠ ਭੁਲਾਂ ॥ ੧੫੪ ॥ ਗਈ ਬੀਤ ਗਤਾ ॥
 ਭੁਯੇ ਕਾਲ ਪਾਤਾ ॥ ਭੁਯੇ ਰਾਟੁ ਕੰਤਾ ॥ ਮਥੇ ਸੁਠ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ੧੫੫ ॥ ਭੁਜੀਗ
 ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਹਰੀਚੰਦ ਏਕੈ ਫਤੇ ਸਾਹਦੈ ਰੀ ॥ ਤਿਥੈ ਭੀਮਚੰਦ ਕਹੈ ਰ
 ਇ ਗੋਰੀ ॥ ਗੁਪਾਲੀ ਗੁਲੇਰੀ ਜਸੀ ਟਾਲ ਮੀਆਂ ॥ ਸਬੈ ਸੰਗ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਯੋ
 ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਆਂ ॥ ੧੫੬ ॥ ਫਤੇ ਸਾਹ ਕੇ ਲੈ ਸਭੈ ਯੈ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਥ ਜੁੱਧ
 ਕਬਧੰ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਨਹੀ ਤੇਰ ਕੰਨ ॥ ਤੁਝੈ ਧਾਮ ਗਈ ॥ ਗੁਰੂ ਕੈ ਕਿਧੈ ਸ
 ਬ ਕੀਜੈ ਲਗਾਈ ॥ ੧੫੭ ॥ ਘੋਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਲੋਗਾਇ ਫੇਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਪਾਤ
 ਜੁੱਧੈ ਇਹੈ ਬਾਤ ਮੇਰੀ ॥ ਕਹਿਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਬੀਰ ਸੁਨੈ ਬੈਠ ਗਈ ॥ ਇਹੈ ਫੇਰ ਜਈ
 ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੁਆਈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਇਤੈ ਲੂਟ ਲੀਜੈ ਇਨੈ ਕੋ ਬਨਾਈ ॥
 ਪੁਨਿ ਫੇਰ ਤਾਜੈ ਕਰੇ ਜੁਲਗਾਈ ॥ ਸਭੈ ਅਛ ਮਾਨੀ ਇਨੈ ਜੋ ਸੁਗਾਈ ॥
 ਮਧੈ ਧਾਮ ਬੇਲੀ ਲਵੈ ਹਾਥ ਪਾਈ ॥ ੧੫੯ ॥ ਸਭੈ ਬਖਸਤ ਲੀਜੈ ਕਹਾ ਜਾ
 ਗਕੇਈ ॥ ਇਨੈ ਸੁਠ ਪਾਪੀ ਗੁਪੇ ਚੀਤ ਸੇਈ ॥ ਉਤੈ ਜਾਤ ਤਾਕੈ ਕਛੁ ਸਾ
 ਰ ਆਈ ॥ ਚੰਦੁ ਤਾਤ ਕਾਲੀ ਨਹੀ ਦੇਰ ਲਾਈ ॥ ੧੬੦ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥
 ਇਤ ਏਕ ਰਠਾਟੁ ਰਹੈ ਗਏ ਉਤੈ ਫਹ ਧਾਇ ॥ ਮਾਰਗ ਕਿਤ ਰੋਕਤ ਰ
 ਹੇ ਗਈ ਨ ਪੇਸ ਬਨਾਇ ॥ ੧੬੧ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤਿਨੈ ਸੁਜਾਹ
 ਜੁਰਮੈ ਸਭੈ ਸੁਭੇਦ ਗਾਇਯੋ ॥ ਕਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਬੈਠਤਾ ਜਿਤੈ ਉਨੈ ਪਕਾਯ
 ਯੋ ॥ ਸਾ ਆਪ ਕੀ ਰਜਾਇ ਤੇ ਹਮੈ ਸੁਨਾ ਬਲਿ ਆਇਆ ॥ ਉਨੈ ਸੁਨੀ
 ਚੰਦੋਖੀ ਆਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਪ ਕਾਇਆ ॥ ੧੬੨ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਜੁੱਧ ਕੁਧ ਕੀ

ਤਿਆਰ ਜਾਨ ਲੇਹੁਗੇ। ਨਿਖੀਗ ਬਾਨ ਗੋਰੀਆਂ ਭੁਟਾਨ ਆਪ ਦੇਹੁਗੇ।
 ਰਤੀਨ ਦੇਰ ਜਾਨੀ ਮੈਂ ਨਜੀਕ ਤਾਸ ਹੋਗੀ ਮੈਂ। ਕਿਪਾਨ ਬਾਨ ਮਾਰ ਕੇ
 ਮੁਰਾਅ ਰਾਨ ਫੇਰੀ ਮੈਂ। ੧੬੩॥ ਕਲੂਰ ਅੰਤ ਦੂਰ ਪੈ ਜਸੀ ਜੁਵਾਲ
 ਜਾਨੀ ਮੈਂ। ਗੁਪਾਲ ਸੋ ਗੁਲੇਰ ਹੈ ਕਟੋਰ ਸੀਗ ਸਾਨੀ ਮੈਂ। ਫਤੇ ਜਸਾ
 ਹਿ ਸੀਗ ਮੈਂ ਅਨੇਕ ਮੈਂ ਰਮੇਲ ਹੈ। ਚਢੇ ਸੁਆਪ ਨਾਥ ਮੈਂ ਕਰੇ ਅਬੈ ਸੁ
 ਸੈਲ ਹੈ। ੧੬੪॥ ਸੁੰਘਾ ॥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਦਲਾਨ ਦੁਤਾਨ ਕੇ ਘੋਰ
 ਹਿਗੇ ਜਬ ਨਾਦ ਬਜਾਈ। ਫੇਰ ਉਪਾਟ ਨਟੋਰ ਬਨੈ ਇਹ ਕਾਲ ਭ
 ਪੋਕ ਛੁਲੇਹੁ ਬਨਾਈ। ਧਾਰਿ ਉਠੈ ਇਤ ਦੁਤ ਮਿਲੇ ਨਿਜ ਦੇਸ ਨ ਦੇਸ
 ਕੀ ਛੇਰ ਮੰਗਾਈ। ਆਪ ਇਤੋ ਸੁਖ ਸੋ ਸੁਣਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਨ ਕਰੇ ਬਹੁ
 ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਈ। ੧੬੫॥ ਬੀਰਨ ਬੋਲ ਕਰੇ ਇਕੋ ਟੇਲ ਸੁਗੋਲ ਨ ਬ
 ਧ ਕੈ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ। ਗੋਰ ਬਰੂਦ ਬਟੇ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਪੁਰਤੁ ਨੀਰਨ
 ਲੇਹੁ ਬਨਾਈ। ਜੇ ਸੁਬਨੈ ਸੀਗ ਰਾਮ ਇਨੈ ਭਲ ਨਾਤਰੁ ਆਗ ਕਰੇ ਕਿ
 ਤ ਜਾਈ। ਹੋਟੁ ਹੈ ਇਹ ਕਾਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਫੇਰ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁਰਤੁ ਰਾਈ
 ॥ ੧੬੬॥ ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਸਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਜਗਤੇ ਸਕਹਿ ਓਨ ਕਰੇ ਕਛੁ
 ਚਿਤਾ। ਨਾਮ ਜਪੇ ਅਸਕੋ ਪੁਜੇ ਕੇਤੁ ਮਜੇ ਜਗ ਪਾਲ ਅਗਾਧ ਅਨੰਤ
 ॥ ਕੈਸੇ ਜਪੇ ਅਸਧਾਰ ਦਿਆਰ ਕੇ ਹਾਰ ਸੋ ਜੀਤ ਜਿਸੈ ਮੁਖ ਸੀਤਾ। ਨਾ
 ਸਭੁ ਦੇ ਜਗ ਮੈਂ ਨਰ ਸੇਜਿਨ ਨਾਹਿ ਜਪਿ ਓਇਨ ਕੇ ਮੁਖ ਮੀਤਾ। ੧੬੭
 ॥ ਤੇਟ ਕਛੀਦ ॥ ਇਮ ਬੋਲ ਕਿਪਾਨਿ ਧਬੈਨ ਅਹੀ। ਨਿਜ ਭੋਜ ਪੁ
 ਰਖੁ ਨਦੀ ਸਤਹੀ। ਕਹਿ ਜਾਇ ਇਤੈ ਤੁਮ ਠਾਢ ਰਹਾ। ਅਰ ਬੀਰਨ ਕੇ
 ਸਭੁ ਭੇਦ ਲਹੇ। ੧੬੮॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਠੈ ਪ੍ਰਭੂ ਬੀਰ ਉਠੈ। ਇਤ ਬੀਰ
 ਨਲੈ ਨਿਗਟਾਨ ਕਰੈ। ਸਰਸਾਂਗ ਸੁਰਾਪ ਬੰਦੂਕ ਲਈ। ਨਿਜ ਬੀਰ

ਨਕੋ ਕਰ ਸੇਧ ਭਈ ॥ ੧੬੮ ॥ ਨਿਜ ਮੱਧਿ ਭੰਗਾਣੁ ਕਿ ਪਾਲ ਰੁਡੀ ॥ ਰ
 ਣਖਿ ਭੁ ਮਨੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਗਡੀ ॥ ਇਹ ਜੁੱਧ ਕਿਧੋ ਧੁਮਕੇ ਸੁਹਈ ॥ ਨਹਿ
 ਚਿੰਤ ਬਿਖੈ ਕਛੁ ਚਿੰਤ ਕਈ ॥ ੧੭੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਇਹੈ
 ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਸਭੈ ਕੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲਿ ਸਹੀ ਪੈ ਲਗਾਈ ॥ ਸੁਨੈ
 ਸੁਮ ਸੋਫੀ ਰੂਪੈ ਨੈਕ ਭਾਈ ॥ ਬਿਨ ਜਾਨ ਮਾਰੈ ਮਨੋ ਮੀਤ ਆਈ ॥ ੧੭੧ ॥
 ॥ ਹਿੰਦਾ ਹਾਥ ਕਾਪੈ ਅਸੀਨਾ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਚਲੇ ਭਾਜ ਤਾਤੇ ਸਮਾਯੈ ਤਕਾਵੈ ॥
 ॥ ਸੁਨੈ ਬਾਤ ਏਕੈ ਦੁਤੇ ਪਾਸ ਜਾਵੈ ॥ ਮਹਾ ਰਾਸ ਬਾਤਿ ਸਬੁ ਲੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥
 ੧੭੨ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਬੁ ਬਾਤ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਦਿਖੀ
 ਅੰਕਿ ਸੈ ਬਿਜੈ ਦੇ ਮਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਬਦ ਅੰਤਿ ਬਲ ਭਟ ਗਾਜੇ ॥ ਕਾਇ
 ਰ ਸੋਫੀ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਭਾਜੇ ॥ ੧੭੩ ॥ ਸਹਸ ਪਾਂਚ ਬਰ ਬੀਰ ਪਠਾਨਾ ॥ ਚ
 ਕਰ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਪਥ ਮੈ ਤੇਜ ਰੂਪੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਾਜ ਚਲ
 ਨਕੋ ਬਿਵਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੭੪ ॥ ਰਾਜਨ ਕੀ ਉਮਡੀ ਉਤ ਸੈਨਾ ॥ ਪਾਵ ਸ
 ਜਲਦ ਘੁਰਤ ਉਤ ਗੋਨਾ ॥ ਕਟਨ ਬਲੀ ਲਰਿਹੈ ਤਿਨ ਸੀਗਾ ॥ ਭੁਮਕ
 ਹਵੈ ਪੈ ਦੁਇ ਨਿਸੀਗਾ ॥ ੧੭੫ ॥ ਦੁਹੈ ਹਮਕੇ ਸਗਲ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਆਈ
 ਬਿਨ ਭਾਂਗ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਮ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਉਪਾਈ ॥ ਚਲੈ ਚਿਅਾਂਤੇ
 ਕਾਨ ਕਢਾਈ ॥ ੧੭੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਪਹਾਰ ਪਤਿ ਉਮਡੈ
 ਕੋ ਪਬਦਾਇ ॥ ਕੋਨ ਲਰੈ ਗਾਤ ਨ ਸੋ ਤੁਮਰੇ ਕਾਲ ਲਖਾਇ ॥ ੧੭੭ ॥
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਬਿਚਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਟ ਗਾਏ ॥ ਝੂਟੇ ਲਿਖਤ
 ਸੁ ਲਿਖੇ ਦਿਖਾਏ ॥ ਹਮਕੇ ਖੁਸੀ ਹਿਸਾਬ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਮ ਜਾਨੈ ਕੋ ਆ
 ਇਸ ਦੀਜੈ ॥ ੧੭੮ ॥ ਪੁਤ ਪਠਾਨੀ ਬਾਹਰ ਚਾਯੋ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਮਕਹ
 ਜਲਦ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਤਾਂਤੇ ਕਰ ਕਾਰਜ ਫਿਰ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁਰ ਚਾਕਰੀ ਆ

ਟਲਿਖਾਵੈ॥੧੭੮॥ਜਿਥੀਬਤੀਅਤਿਨਕੀਪ੍ਰਭਸੁਨੀ॥ਬੀਚਸਭਾਪੁਨ
 ਧੁਨਕੈਭੁਨੀ॥ਅਬਜਾਨੇਕਾਸਮਾਬਿਚਾਰਹੁ॥ਖਲਦਲਆਏਜੁਧ
 ਸੰਭਾਰਹੁ॥੧੭੯॥ਪ੍ਰਥਮੈਯਹਨਕਾਹੁਪੜਲਈਐ॥ਬਹੁਰੇਵਹੈ
 ਜਾਨਪੁਨਕਈਐ॥ਧਨਦੈਪੈਤੁਮਕੇਦਰਬਾਰਾ॥ਬਾਹਕਰੇਜਾਅ
 ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੧੮੦॥ਹਮਰੇਤੁਮਰੇਘਰਇਕਲਹੀਐ॥ਹਮਰੀਠ
 ਤੇਤੁਮੈਜਗਕਹੀਐ॥ਇਹਬਿਧਸਤਿਗੁਰਵਹਸਮਝਾਯੋ॥ਪੁਨਜ
 ਝਮੈਸੀਭਾਂਤਿਸੁਨਾਯੋ॥੧੮੧॥ਸਗਅਨਤੇਹੋਵਤਮੁਖਕਾਰੋ॥ਇ
 ਤਉਤਹਮਕਹਜਗਤਧਿਕਾਰੋ॥ਕੋਟਜਤਨਹਮਰਹੈਨਕਬੈ॥ਜਾਵੈ
 ਨਿਜਕਾਰਜਕਹਸਬੈ॥੧੮੨॥ਸੀਮੁਖਸਾਰਿਬਬਚਨਬਖਾਨਾ॥
 ਸੁਨਹੋਹਮਰੀਬਾਤਪਠਾਨਾ॥ਇਸੀਜੰਗਕੇਕਾਰਨਪਨਾ॥ਨਿਸਦਿ
 ਨਹਮਦੇਵਤਤੁਮਧਨਾ॥੧੮੩॥ਤਾਂਤੇਤੁਮਇਹਭਾਂਤਿਬਿਚਾਰਹੁ॥
 ਸੁਰਨਜਮੇਪੁਰਖਤਸੰਭਾਰੋ॥ਜੇਤੁਮਰੇਮਨਮੈਯੋਆਈ॥ਰਾਜਨ
 ਕੇਦਲਹੈਅਧਿਕਾਈ॥੧੮੪॥ਤੰਚਿਤਚਿਤਮੈਜਿਨਕਰੋ॥ਹਮਰੀ
 ਬਾਤਚੀਤਨਿਜਧਰੋ॥ਅੰਜਗਕੇਦਲਦਹਲਖਆਵੈ॥ਹਮਰੇਇਤ
 ਤੇਸਹੀਸਸਿਧਾਵੈ॥੧੮੫॥ਮਾਰਕੂਟਤਿਨਕੈਛੁਟਕਰੈ॥ਬਿਜੈਨਿਸਾ
 ਨਸੀਸਨਿਜਧਰੋ॥ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਚਿੰਤਨਕਰੋ॥ਸਸਤ੍ਰਅਸਤ੍ਰਹ
 ਬਨਮੈਧਰੋ॥੧੮੬॥ਨਮਕਹਲਾਲਨਾਥਕਾਕਰੀਐ॥ਮਰਨਜੀ
 ਅਨਅਸਧੁਜਪਰਧਰੀਐ॥ਸੁਮੀਕਹਜੇਰਨਮਧਤਾਰੋ॥ਈਹ
 ਨਿੰਦਨਰਕਤਿਹਆਰੋ॥੧੮੭॥ਤਾਰੋਮਾਸਗੀਧਨਹੀਲੇਹੀ॥ਨਮਕ
 ਹਰਾਮਜਾਨਤਜਦੇਹੀ॥ਆਰੋਸੁਰਗੁਨਈਹਜਜਾਸਾਤਮੁੰਡੀਤ
 ਕੇਸਿਰਭੁੰਸਾ॥੧੮੮॥ਜੇਸਨਮੁਖਹੈਤਾਗਤਪਾਨਾਸਫਲਜਨਮ

ਤਾਕੋ ਤੰ ਜਾਨਾ ਜਿਤ ਕਰਕਤ ਧਰਗਿਰਤ ਸੁਬੰਦਾ ਤਿਤ ਕਬਰਖਤ
 ਰੁਗਤ ਮਕੰਦਾ ॥੧੮੦॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਸੁਮੀ ਕੀ ਬਿਤਾਂ ਸੇਵਕ ਪੈ
 ਰੇ ਗੋ ਜੋ ਮਿਤਾਂ ਸਮਾ ਬਨੈ ਤਾਕੇ ਰਨ ਆਈ ॥ ਤਿਆਗਤ ਸਬੈ ਤਵਨ
 ਕਹ ਜਾਈ ॥੧੮੧॥ ਧਿਗਤ ਕੈ ਨਿਸਚੈ ਸੁਨਖਾਨਾ ਸੁਰਨਹੀ ਟੁਹਸ
 ਆਰਪਛਾਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਸਮਝੈ ਇਹ ਬਾਤਾ ਹਮਰੇ ਤੁਮਰੇ ਗਿਹ ਇਕ
 ਜਾਤਾ ॥੧੮੨॥ ਅੰਗੁ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਯੋ ਆਈ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਰੇਜ ਅ
 ਧਿਕਾਈ ਸੇਭੀ ਹਮਰੇ ਤਤ ਛਿਨ ਲੀਜੈ ॥ ਯਾਮੈ ਰਤੀ ਨ ਦੇਰ ਲਹੀਜੈ
 ॥੧੮੩॥ ਦਮਕੁ ਆਗ ਲੇਤ ਤੁਮ ਸਾਰਾ ਦੇਇ ਤੀਨ ਲੇਟੁ ਅਥਖਰ
 ॥ ਪਾਂਚਨ ਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹ ਲੀਜੈ ॥ ਕਬਜ਼ ਲਿਖਾਇ ਹਾਥ ਨਿਜ ਕੀਜੈ ॥
 ੧੮੪॥ ਯੋ ਸੀ ਮੁਖ ਜਬ ਪੁਨ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਫਿਰ ਭੀ ਖਨ ਜਤ ਅੰਸ ਅ
 ਲਾਯੋ ॥ ਕਹਾ ਭੁਯੋ ਦੋਲਤ ਲਖ ਆਈ ॥ ਸਗਾ ਅਨ ਸੋਨ ਹਿਟੁ ਟਾਜਾ
 ਈ ॥੧੮੫॥ ਤਿਨ ਸੇ ਬਨੀ ਜੁ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਈ ॥ ਦੋਲਤ ਆਇ ਪਨੀ
 ਪੁਨ ਗਈ ॥ ਸਿਖ ਅਨ ਕਹੀ ਹਜੂਰ ਸੁ ਬਾਤਾ ॥ ਏਹੈ ਕਾਇਰ ਅਤਿ ਤਰ
 ਪਾਤਾ ॥੧੮੬॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭੂ ਇਨ ਪ੍ਰੀਛੁ ਜਿਨ ਕਰੇ ॥ ਜਾਹੁ ਮਲੇਛੁ ਉਪਗ
 ਟ ਉਚਰੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜੁਧ ਜੰਗ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ਬਿਜੈ ਕਰੈ ਗੋ ਸੀ ਅਸਪਾਨ
 ॥੧੮੭॥ ਫਿਰੀ ਇਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਾਹੁ ਮਲੇਛੁ ਉਪਗਟ
 ਉਚਰੇ ॥ ਤੁਬ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਘਨ ਸੁਰਕੈ ਇਹੁ ਗੁੰਤਿ
 ਉਚਾਰੀ ॥੧੮੮॥ ਜਾਵਹੁ ਗੀਦੀ ਮੁੜ ਗਟਾਰੇ ॥ ਕਹਾ ਕਾਲ ਤੇ ਜੋਹੈ
 ਕਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਯਹ ਠੰਢ ਨ ਕਰੇ ਨਗਾਰਾ ॥ ਨਾਤਰ ਲੈ ਪੈ ਲੂਟ ਸਧਾਰਾ ॥
 ੧੮੯॥ ਉਲਟੇ ਕਰਕੈ ਸਗਰ ਨਗਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਮਲੇਛੁ ਅਧਿਕ ਰਿਸ
 ਧਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਜਾਤ ਨਿਜ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪਾਂਚ ਪਾਚ ਦੈ ਰਹਿ ਉਸੁਟਾਰਾ

॥੨੦੦॥ ਭੀਖਨਖਾਨਕਹੀਖਨਜਾਏ॥ ਰੁਪਆਸਰਫੀਕਿਤਕਸੰਬਾਏ॥
 ਸਕਲਖਜਾਨੈਕਯੋਨਹੀਲੈਪੈ॥ ਪੁਤਪਤਿਰੇਲੈਪਰਖੈਯੈ॥ ੨੦੧॥
 ਲਾਲਜਵਾਹਰਮਾਣਕਮੇਤੀ॥ ਬਾਜਰਾਜਕੰਚਨਬਰਜੇਤੀ॥ ਜਮੋਜ
 ਪੋਨਿਰਖੇਹੈਤੁਮਬਾਨਾ॥ ਤੋਤੋਲੀਜਹੁਅਗਸੁਆਨਾ॥ ੨੦੨॥ ਜ
 ਬਮੈਸਬਰਾਜਨਪੇਜੈਹੂ॥ ਲੂਟਮਾਫਤੁਮਕੋਲਿਖਵੈਹੂ॥ ਯੋਕਹਤਫਨ
 ਠਫਰਮਹਿਆਏ॥ ਅਨਗਨਜਹਾਦੁਤਦਲਛਾਏ॥ ੨੦੩॥ ਰਾਜੇਸ
 ਕਲਇਨੈਲਖਪਾਈ॥ ਖੁਸੀਭੁਏਮੰਨਮੈਅਧਿਕਾਈ॥ ਆਦਰਸਕ
 ਲਮਲੇਛਨਕੀਨਾ॥ ਸਰਬਭੇਦਸਤਿਗੁਰਕਾਲੀਨਾ॥ ੨੦੪॥ ਅਰ
 ਬਖਰਬਸੀਪਤਿਹਥਾਨਾ॥ ਏਕਬਦਨਕੋਕਰੈਬਖਾਨਾ॥ ਜੇਜੇਚੀ
 ਜਦਿਸਾਟਰਆਈ॥ ਮੇਰੀਗਸਾਹਕੇਪਰਮੇਨਾਹੀ॥ ੨੦੫॥ ਸੋਅਬ
 ਚਲਕੈਲੂਟੇਰਾਜੇ॥ ਲਾਲਜਵਾਹਰਮੁਕਤਾਸਾਜੇ॥ ਸਸਤੁਅਸਤੁਪ
 ਰਕਿਤਕੋਜੁਆਨਾ॥ ਪੁਛੀਰਾਜਨਭੀਖਨਖਾਨਾ॥ ੨੦੬॥ ਸੈਨਫਟ
 ਜਖੁਦਾਕਨਾਉਂ॥ ਰੈਯਤਲੋਗਮਿਲੇਇਕਠਾਉਂ॥ ਤਿਨਕੈਤੁਮਕਹਨਾ
 ਮਸੁਨਾਉਂ॥ ਸੁਨੇਗਿਰਪਤਿਸਭਾਇਕਠਾਉਂ॥ ੨੦੭॥ ਜਾਟਗਟਾਰਸੁ
 ਤੇਲੀਘਨੇਨਾਈ॥ ਬਾਮਨਜਾਤਨਗਨੇ॥ ਰਜਕਸੂਦਲੱਬਨੇਜਾਨ
 ਹੁ॥ ਬਨੀਏਰੋੜੇਭਾਟਪਛਾਨਹੁ॥ ੨੦੮॥ ਬਾਢੀਅਉਰਲੁਹਾਰਸੁਨ
 ਗ॥ ਝੀਟਰਲੋਗਪੁਮਾਰਕੁਲਾਗ॥ ਕਿਤਕਬਾਰਿਤੀਅੰਰਚਮਾਰਾ॥
 ਕਰਰੇਪਰੇਟੇਪੋਰਹਲਾਲਾ॥ ੨੦੯॥ ਬਾਰਾਜਾਤਸਨਾਤਮਿਲਾਵੈ॥
 ਤਿਨਕਹਤੀਰਕਮਾਨਸਿਖਾਵੈ॥ ਬਰਛਪਕਰਕਿਸੂਨਹੀਆਵੈ॥ ਤੀ
 ਰਤੁਫੰਗਸੁਕੰਨਚਲਾਵੈ॥ ੨੧੦॥ ਆਪਬਲੀਨਿਸਚੈਤੁਮਜਾਨਹੁ॥
 ਸੋਲਖਜੇਹਾਏਕਪਛਾਨਹੁ॥ ਆਮੁਏਕਤਫਨਕੋਬਲੀ॥ ਸੋਭੀਸੁਰਾ

ਨਿਸਚੈ ਦਲੀ॥ ੨੧੧॥ ਅੰ ਦਸ ਬੀਸ ਤਹਾਂ ਜੋ ਲਹੀਐ॥ ਤੇ ਕਹੁ ਕਾਕੀ
 ਗਨਤੀ ਕਹੀਐ॥ ਇਹ ਤਾਕੀ ਸਭ ਸੈਨ ਸੁਮਾਰਾ॥ ਸੋ ਮੈ ਤੁਮਰੇ ਤੀਰ ਓਚਾ
 ਰਾ॥ ੨੧੨॥ ਯੈਂ ਭੀ ਖਨ ਤਿਨ ਸਾਥ ਅਲਾਈ॥ ਲੂਟ ਮਾਫ ਨਿਜ ਕੋ ਲਿਖ
 ਵਾਈ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਮਿਲੇ ਤੁਰਕ ਜਬ ਆਈ॥ ਤਬ ਰਾਜਨ ਮਿਲ ਬਾਤ ਚ
 ਲਾਈ॥ ੨੧੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹੀ ਫਟ ਜਤਿਹ ਪਾਸ ਹੀ ਜਾਨਤ ਸਕਲ
 ਜਹਾਨ॥ ਅਬ ਲੁਟੈ ਗੇ ਤਵਨ ਕਹ ਜਹ ਤਹ ਦੇਤ ਨਿਸਾਨ॥ ੨੧੪॥ ॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੇਰ ਹੋਇ ਆਯੋ॥ ਕਿਸਨ ਸਸੁਰ ਚਲ ਤਖ
 ਤੁਸੁਹਾਯੋ॥ ਲੇਗਨ ਨਿਕਟ ਹਜੂਰ ਸੁਆਈ॥ ਸਰਬ ਕਥਾ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਸੁਨਾਈ॥ ੨੧੫॥ ਪਾਂਚੇ ਸਹਸ ਉਦਾਸੀ ਸਾਰੇ॥ ਗਏ ਭਾਜ ਗਤੀ ਨਿ
 ਸਭਾਰੇ॥ ਯੈਂ ਬਤੀ ਆਜ ਬਹੀ ਸੁਨ ਪਾਈ॥ ਕਹ ਸੀ ਮੁਖ ਗੇ ਸਰਬ ਪਲ
 ਈ॥ ੨੧੬॥ ਤਿਨ ਯੈਂ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਏਕੋ ਰਹਿ ਓ ਉਨੈ ਸਿਰ
 ਦਾਰਾ॥ ਸੀ ਕਿਰਪਾਲ ਮਹੰਤ ਜੁ ਲਹੀਐ॥ ਤਵਨ ਠਟਰ ਰਾਜਤ ਪ੍ਰਭ
 ਅਹੀਯੋ॥ ੨੧੭॥ ਵਯਾ ਸਿੰਧ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਨ ਬਾਨੀ॥ ਬਿਹਸ ਬਦਨ ਸੀ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਬਖਾਨੀ॥ ਜੇ ਸਿਰੁ ਕਾਇਮ ਰਾਜਤ ਬਾਨੇ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕਹੁ ਭਾਖਹੁ
 ਜਿਨ ਭਾਨੇ॥ ੨੧੮॥ ਜੇ ਮਹੰਤ ਰਾਜਤ ਨਿਜ ਠੈਰੇ॥ ਚਿਲਕਾ ਦ੍ਰੈ ਹੈ ਅਧਿਕ
 ਸੁਮੈਰੇ॥ ਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੈ ਲੇਹੁ ਹਕਾਰੀ॥ ਯਾਦਿ ਕਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰ
 ਰੀ॥ ੨੧੯॥ ਯੈਂ ਸੁਨ ਅਧਿਕ ਬੀਰਤਹ ਧਾਏ॥ ਜਟ ਜਟ ਜਿਹ ਧਿਆਨ
 ਲਗਾਏ॥ ਲਾਂਬੀ ਜਟ ਬਿਭੂਤ ਕੁਪੈਨਾ॥ ਛੀਰ ਸਿੰਧ ਬਾਰ ਕੁਜਨੁ ਅੰਨਾ॥
 ੨੨੦॥ ਪਾਰ ਬਤੀ ਪਤ ਕੈ ਇਹ ਵਤਾਂ॥ ਏਕੈ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਸ ਰਤਾਂ॥ ਜ
 ਤਕੀ ਜਟ ਨੇਮ ਕੇ ਨਖਾ॥ ਧਿਆਨ ਬਿਭੂਤਿ ਨਾਮ ਕੀ ਭੁੱਖਾ॥ ੨੨੧॥
 ਤੇਟ ਕਛੀਦ ॥ ਨਿਜ ਧਿਆਨ ਅਖੰਡ ਸੁਮਧ ਲਗਾਯੋ॥ ਮਨ ਜੀਤ ਸੁ

ਆਟਨ ਜਾਨ ਭਗਯੋ ॥ ਨਟ ਜੀਤ ਦਸੀ ਗਿਹ ਮੱਧਿ ਗਯੋ ॥ ਜਿਹ ਜੋਤ ਅ
 ਨਾਹ ਦਰੁ ਪਠਯੋ ॥ ੨੨੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸੁਰਤ ਸੰਕੋਚ ਬਜ ਪੁਲਤਾਲ
 ॥ ਧਸਿ ਯੋ ਮੱਧਿ ਜਿਹ ਸੁਖ ਦਗੁਰਾਲਾ ॥ ਛੁਟੀ ਸਮਾਧ ਚੇਤ ਜਨ ਭਯੋ ॥
 ਕੇਹਰ ਕਿਧੋ ਸੇਵਤਾ ਜਯੋ ॥ ੨੨੩ ॥ ਸੁਨੈ ਜਬੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰਨਾਮਾ ॥ ਉ
 ਠੈ ਸੀਤ ਅਤਿ ਬਲ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਕਰਮੈ ਲਯੋ ਸੁਕੁਤ ਕਉ ਠਾਈ ॥ ਖ
 ਨਹ ਯਾਤ ਜਾਸਤ ਨ ਲਾਈ ॥ ੨੨੪ ॥ ਵਰਸੈ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਆਈ ॥ ਬਾ
 ਰਜ ਅੰ ਪਲਵ ਬਰਦਾਈ ॥ ਪਾਰਿਓ ਅਨ ਤਿਨ ਕੈ ਜਬ ਮਾਹੀ ॥ ਖੁਜੀ
 ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਲਖ ਤਾਹੀ ॥ ੨੨੫ ॥ ਬਿਹਸ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ
 ॥ ਸਕਲ ਚੇਲ ਕਾ ਕਹਾ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਸੁਖ ਦੇਖਤ ਚਰ ਬੈ ਕਹੁ ਗਏ ॥ ਕੈ ਸੰ
 ਗਤ ਕੀ ਭੁਗਤ ਨ ਪਏ ॥ ੨੨੬ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲਯੋ ਸੁਭ ਮਤਿ ਅਵਤੁਤਾ ॥
 ਸੀਤ ਸਿਰੋ ਮਣਿ ਸੀ ਪੁਰਹੁਤਾ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਸਭ ਸਗਣਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਤੈ ਹਮ
 ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੨੨੭ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਤੇ ਕਹ ਹਮ ਪਾਯੋ ॥ ਲੋਕ
 ਸੁਖੀ ਪਰਲੋਕ ਬਨਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਰਿਖ ਕਵਿ ਮੁਨ ਜੋਨੀ ॥ ਕਿੰਨ ਰਜ
 ਛ ਭੁਜੀ ਗ ਅਮੋਨੀ ॥ ੨੨੮ ॥ ਆਜ ਲਗੇ ਗਾਵਤ ਗੁਨ ਆਯੋ ॥ ਤੁਵ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਇ ਹਮ ਮਪਾਯੋ ॥ ਅਬ ਮਨ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਇਮ ਆਈ ॥ ਤੁਵ
 ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਰਨ ਰਨਾਹੀ ॥ ੨੨੯ ॥ ਕੋਟ ਬਿਸਨ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰੀ ॥
 ਇਨ ਪਾਵੇ ਪਰਦਿ ਜਿਯੈ ਟਾਰੀ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕਹਤ ਯਾਰੀ ॥
 ਅਨ ਜਾ ਫਿਰਤ ਮੂੜ ਅਨੁਗਾਰੀ ॥ ੨੩੦ ॥ ਯਹ ਨਿਸਚ ਪੁਰਨ ਤਬ ਆ
 ਟੈ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਭੂ ਘਟ ਮੈ ਪਰਚਾ ਪਾਵੈ ॥ ਜਕਹ ਪ੍ਰਭੂ ਤੈ ਆਪ ਲਖਾਵਤਾ ॥
 ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਸਾਧੂ ਬਰਪਾਵਤਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ਯੀ ਤਿਨ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ਅਪ
 ਰੋ ॥ ਜਾਕੇ ਪੈ ਅਤ ਦੁਰਨ ਪਾਰੇ ॥ ਯੀ ਸੁਨ ਕਰਤ ਕੇ ਬਰ ਬਚਾ ਬੋਲਯੋ

ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੁ ਜੱਚਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਤਵ ਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਅ
 ਚਲ ਪੁਰਖ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਬਿਹਸ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਅਧਿਕ ਕਥਾ
 ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦੂਤ ਨ ਕੇ ਅਨਗਨ ਦਲ ਭਾਰੇ ॥
 ਤੁਮ ਪਰਚੜੇ ਅਧਿਕ ਲਲਕਾਰੇ ॥ ਯਹ ਤੁਮ ਹਮ ਕਹ ਬਚਨ ਜਤਾਵਹੁ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪੁਜ ਕੇ ਚਰਿਤ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ੨੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਦੇਵ ਕਾਲਕਾ
 ਮਾਈ ॥ ਕਾਪਰ ਹੈ ਇਹ ਠਵਰ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਕੇ ਕਰੈ ਜੀਤ ਕੇ ਟੀਕਾ ॥ ਭਾ
 ਜੈ ਕਵਨ ਹੋਇ ਰਨ ਫੀਕਾ ॥ ੨੩੫ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੇ ਬਾਕਾ ਬੋਲ
 ਯੋ ਸੰਤ ਸਮਤ ਬਰਪਾਕਾ ॥ ਅਸ ਜੋਧਾ ਤੇ ਸਮ ਬਰਬਾਹੀ ॥ ਚੌਹ ਭਵ
 ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੇ ਉਨਾਹੀ ॥ ੨੩੬ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਸਟਨ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨ
 ਕੀਤੀ ਸਭ ਖਲਕ ਖੁਆਰੀ ॥ ਮਹਾ ਧਨੁਰ ਧਰ ਅਤਿ ਬਰ ਬਾਲਾ ॥ ਜਿ
 ਨ ਜੀਤੇ ਖਲ ਦਲ ਧਰ ਕਾਲਾ ॥ ੨੩੭ ॥ ਰਾਵਣਾ ਦਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਪਾ
 ਰੇ ॥ ਕੁੰਭ ਕਰਣ ਮਧ ਕੈ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਸੁੰਤਨ ਸੁੰਭ ਕੀਨ ਖਲ ਹੀਸਾ ॥ ਜਰਾ
 ਸੰਧ ਦੁਰਜੋਧਨ ਕੀਸਾ ॥ ੨੩੮ ॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਮੋਨੀ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਬਰਨ ਬਿ
 ਰੰਚ ਸੁਰ ਸਸਤਾਰੀ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਗ ਜਾਨ ਅਸੁਰੀਸਾ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਵੀਰ
 ਸਰਬ ਕੇ ਸੀਸਾ ॥ ੨੩੯ ॥ ਅਸ ਜੋਧਾ ਤਵ ਕੀਨ ਸੁਪਾਜੀ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਰਹਤ
 ਖਲਕ ਸਭ ਭਾਜੀ ॥ ਇਹ ਕਾ ਕੀ ਗਨਤੀ ਮੈ ਗੁਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਇਨੈ ਨਾਥ ਅ
 ਸੁਰਾ ॥ ੨੪੦ ॥ ਕੋਟ ਸਿਆਰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਜੁ ਆਵੈ ॥ ਤੁਦ ਪਕੇ ਹਰ ਜੀਤ
 ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰਤਾ ਕੇ ਬਰ ਬੱਚਾ ॥ ਗਦ ਗਦ ਭੁਯੋ ਸਾਹਿਬੀ ਸੱਚਾ ॥
 ੨੪੧ ॥ ਇਹ ਬਿਸ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਸੰਤ ਕ
 ਰਨਾਰੀ ॥ ਤਬ ਲਗ ਸੁਭੁਟ ਬੀਰ ਅਸਧਾਰੀ ॥ ਆਨ ਹਜੂਰ ਸੁਪ੍ਰਗਟ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੪੨ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੁਚ ਕਰਾਈ ॥ ਆਏ ਬੇਗ ਬਰਨ

ਸਰਣਾਈ। ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਜੁ ਕੇਚਿਤ ਭਾਵੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਸੁ ਤੁਰਤੁ ਕਰ
 ਏ। ੨੪੩॥ ਏਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜੁ ਭੇ ਸੁਚੇਤ ਸਰਬੰਗ
 ॥ ਬੀਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਆਗਿਆ ਦਈ ਸਾਜਹੁ ਕਵਚ ਨਿਖੰਗਾ। ੨੪੪॥ ॥
 ਚੋਪਈ। ॥ ਜੋ ਸੁਨ ਕਰ ਰਣ ਜੀਤ ਬਜਾਯੋ। ਤੁਕੇ ਸਕਲ ਨਦ ਧਰਛ
 ਯੋ। ਖਬਰੈ ਭਈ ਅਰੁਨ ਕੇ ਧਾਮਾ। ਕਾਂਪਤ ਭੁਯੋ ਰੂਮ ਅਰੁ ਸਾਮਾ। ੨੪੫
 ॥ ਪਿਰ ਬੀਰ ਜੇਧੇ ਬਲ ਧਾਨੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਲੀਓ ਬੋਲ ਨਿਦਾਨੀ। ਤਿਨ
 ਪਿਰਨ ਕੇ ਨਾਮ ਗਨਾਉ। ਜਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਤ ਰਿਝਾਉ। ੨੪੬॥ ਸੰਗੀ
 ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਰਨਾ ਮੁ। ਬਲ ਕਰ ਭੁਯੋ ਸਾਹ ਸੰਗਾ ਮਾ। ਅਸ ਪ੍ਰਿਥ
 ਪੂਰਨ ਜਬ ਕਰਾ। ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਨਾਮ ਸੁਧਰਾ। ੨੪੭॥ ਜੀਤ ਮੱਲ
 ਸਿੰਘ ਮੇਰ ਗੁਲਾਬ। ਲਾਲ ਰੂਪ ਰਨ ਭੁਯੋ ਸਹਾਬ। ਗਿਗਾਰਾ ਮਮਾ
 ਹਰੀ ਚੰਦਾ। ਏਪੇ ਚੋਰੁ ਨ ਲੀਨ ਮੁਕੰਦਾ। ੨੪੮॥ ਸੈਨ ਸੁਦਈ ਤਵਨ ਕੇ
 ਸੰਗਾ। ਕਹਯੋ ਭੰਗਾਣੀ ਭੂਮ ਸੁ ਜੰਗਾ। ਧਰਮ ਜੁਧ ਕਾ ਰਚਿਓ ਸਥਾਨ
 ॥ ਮਿਟੋ ਜੂਝ ਭੁਟ ਆਵਨ ਜਾਨ। ੨੪੯॥ ਜੋ ਜਨ ਏਕ ਪਾਵਟੈ ਅੱ
 ਗਾ। ਅਹੈ ਭੰਗਾਣੀ ਭੂਮ ਅਭੁਗਾ। ਗਿਰੀ ਨਦੀ ਕਾ ਨਿਕਟ ਸੁਜਾਨ।
 ਦੁਜੀ ਦਿਸਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਟ ਰਾਨ। ੨੫੦॥ ਓਪਰ ਰਾਜ ਪੁਰਾ ਬਡ ਨਗ
 ਰਾ। ਤਰੇ ਬਿਰਾਜਿਤ ਧਰਨੀ ਸਗਰਾ। ਬਾਈ ਧਾਰ ਉਮਤ ਗਿਰਾ
 ਏ। ਇਤਤੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਾਂਚ ਸਿਧਾਏ। ੨੫੧॥ ਪਾਰਿਯੋ ਆਨ ਆਹਵ
 ਤਹ ਭਾਰੀ। ਗਰਜੇ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲ ਕਾਰੀ। ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਬਰਨੈ ਕਬਿ
 ਜੁਧਾ। ਅੰਸੀ ਕਹਾ ਜੀਵਕੀ ਬੁਧਾ। ੨੫੨॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥
 ਪਰੀਆ ਲਗਾਈ। ਤੁਫੰਗੀ ਚਲਾਈ। ਗਜੀ ਆਨ ਕਾਲੀ। ਲਏ
 ਮੁਡਮਾਲੀ। ੨੫੩॥ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦਾਯੋ। ਕਲੀ ਸਾਬਲਿ ਆਯੋ। ਸਿੰਦੀ

ਜੋਗਨੀ ਯੀ ਆਇ ਹੈ ਆਨ ਤੀ ਯੀ ॥ ੨੫੪ ॥ ਸਭੈ ਯੋ ਅਲਾਟੈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜ
 ਟੈ ॥ ਕਿਤਾ ਜੁਗ ਬੀਤਾ ॥ ਭੁਯੋ ਪੇਰ ਰੀਤਾ ॥ ੨੫੫ ॥ ਕਰੈ ਗੀ ਮਸਾਰੀ ॥
 ਭੁਗੈ ਰਕਤ ਅਹਾਰੀ ॥ ਨਚੈ ਗੋਭੂਤਾਰੀ ॥ ਲਏ ਖਪੁ ਜਾਟੈ ॥ ਮਹਾ ਮੇਦ
 ਪਾਟੈ ॥ ੨੫੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੁਰਗ ਸਿਰੇ ਮਟਿ ਕੇ ਬਿਖੇ ਕਰ ਕਾਇਮ
 ਬਰ ਬੀਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਰਨ ਕੋ ਚਦੇ ॥ ਪੁਰਤ ਨਾਦ ਰਣ ਧੀਰਾ ॥ ੨੫੭ ॥
 ਬਿਸਖ ਬਾਣ ਬਰਛਾ ਤ ਬਰ ਸੈਫ ਸੁਲ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਬਰਖਤ ਭੇਦੁ ਉਠ
 ਰਤੇ ਸਾਟਨ ਘਨ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ੨੫੮ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਜਿਹ ਆ
 ਪਹੁਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਸੁਖ ਰੇ ॥ ਭੁਟ ਅੰਗ ਚਲੇ ਗੁਰ ਆਸ ਧਰੇ ॥ ਕਾਬਿ ਨਾਮ
 ਗਨੈ ਤਿਨ ਕੇ ਅਬਹੀ ॥ ਜਸੁ ਧਾਇ ਪਰੇ ਅਰੁ ਪੈ ਸਬਹੀ ॥ ੨੫੯ ॥ ਪ੍ਰਥ
 ਮੈ ਸਨ ਲਾਲ ਸੁਚੰਦ ਲਾਰਿ ਯੋ ॥ ਅਰੁ ਬੀਰਨ ਕੋ ਜਿਨ ਦੇਹ ਦਲਿ ਓ ॥
 ਮਹਿ ਖੀ ਨਿਜ ਪਾਲ ਹਜੂਰ ਹੁਤੇ ॥ ਟਹ ਖੂਬ ਲਾਰਿ ਯੋ ਅਰਿ ਸੰਗ ਸੁਤੇ ॥
 ੨੬੦ ॥ ਦਲ ਦੂਤਨ ਕੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਹੁਤਾ ॥ ਜਿਸ ਮਾਰਿਤ ਮੇਘ ਕਰੈ ਸੁ
 ਕਤਾ ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਮਲੇਛ ਅਨੇਕ ਹਨੇ ॥ ਕਾਬਿ ਜੀਤਹ ਪਾਸ ਨਜਾਤ ਗਨੇ
 ॥ ੨੬੧ ॥ ਪੁਨ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਬੈ ਨਿਜ ਧਾ ॥ ਕੁਤਕਾ ਕਰ ਲੀਨ ਕਿਧੈ
 ਅਯੁ ਧਾ ॥ ਨਿਜ ਖਾਨ ਹਯਾਤ ਕੇ ਸੀਸ ਦੁਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪੇਖ ਮਹਾ ਸਪ੍ਰਸੰਨ
 ਭੁਯੋ ॥ ੨੬੨ ॥ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਚੰਦ ਜੁ ਅੰਗ ਚਲਾ ॥ ਜਿਨ ਮਾਰਿ ਰੂਰਿ
 ਓ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ॥ ਪੁਨ ਨੰਦ ਸੁਚੰਦ ਮਸੰਦ ਚਦਾ ॥ ਜਿਨ ਦੂਤਨ ਕੇ
 ਅੰਗ ਅੰਗ ਰੁਦਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ਬਹੁ ਟਾਰ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮੱਧਿ ਰਣੀ ॥ ਜਿਹ
 ਰਾਖ ਲਈ ਲਜ ਸੋਢ ਮਣੀ ॥ ਭੁਟ ਮਾਤੁਲ ਜਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਲੀ ॥ ਟਹ
 ਧਾਇ ਪਰਿ ਓ ਮੱਧਿ ਸੈਨ ਖਲੀ ॥ ੨੬੪ ॥ ਛੁਤ ਰਾਪਨ ਯੋ ਜਗ ਪੁਰ ਰਹਿ
 ਯੋ ॥ ਦਲ ਪਬਨ ਕੇ ਸੁ ਅਨੇਕ ਹਯੋ ॥ ਭੁਟ ਗੀਸ਼ ਰਹੇ ਲਖ ਤੇਗ ਸੰਟਾ ॥

ਮਿਲ ਧੀਨ ਉਚਾਰ ਕਰੈ ਸੁਭੁਟਾ ॥ ੨੬੫ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ੧ ॥
 ਏਕਟਾਈ ॥ ਹਜ਼ੂਰ ਰਹਾਈ ॥ ਚੰਦ ਲਾਲ ਨਾਮਾ ਅਰੇ ਕੁਭਿਰਾਮਾ ॥
 ੨੬੬ ॥ ਪੁਰੂਪਾਸ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਬੈਨ ਗਾਯੋ ॥ ਪੁਰੂਦਾਲ ਘੋਰਾ ॥ ਇ
 ਏ ਮੋਹ ਜੋਗਾ ॥ ੨੬੭ ॥ ਹਸੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਵਈ ਖੰਗ ਦਾਲਾ ॥ ਇਕੈ
 ਖੰਗ ਬਾਜੀ ॥ ਲਏ ਦਾਸ ਤਾਜੀ ॥ ੨੬੮ ॥ ਪਰੇ ਜੀਨ ਠਾਂਦਾ ॥ ਮਨੋ ਪੰਨ
 ਗਾਏ ॥ ਚਲਯੋ ਤਾਸ ਸੋਊ ॥ ਤਬੈ ਬੈਨ ਗੋਊ ॥ ੨੬੯ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਿੰ
 ਦਯਾ ॥ ਕਹੋ ਤੇਗ ਭਿੰਦਿਆ ॥ ਕਹੀ ਹਾਥ ਬਾਏ ॥ ਧਰੇ ਦਾਲ ਦਾਏ ॥ ੨੭੦
 ॥ ਕਹੋ ਦੁਜ ਹਾਥਾ ॥ ਧਰੇ ਤੇਗ ਸਾਥਾ ॥ ਅਰਿ ਜੋਚ ਲਾਈ ॥ ਚੁਕੇ ਦਾਲ ਤਾ
 ਈ ॥ ੨੭੧ ॥ ਤਿਸੈ ਆਪ ਮਾਰੇ ॥ ਇਹੈ ਜੁਧ ਭਾਰੇ ॥ ਚਲਿਓ ਬੇਗ ਪਾਈ
 ॥ ਪਠਾਣਿ ਹਸਾਈ ॥ ੨੭੨ ॥ ਇਕੈ ਮੀਰ ਖਾਨਾ ॥ ਇਸੈ ਪੈ ਸਿੰਧਾਨਾ ॥ ਕਟਿ
 ਬੈਨ ਗਾਯੋ ॥ ਇਸੈ ਅਗ ਆਯੋ ॥ ੨੭੩ ॥ ਕਰਿ ਤੇਗ ਚਾਈ ॥ ਇਸੈ ਕੂ
 ਚ ਲਾਈ ॥ ਇਨੈ ਦਾਲ ਭਾਹੀ ॥ ਭੁਲੇ ਲੈ ਬਚਾਈ ॥ ੨੭੪ ॥ ਇਨੈ ਲੈ ਚ
 ਲਾਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਕੰਠ ਘਾਯੋ ॥ ਪਰਯੋ ਸੀਸ ਜਾਈ ॥ ਅਲੇ ਛੁਤਿ ਥਾਈ ॥ ੨੭੫
 ॥ ਹਸੈ ਸੈਨ ਸਾਗੀ ॥ ਇਸੈ ਕੋ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਰੂਬੈ ਲਾਜ ਸਿੰਧਾ ॥ ਪਠਾਣਿ ਜੁ
 ਅਧਾ ॥ ੨੭੬ ॥ ਪੁਰੂਮੇ ਦਪਾਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ਤਬੈ ਸੋ ਪਠਾਨਾ ॥
 ਸੁਹਲਾ ਕਰਾਨਾ ॥ ੨੭੭ ॥ ਟਿਰੈ ਕੰਨ ਜਾਈ ॥ ਪਰੇ ਸਾਰ ਆਈ ॥ ਸਿੰਗੋ
 ਸਿੰਘ ਜੁ ਆਨਾ ॥ ਅਰਿਯੋ ਤੋਨ ਬਾਨਾ ॥ ੨੭੮ ॥ ਘਨੀ ਸੈਨ ਮਾਰੀ ॥ ਕਰੈ
 ਕੋ ਸੁਮਾਰੀ ॥ ਨਿਜਾ ਬਾਤ ਖਾਨਾ ॥ ਅਰਿਯੋ ਤੋਨ ਬਾਨਾ ॥ ੨੭੯ ॥ ਸਿੰਗੋ ਖਾ
 ਨ ਤਾਕਾ ॥ ਭੁਯੋ ਜੁਧ ਬਾਕਾ ॥ ਉਨੈ ਯਾ ਚਲਾਈ ॥ ਇਨੈ ਤਾਸੁ ਲਾਈ ॥
 ੨੮੦ ॥ ਉਤੈ ਖਾਨ ਮਾਰਾ ॥ ਇਤੈ ਸਿੰਘ ਸੁਰਾਗਾ ॥ ਗਿਰੈ ਬਾਣ ਆਲੇ ॥ ਗ
 ਯੋ ਜਸੁ ਨ ਲੈ ॥ ੨੮੧ ॥ ਇਤੈ ਹਾਕਾਰਾ ॥ ਉਤੈ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਲਖੇ ਯੋ

ਲਗਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਈ॥ ੨੨੨॥ ਅਬੈ ਅੰਸ ਬਾਨੈ॥ ਹੁਤੀ ਤੇ ਪਜ
 ਨੈ॥ ਕਿਤੇ ਸਤ ਗਈ॥ ਸੁਜਾਤੇ ਚਲਾਈ॥ ੨੨੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਗਗਨ
 ਚਿਨਾਲ ਰਾਜਤ ਜਿਹ ਬਾਨੈ॥ ਕਾਸੀ ਦੇ ਸਦੁ ਰਗੇ ਸਬ ਖਾਨੈ॥ ਤਿਹ ਪੁਰ
 ਕੋ ਬਾਸੀ ਬਰਬੀਰਾ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੰਕਜ ਪਗਤੀਰਾ॥ ੨੨੪॥ ਯੋਪੁਰ
 ਜੂਜ ਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਤੁੰਨੈ ਸਿਖ ਮ ਕਾਨ ਨਿਜ ਧਾਰੇ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਰਮੈ
 ਤੋਨ ਹੀ ਜਾਈ॥ ਧਰੀ ਬਨਾਇ ਤੇ ਪਜਿਤੁ ਆਈ॥ ੨੨੫॥ ਅਮਲੀ
 ਤਰ ਕੀ ਲੈ॥ ਤਿਨ ਗੋਲੀ॥ ਆਗੇ ਧਰੀ ਸੁਧ ਬਰਿ ਬੈਲੀ॥ ਪਿਆਲੇ ਮੁ
 ਹ ਤਿਨ ਅੰਨ ਬਨਾਈ॥ ਆਗੇ ਧਰੀ ਨਾ ਬਕੇ ਆਈ॥ ੨੨੬॥ ॥
 ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਬੈ ਮਾਨ ਆਗਿਆ ਪੂਰੀ ਚਲਾਈ॥
 ਚਲੇ ਸਤੁ ਅੰਸੇ ਮਨੇ ਮੀਰ ਆਈ॥ ਜਹ ਜੀਗਤ ਕੇ ਬਨੈ ਰੋਰ ਭਾਰੀ॥
 ਪਰੇ ਮਧ ਗੋਰਾ ਮਨੇ ਬਿਜ ਕਾਰੀ॥ ੨੨੭॥ ਇਸ ਦੇਖ ਜੁਧੀ ਫਤੇ ਸਾਹਰ
 ਈ॥ ਗਯੇ ਭਾਜਤਾ ਤੇ ਨਹੀ ਫੇਰ ਆਈ॥ ਘਨੇ ਅੰਰ ਰਾਵ ਮੰਤ੍ਰੇ ਤੋਨ ਜਾ
 ਈ॥ ਪਰੇ ਤੀਰ ਗੋਲੀ ਮਨੇ ਮੇਘ ਆਈ॥ ੨੨੮॥ ਤਬੈ ਤੋਨ ਜਾਈ॥
 ਹਰੀ ਚੰਦ ਗਈ॥ ਤਿਨੈ ਹੋਰ ਜੁਧਾ॥ ਕੁਪ ਧਾਰ ਕੁਧਾ॥ ੨੨੯॥ ਭੁਜੀ
 ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਓਤੈ ਰਾਹੰਦਰੀ ਇਤੈ ਜੀਤ ਮੱਲੀ॥ ਕਰੈ ਤੇਗ ਤੀਰ
 ਭਲੇ ਸਾਰ ਝਲੀ॥ ਹਰੀ ਫੇਰ ਚੰਦ ਜਰੈ ਏਕ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਜਬੈ ਜੀਤ ਮੱਲੀ
 ਹਿਰੈ ਲੈ ਨਿਕਾਰਿਯੋ॥ ੨੩੦॥ ਲਗੇ ਬਾਣ ਬੀਰ ਜਗਮੋ ਕੋ ਪਭਾਰੀ॥ ਅ
 ਸੀ ਆਨ ਬਾਜੀ ਤਿਸੈ ਕੋ ਪਹਾਰੀ॥ ਗਯੇ ਜੂਝ ਬੀਰ ਲਗੇ ਬਾਣ ਕਾਰੀ॥ ਤ
 ਬੈ ਦੇਵ ਲੋਗ ਬਸਯੋ ਆਵਤਾਰੀ॥ ੨੩੧॥ ਸਹੀ ਜੀਤ ਮੱਲੀ ਉਤੈ ਸਾਹ
 ਸੰਗੋ॥ ਗਏ ਜੂਝ ਜੋਧਾ ਪੂਰ ਕੋ ਪਸੰਗੋ॥ ਤਬੈ ਕੋ ਪਕੀਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਭਾਰੀ
 ॥ ਸਰੀ ਅੰਕ ਮਾਣਿ ਕਰਿ ਮੈ ਜਮਾਰੀ॥ ੨੩੨॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਰਿਦੈ

ਇਕੈ ਪਠਾਨ ਕੋ। ਹਨਯੋ ਸਬਾਨ ਤਾਨ ਕੋ। ਗਿਰਿਯੋ ਤਬੈ ਬਿਹਾਲ ਕੋ। ਭੁਜੇ
 ਸਭੈ ਨਿਹਾਲ ਕੋ। ੨੮੩। ਇਕੈ ਪਠਾਨ ਭੀਖਨੀ। ਧਰੇ ਸੁਕੇ ਪਤੀਛਨੀ।
 ਕਟੇ ਸੁਫਾਕ ਗਾਵਤੋ। ਲਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਆਵਤੋ। ੨੮੪। ਲਖੇ ਸਬਾਨ ਤਾ
 ਨ ਕੋ। ਹਨਯੋ ਸੁਖੰ ਪਠਾਨ ਕੋ। ਗਿਰਿਯੋ ਭੁਜਯੋ ਪਠਾਨ ਹੀ। ਰਹਿਓ ਕਿਕ
 ਨ ਬਾਨ ਹੀ। ੨੮੫। ਤਿਤੈ ਜੁਬਾਨ ਲਾਗਯੋ। ਕਿਕਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤਾਗਯੋ।
 ਹਰੀ ਸੁਚੰਦ ਮੂਰਛਨਾ। ਭੁਜੀ ਉਠਯੋ ਸੁਦੁਛਨਾ। ੨੮੬। ਜਿ ਸੈਨ ਰਾ
 ਟ ਮਾਰਹੀ। ਸੁਬੋਧ ਅੰਗ ਰਾਰਹੀ। ਦੁਯੰ ਸਰੀਨਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਨੇ ਭਟੀਨਿਹ
 ਰ ਹੈ। ੨੮੭। ਇਤੈ ਭਟੀ ਹਜੂਰ ਕੋ। ਚਲੇ ਸੁਪਾਨ ਪੁਰ ਕੋ। ਸੁਆਜ ਬੀਰ
 ਜੋਗਨੀ। ਰਸੀ ਸੁਮਾਸ ਭੋਗਨੀ। ੨੮੮। ਸੁਭੁਤ ਅੰ ਪਰੇਤਨੀ। ਫੁਕਾਰ
 ਧਾਰ ਚੇਤਨੀ। ਭੁਯੋ ਸੁਜੁਧ ਭਾਰਥੀ। ਹਰੀ ਸੁਚੰਦ ਆਰਥੀ। ੨੮੯। ਤਿ
 ਨੈ ਕਮਾਨ ਤਾਨ ਕੋ। ਹਨਯੋ ਅਸੀਨਿਧਾਨ ਕੋ। ਦੁਤੈ ਤਿਨੈ ਹਜੂਰ ਨੋ। ਹਨ
 ਯੋ ਸਰੀਨ ਰੂਰ ਨੋ। ੩੦੦। ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਕਾਨ ਪਾਸ ਹੀ। ਗਯੋ ਸਰੀਨਿਰਾਸ ਹੀ
 । ਤਿਤੈ ਜੁਬਾਨ ਮਾਰਿਯੋ। ਪਿਟੀ ਚਲਿਤਿ ਪਾਰਿਯੋ। ੩੦੧। ਨਿਖੰਗ ਦੁ
 ਲ ਪਾਰਿਕੋ। ਚੁਭੀ ਸੁਚੰਦ ਆਰਕੋ। ਨਹੀ ਸੁਘਾਓ ਆਇਯੋ। ਅ
 ਸੀਧੁ ਜੀਬ ਚਾਇਯੋ। ੩੦੨। ਨਿਜੀ ਸਿਸੀ ਸੁਜਾਨ ਕੋ। ਭੁਏ ਸਹਾਨਿਧਾਨ ਕੋ
 । ਤਬੈ ਸੁਕੇ ਪਜਾਗਿਯੋ। ਰਸੀ ਜੁਰਦੁ ਪਾਗਿਯੋ। ੩੦੩। ਕਰੀ ਕਮਾਨ
 ਤਾਨ ਕੋ। ਸਰੀ ਪੁਰੀ ਜੁਆਨ ਕੋ। ਹਨਯੋ ਨਰੇ ਸੁਭਾਲ ਮੈ। ਗਯੋ ਦਿਵਾ
 ਨ ਆਲ ਮੈ। ੩੦੪। ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ । ਕਰੇੜੀ ਜੁਗਾਈ। ਲਖੇ ਕਾ
 ਲ ਪਾਈ। ਭੁਜੇ ਅੰਰ ਬੀਰਾ। ਭੁਜੇ ਤੇਗ ਤੀਰਾ। ੩੦੫। ਫੁਤੇ ਸਾਹ ਭਾ
 ਜਿਯੋ। ਪਰੀਜਾ ਬਿਰਾਜਿਯੋ। ਨਹੀ ਬੈਨ ਬੈਲੈ। ਸਮਾਸੇ ਇਟੇਲੈ। ॥
 ੩੦੬। ਸਭੈ ਤਾਸ ਪਾਰੋ। ਮਨੇ ਪਾਣ ਆਗੋ। ਜਿਤੇ ਤਾਹਿ ਮਾਰੋ। ਕਰੈ ਕੋ

ਸੀਮਾਰੇ॥ ੩੦੭॥ ਪਰੇਹਾੜਬੇਲੈ॥ ਭੰਗਾਣੀ ਧਰੇਲੈ॥ ਜਿਤੇਬੇਪਠਾਨੀ॥
 ਮਰੇਤੋਨਥਾਨੀ॥ ੩੦੮॥ ਕਿਤੇਧਾਰਹੁੰਬੇ॥ ਨਦੀਮਾਹਿਰੁੰਬੇ॥ ਉਭੈਦੀਨ
 ਸੱਤਾ॥ ਭੁਲੇਕੀਨਕੱਤਾ॥ ੩੦੯॥ ਜਿਸਾਕੀਨਪਾਯੋ॥ ਸੁਕਾਲੈਤਰਾਯੋ॥
 ॥ ਘਨੇਹੋਰਗਾਈ॥ ਤਜੇਲੈਭਜਾਈ॥ ੩੧੦॥ ਸੁਲੂਟੇਹਰਾਮੀ॥ ਭੁਏ
 ਬਸਜਾਮੀ॥ ਜਿਸਾਕੀਨਪਾਯਾ॥ ਅਰੋਮੁੜਆਯਾ॥ ੩੧੧॥ ਬਿਜੈਨ
 ਬਪਾਈ॥ ਕਲਾ ਲੈਦਿਖਾਈ॥ ਧਨੰਧੰਨਗਾਯੋ॥ ਜਸੀਭੂਮਛਾਯੋ॥
 ੩੧੨॥ ਧਨੰਯੋਬਸਾਯੋ॥ ਮਨੇਮੇਘਆਯੋ॥ ਗਾਯੋਤਾਹਿਜੋਈ॥ ਰੁਖੇ
 ਰਾਜਸੋਈ॥ ੩੧੩॥ ਜਿਸੀਜਾਇਮਧਾ॥ ਤਿਸੈਦਾਨਲੱਧਾ॥ ਪਦਾਰੰਧ
 ਰਾਰੇ॥ ਸਬੈਲੈਸਿਧਾਰੇ॥ ੩੧੪॥ ਕਮੀਕੌਨਭਾਈ॥ ਜਹਲੱਛਗਾਈ॥
 ਖੁਸੀਧਾਮਬੈਠਾ॥ ਦਿਟਾਨੀਇਕੋਠਾ॥ ੩੧੫॥ ਦਿਵੈਲੋਗਵਬਾ॥ ਲਖੇ
 ਜੀਤਹੁਬਾ॥ ਅਰੰਜੀਤਗਾਈ॥ ਬਰੇਮੇਦਪਾਈ॥ ੩੧੬॥ ਨਿਗਜਛੰਦ
 ॥ ॥ ਭਟੰਜੁਢਾਢੁਆਟਹੀ॥ ਕਬਿਤਟਾਰਗਾਟਹੀ॥ ਜਿਸੀਜੁਇਛਧਾ
 ਰਹੀ॥ ਲਏਸਬੈਪਧਾਰਹੀ॥ ੩੧੭॥ ਹਜੂਰਬੀਰਆਟਹੀ॥ ਬਿਸੰਕਬੈ
 ਨਗਾਟਹੀ॥ ਪੂਰੁਹੁਕੰਮਕੀਜਯੋ॥ ਦਿਸੰਜੁਜੀਤਲੀਜਿਯੋ॥ ੩੧੮॥
 ਦਿਲੀਲਹੌਰਕਾਬਲੀ॥ ਸਦੇਰਬੁਰਦਾਮਲੀ॥ ਪੁਰੰਆਨੰਦਪਾਂਵ
 ਟਾ॥ ਬਿਚੈਅਰੈਜੁਗਾਟਾ॥ ੩੧੯॥ ਤਿਸੈਜੁਕਾਟਦੇਹਗੋ॥ ਮਲੇਛ
 ਲੂਟਲੇਹਗੋ॥ ਜਿਤੇਗਿਰੇਸਈਸਨੀ॥ ਕਟੈਖਗੇਸਤੀਛਨੀ॥ ੩੨੦॥
 ॥ ਰੁਪਈ॥ ਮਿਲਮਿਲਬੀਰਅਧਿਕਅਟਤਾਹੀ॥ ਆਨਹਜੂਰ
 ਕਹੈਬਿਸਥਾਰੀ॥ ਅਬਹਮਕੰਆਇਸਕਰਦੀਜੈ॥ ਜੀਤਧਰਨਸ
 ਗਰੀਕਰਲੀਜੈ॥ ੩੨੧॥ ਸਿਰੀਨਗਰਪਰਕੋਚੜ੍ਹਜਾਵੈ॥ ਦਿਲੀ
 ਕਹੈਲੂਟਲੈਆਵੈ॥ ਜੇਹਮਸੇਆਟਧਰਨਧਰੈ॥ ਤਾਕੋਕਤਲਖਲ

ਸਾਕਰੈ॥ ੩੨੨॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਇਹ ਠੰਡ ਮਝਾਰਾ॥ ਏਕ ਰਾਜ ਕਰਿ ਯੋ
 ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬੰਤੀਆਂ ਆਨ ਬਖਾਨੈ॥ ਚਰਬ ਚਲਾਕ ਬੀ
 ਰਤਿ ਹਥਾਨੈ॥ ੩੨੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸੁਨਤ ਤਟਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰ
 ਧ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਧੀਰਜ ਦੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਰੈ ਦਿਖੇ ਖੇਲ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੩੨੪॥
 ਰੋਪਈ॥ ਪੁਨਤਿ ਨ ਸੋ ਪੁਰ ਅੰਸ ਉਚਾਰੋ॥ ਜਲਦੀ ਕਾਮਨ ਕਰੋ ਪਿ
 ਆਰੋ॥ ਜਯੋ ਜਯੋ ਆਇਸ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨਾ॥ ਤਮੋ ਤਮੋ ਨਿਰਖੇ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾ
 ਨਾ॥ ੩੨੫॥ ਏਕ ਦੇਸ ਕੀ ਕਿਤਕ ਕਹਾਨੀ॥ ਸਰਬ ਦੇਸ ਲੀਜੈ ਸੁਖ ਦਾ
 ਨੀ॥ ਕਿਲੇ ਕੋਟ ਕਾਇਮ ਤਬ ਕਰੀ ਐ॥ ਰਾਜਾ ਨਾਮ ਚੋਧਰੀ ਧਰੀ ਐ॥
 ੩੨੬॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸਚੇ ਸਾਹਬ ਰਤਾਰੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਅਨ
 ਰਾਗੀ॥ ਸਾਚੇ ਲੇਹੁ ਬਿਮਲਿ ਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਈਤ ਉਤ ਜੇ ਸਾਬ ਸਹਾਈ
 ॥ ੩੨੭॥ ਅਰਬ ਖਰਬ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਲੀਜੈ॥ ਰੋਨ ਦਿਨ ਤੋ ਕੇਜ ਸੁਕੀ
 ਜੈ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਅਤਿ ਚਿਤ ਧਾਰਾ॥ ਤੁਮ ਨੇ ਕਰਨੇ ਹੈ ਦੀਦਾਰਾ॥ ੩੨੮
 ॥ ਏਕ ਬੀਰਤ ਬਬਾਤ ਬਖਾਨੈ॥ ਪੁਰੁ ਜੀਤੀਰ ਨ ਸੀਕਾ ਮਾਨੈ॥ ਰਾਜੇ ਅਰੁ
 ਤੁਰਕ ਨ ਕਹ ਮਰੀ ਐ॥ ਇਹ ਭੀ ਅਪਨੇ ਰਾਜ ਸੰਭਰੀ ਐ॥ ੩੨੯॥ ਦੁ
 ਰਗ ਸਿਰੋ ਮਣ ਕਰੀ ਐ ਆਕੀ॥ ਬਿਜੈ ਕਰੇ ਜਿਹ ਤਹ ਜਗੁ ਬਾਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਅਪ ਕਹਤ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਇਹ ਭੀ ਸਗਰੇ ਰਾਜ ਤੁਮਾਰਾ॥ ੩੩੦॥
 ਜੋ ਸੇਵਕ ਤੁਮਰੇ ਸਿਖ ਦੁਹੈ॥ ਖਾਲ ਸਰਹਤ ਧਾਰ ਭੁਗਟੈ ਹੈ॥ ਅਬ ਹਮ
 ਤੁਮ ਅਸ ਕਰੈ ਉਪਾਈ॥ ਦਰਸੈ ਸਿਰੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਜਾਈ॥ ੩੩੧॥ ਹ
 ਮਰੇ ਤਟਨ ਦਿਵਸ ਕੋ ਚੀਤਾ॥ ਹੈ ਦਰਬਾਰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਨੀਤਾ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਤਿਨ ਕੋ ਅਤਿ ਸਮਝਾਯੋ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਪਾਨ ਕਰਾਯੋ॥ ੩੩੨॥
 ਸਤੁ ਸਹਸਰ ਛਿਤਾਲ ਸਮੰਧਿ॥ ਭਯੋ ਪਾਵਟੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਜੁਧਾ॥ ਬਾਈ

ਧਾਰਨਰੇਸਨਸੀਗਾ। ਇਹਬਿਧਕਰਯੋਨਾਬਜੂਜੀਗਾ। ੩੩੩॥ ਇ
ਹਬਿਧਕੀਨਚਰਿਤਸੁਤਹਾਂ। ਨਗਰਪਾਂਦਟੇਅੰਦਭੁਤਮਹਾਂ। ਕਿਤਕ
ਮਹੀਨੇਸਾਲਬਿਤਾਈ। ਸੀਪੁਰਅਨੰਦਬਿਰਾਜੇਆਈ। ੩੩੪॥
ਦੇਹਰਾ। ਆਗਪਾਛੁਸੁਭਟੰਨਜੁਧਕਹੁਪੈਗਯੋਮੁਹਪਾਸਾ। ਭੂਲ
ਭੇਦਲਖਸੁਮਤਚਿਤਖਿਮਾਕਰੇਇਹਦਾਸ। ੩੩੫॥ ਪੁਰਅਨੰਦਮੁ
ਕੰਦਜਨਿਜਪਤਿਇਸਮਨਿਹਾਰਾ। ਫਿਰਆਏਇਹਨਗਰਕੇਸਾਹਿਬ
ਦੀਨਦੇਆਰਾ। ੩੩੬॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ। ਜਖਮੀਸੁਜੇਤੇ। ਉਠਾ
ਲੀਨਤੇਤੇ। ਨਹੀਕੀਸੁਦੇਗੀ। ਚੁਢੇਆਪਫੇਗੀ। ੩੩੭॥ ਸੁੰਘਾ। ॥
ਏਬਰੁਧਿਆਇਅਨੂਪਬਿਚਛੰਨਜੇਸੁਨਹੈਮਨਪੇਮਲਗਾਈ। ਬੁੱ
ਧਬਿਸਾਲਨਿਹਾਲਨਰੋਤਮਸਤਨਜੀਤਸਕੈਤਿਹਜਾਈ। ਰਿਧੋਸੁ
ਜਿਧੋਸਭੈਗਿਹਪੁਰਨਸੀਗੁਰਦੇਵਬਸੈਉਰਆਈ। ਦੀਨਦਆਲ
ਕੀਏਸੁਕਥਾਬਰਜੇਪੜਹੈਗੁਰਕੇਸਿਖਭਾਈ। ੩੩੮॥ ॥

ਇਤਸੀਗੁਰਬਿਲਾਸਕਲਾਪਕਾਸਭੰਗਾਣੀਬਿਜੈਜੁਧਭਟੇਤ

ਨਾਮਖਸਟਮੇਧਿਆਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥ ੬॥

॥ ਅਠਜੁਰਸਾਟਲਛੰਦ॥ ॥ ਕਿਤੇਦਿਟਸਲਾਈ। ਕਰੀਬੇਗਧਾ
ਈ। ਪੁਰੀਕੀਰਤਾਏ। ਜਖੰਗੀਤਗਾਏ॥ ੧॥ ਕਰੈਲੈਕਰਾਹਾ। ਬਢੁਯੋ
ਉਤਸਾਹਾ। ਮਹਾਮੇਦਪਾਏ। ਪੁਰੀਆਨਦਾਏ॥ ੨॥ ਸੁੰਘਾ ॥ ਆ
ਨਿਤਬੈਦਰਬਾਰਦਆਨਿਧਦੇਗਅਨੂਪਕੜਾਹੁਕਰਾਏ। ਦਾਨਦਏ
ਸਨਮਾਨਸੁਲੋਗਨਆਨਕਦੰਦਭੁਤੁਰਬਜਾਏ। ਹੋਤਜੈਕਾਰਭਏਭੁ
ਟਮੰਡਲਜਾਤਸਕੈਕਛਪਾਰਨਪਾਏ। ਬਾਸਟਲੈਜਨੁਦੇਵਗਣਿਸੰ
ਗਯਾਸੁਖਕੋਅਵਿਲੋਕਨਆਏ॥ ੩॥ ਵੇਸਕਲੂਰਹਜੂਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ

ਪੈ ਨਗਰੇਸ ਰਚਿਓ ਪੁਰ ਭਾਰੀ ॥ ਰਿਧ ਸੁ ਸਿਧ ਭਰਿਓ ਬਰ ਪੁਰਨ ਚੁਰਕ
 ਰੈ ਅਰੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੀ ॥ ਜੇ ਰਤੁ ਆਵ ਲਈ ਕਿਹ ਜਾਇਗੋ ਸੀ ਮੁਖ ਬਕ
 ਕਹਿਓ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਸਤੁ ਨ ਕੀਛੁ ਤੀਅਨ ਕੇਉ ਪਰ ਨੀਵ ਪੁਰੁ ਅਬਿਚਲ
 ਸੁਭਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਅੰਧ ਪੁਰੀ ਜਿ ਮਰਾਮ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੁਰਵਤੀ ॥ ਜਿਹ ਨਾ ਬ
 ਸਟਾਰੀ ॥ ਸੰਕਰ ਮੱਧਿ ਬਨਾਰਸ ਗਾਵਤੁ ਸੰਭਰ ਮੇ ਕਲਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਸਾਰੀ ॥
 ਲੋ ਸੁਲਹੈ ਰਕੁ ਸੁਜੇ ਕਸੂਰ ਪੈ ਥਾਪ ਬਾਸਿਯੋ ਰਟ ਪੈ ਨਰਨਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਕ
 ਰੁਨਾਨਿਧ ਕੇ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਦਾਇਕ ਭਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਉਪਰ ਨੈ
 ਨ ਜੁ ਦੇਵ ਬਿਰਾਜਿਤ ਤੀਰ ਮਹਾਂ ਸਤੁ ਰੀਗ ਸੁਭਾਰੀ ॥ ਸਾਤ ਧੁਜ ਪੁਭਜੀ
 ਬਰ ਪੁਰਨ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਦਾਇਕ ਸਾਰੀ ॥ ਹਾਟ ਬਜਾਰ ਸੁਧਾ ਮਅਨੁ
 ਪਮ ਦੇਵ ਸਮਾਨ ਸਭੈ ਨਰਨਾਰੀ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਨ ਸਦਾ ਜਿਹ ਬੀ
 ਚ ਬਸੈ ਦਸਵਾਂ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਸਾਹਿ
 ਬ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਫਿਰ ਆਏ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਮਝਾਰੀ ॥ ਦਸਵਾਂ ਅਰਿਸਟ ਸ
 ਕਲ ਕਰਛਾਰਾ ॥ ਬਾਧਿਓ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ
 ਗੁਰ ਕੇ ਦਲ ਧਾਵੈ ॥ ਲੁਟ ਮਾਰ ਸਤੁ ਨ ਕਹ ਲਿਆਵੈ ॥ ਜਤੁ ਤਤੁ ਦੁਤਨ
 ਤਿਹ ਮਾਰੀ ॥ ਬਿਚਰਤੁ ਫਿਰਹਿ ਪੁਰੁ ਦਲ ਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਸੰਗ
 ਤਿਚਲ ਆਵੈ ॥ ਵਰਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਮੇਲ ਰਹੈ ਅਧਿਕ ਗੁ
 ਰਤੀਰਾ ॥ ਕਈ ਹਜਾਰ ਆਵ ਲਿਬੀਰਾ ॥ ੯ ॥ ਭੁਜੀਗ ਪ੍ਰਾਤ ਛੇ
 ॥ ॥ ਜਹਾਂ ਅੰਨ ਦਾਨ ਲਹੈ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ॥ ਲਵੈ ਲੁਟ ਤਾਕੇ ਪੁਜਾ ਕੇ ਪੁਰ
 ਰੀ ॥ ਜਹਾਂ ਪਾਸ ਛੀਰੀ ਅਜਾਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਸੈ ਮਾਰ ਕੂਟੈ ਲਵੈ ਤੇਰਾ
 ਟੈ ॥ ੧੦ ॥ ਇਸੇ ਹਾਲ ਹੋਰ ਪੁਜਾ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬੈ ਬੀਰ ਰਾਵੈ ਸੁਭੇਦੀ ਜਿ
 ਤਾਯੋ ॥ ਉਨੈ ਪੇਸ ਜਾਤ ਕਛੁ ਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਪਠੀ ਕਾਲ ਤੋਨੈ ਹਜੂਰ ਰਵ

ਗੀ॥੧੧॥ਹੁਏ ਆਪ ਆਗਿਆ ਸਭੈ ਦੇ ਸਸਾਰਾ॥ਨਿਪ ਬੈਨ ਭਾਖੈ ਕੋਰੇ
 ਮੈ ਦਿਦਾਗਾ॥ਖਤਾ ਭੂਲ ਮੋਰੀ ਸਭੈ ਜਾਨ ਦੀਜੈ॥ਕਿ ਪਾਸਿ ਧਮੋ ਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਚੱਛੁ ਕੀਜੈ॥੧੨॥ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਦੂਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦੇਵਾ॥ਤਬੈ ਸੰਗਤਾ ਕੈ ਕ
 ਰਮੇ ਅੰਸ ਭੇਵਾ॥ਕਿਲਾ ਕੋਟ ਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਦੇਸ ਛੀਨਾ॥ਮਨੇ ਨਾਲ ਬੰਦੀ
 ਨਿਹਾਲ ਸੁਦੀਨਾ॥੧੩॥ਕਿਧੈ ਪੈਰ ਬੰਦੀ ਕਿਕਾਣਿ ਕਟੇਈ॥ਅਬੈਲ
 ਗਤਾਂ ਤੇ ਲਯੋ ਨਹਿ ਕੋਈ॥ਕਿਸੈ ਸਿੱਖ ਸਤਿ ਪਠਾ ਘਾਸ ਆਨੇ॥ਕਹੈ
 ਕੌਨ ਤੰਦੀ ਭਈ ਹੈ ਬਖਾਨੇ॥੧੪॥ ਰਸਾਵਲ ਛੇਦ ॥ਸੁਨੇ ਦੂਤ ਪਾ
 ਈ॥ਚਲਿਓ ਬੇਗਾਈ॥ਦਿਖੀਜੈ ਸੁਜਾਨੀ॥ਸਭੈ ਜਾ ਬਖਾਨੀ॥
 ੧੫॥ਤਬੈ ਚਾੜ੍ਹ ਆਨੇ॥ਹਜੂਰੀ ਸਿਧਾਨੇ॥ਮਿਲੇ ਰਾਵਾ ਆਈ॥ਖਤਾ
 ਲੈ ਮਿਟਾਈ॥੧੬॥ਪੂਰੁ ਭੂਲ ਮਾਰੀ॥ਛੁਮਾਹੈ ਤਿਹਾਰੀ॥ਕਿਲਾ ਦੇਸ
 ਸਾਰਾ॥ਸਭੈ ਪੈ ਤਿਹਾਰਾ॥੧੭॥ਚੋਪਈ ॥ਤੁਮਹੋਰਾ ਮਕ੍ਰਿਸਨ ਅ
 ਟਤਾਰੀ॥ਹਮ ਜੜ੍ਹ ਸਕੈ ਨ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰੀ॥ਤੈ ਦੇਸ ਸੀਸ ਅਸੁਰ ਰਨ
 ਮਾਰਿਯੋ॥ਅੱਤ੍ਰ ਪੱਤ੍ਰ ਸੇਵਕ ਸਿਰ ਦਾਰਿਯੋ॥੧੮॥ਬਿੱਪ ਸੁਦਾਮਾ ਦਾ
 ਰਿਦ ਟਾਰਿਸਾ॥ਕਰੀ ਨਕ ਤੇ ਗਰਤ ਉਪਾਰਸਾ॥ਪਤਿ ਸੁਤ ਨ ਕੀ ਅਪ
 ਦਾ ਟਾਰੀ॥ਕੈਰਵ ਕਰੇ ਮਾਰਿ ਤੈ ਛਾਈ॥੧੯॥ਕਿਸ ਕੇ ਸਿਸ ਪਾਲ
 ਬਿਦਾਰਿਯੋ॥ਧਰ ਸਤਾਤ ਸਤ ਨਾਰ ਉਬਾਰਿਯੋ॥ਇਹ ਬਿਧ ਰਾਜੇ
 ਤਟਨ ਸੁਧਾਰਾ॥ਉਸਤਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ॥੨੦॥ਤਿਨ ਕੋ ਦੀਨ
 ਨਿਰਖ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ਕਰੁਣ ਕੀਨ ਸੁਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥ਸੁਮੁਖ ਸੇਪੁ
 ਨ ਅੰਸ ਸੁਨਾਈ॥ਪ੍ਰਥਮੈ ਤੁਮਹੀ ਗਰਮ ਚਾਈ॥੨੧॥ਜੇਰ ਸਾਬ
 ਹਮ ਤੇ ਗਜ ਚਾਹਾ॥ਹਮ ਤੁਮ ਕੋ ਨਹੀ ਦੇਯੋ ਸੁਆਹਾ॥ਅਨਿਤ ਦੇਸ
 ਕੋ ਕਰਯੋ ਪਯਾਨਾ॥ਤੁਹਾ ਜਾਇ ਤੁਮ ਦਿੰਦ ਉਠਨਾ॥੨੨॥ਤੁਮ ਲਿ

ਆਏ ਸੈਨਾ ਸੀਗ ਲਛਕਾ ਹਮਰੇ ਏਕ ਖੜਗ ਪੁਜਰ ਛਕਾ ਜੀਤ ਕਰੀ
 ਹਮਰੀ ਤਿਹ ਬਾਨਾ ਖਲ ਦਲ ਕਰੇ ਖੰਡ ਬਿਧਨਾਨਾ ਪੁਨ ਹਮ ਬਿਜੈ ਸੁ
 ਬੰਬ ਬਜਾਈ ਸੀ ਪੁਰ ਅਨਦ ਬਿਰਾਜੇ ਆਈ ਅਬ ਜੇ ਤੁਮਨੇ ਇ
 ਹ ਬਿਧਿ ਆਨੀ ਹਮਰੀ ਛਿਮਾ ਕਰਤ ਇਹ ਬਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਤੁਮ ਅਪਨੇ
 ਸਤੁ ਰਾਜ ਸੰਭਰਿਯੋ ਜਿਨ ਹਮਰੇ ਫਿਰ ਰਾਜ ਸੁਕਰਿਯੋ ਅੰਗ ਬਾਤ
 ਪੁਨ ਇਕ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ਤੇ ਸੀਗ ਕਹੇ ਕਾਨ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ॥ ੨੫ ॥ ਚਤੁਰਦਿ
 ਸਾ ਸੀਗ ਤੁਮਰ ਆਏ ਜਿਨ ਤਿਨ ਕਹੇ ਕਉ ਹਾਥ ਲਗਾਏ ਜਬ ਸੁ
 ਨਹੇ ਛੇਰਤ ਕਉ ਕਾਜੇ ਹਮ ਸਮਝੈ ਗੋ ਬਹੁ ਬਿਧ ਤਾਜੇ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇ
 ॥ ਤਬ ਰਾਜਨ ਅੰਸੇ ਕਹਿਯੋ ਹਾਥ ਜੋਰ ਤਿਹ ਠਾਮਾ ਆਇ ਅੰਤੁ ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਕੇ ਕਾਹਲੂ ਰਯਹ ਧਾਮ ॥ ੨੭ ॥ ਯੀ ਰਾਜਾ ਬਖਸਾਇ ਕੈ ਗਯੇ ਆ
 ਪਨੇ ਅੰਨਾ ਅੰਗ ਕਥਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਚਲੀ ਸਰਲ ਸੁਖ ਦੇਨ ॥ ੨੮ ॥
 ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜੁ ਕਾਲ ਕਿਤੇ ਸੁ ਬਿਤਯੋ ਨਿਜ ਆਨੰ
 ਦ ਸੋ ਗੁਰਦੇਵ ਤਿਤਯੋ ਅਰੁ ਮਾਰ ਸਕਾਰ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ॥ ਦੁਖ ਦੀਨਨ
 ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਹਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ਇਕ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਮੀਆਂ ਜੁ ਹੁਤੇ ਬਾਦਸਾ
 ਹਨ ਕਉ ਮਰਾਵ ਸੁਤੇ ॥ ਦਿਸ ਜੀਮੂ ਕੀ ਟਹ ਚਿਰ ਚਲਾ ਨਿਜ ਦਾਮਟ
 ਕੇ ਚਲ ਲੇਹੁ ਭੁਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਗਯੇ ਆਪ ਜੀ
 ਮੁਇ ਤੈ ਕਾਮ ਕੀਨੋ ਅਲਫ ਖਾਨ ਹੁਕੇ ਇਤੇ ਤੇਜ ਦੀਨੋ ॥ ਕਟੇਰੀ ਗੁਲੇ
 ਰੰਜ ਸੀਟਾਰ ਕੇਰੇ ॥ ਇਨੈ ਪਾਸ ਜਾਈ ਲਵੇ ਦਾਮ ਪੇਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਰਸਾ
 ਵਲ ਛੰਦ ॥ ਗਯੇ ਸੋਇ ਧਾਈ ਮਧੀ ਦੂਟ ਆਈ ॥ ਕਟੇਰੀ ਬਿਰਾ
 ਰਾ ਮਿਲਿਯੋ ਜਾ ਅਗਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਉਨੈ ਦਾਮ ਗਾਏ ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਨਾ
 ਏ ॥ ਸੁਲੀਜੈ ਕਲੂਰੀ ॥ ਨਹੀ ਮੈ ਸੁਦੂਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਇਹੈ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਕ

ਭੂਰੀਪਿਛਾਰਾ। ਤਿਸੈਆਦਿਜੀਤਾ। ਸਭੈਜੇਰਕੀਤਾ। ੩੪। ਅਸੀਬੈਨ
 ਗਾਈ। ਅਨੈਸੋਚਕਾਈ। ਕਿਧੈਆਨਦੁਨੀ। ਕਰਯੇਤੋਰਤੋਨੀ। ੩੫।
 ਦਿਬੀਨਾਵਰਸੀ। ਕਰੇਬਾਰਕਸੀ। ਉਨੈਬਾਰਬੀਧੋ। ਕਰੇਅੰਰਧੀਧੋ।
 ੩੬। ਸੁਨੀਭੀਮਚੀਦਾ। ਜੁਰੀਫੈਜਬੀਦਾ। ਕਟੇਚੰਕਰਾਈ। ਕਰੇਗਾ
 ਲਰਾਈ। ੩੭। ਨਹੀਦਾਮਦੇਨਾ। ਸਿਰੀਜੁਧਲੀਨਾ। ਕਰੇਹੋਗਦੇਵੀ
 ੩੮। ਅਗਾਧੀਅਭੇਵੀ। ੩੯। ਅਸੀਬੈਨਗਾਈ। ਲਿਖਸੋਬਨਾਈ।
 ਗੁਰਦੀਨਦਿਆਲਾ। ਕਰੇਗੋਪਰਾਲਾ। ੪੦। ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ
 ॥ ਕਿਪਾਆਪਕੀਜੈਦ। ਸਿੰਧਭਾਰੀ। ਦਿਸੈਮੋਰਦੈਕੈਲੋਰੇਗੋਅ
 ਗਾਰੀ। ਕਟੇਚੰਪਠਾਣੀਦਿਵੇਗੋਭੁਜਾਈ। ਮੁਝੈਪੈਭੁਰੇਸਾਨਹੀਝੁਰਗ
 ਈ। ੪੧। ਹਜੂਰਬਲਾਈਚਕ੍ਰਿਓਆਪਰਾਜਾ। ਜਸੀਅੰਗੁਲੇਰੀ
 ਜੋਏਲੈਸਮਾਜਾ। ਛੁਟੇਗਟਗਨੇਪਨੇਸਾਥਲੀਨੇ। ਮਧੀਜਾਨਦੁਣੇ
 ਨੇਪੀਨਾਵਕੀਨੇ। ੪੨। ਕਿਪਾਸਿੰਧਆਪਚੜੇਨਾਦਵਾਈ। ਮਹਾਂ
 ਸੁੰਧਆਛੀਅਨੀਸਾਥਆਈ। ਜਿਤੇਗਟਗਜੇਤਿਤੇਜੁਧਆਏ। ਸ
 ਭੇਨਾਮਭਾਕੇਕਥੇਸੋਦਪਾਏ। ੪੩। ਸੈਯਾ। ਭੀਮਚਕ੍ਰਿਓਉਰਗੋ
 ਸਕਹਲੂਰਸੁਹੇਇਸਭੈਦਲਕੀਸੁਅਗਾਰੀ। ਰਾਮਉਤੈਜਸਟਾਰਕ
 ਹੈਸਿੰਘਪੈਜਸੁਰੇਟੀਆਰਾਟਹਕਾਰੀ। ਅੰਰਫਟਾਲੀਆਰਾਟਪ੍ਰਿਥੀ
 ਚੰਦਬੀਰਨਕੀਸੁਸਿਰੇਮਾਟਿਭਾਰੀ। ਰਾਜਕੇਕਾਜਚੜੇਮਹਾਰਾਜਸੁਜੇ
 ਧਨਕੇਥਰਜੁਧਸਿੰਘਾਰੀ। ੪੪। ਜਾਇਸੁਬਾਣਬੰਦੂਕਚਲੀਤਹ
 ਹੋਤਭੁਯੇਅਤਿਹੀਰਣਭਾਰੇ। ਜਾਨਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਚੰਦਕਟੇਚਨਨੇਕਕ
 ਰੇਓਥਾਨਸੁਵਾਰੇ। ਮਾਰਹਟਾਇਦਏਸੁਸਭੈਪੁਨਫੇਰਦੁਕੇਕਰਲੈ
 ॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ ॥

੪੪। ਹੈਗਿਰਉਪਰਬੀਬ ਬਜਾਵਤ ਏਤਨ ਦਾਤਨ ਪੀਸਕਰਾਹੀ ਕੋਪਕ
 ਹੈਬਿਬਧਾਯੁਧ ਲੈਕਰਪੇਸਰਲੈਉਨ ਪੈਕਫੁਨਾਹੀ। ਏਕਸੁਬਾਰ ਦੁਤੈਗਿ
 ਰਧਾਰ ਕਹੈਮੁਖਮਾਰ ਸੁਧੁਮਉਠਾਈ। ਅੰਸੀਨਿਹਾਰ ਕੈਰਾਵਦਸਾਇਕ
 ਸੁਰਪਠਯੇਗੁਰਪੂਰਨਪਾਈ॥੪੫॥ ਆਨਕਹੀਸਭਹੀਬਤੀਅੰਤਿਨ
 ਜੈਗਿਰਨਾਇਕਬੀਜੁਉਚਾਰੀ। ਆਪਪ੍ਰਭੂਪਦਪਕਿਜਧਾਰਗਹੇਹਬਖਾ
 ਰਸੁਹੇਹੁਅਗਾਰੀ। ਮਾਰਿਸੁਦੇਹੁਹਟਾਇ। ਇਨੈਅਬਬਾਰਛਿਨਾਇਦਿਸੈ
 ਚਨਗਾਰੀ। ਆਪਚਕੇਕਰਨਨਿਧਰੀਜਬਤੀਅੰਧਪ੍ਰਿਧਸੁਮਾਰਪੁਕਾ
 ਰੀ॥੪੬॥ ਮਾਰਹਟਾਇਭਜਾਇਦਏਅਰਏਕਟਿਕਯੋਭਟਬਿਸੁਕੁਆ
 ਰੀ। ਨਾਮਦਿਆਲਰਖਯੋਦਲਝਾਲਬਰੇਭਟਭਾਲਮਹਾਸੁਭਕਾਰੀ। ਜਾ
 ਨਦੁਤੈਸੁਕਦੋਚਉਤੈਰਨਆਨਅਰਿਯੋਕਰਮੈਅਸਿਧਾਰੀ। ਹੇਤੁਭੁਯੋਰਨ
 ਭਾਂਤਿਨਯੋਤਹਭੂਤਨਚੈਨਿਜਦੈਕਿਲਕਾਰੀ॥੪੭॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛਿਦ
 ॥ਭੁਪਯੋਲੈਕਟੇਰੀ। ਤੁਜੀਆਨਸੋਚੀ। ਅਸੀਲੈਕਟਾਰੀ। ਚਲੈਸਾਰ
 ਭਾਰੀ॥੪੮॥ ਸਰੀਸਾਂਗਪੇਲੈ। ਚਲੇਨਾਲਸੇਲੈ। ਭੁਯੋਜੰਗਭਾਰੀ। ਕ
 ਰੈਕੋਸੁਮਾਰੀ॥੪੯॥ ਚਕ੍ਰੇਪੱਬਧਾਈ। ਸਬੈਜਾਨਰਾਈ। ਟਹੈਨਾਮੁਦਖਾ
 ਲੀ। ਅਕ੍ਰਿਯੋਤੈਨਕਾਲੀ॥੫੦॥ ਕਰਯੋਜੁਧਅੰਸਾ। ਮਨੇਠਗਜੈਸਾ।
 ਰੁਟੀਬਿਜੁਕਾਰੀ। ਚਲਿਯੋਸਾਰਭਾਰੀ॥੫੧॥ ਪ੍ਰਭੂਲੈਤੁਠੰਗੀ। ਹਨੀਤਹਿ
 ਅੰਗੀ। ਰਿਦੇਤਾਸਲਾਗੀ। ਗਯੋਜੁਧਆਗੀ॥੫੨॥ ਲਰਿਯੋਸਾਦਧਾ
 ਨਾ। ਬੈਕੁਠੈਪਖਾਨਾਗਹੀਚਾਂਪਕਾਨੀ। ਹਨੇਜਾਨਜੁਨੀ॥੫੩॥ ਲਵੇਬਾ
 ਨਚਾਰੀ। ਸਜੇਪਾਨਮਾਰੀ। ਖਬੈਤੀਨਛੋਰੇ। ਨਭੀਜਾਨਗੋਰੇ॥੫੪॥ ਚਲੇ
 ਤੀਰਸਾਤੀ। ਭੁਈਜਾਨਰਾਤੀ। ਦਏਸੇਭੁਜਾਈ। ਧਸੇਟਾਕੁਜਾਈ॥੫੫॥
 ਲਵੇਟਾਕੁਪੋਗੀ। ਬਿਠੇਚਾਰਠੇਗੀ। ਛੁਟੇਲੈਤੁਠੰਗੀ। ਸਬੈਬੈਠਬੁੰਗੀ॥

੫੬॥ ਲਯੋ ਜੀਤ ਬੈਰੀ॥ ਕਰਯੋ ਤਾਹਿ ਡੇਰੀ॥ ਘਨੀਰਾਤ ਸਾਰੀ॥ ਰਖੋ ਘੇ
 ਰ ਭਾਰੀ॥ ੫੭॥ ਅਧੀਰਾਤ ਸੁਝੀ॥ ਗਏ ਭਾਜ ਮੁਜੀ॥ ਇਕੈ ਦੈ ਨਗਾਰਾ॥
 ਬਜਾਏ ਸਿਖਾਰਾ॥ ੫੮॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਬਜਾਯੋ॥ ਸਭੈ ਜਾਨ ਪਾਯੋ॥ ਅਹੈ ਬੀ
 ਰ ਅਕੀ॥ ਭੁਜੇ ਨਹਿ ਬਾਕੀ॥ ੫੯॥ ਬਿਤੀਰਾਤ ਸਾਰੀ॥ ਚੁਢਿਯੋ ਸੁਰਤਾ
 ਰੀ॥ ਚਲੀ ਗੋਇ ਤਾਕੀ॥ ਹਨ੍ਹੇ ਅੰਧ ਬਾਕੀ॥ ੬੦॥ ਲਏ ਬੀਰ ਭਾਰੀ॥
 ਖਗੋ ਜੋ ਖਿਲਾਰੀ॥ ਕਹ ਜਾਇ ਹੋਰਾ॥ ਪਾਰਿਯੋ ਸੂਨ ਡੇਰਾ॥ ੬੧॥ ਭੁਜਯੋ
 ਜਾਨ ਖਾਨੀ॥ ਕਟੇਰੀ ਨਿਧਾਨੀ॥ ਸਭੈ ਅੰਰ ਬੀਰਾ॥ ਭੁਜੇ ਤੇਗਤੀਰਾ॥ ੬੨॥
 ਸਭੈ ਰਾਜ ਕੇਰੇ॥ ਨਿਹਾਰੇ ਸੁਰੇਰੇ॥ ਪਰੇ ਜੋਨ ਬਾਨਾ॥ ਲਖੇ ਪੈ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੬੩॥
 ॥ ਦਿਨੀ ਆਨ ਜਾਨੇ॥ ਮੁਕਾਮੰ ਰਖਾਨੇ॥ ਨਦੀ ਬਿਆਸ ਤੀਰੀ॥ ਬਸੇ ਨਾਥ ਪੀ
 ਰੀ॥ ੬੪॥ ਅਨੇਕ ਚਰਿਤ੍ਰੀ॥ ਪਰਮੰ ਪਟਿਤ੍ਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੀਨੇ॥ ਕਥੈ ਕੋਨ
 ਦੀਨੇ॥ ੬੫॥ ਤਬੈ ਭੀ ਮਚੀਦੀ॥ ਮਹਾਮਤਿ ਮੰਦੀ॥ ਕਰਮੇ ਮੇਲ ਚਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਕੋਨ ਸਾਰੀ॥ ੬੬॥ ਇਨੈ ਸੰਧ ਕੀਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਪਚੀਨੀ॥ ਗਏ ਦੈ ਸੁਮੇਲੀ
 ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੁਚ ਪੇਲੀ॥ ੬੭॥ ਤੇਟ ਕਛਿਦ ॥ ਬਿਨ ਪੁਛੁ ਇਨੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਕ
 ਈ॥ ਨਿਜ ਹੋਤ ਕਥਾਇ॥ ਪੂਰੀ ਭਈ॥ ਤਿਨ ਜਾਇ ਸੰਧਾਨ ਬੰਧਾਨ ਕਰ
 ਯੋ॥ ਇਤ ਜਾਨ ਨਿਧਾਨ ਗੁੰਸਾ ਜੁ ਧਰਿਯੋ॥ ੬੮॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਭੇਟ ਅ
 ਲੇਖ ਬਰੀ॥ ਤਬ ਪਿਆਨ ਨਿਧਾਨ ਤੁਰੇ ਸੁਕਰੀ॥ ਚਲਿ ਕੁਚ ਦਰਿ ਕਰ ਕੁਚ
 ਧਏ॥ ਤਬ ਤੀਰ ਕਿਧੈ ਅਲ ਸੂਨ ਗਏ॥ ੬੯॥ ਨਿਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਅੰਸ
 ਕਰਾ॥ ਤਹਿ ਭੇਦ ਨ ਜਾਤ ਕਛੁ ਬਿਚਰਾ॥ ਇਹ ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਹ ਦੀ ਸੁਤ ਬੈ॥
 ਲੁਟ ਲੇਹੁ ਸਬੈ ਇਹ ਗਉ ਅੰਬੈ॥ ੭੦॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕਰੀ ਅੰਸ
 ਸੂਟੀ॥ ਲਯੋ ਗਾਵ ਲੂਟੀ॥ ਅਰਿਯੋ ਸੋਇ ਮਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਲੈ ਉਬਾਰੀ॥ ੭੧॥
 ॥ ਕਰਯੋ ਗਉਨ ਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਬਸੀ ਜਾਇ ਧਾਮੀ॥ ਅਨੰਦ ਪੁ

ਗਮੈ॥੭੨॥ ਤੇਟਕਛੰਦ ॥ ਪੁਰਸੂਖਅਨੰਦਅਪਾਰਕਰੈ॥ ਨਹੀਸੇ
 ਸਹੁਤੇਟਹਜਾਇਰੈ॥ ਜਿਹਅਨੰਕਤੁਰਮਿਦੰਗਬਜੈ॥ ਸੁਨਕਾਮਰ
 ਕੋਧਮਲੇਛੁਭਜੈ॥੭੩॥ ਇਹਭਾਂਤਨਿਹਾਰਸੁਲੇਕਕਈ॥ ਟਹਭਾਜਗ
 ਏਤਜਪਾਸਸੁਈ॥ ਬਹੁਤਾਸਧਰਿਓਮਨਮੱਧਿਉਨੈ॥ ਗਿਰਗਾਜਨਕੇਰ
 ਮਲੇਛੁਸੁਨੈ॥੭੪॥ ਫਿਰਭੂਪਮਰਿਤਸੁਆਇਗਏ॥ ਕਰੁਨਾਨਿਧਤੇ
 ਮੁਖਨਹਿਲਏ॥ ਤਬਲੈਸੁਦਿਲਾਟਰਖਾਨਅਯੋ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਤਿਨੈ
 ਸੁਮਲੇਛੁਕਯੋ॥੭੫॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ ਸੁਪੁਤੀਬੁਲਾਈ॥ ਨਿਸਾ
 ਮੋਪਕਾਈ॥ ਘਨੀਜੋਰਸੈਨਾ॥ ਚੜ੍ਹੇਮੱਧਿਰੈਨਾ॥੭੬॥ ਲੁਟੇਜਾਇਰੈ
 ॥ ਕੋਰਨਸਟੇਰਾ॥ ਹੁਤੀਸੀਤਰਾਤੀ॥ ਸੁਏਜਾਨਘਾਤੀ॥੭੭॥ ਨਿਰਜ
 ਛੰਦ ॥ ਚੜ੍ਹੇਮਲੇਛੁਧਾਇਕੈ॥ ਕਿਤੇਦਲੀਮਿਲਾਇਕੈ॥ ਜਬੈਸੁਪਾਰਵੈ
 ਅਏ॥ ਇਤੈਸੀਦੇਸਯੈਗਏ॥੭੮॥ ਹਜੂਰਦੂਤਅਨਕੈ॥ ਜਗਾਇਨਾ
 ਬਗਾਇਯੋ॥ ਪੁਰਦਲੀਮਲੇਛੁਕੋਲਏਪਠਾਣਅਏਯੋ॥ ਨਦੇਰਫੇਰਜਾ
 ਨਿਐਤਿਨੈਅਏਸੁਹੇਰਿਯੋ॥ ਸੁਸਸਤ੍ਰਅਸਤ੍ਰਬਾਂਧਕੈ॥ ਸੁਅਗਤਾਸੁਘੋ
 ਰੀਐ॥੭੯॥ ਨਚਿਤਕਿਤੁਆਲਸੀਨਗਾਰਭੇਰਵਾਈਐ॥ ਤੁਫੰਗਬਾਨ
 ਗੋਰੀਆਤਮਾਚਤੇਪਚਾਇਯੈ॥ ਕਹਿਯੋਜੁਐਸਆਲਮੀਹਜੂਰਭੇਦਜ
 ਨਿਯੈ॥ ਸੁਨਿਤਬੀਰਤੀਰਐਗਜੇਅਨੇਕਧਾਨਿਐ॥੮੦॥ ਰਸਾਟਲ
 ਛੰਦ ॥ ਗਜੀਯੈਭੁਟਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਜਾਨੀ॥ ਤੁਫੰਗੀਨਗਾਰੇਭਏ
 ਨਾਦਭਾਰੇ॥੮੧॥ ਭਯੋਸੋਰਐਸਾ॥ ਪੁਲੈਮੋਪਜੈਸਾ॥ ਨਦੀਮੱਧਿਦੂਤੀ॥
 ਸੁਨਐਐਸਸੂਤੀ॥੮੨॥ ਭੁਰੈਯੈਕਪਾਨੈ॥ ਫਿਰੈਲੈਪਛਾਨੈ॥ ਪਰਯੋਸੀਤ
 ਕਾਰੀ॥ ਭਏਸੁੰਨਸਾਰੀ॥੮੩॥ ਬਿਨਤੇਗਝਾਰੀ॥ ਭੁਜੇਲੈਗਵਾਰੀ॥ ਸੁ
 ਨਯੋਨਾਬਵਾਜਾ॥ ਬੀਦੁਕਅਵਾਜਾ॥੮੪॥ ਭੁਜੀਗਪੁਪਾਤਛੰਦ ॥

॥ ਚਲੇ ਭਾਜ ਮੁਜੀ ਬਿਨਾ ਅਸਤੁ ਬਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਸਮ ਸੇਫੀ ਰੁਰੇ ਪੈ ਅਪਾਰੇ ॥
 ਨਿਜੀ ਸਿਆਰੇ ਹੋਈ ਚਪੈ ਸਿੰਘ ਜੀਗਾ ॥ ਕਿਧੈ ਸੀਸ ਬਾਰੇ ਕਟੇ ਗੀ ਸੁਟੇਗਾ ॥
 ॥ ੮੫ ॥ ਭੁਜਿਯੋ ਐਸ ਭਾਂਤਿ ਅਜਾ ਸੇਰ ਜਾਨੇ ॥ ਨਦੀ ਪਾਰ ਵੁਟੇ ਸੁਗਟੇ
 ਲਟਨੇ ॥ ਹਨੇ ਜਾਨ ਬਰੁਆ ਚਲੇ ਧਾਇ ਸੇਈ ॥ ਅਪੰਜਾ ਭੁਲਾਣੇ ਮੁਕਾ
 ਮ ਸੋਰੇਈ ॥ ੮੬ ॥ ਗਾਯੋ ਭਾਜ ਸੇਈ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਜਾਨੇ ॥ ਨਹੀ ਜਾਇ
 ਤਾਂ ਜੋ ਜਬਾਬੀ ਕਰਾਨੇ ॥ ਭੁਬਯੋ ਲੱਜ ਬੀਕ ਰਹਿਓ ਨਿਆਇ ਨਾਰੀ ॥ ਮਨੇ
 ਲਾਤ ਤਾਕੇ ਸੈਤਾਨੀ ਸੁਮਾਰੀ ॥ ੮੭ ॥ ਗੁਲਾਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਹੁਤੇ ਖਾਂਹੁ ਸੈਨੀ ॥
 ਉਠਯੋ ਸੋਇ ਤਾਂਤੇ ਗਹੀ ਤੇਗ ਪੈਨੀ ॥ ਘਨੇ ਕੋ ਪਕੈਵੈ ਪੁਰੁ ਪੈਸਾ ਮਾਯੇ
 ॥ ਅਸੀਜਾਣ ਰਹਿ ਸੁਕੇਤੁ ਖਪਾਯੋ ॥ ੮੮ ॥ ਸਭੈ ਦੁਖ ਦੂਰੈ ਕਰੇ ਜੋਰ
 ਆਯੋ ॥ ਕਿਨੈ ਖਗਤਾ ਸੋਨ ਆਫੇ ਉਠਾਯੋ ॥ ਮਿਲੇ ਆ ਕਟੇਰੀ ਕਲਗੀ
 ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਇਨੈ ਐਰ ਆਖੰਤੁ ਰੇ ਨਾਹਿ ਆਨੇ ॥ ੮੯ ॥ ਗੁਲੇਰੀ ਕਿਧੈ ਜੋਸ
 ਵਾਰੀ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤਬੈ ਸੀਗਤਾ ਕੈ ਕਲਾ ਲੈ ਉਠਾਈ ॥ ਇਤੈ ਦੇਸੁ ਦੇਉ ਓ
 ਤੈ ਦੇਸੁ ਤੀਨੇ ॥ ਕਲੂਰੀ ਕਟੇਰੀ ਉਸੈਨੀ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ੯੦ ॥ ਦੁਮਲੇਤ ਦੇਤੋ ਪਰੇ
 ਬੋਲ ਸਾਈ ॥ ਮਰਿਯੋ ਜਧੁ ਕੁਰੇ ਪਰੀਯੋ ਲਗਾਈ ॥ ਹੁਸੈਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ਦੇ
 ਉਤਾਹਿ ਮਾਰੇ ॥ ਹੁਰੀ ਹਿੰਮਤਾ ਵੈ ਘਨੇ ਲੈ ਸਿੰਘਾਰੇ ॥ ੯੧ ॥ ਗਨੈ ਕੀਨਤ ਕੇ
 ਜਿਤੇ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਨਿਜੀ ਆਪ ਵਾਸੀ ਕਰੇ ਯੋਨੀ ਬੀਤੇ ॥ ਨਹੀ ਰੋਮਤਾ ਕੇ
 ਕਬੈ ਦੁਰ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸੈ ਹਾਥ ਦੇ ਕੈਰਖੈ ਨਾ ਬਸੇਈ ॥ ੯੨ ॥ ਕਰੈ ਬਾਤੁ ਕੇ
 ਟੰਦੁਖੀ ਬੈਰ ਕੇਈ ॥ ਅਹੈ ਸੀਤ ਰਾਖਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸੋਈ ॥ ਜਿਥੈ ਦਾਸ ਭਾ
 ਖੈ ਸਭੈ ਆਪ ਮਾਨੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੀਤ ਆਪੀ ਨਹੀ ਕਾਜ ਠਾਨੈ ॥ ੯੩ ॥ ਉਨੈ ਜੋਸੁ
 ਉਹਾ ਪਰੇ ਯੋ ਨਿਗਾਰਾ ॥ ਇਤੈ ਮੂੜਾ ਆਫੇ ਚਲੈ ਦੇਨ ਗਾਰਾ ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ
 ਤਾਕੀ ਜਰ ਲੈ ਉਖਾਰੀ ॥ ਪੁਰੁ ਕਾ ਸੁਰਾਖਾ ਅਹੈ ਜੂ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੯੪ ॥ ਸੁ

ਆਇ ਨਦੀ ਟਿਬਿਜੈ ਜੁਧ ਜਾਨੋ ॥ ਦੁਥੈ ਯੋ ਪਠਾਏ ਤਨੁ ਮਾਭੁ ਜਾਨੋ ॥ ਤਿਤੇਖਾ
 ਹੁਸੈ ਨੀਕਿ ਪਾਲਿ ਸੀਧਾਰਿਯੋ ॥ ਏਤੀ ਗਾਥ ਜਾਤੋ ਮਧੀਧਿਆ ਓਚਾਰਿਯੋ ॥
 ੮੫ ॥ ਪੁਰੁ ਆਪ ਬੈਠੇ ਲਖਿਯੋ ਯੋਤਮਾਸਾ ॥ ਦਿਖੈ ਅਸਕੇਤ ਕਰਮੇ ਪੈ
 ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਤੇ ਮੁਕੁ ਦੇਖੀ ਕੁਲੇ ਲੈਖ ਪਾਏ ॥ ਨਹੀ ਆਪ ਦਾਸੀ ਕਛੁ ਭੇ
 ਦ ਪਾਏ ॥ ੮੬ ॥ ਰੁਯੋ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸੁਣੇ ਅੰਗ ਆਗੇ ॥ ਪੁਰੁ ਕੇ ਬਿਲਾ
 ਸੀ ਸੁਧ ਜਾਣ ਪਾਗੇ ॥ ਜਿਮੈ ਦੇਬਿ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਗੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਟੁਟੈ ਗਾਥ
 ਭਾਖੈ ਸੋ ਸੰਤ ਜਾਰੀ ॥ ੮੭ ॥ ਜਿਮੈ ਕਾਲ ਦਿਆਲੀ ਭਈ ਜੁਪੁਤ ਛਾ ॥
 ਦਖੈ ਲੈ ਬਰ ਬੁਧ ਜੇ ਚੀਤ ਇਛਾ ॥ ਟੁਟੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗਾਥ ਤੁਮੈ ਜੋ ਸੁਨਾਉ ॥
 ਇਨੀ ਰਾਜਨੀ ਦੇ ਕਮਿੰਦ ਕਟਾਉ ॥ ੮੮ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੈ ਅੰ
 ਸਧਿਆਈ ॥ ਲਹੈ ਸੁਖ ਸਾਈ ॥ ਪੁਰੀ ਤੈ ਨ ਰੇਗਾ ॥ ਨਹੀ ਫੇਰ ਫੇਰਾ ॥
 ੮੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੈਨਿ ਜਬ ਰਨਿ ਓਸ ਪਤਮ ਧਿਆਇ ਰ
 ਸਾਲਾ ॥ ਆਗੇ ਕਥਾ ਸੁ ਅਸਟਮੀ ਸੇਤੁ ਮਸੁਨੈ ਬਿਜਾਲਾ ॥ ੧੦੦ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਨਾਦੀ ਨ ਜੁਧ ਖਾਨ ਜਾਵੇ ਕੋ ਆਗਮਨ
 ਹੁਸੈ ਨੀਕਿ ਪਾਲ ਬਧਹ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤਿ ਮਸਤ ਸੁਭ ਮਸਤ ॥

੭॥

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ॥ ਸੁਨੈ ਗਾਥ ਆਗੇ ॥ ਪੁਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ
 ॥ ਪੁਰਾਨ ਦ੍ਰੇਗਾ ॥ ਕਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰੇ ਚੇ ਜਨੇਗਾ ॥ ਕਵਿ ਜੀ ਹਏ
 ਕਾ ॥ ਕਬੈ ਸੇ ਸਬਾਨੀ ॥ ਨਹੀ ਅਤਿ ਆਨੀ ॥ ੨ ॥ ਕਛੁ ਸੁਛ ਬਾਤੀ ॥ ਕਰੇ
 ਸਾਥ ਗਾਤੀ ॥ ਜਿਸੀ ਨਾਥ ਦੀਨੀ ॥ ਤਿਸੀ ਲੈ ਲਿਖੀਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੇਆ

॥ ਦਿਨ ਏਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਛੁ ਭਲੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਿਧੈ ਸੁ ਸਿਕਾਰ ਬਿਹਾਰਾ ॥
 ਖਾਲਸਾ ਪੀਥ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰੇ ਜਿਹ ਕਾਜ ਪਠੇ ਮੁਹ ਦੀਨ ਦੁਆਰਾ ਆਇ
 ਸੁਦੇਵ ਪ੍ਰਤੱਛ ਕਰੇ ਬਰ ਪੂਰ ਲਹੈ ਤਿਹ ਤੇ ਨਿਜ ਭਾਰਾ ਹੋਇ ਬਿਜੈ ਅਰੁ
 ਪੁੰਜ ਸਬੈ ਜਗ ਜੀਤ ਬਜੈ ਰਣ ਜੀਤ ਨਗਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ॥
 ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰ ਦਿਆਰ ਤਬੈ ਕਰ ਜੱਗ ਅਰਿ ਭੁਨ ਲੀਨ ਅਬੈ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਦਿਨ ਦੇਸਨ ਦੇਸ ਬਲੈ ॥ ਸਬ ਆਵਤ ਭੇਚ ਲਿਤੈ ਨ ਬਲੈ ॥ ੫ ॥
 ਇਕ ਕੋਭ ਕਦੇ ਖਨ ਕਾਜ ਕਿਧੈ ॥ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਕਾਰਜ ਕੀਨ ਸਿਧੈ ॥ ਅ
 ਬਰਾ ਪੁਨ ਕਾਂਸ ਪਰਾਗ ਭੁਨੇ ॥ ਦਿਨ ਅੰਧ ਪੁਰੀਸ ਬੁਲਾਇ ਲਿਨੇ ॥ ੬ ॥
 ਕੁਸਮੀਰ ਕਿਧੈ ਜੁਲਹੈ ਰਸੁਨੀ ॥ ਸਭ ਆਵਤ ਭੇਚੁ ਹਜੁਰ ਗੁਨੀ ॥ ਇ
 ਹ ਭਾਂਤਿ ਮਿਲਿਯੋ ਤਿਹ ਆਨ ਮਿਲਾ ॥ ਕਹ ਕੋਨ ਲਖੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੁਕਲਾ ॥
 ੭ ॥ ਤਿਹ ਆਨ ਸੁਲੱਛ ਹਜੁਰ ਜੁਰੇ ॥ ਕਛੁ ਬੇਲ ਲਏ ਕਛੁ ਆਪ ਤੁਰੇ ॥
 ਇਤ ਆਨ ਘਮਤਿ ਜੁਰਿਯੋ ਸੁਘਨਾ ॥ ਇਕ ਆਨ ਨ ਤੇਨ ਹੀ ਜਾਤ ਭੁਨਾ
 ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਜਨ ਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਇਕ ਕਾਚ ਕਿਧੈ ਫੁਨ ਪਾਕ ਖਰੇ ॥ ਬ
 ਰੀ ਆਵਧ ਖੀਰ ਪੁਲਾਟ ਘਨੇ ॥ ਲਭੁ ਆਪੁਨ ਮਾਸ ਸਰਾਬ ਸਨੇ ॥ ੯ ॥
 ਭੁਲ ਪਾਪਰ ਪੂਰ ਕਰੈ ਮਹਾਂ ॥ ਬਹੁ ਆਇ ਕੁੜਾਹੁ ਸੁਲੂਨ ਅਹਾ ਘਨ
 ਅੰਰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਮੁਖ ਏਕ ਕਵੀ ਕਹੁ ਕੋਨ ਰੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਦਿਜ
 ਹੇਰ ਤਹ ਲਖ ਆਵ ਘਨੇ ॥ ਕਰ ਪਾਤਹ ਪਾਂਤ ਬੈਠਾਇ ਦਿਨੇ ॥ ਮੁਖ ਭਾ
 ਖ ਕਹਿਯੋ ਇਤ ਭਾਂਤ ਨ ਜੀ ॥ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਦਿਜ ਬਾਤ ਨ ਜੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਭੁਜੀਗ ਪਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਵਹੀ ਖੀਰ ਪੁਰੀ ਜਿਤੈ ਬਿਪ ਖੈਰੈ ॥ ਕੜਾਹਿ ਪੁ
 ਲਾਟਿ ਜਿਤੈ ਯੈ ਜਿਟੈ ॥ ਤਿਨੈ ਜਾਨੈ ਏਹ ਟਕਾ ਏਕ ਦਛਾ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਇ
 ਸਾਰੇ ਲਵੈ ਜੈਸ ਇਛਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਨਿਜ ਮਾਸ ਸਰਾਬ

ਜੁਖਾਵਹਿਗੋ। ਸਰਫੀ ਵਹੁਪਾਂਚ ਸੁਪਾਵਹਿਗੋ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਢੰਢੇਰ ਫਿਰਾਇਹੋ
॥ ਸੁਨ ਬਿਪੰਨ ਮਾਧਿ ਸੁਕਾਨ ਕਰਿਯੋ। ੧੩॥ ਬਿਬ ਬਾਰ ਹੁਤੇ ਬਰ ਪੇਰ ਬਨੇ। ਦਿ
ਜੇਦੋਰ ਚਲੇ ਯਹਿ ਬਾਤ ਸੁਨੇ। ਜਿਹ ਮਾਸ ਸਰਾਬ ਕੇ ਬਾਰ ਬਨੇ। ਤਿਹ ਆਵਤ
ਦੋਰਤ ਬਿਪੰਨਾ। ੧੪॥ ਕਈ ਆਨ ਤਹਾਂ ਜੁਹ ਜਾਰ ਜੁਰੇ। ਨਹੀਂ ਵਾਰਹਿ ਪਾ
ਰ ਸੁਜਾਤ ਰੇ। ਕਛੁ ਬੇਰ ਰਹੇ ਜਬ ਬਾਕ ਪਿਛੇ। ਪੁਰ ਮਾਨ ਸਭੇ ਜਕੈ ਫੇਰ ਪੁ
ਛੇ। ੧੫॥ ਪਾਧ ਗੰਢਿਦ ॥ ਪੁਨ ਕਹੀ ਐਸ ਕਰਨ ਨਿਧਾਨ। ਫਿਰ ਪੁਛੇ
ਜਾਇ ਇਨ ਕੇ ਸੁਜਾਨ। ਪਰ ਸਾਦਮਹਾ ਜੇ ਛਕੈ ਕੋਇ। ਸੇ ਮੁਹਰ ਪਾਂਚ ਲੇਟੈ
ਸੁਜੇਇ। ੧੬॥ ਅਟਰ ਅਨਿ ਜੇ ਕਰ ਸਰੀਰ। ਦੇਟ ਕੇ ਦਛਨ ਲੇਗੁ ਬੀਰ।
ਯੈ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਪੁਛੈ ਸੁਜਾਇ। ਰਹਿ ਸਹਸ ਪਾਂਚ ਬਾਕੀ ਬਨਾਇ। ੧੭॥
ਫਿਰ ਕਹੀ ਐਸ ਤਿਨ ਆਹ ਜੁਰਾ। ਜੈ ਪੰਚ ਬਾਕ ਰਹਿਗੇ ਜੁਰਾ। ਬਹੁ ਬੇਰ
ਬਾਰ ਪੁਛੈ ਸੁਧਾਇ। ਸਭ ਰੂ ਬੇਲੇ ਭਕੇ ਮਾਧਿ ਜਾਇ। ੧੮॥ ਜਬ ਰਹੇ ਪਦਿ
ਰਾਂ ਘਾਟ ਏਕਾ। ਦੀਨੇ ਬਿਠਾਪ ਆਛੇ ਸੁਨੇਕਾ। ਯੈ ਭੁਏ ਗਰਕ ਲੇਗੁ ਦਿੱਖ
॥ ਇਕ ਨਾਮ ਮਾਤੁ ਰਹਿਗੇ ਜੁ ਸੁਧਾ। ੧੯॥ ਜੇ ਐਰ ਹੁਤੇ ਕੇਤ ਕਹ ਜਾਰ। ਤਿ
ਨਟਕਾ ਦਛਨ ਭੇਜਨਾਗ। ਤੈ ਪੁਇ ਭੇਜਨ ਦੀਨੇ ਉਠਾਇ। ਨਹ ਆਦਰ ਕੀ
ਨ ਆਛੇ ਬਨਾਇ। ੨੦॥ ਮੁਖਾਗ ਬੰਦ ਸੀਯੈ ਉਚਾਰਾ। ਯਹ ਹੈਂ ਨ ਬਿਪੰਨ
ਚੇ ਗਵਾਰਾ। ਇਨ ਕਰਨ ਹੁਤੀ ਆਛੀ ਸਜਾਇ। ਪਰ ਦੂਰ ਦੇਹ ਉਨ ਕੋ ਉ
ਠਾਇ। ੨੧॥ ਜਿਨ ਅਚਿ ਚਿਖੀਰ ਭੇਜਨ ਕੜਾਹਾ। ਤਿਨ ਮੁਹਰ ਮੁਹਰ ਪਾਂਚੇ
ਦਿਖਾਹਾ। ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਮਾਨ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਕੀਨਾ। ਇਹ ਸਹੀ ਬਿਪੰਨ ਕਹੈ ਸੁਦੀ
ਨ। ੨੨॥ ਵਹੁ ਨਹੀਂ ਬਿਪੰਨੈ ਲੂਚ ਮੁਕਾ। ਇਹ ਮਹਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੰਤਿ ਗੁਕਾ।
ਇਹ ਕਲੀਕਾਲ ਕੇ ਮਾਧਿਯੋਗ। ਬਹੁ ਚਲਾ ਰਿੰਭ ਛਲ ਬਲ ਨ ਜੋਗ। ੨੩॥
॥ ਸਾਧੁ ਸੁਸੁਧ ਜੋਗ ਰਹਿ ਆਲੇ ਪਾ। ਬਹੁ ਧਾਰ ਦੀਭ ਅਨ ਸਾਧਯੋਪਾ॥

ਨਿਜ ਕਹਨ ਆਪ ਹਮ ਸੇ ਨ ਕੋਇ। ਹਮ ਕਰੇ ਆਪ ਸੇ ਸਹੀ ਹੋਇ॥ ੨੪॥
 ਸੀ ਕਿਸਨ ਰਾਮ ਜੇਧਾ ਅਨੇਕਾ ਸਭ ਕਰੇ ਜਨ ਹਮ ਰੇ ਸੁਏਕਾ। ਇਸ ਮਨੈ
 ਆਪ ਕੇ ਅਧਿਕ ਜਾਨ। ਨਹੀ ਸਬਦ ਨਾਮ ਕੇ ਕਛੁ ਗਾਨ॥ ੨੫॥ ਇਹ
 ਭਾਂਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੋ ਧਿਕਾਰਾ। ਲਖ ਦੁਜੈ ਦਿਨ ਨ ਕੋ ਕਮੇ ਪਿਆਰਾ। ਇਕ ਦ
 ਯੋਸਲੀ ਨ ਤਿਨ ਕੋ ਬੁਲਾਇ। ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਚਯੋ ਸੁਨਾਇ॥ ੨੬॥
 ਦੇਵੀ ਸਪੁਜ ਕੀ ਕਥਾ ਨੀਕਾ। ਸਭ ਕਹੈ ਕਥਾ ਹਮ ਕੋ ਸੁ ਠੀਕਾ। ਜਿਮ ਹੋਇ
 ਜਾਨ ਕਾਲੀ ਪੁਤੰਛਾ। ਸਭ ਕਹੈ ਕਥਾ ਤਾ ਕੀ ਸੁਵੰਛਾ॥ ੨੭॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਯੋਗ
 ਬਲ ਦਾਨ ਮੰਤ੍ਰ। ਲਿਖਨੇ ਪੜ੍ਹਨ ਬੇਦਾਨ ਮੰਤ੍ਰ। ਇਹ ਕਹੈ ਖੋਲ ਹਮ ਕੋ ਜੁ
 ਭੇਦਾ। ਜਿਮ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰੰਤ ਬੇਦਾ॥ ੨੮॥ ਇਸ ਸੁਣਤ ਬੈਨ ਬੇ
 ਲਿਯੋ ਸੁਬਿੱਪਾ। ਮੈਂ ਕਹੈ ਬੈਨ ਕਰੁਣਾ ਅਧਿੱਪਾ। ਇਹ ਜਿਤ ਕ ਬਿੱਪ ਇਹ
 ਦੇਸ ਅੰਗਿ। ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਾਜ ਇਨ ਤੇ ਨਿਬਾਹਾ॥ ੨੯॥ ਜਿਮ ਆਪ ਨਾ ਬਦੇ
 ਵਾਨ ਦੇਵਾ। ਭਿਮ ਵਹੈ ਬਿੱਪ ਅਛੇ ਅਭੇ ਵਾ। ਹੈ ਦੰਤ ਨੀਦ ਤਾ ਕੇ ਸੁਨਾਮਾ।
 ਉਜੈਨ ਮੱਧਿ ਤਾ ਕੇ ਸੁਧਾਮਾ॥ ੩੦॥ ਇਹ ਜਿਤ ਕ ਬਿੱਪ ਤਾਰੇ ਸੁਜਾਨਾ। ਵਹਉ
 ਰਗ ਨਾਥ ਲੀਜੈ ਪਛਾਨਾ। ਰਕਵੀ ਸੁਕੰਜ ਇਨ ਕੋ ਨਿਹਾਰਾ। ਵਹ ਦਿਨ
 ਸਾਥ ਅਛੇ ਦਿਆਰਾ॥ ੩੧॥ ਕਾਲੀ ਸੁਦੇਵ ਤਾ ਕੋ ਪੁਤੰਛਾ। ਜਾਨੀਤ ਅੰਗ
 ਦੇਵਾਨ ਸਿਛਾ। ਜੇ ਇਤੈ ਦੇਸ ਵਹੁ ਆਇ ਜਾਇ। ਤੁੰ ਕਾਜ ਪੁਰ ਹੋਵੈ ਬਨਾ
 ਇ॥ ੩੨॥ ਅੰਕ ਸਿ ਬਿੱਪ ਜੇ ਕਾਸਮੀਰਾ। ਸਭ ਹੈ ਹਜਰ ਪਗ ਜਲ ਜਤੀ
 ਰਾਜੈ ਮੋਰ ਕਹੀ ਮਾਨੈ ਨ ਨਾਥਾ। ਤਬ ਲੇਹੁ ਪੁਛ ਇਨ ਸੋ ਸੁਗਾਥਾ॥ ੩੩॥
 ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਵਹੈ ਬਨਾਇ। ਨਹੀ ਕਛੁ ਸੰਕਯਾ ਮੈਲ ਖਾਇ। ਬਰਹੇ
 ਇ ਪੁਰ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ। ਯਹਿ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਸੀਸਾ ਨ ਕੋਇ॥ ੩੪॥ ਜੀਵੈ
 ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਸੁ ਈਤਾ ਜੇ ਚਹੈ ਨਾਥ ਸੇ ਹੋਇ ਰੀਤਾ। ਆਗੈ ਜੁ ਇੰਛੁ ਹੋਇ

ਦੁਆਸਿੰਧਾ ਪੁਰਕਰੈ ਬਤੋ ਕੋਲੈ ਪੁਬੰਧਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਣਿ ਅੰਸੁ ਬਾਕਤਾਂ ਕੇ ਨਿ
 ਧਾਨਾ ਮਨ ਕਰੀ ਚਿੰਤ ਟੁਕੀ ਚਿਤਾਨਾ ॥ ਇਹ ਦੇਸ ਲੋਹੁ ਤੋ ਕੈ ਬਲਾਇ ॥
 ਜਿਮ ਬਨੈ ਕਾਜ ਇਹ ਪੁਰ ਆਹਿ ॥ ੩੬ ॥ ਦੁਰੀ ਮਨੁ ਛੁਪੀ ਅੰਸੁ ਦੇਸ ॥
 ਤਹ ਲੋਹੁ ਬੇਲ ਅਪਨੈ ਸੁਦੇਸਾ ॥ ਜੇਉ ਕਰੈ ਬੈਨ ਕਰੀ ਅੰਸੁ ਪੂਜਾ ॥ ਤਜ
 ਮੇਰ ਤੇਰ ਤੀਜਾਰ ਦੂਜਾ ॥ ੩੭ ॥ ਏਕੀ ਕਥਾਨ ਕਰਤੇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮੇਲਾ ਜੁ
 ਹੋਲ ਪਹੁਚਿਯੋ ਸੁਆਨਾ ॥ ਦੇਸਾਨ ਦੇਸ ਸੰਗਤ ਅਨੇਕਾ ॥ ਪਹੁਚੀ ਹਜੂਰ
 ਇਛਤ ਬਬੇਕਾ ॥ ੩੮ ॥ ਕਈ ਅਨਿਕੀ ਸੰਗ ਸਿਖਾਨ ਪਾਰਾ ॥ ਆਵਿਤ ਪੇ
 ਮਧਾਰਤ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਉਚਾਰ ਬਾਜੀਤ ਤਾਰਾ ॥ ਜੈਰੀ ਮਿਦੀਗ ਨਨ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਾਨ ਪੁਰ ਅਨਦ ਮੱਧਿ ॥ ਨਿਰਖੀਤ ਸੰਗਤਾਂ
 ਬੁਧ ਸੁਧਾ ॥ ਜਨੁ ਛੀਰ ਸਿੰਧ ਕਰਣਾ ਅਗਾਰਾ ॥ ਉਚਰੀਤ ਸੰਗ ਨਾਨਾ ਸੁ
 ਧਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਟੁਹਿ ਸੁਧਾ ਮੱਧਿ ਦੁੰਗੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਹ ਸਰਬ ਰੂਪ ਸੇਭੈ ਸਿੰ
 ਗਾਰਾ ॥ ਜੇਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਬਰਨੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤੋਹਿਤ ਏਕ ਕਥਕੈ ਪਸਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਨਿਜ ਖੁਸੀ ਮਹਲ ਹੋ ਕਰ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪਲ ਮੱਧਿ ਕਰਤ ਜਗ ਕੋ ਉਧਾਰਾ ॥ ਉ
 ਚੈ ਸਥਾਨ ਦਮਦਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਦਰਿ ਸੰਜੁ ਦੇਤ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸੇ
 ਦਿਬ ਰੂਪ ਤਖਤਿ ਅਕਾਲਾ ॥ ਤਹ ਸੇਭ ਕੋਨ ਬਰਨੈ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਉਚੈ ਅਪਾ
 ਰ ਗਗਨੈ ਸੁਮੱਧਿ ॥ ਜਨੁ ਪੱਥਰਾਜ ਸੁਮੇਰ ਸੁਧਾ ॥ ੪੩ ॥ ਟੁਹ ਭਾਰੀ ਮੇਈਰ
 ਖਾਟੈ ਰਬਾਦਾ ॥ ਇਹ ਦਿਪੈ ਸੁੱਧੁ ਅਛੈ ਅਨਾਦਿ ॥ ਤਹ ਕਰਤ ਪਛਰਾ ਸਰ
 ਬ ਭੋਗਾ ॥ ਇਹ ਦਿਪੈ ਜਾਨ ਗਿਹ ਰਾਜ ਜੇਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤਹ ਮਾਤ ਲੇਸ ਬੈਠੀਤ
 ਜਾਨਾ ॥ ਜੇਕਾ ਮਕੈਧ ਤਨ ਧਰ ਬਿਖਾਨਾ ॥ ਇਹ ਰਾਜ ਬੈਠ ਦੀਨਾਨ ਦਿਆਲ
 ॥ ਅਸਧ ਜਹ ਪੁਤ ਲਾਇਕ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੪੫ ॥ ਜਿਹ ਕੋਟ ਇੰਦ ਕੀਨੈ ਕਰੇਗੁ
 ॥ ਸਭ ਜੀਵ ਜੀਤ ਲੇਖਾ ਸੁਲੇਗਾ ॥ ਇਹ ਕਨਕ ਸੁੱਧ ਮਾਨਕ ਜਟੀਤਾ ॥ ਨਿਜ

ਹੀਰਚੀਰਮੁਕਤਾਸੁਭੀਤਾ॥੪੬॥ਵਹਅਨਿਕਦੇਖਪੂਰਿਯੋਪੁਰਾਨਾਇ
 ਹਸੁੰਧਰੂਪਜਨਰਿਸਮਭਾਨਾ॥ਤਹਸਪਤਸਿੰਗਰੀਗਾਸੁਧਾਰਾਇਤ
 ਸਤਹਨਾਰਆਛੀਨਿਹਾਰਾ॥੪੭॥ਨਿਜਧੁਜਹਿਸਾਤਸਿੰਗਹਿਬਿਲੋਕ
 ॥ਜਹਨਿਰਖਨੈਨਭਾਜੀਤਸੇਕਾਜੇਸਰਬਸੋਭਬਰਨੇਸੁਜਾਨਾਨਹੀ
 ਕਮਲਜਾਇਅਤਿਰਿਨਿਧਾਨ॥੪੮॥ਦੇਹਰਾ॥ਅੰਸਤਖਤਬਰ
 ਬਖਤਪ੍ਰਭਸੰਗਤਿਦੇਤਦਿਦਾਰਾਜਨਮਮਰਨਭਟਆਪਦਾਕਾਟਤਨ
 ਦਰਿਨਿਹਾਰਾ॥੪੯॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥ਰੂਪਅਨੂਪਦਿਪੈਜੂਸਿੰਘਾਸੁਨਤਪ
 ਰਪਟਰੋਤਪਲਧਾਰੀ॥ਸਿੰਕਰਬ੍ਰਹਮਜੁਸੇਸਜਪੈਮੁਖਨਾਰਦਜੇਜਿ
 ਹੋਕੇਗਹਿਭਾਰੀ॥ਬਾਸਟਐਰਜਲੇਸਨਪਾਟਤਸੂਰਜਚੰਦਲਏਨਨਿ
 ਹਾਰੀ॥ਤਾਪਦਪਿਕਜੋਕੇਅਭਬੰਦਨਸੰਗਤਕੋਟਕਰੀਤਜੁਹਾਰੀ॥੫੦॥
 ॥ਅੰਗਸਿੰਗਾਰਸੁਬਸਤਧਰੇਬਰਆਯੁਧਚਾਰਕਰੇਹਥਿਆਰੀ॥ਪੇਦੀ
 ਕਿਧੋਚਿਲਤਾਦਿਪਖੰਜਰਬੰਦਛੁਟੈਸੁਅਗਾਰਪਿਛਾਰੀ॥ਸੈਫਸਰਾਸ
 ਨਅਗਧਰੇਬਰਚਾਰਨਿਖੰਗਭਰੋਸਰਨਾਰੀ॥ਚੌਰਕਰੈਬਿਬਚਿਰਸੁਸੇ
 ਟਕਹਿਸਮਨੇਸਰਮਾਨਨਿਹਾਰੀ॥੫੧॥ਜਾਬਿਧਦੇਤਦੀਦਾਰਜੁਲਛੁਟ
 ਸਿਖੰਨਨਾਮਅਗਾਰਭੰਡਾਰੀ॥ਕੋਟਜਨਮਕੇਪਾਪਦਲਿਵਨਕਾਟਤ
 ਚੱਛਸੁਧਾਸੁਨਿਹਾਰੀ॥ਸਾਂਤਸੰਤੋਖਦਿਵੈਧਨਪੂਰਨਜੈਨਮੁਨਾਦਿਕਪਾ
 ਟਤਪਿਆਰੀ॥ਤਾਸੁਖਮੈਨਿਜਜਾਇਸਮਾਟਤਸੁੰਨਗੁਫਾਤੁਮਸਾਂਤਅ
 ਗਾਰੀ॥੫੨॥ਮੂਲਅਪਾਰਭੁਯੇਵਰਬਾਰਸੁਮਾਰਕਰੈਕਿਹਕੀਮਤਿਭੁ
 ਰੀ॥ਲਾਲਗੁਲਾਲਉਡੈਅਲਤਾਸੁਅੰਬੀਰਹਛੁਟਤਹੈਪਿਚਕਾਰੀ॥
 ਰੰਗਭਰੇਸਭਕੇਪਟਵਾਭੁਟਹੋਇਰਹੇਸਭਹੀਮਤੰਦਾਰੀ॥ਤੀਨਦਿਨਾ
 ਭਰਪੂਰਇਸੀਬਿਧਅਨੰਦਪੂਰਪ੍ਰਤੰਛਬਿਹਾਰੀ॥੫੩॥ਪੂਰਨਬੀਤ

ਮਹੱਲ ਅਯੋ ਤਬ ਲੈ ਗਜ ਬਾਜਨ ਜੀਨ ਸਿੰਗਾਰੇ ॥ ਆਯੁ ਧੰਜਾਨ ਅਨੇਕ ਬਿਧ
ਨ ਕੇ ਭੂਖਨ ਮੋਰ ਨਿਸਾਨ ਨਗਾਰੇ ॥ ਸਾਜ ਕਿਧੋ ਦਲ ਸੁਧ ਅਨੂਪ ਮਖੇਲ ਨ ਕੋ
ਪੁਤ੍ਰ ਜੂਪ ਗਧਾਰੇ ॥ ਦੇਵਿ ਸਸਾਜ ਦਲਨ ਅਨੀ ਕਹ ਕੋਟ ਚਰਿਤ ਕਰੇ ਸੁਬਿਚਾ
ਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜੁ ਕੋਤ ਕਨੇ ਕ ਕਰੈ ॥ ਮੁਖ ਏਕ ਹੂ ਤੇ
ਨਹੀ ਜਾਤ ਰਹੈ ॥ ਜਬ ਰੈਨ ਪਰੀ ਗਿਹ ਆਨ ਬਸੇ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਟੁਤ
ਮੱਧਿ ਰਸੇ ॥ ੫੫ ॥ ਫਿਰ ਭੋਰ ਭੁਏ ਨਿਜ ਬੈਠ ਤਬੈ ॥ ਤਬ ਸੰਗਤਿ ਕੀਨ ਬਿਦ
ਸ ਸਬੈ ॥ ਨਿਜ ਜੋਗ ਜਬ ਸਿਰ ਪਾਟ ਲਏ ॥ ਸਿਰ ਸਿੱਖਨ ਲੈ ਸੁਬਿਧ ਇਦ
ਏ ॥ ੫੬ ॥ ਟਹ ਬਾਧਿ ਕਿਧੋ ਨਿਜ ਦੇਸ ਚਲੇ ॥ ਨਿਜ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਬਰਬੀਰ ਭੁ
ਲੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਟੁਤ ਨਾਥ ਕਿਧੋ ਸੁਮੁਖੀ ॥ ਤਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਤ ਕੋਟ ਸੁਖੀ ॥ ੫੭ ॥
ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਆਸਿ ਖਦੇਤ ਕਿਧੋ ॥ ਜਬ ਲੱਗ ਬਿਰਾਨ ਭਿਭਾਨ ਬਿਧੋ ॥ ਜਲ
ਪਾਟ ਕਪੌਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨਿਧੋ ॥ ਜਗ ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਸੁਰਾਨ ਸਿਧੋ ॥ ੫੮ ॥ ॥
ਪਾਧ ਕੀ ਛੰਦ ॥ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਸੀਸ ਕਰੁਨ ਨਿਧਾਨ ॥ ਇਹ ਛੁੱਤ ਚਮਰ
ਸੋਭੈ ਸੁਭਾਨ ॥ ਇਮ ਕਹਤ ਆਪਨੇ ਗੋ ਨਿਵਾਸ ॥ ਜੇ ਸਖਾ ਸਿਖ ਮੁਭਾ ਸੁ
ਬਾਸ ॥ ੫੯ ॥ ਅਬ ਸੁਨੇ ਆਪ ਕੀ ਕਥਾ ਮੈਨਾ ॥ ਜਿਮ ਕਰਤ ਨਾਥ ਸੁਖ ਸੁ
ਧ ਸੈਨਾ ॥ ਇਹ ਬਡੀ ਚਾਹ ਮਨ ਮਧਿ ਧਾਰਾ ॥ ਕਰ ਦੇਵ ਪੁਜ ਕੇ ਸਰਬ ਸਾਰ
॥ ੬੦ ॥ ਪੁਨ ਕਰੇ ਖਾਲਸਾ ਖਗ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਿ ਕਰੇ ਦੁਸਟ ਤੁਰ ਕਾਨ ਹਾਨ ॥ ਲੇ
ਉ ਆਦਿ ਸਕਤ ਮਾਤਾ ਮਨਾਇ ॥ ਜਿਮ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਥਮ ਹਿਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ੬੧ ॥
॥ ਟਹ ਆਦਿ ਅੰਤ ਦੇਵੀ ਦਪਾਲਾ ॥ ਜਿਹ ਹਨੇ ਦੁਸਟ ਦੇਖੀ ਕਰਾਲਾ ॥ ਜਿਹ
ਭਗਤ ਆਪ ਲੀਨੇ ਬਚਾਇ ॥ ਖਲ ਦਲਨ ਹਨਨ ਜਾ ਕੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ੬੨ ॥
ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਚਿੰਤ ਪੁਭਜੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿੱਪ ਚਿਤ ਚਾਹਾ ਕਾਰਾ ॥ ਇਹ
ਚਿੰਤ ਰੈਨ ਦਿਨ ਕਰਤ ਜਾਨਾ ॥ ਟਹ ਬਾਨ ਇਤੈ ਪਹੁ ਚਿਓ ਜੁ ਆਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਤ

ਬਾਹਮਣੁਰਕਿਨਸਿੱਖਸੁਜਾਨਾਇਹਆਨਬੈਨਪੁਰੁਸੇਬਖਾਨਾਪੁਰੁਟਹੈ
 ਬਿੱਪਬਾਸੀਉਜੈਨਾਨਿਜਬਾਗਮੱਧਿਹੇਰਿਯੋਸੁਨੈਨਾ॥੬੪॥ਦਰਸਨਕਾਜ
 ਜੁਆਲਾਨਿਧਾਨਾ॥੬੫॥ਚਲਯੋਜਾਤੁਆਨੰਦਠਾਨਾਕਛੁਲੋਗਸਾਬਪੈਦੋ
 ਛੁਟੇਸਾ॥ਬਹੁਭਾਂਤਿਜਾਣਸੀਦਰਬਣੇਸਾ॥੬੫॥ਇਹਸੁਣਤਬੈਨਪੁਰੁਭੇ
 ਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਕਹਯੋਖੜਗਕੇਤੋਸੋਸਦਾਧੰਨਾ॥ਨਿਜਕਰਤਕਾਜਦਾਸਾਨਆਪਾ॥
 ਇਹਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕੋਲਖਪੁਤਾਪਾ॥੬੬॥ਸੁੰਘਾ॥ਯੋਬਤੀਆਂਸੁਨਕੈ
 ਨਿਜਦਾਸਨਪਾਸਹਜੂਰਉਨੈਸੁਬਿਚਾਰੀ॥ਤੂੰਨਿਜਰੱਛਕਰੈਨਦਿਨਾਅਸ
 ਕੇਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਪੈਬਲਕਾਰੀ॥ਕਾਜਕਰੈਤੁਮਰੇਸਭਪੁਰਨਚੁਰਨਕੈਸੁਅ
 ਰਾਨਬਿਦਾਰੀ॥ਭਾਗਸੁਤੁਲਨਹੀਤੁਮਰੇਜਗਅੰਰਸੁਨੈਬਤੀਆਂਅਸਧਾ
 ਰੀ॥੬੭॥ਇਹਭਾਂਤਿਸੁਆਪਬਿਚਾਰਤਪੈਉਤਬਿੱਪਉਨੈਇਹਭਾਂਤਕਈ॥
 ਲਖਕੈਸੁਪੁਤਾਪਦਾਨਿਧਕੋਤਿਨਚਿਤਬਿਖੈਬਤੀਆਂਸੁਨਈ॥ਇਹਭਾਂ
 ਤਿਹਜੂਰਦੀਦਾਰਕਰੈਬਹੁਭੀਰਕਿਧੈਦਰਬਾਰਹਈ॥ਬਿਨਬੇਲਸੁਜੇਗ
 ਪਆਨਨਹੀ॥ਇਹਯੋਬਤੀਆਂਚਿਤਧਾਰਲਈ॥੬੮॥ਰਸਾਵਲਛੰਦ
 ॥ਅਹੈਜੋਉਤਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਭਾਰੀ॥ਚਿਦਾਨੰਦਬਾਸੀ॥ਅਖੈਅਭਿ
 ਨਾਸੀ॥੬੯॥ਪਰਚੀਤਬਾਤਾ॥ਕਿਧੈਪੈਗਆਤਾ॥ਇਹੈਮੋਹਬਾਨੀ॥ਦੀਦਾ
 ਰੀਜਆਨੀ॥੭੦॥ਗੁਰੂਜੇਸੁਪੁਰਾਨਵੰਸਾਤਸੁਰਾ॥ਇਥੈਬਾਨਅੰਧੈ॥ਨ
 ਮੋਕਉਬੁਲੈਹੈ॥੭੧॥ਤਿਸੈਚੀਤਬਾਤਾ॥ਪੁਰੁਕੀਨਗਆਤਾ॥ਸਭੈਭੇਦਜਾ
 ਨੀ॥ਅਖੈਯੋਬਖਾਨੀ॥੭੨॥ਕਹਾਬੇਲਸੁਰੀ॥ਕਰੈਤਾਦਿਦਾਰੀ॥ਸਿਖੰ
 ਯੋਸੁਨਈ॥ਇਹਲੋਬੁਲਾਈ॥੭੩॥ਪੁਰੁਯੋਬੁਲਾਵੈ॥ਹਮੈਆਪਜਾਵੈ
 ॥ਗੁਨੀਜਾਨਲੀਜੈ॥ਤਿਸੈਮਾਨਦੀਜੈ॥੭੪॥ਕਲੁਜਯੋਗਆਨੀ॥ਕਰੇਨਾ
 ਭਿਮਾਨੀ॥ਬਿਜੈਫੀਮਖਾਈ॥ਸੁਚੇਤਾਕਰਾਈ॥੭੫॥ਗਏਤੰਨਬਾਨੀ॥

ਜਿਤੈ ਬੇਦਿ ਜਾਨੀ ਘਨੇ ਬੀਰ ਸੰਗਾ ਤੁਥੈ ਸੁਧੁ ਅੰਗਾ ॥ ੭੬ ॥ ਭਯੋ ਮੇਲ ਅਹੀ
 ॥ ਤਿਸੈ ਬਾਗ ਮਾਹੀ ਅਸੀਰੰ ਜੁ ਬਾਦੀ ॥ ਵਈ ਬਿੱਪ ਆਦੀ ਭੁਲੀ ਸੋ ਬਿਚਾਰੀ
 ॥ ਅਮਰੁ ਤੇ ਅਪਾਰੀ ॥ ੭੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅੰ ਪਤਿਤ ਜੇਤ ਕਰੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰ
 ਧ ਕੇਤੀ ਗਾਤਿ ਨ ਉਪਮਾ ਦਿਜ ਤਵਨ ਕੀ ਕਰੀ ਅਧਿਕ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ੭੮ ॥
 ਚੁੰ ਪਈ ॥ ਇਹ ਤੁਮਰੀ ਲਾਇਕ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨੀ ॥ ਦਿਬ ਗਮਨ ਬਿੱਪ ਨ ਕੇਧ
 ਨੀ ॥ ਇਹ ਸਮ ਅੰਰ ਗੁਨੀ ਮਤਿ ਸਾਗਾ ॥ ਨਹੀ ਚੰਦਹ ਭਵਨ ਮਝਾਗਾ ॥ ੭੯ ॥
 ॥ ਯਾ ਕਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਲ ਕਾ ਮਾਈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੁਨਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਯੈ ਤਾ ਕੀ
 ਸੋਭਾ ਤਬ ਘਨੀ ॥ ਪਾਸਹ ਜੂਰ ਦਿਜਨ ਤਬ ਭੁਨੀ ॥ ੮੦ ॥ ਤੁਸੈ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਬਾਤ ਸੁਪੁਛੀ ॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਬਰਨ ਸੁਨਾਈ ਸੁਛੀ ॥ ਅੰ ਪੁਜਾ ਕੀ ਸਕਲ ਬਿਧ
 ਨੀ ॥ ਤਵ ਨੈ ਬਿੱਪ ਸੁਉਚਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ੮੧ ॥ ਫਿਰ ਤਿਨ ਅੰ ਸੇ ਕਹੀ ਬਨਾਇ
 ॥ ਕਠਿਨ ਬਾਤ ਕਲ ਜੁਗ ਮਧਿ ਗਾਇ ॥ ਹਮ ਪੈ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਲੋਗਾ ॥ ਮਤਿ
 ਜਿਤ ਨਹੀ ਸਪੈ ਪ੍ਰਯੋਗਾ ॥ ੮੨ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਪਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਰੀਰੰ ਜੁ ਸਾ
 ਧੀ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਕਿਧੈ ਨੇਮ ਬਰਤਿ ਨਹੀ ਅੰਤ ਜਾਨੇ ॥ ਧਨੀ ਜਾਨ ਮਾਇਆ
 ਘਨੀ ਕਾਜ ਹੋਈ ॥ ਕਰੈ ਜੇ ਸੁਛ ਬੀ ਮਹਾ ਸੁਧ ਕੇਈ ॥ ੮੩ ॥ ਤੁਮੈ ਰਾਜ ਏਸ
 ਨਹੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਇਹੈ ਪੂਜ ਆਸੰ ਜੁ ਕਾਜੀ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ਧਨੀ ਕਾਜ ਜਾਨੇ ਸਾ
 ਭੈ ਪੂਰ ਹੋਏ ॥ ਬਿਨ ਬਿੱਤ ਬਿੱਤੋ ਨਹੀ ਕਾਜ ਕੇਏ ॥ ੮੪ ॥ ਜਬੈ ਬਿੱਪ ਤੈ ਅਸੀ
 ਬੈਨ ਰਾਨੀ ॥ ਤੁਥੈ ਕਾਸਿ ਬਿੱਪ ਤੈ ਯੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਧਨੀ ਕੀ ਸੁਚਿੰਤਾ ਧਰੇ ਚਿੰ
 ਤਨਾਹੀ ॥ ਜਿਤਾ ਸੰਜੁ ਚਾਹੈ ਤਿਤਾ ਲੇਹੁ ਆਹੀ ॥ ੮੫ ॥ ਚੁੰ ਪਈ ॥ ਇ
 ਨ ਕੀ ਵਿਸਟ ਸੁਪਾਰਸ ਜਾਨੇ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਨ ਭੇਦ ਪਛਾਨੇ ॥ ਅੰਰ ਬਾਤ ਜੇ
 ਤਕ ਤੁਮ ਭਾਖੇ ॥ ਇਨ ਤੇ ਸਹੀ ਸੱਤ ਕਰ ਲਾਖੇ ॥ ੮੬ ॥ ਤੁਮ ਇਨ ਕੈ ਮਾਨਸ
 ਜਿਨ ਜਾਨੇ ॥ ਪਰਸੁ ਆਰਥ ਧਰਤਨ ਅਨਮਾਨੇ ॥ ਸਿਤਨ ਕੀ ਰਛਾ ਹਿਤ ਸਹੀ

॥ ਕੋਤਕ ਕਰਤ ਨਾਥ ਇਹ ਅਹੀ ॥ ੮੭ ॥ ਤਦ ਪਤਿਨ ਯੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਧ
 ਨ ਬਿਨ ਕਾਜ ਨ ਹੋਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਭੋਰ ਇਹਾਰੇ ॥ ਇਨ ਕੀ ਜਮ
 ਸਕਲ ਧਨ ਲਹੇ ॥ ੮੮ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਾ ਕੀ ਜਮ ਕਰਾਈ ॥ ਦਾਨ ਸੁਮਾ
 ਨਿ ਦੀਨ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਸਪਾਨਾ ॥ ਤਾਲ ਮੁਦੀ
 ਗ ਬਜਤ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ੮੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਸਤ ਚਲਿ ਦਿਨ ਮਾਇ
 ਗਯੇ ਚੜ੍ਹਿ ਓਗਗਨ ਉਤ ਚੰਦਾ ॥ ਉਰਗ ਦੀਪ ਕੁਮਦੀਨ ਜੁਤ ਗ੍ਰਿਹ ਗ੍ਰਿਹ
 ਰੁਯੇ ਅਨੰਦਾ ॥ ੯੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਰੈਨ ਬਿਤੀਤ ਭਈ ਜਬ ਸਾਰੀ ॥ ਚਿਹੁਦਿ
 ਸਚ ਚਿਹਨਿ ਪਤ ਬਰ ਭਾਗੀ ॥ ਬਿਗਸਤ ਭੁਯੇ ਤਾਹਿ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਬਾਰਜ
 ਦਿਨ ਚਰ ਜੀਵ ਹਜਾਰਾ ॥ ੯੧ ॥ ਜਾਗਤ ਭਏ ਸਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਲਾਗੇ ਅ
 ਪੁਨੇ ਸਗਲ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦਸਮਾ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਭੁਯੇ ਸੁਚੇਤ ਬਿ
 ਬਿਧ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ੯੨ ॥ ਭੂਖਨ ਬਸਨ ਬਚਿਤ ਬਨਾਏ ॥ ਆਵਧ ਅੰਗ
 ਅਨੁਪ ਛਕਾਏ ॥ ਚਿਤ ਬਾਚਿਤ ਸੁਕ ਮਰ ਛਕਾਈ ॥ ਰਾਜ ਤਖਤ ਪਰ ਬੈਠੇ
 ਆਈ ॥ ੯੩ ॥ ਸੁੰਦਰ ਫੁਰਤ ਚਮਰ ਚਹੁ ਓਰਾ ॥ ਮਨ ਸਰੋਵਰ ਹੀ ਸਕਿ ਸੋ
 ਰਾ ॥ ਸੀਮੁਖ ਬੈਠ ਪ੍ਰਭੂ ਇਮ ਗਯੋ ॥ ਮੇਲੇ ਚੜ੍ਹਤ ਸੁਮਾਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ੯੪
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਮਸੰਦ ਗਣ ਮੰਤ੍ਰੀ ਅਵਰ ਦਿਵਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸੁਮਾ
 ਰ ਸਤ ਦਰਬਕੇ ਐਸ ਬਖਾਨੇ ਆਨਾ ॥ ੯੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੋਤਕ ਦਿਨ
 ਸੁਮਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਆਨ ਹਜੂਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਆਗ ਪਾਛ ਕੀ ਚੜ੍ਹ
 ਤ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਛਿਅਤਿਨ ਚੜ੍ਹੀ ਲੱਖ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੯੬ ॥ ਸੁਨ ਸੀਮੁਖ ਇਹ
 ਬਿਧ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜਮ ਕੋਰੈ ਇਕੋ ਠੰਡ ਬਨਾਈ ॥ ਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਇ
 ਸ ਪਾਈ ॥ ਸਰਬ ਬਿੱਤ ਲੈ ਜਮ ਕਰਾਈ ॥ ੯੭ ॥ ਕਿਤਕ ਸੰਗ ਬਾਕੀ ਰ
 ਹਿ ਗਯੋ ॥ ਸੋਭੀ ਤੇਰ ਦਯਾ ਨਿਧ ਦਯੋ ॥ ਬਾਕੀ ਟਹਲ ਧਾਮ ਜੇ ਬੀਰਾ ॥ ਤੇ

ਅਬਰਹੇ ਕਮਲ ਪਗਤੀਰਾ ॥੮੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੇਰ ਭਲੇ ਸਿਰ ਪਾਇ ਦੇਕਿ
ਪਾਸਿ ਧਰਾਰਾਇ ॥ ਬਿਦਾ ਕਰੀ ਸਭ ਸੰਗਤਾ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਬਨਾਇ ॥੮੯॥
ਚੰਪਈ ॥ ਕੇਤਕ ਬਸੇ ਕਮਲ ਪਗਤੀਰਾ ॥ ਕੇਤਕ ਗਏ ਧਾਮ ਬਰਬੀਰ
॥ ਆਸਿਖ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹ ਜਾਈ ॥ ਕੇਟਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਮਾ ਸੁ ਬਕਾਹੀ ॥੧੦੦॥
ਜਬ ਲਗਾ ਬਿਰਸੇ ਸਾ ਸਿਰਸੇ ॥ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਗਗਨ ਮਗਜੇ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅ
ਧਿਕ ਅਗ ਅਤਿਰਜੇ ॥ ਅੰਤ ਪਤ੍ਰ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰ ਛਾਜੇ ॥੧੦੧॥ ਯੋ ਸੰਗਤਿ
ਮੁਖ ਕਹਤ ਸਿਧਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਤੀਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸੇਵ ਕਰੈ ਸਾਤੇ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਨਾਨਾ ॥ ਸਸਤ ਅਸਤ ਧਰ ਬੀਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧੦੨॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਸੇ
ਵਕ ਭੇਜ ਦਾ ਨਿਧ ਜਾਹਿ ਬੁਲੀਨ ਤਬੈ ਦਿਜ ਤੀਰ ਬੁਲਾਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੇ
ਬਤੀਆਂ ਦਿਜ ਪ੍ਰਗਟ ਆਵਤ ਭੇਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ॥ ਆਸਿਖ ਦੇ ਤਿਨ ਕੇ
ਟ ਬਿਧਾਨੁ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਤਿਨ ਕੀ ਰਤ ਗਾਈ ॥ ਦਾਨ ਸੁਦੈ ਸਨਮਾਨ ਕਿਧੀ ਨਿ
ਜ ਆਵਰ ਸੇ ਸਭ ਲੀਨ ਬਠਾਈ ॥੧੦੩॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਚੁਤ ਅਲਖ
ਅਨਿਤ ਗੁਰ ਤਿਨ ਸੇ ਕਹੀ ਬੁਨਾਇ ॥ ਸਭ ਪੂਜਾ ਬਿਧਿ ਦੇ ਬਿਕੀ ਹਮ ਸੇ ਕਹੇ
ਬਨਾਇ ॥੧੦੪॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦ ॥ ਕਾਲੀ ਸਪੁਜ ਕੀ ਸਰਬ ਸੋਜਾ ॥ ਤੁਮ
ਕਹੇ ਬਿੱਪ ਸੰਜੁਗਤ ਮੰਜਾ ॥ ਕੁੰਕਮ ਗੁਲਾਬ ਘਨ ਸਾਰ ਧੁਪਾ ॥ ਅਛਤ ਪ੍ਰਿਤ
ਦਿ ਕਹ ਦਿਜਨ ਭੂਪਾ ॥੧੦੫॥ ਬਹੁ ਗਰੀ ਅੰਰ ਥੇਪਾ ਸੁਪਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤਿਲਾ ਆਇ
ਚੰਦਨ ਸੁਦਾਰਾ ॥ ਮਹਾ ਥੇ ਅਜਾਦਿ ਪਸੁ ਅੰ ਅਨੇਕਾ ॥ ਤੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸੇ ਕਹੁ ਬ
ਬੇਕਾ ॥੧੦੬॥ ਤੇਟਕ ਛੰਦ ॥ ਅਤਿ ਭੋਜ ਛੁਹਾਰ ਬਿਦਾ ਮਘਨੇ ॥ ਬਹੁ ਬਿ
ਜਨ ਨੇਕ ਸੁਕੋਨ ਗਨੇ ॥ ਪੁਨ ਕੇਟ ਬਿਧਾਨ ਸੁਮਗ ਬਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿੱਪਨ ਭਾਖ
ਦਿਨੀ ਅਖਲੀ ॥੧੦੭॥ ਲਿਖ ਕਾਗਦ ਪੈ ਦਿਜ ਰਾਜ ਸਬੈ ॥ ਇਹ ਆਨਦਈ
ਸੁਹਜੂਰਤ ਬੈ ॥ ਦਿਜ ਜੇਤ ਹਜਾਰ ਕੀ ਜਾਨ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਂਤਿ ਹਿ ਭਾਂਤਿ ਮੰ

ਗਾਇਲਈ॥੧੦੮॥ ਸੈਯਾ ॥ ਸੀਜਗਮਾਤਕੀ ਪੂਜ ਬਲੀ ਬਰਬੇ
 ਦਨ ਕੇ ਜਿਮ ਮੱਧਿ ਬਖਾਨੀ॥ ਅਛੁਤ ਪੂਪ ਪਚਾ ਮਿਤ ਚੰਦਨ ਕੁੰਕਮ ਅੰ
 ਘਨ ਸਾਰ ਕਹਾਨੀ॥ ਜਿਐ ਦਿਜ ਰਾਜ ਹਜਾਰ ਕਿਤਾਨ ਕ ਭਾਖ ਦਈ ਮਨ
 ਆਨੰਦ ਠਾਨੀ॥ ਤੇ ਪੁਰ ਜੁ ਸਭ ਜਾਗਨ ਤੇ ਪਲ ਮੱਧ ਕਿਧੋ ਨਿਜ ਤੀਰ
 ਬੁਲਾਨੀ॥੧੦੯॥ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ਅਭੇਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਪ ਸੁਤੈ ਸਿਧ ਯੋ
 ਫੁਰਮਾਈ॥ ਅਚੁਤ ਨਾਥ ਅਨੰਤ ਅਸੰਧਰ ਗਾਫਲ ਗੰਜ ਪਿਤਾ ਜਨ
 ਮਾਈ॥ ਆਨਨ ਚੰਦ ਮੁਕੰਦ ਕਹਯੋ ਦਿਜ ਪੂਜ ਸਥਾਨ ਕਰੈ ਕਿਹ ਜਾਈ॥
 ਯੋ ਬਤੀਆ ਸੁਨਿਕੈ ਦਿਜ ਰਾਜਨ ਪਾਟਨ ਕੈ ਪਦ ਤੀਰ ਸੁਨਾਈ॥੧੧੦॥
 ਚੰਪਈ ॥ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ॥ ਇਹ ਜੋ ਨਦੀ ਬਿਰਾਜੈ ਭਾ
 ਰੀ॥ ਸਹਸਰ ਨਾਰਿਯੋ ਕੇ ਭਨਨਾ ਮਾਗੀ ਗਾ ਸਮਯਹ ਦੁਤੈ ਰਿਰਾਮਾ॥੧੧੧॥
 ॥ ਇਹ ਤਟ ਕਰਹੁ ਬਿਮਲ ਅਸਥਾਨੀ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ ਧਰੇ ਕਾਲ ਕਾ ਧਮਾਨੀ
 ॥ ਪੂਜਹੁ ਚੰਡੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥ ਜਲ ਬਲ ਜਾਕੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨੀ॥੧੧੨॥
 ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੀ ਬਿੱਪ ਬਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਮਾਨੀ॥ ਪਠੇਦ
 ਸੁਦੀਨੇ॥ ਭੁਲੀ ਭੁਖ ਚੀਨੇ॥੧੧੩॥ ਸੁਧਾ ਮੰ ਬਨਾਏ॥ ਮਹਾ ਸੁੱਧ ਛਾਏ॥
 ਮਨੋ ਗੀਰਵਨੇ॥ ਲਖੈ ਕੈ ਲਜਾਨੇ॥੧੧੪॥ ਤਿਬੁ ਲੈ ਕਨਾਤੀ॥ ਦਿਪੈ ਜੋ
 ਭਿਰਾਤੀ॥ ਭਿਣਾ ਲੈ ਬਨਾਏ॥ ਚੁਨੀ ਈਟ ਲਾਏ॥੧੧੫॥ ਸਬੈ ਯੋ ਬਨ
 ਈ॥ ਬਿਨੈ ਆਨ ਪਾਈ॥ ਭੁਏ ਧਾਮ ਤਯਾਰਾ॥ ਕਰੇ ਅੰਰ ਕਾਰਾ॥੧੧੬॥
 ॥ ਜਪੈ ਲੈ ਭਵਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਠਾਨੀ॥ ਸੁਨੇ ਆਪ ਬੈਨਾ॥ ਬੁਲਯੋ ਬਿ
 ਪ ਲੈਨਾ॥੧੧੭॥ ਚਲੈ ਆਪ ਦੇਖੋ॥ ਅਛੁਤ ਸੁੱਧ ਲੇਖੋ॥ ਦਿਜੈ ਮਨ ਮਾ
 ਨੇ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮੋਦ ਠਾਨੇ॥੧੧੮॥ ਗਰਿਯੋ ਕੁੰਡ ਅੰਸਾ॥ ਦਿਵਾ ਲੈਨ ਤੈਸਾ॥
 ਕਰੈ ਪੂਪ ਬੀਰਾ॥ ਮਹਾ ਮੱਤ ਧੀਰਾ॥੧੧੯॥ ਭੁਰੈ ਪੂਪ ਬਾਰਾ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਮੰ

ਤੁਸਾਰਾ ਬਿਧਾ ਜਾਨ ਕੇਰੇ। ਰਿਚ ਫੇਰ ਫੇਰੇ॥੧੨੦॥ ਅੱਠ ਧਿਆਇ ਗਾ
ਯੋ। ਅਗੈ ਨੋ ਮਰਾਯੋ। ਭਟਾਨੀ ਕਹਾਨੀ। ਸੁਨੇ ਸੇ ਜਗਾਨੀ॥੧੨੧॥ ਭ
ਈਯੋ ਪੁਤ ਛਾ। ਬਰੀਬੀਨ ਇਛਾ। ਟਹੈ ਲੈ ਸੁਨਾਉ। ਸਭੈ ਕੋ ਰਿਖਾਉ।
੧੨੨॥ ਪੜੈ ਜੇ ਪੜਾਈ। ਪੂਰੈ ਸਹਾਈ। ਪੁਰੀ ਤੋਨ ਬਾਸਾ। ਅਖੈ ਜੋ
ਅਨਾਜਾ॥੧੨੩॥ ਇਤ ਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਦੇਵੀ ਚਰਿਤ ਅ

ਗਮਨ ਧਿਆਇ ਅਸਟਮੇ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ
ਮਸਤੁ॥੨॥ ਅਫਜੁ ॥ ਦਿਹਗਾ॥ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਕੇ ਦਿੱਬ ਰੂਪ ਉਰਧਾਗਾ ਨੋ ਮੀ ਕਥਾ ਦਾਲ ਕੀ ਬਰਨੇ ਅਗ ਸੁਧਾਰ
॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਜਿਮ ਕਾਲ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਰਲੀਨਾ ਤਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਰਨਨ ਕਰੇ ਅਦ ਭੁਤ ਕਥਾ ਨਵੀਨ॥੨॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁ
ਭ ਲਗਨ ਜਾਨ ਅਛੋ ਬਿਚਾਰਾ ਕੀਨੋ ਅਰਿਭ ਸੁਨੀ ਮੇਦਿਯਾਰਾ ਬਰ
ਨਦੀ ਜਾਨ ਸਤੁ ਵਟ ਸੁਤੀਰਾ ਬੇਦਾਨ ਪਾਠ ਹੋਵਤ ਗੀਭੀਰਾ॥੩॥ ਧਰ ਸੈ
ਨ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਸੁਸੁਛਾ ਬਿਨ ਸੁਬਦਾਨ ਨਹੀ ਅਵਰ ਪੁਛਾ ਗੋਮੁ
ਖ ਮਿਦਿਗ ਬਾਜੀਤ ਤੁਰਾ ਸੀਖਾਨ ਘੋਖ ਹੋਵਤ ਸੁਪੁਰਾ॥੪॥ ਪ੍ਰਿਤ ਪੁਪ
ਅਜਾ ਮਹਿਖੇ ਸੁਜਾਨਾ ਬਲ ਦੇਤ ਚੰਡਕਾ ਲੈ ਮਹਾਨਾ ਮਹਿਕੀਤ ਧੁਮ
ਉਪਜਤ ਸੁਬਾਸਾ ਜਨ ਸਰਬ ਗੀਧ ਕੋ ਪੈ ਨਿਵਾਸਾ॥੫॥ ਭੁਜੀ ਗੋਪ
ਪਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਭ ਤਿਭਟਾਨੀ ਸਿਵ ਕੋ ਠਰਾਵੈ ਮਹਾ ਸੁਧ ਬੁਧੀ ਸੁ
ਮੰਤ੍ਰਿ ਜਪਾਵੈ ਨਹੀ ਚੀਤ ਅਸੀ ਕਿਤੇ ਜਾਨ ਦੇਹੀ ਸਭੈ ਬਾਕ ਪਾਕ ਸਦ
ਜੈ ਕਰੇਹੀ॥੬॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਪੂਜਾ ਸਿਵ ਲੈ ਭਟਾਨੀ ਜਸੈ ਭੁਅਕਾਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸਮਾਨੀ ਮਧੀ ਜੈ ਸੁਕੀਟੀ ਸੁਆਦੀ ਖਪਾਯੋ ਅਭੈ ਕੰਜ ਪੂਤਿ ਜਿ
ਨੈ ਲੈ ਕਰਾਯੋ॥੭॥ ਪੁਨੀ ਸੇਸ ਦੇਸਿ ਅਹੈ ਨੈਨ ਛਾਈ ਝਸੈ ਪਾਇ ਏਕੀ

ਦੁਭੈ ਅੰਗ ਆਈ। ਪੁਨਿ ਮਾਰਿ ਖਦੋ ਨੇ ਕੁਯੋ ਸੋ ਜੁ ਭਾਗੀ। ਕਹੋ ਸੀ ਸਤਾ
 ਕੋ ਕਿਧੋ ਚਕ ਨਾਰੀ। ੮॥ ਬਿਰਾ ਚਿਛਰਾ ਸੀ ਜਿ ਤੋ ਦੈਤ ਬੀਤੇ। ਪਿਗਾਰਾ
 ਮਰਛੰ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਜੀਤੇ। ਕਿਧੋ ਧੂਮ ਨੈਣ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਜਾਨੇ। ਪਲਿ ਮੱਧਿ
 ਆਪੀ ਸਭੈ ਤੇ ਖਪਾਨੇ। ੯॥ ਕੁਯੋ ਸੋਣ ਬੀਜੀ ਅਣੀ ਅਛ ਧਾਰੇ। ਸ
 ਫੇ ਸੁੰਭ ਨੈ ਸੁੰਭ ਸਾਰੇ ਪਛਾਰੇ। ਤੁਹੀ ਆਇ ਅਤਿ ਅਭੈ ਦੈਨ ਹਾਰੀ। ਤੁਹੀ
 ਤੇਗ ਖੰਡਾ ਤੁਹੀ ਹੋ ਕਟਾਰੀ। ੧੦॥ ਤੁਹੀ ਪਾਤ ਸੰਧਾ ਸਭੈ ਕਾਲ ਤੇਗੀ।
 ਉਨੈ ਚੀਰ ਗਾਏ ਇਨੈ ਲੈਤ ਮੋਹੀ। ਸੁਰੈ ਤੈ ਉਥਾਰੇ ਅਰਿਤਾ ਸਧਾਏ। ਨਿ
 ਜੰਦਾ ਸਸੀ ਸੀ ਛੁਤੇ ਲੈ ਫਿਰਾਏ। ੧੧॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ। ॥ ਤੁਮੀ
 ਮੁੰਡ ਮਾਲੀ। ਦਿਪੈ ਜੇਤ ਜੁਲੀ। ਕਿਰੇ ਪੂਰ ਇਛਾ ਹਨੇ ਜੁ ਮਲੇ ਛਾ।
 ੧੨॥ ਸਦਾ ਰੂਪ ਸੁਹਾਗਾ ਅਭੁਤ ਅਥਾਹਾ ਨਮੇ ਆਨ ਨੈਣੀ। ਗਜੰਚ
 ਰਗੇਣੀ। ੧੩॥ ਮੁਖੀ ਮੈਸ ਗਾਵੈ। ਲਏ ਹੋ ਮਪਾਵੈ। ਪਰੈ ਪੀਉ ਧਾਰ
 ॥ ਮਨੇ ਜਮੇ ਨਿਸਾਰਾ। ੧੪॥ ਮਹੇ ਬੋਕ ਬੱਧੀ। ਜਪੈ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁੱਧੀ। ਨਮੇ ਕਾ
 ਲ ਕਾਲੀ। ਮਹਾ ਸਤੁ ਸਾਲੀ। ੧੫॥ ਤੁਹੀ ਰਾਘਵੇ ਸਾ। ਤੁਹੀ ਜਾਵੇ
 ਸਾ। ਤੁਮੀ ਕੱਛ ਮੱਛਾ। ਧਰਿਯੇ ਰੂਪ ਸੁਛਾ। ੧੬॥ ਤੁਹੀ ਨਾਰ ਸਿੰਘੀ
 ॥ ਬਿਰਾਹੀ ਬੁਰੀ ਗੀ। ਦਿਜੈ ਹੋਇ ਤੋਹੀ। ਹਨਿਯੋ ਦੈਤ ਵੇਹੀ। ੧੭॥ ਨਿ
 ਰੰਤੁ ਕਲਿਕਾ। ਅਭੁਤ ਅਤਿ ਕਾ। ਦਸੈ ਤੂ ਉਤਾਰੀ। ਲਿਖੈ ਸਿਧ ਸਾਰੀ।
 ॥ ੧੮॥ ਸਿੱਖਾ ਮੀ ਅਨੂਜਾ। ਦਿਪੈ ਤੈਤ ਨੂਜਾ। ਰਵੇ ਜਾਇ ਤੋਹੀ। ਸਸੈ
 ਭੈਣ ਸੋਹੀ। ੧੯॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ। ॥ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸੁਕਟ ਚ ਆਦਿਕ
 ਸੁਪਾਠਾ। ਦਿਨ ਰੈਨ ਰਟਤ ਠਾਟਿਤ ਠਾਟਾ। ਸਤੁ ਸੈ ਕਥਾਨ ਕਥਤ ਕਥਾ
 ਨਾ ਜੇਗੁਨੀ ਸੁਧ ਬੇਦ ਨਿਧਾਨ। ੨੦॥ ਜਿਹ ਤੂਜਾ ਆਨ ਰਾਜਤ ਅ
 ਨੂਪਾ। ਖਗ ਸੈਫ ਸਾਂਗ ਧਨ ਬਿਰੁਸ ਰੂਪਾ। ਜਿਹ ਦਿਪਤ ਭਾਲ ਨਿਜ

ਕਰਦੁ ਯਾਲਾ ਗਾਜੀਤ ਕੀ ਰੰਗੁ ਸੁਮਾਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ਮੁਖ ਬਮਤ ਜੁਲ
 ਮਾਲਾ ਕਰਾਲਾ ॥ ਜਿਹ ਬਨੇ ਨਾਗ ਭੁਖਣ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜੇ ਰਿਧ ਸਿਧ ਕੀ
 ਦਿਪਹ ਧਾਮਾ ॥ ਜਿਹ ਹੋਤ ਕਾਮ ਮੁਖ ਰਟਤ ਨਾਮਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪੂਜੀਤ ਮੈਸ
 ਨਿਸ ਦਿਨ ਭਟਨਾ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜੋ ਬਰਖ ਦੇਇ
 ਇਮ ਗਏ ਬੀਤਾ ॥ ਪੂਜੀਤ ਚੰਡ ਪਾਟਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤਬ ਦਿਨ ਏਕ
 ਅਚੁਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਚੜ੍ਹੇ ਆਪ ਖੇਲਨ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਲੈ ਜੁਨ ਕਈ ਬ
 ਸੇ ਹਜਾਰਾ ॥ ਲਗਾਰ ਸੁਗਾਰ ਪੂਤੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਸਾਹ ਗੋਸ ਸੀ
 ਰਾਨ ਬਾਜਾ ॥ ਯੋ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਨ ਦੀਨ ਨ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰ ਕੈ ਸਿ
 ਕਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਫਿਰੇ ਜਾਨ ਕਰਣਾ ਅਗਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਹਨ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬ
 ਨ ਕੇ ਪਸਾਨਾ ॥ ਤੁਹ ਗਨੈ ਕੋਨ ਏਕੈ ਮੁਖਾਨਾ ॥ ਲਟਕੀਤ ਜਾਨ ਉਪਰ ਗਜਾ
 ਨਾ ॥ ਆਏ ਸੁਲੀਨ ਸਾਹਿਬ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਖੀਤ ਸਗਲ ਪੁਰਨਰ
 ਸੁਨਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਗਹਿਰਿ ਲਾਗ ਕਉਤਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਤਿ ਬਿਹਾਰ ਭਾ
 ਲ ਕਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਿਗਸੀਤ ਲੋਕ ਨਾਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਹ ਬਨਿ ਚੰਥਾਨ
 ਪੂਜਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤੁਹ ਅਏ ਆਪ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਆਲਾ ॥ ਇਮ ਨਿਰਖ ਬਿ
 ਪ੍ਰਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਮੁਖ ਗਹਿਰਿ ਮਉਨ ਬੰਤੀ ਆਂ ਸੁਠਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਨਹੀ
 ਭੁਲੀ ਬੁਰੀ ਆਸਿ ਖਉ ਚਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਚਿਤ ਹਿਤ ਸਾਹਿਬ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਮ
 ਕਰੇ ਬਚਨ ਆਨਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਿਮ ਕਹੈ ਮਿਸ੍ਰ ਜੂ ਚਿਤ ਠਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੋ
 ਬਾਤ ਖੇਲ ਬਰਨੇ ਸਿਤਾ ਬਾ ॥ ਕਿਹ ਕਾਜ ਰਹੈ ਏਕੋ ਬਿਤਾ ਬਾ ॥ ਇਮ ਕ
 ਹੀ ਬਿੱਪ ਸੁਨੀ ਮੈ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਹ ਅਨਿਕ ਜੀਵ ਕਿਮ ਹਨੇ ਜਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਇਹ ਕਿਤਕ ਜੀਵ ਬਧੁ ਭਏ ਸੁਧੁ ਗਾ ॥ ਤੁਮ ਕਰੇ ਅਧਿਕ ਇਨ ਪਰਸੁ
 ਜੇਗਾ ॥ ਨਹੀ ਕਰਨ ਲਿਖੇ ਪਸ ਪਛਨ ਬਧਾ ॥ ਤੁਮ ਨਿਰਖ ਲੇਹੁ ਅਪ

ਨੀਸੁਬੁਧਾ॥੩੧॥ਸਮਦਯਾਨਹੀਜਗਅਟਰਪੁਨਾ॥ਇਮਕਹਤਬੇ
 ਦਸਾਧੂਸਪੀਨਾ॥ਤੁਮਗੁਰੂਆਪਆਤਮਬਿਲਾਸਾ॥ਇਨਹਨਨਬਾ
 ਤਤੁਮਕੋਨਿਰਾਸਾ॥੩੨॥ਘਟਘਟਨਮੱਧਿਸਾਹਿਬਨਿਹਾਰਾ॥ਨਿਜ
 ਕਰਤਰੱਛਇਹਬਾਤਸਾਰਾ॥ਹਿਸਾਸਮਾਨਨਹੀਅਟਰਦੇਖਾ॥ਤੁਮ
 ਸਮਝਲੇਹੁਇਹਬੀਧਮੇਖਾ॥੩੩॥ਆਗੇਜੁਆਪਕੀਰੋਇਇੱਛਾ॥ਸੋ
 ਕਰੇਬਾਤਨੀਕੀਜੁਸਿਛਾ॥ਇਮਸੁਣਤਬੈਨਤਾਕੇਦਾਇਆਲਾ॥ਤੇਛੋਰ
 ਦੀਨਸਭਤਾਤਕਾਲਾ॥੩੪॥ਨਿਜਕਹਿਓਬੋਲਬੀਰਾਨਬੈਨਾ॥ਤੁਮਸੁ
 ਨੈਕਾਨਦੈਕੈਗੁਨੈਨਾ॥ਨਿਜਹੋਤਕਹਿਓਪੀਛਿਤਅਧੀਰਾ॥ਤੁਮਛੋਰਦੈ
 ਹੁਪੁਛੀਟਹੀਰਾ॥੩੫॥ਇਮਸੁਣਤਬੈਨਬਿਧਕਰਸੁਜਾਨਾ॥ਪਸੁਪੀ
 ਛੋਰਦੈਨੈਮਹਾਨਾ॥ਇਕਉਰਤਚਦੇਨਭਚਰਅਕਾਸਾ॥ਇਕਚਲੇ
 ਭੂਮਭਾਜਤਨਿਰਾਸਾ॥੩੬॥ਇਹਨਿਰਖਚਰਿਤਦਿਜਪਤਿਨਿਧਾਨਾ॥
 ਤਿਨਅਨਿਕਬਿਸਮਮਾਨਿਯੋਚਿਤਾਨਾ॥ਮੁਖਧੀਨਾਧੀਨਾ॥ਰਟਕੈਸੁ
 ਬਾਨਾ॥ਤਿਨਚਰਿਤਨੈਨਨਿਰਖਿਓਮਹਾਨਾ॥੩੭॥ਤਿਨਅਧਿਕਕ੍ਰਾਂਤ
 ਪੂਰਕੀਉਚਾਰਾ॥ਜੇਲਿਖੀਜਾਤਨਹਿਇਹਮੰਝਾਰਾ॥ਅੰਦੁਤਅਨਿਤਪ੍ਰ
 ਭਕੋਨਿਹਾਰਾ॥ਸੋਪਾਰਿਓਪਾਇਨੀਰਜਸੁਧਾਰਾ॥੩੮॥ਨਿਜਅਧਿਕ
 ਆਪਨੇਭਾਗਜਾਨਾ॥ਇਹਕਥਾਮੱਧਿਮੁਰਧਰਗਿਆਨਾ॥ਜਬਲਾਗਾ
 ਯਾਹਿਕੀਰਤਜਹਾਨਾ॥ਤਬਲਾਗਮੇਰਜਸਸੀਗਮਾਨਾ॥੩੯॥ਇਹ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸਾਹਿਬਅਨਿਤਾ॥ਮੈਭਯੋਸੀਗਯਾਕੇਨਿਚਿਤਾ॥ਲੈਬਚਨ
 ਨਾਥਕੇਧਰਸੁਭਾਲਾ॥ਨਹੀਅੰਨਾਗਾਥਕੋਕਰਖਾਲਾ॥੪੦॥ਇਹ
 ਖੜਗਕੇਤਕੋਦਿਖਤਬਾਲਾ॥ਮੈਭਯੋਨਿਰਖਯਾਕੋਨਿਹਾਲਾ॥ਦੇਵੀ
 ਚਰਿਤਯਾਕੋਨਿਹਾਰਾ॥ਕਾਟੀਤਕੋਟਪਾਪਨਭਾਰਾ॥੪੧॥ਜੇਅਧਮਜੀ

ਵਦਰਸੰਤਿਆਨਾਸੋਰੋਤਸੁੱਧਕੰਚਨਸਮਾਨਾਇਹਭਾਂਤਿਬਾਕਕਰ
 ਕੈਉਚਾਰਾਤੁਬਰਹਿਓਬਿੱਪਮੁਖਮੋਨਧਾਰਾ॥੪੨॥ਨਿਜਪਰੀਰੈਨ
 ਲਖਬ੍ਰਹਮਣੇਸਾਤਿਨਕਰਯੋਜਾਇਨਿਜਗਿਪ੍ਰਵੇਸਾਪੁਨਉਤਰ
 ਦੀਪਕੁਮਦੀਨਿਹਾਰਾਬਿਗਸੰਤਚੀਤਲਖਜਲਧਬਾਰਾ॥੪੩॥
 ਬਡਨਿਸਾਅਧਗੁਬਾਰਿਕਾਰਿਸਭਪਰਿਯੋਸੋਤਜੇਤਕਸੰਸਾਰਾ
 ਜਨਲਯੋਲੀਲਰਾਛਸਨਿਸਾਨਾਨਹਿਜਗਤਕੋਇਬਿਨੁਇਕਨਿਧਾ
 ਨਾ॥੪੪॥ਜਾਰੀਤਏਕਸਤਿਗੁਰਸਬੁਧਾਕੈਸਿੱਖਕੋਇਜੋਅਧਿਕ
 ਸੁੱਧਾਨਹੀਅਵਰਕੋਇਸੂਤਯੋਜਹਾਨਾਬਿਤਗਈਰੈਨਆਗਮੁ
 ਬਿਹਾਨਾ॥੪੫॥ਪ੍ਰਾਚੀਪਿਰਾਨਚਿਰਈਚੁਹਾਨਾਮੁਨਸੇਖਬੇਦਧੁਨਿ
 ਕਰਤਜਾਨਾਨਿਜਛੀਰਸੈਨਬਲਭਾਜੁਤਾਤਾਸੋਬੈਠਤਖਤਮਿਟਗੀ
 ਸੁਰਾਤਾ॥੪੬॥ਫੂਲੀਤਕਮਲਬਿਗਸੰਤਭੈਰਾਪ੍ਰਮੁਦਤਸੁਕੀਨਚ
 ਕਟੀਜੁਠੈਰਾਸਾਹਿਬਸਰੂਪਅਚੁੱਤਨਿਧਾਨਾਨਿਜਸਭਾਲਾਇਬੈਠੇ
 ਦਿਟਾਨਾ॥੪੭॥ਸ੍ਰੀਕਮਲਬਦਨਬਚਯੋਉਚਾਰਾਦਿਜਰਾਜਆਜ
 ਲੇਵਹੁਹਕਾਰਾਯੋਸੁਨਤਬੈਠਗੋਬੀਰਧਾਇਤਬਲਯੋਬਿੱਪਜੁ
 ਕੋਬੁਲਾਇ॥੪੮॥ਤਿਨਆਹਜਰਕੀਨੀਅਸੀਸਾਜੁਤਰਾਜਭਾਂਗ
 ਜੁਗਚਾਰਜੀਸਾਜਬਰਯੋਬੈਠਕੋਰਕੈਉਚਾਰਾਤਬਸੁਧਾਬਾਕਸੀ
 ਬਦਨਸਾਰਾ॥੪੯॥ਰਸਾਵਲਛੀਦਸੁਨੇਬਿੱਪਰਾਈਲਗੇ
 ਸਾਲਢਾਈਸੁਪੁਜੀਤਕਾਲੀਸੁਧੰਜੋਤਜੁਲੀਭੁਈਨਪੁੱਤਛਾ
 ਕੋਰੋਕੋਨਇਛਾ॥੫੦॥ਕਰੀਸੁੱਧਪੂਜਾਤਜੋਭਾਵਦੁਜਾਕੋਰੋਖੇਲ
 ਸਾਰੀਪ੍ਰਭੂਯੋਉਚਾਰੀ॥੫੧॥ਸੁਨੈਟਾਕਭਾਖੀਜਿਤੀਗੁਰਸਾਖੀ
 ਕਿਧੋਭੇਦਰੋਈਲਖੈਨਹਿਕੋਈ॥੫੨॥ਭਟਾਨੀਬਿਅੰਤਾਲਖੈ

ਕੋਨਰੀਤਾ ਅਲੇਖੀ ਅਪਾਰੀ ਨਦੇਵ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥ ਕਰੋ ਜੁਨ ਚਿੰਤਾ ਅਪੇ
 ਸੇ ਅਨੰਤਾ ਕਿਸੇ ਸਾਥ ਨਹੀ ਅਨੰਤੀ ਅਥਾਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਸਭੈ ਆਪ ਜੋਨਾ
 ਤੁਝੈ ਤੇ ਨ ਛੋਨਾ ਗੁਰੂ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ਤਿਹੁ ਕਲ ਗਾਮੀ ॥ ੫੫ ॥ ਛਪੀ ਨਹਿ ਤੇ
 ਤੇ ਸੁਨੇ ਦੇਕ ਮੋਤੇ ਅਪੇ ਦੇਬ ਕਾਂਤੀ ਜਿਨੈ ਜਾਨ ਰਾਤੀ ॥ ੫੬ ॥ ਛਪੈ ਹੋਇ
 ਕੱਲਾ ਦੁਤੈ ਭੀ ਸਭੁ ਲਾਜਹਾਂ ਤੀਨ ਚਾਰੀ ਬਢੀ ਝੰਡ ਰਾਰੀ ॥ ੫੭ ॥
 ਨਹੀ ਸੁਖ ਕੋਈ ਬਰੇ ਦੁਦਹੇਈ ਅਮੈ ਸੀ ਬਾਤ ਕੀਜੇ ਇਕਾਂਤੀ ਜਪੀ
 ਜੈ ॥ ੫੮ ॥ ਇਤੈ ਨੀਤ ਮੇਲਾ ਨਰਿ ਨਾਰ ਭੇਲਾ ਅਵੈ ਦੇਕ ਜਾਈ ਇ
 ਕਾਂਤੀ ਸੁਨਾਹੀ ॥ ੫੯ ॥ ਸਭੈ ਆਪ ਜੋਨਾ ਪੁਰੁ ਤੇ ਨ ਛੋਨਾ ਇਕੈ ਅੰਤ ਬਾ
 ਤੀ ਕਰੈ ਜੁ ਸੁਗਮਾਤੀ ॥ ੬੦ ॥ ਸਤਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ਕਰੈ ਬੇਦ ਆਹੀ ਸੁਟਾ
 ਲਾਖ ਪੁਜਾ ਹਿਮਾਲੈ ਤਨੂਜਾ ॥ ੬੧ ॥ ਕਰੈ ਸੁਧ ਕੋਈ ਸੁਧਾ ਪੁਰ ਹੋਈ
 ਅਮੈ ਜਗ ਚਾਰੀ ਪੁਰੁ ਆਵਤਾਰੀ ॥ ੬੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪੁਯਾ ਤਛੰਦ
 ਚਹੀ ਅਮੈ ਸਨੇ ਨਾਥ ਸਾਲਿ ਸੁਚਾਰੇ ਤਬੈ ਕਾਜ ਪੁਰਾ ਹੋਗਾ ਤਿਹਾਰੇ
 ਨਹੀ ਅੰਗ ਚਿੰਤਾ ਧਰੇ ਚੀਤ ਮਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦੇਵ ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਆਹੀ
 ॥ ੬੩ ॥ ਕਰੋ ਜਾ ਇਕਾਂਤ ਕਰੇ ਪੁਜ ਬਾਨਾ ਜਹਾਂ ਆਪ ਬੈਠੈ ਦੁਤੈ ਬਿਪਧਿ
 ਆਨਾ ਇਹੈ ਬਾਤ ਆਛੈ ਅਗੈ ਜੋਗ ਜਾਪੀ ਜੇਉ ਚੀਤ ਆਪ ਫੁਰੈ ਜੁਉ
 ਪਾਪੀ ॥ ੬੪ ॥ ਪੁਰੁ ਆਛ ਮਾਨੀ ਬਖਾਨੀ ਦਿਜੇ ਸੀ ਕਹਿਓ ਜੇਇ ਕੀਜੈ
 ਭਲੀ ਜੇ ਬਿਸੇਸੀ ਸਬੈ ਜੇ ਬਿਚਾਰੀ ਇਹੈ ਚੀਤ ਆਈ ਚਲ ਮੇਨੇ ਟਵੇ
 ਟੇ ਭਲੀ ਸੁਧ ਜਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਇਤੈ ਹੋਇ ਪੁਜਾ ਉਤੈ ਆਪ ਚਲੇ ਕਿਧੈ
 ਹੋਇ ਟਲੈ ਸੁਸੁਧੀ ਮਹਲੇ ਤਹਾਂ ਜਾਨ ਕੇਰੀ ਤਾਰੀ ਕਰਾਈ ॥ ੬੬ ॥ ਧੁਪ
 ਦੀਪੈ ਜਿਤੇ ਚੀਤ ਆਈ ॥ ੬੭ ॥ ਗਯੇ ਦੀਨ ਬੀਧੀ ਗਿਰੀ ਦੇਵ ਮਾਈ ਜਹ
 ਭੋਨ ਆਛੈ ਸਿਤੈ ਸੋਭ ਪਾਈ ॥ ੬੮ ॥ ਧੁਜਾ ਘਟ ਨਾਦਿ ਘੁਰੈ ਸਿਖ ਨੀਕੇ ਦਿਪੈ ਜ

ਪੇਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰੇ ਦੁਖ ਜੀ ਕੇ ॥ ੬੭ ॥ ਕਿਧੋ ਜਾਨ ਉਚੇ ਮਧੀ ਗੋਟ ਜੋ ਹੈ ॥ ਲਖ
 ਦੇਵ ਜੱਛ ਮਨੁ ਛੁੱਸੁ ਮੇਰੇ ॥ ਸੁਭ ਜਾਣ ਦੇਵੀ ਦੇ ਪੈ ਦੇ ਬਦਿਆਲਾ ॥ ਕਿਧੋ
 ਜੇਤ ਦੇਤ ਰਜੇ ਯੋ ਵਿਵਾਲਾ ॥ ੬੮ ॥ ਮੁਨੀ ਦੇਵ ਜੱਛੁ ਨਰਿ ਨਾਗ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿ
 ਵੈ ਜਾਨ ਤਕੇ ਕੇਈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਪੁਰ ਜਾਨ ਇਛਾ ਸਭੈ ਕੀ ਸੋਹੇਈ ॥ ਜ
 ਥਾ ਜੋਗ ਜੈਸੀ ਕਰੈ ਜੀਵ ਕੇਈ ॥ ੬੯ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਗ ਸਿ
 ਘ ਗਾਈ ॥ ਫਿਰੈ ਏਕ ਜਾਈ ॥ ਸਿਖੀ ਨਾਗ ਜੇਈ ॥ ਸਟੈ ਸੇਜ ਸੇਈ ॥
 ੭੦ ॥ ਅਜਾ ਏਨ ਗਾਈ ॥ ਕਰੈ ਮੋਦ ਜਾਈ ॥ ਸੁਬਾਜ ਬਟੇਰੇ ॥ ਬਮੈ ਏਕ
 ਵੈਰੇ ॥ ੭੧ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਗਨੀ ਰੀ ॥ ਰਹੈ ਏਕ ਤੀਰੀ ॥ ਮਿਰਗੀ ਕੰਭ ਸੇਰੀ ॥ ਨ
 ਹੀ ਮੇਰ ਤੇਰੀ ॥ ੭੨ ॥ ਬਨਿ ਪਛੁ ਜੇਤੋ ॥ ਜਪੈ ਮਾਤੁ ਤੇਤੋ ॥ ਨਹੀ ਬੈਰ ਬਾਈ
 ॥ ਧਰੈ ਚੀਤ ਸਾਈ ॥ ੭੩ ॥ ਦਿਪੈ ਪਬ ਨੀਕਾ ॥ ਹਰੈ ਦੁਖ ਜੀਕਾ ॥ ਚਲੈ
 ਕੁਲ ਪਾਰੀ ॥ ਨਦੀ ਨੀਰ ਸਾਰੀ ॥ ਮੁਨੀ ਆਲਹੇ ਮਨਿ ॥ ਪੁਜੈ ਧਾਰ ਸੇਮੀ ॥
 ਨਿਵਾਸੀ ਰਿਖੀ ਸੀ ॥ ਜਪੈ ਏਕ ਈਸੀ ॥ ੭੪ ॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦ ॥ ਇਹ
 ਬਾਨ ਜਾਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪੁਜੰਤ ਚਿਤ ਦੈ ਸਾਟ ਧਾਨ ॥ ਹਿਮੰ ਸੁਮੰ ਤਿਜ
 ਪਹੈ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨ ਚਿਤ ਧਮਾਨ ਨਹੀ ਧਰਤ ਏਕ ॥ ੭੫ ॥ ਉਠ ਬਤੋ ਪ੍ਰ
 ਤਕਰਹੀ ਪਮਾਨ ॥ ਫਿਰ ਪੁਜ ਦੇਵ ਗ੍ਰਿਹ ਬਸੈ ਆਨ ॥ ਨਿਜ ਸਹਤ ਬਾਨ
 ਪਲ ਮਧਾਹਿ ਜਾਹੀ ॥ ਨਿਤ ਕਰੈ ਕਾਜ ਇਹ ਬਿਧ ਨਿਬਾਹ ॥ ੭੬ ॥ ਅੰ
 ਸਹਤ ਬਿੱਪ ਤੇਰਾ ਜੁਅੰਗ ॥ ਜੋ ਬਸਤ ਜਾਨਿ ਮਧਿ ਭਟਨ ਗੀਨਾ ॥ ਪੁਭਨਿ
 ਤਾਨੀਤ ਤਿਹ ਠੰਡ ਜੀਤਾ ॥ ਪੁਜੰਤ ਦੇਵ ਸਰਧਾ ਸੁਹੀਤਾ ॥ ੭੭ ॥ ਨਿਜ ਉ
 ਠਤ ਨੀਤ ਯੋ ਕਰਹਿ ਗੀਨਾ ॥ ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਹਿ ਸਿਖ ਸਖ ਜੈਨਾ ॥ ਕਹ
 ਅੰਸ ਬੈਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਬੀਰ ਚਹ ਜਾ ਪਮਾਨ ॥ ੭੮ ॥ ਜੋ
 ਹਾਥ ਰੀਤ ਆਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਰੀਤ ਆਇ ਸੇ ਮੁਗਧ ਹੋਇ ॥ ਯੋ ਭਾਖ

ਬਾਕਕਰਹੈਪੁਮਾਨਾਦੀਨਾਨਬੰਧਗੁਰਭਾਗਵਾਨਾ॥੮੦॥ਪਾਛੈਵਹੀ
 ਰਸਿਖਚਲਤਜਾਹਿ॥ਨਿਜਜਬਾਸਕਤਭੇਟਹਿਧਰਾਹਿਕਿਉਫੂ
 ਲਪਾਨਈਧਨਅਨਾਰਾਕਿਅੰਬਖੀਰਭੋਜਨਸੁਪਾਰਾ॥੮੧॥ਖਾਰਕ
 ਬਿਦਾਮਕੇਸਰਸੰਧੁਗਾਏਲਾਸੁਦਾਖਜਾਫਰਕਪੁਰਾ॥ਨਿਜਖਾਂਡਘੀ
 ਉਬੀਦੀਨਿਵਾਤਾ॥ਜੰਭੁਲਦੇਬੀਰਉਹਜਾਸਿਧਾਤਾ॥੮੨॥ਭੁਟਹੁਕਮ
 ਰੁਰੰਤਖਾਲੀਨਜਾਹੁ॥ਕਛੁਜਬਾਜੇਗਲੈਕਰਸਿਧਾਹਾ॥ਇਕਦਿਨਾ
 ਭੁਯੋਕੋਤਕਅਪਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭੁਹੁਤੇਬੈਠਭੁਟਨੀਪਛਾਰਾ॥੮੩॥ਇਕਸਿੰ
 ਘਜੁਭੁਟਆਛੋਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਤਿਨਭੇਟਹੀਨਜਾਦਰਸਕੀਨਾ॥ਨਾਰਗਰਬਿ
 ਰਾਰਤਿਹਨਾਮਧਾਗਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਤਾਪਰਅਪਾਰਾ॥੮੪॥ਖਾ
 ਲੀਸੁਦੇਖਪ੍ਰਭੁਤਣਨਹਾਥਾ॥ਕਛੁਕੋਪਧਾਰਕਹਜਰੀਨਾਥਾ॥ਤੁਹਰਿ
 ਕਤਹਾਥਦੀਨੈਦਿਦਾਗਾ॥ਬਚਗਏਭੁਲਜੇਹਮਉਚਾਰਾ॥੮੫॥ਖ
 ਰਗੇਸਕੀਠਕਰਜਲਜਪੀਠਾ॥ਆਛੋਜੁਆਨਤੂੰਪਰਤਡੀਠਾ॥ਇ
 ਹਕਹਾਭੁਯੋਤੁਹਕਹੋਜੁਆਨਾ॥ਤਿਨਹਾਥਜੇਰਪ੍ਰਭੁਸੋਬਖਾਨਾ॥੮੬॥
 ਮੈਰਿਕਤਹਾਥਆਯੋਨਦਮਾਲਾ॥ਕਹੁਕਹਾਹਨਮੋਬਡਮਿਰਗਹਿਪਾ
 ਲਾ॥ਮੈਹਨੀਤੁਪਕਤਕੇਸੁਭਾਲਾ॥ਗਿਰਗਯੋਸੇਰਦੈਕਰਬਿਹਾਲਾ॥
 ੮੭॥ਨਿਜਕਹੀਨਾਥਆਨਿਓਨਠਾਇ॥ਤਿਹਅਧਿਕਭਾਰਮੁਹਪ
 ਰਲਖਾਇ॥ਤਬਕਹੀਨਾਥਤਿਹਬੇਗਲਿਆਉ॥ਦਸਬੀਸਬੀਰ
 ਸੀਗਲੈਸਿਪਾਹੁ॥੮੮॥ਭੁਟਸੁਨਤਬੈਠਤਬਚਲਯੋਧਾਇ॥ਆ
 ਤਦਹਜੂਰਦੀਨੈਦਿਖਾਇ॥ਨਿਜਨਿਰਖਤਾਹਿਪ੍ਰਭੁਭੇਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਲ
 ਖਸੇਰਸਿੰਘਮੁਖਕਯੋਧੀਨਾ॥੮੯॥ਨਿਰਾਜਛੰਦ॥ਮਿਰਗੀਸ
 ਨਾਥਹੋਰਕੈਮੁਖਾਰਬੀਦਗਾਇਯੋ॥ਬੁਲੇਦਸੇਰਭਾਰਹੈਅਗੇਨਦੇ

ਖਪਾਇਯੋ। ਬੰਦੂਕ ਜਾਨਿ ਮਾਰਿ ਕੈ ਧਰੀ ਸੁਮੰਧਿ ਭਾਰਿਯੋ। ਬਡੇ ਸੁਪੁਰ ਦਾ
 ਰਨਿ ਨ ਬੈਸ ਮੈ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ੮੦॥ ਭੁਲੇ ਭੁਚਾ ਸੁਧਾਰ ਕੈ ਸੁਯਾਹ ਕੀ ਉਤਾ
 ਰੀਯੋ। ਕਿਤੇ ਨ ਅੰਗ ਭੰਗ ਦੇ ਸੁਛੇਦ ਨ ਨਿਹਾਰੀਯੋ। ਹਜਰ ਬਾਕ ਮਾਨ
 ਕੈ ਭੁਲੀ ਸੁਭਾਂਤਿ ਭਾਰਿਯੋ। ਮਿਗਾਨ ਜਾਨ ਸੇਰ ਕੇ ਰਖੋ। ਤਿਨੈ ਸੁਧਾਰਿਯੋ॥
 ੮੧॥ ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਦੇ ਟੁਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਪੁਜ ਰਾਨ ਕੋ। ਤਬੈ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ ਕੋਰ
 ਲੇ ਜਬੀ ਪਾਨ ਕੋ। ਲਯੋ ਤਬੈ ਚੁਕਾਇ ਨਾਥ ਤੋਨ ਜਾਨ ਚਾਮਰੀ। ਚਰੀ
 ਨ ਮੱਧਿ ਜਾਨ ਟੀ ਪੁਜੇ ਨ ਰਿੰਦ ਸਾਮਰੀ॥ ੮੨॥ ਚੁਗਤ ਜਾਨ ਕੇ ਤਕੇ ਖ
 ਰੀਤ ਹਾਨਿ ਹਾਰ ਕੋ। ਮੁਖ ਗਬੰਦ ਚਾਰਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਧੈ ਉਚਾਰਿ ਕੋ। ਗਹੇ ਖ
 ਰੀ ਮਿਗੇਂਦ ਚਾਮ ਤਾਸ ਅੰਗ ਭਾਰਿਯੋ। ਪਟਿਤ ਟਾਕ ਨਾਥ ਕੇ ਨ ਅਨੰਦ ਬਾ
 ਸੁਟਾਰਿਯੋ॥ ੮੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪਾਤਛੰਦ ॥ ਸੁਨੇ ਬਾਕ ਬੀਰੀ ਇਹੈ ਕਾ
 ਜ ਕੀਲਾ। ਟੁਪੈ ਸੇਰ ਪੋਸੈ ਖਰੀ ਸੀਸ ਦੀਨਾ। ਤਿਸੈ ਅੰਗ ਭਾਰਿਯੋ ਦਯੋ ਸੀ
 ਮਈ ਹਾਂ। ਨਹੀ ਅੰਗ ਤਾਕੇ ਲਖੈ ਨਾਂਗ ਕੀ ਹਾਂ॥ ੮੪॥ ਪਨੀ ਕਾਨ ਤਾਕੇ ਦਯੋ
 ਮੰਤ੍ਰ ਭਾਰੀ। ਸਯੀ ਤੈ ਸੁਸੇਰੀ ਬਲੀ ਕੇ ਸੰਭਾਰੀ। ਇਹੈ ਸਿੰਘ ਬਰਕਾਇਟੈ
 ਨਾਗ ਟਾਈ। ਬਡੇ ਬੀਰ ਦੇ ਕੈ ਬਨ ਲੈ ਨਿਟਾਈ॥ ੮੫॥ ਤਿਸੈ ਅੰਗ ਹੋਤੀ
 ਭਿਤੀ ਹੀ ਸੁਨਾਈ। ਦਯੋ ਛਾਡ ਟਾਕੇ ਚਲਯੋ ਬੇਗਧਾਈ। ਪਸੁ ਪਛਿਤਾ ਕੇ
 ਬਨ ਜੋ ਨਿਹਾਰੀ। ਚਲੇ ਭਾਗ ਆਗੇ ਨ ਆਪੰ ਸੰਭਾਰੀ॥ ੮੬॥ ਪ੍ਰਭੂ ਆਨ
 ਧਾਮ ਅਗਾਮੰ ਸੁਕੀਨਾ। ਬਨ ਮੱਧਿ ਖੋਤਾ ਟੁਪੈ ਪੇਲ ਦੀਨਾ। ਮਧਿ ਪਾਇ ਗੀ
 ਗਾ ਬਿਬਿਲਤ ਭਾਰੀ। ਤਬੈ ਜਾਨ ਟਾਕੀ ਉਠੀ ਧੂਮ ਸਾਰੀ॥ ੮੭॥ ਨਰੀ ਅੰਗ
 ਨਾਰੀ ਹਜਰੀ ਸੁਆਟੈ। ਸਬੈ ਯੋ ਹਜਰੀ ਬਿਨੈ ਲੈ ਸੁਨਾਟੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਏਕ ਬਾ
 ਘੀ ਮਿਲੈ ਮੱਧਿ ਗੀ ਗਾ। ਅਬੈ ਲਾਗ ਜੀਵਿ ਕਰੇ ਤਾਨ ਭੰਗਾ॥ ੮੮॥ ਬਡੇ
 ਭਾਨ ਰੂਪ ਤਿਸੈ ਨਾਥ ਜਾਨੇ। ਮਨੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਟੀ ਤਿਸੈ ਰੂਪ ਠਾਨੇ। ਤਿਸੈ ਅੰ

ਪਮਾਰੇ ਹੋਰੇ ਰਾਸ ਭਾਰੀ ਬਿਨ ਦੀਨ ਬੰਧੈ ਕਰੈ ਕੌਨ ਕਾਰੀ ॥ ੮੯ ॥
 ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਹਜ਼ੂਰੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭੁਲਾ ਬਾਤ ਭਾਈ ॥ ਬਡੇ ਪਾਤ
 ਹੋਈ ॥ ਭਿਸੈ ਪੈਰ ਦੇਈ ॥ ੧੦੦ ॥ ਲਟਾਗੇ ਸੁਮਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਜਾਗੁ ਟਾਰੀ
 ॥ ਕਰੇ ਨਾਸ ਚਿੰਤਾ ॥ ਬਸੇ ਸੁਖ ਨਿੰਤਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਦਿਨ ਜਾਨ ਤੀਨਾ ॥ ਬਨੈ
 ਬਾਸ ਲੀਨਾ ॥ ਪੁਰੀ ਮੈਨ ਆਯੋ ॥ ਬਨੈ ਮੈ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ੧੦੨ ॥ ਪੁਰੀ ਲੋਗ
 ਆਈ ॥ ਘਨੈ ਪੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਭੈ ਲੋਗ ਦੇਖਾ ॥ ਨਹੀ ਪੈ ਭੁਲੇਖਾ ॥ ੧੦੩
 ॥ ਚਲੇ ਤਾਸ ਮਾਰੇ ॥ ਪੁਜਾ ਰਾਸ ਟਾਰੇ ॥ ਸੁਨੀ ਵਾਕ ਪਾਈ ॥ ਅਫੀ ਮੈ ਮੈ
 ਗਾਈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਘੁਟੇ ਸਿੰਘ ਸੁਨਾ ॥ ਹਨੇ ਆਰਿ ਮੁਨਾ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਹੁਇ ਤਾਰਿ
 ॥ ਜਹਾ ਪਸੁ ਆਰੀ ॥ ੧੦੫ ॥ ਮਧੀ ਪਾਇ ਰੀਗਾ ॥ ਬਿਲਾਮੈ ਅਭੀਗਾ ॥ ਭ
 ਏ ਆਨ ਠਾਂਦੇ ॥ ਮਨੇ ਮੇਦ ਬਾਦੇ ॥ ੧੦੬ ॥ ਕਿਸੁ ਤੀਰ ਆਈ ॥ ਅਸੀ ਲੈ ਸੁ
 ਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਨ ਬਾਨਾ ॥ ਮਸ੍ਰੇ ਕੇ ਦਿਖਾਨਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸੁਨੇ ਵਾਕ ਪਾਈ ॥
 ਚਲੇ ਬੀਰ ਧਾਈ ॥ ਭੁਫੰਗੈ ਚਲਾਈ ॥ ਨਹੀ ਤੀਰ ਜਾਈ ॥ ੧੦੮ ॥
 ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਬ ਜਲ ਜਪਿ ਸਟ ਟੀ ਗਜ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਨੁ ਘੋ
 ਖ ਮੇਘ ਮਧੀ ਕੁ ਆਗਾ ॥ ਭਟ ਬਕਤ ਮਾਰਿ ਆਠੇ ਦਿਸਾਨਾ ॥ ਪਰ ਸੁਕ ਗੋਰ
 ਖਰ ਸੀਸ ਕਾਨਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਤਬ ਰਹਿਯੋ ਗੰਦ ਮਨ ਮੈ ਅਨੇਕਾ ॥ ਭਜ ਚਲੇ
 ਤਾਰਿ ਦੀਨੇ ਬਬੇਕਾ ॥ ਤਬ ਧਸਿਯੋ ਜਾਇ ਕੁ ਮਹਾਧਾਮਾ ॥ ਬਿਗਸੀਤ ਆ
 ਪ ਕਾਰਿ ਭੁਯੇ ਸੁਕਾਮਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਭ ਗੇਪ ਛਾਨ ਗਧਹਾ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਨਹਿ ਰੇ
 ਦਿ ਸਿੰਘ ਯਹਿ ਮਤਿ ਮਲੀਨਾ ॥ ਤਬ ਲਯੋ ਚਮਰ ਤਾਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥ ਪਨਹੀ ਪ
 ਰਾਸ ਤਿਸ ਸੀਸ ਸ਼ਾਹਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਪੁਨ ਕਹਯੋ ਭੁਯੇ ਗਦਹਾ ਸੁ ਮੁੜਾ ॥ ਤਜਦ
 ਯੇ ਮਤ ਕੇ ਹਰ ਸੁਗੁੜਾ ॥ ਤੁਹੁ ਤੇ ਬਿਰਦ ਭਛਨ ਮਿਗਾਲਾ ॥ ਤੁਵ ਧਸਿ ਚਿਮੂ
 ਝੁਝੀ ਮਾਰ ਆਲਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਜੇ ਘਰਨ ਧਸਤ ਰਹਿ ਬਨ ਮਸ਼ਾਹਾ ॥ ਬਨ ਜੀਵ

ਅਨਿਕ ਤੁਹ ਕਰ ਜੁਹਾਰਾ ਬਰਮਾ ਰਕੂਟ ਮਿਰਗਾਨ ਮੱਧਿ ਫਿਰ ਧਸਤ
 ਜਾਇ ਮੱਧਿ ਸਾਰ ਸੁੱਧਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਤੁਹ ਬਚਨੁ ਦਏ ਗੁਰ ਕੇ ਬਿਸਾਰਾ ਨਿ
 ਜਤ ਆਗਿ ਬਸਿਯੋ ਮਧੇ ਸੰਸਾਰਾ ਨਿਜ ਭੁਯੋ ਗਧਾ ਕੇ ਗਧਾ ਮੁਕਾ ਤੁ
 ਹ ਗਏ ਭੂਲ ਫੁਲ ਬਚਨ ਗੁਕਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਇਹ ਚਰਿਤ ਕਰ ਕੇ ਕਰੁਣ ਨਿ
 ਧਾਨਾ ਲਖ ਭੁਯੋ ਬਿਸਮ ਸਭ ਹੀ ਜਹਾਨਾ ਜੇ ਸੁਮਤਿ ਧੀਰ ਸਿਖ ਸੇਹਨੁ
 ਗਾਤਿ ਹ ਬਚਨ ਛੋਰ ਬਰਨੇ ਗਾਰੁ ॥ ੧੧੫ ॥ ਗੁਰ ਇਸੈ ਬਾਤ ਕੇ ਭੇਦ
 ਜੋਇਆ ਅਬ ਸਿਟਾ ਖੇਲ ਜਾਹਰ ਜੁਹੋਇਆ ਨਹੀ ਪਰੀ ਸਮਝਹ ਮਕੋ ਸੁ
 ਚਿਤਾ ਇਹ ਕਹਾ ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਅਮਿਤਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸੁਨੇ ਅਰਜ ਦਾਸ ਕਰੁਣਾ
 ਜਲੀ ਸਾਯੋ ਬਰਨ ਬੈਨ ਸੁਨ ਮਿਰਗਾਈ ਸਾ ਇਹ ਪਰਮ ਖਾਲਸਾ ਪੀ
 ਬ ਜੋਇਆ ਇਹ ਅਸ ਕੇਤ ਕੇ ਬਿਰਦ ਸੋਇਆ ॥ ੧੧੭ ॥ ਬੁਰਕ ਅਕਾਲ ਦੀ
 ਨੋ ਸੁਆਪਾ ਫਿਰ ਧਾਰ ਅਧਿਕ ਗੁਰ ਕੇ ਪਤਾ ਪਾਇਹ ਜਗਤ ਮੱਧ ਤੇ
 ਕਾਢ ਨਾਥਾ ਦੇ ਅਮੀ ਸੁੱਧ ਕੀਨੋ ਸਨਾਥਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਨਿਜ ਦਏ ਮਤਿ ਮੱਧਿ
 ਕਾਨ ਗੁਕਾ ਇਹ ਭੁਯੋ ਸੇਰ ਜੇਹੁਤਾ ਮੁਕਾ ਸਸਤੈ ਅਸਤ ਨਾਨਾ ਸੁ ਬੁੱਧ
 ਭਿਹ ਗੁਰੁ ਦੁਆਲ ਕਰ ਭਾਰ ਸੁੱਧਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਬੁਲ ਧਾਰ ਅਧਿਕ ਕੋਹ
 ਰਸਮਾਨਾ ਤਿਨ ਕਰਯੋ ਉਦਮ ਤਰਨੇ ਜਹਾਨਾ ਜੇ ਸਬਦ ਰਹਤ ਬਣੀ
 ਬਿਚਾਰਾ ਜਿਹ ਲਯੋ ਸਮਝਿ ਆਛੇ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਬਰ ਅਮਰ ਲੋਕ
 ਦੇਹੀ ਮੰਤਾਰਾ ਜਿਹ ਲਯੋ ਆਛ ਤਜ ਕੈ ਜੰਜਾਰਾ ਸੇ ਆਨ ਜਾਨ ਤੇ
 ਗਯੋ ਛੁਟਾ ਤਿਹ ਲਯੋ ਅਮੀ ਅਨਹਤ ਸੁਲੂਟਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਤਿਹ ਸਨ ਅਨ
 ਨਿਪ ਨਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜਗਾਧੀਨ ਜਨਮ ਜਾਨਹੁ ਅਲੇਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੀਵ
 ਜੇ ਰਹਤ ਭੁਆਗਾ ਨਿਜ ਧਸਿਓ ਮਧਿ ਸੰਸਾਰ ਭਾਰਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਗੁਰੁ
 ਫਾਕ ਸੁਧੁ ਨੀਕੇ ਵਿਸਾਰਾ ਸੇ ਲਖੇ ਖਰ ਸੁਤ ਫਨੈ ਕੁਮਾਰਾ ਪਨਹੀ ਸੁਮਾਰ

ਗਵਿ ਕਰਗਾ ਪੁਤਾ ਨਿਜ ਪਠਗੁ ਲੈਨੋ ਸੋ ਕਠਨ ਦੂਤਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਜਾਗੀ ਸੁ
 ਕੰਠ ਬੁੱਲੈ ਨ ਦੇਗੁ ਜੇ ਤਾਗਿ ਗੁਰੂ ਅਨਿਚ ਭੁਮੇਗੁ ॥ ਨਹ ਭਰਗੁ ਸਾਖ
 ਤਾਕੀ ਦਯਾਗੁ ਜੇ ਮੱਧਿ ਨ ਰਕ ਜੈ ਹੈ ਕਰਾਲਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਇਹ ਖੜਗ ਕੇ
 ਤ ਬਰਕਾ ਸੁਜਾਨਾ ਜੇ ਦਯੇ ਚਹਤ ਖਾਲ ਸਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਇਹ ਆਦਿ ਅੰਤਿ
 ਤਾ ਕੇ ਸੁਪੰਥਾ ਗੁਰ ਰਚੇ ਜਗਤ ਕਹੈ ਨ ਸੰਥਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਕਲਜੁਗ
 ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੋਤਾ ਸੁ ਆਇ ॥ ਨਹੀ ਸਮੈ ਮੱਧਿ ਸੰਸੈ ਲਖਾਇ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਕਰੁਣਾ ਸਮੁੰਦਾ ॥ ਕੇਹਰ ਬਘੰਬੁ ਗੁਣ ਕਹੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਬਿਲਾਸ ਨਾਟਕ ਮੇਧਾ ਅਸਮਾਪਤੀ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਕਥਾ ਦੇਵ ਆਗੈ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਲਾਈ ॥ ਜਿ ਮੰਚਿ ਰੁਪੁ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਥ ਰਾਈ ॥ ਦੁਹੈ ਲੈ ਪ੍ਰਬੰਧਿ ਤੁਮੈ ਜੂਸੁ ਨ ਚੁੰਨ
 ਹੀ ਟੇਰ ਕੈਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੀਤ ਗਾਉ ॥ ੧੨੭ ॥ ਕਿਤੇ ਸਾਬੀਤੇ ਰਹੇ ਜੇ ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਕਿ
 ਪਾਸਿਧ ਦੇਵੈ ਅਭੇਦਿ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਮਹਾ ਲਾਇ ਧਾਨੀ ਜਪੈ ਮਾਤੁ ਆਹੀ
 ॥ ਤਿਸੈ ਦੇਵ ਦੁਲੀ ਅਵੈ ਜਾਇ ਨਾਹੀ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜਪੈ ਸੁਧ ਸਿਧੀ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਕਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਘੋਰ ਰੂਪ ਨਮੋ ਬਿਸੁ ਪਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਚੰਦ ਮੁੰਡੀ ਸਦਾ ਅਸ
 ਟ ਬਾਹਾ ॥ ਸੁਧੀ ਸੁਧ ਸਿਧੀ ਅਭੁਤੀ ਅਥਾਹਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਨਮੋ ਚੰਦ ਭਾਲੀ ਅ
 ਕਾਲੀ ਕਰਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਸੈਲ ਪੁੰਡੀ ਭੁਖੰਕਾ ਸਿਪਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਪਾਲੀ ਅ
 ਰੀ ਦੇਤ ਪਾਰੀ ॥ ਨਮੋ ਤੀਰਤੋ ਪੰਗਵਾ ਚਕੁ ਭਾਰੀ ॥ ੧੩੦ ॥ ਨਮੋ ਸੁੰਭ ਹੰਤੀ
 ਅਰੀਤੀ ਅਕਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਬਿਸੁ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਜੈ ਜੁਲੀ ॥ ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੰਤੀ
 ਅਨੰਦਾਨ ਦੇਨੀ ॥ ਸਬੈ ਦੇਤ ਦੇਖੀ ਕਰੰਤੀ ਸੁਛੈਨੀ ॥ ੧੩੧ ॥ ਨਮੋ ਚਾਰ
 ਨੈਨ ਦਿਪੈ ਰੂਪ ਅਛੰਦਾ ॥ ਭੁਯੰਕਾ ਸਰਾਜੈ ਜਿਸੈ ਜੋਤੁ ਸੁਛੰਦਾ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇ
 ਤੀ ਨਰੀ ਨਾਗ ਜਛੰਦਾ ॥ ਸੰਬੁਹੀ ਬਿਰਾਜੈ ਧਰੈ ਰੂਪ ਇਛੰਦਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂ
 ਤਿ ਜਾਨੈ ਜਪੈ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਠੀ ॥ ਕਹਾਰੀ ਮਜੀਵੈ ਸਕੈ ਪੁੰਜ ਠਾਣੀ ॥ ਭੁਯੰਕਾ ਸਮ

ਧੀਮਾਕੋਠਗਾਏ। ਅਨਿਭੇਟਭੇਦੀਦਿਨਰੈਨਗਾਏ। ੧੩੩। ਕਛੁ
 ਤੁਛਮਾਤ੍ਰੇਇਤੈਲੈਸੁਨਾਯੋ। ਜਥਾਮੱਤਮਾਹੀਇਸੈਕੋਜਨਾਯੋ। ਅਗੈਜੈ
 ਸਭਾਂਤੀਪ੍ਰਭੂਤਾਰਹਾਹੀ। ਏਹੈਲੈਬਖਨੋਸੁਨੇਬੀਰਤਾਹੀ। ੧੩੪। ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਟਪਹਰਦਿਨਚੜਤਲਗਸਟਾਜਾਮਪਛਰਾਤਾਅ
 ਖੰਡਪਾਠਯੈਕਰਤਪੈਸੀਕਾਲੀਜਗਮਾਤਾ। ੧੩੫। ਚੌਪਈ ॥ ਕ
 ਛੁਕਾਲਨਿਜਕਰੈਅਭਾਮਾ। ਫਿਰਸੁਚੇਤਹੋਏਬਲਧਾਮਾ। ਬਿਜਆ
 ਧਰਛਤਅਮਲਮੰਗਾਏ। ਆਪਅਚੈਪੁਨਅਟਰਦਿਆਏ। ੧੩੬।
 ॥ ਏਸੁਚੇਤਜਬਬੈਠਭੁਟਿਜੈ। ਕੋਟਚਰਿਤਅਨਿਕਤਿਤਕਿਜੈ। ਦੂਰਦੁ
 ਰਕੋਨਗਰਨਿਹਾਰੈ। ਜਹਾਮਨੁਛਨਸਕਤਸਹਾਰੈ। ੧੩੭। ਪੁਨਉਤ
 ਬਾਲਕੰਨਕਆਏ। ਅਨਿਕਚਰਿਤਫਹਬਰਨਸੁਨਾਏ। ਅਨਿਕਭਾ
 ਤਿਮਿਲਦੇਹਅਸੀਸਾ। ਸੁਨਰਿਸੁਏਤਿਨਕੋਜਗਦੀਸਾ। ੧੩੮। ਬਿ
 ਜੈਹੋਇਤੁਮਰੀਜਗਮਾਹੀ। ਆਦਿਅਗਾਧਿਗੁਰੂਬਰਪਾਹੀ। ਤੁਰਕ
 ਮਲੇਛਹੋਇਸਭਛਾਰਾ। ਜਹਤਹਤੁਮਰੇਬਜੈਨਗਾਰਾ। ੧੩੯। ਸ
 ਰਬਧਰਨਤੁਟਰਾਜਬਿਰਾਜੈ। ਸੀਤਅਨਿਤਸੁਖੀਗਨਗਾਜੈ। ਸੀ
 ਅਸਪੁਜਕੇਪਰਮਚਰਿਤਾ। ਜਹਤਹਗਾਟਹਸੀਤਬਚਿਤਾ। ੧੪੦।
 ਜਬਲਗਸੇਸਧਰਾਸਿਰਧਰੀ। ਸੂਰਜਚੰਦਗਗਨਬਰਬਿਰੀ। ਤ
 ਬਲਗਤੁਮਰੇਸੀਸਨਿਧਾਨਾ। ਅੰਤਪਤ੍ਰਸੋਭੈਬਿਧਿਨਾਨਾ। ੧੪੧।
 ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਪਦਪੰਕਜਪੁਨਉਰੂਜਾਂਘਜੇਜਾਨਿਯੈ। ਤਿਨਕੋਰਛੁ
 ਕਪਦਮਨਾਭਜੁਮਾਨਿਯੈ। ਛਾਤੀਕਮਰਦਿਪਤਿਪਾਟਜੇਗਾਟਗਾਹਿਤ
 ਕੋਰਛੁਕਅਹਿਖੜਗਪੁਜਸਾਟਗਾ। ੧੪੨। ਭੁਜਕੰਧਗਰਨਕਚੰ
 ਛੁਜਲਜਾਇਹੈ। ਤਾਸਰਛੁਕੰਜਾਨਗੁਰੂਸੁਖਦਾਇਹੈ। ਸੀਸਕੇਸਕ

ਰਭਾਲ ਪਾਗਿ ਜੋ ਧਾਰਿ ਪੈਸੇ ਹੋਤ ਕੋ ਰਛ ਕਸਹੀ ਸਦਾ ਕਰਤਾਰ ਹੈ॥੧੪੩॥
 ॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਅੰਗੁ ਅੰਗ ਪੁਤਿਗ ਜਿਭੇ ਤੁਟ ਪੈਤਿ ਨਕੀ ਨਿਜ ਰਛ
 ਕਮਾਈ॥ ਜਾਸ ਹਨੇ ਮਹਿ ਖਾਸਰ ਦਾਨੁ ਸੁੰਤਿ ਨਿਸੁੰਤ ਕੀ ਦੇਹ ਗਵਾਈ
 ॥ ਅਦਿ ਹਨੇ ਜੀਭ ਅੰਮਧ ਕੀ ਵਰੁ ਬਾਸਟ ਕੇ ਸਿਰਛੁ ਤੁਛਿ ਗਈ॥ ਸੇਤੁ
 ਰਛੁ ਨ ਕੇ ਜਗਨਾਇ ਕੁਛੁ ਨ ਕਾਜ ਮਲੇਛੁ ਨ ਧਾਈ॥੧੪੪॥ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ॥ ॥ ਅਨੰ ਅੰਗ ਬਾਰੇ॥ ਸੁਰਛੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਦਲੀ ਜੋ ਬਿ
 ਭਾਰੀ॥ ਤੁਘੇ ਰਾਤ ਵਾਰੀ॥੧੪੫॥ ਤਿਸੈ ਰਛੁ ਹੈਯਾ॥ ਸਦਾ ਚੰਦੁ ਮੈਯਾ॥
 ਕਰੀ ਜੋਇ ਬਾਰਾ॥ ਤੁਝੈ ਨੀਤ ਪਆਰਾ॥੧੪੬॥ ਤਿਸੈ ਕੀ ਸਹਾਈ॥ ਮ
 ਆ ਬਿਸੁ ਰਾਈ॥ ਜਿਤੀ ਫਉਜ ਤੇਰੀ॥ ਸੁਆਛੀ ਚੰਗੇਰੀ॥੧੪੭॥ ਤਿ
 ਸੈ ਰਛੁ ਪਾਲੀ॥ ਸਦਾ ਮਾਤੁ ਕਾਲੀ॥ ਚਲੈ ਤੇਰ ਪੰਥਾ॥ ਮਹਾ ਸੁਧ ਸੀਥਾ
 ॥੧੪੮॥ ਸਦਾਯੈ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਪੁਰੁ ਕੋ ਰਿਸਾਵੈ॥ ਮਨੀ ਕੀ ਸੁਇਛਾ॥ ਸੁਪਾਵੈ
 ਪੁਤੁਛਾ॥੧੪੯॥ ਸਰਛੀ ਰੁਪਯਾ॥ ਸਰੀ ਜੀਵ ਅਯਾ॥ ਪੁਰੁ ਤੇ ਸੁਪਾਵੈ
 ॥ ਨਿਤ ਨੀਤ ਆਵੈ॥੧੫੦॥ ਲਏ ਦਾਮ ਜਾਹੀ॥ ਬਰੇ ਮੇਦ ਪਾਹੀ॥ ਜਯੇ
 ਜੈ ਕਰਾਹੀ॥ ਧਨ ਲੈ ਸਿਧਾਹੀ॥੧੫੧॥ ਸੁਆਗੇ ਪਿਛਾਰੀ॥ ਜਪੈ ਜਸ
 ਧਾਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਦੀਨ ਬੰਧਾ॥ ਰਤੋ ਨਾਮ ਸੀਧਾ॥੧੫੨॥ ਬਰੇ ਤਪੁ ਧਾਰਿਯੇ
 ॥ ਬਿਸੇ ਮੈ ਉਚਾਰਿਯੇ॥ ਕਿਨੀ ਤਪੁ ਆਗੈ॥ ਕਰਯੇ ਨ ਸਭਾਗੈ॥੧੫੩॥
 ਕਛੁ ਅਨਿ ਪਾਣੀ॥ ਅਚੇ ਨਾਮ ਜਾਨੀ॥ ਰਤੋ ਮਾਧਿ ਏਕੀ॥ ਤਿਜੇ ਸੁਖ ਨੇਕੀ॥
 ੧੫੪॥ ਅਚਿਤੁ ਰੁਲਾਹੀ॥ ਨ ਛੁਪੈ ਜਨਾਹੀ॥ ਰਤਿ ਏਕ ਰੰਗੀ॥ ਸਦਾ ਜੋ
 ਇਸੀ ਗੀ॥੧੫੫॥ ਨਹੀ ਨੀਰ ਆਸੀ॥ ਸਦਾ ਨਾਮ ਪਆਸੀ॥ ਨ ਧੁਪੈ ਜ
 ਨਾਵੈ॥ ਨ ਸੀਤਿ ਲਖਾਵੈ॥੧੫੬॥ ਭੁਏ ਏਕ ਜੇਤੀ॥ ਤਜੀ ਅੰਨ ਸੋਚੀ॥
 ਰਿਖੀ ਸੁਛੁ ਸਾਰੀ॥ ਧਸੇ ਆਮ ਸ਼ਾਰੀ॥੧੫੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਰਤ

ਸੰਕੋਚ ਸੁਕਰੁ ਜਯੋ ਆਪ ਆਪ ਸਹਾਰਾ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮੱਧਿ ਜਾਇ ਨਿਜ
ਸੋਹਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧੫੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਇ
॥ ਆਪ ਸਿੰਧ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰਪਾਹੀ ॥ ਅਸ ਗਤ ਦੀਰਘੁ ਤਪੁ ਜੁ ਨਿਹਾਰੀ
॥ ਚਿਤਤ ਭੁਏ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧੫੯॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਰੇ
ਸੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਤਾਰੀ ॥ ਸੁਮਾਤਿ ਰਿਝਾਈ ॥ ਮੁਝੇ ਨ ਗਿਰਾਈ ॥
੧੬੦॥ ਜਲੇ ਸੰਕਹਾਨੀ ॥ ਬਡੀ ਚਿਤ ਠਾਨੀ ॥ ਜਲੀ ਮੇਂ ਸੁਰਾਈ ॥ ਰਿਧੀ
ਸਿਧ ਪਾਈ ॥੧੬੧॥ ਸੋਤੀ ਲਾਲ ਸਾਰੇ ॥ ਮੁਝੇ ਹੈ ਮਝਾਰੇ ॥ ਤਰੀਕਾ ਮਧੇ
ਨਾ ॥ ਕਰੈ ਮੇਰ ਅੰਨਾ ॥੧੬੨॥ ਸੁਮੋਕੋ ਗਿਰਾਈ ॥ ਲਏ ਨ ਛਿਨਾਈ ॥ ਧ
ਨੇ ਸੰਤ ਭਾਰੀ ॥ ਰੂਹ ਮੇਂ ਸੋਭਿ ਭਾਰੀ ॥੧੬੩॥ ਜਿਤੇ ਹੈ ਖਜਾਨੀ ॥ ਮੁਝੀ ਪੈ
ਅਮਾਨੀ ॥ ਰਟੈ ਰੋਨ ਰਾਜਾ ॥ ਕਰੈ ਚਿਤ ਕਾਜਾ ॥੧੬੪॥ ਜਿਤੇ ਭੂਮ ਪਾਲਾ
॥ ਲਖੇ ਮੈਂ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ਗਿਰੀ ਪੈ ਚੁਗਤਾ ॥ ਕਰੈ ਚਿਤ ਅੱਤਾ ॥੧੬੫॥ ਕਰੈ
ਸੇਵ ਮਾਈ ॥ ਹਮੂ ਨ ਗਿਰਾਈ ॥ ਸਭੈ ਭੂ ਅਸਾਰੀ ॥ ਰੁਲੈ ਚਿਤ ਧਾਰੀ ॥
੧੬੬॥ ਮਹਾ ਮੁੜ ਸਾਰੇ ॥ ਨ ਬਾਤਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿਮੈ ਕੋਇ ਕਾਗਾ ॥ ਹਠੈ ਸੁ
ਦ ਪਾਗਾ ॥੧੬੭॥ ਸੁਰੀ ਸੀ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਬਡੀ ਚਿਤ ਭਾਰੀ ॥ ਲਏ ਨ ਛਿਨਾਈ
॥ ਮੁਝੈ ਕੁ ਗਿਰਾਈ ॥੧੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਭੇਦ ਨਹੀ ਪਾਵਤ
॥ ਕਬੀ ਮਰਾਲ ਅਸਤ ਚਿਤ ਲਿਆਵਤਾ ॥ ਜਲਜ ਅਬੰਧ ਸੁਤਾਹਿ ਅਹ
ਰੀ ॥ ਤਾ ਬਿਨੋ ਤੇਜਨ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰੀ ॥੧੬੯॥ ਦੁਖ ਧਨੀ ਰੋਜੇ ਕਰਤ ਵਿਭਾ
ਗਾ ॥ ਕਬਿਹ ਰਿਖਾਇ ਚਿਤ ਟੁਤ ਕਾਗਾ ॥ ਮਨ ਤਾਲ ਨਿਧ ਛੀਰ ਕਿਨ
ਰਾ ॥ ਨਿਸ਼ਾਇਨ ਬਸੈ ਜਲਾਇ ਪਾਗਾ ॥੧੭੦॥ ਸੇਕ ਬਪੁਖਰੀ ਢੂੰਢਨ
ਜਾਈ ॥ ਬਕਸੇ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਧਰਾਈ ॥ ਕੋਟ ਸੁਰਗ ਅੰਤਖਤ ਹਜਾਰਾ
॥ ਇਨ ਚਰਨ ਨ ਮੇਂ ਪਗਟ ਨਿਹਾਰਾ ॥੧੭੧॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਕਿਤ ਕਜੇ ਆ

ਹੀ। ਪਦਪੰਕਜਗੁਰਮੱਧਿਸਮਾਹੀ। ਇਹਭੀਇਹਕੋਤਕੋਕੋਕਾਜਾ।
 ਕਰਤੁਚਰਿਤੁਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ੧੭੨। ਮਾਤਾਕੇਚਿਤਮਹਿਮਨਮਾ
 ਨਿਯੋ। ਪਿਤਾਖੜਗਧੁਜਐਰਨਜਾਨਿਯੋ। ਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨਪੁਤਜੁ
 ਰੇਈ। ਤਾਕੇਸਭਨਿੰਦਤਪੈਲੇਈ। ੧੭੩। ਤਾਂਤੇਇਹਗੁਰਦੇਉਮਨਾਏ
 ਆਤਮਸਪੁਤਖਾਲਜਾਪਾਏ। ਯਾਤੇਕਰੀਸਕਤਕੀਪੁਜਾ। ਪਿਤਮ
 ਸਧੁਜਮਾਨਿਯੋਨਹੀਦੁਜਾ। ੧੭੪। ਤਵਨਸਮੈਇਹਰਵਰਮੰਝਾਰ
 ਆਈਸੰਗਤਅਧਿਕਅਪਾਰਾ। ਸ੍ਰੀਪਟਣੇਪੁਰਬਕੀਜਾਨਹਾ। ਅ
 ਧਿਕਬੰਗਾਲਾਅਵਰਪਮਾਨਹਾ। ੧੭੫। ਆਨੰਦਪੁਰਮੈਜਬਟਹ
 ਆਏ। ਅਦਭੁਤਨਗਰਨਿਰਖਬਿਗਸਾਏ। ਡੇਰਕੀਨਭੁਲੀਬਿਧ
 ਆਈ। ਪੁਨਬਤੀਆਂਤਿਨਯੈਸੁਨਪਾਈ। ੧੭੬। ਉਪਰਹੈਸਤਿਗੁ
 ਰਮਹਾਰਾਜਾ। ਪੁਜਤਚੰਡਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ਸਿੱਖਸੱਖਸਭਹੀਤਿ
 ਹਧਾਏ। ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਭੇਟਨਸਭਲਿਆਏ। ੧੭੭। ਆਯੁਧਬੰ
 ਜਨਬਸਨਨਵੀਨੇ। ਆਜਲਗੇਜੋਉਨਿਰਖਨਚੀਨੇ। ਦਰਸਨਸ
 ਕਲਆਨਕਰਕੀਨਾ। ਸਫਲਜਨਮਅਪਨੇਉਨਚੀਨਾ। ੧੭੮।
 ਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭੇਟਚਢਾਈ। ਏਕਬਦਨੇਜੇਗਨੀਨਜਾਈ। ਏ
 ਕਸਿੱਖਤਿਨਮੈਅਵਤਾਰੀ। ਮਾਲੀਬੰਸੁਨਿਪੁਨਅਧਿਕਾਰੀ। ੧੭੯
 ਪੇਰੁਰਸਾਲਹਜੂਰਸੁਲਿਆਯੋ। ਪਦਪੰਕਜਮਹਿਮਾਨਚਢਾਯੋ।
 ਤਾਕਹਨਿਰਖਆਪਦੀਦਾਰਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਕਮਲਸੁਖਸਾਰਾ।
 ੧੮੦। ਤਲੇਬਾਰਕਿਨਆਬਲਗਾਯੋ। ਬਿਗਸਪੁਤੁਇਹਭਾਂਤਿਸੁਨ
 ਯੋ। ਤੁਮਦਿਖਰਾਵਨਅਨਿਯੋਕਾਜਾ। ਸੁਨੀਮੈਅਰਜਗਰੀਬਨਿਵਾ
 ਜਾ। ੧੮੧। ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ। ਸੁਨਯੈਵਤਾਰੀ। ਕਰੇਚਾਂਪ

ਧਾਰੀ॥ ਸਰੰਖੈਂ ਚੁਭਾਈ॥ ਦਮੋਯੈਂ ਚਲਾਈ॥ ੧੮੨॥ ਓਤ੍ਰੇ ਅੰਸ ਬਾਨਾ॥
 ਮਨੋ ਬਿਜ ਜੁਨਾ॥ ਸੁਭੋਂ ਪਛਾਰੀ॥ ਗਯੋ ਪੰਖ ਧਾਰੀ॥ ੧੮੩॥ ਸਟਕੇ ਸ
 ਬਾਨਾ॥ ਪਰੋ ਜਾਇ ਬਾਨਾ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਨਾਈ॥ ਜਹਾ ਤੀਰ ਭਾਈ॥ ੧੮੪
 ॥ ਤਹੀ॥ ਆਂਬ ਲਾਟੇ॥ ਤਲੇ ਬੇਗ ਜਾਟੇ॥ ਸੁਨੇ ਬੀਰ ਧਾਏ॥ ਤਹੀ ਆਂਬ
 ਲਾਏ॥ ੧੮੫॥ ਅਬੈ ਲਾਗ ਜਾਨਾ॥ ਦਿਪੈ ਤੋਂ ਬਾਨਾ॥ ਅਲੀਫ ਰਸਾਲਾ
 ॥ ਇਸੇ ਨ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੧੮੬॥ ਕਿਤੇ ਸੇਰ ਜੇਗਾ॥ ਇਸੇ ਪੈਂ ਨੇਰੇਗਾ॥ ਅਗੈ ਅੰ
 ਚਰਿਤਾ॥ ਸੁਨੇ ਜੁ ਬਚਿਤਾ॥ ੧੮੭॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਅਦਿ ਜਾਮ
 ਜਾਮਨ ਜੁ ਜਾਨਾ॥ ਸੁਨ ਕਥਾ ਬਚਿਤ ਦੇਵੀ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਫਿਰ ਕਛੁ ਕਾਲ
 ਕਰਕੈ ਅਗਾਮਾ॥ ਪੁਨ ਦੈ ਸੁਚੇਤ ਬਲ ਬੁਧ ਧਾਮਾ॥ ੧੮੮॥ ਪੁਪ ਦੀਪ
 ਕਰਕੈ ਟਿਥਾਰਾ॥ ਫਿਰ ਸਸਤ ਪੂਜ ਬੈਠਹੁ ਮਝਾਗਾ॥ ਕੁਰਸੀ ਨ ਮਧਿ ਪਾਂ
 ਚੇ ਹਥਾਗਾ॥ ਧਰਜ ਪੈ ਨਾਮ ਕਾਲੀ ਦਿਆਗਾ॥ ੧੮੯॥ ਨਹ ਅਟਰ ਬਾ
 ਤ ਕੋ ਕਰਖਾਲਾ॥ ਬਿਨ ਦੀਨ ਬੰਧ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਇਮ ਸੁਰਤ ਚੀਤ
 ਤਿਹ ਦੇਤ ਮਧਿ॥ ਮਨੋ ਏਕ ਰੂਪ ਦੈ ਹੈ ਨ ਸੁਧਾ॥ ੧੯੦॥ ਜਿਮ ਨਿਕਟ ਦਿਟ
 ਸਟਹ ਚਲ ਸੁਆਇ॥ ਤਬ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਲਖਾਇ॥ ਸੁਰਰਿ
 ਧ ਸਿਧ ਪੁਨ ਸਕਤਿ ਜੇਇ॥ ਨਿਜ ਦਰਸ ਦੇਤ ਦਿਦੰਤ ਸੇਇ॥ ੧੯੧॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਸਰਨ ਰਦੇਟੁ ਭੁਜੰਗ ਗਨ ਕਿੰਨ ਰਜੰਛੁ ਅਪਾਰਾ ਜੇਗਨ
 ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਨਿਸ ਨਿਰਖੈ ਕਈ ਹਜਾਰਾ॥ ੧੯੨॥ ਸਭ ਦੇਵ ਨ ਕੀ ਸਕਤ
 ਮਿਲ ਦਿਬ ਰੂਪ ਨਿਜ ਧਾਰਾ॥ ਧੈ ਅਲੇਪ ਨਿਰਤਤ ਸਦਾ ਰੁਹ ਕਤ ਕਈ
 ਹਜਾਰਾ॥ ੧੯੩॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ॥ ਕਈਯੈਂ ਸੁਬੇਲੈ॥ ਬਿਨ ਸੀਕ
 ਰੇਲੈ॥ ਕਛੁ ਇੰਛੁ ਹੋਈ॥ ਕਰੇ ਬੇਗ ਸੇਈ॥ ੧੯੪॥ ਮੁਝੈ ਪਾਸ ਲੀਜੈ॥
 ਨਹੀਂ ਚਿਤ ਕੀਜੈ॥ ਜਿਤੀ ਲਛੁ ਲੇਰੀ॥ ਮੁਝੈ ਪਾਸ ਬੇਰੀ॥ ੧੯੫॥ ॥

ਰੋਪਈ ॥ ਲਾਲ ਜਟਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਮੁਕਤਾ ॥ ਤੁਹ ਦੇਵਤ ਹਮ ਕਰੈਨ
 ਨੁਕਤਾ ॥ ਕੰਚਨ ਸਰਫੀ ਰੋਕ ਰੁਪਯਾ ॥ ਮੁਖ ਮਾਂਗਤ ਸਭ ਮੇ ਪੈ ਲੈਯਾ
 ॥ ੧੮੬ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋਲੀ ਜੈ ਜਿਨ ਨਾਮਾ ॥ ਕਾਲੀ ਅਹੈ ਦੁਖ ਨ ਕੀਯਾ
 ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਰਖ ਦਆ ਨਹੀ ਆਈ ॥ ਏਤੀ ਤੋਪਹ ਸੇਵ ਕਰਾਈ ॥ ੧੮੭ ॥
 ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਕਰਹੈ ਤਿਹ ਜਜਾ ॥ ਮਨ ਮਾਨਤ ਲੀਜੈ ਮੁਖ ਅੰਜਾ ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਅਤਿ ਸੈਤਪੁ ਜੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਮੈ ਸੁਨਿ ਮੈ ਜੁ ਸਾਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੮੮ ॥ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ॥ ਕਹੈ ਮੈਰ ਆਈ ॥ ਸੁਨੇ ਬਿਸੁ ਗਈ ॥ ਇਤ
 ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਲਯੋ ਕਾਇ ਪਾਯੋ ॥ ੧੮੯ ॥ ਸਿੰਘ ਨੀਰ ਵੇਖਾ ॥ ਕਿਸੁ
 ਨਾਹਿ ਪੈਆ ॥ ਰਿਖੀ ਦੇਵ ਜੇਤੇ ॥ ਥਕੇ ਘਾਲ ਤੇਤੇ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸਵੈਯੰ
 ॥ ਮੈ ਸਭ ਸਿਧਨ ਕੀ ਸਰਦਾਰ ਸਿਰੇ ਮਣ ਮੇ ਸਮ ਸਿਧ ਨਹੀ ਪੈ ॥ ਜਾ
 ਨ ਜਿਤੀ ਮਹਿ ਮਾ ਅਣਮਾਇ ਕ ਮੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਲਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ਬਾਸਟ
 ਜੇ ਮੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਜਾਨ ਲਿਜੈ ਮੁਹਿ ਸਾਚ ਸਹੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਕਹਹੋ ਇ
 ਦਇਆ ਲਕਹ ਮੁਖ ਮਾਂਗਹੁ ਜੇ ਮਨ ਇਛੁ ਅਹੀ ਹੈ ॥ ੨੦੧ ॥ ਮਾਨ ਮ
 ਹੀ ਪਕਿਧੋ ਪ੍ਰਿਥ ਆਇ ਕ ਰਾਇ ਬਡੇ ਨਲ ਸੇ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਭਿਜ ਦਿਲੀ
 ਪਜ ਰਾਸੀਧ ਰਾਵਨ ਜਾ ਸਭ ਰੇ ਗਿਹ ਸੀਪਤ ਭਾਰੀ ॥ ਕੰਗਨ ਕੇ ਸੁਤ ਸੁ
 ਰਜ ਨੀਵਨ ਮੇ ਕਹ ਪਾਪ ਤਿਭੇ ਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਮੈ ਸਭ ਹੀ ਗੁਨ ਪੂਰਨ ਲਾ
 ਇਕ ਕੋ ਨ ਕਹੇ ਜਗ ਮਧਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨੦੨ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਨਹੀ
 ਜੇ ਸੁਮਾਨੇ ॥ ਸੁਨੇ ਮੈ ਕਹਾਨੇ ॥ ਜੁ ਬੈ ਦੇਵ ਆਈ ॥ ਸਕੈ ਗ ਬਚਾਈ ॥
 ੨੦੩ ॥ ਅਹੈ ਤੇਜ ਭਾਰਾ ॥ ਸਕੈ ਕੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਨੀ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਗਰ
 ਰੰਡ ਮਾਲਾ ॥ ੨੦੪ ॥ ਕਰੰ ਨਾਗ ਧਾਰੇ ॥ ਬਮੈ ਜੁਲ ਸਾਰੇ ॥ ਛੁਟੇ ਕੇਸ ਸੇ
 ਸੀ ॥ ਭੁਜੀ ਭੀਮ ਦੇਸੀ ॥ ੨੦੫ ॥ ਦਿਸਾ ਚੀਰ ਜਾਹੀ ॥ ਬਨੀ ਕਾਰ ਆਹੀ ॥

ਅਸੰਨੁ ਨਿਹਾਰੀ। ਭਰੇਗੇ ਸੁਭਾਰੀ॥ ੨੦੬॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਹਮਕ
 ਹੀ ਬਾਤੁ ਮੁਕੋ ਨਿਧਾਨ। ਬਰਇਛੁ ਜੋਇ ਸੁਲੋਹੇ ਸੁਆਨਾ। ਪੁਨ ਬੁਲੈ
 ਮੋਰ ਇਕ ਜੱਛੁ ਜਾਇ। ਮੁਰ ਸੁਨਹੁ ਬੈਨ ਇਹ ਜਗਤ ਰਾਇ॥ ੨੦੭॥
 ਮੁਹ ਸੁਤਾ ਜੱਛੁ ਨਿਸਚੈ ਸੁਜਾਨ। ਸਭ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਕੀ ਮੈ ਸੁਖਾਨ। ਜੇ
 ਦਰਬਰਾਜ ਮੁਹ ਕੋਹੇ ਸੁਆਪਾ। ਪਲ ਮੱਧਿ ਦੇਉ ਬਪਤਵਨ ਬਾਪਾ॥ ੨੦੮॥
 ਰਾਜੇ ਸੁਰਾਟੁ ਰੂਪਤ ਅਪਾਰ। ਲੈ ਰੇ ਰੇ ਰਚਰਨਨ ਮਝਾਰ। ਜੇ ਚੈ
 ਦ ਸੁਰ ਜਲ ਪਤ ਧਨੇਸਾ। ਸਭ ਕੋਰ ਰੇ ਰੇ ਅਨ ਚਰਟ ਜੇਸਾ॥ ੨੦੯॥
 ਇਕ ਅਟਰ ਅਨ ਅੰਬਰਨ ਭਾਖਾ। ਮੁਹ ਪਰੀ ਪਾਲ ਨਿਸਚੈ ਸੁਲਾਖ
 ॥ ਕਿਤ ਲੱਛੁ ਕੇਸ ਕੀ ਸਾਰ ਜੋਇ। ਪਲ ਮੱਧਿ ਦੇਉ ਤੁਹ ਅਨਿ ਸੋਇ।
 ੨੧੦॥ ਜੇ ਬਾਇ ਸਾਹ ਦਿਲੀ ਚੁਗਤਾ। ਤਿਹ ਕਾਟ ਸੀਸ ਅਟੇ ਸੁਸਤਾ।
 ਜਿਹ ਕਹੈ ਅਨਿ ਤਿਹ ਦੇਉ ਬਾਧਾ। ਨਹੀਂ ਕਰਤ ਮਿਥਾ ਮੈ ਸੁਰਾਧਾ॥ ੨੧੧॥
 ॥ ਟਹਿ ਅਹੈ ਕਾਲਕਾ ਦੁਖਨ ਧਾਮ। ਨਹੀਂ ਲਿਜੈ ਭੂਲਤ ਕੇ ਸੁਨਾਮ। ਯਹ
 ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮੈ ਕਹਤ ਸਾਰਾ। ਇਹ ਨਿਰਖ ਚਿਰ ਹਮਰੀ ਸੁਰਾਚਾ॥ ੨੧੨॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਸੈਨ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਨਿਸਜਹਾਂ। ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਨਿਰਖਤ
 ਤਿਨ ਤਹਾਂ। ਇਬ ਰੂਪ ਅਧ ਭੂਤ ਛਬ ਜਿਨ ਕੀ। ਨਿਸ ਪਤਿ ਲਜੈ ਨਿਰ
 ਖ ਦੁਤਿ ਤਿਨ ਕੀ॥ ੨੧੩॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁ ਅਧਿਕ ਬਨਾਵੈ। ਹਾਟ ਭਾਟ
 ਕਾਰਿ ਅਨਿਕ ਦਿਖਾਵੈ। ਪੁਨ ਤਹ ਅਧਕ ਅਪਛਰਾ ਆਹੀ। ਰੀਭੁ ਤਿ
 ਲੇਤ ਮੁਕੇ ਅਗ ਜਾਹੀ॥ ੨੧੪॥ ਨੌ ਸਤ ਧਰਤ ਨ ਪਰ ਸੀਂਗਾਰਾ। ਨਿਰ
 ਤ ਕਰੈ ਕੇਉ ਦੈ ਕਰਤਾਰਾ। ਸੇਵਤ ਕੇਉ ਚਰਨ ਗਹਿ ਸੁਸੈ। ਕਿਐ ਹੀਏ
 ਹ ਹਮਰੀ ਦਿਸ ਰਸੈ॥ ੨੧੫॥ ਅਟਰ ਨਾਗਜਾ ਏਕ ਬਚਿਤਾ। ਇਹ
 ਬਿਧ ਬਰਨੈ ਅਧਿਕ ਚਰਿਤਾ। ਹਮਰੀ ਚਿਰ ਨੈਨ ਟੁਕ ਦੀਜੈ। ਚਿੰਤਾ ਮ

ਏ ਆਇਕ ਨਿਧ ਲੀਜੈ ॥ ੨੧੬ ॥ ਸੁਰੀ ਨਾਗਜ ਅਦਭੁਤ ਲਾਏ ਡੋਪ
 ਦੁਪਿਕਜ ਅਨਿਮਿਲਾਏ ॥ ਯਾਤੇ ਏ ਸਭ ਬਾਤ ਬਨਾਏ ॥ ਕੋਹੀ ਯਕੋਰੇਤ
 ਗਿਰਾਏ ॥ ੨੧੭ ॥ ਅਣਮਾਮਹਿ ਮਾਮਕਰ ਮੁਕੰਦਾ ॥ ਹਾਰ ਪਰੀ ਸਭ ਕਰ
 ਛੰਦ ਬੰਦਾ ॥ ਅਚਲ ਨਾਥ ਕੇ ਸਕੈ ਚਲਾਈ ॥ ਕਹਾ ਭੁਯੋ ਤਿਯੋ ਬਾਤ ਬਨਾ
 ਏ ॥ ੨੧੮ ॥ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਲਖੈ ਨਿਸ ਆਹੀ ॥ ਕੋਹਰ ਨਾਗ ਗਨੇ ਜੁਨ ਜਾ
 ਹੀ ॥ ਅਟਰ ਸੰਗੁ ਪਨਿਰਖਤ ਹੈ ਨਾਨਾ ਕੋਨ ਸਕੈ ਗਤਿ ਤਿਨੈ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੨੧੯ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਧਰੈ ਰੂਪ ਭਾਰੇ ਮਨੈ ਭੈ ਸੁਕਾਰੀ ॥ ਜਿ
 ਸੈ ਹੋਰ ਜੀਵੈ ਭਰੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਮਹਾਰਿਧ ਸਿੰਧੀ ਸਬੈ ਭਾਖਹਾਰੀ ॥ ਨਹੀਹ
 ਥਾ ਆਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਾਰੀ ॥ ੨੨੦ ॥ ਇਕੰ ਸਿੰਧ ਆਈ ਸੁਨਾਏ ਸੁਬਾਤਾ ॥
 ਸੁਨੇ ਦੀਨ ਬੰਧੈ ਰੋਟੇ ਮੈਂ ਸੁਸਾਤਾ ॥ ਜਿਤੇ ਜੀਵ ਜੰਤੰ ਸੁਰੰ ਦੇਵ ਦਾਨੇ ॥ ਕਿਨੈ ਦੇ
 ਏ ਕਾਲੀ ਲਖੀ ਬਿੰਦ ਮਨੇ ॥ ੨੨੧ ॥ ਦਸੰ ਲਛਤ ਪੰਕਰਯੋ ਪੂਤ ਕੰਜਾ ॥ ਤ
 ਉ ਦੇਬ ਕਾਲੀ ਲਖੀ ਨਾਹਿ ਇੰਜਾ ॥ ਕਥਾ ਬੇਦ ਗਾਏ ਮੁਨ ਕੀ ਸੁਭਾਖੀ ॥ ਨਹੀ
 ਜਾਨ ਦੇਖੀ ਕਿਸ ਆਪ ਆਖੀ ॥ ੨੨੨ ॥ ਅਠੰ ਮਾਸ ਲਾਗੀ ਸਭੈ ਭਾਖਹਾਰੀ ॥
 ਚੰਦੇ ਹਾਥ ਭਾਰੈ ਨਹੀ ਨਾਥ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਧੋ ਧੀਰ ਸਿੰਧੀ ਬਿਰੰ ਪੱਥ ਪਾਲਾ ॥ ਕਰੈ
 ਬਾਤ ਕਯੋਨ ਸੁਰੀ ਨਾਰ ਬਾਲਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਯੋ ਜਯੋ ਨਿਕਟ
 ਸੁਆਟ ਏੀ ਤਵਨ ਦਿਵਸ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਤੁਯੋ ਤੁਯੋ ਬਤੀ ਆਲੋਗ ਸਭ ਬ
 ਰਨਤ ਹੈ ਬਿਹ ਭਾਇ ॥ ੨੨੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਗੁਰਜ ਸੁਬਿਖੇ
 ਸਮਾਨਾ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਯੋ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਰਾਜਨ ਕੀ ਇਕ ਜੀਤ ਲਗਾਈ ॥
 ਫੁਲ ਗਯੋ ਮਨ ਮੈਂ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੨੨੫ ॥ ਅਬਹਰ ਯਾਹਿ ਸੁਟਾਂਗ ਰਚਾ
 ਯੋ ॥ ਕਾਲੀ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕ ਬਿਸਨਾਇਕ ਦੇਵਾ ॥
 ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਕਰ ਕਰਤਿ ਹਸੇਵਾ ॥ ੨੨੬ ॥ ਆਜ ਲਗੇ ਨਹੀ ਭੁਈ ਪੁਤੰਫਾ

॥ ਹਾਰੇ ਘਾਲ ਘਾਲ ਜਗ ਲੱਛਾ ਯਾ ਕੋ ਪੋਲ ਸੁਜਾਹਰ ਦੈ ਹੈ ॥ ਸਭ ਕੋਈ
ਜਗ ਮੈ ਲਖ ਲੈ ਹੈ ॥ ੨੨੭ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਨਿਪ ਭੇ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਾ
ਲੀ ਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਯੈ ਬੇ ਮੁਖ ਨਰ ਬਾਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੇ ਸੱਤ ਪ੍ਰ
ਮਾਨੈ ॥ ੨੨੮ ॥ ਯੈ ਭਾਖੇ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਏਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਹਰਿ ਰਾ
ਈ ॥ ਕਿਟ ਅੰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਿਮਰਿਮ ਜਾ ਕੇ ਸੁਮਝਾਰਾ ॥ ੨੨੯ ॥
ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਧਾਰਯੋ ਜਗ ਮੱਧਿ ਨਰ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਮਹਾ
ਕਾਲ ਕੇ ਜਾਸ ਰਿਝਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਜਗ ਹੈ ਅਬ ਆਯੋ ॥ ੨੩੦ ॥
ਸਹੀ ਸੱਤ ਨਿਸਚੈ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹੈ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀ ਕੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੁਰੇਸ
ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਰਨ ਬਿਰੰਚ ਬਿਸਨ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ਅਤ੍ਰਪ
ਰਾਸੁਰ ਨਾਰਦ ਘਨੋ ॥ ਸਿੰਫੀ ਰਿਖ ਬਕਦਾਲ ਭੁਨੋ ॥ ਕਿੰਨ ਰਜਛ ਭੁਜੇ
ਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚੰਦ ਭਵਨ ਜੁਸ ਕਲਪ ਸਾਰਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ਕਈ ਕਲਪ ਜਿ
ਨ ਜਪਤ ਬਿਤਾਏ ॥ ਤਦਪ ਮਹਾ ਕਾਲ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਇਨ ਪਲ ਮੈ ਲ
ਯੋ ਰਿਝਾਈ ॥ ਕਿਟ ਚੰਡ ਜਿਹ ਚਰਨ ਸਮਾਈ ॥ ੨੩੩ ॥ ਤੈਸੇ ਕਾਲੀ ਭੁਰ
ਤ ਰਿਝੈ ਹੈ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਨ ਸੰਕ ਕੈ ਹੈ ॥ ਯੈ ਬਤੀਆਂ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸਿਖ ਕੈ ਹੈ
॥ ਅੰ ਲੋਗਨ ਕਾ ਸੰਭੁਮ ਦੈ ਹੈ ॥ ੨੩੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥
ਜਪੈ ਰੈਨ ਦੇਸੀ ਮਹਾ ਚੰਡ ਮਾਈ ॥ ਜਲੀ ਅੰਥ ਲੀਜੋ ਤਜਾ ਕੀ ਸਮਾਈ ॥
ਮਧੀ ਕੀਟ ਹੰਤੀ ਅਨੰਤੀ ਅਪਾਰੀ ॥ ਸਬੈ ਬਿਸਟ ਏਸੇ ਦਿਪੈ ਜੋ ਨਿਹਾਰੀ
॥ ੨੩੫ ॥ ਭੁਹੀ ਮਾਹਖੇ ਸੰ ਮਹਾ ਦੈਤ ਹੰਤੀ ॥ ਬਿਨ੍ਹਾ ਚਾਮ ਰਿਛੁ ਪਿਗਾਛੀ
ਉਤੀਤੀ ॥ ਭੁਹੀ ਜੇਗ ਜੁਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ਜਅੰਤੀ ॥ ਸਭੈ ਮੱਧਿ ਰਾਜੈ ਸਦਾ ਦੈ
ਨਿਰੰਤੀ ॥ ੨੩੬ ॥ ਭੁਹੀ ਭੁਤ ਨੇ ਸੁਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਗਮਨ ਬਿ
ਗਮਨ ਹੁੰਕੀ ਸੁਧਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰਮੁਹੰਤੀ ਚੰਡੀ ਮੁੰਡ ਘਾਰੀ ॥ ਫੁਰੀਤੀ ਰੋਤੋ ਪ੍ਰ

ਗਦਾ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਰੀ ॥ ੨੩੭ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਸਬੈ ਜੀਵ
 ਜੀਤਿ ਧਰਾ ਬਸੋ ਮਸਾਜੀ ॥ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਹੈ ਕੈ ਪਤੀ ਲੋਕ ਪਾਯੋ ॥ ਤੁਹੀ ਮੰਛ
 ਕੰਛ ਤਨਿ ਧਾਰ ਆਯੋ ॥ ਤੁਮੈ ਸੂਰ ਚੰਦ ਦਿਜੀ ਆਵਤਾਰੀ ॥ ਕਿਧੈ ਚਾਰ
 ਬੀਸੀ ਖਿਲੀ ॥ ਤੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਸਭੈ ਤੋਰ ਮੱਧੀ ਸਦਾ ਤੂੰ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਹਨੁ ਸੇਵ
 ਬੀਜੀ ਬਰੇ ਜੇ ਕਰਾਲੀ ॥ ੨੩੮ ॥ ਬਰੇ ਸੁਭ ਨੈ ਸੁਭ ਦਾਨ ਕਰੇ ਗੀ ॥ ਪੁਰੀ
 ਜੋਨ ਚੰਦਾਂ ਜਿਤੀ ਧਾਰ ਜੇ ਗੀ ॥ ਨਹੀ ਸਿੰਧ ਬਰੇ ਨ ਆਗੀ ਜਗਾਏ ॥ ਟੁਹੈ
 ਬੀਰ ਬਾਂਕੇ ਮਯਾ ਤੇ ਖਪਾਏ ॥ ੨੪੦ ॥ ਤੁਯੈ ਕੋ ਪਖੰਡੇ ਅਖੰਡੇ ਰਜਾਣੀ ॥ ਨ
 ਹੀ ਭੂਮ ਆਏ ਗਏ ਤੇਜ ਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨੈ ਤੋਰ ਪਾਵੇ ਗਹੇ ਕੰਜ ਆਈ ॥ ਸਭੈ
 ਇਛੁ ਤਾਕੀ ਮਯਾ ਤੇ ਪੁਜਾਈ ॥ ੨੪੧ ॥ ਨਿਪੰਜ ਯੇ ਸੂਰ ਥੀ ਟੁਹੈ ਬੈਸ ਜਾਨੈ
 ॥ ਮਨੀ ਬਾਕ ਆਛੇ ਧਰੇ ਮਧਿ ਕਾਨੇ ॥ ਭਈ ਪੂਰ ਇਛੁ ਬਰੇ ਬ੍ਰਹ ਪਾਯੋ ॥ ਜ
 ਬੈ ਦਯੋ ਸਰੈ ਨ ਮਯਾ ਗੀਤ ਗਾਯੋ ॥ ੨੪੨ ॥ ਸੁਰੈ ਜੈ ਸਰਾ ਟੰਗਾਏ ਰਾਜ
 ਪਾਏ ॥ ਜਹਾ ਦੈਤ ਦੇਖੀ ਰਣਿ ਸੇਖ ਪਾਏ ॥ ਸਬੈ ਮਾਰਿ ਕੂਟਿ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਕੀ
 ਨੇ ॥ ਨਿਜੀ ਦਾਸ ਜੁ ਕੋ ਗਏ ਰਾਜ ਦੀਨੇ ॥ ੨੪੩ ॥ ਪਨਿ ਦੇਵ ਸਾਰੀ ਪੁਰੀ ਲੈ
 ਬਸਾਏ ॥ ਤਿਨੈ ਗੀਤ ਨਾਦਿ ਸੁਬਾਜੇ ਬਜਾਏ ॥ ਕਿਧੈ ਸੂਪ ਦੀਪ ਕਰੈ ਨ
 ਦਨੀ ਕੋ ॥ ਭਯੋ ਸੂਖ ਭਾਰੇ ਗਏ ਦੁਖ ਜੀ ਕੋ ॥ ੨੪੪ ॥ ਮਨੈ ਲੋਕ ਲੋਕੀ ਜਸੀ
 ਮਾਤ ਛਾਯੋ ॥ ਤੁਝੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੀਸੀ ਛੁਤਿ ਲੈ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਧਨੀ ਧਨ ਗਾਵੈ ਦਿਵੀ
 ਦੇਵ ਨਾਰੀ ॥ ਬਰੇ ਸੂਖ ਪਾਯੋ ਪੁਰੀ ਮਧਿ ਸਾਰੀ ॥ ੨੪੫ ॥ ਇਮੈ ਲੈ ਸਤੋਤੈ
 ਪਠੈ ਮਾਤ ਚਾਰੀ ॥ ਜਿਤੇ ਗਮਨ ਬਿਗਮਨ ਹੂਤੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਅਨੀ ਭੈ ਜੁ ਪਾ
 ਠੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਹਾ ਗੀ ਮਜੀ ਕੀ ਸਭੈ ਜੈ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੪੬ ॥ ਰਿਖੀ
 ਜਾਹਿ ਦੇਵੀ ਨਹੀ ਅੰਤ ਪਾਵੈ ॥ ਘਨੇ ਗ੍ਰਿਥ ਚਾਰੀ ਦਿਨੈ ਰੋਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਜੀ
 ਸੇ ਸਕੁੰਭੀ ਮੁਨੀ ਜੈ ਸਬਾਰੀ ॥ ਸਭੈ ਨੇਤ ਨੇਤੀ ਮਯਾ ਕੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੪੭ ॥

ਟੁਹੈ ਜਾਨ ਦੇਸੀ ਜਬੈ ਤੀਰ ਆਯੋ ॥ ਤੁਥੈ ਬਿੱਪਰਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਛੁ
 ਭੇਟ ਕਾਲੀ ਰਖੋਗੇ ਤਾਰੀ ॥ ਬਿਨ ਅੰਸ ਲੀਨੇ ਰਹੈ ਗੰਨ ਸਾਰੀ ॥ ੨੪੮ ॥
 ॥ ਕਿਤੇ ਲੈ ਮੁਰੀਦ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀਸ ਗਾਏ ॥ ਤੁਥੈ ਬਿੱਪਰਾਇ ਨੈ ਬਚੈ ਯੈ ਸੁਨਾਏ ॥
 ਸਿਖੀ ਸੀਸ ਦੀਨੇ ਇਨੈ ਰਾਜ ਹੋਈ ॥ ਸੁਯੀ ਅੰਸ ਬਿੰਦ ਬਲੀ ਬੋਰ ਜੋਈ ॥
 ੨੪੯ ॥ ਜਿਸੈ ਰਾਜ ਤੇਜੀ ਦੀਓ ਆਪ ਜਾਨੇ ॥ ਤਿਸੀ ਸੀਸ ਪੂਜੀ ਮਾਯਾ ਦੇਵ
 ਠਾਨੇ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਵਾਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ ॥ ਹਮੁ ਕਾਜ ਬਿੰਦ ਨਹੀ ਯੈ ਕਰਾ
 ਈ ॥ ੨੫੦ ॥ ਸੁਨਾਈ ਸਹੀ ਪੰਥ ਕਾਜੀ ਪਛਾਨੇ ॥ ਇਤੇਏ ਉਪਾਇ ਮੁਝੈ ਯੈ
 ਕਰਾਨੇ ॥ ਇਹੈ ਮੋਰ ਇਛਾ ਨਹੀ ਅੰਨ ਕਾਈ ॥ ਸੁਨੈ ਬਿੱਪਰਾਜੀ ਲਿਜੈ ਚਿਤ
 ਲਾਈ ॥ ੨੫੧ ॥ ਗਉ ਸੰਤ ਕਾਜੀ ਬਡੁ ਪੁੰਨ ਧਾਰੀ ॥ ਇਹੈ ਜਾਨ ਲੀਜੈ ਦਿ
 ਜੀ ਆਵਤਾਰੀ ॥ ਪੁਨੈ ਖੰਗ ਕੇਤੀ ਮੁਝੈ ਯੈ ਸੁਨਾਯਾ ॥ ਵਹੈ ਕਾਜ ਕੀਨਾ ਇਤੇ
 ਦੇਸ ਆਯਾ ॥ ੨੫੨ ॥ ਬਿਨ ਨਾਥ ਆਗਮ ਨਹੀ ਕਾਮ ਕੀਨਾ ॥ ਜੇਉ ਤਾਸ
 ਭਾਖੇ ॥ ਵਹੈ ਸੀਸ ਲੀਨਾ ॥ ਪੁਨੈ ਬਿੱਪਰਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਮਾ ਸੋਇ
 ਤੁਨੈ ਪੁਜੇ ॥ ਹੈ ਸੁਆਈ ॥ ੨੫੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਰਹੈ ਅੰਸ ਬਾ
 ਨਾ ॥ ਅੰਗੁ ਲੀਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਜਪੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਈ ॥ ਜਪੀ ਜੈ ਸੁਆਈ ॥ ੨੫੪ ॥
 ਮੁਅੰਤਰ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁਧੈ ਹੈ ਕੁਨਾਰੇ ॥ ਸਬੈ ਆਪ ਜਾਨੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਨ ਛਾਨੇ ॥ ੨੫੫ ॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋ ਆਗਮ ਬਰਭਾਰੀ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਸਕੈ ਨ ਤਾਹਿ ਨਿ
 ਹਾਰੀ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਰਹੈ ਆਪ ਇਹ ਬਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਚਿਤ ਚਿਤ ਮਾ
 ਹੀ ॥ ੨੫੬ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਕੋਨ ਸਿਖਾਵਨ ਜੇਗਾ ॥ ਸਭ ਜਾਨਤ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਜਿਤ ਕ
 ਪੁਯੇਗਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਕੋਨ ਬਾਤ ਹੈ ਛਾਨੀ ॥ ਤੁਦਪ ਬਰਨੇ ਅਲਪ ਕਹਾਨੀ ॥
 ੨੫੭ ॥ ਘੋਰ ਸਬਦ ਧਰ ਚਾਲ ਜਨੈ ਹੈ ॥ ਮਾਯਾ ਕੋਟ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਰਹੈ ਕੋ ਹੈ ॥ ਨਿ
 ਰਭੈ ਅਚਲ ਪਾਵ ਦ੍ਰਿੜ ਠਾਨੀ ॥ ਪੜੈ ਮੰਤ੍ਰ ਸੀ ਮੁਖ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੨੫੮ ॥

ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਬਿਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਐਰ ਬਚਨ ਜਿਨ ਬਦਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਲਖ
 ਪਭੇਦ ਦਿਜ ਬਰਕਹ ਦਯੋ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਦੀਨ ਦਯਾ ਨਿਧ ਲਯੋ ॥ ੨੫੯ ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੰਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਦਿਜ ਤੁਲੇ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ਰਾਜਤ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਬਲੈ ॥ ਸੰਤ ਸਿਰ ਮਣਿ ਅਤ ਬਰ ਬਲੈ ॥
 ੨੬੦ ॥ ਕਬਿਯੋ ਬਾਹੁ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਰਨਰ ਦੇਵ ਮੁਨੀ ਸਮਣ
 ਨਾਗ ਅਸੁਰ ਜੋਹੋਇ ॥ ਕਾਲੀ ਅਗਮ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਧੀਰਨ ਧਰ ਸੀਕੋ
 ਇ ॥ ੨੬੧ ॥ ॥ ਸੁਏਯਾ ॥ ॥ ਨਿਰਤਤ ਪੈ ਚਰ੍ਹਿ ਉਰ ਪਿਸਾਚ ਸੁਭੁਤ
 ਸਿਫ ਬਹੁਤਾ ਤਿਪੁਕਾਰੈ ॥ ਰੋਲਤ ਪੈ ਗਣ ਪੁੰਜ ਸੁਜੋਗਨ ਕਾਕ ਕਰਾ
 ਲ ਕਰੈ ਧੁਨ ਸਾਰੈ ॥ ਰਾਜਤ ਪੈ ਉਤ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਜਿਸੈ ਜਗ ਗਾਵਤ ਪੈ
 ਨਰਨਾਰੈ ॥ ਹੋਇ ਅਰੋਲ ਜਪੈ ਗੁਣ ਅਚੁਤ ਕਾਲ ਜਨੀਨ ਪਿਤਾ ਅਸਧਾ
 ਰੈ ॥ ੨੬੨ ॥ ॥ ਪੈਨ ਪ੍ਰਚੰਤ ਚਲਿਯੋ ਪ੍ਰਥਮੇ ਧਰਿ ਘੋਰ ਘਾਟ ਚਰ੍ਹਿ ਉਰ ਘੁ
 ਰਾਈ ॥ ਨੀਰਦਾ ਸਿੰਧ ਸੁ ਬਿੰਦ ਗਿਰੇਵਰ ਭੁਮ ਅਕਾਸ ਮਹਾ ਬਹਰਾਈ ॥
 ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਮਹੇਸ ਪਿਥੀ ਪਤਿਕਾਂ ਪਤ੍ਰੈ ॥ ਮਨ ਸੋਕ ਬਢਾਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧ
 ਆਗਮ ਕਾਲ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਚੰਦ ਹਲੋਕਨ ਚਾਲ ਜਨਾਈ ॥ ੨੬੩ ॥ ਉਰ
 ਧਕੇ ਜੁਤ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕੇ ਧੁਨ ਕੈ ਜਨ ਪੱਬ ਸੁਖ ਬਉਰਾ ਨਿਯੋ ॥ ਕਾਂਪ ਦਿਸਾ ਸੁ
 ਦਹਲ ਭਯੋ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸੰਤ ਪੁਲੈ ਘਨ ਮਾਨਿਯੋ ॥ ਧੀਰਜ ਧਾਮ ਅਰ
 ਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਸੇਭੁਤ ਜਯੋ ਮਨ ਸੰਤ ਪਛਾਨੋ ॥ ਨੀਰਦ ਜਯੋ ਧੁਨ ਸੀਮੁ
 ਖਕੈ ਨਿਜ ਜੈ ਜਗ ਮਾਤ ਅਭੇਦ ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ੨੬੪ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਮਾਲ ਬ
 ਮੈ ਮੁਖ ਜੁਲ ਬਿਸਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾਂ ਛੁਬਿਛਾਈ ॥ ਛੁਟੈ ਰੈ ਬਾਲ ਬਖਾ
 ਲ ਲਏ ਕਰ ਸਾਮ ਸਰੂਪ ਲਖੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਬਾਂਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਹਾਨ
 ਦਿਪੈ ਬਰਜਾਤਨ ਸੁੰਤ ਕੀ ਸੈਨ ਖਪਾਈ ॥ ਜੈ ਜਗ ਮਾਤ ਪ੍ਰਤੱਛ ਭਈ ਇ

ਮਸੀ ਮੁਖਲੈ ਬਰਦਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੬੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬਰੰ ਬਹੁ ਮਾਤਾਤ
 ਬਕਹਾ ਜੇ ਭੁਮ ਬਾਪ ਚੀਤ ਮਹਾਰਾ ਮਨ ਮਾਨਿਕ ਮੁਕਤਾ ਧਰ ਰਾਜਾ
 ॥ ਹੀਰ ਕੰਚਨ ਬਿੰਦ ਸਮਾਜਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਗਦ ਗਦ ਭੁਯੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਸੈਂਕਹ ਬਚਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਮਯਾਇ ਹ ਕਿਰਪਾ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਖ
 ਝਗ ਪਾਨ ਦਾਹਨ ਮੁਹ ਦੀਜੈ ॥ ੨੬੭ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਬਿਜੈ ਹੋਇ ਜਗ ਮੇਰੀ ॥
 ਅਸੁਰ ਮਲੇਛ ਮਾਰਿ ਕਰ ਦੇਰੀ ॥ ਖ ਝਗ ਪਾਨ ਕਹ ਨਿਸਦਿਨ ਧਮਾਉਂ ॥ ਤੇ
 ਰ ਚਰਿਤ ਰੈਨ ਦਿਨ ਗਾਉ ॥ ੨੬੮ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤ ਸੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸੁ
 ਖੀ ਬਸੈ ਆਲਮ ਇਹ ਸਾਰਾ ॥ ਚਰਨ ਨਰੈ ਤਿਹਾਰੇ ਚਿਤਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ
 ਹੁਇ ਅਨਗਨ ਤੈ ਬਿਤਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ਸਿਤਨ ਜੀਤ ਹਮੈ ਕੋਈ ਜਾਈ ॥ ਦੇਗ
 ਤੇਗ ਹੈ ਬਿਜੈ ਬਨਾਈ ॥ ਪੰਥ ਮਲੇਛਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਪਲਮੈ ਹੋਇ
 ਸਰਬ ਹੀ ਛਾਰਾ ॥ ੨੭੦ ॥ ਏਵ ਜੰਤ ਕਹਿ ਮਾਤ ਭਵਨੀ ॥ ਬਰਦੈ ਭੁਈ
 ਲੋਪ ਜਗਗਨੀ ॥ ਜਹੁਤਹ ਸਰਬ ਸੁਭਟਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭੁਯੇ ਸ
 ਬਦ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ਐ ਬਰਪਾਇ ਦੇਵ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਭ
 ਯੇ ਬਦਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੇਕੰਠ ਲਗਾਈ ॥ ਸੀ ਸਧਾਰ ਉਰ ਸਾ
 ਬ ਮਿਲਾਈ ॥ ੨੭੨ ॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਜਿ ਭੁਯੇ ਮਨ ਮੈ ਬਰਤਾ
 ਸੁਖ ਕੋ ਪੁਰੁ ਆਪ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਿਦਾਰ ਦਿਪੈ ਬਰਕਾ ਉਪਮਾਤਿ
 ਹ ਕੀ ਕਾਬਿਠਾਨੈ ॥ ਕੰਚਨ ਬਾਰ ਸਸੀ ਰਵ ਕੇ ਸਰ ਯਾਤਨ ਜੇਤ ਅਭੁਤ ਬ
 ਖਾਨੈ ॥ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਸਰੂਪ ਭੁਯੇ ਗੁਰਯੈ ਬਰਪਾਇ ਸੁਦੇਵ ਨਿਧਾਨੈ ॥
 ੨੭੩ ॥ ਲੋਗ ਤਲੈ ਸੁਚਲੈ ਸੁਨ ਕੋ ਭੁਕ ਜਾਇ ਅਭੁਤ ਦਿਦਾਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ਸਿੱਖ ਸੁਖਾਇ ਜਨਾਇ ਕ ਜੇਤ ਕ ਆਨਦ ਕੈ ਸਬੰਧੀ ਸੁਸਿਧਾਰੇ ॥ ਹੋਤ ਜੈ
 ਕਾਰ ਭੁਯੇ ਤਿਹਾਰ ਉਰ ਹ ਕੰਨ ਕਬੀ ਮੁਖ ਸੇਭ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੇਸ ਗਨੇਸ

ਲਿਖੈ ਨਿਜ ਅੰਕਿਨ ਤੱਦ ਪਾਵਤ ਨਾਹਿ ਸੁਪਾਰੇ ॥ ੨੭੪ ॥ ਏਕ ਸੁਹਾਥ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੁਸਰ ਮੱਧਿ ਕਮਾਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਆਯੁਧ ਅੰਗ ਸ
 ਰੂਪ ਸਜੇ ਨਿਜ ਤੋਂ ਦਿਜ ਆਸਿਖ ਆਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜੋ ਜਗ ਮਾਤ ਪੁਤ
 ਛੁੱਟਈ ਵਹੁ ਛੋਰ ਕਥਾ ਬਰਨੇ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਕਰੁਨ ਨਿਧ
 ਅਚੁਤ ਛੋਰ ਦਿਜੈ ਸੁਕਥਾ ਸਮਝਾਈ ॥ ੨੭੫ ॥ ਭੂਮ ਸੁਮੱਧਿ ਸਬੁਧ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਪਾਠ ਅਖੰਤ ਕਰੰਤ ਬਨਾਈ ॥ ਪੱਬ ਹਲੇ ਦਹ ਲੇ ਜਨ
 ਬਮੋ ਮ ਸੁਘੋਰ ਘਟ ਚਲ ਭੂਮ ਜਨਾਈ ॥ ਨਿਰਤ ਤੂਤ ਪਰੇਤ ਪਰੀ
 ਗਣ ਭੈਰਵ ਜੁਗਣ ਪਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਆਨ ਪੁਤ ਛੁੱਟਈ ਤਨ
 ਕਾਂਤ ਪ੍ਰਭਾ ਬਰਨੀ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ੨੭੬ ॥ ਯੈਯਾ ॥ ਮੁੰਡਿਨ ਮਾਲ ਬ
 ਘਾਲ ਧਰੇ ਗਰਜੁ ਲ ਬਿਜਾਲ ਬਮੈ ਮੁਖ ਚਾਰੀ ॥ ਆਹਿ ਦਿਸਾਨ ਅ
 ਭੂਤ ਧਰੇ ਭਟ ਆਯੁਧ ਚਾਂਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਪਾਰੀ ॥ ਖੱਪੁ ਧਰੇ ਜੁਗ ਹਾ
 ਬਨ ਭੀਤਰ ਸਿਆਮ ਸਰੂਪ ਦਿਪੈ ਬਿਕਰਾਰੀ ॥ ਮਹਿਖ ਅਜੈ ਸੁਮਲੇ ਛ
 ਨ ਕੇਤਨ ਭੁੱਛ ਮਯਾ ਇਹੁ ਭੇਟ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੨੭੭ ॥ ਐਰ ਸੁਭੇਟ ਜੁਜੇ ਗਹ
 ਤੀ ਅਰੁ ਭੁੱਛ ਨ ਕੀ ਸਭਹੀ ਮਮ ਦੀਨੀ ॥ ਮਾਂਗ ਲਯੇ ਜਨ ਇੱਛਤ ਜੇ ਬ
 ਰਦੇਟ ਮਯਾ ਕਰੁਨ ਬਰਕੀਨੀ ॥ ਦੇਖਤ ਮੇਰ ਅਲੇਪ ਭੁਈ ਕਰਦੈ ਕ
 ਰਤੇਗ ਅਭੂਤ ਨਵੀਨੀ ॥ ਰੋਨ ਦਿਨ ਮੁਰਸੀਗ ਬਸੇ ਅੰਗ ਜਾਗਤ ਗੁ
 ਰਨ ਬੇਦਨ ਚੀਨੀ ॥ ੨੭੮ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਗ
 ਯੋਯੈ ਅਸਿਖ ਮੁਖ ਬਚੁਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਆਗਮ ਕਾਲੀ ਕੇ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਧੀਨ ਧੀਨ ਦਿਜ ਤੋਂ ਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ੨੭੯ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਸੁਧਰਨ ਮਝਾਰੀ
 ॥ ਭੂਮ ਸਮ ਐਰ ਨ ਕੇਇ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਕਿੰਨ ਰਜਛੁ ਸੁਜਾਨਹਾ ॥
 ਅਸੁਰ ਨਾਗ ਪਤਿ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ੨੮੦ ॥ ਆਜ ਲਗੇ ਦਿਪਲੀ

ਇਹ ਮਾਹੀ ਅਸਭਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਲ ਕਾਨਹੀ ॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਦਿਨੇ ਸਸਮਾ
 ਨਾ ॥ ਬਰਨ ਬਿਰੰਚ ਬਿਸਨ ਬਿਧਨ ਨਾ ॥ ੨੮੧ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਨਰ ਪਤਿ
 ਅਟਤਾਰੀ ॥ ਮੋਨੀ ਨਾਥ ਸਿਧ ਬਤ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰ ਅਤਿ ਕਸਟ ਕਾਲ ਕਾ
 ਧਾਵੈ ॥ ਬਿਦਮਾਨ ਦੇਖਨ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੨੮੨ ॥ ਕਲ ਮਾਹਿ ਦਰਸਨ ਤੇ
 ਕਹ ਭੁਯੋ ਤੇ ਸਮ ਅਟਰਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ਜਯੋ ॥ ਤੈ ਕੁਲ ਕਲ ਸਦੀਪ ਅ
 ਟਤਾਰੀ ॥ ਜਾ ਪਰਕਿ ਪਾਚੰਛੁ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ੨੮੩ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ
 ॥ ਪੁਨੰ ਬਿਪ ਗਾਈ ॥ ਭਲੀ ਬਤ ਰਾਈ ॥ ਹੁਤੀ ਤੇਰ ਚਾਹਾ ॥ ਭਈ ਪੂਰ
 ਆਹਾ ॥ ੨੮੪ ॥ ਕੋਰੇ ਕਾਜ ਸੇਈ ॥ ਨਿਜੀ ਇਛੁ ਜੇਈ ॥ ਤਲੈ ਕੋ ਪਾਨਾ ॥
 ਦਿਜੈ ਦਾਨ ਨਾਨਾ ॥ ੨੮੫ ॥ ਪੁਰੀ ਨੀਦ ਆਏ ॥ ਜਯੀ ਗੀਤ ਗਾਏ ॥ ਕਰ ਯੋ
 ਦਾਨ ਆਈ ॥ ਰਿਧੀ ਸਿਧ ਜਾਈ ॥ ੨੮੬ ॥ ਅਤਿਲ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤ
 ਅਤੀਤ ਸੁਬਿੱਪ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ਮੁਹਰ ਰੁਪਾ ਬਾਟੇ ਦਰਬ ਮੰਗਾਇ ਕੈ
 ॥ ਪਾਇ ਸਬੈ ਜਥ ਜੋਗ ਸੁਮੇਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਹੋ ਨਿਰਖ ਪੂਰੁ ਕਹ ਚਿਰ ਸੁਮੇਰ
 ਰੁਗਾਇਯੋ ॥ ੨੮੭ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਪਾਰਸ ਧੋਨ ਸੁਮੇਰ ਸੁਰੀਤ ਰਚਿੰਤਤ
 ਹੈ ਮਨ ਚਿੰਤ ਬਢਾਈ ॥ ਜਾਇ ਦੂਰੀ ਮਣ ਚਿੰਤ ਕਹੀ ॥ ਪੁਨ ਭਾਸ ਭਰੀ ਮਨ ਸੇ
 ਕਜ ਨਾਈ ॥ ਬੋਲ ਅਨਾਥ ਸਦੀਨ ਨ ਕਉ ਗੁਰ ਹੈ ਜਿਨ ਬਾਂਟ ਹਮੈ ਬਹੁ ਭ
 ਈ ॥ ਘਾਰ ਦਕੈ ਤਨ ਛੇਦ ਪਰੋ ਪਨ ਸੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਦਾਨ ਲਖਾਈ ॥ ੨੮੮
 ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਜਸੀ ਇਛੁ ਜੇਈ ॥ ਨਰੇ ਪਾਵ ਸੇਈ ॥ ਨਰੇ ਨਾਰ
 ਆਵੈ ॥ ਧਨੰ ਧੀਨ ਗਾਵੈ ॥ ੨੮੯ ॥ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਤ ਅੰਸੀ ॥ ਕਥੈ ਕੌਨ ਤੈ ਸੀ ॥
 ਸੁਨੀ ਸਰਬ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਦੇਵੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ੨੯੦ ॥ ਜਥਾ ਮੱਤਿ ਗਾਈ ॥ ਕ
 ਥਾ ਚਿੰਤ ਲਾਈ ॥ ਸੁਮੰਯਾ ਕਹਾਨੀ ॥ ਬਰੰਬ ਮੁਹ ਦਾਨੀ ॥ ੨੯੧ ॥ ਸੁਨੇ
 ਮੰਰ ਆਗੇ ॥ ਸਬੈ ਪ੍ਰਮ ਪਾਗੇ ॥ ਦਸਮੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਕਛੁ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੨੯੨

ਤੇਟਕਛੰਦਾ। ॥ ਜਿਹਭਾਂਤਿ ਮਸੰਦਹਨੇ ਸੁਰਹੀ ਮਧਿ ਧਿਆਇ
 ਦਸੇ ਕਹਹੇ ਅਬਹੀ। ਕਛੁ ਕੋਪ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਮੈਂ ਧਰਯੋ। ਜਿਮਨਾ ਸਮਸੰਦਨ
 ਕੋ ਕਰਯੋ। ੨੮੩॥ ਜਿਹਭਾਂਤਿ ਸੁਧਾਇ ਦਸਮ ਗਿਣੇ। ਅਬ ਚਾਹ
 ਤੇ ਦਸ ਏਕ ਭਨੇ। ਜਿਹ ਭੁਲ ਭਈ ਕਟ ਸੇਧ ਧਰੇ। ਇਸ ਬਾਲ ਕਪੈ
 ਜਿਨ ਕੋਪ ਕਰੇ। ੨੮੪॥ ਨਹੀ ਪੰਡਿਤ ਮੈਨ ਗੁਨੀ ਕਬਿਨਾ। ਗੁਰ ਬਾਲ
 ਕ ਜੀਟ ਪਰੇ ਸਰਨਾ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹੀ ਜੁ ਕਥਾ। ਗੁਰ ਦੀਨ ਦ
 ਯਾਲ ਕੀ ਜਾਨ ਜਥਾ। ੨੮੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਥਾ ਜਿਮ ਜਗ
 ਤ ਮੈਂ ਗਾਵਤ ਗੁਨੀ ਸੁਧੀਰਾ। ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਨਨ ਕਰੀ ਤੈ ਸਭਾਂਤਿ
 ਇਨ ਕੀਰਾ। ੨੮੬॥ ਇਤਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਕਾਲੀ ਆਗਮਨ
 ਬਰਨਨੀ ਦੇਵੀ ਪੁਜ ਮਹਾਤਮੇ ਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤੀ। ੧੦॥
 ਅਫਜੂ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦਸਮ ਧਿਆਇ ਜੋ ਬਰਨਯੋ ਗੁਰ ਪੁ
 ਰਨ ਪਰਤਾਪਾ ਬਹੁਰ ਏਕ ਦਸਮੀ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਸਕਲ ਜਨ ਆਪਾ। ੧
 ॥ ॥ ਭੂਲਨਾ। ॥ ਅਲਖ ਅਨਭੇਦ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧੀ ਪੁਜ ਕੈ
 ਰੰਤ ਜਬ ਧਾਮ ਆਏ। ਦਾਨ ਬੇਦਾਨ ਜਨਮਾਨ ਕੇਤਾ ਦੀਯੋ ਜਾਸਕੈ ਅਤਿ
 ਕਿਨਹੂੰਨ ਪਾਏ। ਦੇਸ ਪਰ ਦੇਸ ਮੈਂ ਖਬਰ ਕੇ ਲੇਤਹੀ। ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ
 ਦਾਸ ਧਾਏ। ਧਾਰ ਕੈ ਕੇਸ ਹਜੂਰ ਸਿਰ ਆਵਣਾ ਲਿਖੇ ਤਿਨ ਨਾਥ ਕੇ
 ਜਾਇ ਖਾਏ। ੨॥ ਪਾਛ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤਾਰ ਮੈਂ ਸਾ ਕੀਯੋ ਰਹੈ ਅਬ ਖਾ
 ਲਸਾ ਖਾਸ ਕਾਰੀ। ਸੋਧ ਸਰਕਾਰ ਦਰਬਾਰ ਕੋ ਸੋਧ ਕੈ ਸੰਗਤਾ ਸੋਧ
 ਲੀਜੈ ਪਿਛਾਰੀ। ਦੁਸਟ ਮਤਿ ਮੰਦ ਮਾਸੰਦ ਏ ਮੂੜ ਪੈਂ ਕਰਤ ਸਾਰੀ ਕਤਾ
 ਅਧ ਕਭਾਰੀ। ਖਾਇ ਨਿਜ ਪੁਜ ਕੀ ਲੱਛਮੀ ਅਧਿਕਹੀ ਗਈ ਪੈ ਮਤਿ ਇ
 ਨ ਕੀ ਸੁਮਾਰੀ। ੩॥ ਪੁਜ ਕੀ ਅੰਸ ਬਿਧੁ ਸਨਰ ਕਰਤ ਪੈ ਖਾਤ ਪੈ ਜਾਨ

ਸੋ ਅਧਿਕ ਪਮਾਰੀ ਭੁਜਨ ਬਿਨਟਹਲ ਇਹ ਗੁਣ ਨਹੀ ਕਰਤ ਹੈ ਦੇਤ
 ਹੈ ਮੱਤ ਸਤੁ ਕੀ ਸੁਮਾਰੀ ਸਤੁ ਅੰਤੀਨ ਮਹਲਾਨ ਲਗ ਜਾਨੀ ਯੈ ਇਨੇ
 ਹੈ ਪੁਜਨਿ ਜਲਈ ਸਾਰੀ ਇਸੀ ਤੇ ਅਧਿਏ ਗਨਤ ਜੜੁ ਭਏ ਹੈ ਕਿਸੁ ਕੀ
 ਬਾਤ ਨਹੀ ਗਨਤ ਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸੰਤੁ ਸਿਖ ਸਾਧ ਕਾ ਕਹਾ ਕਬਿ ਮਾਨ ਹੈ ਨ
 ਹੀ ਇਹ ਕਰਤ ਮੁਖ ਮੁਰ ਉਚਾਰੀ ਅੰਸ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤ ਰਜੁ ਨਿਜ ਮਨੈ
 ਤਟਨ ਕੇਨ ਸਕੀ ਕਰਤ ਤਮਾਰੀ ਧਰੀ ਨਿਜ ਬੁਧ ਕੇ ਮੱਧਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂ
 ਨਹੀ ਅੰ ਕਿਸੀ ਕੇ ਤੀਰ ਸਾਰੀ ਕਿਤ ਕਪੁਨ ਦਿਟ ਸਜੇ ਬਿਤੇ ਇਸ ਭਾਂਤ
 ਸੋ ਸੁਨੀ ਤਬ ਸਾਖ ਅੰਸੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਸੀਦ ਬਾਈ ਸਜੇ ਦੇਸ ਦੇਸ
 ਨ ਕੇ ਜਾਤ ਫੈ ਸੰਗਤ ਬੀਚ ਧਾਈ ਅਧਿਕ ਜੇ ਮੇਲ ਕੀ ਚੀਜ ਨਿਜ ਲਮ
 ਫੁਹੀ ਆਪਨੇ ਦੇਤੁ ਗਿਹ ਮੱਧਿ ਜਾਈ ਹੀਰ ਮਨਿ ਮਾਨ ਕੀ ਚੀਰ ਅਮੇਲ ਕੀ
 ਜਾਸ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਅਧਿਕ ਤਾਈ ਨਾਰਿ ਸੁਤ ਤਉਨ ਕੇ ਓਢ ਧਨ ਖਾਵਹੀ
 ਗੁਰੁ ਗਿਹ ਦੇਤੁ ਨ ਕਛੁ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਸੁਤਾ ਸੁਪੁਤਤ
 ਉਨ ਕੇ ਹਜਰ ਓਢ ਆਵਹੀ ਨਿਹਾਰਿ ਨਾਰ ਮਾਨ ਸੰਤਿ ਨੈ ਕਿਧੈ ਅਲਾਵ
 ਹੀ ਕੋਹੋ ਕੋਹਾਤੇ ਆਇਓ ਬਸੰਨ ਚਾਰ ਭੂਖਨੀ ਬਿਲੋਕ ਜਾਨਈ ਛਨੀ
 ਮਿਟਿ ਤਨੇ ਕਦੁ ਖਨੀ ॥ ੭ ॥ ਉਚਾਰ ਅੰਸ ਬਾਤ ਕੇ ਸਭੈ ਜੁ ਮੇਨ ਪਾਰਹੀ ਬਿ
 ਨ ਜੋ ਕੋ ਪਨਾ ਬਕੇ ਕਛੁ ਨ ਸੋ ਬਿਚਾਰਹੀ ਸੁਨੀ ਕਥਾ ਸੁਏ ਕਯੋ ਮਸੀਦ
 ਦੇਇ ਜਾਨੀ ਐ ਮਨੇ ਸੁਇਸ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪੁਜ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ੮ ॥ ਅਭਿਲ
 ॥ ਮੈਯਾ ਅੰਰ ਸੁਚੈ ਯਾਨਾ ਮਦੁ ਹਾਨ ਕੇ ਦੋਨੋ ਬਰੇ ਧਨਾਦ ਸੁਫੀਰ
 ਜਹਾਨ ਕੇ ਸਤੁ ਪੂਰਬ ਕੀ ਕਾਰ ਭੇਟ ਲੈ ਆਵਹੀ ਹੋਤੁ ਛ ਮਾਤ ਕਛੁ ਦੇਤੁ
 ਸਰਬ ਨਿਜ ਖਾਵਹੀ ॥ ੯ ॥ ਪਟ ਫੇਕਾਸੀ ਗਾਜੀ ਪੂਰ ਮੈ ਜਾਨਿਯੈ ਗਾ
 ਜ ਮਹਲ ਮੁਗੀਰ ਕਿਧੈ ਸੁਪੁ ਮਾਨਿਯੈ ਦੁਕੇ ਅੰ ਮਖ ਸੁਦਾਵਾਦ ਸੁਜਾ

ਵਹੀਯੋ ਸਰਬ ਬੰਗਾਲਾ ਕਾਰਭੇਟ ਲੈ ਆਵਹੀ ॥੧੦॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਤ
 ਛੇਦਾ ॥ ॥ ਇਕੈ ਸਿਖ ਕੋ ਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟ ਸਾਗੀ ॥ ਪਠਿਯੋ ਏਕ ਥਾਨੀ ਕਿਧੈ
 ਲੈ ਹਜਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਚਾਰ ਮੋਤੀ ਬਡੀ ਕੀ ਮਟਾਰੇ ॥ ਸੇ ਪਾਸੀ ਮਸੀਦੀ ਪਰੇ ਦੀ
 ਨ ਭਾਰੇ ॥੧੧॥ ਕਹਾ ਲੈ ਹਜੂਰੀ ਮੁਝੇ ਭੇਟ ਦੀ ਜੈ ॥ ਬਿਨੈ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤੈ ਮੁਰੰਭ
 ਰ ਕੀ ਜੈ ॥ ਇਹੈ ਅੰਗ ਮਾਤਾ ਸੁਨੇ ਜੂ ਜੂ ਲਾਵੈ ॥ ਖੁਸੀ ਮੋਹ ਦਾਸੀ ਘਨੀ ਜੂ
 ਕਰਾਵੈ ॥੧੨॥ ਪਾਧੜੀ ਛੇਦ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਨੈ ਤਿਨ ਦਾਸ ਪਾਇ
 ॥ ਲੈ ਦਏ ਹਾਥ ਟਾਕੇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲੈ ਲਯੋ ਬੇਗ ਤਾਕੈ ਸੁਧਾਇ ॥ ਰਖ
 ਲੀ ਸੁਧਾ ਮਨ ਹਸੇ ਕਢਾਇ ॥੧੩॥ ਪੁਨ ਔਰ ਨੇ ਕਥਾ ਦਲ ਜਗੀ ਸਾਜ
 ਤ੍ਰਧਰਤ ਧਾਮ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਸਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਾਨ ਅਨ ਗਨਤ ਬਿੱਤਾ ॥ ਨਿਜ
 ਰਖਤ ਆਲ ਨਹੀ ਦੇਤ ਨਿੱਤ ॥੧੪॥ ਪੁਨ ਵਹੈ ਥਾਨ ਨਿਜ ਲੈ ਮਸੀਦਾ ॥ ਤਿ
 ਨ ਕਰਾ ਨਾਰਿ ਕੋ ਤੇਰ ਬੰਦਾ ॥ ਲਹਗਾ ਸੁਨਾਰਿ ਲੀਨੈ ਬਨਾਇ ॥ ਨਹੀ ਬਿੱਤ
 ਨਾ ਬਕੀ ਕਛੁ ਕਾਇ ॥੧੫॥ ਰਸਾਵਲ ਛੇਦ ॥ ਓਲੈ ਨਾਰਿ ਅੰਗ
 ॥ ਧਰੇ ਨਾਰਿ ਸੰਗ ॥ ਲਖੈ ਜੋਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਈ ॥੧੬॥ ਕਿਤੇ ਕਾ
 ਲ ਬੀਤਾ ॥ ਭੁਈਯੋ ਸੁਰੀਤਾ ॥ ਵਹੈ ਸਿਖ ਜਾਨੈ ॥ ਬੰਗਾਲੀ ਨਿਧਾਨੈ ॥੧੭॥
 ॥ ਮਿਲਾ ਜਾਨ ਆਯੋ ॥ ਓਸੈ ਚੀਤ ਭਾਯੋ ॥ ਰਲੇ ਮੈ ਹਜੂਰੀ ॥ ਕਰੇ ਇੱਛੁ ਪੁ
 ਰੀ ॥੧੮॥ ਹੁਰੀ ਥਾਨ ਲੀਨਾ ॥ ਤਿਸੈ ਬੇਰਹੀਨਾ ॥ ਲਏ ਆਪ ਆਯੋ ॥ ਸੁਬੁ
 ਧੀ ਸਟਾਯੋ ॥੧੯॥ ਕਿਤਾ ਕਾਲ ਬੀਤਾ ॥ ਪੁਜਯੋ ਸੰਗ ਈਤਾ ॥ ਕਰਕੇ ਜਾਇ
 ਦਾਰਾ ॥ ਬਡੇ ਮੋਦ ਧਾਰਾ ॥੨੦॥ ਸਬੁ ਭੇਟ ਦੀਨੀ ॥ ਜਥਾ ਜੇਗ ਚੀਨੀ ॥ ਜ
 ਬੈ ਥਾਨ ਦੀਆ ॥ ਸਭੈ ਦੇਖ ਲੀਆ ॥੨੧॥ ਸਭਾ ਜੇਇ ਸਾਗੀ ॥ ਤਿਸੈ ਕੂ
 ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਧਨੀ ਧਨ ਗਾਵੈ ॥ ਬਡੇ ਮੋਲ ਪਾਵੈ ॥੨੨॥ ਸਿਖੰਤਾ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਅਗੈ ਜੋ ਪਠਾਯੋ ॥ ਇਸੀ ਤੇ ਸਟਾਯੋ ॥੨੩॥ ਇਹੈ ਦੇ

ਇਥਾਨੀ ਸੁਚੀਨੀ ਨਿਸਾਨੀ ਪਰੁ ਏਕ ਭੇਜਾ ਦੁਤੈ ਯੋ ਸੁਰੇਜਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਟੁਪੈ ਬੇਜਨਾਨਾ ਇਹੈ ਪੈ ਮਦਾਨਾ ਸੁਨੀ ਨਾਥ ਬਾਨੀ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀ ਬਖਾਨੀ
 ॥ ੨੫ ॥ ਇਤੈ ਸੋਨ ਆਯੋ ਕਿਸੈ ਪੈ ਪਠਾਯੋ ਤਿਨੈ ਯੋ ਉਚਾਰੀ ਕਿਪ
 ਸਿੰਧੁ ਭਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਮਸੀਹ ਜੇ ਚੈਯਾ ਤਿਸੈ ਪੈ ਪਠਾਯਾ ਕਛੁ ਹੋਰ ਦੀਅ
 ॥ ਸਭੈ ਸੋਨ ਕੀਆ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰਯੋ ਕੋ ਪਸੰਦ ਆਇ ਜੇਠ ਜੈਸਾ ਅਪੈ
 ਦੇਸ ਧਾਰੀ ਕੁਪੇ ਆਵਤਾਰੀ ਗਹੇ ਸੇ ਮੰਗਾਯੋ ਬੀਧੇ ਪਾਸ ਆਯੋ
 ੨੮ ॥ ਕਿਨੈ ਅੰਸ ਆਖੀ ਤਿਯਾ ਤੇਰ ਯਾਕੀ ਲਹਿ ਗਾਰ ਮੇਤੀ ਇਪੈ
 ਚਾਰ ਜੇਤੀ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਪਾਈ ਤਿਯਾ ਸੇ ਮੰਗਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਟੁਪੈ ਚੀਰ ਓ
 ਢੀ ਲਿਅਵੈ ਨ ਗੋਤੀ ਨਹੀ ਜਾਨ ਪਾਵੈ ਪਨੀ ਸੀਸ ਖਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥
 ਭੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਗਏ ਤਬ ਧਾਇ ਨਿਜ ਬੀਰ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਗਹੀ ਤਬ
 ਜਾਟਨੀ ਨਾਰਿ ਜਾਈ ਅੰਗ ਉਢਾਇ ਕਰ ਚੀਰ ਟੁਪਤਾਸ ਕੇ ਆਨ ਹਜੂ
 ਰ ਮੈ ਦਿੜ ਕਰਾਈ ਨਿਰਖ ਦੀਦਾਰ ਤਿਹ ਬਸਤ ਕੇ ਸਰਬ ਹੀ ਸਭਾਸ
 ਭਨੈ ਨ ਰਹੈ ਗੀ ਸੁਲਾਈ ਲਗੀ ਪੁਨ ਮਾਰ ਦੁਹਾਨ ਕੇ ਹੋਵੇ ਕੋਹ ਤਹ ਕ
 ਟਨ ਲੇਵੈ ਛੁਡਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਰੂਖ ਕੇ ਸਾਥ ਲਟਕਾਇ ਦੋਨੇ ਦਏ ਮਾਰ ਹੀ ਮ
 ਰ ਮਰ ਗੇ ਸੁ ਓਈ ਬੀਧ ਬਰਤਾਸ ਕੇ ਦੁਤੈ ਜੋ ਮਾਨਈ ਤਾਸ ਕੇ ਜੀ ਮੇ ਕਛੁ
 ਕਨਕ ਹੋਈ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕੇ ਗਯੇ ਜੜ ਖਾਇ ਕਰ ਨਹੀ ਹਜਰ ਦੀਨੈ ਸੁ
 ਸੋਈ ਉਪਰ ਜੇ ਪਰਦ ਪੁਨ ਗਯੇ ਬੇ ਮੁਖਨ ਕੇ ਨਰਕ ਦੀ ਘੋਰ ਮੈ ਬ
 ਸੇ ਦੇਈ ॥ ੩੨ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਯੋ ਇਹ ਚਰਿਤ ਉਨ ਕੇ ਨਿਹਾਰਾ
 ਰੁਰ ਗਏ ਮੁੜ ਮਨ ਮੈ ਅਪਾਰਾ ਪੈ ਗਰਬ ਬਡੇ ਮਨ ਤੇ ਨ ਜਾਇ ਨਹੀ
 ਹੋਇ ਦੀਨ ਪਗ ਗਹਤ ਧਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਜੇ ਗਹਤ ਚਰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਸੁ
 ਧਾ ਤਬ ਬਖਸ ਲੇਤ ਸਤ ਗੁਰ ਸੁਬੁਧਾ ਹਰ ਗਹਿਯੋ ਸੁਧ ਨਹੀ ਭੋਲੁ

ਜਾਨਾਤ ਬਭਈ ਜਾਨ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਹਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਕਈ ਰਾਜਤ ਖਤ ਹੀਰੇ ਰੁ
ਲਾਲਾ ਪਾਰਸ ਸੁਪੇਨ ਕੰਚਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਏ ਸਰਬ ਸੋਜ ਜੇਤ ਕਜਹਾਨ
ਅਗੁਰ ਚਰਨ ਮੱਧਿ ਸੋਭਤ ਅਮਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜਬ ਕਬੀ ਪੁਛ ਕਰਹੀ ਦਿਯਾ
ਰਾਤ ਬਕਰੈ ਬਚਨ ਸਬਯੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਤ ਪੁਜ ਮਾਇਆ ਜਿਤ ਕਆਇ
ਯਾਹ ਮਦੇਤ ਸੰਗਤਾਂ ਕੋ ਛਕਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਧਾਮ ਹਮਰੇ ਦਯਾਰਾ ॥
ਪਾਕੀਤ ਦੇਗ ਵਾਰਾਨ ਪਾਰਾਯੋ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਸੁਮੰਨਾ ਜਾਨੀਤ
ਰੀਤ ਮਹਿ ਸਰਬ ਜੋਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਨ ਕਿਨੋ ਬੀਚਾਰਾ ਨਿਜ ਚਿ
ਦੁਕਾ ਮਰੀ ਅੰਗ ਧਾਰਾ ਸਬ ਮਹਿ ਲੰਗਰਨ ਗੋ ਸੁਧਾਇਆ ਮਾਂਗਿਐ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਨ ਹੀ ਕਿਨ ਦਿਖਾਯਾ ॥ ੩੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਜਤਿ ਗੁਰ ਅ
ਟਤਾਰੀ ॥ ਬੁਢੈ ਕੋਲੀ ਗਰ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ ਏ ਗਰੀਬ ਨਿਜ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ
ਭੁਜਨ ਵੀਜੈ ਹਮੈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪਰਸਾਵੇ ਦੀਨੇ ਤਿਨ ਪਾਂਚਾ ਤਿਨ ਕੋਲੀ
ਗਰ ਸਮਾਇ ਚਿ ਸਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਏਕ ਸਿਖ ਕੋਊ ਅਨਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਬ
ਰੀਆਂ ਵਈ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਭੁਜਨ ਪਾਇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਭਾਰੀ ॥ ਏ ਦੇਊ ਲੀ ਗਰਲ
ਖਚਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਯੋ ਬੁਢੇ ਜਾਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਸਾਬ ਮਸੰਦ ਜਿਤ ਅਟਲੇ
ਇਆਯੋ ਤਿਨ ਆਛੇ ॥ ਸੋਧ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਰਾ ॥
੪੨ ॥ ਭੇਰ ਭੁਏ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਬਲਾਇ ॥ ਬੁਢੇ ਕੀਨ ਭੋਜ ਦਿਖਾਇ ॥ ਤਿਨ ਪ
ਰ ਕੋਪ ਨਾਥ ਕੋ ਆਖੋ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤ ਕਰ ਉਨੈ ਸੁਠਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਏਕ ਦਿ
ਵਸ ਬੈਠੇ ਸੁਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਚੁ ਤਖਤ ਉਚਹ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਸੁੰਗੀ ਭਾਂਤ
ਪਰਾਪਤਿ ਭੁਏ ॥ ਆਨ ਹਜੂਰ ਬਚਨ ਤਿਨ ਕਏ ॥ ੪੪ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਪਾਉ ॥ ਸੁੰਗ ਕਾਛ ਕਰ ਆਨ ਦਿਖਾਉ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਸਾਹਿਬ
ਅਟਤਾਰੀ ॥ ਸੁੰਗ ਮਸੰਦਨ ਕਾਛ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੪੫ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਜੋ ਕੋਯੋ ਸੁੰ

ਗਬਨਾਈ। ਬੇਗਬਨਾਈਆਗਿਆਪਾਈ। ਸੁਨਤਬਚਨਕੀਨਉਨ
 ਸੋਈ। ਬਨਾਮਸੰਦਭਾਂਡਇਕਸੋਈ। ੪੬। ਘੋਰੀਚਰਿਓਨਫਰਦੇਉ
 ਸੀਗਾ। ਪਾਛੈਬੇਸਦਾਧਰੀਨਿਸੀਗਾ। ਕਾਰਭੇਟਉਗਰਾਹਨਕਾਜਾ। ਚ
 ਲਿਓਮਸੰਦਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ੪੭। ਉਤਰਯੋਆਨਏਕਸਿਖਘਰ
 ॥ ਹੁਤੇਨਿਧਨਵਹਸੁਮਤਸੁਖਰਾ। ਕਰੀਸੇਵਤਿਨਅਧਿਕਅਪਾਰਾ। ਜ
 ਥਾਸਕਤਿਜੇਸਦਨਮੰਝਾਰਾ। ੪੮। ਭੋਜਨਕਰਕੈਤਪਾਰਸੁਜਨਾ।
 ਆਭਾਖਯੋਚਲੀਐਮਿਹਰਵਾਨਾ। ਆਬੈਠਯੋਜਬਹੀਭੁਜਸਾਰਾ।
 ਲੈਤਿਨਧਰਯੋਪ੍ਰਸਾਦਿਤਪਾਰਾ। ੪੯। ਫੁਰਕੇਗੋਹੂਉਰਦਨਦਾਰਾ। ਭ
 ਕੋਨਿਰਖਤਭਯੋਸੁਮਾਰਾ। ਪਹਤੀਦੀਨੀਕਹੀਬਹਾਇ। ਫੁਰਕੇਚਹੁ
 ਦਿਸਦੀਸਗਵਾਇ। ੫੦। ਅਧਿਕਕੋਪਕੀਨੋਤਿਹਘਨੋ। ਉਚਪ੍ਰਕ
 ਰਬਚਨਯੋਭਨੋ। ਪਾਪੀਤੋਰੇਸਦਨਮੰਝਾਰਾ। ਆਯੋਗੁਰੂਚਰਨ
 ਨਿਜਧਾਰਾ। ੫੧। ਤੈਕਭੋਜਨਕਰਯੋਸੁਮਾਹਾ। ਧਿੰਗਜਨਮਤੁਮਰੇ
 ਜਗਆਹਿ। ਐਸੇਭੋਜਨਸੁਪਨੇਮੂਲਾ। ਹਮਰੇਸੁਨਨਕਰਤਕਬ
 ਲਾ। ੫੨। ਜੈਸਾਤੋਹਗੁਰੂਕਹਕਰਾ। ਇਹਤੇਕਹਕਭਯੋਸੁਖਰਾ।
 ਸੁਨਤਬਚਨਇਮਸਿਖਉਚਰਾ। ਕਸਭੋਜਨਤੁਮਰੇਜੁਖਰਾ। ੫੩।
 ਜਸਤੁਮਭਾਖੇਤਸਮੈਕਰੋ। ਐਸੁਅਨਾਥਆਪਤੇਰੋਗਾ। ਕਹੀਮਸਿ
 ਦਮੂੜਇਨਆਹਾ। ਚਹੀਐਝਟਕਾਸੁਰਕੜਾਹਾ। ੫੪। ਯੋਕਹ
 ਚਾਇਐਆਪਚੜਧਾਇ। ਪਾਇਨਪਰਿਯੋਸਿਖਤਬਅਇ। ਮਿ
 ਨਤਕਰਤਕੇਅਟਕਾਇ। ਕਛਭੂਖਨਬੇਚਯੋਤ੍ਰਿਪਾਜਾਇ। ੫੫।
 ਜਸਤਿਨਭਾਖੇਤਸਭੁਜਕੀਨਾ। ਨਾਕਚੜਾਇਤਾਸਅਚਲੀਨਾ।
 ਏਕਰਜਾਈਹੇਠਬਿਛਾਇ। ਰੁਪਯਾਅਨਿਯੋਭੇਟਚੜਾਇ। ੫੬।

ਅਗਰਾਖਚਰਨਨਸਿਖਪਰਾਤਬਤਕੋਲਤਨਤਿਨਮਰਾਦਮ
 ਕਾਲੀਨੋਹਾਬਉਠਾਇ। ਬਿਸਵਦੀਨੋਰਿਚਲਾਇ॥੫੭॥ ਫਿਰਚ
 ਲਤੇਤਿਨਬੈਨਉਚਰਾ। ਪਾਪੀਤਵਰਿਹਗੁਰੂਸਿਧਾਰਾ। ਤੇਕਤਭੇ
 ਟਬੋਰਸੀਦੀਨੀ। ਯੈਂਕਹਅਗਪੈਂਡਤਿਨਲੀਨੀ॥੫੮॥ ਯੈਂਤਿਨਕੇ
 ਬਹੁਸਾਂਗਨਿਹਾਰੀ। ਬਿਸਮੈਭੁਏਨਾਬਅਵਿਤਾਰੀ। ਅਸਗਤ
 ਤਿਨਕੋਰਰਿਤਨਿਹਾਰੀ। ਜਗਮੋਕੋਪਸਿਖਚਰਤੁਬਿਚਾਰੀ॥੫੯॥
 ਮੋਰਸਿਖਚੈਮੋਰਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਮੈਤਿਨਕੇਨਿਜਹਾਬਬਿਕਾਨਾ। ਏਤਿਨਕੋ
 ਤਾੜਨਯੈਕਰਹੀ। ਮੈਤੇਰਤੀਨੈਕਨਹੀਰੁਹੀ॥੬੦॥ ਰਸਾਵਲ
 ਛੰਦਾ॥ ॥ਪੁਨੀਭਾਂਡਗਾਯਾ। ਪੁਰੁਕੋਸੁਨਾਯਾ। ਹਮੈਬੋਰਕੀਨੀ। ਭ
 ਯੀਆਪਚੀਨੀ॥੬੧॥ ਜਿਤੇਏਕੋਗਈ। ਕਹੀਦਾਸਨਹੀ। ਇਸੀ
 ਭਾਂਤਿਜਾਨੈ। ਕਰੈਏਜਹਾਨੈ॥੬੨॥ ਹਮੈਤੁਛਗਈ। ਸੁਆਗਿਆ
 ਜੁਪਾਈ। ਸੁਨੈਬੈਨਚਈ। ਪੁਰੁਕੋਪਹੋਈ॥੬੩॥ ਪੁਨੀਜੋਗਜ
 ਨੈ। ਸੁਮੇਘਲਜਾਨੈ। ਵਈਬੀਰਆਗਿਆ। ਨਹੀਜਾਹਿਭਾਰਿਆ
 ॥੬੪॥ ਗਹੇਸੋਇਜਾਈ। ਸੁਬਾਂਧੇਬਨਾਈ। ਲਗੀਹੋਨਮਾਰੀ। ਮ
 ਹਾਦੀਹਭਾਰੀ॥੬੫॥ ਕਰਾਹੀਦਿਵਾਲੀ। ਜਰੇਮੱਧਿਜੁਲੀ। ਜਿਰੇ
 ਤੇਲਪਾਈ। ਵਏਸੋਜਗਈ॥੬੬॥ ਅਸੀਮਾਰਿਕੀਨੀ। ਲਖੈਨਾ
 ਹਿਚੀਨੀ। ਭਏਬੱਧਸਾਰੇ। ਸੁਦੇਖੀਕਰਾਰੇ॥੬੭॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਕੇਤਕਸੁਰੀਦੀਸਚਕਾਈ। ਕੇਤਕਤੀਰਨਛੇਦਕਰਾਈ। ਕੇਤਕ
 ਤਵਲੋਪਰਜਾਰੇ। ਇਹਬਿਧਸਕਲਮਸੀਦਸੀਘਾਰੇ॥੬੮॥
 ਰਹੇਵਹੈਜੀਵਤਜਗਜਾਨੈ। ਵੇਸਛਾਰਪਰਦੇਸਸਿਧਾਨੈ। ਕੈਪੁਨ
 ਵਹੈਜੀਅਲੈਬਾਰੇ। ਜੇਮੱਧਿਪਏਚਰਨਗੁਰਸਾਰੇ॥੬੯॥ ਸਰ

ਨ ਪਰੇ ਸਤਗੁਰ ਰਖ ਲੀਨੇ। ਐ ਪੁਨ ਭੇਟ ਕਾਲ ਕਾ ਦੀਨੇ। ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨ
 ਦ ਚੰਦ ਨਿਹਾਗਾ। ਏਵੈ ਬਚੇ ਨਾਮ ਜੇ ਦਾਗਾ। ੧੦॥ ਨਿਦ ਚੰਦ ਅਤਿ ਹੀ ਬ
 ਲਵਾਨਾ। ਜਾ ਸਮ ਸੁਭਟ ਨ ਜਗ। ਮਹਿ ਆਨਾ। ਹੁਕਮ ਧਨੀ ਕਾ ਐ ਸਾ
 ਕੁ ਯੋ। ਮਾਰੇ ਬਿਨ ਸੋਊ ਮਰ ਗਯੋ। ੧੧॥ ਸੁਨ ਅਬ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾ
 ਉ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਕਹ ਆਧੀ ਕ ਰਿਝਾਉ। ਉਨ ਤੇ ਕਛੁ ਕ ਕਾਲ ਹੀ ਦਿਨਾ।
 ਪਾਛੇ ਇਹ ਚਰਿਤੁ ਆਬਨਾ। ੧੨॥ ਏਕ ਉਦਾਸੀ ਸਿਧ ਸੁਜਾਨਾ। ਆ
 ਦਿ ਗੀ ਬਜੁ ਲਿਖੇ ਨਿਧਾਨਾ। ਲੈ ਹਜਰ ਪਹੁਚੇ ਵਹ ਧਾਇ। ਸਹੀ ਪਵ
 ਵਨ ਕੇ ਚਿਤ ਚਾਇ। ੧੩॥ ਜਬੈ ਹਜਰ ਪੁਜੈ ਵੈ ਆਈ। ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨ
 ਹੀ ਪਹੁਚਿ ਚਿਜਾਈ। ਤਿਨ ਮਨ ਮੇਯੋ ਕਰ ਯੋ ਬਿਚਾਰਾ। ਕੋਉ ਆਗੈ ਕਰ
 ਹੁ ਸੁਧਾਰਾ। ੧੪॥ ਨਿਦ ਚੰਦ ਆਗੂ ਚਿਤ ਧਰਾ। ਸੀਕਾ ਸੂਰ ਬੀਰ ਬਹੁ
 ਖਰਾ। ਸੇਲੈ ਪਹੁਚੈ ਗਾ ਹਮ ਤਹੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਜਹੀ। ੧੫॥
 ਸਭ ਮਿਲ ਨਿਦ ਸਸੀ ਕੇ ਪਾਸਾ। ਬਰਨਨ ਕਰੀ ਸਹੀ ਅਰਦਾਸਾ। ਤਿ
 ਨ ਭਾਖੇ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨ ਭਾਈ। ਕੋਨ ਬਡੀ ਇਹ ਬਾਤ ਬਨਾਈ। ੧੬॥ ਨਿ
 ਸਦਿਨ ਮੈਂ ਅੰਬੁਜ ਪਗਮਾਹੀ। ਸਦਾ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਾਂਝ ਸੁਬਾਹੀ। ਆਨ
 ਗੀ ਬਜੁ ਦਿਹੁ ਮੁਰ ਪਾਹੀ। ਲੈ ਹੁਦ ਸਖਤ ਪੁਆਇ ਉਗਾਹੀ। ੧੭॥ ਵੇ:
 ਸੁਨ ਤ ਬਚਨ ਤਿਨ ਤੁਰਤ ਹੀ ਦੇ। ਗੀ ਬਜੁ ਆਨਾ। ਨਿਰਖ ਲਿਖਤ ਦੀ
 ਦਾਰ ਤਿਹ ਗਦ ਗਦ ਭੁਯੋ ਸੁਜਾਨਾ। ੧੮॥ ਚੋਪਈ। ਲਏ ਗੀ ਬਜੀ
 ਅਦਰ ਧਰਾ। ਸਾਧਨ ਸਾਥ ਬਚਨ ਯੋ ਕਰਾ। ਦੇਇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਟੇਲਾ ਹੋ
 ਗ। ਲੈ ਹੁ ਸਹੀ ਪਵਾਇ ਸੁਫੇਗ। ੧੯॥ ਏਕ ਰਸੈ ਨਿਜ ਸਦਨ ਸਿਧਨੇ।
 ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ ਉਡੀਕ ਬਿਹਾਨੇ। ਪੂਛਨ ਸਾਧਨੇ ਆਵੈ ਧਾਇ। ਆਜ ਕਾ
 ਲਯੋ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ। ੨੦॥ ਘੋਨੇ ਫਿਰੇ ਜਬ ਹੀ ਵਹ ਜਾਨਾ। ਏਕ ਦਿਨ

ਯੋਕਰ ਬਖਾਨਾ ਕਾਗਦ ਸਿਆਹੀ ਮੇ ਪੈ ਲੀਜੈ ਔਰ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਤੁਮਰ
 ਚ ਦੀਜੈ ॥ ੮੧ ॥ ਯਾਕੀ ਆਛੀ ਲਿਖਤ ਨਿਹਾਰਾ ਮੇਰ ਪਡਨ ਕੇ ਚਹੀ ਮੈ
 ਯਾਰਾ ਤੁਮ ਕਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਲਿਖ ਲੇਹੁ ਆਛ ਬਰ
 ਆਹੀ ॥ ੮੨ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਮੇਨ ਧ
 ਰੇ ॥ ਭੁਈ ਔਰ ਔਰਾ ਕਰੈ ਕਾਹ ਧੇਰਾ ॥ ੮੩ ॥ ਹਜ਼ੂਰੀ ਸਿਧਾਈ ਪੁਕ
 ਰੀ ਕਰਾਈ ॥ ਸੁ ਦੇਹੀ ਜੁ ਦੀਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਚੀਨੀ ॥ ੮੪ ॥ ਕਹਾ ਕੰਨ
 ਭਾਈ ॥ ਲਵੇ ਸੋਧ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨੈ ਭੇਦ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੀਰ ਗਾਈ ॥ ੮੫ ॥
 ਸੁ ਸਾਧੀ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤਰਾ ਸੀ ॥ ਗ੍ਰਿਥੀ ਲਿਖਾ ਏ ॥ ਸਹੀ ਕਾਜ ਲਿਖ
 ਏ ॥ ੮੬ ॥ ਸਬੈ ਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜਿਤੀ ਹੀ ਬਿਹਾਈ ॥ ਮਹਾ ਰਾਜ ਗਾਈ ॥
 ਦਿਵਾਵੇ ਸੁਜਾਈ ॥ ੮੭ ॥ ਗਾਏ ਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਕਹਾ ਤਾ ਸਜਾਏ ॥ ਧਕਾਨ
 ਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਇਨੈ ਗ੍ਰਿਥ ਦੀਜੈ ॥ ੮੮ ॥ ਕਹਾ ਬਾਤ ਬੇਰੀ ॥ ਇਹੈ ਸਾਧ ਧੇਰੀ
 ॥ ਬਡੀ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ॥ ਲਿਖਾਏ ਅਕਾਲੀ ॥ ੮੯ ॥ ਗਉ ਸਾਧ ਆਹੀ ॥
 ਧਨੀ ਲੋਗ ਨਾਹੀ ॥ ਨਹੀ ਫੇਰ ਕੀਜੈ ॥ ਇਨੈ ਗ੍ਰਿਥ ਦੀਜੈ ॥ ੯੦ ॥ ਇਮੰਦ
 ਸ ਗਾਯੋ ॥ ਨਹੀ ਚੀਤ ਅਯੋ ॥ ਨਹੀ ਮੈ ਸੁ ਦੇਨਾ ॥ ਕਰੈ ਕੋਟ ਕੇਨਾ ॥ ੯੧ ॥
 ਜਿਤੇ ਜੋਰ ਹੋਈ ॥ ਲਵੇ ਲਾਇ ਸੇਈ ॥ ਤਿਨੈ ਜਾਹਜੂਰੀ ॥ ਕਹੀ ਗਾਥ ਪੁ
 ਰੀ ॥ ੯੨ ॥ ਤਿਨੈ ਫੇਰ ਭੇਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਧਾਰ ਭੇਜਾ ॥ ਨਹੀ ਮੁੜ ਮਾਨੀ ॥ ਅਹਿ ਬੁ
 ਧ ਨਾਨੀ ॥ ੯੩ ॥ ਪੁਨੀ ਫੇਰ ਆਏ ॥ ਪਦੇ ਕੰਜ ਪਾਏ ॥ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਸਾਰੀ ॥ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਉਚਾਰੀ ॥ ੯੪ ॥ ਘਨੇ ਕੇ ਪਕੀਆ ॥ ਅਸੰਭਾਖ ਦੀਆ ॥ ਦਿਨੈ ਤੋਰ
 ਨਾਸੀ ॥ ਆਏ ਤੀਰ ਭਾਸੀ ॥ ੯੫ ॥ ਕਹਾ ਏਕ ਬੇਰੀ ॥ ਗਛੇ ਤਾਗ ਦੇਰੀ
 ॥ ਗਾਏ ਫੇਰ ਧਾਈ ॥ ਕਿਤੀ ਲੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ੯੬ ॥ ਕਹੀ ਜੋਨ ਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ
 ਪਜਾਨੇ ॥ ਅਹੀ ਬਾਤ ਬੇਰੀ ॥ ਗਾਈ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ੯੭ ॥ ਕਰੈ ਮੁੜ ਸੇਈ ॥

ਤਿਸੈ ਨਾਸਹੋਈ। ਕਰੈ ਤੁਸਰੀਕਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਜੀਕਾ। ੮੮। ਅਗੈਜੇਮ
 ਸੀਦਾ। ਭੁਏ ਨਾਸਦੇਦਾ। ਤਿਸੀਤੋਰਹਾਲਾ। ਭੁਏ ਜਾਨਕਾਲਾ। ੮੯। ਕਿ
 ਤੀਏ ਸੁਗੱਲਾ। ਦਿਹੋਗੀਥਭੱਲਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਥਪਾਈ। ਭੁਯੋਤੁਸੁਗਈ।
 ੧੦੦। ਤੇਰਕਛੰਦ ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਨਚੀਤਹਿਲਾਟਹਿਗਾ। ਤਬਦੇਖਸ
 ਹੀਫਲਪਾਟਹਿਗਾ। ਤਦਪਾਸਹਬਾਤਜਰੀਨਗਈ। ਹਮਛੇਰਕਥਾਸ
 ਭਭਾਖਦਈ। ੧੦੧। ਜਬਅੰਤਅਜਾਸੁਣਿਆਟਤਹੈ। ਤਬਕੇਹਰਕੇ
 ਕਰਪਾਟਤਹੈ। ਟਹਸਾਹਿਬਕਾਲਹਨਾਗਹਈ। ਤੁਮਤੀਨਬਿਰਾਨਿਜ
 ਨਹਿਕਈ। ੧੦੨। ਇਹਭਾਂਤਿਕਿਧੈਸਮਝਾਇਰਹੈ। ਤਿਨਨਾਹਿਕਿਧੈ
 ਬਚਨਾਸੁਗਹੈ। ਮੁਖਬੈਨਬਧੀਕਸੁਗਾਟਤਹੈ। ਨਹਨਾਥਕਹਜੀਅ
 ਲਾਟਤਹੈ। ੧੦੩। ਅਕੁਲਾ ॥ ਫਿਰਹਜੂਰਤਿਨਸਭਹੀਭੇਦਜ
 ਤਾਇਯੋ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਪੁਨਅਧਿਕਕੋਪਜੀਅਛਾਇਓ। ਤਿਹਡੇਰਾਪਰ
 ਹੱਲਾਦਯੋਕਰਾਇਕੈ। ਹੋਬੇਮੁਖਚਲਿਯੋਸੁਭਾਜਬਿਲਮਨਹੀਲਾਇਕੈ
 ॥ ੧੦੪। ਲੈਗੀਥਹਿਭਜਗਯੋਤਹਾਚਲਅਟਈ। ਸਿਰੀਪੁਰੇਕਰਤਾਰ
 ਸੁਬਯੋਤਬਨਾਟਈ। ਧੀਰਮਲੀਏਸੋਢੀਪਾਸੁਜੁਆਨਿਕੈ। ਹੋਇਨਬਿ
 ਧਕੀਨੀਕਥਕੋਪਜੀਅਠਨਕੈ। ੧੦੫। ਚੰਪਈ ॥ ਕਈਸੰਗ
 ਤਾਕੇਟਸੁਜਾਨਾ। ਮੈਂਤਦਚਰਨਸੁਕਾਟੋਆਨਾ। ਤਾਕੇਮੈਂਪਤਾਪਯੋਕ
 ਰਾ। ਮੇਰੇਗੁਰੂਹਾਥਮੈਧਰਾ। ੧੦੬। ਜਾਮੇਕੀਬਾਹਰਮੈਸ਼ਾਗਾ। ਤਤਛਿ
 ਨਗੁਰੂਅਨੇਕਨਿਕਾਗੁ। ਟਹਯਾਬਿਧਨਿਜਗਾਪਲਾਈ। ਇਤਕ
 ਰਣਾਨਿਧਯੋਫੁਰਮਾਈ। ੧੦੭। ਮਰਪੈਬੇਮੁਖਤਹਠਾਜਾਈ। ਭਾਂਕੀ
 ਕਾਲਦਸਾਨਿਜਕਾਈ। ਸਾਧਨਮੋਰਗੀਥਜੁਦੀਨਾ। ਭੁਲੀਤਰਾਂਅ
 ਦਰਉਨਕੀਨਾ। ੧੦੮। ਟਹੈਗੀਥਉਨਪਛੈਰੈਜੇਈ। ਚੱਛਬਿਧੀਨ

ਪਲਕਮੈਰੋਈ। ਕੋਇਨ ਸਕਗੁਤਾ ਸਕਹ ਪਰਾ। ਨਿਸਦਿਨ ਰਹਗੁਤ
 ਰੋਲੀ ਧਰਾ। ੧੦੮। ਲੋਗਨ ਉਤ ਸੋਢੀ ਸੰਗ ਕਹੀ। ਕਛੁ ਭੇਦ ਪ੍ਰਭਜੀ
 ਇਤ ਅਹੀ। ਯਾ ਕਹਤੁ ਭਾਜੇ। ਜਿਨ ਜਾਨਹਾ। ਵੇਕੋ ਦਲ ਪਤ ਖਾਸ ਪ
 ਛਾਨਹਾ। ੧੧੦। ਤੁਮਰ ਗਏ ਲੇਵਨ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਕਰਮੇ ਚਰਿਤ ਗਰੀਬ
 ਨਿਵਾਜਾ। ਜੇ ਤਾਂ ਤੇ ਭਾਜਿਯੋ ਨਿਜ ਆਵਤਾ। ਏਤੇ ਸੁਰ ਸਾਥ ਕਤ ਲਾ
 ਵਤਾ। ੧੧੧। ਇਹ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕਛੁ ਚਰਿਤ ਪਛਾਨਹਾ। ਯਾ ਕੀ ਨਾਸ ਬਮੇਤ
 ਜੀ ਅਠਾਨਹਾ। ਅਸ ਪੁਨ ਸਮਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਈ। ਤਾ ਕੇ ਤੁਮ ਨਿਜ ਕਰ
 ਹੁ ਉਪਾਈ। ੧੧੨। ਜੇ ਏਕਲ ਚਲ ਆਵਈ। ਭੋਰ ਭੁਏ ਤਵ ਤੀਗਾ। ਤਾ
 ਕੀ ਭੀਤਰ ਰੇਵਈ ਬੈਠੇ ਤੁਪਕ ਲੈ ਬੀਗ। ੧੧੩। ਚੰਪਈ। ਤੁਮ
 ਕਹ ਮਾਰਨ ਗਏ ਹਿਤ ਆਯੋ। ਤੁਮ ਯਾਹੀ ਕਹ ਮੀਤ ਠਰਾਯੋ। ਸੋਢੀ ਸੁ
 ਨ ਬਤੀਆਂ ਰਹ ਗਯੋ। ਤਾ ਕੇ ਨਾਸ ਮੈਂ ਬਿਧ ਕਯੋ। ੧੧੪। ਪਾਤਭ
 ਏਜ ਬਹੀ ਵਹ ਆਯੋ। ਬੀਚ ਦੁਆਰੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ। ਜਲ ਜਪਿਸ
 ਟਨੀ ਲਗੀ ਸੁਕਾਰੀ। ਲਰ ਕਰ ਮੂਢ ਬੀਰ ਬਰ ਭਾਰੀ। ੧੧੫। ਕੇਤਕ
 ਪਰੀ ਰੇਵਈ ਮਹਿ। ਯਾ ਕੀ ਲਹਿਯੋ ਬੀਰ ਬਰ ਆਹਿ। ਉਪਰ ਉਨੈ ਛਾ
 ਤ ਕਹ ਪਾਰੀ। ਗੋਰੀ ਅਵਰ ਅੰਗ ਮਹਿ ਮਾਰੀ। ੧੧੬। ਗਯੋ ਜੂਝ ਜ
 ਬਹੀ ਭਟ ਜਾਨਹਾ। ਲੈ ਕਰ ਭਾਜੇ ਲੋਥ ਜਵਾਨਹਾ। ਕਾਲਹ ਸਿੰਘ ਹੋਤ
 ਹ ਬਾਧਾ। ਤਿਹ ਬਾਂਤਾ ਕੀ ਭਈ ਸਮਾਧਾ। ੧੧੭। ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ
 ॥ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਬੰਧਾ। ਦੁਆ ਕੇਰ ਸਿੰਧਾ। ਜਿਨੈ ਬੈਰ ਕੀਨਾ। ਵਹੈ ਕਲ
 ਲੀਨਾ। ੧੧੮। ਕਿਸੇ ਰੋਇ ਕੋਈ। ਤਿਸੈ ਨਾਥ ਰੋਈ। ਬਿਨ ਤੇਗ ਮਾਰੇ
 ॥ ਸਭੈ ਵੈ ਸੰਪਾਰੇ। ੧੧੯। ਪਰਿ ਕੰਜ ਜੀਨੈ। ਗਾਏ ਧਾਰ ਸੰਨੈ। ਨਿਜ
 ਪਾਤਿ ਜਾਈ। ਗਹੀ ਸਮਾਧਾਈ। ੧੨੦। ਤਿਸੈ ਇਉ ਪੁਰੀ। ਸਦਾ ਸੇਹ

ਜੁਗੀ ਜਗਤਾਨ ਕਾਲਾ ਬਸਿਓ ਉਚ ਆਲਾ ॥੧੨੧॥ ਅਸੀ ਜਾਨ ਪ
 ਯਾਰੇ ਮਸੀਦੀ ਸੀ ਘਾਰੇ ਮਰੇ ਆਪ ਕੀਨੇ ਮਹਾ ਮਤਿ ਹੀਨੇ ॥੧੨੨॥
 ਜਸ ਕੀਨ ਪਾਯੋ ਅਗੀ ਮੂੜ ਆਯੋ ਗਏ ਈਤ ਉਤੀ ਜਮ ਤੇਲ ਹੂ
 ਤੀ ॥੧੨੩॥ ਜਿਤੇ ਬੇਹੀ ਕਾਰੀ ਜਰੇ ਲੇਉ ਖਾਰੀ ਗਾਰੀ ਬੀਜ ਕੇ ਈ ਪ
 ਰਿਯੋ ਪਾਇ ਸੋਈ ॥੧੨੪॥ ਤਿਸੈ ਰਛ ਕੀਨੀ ਰਿਧਿ ਸਿੱਧ ਦੀਨੀ ਅਸੀ
 ਬਾਤ ਪਾਯੋ ਮਸੀਦੀ ਸੀ ਘਾਰੇ ॥੧੨੫॥ ਘਰਿ ਯੈ ਸੁਧਾਯੋ ਜਸੀ ਲੇਸੁ
 ਨਾਯੋ ਅਰੇ ਸੀ ਗਤਾਹੀ ਸੁਧੈ ਗੇ ਸੁਬਾਹੀ ॥੧੨੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੱਧ ਦੇ
 ਟਾ ਅਲੇਖੀ ਅਭੇਟਾ ਦਸੀ ਆਟਤਾਰੀ ਅਸੀ ਚਾਂਪ ਧਾਰੀ ॥੧੨੭॥
 ਪੁਨੀ ਮੈ ਸਗਾਯੋ ਸਬੁ ਹੀ ਸੁਨਾਯੋ ਸੁਖੁ ਨੀ ਗਜੇ ਸਾਭ ਯੀ ਕੀਨ
 ਭੇਜਾ ॥੧੨੮॥ ਇਕ ਓਰ ਆਈ ਦੁਤੈ ਦੋ ਸੁਨਾਈ ਮਸੀਦਾ ਜੁ ਆਵੈ
 ਨਹੀ ਸਿੱਖ ਜਾਵੈ ॥੧੨੯॥ ਜੁਨੈ ਨਾਗ ਪਾਨਾ ਇਨ੍ਹ ਕੇਨ ਜਾਨਾ ਪੁ
 ਸੀ ਮੋਰ ਆਹੀ ਇਸੈ ਮੱਧਿ ਲਾਹੀ ॥੧੩੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਿਜ ਆਲੇ
 ਪ੍ਰਭ ਸੇਧ ਕੈ ਕੀਨੇ ਦੂਰ ਮਸੀਦਾ ਅਬ ਸੀ ਗਤ ਨਿਜ ਸੇਧ ਕੈ ਕਾਢਤ ਬੀ
 ਰ ਬੁਲੀਦਾ ॥੧੩੧॥ ਗਿਹ ਸੇਧ ਨ ਕੀ ਇਹ ਕਥਾ ਪਦੈ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾ
 ਇ ॥ ਆਟਨ ਜਾਨ ਮੇਟ ਕੈ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਸਮਾਇ ॥੧੩੨॥ ॥੧੦॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਗਿਹ ਸੇਧ ਮਸੀਦ ਕ ਬਰਨੀ ਨਾਮ

ਦੁਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮ ਸਤੁ ਸੁਰੁ ਮ ਸਤੁ ॥੧੦॥

॥ ਅਫਜੂ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੇਰ ਹੋਇ ਆਯੋ ਸ੍ਰੀ ਦਿਨ
 ਮਹਿ ਚਲਤ ਖਤ ਸੁਹਾਯੋ ਪਰਮ ਜੇਤ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਦਾਈ ਬੈਠੇ
 ਸਿਰੀ ਕੇਸ ਗੜ ਆਈ ॥੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਓਪ ਗੜ ਕੇਸ ਕੀ
 ਕੋ ਕਬ ਸਕੈ ਉਚਾਰਾ ਜਹ ਜਾਨਨ ਜੈ ਬਰਨੀ ਮੈ ਤਉ ਨ ਪਾਵਤ ਪਾਰ

॥੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਖਾਲ ਜੇ ਵਾਸੀ ॥ ਅਚੁਤ ਕਹਿਯੋ
 ਆਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਚਿਉ ਅਧਿਕ ਪੱਥ ਬਰਭਾਰੀ ॥ ਤਾ ਪਰਤ ਖਤ ਨਾ
 ਬਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਨਾਰ ਸਰਤ ਤਟ ਬਹੈ ॥ ਸੁਰਨਰ ਜਾਸਦਰ
 ਜੋ ਕੇ ਚਹੈ ॥ ਸਾਤ ਧੁਜਾ ਅਦਭੁਤ ਜਿਹ ਭਾਰੀ ॥ ਸਭ ਸਿਰ ਕੇ ਸਕੋਟ ਅ
 ਟਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਖਾਲ ਜੇ ਵਾਸੀ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਕੋਟ ਕਜਿਹ
 ਵਾਸੀ ॥ ਅਜਗੈ ਬੀਜਿਹ ਪੁਰਤ ਨਗਾਰੇ ॥ ਨਾਦ ਮਿਦੰਗ ਬੰਬ ਪਨ
 ਭਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਬੈਠੇ ਅਨਤਹੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਪਰਣ ਸਿ
 ਰਤਾਜਾ ॥ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸੋਧਨ ਮਹਾ ਆਯੋ ॥ ਅਦਭੁਤ ਤਹਾਂ ਚਰਿਤ ਬਨਾ
 ਯੋ ॥ ੬ ॥ ਤੰਬੂ ਚਾਰ ਅਧਿਕ ਤਿਹ ਲਾਯੋ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਗ੍ਰਿਹ ਦਿਪਤ ਸੁ
 ਗਯੋ ॥ ਪਾਂਚ ਅਜਾ ਸੇ ਗੁਪਤ ਮੰਗਾਈ ॥ ਤਾ ਮੈ ਸੋ ਨਿਸਦੀਸ ਬੀਧਾਈ
 ॥ ੭ ॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਜੋ ਨਿਸ ਪਾਨ ਬਿਹਾਨ ਭਯੋ ॥ ਨਭੁਜਾ ਤਲਟੇਤ ਮ
 ਚੋਰ ਦੁਰਾਨੋ ॥ ਦੁਭੁ ਨਾਦ ਜੋ ਰੇਜ ਖਰੇਜ ਨ ਮਜਨ ਕੈ ਚਿਤ ਨਾ ਮਲਗ
 ਨੇ ॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਦਾ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਯਾ ॥ ਬਿਧ ਸੇ ਮੁਖ ਬੈਨ ਬਖਾਨੋ ॥
 ਆਜ ਬਿਸਾਖ ਬਿਭੁਤ ਅਹੈ ਦਿਨ ਮੇ ਬਤੀਅਾਂ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਜਹਾਨੋ ॥ ੮ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅਛੁਲ ਪੁਰਖ ਕਉਤ ਕਇਹ ਕੀਨਾ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ
 ਬੋਲ ਸੰਗਤ ਨ ਲੀਨਾ ॥ ਮਿਲੇ ਸਰਬ ਤਿਹ ਜਬਹੀ ਆਈ ॥ ਦਿਪਤ
 ਜੋਤਿ ਸੀ ਬਦਨ ਜੁਨਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਸਿੱਖ ਰੂਪ ਹੈ ਕੋਈ ॥ ਸੀਸ
 ਭੇਟ ਦੇਵੇ ਗੁਰ ਜੇਈ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕ ਬਰਭਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮਰੂ
 ਪ ਕੀਪੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਸੀ ਮੁਖ ਜਬ ਗਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ
 ਸੇਟ ਕਇਕ ਆਯੋ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਤਾ ਕੀ ਖੜਗ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ॥ ਤੇਜ ਸ
 ਰੂਪ ਅਧਿਕ ਇਮ ਪਾਰਿਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਤੰਬੂ ਬੀਚ ਤਿਸੇ ਲੈ ਗਏ ॥ ਖੜ

ਗ ਹਾਥ ਤਕੇ ਮਧਿ ਦਏ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਨ ਤ ਪੁਲਤ ਖੰਗ ਲੈ ਹਾਥਾ ਬਾਹਰ ਅਯੋ
 ਚਲਿ ਚਿਤਿ ਹਧਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਸੀ ਮੁਖ ਜਬ ਗਾਯੋ ॥ ਸੇਵਕ ਨਿ
 ਪੁਨ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ਅਟਰ ਸੀ ਸਮਾਂ ਗਿ ਮੁਖ ਆਈ ॥ ਯੈ ਲਖ ਭਰਮੀ
 ਅਧਿਕ ਲੁਕਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਭੀਨ ਬੇਰ ਸੀ ਮੁਖ ਜਬ ਗਾਯੋ ॥ ਸੇਵਕ ਨਿ
 ਸਰ ਅੰਗ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ਤਾਕੀ ਭੁਜ ਪਕਰ ਗੁਰ ਦੇਣਾ ॥ ਲੈ ਗਯੋ ਤੇ ਬੁ
 ਮਾਂਸ ਅਭੇਟਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਟਕ ਕਰਯੋ ਬਹੁਰ ਤਿਨ ਜਾਈ ॥ ਰੁਕਤ ਪੁਟਾ
 ਹ ਚਲਿਯੋ ਅਤਿ ਧਾਈ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿੰਘ ਸਤਿ ਗੁਰ ਇਮ ਲਾਯੋ ॥ ਹਾਹ
 ਕਾਰ ਸਬਦ ਧਰਛਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ
 ਕਰਨ ਲਗੇ ਸੀਸਾਰੀ ॥ ਇਨ ਕਹ ਕਹਾ ਸਿਰ ਰਹੈ ਗਾਯਾ ॥ ਅਜ ਸੁਅਨ
 ਜੋ ਸਿਖ ਨ ਘਯਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਭੁਲੀ ਜੈ ॥ ਅਪਜ ਸ
 ਬਿਨ ਨ ਅਟਰ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਲੇਗ ਜੁ ਮੈ ਸਬ ਪਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਮ
 ਸਾਂਗ ਨ ਜੀਵ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧੯ ॥ ਕਾਲੀ ਆਗਮ ਹੈ ਬਰ ਭਾਰੀ ॥ ਇਨ ਪੈ
 ਗਯੋ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਸਹਾਰੀ ॥ ਉਲਟ ਪਰੀ ਇਨ ਪੈ ਸੁਭਟਾਨੀ ॥ ਤਾਤੇ ਇਨ
 ਕੀ ਮਤਿ ਬਉਗਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਮਸੰਦ ਸਕਲ ਇਨ ਜਾਰੇ ॥ ਪੈਸ
 ਅਜਾਜਿ ਮਸਿਖ ਸਿੰਘਾਰੇ ॥ ਅਟਰ ਭੇਦ ਯਮੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਦੂਖ ਨ ਦੋ
 ਟ ਪ੍ਰਗਟ ਇਹ ਹੋਈ ॥ ੨੧ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਕੀ ਇਸ ਪ
 ਟਤਰ ਕਹੈ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਧੀਰ ਜਸਿੰਧ ਅਨਲ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਸਗਲ ਜ
 ਗਤ ਜਾਪਤ ਇਸ ਜਾਪਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ ਇਹ ਚੰਡਨ ਪੁਜਤ ਭਾਈ ॥ ਰਾ
 ਜ ਕਰਤ ਅਰੁ ਜਗ ਮਹਿ ਘਾਈ ॥ ਰਿਧ ਸਿੰਧ ਲਖ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
 ਜਰਨਹੀ ਸਕਿਯੋ ਸੁਕਹੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਦੇਵ ਗਣ
 ਸਾਰੇ ॥ ਅਗ ਕਾਲ ਕਕੌਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਭੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਵਨੀ ॥

ਕਰਮਾਹਿਦਈ ਜੁ ਕਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ॥ ੨੩॥ ਨਿਗਜ ਛੰਦ ॥ ਵਿਪੰਤ
 ਜੋਤਿ ਜੁਲਕਾ॥ ਕਰਾਲ ਰੂਪ ਕਾਲਕਾ॥ ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਕਾਰਣੀ॥ ਨਰਿ ਜੁ
 ਕੋ ਸਹਾਰਈ॥ ੨੪॥ ਗਰਿ ਜੁ ਮੁੰਡ ਮਾਲਹੈ॥ ਬਮੰਤ ਤੂੰਡ ਜੁਲਹੈ॥ ਧਰੇ ਜੁ
 ਨਾਗ ਰੂਪਣੀ॥ ਅਨੇਕ ਦੈਤ ਦੁਖਣੀ॥ ੨੫॥ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ॥ ॥
 ਵਿਪੰ ਜੋਤਈ ਹਾਂ॥ ਰਹੈ ਬੇਦ ਜੀਹਾਂ॥ ਬਿਰਚਾ ਦਿ ਦੇਵਾ॥ ਰੁਠੈ ਦੇਖ ਭੇ
 ਟਾ॥ ੨੬॥ ਦੁਤੀ ਦੇਵ ਭਾਰੀ॥ ਸਕੈ ਨ ਸੰਭਾਰੀ॥ ਕਰੈ ਯੈ ਬਖਾਨੀ॥ ਨਰਿ ਨ
 ਰਜਾਨੀ॥ ੨੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਤ ਸਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ॥
 ਤੰਦਪ ਸਕੈ ਨ ਤੇਜ ਸਹਾਰੀ॥ ਅਤਾਤੀ ਰਲੇ ਕਇਕ ਜਾਹੀ॥ ਇਹ ਬਿਧ
 ਬਤੀਆ ਬਰਨ ਸੁਨਾਹੀ॥ ੨੮॥ ਤਿਲ ਕਪੋਤ ਰੇ ਭਾਲ ਸੁਦੀਜੈ॥ ਇਨ ਕੋ
 ਇਕ ਜਪ ਕਰ ਬਨੀਜੈ॥ ਨਾਥ ਚਰਿਤ ਨਾਥਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਅਟਰ ਜੀਵ
 ਅਸ ਬਾਤ ਪ੍ਰਮਾਨਤਾ॥ ੨੯॥ ਉਤ ਲੋਗਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨੈ॥ ਇਤਮ
 ਹਾਰਾਜ ਅੰਸ ਗਤਿ ਠਨੈ॥ ਨਿਸਰੇ ਤਹਿ ਤੰਬੁ ਤੇ ਧਾਈ॥ ਪਾਂਚੇ ਪਿਆ
 ਰਨ ਸਾਬ ਮਿਲਾਈ॥ ੩੦॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਾਥ ਹਾਂ ਬਨਿ ਜਧਾਰੀ॥ ਬੈਠੇ ਅ
 ਨ ਤਖਤ ਅਟਤਾਰੀ॥ ਨਿਰਖ ਚਰਿਤ ਸਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ॥ ਤਹੀ ਬਦ
 ਨ ਕਹਿ ਓਪ ਸੁਧਾਰੀ॥ ੩੧॥ ਆਯੁ ਧਰੁ ਖਨ ਬਸਤ ਮੰਗਾਏ॥ ਨਿਜ
 ਹਾਥਨ ਉਨ ਕੋ ਪਹਿਰਾਏ॥ ਕਰਣਾ ਦਿਸੈ ਤਟਨ ਪਰਧਾਰੀ॥ ਆਪ
 ਸਮਾਨ ਕਰੇ ਜੀਗਾਰੀ॥ ੩੨॥ ਅਪਨੈ ਰਾਂਦੁ ਅਗੁ ਸਭ ਕੀਨੈ॥ ਅਮਿ
 ਤ ਓਰ ਨੈਨ ਚਿਤ ਦੀਨੈ॥ ਬਾਰਧ ਬਾਰ ਅਛੁਤ ਮੰਗਾਈ॥ ਲੀਨੈ ਬੀਚ
 ਸੁਤਾ ਸਪਣਾਈ॥ ੩੩॥ ^{ਕਰੈ} ਮਧਿ ਭਾਰ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਦੈ ਕਰ ਉਦਾਸਾ॥
 ਖਾਲ ਸਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਕਰਣਾ ਅਗਾਰਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਅ
 ਗਾ ਅਕਾਲਾ॥ ਮਾਨੀ ਬਿਸਾਲਾ॥ ਦੇਵੀ ਚਰਿਤਾ॥ ਉਰਧਰ ਬਚਿਤਾ॥

੩੫॥ ਨਿਜ ਜੋਤ ਧਾਰਾ ਕੀਨੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸ ਧੁਜ ਸੁਪੰਥਾ ਦੇ ਸਰਬ ਸੰ
 ਥਾ॥ ੩੬॥ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਸੁਮਤਿ ਨਾਨਾ ਇਕੰਤਾ ਕਰ ਸੁਧ ਬੁਧਾ ਭੁਯੋ ਪੂਰ
 ਸੁਧਾ॥ ੩੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕੁਇਰ ਬੁਢੇ ਸੁਮਤਿ ਯੋਮਾਤ ਜੀ ਤੀਰ
 ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਕਥਾ ਵਾਲ ਕੀ ਬਰਨੀ ਸੁਖ ਦੇ ਸਰੀਰਾ॥ ੩੮॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਾਤਾ
 ਆਨ ਕਰ ਦੀ ਸੁਪਤਾ ਸੇ ਰਾਗਾ ਖੁਸੀ ਭੁਯੋ ਜਗਤੇ ਸਜੁ ਅੰਧੈ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਨਿਹਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਮਾਤਾ ਗਈ ਧਾਮ ਨਿਜ ਮਾਹੀ ਖੁ
 ਸੀ ਭੁਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ ਆਹੀ॥ ਜਿਤ ਕ ਸੰਗਤ ਹੀ ਤਿਤ ਬਾਨੈ॥ ਧੀਨ
 ਧੀਨ ਮੁਖ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ॥ ੪੦॥ ਇਹ ਮਾਤਾ ਕੀਨੇ ਉਪਕਾਰਾ ਜਾਨ ਖਾ
 ਲ ਸਾ ਅਵਿਰੁਮਾਰਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਧੀਨ ਸੁਮਾਤ ਭਟਨੀ॥ ਜਲ ਬਲ ਜਾਕੀ
 ਜੋਤ ਸਮਾਨੀ॥ ੪੧॥ ਸੁਨ ਅਬ ਜਨਮ ਖਾਲ ਸੇ ਜੁਕਾ ਹਰਿ ਆਹੇਇ
 ਜਨਮ ਕਿਤ ਸੁਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਅਸ ਤੁਆਰਾ॥ ਪੁਨ ਅਰਦ
 ਸ ਕਰੀ ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ੪੨॥ ਠਾਂਢੁ ਭੁਏ ਸਰੁ ਕਮਰ ਛਕਾਈ॥ ਤਿਨ ਪਾਂ
 ਚਨ ਕੇ ਅੰਗ ਸੁਆਈ॥ ਪੜ੍ਹੈ ਸਲੋਕ ਮੁਖ ਅਮੀ ਪਿਆਵੈ॥ ਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਮੁਖ ਬੋਲ ਬੁਲਾਵੈ॥ ੪੩॥ ਪੰਚਨਕੈ ਅੰਧੈ ਬਿਧ ਦੀਨੈ॥ ਵਾਸੀ ਨ
 ਮ ਪੂਛ ਸਭ ਲੀਨੈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੇ ਕਹ ਨਾਮ ਕਿਵਾਸੀ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹ ਯੋ ਸ
 ਬ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੪੪॥ ਵਾਸੀ ਮੇਰ ਲਹੌਰ ਦੁਆਲਾ॥ ਨਾਮ ਦਯਾ ਸਿੰ
 ਘ ਦਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਮੁਹ ਕਮ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਦੁਤਿ ਗਾਯੋ॥ ਵਾਸੀ ਦੁਰਾ
 ਵਤੀ ਜਤਾਯੋ॥ ੪੫॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ ਇਕ ਕਹਾ॥ ਵਾਸੀ ਬਿਦਰ
 ਵ ਛਨੈ ਅਹਾ॥ ਚਤੁਰ ਬ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਹਸਤ ਨ ਪੁਰ ਜ
 ਵਨ ਕੀ ਬਾਸੀ॥ ੪੬॥ ਪੰਚਮ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਜਨਾਯੋ॥ ਵਾਸੀ ਸ੍ਰੀ ਜਗ
 ਨਾਥ ਗਨਾਯੋ॥ ਇਹ ਪਾਂਚ ਪੁਰੋ ਨਿਜ ਜਾਨਾ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਪਾਹੁ ਲਵਈ

ਨਿਧਾਨ ॥ ੪੭ ॥ ਪਾਚਨ ਸੇਕਹ ਮੇਲਨ ਕਰੀਯੈ ਨਾਮ ਦਾਨ ਨਿਸਾਇਨ
 ਉਰਧਰੀਐ ਮੀਨ ਮੈਰ ਮੰਦੀਆ ਜਾਨਾ ਧੀਰ ਮੈਲ ਰਮਰੰਈਯ
 ਜੁਆਨ ॥ ੪੮ ॥ ਪਾਚ ਮਕੈ ਜਾਨਤੁ ਮਭਾਤਾ ਛਪੀ ਨਹੀ ਕਛੁਯਾ ਮੈ
 ਬਾਤਾਇਨ ਸੇ ਮੇਲਨ ਕਰੀਐ ਭਾਈ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਇਹ ਬਿਧ ਫੁਰ
 ਮਾਈ ॥ ੪੯ ॥ ਮੇਰ ਬਚਨ ਸੇਕਹੁ ਪਾਗਾ ਖੜਗ ਕੇਤ ਹੈ ਰੱਛਕ
 ਬਾਰਾ ਭੂਟੇ ਸਰਬ ਉਪਾਟ ਤਿਆਗਹਾ ਸੀ ਅਸਧੁਜ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲ
 ਗਹਾ ॥ ੫੦ ॥ ਪੋਥੀ ਗਿੰਬ ਮਹਲ ਦਸ ਬਾਨੀ ਸੋਧ ਲਹੇ ਪਦ ਜੇ ਨਿਰ
 ਬਾਨੀ ਸਸਤ ਅਸਤ ਸਿਮਰਹੁ ਬਰਬੁਧਾ ਖਲ ਦਲ ਸਾਥ ਕਰਹੁ
 ਨਿਤ ਜਧਾ ॥ ੫੧ ॥ ਰਾਜ ਜੇਗ ਤੁਮ ਕਹ ਮੈਦੀਨਾ ਪਰਮ ਜੇਤ ਸੰਗ
 ਪਰਚੇ ਕੀਨਾ ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ਅਚਲ ਰਾਜ ਧਰਨੀ ਮ
 ਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ੫੨ ॥ ਖਾਲ ਸਕੀ ਚਰਨੀ ਸਭ ਲਾਗੋ ਪਰਮ ਜੇਤ ਕੇਰਸ
 ਮਹਿ ਪਾਗੋ ਖੜਗ ਗੇਦ ਤੁਮ ਕਹ ਮੈਪਾਯੋ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰ ਪਥ ਬ
 ਤਾਯੋ ॥ ੫੩ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਹੈ ਜੀਤ ਤਿਹਾਰੀ ਅਸਧੁਜ ਰਹਤ ਲੇਹੁ ਉਰ
 ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਾ ਕਰਮੇ ਪਾਨਾ ਪਟ ਮੈ ਨਿਰਖੇ ਹਰਿ ਭਗਵਨ
 ॥ ੫੪ ॥ ਤੁਰਕ ਮਲੇ ਛੁਨ ਜੇ ਨਹੀ ਮਿਲਨਾ ਲੇਹ ਥੀ ਮਾਰ ਸਾਮੁ ਹੇ ਪਿ
 ਲਨਾ ਇਹ ਬਿਧ ਕੈ ਤਿਨ ਸੇ ਕਰਤਾਗਾ ਬਰਨੀ ਅਨਿਕ ਰਹਤ ਬਿਸ
 ਬਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਸੁਰਨ ਰਨਿਰ ਖਚਰਿਤੁ ਸੁਸਾਰਾ ਬਿਸ ਮੈ ਭੁਯੇ ਸਕਲ
 ਸੰਸਾਰਾ ਕੰਨ ਚਰਿਤੁ ਠਫਰ ਇਹ ਕੈ ਪੈ ਦੇਤੇ ਤੀਨ ਪਥ ਕਰ ਲੈ ਹੈ ॥
 ੫੬ ॥ ਅਦਿ ਅਨੰਤ ਗੁਰੂ ਅਟਤਾਰੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਮੈ ਇਹ
 ਧਾਰੀ ਜੇਟਹ ਚਹੈ ਸੁ ਬਯੋਤ ਬਨਾਵੈ ਅਰਗਨ ਟਾਰ ਸੰਤ ਬਰ
 ਮਾਵੈ ॥ ੫੭ ॥ ਕਬਿਬਾਚ ਚੰਪਈ ਜੇ ਪਦਵੀ ਖਾਲ ਸਗੁਰ

ਦੀਨੀ। ਸਰਨਰ ਅਜ ਲਗੇ ਨਹੀ ਚੀਨੀ। ਨਰ ਤੇ ਪਰਮ ਦੇਵ ਬਰਕੀਨੇ
 ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਕੇ ਰਸ ਮਹਿ ਭੀਨੇ। ੫੮॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਬਜਤ ਨਿਜ
 ਆਲੋ। ਸਰਨਰ ਜਾਹਿ ਦਿਸੀ ਤਰਭਾਲੋ। ਜੋਗਿ ਮੈ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਵਿਡੁ
 ਕਯੋ। ਪਾਛੈ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਲਯੋ। ੫੯॥ ਜੇ ਕੋ ਕਿਸੀ ਦੇਵ ਕਹਯਾ
 ਵੈ। ਏਕ ਪਦਾਰਥ ਜਤਨ ਸੁਪਾਵੈ। ਇਹ ਤੇ ਦਾਸੀ ਧਰਤਾਰੀ। ਚ
 ਰੇ ਦੇ ਤਨ ਦੇ ਰਬਿ ਚਾਰੀ। ੬੦॥ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਜੇ ਧਰਨੀ ਹਰਨ
 ਛਹਰੀ ਬਰਜੀਤ ਜਿਸੈ ਸੁ ਬਿਰਾਹ ਲਯਾਯੋ। ਬਾਰ ਇਕੀਸ ਛਿਤੀਸ
 ਬਿਦਾਰ ਸੋ ਨਿਦਨ ਕੈ ਭਿਗ ਬਿੱਪ ਰਿਸ਼ਾਯੋ। ਜਾਲਗ ਛਤਨ ਦੇਵਨ ਕੇ
 ਗਨ ਜਸੁ ਮਰੇ ਕਛੁ ਪਾਰਨ ਪਾਯੋ। ਜੇ ਧਰਨੀ ਗੁਰੈ ਨਿਜ ਖਾਲਸ
 ਚੱਛ ਤੇ ਕਰੁ ਜੇ ਨਿਸਚਾਯੋ। ੬੧॥ ਯੋ ਕਰਸੀ ਸਤਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ
 ਮੈ ਇਨ ਕੋ ਇਹ ਬੋਰ ਸੁਦੀਨੋ। ਮੇ ਸਰਨ ਗਤ ਜੇ ਸੁਪਾਵੈ ਤਿਨ ਕਉਨ
 ਕਮੀ ਮਨ ਮੈ ਤੁਮ ਚੀਨੋ। ਰਿਧ ਸੁਸਿਧ ਸਭੈ ਨਿਜ ਸੀ ਪਤ ਮੇ ਪਦ ਕੰਜ
 ਸੁਆਹ ਅਧੀਨੋ। ਮੈ ਸੁਦਯੋ ਇਨ ਕੋ ਸੁ ਅਛੈ ਪਦ ਜਾਹਿਨ ਪਾਵਤ
 ਪੈ ਪੁਰਤੀਨੋ। ੬੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਤ ਜੁਗ ਸਤ ਕਿਤ ਜਬ ਕੀਨੇ।
 ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਅਮਰ ਪੁਰ ਲੀਨੇ। ਬਲ ਬਾਦਨ ਤੇ ਦੇਹ ਮਿਨਾਈ। ਰ
 ਵਨ ਸੀਸ ਈਸ ਦੇ ਪਾਈ। ੬੩॥ ਭੋਜ ਦਿਲੀਪ ਕਿਧੈ ਨਲ ਗਈ
 ॥ ਬਰਤ ਪਸਾ ਕਰ ਕੈਗਿਹ ਆਈ। ਪਾਰਥਨਿ ਪਰਣ ਕੋਟ ਸੰਪਾਰੇ
 ॥ ਕਿਸਨ ਪੱਖ ਕੀਨੇ ਨਿਰਧਾਰੇ। ੬੪॥ ਜਦੁ ਪਤ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਬ
 ਕੀਨੀ। ਤਬ ਯਹ ਛੀਨ ਤਵਨ ਕਹ ਦੀਨੀ। ਪਤਿ ਸੁਤਨ ਤੇ ਅਗ ਸਿਧਾ
 ਈ। ਤੁਰਕ ਮਲੇ ਛਨ ਪੈਤ ਬਾਏ। ੬੫॥ ਕੋਟ ਜਤਨ ਮਹਿ ਦੀਨ
 ਸੁਕੀਨੋ। ਸਿਟ ਰਿਸ਼ਾਇ ਜਗ ਰਾਜ ਸੁਲੀਨੋ। ਆਟ ਗਵਨ ਨ ਸਿਰ

ਤੇਟਗਾਕਾਲਦੀਰਸਿਰਉਪਰਖਰਾ॥੬੬॥ਸੋਅਟਨੀਸਤਿਗੁਰ
 ਕਰਤਾਰਾ॥ਸਿਰੇਪਾਉਦੈ॥ਇਨੈਬਿਚਾਰਾ॥ਮੈਇਨਕੈਇਹਅਲਪ
 ਸੁਦੀਨੇ॥ਯੋਕਹਤਰੇਨੈਨਕਰਲੀਨੇ॥੬੭॥ਕਯੋਨਹੀਕਹੈਨਾਥ
 ਅਟਤਾਰੀ॥ਕੋਟਿਤਖਤਜਿਹਚਰਨਮਸ਼ਾਰੀ॥ਰਾਜਜੇਗਅਰਭੇ
 ਗਹਜਾਰਾ॥ਇਨਚਰਨਨਮੈਦਾਸਨਿਹਾਰਾ॥੬੮॥ਸੁਰਗਰਾਜ
 ਬੈਕੰਠਭਟੀਜੈ॥ਏਪਦਉਨਤੇਪਰੇਲਹੀਜੈ॥ਸੋਜਾਨਤਜਿਹਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਾਯੋ॥ਅਚੁਤਸੁਖਮੈਜਾਇਸਮਾਯੋ॥੬੯॥ਦੇਹਰਾ
 ॥ਸਿਧਨਾਥਮੁਨਜਨਅਧਿਪਸਕਤਨਜਾਕੋਪਾਇ॥ਚਾਰਪ
 ਦਾਰਥਸੁਧਜੁਤਇਨਪੁਰਦੀਏਉਠਾਇ॥੭੦॥ਸੁਰਨਰਦੇਵ
 ਭਜੀਗਮਣਸਕਤਨਜਾਕੋਚੀਨਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਪੁਰਾ
 ਟਖਾਲਸੇਦੀਨਾ॥੭੧॥ਸੋਰਠਾ॥ਸਤਿਨਕਾਜਸਹਾਇਪਰਮ
 ਪੁਰਖਕੇਬਚਨਤਿਹਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਹਰਿਰਾਇਪੁਰਾਟਕਰਯੋਸ੍ਰੀਖਾ
 ਲਸਾ॥੭੨॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਆਪਸਿੰਘਾਸਨਤੇਗੁਰਪੂਰਨਨਾ
 ਫੁਭਯੋਮਨਆਨਦਪਾਈ॥ਆਪਨਠੈਰਉਨੈਕਰਗੋਰਸੁਆਦਰਸੈ
 ਕਰਦੀਸਬੈਠਾਈ॥ਅਮਿਤਕਾਜਗਰੀਬਨਿਵਾਜਸੁਆਪਖਰੇਜੁ
 ਗਹਾਥਮਿਲਾਈ॥ਭੁਖਨਚੀਰਹਥਮਾਰਦਿਪੈਬਰਜਉਪਮਾਬਰ
 ਨੀਨਹਜਾਈ॥੭੩॥ਚੌਪਈ॥ਬਾਰਜਦੈਨੇਹਾਥਮਿਲਾਈ॥
 ॥ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਅਨਿਕਸੁਖਦਾਈ॥ਸ੍ਰੀਆਨਨਯੋਬਚਨਉਚਾਰੇ॥
 ਸੁਨੁਖਾਲਸਾਜੂਚਿਤਧਾਰੇ॥੭੪॥ਜੋਪਨਦਤੁਮਕਹਗੁਰਦੀਨ
 ॥ਤਸਤੁਮਹਮਕਉਦੇਹਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਯੋਸੁਨਕਰਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾ
 ਨੀ॥ਪਰਮਖਾਲਸੇਪੂਜਬਖਾਨੀ॥੭੫॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਦੀਨਕ

ਮੀਨ ਅਧੀਨ ਸਦਾ ਹਮ ਜੀਤ ਅਨਾਥ ਮਹਾ ਬੁਰਿਆਈ ਕਾਮ ਕਰੇ
 ਧ ਸੁਦਾਰਿਦ ਚੰਪਤ ਝੂਠ ਰਲੇਰੁ ਪਰੇ ਮੱਧਿ ਜਾਗੀ ਘੋਰ ਹੁਤੇ ਬਿਪ
 ਤਾ ਦਲ ਸੰਕਟ ਆਵਨ ਜਾਨ ਸਿਰੂਪਰ ਭਾਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ਬਚਾ
 ਇ ਲਏ ਮੁਖ ਅਉਰ ਨਹੀ ਸੁਓ ਕੁਤ ਹਮਾਗੀ ॥੧੬॥ ਅਚੁਤ ਆਇ
 ਅਨੰਤ ਅਸੰਧ ਰਖੇ ਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੇ ਸੁਰ ਰਾਈ ॥ ਸਾਤ ਅਕਾਸ ਪਤਾ
 ਰਸੁ ਸਾਤਨ ਰਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾਈ ॥ ਰਾਜਨ ਇੰਦ ਗੁਬੰਦ ਰ
 ਠਾ ਚਲ ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੇਕ ਸਬੇ ਲਤ ਹੇ ਮੁ
 ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹੁ ਸਭੈ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥੧੭॥ ਦੀਨ ਸੁਜੀਤਨ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਕ
 ਤੋਂ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਕੈ ਸੁਨਿ ਟਾਜੇ ॥ ਕੰਚਨ ਭੇ ਸੁਮਨੁ ਰਹੁਤੇ ਗਇ ਜਾਇਕ
 ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਰੂਰ ਭਾਜੇ ॥ ਉਚ ਭਏ ਸਭ ਹੀ ਜਗਮੇ ਕਰ ਆਯੁ ਧ ਲੈ ਬਸੁ
 ਧ ਮਧਿ ਗਾਜੇ ॥ ਤੋਂ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੇ ਬਲਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤ ਭਏ ਖੰਡ ਭਾਰਥ
 ਰਾਜੇ ॥੧੮॥ ਤੇ ਕਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਨ ਦ ਆਨਿਧ ਹੈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀ ਜਗ
 ਕੋਈ ॥ ਤੇ ਕਰ ਭਾਰ ਦ ਆਨਿਧ ਅਚੁਤ ਤੈਤਨ ਭੀਤ ਰਜੇ ਤਿ ਸਮੇਈ ॥
 ਪਾਂਚਰ ਦੁਰਸ ਲੋਕ ਸਜੇ ਤੁਫ ਜਿੰਧ ਧਰਾ ਧਰ ਅੰ ਸਭ ਲੇਈ ॥ ਤੇ ਰ
 ਚਰਿਤ ਬਚਿਤ ਕਰੈ ਸਬ ਜਾਨ ਲਈ ਬੁਝੀ ਆ ਹਮ ਚਈ ॥੧੯॥ ਦਾ
 ਸ ਸਬੈ ਪਦ ਅੰਬੁਜ ਕੈ ਨਿਜ ਲਾਇਕ ਏਕ ਤਹਾ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਰ ਅ
 ਨੇਕ ਸੁਫੇਰ ਤੈ ਬਚ ਜਯੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਆਇ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜੇ ਸਿਰਧਾ
 ਰ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰ ਜਿ ਸੈ ਮੱਧ ਦ ਆਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਹਾਹੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ
 ਕੀ ਬੁਝੀ ਆ ਗੁਰ ਭੇਦ ਕਹਾ ਸਭ ਛੋਰ ਤਹਾਹੀ ॥੨੦॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਰ
 ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਚਿਰਾਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਕੈ ਸੇਕ ਦੁਰਕਰ ਰਾਗੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਸ ਬਰਕਥਾ ਸੁਨਾਉ ॥ ਤੁਮ

ਰੇਚਿਤਕਾਤੁਰਮਮਿਟਾਉ॥੧੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਚੁਤਅਦਿਅਨੰਤ
 ਪ੍ਰਭੁਕਹਤਅਛੇਦਅਭੇਦਾ॥ ਜਾਕੇਪਾਰਨਪਾਵਈਸਿਟਬਿਰੰਚਅਰ
 ਬੇਦਾ॥੧੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੋਨਿਜਅਦਿਅਗਾਧਕਹਾਯੋ॥ ਜਿਨ
 ਇਹਚੇਦਹਲੋਕਬਨਾਯੋ॥ ਰੂਪਰੇਖਜਾਕਰਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਏਕਅਨੇਕ
 ਸਗਲਘਟਮਾਹੀ॥੧੩॥ ਵੇਟਵੈਤਜਿਹਸਾਛਬਨਾਏ॥ ਕਿੰਨਰਨ
 ਗਮਨੁਛੁਉਪਾਏ॥ ਹਿੰਦਵਾਨਤੁਰਕਾਨਜਾਨੇ॥ ਇਹਸਭਜਾਨਜੁ
 ਦਾਪਹਚਾਨੇ॥੧੪॥ ਜਬਜਬਹੋਤੁਅਰਿਸਟਅਪਾਰਾਤਬਤਬ
 ਦੇਹਧਰਤਅਟਤਾਰਾ॥ ਦੁਸਟਅਰਿਸਟਸੁਪੁਲੈਕਰਾਈ॥ ਪੁਨਭ
 ਗਤਨਉਰਹਹਤਸਮਾਈ॥੧੫॥ ਕਲਜੁਗਘੋਰਅਗਮਜਬਭ
 ਯੋ॥ ਸੰਕਰਬਰਣਜਗਤਦੈਗਯੋ॥ ਅਸਥਿਰਬੁਧਕਿਸਹੀਨਹ
 ਰਹਈ॥ ਜਹਾਤਹਦੁਰਮਤਿਵਰਤਈ॥੧੬॥ ਭੁੰਰਕਮਲੇਛਬੀਸ
 ਭਯੋਭਾਰੀ॥ ਕਰੀਭੁਜਟਤਿਨਸਭਸੰਸਾਰੀ॥ ਹਿੰਦਕਧਰਮਰਹਨ
 ਨਹੀਦਯੋ॥ ਸਰਬਮਲੇਛਬੀਸਦੈਗਯੋ॥੧੭॥ ਸੰਤਗਉਕਹਇ
 ਨੈਦੁਖਾਇਸਾ॥ ਭੁਈਦੁਰਮਤੀਕਲਜੁਗਾ॥ ਏਸਾਧੈਲਧਰਮਨ
 ਹੀਸੁਕਾਠਹਰਾਈ॥ ਅਕੁਲਬਿਕਲਧਰਨਹੈਆਈ॥੧੮॥ ਮਹ
 ਕਾਲਕੇਧਰਕਰਧਾਨਾ॥ ਰੇਵਤਭਈਧਰਨਬਿਧਨਾਨਾ॥ ਤਾਕੇਦੁ
 ਖਹਰਬੇਕੇਕਾਜਾ॥ ਸੇਵਕਪਠੇਗਰੀਬਨਿਟਾਜਾ॥੧੯॥ ਮੈਬਹੁਤ
 ਤਬਿਨੈਤਹਕਰੀ॥ ਕਰੁਨਾਸਿੰਧਮੁਝੈਯੈਰਗੀ॥ ਤੁਰਕਨਕੀਜਰਮੈਅ
 ਬਮਾਰੀ॥ ਕਰੋਖਾਲਸਾਪੀਥਸੁਧਾਰੀ॥੨੦॥ ਆਗੈਜੇਜੇਮੈਸੁਪਠ
 ਯੋ॥ ਮੋਹਬਿਸਾਰਿਆਪਗਰਬਾਯੋ॥ ਭੁਕਹਰਾਜਜੇਗਮੁਝਦੀਨਾ॥
 ਭਗਤਨਬੀਸਜਾਬਦਿਕੁਕੀਨਾ॥੨੧॥ ਤੇਹਪੁਤਅਪਨਮਮਸਾਜਾ॥

ਜ ਕਰਕਰਹੁ ਪਰਮ ਕਾ ਕਾਜਾ ਅੰਸ ਭਾਂਤਿ ਮੋਕੋਂ ਸਮਝਾਯੋ ਭੁੰਮੈ ਜ
ਗਤ ਜਨਮ ਪਰ ਆਯੋ ॥੯੩॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪਰਣੀ ਦੁਖਤ ਬਿਲੇ
ਕਕੈ ਕਰਣੇ ਜੋਗ ਕਰਤਾਰਾ ਰਾਜ ਜੋਗ ਸਿਰ ਛੜੈ ਸੇਟਕ ਪਠਾ
ਸੁਧਾਰਾ ॥੯੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਮੁਝੈ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰਾ ਸੇ ਸੇ
ਕਿੰਤ ਮੈ ਕਰ ਬਿਥਾਰਾ ਆਰੋ ਜੋ ਨਿਜ ਹੁਕਮ ਸੁਦੈ ॥ ਸੇਟਕ ਸਕ
ਲ ਨਿਰਖਤ ਜੈ ਹੈ ॥੯੫॥ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤ ਮੈ ਜਿਨ ਕਰੋ ਭੁਗਤਨ
ਬਿਸ ਚੀਤ ਨਿਜ ਧਰੋ ॥ ਅੰਸ ਅੰਸ ਅਸ ਪੁਜ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕਹ ਲ
ਯੋ ਖੋਜ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥੯੬॥ ਅਬ ਤੁਮ ਯੋ ਬਤੀ ਮਾ ਨਿਜ ਕਰੀਯੋ ਸੀ
ਖਾਲ ਸਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੀਯੋ ॥ ਏਹੈ ਗੁਰੂ ਖਾਲ ਸਾ ਆਈ ॥ ਹੋਵਤ ਆ
ਯੋ ਅੰਦਿ ਜਗਾਈ ॥੯੭॥ ਫੂਠ ਉਪਾਵ ਜਗਤ ਕੇਤ ਆਗਾ ॥ ਨਿਸ
ਦਿਨ ਯਾ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਦਿ ਅਕਾਲ ਨਾਥ ਕੀ ਮੁਰਤਿ ॥ ਪਰ
ਮਜੇ ਤਿਨਾਨਾ ਬਿਧ ਪੁਰਤ ॥੯੮॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
ਪਰਮ ਖਾਲ ਸੇ ਪੁਜ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਪਸ ਸੁਤ ਬੈਤ ਯਾਰਾ ਮਿ
ਲ ਬੈਠੇ ਪਾਚੇ ਤਬ ਪਾਰਾ ॥੯੯॥ ਸੁਯ ॥ ਸੇ ਸਸੁਰੇ ਸਦਿ ਨੇਸ
ਪਸੇ ਸੁਰ ਖੋਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਅਬ ਤੇਰੀ ॥ ਸਿਧ ਮੁਨੀ ਮੁਨ ਨਾਰਦ ਸੇ
ਜਿਹ ਜਾਚਤ ਹੈ ਕਰਕ ਸੁਟ ਕਰੇਰੀ ॥ ਕਿੰਨ ਰਜ ਛਤੁ ਜੰਗ ਪਰਾਧ
ਰ ਸੇਟਕ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਨਿਸ ਭੇਰੀ ॥ ਸੇ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਰੂਪ ਪਰੇ ਗੁਰ ਖਾਲ
ਸੇ ਅਗੁ ਖਰੇ ਕਰ ਜੇਰੀ ॥੧੦੦॥ ਛੀਰ ਸਮੁੰਦ ਕਿਧੈ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਲ
ਲ ਰਤਿਨ ਧਰੇ ਜਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਧੋਨ ਸਸੀ ਸੁਧਨੀ ਤਰ ਕੰਨ ਗ
ਨੈ ਗਨਤੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਿਧ ਸੁਸਿਧਿ ਪਦਾਰਥ ਕੋਟਕ ਬੀਚ ਬਸੈ
ਜਿਹ ਕੀ ਪਰਛਾਹੀ ॥ ਸੇ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਮਾਂਗਤ ਕੋਤਕ ਸੀਤ ਲ

ਖੋ ਯਹਿ ਆਹੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਜੀਵ ਕਰੈ ਮਰ ਜੀਵਹਿ ਕਾਢ ਤਪੈ ਮੁ
 ਕਤਾਹਲ ਚਿਈ ॥ ਸੁਸ ਸਹਾਰ ਜੁ ਪਾਇ ਕਰੈ ਸਿਰ ਜਾਨ ਪਰੈ ਕਰ ਭੀ
 ਤਰ ਜੇਈ ॥ ਡੇਰ ਦਿਵੈ ਕਰ ਪੀਤ ਮਕੈ ਨਿਜ ਕਛੁ ਸਮਾਨ ਕਰੈ ਬਿਤ ਕੇ
 ਈ ॥ ਤੋ ਮੁਕਤ ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਭੀ ਤਰ ਪਾਵਤੁ ਹੈ ਨਿਸਚੈ ਜਨ ਸੇਈ ॥
 ੧੦੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬਿਨ ਭਾਈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਸ
 ਕੈਨ ਅੰਸ ਕਰਾਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਧੀਨ ਆਇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜਹ ਕੀਨੋ ਇਹ ਚਰਿ
 ਤ ਅਭੇਦਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸੁਰੇ ਜੀਵ ਜਤਿਨ ਤ ਆਗੇ ॥ ਖੜਗ ਧਾਰ ਅਸਧ
 ਜ ਪਗ ਲਾਗੇ ॥ ਨਿਰਖੇ ਘਟ ਮੈ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਜੇ ਅਸ ਮਿਲੇ
 ਅਧਿਕ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਮੰਤਰ ਪੜਕਰ ਅਮੀ ਤ ਆਗਾ ਠਾਂਢ
 ਸੁਰੇ ਏਕ ਤਬ ਪਾਗਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਆਗੇ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਟੈਸੇ ਸੁਧ
 ਸ ਬੁਧ ਛਕਾਯੋ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸੇਰਹਤ ਸੁਪੁਛੀ ॥ ਸੇ ਮੇਕ
 ਚੌਰ ਚੌਪਈ ਸੁਛੀ ॥ ਵਾਸੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਦੀ ਜੈ ॥ ਕਹਤ ਖਾਲ ਸਾ ਬਿ
 ਲਮ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਪਟੇ ਜਨਮ ਅਨਿਦ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ਪੰਚਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲ ਨ ਕਰੀ ॥ ਯੋ ਨਾਮ ਦਾਨ
 ਨਿਸਦਿਨ ਉਰਧਰੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸੇਵਾ ਭਉ ਭੁਗਤਿ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਦੁ
 ਸਟ ਬਿਦਾਰ ਸੀਤ ਨਿਸ ਤਾਰੇ ॥ ਖੜਗ ਪਾਨ ਬਿਨ ਅਟਰਨ ਮਾਨਹੁ ॥
 ਸਤਿਨਾਮ ਮੰਤਰ ਮੁਖ ਠਾਨਹੁ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸਸਤ ਅਸਤ ਸੇ ਕਰਹੁ ਪਮ
 ਰਾ ॥ ਰਹੇ ਖਾਲ ਸੇ ਜੁ ਸਦ ਨਾਗਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਨਿਕ ਬਚਨ ਬਰਗ
 ਯੋ ॥ ਭੁਰਕਨ ਸੇ ਖੰਗ ਜੁਧ ਬੁਝਾਯੋ ॥ ੧੦੮ ॥ ਬਿਖੀਆ ਕਿਰਿਆ
 ਭਦਨ ਤ ਆਗਹੁ ॥ ਜਟਾ ਜੁਟ ਰਹ ਬੇ ਅਨੁਰਾਗਹੁ ॥ ਸਬਦ ਬਿਨਾ
 ਅਨਜਾ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸੇ ਕੇਲਾ ॥ ੧੦੯ ॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੈ ਜੇ ਕਾਬਿ ਪਹਿ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥
ਪੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਇ ॥ ਬੈਠੇ ਸਾਚ ਸਿੰਘਾਸਨ ਆਇ ॥ ੧੧੦ ॥
ਅਨਮ ਸਕਾਰ ਅਸ ਪੁਜ ਕਹ ਕੀਨੈ ॥ ਧੀਨ ॥ ਬਚਨ ਖਾਲ ਸਕਹ ਦੀਨੈ ॥
ਸੁਰਨ ਰਨਿ ਰਖ ਚਰਿਤ ਇਹ ਭਾਗੀ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਕਹਿ ਬਿਸਮ ਅਪਾਰੀ ॥
॥ ੧੧੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਰਨ ਰਦੇਟੁ ਜੰਗ ਗਣ ਅੰਸੇ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾ
ਰਾ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰੇ ਕਛੁ ਤੁਸਤੁ ਤੇ ਸਾਦੀ ਕਿਤ ਕਬੀਰਾਰਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ॥
ਰਸਾਟ ਲਛੀਦਾ ॥ ਅਨੇ ਸੇਸ ਧਾਮੈ ॥ ਬਜੇ ਲੈ ਦਮਾਮੇ ॥ ਕਿਧੈ ਧੌਲ
ਅੰਨੈ ॥ ਬਜੇ ਚਾਰ ਛੈਨੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬਜੀ ਇੰਦੁ ਦੁਆਰੀ ॥ ਸੁਬੰਥੈ ਅਪ
ਰੀ ॥ ਧਨੇ ਸੀ ਦੁਆਰੈ ॥ ਪੁਰੇ ਪੈ ਨਗਾਰੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਅਜੀ ਬਿਸੁ ਬੀਸੀ ॥
ਮਹਾ ਮੰਦ ਦੀਸੀ ॥ ਪੁਜਾ ਧੀਰ ਧਾਰੀ ॥ ਜਲੀ ਸੀ ਸਟਾਰੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਦਿਨੀ ਪੁ
ਤਰਾਈ ॥ ਰਹਿਓ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਕਿਧੈ ਮੁੰਦ ਦੁਆਰੈ ॥ ਧਨੀ ਪੈ ਪੁਕਾਰੈ ॥
੧੧੬ ॥ ਨਹੀ ਪੁਛ ਮਾਰੀ ॥ ਰਹੀ ਸਤ ਸਾਰੀ ॥ ਗਯੋ ਜੋਰ ਸਾਰਾ ॥ ਬਡੇ ਪੰਥ
ਰਾਦਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਜਿਤੇ ਅੰਮਹੀ ਸਾਗੁ ॥ ਭੁਏ ਚਿਤ ਭੀਸਾ ॥ ਅਨੇ ਸਿਆਹ ਕਾਰੇ
॥ ਮੁਏ ਬਾਸੁ ਮਾਰੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਨ ਨਾਵੈ ਬਜਾਵੈ ॥ ਧਰਾ ਮੈ ਲੁਕਾਵੈ ॥ ਮਲੇਛ
ਚਗੁੰਠੇ ॥ ਭੁਏ ਪੈ ਬਿਗੁੰਠੇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਨ ਬਾਦਿਤ ਬਜਾਵੈ ॥ ਨ ਰਾਗੀ ਸੁਗਾ
ਵੈ ॥ ਭੁਯੋ ਸਾਹ ਛਾਰੀ ॥ ਲਖੇ ਪੰਥ ਬਾਰੀ ॥ ੧੨੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਚੁਤ
ਆਇ ਅਨੰਤ ਗੁਰ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸਾਚ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠ ਕੇ
ਸੀ ਮੁਖ ਕਯੋ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਜਮੇ ਜਮੇ ਆਟੁਤ ਸੰਗਤਾ ਅਤਿ ਚਿਤ
ਮੰਦ ਬਢਾਇ ॥ ਭੁਯੋ ਭੁਯੋ ਅਮਿਤ ਪੀਜੀ ॥ ਮੈ ਸੀ ਅਸ ਕੇਤ ਮਨਾਇ ॥
੧੨੨ ॥ ਲੈ ਆਇ ਸਗੁਰ ਦੇਟੁ ਕੀ ਸੀ ਖਾਲ ਸਮਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕ
ਰਯੋ ਜਗ ਖਾਲ ਸਾਹਿੰਦੁ ਰਕ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਭੂਠ ਪੰਥ ਸਤੁ ਤ

ਆਗ ਕੈ ਏਕ ਪੰਥ ਵਿਤ੍ਰ ਕੀਨਾ ਪਰਮ ਜੇਤਿ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੇ ਸੀ ਮੁਖ
 ਕਹਾਈਨਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਭੂਤ ਉਪਾਟ ਜਗਤ ਕੇ ਤਾਗਹੁ ॥
 ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਹੁ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਅਧਿਕ ਸੰਗਤ ਆਵੈ ॥
 ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜਾਵੈ ॥ ੧੨੫ ॥ ਖਾਸ ਸਿੱਖ ਜੇ ਜੇ ਬਰਤਾਗੀ ॥
 ਸੁਨ ਬਚ ਭਏ ਪੰਥ ਅਨੁਗਾਗੀ ॥ ਬਚਨ ਅਮੋਲਕ ਜਿਨ ਕਰ ਲਾਗੇ ॥
 ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਸੁਨ ਤੇ ਟਹ ਅਨੁਗਾਗੇ ॥ ੧੨੬ ॥ ਆਇ ਅੰਤਿ ਗੁਰ ਕਰਨੈ
 ਹਾਗਾ ਕਿਯੋ ਹਮ ਮੇਟੈ ਹੁਕਮ ਤਿਹਾਗਾ ॥ ਚਰਨ ਮੂਤ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਤੁਟਦੀ
 ਨੈ ॥ ਸੰਗਤ ਸਰਬ ਮਾਨ ਸੁਨ ਲੀਨੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਖੜਗ ਸੁਧਾ ਅਬ ਸੀ ਮੁ
 ਖਗਾਯੋ ਸੇਲੈ ਸੰਗਤ ਸੀ ਸਬੁ ਕਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਮੁਖ ਸੰਗਤ ਜਿਤ ਕ ਭਟੀ
 ਜੈ ॥ ਆਇਸ ਸਾਫੁ ਜੁ ਮੱਧਿ ਲਹੀਜੈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਕੁੰਫੁ ਕੇਸ ਅੰਗਹਿਤ
 ਜੁ ਸਾਗੀ ॥ ਜੇਲੈ ਮੱਧਿ ਆਤਿ ਮੈ ਧਾਗੀ ॥ ਖੜਗ ਕੇ ਭੁਕੇ ਧਰਬੇ ਧਿਆ
 ਨਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਕਹਯੋ ਨਾ ਬਰਗਟਨਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਅੰਜੇ ਮੂੜ ਲੋਗਾ ਤਿ
 ਹ ਬਾਨੈ ॥ ਅਰਲ ਬਰਲ ਟੇ ਬਦਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਇਹ ਤੇ ਰਹਤ ਕਰਨ ਨ
 ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਜੋ ਕਰਹ ਰਸੇਈ ॥ ੧੩੦ ॥ ਏਹ ਅਧਿਕ ਬਾ
 ਤ ਕਹੁ ਗਾਗੀ ॥ ਕੁਲਾ ਕਰਮ ਫੂਟੇ ਸੀ ਸਾਗੀ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਇਕ ਜਾਇ
 ਨ ਕੀਨੈ ॥ ਕਰਦ ਫੇਰ ਅਮਿਤ ਕਹਾਈਨੈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਅਸੁ ਮ ਬਰਨ ਕੇ
 ਉਚਲ ਆਵੈ ॥ ਲੈ ਉਨ ਕੇ ਨਿਜ ਸੰਗ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਆਇ ਗੁਰਨ ਕੀਰੀ
 ਤ ਸੁਟਾਰੀ ॥ ਅੰਗੈ ਰਹਤ ਜਗਤ ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸੁਦ ਬੈਸਖੜੀ
 ਇਜ ਜਾਨਹੁ ॥ ਏਕ ਰਟੁ ਰਕਰ ਭੇਜ ਕਰਨਹੁ ॥ ਬੇਦ ਲੋਕ ਮਤ ਸਰਬ
 ਤ ਯਾਗੀ ॥ ਸੀ ਅਸੁ ਪੁਜ ਕੇ ਕੁਯੋ ਅਨੁਗਾਗੀ ॥ ੧੩੩ ॥ ਆਗੇ ਅਸੁ ਪੁ
 ਜ ਸੁਨ ਯੋ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਪੈਥੀ ਪੀਤਿ ਤ ਗੁਨਿ ਨ ਨਗਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਜਿ

ਤਕ ਸੁਰਗ ਮਨੈ ਗਾਮ ਕਿਸਨ ਜੁ ਪਗਟ ਬਖਸੈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਰਨ ਕੀ ਸੁਭ ਕਥਾ ਗਾਵਤ ਬੈਠ ਪੁਰਾਨ ਸੁਜਥਾ ਪਰਮ ਪੁਰਾਤਨ
 ਚਲੀ ਸੁਆਈ ਸੋਹਮ ਤੁਮ ਸੈ ਕਹਤ ਬਨਾਈ ॥ ੧੩੫ ॥ ਹਮੈ ਖਾਲ
 ਸਾ ਸੁਨ ਯੋਨ ਭਾਈ ॥ ਇਨ ਯਹ ਗੀਤ ਅਨੀਤ ਚਲਾਈ ॥ ਚਾਰ ਬਰ
 ਨ ਇਕ ਜਾ ਇਨ ਕੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਦੇ ਸਜਗਤ ਕਹਈਨੇ ॥ ੧੩੬ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਨ ਖਤੀ ਪੁਤਾਨ ਕੇ ਜੀਏ ਧਰਮ ਤੁਰਾਇ ॥ ਲੈ ਭੋਜਨ ਇ
 ਕ ਜਾ ਕੀਏ ਬੁਝੀ ਬਾਤ ਬਨਾਇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰ
 ਕ ਸਗਲ ਮੰਤ੍ਰ ਆਗੇ ॥ ਏਕ ਖਾਲ ਸਾਰ ਸੁ ਅਨੁਗਾਏ ॥ ਬਿਖਾ ਭਏ
 ਨ ਸਾਧ ਜਠੇਰੇ ॥ ਇਨੈ ਆਗ ਖਗ ਕੇਤ ਸੁਰੇਰੇ ॥ ੧੩੮ ॥ ਜਿਨ ਕੀਨੇ
 ਹਰ ਗੁਰ ਪਰਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਕਾਹੀ ॥ ਕੁਲ ਕਰਮ ਕੇ
 ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਫਰੈ ਨਾ ਬਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ
 ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਭਈ ਖਾਲ ਸਾਰ ਬਸੁ ਸਾਰੀ ॥ ਲਿਖ ਲਿਖ
 ਦੀਨੇ ਹੁਕਮ ਪਠਾਈ ॥ ਮਨੈ ਬਚਨ ਸੋਈ ਜਿਨ ਜਾਈ ॥ ੧੪੦ ॥ ਜਿਨ
 ਨਹੀ ਮਾਨਿਏ ਰਾਬਧਾਈ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸੀਮੁ ਖਯੋ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਅਬਨ
 ਹੀ ਮਾਨਹੁ ਗੇ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨ ਮਨੋਂ ਪਾਛੇ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੧੪੧ ॥ ਦੇਹ
 ॥ ਤੁਮ ਅਬ ਹਮਰੇ ਬਚਨ ਬਰਮਾਨ ਤਨਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਮੈ ਸਿੱਖ ਮੁਰ
 ਜਗਤ ਮੈ ਕੋ ਮਨੈ ਗੋ ਨਾਹਿ ॥ ੧੪੨ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਅਧਿਕ ਦੁਖੀ ਹੈ
 ਹੋਤੁ ਮਜਬੈ ॥ ਜੈ ਹੋ ਸਰਨ ਖਾਲ ਸੇਤ ਬੈ ॥ ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਰਤਾਰ ਅਧਿਕ
 ਈ ॥ ਲੈ ਪੈ ਸੀ ਖਾਲ ਸਾ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਚੁਤ ਨਾ ਬ
 ਅਨੀਤ ਗੁਰ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਪੁਨ ਗਜੇ ਸਭ ਗਿਰਨ ਕੇ ਲੀਨੇ
 ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੪੪ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਮੇਲ ਨਿਰਖ ਅਧਿਕ ਬ

ਰਭਾਰੀਆ ਏਥੇ ਸਭ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰੀ ਗਿਰਦੇ ਸਹਰ ਬਤੁਰ ਬਰਫੇ
 ਰਾਪਰੇ ਹੁਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਅਤ ਰੇਗਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ
 ਉਚਾਰੇ ਸੁਨੇ ਗਿਰ ਪਤਿ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣੀ ਖਾਲ ਸਕੀਆ
 ਵੇ ॥ ਸਗਲ ਧਰਨ ਇਹ ਰਾਜ ਕਮਾਵੇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਪਵੇ ਬ
 ਰਬੁਧਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਸਾਥ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੁਧਾ ॥ ਤੁਰੈ ਤੁਰਕ ਤੁਮ ਕੀ ਸਭ ਹ
 ਲਾ ॥ ਜੀਤ ਹੋਗ ਤੁਮਰੀ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਅੰਸੇ ਬਚਨ ਕ
 ਮਾਵਹੁ ॥ ਬਸੁਧ ਜੀਤ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਵਹੁ ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਜਿਤ ਕ
 ਜਮ ਯਤਾ ॥ ਦੁਹੈ ਸੁਕਲ ਤਿਹਾਰੀ ਰਯਤਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੀ
 ਮੁਖਤੇ ਜਬ ਯੈ ਸੁਨਯੇ ਸਭ ਰਾਜਨ ਸੁਤ ਲਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਨਿਕ
 ਟ ਭੁਬ ਅੰਸੇ ਕਹਯੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੪੯ ॥ ਸਭ ਰਾਜਾ ਬਾਚ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕਠਨ ਰਹਤ ਹਮ ਤੇ ਨਹੀ ਹੋਈ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਸ
 ਕਰੈ ਰਜੇਈ ॥ ਹਮ ਰਾਜੇ ਗਿਰ ਪਤਿ ਅਭਮਾਨੀ ॥ ਕੁਲ ਕਰਮ ਕਮੇ
 ਤ ਜੈ ਜਹਾਨੀ ॥ ੧੫੦ ॥ ਪੂਜਾ ਜੀਵੁ ਕ੍ਰਿਆ ਸੁਕਰਮਾ ॥ ਇਹ ਹਮ ਤੇ
 ਛੁਟਤ ਨਹੀ ਧਰਮਾ ॥ ਪਿਤਰ ਦਿਰੈ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਕਤ ਛੁਟਤ ਹ
 ਮ ਜੈ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਰਾਜ ਪੁਤ ਜੈ ਕੋ ਜਗ ਹੋਈ ॥ ਕੁਲ ਕਰਮ
 ਬਡਿ ਅਨਕੀਖੇਈ ॥ ਧਿਕ ਧਿਕ ਤਾ ਕਹ ਜਗਤ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਆਗੇ ਸੁ
 ਰਗ ਰੋ ਰਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਪੈ ਹਜਰਤ ਸੇ ਬਿਗਰਤ ਬਾਤਾ ॥ ਹਮ
 ਨਹੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਿਅਤਾ ॥ ਚਵਗਤੇ ਕ ਰਹ ਹਮ ਭਾਰੀ ॥ ਯਹ ਜੈ
 ਹਮ ਕੋ ਬਡੀ ਖੁਆਰੀ ॥ ੧੫੩ ॥ ਜਬ ਰਾਜਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਚਿ
 ਘਨ ਸੁਨ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਉਚਾਰਿ ਚਿ ॥ ਉਪਮਾ ਭੁਲੀ ਕਿਧੋ ਧੁਨ ਪਾਈ
 ॥ ਸਾਵਨ ਰਹਿਯੇ ਸੁਮੇ ਘਲ ਜਾਈ ॥ ੧੫੪ ॥ ਸੀਮੁਖਟਾਕਾ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮੈਂ ਇਨਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕਰ ਧਾਰਿਯੋ ॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਅਸ
ਨ ਬੈਠਾ ਰਿਯੋ ॥ ਚੁਟ ਗੱਤੇ ਰਾਜੇ ਗਿਰ ਪਾਲਾ ॥ ਭੁਰਿ ਪੈ ਸਕਲ ਇਨੁ
ਕਹ ਹਾਲਾ ॥ ੧੫੫ ॥ ਸਕਲ ਧਰਨ ਹੋ ਸੀ ਇਨ ਰਯੰਤਾ ॥ ਜਹ ਤਹ
ਮਰੀ ਅਹੀ ਜਮ ਯਤਾ ॥ ਭੁਰਕ ਮਲੇ ਛੁਦੁ ਸਟ ਅੰਛਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਸ
ਨੇ ਹੋ ਕਰ ਖੁਰਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਹਮ ਪਲ ਭੱਛ
ਅਧਿਕ ਮਦ ਮੰਤ੍ਰੇ ॥ ਕਿਸੁ ਨ ਜਾਨੈ ਬਿਨ ਚੁਗੱਤੇ ॥ ਅੰਰ ਜਾਤ ਜਗ
ਮੈਂ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਹਮ ਰੋ ਚਲ ਸਨ ਮੁਖ ਹੋਈ ॥ ੧੫੭ ॥ ਏ ਸਭ ਚਿ
ਰੀ ਲਖੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਹਮ ਪੈ ਰਾਜ ਪੁਤ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਧਰਨ
ਰਾਜ ਇਨ ਦੈ ਹੋ ॥ ਅਜਾ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਮਾਰਿ ਸੁਲੈ ਹੋ ॥ ੧੫੮ ॥ ਯੈ ਸੁਨ
ਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਤ ਬਾਨੀ ॥ ਬੀਚ ਦਿਟਾਨ ਸੁਗਰਜ ਬਖਾਨੀ ॥ ਮੈਂ ਅਸ ਪਾ
ਨ ਜਤ ਦਸ ਕਹਾਉ ॥ ਚਿਰੀ ਅਨ ਪੈ ਜਬ ਬਾਜ ਤੁਰਾਉ ॥ ੧੫੯ ॥ ਬ
ਜਨ ਪੈ ਜੋ ਚਿਰੀ ਤੁਰਾਵੈ ॥ ਸੋਭਾ ਕਵਨ ਜਗਤ ਮੇ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਤਾ ਕਹ
ਸਮਝੈ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਚਿਰੀ ਅਨ ਪਾਸ ਤੁਰਾਵੈ ਬਾਜਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅ
ਜਾ ਸੀਸ ਪਰ ਨਿਜ ਕਰ ਧਾਰਾ ॥ ਕੋਪ ਅਜਾ ਮਿਗ ਰਾਜ ਪਛਾਰਾ ॥
ਰਾਜਨ ਪੁਤ ਜੋ ਰਾਜ ਸੁਦੇ ਤੋ ॥ ਸੋਭਾ ਕਵਨ ਜਗਤ ਮਹਿ ਲੇ ਤੋ ॥ ੧੬੧
॥ ਅਬ ਲਖ ਦੀਨਨ ਰਾਜ ਰਮਾਉ ॥ ਦੀਨ ਬਿਧ ਤਾ ਤੇ ਕਹ ਲਾਉ ॥ ਮੈਂ
ਇਨਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕਰ ਧਾਰਿਯੋ ॥ ਸੀ ਅਸ ਪੁਜ ਕੀ ਚਰਨੀ ਰੂਰਿਯੋ
॥ ੧੬੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿੰਦਿ ਅਗਿਆਨ ਸੁਜੋਗ ਤਪ ਸਿੰਧ ਪ
ਦਾਰ ਥਾਰਾ ॥ ਪੁਨਿ ਮੈਂ ਸੀ ਮਾਧਿ ਖਾਲ ਸੇ ਨਿਜ ਤਨ ਧਾਰਿਯੋ ਸੁਧਾਰ
॥ ੧੬੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੀਥ ਬਿਖੈ ਬਸੇ ਹੋਇ ਨ ਬੈਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਇ
ਹ ਬਿਧ ਅਰਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ॥ ਪੁਗਟ ਖਾਲ ਸਾ ਪੀਥ ਭੁਟੀ ਜੋ ॥ ਜਹਾਂ ਰ

ਹਤਮੁਰਸਕਲਲਹੀਜੈ॥੧੬੪॥ਧੋਬੀਗੀਥਨਮਨਿਤਧਾਨਾਗੁ
 ਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾਸਸਤਅਸਤਸੰਗਕਰੈਪਾਗਾਨਿਸ
 ਦਿਨਭਜੈਨਾਥਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧੬੫॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ਬਾਜਗਇੰਦਗ
 ਦਾਸਸਿਅਮਿਤਧੇਨਧਨੰਤਰਤਮਹਰਾਜੈ॥ਸਾਰੰਗਸੰਖਤਿਸੁਲ
 ਸਰਾਸਨਤੀਰਤਰੇਵਰਪੂਰਨਕਾਜੈ॥ਲਾਲਮਨੀਬਿਖਭਾਗਸੁਰ
 ਮੱਧਿਕੋਟਰਤਿਨਭਕੋਬਰਸਾਜੈ॥ਰੂਪਅਨੂਪਦਾਨਿਧਕੋਇਹਛੀ
 ਰਸਮੁਦਸਪੀਥਬਿਰਾਜੈ॥੧੬੬॥ ਚੌਪਈ ॥ਜਤੀਸਤੀਮੋਨੀ
 ਬਤਧਾਰੀਕੋਬਿਦਗੁਨੀਸੁਰਹੀਕਾਰੀ॥ਜੇਗੀਸਿਧਅਨਾਹਦਬਾ
 ਸੀ॥ਪਰਮਤਤਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ॥੧੬੭॥ਸੰਨਸਮਾਧਿਗਗਨ
 ਪੂਰਛਾਯੋਸਚਖੰਡਮੈਜਾਇਸਮਾਯੋ॥ਭੋਗੀਸਿਧਤਪੀਸੁਰਜਾ
 ਨੇ॥ਗਮਾਨੀਸੰਤਸਮੂਹਪਹਿਚਾਨੇ॥੧੬੮॥ਸਰਬਤਮਪੂਰਨ
 ਇਹਜੋਯੋ॥ਯਾਸਮਅਟਰਪੀਥਕਹਕੋਯੋ॥ਸ੍ਰੀਅਸਕੋਤਕਾਲਕੀ
 ਮੂਰਤਿ॥ਪਰਮਜੋਤਿਨਾਨਬਿਧਿਪੂਰਤਾ॥੧੬੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਜੇਯਾਕੇਪਦਕੰਜਬਰਨਿਤਸਿਫ ਹੈਗੁਰਜਾਨਾਕੋਟਪਦਾਰਥਸੰ
 ਪਦਾਪੈਹੈਮੁਕਤਿਨਿਧਾਨ॥੧੭੦॥ ਚੌਪਈ ॥ਇਹਬਿਧਸੋਨਿਜ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ਸੁਨਤਸਭਨਸੀਬਦਨਬਖਾਨਾ॥ਸ੍ਰੀਖਾਲਸਕੀ
 ਉਪਮਾਗਾਈ॥ਜੇਯਹਠਾਂਬਰਨੀਨਹਜਾਈ॥੧੭੧॥ਤੁਦਪਗਟੁ
 ਮੂੜਮੰਦਭਾਗੀ॥ਭੁਏਨਸੀਬਚਸੁਨਅਨੁਰਾਗੀ॥ਮੈਜੈਮੂੜਜਾਤਿ
 ਅਭਮਾਨੀ॥ਖਾਲੀਰਹੇਫੇਰਜੇਪਾਨੀ॥੧੭੨॥ਜਾਕੇਆਪਦੇਇ
 ਮਹਾਰਾਜਾ॥ਸੋਸਿਰਧਰੇਸਿਖਬਰਤਜਾ॥ਕੋਟਕਲਪਜਾਕੋਤਰ
 ਪਾਇਕਾ॥ਸੋਗੁਰਇਨਕੇਭੁਏਸਗਾਇਕਾ॥੧੭੩॥ਇਨਮੂੜਨਇ

ਹ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ। ਭੂਬਤ ਭੁਯੇ ਜਾਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਜੇਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਆ
ਪੁਭੁਲਾਵੈ। ਕਹੈ ਜੀਵ ਮਾਰਗ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ੧੭੪॥ ਜੇ ਉਨ ਪਰ ਹੋਤੇ
ਸੁਸਹਾਈ। ਚਰਨ ਗਹਤ ਝਟ ਦੇਵੈ ਜਾਈ। ਸੀ ਮੁਖ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਸੁਧ ਸਾਰੀ। ਲੇਤ ਸਭੈ ਅਪਨੇ ਉਰਧਾਰੀ॥ ੧੭੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥
ਜੇ ਜੀ ਅਹੁਤੇ ਭੁਲਾਵਨੇ ਅੰਸੇ ਦੇਵੈ ਭੁਲਾਇ। ਜਿਨ ਪਰ ਕਰੁਣਾ ਅ
ਧਿਕ ਹੀ ਕਰ ਗਹ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੧੭੬॥ ਕੋਟ ਅੰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਲ
ਖ ਜਾ ਕੇ ਰੋਮ ਮਝਾਗ। ਆਇ ਅਨਾਇ ਅਗਾਧ ਗੁਰ ਜਾਤਿ ਜੋ ਨਿਤੇ
ਪਾਰਿ॥ ੧੭੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਤ ਜੇਨ ਤੇ ਕਰਨੈ ਹਾਰਾ। ਹੋ ਏਕੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ। ਜੇ ਟੁਹ ਚਹਤ ਸੁ ਬਖਸੈ ਤ ਬਨਾਵੈ। ਉਚਨਟ
ਰਨੀ ਚ ਬਡਿ ਆਵੈ॥ ੧੭੮॥ ਪਾਰ ਜਾਤ ਪਾਰ ਸ ਸੁਰਧੇਨਾ। ਬਾਂਛਤ
ਕੋਟ ਜਾ ਸੁ ਪਗਰੇਨਾ। ਜਾ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਨਿਜ ਕਰਧਾਰੈ। ਸਕਲ ਭੇਦ
ਟਹਿਦਾ ਸੁ ਨਿਹਾਰੈ॥ ੧੭੯॥ ਰਾਜੇ ਅਰੁ ਤੁਰਕ ਨ ਕੇ ਮਾਹੀ। ਬਿਨ ਮ
ਹਾਰਾ ਅਵਰ ਕੇ ਉਨਾਹੀ। ਕੀਤ ਕ ਆਪ ਨਿਰਖਨੇ ਕਾਜਾ। ਕੀਨ ਬ
ਰਿਤ ਗਰੀਬ ਨਿਟਾਜਾ॥ ੧੮੦॥ ਸਹਰਨ ਸਹਰ ਸਗਲ ਭੁਅ ਮਾਹੀ
। ਗੋਯੇ ਖਾਲ ਸਾਜੁ ਬਰਪਾਹੀ। ਬਹੁ ਬਿਧ ਜਾਇ ਬਬੇ ਕ ਚਲਾਵੈ॥
ਬਿਖੀ ਆਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਉਠਾਵੈ॥ ੧੮੧॥ ਅੰਰ ਪੈਂਡ ਸਭ ਦੀਏ ਮਿਟਾ
ਈ। ਏਕੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੇ ਪੰਥ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਲਗਨ ਸਗਨ ਤਜ ਝੂਠ ਪ੍ਰਸਾ
ਰਾ। ਨਿਰਖ ਮੰਨਿ ਜਪਟ ਮਾਹਿ ਮੁਰਾਰਾ॥ ੧੮੨॥ ਅੰਰ ਪੰਥ ਜੇਤ ਕ
ਜਗ ਆਹੀ। ਤੇ ਲਖ ਰੂਰੇ ਅਧਿਕ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਜਪਤ ਪਤੇ ਜ ਸੀਲ
ਗਨ ਸਾਗਰਾ। ਭੁਯੇ ਪੰਥ ਅਦਭੁਤ ਯਹ ਨ ਗਰਾ॥ ੧੮੩॥ ਅੰ ਪੰਥੀ
ਜੇਤ ਕ ਜਗ ਲੋਗਾ। ਕਾਂਪਤ ਭੁਏ ਜੀ ਅਧਰ ਸੋਗਾ। ਹਮ ਸਭ ਹੁੰਕੀ

ਹਤ ਠਕੁਰਾਈ। ਲੈ ਹੈ ਸੀ ਖਾਲਸਾ ਮਿਲਾਈ। ੧੮੪॥ ਅਟੁਰ ਪੰਥ
 ਜਗ ਜਿਤ ਕੁ ਭੁਟੀ ਜੈ। ਦੇਵ ਦੇਤ ਬਰ ਨਰਨ ਗਣੀ ਜੈ। ਇਹੋ ਤੇ ਸੀ ਅ
 ਸਧੁ ਜੋ ਕੇ ਪੰਥਾ। ਦੇਹੈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਕਹ ਸੀਥਾ। ੧੮੫॥ ਦੇਹਰ
 ॥ ਸੀ ਖਾਲਸਾ ਪਰਗਾ ਸਿਯੋ ਬਰਨਿਯੋ ਕਛੁਕ ਸੁਰੰਗਾ। ਅੰਗੁ ਕ
 ਥਾਇਹੋ ਹੋਇਗੀ ਰਾਜਨ ਜੁਧ ਪ੍ਰਸੰਗਾ। ੧੮੬॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਸੀ
 ਅਸਪਾਨ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁਸਾਹਿਬ ਜਾ ਉਪਮਾ ਦਸਹੀ ਦਿਸ ਛਾਈ। ਤਾਸ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਪੰਥ ਭੁਯੋ ਜਗ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਮਹਾ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਤਿੰਨ ਨਵੀ
 ਨ ਸਧੀ ਨਿਕਥਾ ਯਹ ਜੇ ਪੜ੍ਹੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ। ਸਿਧ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਲਹੈ ਪਦ ਪਾਵਨ ਸੀ ਅਸਨੁ ਸਦ ਹੋਰਿ ਸਹਾਈ। ੧੮੭॥ ॥

ਇਤ ਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਸੁਭ ਪੰਥ ਪ੍ਰਗਾਸ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਇਕਾਦਸ ਮੇਧੁਆਇ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤ ਸੁਭਮ ਸਤਾ।
 ੧੧॥ ਅਫਜੂ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਦਿ
 ਬ ਰੂਪ ਉਰਧਾਗਾ ਅੰਗੁ ਕਥਾ ਬਰ ਸੁਖ ਦਚਿਤ ਬਰਨ ਕਛੁ ਬਿਸ
 ਥਾਰ। ੧॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕਥਾ ਸੁਦਾ ਦਸ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਟੀ ਜੈ। ਜਾਨਿ
 ਦੇਵ ਕੀ ਬਿਲ ਮੁਨ ਕੀ ਜੈ। ਕਾਮ ਧੈਨ ਯਹ ਕਥਾ ਨਵੀਨੀ। ਰੂਪ ਅ
 ਨੁਪ ਸੁਧਾਰ ਸਭੀਨੀ। ੨॥ ਜੇ ਸਾਧੁ ਯਾ ਕਹ ਪਦ ਗੈਹੈ। ਪਰਮ ਜੇ
 ਤੁੰ ਸੀਗ ਪਰਚ ਪੈਹੈ। ਸਫਲ ਜਨਮ ਤਿਨ ਕੇ ਜਗ ਆਣਾ। ਜਿਨ
 ਯਹ ਅਲਖ ਭੇਦ ਕਹ ਪਾਣਾ। ੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਧੈ ਦੇ
 ਸੁਸਾਰੇ। ਬਿਦਾ ਕੀਨ ਪਮਾਰੇ। ਸਿਰੇ ਪਾਵਈਨੇ। ਹਥੀ ਪਾਰੇ ਸੁਲੀ
 ਨੇ। ੪॥ ਗਾਏ ਬੀਰਨੇ ਕਾਮ ਕਰਮੇ ਜਾ ਬਬੇ ਕਾ। ਸੁਭੀ ਪੰਥ ਲਾਏ।
 ਜਿਮੰ ਨਾ ਬਗਾਏ। ੫॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਬੀਤਤ ਭੁਯੋ ਜਬ ਮੇਲ ਵਿਸਾ

ਖਹੌਤੋ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਬੋਲ ਬਨਾਈ। ਪੌੜ ਪਠੈ ਸਭ ਦੇ ਸਨ ਕੋ ਲਿਖ ਸੀ
ਗਤ ਕੋ ਬਿਧ ਯਾ ਫੁਰਮਾਈ। ਅੱਧ ਜਹਾਜ ਨਵੀਨ ਚੜ੍ਹੇ ਸਭ ਸੀ ਮੁਖ
ਕੀ ਇਹ ਆਇਸ ਪਾਈ। ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰਨੇ ਬ ਮਸੰਦ ਚਲੇ
ਚਹੂੰ ਚਿਰ ਸੁਧਾਈ॥ ੬॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਦਿਨੈ ਏਕ ਕੋ ਨੈ॥ ਕਿ
ਪਾਸਿ ਧੁ ਜੈ ਨੈ॥ ਦਿਤੇ ਬੇਦਿਦਾਰਾ॥ ਕਿਧੈ ਯੋ ਅਪਾਰਾ॥ ੭॥ ਕਿਨੈ
ਆਇ ਜਾਨੈ॥ ਤੁਹੀ ਯੋ ਬਖਾਨੈ॥ ਕਿਧੈ ਪੈਡ ਮਾਹੀ॥ ਖੁਸੇ ਸੰਗ ਅਹੀ
॥ ੮॥ ਇਕੋ ਗਉ ਨੂਹੈ॥ ਸੁਮੈ ਪਾਰ ਉਹੈ॥ ਤੁਹਾ ਕੇ ਸੁਧਾਰਾ॥ ਪਰਮੇ
ਆਮ ਪਾਰਾ॥ ੯॥ ਕਿਤੇ ਸੰਗ ਲੂਟਾ॥ ਅਸੀਧਾਰ ਛੂਟਾ॥ ਜਿਨੈ ਖ
ਗ ਚਾਯੋ॥ ਵਹੈ ਬਾਰ ਆਯੋ॥ ੧੦॥ ਸੁਨੀ ਨਾ ਬ ਬਾਨੀ॥ ਤਬੈ ਮੋਨ ਠ
ਨੀ॥ ਦਿਨੈ ਕੋ ਬਿਤਾਈ॥ ਕਰੀ ਆਪ ਧਾਈ॥ ੧੧॥ ਅਸੀ ਬੇਗ ਧਾਯੋ॥
ਮਨੇ ਪੈਨ ਆਯੋ॥ ਪੁਰੀ ਤੀਰ ਆਈ॥ ਸੁਹਲਾ ਕਰਾਈ॥ ੧੨॥ ਕਹਾ ਲੇ
ਹੁਲੂਟੀ॥ ਨਹੀ ਜਾਹ ਛੂਟੀ॥ ਘਨੇ ਤਹਿ ਮਾਰੇ॥ ਗਏ ਤਾਜਿ ਦਾਰੇ॥ ੧੩॥

ਅੱਧ ਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਗੁਜਰ ਅਪਾਰਾ॥ ਰੰਗਤ ਹਜਾਰਾ॥ ਖੰਡ ਮਝਾਰ
॥ ਦਿਨੈ ਨਿਕਾਰ॥ ੧੪॥ ਬਚਿਯੇ ਜੁ ਸੋਇ॥ ਹਾਏ ਜੁ ਕੋਇ॥ ਮੁਖ ਗਹਾ
ਘਾਜਾ॥ ਪੈ ਕਰ ਉਦਾਸ॥ ੧੫॥ ਦਿਹੀ ਅਕਾਲਾ॥ ਫੇਰੀ ਵਿਸਾਲਾ॥ ਲੀਨੈ
ਉਬਾਰਾ॥ ਸਰਨੀ ਨਿਹਾਰਾ॥ ੧੬॥ ਹਿੰਦੂ ਜੁ ਕੋਇ॥ ਜਾਏ ਸੁਸੋਇ॥ ਤੁਰ
ਕਾ ਮਿਤਾਨਾ॥ ਗਾਏ ਸਥਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਦਿਨ ਤੋਨ ਆਹਿ॥ ਕਰ ਖਤਨ ਤਹਿ
ਸੋਨਾ ਸੁਹਾਥਾ॥ ਜਾ ਚਲਿਯੇ ਸਾਥਾ॥ ੧੮॥ ਕਰੁਣ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਗਿਹ ਬ
ਸਤ ਆਨਾ॥ ਦਿਨ ਬਹੁ ਬਿਤਾਇ॥ ਯੋ ਸੁਨੈ ਪਾਇ॥ ੧੯॥ ਦਿਵਤ ਦਿਦ
ਗਾ॥ ਕਰੁਣਾ ਅਗਾਰਾ॥ ਸੰਗਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਕਰੋ ਬੇਦਿਦਾਰਾ॥ ੨੦॥ ॥
ਪਾਪਤੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਰੀ ਆਨ ਕਿਨਹੂੰ ਫੇਰੀ ਆਦਾ॥ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਕਥਾ

ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਿ ਆਇਓ ਬਜਰੂੜ ਗਾਵੇ ਜੇ ਬਸਤ ਪਾਗਾ ਤਿਹ ਕੇ ਸੁਲੋਗਾ ਦੇ
 ਖੀਅ ਪਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੀਗਤ ਅਨੇਕ ਆਵਤ ਨਿਹਾਰਾ ਤੇ ਪਰੇ ਅਨਸਰ
 ਤਾ ਕਿਨਾਰਾ ਲੂਟੇ ਸੁਰਾਹ ਉਨਹੂੰ ਅਸਾਰਾ ਇਮ ਕਰਮੇ ਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਪੈ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਬੈਨ ਤਾ ਸਕਰੁਣਾ ਜਲੀ ਸਾ ਸੇ ਰਹੈ ਮੇਨ ਕਛੁਕ
 ਹਨ ਦੀਸਾ ਫਰਯਾਦ ਬਹੁਤ ਜਬ ਭਈ ਬੇਗਾ ਇਕ ਦਿਨ ਨਾ ਬਚਿਤ
 ਬੇਸਟੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਨਾਮ ਸਿਕਾਰ ਦਮਾਰ ਕਰਮੇ ਤਬ ਲੈ
 ਰਣ ਜੀਤ ਕੀ ਚੇਬ ਬਜਾਈ ਪੈਦਲ ਸੁਰ ਅਪਾਰ ਚਢੇ ਭਟ ਕੋਤਕ
 ਕਾਜ ਸੁਮੇਦ ਬਢਾਈ ਲਾਘ ਤਬੈ ਸਰਤਾ ਸਤਗਾ ਮਨ ਤਾ ਪੁਰਤੀਰ
 ਪੁਜੇ ਜਬ ਆਈ ਛੋਰ ਨਿਸਾਨ ਨ ਕੇ ਫਰਰੇ ਤਿਹ ਜਾਇ ਕਿਧੈ ਇਮ ਸੂ
 ਮ ਮਚਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਜਰ ਰੰਗੜ ਨੇ ਕਹਨੇ ਤਹ ਬਾਹਰ ਪਾਵ ਉਨੈ ਨਰ
 ਰਾਈ ਪ੍ਰੇਰ ਗੜੀ ਮਹਿਲੀਨ ਤਬੈ ਨਿਜ ਗਾਂਉ ਲੂਟੇ ਬਹੁਤਾਂ ਤਿਬਨ
 ਈ ਏਕ ਮਹੂਰਤ ਸੋਨ ਲਰਿਯੋ ਗਢ ਮਾਰ ਬੀਦੂ ਕਨ ਐਸ ਦਿਟਾਈ
 ॥ ਮਾਨਹੁ ਕਾਲ ਪੁਲੈ ਉਨ ਜੀਵਨ ਆਨਿ ਪੁਜੇ ਕਬਿਨੈ ਮੁਖ ਗਾਈ ॥
 ੨੫ ॥ ਮਾਰ ਮਚੀ ਸੁਤੁ ਫੰਗਨ ਕੀ ਜਬ ਬਾਹਰ ਸੀਸ ਨਿਕਾਸਨ ਪਾਯੋ
 ॥ ਕਾਂਪ ਉਠੇ ਤਬਹੀ ਗੜ੍ਹ ਤਾਸਤ ਹਾਰ ਮਨੀ ਉਨ ਚੀਰ ਫਿਗਾਯੋ ॥ ਢਾ
 ਹ ਸੁਸਾਫ ਮਦਾਨ ਕਰਮੇ ਗੜ੍ਹ ਖੰਗ ਗਯੋ ਫਹ ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਤਾਦਿ
 ਨ ਤੇ ਸਭ ਸੀਗਤ ਖੇਸਨ ਹੈ ਇਨ ਲੋਗਨ ਤਾਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਯੋ
 ਅਲ ਸੂਣ ਸੁਨੁ ਲੂਟੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਬਜਰੂੜ ਕੀ ਛਾਰ ਉਡਾਈ ॥ ਤਾਦਿ
 ਨ ਤੇ ਇਨ ਮਾਰਗ ਖੇਸਨ ਲੈ ਸਭ ਲੋਗਨ ਹਥ ਕਰਾਈ ॥ ਹੋਤੁ ਜੈਕਾਰ
 ਭਯੋ ਕਰਣਾ ਨਿਧ ਜੈ ਸਕਰੀ ਪਲ ਮੈ ਉਨ ਪਾਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੇ ਮਧਿ
 ਦੁਨਹ ਕੇ ਨਰ ਸੀਗਤ ਕੇ ਨਹ ਹਾਥ ਉਠਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਾ ਪੁਰ ਲੂਟ ਲਹਿ

ਓਪੁਰ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦ ਕੀ ਬਰ ਬੰਬ ਬਜਾਈ ਚੇਰ ਸੁਜਾਰ ਕਿਧੈ ਬਟਹਾ
 ਗਾਹਿ ਟਾਂਗ ਦਏ ਕਿਤ ਸੂਰ ਚੜਾਈ ਪਾਪ ਨਹੋਤ ਕਹੁ ਭੁਟ ਮੰਡਲ ਮਾਨਹੁ
 ਧਰਮ ਕੀ ਨੀਟ ਧਰਾਈ ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਸੁਭ ਕੀਰਤ ਯੈ ਗੁਰ ਦੇਵ
 ਸਭੈ ਧਰਛਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਜੂਪੁਨ ਉਚ ਸਥਾਨ ਸੁ
 ਦੇਤ ਦਿਦਾਰਾ ਅਨ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਸਿਖ ਵੈਪੁਨ ਏਕ ਪਠਾਨ ਹੁਤੇ ਤਿਨ ਨ
 ਰਾ ਪਾਂਚ ਸੁਕਾਢ ਕਿਧੈ ਸਰਫੀ ਉਨ ਭੇਟ ਧਰੀ ਪੁਭ ਕੇ ਸੁ ਅਗਾਰਾ ਸੁ
 ਖਪਰਾਪਤਿ ਭਯੋ ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਜ ਚਿੰਤ ਹਜਾਰ ਦਾਰਿਦ ਬਿਭਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਅਭਿਲਾ ॥ ਮੁਹਰ ਏਕ ਦਸਤ ਫਨ ਪਠਾਨ ਨਿਕਾਰ ਕੈ ਕਿਪਾ ਸਿੰਧ
 ਕੈ ਆਗੈ ਧਰੀ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਨਿਰਖ ਤਫਨ ਕੇ ਦਾ ਸਿੰਧ ਇਮ ਭਾਖਯੋ ਹੋ
 ਕੇ ਸੇਰੈ ਇਹ ਮੁਰ ਕਾਢ ਜੋ ਗਾਖਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਿਨ ਸਿਖ ਨਤ
 ਹੀ ਬਖਾਨਿਯੋ ਮਨਤ ਹਮਾਰੀ ਹੁਤੀ ਕਾਜ ਗੁਰ ਠਾਨਯੋ ਤਬ ਇਹ ਭੇਟ
 ਹਜਰ ਦਾਸ ਲੈ ਆਇਯੋ ਹੋ ਕਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੋ ਜੋ ਕਹ ਭੇਦ ਸੁਨਾਇਯੋ ॥
 ੩੧ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਨਾ ਬਗਾਇਯੋ ਪਠਾਨ ਕੇ ਸੁਨਾਇਯੋ
 ਤੁਝੈ ਸੁਕਾਇ ਜਾਨ ਕੈ ਧਰੀ ਸੁਭੇਟ ਆਨਿ ਕੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਨੈ ਸੁਬੈਨ ਭਾਖਯੋ
 ॥ ਕਛੁ ਨ ਲੋਪ ਗਾਖਯੋ ਖਤਾ ਸੁਮਾਫ ਹੋਵਈ ਗੁਲਾਮ ਛੋਰ ਗੋਵਈ ॥
 ੩੩ ॥ ਘਨੇ ਕਥਾ ਬਿਥਾਰਿਯੋ ਨਹੀ ਸੁਬੈਰ ਸਾਰਿਯੋ ਪਠਾਨ ਬੈਨ ਪਾ
 ਇ ਕੈ ਸਿਖੀਯੋ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ॥ ੩੪ ॥ ਕਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਬ ਜੂ ਸੁਨੇ ਪਠਾ
 ਨ ਗਾਥ ਜੂ ਜਿਸੈ ਜੁਕਾਜ ਆਇਯੋ ਮੁਹਰੀ ਸੁਭੇਟ ਲਾਇਯੋ ॥ ੩੫ ॥
 ਸਿਰੀਦ ਫਾ ਸੁਜਾਨੀ ਐ ਇਸੈ ਪਠਾਨ ਥਾਨੀ ਐ ਦਿਲੀ ਕਿਸੈ ਮਰਾਫ ਕੀ
 ॥ ਸੁਚਾ ਕਰੀ ਬਨਾਫ ਕੀ ॥ ੩੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਖਾਟ ਕਮਾਇ ਜੁ ਆਇ
 ਯੋ ਨਿਜ ਆਲੈ ਸੁਪਠਾਨਾ ਮੁਹਰ ਪਾਂਚ ਸੈਰਾਖ ਕੈ ਮੁਰ ਪਾਰ ਕੀਯੋ ਪਾ

ਨ॥੩੦॥ ਕਿਤਕ ਸਾਲ ਬੀਤਾ ਇਕਰ ਪੁਨ ਵਹ ਆਯੋ ਫੇਗਾ ਕਹੀ ਅ
 ਮਾਨਤ ਮੋਰ ਜੇ ਅਬ ਹੀ ਦੀ ਜੈ ਫੇਗਾ ॥੩੧॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਨਿਜੀ ਖੋਲ ਆਲੋ ਕਹੀ ਤਾਤ ਕਾਲੋ ॥ ਹਮੈ ਧਾਮ ਨਾਹੀ ॥ ਕਈ ਝੂਠ
 ਆਹੀ ॥੩੨॥ ਹਮੈ ਨਾਹਿ ਲੀਨੀ ॥ ਉਨੈ ਭਾਖ ਦੀਨੀ ॥ ਭੁਯੋ ਦਿਵ ਭਾਰ
 ॥ ਸੁਨੈ ਲੋਗ ਸਾਰਾ ॥੩੩॥ ਭੁਜੀ ਗਪ ਆਤ ਛੰਦ ॥ ਲਰੈ ਨੇਕ
 ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੀ ਬਾਨ ਆਏ ॥ ਜਹਾ ਹੋਤ ਸੁਬਾ ਸੁਨਾਵੈ ਚੁਕਾਏ ॥ ਤਿਨੈ ਜ
 ਇਤਾ ਸੋ ਸਬੈ ਬਾਤ ਗਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਭੇਦ ਸੁਬੈ ਕਰ ਕੋਯੋ ਬਨਾਈ ॥੩੪॥
 ਕਹੋ ਦਿਬ ਤਾਤੀ ਲਵੇ ਬੇਗ ਭਾਈ ॥ ਨਹੀ ਦਮ ਯਾ ਕੇ ਦਿਵੇ ਲੇ ਬਨ
 ਈ ॥ ਤਿਨੈ ਆਛੁ ਮਾਨੀ ਜੁ ਸੁਬੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਹੀ ਫੇਰ ਕੀਨ ਤਿਸੈ ਕੈ ਅ
 ਗਾਰੀ ॥੩੫॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਸੁਬੈ ਸਿਦਾਗਾ ਦਵੇ ਦੋਇ ਟਾਗਾ
 ਪੁਰਿ ਸੋਧ ਆਇ ॥ ਪ੍ਰਾਤਿ ਬਨਾਇ ॥੩੬॥ ਨਿਜ ਧਾਮ ਆਨਾ ਯੋ ਕਰ
 ਪਠਾਨਾ ॥ ਮੁਹਰੈ ਦਸੀ ਕਾ ਮਾਨੀ ਸੁਠੀ ਕਾ ॥੩੭॥ ਖਾਲ ਕ ਜੁ ਵਲੀ
 ਵੈਤੁ ਸੁਚਲੀ ॥ ਯੋ ਕਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਉਰ ਮਧ ਧਾਰਾ ॥੩੮॥ ਤੇਟ ਕ ਛੰਦ
 ॥ ਓਹ ਓਹ ਉਨੈ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਰ ਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕੋ ਨਿਜ ਧਾਮ
 ਧਰ ਯੋ ॥ ਸਰਫੀ ਤਿਨ ਪਾਂਚ ਸੁ ਮਾਨ ਮਨੀ ॥ ਨਹੀ ਔਰ ਕਿਸੁ ਪਾਤ ਭਾਖ
 ਠਨੀ ॥੩੯॥ ਇਹ ਸਾਬ ਰਹੈ ਅਬ ਰੋਇ ਅਬੈ ॥ ਚਲ ਭੇਟ ਹਜੂਰ ਹ
 ਦੇ ਉਤ ਬੈ ॥ ਇਹ ਭਾਖ ਅਦਾਲਤ ਮੰਧਿ ਗਯੋ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਕੋ ਉਚਿ
 ਧਾਰ ਲਯੋ ॥੪੦॥ ਉਨ ਸੁਬ ਕਹੋ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਭੁਸਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਰਖਾਨ
 ਸੁਭਰ ਮਹੈ ਯਾ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਤੁਮ ਦਿਬ ਸੁਹਾਬ ਧਰੋ ॥ ਨਹੀ ਔਰ ਕਛੁ ਪੁ
 ਨ ਫਰਕ ਕਰੋ ॥੪੧॥ ਤਿਲਕ ਛੰਦ ॥ ਉਨ ਜੈ ਸਕਹੀ ॥ ਤਿਨ
 ਮਾਨ ਸਹੀ ॥ ਕਰ ਲੈ ਫਿਰਿਆ ॥ ਤੇਜ ਰਹਿਆ ॥੪੨॥ ਲਖ ਲੋਗ ਸ

ਬੈ॥ ਬਿਸਮੈ ਸੁਤ ਬੈ॥ ਇਨ ਸਾਚ ਕਰਕੇ॥ ਉਨ ਭੂਰ ਰਹੇ॥ ੫੦॥ ਮ
 ਖ ਸਾਹ ਰਹੇ॥ ਨਿਜ ਧਾਮ ਗਏ॥ ਧਰ ਲਾਜ ਮਨੈ॥ ਨਿਜ ਸੀਸ ਧਰੈ
 ॥ ੫੧॥ ਉਤ ਸਿੱਖ ਵਧੇ॥ ਨਿਜ ਧਾਮ ਅਏ॥ ਤਿਨ ਜਾਇ ਪਰੇ॥ ਸੁ ਬਿ
 ਚਾਰ ਕਰੇ॥ ੫੨॥ ਗ੍ਰਿਹ ਖੋਜ ਸਭੈ॥ ਮੁਹ ਰੈ ਜੁਲਭੈ॥ ਦਿਨ ਚਾਰ ਬਿਤੇ
 ॥ ਫੁਹ ਖੋਜ ਲਿਤੇ॥ ੫੩॥ ਕਿਤ ਕੇਣ ਖਗਾ॥ ਲਹ ਲੀਨ ਧਰਾ॥ ਤਿਹ
 ਲੈ ਸੁਗਏ॥ ਕਰ ਜਾਇ ਦਏ॥ ੫੪॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੁੰਦ ॥ ਤਿਨੈ ਜ
 ਇ ਗਾਈ॥ ਲਵੇ ਜੁ ਬਨਾਈ॥ ਤਿਹਾਰੀ ਅਮਾਨਾ॥ ਹਮੈ ਬਿਖ ਜਾਨਾ॥
 ੫੫॥ ਗੁਰੂ ਮੋਰ ਗਾਈ॥ ਪਰਾਈ ਤਜਾਈ॥ ਅਹੈ ਮਾਤ ਸੈਲਾ॥ ਤਿਅ
 ਅਨ ਧੈਲਾ॥ ੫੬॥ ਇਸੈ ਆਪ ਲੀਜੈ॥ ਹਮੈ ਸੁਧ ਕੀਜੈ॥ ਲਈ ਸੁ
 ਪਠਾਨਾ॥ ਜੁ ਥੈਲੀ ਅਮਾਨਾ॥ ੫੭॥ ਪੁਨੈ ਮੈ ਸਗਾਏ॥ ਬਿਸਮੈ ਬਤ
 ਯੋ॥ ਕਹ ਯਾਹ ਕੀਨੀ॥ ਸੁਨੈ ਮੋਰ ਦੀਨੀ॥ ੫੮॥ ਇਤੋ ਕੀਨ ਕਾਜਾ॥ ਕ
 ਰੋ ਕੀਨ ਸਾਜਾ॥ ਅਬੈ ਆਨ ਦੀਨੀ॥ ਕਿਧੈ ਖੇਲ ਕੀਨੀ॥ ੫੯॥ ਤਬੈ
 ਸਿੱਖ ਆਖੀ॥ ਪਰਿ ਮੈ ਨ ਲਾਖੀ॥ ਨਹੀ ਥੀ ਸੁਪਾਈ॥ ਤਬੈ ਮੁਕਰਾਈ
 ॥ ੬੦॥ ਸਭੈ ਧਾਮ ਟੇਰੀ॥ ਲਈ ਕਾਢੁ ਭੇਰੀ॥ ਤੁਮੈ ਆਨ ਦੀਨੀ॥ ਲਵੇ
 ਤਾਸ ਚੀਨੀ॥ ੬੧॥ ਪਠਾਣਿ ਉਚਾਰੀ॥ ਖੁਦਾ ਖੇਲ ਨਿਆਰੀ॥ ਹੁਤੇ ਧਾ
 ਮ ਦਾਮੈ॥ ਭਏ ਸਾਚ ਜਾਮੈ॥ ੬੨॥ ਰੋਪਈ ॥ ਪਰਮ ਹਿਧਰੀ ਹੁਤੀ
 ਸੁ ਅਮਾਨਾ॥ ਭੂਟੇ ਤੇ ਸਾਚੇ ਕਿਮ ਜਾਨਾ॥ ਯਹ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ ਭੇਦ ਬਤਾਵ
 ਹੁ॥ ਯਾਮ ਹਿ ਰੰਤੀ ਨ ਦੇਰ ਲਗਾਵਹੁ॥ ੬੩॥ ਸੁਮਤ ਸਿੰਘ ਅੰਸੇ ਤ
 ਬਤਾਈ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਲ ਜੁ ਬਤ ਬਨਾਈ॥ ਪਾਂਚ ਮੁਹਰ ਹਮ ਨੈ ਮਨ
 ਮਨੀ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਲ ਨਾਥ ਕੀ ਪਨੀ॥ ੬੪॥ ਹਮਰੀ ਤਿਨ ਅਬ ਰੋਇ
 ਜੁ ਗਾਖੀ॥ ਅੰਰ ਬਤ ਸਮਝੈ ਜਿਨ ਚਾਖੀ॥ ਅੰਚੁਤ ਹੈ ਵਹ ਅਲਖ

ਅਪਾਰਾਸਰਬਖਤੇਜਗਬਖਸਨਹਾਰਾ॥੬੫॥ਹਮਤਿਨਕੋਸ
 ਚਾਕਰਰਾਰਿਯੋ॥ਝੁਠਖਤਨਕਛੁਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ਯੈਪਠਨਬਤੀਅ
 ਤਬਗਾਈ॥ਮੈਤੈਗਮਾਰਹਮੰਨਤੋਕਰਾਈ॥੬੬॥ਖਾਲਕਵਲੀ
 ਜੁਰੇਪਰਜਾਨਹੁ॥ਤੁਕੀਨਿਆਜਮਨੀ॥ਮਨਮਾਨਹੁ॥ਤਿਨਮੁੜਕਉ
 ਨਹੀ॥ਮੁਹਰਦਿਵਾਈ॥ਕਹਾਂਭੇਦਇਹਭੁਯੋਸੁਹਾਈ॥੬੭॥ਸਿਖਮ
 ਕਹੋਮੇਰੇਗੁਰਸਾਨੀ॥ਐਰਨਜਗਮੈਦੁਤੀਬਖਾਨੀ॥ਤਾਂਕੇਪਾਸ
 ਚਲੇਪੁਨਧਾਈ॥ਪੁਛਲੀਜੀਮੈਜੇਮਨਆਈ॥੬੮॥ਮਾਨਬਚ
 ਨਸੇਬੇਗਸਿਧਾਯੋ॥ਆਨੰਦਪੁਰੇਹਜੁਰਸੁਆਯੋ॥ਜਹਾਂਬਿਰਜਿਤ
 ਹੁਤੇਦਮਾਲਾ॥ਤੇਆਪਹੁੰਦੇਚਲਤਤਕਾਲਾ॥੬੯॥ਪ੍ਰਿਥਮੈਸਿਖ
 ਸੁਭੇਟਚਢਾਈ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਿਨਤੀਮੁਖਗਾਈ॥ਜਬਸਾਹਿਬ
 ਤਾਂਕਹਪੁਛਲਈ॥ਯੈਬਤੀਅੰਤਟਨੈਕਹਦਈ॥੭੦॥ਮੇਰੀਸਰ
 ਧਾਪੂਰਨਭਈ॥ਤਾਂਤੇਮੁਹਰਭੇਟਮਮਦਈ॥ਜਬਪਠਨਗਮਾਰਹ
 ਨਿਜਧਰੀ॥ਕਰੁਣਾਸਿਧਕਥਾਤਿਹਰਰੀ॥੭੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੈ
 ਸੇਦਸਇਕਮੁਹਰਵੇਤੈਰਾਖੀਕਿਹਕਾਮਾ॥ਤਾਂਕੇਛੋਰਪ੍ਰਸੰਗਯਹਿ
 ਕਹੇਬੇਗਬੁਧਧਾਮਾ॥੭੨॥ਨਖਸਿਖਛੋਰਪ੍ਰਸੰਗਤਿਨਕਹੋਕਿ
 ਪਾਨਿਧਤੀਰਾ॥ਪੁਨਪਾਛੈਪੁਛਤਭੁਯੋਭੇਦਮੁਰੀਦਸੁਪੀਰਾ॥੭੩॥ਤੈ
 ਨਮਾਨੀਪਾਂਚੇਮੁਹਰਝੁਠਤੇਸਚਕੀਨਾ॥ਮੈਗਮਾਰਹਸੁਖਮਾਨਕੈ
 ਇਹਬਿਧਭੁਯੋਅਧੀਨਾ॥੭੪॥ਕਛੁਭੇਦਪੀਰਨਮੈਕਿਧੰਮੁਰੀਦ
 ਨਿਹਾਰਾ॥ਏਤੀਕਥਾਸੁਪੁਛਨੈਮਮਆਯੋਦਰਬਾਰਾ॥੭੫॥ਚੋਃ
 ॥ਮੈਸਾਰਝੁਠਕਿਮਭੁਯੋ॥ਝੁਠਹੁਤੇਸਾਰਦੈਗਯੋ॥ਏਸਭ
 ਬਾਤਪੁਛਬੇਕਾਜਾ॥ਆਯੋਮੈਸੁਗਰੀਬਨਿਦਾਜਾ॥੭੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਗਾਈ॥ ਗੁਰੂ ਸੇਇ
 ਆਹੀ॥ ਤਰੈ ਤਾਰ ਜਾਹੀ॥ ੧੭॥ ਗਾਯੇ ਜਾ ਸਮੁਲਾ॥ ਤਜੇ ਰਾਰ ਫੁਲਾ॥ ਅ
 ਚਲੇ ਸੁਮੇਰੀ॥ ਅਨੇ ਸਿੰਧ ਮੇਰੀ॥ ੧੮॥ ਕਬੀ ਨਾਹਿ ਰੇ ਲੈ॥ ਚਲੇ ਬਾਤ ਸੁਲੈ
 ॥ ਮਹਾਵਕ ਪੂਰਾ॥ ਕਿਧੈ ਬੀਰ ਸੂਰਾ॥ ੧੯॥ ਅਸੀ ਪੀਰ ਜੇਈ॥ ਗਾਹੈ ਪਾਵ
 ਕੇਈ॥ ਨਹੀ ਤਾਸ ਲੇਖਾ॥ ਭੁਯੇ ਸੁਧ ਭੇਖਾ॥ ੨੦॥ ਭੂਟੇ ਅੰਰ ਸਾਚੇ॥ ਖਰੇ ਦੁ
 ਰਜਾਚੇ॥ ਜਿਸੀ ਭਾਂਤ ਭਾਵੈ॥ ਸੇਈ ਲੈ ਕਰਾਵੈ॥ ੨੧॥ ਭੁਜੀ ਗਪ ਯਾਤ
 ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚੱਛ ਕੀਨੇ ਜਿਸੈ ਜੀਟ ਹੋਰੇ॥ ਨਹੀ ਦੇਖ ਰੇਗ ਛੁਟੈ ਤਾਸ ਨੇ
 ਰੇ॥ ਸਬੈ ਸੁਖੁ ਤਕੀ ਸਦਾ ਪੂਰ ਹੋਈ॥ ਨਹੀ ਭੇਦ ਯਾ ਮੈਲ ਖੈ ਚੀਨ ਕੇਈ॥
 ੨੨॥ ਇਥੈ ਉਤ ਲੋਕ ਮਲਾਹੀ ਸੁਭਾਹੀ॥ ਤਿਸੈ ਕੋਨ ਚੀਨੈ ਮਧੈ ਏਸੈ ਸਾਰੀ॥
 ਬਡੇ ਭਾਗ ਤਾਕੇ ਕਿਧੈ ਪੂਰ ਹੋਈ॥ ਜਿਸੈ ਅੰਸ ਪੀਰਿ ਪਰੈ ਹਾਥ ਸੇਈ॥ ੨੩॥
 ॥ ਇਸੈ ਭਾਂਤ ਟੁਕੈ ਅਨੰਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ ਸੁਨੈ ਯੈ ਪਠਾਨੈ ਸੁਆਛੈ ਸੁਧਾਰੀ॥ ਗ
 ਰੇ ਪਾਟ ਕੀਜੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰ ਆਈ॥ ਧਨ ਧੰਨ ਬੈਨ ਪੁਨਿ ਫੇਰ ਗਾਈ॥ ੨੪॥
 ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਾਮਲ ਸਪੁਰ ਤਿਸ ਕੀ ਕਲਾ॥ ਜੇ ਪੀਰ ਬਡੇ
 ਮੁਰਸਦ ਤਮਾ॥ ਜੇ ਆਇ ਅੰਤ ਨਿਜ ਜਾਨ ਲੇਤਾ॥ ਲੈ ਅਮੀ ਸੁਧ ਉਰ
 ਮਾਰਿ ਦੇਤਾ॥ ੨੫॥ ਯੈ ਭਾਖ ਗਯੇ ਗਿਹ ਕੇ ਪਠਨਾ॥ ਤਿਹ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ਉਰ
 ਧਰਿਯੋ ਧਾਨਾ॥ ਜੇ ਸਿੱਖ ਨਾਥ ਅਗਿਆ ਸੁਪਾਇ॥ ਨਿਜ ਬਸਿ ਓਆ
 ਪਣੇ ਧਾਮ ਜਾਇ॥ ੨੬॥ ਆਗੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੇ ਸੁਣਹੁ ਬੀਰਾ॥ ਜਿਮ ਕਰਤ ਨ
 ਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰੀਰਾ॥ ਸੁਭ ਜੇ ਰਹਾੜ ਬੀਤੇ ਜੁਮਾਸਾ॥ ਸਾਵਨ ਸੁਬੀਤ ਭਾ
 ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੨੭॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਗਾਯੇ ਬੀਤ ਸੇਉ॥ ਇਸੀ ਭਾਂ
 ਤਿ ਓਉ॥ ਅਸੀ ਜੀ ਬਿਤਾਏ॥ ਸਕਾਰਤ ਕ ਆਏ॥ ੨੮॥ ਰੋਪਈ
 ॥ ਕੰਤ ਕ ਮਾਸ ਏਕ ਦਿਨ ਪਮਾਰੈ॥ ਦੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਜੂ ਦੀਦਾਰੇ॥ ਉਚ ਦ

ਮਦਮੈ ਤਖਤ ਨਿਧਾਨਾ ਦਰਸਨ ਦੇਵਤ ਸੁਨੇ ਮਹਾਂਨਾ ॥ ੮੮ ॥ ਏਕ ਪਠ
 ਨ ਸੁਜਾਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਲੀਨ ਕਿ ਪਾਨਿਧ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਮਨ ਤੋ ਕੋ
 ਗਹੈ ਸੁਜਾਈ ॥ ਤਰੇ ਆਨ ਕੀ ਚਿਠਾਂ ਦੁ ਬਨਾਈ ॥ ੮੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਟਾਕੀ
 ਚਿਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਕਿ ਪਾ ਚਛੁ ਕਰ ਅੰਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਿਤ ਆਇ ਚਿ ਹੈ ਕੋ ਤੁਮ
 ਧਾਮਾ ॥ ਕਾਂਖ ਮਾਂਧੀ ਧਾਰਿਯੈ ਹੈ ਤੁਮਾ ॥ ੯੦ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖਿਯੋ ਕਛੁ ਕਾਂਖ
 ਸੁਨਾਂਹੀ ॥ ਕਿਰ ਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹੀ ਨ ਆਹੀ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪੀਛੁ ਆਧਿਕ ਕਰਾਈ
 ਕੁਕਰ ਅਮਿਖ ਦੋਯੇ ਸੁਟਾਈ ॥ ੯੧ ॥ ਸੁਨ ਮਾਸ ਦੀਨੇ ਉਨ ਭਾਰੀ ॥ ਨਿ
 ਜ ਆਨਨ ਸੁਹਜੁਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪਠਾਨ ਭੂਖੇ ਇਹ ਲੀਨਾ ॥ ਕਬੀਨ ਸੁ
 ਆਲ ਕਿ ਸੁਪਹ ਕੀਨਾ ॥ ੯੨ ॥ ਖਾਟੁ ਭੂਜ ਰਿਧ ਕੈ ਇਸੈ ॥ ਕਰਦਾਇ
 ਰੂਸ ਆਲਜ ਕਿਸੈ ॥ ਖੁਸੀ ਮਹਲ ਹੈ ਕੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਰਾਖੇ ਤਾ ਕੁ ਹਤੀ
 ਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੯੩ ॥ ਆਨੇ ਆਠੇ ਜ ਕਰਦੀਨਾ ॥ ਸੋ ਸਰਕਾਰੇ ਰਾਖ ਸੁ
 ਲੀਨਾ ॥ ਭੋਜਨ ਬਸਨ ਖਾਇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਦਰਸਨ ਆਏ ॥
 ੯੪ ॥ ਆਟੁ ਤੋ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਯੋ ਕਹੈ ॥ ਖੁਸੀ ਪਠਾਨ ਚੀਤ ਨਿਜ ਅਹੈ ॥
 ਭਾਖੈ ਸਾਹਿਬ ਤਵ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ਮੋਕਹ ਖੁਸੀ ਅਤਿ ਅਰ ਆਇ ॥ ੯੫ ॥
 ਰਹਤ ਰਹਤ ਬਹੁ ਦਿਨ ਜਬ ਰਹਾ ॥ ਦਮਕੈ ਪਾਂਚ ਰੋਜ ਜਬ ਰਹਾ ॥ ਖਾਇ
 ਹੀਦਾਏ ਭੁਯੇ ਅਮੀਰਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਆਛੁ ਰਹਿਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ੯੬ ॥ ਸ
 ਮਾਪਾਇ ਇਕ ਦਿਨ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਖੁਸੀ ਦਪਾਨਿਧ ਯੋ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਯੋ
 ਕਹਾ ਖੁਸੀ ਮੁਹ ਆਪਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਜਪੁ ਆਪ ਕਾ ਜਾਪਾ ॥ ੯੭ ॥ ਵੇ
 ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੇ ਇਕ ਅਰਜ ਪ੍ਰਭ ਭਰਤ ਸਕਤ ਨਹੀ ॥ ਭਾਖਾ ਜੇ ਆਗ
 ਪਾਜ ਗਤੇ ਸਕੀ ॥ ਕਛੁ ਕਬੋਰ ਦੋਯੇ ਆਖਾ ॥ ੯੮ ॥ ਬਿਗਸ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਸੋ ਕ
 ਹੀ ਬੋਲ ਪਠਾਨ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਉਠੀ ਕਛੁ ਚਿਤਾ ਕੀ ਦੰਗਾ ॥

੧੦੦॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਿਨੈਯੋ ਸੁਨਾਈ॥ ਸੁਨੈ ਬਿਸੁਰਾਈ॥ ਇਹੈ
ਦਾਸ ਚਿਤਾ॥ ਕਰੇ ਬੇਗਹਿਤਾ॥ ੧੦੧॥ ਇਸੇ ਭੋਜ ਆਛੇ॥ ਸੁਨੈ ਕੋਨ ਕ
ਛੇ॥ ਛੁਕੇ ਨ ਛੁਕਾਏ॥ ਲਹੇ ਨ ਲਹਾਏ॥ ੧੦੨॥ ਪਰੇ ਜਾਸ ਮੇਟੇ॥ ਸੁਮ
ਕਤਾ ਅਭੇਟੇ॥ ਲਖੇ ਸੈ ਰੁਪਾ॥ ਅਸੀ ਦੇਗ ਚੈ ਆ॥ ੧੦੩॥ ਪਰੁ ਅਖ
ਖਾਵੈ॥ ਨ ਚਿਤੈ ਚਲਾਵੈ॥ ਨ ਕਾਮ ਕਰੇ ਪੀ॥ ਦਿਪੈ ਚਾਰ ਬੋਧੀ॥ ੧੦੪॥
ਹਤੇ ਲੋਭ ਮੋਹੀ॥ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸੇਹੀ॥ ਹਮੁ ਖਾਇ ਰੇਟੀ॥ ਕਰੇ ਬਾਤ ਖੇ
ਟੀ॥ ੧੦੫॥ ਪਰੈ ਕਾਮ ਜਾਰੀ॥ ਭੁਕੈ ਮੋਰ ਨਾਰੀ॥ ਪਿਰੈ ਲੋਭ ਮੋਹੀ॥
ਪਰੇ ਖਾਤ ਚਿਹਾ॥ ੧੦੬॥ ਇਹੈ ਮੋਹ ਚਿਤਾ॥ ਹਰੇ ਲੈ ਬਿਅੰਤਾ॥ ਸੁਨੈ
ਤਾਸ ਬਾਨੀ॥ ਪੂਰੁ ਯੋ ਬਖਾਨੀ॥ ੧੦੭॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਅਮ ਬੋਧੈ
ਸੁਧਿਆਨ ਹਮੈ॥ ਸੁਮਨਾ॥ ਟਿਰ ਦੇਟੁ ਹਿਰੇ॥ ਤੁਹ ਕੋ ਸੁਭਨਾ॥ ਹਰੇ ਤੁ
ਹ ਚਿਤ ਅਨੇਕ ਪਾਨੀ॥ ਸਭ ਗਿਆਨ ਕਥਾ ਸੁਸੁਨਾਇ ਧਨੀ॥ ੧੦੮॥
ਦਿਨ ਪਾਂਚ ਕਿਧੈ ਜਬ ਸਾਤ ਬਿਤੇ॥ ਟਹ ਬਾਤ ਪਠਾਨ ਭੁਲਾਇ ਦਿਤੇ॥
ਤਿਨ ਮੈਸ ਜਨੀ ਜਿਨ ਚੀਤ ਮਨੈ॥ ਪੂਰੁ ਹੈ ਨਿਜ ਕਾਰਜ ਮੋਰ ਗਨੈ॥
੧੦੯॥ ਮੁਰ ਬਾਤ ਕਹੀ ਚਿਤ ਮੈ ਨ ਰਹੀ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪਠਾਨ ਹਮ ਆਪਿ
ਲਹੀ॥ ਦਿਨ ਪਾਇ ਹਜਰ ਗਯੋ ਸੁਜ ਬੈ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਦਮਾਲ ਕਹਾਸੁ
ਤਬੈ॥ ੧੧੦॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ ਖੁਸੀ ਹਉ ਪਠਾਨਾ॥ ਪੂਰੁ ਜੀ
ਬਖਾਨਾ॥ ਤਿਨੈ ਮੈਸ ਗਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾ ਬਰਾਈ॥ ੧੧੧॥ ਪੁਨੈ ਮਾਪ
ਗਾਯੋ॥ ਉਸੈ ਭੈ ਲਖਾਯੋ॥ ਸਮਾ ਤੋਰ ਭਾਈ॥ ਪੁਜ ਮੇਤੀਰ ਆਈ॥
੧੧੨॥ ਅਭਿਲ ॥ ਦਸ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸੁਬਾਕੀ ਜਾਨਿ ਯੋ॥ ਬਹੁ
ਰੇ ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਸੀ ਸੁਤੁਰ ਅਨਿਯੋ॥ ਹਮ ਕੋ ਆਗਮ ਤੋਰੇ ਮਹੀ ਲ
ਖਾਇ ਆਧਿਤ ਬਪਠਾਨ ਇਹ ਹਮ ਤੁਹ ਭੇਦ ਜਤਾਇਆ॥ ੧੧੩॥

ਜੋਤਿ ਹਮਸੇ ਕਹੈ ਫੇਰੈ ਤੁਹ ਦੀਜੀ ਮੈ। ਏਹੈ ਗੈ ਕੰਚਨ ਬਸਨ ਦਾਮ ਲਖ
ਲੀਜੀ ਮੈ। ਹਮਰੇ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗ ਅਲਪ ਦਿਨ ਆਰਹਾ। ਏਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਇਛੁ ਚੀਤ ਲੈਹੁ ਅਬਹੀ ਅਹਾ। ੧੧੪॥ ਝੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਕਿਸੁ ਪੁ
ਨ ਬੋਲ ਕੈ ਅਟਰੁ ਇਕ ਮਨੁ ਖੋਕੇ ਦੁਆ ਕੇ ਸਿੰਧ ਮੈ ਸੇ ਸੁਨਾਈ। ਕਿੰਚ
ਨੀ ਬਹੁਤ ਸਿੰਗਾਰ ਕੈ ਦਰਬ ਸਮੇ ਯਾਹ ਕੇ ਧਾਮ ਲੈ ਜਾਹੁ ਭਾਈ। ਮਨ
ਕੈ ਬਚਨ ਤਿਨ ਕਾਮ ਮੈ ਸੇ ਕੀਯੇ ਬੇਸਟਾ ਆਨ ਤਾਂ ਪਹ ਬੈਠਾਈ। ਮਾ
ਨ ਹਜੂਰ ਕੇ ਫਾਕ ਪਠਾਨ ਕੋ ਭਈ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ। ੧੧੫॥
ਅਸਿ ਬੀਚਾਰ ਤਿਨ ਕਰਮੇ ਨਿਜ ਆਤਮੈ। ਇਨ੍ਹ ਕਾ ਕਹਣ ਝੁਠਾਨ ਭਾ
ਈ। ਕਾਲ ਨਿਜ ਤੀਰ ਮੂਰ ਪੁਜਯੋ ਸਤੁ ਆਨਿ ਕੈ ਭਈ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਜ
ਨੀ ਨ ਜਾਈ। ਸਰਬ ਹੀ ਰੈਨ ਨਿਜ ਮੈਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਮੇ ਬੇਸਟਾ ਚ
ਰਨਹ ਨੈਨ ਚਾਈ। ਭਿਜ ਰਸ ਮੇਟ ਧੁਨ ਨਾਰਿ ਪਾਸੇ ਰਹਾ ਲਹੀ ਤਿਨ
ਮੰਤ ਸਿਰ ਪੈ ਸੁਆਈ। ੧੧੬॥ ਤੇਰਕ ਛੰਦ ॥ ਦਸ ਜਬ ਦਿਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਇਮ ਕਯੋ। ਸੁਧ ਪਠਾਨ ਆਤਮੈ ਭੁਯੋ। ਤਸ ਬੀ ਲਏ ਧਾਮ ਨਿ
ਜ ਬਹੈ। ਅਲਹ ਖੁਦਾਇ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕਹੈ। ੧੧੭॥ ਮਾਦਰ ਭੁਗਨੀ
ਉਨੈ ਬੁਲਾਵੈ। ਮਾਇ ਆਚਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਚੁਲਾਵੈ। ਸੁਧ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਮੈ
ਸਬਿਧ ਭੁਯੋ। ਮਾਨਹੁ ਗਮਨ ਸਿੰਧ ਮਹਿ ਨਜੋ। ੧੧੮॥ ਰਸਾਵਲ
ਛੰਦ ॥ ਬਧੁ ਫੈਜੁ ਬਾਰੀ। ਰਹੀ ਭਾਇ ਖਾਰੀ। ਉਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੈ। ਨ
ਮਾਯਾ ਦਿਤਾ ਰੈ। ੧੧੯॥ ਬੁਰਾ ਕੀਨ ਕਾਜਾ। ਕਰੈ ਕਯੋ ਅਕਾਜਾ। ਜ
ਪੈ ਨਾਮੁ ਅਲਾਹੁ ਫੈ ਜਾਨ ਭੁਲਾ। ੧੨੦॥ ਦਿਨੀ ਸੇ ਬਿਤਾਈ। ਲਯੋ
ਥਾਂ ਬੁਲਾਈ। ਕਯੋ ਬੈਨ ਦੇਵਾ। ਸੁਨੇ ਖਨ ਭੇਵਾ। ੧੨੧॥ ਤ੍ਰਿਪਾਧੀ
ਨ ਭਾਈ। ਭੁਗਯੋ ਚੀਤ ਲਾਈ। ਤਿਨੈ ਯੋ ਉਚਾਰੀ। ਮੁਝੈ ਨ ਨਿਹਾਰੀ।

੧੨੨॥ ਰੁਆਲਛੰਦ ॥ ਬੋਰਜੀਵਨਕਾਰਨੈਪੁਤਮੈਨਕੀਨਅਕਾਜਗੀ॥
ਨਾਮਲੀਨਖੁਦਾਇਦਾਜੁਭਲੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਗੀ॥ ਯੋਜਨਬੇਸਵਦਰ
ਬਜੇਤਕਦੀਨਸਰਬਬਿਰਾਰਗੀ॥ ਕਾਮਅੰਗਸੁਲੋਭਮੇਰੀਗਏਭੂਲਅਪ
ਰਹੀ॥ ੧੨੩॥ ਸੁਧਮਾਰਗਪੈਟੁਕੇਕੋਉਪਕਜਾਮਨਟੇਕਾ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਅੰ
ਰਅਨੇਕਬਾਤਸੁਕਹੀਤਵਨਬਿਸੇਖਾ॥ ਤਬਦਯਾਸਿੰਧੁਦੁਆਲਸਾਹਿਬ
ਕਹੇਬਚਨਅਨੁਪਾ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਦੈਵਿਸੁਾਂਤਕੇਵਹਕਰਕੇਸੁਧਸੁਰੂਪਾ॥
੧੨੪॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਜਮੋਜਗਜੀਵਨਬੋਰਸੁਕਾਰਨਤੈਨਕਰੀਕਛੁੰਬੁ
ਰਿਆਈ॥ ਤੁਮਾਗਏਧਨੁਨਾਰਿਸਭੈਕਛੁਜੇਸਿਰਉਪਰਮੀਚਲਖਾਈ
॥ ਤੁਮੇਸਭਸੀਤਨਕੀਸੁਨਲੈਕਥਮੈਤਲਖੈਸਿਰਉਪਰਆਈ॥ ਤੁਮਾ
ਗਏਸਭਹੀਜਗਲਾਲਚਜਮੈਤੁਹਕੋਮਮਸਾਰਸੁਨਾਈ॥ ੧੨੫॥ ਮੰ
ਤਲਖੈਸਦਹੀਸਿਰਉਪਰਚਿੰਤਇਹੈਨਿਸਬਾਸਰਭਾਰੀ॥ ਸੈਲਸਮਾਨ
ਲਖੈਪਰਕੇਧਨੁਨਾਰਿਕਹੈਪਰਕੀਮਹਤਾਰੀ॥ ਚਾਰਦਿਨਜਗਕੋਲਖ
ਜੀਵਨਕੋਅਪਨੀਜਰਲੇਤਉਖਾਰੀ॥ ਯੋਸਮਝੈਸੁਪਠਾਰਿਦੈਨਿਜ
ਜਮੋਜਗਜੀਵਨਸਾਰਉਚਾਰੀ॥ ੧੨੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਭੁਯੇਸ
ਭਦੇਗਚੇਛਕਤਪਦਾਰਥਨੇਕਾ॥ ਮਮਾਅਛਰਿਦੈਤੇਭੂਲਤਨਹੀਬਿ
ਬੇਕਾ॥ ੧੨੭॥ ਇਹਬਿਧਿਸੋਜਬਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਤਕਹਉਤਰਦੀਨਾ॥ ਪਰ
ਪਾਇਨਗੁਰਦੇਵਕੇਧੀਨਧੀਨਬਚਕੀਨ॥ ੧੨੮॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ
॥ ਤਬੈਤੈਨਕਾਲਾਕਰਕੇਦੀਨਦੁਆਲਾ॥ ਕਥਾਯੋਸੁਨਾਈ॥ ਭੁਯੇ
ਸੁਧਸਾਈ॥ ੧੨੯॥ ਕੁਬੁਧੀਤਜਾਯੋਸੁਕਾਮੀਮਿਟਾਯੋ॥ ਭੁਯੇਗਮਾਨ
ਵਾਨਾਸੁਭੈਨੈਪਠਾਨਾ॥ ੧੩੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨੂਹੈਮੈਬਜਰੂੜਕੋਭੂ
ਟਸੁਕਰਨਮਦਾਨਾ॥ ਸਾਖੀਸਿਖਸੁਜਾਨੀਮੈਬਰਨੀ॥ ਬਿਬਿਧਪਠਾ

ਨ॥੧੩੧॥ ਰਾਜੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਜਰ ਹੈ ਅਪਨੇ ਚਿਤਾ ਸੈਨ ਮਲੇ
ਫਰਦਾਇ ਕੈ ਆਨਹ ਗੇ ਸੁ ਅਮਿਤਾ॥੧੩੨॥

ਇਤ ਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਨੂਹੇ ਬਜ ਰੂੜ ਮਾਰ ਸਾਖੀ ਸਿੱਖ ਪਠਾਨ ਦੇ
ਇ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਆ ਦਸ ਮੇਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤ ਸੁਭ ਮ
ਸਤਾ॥੧੨॥ ਅਫਜੂ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਈ ਪਮਾਲ ਮੇਲਾ ਲਖ ਪ
ਈ॥ ਦੁਰ ਦੁਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਆਈ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਭੇਟਾ ਸੰਗ ਲੀਨੇ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਕੇ ਰਸ ਭੀਨੇ॥੧॥ ਨਾਦ ਮਿਦੰਗ ਉਪੰਗ ਬਜਾਵਤਾ
ਕੀਰਤਨ ਕਥਾ ਰੈਨ ਦਿਨ ਗਾਵਤਾ॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਅਮਿਤ ਸੰਗਤਾਂ ਅਵੈ
॥ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ਅਧਿਕ ਬਿਗਾਸਾਵੈ॥੨॥ ਕੀਰਤ ਪਰ ਆਨੰਦ ਪੁਰਮ
ਹੀ॥ ਜੋਤ ਹੋ ਸੰਗਤ ਅਧਿਕ ਲਖਾਹੀ॥ ਗਿਰਦੈ ਸਹਰ ਚਰ ਚਰੁ ਪਾ
ਸਾ॥ ਰਹਨ ਪਾਇ ਓਲਕ ਰੀਘਾਸਾ॥੩॥ ਹੈ ਗੈ ਪਸੂ ਜਿਤ ਕਤਿ ਹਥਾ
ਨੈ॥ ਧਰਜ ਬਿਨ ਜਬ ਦੁਖ ਤਪ ਛਾਨੈ॥ ਤਬੈ ਖਾਲਸੇ॥ ਦੈ ਇਕ ਰਾਸਾ
॥ ਜਾਇ ਹਜਰ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਾ॥੪॥ ਘਾਸ ਬਿਨ ਪੁਤ੍ਰ ਜੂਸੁ ਨ ਲੀਜੈ॥
ਹੈ ਰਾਜ ਦੁਖੀ ਰਹਤ ਕਾ ਕੀਜੈ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਸੀ
ਮੁਖ ਸੇਕ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰੀ॥੫॥ ਦੇਹੁਰਾ ॥ ਬੀਰ ਅਬੀਰ ਸੁਧੀ
ਰਤਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹਦੀਨਾ॥ ਅਤਿ ਚਿਤ ਮੇਦ ਬਦਾਇ ਕਰ ਕਹੀਆ ਕ
ਰੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੬॥ ਜੇ ਤੁਮ ਸੇ ਮਿਲਾਵੈ ਨਹੀਂ ਕਰਤ ਕਛੁ ਖਰਬੇਟਾ॥ ਤੁਸੇ
ਬਹੁ ਬਿਧ ਜਾਇ ਕਰ ਕਰਹੁ ਸਸਤ ਕੀਚੈਟਾ॥੭॥ ਚੋਪਈ ॥ ਯੈ
ਖਾਲਸਾ ਜੂਆਇ ਸਪਾਈ॥ ਨਿਜ ਦਲ ਸੇ ਜਿ ਮਸੀਰ ਪੁਰਾਈ॥ ਸਿੰਘ
ਹਜਰ ਸਾਥ ਬਹੁ ਜਾਵੈ॥ ਨਿਰਭੈ ਜਾਇ ਕਹੀ ਕਰਵਾਵੈ॥੮॥ ਯੈ ਸੁਨ
ਕੈ ਬੰਤੀ ਅਨਿਤ ਜਾਵੈ॥ ਲਕਰੀ ਘਾਸ ਲੁਟ ਲੈ ਆਵੈ॥ ਕਿਰਸਾ ਕਹੁਰ

ਹਨ ਨਾ ਦੇਹੀ। ਆਰਕੂਟ ਕੈ ਲੂਟ ਸੁਲੇਹੀ। ੮। ਸੀਗਤ ਆਵਤ ਪੈ ਜੋ ਉਰੇ
ਕੈ। ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਕਹ ਜਹ ਕੈ ਉਰੇ ਕੈ। ਤਾਂ ਪਰ ਕਰਤ ਖਾਲਸਾ ਧਾਈ। ਲੂ
ਟ ਮਾਰਿ ਹਥ ਮੈ ਜੋ ਉਰੇ ਆਈ। ੧੦। ਨਿਸਦਿ ਨ ਇਹ ਬਿਧ ਬੋਲੇ ਤਬ ਨਾ
ਫੈ। ਸਰਬ ਦੇਸ ਹਨ ਪੂਰ ਮਮਚਾਏ। ਯਾਤੇ ਦੁਖੀ ਭੁਯੇ ਸੀਸਾਰਾ। ਨਿਜ
ਰਾਜਨ ਪੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰਾ। ੧੧। ਰਾਜੇ ਅਧਿਕ ਜਰੈ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਤਿ
ਨ ਕਾ ਚਲੈ ਜੋਰ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਸੋ ਲਖ ਕਰਤਿ ਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ। ਚਲੈ
ਸਾਹਤ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ। ੧੨। ਤਿਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ਅਧਕ ਲਾਵੈ। ਇਨ
ਕੋ ਮਾਰ ਸੁਦੂਰ ਉਠਾਵੈ। ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਮੈ ਸੀ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰੇ। ਤੁਹਾ ਜਾਨ ਕੇ
ਕੀਨ ਤੁਝੋ। ੧੩। ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੀਜ ਦਿਸਾਵਰ ਬਿਬਧ ਲੈ ਤੁਹ ਕੋ ਕੀ
ਯੇ ਪਾਨਾ ਅਲਪ ਦਿਵਸ ਕਛੁ ਪਾਇ ਕਰ ਤੁਹਾ ਸੁਪਹੁਦੇ ਆਨਾ।
੧੪। ਚੋਪਈ ॥ ਦਿਲੀ ਬਾਦਸਾਹ ਪਹਿ ਆਏ। ਹਾਥ ਜੋਰ ਅਤਿ
ਹੀ ਘਿਘਿ ਆਏ। ਕਾਜੀ ਮੁਫਤੀ ਲੈ ਨਿਜ ਸੀਗਾ। ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਯੇ ਸੁਜ
ਹਾਂ ਉਰੀਗਾ। ੧੫। ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੈ ਦੁਖਤ ਪੁਕਾਰੈ। ਹਜਰ ਤਹ ਮੇਰੇ ਨਿ
ਆਉ ਨਿਹਾਰੈ। ਯੋ ਸੁਨ ਸਾਹ ਸਭ ਮੈ ਕਹਾ। ਏ ਫਰੀ ਆਈ ਕਾਪਰ
ਅਹਾ। ੧੬। ਲੋਗਨ ਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਕਹੀ। ਭੀਮ ਚੰਦ ਗਿਰ ਪਤਿ
ਇਹ ਅਹੀ। ਰਾਜਨ ਸਰਬ ਸਿਰੋਮਣਿ ਜਾਨਹਾ। ਰੈਯਤ ਸਾਹ ਕਦੀ
ਮਪਛਾਨਹਾ। ੧੭। ਫਰੀ ਆਈ ਕਾਂਪਰ ਅਹ ਭੁਯੇ। ਹਾਥ ਜੋਰ ਰਾਜੇ
ਤਬ ਕਯੋ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਗੱਦੀ ਪਰ ਜਾਨਹਾ। ਸੇਵੀ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਹਿਚਾ
ਨਹਾ। ੧੮। ਤੁਕੇ ਨੱਤ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਟੀ ਸੈ। ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੁਨਾਮ ਲ
ਹੀ ਸੈ। ਪੂਰਬ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਵਹ ਆਯੋ। ਹਮਰੇ ਦੇਸਨ ਮੈ ਠਹਰਾਯੋ।
੧੯। ਸੀ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਾਮ ਪਛਾਨੀ। ਹਮ ਨੈ ਤਾ ਸੇ ਕਛੁ ਨ ਬਖਾਨੀ।

ਫੈਲ ਗਏ ਜਬਹੀ ਲਖ ਪਾਯੋ। ਰਿਖਾ ਤੇ ਮਾਰਿ ਸੁਦੂਰ ਪਠਾਯੋ॥ ੨੦॥
 ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਮੈ ਪੁਨ ਚਲ ਗਯੋ। ਤੁਹਾਂ ਸੁਧੂ ਮ ਮਚਾਵਤ ਭੁਯੋ। ਸਾਰੇ ਮੇ
 ਰ ਕਾ ਕਰ ਉਪਰਾਲਾ। ਤਿਹ ਠਾਂ ਕਿਲ ਆਧਿਕ ਬਰ ਭਾਲਾ॥ ੨੧॥
 ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਕੋ ਤਲੈ ਦਬਾਯੋ। ਨਾਹਿਨ ਪਤੀ ਹਾਥ ਪਰ ਚਾਯੋ। ਤਿਹ
 ਠਾਂ ਹਮ ਸੀਕਰੈ ਲਗਾਈ। ਮਾਰ ਰਾਵ ਸਭੁ ਦਏ ਭਜਾਈ॥ ੨੨॥ ਰਾਜ
 ਖਾਸ ਹਰੀਰੇ ਮਾਰਿਯੋ। ਐਰ ਬੀਰਨ ਕ ਗਣਤ ਬਿਚਾਰਿਯੋ। ਸਹ
 ਸ ਪਾਂਚ ਪਾਠਣ ਸੁਬੀਰਾ। ਬਾਸੀ ਨਗਰ ਦਾ ਮਲੇ ਧੀਰਾ॥ ੨੩॥ ਤੇ ਸ
 ਭਹੀ ਤੇਜਾ ਉਨ ਮਾਰੇ। ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਯੈ ਸੁਭੁ ਸੀ ਘਾਰੇ। ਤੁਵਨੈ ਠਵ
 ਰ ਬਹੁਰ ਚਲ ਆਯੋ। ਆਨੰਦ ਗੜ ਤਿਨ ਨਗਰ ਬਸਾਯੋ॥ ੨੪॥
 ਪੂਜ ਕਾਲ ਕ ਕੀਤਿਨ ਕੀਨੀ। ਭਾਸ ਰਿਝਾਇ ਖੜਗ ਬਰਲੀਨੀ। ਤਾਂ ਤੇ
 ਭੁਯੋ ਆਧਿਕ ਬਲਵਾਨਾ। ਕਰਾਮਾਤ ਜੁਤ ਨਿਪੁਨ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੨੫॥ ਪੁ
 ਨ ਤਿਨ ਐਰੈ ਬੇਭ ਬਨਾਯੋ। ਪ੍ਰਗਟ ਆਪਨ ਪੰਥ ਚਲਾਯੋ। ਧਰਮੇ ਖ
 ਲਾਸਾ ਤਾਪਰਨਾ ਮਾਜਾ। ਸਮੇ ਐਰ ਨਹੀ ਕਿਤ ਰਾਮਾ॥ ੨੬॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰ
 ਕ ਦੇ ਉਮਤ ਭਾਗੀ। ਐਰੈ ਰਹਤ ਜਗਤ ਬਿਸਥਾਰੀ। ਸਿੱਖ ਕਰ ਘੋਰਿ
 ਨ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ। ਧਰਮੇ ਖਾਲਸਾ ਨਾਮ ਸੁਧਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਸਾਰ ਬਰਨ
 ਇਕ ਜਾਇਨ ਕੀਨੈ। ਅਮਿਤ ਨਿਜ ਉਪਦੇਸ ਸੁਕੀਨੈ। ਗਿਰਨਾ ਅਕ
 ਹਮ ਸਰਬ ਬਲਾਏ। ਹਿਹੁ ਖਾਲਸਾ ਯੈ ਫੁਰਮਾਏ॥ ੨੮॥ ਰਾਜ ਜੋਗ
 ਤੁਮ ਕਹ ਹਮ ਦੀਨੈ। ਅੰਤ ਪੰਤੁ ਮਰੇ ਸਿਰ ਕੀਨੈ। ਸਕਲ ਰਹਤ ਹਮ
 ਰੀ ਉਰਧਰੀ ਐ। ਬਾਇਸਾਹ ਸੰਗ ਲਰਬੇ ਕਰੀਏ॥ ੨੯॥ ਚਟੁਰ
 ਤੇ ਯਦੁਨੀ ਨਰ ਪਾਲਾ। ਤੁਮ ਕੋ ਸਰਬ ਭਰੈ ਗੋਹਾਲਾ। ਹਮਰੇ ਸਿੱਖ ਤੇ
 ਹੁਤੁਮ ਆਈ। ਜਹਤ ਹ ਕੀਜੈ ਭੂਅ ਠਕੁਰਾਈ॥ ੩੦॥ ਦੇਹਰਾ

॥ ਖੜ੍ਹ ਗਏ ਤ ਅਰੁ ਕਾਲਕ ਮੇਰੇ ਭਈ ਸਹਾਇ ॥ ਮੈ ਅਬ ਸਫਾ ਮਲੇ ਛ
 ਕੀ ਦੇ ਰੋ ਅਬੈ ਉਠਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਰਸਾ ਟਲ ਛੰਦ ॥ ਉਨੈ ਧਾਰ ਜੋ ਨਾ
 ॥ ਹਨ ਮੋ ਤਾ ਤੁ ਮੇਰਾ ਲਾਵੇ ਗਾ ਸੁ ਬੈਰਾ ਨਹੀ ਬਾਤ ਗੋਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸੀ
 ਬੈਨ ਗਾਯੋ ॥ ਸਭੈ ਕੂਸਨਾਯੋ ॥ ਨਹੀ ਬਾਤ ਛਾਨੀ ॥ ਸੁਨੀ ਸਾਹ ਕਾਨੀ ॥ ੩੩
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹਮਨੈ ਸੁਨ ਯਹ ਬਾਤ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਹਜਰਤ ਸੇ ਬਿਗਰ
 ਤ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹਮ ਪਰ ਕੋ ਪਤ ਭਯੋ ॥ ਸਗਰ ਦੇ ਸਫਾਰ ਮੁਰਕ
 ਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਹਮਰੇ ਪੈ ਟਹ ਸਾਧਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੀ ਸਰਨ ਤ ਕਾ
 ਈ ॥ ਅਬ ਹਮਰੇ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਜੈ ॥ ਅਨੰਦ ਗੜ੍ਹ ਹਮਕੋ ਲੈ ਦੀਜੈ ॥
 ੩੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹਮ ਅਤਿ ਦੁਖ ਤ ਦੈ ਆਏ ਹਜਰਤ ਪਾਸ ॥
 ਜੇ ਭਾਵੈ ਜੋ ਕੀਜੀ ਮੈ ਹਮਰੀ ਏ ਅਰਦਾਸ ॥ ੩੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੈ
 ਹਮਕੋ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਤਰ ਬਿਦਾ ਤ ਹਾ ਕਹ ਦੀਜੈ ॥ ਚਲ ਹਮ
 ਤੀਰ ਤ ਟਨ ਕੇ ਜਾਣੈ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲ ਬਨਾਵੈ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇ ਰਯੋ ਤ ਅ
 ਪਨੀ ਇਹ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਹਾਲ ਪਛਾਨੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਬੈ ਸਾ
 ਹ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਆਧਿਕ ਕੋ ਪਕੈ ਬਦਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਨਿਰਖ ਸਾਹ ਚਹੂੰ ਚਿਰ ਮੈ ਅੰਜੋ ਕਹਿਯੋ ਹੀ ਕਾਰਾ ਮੈ ਅਬ ਤਾਂ ਕੀ ਦੇ
 ਖਹੂੰ ਦਿਖ ਕੈ ਸੀ ਤਰਵਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਬੀਰ ਅਮੀਰ ਬਡੇ
 ਉਮਰਾਟ ਸੁ ਸਯੋਦ ਸੇਖ ਜਹਾਂ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਮਹੀਪ
 ਬਡੇ ਜਿਹ ਆਨੁ ਦਿਸਾ ਖਰੇ ਹਾਥ ਮਿਲਾਈ ॥ ਯੈ ਚਹੂੰ ਚਿਰ ਨਿਹਾਰ ਦਿ
 ਲੀ ਸਰ ਬੀਰਨ ਕੇ ਬਿਧ ਯਾ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਕੀਨ ਬਲੀ ਇਹ ਬੀਰ ਸਭਾ
 ਜੋ ਉਪਨ ਚਬਾਇ ਗੁਰੂ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਖਾਨ ਲਹੌਰ ਪਤੀ ਬਰਨ
 ਇਕੋ ਠਾਢੇ ਹੁਤੇ ਤ ਬਹੀ ॥ ਤਿਹ ਠਾਢੇ ਜੇਰ ਸੁਹਾਬ ਕਰੀ ਸਿਜਦਾ ਤਿਨ

ਸਾਹਸਲਾਮਤ ਜੋ ਮਮ ਜਾਉ। ਆਇਸੋ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰ ਡਰੋ ਨਹੀਂ ਆ
 ਪਹੁੰਚੁ ਸੂਬਾ ਧਲਿਆਉ। ਕੇਤਕ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਲੀ ਮਮ ਰੂਮ
 ਸਿਆਮ ਕੇ ਪੂਰ ਮਿਲਾਉ॥੪੧॥ ਅਫ਼ਿਲ ॥ ਜਬੈ ਸਾਹਿਬ
 ਭਾਂਤਿ ਬਚਨ ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਹੈ ਗਜ ਦਏ ਅਨੇਕ ਸੁਬੀਰ ਰਿਝਾਇਯੋ॥
 ਪੁਨ ਹਜਰਤ ਇਮਕਹੀ ਸੁਬੇਗ ਸਿਧਾਰੀ ਮੈ। ਹੋ ਭੀ ਮਚੈ ਦਰਜਾ ਕੇ
 ਕਾਜ ਸਟਾਰੀ ਮੈ॥੪੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੈ ਗਜ ਬਿਬਿਧ ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ
 ਸੈਨ ਦਈ ਅਪਾਰਾਗ ਗਗਨ ਉਡਗ ਕੇ ਉਗਨ ਸਕੈ ਉਨੈ ਨ ਪਾਯਤ
 ਪਾਰ॥੪੩॥ ਦ੍ਰੋਯਾ ॥ ਪੂਰਬ ਦਫ਼ਨ ਪੁਜਿ ਮਿਲੇ। ਦਿਸ ਪਛਮ
 ਕੀ ਬਹੁ ਸੈਨ ਬੁਲਾਈ। ਹਿੰਦ ਸਤਾਨ ਜਹਾਨ ਚਲਿਯੋ ਸਭ ਸੂਬਾ ਅੰ
 ਬੀਰ ਮਹਾ ਆਧਿਕਾਰੀ। ਕੋਪ ਮਲੇਛ ਚੜ੍ਹੇ ਅਗਨੈ ਇਮ ਦਿੰਦ ਭੰਦੇ ਲ
 ਸੁਬੇਲ ਬਜਾਈ। ਮਾਰਗ ਜੰਨ ਨ ਗੰਨ ਕਰੈ ਜਲ ਕੂਪ ਨਦੀ ਸਰ ਸੁ
 ਖਤ ਜਾਈ॥੪੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਾਂਪਤ ਸਕਲ ਧਰਨ ਭੀ ਭਾਰ
 ॥ ਸੁਰਜ ਗਗਨ ਨ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰਾ। ਨਿਰਖ ਲੋਗ ਉਚਰਤ ਨਰਨਾ
 ਗੀ। ਕਾਂਪਰ ਕੂਪੇ ਸਹਨ ਸਾਹ ਭਾਰੀ॥੪੫॥ ਅਸ ਕੇ ਉਨਹਨ ਬੀ
 ਰਨ ਟਖੀਰਾ। ਸੀ ਹਜਰਤ ਸੰਗ ਕਰੈ ਘਮੰਡਾ। ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਬਲ
 ਕਰ ਜਿਹ ਜੀਤੀ। ਕਟਨ ਤਟਨ ਸੇ ਕਰੈ ਅਨੀਤੀ॥੪੬॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਤਟਨ ਕੇ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਇ। ਦੇਸ
 ਬਾਟਨੀ ਕੇ ਬਿਖੇ ਸਿਰ ਹਿੰਦ ਪਹੁੰਚਿ ਆਇ॥੪੭॥ ਸਹਰ ਸਿਰੀਦ
 ਹ ਕੇ ਬਿਖੇ ਜਬ ਉਤਰੇ ਤੇਉ ਆਨਾ। ਸਕਲ ਭੇਦ ਯਤ ਦਨ ਕੇ ਸੀ
 ਗਤ ਸੁਨੇ ਸੁਜਾਨ॥੪੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੂਰ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਕ
 ਰੇ ਬਿਚਾਰਾ। ਗੁਪਤ ਬਾਤ ਕਛੁ ਲਿਖੇ ਸੁਧਾਰਾ। ਇਤ ਇਹ ਲੋਕ

ਭੇਦ ਨਹੀ ਪਾਵੈ। ਉਥੈ ਸੁਚੇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜਾਵੈ॥ ੪੮॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੈ ਭਿ
 ਨ ਬਾਤ ਬਨਾਈ। ਗੁਪਤ ਕਥਾ ਲਿਖਿ ਉਥੈ ਪਠਾਈ। ਦਛਨ ਦੇ ਸ
 ਪ੍ਰਭੂ ਇਕ ਨਾਇਕਾ ਸਕਲ ਦੇ ਸ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਪਾਇਕਾ॥ ੪੯॥ ਗਾਵ
 ਰਾਹ ਅਰੁ ਪਿਤ ਕੇ ਭਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪ੍ਰਸਤ ਨਗਰ ਬਖਾਤਾ। ਜੇ ਪੁਨ ਨਿ
 ਰਖਤ ਵਨ ਕੀ ਨਗਰੀ। ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਮੰਧਿ ਉਜਗਰੀ॥ ੫੦॥ ਹਰਖ
 ਵਾਨ ਤੁਮ ਪਰ ਵਹੁ ਭੁਯੋ। ਟਾਂਡ ਸੁਜੇਰ ਅਧਿਕ ਤਿਨ ਲਯੋ। ਏਕ ਗੁ
 ਲਾਮ ਸੀਗ ਦੇ ਭਾਰਯੋ। ਭੇਜਿਯੋ ਅਧਿਕ ਕੇ ਪਜੀਅ ਪਾਰਿਯੋ॥ ੫੧॥
 ਸਕਟ ਨਾਲ ਘੁੜ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾ। ਸੁਤਰ ਨਾਲ ਗਜ ਨਾਲ ਬਸੇਖਾ
 ॥ ਸੀਦਾ ਸਾਰ ਕਰਨ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਆਪੋ ਇਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ੫੨॥
 ॥ ਤੁਮ ਯਾ ਕੇ ਆਦਰ ਸੁਭ ਕਰੀ। ਜੇ ਏਹੁ ਅਧਿਕ ਭੇਟ ਤਿਹ ਧਰੀ।
 ॥ ਟਾਂਡ ਪੈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਾ ਸੀਗ ਭਾਰੇ। ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਸੀਭਾਰੇ॥
 ੫੩॥ ਯਾ ਆਦਰ ਕੇ ਸਰਬ ਸਮਾਨਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਯੋ ਬਿਧ ਨ
 ਨਾ। ਉਥੈ ਅਸਤ ਕੀ ਜਿਤ ਕਜਮ ਈਯਤਾ। ਸਬੈ ਭਾਂਤਿ ਯਾ ਸੀਗ
 ਲਖ ਪੈਯਤਾ॥ ੫੪॥ ਏਹਰਾ ॥ ਪਵਨ ਤਾਤ ਸਸਿਰਾਵੇ ਜੇ ਜਾ
 ਹਰ ਸਕਲ ਜਹਾਨਾ। ਆਪ ਤੇਜ ਲਖ ਦੁਖਤ ਹੈ ਲਿਖਾਯੋ ਇਨੈ ਪ
 ਛਾਨਾ॥ ੫੫॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਧਰਾ ਨਾਥ ਤਾਤੀ। ਬਰੇ ਸਾਤ
 ਭਾਤੀ। ਸਸੀ ਸੀਗ ਲਾਵੇ। ਤਿਸੈ ਚੀਤ ਪਾਵੇ॥ ੫੬॥ ਇਨੈ ਚਾੜ ਲਿਖ
 ਯੋ। ਬਰੇ ਟਾਂਡ ਆਪੋ। ਲਿਖੀ ਮੈਸ ਪਾਤੀ। ਬਿਨੈ ਆਪ ਗਾਤੀ॥
 ੫੭॥ ਅਕਿਲ ॥ ਸੁਭ ਸੀਗ ਤਿਯੈ ਲਿਖੇ। ਸੁ ਭੇਦ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
 ਪਠੇ ਦੁਤ ਤਤ ਕਾਲ ਗੁਰ ਨਹੀ ਲਾਇ ਕੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਪਾਸਕ
 ਯੋ ਅਬ ਜਾਈ। ਮੈ ਰੇ ਸਕਲ ਭੇਦ ਕਹ ਇਨੈ ਕੇ ਜਾਇ ਜਤਾਈ।

॥੫੮॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਦੂਤ ਲਈ ਪਤੀਆਂ ਪੁਨ ਦੀਨ ਦਮਾਲ
 ਕੇ ਤੀਰ ਸਿਧਾਯੋ ਆਨ ਦਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਰਮੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਂ
 ਤਿ ਰਿਝਾਯੋ ਬਾਚਤ ਹੀ ਪਤੀਆਂ ਬਿਗਸੇ ਯਹ ਭੇਦ ਸਭੇ ਤਿਨ ਕੇ ਲਖ
 ਪਾਯੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੰਗਤ ਧੰਨਮ ਕਹਯੋ ਸਭ ਭੇਦ ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਛੋਰ ਸੁਨ
 ਯੋ ॥੬੦॥ ਚੌਪਈ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਨਾਇਕ ਗਿਰਜੇਈ ॥ ਦੁਖਤ
 ਸਾਹ ਪੈ ਗਯੋ ਸੁਸੋਈ ॥ ਤਾਕੀ ਸੈਨ ਅਮਿੱਤ ਚਢਾਈ ॥ ਆਯੋ ਬੇਗਹ
 ਮੁੰ ਪਰਧਾਈ ॥੬੧॥ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਮੈ ਜਿਨ ਕੋਰੇ ॥ ਸਾਮੁਹ ਜੁਧ ਖ
 ਲਨ ਸੇ ਲੋਰੇ ॥ ਜੋ ਜਿਤ ਪੈ ਜਸ ਹੈ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਜੂਝੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਪੁਰ ਕੋ
 ਜਾਹੀ ॥੬੨॥ ਇਹ ਸਮ ਅਵਰ ਬਾਤ ਨਹ ਕਾਈ ॥ ਦੀਨ ਮਜ ਬੋਕੋ ਜੁ
 ਧ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੈ ਕਰ ਬਾਹੋ ਅਸਾ ॥ ਈਤ ਉਤਰੇ ਸ੍ਰੀ ਜਗ ਜ
 ਸਾ ॥੬੩॥ ਛੋੜੀ ਕੇ ਦੁਰਲਭ ਜਗ ਆਹਿ ॥ ਜੁਧ ਸਮਾਨ ਅਵਰ ਪੁ
 ਨ ਨਾਹ ॥ ਜੇਤ ਕਪਗ ਸਨ ਮੁਖ ਹੈ ਲਰਹੀ ॥ ਤੇਤ ਕ ਬਰਖ ਸੁਰਗ
 ਫਿਰ ਫਿਰਹੀ ॥੬੪॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇ ਬੁੰਦ ਲੋਹਾ
 ਗਿਰੇ ਆਗ ਚਿਹਾ ॥ ਭੁਗੋ ਜਾ ਬਕੀਠਾ ॥ ਨਹੀ ਬਾਤ ਝੰਠਾ ॥੬੫॥ ਤ
 ਬੈਯੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਰੀ ਜੁਧ ਤਯਾਰੀ ॥ ਭਏ ਅੰਪ ਸਿਨਾ ॥ ਕਹੇ ਕਾਲ
 ਧੰਨਾ ॥੬੬॥ ਚਿਹਰੇ ਲੈ ਲਿਖਾਏ ॥ ਸੁਬੀਰ ਬੁਲਾਏ ॥ ਬੀਰੋ ਸਾਰ
 ਬਾਨਾ ॥ ਦਏ ਬਾਂਧ ਜੁਆਨਾ ॥੬੭॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਯੈ ਸੁ ਉਚਾਰ ਦਿ
 ਯਾਰ ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਜੁਧ ਸਮਾਜ ਤ ਆਰ ਸੁਕੀਨੇ ॥ ਆਯੁ ਧੋ ਕਟ ਅਪ
 ਰ ਅਨੁਪ ਮ ਚਾਂਪ ॥ ਤਿਸੁ ਲ ਨਿਖੰਗ ਨਟੀਨੇ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਫੰਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਦੁਰ ਜਮ ਧਰ ਹੈ ਬਹੁ ਲੀਨੇ ॥ ਆਪ ਸਿੰਗਾਰ ਦਯਾ ਨਿਧ
 ਜਾਹਿ ਬਖਾਲ ਸਕੋ ਬਿਬਧ ਨਿਜ ਦੀਨੇ ॥੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਦੈ ਸਸਤੁ ਨ ਵੀਨੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਠੌਰ ਬੀਰ ਵਿੜਕੀਨੇ ॥
 ਤੁਪਕੋ ਤੇ ਪਜੀ ਬੂਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਕਲ ਮੋਰਚ ਬਾਂਧ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੬੯ ॥
 ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੀਯੋ ਸੁਬਾਨੀ ॥ ਸਭੇ ਠੌਰ ਬਾਨੀ ॥ ਭੁਏ
 ਪ੍ਰਾਤੁ ਜੋਈ ॥ ਅਰੰ ਪੈ ਸੁਢੇਈ ॥ ੭੦ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪ ਆਤੁ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਸੁਨੇ ਅੰਸ ਬੈਨੇ ਭੁਏ ਬੀਰ ਲਾਲੀ ॥ ਜਿਤੇ ਸੁਮ ਸੇਫੀ ਫਿਰੇ ਯੋ ਬਿਹਾ
 ਲੀ ॥ ਸੁਨੇ ਜੋਇ ਦੇ ਕੇ ਦੁ ਤੈ ਪਾਸ ਜਾਈ ॥ ਕਰੇ ਕੰਪ ਛਾਤੀ ਮਨੇ ਮੀਚ
 ਆਈ ॥ ੭੧ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਰਾਤੁ ਬਿਤੀਤ ਸੁਪ੍ਰਾਤੁ ਭਈ ਜਬ ਸੀ ਅ
 ਰਣੇ ਸਚਾ ਦਿਓ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤੁ ਸਿਰੇ ਮਣ ਸਾਹਿਬ ਬੈਠ
 ਤਭੇ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਆਈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਪੰਥ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਯੋ ਉਪ
 ਮਾ ਕਾ ਬਿਦਾਸ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਭਾਨੁ ਉਦਾਚਲ ਪੈ ਗਿਰ ਗਜਤ ਪੈ ਮ
 ਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ॥ ੭੨ ॥ ਇਤ ਜਾਨ ਦਯਾ ਨਿਧ ਤੁ ਆਰ ਭਯੋ ਉਤ ਦੂਤ
 ਨ ਕੇ ਦਲ ਕੁਚ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਦੇਸ ਲਯੋ ਤਿਨ ਸਾਥ ਕਿਧੋ ਨਿਜ ਰ
 ਜਨ ਕੋ ਅਰ ਅੰਰ ਸੁਗਾਯੋ ॥ ਧਰਹਲ ਭਯੋ ਸਭ ਹੀ ਧਰ ਉਪਰਏ
 ਕਬ ਦੰਨ ਨ ਜਾਤ ਰਗਾਯੋ ॥ ਫੁਨ ਰੋਪਰ ਪੈ ਸੁਪਿਛਾਰ ਉਨੈ ਇਤ ਅ
 ਗਲ ਆਨ ਇਤੈ ਸੁਲਗਾਯੋ ॥ ੭੩ ॥ ਬਾਜਤ ਪੈ ਕਰਨ ਦਭਯੰਕਰ
 ਬੀਬ ਕਿਧੋ ਸੁਤਰੀ ਸੁਨ ਗਾਰੇ ॥ ਰਾਜਨ ਕੇ ਅਗਨੈ ਤ ਅਯੋ ਇਤ ਦੂਤ
 ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਿੰਧ ਜਰਾ ਜਿਮ ਸਾਜ ਅਣੀ ਪਨ ਸਿੰਘ
 ਮ ਸੁਉਪਰ ਕੀਨ ਤੁ ਆਰੇ ॥ ਸੇਹਨ ਕੇ ਦਲ ਪੇਰ ਲਯੋ ਜਨ ਕੈ ਮਿਰਗਾਟ
 ਲਕੇ ਪਹ ਜਾਰੇ ॥ ੭੪ ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਗੁਜਰ ਰੀਪੜ ਰਾਟ ਰੀਕ ਸ
 ਭਧਾਇਯੋ ॥ ਸੈਯਦ ਸੇਖ ਪਠਾਨ ਮੁਗਲ ਮਿਲ ਆਇਯੋ ॥ ਸਗਲ ਜ
 ਗਤ ਮੈ ਹਿੰਦ ਤੁਰ ਕੇ ਜੇ ਜਾਨਿ ਮੈ ॥ ਹੋ ਸਹਨ ਸਾਹ ਪਰ ਆਯੋ ਸਗਲ ਪਛ

ਨੀਮੈ ॥੧੫॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਆਗਮ ਜਾਨਕੈ ਵੂਤਨ ਕੇ ਗੁਰਖਾਲ ਸਕੇ
 ਬਿਧ ਯਾ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਹੋਇ ਭੁਲੇ ਬਿਬਧ ਯੁਧ ਲੈ ਸੁਨਿ ਸੰਗ ਕਰੇਇ
 ਨ ਸੰਗ ਲਗਾਈ ॥ ਜਾਇ ਨ ਜੀਵਤ ਸਤੁ ਸੁਕੇ ਹਰਿ ਭਾਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਕੀ
 ਜਿਮ ਜਾਈ ॥ ਆਨ ਸੁਬਾਕ ਕਿਧੈ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਯੈ ਤ ਬਖਾਲ ਸਕੇ ਪ ਬ
 ਦਾਈ ॥੧੬॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪਰਯੋ ਸੁਖਾਲ ਸਾ ਅਰਪਰ
 ਕੋ ਪ ਬ ਦਾਇ ॥ ਪਲਕ ਏਕ ਲਾਗੀ ਨਹੀ ਹਨੇ ਸਤੁ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥੧੭॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਪਰਮੇ ਸਾਰ ਭਾਰਾ ਕਬੇ ਕੰਨ ਸਾਰਾ ਭਾਵੇ
 ਰੰਗ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਮਨੇ ਜੁੱਧ ਚੰਡਾ ॥੧੮॥ ਨਚੇ ਮਾਸ ਹਾਰੀ ॥ ਹਸੇ ਭੁਤ ਭ
 ਰੀ ॥ ਲਏ ਰੁਦ ਨਾਲਾ ॥ ਫਿਰੀ ਜੋਗ ਜੁਲਾ ॥੧੯॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥
 ਜੋਗ ਨ ਭੁਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ ਕਲ ਨਾਰਦ ਆਨ ਤਹੀ ਸੁਨ ਚਿਓ ਬੀ
 ਰ ਬੁਝੈ ਜੋ ਸੁਕਾ ਕਨ ਰਾਕਨ ਗੀਧਨ ਯੈ ਚਿਤ ਚਾਉ ਰਚਯੋ ॥ ਰੰਗ ਸੁ
 ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਬਾਚ ਘਨੇ ਪਿਖਮੇ ਕਵਿਨ ਗਰ ਭਾਵ ਖਚਿਓ ਆਨ ਹੁਕਾਲ
 ਪੁਲੈ ਜਿਨ ਸਮਾ ਮਤ੍ਰਿ ਆਸੁ ਤਿਆਗ ਇਥੈ ਸੁਨ ਚਯੋ ॥੨੦॥ ਸੁਲਨ
 ਛੰਦ ॥ ਕੇਸ ਕੇ ਬੀਚ ਚਰੁ ਚਰ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਮਚਿਯੋ ਨਿਜ ਜੁੱਧ
 ਅਨ ਭੁਤ ਕਾਰੀ ॥ ਲਗਤ ਪੈ ਖਾਲ ਸਾ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਚੈ ਪਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ
 ਸਿੰਧ ਕੇਵੈ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪਰਤ ਪੈ ਸਾਰ ਜਨ ਮੇਘ ਅਨ ਹਾਰ ਜਯੋ ਮ
 ਰਤ ਪੈ ਦੁਸਟ ਬਰਧਨ ਰਧਾਰੀ ॥ ਨਿਰਖ ਪੈ ਆਪ ਟਹ ਉਚ ਅਸਥਾ
 ਨ ਪੈ ਦਯਾ ਕੀ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਕੇ ਸਧਾਰੀ ॥੨੧॥ ਪਹਰ ਜਬ ਏਕ ਤਹਲ
 ਰਿਯੋ ਨਿਜ ਖਾਲ ਸਾ ਤਿਨੁ ਕੇ ਆਗਮਨ ਆਪ ਜਾਈ ॥ ਤਬੈ ਤੁਪਖਾ
 ਨ ਨਿਜ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਕੇ ਜਾਸਕੀ ਗਨਤ ਨਹੀ ਪੈ ਸੁਕਾਈ ॥ ਬੀਰ ਜੋ
 ਧੀਰ ਸਰੀਰ ਬਰ ਨਿਰਮਲ ਬੇਲ ਤਿਨ ਤਨੈ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮੇਰ

ਚੈ ਬੈਠ ਕਰ ਲੋਰੇ ਖਲ ਦਲ ਨ ਸੋਭਾ ਖੋ ਬਚਨ ਦੀਨੈ ਬਿਠਾਈ॥੮੨॥
 ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਅਧਿਕ ਮਾਰਿ ਤਹ ਪਰੀ ਸੁਕਿਤ ਕਰਨਾਈ ਮੈ॥
 ਸਹਸ ਬਦਨ ਜੋ ਰਟੀ ਮੈ ਪਾਰਨ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਠਟ ਕਰਹੇ ਤਬ ਖਲ
 ਦਲ ਤਾ ਸਬਦਾਇ ਕੈ॥ ਹੋ ਕਵਨ ਬਲੀ ਭਟ ਲਰੇ ਇਨ੍ਹੀ ਸੰਗਾ ਅਇ
 ਕੈ॥੮੩॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਬੈਠ ਮੋਰ ਚਨ ਯੋਰਨ ਲਰੇ॥ ਏਕ ਪਾਟ ਪਾ
 ਛੇ ਨਹੀ ਦੁਰੇ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਪੁਰੋ ਦਲ ਪਰਾ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਲਸਕਰ
 ਸਭ ਕਰਾ॥੮੪॥ ਭੁਜੰਗ ਪੁਪਾਤ ਛੰਦ ॥ ਤਬੇ ਆਨ ਆਗੇ ਸੁ
 ਮੈਦਾਨ ਮਾਹੀ॥ ਭੁਯੇ ਆਨ ਠਾਂਦੇ ਸੁਬਾ ਤੋਨ ਤਾਹੀ॥ ਕਹੈ ਬੈਨ ਆਛੇ
 ਇਨ੍ਹੇ ਕੇ ਸੁਨਾਈ॥ ਬੈਠੇ ਕੋਨ ਆਗੈ॥ ਗਿਰਿ ਪੈਸੁ ਆਈ॥੮੫॥ ਮਹਾ
 ਚੰਗ ਬਾਧੇ ਲਏ ਬੀਰ ਸੰਗਾ॥ ਫਿਰੇ ਚੌਰ ਪੜ੍ਹੇ ਜਿਸੇ ਪੈ ਅਭੰਗਾ॥
 ਦਿਪੈ ਚਾਰ ਛੁੜੇ ਸਿਤੀ ਸੀਸ ਭਾਰੀ॥ ਕਹੇ ਪੰਥ ਗਟੀ ਮੁਝੈ ਜੋ ਉਚਾਰੀ॥
 ੮੬॥ ਕਹੀ ਗੋਤ ਪਾਲਿ ਸੁਬੇ ਕੇ ਸੁਨਾਈ॥ ਇਹੀ ਆਪ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਨ
 ਥ ਗਈ॥ ਜਹਾ ਜੰਗ ਜੂਟੇ॥ ਮਰੇ ਸੰਗ ਜਾਨੈ॥ ਕਬੈ ਪਾਟ ਪਾਛੇ ਫਿ
 ਰਿਯੋ ਨ ਪੁਮਾਨੈ॥੮੭॥ ਕਲਿ ਮੂਲ ਸਾਰੀ ਇਸੈ ਜਾਨ ਲੀਜੈ॥ ਸਦਾ
 ਸੋ ਅਜੀਤਿ ਅਭੀਤਿ ਲਖੀਜੈ॥ ਮਨੇ ਬੁਧ ਸਿੰਧੀ ਬਡੇ ਖਗ ਧਾਰੀ॥ ਭ
 ਯੇ ਅਸਹੈ ਗਾਨ ਦੈ ਗੋਵਤਾਰੀ॥੮੮॥ ਤਿਲਕ ਛੰਦ ॥ ਬਹੁ
 ਬੀਰ ਘਨੇ ਜਿਹ ਦਾਸ ਬਨੇ॥ ਨਿਜ ਸੋਭ ਧਰੇ॥ ਪਿਖ ਕਾਮ ਜਰੇ॥੮੯॥
 ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਨੈ॥ ਨਿਪ ਭੀਮ ਭੁਨੈ॥ ਸੁਨ ਦੂਤ ਕੁਪਮਾ॥ ਪਗ ਧਾਰ
 ਰੁਪਮਾ॥੯੦॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦ ॥ ਭੁਪ ਦਾਰ ਤਬੈ ਸੁਬਲਾਇ ਲਏ॥
 ਬਚਨ ਤਿਨ ਕੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਏ॥ ਨਿਜ ਗੋਰਨ ਮਾਰ ਘਨਾ ਸਕਰੇ॥
 ਇਹ ਦੇਹੁ ਉਠਾਇ ਅਬੈ ਸੁਪਰੇ॥੯੧॥ ਕਿਹ ਭਾਂਤਿ ਦਿਖਾਇ ਤ ਬੈਠ

ਰਹੀ। ਭਰਜਾਇਦੁਰੈ ਸੁਕਹੀ ਰੁਕਹੀ। ਤੁਪਦਾਰਨਜੇ ਇਮ ਬੈਨ ਸੁ
 ਨੈ। ਘਨਸਾਟਨਜੇ ਤੁਪਤੈਨ ਹਨੈ। ੯੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਲੈਅਗਿ
 ਆ ਅਟਨੇ ਸਕੀ ਕੁਪਤਭਏ ਤੁਪਦਾਰਾ ਸਰਬ ਚਿਰ ਧਰਾ ਅਨਲ
 ਕੀ ਲਗੀ ਹੋਨ ਤਬ ਮਾਰਾ। ੯੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਗਰਜਤਭਈ ਸੁ
 ਤੇਪ ਅਪਾਰਾ। ਪੁਹਮੀ ਗਗਨ ਨ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰਾ। ਅੰਧ ਧ੍ਰਿਧ ਉਤ
 ਹੀ ਦੈ ਗਯੋ। ਹਾਥ ਪਸਾਰਾ ਦਿਸਟਨ ਅਯੋ। ੯੪॥ ਤਬੈ ਖਾਲਸੈ ਸੁ
 ਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਕਰੀ ਹਜੂਰ ਐਸ ਅਰਦਾਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਾਹਿਬ
 ਅਟਤਾਰੀ। ਅੰਤਰ ਬਰਹੈ ਬਸੈ ਸੁਧਾਰੀ। ੯੫॥ ਅਧਿਕ ਮਿਦਾਨ
 ਉਚਲ ਖਪਾਈ। ਮਾਰਤ ਦੁਸਟ ਤੇਪ ਅਧਿਕਾਈ। ਤਾਂਤੇ ਹਮ ਸਭ ਬਿ
 ਨਤੀ ਕਹੈ। ਅਨਤ ਠੰਡ ਸਾਹਬ ਦੈ ਬਹੈ। ੯੬॥ ਮਾਰੀ ਜੇ ਪੁਭ ਕੀ
 ਸੁਰਜਾਇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰ ਬੈ ਚਿਤ ਲਾਇ। ਭਲੇ ਕਾਜ ਬਰਨਤ
 ਇਹ ਦਾਸਾ। ਜਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਹੋਇ ਬਿਲਾਸਾ। ੯੭॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਅੰਚੁਤ ਅਲਖ ਅਨੰਤ ਗਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਹਰਿ ਰਾਇ। ਪ੍ਰਗਟ ਸੀ
 ਗਸੀ ਖਾਲਸੇ ਐਸੇ ਕਹਿ ਚਿ ਸੁਨਾਇ। ੯੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹਮ ਕੋ
 ਸਰਬ ਲੋਹ ਕੀ ਰਛਾ। ਖੜਗ ਕੇਤ ਹਮ ਰੇ ਸਦ ਪਛਾ। ਸਰਬ ਕਾਲ
 ਹਮ ਰੇ ਚੁੰਢਿ ਰਾਗ। ਭੇਟਨ ਸਕਤ ਜਾਸ ਕਹ ਗੋਰਾ। ੯੯॥ ਕਾਲ ਕੋ
 ਚਹਮਨੇ ਗਰਗਰਾਯੋ। ਤੈਈ ਤਾਪ ਜਿਹ ਸਾਰ ਬਿਦਾਰਿਯੋ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਵਚ ਧਾਰਿਯੋ ਮਮ ਰਿਦਾ। ਸਾਰਨ ਸਕਤ ਜਾਸ ਕਹ ਭਿਦਾ। ੧੦੦
 ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਅਲੇਛ ਗਵਾਰਾ। ਲਵੈ ਜੋਰ ਸਾਰਾ। ਨਹੀ
 ਪੇਸ ਜਾਈ। ਕਰੈ ਕਮੇਨ ਕਾਈ। ੧੦੧॥ ਰਹੈ ਬੈਠਤਾ ਹੀ। ਚਿਠੇ ਨ ਸੁਮ
 ਹੀ। ਤਬੈ ਤੇਪ ਖਨਾ। ਚਲਯੋ ਭਾਂਤਿ ਨਾਨਾ। ੧੦੨॥ ਤਲੈ ਕੋ ਚਲਾਈ

॥ ਗੁਲਾਕਾਸਜਾਈ ॥ ਨਭੰਜੇ ਚਲਾਵੈ ॥ ਗਿਰੀਪੈਰ ਆਵੈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਚੌਥੇ
 ॥ ਜਬਉ ਪਰਟੁ ਤੇ ਪਚਲਾਈ ॥ ਚਰਨ ਪਬਕੇ ਗੋਰ ਪਾਹੀ ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਮਚੀ ਮਲੇਛੀ ਸੈਨਾ ॥ ਉਠੇ ਨਤਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਰਮੇਨਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਆਪ ਮਲੇ
 ਛੁ ਉਤਰ ਗਜ ਆਯੋ ॥ ਅਨਿਕ ਤੇ ਪਤਿਨ ਕਰਨ ਚਲਾਯੋ ॥ ਤਦ ਪਕਛੁ ਪੇ
 ਸ ਨਹੀ ਗਈ ॥ ਲੱਜਤ ਸੈਨ ਮਲੇਛੁ ਨ ਭਈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਰਮਾਤ ਹਿੰਦੁ ਸ
 ਚ ਆਹੀ ॥ ਕੀਓ ਸਾਰ ਨਿਜ ਬੰਦ ਤਕਾਈ ॥ ਤੇਰ ਭਾਰ ਹਾਥ ਤੇ ਦੀਓ ॥ ਉਪ
 ਰ ਕਰੀ ਸੁਰ ਜਾ ਭਯੋ ॥ ੧੦੬ ॥ ਭੀਮ ਸਸੀ ਨਿਪ ਸੇਤਿਨ ਭਨੀ ॥ ਕਰਮਾ
 ਤ ਹਮ ਤੇ ਯਹ ਜਨੀ ॥ ਕਈ ਜਬ ਰਜੰਗ ਹਮ ਸੁ ਚਲਾਈ ॥ ਏਕ ਨ ਲ
 ਗੀ ਤਟਨ ਕੇ ਜਾਈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਇਹ ਹਮ ਨੈ ਅਚਰ ਜਜੀ ਅਜਨਾ ॥ ਕ
 ਹ ਖੇਲ ਕੀਆ ਅਲਹ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਯੋ ਕਹ ਕੇਵਹ ਨਿਪ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਮੇਨ
 ਸੁ ਭਯੋ ਅਰੁਨ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਤੁਬ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਯ ਬਿਧ ਕੀਨੋ ॥
 ਅਪਨੀ ਬੋਲ ਜਬ ਰਜੰਗ ਲੀਨੋ ॥ ਤਤੁ ਛਿਨ ਤਹਿ ਬੀਰ ਲੈ ਆਏ ॥
 ਦਹ ਨੀਰਿ ਰਆਪ ਨਿਜ ਕਾਏ ॥ ੧੦੯ ॥ ਭੁਈ ਆਨ ਇਸ ਬਿਤ ਤਿਹ ਬ
 ਲੈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਦਾਇਆ ਨਿਧਿ ਸੀ ਬਰ ਬਲੈ ॥ ਬਿਜਯੋ ਖ ਬਾਘ ਨਜੁ
 ਭਟਿਜੈ ॥ ਜੁਲਾਓ ਪ੍ਰਗਟ ਜਿਹ ਦਿਜੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਕਿ
 ਧੈ ਸੁਭ ਬੀਸਹੁੰ ਕੀ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੀਨੋ ॥ ਕਿਧੈ ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਕੀ ਰਛਕ
 ਸਦਾਈ ਹੈ ॥ ਕਿਧੈ ਨਿਜ ਕਾਲੀ ਦੀਨ ਦੁਆਲੀ ਜੁਲੀ ਨਾਲੀ ਰੂਪ ਧਾਰ
 ਜਗ ਅਕਬ ਕਹਾਈ ਬਰਦਾਈ ਹੈ ॥ ਗਾਵੈ ਗਢ ਦੁਹ ਬੇਕੋ ਖਲ ਦ
 ਲਦਾ ਬੇਕੋ ਸੰਤਨ ਸਹਾਇ ਬੇਕਉ ਬੇਦਨ ਬਤਾਈ ਹੈ ॥ ਅਰਦਲ ਪ
 ਇ ਬੇਕਉ ਸੰਕਟ ਮਿਟਾਇ ਬੇਕਉ ਦੀਨ ਕੇ ਦੁਆਲ ਜੁਪੈ ਆਗਿ ਆਲੈ
 ਨ ਆਈ ਹੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਠਾਢੀ ਮਹਾ ਕਾਲ ਦੁਰੇਦੁ ਤੇ ਸਾਗ

ਰਮਣਾਰੇ ਬਿਸੁਨਾਥਨੀ ਬਖਾਨੀ ਐ। ਤੇ ਤੈ ਸੁਭਰਾਨੀ ਭਈ ਸਾਰਦਾ ਭ
 ਵਨੀ ਪੁਨ ਬੇਦਨ ਨਿਧਾਨੀ ਕਬਿ ਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਨੀ ਐ। ਅਹਿ ਖੇਸ ਅ
 ਰੁ ਮਾਰਿ ਪੁਮਰਾਛੁ ਹਿਸੀ ਪਾਰ ਚੰਡ ਮੁੰਡਿ ਕਾਟ ਡਾਰ ਜਿਤ ਕਿਤ ਠਾਨੀ ਐ।
 ਅਬ ਦੀਨ ਬੰਧ ਦੁਰੇ ਨਿਜ ਭਗਤ ਬਿਚਾਰੇ ਆਈ ਤੇ ਪਨ ਧਾਰੇ ਜਾਕੀ
 ਅਮਿਤ ਕਹਾਨੀ ਐ। ੧੧੨। ਅਗਿਆ ਜਬ ਪਾਈ ਤਬ ਦਾਸਨ ਬ
 ਨਾਈ ਡਾਰ ਦਾਰੁ ਅੰਗ ਗੋਰਨ ਕੇ ਮਾਨ ਸਿਸਤਾਈ ਹੈ। ਲਾਇ ਓਜ ਬਤੇ
 ਰਾ ਭਯੋ ਸਬਦ ਸੁਘੋਰ ਚਲੇ ਰਿਪ ਚਤੁਰੇ ਰਾਤ ਹਾ ਕੇਨ ਠਹਰਾਈ ਹੈ।
 ਕਿਤਕ ਉਡਨੇ ਨਦ ਧਾਰੇ ਤੇ ਬਹਾਨੇ ਕਿਤ ਤਲੈ ਪੁੰਦਰਾਨੇ ਤਹਾ ਨਿਰਖਨ
 ਪਾਈ ਹੈ। ਅਹੈ ਦਰਮਿਆਨੀ ਨਿਜ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੀ ਜਾਕੀ ਸੁਨ ਕਰ
 ਬਾਨੀ ਅਰਦਲਨ ਸਰਾਹੀ ਹੈ। ੧੧੩। ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਇ
 ਮ ਕਰ ਸੁਲਾਹਾਈ। ਡੇਰਾ ਕਰੇ ਬਹੁਰ ਤਿਨ ਜਾਈ। ਅਧਿਕ ਬੀਰਤੁ
 ਰਕਨ ਕੇ ਮਾਰੇ। ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਤ ਨਗਾਰੇ। ੧੧੪। ਸਰਜ ਛ
 ਪੇ ਭਈ ਜਬ ਰੈਨਾ। ਓਹ ਦਿਸ ਚਾਉ ਐ ਨਿਪਤ ਬਰਗੋਨਾ। ਬੈਠ ਤਖ
 ਤਿ ਤਿਨ ਛਤ ਫਿਰਾਏ। ਖਲਦਲ ਜੀਤ ਬਿਜੈ ਨਿਧ ਪਾਏ। ੧੧੫। ਕੁ
 ਮਦੀ ਕੌਕ ਉਡਗ ਬਿਗਸਾਨੇ। ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੀ ਜੀਤ ਪਛਾਨੇ। ਕੁਲ
 ਟਾਤ ਸਕਰਤਿ ਮਰ ਉਲੂਕਾ। ਬਿਗਸਤ ਭੁਏ ਅਧਿਕ ਕਰ ਸੁਖਾ।
 ੧੧੬। ਭੀਮ ਜਲ ਧਸੁਤ ਨਿਪਤ ਸੁਜਾਨਾ। ਯੇ ਦੁਜੀਰ ਤਨ ਬਚਨ
 ਬਖਾਨਾ। ਪਾਸ ਨਬਾਬ ਬੇਗ ਤੈ ਜਾਈ। ਮੇ ਮੁਖ ਸੇ ਕਹ ਬਚਨ ਸੁਨ
 ਈ। ੧੧੭। ਜੇਤ ਕਲੇਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸਾ। ਤੇ ਹੈ ਚੇਰ ਅਭੀਤ ਅਨਾ
 ਸਾ। ਰੈਨ ਸੇ ਮੇਰ ਚਨ ਪਰ ਪਰਹੀ। ਮਰਨ ਜੀ ਅਨ ਕੀ ਕਾਨ ਨ ਧਰ
 ਹੀ। ੧੧੮। ਖਰੀ ਰੈਨ ਲਖ ਕੈ ਅਧਿ ਮਾਰੀ। ਜਹ ਤਹ ਪਰੈ ਬੀਰ ਰ

ਪਾਗੀ। ਇਹ ਬਿਧ ਜਬ ਵਜੀਰ ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਪਲਕ ਨ ਲਗੀ ਪਾਸ
 ਤੁਹਾ ਆਪਾਗਨ ਦਿ। ਵਹੀ ਸੁਤਾਹਿ ਜਤਾਈ। ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਖ ਸਿਖ ਸ
 ਮਝਾਈ। ੧੧੯। ਸੁਨਤ ਪਠਨ ਅੰਮ ਬਿਧ ਤਾਖੀ। ਕਾਕੀ ਸੈਨ ਜੇਰ
 ਇਨ ਰਾਖੀ। ਹਜਰਤ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਦਲ ਸਾਰਾ। ਜੂਝ ਰਹਿਯੋ ਨਹੀ ਨੈਕ
 ਬਿਚਾਰਾ। ੧੨੦। ਅਭਿਲ। ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਿਨ ਇਹ ਬਿਧ ਤ
 ਬੈਬਖਾਨਿਯੋ। ਜਿਤ ਕਦੀ ਪਯਾਹ ਗੁਨੀ ਸੁਜਨਨ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੋ। ਸਿਖ
 ਸਖਾ ਇਹ ਜਿਤ ਕਤ ਦਨ ਯਹ ਜਾਨਿਯੋ। ਹੋਇਨ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਸਿਖ ਸੁ
 ਨਿਕਟ ਪਛਾਨਿਯੋ। ੧੨੧। ਦੇਹਰਾ। ਅਮੀਮਤ ਅਧਿਕ ਪਿਟਾਇ
 ਕਰ ਕਰੇ ਖਾਲਸਾ ਸੋਇ। ਪ੍ਰਗਟ ਸਿੰਘ ਜੋ ਗਰਜ ਹੀ ਪਾਛੈ ਪਗਨ
 ਹੀ ਰੋਇ। ੧੨੨। ਚੋਪਈ। ਪੁਨ ਪਠਨ ਇਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ
 ਸੁਨ ਵਜੀਰ ਸੁਦਰ ਮਤਿ ਸਾਰਾ। ਇਨ ਕਾ ਅਰੁ ਰਾਜਨ ਕਾ ਜਾਨਹ
 ਕੈ ਸੇਝ ਗਰਾ ਪਕੇ ਬਖਾਨਹ। ੧੨੩। ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਪਛਾਨ ਸੁਕ
 ਹੀ ਮੈ। ਇਤ ਉਤ ਕਿਸੇ ਪਛਨ ਹੀ ਗਹੀ ਮੈ। ਜਬ ਮਤੀ ਮੈ ਸੇ ਸੁਨ ਪਾ
 ਯੋ। ਧਰਮ ਪਛਾਨ ਸਾਫ ਚਿਤ ਗਾਯੋ। ੧੨੪। ਖਨ ਸਲਾਮਤ ਜਗ
 ਤੁਪਨਾਹਾ। ਸਤਿ ਬਾਤ ਹਮਰੇ ਸੁਨ ਪਾਹਾ। ਮਾਨੁਖ ਨਾਹ ਗੁਰੂ ਕਹ ਲਹੀ
 ਮੈ। ਅਚੁਤ ਨਾਥ ਅਗਾਧ ਸੁਕ ਹੀ ਮੈ। ੧੨੫। ਤਾਕੇ ਲੇਖ ਤਵਨ ਕੇ
 ਸੀਗਾ। ਇਨ ਕੇ ਅਹੀ ਇਨ ਕੇ ਅੰਗਾ। ਉਨ ਕੇ ਦਾਵਾ ਸਕਲ ਖੁਦਾਈ।
 ਇਨ ਕੇ ਗਾਵ ਦੇਸ ਅਧਿਕਾਈ। ੧੨੬। ਕਿਟ ਚੀਜ ਨਿਆਮਤ ਇਨ
 ਆਵਤਾ। ਏਲਖ ਕਰ ਜੀਅ ਮੈ ਕੁਰਰਾਵਤਾ। ਹਾਥੀ ਚਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾ
 ਸਾ। ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਧਿਕ ਗੁਨ ਤਾਸਾ। ੧੨੭। ਚਾਰੇ ਸੁਦਰ ਅਧਿਕ
 ਬਿਰਾਜਿਤਾ। ਬਾਰਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿਨ ਕੇ ਲਖ ਲਾਜਤਾ। ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਨਿਪ ਏਕ

ਚੜ੍ਹਾਯੋ। ਦੁਸਰਜੀਸਪਾਰਕਿਤਮਾਯੋ॥ ੧੨੮॥ ਤੀਸਰਦਿਸਚੰਡਨ
 ਤੇਆਯੋ॥ ਕਿਨੈਸਿਖਯਾਭੇਟਚੜ੍ਹਾਯੋ॥ ਜੇਚਤੁਰਬਜੰਦਰਗਜਸੇ
 ਹੈ॥ ਤਦਨਸਮਾਨਕਰੀਕਹੁਕੋਯੋ॥ ੧੨੯॥ ਏਕਪਾਦਜਿਹਦੇਸਕੁਦਿ
 ਜੈ॥ ਤਾਂਤੇਆਯੋਪ੍ਰਗਟਲਹੀਜੈ॥ ਤਦਨਦੇਸਇਹਜਨਮਪਛਾਨੈ॥
 ਦੁਸਰਯਾਹਿਗਣੇਸਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥ ੧੩੦॥ ਯਾਬਿਧਸੇਭਤਦਨਕੀਲ
 ਗੈ॥ ਬਾਰਣੇਦਯਾਕੋਕੋਆਗੈ॥ ਰਿਮਰੇਮਰਸਨਕਰਗੈਯੋ॥ ਤਦ
 ਪਇਹਫੁਬਅੰਤਨਪੈਯੋ॥ ੧੩੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਤਿਹ
 ਮੰਤ੍ਰਕੋਪੁਨਬਲਯੋਸੁਪਰਾਨਾ॥ ਤਾਂਤੇਕੈਸੇਆਇਯੋਮੁਹਕਹਭੇਦਸੁ
 ਜਾਨਾ॥ ੧੩੨॥ ਮੀਤੀਯੋਬਾਚੁ॥ ਠੇਪਈ॥॥ ਸੁਨਨਬਾਬਜੁ
 ਕਥਾਸੁਨਾਉ॥ ਤੇਹਿਚਿਤਕੋਭਰਮਮਿਟਾਉ॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਾਨਾ॥ ਪੂਰਬਦਿਸਜਬਕੀਆਪਯਾਨਾ॥ ੧੩੩॥ ਭਾਂਤਭਾਂਤਕੋ
 ਤੀਰਥਨਾਯੋ॥ ਦਾਨਪੁਨਤਿਨਅੰਸਕਰਾਯੋ॥ ਕਲਪਬਿਛੁਜਮੇਧ
 ਨਘਨਬਰਖਾ॥ ਜਨਰਘਰਾਜਜਾਚਕਨਪਰਖਾ॥ ੧੩੪॥ ਮਾਨ
 ਸਿੰਘਰਾਜਾਸੁਨਆਯੋ॥ ਲੈਸਤਿਗੁਰਕੋਸਾਬਸਿਧਾਯੋ॥ ਜੀਤਬੀ
 ਗਾਲਾਸਰਬਸੁਜਾਨਾ॥ ਦੁਕੇਮੈਤਬਕੀਆਪਯਾਨਾ॥ ੧੩੫॥ ਪੁ
 ਨਨਿਪਜੁਆਗੇਪਗਧਾਕੋ॥ ਸਾਗਰਖੰਡਜਾਇਪਖਾਰਿਯੋ॥ ਪੁ
 ਨਫਿਰਕੈਜਬਹੀਨਿਪਧਾਯੋ॥ ਦੇਸਉੱਤਰਓਰਸਿਧਾਯੋ॥ ੧੩੬॥
 ਘੋਰਮਪੁਤ੍ਰਤਟਉੱਤਰਮੇਜਾਈ॥ ਡੇਰਾਕਰਮੇਤਦਨਢਿਗਆਈ॥
 ਧਾਰਾਨਗਰਬ੍ਰਿਹਮਸੁਤਤੀਰਾ॥ ਕੀਯੋਮੁਕਾਮਗਾਇਉੱਤਬੀਰਾ॥
 ੧੩੭॥ ਦੇਸਅਸਮਸਗਲਨਿਪਜੀਤਾ॥ ਜਹਤਹਕਰੀਰਾਜਨਿਜ
 ਨੀਤਾ॥ ਦੇਸਦੇਸਏਸੁਰਤਹਆਵੈ॥ ਨਿਪਤਗੁਰੂਕੈਸੀਸਤੁਕਾਵੈ

੧੩੮॥ ਕੀਰਤ ਗੁਰ ਕੀ ਫੀਰ ਸਮਾਨਾ॥ ਬਿਖਰੀ ਤਵਨ ਦੇਸ ਮੈ ਨਾਨਾ॥
 ੧੩੯॥ ਏਸ ਅਸਾਮ ਰਾਹੁ ਇਕ ਭਾਰੇ॥ ਭਾਤ ਮਾਤ ਪਛਨ ਉਜਿਆਰੇ॥ ੧੪੦॥
 ੧੪੧॥ ਅਸਾਮ ਤਵਨ ਕੀ ਨਗਰੀ॥ ਅਮਰਾਵਤੀ ਸੋਭ ਜਿਹ ਸਗਰੀ॥
 ੧੪੨॥ ਸੈਨ ਅਸਾਮ ਨਿਪ ਤਕ ਨਾਮਾ॥ ਬਕਤ ਰਹਤ ਜਾ ਕੇ ਲਖ ਬਾਮਾ॥
 ੧੪੩॥ ਸਖੀ ਅਨਤਿਹ ਰਾਨੀ ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਰੀ ਜਾਇ ਅਰਾ॥
 ੧੪੪॥ ਰਾਨੀ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਕੇ ਗਈ॥ ਤੁਕੇ ਗੁਰੂ ਜਗਤ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ -
 ੧੪੫॥ ਜੇ ਤਾਪੈ ਮਨ ਜਾ ਧਰ ਜਾਈ॥ ਦਾਇਕ ਕੁਲ ਪਧਰਾ ਪਤਿਗਾਈ॥
 ੧੪੬॥ ਤੁਮ ਰਾਨੀ ਜੂਯੈ ਮਤਿ ਕੀ ਜੈ॥ ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੇ ਤਹੀ ਪਰੀ ਜੈ॥ -
 ੧੪੭॥ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਿਜ ਪਾਸਾ॥ ਲੇਵੈ ਮਾਂਗ ਪੁਤ ਬਰਖਾਸਾ॥
 ੧੪੮॥ ਜੈ ਰਾਨੀ ਨਿਪ ਤੁਮੈ ਪਠਾਵਹਾ॥ ਸਹੀ ਸੁਤ ਨਿਸਚੈ ਸੁਤ ਪਾਵਹਾ॥
 ੧੪੯॥ ਰਾਨੀ ਸੁਨਤ ਤਿਯਾ ਕੇ ਬੈਨਾ॥ ਸਭ ਬਰਨੀ ਰਾਜਾ ਸਮੇਰੈ ਨਾ॥
 ੧੫੦॥ ਏਨਿ ਪੁਰ ਕੋ ਭੇਟ ਅਪਾਰਾ॥ ਰਾਨੀ ਪਠੈ ਨਾ ਬਦਰ ਬਾਰਾ॥ ੧੫੧॥
 ੧੫੨॥ ਲਨਿ ਪਕਿ ਪਾਸਿਧ ਪਹਿ ਆਯੋ॥ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਤਿਨ ਨਿਜ ਸੁਤ ਪਾਯੋ॥
 ੧੫੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹ ਅਧਿਕ ਰਿਝਾਈ॥ ਸਮਾਮ ਸੈਨ ਨਿਪ ਮੁਹਰ ਕਰਾਈ॥
 ੧੫੪॥ ਤੁਮ ਰੇ ਬਚਨ ਨ ਪੁਰੂ ਅਨਿਤਾ॥ ਮੁਹਰ ਮਿਲੈ ਮੁਖ ਕੋ ਕਰ ਸੱਤਾ॥
 ੧੫੫॥ ਤਿਯੋ ਕਹ ਰਾਇ ਮੁਹਰ ਕਰਵਾਈ॥ ਲੈ ਨਿਜ ਕਰਮੇ ਮੇਵ ਬਢਾਈ॥
 ੧੫੬॥ ਪੁਨ ਤਿਨ ਬਿਦਾ ਪੁਰੂ ਤੇ ਲੀਨੀ॥ ਮੁਹਰ ਆਨ ਨਿਜ ਤਿਯਾ॥
 ੧੫੭॥ ਕਰਦੀਨੀ॥ ਲੈ ਰਾਨੀ ਕਰਮੇਵ ਬਢਾ॥ ਯੋ ਜਨੁ ਕਰਤ ਨ ਨਿਧਨੀ॥
 ੧੫੮॥ ਧਨ ਪਾਯੋ॥ ੧੫੯॥ ਕਾਨ ਤਰੇ ਦੁਹੈ ਕਹਦੀਨੀ॥ ਬਾਲਕ ਕੈ ਮੁਹ ਮੁਹ॥
 ੧੬੦॥ ਰਸੁ ਚੀਨੀ॥ ਯੋ ਕਹ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਸਾਜ ਲਾਲ॥
 ੧੬੧॥ ਚਾਯੋ॥ ੧੬੨॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਬਹੁਰੇ ਇਤ ਆਵਾ॥ ਉਤ ਉਨ ਰਾਇ ਚੀ॥

ਤਸੁਖਪਾਟਾ। ਕੇਤਕਕਾਲਬੀਤਜਬਗਯੋ। ਸਤਿਗੁਰਏਕਪੂਤਤਹ
 ਦਯੋ॥ ੧੪੮॥ ਸੁਰਬੀਰਸੁੰਦਰਅਵਤਾਰੀ। ਜਨਅਲਿਪਨਚਦੇਹ
 ਨਿਜਧਾਰੀ। ਰਾਜਪੁਤ੍ਰਜਬਤੇਜਸੀਕਾਰੋ। ਰਾਜਾਸਿਟਕੇਲੋਕਸਿਧਾ
 ਰੋ॥ ੧੪੯॥ ਰਾਨੀਰਾਜਪੁਤ੍ਰਕਹਦੀਨੋ। ਅੰਤਪਤ੍ਰਸਿਰਧਾਰਨਦੀਨੋ
 ॥ ਰਾਜਪਾਇਨਿਪਸੁਤਸੁਪਾਯੋ। ਏਕਦਿਟਸਯਹਚਰਿਤਬਨਾਯੋ
 ॥ ੧੫੦॥ ਸੀਸਾਰਾਜਪੁਤ੍ਰਕਰਲਯੋ। ਨਿਜਸਰੂਪਨਿਰਖਤਸੁਭ
 ਭਯੋ। ਮੁਹਰਚਿਨਬਰਬਦਨਬਿਲੋਕੀ। ਮੰਤ੍ਰਨਸਾਬਬਾਤਤਿਨਟੇ
 ਕੀ॥ ੧੫੧॥ ਸੁਨਤਿਨਿਪਕੇਸਾਬਉਚਾਰੋ। ਹਮੈਨਯਾਕੀਨਿਪਕ
 ਛਸਾਰੋ। ਜਬਮਾਤਪੈਤੁਮਨਿਜਜੈਯਹਾ। ਸਰਬਭੇਟਤਬਪੁਛਸੁ
 ਲਈਅਹਾ॥ ੧੫੨॥ ਜਬਨਿਪਨਿਜਮਾਤਪਹਗਯੋ। ਸਰਬਭੇਟ
 ਪੁਛਤਤਬਭਯੋ। ਸੁਨਤਬੈਨਨਿਜਸੁਤਇਮਮਾਈ। ਜਲਜਨੈਨ
 ਘਨਸੁਤਭਰਆਈ॥ ੧੫੩॥ ਪੁਨਸੁਤਸੇਇਮਮਾਤਉਚਾਰੋ। ਧੀਨ
 ਜਨਮਸੁਤਤੇਹਿਬਿਚਾਰੋ। ਜਿਨਅਸਗੁਰਕੀਕਥਾਸੁਪੁਛੀ। ਸੁਨ
 ਕਛੁਕਹੋਤੇਰਸੀਗਸੁਛੀ॥ ੧੫੪॥ ਮਾਨਸਿੰਘਰਾਜਜਿਹਕਾਲਾ।
 ਚੜ੍ਹਕਰਆਯੋਦੇਸਬੰਗਾਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਤਟਉਤਰਯੋਜਾਈ। ਇ
 ਹਸਭਬਾਤਹਮੈਸੁਨਪਾਈ॥ ੧੫੫॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨ
 ॥ ਹੈਰਾਜਕੇਗੁਰੁਬਖਾਨਾਜੇਤਿਨਪਹਿਮਨਸਾਧਰਜਾਈ। ਸਹੀ
 ਸਤਿਨਿਸਚੈਬਰਪਾਈ॥ ੧੫੬॥ ਤਬਰਾਜਤਿਨਕੇਪਹਿਗਯੋ। ਤੇ
 ਕਹਮਾਂਗਪੁਤ੍ਰਤਬਲਯੋ। ਸਤਿਗੁਰਮੁਹਰਤਬੈਕਹਿਦੀਨੀ। ਕਾਨ
 ਤਰੇਧੈਕਹਚੀਨੀ॥ ੧੫੭॥ ਇਹਸੁਤਤਿਨਕੀਮੁਹਰਲਹੀਜੈ। ਨਿ
 ਮਸਕਾਰਤਿਨਕੇਸਦਕੀਜੈ। ਬਡੇਭਾਗਜਾਕੇਜਗਹੋਈ। ਤਿਨਕੇ

ਦਰਸਨਪਾਪਤਿਸੇਈ॥੧੫੯॥ਰਿਜਪੁਤਸੁਨਬਚਨਬਖਾਨਾਤੇਸ
 ਤਿਗੁਰਅਬਰੈਕਿਹਬਾਨਾਜਨਨੀਨਿਜਸੁਤਸੈਕਹਿਦਯੋਅਬਸ
 ਤਿਗੁਰਹਰਿਪੁਰਕਹਗਯੋ॥੧੬੦॥ਤਿਨਕੇਰਾਜਤਖਤਪਰਜਾਨੋ
 ਪੁਰਨਪੁਰਖਪੁਤਪਹਿਚਾਨੋਧੀਰਜਸਿਧਅਨਲਪਰਹਾਪਾਸ
 ਕੋਲਜਗਤਜਾਪਤਜਿਹਜਾਪਾ॥੧੬੧॥ ਕਬਿਤੋ ॥ਆਪਬਿਸੁ
 ਰਾਈਟੁਕੋਪਯੋਰੈਬਨਾਈਯਾਮੋਕਛੂਨਦੁਰਾਈਮੋਹਿਬਾਤਚੀਤਲ
 ਈਹੈ॥ਜਗਸੁਮਤਿਦਿਕਾਵੇਖਲਦਲਨਖਪਵੇਜਸਦੰਦਤੀਬਜਾ
 ਵੇਬਾਤਇਹੈਠਹਰਾਈਹੈ॥ਬਿਨਤੋਰਜਾਨੇਭਏਸਰਬਹੀਦਿਵਾਨੇਸੁ
 ਰਅਸੁਰਨਿਦਾਨੇਮਲੇਛਬੀਜਜਗਛਾਈਹੈ॥ਇਹੈਬਾਕਮਾਨੀਆ
 ਯੋਜਗਤਨਿਧਾਨੀਜਾਕੀਹੈਨਬਾਤਛਾਨੀਮੁਹਿਸਾਚਕੈਸੁਨਾਈਹੈ॥
 ੧੬੨॥ ਸੁੰਯਾ ॥ਮੇਘਸਮਾਨਜਿਸੈਧੁਨਪੁਰਨਚੂਰਨਕੈਅਰ
 ਧੌਲਧਰਾਹੀ॥ਕੇਹਰਜੋਕਰਪੰਜਤਰੀਨਸੁਗਾਖਤਹੈਸੁਭਦਾਸ
 ਸਦਾਹੀ॥ਸਾਗਰਸਾਨਗੀਭੀਰਮੰਤੋਗਤਸਹਿਬਜੋਨਿਜਪੁਜਕ
 ਰਾਹੀ॥ਯੋਸੁਸਦਾਜਨਕੀਟਹਜੀਟਨਪੀਟਨਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਰਸਾਹੀ
 ॥੧੬੩॥ ਚੌਪਈ ॥ਦੀਪਕਬੀਭਕਲਸੁਕੁਲਸਾਗਰਾਧੌਲ
 ਧੁਰੰਧਰਪੰਥਬਿਰਾਗਰਾਸਰਬਜਨਨਬਲੁਤਸੁਖਦਾਈਅਚੁ
 ਤਅਲਖਜਗਤਕੇਰਾਈ॥੧੬੪॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਅਪਰਅਪਾਰਾ
 ਕਹਾਜੀਟਇਹਸਕਤਉਚਾਰਾਕਈਕੋਟਸੰਗਤਜਿਹਸੇਵੈ॥ਨੇਤ
 ਨੇਤਕਰਨਾਮਸੁਲੇਵੈ॥੧੬੫॥ਦੇਸਪੰਜਾਬਬਸਤਹੈਜਹਾਂਤੇਸ
 ਤਿਗੁਰਰਾਜਤਹੈਤਹਾਂ॥ਇਹੀਪੰਥਕੇਤਲੇਪਛਾਨਹੁਆਨੰਦਪੁ
 ਰਤਿਨਕਾਅਸਥਾਨਹੁ॥੧੬੬॥ਨਿਪਸੁਤਕਹੀਮਾਤਕੈਸੰਗਾਹ

ਮਮਾਤਾ ਨਿਰਖੈ ਕਿਹਦੇ ਗਾਮਾਤ ਕਹੀ ਪੁਤਤ ਹਜਾਵਹਾ ਦਰਸਨ ਕ
 ਰੈ ਬਹੁਰ ਚਲ ਆਵਹਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਜਸ ਲਗ ਮੈ ਜੀਵਤੋ ਪੁਤਾ ਦਰਸ
 ਨ ਜਾਇ ਸੰਤ ਪੁਰਹੁਤਾ ਯੈ ਸੁਨਿ ਨਿਪ ਸੁਤ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ
 ਕੀ ਸੋ ਜਸੁ ਧਾਰੀ ॥ ੧੬੮ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਏਕ ਪਾਦ ਜੇ ਬੀਰ ਜਗਤ
 ਮਹਿ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਇਹੀ ਕੁੰਟ ਮੈ ਤਿਨੁ ਤੇ ਪਰੇ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਐ ॥ ਉਨ ਕੇ ਰਾਇ ਸੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਟ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ਕੈ ॥ ਇਨ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਕਾਤ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਬਿਚਾਰ ਕੈ
 ॥ ੧੬੯ ॥ ਦੁਗਧ ਫੇਨ ਸਮ ਸ੍ਵੇਤ ਬਰਨ ਤਿਹ ਜਾਨਿ ਕੈ ॥ ਉਚ ਅਧਿਕ
 ਜਨ ਗਿਰ ਕੈ ਲਾਸ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੈ ॥ ਨੀਰ ਰਾਸ ਜਿਮ ਸੀਚਤ ਨਿਸ਼ਾਇਨ ਬਾਰ
 ਹੈ ॥ ਜਨੁ ਕਹਿੰ ਮਧਰ ਆਛੇ ਬਰੁ ਪਹਾਰ ਹੈ ॥ ੧੭੦ ॥ ਇਹ ਦੁਰਲਭ
 ਤਿਹ ਆਛੇ ਨੀਕ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ॥ ਪਾਏ ਗੁਨੇ ਤਿਹ ਨਿਰਮਲ ਉਚ ਬਿਚਾਰ
 ਕੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਪਹਿਲਿ ਖਯੋ ਰਾਟ ਸੁਯਜਰ ਹੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਯਾਕੀਕ
 ਬਾਜਗਤ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ॥ ੧੭੧ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਜਬ ਦਰਬਾਰ ਨਿਪ
 ਤਟਹ ਆਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਅਧਿਕ ਸੰਗਟਹੁ ਲਿਆਯੋ ॥ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਜ
 ਬਹੀ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਬੇਟਾ ਤਟਨ ਨਿਪਤ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ੧੭੨ ॥ ਡੇਰਾ ਭਲੀ ਭਾਂ
 ਤਿ ਤਿਹ ਦੀਨੋ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਅਪਨੈ ਉਨ ਚੀਨੋ ॥ ਉਤਰੇ ਪੁਰੀ ਬੀਚ
 ਜਬ ਆਈ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ॥ ੧੭੩ ॥ ਸੋ ਨਿਸ ਬੀਤੀਤ
 ਮੇਸਿਕਾਰਾ ॥ ਜਮਨ ਪਿਤ ਚੜ੍ਹ ਗਗਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਚਲ ਮਰੀਚ ਦਹ
 ਦਿਸ ਤਿਹ ਧਾਈ ॥ ਜਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਬਾਨ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੧੭੪ ॥ ਕਰਨ ਸਿੰ
 ਧ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਸੁਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਆਪਰ
 ਮਦ ਮੈ ਆਈ ॥ ਸੀਮੁ ਖਸੈ ਇਹ ਬਿਧ ਫਰਮਾਈ ॥ ੧੭੫ ॥ ਸੰਗਤ ਦੇ
 ਸ ਅਸਾਮਜੁ ਆਈ ॥ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਤਿਹ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਈ ॥ ਸੰਗਤ ਨਿ

ਪਜਾਸਹਤਬੁਲਾਯੋ॥ਬਿਬਿਧਭੇਟਲੈਕਰਵਹਆਯੋ॥੧੦੬॥ਪੰ
ਚਕਿਕਾਣਸੁਅਧਿਕਸਿੰਗਾਰੈ॥ਮਨਮੁਕਤਾਸਜਕੀਨਤਮਾਰੈ॥ਪਾਚੇ
ਸੁੰਦਰਪਰਮਬਿਰਾਜੈ॥ਸਿਆਮਤਿਆਪਿਤਲਖਕੈਲਾਜੈ॥੧੦੭॥
ਖਟਵੇਂਕਰੀਦਿਪਤਅਤਸੇਰੈ॥ਜਲਧਤਾਤਤਿਹਅਗਸੁਕੈਰੈ॥ਵਹੁ
ਨਿਜਦਿਪਤਗੁਨਨਕੇਆਲਾ॥ਮਤਗਾਇੰਦਤਿਹਅਧਿਕਬਿਸਾਲਾ॥
੧੦੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਭੂਖਨਜੀਨਨਟੀਨਸਜਮਾਣਿਮੁਕਤਾਖਚਕੀ
ਨਾ॥ਇਹਬਿਧਿਦੇਉ ॥ਬਿਰਾਜਈਜਲਧਤਾਤਕਦੀਨ॥੧੦੯॥
ਚੌਪਈ ॥ਅਉਰਦਿਸਾਵਰਚੀਜਅਪਾਰਾ॥ਏਕਬਦਨਕੋਕਰੈਸੁ
ਮਾਰਾ॥ਚੀਨਮਾਚੀਨਸੁਅਵਰਦਿਸਾਨਾ॥ਆਈਭੇਟਹਜੂਰਪਛਾ
ਨਾ॥੧੧੦॥ਕੇਤਕਦਿਵਸਹਜੂਰਸੁਰਹਾ॥ਪੁਨਸਤਿਗੁਰਤੇਆਇ
ਸਰਹਾ॥ਸਿਰੈਪਾਟਦੈਖੁਸੀਨਟੀਨਾ॥ਕਰਣਸਿੰਧਬਿਦਾਵਹੁਕੀਨ
॥੧੧੧॥ਇਹਬਿਧਗਯੋਰਾਵਸੁਧਧਾਮਾ॥ਗਾਵਤਗੁਰਕੋਜਸੁਅ
ਭਿਰਾਮਾ॥ਜਬਲਗਧਰਨਗਗਨਟੁਨਤਾਰੈ॥ਸੂਰਜਸਸੀਪਵ
ਨਨੀਰਾਰੈ॥੧੧੨॥ਦੇਵਗਿਰਸੀਤਨਕੀਬਾਨੀ॥ਪਾਟਕਨੀਰਮੁਨੀ
ਸੂਰਗਿਆਨੀ॥ਪੋਥੀਗ੍ਰਿਥਸਾਰਦਾਸਿਟਾ॥ਚਤੁਰਾਨਨਪਨਸ
ਯਾਮਸੁਭਟਾ॥੧੧੩॥ਤਾਤੇਆਗਬਹੁਤਅਧਿਕਾਈ॥ਦੈਪੁਰਜੂ
ਤਮਰੀਠਕੁਰਾਈ॥ਇਹਬਿਧਗਯੋਰਾਜਨਿਜਆਲੈ॥ਭਾਖਤਬਤੀ
ਆਬਧਬਿਸਾਲੈ॥੧੧੪॥ਆਜਲਗੈਤਟਨੈਸੁਭਦੇਸਾ॥ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਕੋਅਹੀਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ਬਹਮਪੁਤਨਦਿਕੇਤਟਅਹੀ॥ਅਧਿਕਦਮ
ਦਮਾਗੁਰਕੋਸਹੀ॥੧੧੫॥ਤਟਨਰਾਵਸੁਭਇਹਗਜਲਯਾਯੋ॥ਜ
ਯੋਮੈਤੁਮਕਹਬਰਨਸੁਨਾਯੋ॥ਪ੍ਰਗਟਗਨੇਸਯਾਹਿਤੁਮਜਾਨਹਾ॥ਬੁਧ

ਸਿੰਧਕਹ ਬਿਦਤ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ੧੮੬ ॥ ਜਬ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੀਰ ਚਲਾਵੈ
 ॥ ਪਲਮੈ ਬੀਨ ਪੱਤ ਧਰ ਲਿਆਵੈ ॥ ਲੈਕਰ ਚਵਰਸੀ ਸਗੁਰ ਦੁਰਤਾ ॥
 ॥ ਬਿਸਮਹੋਤ ਭੁਟ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰਤਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਗੀਗ ਸਿੰਧਕਰ ਮੈ ਨਿਜ
 ਧਾਰਤਾ ॥ ਬਾਰ ਭਾਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖਾਰਤਾ ॥ ਪਨੀਆ ਗੁਰ ਕੀ ਜੋ ਜਰ
 ਜਰਤਾ ॥ ਲੈ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਪਗ ਭਟ ਧਾਰਤਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਕਾਰੇ ਸ
 ਰੂਪ ਮਨੋਤਮ ਰਾਜਤ ਅੰਜਨ ਕੇ ਸਨ ਕੀ ਦੁਤ ਸਾਰੀ ॥ ਪਟਨ ਕੀ ਧੁਨ
 ਮੇਘ ਪੂਰੇ ਜਨ ਝਾਲਰ ਝੀਨ ਨਵੀਨ ਅੰਬਾਰੀ ॥ ਸੀਚਿਤ ਬਾਰ ਪ
 ਹਾਰ ਕਿਧੈ ਗਤ ਚੰਚਲ ਹੈ ਸੁ ਅਭੁਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ਓਰਧ ਪੱਥ ਕਿਸਿ
 ਧ ਬਿਗਾਜਿਤ ਰੋਨ ਮਨੋਤਮ ਪੂਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧੮੯ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਹੈ ਗ
 ਤ ਤੀਨ ਗਇੰਦ ਕੀ ਜੈ ਸੇ ਮੁਝੇ ਭੁਟ ਸਾਬ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਾਚ ਰਹਿਓ ਮੁਝ ਖ
 ਨ ਸਲਾਮਤ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਧਰ ਸੀਕ ਮੈ ਆਨੀ ॥ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਅਚੁਤ ਹੀ ਬ
 ਰਤਾਹਿ ਚਰਿਤ ਅਕੱਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਏ ਲਖ ਕੈ ਜੀ ਅਮੈ ਕੁਰ ਰਾਵਤ ਜਨਤ
 ਸਾਰ ਨਹੀ ਆਗਿਆਨੀ ॥ ੧੯੦ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਅਮੈ ਸੀ ਕੋਟ ਚੀਜ ਬਰ
 ਖਾਨਾ ॥ ਆਵਤ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਾਨਾ ॥ ਏ ਸ ਬਿਦੇਸ ਅਧਿਕ ਬਰ ਲੱਛ
 ॥ ਆਵਤ ਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮ ਪੁਤੱਛਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਏ ਲਖ ਲਖ ਜੀ ਅਮੈ ਕੁਰ ਰਾਵ
 ਤਾ ॥ ਤਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗ ਰਾਬ ਬਢਾਵਤਾ ॥ ਮੈ ਰਾਜਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਥਮ ਓਚਾਰੀ ॥ ਰਾ
 ਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਬ ਸਵਾਰੀ ॥ ੧੯੨ ॥ ਤਿਨ ਮੇਰੀ ਤਬ ਕਹੀ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਗਜ ਬ
 ਰ ਲੈਹੁ ਬਿਧੀ ਤਬ ਠਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਥੀ ਇਨੈ ਨ ਦੋਯੋ ॥ ਸਾਰ ਮੋਰ ਮੈ ਪੁ
 ਨ ਚਲ ਗਯੋ ॥ ੧੯੩ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਇਨ ਸੋ ਕਰੀ ਲਗਾਈ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਉਮ
 ਝਕਰ ਆਈ ॥ ਮਾਰ ਰਾਵ ਸਭ ਦਏ ਭੁਜਾਈ ॥ ਪੂਰ ਅਨੰਦ ਬਿਗਾਜਿਯੋ
 ਆਈ ॥ ੧੯੪ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਦੇਵੀ ਮਨਾਈ ॥ ਬਰੀਤੇ ਗ

ਪਾਈ। ਪੁਨੀ ਪੰਥ ਸੰਜਿਯੋ। ਲਏ ਖਗ ਗੰਜਿਯੋ। ੧੯੫। ਇਨ੍ਹੇ ਕੇ ਅ
ਲਾਈ। ਬਨੇ ਸਿੰਘ ਆਈ। ਇਨ੍ਹੇ ਨਹਿ ਮਾਨੀ। ਕੁਪਯੋ ਤੋਨ ਧਾਨੀ।
੧੯੬। ਕਹੀ ਯਾ ਕਰਾਈ। ਖੇਤੀ ਲੈ ਚਰਾਈ। ਤਬੈ ਗਇ ਧਾਏ। ਸੁਦਿ
ਲੀ ਸਿਧਾਏ। ੧੯੭। ਕਹੀ ਦਾਦ ਸਾਰੀ। ਸੁਨੀ ਸਾਹ ਭਾਰੀ। ਤੁਮੈ ਕੋ ਪਠ
ਯੋ। ਜਿਮੈ ਲੈ ਸੁਨਾਯੋ। ੧੯੮। ਸੁਨੈ ਯੋ ਪਠਾਨਾ। ਅਰਿ ਕੈ ਬਖਾਨਾ। ਨ
ਹੀ ਚਿਤ ਕਾਈ। ਇਥੇ ਬਾਤ ਭਾਈ। ੧੯੯। ਟੁਪੈ ਪੈ ਚੁਗਤਾ। ਹੁਮਾਉ
ਸੁਨਤਾ। ਜਿਨੈ ਬੈਰ ਧਾਰੀ। ਛੁਡਿਯੋ ਨ ਸੀ ਸਾਰੀ। ੨੦੦। ਚੰਪਈ
ਪਾਤਿ ਸਾਰੀ। ਤਾਕੀ ਇਹ ਸੈਨਾ। ਨਿਖਤ ਜਾਹਿ ਕੀ ਪਤ ਧਰ ਗੋਨਾ। ਸਕ
ਲ ਦੀ ਪਜਿਹ ਜੀਤ ਸੁਲੀਨਾ। ਦੁਸਮਨ ਕਹੀ ਰਹਨ ਨਹੀ ਦੀਨਾ। ੨੦੧
ਭੋਰ ਭਏ ਕੈ ਸੀ ਦਿਖ ਕਰਹੈ। ਪਲਮੈ ਇਨੈ ਮਾਰ ਕਰ ਭਰਹੈ। ਤੁਪ ਖਾ
ਨ ਧਰਹੈ ਚੁਓਰਾ। ਦੈਹੈ ਅਧਿਕ ਮਾਰਿਤ ਬਗੈਰਾ। ੨੦੨। ਜੀਤ ਮਾ
ਰਗਤ ਪੁਕਤ ਸੁਲੈਹੈ। ਜਾਹ ਜਰਤ ਕੇ ਹਾਜਰ ਕੈਹੈ। ਸੁਨਤ ਦੂਤ ਮੈ
ਸੇ ਬਚ ਬੋਲਾ। ਤੁਮ ਬਿਨ ਗਜੇ ਅਟਰਨ ਚਿਲਾ। ੨੦੩। ਵੇਹਰਾ
ਯੋ ਤਾਕ ਹਸਮ ਸਾਇ ਕਰ ਦਯੋ ਦੂਤ ਨਿਜ ਮੈਨਾ। ਇਨ ਪਠਾਨ ਪੁਨ ਸ
ਵਨ ਮੈ ਕਰੀ ਸੁਤ ਬਹੀ ਸੈਨਾ। ੨੦੪। ਰਸਾਟ ਲਛੀਦ। ਸੁਨੈ ਮੈਰ
ਆਗੇ। ਸੁਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ। ਦਸੰਤੀ ਨ ਧਿਆਈ। ਤੁਮੈ ਯੋ ਸੁਨਾਈ। ੨੦੫
ਅਗੈ ਚਾਰ ਦਸਾ। ਤੁਨੈ ਸੇ ਦਰਸਾ। ਜਿਮੈ ਕੋ ਪਪਾਈ। ਲਰੈ ਗੇ ਸੁਰਾਈ
੨੦੬। ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਰਬੀਰਾ। ਤਨਿ ਧਾਰ ਧੀਰਾ। ਨਿਸੀ ਮੀਧ ਜਾਈ। ਕਰੈ
ਗੇ ਲਰਾਈ। ੨੦੭। ਤਿਨੈ ਮਾਰ ਮੈਹੈ। ਬਿਜੈ ਨਾਮ ਪੈਹੈ। ਟੁਪੈ ਦੂਖ ਪਾ
ਈ। ਚਰੈ ਗੇ ਸੁਰਾਈ। ੨੦੮। ਦੁਮੈ ਗੇ ਬਾਲਾ। ਗਢੈ ਦੁਰਨਾਲਾ।
ਮਿਰੀ ਜਨ ਪਾਲਾ। ਹਨੇ ਗਾ ਸੁਭਾਲਾ। ੨੦੯। ਇਹੈ ਕਥ ਮੈਹੈ। ਸਿਸੀ

ਏਸੁਨੈਰੈ। ਸੁਖਸਿੰਘਨਾਮਾ। ਪ੍ਰਭੂਦੁਰਕਾਮਾ। ੨੧੦॥ ਕਥਾਮਤਿਜੇਈ॥
 ਤਿਮੀਦਾਸਗੋਈ॥ ਜਹਾਂਚੁਕਹੋਈ॥ ਪੜੇਸੇਧਸੇਈ॥ ੨੧੧॥
 ਇਤਸੀਗੁਰਬਿਲਾਸਰਾਜੇਅੰਤੁਰਕਾਨਸਿਉਪ੍ਰਥਮਜੁੱਧਸੀ
 ਅਨੰਦਪੁਰਬਰਨਨੰਨਾਮਤ੍ਰੇਦਸੇਧਾਇਸਮਾਪਤਮਸਤਸੁਰਮ
 ਸਤੁ॥ ੧੩॥ ਅਫਜੂਤੋਟਕਛੰਦ ॥ ਰਨਰਾਜਨਅੰ
 ਤੁਰਕਾਨਭਨੇ॥ ਨਿਜਸੰਤਸਭੈਚਿਤਲਾਇਸੁਨੇ॥ ਇਹਧਿਆਇਇਹੀ
 ਕਥਾਅਵਹਗੀ॥ ਗੁਰਖਾਲਸਜੀਤਕਰਾਵਹਗੀ॥ ੧॥ ਅਰਿਤਾਸਸ
 ਭੈਕਰਭਾਜਹਗੇ॥ ਨਿਜਧਾਮਨਜਾਇਬਿਰਾਜਹਗੇ॥ ਇਹਆਗੇਸੁਨੇ
 ਚਿਤਲਾਇਭਯਾ॥ ਗੁਰਦੀਨਦਯਾਲਕੀਗਾਥਗਯਾ॥ ੨॥ ਇਸਪੁਰ
 ਬਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸਭਯੋ॥ ਕੁਲਟਾਕੁਮਦੀਚੁਰਨਾਸਗਯੋ॥ ਉਤਅੰਧਗਯੋ
 ਨਿਜਆਲਹਕੇ॥ ਲਖਤੇਜਕਿਧੈਮਨਬਾਲਹਕੇ॥ ੩॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਰਾਤਬਤੀਤਨਿਚੀਤਸਿਯੋਉਦ੍ਰੋਉਤੈਦਿਨਰਾਇ॥ ਖਲਦਲਸਕਲ
 ਸੰਘਾਰਕੈਤਖਤ॥ ਬਿਰਾਜਿਯੋਆਇ॥ ੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਚਕਈਜ
 ਲਜਅਨੰਦਤਭਏ॥ ਜਾਨੁਕਨਏਜਨਮਇਨਲਏ॥ ਜਾਗਤਭਏਸ
 ਕਲਨਰਨਾਰੀ॥ ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਆਇਅਵਤਾਰੀ॥ ੫॥ ਸੁੰਘਾ ॥ ਹੋਇ
 ਸੁਚੇਤਦਾਇਆਨਿਧਸਾਹਿਬਭੂਖਨਚੀਰਸਰੀਰਬਨਾਈ॥ ਪੂਜਕ੍ਰਿਪਨ
 ਨਿਖੰਗਧਰੋਕਰਹਾਬਕਮਾਨਲਈ॥ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਬਾਜਹਕਾਰਸੁਸੈ
 ਨਬਿਦਾਰਸੁਟਾਰਭਏਉਪਮਾਕਬਿਆਈ॥ ਦੇਖਨਕੈਜਨਕੈਤਕਕੇਇਹ
 ਆਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਬੋਤਬਨਾਈ॥ ੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਪੁਨਅਨੰਦਮੁਕੀ
 ਦਪ੍ਰਭਭਏਠਾਂਢਯੋਆਇ॥ ਜਨੁਦੇਵਨਾਵਰਤਜੁਤਰਾਜਤਸੀਜਦੁ
 ਰਾਇ॥ ੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੁੰਦਰਚਵਰਦੁਰਤਚਹੁੰਚਿਰਾਅਪ੍ਰਮਾਨਸਿ

ਨ ਕੀ ਛੁਬ ਜੇਰਾ ਅਦਿ ਭੂਤ ਸੀਸ ਧਰਮ ਛੁਤ ਸੋ ਪੈ ॥ ਭਿਹ ਸਮ ਉਪਮਾ ਮੈ
 ਰਨ ਕੋ ਪੈ ॥ ੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਗੋਂ ਭਾਟ ਦਾਢੀ ਨ ਕੇ ਬੀ ਦੀ ਜਨ ਬਹੁਤ
 ਇ ॥ ਕਰਤ ਕਿਰਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਅਤਿ ਚਿਤ ਮੇਵ ਬਢਾਇ ॥ ੯ ॥ ਉਚੀ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਭਵ ਭੂਖਨ ਹਰਿ ਗਇ ॥ ਭਾਖਤ ਭੇ ਬਚ ਖਾਲ ਸੋ ਅਮੀ
 ਸੁੱਧੁ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਰੇਰਾ ਅਧਿਕ ਗਿਰਦ ਮਹਿ ਪਰਾ
 ॥ ਅਮਾਦਿ ਅੰਤ ਨਹੀ ਜਾਤ ਨਿਹਰਾ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਰਤਾ ਜਾ ॥ ਉਦੇ
 ਅਸਤ ਲਗ ਜਿਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਟਨ ਜੀਤ ਇਨ ਤੇ ਭਟ ਜਾਈ ॥ ਬਿ
 ਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਗਤ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸ ਬਲ ਕੈ ਜਿਨ ਜੀਤੀ ॥ ਕਟ
 ਨ ਤਟਨ ਸੋ ਕਰੈ ਅਨੀਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੀ ਮਣ ਚਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਰੇਰਿਯੋ
 ਜੁਦਾ ਬੈਠਿਯੋ ਆਈ ॥ ਤਟ ਸੇਵ ਕੋਯੈ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜੇਰ ਦਸਤ ਪ੍ਰ
 ਭੁਇਹੀ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਨਦੀ ਠੀਰ ਤੀ ਮਣ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਖੇਲਤ ਸੁਬ ਚੋਪ
 ਰਤਾਹੀ ॥ ਸਕਟ ਨਾਲ ਫੈਕਾਲ ਚਲਾਈ ॥ ਸਕੇਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਦੂਰ ਉਠਾ
 ਈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਨੀ ਤੋਪ ਮੰਗਾਏ ॥ ਉਨ ਕੋ ਮਾਰਿ ਸੁ ਅਨਤ ਉ
 ਠਾਏ ॥ ਭੜ ਭੜਾਇ ਭਾਜਹ ਜਬ ਖਲਾ ॥ ਤਬ ਨਿਰਖਾਰਿ ਤੋਪ ਨ ਕੇ ਬ
 ਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂਧਨੁ ਖਬਾਨ ਲੀ
 ਚਹਾਬਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਖੈਚ ਕਰ ਮਾਰਿਯੋ ਕਛੁਕ ਕੇ ਪਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ੧੬ ॥ ॥
 ਰਸਾਟ ਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪੁਨੀ ਮੈਰ ਮਾਰਾ ॥ ਪਰੀ ਪੰਖ ਕਾਰਾ ॥ ਰਹੇ ਬਿੱਸ
 ਮਾਈ ॥ ਮਨੇ ਮੀਰ ਆਈ ॥ ੧੭ ॥ ਗਯੋ ਯੈ ਸੁਤੀ ਜਾ ॥ ਮਨੇ ਗਾਜ ਬੀਜਾ ॥
 ਉਠੇ ਭੜ ਭੜਾਈ ॥ ਚਲੇ ਬੇਗ ਧਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਨਿਜ ਕਹ ਪਠਾਨਾ ॥ ਕਰਾ ਮਾਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਇਤਨੇ ਮਦਾਨਾ ॥ ਕਤ ਜਾਇ ਬਾਨ
 ॥ ੧੯ ॥ ਬਿਨ ਕਰ ਸੁਮਾਤਾ ॥ ਨਭ ਚਰਨ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਯੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਸਰਬਜਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਲੈ ਕਲਸ ਪੜਾ ਲਿਖਿਐ ਬਚਿਤਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖ
ਨਾ ਸੰਗ ਬਾਂਧ ਬਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੀਨੋ ਉਡਾਇ ਖੇਰ ਬਨਾਇ ॥ ਤਿਹ ਪਰ
ਸੁਆਨਾ ਗਹਿ ਲੀਪਠਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਜਮਤ ਮੁਖ ਕਾਰਕ
ਕੋ ਕਰਮ ਕੋ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਭੁਤ ਭਵਿਖ ਭਵਨ ਮੈ ਬਿਦਿਆ ਬਿਦਤ ਸੰਸ
ਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਯੋ ਤਿਨ ਪਾਇਐ ਪੜਤਿਹ ਬਾਨਾ ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਗ
ਲ ਸੁਸੇਖ ਪਠਾਨਾ ॥ ਬਿਸਮੈ ਭਏ ਜੀਅ ਮੈ ਭਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਰੋਹੈ ਦੂਰ
ਉਠਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਬਿਦਿਆ ਬੜੇ ਅਧਿਕ ਧਨ ਜਾਨਿਐ ॥ ਪੈ ਜਾ ਕੇ ਧਨੈ
ਤਪ ਛਾਨਿਐ ॥ ਯੋ ਪਤੀਆ ਲਿਖ ਪੜੀ ਬਨਾਈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਭਏ ਤੀਰਵ
ਹ ਜਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਪਰਪਕ ਕਾਨ ਅਧਿਕ ਬਰਸੇ ॥ ਪੀਖ ਫੇਕ ਗੁਨੀਅ
ਨ ਮਨ ਮੈ ॥ ਭਾਲ ਫਾਗ ਪਰ ਕੀਨ ਜੜਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਮੁਹਰ ਚੀਨ ਧਰ
ਭਾਉ ॥ ੨੫ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਨਿਰਖ ਤਿਨ ਸਰਾ ॥ ਸੁਨ ਅਬ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ
ਕਰਾ ॥ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਸੀ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਉਪਰ ਮੰਗ ਚਨ ਜਾਹੁ ਸੁਧਾ
ਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਯੋ ਸੁਭ ਸੋ ਕਹੀਏ ਬਚਨਾਈ ॥ ਅਜਾਇ ਨੈ ਨਹੀ ਕਰੀ ਲਰ
ਈ ॥ ਭੋਰ ਭਏ ਦਿਖੀ ਮੈ ਤਬ ਕੈ ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਕੇ ਕਾਬੂ ਮੈ ਮੈ ॥ ੨੭ ॥
ਚਲੇ ਬੀਰ ਸੁਨ ਸੁਨ ਬਚ ਧਾਈ ॥ ਸਰਬ ਮੇਰ ਚਨ ਜਾਇ ਜਤਾਈ ॥
ਸਿਰੀ ਬਿਜੈ ਗੜ ਮੈ ਇਕ ਗਏ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਦਮਦਮੇ ਏਕ ਸੁਭਏ ॥ ੨੮ ॥
ਅਗਮ ਪੁਰੀ ਗੜ ਹੋਲ ਸਿਧਾਏ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਤਿਨ ਜਾਇ ਜਤਾਏ ॥ ਕੇ
ਸਕੇਟ ਸਾਹਿਬ ਤਟ ਜਾਈ ॥ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੂਕੇ ਸਮਝਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਖ
ੜਗ ਕੇਤ ਜਾ ਸੁਤ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਾਵਨ ਅਸਧਾਰੀ ॥ ਕ
ਰਮ ਹਰਾਏ ਧਨਖ ਸਰ ਭਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਉਡੀਕਤ ਜੁਧ ਤਪਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥
॥ ਖਲੋ ਸੈ ਤਬ ਜੂਝਨ ਕੇਹੇ ਭਾਗ ॥ ਜਨੁ ਤਨੁ ਧਰਿਐ ਇਹੈ ਝਖ ਕੇਤਾ ॥ ਸਿਤ
ਨ ਕੀਰ ਛਾ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥ ਅਖਲ ਪੁਰਮ ਕੇ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਧਵ

ਲਧਰਾ ਜਨਕੀ ਸੁਪੁਕਾਰਾ। ਇਹ ਬਿਧ ਸੁਨੀ ਜਬੈ ਕਰਤਾਰਾ। ਰੂਪ ਅ
ਨੁਪ ਅਧਿਕ ਇਮਧਾਰੀ। ਉਤਰੇ ਸੇਵ ਬੀਸ ਅਵਤਾਰੀ। ੩੩॥ ਇਹ
ਬਿਧ ਗੁਰਪੂਰਨ ਸੁਤਤੀਗਾ। ਬਰਨਯੇ ਭੇਦ ਸਕਲ ਮਤਿ ਪੀਰਾ। ਸ੍ਰੀ
ਮਖਕੇ ਅਵਤਾਰ ਗਤ ਬੈਨਾ। ਬਰਨ ਸੁਨਾਏ ਕਰਨਿ ਜਸੈ ਨਾ। ੩੪॥
ਉਪਰ ਮੁਰਚਨ ਮੇ ਸਭ ਬਾਨਾ। ਗਿਰੀ ਅਨ ਕੇ ਹੈ ਅਧਿਕ ਜੁਆਨਾ।
ਤਿਨ ਕੀ ਰਖੇ ਸੁਚੇਤੀ ਗਨੈ। ਭਟਕੁ ਖਨ ਤੁਮ ਸੈ ਬਚ ਭਨੈ। ੩੫॥ ਇ
ਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਸਤ ਕਰਾਈ। ਇਤ ਉਤ ਉਨੈ ਲਰਾਈ ਪਾਈ। ਤੋ
ਨ ਦਿਵਸ ਬੀਤੇ ਸੁਖ ਸੰਗਾ। ਨਿਸ ਆਗਮ ਹਤ ਭਯੋ ਪਤੰਗਾ। ੩੬॥
ਨਲਨੀ ਉਤ ਗਵੀ ਪਤਮ ਪੂਕਾ। ਲਏ ਨਿਸਾ ਨਿਸਚਰ ਜਿਮ ਕੂਕਾ। ਬੀ
ਤੀ ਨਿਸਾ ਭੇਰ ਜਬ ਭਯਾ। ਦਿਨ ਮਣ ਜੁਤ ਪਰਵਾਰ ਹ ਅਯਾ। ੩੭॥
ਜਲ ਜਸੀਤ ਬਿਗਸੇ ਪੁਨ ਸਾਰੇ। ਸੇਤ ਬਦਨ ਤਬ ਸਸੀ ਨਿਹਾਰੇ। ਸੀਤ
ਮੁਨੀ ਦੰਦ ਭਘਰ ਰਾਨੇ। ਨਾਨ ਦਾਨ ਜਨ ਸੁਮਤ ਲਗਾਨੇ। ੩੮॥ ਭਯੋ
ਸੁਚੇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰੀ। ਬੀਰਨ ਸੇ ਨਿਜ ਕਹਾ ਹਕਾਰੀ। ਹੋਰ ਸੁਚੇਤ ਸੁ
ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਸ੍ਰੀ ਰਣ ਜੀਤ ਸੁਕਰ ਹੁ ਨਗਾਰਾ। ੩੯॥ ਇਤ ਤੁਪ
ਖਾਨ ਧਰਿਯੋ ਸੁਧਾਰੇ। ਉਤ ਤੇ ਉਨ ਕੇ ਬਜੇ ਨਗਾਰੇ। ਚੜ੍ਹੇ ਦੂਤ ਅਤ ਬ
ਲ ਭਟਕਾਰੀ। ਹੋਰੋ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਸੁਧਾਰੀ। ੪੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਯੋਤ
ਪਖਾਨ ਤੁਰਕ ਨੈ ਧਰਿਯੋ ਨਗਰ ਚਉਥਿਗਾ। ਸਕਟ ਨਾਲ ਘੁੜ ਨਾਲ
ਭਨ ਪੀਲ ਸੁਨਾਲ ਨਗੋਰਾ। ੪੧॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸੁਤਰ ਨਾਲ ਬਹੁ
ਬਿਧ ਗਰਜਾਹੀ। ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਜਾਨੁ ਕਘਨ ਆਹੀ। ਇਤ ਤੇ ਸਕਲ
ਰਾਟ ਰਿਸ ਭਰੇ। ਉਤੈ ਮਲੇਛ ਕੋ ਪਕਰ ਲਰੇ। ੪੨॥ ਬਰਹਰ ਕੀ ਪਤ
ਭਈ ਸੁਧਾਰਾ। ਅਧਿਧੰਧ ਨਹੀ ਜਾਤ ਉਚਾਰਾ। ਅਧਿਕ ਬੀਰ ਮਾਤਨ

ਕੇਜਾਏ॥ ਨਿਰਖ ਅਰੁਨ ਆਨਨ ਦੈ ਆਏ॥ ੪੩॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ
 ॥ ॥ ਨਿਜ ਹੁਕਮ ਮਾਨਾ ਖਾਲਸ ਨਿਧਾਨਾ ਮੁਰਚਾਨ ਮੱਧਾ ਦੈ ਲਰਤ
 ਜੁੱਧਾ॥ ੪੪॥ ਆਨੈ ਨ ਤੇ ਪਾਨ ਹੀ ਗਨ ਤ ਕੇ ਪਾਸੀ ਕਾਨ ਧਾਰਾ ਪਰ ਕਿ
 ਰਤ ਸਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇਤ ਕ ਤੇ ਪਚਲਾ ਹੀ ਬਿਨ
 ਕਾ ਮਨਿ ਠਲ ਸਭ ਜਾਹੀ ਕੇਤ ਕ ਗਰਜ ਗੈਨ ਮਗ ਜਾਵਤਾ ਕੇਤ ਕ
 ਗਿਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਮਾਵਤਾ॥ ੪੬॥ ਸੀ ਮੁਖ ਕੀ ਇਤ ਤੇ ਜੇ ਛੁਟੀ ਬਹੁਤ
 ਅਰੁਨ ਕੀ ਮੁੰਡੀ ਆ ਫੁਟੀ ਗਰਜ ਤ ਅਧਿਕ ਪੱਥ ਤੇ ਆਵੈ ਤਿਮਨ
 ਕਰਨ ਦੂਤ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥ ੪੭॥ ਨਿਰਖ ਮਿਦਾਨ ਜੁਨ ਦੀ ਕਨਾਰਾ ਗਰ
 ਜਤ ਅਧਿਕ ਅਨਲ ਕੀ ਧਾਰਾ ਅਸੁ ਗਇੰਦ ਅੱਗ ਜੇ ਆਵੈ ਜੀ
 ਵਤ ਕੇ ਉਜਾਨ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥ ੪੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਦਿਵਸ ਇਹ
 ਭਾਂਤ ਕਰ ਬਰਖਮੇ ਲੋਹ ਅਪਾਰਾ ਉਚ ਨੀਚ ਰਾਜ ਪ੍ਰਜਾ ਰਹੇ ਸਕਲ
 ਤੇ ਉਹਾਰਾ॥ ੪੯॥ ਅਸਤਾ ਚਲ ਦਿਨ ਮਨੁ ਗਯੇ ਚੜ੍ਹੇ ਉਠੈ ਨਭ ਚੰ
 ਦਾ ਬਿਬਿਧ ਭੀਤ ਨਿਸਰਾਟ ਕੇ ਗਿਹ ਮਹਿ ਭਯੇ ਅਨੰਦਾ॥ ੫੦॥ ਸਭ ਰ
 ਜਨ ਮਿਲ ਯੋ ਕਹੀ ਤਵ ਨ ਤੁਰਕ ਤਟ ਜਾਇ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੋਰ ਮੈ
 ਰਹੈ ਮੇਰ ਚਨ ਲਾਇ॥ ੫੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਕਲ ਰੈਨ ਕਰਹੈ ਸੁਲ
 ਗਈ ਲੈਹੈ ਪ੍ਰਾਤ ਸੁਮਾਰ ਬਨਾਈ ਰਾਜਨ ਕਹਿਯੋ ਤਬੈ ਤਿਹ ਆਗੇ
 ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਰਹੈ ਮੇਰ ਚ ਲਾਗੇ॥ ੫੨॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਹਰ ਦੂਸਰ ਤੁਮ ਜਨ
 ਹੁ ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਲਰੇ ਤੁਰਕ ਸਟ ਧਾਨ ਹੁ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਰ ਬੀਤ ਜਬ ਗ
 ਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਚਰਿਤ ਖਾਲਸੇ ਕਿਯੋ॥ ੫੩॥ ਬੀਚ ਗੜ੍ਹ ਲੋਹਾ ਕੇ ਜਾ
 ਨ ਹੁ ॥ ਸਹ ਸਪਾਂਚ ਬਰ ਬੀਰ ਪਛਾਨ ਹੁ ॥ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਨਹਰ ਸਿੰਘ ਪ
 ਯਾਰਾ ਦੇਇ ਬੀਰ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰ ਦਾਰਾ॥ ੫੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਾਮ

ਜਾਮਨੀ ਚਤੁਰਬੇ ਬਾਕੀ ਰਹਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਸੁਚੇਤ ਤਬ ਖਾਲਸਾ ਬਾਹਰ ਗ
 ਯੋ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥ ਅਗੁ ਜਾਇ ਜਬ ਖਲਨ ਕੋ ਮੋਰਚਾ ਲਖਿ ਓ ਸੁਧਾਰਾ ॥
 ਸਭ ਸੇਵਤ ਤੇ ਉਪਰੇ ਕੋ ਉਨ ਜਾਗਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸੇਰ ਸਿੰ
 ਘ ਜੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਬ ਇਨ ਪਰ ਹਮ ਕਰੈ ਉਠਾਨਾ ॥ ਮਾਰ ਕੂਟ ਕੈ
 ਕਰੈ ਲੁਟਾਈ ॥ ਧੁਜ ਪਤਾ ਕਾਲੇ ਹੁ ਛਿਨਾਈ ॥ ੫੬ ॥ ਸੀ ਨਾਹਰ ਮਿਗ ਪਤ
 ਯੋ ਭਾਖਿਯੋ ॥ ਆਇ ਸ ਬਿਨ ਜੀਅ ਮੈ ਰਹ ਰਾਖਿਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਪੁਛੇ ਬਿ
 ਨ ਭਾਈ ॥ ਭਲੀ ਨਕਰੀਯੋ ਜਾਇ ਲੁਟਾਈ ॥ ੫੭ ॥ ਦੁਤੇ ਬੀਰਯੋ ਬਦਨ ਉ
 ਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਪਿਆਰੇ ਤੁ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਾਜਨੀਤ ਨਿਜ ਚੈ ਇਹ ਆਹੀ ॥
 ਸਮਾ ਨਿਹਾਰ ਚੁਕੀ ਅਹਿਨਾਹੀ ॥ ੫੮ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ
 ਸਦਨ ਮੈ ਦੈਗੋ ॥ ਅਨੰਦ ਮਝਾਰਾ ॥ ਅਬੈ ਜਗਾਵਨ ਆਪ ਕੈ ਭਲੀ ਨ ਬਾਤ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੫੯ ॥ ਏ ਸੁਚੇਤ ਦੈ ਜਾਹਗੇ ਹਮੈ ਲਗੇ ਗੀ ਦੇਰਾ ॥ ਆਫੁ ਨੀਕ
 ਬਰ ਬਾਤ ਹੈ ਗਹੇ ਹਾਥ ਸਮ ਸੇਰਾ ॥ ੬੦ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ
 ਜਿਨ ਕੋਰੇ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਕਹ ਇਨ ਪਰ ਪੋਰੇ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਨ ਬਾਤ ਯੀ ਦੈ ॥
 ॥ ਤੁਯੇ ਬਖਸਾਇ ਖਾਲਸਾ ਲੈ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥ ਯੋ ਕਹ ਪਰੇ ਤੈਨ ਪਰ ਧਾਈ ॥
 ਮਾਰ ਮੋਰਚਾ ਦਯੋ ਭਜਾਈ ॥ ਮੁੰਡੀ ਆਨਾਂਗ ਤੁਰਕ ਬਹੁ ਜਾਹੀ ॥ ਅਲਹ
 ਖੁਦਾਈ ਕਿਤਕ ਬਕਾਹੀ ॥ ੬੨ ॥ ਕਈ ਹਜਾਰ ਦੁਸਟ ਗਹ ਮਾਰੇ ॥ ਖੰਡ
 ਖੰਡ ਕਰਿ ਬਿਬਿਧ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਘਟਕਾ ਅਰਧ ਤੇਗ ਤਹ ਬਹੀ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਬਿਜੈ ਖਾਲਸੇ ਲਹੀ ॥ ੬੩ ॥ ਤੇ ਪਬੰਦੂ ਕਨਿ ਖੰਗ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਲੂਟੇ ਸਾਰੇ ॥ ਰੋਰ ਪਰੀ ਲਸਕਰ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਕਾਹੂ ਰਹੀ ਸੁ
 ਧ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੬੪ ॥ ਜੁ ਬਦੈ ਬਾਰ ਮਿਸਾਲ ਨ ਧਾਏ ॥ ਤਬ ਏ ਗਦ
 ਮਹਿ ਆਨ ਸਮਾਏ ॥ ਫਿਰੇ ਖਾਲਸਾ ਗਦ ਮਹਿ ਧਾਯੋ ॥ ਫਤੇ ਨਾਦ ਜਬ

ਆਨ ਬਜਾਯੋ ॥ ੬੬ ॥ ਭਯੋ ਕੁਲਾਹਲ ਉਚ ਸੁਭਾਰੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਸੁਨੀ
 ਬਾਤ ਏਸਾਰੀ ॥ ਕਿਚਨ ਮਈ ਦਿਪਤ ਜਿਹ ਆਲਾ ॥ ਮਨਿ ਮੁਕਤਾ ਹੀਰਨ ਦੁ
 ਤਿਸਾਲਾ ॥ ੬੭ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਲਗੇ ਬਜ ਤਾਰੀ ॥ ਲਿਖੀ ਚਿ
 ਤ ਸਾਰੀ ॥ ਪਰੀ ਬੇਲ ਫੁਲਾ ॥ ਮਨੇ ਚਰ ਸੁਲਾ ॥ ੬੮ ॥ ਅਸੀ ਮੱਧ ਆਲ
 ॥ ਛੁਕੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਦਿਪੇ ਮੰਚ ਚਾਰਾ ॥ ਮੁੰਗ ਸੇਨ ਸਾਰਾ ॥ ੬੯ ॥ ਦਿ
 ਪੈ ਚਾਰ ਪਾਏ ॥ ਚਿਤੀ ਸਿ ਬਨਾਏ ॥ ਸੁਰੀ ਪੱਟ ਨਾਰੀ ॥ ਬਨਿਯੋ ਪੈ ਸੁਧਾਰੀ
 ॥ ੭੦ ॥ ਤਿਸੀ ਪੈ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸੁ ਰਾਜੈ ॥ ਤਹੀ ਬੀਰ ਆਈ ॥ ਸਭੈ
 ਲੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ੭੧ ॥ ਜਿਮੀ ਜੀਤ ਪਾਈ ॥ ਅਰਿ ਸੈਨ ਪਾਈ ॥ ਸਬੈ ਆਇ
 ਅੰਤੀ ॥ ਸੁਨਾਈ ਬਿਅੰਤੀ ॥ ੭੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਦੋਨੋ ਬੀਰ ਬੁਲਾ
 ਏ ॥ ਸਿਰੇ ਪਾਇ ਤਿਹ ਸੀਸ ਬਧਾਏ ॥ ਜੇ ਮਨ ਸਾ ਮਨ ਮੈਂ ਤਿਹ ਧਰੀ ॥ ਸਾਰਿ
 ਬਸ ਬਲ ਪੁਰਸ ਬਕਰੀ ॥ ੭੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਇਸੇ ਦਨ
 ਦੀਨਾ ਪਕਿਸੁ ਹੈਨ ਚੀਨਾ ॥ ਸੁਰੀ ਹੋਇ ਰੂਖਾ ॥ ਨਹੀ ਪੁੰਜ ਰੂਖਾ ॥ ੭੪ ॥
 ਵਹੇ ਪਾਇ ਲੀਨਾ ॥ ਸੁਰੀ ਜੇਨ ਚੀਨਾ ॥ ਪਦਾਰਿਥ ਚਾਰੇ ॥ ਲਏ ਯੈ ਸੁਧਾਰੇ
 ॥ ੭੫ ॥ ਗਏ ਆਪ ਥਾਨੈ ॥ ਗੜ੍ਹ ਮੱਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਨੇ ਅੰਰ ਆਗੇ ॥ ਸਭੈ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ॥ ੭੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਰੇ ਪਾਇ ਪਹਰਾਏ ॥ ਉਤ
 ਉਨ ਕੇਨ ਖਸਿਖ ਮੁਰਝਾਏ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੋਰ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਹਾਹ ਕਾਰ ਤੁ
 ਰਕ ਦਲ ਛਯੋ ॥ ੭੭ ॥ ਜਿਤ ਦਿਖੀ ਅਤ ਤਿਤ ਤੀਅਰ ਦੁਖੀ ॥ ਕੇਉਨ ਦੇਖੀ
 ਅਤ ਤਿਹ ਜਾ ਸੁਖੀ ॥ ਸੀਸ ਧੁਨੈ ਆਮੁਗਲ ਪਠਾਨਾ ॥ ਅਰੇ ਮਿਯਾਂ ਹਮ
 ਯਹ ਕਿਅ ਜਾਨਾ ॥ ੭੮ ॥ ਅਮੇ ਸੀ ਜੁਲਮੀ ਉਨ ਪ੍ਰੀ ਕਰੀ ॥ ਏਕ ਪਰੀ ਦਰਮਿ
 ਆਨ ਨ ਪਰੀ ॥ ਹਮ ਨੈ ਲਖਾ ਭਯੋ ਸੁਬਹਾਨਾ ॥ ਕਾਜ ਨਿਯੈ ਯੈ ਕਰਤ ਸਤ
 ਨਾ ॥ ੭੯ ॥ ਸੁਤੇ ਜਾਗਤ ਨਹੀ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੁਨੇ ਮਿਯਾਂ ਹਮ ਕਹਤ ਬਖਾਨਾ

॥ ਇਨ ਰਾਜਨ ਹਮਰੇ ਸੰਗ ਕਈ ਗਾਨਾ ਹਿਕ ਹਮੈ ਨ ਮੇਸੀ ਵਈ ॥ ੮੦ ॥ ਹਮ
 ਨੈ ਲਖ ਜੰਗ ਦਰਮਿ ਯਾਨਾ ॥ ਇਨ ਮੈਂ ਲਰਸਨ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ॥ ਕਿਆ ਜ
 ਨੀ ਮੈਂ ਨਿਸਭੀ ਤਰ ਆਇ ॥ ਯੈ ਜਾਵਤ ਮੁਰਚ ਸਬ ਘਾਇ ॥ ੮੧ ॥ ਯੈ
 ਸੁਨ ਕਰ ਬਤੀ ਅੰਨਿ ਜਕਾਨਾ ॥ ਸੂਬੇ ਕਹੀ ਮੈਂ ਸਬਿ ਧਜਾਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਕੇ
 ਪਤੁਰ ਕਿਸਤ ਬਕੀਨੋ ॥ ਰਾਜਨ ਸਰਬ ਬੇਲ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ੮੨ ॥ ਜਹਿ ਤਹ
 ਚਲੇ ਰਾਵ ਸਭ ਆਵਤਾ ॥ ਅਗਰ ਨਿਰਖ ਜੀ ਅਮੈ ਬਿਸਮਾਵਤਾ ॥ ਕਹੈ ਕਹ
 ਕੋਤ ਕਇਹੁ ਭੁਯੋ ॥ ਯਾ ਮਹਿ ਕਛੁ ਹਮਾਰਾ ਗਯੋ ॥ ੮੩ ॥ ਅਕਿਲ ॥
 ਸੁਨਤ ਰਾਵ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਤਹ ਚਲ ਆਵਈ ॥ ਮਾਰੇ ਬੀਰ ਨਿਹਾਰ ਅਧਿ
 ਕ ਦੁਖ ਪਾਵਈ ॥ ਲੰਜਤ ਭਏ ਸਭ ਰਾਵਨ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿ ਮੈਂ ਹੋ ਬਿਨ
 ਮਾਰੇ ਮਰਗਏ ਸਕਲ ਹੀ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ੮੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਿ ਪਤੁਰ ਕਤ
 ਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰਕਤ ਨੇੜ ਕਰ ਉਚ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਤੁਮੈ ਹਮਾਰੀ ਸੈਨ ਮਰ
 ਈ ॥ ਦੇਖੇ ਤੁਪ ਖਾਨ ਖਾਸ ਲੁਟਾਈ ॥ ੮੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੈ ਹਜਰਤ
 ਕੇ ਤਵਨ ਇਨ ਭਾਖਾਥ ਤਬਤੀਗਾ ॥ ਤਹ ਸੈਨ ਕਛੁ ਹੈ ਨਹੀ ਫਕਤ
 ਗੁਰੂ ਬਰ ਬੀਰਾ ॥ ੮੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਬ ਨਿਰਖ ਯਹ ਠੋਰ ਸੁਆ
 ਈ ॥ ਗਰਜਤ ਸੂਰ ਬੀਰ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਕਈ ਅਮੀਰ ਸਾਹ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥
 ਤਵ ਪਕਛੁ ਜੀਤ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥ ੮੭ ॥ ਜਬ ਮੈਂ ਸੀ ਹਜਰਤ ਪੈ ਜੈ ਹੀ ॥ ਕ
 ਵਨ ਬਦਨ ਕਹੁ ਜਾਇ ਇਖੈ ਹੀ ॥ ਦੈ ਸੈ ਬੀਰ ਤਵਨ ਕਾ ਪਰਾ ॥ ਖੰਡ ਖੰ
 ਡ ਲਸਕਰ ਸਭ ਕਰਾ ॥ ੮੮ ॥ ਦੈ ਹਜਰ ਮੈਂ ਸੇ ਜਬ ਪੈ ਹੀ ॥ ਲੁਟ ਕੂਟ
 ਰੇਰਾ ਹੀ ਲੈ ਪੈ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਕੂਚ ਕਰਤ ਹੋ ਭਾਈ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਲੋਰੇ ਤਵਨ ਸੀ
 ਗ ਜਾਈ ॥ ੮੯ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇਕ ਤੁਰਕ ਮਨ ਭੁਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਕੇ ਪਰ
 ਜਨ ਪਰ ਕਿਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਰਾਜਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨਨ ਬਾਬ ਜੁ ਬਾਤ ਹਮ

ਗੀ॥੮੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਾਲਮਨੁੱਖ ਹਮ ਭੇਜ ਕੈ ਤੁਮ ਸੇ ਕਹੀ ਬਨਾਇ
 ॥ ਚੇਰ ਲੋਗ ਇਹ ਸਾਬ ਹੈ ਰਹੀ ਮੈ ਆਪ ਬਚਾਇ॥੮੧॥ ਤੁਮ ਨੈ ਹਮ ਰੇ
 ਬਚਨ ਬਰਨ ਹਿ ਮਾਨੇ ਨਿਜ ਚਿਤਾ ਆਨੰਦ ਸੇ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਸਰਬ ਮੇ
 ਰਚਨ ਮਿੱਤਾ॥੮੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਹਮ ਪਰ ਕੋ ਪਨ ਕੀ ਜੈ ਹਮ
 ਰੀ ਬਾਤ ਕਾਨ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਬੀਰਨ ਕੀ ਯਹ ਰੀਤ ਪਛਾਨਹੁ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕੋ
 ਜੀ ਤੈ ਠਾਨਹੁ॥੮੩॥ ਦੋਹਰੇ ਪਛ ਜੀਤ ਨਹੀ ਹੋਈ ॥ ਬਾਰ ਕ ਬਿਰਧ ਲ
 ਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਨ ਧੀਰ ਜ ਤੁਮ ਧਰੋ ॥ ਹਮ ਰੀ ਬਾਤ ਸਭੈ ਅਨੁ
 ਸਰੋ॥੮੪॥ ਇਹ ਜੋ ਗੜੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ॥ ਚੇਰ ਪਾਂਚ ਸੈਯਾਂ ਮੈ ਠਾਨ
 ਹੁ ॥ ਰੈਨ ਪਰੀ ਫੇਰਨ ਪਰ ਪਰਹੀ ॥ ਮਰਨ ਜੀ ਮਨ ਕੀ ਕਾਨ ਨ ਧਰਹੀ
 ॥੮੫॥ ਜਬ ਮੁਰਚ ਸੇਵਤ ਤਿਨ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਆਨ ਜੁਧ ਤਿਹ
 ਠਾਨਿਯੋ ॥ ਸੇਵਤ ਲੂਟ ਮਾਰ ਲੈ ਗਏ ॥ ਯਾ ਮੈ ਕਹੂੰ ਮਰਦ ਕਹਾ ਭੁਏ॥
 ੮੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਅਬ ਚਿਤ ਤੁਜ ਅਚਲ ਰਹੇ ਰਣ ਮੱਧਿ
 ॥ ਭਿਰ ਭੁਏ ਇਨ ਮਾਰਿ ਪੈ ਮੇ ਸਭਾਂ ਤਿਕਰ ਜੁਧ ॥੮੭॥ ਜਸ ਫਾਰਨ ਕੇ
 ਬੇਲ ਕੈ ਕਰਹੈ ਮਸਤੁ ਮਤੀਗਾ ॥ ਆਨ ਗਾਢੀ ਦਰਦੁ ਇਹੈ ਜਹਤ ਹਸਰ
 ਬ ਨਿਸੀਗਾ॥੮੮॥ ਮਸਤੁ ਮਸਾਲ ਨ ਸਾਬ ਕਰ ਫੈ ਫੈ ਗੇ ਦਰ ਆਨਾ ॥
 ਕਟਨ ਜਨਿਯੋ ਨਰਦੇ ਬਨੀ ਰਹਗੁ ਠੰਢ ਉਥਾਨਾ॥੮੯॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਹਲ ਦਲ ਕੈ ਹੈ ॥ ਆਨ ਕਰੀ ਪਰ ਦੁਰ ਝੁਕੈ ਹੈ ॥ ਪਲ
 ਮੈ ਗਾਢੀ ਫਤੇ ਜਬ ਕਰਹੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸਹਰ ਚਿਰ ਚਿਤ ਧਰਿਹੈ॥੯੦॥ ਸਾ
 ਮੀ ਜਬ ਰਜੀਗ ਸਬ ਲੈ ਹੈ ॥ ਕੋਟ ਚੀਜ ਸੀਗ ਮੈ ਰਮਿ ਲੈ ਹੈ ॥ ਮਾਰਿ ਕੂ
 ਟ ਤੁਮ ਕੈ ਜਬ ਦੀਜੈ ॥ ਤੈ ਹਮ ਰਾਜ ਜਗਤ ਕਾ ਲੀਜੈ॥੯੧॥ ਕਈ ਬਾ
 ਰ ਹਮ ਗੁਰੂ ਤੁਜ ਯੋ ॥ ਸਾਰ ਮੈ ਰਲ ਗਾਢਿ ਰਕਰ ਆਯੋ ॥ ਤੈ ਸੇ ਦਿਖ

ਅਬ ਫੇਰ ਭਜੈ ਹੈ। ਤੁਮ ਕੋ ਜਸ ਕਾ ਟੀਕਾ ਦੇ ਹੈ। ੧੦੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਮਿਲ ਰਾਜਨ ਜਬ ਯੋਕਹੀ ਤਵਨ ਤੁਰਕ ਬਰਤੀਰਾ। ਸੁਨਤ ਬਚਨ
 ਤਬ ਤਵਨ ਕੇ ਕਛਕ ਧਰਮੇ ਤਿਨ ਧੀਰਾ। ੧੦੩॥ ਚੰਪਈ॥ ॥ ਯੋ
 ਰਾਜਨ ਤਕੋ ਬਿਰਮਾਇ ਸਾਹਿਵਤ ਪ੍ਰਤ ਜੁਧ ਠਹਰਾਇ ਸਾ। ਇਤਦ
 ਰਬਾਰ ਜਬੈ ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਜਾਵਤ ਤੁਰਕ ਨਿਪਨ ਠਹਰਾਯੋ। ੧੦੪॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤੁਬੈ ਦੂਤ ਆਯੋ। ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਨਾਯੋ। ਚਲਯੋ
 ਖਾਨ ਧਾਯੋ। ਗਿਰੀ ਸੀਹ ਟਾਯੋ। ੧੦੫॥ ਚੰਪਈ ॥ ਚਲਿਯੋ ਤੁਰ
 ਕ ਨਿਜ ਕੂਚ ਕਰਾਈ। ਰਾਜਨ ਲੀਨਾ ਤੁਰਤ ਹਟਾਈ। ਯੋ ਤਿਨ ਆਪ
 ਸਮਤਾ ਪਕਾਯੋ। ਹਿਵਤ ਪ੍ਰਤ ਜੁਧ ਠਹਰਾਯੋ। ੧੦੬॥ ਜਸਵਾਰਨ
 ਕੋ ਤੁਰਾਹਾਈ। ਕਰਹੈ ਮਸਤ ਮਸਾਲਨ ਸਾਥੀ। ਦੇਵਹ ਗੇਦਰਵਾਜ
 ਹ ਆਨਾ। ਰਾਜੇ ਦੇਖੀ ਮੁਗਲ ਪਠਨ। ੧੦੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਸਵਾ
 ਰਨ ਕੋ ਬੋਲ ਕਰ ਕਰਹੈ ਮਸਤ ਮਤੰਗ। ਆਨ ਪ੍ਰਭੁ ਗੜ ਦੁਆਰ ਪਰ
 ਦੁੱਪੈ ਦੂਤ ਨਿਸੰਗ। ੧੦੮॥ ਭਾਤੇ ਆਪ ਸੁਚੇਤ ਪੈ ਕੀਸੈ ਬੋਗ ਉਪਾਇ
 ॥ ਤੁਮ ਪਰਗਜ ਆਵੈ ਨਹੀ ਬੇਮੁਖ ਉਨੈ ਖਪਾਇ। ੧੦੯॥ ਸੁਨਤ ਬਚ
 ਨ ਤਬ ਦੂਤ ਕੇ ਸੀ ਮੁਖ ਘਨ ਜਿਉ ਗਾਇ। ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਮਮ ਮਤੰਗ ਜਲ
 ਰਹੈ ਤਾ ਸੰਗ ਜਾਇ। ੧੧੦॥ ਆਧਿਕ ਕੋ ਪਹਿਜ ਛ ਜਿਮ ਖਗ ਗਾਹਿ
 ਗਜ ਬਰ ਬੀਰਾ ਕੋ ਨ ਨਾਗ। ਅਰੁ ਸੂਰਮ ਯਾ ਸੰਗ ਧਰੈ ਜੁਧੀਰ। ੧੧੧॥
 ਚੀਟੀ ਜੋ ਗਜ ਰਾਜ ਕੋ ਛਿਨ ਮਹਿ ਦੇਗ ਬਿਰਾਰ। ਦੁਨੀ ਛਪਾ ਕਰ ਅ
 ਰਨ ਕੋ ਮਾਰਤ ਮੇਘ ਨਿਹਾਰ। ੧੧੨॥ ਯੋਕਹ ਕਰ ਬਚ ਸਭਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ
 ਹਿ ਕੀਯੋ ਪਯਾਨਾ। ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਸਦਨ ਮੈ ਟਿਕੇ ਬੀਰ ਸਭ ਆਨਾ।
 ੧੧੩॥ ਚੰਪਈ ॥ ਅਸਤਾਰ ਲਇਨ ਮਦ ਜਬ ਗਯੋ। ਅੰਧ

ਗੁਬਾਰੈ ਨ ਮਗ ਲਯੋ ਅਰਧਰੈ ਨ ਜਬ ਸਿਆਹ ਸਿਧਾਈ ਗੁਰਮੇ
 ਦੁਨੀਚੈ ਬਯੋਤ ਬਨਾਈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰਮੇ ਸੇ
 ਅਪਾਰੀ ॥ ਤਿਨੈ ਯੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਚਲੇ ਮੈ ਪਲਾਈ ॥ ਇਹੈ ਆਛੁ ਭਾਈ ॥
 ੧੧੫ ॥ ਸਭੈ ਪਾਸ ਪਾਈ ॥ ਫਿਰੈ ਪੁਛ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੈ ਪਾਸ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਧੀ
 ਰੰਧਰਾਵੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਜਿਤੇ ਮੋਰ ਚਾਹੀ ॥ ਫਿਰ ਯੈ ਰੈਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਿਨੈ ਗੈਨ
 ਭਾਖਯੋ ॥ ਧਰੰਧੀ ਰਗਾਖਿਯੋ ॥ ੧੧੭ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ
 ਤਜ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਤਰ ਧਾਇਯੋ ॥ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਤਜ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਪਹ
 ਆਇਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬੀਰ ਆਇ ਜੋ ਜਾਨੀਯੋ ॥ ਹੋ ਸਭ ਪੈ ਫਿਰ
 ਯੈ ਸੁਧਾਇ ਜੁਧੀ ਰਧਰਾਨੀਯੋ ॥ ੧੧੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ
 ਪਾਸ ਪਾਇ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਤਿਹ ਤਿਹ ਤਾਕੇ ਧੀਰ ਧਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਹੁਕਮ ਚਿੰ
 ਤ ਜਿਨ ਕੀਜੈ ॥ ਆਸਨ ਨਿਜ ਰੇਰੇ ਦ੍ਰਿੜ ਲੀਜੈ ॥ ੧੧੯ ॥ ਫਿਰ ਗੁਰ
 ਬਖਸ ਸਿੰਘ ਪਹਿ ਆਯੋ ॥ ਭਾਜ ਚਲਨ ਕੇ ਬਯੋਤ ਬਨਾਇਯੋ ॥ ਤਿ
 ਨ ਤਾ ਸੇਇ ਮਬਾਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨੇ ਦੁਨੀ ਸਸ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੨੦ ॥
 ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਮੈ ਜਿਨ ਰਾਖੋ ॥ ਸਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਖੋ ॥
 ਕੇਹਰ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹ ਬਲ ਦੈਯੋ ॥ ਤੋ ਬਾਰਨ ਮਤ ਆਗ ਬੁਕੈਯੋ ॥ ੧੨੧ ॥
 ਜੋ ਤੋ ਕਹ ਗਜ ਮਾਰ ਗਵੈਯੋ ॥ ਤੁਬਲ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹ ਮੈਯੋ ॥ ਕਿਯੋ
 ਲਘੁ ਤਾ ਨਿਜ ਕੇ ਪੁਰ ਕੈਯੋ ॥ ਬਿਜੈ ਛੱਡ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਦੈਯੋ ॥ ੧੨੨ ॥ ਅਧਿ
 ਕ ਭਾਗ ਤੇਰੇ ਕਛੁ ਜਾਗੋ ॥ ਜਾ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਨੁਰਾਗੋ ॥ ਕਾਮ ਆਪ
 ਨਾ ਕਰਹੈ ਆਪੋ ॥ ਤੇਰੇ ਕਰਹੈ ਅਧਿਕ ਪੁਤਾਪੋ ॥ ੧੨੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਜਾਂਦਿਨ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਕੇ ਸੇਵਕ ਸਭ ਮਸ਼ਵਰਾ ॥ ਲਾਖਨ ਏਕ ਹਕਾਰੀ
 ਮੈ ਤਾਕੇ ਸਦ ਬਾਲਿਹਾਰਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾਰਜ ਪੂਰਹੈ ਸੇਵਕ ਅ

ਧਿਕਪੁਤਾਪਾਤਾਕੋਨਿਸਦਿਨਜਪਤਹੈਸੁਰਨਰਆਛੇਜਾਪਾ॥੧੨੫॥ ਰੋ:
 ॥ਜਬਇਹਭਾਂਤਿਦੁਨੀਸੁਨਿਪਾਯੋਪ੍ਰਗਟਸਿੰਘਜੋਬਚਨਅਲਾਯੋ॥
 ਬਿਜੈਛਤਤਬਦੇਤਾਦੈਹੈ॥ਪ੍ਰਥਮੈਕਰੀਟੂਕਮੁਹਕੈਹੈ॥੧੨੬॥ਬਿਨ
 ਆਈਮਰਿਹੈਸੁਨਿਹਾਰਾਆਈਬਿਨਭਾਂਗਕੋਭਾਰਾ॥ਜਸਦੁੱਪੈਮੇਰੇ
 ਕਿਹਕਾਜਾਜੈਮੁਹਚੀਰਡਾਰਗਜਰਾਜਾ॥੧੨੭॥ਇਨਜਬਤੇਜਗ
 ਮੈਂਭਟਲੀਨਾ॥ਨੀਤਅਨੀਤਬਿਥਾਰਨਕੀਨਾ॥ਜੇਤਕਗੁਰੂਹੋਤਜਗ
 ਆਏ॥ਕਿਨਤੁਰਕਨਸੈਖਤਗਬਜਾਏ॥੧੨੮॥ਘਰਮਹਿਬੈਠ
 ਭਗਤਨਿਜਕਰਹੀ॥ਰਾਮਨਾਮਨਿਸਦਿਨਉਰਧਰਹੀ॥ਲੋਕਚਤੁਰਦ
 ਸਮਾਂਧਿਸੁਰਾਈ॥ਜੇਤੁਰਕਨਪੈਜੀਤਸੁਜਾਈ॥੧੨੯॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜੁਧਜੇ
 ਬਨਤਸੁਆਈ॥ਲੁਕਛਪਲੇਤੇਪ੍ਰਨਬਚਾਈ॥ਮਤਦੁਰਦਆਗੇ
 ਤਬਡਰਹੈ॥ਟੂਕਟੂਕਮੇਰੇਵਹਕਰਹੈ॥੧੩੦॥ਹਮਨੈਯਾਕੋਜੇਬਡਿਆ
 ਯੋ॥ਤਬਯਹਪੇਸਹਮਾਰੇਆਯੋ॥ਸਰਬਦੀਪਕੀਸੰਗਤਿਆਨੀ॥ਯਾ
 ਕੇਪਾਇਨਤੀਰਝੁਕਾਨੀ॥੧੩੧॥ਏਕਗੁਰੂਕਲਛਨਨਾਹੀ॥ਹਮਯਹ
 ਸਮਾਲਿਪਾਵਤਜਾਹੀ॥ਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਪੁਰੇਅਬਜੈਹੈ॥ਸੇਢੀਵਹੈਗੁਰੂ
 ਕਰਲੈਹੈ॥੧੩੨॥ਹਮਰੇਗੁਰੂਹਾਥਮੈਜਾਨਹਾ॥ਜਿਹਚਾਹੈਤਿਹਕਰੈ
 ਪਛਾਨਹਾ॥ਜਬਤਿਨਯਹਬਿਧਬਚਨਬਖਾਨੇ॥ਸੁਨਬਚਮੇਨਰਹਾ
 ਸੁਰਗਆਨੇ॥੧੩੩॥ਧਿਕਧਿਕਤਾਕੋਮਨਮੈਕਰੀ॥ਮੂਰਖਕਹਾਬੁਧ
 ਇਹਪਰੀ॥ਪੁਨਤਿਨਮਨਮੈਇਹਬਿਧਚੀਨੇ॥ਨਿਸਚਾਛੀਨਯਾਹਿਪ੍ਰ
 ਭਲੀਨੇ॥੧੩੪॥ਤਿਨੈਮਸੰਦਰਹਨਨਹੀਦੇਨਾ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰ
 ਮਾਰਸੁਲੈਨਾ॥ਤਾਤੇਯਾਕੀਮਤਿਬਟਰਾਈ॥ਅਵਰਨਭੇਦਭੁਲਸੁ
 ਨਭਾਈ॥੧੩੫॥ਨਿਜਮੁਖਸੇਪੁਨਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਸੁਨੇਦੁਨੀਬਿਧ

ਬਚਨਹਮਾਰੇਸਿੰਮਿਤਬੇਦਪੁਰਾਨਪਛਾਨਹੁ। ਕਿੰਨਰਜੱਛਦੇਵਅ
 ਰਦਾਨਹੁ॥੧੩੬॥ ਕਮਲਜਬਦਨਚਾਰਜਿਹਧਿਆਈ। ਪੂਤਪਾਂਚ
 ਖਟੁਤਿਹਸਿਸਗਾਈ। ਨਿਸਦਿਨਏਜਿਹਧਰਤਧਿਆਨਾ। ਸੇਸਨ
 ਗਕਹਨੇਤਬਖਾਨਾ॥੧੩੭॥ ਸੇਵਹਇਹੀਗੁਰੂਕਤਅਵਰਾ। ਕਹ
 ਹਮਸੇਂਸਭਹੀਇਹਠਵਰਾ। ਇਹਬਿਧਸੇਂਜਬਸਿੰਘਬਖਾਨੀ। ਤ
 ਬੈਦੁਨੀਮਿਗਪਤਿਯੋਠਾਨੀ॥੧੩੮॥ ਦੇਹਰਾ। ਅਦਿਗੁਰਨ
 ਮਹਿਹੋਤਹੀਨਿਸਚੈਕਰਇਹਰੀਤਾ। ਇਹਤੇਨਿਸਦਿਨਕਰਤਹੈਅੰ
 ਨਭਾਂਤਿਬਿਪਰੀਤਾ॥੧੩੯॥ ਚੰਪਈ। ਸੀਸਤਿਗੁਰਕਾਘਰਸੁ
 ਨਿਹਾਰੀ। ਹਮਇਹਲੋਗਨਜਾਤਸਵਰੀ। ਇਨਜਬਤੇਨਿਜਆਪ
 ਸਿਭਾਰੇ। ਸਕਲਦੀਪਮਹਿਵੰਦਉਠਾਰੇ॥੧੪੦॥ ਲੋਗਬੇਦਗੁਰਇ
 ਨਮਤਿਠਾਰੀ। ਅਵਰੈਰੀਤਜਗਤਬਿਸਥਾਰੀ। ਬਾਦਸਾਹਕੇਸੀਗ
 ਸੁਭਾਈ। ਕਿੰਨਆਗੇਕਹੁਤੇਗਵਰਾਈ॥੧੪੧॥ ਸਕਲਦੀਪਜਿ
 ਨਜੀਤਸੁਲੀਨੇ। ਉਦੇਅਸਤਅਪਨੋਬਸਕੀਨੇ। ਭੋਰਭਏਤਿਨਕੇ
 ਬਲਪੈਏ। ਮਾਰਕੂਟਕੈਪਕਰਸੁਲੈਏ॥੧੪੨॥ ਲੋਜਸਨਹਜਰਤ
 ਤਟਜਾਨਹੁ। ਰਛਕੁਦੈਕਵਨਪਛਾਨਹੁ। ਹਮਤੁਮਜਿਤਕਲੋਗ
 ਸੀਗਭਾਈ। ਬਾਧੇਜੈਏਬਿਨਾਸੁਆਈ॥੧੪੩॥ ਅਰਧਨਿਸਾਜਿਹ
 ਜਨਜਬਆਈ। ਚਲਅਬਚਲੀਅੰਬੇਗਪਲਾਈ। ਨਿਕਸੇਬਿ
 ਨਸੁਨਹੀਉਬਾਰਾ। ਮੇਰਬਚਨਸੁਨਲੈਸੁਤਧਾਰਾ॥੧੪੪॥ ਦੇ॥
 ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਤਵਨਕੇਲੀਨਸੁਸਿੰਘਬਿਚਾਰਾ। ਇਹਮਨਮ
 ਤੀਅਮੁੜਜੜਭਯੇਸੁਅੰਧਗਵਾਰਾ॥੧੪੫॥ ਚੰਪਈ। ਤਬੈਸਿੰ
 ਘਇਹਭਾਂਤਿਪਛਾਨੀ। ਯਹਮਸੰਦਮੁਰਖਅਗਿਆਨੀ। ਪੂਜਬਿਰ

ਟਏਨਜੇਖਾਈ। ਤਾਂਤੇਯਾਕੀਮਤਬਟਗਈ॥ ੧੪੬॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੋ
 ਨਰਕਰਜਾਨਤਾ। ਪ੍ਰਾਨਰਖਨਹਿਤਛਲਬਲਠਾਨਤਾ। ਸਾਲੇਕ। ਇ
 ਨਨਾਮੁਗਵਾਯੋ। ਪੋਤਭੁਲੇਮਧਿਕੁਲਆਯੋ॥ ੧੪੭॥ ਅਸਪੁਰੁਨ
 ਤੇਸੁਨਤਬਿਚਾਰਾ। ਆਛੀਬਧੁਸੁਬਾਂਝਨਿਹਾਰਾ। ਮੈਯਕੋਜਿਨਮ
 ਨੈਸੁਕਰੋ। ਬੇਗਭਾਜਯਾਤੇਮੁਖਰੋ॥ ੧੪੮॥ ਕਹਾਬੇਗਤੈਭਾਜਸੁ
 ਭਾਈ। ਹਮਜੀਵਤਜੁਝੇਸਰਣਾਈ॥ ਇਨਚਰਨਨਜੇਬੇਮੁਖਦੈ
 ਹੋ। ਆਗੈਕਹਜਾਇਜਸਪੈਰੋ॥ ੧੪੯॥ ਯੈਸੁਨਦੁਨੀਬੇਗਪਰਅ
 ਇਯੋ। ਅਪਨੀਸੰਗਤਸਰਬਬੁਲਾਯੋ। ਭਿੰਨਭਿੰਨਤਿਨਕੋਸਮਝਾ
 ਈ। ਚਲਹੁਕਹਜੀਵਤਗਿਹਧਾਈ॥ ੧੫੦॥ ਭਾਜਚਲੇਤਿਨਬਿ
 ਲਮੁਨਕਈ। ਗਿਰਭੇਫਿਸਲਟਾਂਗਟਟਗਈ॥ ਨਿਰਖਹੁਸ੍ਰੀਕਲ
 ਕ। ਬਿਲਾਸਾ। ਕਹਾਦੁਨੀਸੰਗਭਯੋਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧੫੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਪ੍ਰਗਟਦਮਦਮੈਮੋਰਚੇਟਪਨਲਗੇਪਿਛਟਾਰਾ। ਫਿਸਲਟਾਂਗਗਿ
 ਰਤੇਗਿਰੀਪਰਿਯੋਸੁਧਰਨਮਝਾਰਾ॥ ੧੫੨॥ ਰੋਪਈ ॥ ਸਾਬਨ
 ਤਕੋਲਯੋਉਠਾਈ। ਪਹੁਚੇਦੇਸੁਆਪਨੇਆਈ। ਭੀਤਰਧਾਂਮਧਸਿ
 ਓਨਿਜਜਾਈ। ਮਿਤਕਨਿਕਸਿਯੋਤਾਤੇਧਾਈ॥ ੧੫੩॥ ਹੁਕਮਧਨੀ
 ਕ। ਮੈਸੇਭਯੋ। ਨਿਸਮੈਅਦਭੁਤਨਗਰੁਸਯੋ। ਪਲਮਧਮਕੋਧੀ
 ਰਨਹੀਧਰਾ। ਇਹਬਿਧਚਰਿਤਕਾਲਸ੍ਰੀਕਰਾ॥ ੧੫੪॥ ਤੇਟਕਛੰ
 ਦ ॥ ਪਲਮਧਿਮਕੋਨਹੀਧੀਰਧਰੀ। ਸੁਤਸੁਰਜਜਾਨਗਯੋਸੁ
 ਪੁਰੀ। ਵਹੀਘੋਰਸਥਾਨਸੁਮਧਿਰਗਾ। ਸਿਰਅੰਦਨਜਾਨਨਕਾਲ
 ਟਰਾ॥ ੧੫੫॥ ਸੇਰਠਾ ॥ ਸਕਲਜਗਤਇਹਭਾਇਜੇਬੇਮੁਖ
 ਦੈਗੁਰਨਤੇ। ਪਰੈਨਰਕਮਹਿਜਾਇ। ਲੋਗਬੇਦਨਿੰਦਤਜਗਤਾ॥

੧੫੬॥ ਸੁ ਬ ਸੀਗਤ ਨਰ ਨਾਰਿ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਕੀ ਸੁਨਾ ਦੁਨੀਚੰਦਕ
 ਰਤਾਰ ਅਯੋਨਿਕ ਸੁਹਜੁ ਰਤੇ॥ ੧੫੭॥ ਚੰਪਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰ ਅਵਤ
 ਸਤੁ ਧਾਈ॥ ਸੁਨ ਹੈ ਕਥਾ ਅਮੀਰ ਸੁਆਈ॥ ਆਗੈ ਕਹਾ ਲਖੈ ਵੈ ਪਾ
 ਰੇ॥ ਦੁਨੀ ਗਯੋ ਗਿਹ ਕਾਲ ਬਿਚਾਰੇ॥ ੧੫੮॥ ਜੀਵਤ ਧਸਿਓ ਹੁਤੇ ਨਿਜ
 ਆਲੋ॥ ਨਿਕ ਸਮੇ ਪਾਤ ਕਟਿਓ ਅਹ ਕਾਲੋ॥ ਬਿਸਮਭਈ ਸੀਗਤ ਵਹੁ
 ਜਾਗੀ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਯਾ ਕੰਚਰਿ ਤੁਨਿ ਹਾਰੀ॥ ੧੫੯॥ ਸਦਾ ਕਲੰਕ ਧਰਿਓਇ
 ਨ ਸਿਰਾ॥ ਸਾਲੇ ਜਸਟੁ ਰਤਾਯੋ ਧਰਾ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਧਰਨ ਗਗਨ ਜਲ
 ਤਾਰੇ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਟੀਕਾ ਸੀ ਸਨਿਹਾਰੇ॥ ੧੬੦॥ ਇਸ ਕਹਿ ਸੀਗਤਿ ਤਿ
 ਸਹ ਧਿਕਾਰੀ॥ ਬੁਰੇ ਮਸੰਦ ਕਰਿਯੋ ਇਨ ਭਾਰੀ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਹ ਸਿਰ
 ਕਾਲ ਬਿਹਾਰੇ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਜਾਨਤ ਸਭ ਬਾਨੇ॥ ੧੬੧॥ ਸੁਨ ਕ
 ਬਦੀਨ ਬੀਧ ਅਬ ਪਾਟਨਾ॥ ਬਰਨੇ ਬਿਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖ ਦਾਟਨਾ॥ ਚੜ੍ਹ
 ਯੋਇਨ ਸਜਬ ਗਗਨ ਮਝਾਰਾ॥ ਇਤਉਤ ਦਲ ਮੈ ਬਜੇਨ ਗਾਰਾ॥
 ਆਨ ਖਾਲ ਸੇ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਕਰੀ ਹਜੂਰ ਅੰਸ ਅਰਦਾਸਾ॥ ੧੬੨॥
 ਦੁਨੀ ਨਿਸਾਕਰ ਪ੍ਰਭ ਭਜ ਗਯੋ॥ ਖਾਲੀ ਮੁਰਚਾ ਨਖ ਸਿਖ ਭੁਯੋ॥ ਸੁਨ
 ਬਚ ਸੀਸਾ ਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਮੇਨ ਬਚਨ ਹੈ ਕਛੁਨ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੧੬੩॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪੁਨ ਬੋਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂਕਿ ਪਾਸਿਧ ਬਰਦਾਨਾ ਜੇਸ
 ਨ ਮੁਖ ਸੇ ਮੇਲ ਲਹੁ ਭਜੇ ਸਦੇ ਵਹੁ ਜਾਨਾ॥ ੧੬੪॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਕਹਾ ਕਾਲ ਤੇ ਭਾਜਿ ਸੁਜੈ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਕਲ ਕਾਲ ਤਹਾਹੀ ਲੈ ਹੈ॥ ਜਵਨ
 ਜੁਧ ਤੇ ਭਰਕਰ ਭਾਗੋ॥ ਸੇ ਅੰਧੈ ਇਨਹੀ ਕੇ ਆਗੋ॥ ੧੬੫॥ ਸਾਰੇ
 ਵਸ ਜੁਧ ਜਬ ਕੈਧੈ॥ ਤਬ ਰੁਟੀ ਆਖਾਵਨ ਕਹ ਪੈਧੈ॥ ਇਹ ਤੇ ਸੀਸ
 ਤਿਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮਾ॥ ਰਾਜਤ ਬੀਰ ਜਹਾ ਅਭਿਰਾਮਾ॥ ੧੬੬॥ ਜਾਕੇ

ਅੰਤ ਪਤ੍ਰ ਸਿਰਧਰ ਹੈ। ਕਹਾ ਗਇੰਦ ਕਾਲ ਕੋ ਕਰ ਹੈ। ਕਵਨ ਕਰੀ ਤੁਮ
ਸੁਨੇ ਸੁਗਮਾਨਾ। ਕਰੇ ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ਪਛਾਨਾ। ੧੬੭॥ ਜਾ ਕੇ ਸੀ ਸਹਾ
ਬਗੁਰਧੈ ਹੈ। ਤੁਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭਵਨ ਸਭ ਕੈ ਹੈ। ਦੇਉ ਅਨਿਜੁਰੀ ਧਰਨ
ਕੇ ਮਾਹੀ। ਆਛੇ ਲਰਗ ਬੀਰ ਬਰਤਾਹੀ। ੧੬੮॥ ਅਭਿਲ ॥
ਯੈ ਕਹਿ ਕੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸੁ ਅੰਗ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਬਰ ਬੀਰਨਖ
ਰੇ ਬਿਚਾਰਿਯੋ। ਏਕ ਦਾਸ ਪਰ ਪਰੀ ਦਿਸਟ ਸੁਭ ਜਾਇ ਕੈ। ਹੇ ਭੁਯੇ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਸੁਈ ਭਵਨ ਚੰਦੁ ਆਇ ਕੈ। ੧੬੯॥ ਦੇਹਰ ॥ ਚੌਕੀ ਖਾਸ
ਪਲਿਘ ਕੀ ਰਹਤ ਕਿਤੁ ਕਬਰ ਬੀਰਾ। ਤਿਨ ਮੈ ਏਕ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜ
ਪੁਤਰਨ ਧੀਰਾ। ੧੭੦॥ ਪੇਤਾ ਮਾਈ ਦਾਸ ਕੇ ਬਾਹਿਰੂ ਪੀਏ ਬੀਸਾ। ਪ੍ਰਗਟ
ਭਏ ਸੁਭ ਜਗਤ ਮੈ ਜਿਉ ਦੇਵਨ ਮਹਿ ਹੀਸਾ। ੧੭੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਈ
ਦਾਸ ਹੁਤੇ ਇਕ ਨਾਇਕਾ। ਬਾਹਿਰੂ ਪੀਆ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ। ਦਛਨ
ਦੇਸ ਜਵਨ ਕੀ ਫਾਸੀ। ਸੇਵਕ ਸੁਨੇ ਆਇ ਅਬਿਨਾਸੀ। ੧੭੨॥ ਤਿਹ
ਨਾਇਕ ਕੋ ਇਹ ਭਨ ਪੁਤਾ। ਸਿੰਘ ਬਚਿਤ੍ਰ ਅਧਿਕ ਅਫ ਪੁਤਾ। ਤੁਕੇ ਭ
ਗ ਜਗੇ ਜਬ ਆਈ। ਸੀ ਅਸਪਾਨ ਜੁਯੈ ਫੁਰਮਾਈ। ੧੭੩॥ ਤੁਕੇ ਗ
ਰੇ ਹਾਥ ਲਖ ਭਾਲਾ। ਅਚੁਤ ਬਰਨੈ ਬਚਨ ਬਿਸਾਲਾ। ਚਰਨੈ ਬੁਜ
ਤਟ ਬੇਲ ਸੁਲਯੋ। ਸਗਰੇ ਭੇਦ ਭਾਖਤ ਬਦਯੋ। ੧੭੪॥ ਚਲਤੁ ਮ
ਗੜ੍ਹ ਲੋਹਾ ਮੱਧਿ ਜਾਵਹੁ। ਅੰਤ ਦੁਰਦਸਿਉਂ ਜਧ ਮਚਾਵਹੁ। ਰਾਜੇ ਤੁ
ਰਕ ਕੇ ਪਬਤ ਕੈ ਹੈ। ਮਤੈ ਮਤੰਗ ਦੁਰਗੜ੍ਹ ਦੈ। ੧੭੫॥ ਤੈ ਆਗੈ
ਬਰਛਾ ਧਰਹਾਥਾ। ਨਿਰਭੈ ਜੂਝ ਕਰੀ ਤਿਹ ਸਾਥਾ। ਇਹ ਬਿਧ ਮਾਰਿ
ਭਾਲਤਿਹ ਭਾਲਾ। ਫਿਰ ਗਜ ਕਰੇ ਤਿਨੂੰ ਕੋ ਕਾਲਾ। ਜੀਵਤ ਦੁਸਟ ਕਰੀ
ਨਹੀ ਜਾਵੈ। ਅਪਨੇ ਕੀਯੋ ਆਪਹੀ ਪਾਵੈ। ੧੭੬॥ ਯਾ ਬਿਧ ਤਾਜੇ ਦੀ

ਨਹਿ ਆਲਾ ਨਖ ਸਿਖ ਬਰਨੀ ਕਥਾ ਬਿਸਾਲਾ ਗਾਜੇ ਅਰਤੁਰ ਕਨ
 ਕੀ ਸਾਰਾ ਸੁਨ ਕਰ ਭੁਯੋ ਸਿੰਘ ਤਈ ਆਰਾ ॥ ੧੭੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁ
 ਨਤ ਬਚਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਪਰੋਚਰਨ ਮਾਧਿ ਧਾਇਆ ਹਾਥ ਜੇਰ ਸਿਰਨਾ
 ਇਕੋ ਉਚਰਤ ਭੁਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੧੭੮ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੀਤਹਾਰ ਜ
 ਨੇ ਨਹੀ ਦੁਆਲਾ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਸਿਰ ਧਰੇ ਉਤਾਲਾ ਸੇਵਕ ਚਲਿਯੋ
 ਓਰਤਿ ਜੈ ਹੈ ॥ ਜਿਹ ਦਿਸ ਦਾ ਸਿੰਧ ਫੁਰਮੈ ਹੈ ॥ ੧੭੯ ॥ ਵਹ ਬਾਰ
 ਨ ਅਤਿ ਬਲ ਮਦ ਮੱਤਾ ਮੈ ਤਵ ਦਾਸ ਤਨ ਕ ਬਲ ਰੱਤਾ ਮੇ ਤਨ ਕੀ
 ਕਛੁ ਚਿੰਤਨ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਆਪ ਜੁਧ ਕੀ ਲਾਜ ਸੀਭੁਰੀ ਮੈ ॥ ੧੮੦ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਉਪਮ ਜਿਉ ਆਪ ਕੀ ਹੋਵੈ ਜਗਤ ਮਝਾਰਾ ਸੇ
 ਈ ਕਾਮ ਨਿਜ ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਕਰਨ ਜੇਗ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੮੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕੋ ਇ
 ਹ ਉਚਤ ਹੀ ਬਚਨ ਮਾਨ ਬੇ ਸੀਸਾ ॥ ਆਗੈ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਕਾ ਆਪ ਕ
 ਰਗੁ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਿੰਧ ਜਰ ਜਿ ਮਘਾਤ ਸਮੇਂ
 ਨ ਸੀ ਜਦਨੀ ਦਨ ਬਿਯੋਤ ਬਨਾਈ ॥ ਪੈਨ ਸਪੁਤ ਜੁਹਾਰ ਗਯੋ ਬਲੁ ਮੈਰ
 ਦਯੋ ਜਗਨਾਇਕ ਗਾਈ ॥ ਧੀਰਜ ਹੈ ਨਿਜ ਪੈਰਖ ਸੰਜੁਤ ਸਤੁ ਜਿਤੁ
 ਜਗ ਪੈਜ ਬਦਾਈ ॥ ਤੁਯੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਯਾ ਕਾਰਜ ਆਪਨ ਆਪ ਕਰੇ ਸੰਗ
 ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਚਨ ਜਬੈ ਸੁਨ ਪਾ
 ਇਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਬਿਵਤ ਬਨਾਇਸਾ ॥ ਸਿੰਧ ਸੁਤਾ ਅਹਿ ਫੇਨ ਮੰ
 ਗਾਈ ॥ ਨਿਜ ਕਰਧਾਰ ਸੁਤਾ ਹਿ ਪਿਆਈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪਾ
 ਰਬਤੀ ਪਤਿ ਬਲ ਭਾਨਾ ਗਫੇਨ ਕੇ ਖਾਇ ॥ ਮਸਤ ਭੁਯੋ ਹਰ ਜਛੁ ਤਬ
 ਏਣੀ ਪਤਿ ਕੀ ਭਾਇ ॥ ੧੮੫ ॥ ਤਿਹ ਅਚ ਭੁਯੋ ਮੱਤੁ ਇਮ ਗਾਜੀ ॥ ਕ
 ਵਨ ਕਰੀ ਯਹ ਅੱਗੁ ਸੁਪਾਜੀ ॥ ਬਰਛਾ ਖਾਸ ਹਾਥ ਪ੍ਰਭੁ ਲਯੋ ॥ ਦਿ

ਤੁਕਰਹਾਥ ਤੁਨ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ੧੮੬ ॥ ਸੱਸਤੁ ਅਸਤੁ ਸੈ ਕਮਰ ਛਕਾਈ
 ॥ ਅੰਬੁਜ ਪਰੇ ਮੱਧਿ ਪਗ ਆਈ ॥ ਥਾਪੀ ਪਿਸ਼ਟ ਪਛ ਪ੍ਰਭ ਦਈ ॥
 ਕਰਣ ਚੰਡ ਤੁਨ ਪਰ ਕਈ ॥ ੧੮੭ ॥ ਲੀਕੇ ਸੁਰ ਅਰਿ ਬੀਧ ਸੁ ਅ
 ਰੀ ॥ ਗਹ ਕਰ ਮੱਧਿ ਆਛ ਤਹ ਧਰੀ ॥ ਨਮ ਸਕਾਰ ਪਰ ਕਰ ਮਾ ਪਾਈ
 ॥ ਨਿਜ ਬਾਜੀ ਪਰ ਵਿਸਟ ਚਲਾਈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਹੋ
 ਸੁਣਾਰ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਮਿਰੀ ਸਸਿਧਾਯੋ ॥ ਪਲਕ ਏਕ ਨਹੀ ਬਿਤੀ ਬਿਜੈ
 ਗਾਏ ਆਯੋ ॥ ਸਿੰਘ ਪੈਰ ਯੋ ਅਵਿਤੁ ਭਯੋ ਸੁਜਾਨਿ ਯੋ ॥ ਹੋ ਸਾਰ ਦੁਲ
 ਜੋ ਗਜ ਬਧ ਹੇਤ ਪਛਾਨਿ ਯੋ ॥ ੧੮੯ ॥ ਉਤ ਇਮ ਚਲ ਕਰ ਭਯੋ
 ਸਿੰਘ ਵਿਤੁ ਜਾਇ ਕੋ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਜੂ ਦੇਖਤ ਮੇਵ ਬਦਾਇ ਕੋ ॥
 ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਨਿਜ ਉਚ ਸਥਾਨ ਬਿਰਾਜੈ ਹੀ ॥ ਹੋ ਨਿਰਖ ਦਰਸ ਜਿਹ
 ਅਵਤੁਤ ਪਾਪ ਸੁਭਾਜ ਹੀ ॥ ੧੯੦ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਅ
 ਨੰਦ ਜੀ ਅਧਾਰਾ ॥ ਉਤ ਦੂਤ ਨ ਕੇ ਬਜੇ ਨਗਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਚੰਡੀ
 ਮਲੇਛੀ ਸੈਨਾ ॥ ਛਾਇ ਲਯੋ ਰਵ ਕਹ ਰਜ ਗੈਨਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਸੁਤਰੀ
 ਬਾਜਤ ਬੀਬ ਨਗਾਰਾ ॥ ਕੰਪਤ ਧਰਨ ਅਧਿਕ ਭੀ ਭਾਰਾ ॥ ਦਾਉ ਜੁ
 ਈ ਰੁਹੇਲੇ ਆਏ ॥ ਆਫਰੀ ਦੀ ਅਨੁ ਭੁਰੇ ਨ ਚਾਏ ॥ ੧੯੨ ॥ ਲੇ
 ਦੀ ਸੁਰ ਨਿਅਜੀ ਚਲੇ ॥ ਬਾਟਨ ਖੇਲ ਪਠਾਣ ਜੁ ਭਲੇ ॥ ਰਾਜੇ ਸ
 ਰਬ ॥ ਗਿਰਨ ਕੇ ਜਾਨਹਾ ॥ ਗੁਜਰ ਰੇ ਘੜ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ੧੯੩
 ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਭੈ ਕੋ ਪ ਕੈ ਕੈ ਕਿਧੈ ਆਨ ਦੁਕੋ ॥ ਚ
 ਹੀ ਚਰ ਰਟਿ ਸਭੈ ਮਾਰਿ ਕੁਕੋ ॥ ਇਸੇ ਜੋਰ ਪਾਯੋ ਸਭੈ ਚਰ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁ
 ਤੀ ਚਰ ਬੀਰ ਸਕੈ ਨਾ ਸਿਧਾਹੀ ॥ ੧੯੪ ॥ ਜਿਸੈ ਬਾਨ ਹੋਈ ਤਿਸੈ
 ਥਾਨ ਜੁਝੈ ॥ ਬੁਰ ਆਛ ਬੀਰਿ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬੁਝੈ ॥ ਇਸੇ ਪਾਇ ਜੋ ਰੋਤਿ

ਨੂੰ ਯੋ ਸੁਕੀਨਾ ਗੜ੍ਹ ਲੋਹ ਰੂਪੈ ਦਲੀ ਪੇਲ ਦੀਨਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਦੇਹਰ
 ॥ ਅਗਮ ਪੁਰੀ ਪਰ ਮੇਰੈ ਅਧਿਰ ਮਾਰਿ ਬਲੁ ਪਾਇ ॥ ਤਿਹ ਧਕਾਇ
 ਗੜ੍ਹ ਲੋਹ ਪੈ ਆਏ ਕੋਪ ਬਢਾਇ ॥ ੧੮੬ ॥ ਮਸਤ ਪੀਲ ਤਿਨ ਆਗ
 ਕਰ ਅਟਹ ਪਾਛ ਦਲ ਸਾਗ ॥ ਸੁਰ ਪਿਆ ਦਰੈ ਸਾਜ ਦਲ ਹਲਾ ਕ
 ਰਿਯੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪ ਆਤ ਛੰਦ ॥ ਕਰੇ ਸੁਰ ਸਾਰੇ
 ਮਧੀ ਕੁੰਭ ਲੀਨਾ ॥ ਘਰਿਓ ਓਰ ਚਾਰੇ ਬਰੇ ਜੇਰ ਕੀਨਾ ॥ ਤਿਸੇ ਭਾਲ ਲੋ
 ਤੇ ਸੁਪੇਟੀ ਬੀਧਾਈ ॥ ਬਡੀ ਸੈਫ ਤੇਰੀ ਮਧੀ ਸੁੰਡ ਲਾਈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਕ
 ਰਯੋ ਮਤ ਕੈ ਫੰਘ ਨਿਯੋ ਦੇ ਮਸਾਲਾ ॥ ਮਨੋ ਯੋ ਬਿਰਾਜੈ ਅਹੈ ਕਾਲ ਕ
 ਲਾ ॥ ਸਰਿ ਸਾਂਗ ਪੇਲਾ ਸੁਹੈ ਕੋਟ ਆਯੋ ॥ ਅਗੈ ਜੋ ਬਚਿਤ ਮਿਰੀ ਗ
 ਲ ਖਾਯੋ ॥ ੧੮੯ ॥ ਲਖੇ ਸਿੰਘ ਰੂਪੀ ਫਿਰਿਯੋ ਫੇਰ ਬਾਲਾ ॥ ਤਿਨੈ ਕੋਪ
 ਕੈ ਕੈ ਪੁਨੇ ਫੇਰ ਭਾਲਾ ॥ ਭਯੋ ਜੁਧ ਭਾਰੀ ਤਿਸੀ ਯਉ ਸੁਥਾਨੈ ॥ ਮਨੋ ਭੂਤ
 ਪ੍ਰੇਤ ਭਖੈ ਮਾਸ ਆਨੈ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸੁਏ ਆ ॥ ॥ ਆਨ ਨਿਦਾਨ ਕੀ ਮਾ
 ਰ ਮਚੀ ਤਬ ਬੀਰ ਗਏ ਬਹੁਤਾਹ ਕਟਾ ਕਟਾ ॥ ਤੇਪ ਬੀਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸ
 ਰਾਸ ਨ ਤੀਰ ਪਰੈ ਤਿਹ ਠੰਡੇ ਸਟਾ ਸਟਾ ॥ ਜੇਗਨ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ ਕ
 ਲ ਨਾਰਦ ਨਾਚਤ ਪੈ ਸੁਰਟਾਰਟਾ ॥ ਕਾਇਰ ਭਾਜਤ ਜਾਤ ਗਿਰੈ ਇਹ
 ਭਾਂਤ ਮਨੋ ਜਨ ਦੀਹਾ ਮਟਾ ਮਟਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਮਾਰ ਅਪਾਰ
 ਪੁਰੀ ਦਲ ਦੂਤ ਨ ਕੇ ਅਗਨੀ ਤਹਨੈ ॥ ਪੁਨ ਬਾਜ ਗਜੀ ਰਥ ਪੱਤਿ ਕਿ
 ਧੈ ਜਨ ਸਾਵਨ ਮਾਰਤ ਮੇਘ ਗਨੈ ॥ ਤਬ ਤੈਸ ਉਪਾਟ ਕਰੇ ਉਨ ਦੂਤ
 ਨ ਨਾਗ ਕਿਧੈ ਤਿਨ ਫੇਰ ਅਨੈ ॥ ਗੜ੍ਹ ਤੀਰ ਸਪਰਿ ਕੇ ਆਨ ਸੁਕਯੋ ਸੁਬ
 ਓਰਨ ਤੇ ਤਿਨ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨੈ ॥ ੨੦੨ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਤਿਨੈ ਕੋਪ ਕੀ
 ਨਾ ॥ ਸੁਹੈ ਪੇਲ ਦੀਨਾ ॥ ਲਖੇ ਸਿੰਘ ਉਪਾਗਾ ॥ ਗਜੀ ਕਾਲ ਰੂਪਾ ॥ ੨੦੩ ॥ ਹ

ਨੀ ਆਗ ਜਾਈ ਅਰਿ ਮਾਰ ਖਾਈ ॥ ਇਸੇ ਰੂਪ ਤਾਈ ॥ ਤਿਸੈ ਤੇ ਲਖਾਈ ॥
 ॥ ੨੦੪ ॥ ਮਨੇ ਕਾਲ ਕਾਲਾ ॥ ਲਖਮੈ ਹੈ ਬਿਆਲਾ ॥ ਪੁਨਿ ਫੇਰ ਆਨਾ ॥
 ਤਿਸੀ ਜਾ ਸੁਕਾਨਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਹਾਈ ॥ ਕਰਮੈ ਸੈਫ ਸਾਈ ॥ ਅਸੀ
 ਸੈਫ ਸੁੰਡਾ ॥ ਬਧਮੈ ਤਾਸ ਸੁੰਡਾ ॥ ੨੦੬ ॥ ਹਿਰੁ ਰੰਗ ਲੂਰੀ ॥ ਜਸੀ ਟਾਲ ਸੁ
 ਰੀ ॥ ਗੁਲੇ ਰੰਗ ਟੇਰੀ ॥ ਪਰੇਤ ਆਗ ਸੋਚੀ ॥ ੨੦੭ ॥ ਸਬੈ ਧਾਰ ਗਈ ॥
 ਮੁੰਡੀ ਸੀਮਿ ਲਾਈ ॥ ਚਿਤੇ ਚੰਪ ਦੂਕੇ ॥ ਸਬੈ ਮਾਰਿ ਕੂਕੇ ॥ ੨੦੮ ॥ ਸ੍ਰੇਆ
 ॥ ਘੇਰ ਦਸੇ ਦਿਸ ਤੇ ਗਢ ਦਾਰਨ ਫੇਰ ਅਨਯੋ ਗਜਰਾਜ ਬਨਾਈ ॥
 ਆਵਤੁ ਪੈ ਜਨ ਪੱਥ ਸਪੱਛ ਸੁਭ ਆਨ ਕਸੇ ॥ ਤਿਹ ਰੂਪ ਲਖਾਈ ॥ ਤਾੜਤ
 ਪੈ ਚਤੁਰੇ ਰਤੇ ਦੂਤ ਸੁਲੈ ਬਰਛੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਨ ਚਾਈ ॥ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਸੁਬੰਧ
 ਧਰੀ ਸਿੰਘ ਸਿਕਰਤੁ ਪੈ ਗਜਯੋ ਮਨ ਆਈ ॥ ੨੦੯ ॥ ਆਵਤੁ ਨਾਗ ਬਿ
 ਲੋਕਤ ਬੈਹਰਿ ਆਗੈ ਭਯੋ ਤਿਹ ਕੇ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਹਾਥ ਸੇਬੀਚ ਧਰਮੇ ਬ
 ਰਛਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ ਕੀ ॥ ਸਬ ਧਾਨੀ ॥ ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਸੁਦੈ ਗਰਜਿ
 ਚਿਤ ਬਾਅਨ ਭਈ ਗਜ ਕੀ ਨਿਜ ਕਾਨੀ ॥ ਭਾਲ ਸੁਬੀਚ ਹਨਯੋ ਬਰਛਾ
 ਗਜ ਦੈ ਕਰ ਜੇਰ ਰਕਾਬ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ੨੧੦ ॥ ਕਿਪ ਭਯੋ ਜਨੁ ਪੱਥ ਹਿਪੈ ਹਰਿ
 ਮਾਰ ਧਰਾ ਧਰ ਦੀਸ ਫਿਰਾਈ ॥ ਕੈ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਕੋ ਡਰ ਕੈ ਇਹ ਨਾਗ ਧਸਿਯੋ
 ਗਿਰ ਭੀਤ ਰਜਾਈ ॥ ਸ੍ਰੇਨ ਤ ਧਾਰ ਚਲੀ ਪਥ ਉਰਧ ਸੇ ਉਪਮਾ ਬਰਨੀ ਨਹੀ
 ਜਾਈ ॥ ਕਾਟ ਸੁਕਾਲ ਕਾ ਸੀਸ ਮਖਾ ਸੁਰਜਿਯੋ ਧਰ ਸ੍ਰੇਨ ਕੀ ਧਾਰ ਟਹਾਈ ॥
 ੨੧੧ ॥ ਤੋਨ ਸਥਾਨ ਬਡੇ ਬਲ ਟਾਨ ਗਹੇ ਕਿਰਪਾਨ ਮਹਾ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਰਾ
 ਇ ਕਿਧੈ ਜਸੁ ਟਾਰ ਪਿਥੀ ਪਤਿ ਜਾਹਰ ਹੈ ਜਹ ਤੇਗ ਕਹਾਨੀ ॥ ਹੋਇ ਸੁਟੂ
 ਕਜੁ ਟੂਕ ਗਿਰਿਯੋ ਗਜ ਭੁਆਗ ਗਯੋ ਨਹੀ ਪਾਛੇ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ਯੋਰਿਸ ਬੀ
 ਰ ਕਿਤੇ ਸੁਮਰੇ ਤਿਹ ਕੋਨ ਸਕੈ ਉਨ ਨਾਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੧੨ ॥ ਦੇਹਰਾ

॥ ਅਧਿਕ ਲਭੇ ਪੁਨ ਕੇ ਸਰੀ ਰਾਟ ਬਰੇ ਰਣ ਮੰਤ੍ਰਾ ਟੂਕ ਟੂਕ ਕੁਐ ਖੇਤ
 ਮੈ ਗਯੇ ਨ ਰਣ ਕੇ ਛੰਡਾ ॥ ੨੧੩ ॥ ਅਭਿਲੁ ॥ ਅਧਿਕ ਲਭੇ ਰ
 ਣ ਮੰਤ੍ਰ ਪਤੀ ਜਸ ਟਾਰ ਕਾ ਨਾਮ ਕੇ ਸਰੀ ਜਾਸ ਪਤੀ ਨਿਜ ਪਾਰ ਕਾ
 ॥ ਨਿਜ ਬਾਰਣ ਪਰ ਜੁਝਯੋ ਬਡ ਰਣ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਹੋ ਬਸਿਯੋ ਸਰਗ
 ਕੇ ਮਧ ਪਰ ਮਜੁਖੁ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ੨੧੪ ॥ ਏਯਾ ॥ ਜੀਨ ਦਿਸਾ ਦੁ
 ਹਨਾਗ ਸਿਧਾਰਤੁ ਰੋਤ ਸਥਾਰ ਅਗੈ ਦਲੁ ਜਾਈ ॥ ਬਾਰਨ ਬਾਜਨ
 ਰਾਜ ਬਿਚਾਰਤੁ ਪੈਦਲ ਸੈਨ ਗਿਰੈ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕਾਲ ਸਮਾਨ ਸੁਕੀ
 ਝੁਤ ਪੈ ਗਜ ਕੋਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਕੀ ਛਬ ਗਾਈ ॥ ਪੈਨ ਸਮਾਨ ਫਿਰਕੈ ਤਿ
 ਤ ਬਾਰਨ ਅਭੁਕਿਯੋ ਅਰੁ ਸੈਨ ਪਲਾਈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਰੋਪਈ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਪਰੋ ਅਰਨ ਮੈ ਹਾਈ ॥ ਮਾਰੇ ਅਧਿਕ ਤਵਨ ਕੇ ਸਾਈ ॥
 ਮੇਰ ਸਮਾਨ ਓਰ ਜਿਹ ਜਾਈ ॥ ਅਭੁਨ ਜੋ ਅਰ ਸੈਨ ਖਪਾਈ ॥ ੨੧੬ ॥
 ॥ ਕਿਤ ਕਹ ਜਾਰ ਬਾਜਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਛਾਰੇ ॥ ਪੈਦ
 ਲੁਤੁਹਾ ਅਧਿਕ ਦਲ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਨਹੇ ਇਕਾਲ ਜਨ ਧਾਯੋ ॥ ੨੧੭ ॥
 ॥ ਏਕ ਓਰ ਪੁਭ ਕੈ ਦਲ ਮਾਰਤਾ ॥ ਦੂਜੀ ਓਰ ਗਾਇੰਦ ਪਛਾਰਤਾ ॥ ਯੋਤੁ
 ਰਕਨ ਕੇ ਕਟਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਨੋ ਮਾਰ ਪਲਕ ਮਹਿ ਛਾਰਾ ॥ ੨੧੮ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਭੁਯੋ ਜੁਧ ਤਹੁ ਭਾਗੀ ॥ ਕੋਨ ਸੁਮਤਿ ਤਿਹ ਕਰੈ ਸੁਮਾਰੀ ॥
 ਜਬ ਬੁਧ ਥੇਰਾ ਕਛੁ ਗਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜਿਮ ਮਾਪ ਜਤਾਯੋ ॥
 ੨੧੯ ॥ ਯੋ ਲਖ ਕੈ ਸੁਰਦੁ ਯੋਟਹ ਸੁਬਾ ॥ ਲੱਜ ਕੇ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰੂ
 ਬਾ ॥ ਇਤੈ ਕਛੁ ਜਬ ਪੇਸਨ ਗਯੋ ॥ ਗਦੇ ਲੀਤਾ ਗ ਲਹੈ ਰਸਿਧ ਯੋ
 ੨੨੦ ॥ ਇਤੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਿਮ ਸਤਨ ਕੇ ਸੀਸ ਬਿ
 ਹਾਨੀ ॥ ਕਰ ਕੈ ਮਸਤ ਪਰੋ ਤਿਨ ਬਾਲਾ ॥ ਸੇਫਿਰ ਭੁਯੋ ਤਿਨੀ ਕੇ

ਕਾਲਾ॥੨੨੧॥ ਬੁਰੀ ਬਾਤ ਜੇ ਕੋਊ ਬਨਾਵੈ॥ ਉਲਟ ਪਿਸਟ ਤਿਸਹੀ ਕੇ
 ਆਵੈ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਤੁਰਕ ਜੇ ਆਵੈ॥ ਖੜਕ ਕੇਤ ਪਲ ਮੱਧਿ ਖਪਾਵੈ॥
 ੨੨੨॥ ਨਿਜ ਭਗਤ ਨ ਕੋ ਜਸੁ ਟਰਤਾਯੋ॥ ਖਲ ਦਲ ਮਾਰਿ ਪਲਕ
 ਮਹਿ ਘਾਯੋ॥ ਆਇ ਕੇ ਸਰੀਰਾਟ ਸੀ ਘਾਰੋ॥ ਅਟਰਨ ਕੋ ਕੋ ਕਰਤ
 ਸਮਾਰੋ॥੨੨੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਘਨੇਰਾਟ ਮਾਰੋ॥ ਕਥੈ ਕੋ ਨ
 ਸਾਰੋ॥ ਗਏ ਭਾਜਿ ਮੈ ਸੋ॥ ਹਰਿ ਏਵ ਜੈ ਸੋ॥੨੨੪॥ ਨਧੀ ਰਿਧ ਗਹੀ॥
 ਨਪਾਛੇ ਫਿਰਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਤ ਪਾਈ॥ ਜਪੰਗੀਤ ਗਾਈ॥੨੨੫॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਨਾਸਤ ਟਨਕ ਕੀਨਾ॥ ਬਿਜੈ ਛੱਡ ਅਪਨੇ ਸਿ
 ਰਲੀਨਾ॥ ਪਰਮ ਜੇਤਿ ਸਾਹਿਬ ਅਟਤਾਹੀ॥ ਕੋ ਜੀਤੈ ਤੋ ਕੋ ਸੀਸਾਰੀ॥
 ੨੨੬॥ ਅੜਿਲ ॥ ਤਬੈ ਖਾਲਸਾ ਮਗਰ ਤਿਨੁ ਕੈ ਧਾਇਯੋ॥ ਮਾ
 ਰਿਕੂਟ ਜਬ ਖਲ ਦਲ ਸਰਬ ਭਜਾਇਯੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਅੰਸ ਭਾਂ
 ਤਿ ਲਖ ਪਾਇ ਕੈ॥ ਹੋਲਾਇ ਓ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੁ ਸੁ ਸੁਰ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ॥੨੨੭॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਆਛੇ ਉਤਮ ਮਨੁ ਖਪਾਈ॥ ਯੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੁ ਕਹ
 ਸਮਝਾਈ॥ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਮਾਨ ਕਰ ਸਾਰੋ॥ ਫਿਰ ਆਵੈ ਜਿਨ ਜਾਹੁ ਅ
 ਗਾਰੋ॥੨੨੮॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਤੇ ਸਿਧਾਏ॥ ਸਰਬ ਖਾਲਸੇ ਜੈ
 ਗਇ ਖਾਏ॥ ਫਿਰਿ ਓ ਖਾਲਸਾ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕੀ
 ਆਗਿਆ ਪਾਈ॥੨੨੯॥ ਜਬ ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਓ ਖਾਲਸਾ ਆਈ॥ ਜਗ
 ਪਾਟਨ ਸੀ ਬਦਨ ਅਲਾਈ॥ ਭਾਗੇ ਅਗੁ ਮਗਰ ਨਹੀ ਕੀਜੈ॥ ਇਹ
 ਬਚਮੇਰ ਕਾਨ ਸੁਨ ਲੀਜੈ॥੨੩੦॥ ਨੀਤ ਬਿਖੈ ਭਾਖਤ ਬਚ ਬਡੇ॥ ਅ
 ਰਭਾਗੇ ਕੋ ਮਗਰ ਨ ਚਢੇ॥ ਸਸਤੀ ਹੀਨ ਹੋਇ ਗਏ ਜੁ ਸਰਨਾ॥ ਤਾ ਕੋ
 ਬਧ ਆਛੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ॥੨੩੧॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀ ਮੁਖ ਇਮਰੁ

ਖੀ। ਲੈ ਸਭੁ ਹੂੰ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਰਾਖੀ। ਇਹ ਬਿਧ ਭਯੋ ਨਾ ਬਜੈ ਕਾਰੀ।
 ਰਾਇ ਮਲੇ ਛੁਗਾਏ ਸਭੁ ਹਾਰੀ। ੨੩੨॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਸ
 ਬੈ ਵਿਪਲੀ ਮਾਂਧਿ ਏ ਬਤੀਅੰ ਸਭੁ ਹੂੰ ਸੁਨ ਪਾਈ। ਸੀਤ ਅਨੰਤ ਸਖੇ
 ਸਿਖ ਪੂਰਨ ਨਾਰ ਉਠੇ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਈ। ਆਜ ਸਮਾਨ ਸੁਪੈ ਨ ਕਹੂੰ
 ਸੁਖ ਜੋਗੁ ਰਵੇ ਵਕੀ ਜੀਤ ਸੁਨਾਈ। ਪੰਨ ਹੀ ਪੰਨ ਭਯੋ ਸਭੁ ਜਾ ਜ
 ਬਨਾਥ ਜਿਤੇ ਅਰੁ ਸੈਨ ਭਜਾਈ। ੨੩੩॥ ਗਿਗ ਸੁਨੀਰ ਦਿਪੇ ਜਿਮ
 ਛੀਰ ਸੁਚੰਦਨ ਐ ਘਨ ਸਾਰ ਸੁਹਾਈ। ਬਾਜ ਗਇੰਦ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ
 ਹਿਮ ਫੋਨ ਕਪਾਸ ਰਿਦਾ ਸਮ ਸਾਈ। ਜੋ ਨਿਜ ਰਾਸ ਮੰਦਾਰ ਸੁਬਾ ਛਤ
 ਸੀਤ ਨ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਸਤਿ ਸਾਈ। ਕੀਰਤ ਸੀ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕੀ ਬਰ ਸੇਤ ਸ
 ਰੂਪ ਸਬੈ ਧਰਿ ਛਾਈ। ੨੩੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਧ ਪੂਰ ਅ
 ਨੰਦ ਕੋ ਐ ਸੇ ਕੁਐ ਸੁਬਨਾਇ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਰਨਨ ਕਰ ਕੇ ਅਨੁ
 ਗਇਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ। ੨੩੫॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਦੁਖ ਅਤ ਹੈ ਮਿਲ ਰਾਟੁ ਸ
 ਭੈ ਨਿਜ ਜਾਇ ਕੇ ਸਾਹ ਕੇ ਤੀਰ ਪ੍ਰਕਾਰੇ। ਸੈਨ ਦਈ ਬਹੁ ਲਾਖ ਤਿਨੈ ਤ
 ਬ ਆਨ ਲਰੇ ਸੁਬ ਜਾਇ ਨ ਗਾਰੇ। ਜੀਤ ਭਈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਕੀ ਜਸੁ
 ਟਾਰ ਕਿਧੈ ਸਮ ਰਾਟੁ ਸੀ ਘਾਰੇ। ਗਾਫ ਲਗਿ ਜਨ ਪੰਨ ਗੁਰੂ ਜਿਹ ਸੀਤ
 ਨਿਵਾਜ ਸਸਤੁ ਬਿਦਾਰੇ। ੨੩੬॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਬਿਤ ਅਮਿਤੁ ਸੁਧਿਤ
 ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਕੋਨ ਸਕੈ ਕਬਿ ਚਿਤ ਗਨਾਈ। ਸਾਟੁਨ ਕੇ ਘਨ ਜੋ ਬਰਖ
 ਯੋ ਧਨ ਧਾਰ ਹਜਾਰ ਲਯੋ ਸਬ ਆਈ। ਦੀਨ ਕੇ ਜਨ ਰੂਪ ਭਯੋ ਸੁਰ
 ਬਾਂਟ ਤਦੇ ਖਗਿਰੀ ਸੁ ਰਹਾਈ। ਦਾਰਦ ਕੇ ਤਨ ਛੇਦ ਪਰੇ ਨਿਜ ਸੁਮਨ
 ਦੇਹ ਦਰੇ ਰਨ ਛਾਈ। ੨੩੭॥ ਵੀਦੁ ਨਾਦ ਮਿਦਿਗ ਅਨੁਪ ਮੰਨੀਤ
 ਬਜੈ ਜਿਹ ਕੇ ਦਰ ਬਾਰਾ ਘੋਬੀ। ਗ੍ਰਿਥ ਪੂਰਨ ਨ ਕੇ ਸੁਭੁ ਹੋਵਤ ਹੈ ਦਿਨ

ਰੈਨ ਉਚਾਰਾ ਬੀਰ ਅਮੀਰ ਸਰੀਰ ਸੁਪਾਟਨ ਰਾਜੀਤ ਹੈ ਅਗਨੈ ਤ ਅ
 ਪਾਰਾ ਭਾਟ ਕਲਾਟ ਤ ਦਾਇ ਗੁਨੀ ਧਨ ਪਾਟ ਤ ਹੈ ਮੁਖ ਸੋਭ ਨਿਸਾਰ
 ॥ ੨੩੮ ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਕਰੇ ਇਨ ਕੇ ਤੁਮਹੀ ਜਗਮੈ ਸਬ ਬਯੋਤ ਬਨ
 ਈ ਗਾਟਨ ਜੇ ਰਿਪ ਕੋਟ ਹਨੇ ਪੁਨ ਕੋਟ ਤੇਤੀ ਸਕੀ ਬੰਦ ਛੁਡਾਈ ॥ ਮੁ
 ਸੁਰੰਤੂਰ ਸੁਕੀ ਸਕਿ ਸੀ ਹਰਿ ਭੂ ਸੁਤ ਕੀ ਤਿਆ ਅੰਗ ਲਗਾਈ ॥ ਸੋ
 ਅਬ ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਭਯੋ ਆਰਿ ਚਰ ਕੈ ਜੀਤ ਕੀ ਬੰਬ ਬਜਾਈ ॥ ੨੩੯ ॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਤੁਰਕ ਰਾਜਾਨ ਪੈ ਕੋ ਜੀਤੈ ਰਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ
 ਇਨ ਦੇਵੇ ਭਜਾਇ ਕੈ ਪਲ ਮੈ ਮਾਰਿ ਖਪਾਇ ॥ ੨੪੦ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਤ ਸਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹੈ ਇਹ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਅਵ
 ਤਾਰੀ ॥ ਹਮਰੇ ਅਧਿਕ ਭਾਗ ਕਛੁ ਜਾਗੇ ॥ ਜੋ ਅਸ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ
 ਲਾਗੇ ॥ ੨੪੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਥਾ ਪਰਿਦਸ ਦੀ ਸੁਮਤਿ ਬਰਨੀ
 ਕਛੁ ਕਸੂਰੀ ਗਾ ਅਗਰ ਖਸਟ ਦਸਮੀ ਭੁਨੈ ਸੇ ਤੁਮ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥
 ੨੪੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਰੁਚੈ ਇਹ ਪਦੈ ਪਦਾਵੈ ॥ ਮਨ ਸਾ ਬਾਰ
 ਸਕਲ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਭਗਤ ਅਧਿਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋਈ ॥ ਦਾਰਦ
 ਦੁਖ ਰਹੈ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੨੪੩ ॥ ਅਚੁਤ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨ ਮੈ ਬਾਸਾ ॥ ਰਿਧ
 ਸਿਧ ਪੁਰਨ ਤਿਹ ਆਸਾ ॥ ਜਨ ਨੀ ਜਠਰ ਬਹੁ ਰਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਨ
 ਟਗਹ ਜੀਤ ਦਸਮ ਬਰ ਪਾਵੈ ॥ ੨੪੪ ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲ
 ਸ ਰਾਜਨ ਸਿਉ ਤੁਰਕਾਨ ਜੁਧ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਜੁਧ ਖਾਲਸੇ
 ਕੀ ਬਿਜੈ ਭਵੇਤ ਬਰਨਨੀ ਨਾਮ ਪੰਚ ਦਸ ਸੰਧ ॥ ਇਸ ਮਾਪ
 ਤੁਮ ਸਤ ਸੁਭ ਮਸਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ਅਫਜ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥
 ਯੋਜ ਬਹਾਰ ਗਯੋ ਤਿਨ ਕੇ ਦਲ ਭਗਲ ਲੋਕ ਤੁਹਾ ਸੁਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਾ

ਇਸੁ ਸਾਹ ਕੇ ਤੀਰ ਕਹਾਯੋ ਉਨ ਜੀਤ ਭਈ ਤੁਮਰੇ ਦਲ ਹਾਰੇ ਯੈ ਸੁਨ
 ਸਾਹ ਕਹਾਯੋ ਬਿਸਮੀ ਤਿਨ ਸਾਬ ਕਹਾਯੋ ਕਹੁ ਕੈਸ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਤੈ ਸੁਨ ਦੂ
 ਤਕਹੀ ਬਤੀਅੰ ਨਖ ਅੰ ਸਿਖ ਲੈ ਸਬ ਛੋਰ ਬਿਥਾਰੇ ॥੧॥ ॥
 ਦੁਤੇ ਬਾਹ ਸਾਹਿਬੋ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜਬ ਹਮਰੇ ਇਤ ਤੇ ਦਲ ਗ
 ਏ ॥ ਉਤ ਤੇ ਰਾਜਨ ਕੇ ਬਹੁ ਅਏ ॥ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਨ ਜੁੱਧ ਜਬ ਆਈ
 ॥ ਬਾਹਰ ਲਕੇ ਸੁਹੈ ਦਲੁ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਆਧੋ ਦਿਵਸ ਜੁੱਧ ਜਬ
 ਭਯੋ ॥ ਤੁਪਖਾਨ ਤਬ ਨਿਕਟ ਸੁ ਅਯੋ ॥ ਇਤ ਜਬ ਲਗੀ ਤੇ ਪਗਨ
 ਗਰਜਨਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕਰੇ ਬੀਰ ਨਿਜ ਬਰਜਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗਿਰ ਮੁਰਚਾ
 ਨ ਮੈ ਦੀਸ ਬਿਠਾਈ ॥ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਯੈ ਕਰੀ ਲਰਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਲਰੇ
 ਬੀਰ ਗਨ ਸਾਰੇ ॥ ਦੁਹ ਬੈਠੇ ਗਿਰ ਜੁੱਧ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਤਬ ਨ ਬਾਬ
 ਕੁਧਤ ਅਤਿ ਭਯੋ ॥ ਤੁਪਖਾਨ ਪ੍ਰਤਿ ਆਇਸ ਦਯੋ ॥ ਕਈ ਤੇ ਪਇਨ
 ਉਤੈ ਚਲਾਈ ॥ ਤਦ ਪਤਾਂ ਤੇ ਉਠ ਯੋ ਨਗਾਈ ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਨ ਬਾਬ ਗ
 ਜ ਕੇਤਰ ਆਯੋ ॥ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨ ਕਈ ਤੇ ਪ ਚਲਾਯੋ ॥ ਹਜਰਤ ਕਛੂ
 ਸਿਹਰ ਤਿਨ ਕਯੋ ॥ ਗੋਰਾ ਏ ਕਛੂ ਹਨ ਨਹੀ ਦਯੋ ॥ ੬ ॥ ਰਸਾ ਦਲ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਰ ਯੋ ਬੰਦੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਛੂ ਕੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਨਾਹ ਬਾਨਾ
 ॥ ਪਚੇ ਖਾਨ ਜੁਨਾ ॥ ੭ ॥ ਲਗੇ ਲੱਛ ਗੋਰਾ ॥ ਗਨੇ ਨਾਹ ਭੋਰਾ ॥ ਨਿਜ
 ਆਨ ਤੇ ਪਾ ॥ ਕਰ ਯੋ ਆਪ ਕੋ ਪਾ ॥ ੮ ॥ ਅਸੀ ਗੋਰ ਮਾਰੇ ॥ ਹਨੇ ਟੋਲ
 ਸਾਰੇ ॥ ਜਿਸੈ ਅੰਗ ਲਾਗਾਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਪ੍ਰਾਨ ਤੁਆਗਿਯੋ ॥ ੯ ॥ ਹਮੈ ਨੈ
 ਕ ਮਾਰੀ ॥ ਲਗੀ ਕੋਨ ਕਾਰੀ ॥ ਉਨੈ ਮੈਸ ਮਾਰੀ ॥ ਜਿਮੈ ਬਿਜ ਕਾਰੀ ॥
 ੧੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਚਾਰ ਪਹਰ ਯੈ ਕਰ ਸੁਲਰਾਈ ॥ ਰੋਰ ਕਰ ਯੋ ਬ
 ਹਰ ਹਮ ਜਾਈ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੋਰ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਿਤੈ ਜੁੱਧ

ਨਹੀ ਕਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਹਮ ਉਤਰੇ ਸਤ੍ਰੁ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ਟਹ ਬੈਠਿਯੋ ਗਿਰ
ਉਪਰ ਆਈ ॥ ਹਜਰਤ ਕਛੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿਹ ਕੀਨਾ ॥ ਅਦਭੁਤ ਭਏ ਸਰ
ਬੁਤ ਚੀਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤੀਨ ਬਾਨ ਤਿਨ ਅੰਸ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਸਟਾਕੇ ਸਹਮ ਉ
ਪਰ ਮਾਰੇ ॥ ਯੈ ਸਬ ਬੀਰ ਬਿਸਮ ਸਭੁ ਭਏ ॥ ਅਸ ਸਰਭੁਤ ਭਵਿ
ਖਨ ਹਏ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਲਾਂਬਿ ਚੌਰਖ ਪਰਾਇ ਪੈ ਕਾਨ ਪਖਿਬ
ਰਫੇ ਕਾ ॥ ਨਿਰਖ ਜਗਾਉ ਸੁਰਨ ਜੁਤ ਬਿਸਮ ਹੋਤੁ ਸਭੁ ਲੋਗਾ ॥ ੧੪ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸੇਦਿਨ ਬੀਤੇ ਭਯੋ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦਲ ਮੇਬਜੇ
ਨਗਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪਰਾਸਾਰ ਤਿਹ ਭਾਰੇ ॥ ਸਾਵਨ ਦੁਭੈ ਮੇਘ ਅਨੁ
ਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਰਜਨ ਬਿਤੀ ਤਬ ਭਯੋ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਰਜਨ ਆਨ ਇਤੈ ਸੁ
ਉਚਾਰਾ ॥ ਜਹਤੁ ਹਰੇ ਮੇਰਚਨ ਲਾਈ ॥ ਲੈਹੈ ਪ੍ਰਤ ਸੁਮਾਰਿ ਬਨਾ
ਈ ॥ ੧੬ ॥ ਤਬ ਪਠਨ ਤਵਨੈ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਰਹੈ ਮੇਰਚਨ
ਦੀਨੀ ॥ ਤੀਨ ਪਹਰ ਰਜਨੀ ਸਭੁ ਬਾਨਾ ॥ ਜਹਤੁ ਹਮਰੇ ਲਰੇ ਜੁਨਾ
॥ ੧੭ ॥ ਚਤੁਰਥ ਜਾਮ ਸੋਇ ਕਰ ਗਏ ॥ ਤਬ ਫੈ ਆਨ ਇਨੁ ਪਰ ਭਏ
॥ ਮਾਰ ਮੇਰਚ ਦਯੋ ਭਜਾਈ ॥ ਤੇਪ ਬੀਦੂ ਕਨ ਲਯੋ ਛਿਨਾਈ ॥ ੧੮
॥ ਇਤ ਜਬ ਬਾਰ ਮਸਾਲਨ ਧਾਏ ॥ ਤਬ ਫੈ ਗਫ ਮੈਜਾਇ ਸਮਾਏ ॥
ਬਨ ਬਾਬ ਦੁਖਿ ਅਤ ਅਤ ਭਯੋ ॥ ਨੈਨ ਚੁਰਾਤ ਨਿਪਾਨ ਬੁਲਯੋ ॥ ੧੯ ॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਹਜਰਤ ਕੇ ਪਕਰ ਯੈ ਬਚ ਕਹੇ ਨਬਾਬਾ ॥ ਮੈਅ
ਬਜਾਇ ਦਿਲੀ ਸਤ੍ਰੁ ਦੈਹੈ ਕੋਨ ਜਬਾਬਾ ॥ ੨੦ ॥ ਭੁਮ ਹਜਰਤ ਕੇ ਤੀਰ
ਤਬ ਭਾਖਾ ਬਾਇਹ ਭਾਇ ॥ ਤਹ ਫਟ ਜਕਛੁ ਹੈ ਨਹੀ ਫਕਤ ਗੁਰੂ ਓਹ
ਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਲਖੇ ਜੈ ਸੁਆਈ ॥ ਘਨੇ ਬੀ
ਰਭਾਈ ॥ ਪਰੇ ਦੇਇ ਸੱਤਾ ਕਰੀ ਸੈਨ ਕੱਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਬੈ ਰਾਵ ਕਾਝੇ ॥

ਟੁੱਟੇਯੋ ਬਬਾੜੇ। ਖਤ ਨਾਹ ਮਾਰੀ। ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਸਾਰੀ। ੨੩॥ ਸੁਮੰਤੀ ਪ
 ਠਾਈ। ਤੁਸਾ ਕੁਜਤਾਈ। ਤੁਮੈ ਨਾਹਿ ਮਾਨੀ। ਸੁਚੇਤੀ ਨਠਾਨੀ। ੨੪॥
 ਗਏ ਸੋਤ ਮਾਰੀ। ਕਹਾ ਜੁਨ ਭਾਰੀ। ਚਿਤੁ ਸੋ ਨ ਕੀਜੈ। ਕਰੀ ਬੋਲ
 ਲੀਜੈ। ੨੫॥ ਲਰਾਈ ਸੁਪਾਈ। ਦਯੋਗੈ ਫੁਕਾਈ। ਦਰੋਜੈ ਫੁਕਾਯੇ
 ॥ ਬਡੇ ਜੋਰ ਪਾਯੇ। ੨੬॥ ਉਨੈ ਜੁਧ ਕੀਨਾ। ਅਗੈ ਹੋ ਨ ਚੀਨਾ। ਪਰੀ
 ਅਧ ਮੱਧਾ। ਭੁਈ ਸੈਨ ਬੱਧਾ। ੨੭॥ ਇਕੈ ਚਿਹਾਈ। ਦੁਤੈ ਸਿੰਘ
 ਸਾਈ। ਕਰਯੇ ਐਸ ਜੁਧਾ। ਕਥੈ ਕੋਨ ਬੁਧਾ। ੨੮॥ ਜਸੰਟਾਲ ਰਾ
 ਈ। ਜੁਝੈ ਤੋਨ ਜਾਈ। ਨਿਜੀ ਕੁੰਭ ਰੱਛਾ। ਕਰਯੋ ਪੁਰ ਪਛਾ। ੨੯॥ ਸੁਸੀ
 ਨਿਦ ਸੁਬਾ। ਮਿਤਿ ਧਾਰ ਭੂਬਾ। ਪਨੇ ਅੰਰ ਮਾਰੇ। ਗਨੈ ਕੋਨ ਸਾਰੇ। ੩੦॥
 ਗਜੇ ਬਾਜ ਪੱਤੀ। ਪਰੇ ਐਸ ਗੱਤੀ। ਅਸੀ ਕੀਨ ਹਾਈ। ਜਿਮੰ ਕਾਲ
 ਪਾਤੀ। ੩੧॥ ਜਿਸੀ ਚਿਹਾਈ। ਦਲਿ ਹੋਤੁ ਆਈ। ਇਮੰ ਹਾਲ ਦੇਖੀ
 ॥ ਰਹੀ ਨਾਹਿ ਸੇਖੀ। ੩੨॥ ਤਬੈ ਬਜ ਖਾਨਾ। ਫਿਰਿ ਮੋਤੋਨ ਬਾਨਾ। ਤੁਰੇ
 ਕੁਚ ਫਾਈ। ਲਹੈ ਰੀਸਿ ਪਾਈ। ੩੩॥ ਭੁਜੇ ਸਾਰ ਰਾਜੇ। ਪਰੀ ਜਾ ਬਿ
 ਰਾਜੇ। ਹਮੁ ਲੋਗ ਜੇਈ। ਇਤੈ ਆਇ ਸੇਈ। ੩੪॥ ਅਸੀ ਜੁਧ ਹੋ
 ਆ। ਜਿਮੰ ਮੈ ਸੁਗੋਆ। ਸੁਨੇ ਸਾਹ ਬਾਨੀ। ਸੁ ਸਾਰੀ ਬਖਾਨੀ। ੩੫॥
 ॥ ਨਹੀ ਸੁਠ ਰਾਈ। ਜਸੀ ਜੋਗ ਗਾਈ। ਤਿਸੈ ਕਾਉ ਪਾਈ। ਕਰੇ ਚੀਤ
 ਲਾਈ। ੩੬॥ ਛੁਟਾ ਪੈ ਨ ਜਾਨੈ। ਕਰੈ ਗਾਨਿ ਦਾਨੈ। ਸਫਾ ਏਜੁ ਸਾਰੀ।
 ਉਠੀ ਮੈ ਨਿਹਾਰੀ। ੩੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਆਪ ਜਹਾਨ ਮੈ ਕੀ
 ਨੇਰਾ ਜਨਿ ਸੀਗਾ। ਸਬ ਲਗਾ ਸਾਬ ਸੁਤ ਫਨ ਕੇ ਬਨ ਯੋਨ। ਤੁਮਰੇ ਜੀਗ
 ॥ ੩੮॥ ਚੰਪਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਜਿਤ ਕਾਇਹ ਬਾਨੈ। ਬਾਇ ਸਾਹ ਕ
 ਰੋਤੇ ਹਿ ਬਖਾਨੈ। ਤਾਕੀ ਉਪਮਾ ਅਧਿਕ ਸੁਠਾਨੈ। ਸਾਰੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹ

ਕਰਮਾਨੈ॥ ੩੯॥ ਇਹ ਬਿਧ ਲਰਤੁ ਆਨਿ ਮਾਧਿ ਜੀਗਾ॥ ਤਨ ਕਚਿੰਤ
 ਨਹੀ ਕਰੈ ਸੁਮੰਗਾ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਦੈ ਜਾਤਿ॥ ਥਾਨੈ॥ ਜਟਨ ਜਾਇ ਨਿਜ
 ਚਰਨ ਧਰਾਨੈ॥ ੪੦॥ ਜੈ ਹਜਰਤ ਚਾਹਤ ਪਤ ਸਾਹੀ॥ ਤਉ ਤੁਮ ਯਾਕੇ
 ਕਰਉ ਉਪਾਈ॥ ਜਸ ਹਮ ਨਿਰਖੀ ਤੈ ਸਉ ਚਾਰੀ॥ ਆਗੈ ਤੁਮ ਨਿਜ
 ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੪੧॥ ਯੈ ਤਿਨ ਲੋਗਨ ਚਗਲ ਅਪਾਰਾ॥ ਉਸਤਤ
 ਚੁਗਲੀ ਕਰੀ ਹਜਾਰਾ॥ ਜੀਗ ਭੇਦ ਅੰਸੈ ਇਤ ਭਯੋ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਜਾ
 ਹਰ ਕਰਦਯੋ॥ ੪੨॥ ਜੇਰਠ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਇਹ ਭਾਇ ਅ
 ਧਿਕ ਦੁਖੀ ਹਜਰਤ ਭਯੋ॥ ਲੋਗਨ ਦੂਰ ਹਟਾਇ ਮੰਤ੍ਰਨ ਸੇ ਬੁਝਤ ਪੁ
 ਗਟਾ॥ ੪੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਬਿਠੈ ਲੈ ਇਕਾਤੰ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸੁਜਾਈ॥ ਸਭੈ ਬਾਤ ਜੀਕੀ ਉਨੈ ਯੈ ਜਤਾਈ॥ ਕਹੈ ਕੌਨ ਭਾਤਿ ਅਬੈ ਮੰ
 ਤ੍ਰਕੀ ਜੈ॥ ਮਝੈ ਨਾਜ ਪਾਨੀ ਹਰਾਮ ਲਹੀ ਜੈ॥ ੪੪॥ ਕਰੈ ਨੇਕ ਬਾਤਿ ਉ
 ਨੈ ਕੁ ਸੁਮਾਰੈ॥ ਇਤੈ ਉਤ ਬੋਲੀ ਦਗਾ ਜੁਧ ਧਾਰੈ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਤਾਕੇ ਕਹੀ
 ਬਾਤ ਮੰਤ੍ਰੀ॥ ਸੁਨੈ ਸਾਹਿ ਭਾਖੈ ਕਥਾ ਜੈ ਇਕੰਤੀ॥ ੪੫॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਯੋ ਬਾਰ
 ਸਾਹ ਸੇ ॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕਹੀ ਸਾਹਿ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ਜੇਹ
 ਮ ਭਾਖਤ ਸੇ ਬਿਧ ਕੀਜੈ॥ ਤੁਮ ਭਾਕੇ ਲਘੁ ਕਰ ਜਿਨ ਜਾਨਹਾ॥ ਪੁਰਨ
 ਪੁਰਖ ਖੜਗ ਧਰਮਾਨਹਾ॥ ੪੬॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਾਰਿ ਹਟਹੁ ਆਈ
 ॥ ਪੁਰਦਰਗਾ ਹਜਟਨ ਕੀ ਸਾਹੀ॥ ਤਾਂਕੀ ਗੰਦੀ ਪਰਤੁ ਮਜਾਨੈ॥ ਸੇ
 ਈ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਹਿਚਾਨੈ॥ ੪੭॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਕਲਪ ਜਨ ਤਰਾ॥ ਸ
 ਬ ਬਰਸਾਈ ਜਾਤੇ ਧਰਾ॥ ਪਾਰਸ ਜਿਮੈ ਜਿਨ ਕੇ ਛਹ ਗਯੋ॥ ਕਿਚਨ
 ਕਰਤ ਮਨੁ ਰਹੁ ਭਯੋ॥ ੪੮॥ ਤਾਕੇ ਨਤ ਯਾਕੇ ਕਹੈ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਆ
 ਲੈ ਕਰ ਲਹੈ॥ ਰਾਜ ਜੇਗ ਜਿਹ ਸਦਨ ਭਾਨਿ ਜੈ॥ ਕੇ ਉਪਮਾ ਪਟਤਰ

ਇਨ ਦਿਜੈ ॥੪੮॥ ਦੀ ਪਕ ਦੀ ਪ ਮਹੀ ਪ ਸਿਰੇ ਮਣਿ ਸਾਗਰ ਸੀਹ
 ਗਇੰਦ ਬਰੇ ਗਣਿ ਧੀਲ ਕੰਧ ਧਰਿ ਧੀਰ ਧਰਾ ਸਮਾ ਭਟਕੁ ਖਣ
 ਪੁਖਣ ਸੋਹਤੁ ਤਮਾ ॥੪੯॥ ਜੇ ਗੁਰ ਪੀਰ ਜਗਤੁ ਇਹ ਮਾਹੀ ਸਰਬ ਅ
 ਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਾਹੀ ਨਾਨਕ ਮਾਧਿ ਖੁਦਾਇ ਸੋ ਜਾਣੁ ਰਤੀ ਨ ਅੰ
 ਤਰ ਦੁਤੈ ਪਛਾਣੁ ॥੫੦॥ ਆਲ ਮਕੁਲ ਤਾਰਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰੁ ਗਰੀਬ ਨਿਦਾਜਾ ਹਿੰਦਨ ਅੰ ਤੁਰ ਕਨ ਕੇ ਸਾਂਝਾ ਸਮਝ ਲੇਹਤ
 ਕਉ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥੫੧॥ ਜੇ ਜੇ ਮਿਲੇ ਤਿਸੀ ਕਹੁ ਜਾਈ ਤਾਰੀ ਮਨ ਸ
 ਪੁਰ ਕਰਾਈ ॥੫੨॥ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸੁਭ ਯੋਗ ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਰਜਨ
 ਪਨ ਠਯੋ ॥੫੩॥ ਤਾਸ ਜੁ ਪੈਤ ਯਾਹਿ ਭੁਟੀ ਜੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਮ
 ਜਿਹ ਲੀਜੈ ॥੫੪॥ ਤੁਮ ਤਕੋ ਇਹ ਠਟਰ ਬੁਲਾਵਹੁ ਨਾਤਰ ਚਲ ਆਪਨ
 ਤੁਹ ਜਾਵਹੁ ॥੫੫॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਅਧਿਕ ਜੇ ਆਹੀ ਨਿਪ ਚਲ ਜਾ
 ਹਿ ਆਪ ਤਿਨ ਪਾਹੀ ਬਾਬਰ ਮੀਰ ਆਪ ਜਿ ਮਗਯੋ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਓ
 ਅਭੈ ਪਦੁ ਲਹਿਯੋ ॥੫੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਾਗਤ ਕਰ ਲੇਹਗੇ
 ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਗੇ ਨਿਤੁ ਨਾਤਰ ਫਹੈ ਸੁਕੀ ਜੀਯੇ ਜੇ ਅਵੈ ਮਨ ਚਿੰਤਾ ॥੫੭॥
 ॥ ਹਜਰਤ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਯੈ ਲਖੇ ਸਹੀ ਆਪ ਮਨ ਮਾਧਿ ਜੇ ਜੇ ਚਰਿਤੁ ਸੁਤ
 ਵਨ ਕੇ ਸੁਨੇ ਮਾਧਿ ਇਹ ਜੁਧਾ ॥੫੮॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕਿਤਕ ਲੱਛ ਸੈ
 ਨ ਚਦੁ ਗਈ ॥ ਪੇਸਨ ਗਯੇ ਫੇਰ ਫਿਰ ਅਈ ॥ ਕਰਾਮਾਤੁ ਕਿਧੈ ਹੈਵ
 ਹਿਨਾਹੀ ॥ ਅਲਪ ਬੀਰ ਲੈ ਲਹਿਯੋ ਤਹਾਹੀ ॥੫੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਅੰਰ ਚਰਿਤੁ ਸੁਤ ਵਨ ਕੇ ਜਿਤੇ ਸੁਨੇ ਇਹ ਮਾਹੀ ਅਦਭੁਤ ਕਥਾ ਸੁ
 ਤ ਵਨ ਕੀ ਕਸ ਕਉ ਸਕੈ ਦੁਗਾਇ ॥੬੦॥ ਪੁਨ ਦੇਵੀ ਯਾਹਿ ਜਗਤ ਮੈ
 ਕਹੁ ਕਾਕੇ ਅਸ ਦੀਨਾ ਸੇ ਇਨ ਲਾਇਯੋ ਗੀਤਾਇ ਕਰ ਭਾਖਤ ਲੇਗ ਪੁ

ਬੀਨਾ ॥ ੬੦ ॥ ਮਨ ਮਲੇਛ ਕੁਧਤ ਭਯੋ ਅਧਿਕ ਕਰਮੋ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਪੁ ਨ
ਸੁਬੈ ਇਤ ਪਠਨ ਕੇ ਕਹੈ ਬਚਨ ਤਜ ਗੋਪਾ ॥ ੬੧ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ
॥ ਘਨੇ ਕੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਯਹੈ ਲੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਦਿਜੈ ਸਾਬ ਸੈਨਾ ॥ ਪਠੋ ਪੁ
ਤ ਅੰਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ਲਗੈ ਕੈ ਤੁਯਾਰੀ ॥ ਗਜ ਬਾਜ ਪਾਰੀ ॥ ਧਨ ਬਿੱਤ
ਖੰਡੇ ॥ ਸੁਭੰਦੀ ਸੁਬੰਡੇ ॥ ੬੩ ॥ ਅਸੰ ਕੈ ਤੁਯਾਰੀ ॥ ਦਈ ਸੋਜ ਸਾਰੀ
॥ ਜਿਤੇ ਮੱਤ ਧੀਰਾ ॥ ਰਵੈ ਸਾਹਤੀਰਾ ॥ ੬੪ ॥ ਰਿਤਿ ਮੇਘ ਆਈ ॥ ਲ
ਹੈ ਲੋ ਬਿਤਾਈ ॥ ਬ੍ਰਸਤਿ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ਸੁਤਿ ਕੋ ਪਠਾਵੈ ॥ ੬੫ ॥ ਦਿਸੈ ਹੋ
ਪਹਾਰੀ ॥ ਨਦੀ ਨਵ ਭਾਰੀ ॥ ਸਿਤਾ ਬੀਨ ਕੀ ਜੈ ॥ ਸਮਾ ਦੇਖ ਲੀਜੈ ॥
੬੬ ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਦੇਖੀ ਹਟਾਯੋ ॥ ਕੁੜੈ ਚੀਤ ਭਾਰੀ ॥ ਮਲੇਛ
ਬਰਾਰੀ ॥ ੬੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਿਤ ਕਰਿਨਾ ਸੁਬਿਚਾਰ ਕਰ ਪੁਨ
ਉਚਰੇ ਤਿਨ ਬੈਨਾ ॥ ਚਤੁਰ ਮਾਸ ਬੀਤਾਇ ਕੈ ਪਠਹੈ ਤਹੀ ਸੁਸੈਨਾ ॥
੬੮ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਨਿਜ ਤਖਤ ਪਰ ਬੈਠਹੈ ॥ ਬਦ ਸਾਹ ॥ ਭਾਂਡ ਆਨ
ਪਾਪ ਤਿਭਏ ਤਬੈ ਤਟਨ ਕੇ ਪਾਹ ॥ ੬੯ ॥ ਤਿਨ ਹਜਰਤ ਸੇਇ ਮਕਹੀ
ਕਛੁ ਕਛੁ ਕਰਿ ਸਾਂਗਾ ॥ ਆਨ ਦਿਖਾਵੈ ਤੁਰਤ ਹੀ ਜੈ ਨਿਜ ਹੋਸੀ ਆਗ
॥ ੭੦ ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਬ ਸਾਹ ਉਨੈ ਇਮਗਾਇ
ਯੋ ਕਰੇ ਖਾਲ ਸੇ ਸਾਂਗ ॥ ਜੁਗੁਰੂ ਬਨਾਇਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਿਹ ਸਾ
ਹ ਅੰਸ ਬਿਧ ਨਿਯੋ ॥ ਹੋ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸੇ ਰੂਪ ਕਛੁ ਕਰ ਆਨਿਯੋ ॥
੭੧ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਦਸ ਪਾਂਚ ਕਇਕ ਜਾਵਹੁ ਭਏ ॥ ਦੂਜੀ ਦਿਸਾ ਤਿ
ਤਕ ਹੁ ਅੰਦਏ ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਪਰ ਕਮਰ ਛਕਾਈ ॥ ਕਛੁ ਕ੍ਰਿਪਨ
ਸਬੈ ਸੁਬਨਾਈ ॥ ੭੨ ॥ ਰੂਖਨ ਆਯੁਧ ਚੀਰ ਸਜਾਈ ॥ ਜਿਯੋ ਹੀ ਤ
ਯੋਟਹ ਬਰਨ ਬਨਾਈ ॥ ਦੇਵਿ ਸਕੂਚ ਕਰਤ ਚਲ ਆਏ ॥ ਓਹੁ

ਦਿਸਤੇ ਇਕ ਇਹ ਦਿਸ ਪਾਏ ॥ ੭੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਮਿਲੇ ਆ
 ਨ ਬੀਰਾ ॥ ਕਿਸੁ ਗਾਉਤੀ ਗਾ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਉ ॥ ਮਿਲੇ ਅੰਕ ਸੇਉ ॥ ੭੪ ॥
 ਗਏ ਪਾਇ ਪਾਈ ॥ ਦੁਤੈ ਤੀਰ ਜਾਈ ॥ ਪੁਛੈ ਖੇਮ ਨਾਨਾ ॥ ਸੁਖੀ ਪੈ ਬ
 ਖਾਨਾ ॥ ੭੫ ॥ ਬਿਰੈ ਤੈਨ ਜਾਈ ॥ ਦਯੇ ਰੋਲਾਈ ॥ ਕਰੇ ਭੋਜ ਖਾਨ
 ॥ ਅਚੇ ਏਕ ਥਾਨਾ ॥ ੭੬ ॥ ਗੁਨ ਨਾਥ ਗਾਈ ॥ ਨਿਸੈ ਲੈ ਬਿਤਾਈ
 ॥ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਤ ਕਾਲਾ ॥ ਚਢੇ ਦੋਸ ਪਾਲਾ ॥ ੭੭ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥
 ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸੁਚੇਤ ਭਏ ਸੁਸਬੈ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਬੈ
 ॥ ਕਰੇ ਭੋਜਨ ਏਕ ਹਜਾਇ ਲਯੋ ॥ ਓਹੁ ਕੇ ਮੁਖ ਮੈ ਉਨਹੁ ਸੁਦਯੋ ॥
 ੭੮ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਚਢੇ ਕੈ ਤਾਰੀ ॥ ਦਿਸੈ ਦੇਇ ਭਾਰੀ ॥
 ਪਰੈ ਪਾਇ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੈ ਯੋਕ ਰਾਹੀ ॥ ੭੯ ॥ ਜਹਾ ਹੇਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਚ
 ਲੈ ਤੈਨ ਥਾਨਾ ॥ ਚਲੈ ਪੇਂਡ ਜਾਈ ॥ ਡੰਡੈ ਤੋਕ ਰਾਹੀ ॥ ੮੦ ॥ ਫਤੇ ਲੈ
 ਬਲਾਟੈ ॥ ਤਰੈ ਸੀਸ ਨਿਆਟੈ ॥ ਜਿਮੀ ਹਾਥ ਲਾਈ ॥ ਦਿਖੈ ਪਾਛੁ ਪਾ
 ਈ ॥ ੮੧ ॥ ਜਬੈ ਲਗਦੇਉ ॥ ਪਰੈ ਦੇਖ ਓਉ ॥ ਰਹੇ ਠਾਂਢੁ ਹੇਰੀ ॥ ਚ
 ਲੈ ਆਗ ਫੇਰੀ ॥ ੮੨ ॥ ਲਖੈ ਹਿ ਅੰਸ ਸਾਹਾ ॥ ਬਿਸਮ ਮੰਨਾ ਹਾ ॥ ਰਹੈ
 ਯੋਸੁ ਬੈਨਾ ॥ ਸੁਨੈ ਲੋਗ ਸੈਨਾ ॥ ੮੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਤਨੇ ਇ
 ਨਮੈ ਰੈ ਇਤ ਫਾਕਾ ॥ ਕਰੈ ਖੁਦਾਈ ਦੂਰ ਸੁਸਾਕਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਯੋਇਤ
 ਫਾਕ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਅਲਹੁ ਖੁਦਾਈ ਸਾਹ ਉਚਾਰੀ ॥ ੮੪ ॥ ਏਕ ਗਰੋਹ
 ਬਡੇ ਇਤ ਫਾਕਾ ॥ ਜੋ ਰਾਹੈ ਲੂਟੈ ਗੜ ਲਾਖਾ ॥ ਯੋਇਨ ਕੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਹਾ
 ਰੀ ॥ ਬਿਸਮੈ ਭਯੋ ਸਾਹ ਜੀਅ ਭਾਰੀ ॥ ੮੫ ॥ ਸੁਨ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਕਾਟਤ ਜੇ ਅਦਭੁਤ ਬਰਸਾਤਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਸਤ ਅਨੰ
 ਦ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾਕੇ ਗੁਨ ਬਰਨੈ ਕਤੁ ਜਾਹੀ ॥ ੮੬ ॥ ਚੌਪਈ ਦਿਸ ਬਾਗਤ

ਨਾਗ ਨਵੀਨੋ ਖਾਈ ਦਿਪਤ ਰੰਗ ਰਸ ਭੀਨੋ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਭੂਮ ਸੁ
 ਖਦਾਈ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਸਤੁ ਗਾਮ ਨਿਆਈ ॥ ੮੭ ॥ ਗਿਰਦੈ ਦਿਪਤ
 ਪੰਬ ਜਿਹ ਭਾਰੀ ਮਨੋ ਕਿਲੇ ਜਗਦੀਸ ਸੁਧਾਰੀ ਬਗਰ ਬਜਾਰ
 ਨਵੀਨ ਸੁਹਾਏ ਸਾਚ ਅਟਲ ਜਿਹ ਨਾਥ ਚਲਾਏ ॥ ੮੮ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਾਕੰਚਨ ਮਘ ਗੁਰ ਪਾਮ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸੁਧ ਮਨੋ ਚੁਨੀਆਂ ਜਿਹ ਲਾ
 ਈ ਗਿਰ ਮਨੋ ਮੁਕਤਾ ਲਿਖ ਚਿਤ ਹਰ ਚਾਰ ਬਿਤਾਨ ਦਿਪੈ ਸੁਖਦਾਈ
 ਥੰਭ ਕਿਧੈ ਸੁਲਗੇ ਜਿਹ ਸੁੰਦਰ ਦੇਖ ਗੁਨੀ ਮਨ ਮੋਦ ਬਦਾਈ ਆਨ
 ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਕੋਨ ਗਨੈ ਜਿਹ ਪੇਖ ਰਿਸੈ ਮਨ ਮੈ ਸੁਰਗਾਈ ॥ ੮੯ ॥ ਦੇਸ
 ਕਿਧੈ ਯਹ ਮਧ ਕਲੂਰਹ ਆਨ ਦਯਾ ਨਿਧ ਕੋਤ ਕਲਾਏ ਦੇਸ ਨ ਦੇ
 ਸਕੋ ਨਾਰਿ ਗੁਨੀ ਨਰ ਆਨ ਪੁਰੀ ਇਹ ਮਧ ਸੁਹਾਏ ਕੋਤ ਕੋਟ ਕ
 ਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਪਾਰਨ ਪਾਏ ਜੋ ਪਿਖਵੈ ਨਰ ਗੀਤ ਰਹੈ
 ਚਿਤ ਬਿਤ ਸਭੈ ਤਿਨ ਹੂ ਸੁਭੁ ਲਾਏ ॥ ੯੦ ॥ ਤਿਸ ਪਿਆਨ ਸੁਦਾਦਰ ਮੈ
 ਬਕ ਮੋਰ ਨਹੂੰ ਘਨ ਘੋਰ ਲਗਾਈ ਬੋਲ ਰਹੈ ਚਤੁਰ ਦਿਸ ਚਾਕਿ ਕ
 ਬਿਜ ਘਨੇ ਉਤ ਘੋਖ ਸੁਨਾਈ ਗਨੀਲ ਘਟ ਨਭ ਨੀਰ ਭਰੀ ਤਿਨ ਮੈ
 ਮਘ ਘਟ ਧਨ ਯੋਛੁ ਬਿਪਾਈ ਸਮਾ ਮਘ ਨੈ ਜਨ ਮਧ ਤਨੈ ਯਹ ਪੀਤ
 ਦੁਕੁਲ ਦਿਪੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੯੧ ॥ ਮੂਸਲ ਪਾਰ ਸੁਨੀਰ ਪਰੈ ਨਭ ਹੈ
 ਅੰਦੁਨੀ ਸਗਰੀ ਜਲ ਛਾਈ ਕੇਤ ਕੀ ਕੰਜ ਕਦੈ ਬਪੁਟੁ ਲਤ ਨੀਰ
 ਭਰੀ ਸਰਤ ਚਲ ਆਈ ਗਗਨ ਮਲਾਰ ਅਲਾਪਤ ਹੈ ਨਰ ਨਾਰ
 ਸੁਨੈ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ਯਾ ਬਿਧ ਸੈ ਬਰਸਾਤ ਸੁਕਾਟਤ ਦੀਨ ਦ
 ਯਾਲ ਪੂਰੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੯੨ ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਅਮਲ ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਕ
 ਸਸਸੀ ਨਿਸਜ ਨਿਯੋ ਮੁਦਿਤ ਕਮਲ ਕੁਲ ਸਰਦ ਰਿਤਿ ਸੁਬਖਾ

ਨੀਮੈ ਪਖੀ ਪਿਤਰ ਪਾਨ ਸਦਾ ਨਿਪੋਹੇ ਹੁਗੇ ਹੋ ਯਾ ਬਿਧ ਸਰਦ
 ਨਿਹਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਸੋਹਗੇ ॥ ੯੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸਾਟਨ ਭਾਦਵੇ ਮੈ
 ਸੁਬਿਤਾ ਯੋਗ ਮਾਸ ਅਸੰਜ ਅਰਧ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਪਿਤਰ ਪਛੁ ਜਬ
 ਸਰਬ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਹੀ ਚਰਿਤ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ੯੪ ॥ ਇਕ
 ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਉਚਾਰੋ ॥ ਮਾਰਿਟਾਰਿ ਯਨ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੋ ॥ ਦਸਮੀ
 ਬਿਜੈ ਨਿਕਟ ਜਬ ਆਈ ॥ ਕਰ ਹੈ ਪੁਜਾ ਖੜਗ ਬਨਾਈ ॥ ੯੫ ॥ ਯੋ
 ਸੁਨ ਚਲੇ ਬੀਰ ਬਰਧਾਈ ॥ ਤੁਤ ਛੁੰਨ ਆਨਿ ਓਤਿ ਨੈ ਬਲਾਈ ॥ ਸਿਲ
 ਖਾਨ ਕੋ ਛੋਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਭਾਕੇ ਦੀਨੇ ਸਰਬ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੯੬ ॥ ਜੋ ਜੋ ਆਯੁ
 ਧਖਾਸ ਖਜਾਨੈ ॥ ਅਸਨਹਿ ਸੁਮਤਿ ਨਾਮ ਗਨਿ ਠਨੇ ॥ ਤੇ ਪਤੁ ਪਕਜੈ
 ਬਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਖੜਗ ਸਾਂਗ ਸਰ ਸੈਫ ਹਜਾਰਾ ॥ ੯੭ ॥ ਸੈਫ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨ ਖੜਗ ਖਗ ਖੰਡੇ ॥ ਮਿਸਰੀ ਉਨ ਤੇਗ ਪ੍ਰਚੰਡੇ ॥ ਧੋਪ ਦੁਧਾਰ ਅਸ
 ਸਮ ਸੇਰਾ ॥ ਦੇ ਗੁਜਰਾਤ ਸੋਰੇ ਹੋਰਾ ॥ ੯੮ ॥ ਹਲਬ ਜਨ ਬ ਮਗਰ
 ਬਜੇਇ ॥ ਤੇਗਾ ਨੀਮ ਸੀਖ ਚਾ ਸੋਇ ॥ ਇਤੁ ਆਇਕ ਜੈ ਹੈ ਤਰਦ
 ਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਸਰਬ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੯੯ ॥ ਬਾਨ ਨਗਾਂਚ ਬਿਸਖ ਸਰ
 ਤੀਰਾ ॥ ਖੇਚਰ ਖਪਰੇ ਲੇਸ ਗਹੀਰਾ ॥ ਤੁਕ ਬਿਦਾ ਮਚੇ ਧਨ ਜੁ ਖਤੰਗ
 ॥ ਫੇਕੀ ਫਲ ਧਰ ਪੜੀ ਅੰਗਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਰਦ ਕਟਾਰੀ ਨੀਮ ਭਮਾਚੇ ॥
 ਜੋ ਲੈ ਬਰਨੇ ਇਤੁ ਕਹ ਬਾਚੇ ॥ ਤਉ ਹੋਵੈ ਬਡ ਕਥਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭਿੰਨ
 ਭਿੰਨ ਕਹੀਨ ਆਰਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਇਤੁ ਆਇਕ ਸਰ ਚਕ੍ਰ ਨਵੀਨੇ ॥ ਲੇਤਿਨ
 ਕੋ ਮਾਂਜਨ ਕਹ ਦੀਨੇ ॥ ਸਭ ਮਾਂਜਨ ਵਹ ਲਗੇ ਬਨਾਈ ॥ ਉਪਰ ਆ
 ਯੁਧ ਪਾਵਟਿਕਾਈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਜਬ ਯੋ ਸੁਬਿਤਾ ਯੋ ॥ ਤਬ
 ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਬਾਹਰ ਆਯੋ ॥ ਠਾਢ ਭਯੋ ਉਨ ਕੈ ਚਲਿ ਆਗੇ ॥ ਭਾਕੇ ਨਿ

ਰਖ ਕਹਨ ਯੋ ਲਾਗੇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਅਸ ਕਾਰਜ ਕਰੀ ਮੈ ਨਹੀ ਆਰੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਜਗ ਮਾਤ ਲੇਹੁ ਸਿਰ ਧਾਰੇ ॥ ਕੁਲ ਨ ਯਾ ਪਰ ਪਾਟ ਧਰੀ ਜੈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ
 ਯਾ ਕੀ ਪੂਜ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਹੈ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ ਧੁਜ ਕੇ ਪਾਨੀ ॥ ਜਿਤ ਕਹ
 ਬਾਰ ਜਗਤ ਬਿਧਿ ਨਾਨੀ ॥ ਯੋ ਬਚ ਬੋਲਤ ਆਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਕੀਨਰ
 ਰਿਤ ਅਧਿਕ ਉਤ ਜਾਏ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਰਤ ਸਚੇਤ ॥ ਨਿਜ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ਬੈ
 ਠੇ ਆਨ ਦਿਟਾਨ ਸੁਖਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ ਯੋ ਸੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਿਰ
 ਖੋਤ ਕੇ ਜਾਇ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਮਾਂ ਜਤ ਕੋ ਵਹ ਬੈਠ ਹਥੀ ਆਗਾ ॥ ਵ
 ਸੀ ਸਿੱਖ ਮਾਰ ਵਰ ਸਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ॥ ਤਤ ਛਿ
 ਨ ਚਲੇ ਬੀਰ ਬਰਭਾਰੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਕਹਾ ਜਾਇ ਵਹ ਅ
 ਗੈ ਚਾਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਬੈਠੇ ਧਾਰਿ ਨ ਮੈਲ ਉਤਾਰੀ ॥ ਤਿ
 ਨ ਪੁਛੇ ਉਨ ਸਾਬਜੁ ਬਚਨ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥ ਹੋ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਸਿਰ ਰਾਖੀ ਤੇ
 ਗ ਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਉਨ ਆਗੈ ਸੁਨ ਯਾ ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿ
 ਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਹਮੈ ਬਚ ਠਾਨਿ ਯੋ ॥ ਯਾ ਕੋ ਸਿਰ ਪਰ ਧਾ
 ਰਨ ਚਰਨ ਲਗਾਇ ਯੋ ॥ ਹੋਇ ਹੈ ਖੜਗ ਧੁਜ ਪਾਨ ਨ ਬਚਨ ਭੁਲਾ
 ਇਯੋ ॥ ੧੦੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਖਤਾ ਨਹੀ ਕਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ
 ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸਿਰ ਧਰੀ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸੇਵਕ ਗਣ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰ
 ਨ ਕੇ ਤੀਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਨਖ ਸਿੱਖ ਉਨੈ ਭੇਦ ਦੇ ਸਾਰਾ ॥ ਅੰਬੁਜ
 ਜਾ ਪਗ ਤੀਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਿਹਸ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰਖਨ ਉਨ ਆਏ ॥ ਆਗੈ
 ਯੋ ਹੀ ਆਨ ਲਖਏ ॥ ੧੧੧ ॥ ਛੋਟਾ ਬਡੇ ਜਿਤ ਕ ਵਹ ਜਾਨਹਾ ॥ ਨਿਜ
 ਸਿਰ ਧਾਰੇ ਦਿਖਤ ਪਛਾਨਹਾ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਛ ਧਾਰੀ ॥
 ਸਬ ਬੀਰਨ ਨਿਜ ਸੁਨਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੧੨ ॥ ਭੁਮਹੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ ਧੁਜ ਕੇ

ਦਾਸਾ। ਤੁਮ ਕੋ ਖਤਾ ਬਖਸ਼ ਗੁਨ ਤਾਸਾ। ਤੁਮ ਜੇ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਇਹ ਕੈ
 ਹੋ। ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਿੱਖੀ ਫਲੁ ਪੈ ਹੋ। ੧੧੩। ਤਿਨ ਮੇਰਾ ਮਸਿੰਘ ਮ
 ਤਿਸਾਰਾ। ਟਾਸੀ ਦੇਸ ਮਾਰ ਵੜ ਪਿਆਰਾ। ਤੋ ਕੋ ਬਖਸ਼ੇ ਦੀਨ ਦ
 ਆਲਾ। ਹੈ ਇਹ ਰੇਸ ਨ ਕਥਾ ਵਿਸਾਲਾ। ੧੧੪। ਪੁਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ
 ਤੁਹੀ ਸਿਧਾਨਾ। ਜਹਾ ਬਿਰਾਜਿਤ ਖਾਨ ਦਿਟਾਨਾ। ਵਿਬ ਸਰੂਪ ਸੁਸ
 ਦਨ ਬਿਰਾਜੈ। ਕਰਮ ਨਿਰਖ ਬਿਸੁ ਜਿਹ ਲਾਜੈ। ੧੧੫। ਹੀਰਾ ਪੀ
 ਨ ਜਿਹ ਨਗ ਜਰੇ। ਕੰਚਨ ਮਈ ਦਿਪਤ ਜਿਹ ਖਰੇ। ਪਿਤਰ ਪਛਪੁ
 ਨ ਸਰਬ ਬਿਤਾਯੋ। ਆਦਿ ਨੁਰਤਾ ਨਿਕਟ ਸੁਆਯੋ। ੧੧੬। ਤਬ
 ਸੀ ਮੁਖ ਗੁਰ ਯੋ। ਫੁਰਮਾਈ। ਪਾਤ ਨਰਤਾ ਆਦਿ ਜਤਾਈ। ਸਰਬ
 ਸਮਗੀ ਬੇਗ ਮੰਗਾਵਹੁ। ਪੁਜਹੁ ਸੀ ਅਸਮਾਤ ਹਮਾਵਹੁ। ੧੧੭
 । ਸਰਬ ਖਾਲਸੈ ਆਇਸ ਪਾਈ। ਸਤੁਹੀ ਪਲ ਮਹਿ ਸੋਜ ਮੰਗਾਈ
 । ਜੋ ਨਿਜ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਗੁਰ ਦਾ ਲਾ। ਸਰਬ ਤਾਰੀ ਕਰੀ ਵਿਸਾ
 ਲਾ। ੧੧੮। ਕਿਤ ਕਰਤ ਲੈ ਕਰ ਸਤ ਜਗੈ। ਕਾਲੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਮਧ
 ਲਾਗੈ। ਧੁਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਦ ਕਰਾਹੀ। ਆਛੇ ਅਛੁਤ ਪੁਸਪ ਮੰਗਾ
 ਹੀ। ੧੧੯। ਉਚ ਕੁਰਸੀ ਅਨਧਰ ਹਥ ਯਾਰਾ। ਚੌਰ ਛਤ ਲੈ ਕਰੈ ਸੁ
 ਧਾਰਾ। ਦੇਵ ਚਰਿਤ ਸੀ ਮੁਖ ਭਾਖੈ। ਉਪਮਾ ਆਧਿਕ ਚੰਡ ਕੀ ਰਾਖੈ
 । ੧੨੦। ਆਛੇ ਆਠ ਅਭੁਤ ਕਜੇਈ। ਯਾ ਬਿਧ ਰਵੈ ਅਨੰਦ ਸੁਤ
 ਸੋਈ। ਰੂਤ ਭਵਿੱਖ ਮਾਤ ਠਹਰਾਵੈ। ਮਨ ਮਨ ਸਾਤਿ ਹਮ ਧਿ ਮਿਲਾ
 ਵੈ। ੧੨੧। ਮਧ ਕੈਟ ਭੁਭਾਖੈ ਜੈ ਹੰਤੀ। ਮਹਿ ਖਾਸੁਰ ਦਰਣੀ ਜੈ ਅੰ
 ਤੀ। ਚਾਮਰ ਚਿਛ ਪਿਗਾਛ ਸੰਘਾਰਨਾ। ਬਿਕਾਲ ਛਪਰਤੁ ਛ ਬਿਦਾਰ
 ਨ। ੧੨੨। ਨਿਰਜ ਛੇਦ । ਧਰਾ ਸੁਬ ਮੇਮ ਕਾਰਨੀ। ਪਤਿਤ

ਲੋਕਤਾਰਨੀ। ਪਿਗਾਛੁ ਮੁਲੋਚਨੀ। ਅਘੰਕਲੇਸਮੋਚਨੀ॥ ੧੨੩॥
 ਰਕਤਬੀਜਖੰਡਨੀ। ਸੁਦੈਤਰਾਜਦੰਡਨੀ। ਸੁਚੰਡਮੰਡਨਾਸਨੀ। ਸੁ
 ਬੁਧਕੋਪਕਾਸਨੀ॥ ੧੨੪॥ ਨਿਸੰਤੁਸੰਤੁਖਾਪਿਕਾ। ਧਰਾਸੁਬਮੋਮਬ
 ਪਕਾ। ਸੁਰੇਸਰਾਜਥਾਪਨੀ। ਪਵਿਤ੍ਰਲੋਕਜਾਪਨੀ॥ ੧੨੫॥ ਸੁਰ
 ਥਰਾਜਟੋਰਨੀ। ਬਈਸਮੰਤਪ੍ਰੇਰਨੀ। ਸੁਰਿਧਸਿੰਧਿ। ਆਲਕੀ। ਦਿ
 ਪਤਿਜੇਤਿਜੁਲਕੀ॥ ੧੨੬॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ ਨਮੋਜੋਗਮਾਯ
 ॥ ਧਰਾਕਾਸਛਾਯਾ। ਸਭੈਮੈਨਿਰਾਲੀ। ਦਿਪੈਮੰਡਮਾਲੀ॥ ੧੨੭॥
 ਦਸੰਚਾਰਲੋਗੀ। ਤੁਯੰਮਾਤਭੋਗੀ। ਭੁਟਪੁਰਪਾਲੀ। ਸਦਾਜੈਜੁ
 ਲੀ॥ ੧੨੮॥ ਭੁਜੰਮਾਠਧਾਰੇ। ਦਿਪੈਮੰਡਚਾਰੇ। ਅਸੰਚਾਪਤੀਰੀ।
 ਦਿਪੈਯੋਸਗੀਰੀ॥ ੧੨੯॥ ਚੰਦ੍ਰੀਸਿੰਘਰਾਜੇ। ਅਰੰਹੇਰਭਾਜੇ। ਸੁ
 ਖੀਸੰਤਸੋਹੈ। ਮਾਯਾਦੇਖਮੋਹੈ॥ ੧੩੦॥ ਤਿਲਕਛੰਦ ॥ ਸਤਸੰ
 ਸੁਕਥਾ। ਕਰਪਾਠਜਥਾ। ਅਜਕੋਚਜੁਈ। ਪਦੁਹੈਜੁਜੁਈ॥ ੧੩੧॥
 ॥ ਮੁਖਟਾਕਅਹੈ। ਗੁਰਕੇਜੁਕਹੈ। ਰਟਬੰਸਤਿਨੈ। ਦਿਨਰੋਨਭ
 ਨੈ॥ ੧੩੨॥ ਨਿਤਜਾਗਤਹੈ। ਗੁਰਪਾਗਤਹੈ॥ ਬਿਨਤੋਗਪੁਜਾ।
 ਮਨਹੈਨਦੁਜਾ॥ ੧੩੩॥ ਨਵਰਾਤਕਿਧੋ। ਇਮਪੁਜਬਿਧੋ। ਦਸਮੀ
 ਜੁਬਿਜੈ। ਤਬਆਨਪੁਜੈ॥ ੧੩੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਧਿਕਅ
 ਰੰਭਤਟੁਨਦਿਨਕੀਨੋ। ਸਰਬਸੰਜਨਿਜਜੇਰਸੁਲੀਨੋ। ਸਭਸਿ
 ਲਖਾਨਛੋਰਮੰਗਾਯੋ। ਉਚਤਖਤਕੁਰਸੀਨਧਰਾਯੋ॥ ੧੩੫॥ ਗਿ
 ਰਦੈਚਟਰਧੂਪਨਰਕਰਹੀ। ਜੈਜਗਮਾਤਕਾਲਕਾਰਹੀ। ਕੇ
 ਸਰਚੰਦਨਕਪੁਰਮਿਲਾਈ। ਸ੍ਰੀਅਸਟੀਕਾਦਯੋਬਨਾਈ॥ ੧੩੬॥
 ॥ ਮਦਰਾਬਿਜੀਆਖਾਂਡਮਿਲਾਈ। ਕਰਚਰਨਮਿਤਗਾਗਰਪ

ਈ। ਲੈ ਨਿਜ ਭੇਟ ਕਾਲਕਾ ਦੀਨੇ। ਜੈ ਭਵਾਨਿ ਉਚਰਤ ਪਰਬੀਨੇ।
 ੧੩੭॥ ਅਕਿਲ ॥ ਰਾਮਾਇਣ ਕਰ ਪਾਠ ਸਕਲ ਮਿਲ ਗਾਵਹੀ
 ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦ ਉਚਾਰ ਪ੍ਰਮੇਦ ਸੁ ਪਾਵਹੀ। ਦ੍ਰਿਦੁ ਅਵਰ ਨਿਸਾਨ ਸੁ
 ਪੂਜ ਕਰਾਇ ਕੈ। ਹੋ ਬਹੁਰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁ ਦੇਵ ਰਤਾਇ ਕੈ॥ ੧੩੮
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਯੈ ਦਸਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਜ ਕੈ ਖੇਲਨ ਚੜਤ ਮਹਲਾ। ਬ
 ਨਤਾ ਕੇ ਸੁਤ ਨਿਰਖ ਕੈ ਧਰਮ ਜੁਧ ਕਰ ਭੁਲਾ॥ ੧੩੯॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਯੈ ਕਰ ਪੂਜ ਬਿਜੈ ਦਸਮੀ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜੂਛੁ ਰਮਾਈ। ਅੰਤ
 ਮਤਿਗ ਕਿਕਾਨ ਸਬੁ ਪਰ ਭਾਰਹੁ ਜੀਨ ਹਮੇਲ ਹਵਾਈ। ਦ੍ਰਿਦੁ
 ਅੰਰਨ ਜੀਤ ਬਜਾਇ ਕੈ ਦੇਖ ਗਹੇ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਜਾਈ। ਸੰਗਤ ਕੈ
 ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹੀ ਨਿਜ ਪੂਰਹੀ ਜਗਮੈ ਜਸੁਤਾਈ॥ ੧੪੦॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਸਕਟ ਨਾਲ ਗਜ ਨਾਲ ਭੁਨਿ ਸੁਤਰ ਨਾਲ ਕਾ ਸੰਗਾ। ਨਾਲ
 ਸੁਘੋਰ ਅਨੇਕ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਅੰਗ॥ ੧੪੧॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਾ
 ਜ ਅਨੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਬਨੀ ਜਗ ਕੇਰ ਧਨੀ ਚੁਢ ਅਨੇਦ ਪਾਈ। ਸੁ
 ਰਪ ਦਾਤਨ ਕੇ ਜੁਗਤਿ ਮਨਿ ਜੁਧ ਸੁਕਾਰਨ ਬਮੇਤ ਬਨਾਈ। ਏਕੇ ਦਿ
 ਸਾ ਦਲ ਪੈ ਦਲ ਕੇ ਕਰਿ ਆਨ ਦਿਸੈ ਅਸਟਾਰ ਲਗਾਈ। ਰੇਲਤ
 ਹੈ ਇਤ ਤੇਟਹ ਬੀਰਨ ਵੈ ਉਤ ਤੇ ਇਨ ਪੇਲ ਚਲਾਈ॥ ੧੪੨॥ ਸੁਰ
 ਕਰੈ ਦਲ ਪੈ ਦਲ ਪੇਲਤ ਪਤ ਕਬੈ ਅਸਟਾਰ ਚਲਾਈ। ਏਕ ਚਲੈ
 ਤੁਪਕਾ ਤੁਪ ਜੀਗਹ ਮਾਧਿ ਜੀਬੁਰ ਤਮਾਚਤ ਹਾਹੀ। ਦ੍ਰਿਦੁ ਨਾਦ ਸੁਰ
 ਮੁਖ ਬਾਜਤ ਸਾਜਤ ਹੈ ਤੁਰਹੀ ਰਨ ਮਾਹੀ। ਯਾ ਬਿਧ ਸੋਧੁ ਨਿਪੁਰ ਰ
 ਹੀ ਜਨੁ ਨੀਰ ਦਰਾਜ ਸੁਘੋਖ ਕਰਾਹੀ॥ ੧੪੩॥ ਖੇਲ ਸੁਭਾਤਿ ਅਨੇ
 ਕ ਮਹਲ ਮੈ ਪੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਰੇਰਨ ਆਏ। ਗਾਟੁ ਰਾਗ ਅਲਾਪਤ

ਗੀਤਹੋ ਸਬਦੁ ਮਨਮੋਦ ਬਦਾਏ। ਚੈਨ ਬਿਤੀ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਸੋ ਤਿਹ
 ਕੇ ਕਬਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇ ਸੁਨਾਏ। ਭੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਿਨੀ ਸਭ ਮੇ ਜਲਜਾ
 ਤਖਿਰੇ ਚਕਈ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧੪੪॥ ਅਧਿਕ ਵੀ ਕੁਲਟਾ ਤਿਖ ਚੇਰ
 ਨ ਘੁਕ ਚਕੇਰ ਸਬੈ ਮੁਰਝਾਏ। ਏਦੁ ਬੇਦ ਮੁਨੀ ਧੁਨ ਮੰਜਨ ਸੀਤ
 ਨ ਗੀਤ ਕਵਿਤੋ ਅਲਾਏ। ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਬੈਠ
 ਤਭੇ ਮਨਮੋਦ ਬਦਾਏ। ਤੋਨ ਸੁਕਾਲ ਆਏ ਜਗਮਾਨਵ ਯੋਤਿਨ ਅ
 ਨ ਸੀਦੇ ਸੁਨਾਏ॥ ੧੪੫॥ ਸਾਹ ਉਰੀਗ ਸੁਪੁਤ ਪਠਯੇ ਕਰਕੇ ਪਪੁਤੁ
 ਤੁਮ ਉਪਰ ਆਯੋ। ਸੋਨ ਅਪਾਰ ਸੁਨਾ ਰਿਲਈ ਉਨ ਵਾਰ ਨਹੀ ਕ
 ਛੁ ਪਾਰਨ ਪਾਯੋ। ਦਛੁਨ ਪੁਰਬ ਸਾਧ ਚਛੁਯੇ ਤਿਨ ਪਛਮ ਕੀ ਸੁਭ ਸੈ
 ਨ ਬੁਲਾਯੋ। ਜੋ ਬਲ ਹੈ ਤਬ ਹਿਅੰ ਸੁਲਰੇ ਨਹੀ ਹੈ ਅਨ ਤੇ ਜਗਦੀਸ
 ਬਚਾਯੋ॥ ੧੪੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦਿਲੀ ਨਗਰ ਤੇ ਸੰਗਤਿ
 ਲਿਖਾ ਬਨਾਇ। ਪਹੁਚਿਯੋ ਆਨ ਹਜੂਰ ਮੈ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗ ਗਾਇ॥
 ੧੪੭॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਗਟ ਦੀਵਾਨ ਮੈ ਸੁਨੀ। ਐਸ ਜਬ ਬਾਤਾ ਕੁਮਲਾ
 ਨੇ ਕਛੁ ਸਰਸਭੇ ਗਈ ਕਿਸੁ ਸੁਧ ਸਾਤ॥ ੧੪੮॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੰਦ ॥ ਜੁਝੈ ਗੋਹ ਜੁਗੈ ਬੈਰੇ ਸੁਖ ਪੈ ਹੈ। ਗਾਹੈ ਤੇਗ ਬਾਨੀ ਅਰੰ
 ਕੇ ਭੁਜੈ ਹੈ। ਜਿਤੈ ਸੁਖ ਈਹਾਂ ਮਿਤੈ ਦੇਵ ਲੋਗ। ਗੁਰੂ ਕੋ ਰਿਝੈ ਹੈ। ਇ
 ਹੈ ਜੋਗ ਭੋਗ॥ ੧੪੯॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕਿਨੈ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ
 ॥ ਵਹੈ ਧੀਨ ਭਾਰੀ। ਸਬੈ ਪੂਰਇ ਛੁ। ਜਿਨੈ ਯੋ ਸੁਇ ਛੁ॥ ੧੫੦॥
 ਸਸੀਸੋਇ ਜਾਨੈ। ਅਸੀ ਜੋ ਬਖਾਨੈ। ਵਹੈ ਕੋ ਮਲਾਨੈ। ਸੁਫੀ ਸੁਮ
 ਕਾਨੈ॥ ੧੫੧॥ ਭਰੀ ਜੀਤ ਧਾਰੀ। ਨਸੈ ਰੋਨ ਪਾਰੀ। ਗੁਰੂ ਜੀਨ ਜਾਨੈ
 ॥ ਤਬੈ ਕੁਮਲਾਨੈ॥ ੧੫੨॥ ਗਈ ਸੁਧ ਤਾਰੀ। ਸਟਲੀ ਜੁਬਾਰੀ॥

ਭਏ ਫੈ ਬਿਸੁਧਾ ਤਜੀ ਸੁਧ ਬੁਧਾ ॥੧੫੩॥ ਸਜਾ ਦੇ ਉਬਾਈ ॥੧੫੪॥
 ਨੀ ਈਤ ਆਈ ॥ ਜਿਤੇ ਲੋਗ ਆਏ ॥ ਪੂਰੁ ਯੋ ਸੁਨਾਏ ॥੧੫੪॥ ਅਮੈ
 ਫੌਜ ਭਾਰੀ ॥ ਰਖੈ ਅੰਸ ਧਾਰੀ ॥ ਫਰੈ ਪੂਰ ਸਾਰਾ ॥ ਨਦੀ ਨਵ ਧਾਰ
 ॥੧੫੫॥ ਕਰੈ ਚਿਤ ਸੋਊ ॥ ਜਿਨੈ ਤਾਸ ਹੋਊ ॥ ਫਿਰੈ ਪੂਨ ਤਾਗੋ ॥
 ਸੋਫੀ ਸੁਖ ਭਾਗੋ ॥੧੫੬॥ ਗੁਰੂ ਜੇ ਸੁਜਾਨੈ ॥ ਫਿਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੈ ॥ ਨਹੀ
 ਚਿਤ ਕਾਈ ॥ ਜਪੈ ਬਿਸੁ ਰਾਈ ॥੧੫੭॥ ਤਿਨੁ ਕੋ ਨ ਤਾਸਾ ॥ ਸਬੈ ਪੁ
 ਰ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਸੰਗਾ ॥ ਬਨੈ ਕੋਟ ਜੰਗਾ ॥੧੫੮॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਤਿਨ ਸਮੇ ਸਾਬਤ ਸੋ ਬਾਚਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਸਟਾਸ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾ
 ਚਾ ॥ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਗੁਰ ਕੇ ਇਤ ਛੋਗੀ ॥ ਜਾਨਾ ਦੂਰੇ ਮਧਿ ਗਿਰ ਖੋਗੀ ॥
 ੧੫੯॥ ਤਿਨ ਜੀਵਨ ਅਪਨੇ ਉਤ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਨਿਜ ਕੇ ਅਧਿਕ ਚਤੁ
 ਰ ਕਰ ਮਾਨਿਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਨ ਕੋ ਭੁਯੇ ਸੁਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਯੋ
 ਲਖ ਯੋ ਤਮਾਸਾ ॥੧੬੦॥ ਇਕ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੀਰ ਸਿਧਾਏ ॥ ਸਹਜ
 ਦੇ ਕੋ ਤਾਸ ਦਿਖਾਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੈ ਜੜ ਬਾਤ ਬਕਾਹੀ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ
 ਕੇ ਮਰਮ ਨ ਪਾਹੀ ॥੧੬੧॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਧੁਜ ਕੁਲ ਕਾਲ ਦਿਆਲਾ ॥
 ਸਦ ਸੰਤਨ ਅੰਗ ਸੰਗ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰ
 ਗੀ ॥ ਸਰਬ ਕਲ ਕਲ ਮੈ ਜਿਹ ਧਾਰੀ ॥੧੬੨॥ ਇਤ ਇਨ ਕ
 ਉਇਹ ਬਿਧ ਭਰਮਾਯੋ ॥ ਉਤ ਉਨ ਕੋ ਬਿਧ ਯਾ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਮਧਿ ਬਾ
 ਵਨੀ ਮੈ ਜਬ ਆਇਸਾ ॥ ਬੁਧ ਟੰਤਨ ਤਾ ਕੇ ਸਮਝਾਇਸਾ ॥੧੬੩॥
 ਸੁਨ ਹਜਰਤ ਸੁਤ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਕਨੈ ਤੈ ਰਾਖ ਸਦਾਰੀ ॥ ਇ
 ਹ ਜਗ ਪੂਅਰੇ ਧਉਲ ਭੁਣੀ ਜੈ ॥ ਕੋਨ ਮਰਮ ਅਰਕੋਨ ਮਰੀਜੈ ॥
 ੧੬੪॥ ਜਬ ਹਜਰਤ ਨਿਜ ਭਿਸਤ ਸਿਧੈ ਹੋ ॥ ਆਜ ਮੁਰਾਜ ਤੇ ਹਿਕਿਮ

ਦੈਯੋ। ਦੱਖਣ ਸਰਬ ਜੇਰ ਉਨ ਕੀਨਾ। ਅਵਰ ਸਕਲ ਜਗ ਤਾਂਹਿ ਅ
 ਧੀਨਾ। ੧੬੫। ਸਾਹਖੁ ਸੀਤਿ ਪੀਰ ਸਹਾਈ। ਤਾਤੇ ਤੇਤੇ ਕੁਮੇਅ
 ਧਿਕਾਈ। ਤਾਂਤੇ ਤੂੰਯੈ ਬਾਤ ਬਨਾਵੈ। ਇਨ ਕੋ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਮ ਕਰਤਕ
 ਵੈ। ੧੬੬। ਜੇ ਇਹ ਤੁਮਰੇ ਸਿਰ ਕਰ ਧਰਹੈ। ਖਲ ਦਲ ਜੀਤ
 ਤਖਤ ਤੁਰ ਕਰਹੈ। ਜੇ ਦੱਖਣ ਅਪਨੇ ਉਨ ਕੀਨਾ। ਤਿਉਂ ਤੂੰ ਇਨ
 ਸੰਗ ਰਾਖ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ੧੬੭। ਅਰੁ ਜੇ ਜੁਧੁ ਸਹੀ ਕੈ ਕੈਹੈ। ਤਾਂਤੇ ਕ
 ਬੀ ਜੀਤ ਨਹੀ ਅੰਹੈ। ਦੋਉ ਬਾਤ ਮਹਿ ਤੁਝ ਕੋ ਹਾਗ। ਬਰਨ ਸੁਨਾ
 ਵੈ ਤੁਹ ਕਰ ਪਆਗ। ੧੬੮। ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਾ ਹੈ ਵਹ ਧਾਮ। ਅ
 ਜਮਤ ਸਿੰਧ ਪੂਰ ਜਗ ਕਾਮ। ਸਿਵ ਪੁਨ ਸਕਤ ਤੇਉ ਸਮ ਸੇਰਾ।
 ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੈ ਸਿਹ ਕਰ ਜੇਰਾ। ੧੬੯। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਦਿਨ ਤੇ
 ਜਾਨਾ। ਇਨ ਤੇ ਰੁਹੀ ਅੰਸਦਾ ਸਾਨਾ। ਜੇ ਜੀਤੈ ਜਗ ਮੈ ਅਪ ਜ
 ਸਾ। ਹਾਏ ਸਾਪਤ ਰਹੈ ਨਰਸਾ। ੧੭੦। ਦਿਲੀ ਕੇਖੜੀ ਸਿਖ ਵਾਸੀ
 । ਨੰਦਲਾਲ ਅਦਿਕ ਮਤ ਰਾਸੀ। ਤਿਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸਾਹ ਕੇ ਪੁਤਾ।
 ਲੈ ਸਮਝਾਯੇ ਕਰ ਬਚ ਸੁਤਾ। ੧੭੧। ਆਛੀ ਬਾਤ ਚਿੰਤਿ ਤਿਹ ਲਾ
 ਗੀ। ਤਾਂਤੇ ਇਹ ਦਿਸ ਰੁਪੈ ਅਨੁਰਾਗੀ। ਤਾਕੇ ਰਿਦ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨ ਹ
 ਰਾ। ਸਿਖਨ ਕੇ ਬਚ ਸਮਝੇ ਖਰਾ। ੧੭੨। ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਯੈ ਕ੍ਰਿਮ
 ਬਨਾਈ। ਇਹ ਦਿਸ ਤੇ ਸਭ ਫੌਜ ਹਟਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਸਿੰਧ
 ਕਰ ਸਾਈ। ਸਹਰ ਲਹੌਰ ਓਰ ਗਯੇ ਧਾਈ। ੧੭੩। ਪੁਨ ਅੰਰੀ
 ਗੇਯੈ ਸਨ ਪਾਈ। ਅਹਿਦੀ ਇਹ ਦਿਸ ਦਯੇ ਪਠਾਈ। ਤਾਕੇ ਦਿਤੇ
 ਪੇਸ਼ ਨਹੀ ਗਯੇ। ਬੇਮੁਖ ਦੰਦ ਤਵਨ ਪਰ ਪਯੇ। ੧੭੪। ਆਛੇ ਤਿ
 ਨਹੁ ਸੇਧ ਬਿਚਾਰੀ। ਕਾਕੀ ਫੌਜ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਭਾਰੀ। ਲੋਗਨ ਵਾਸੀ

ਨਾਮ ਬਤਾਏ। ਤੋਂ ਚੁਨ ਚੁਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਾਹਿਘਾਏ॥ ੧੭੫॥ ਹੁਕਮ ਧਨੀ
 ਕਾ ਅੰਸੇ ਭੁਯੋ। ਬੇਮੁਖ ਪੁੰ ਪਰ ਸੋ ਨਿਜ ਗਯੋ। ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਦੈ
 ਭਾਜੇ। ਤੇ ਅਹਿਦੀ ਨਿਜ ਆਨ ਨਿਵਾਜੇ॥ ੧੭੬॥ ਅਹਿਦੀ ਚਾਰ ਅ
 ਉਰ ਪੁਨ ਆਏ। ਗਾਇ ਲੀਤੇ ਬਾਇ ਸਾਹ ਪਠਾਏ। ਸੋਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪ
 ਰ ਭੁਏ। ਵਾਸੀ ਲੋਗ ਨਾਸ ਇਨ ਕਏ॥ ੧੭੭॥ ਮਿਰਜਾ ਬੇਗ ਮੁਗ
 ਲ ਜੜ੍ਹ ਗੁਆਰਾ। ਸਰਬ ਅਹਿਦੀ ਅਹਿਕੋ ਸਿਰਦਾਰਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਧ ਸੈ ਬਿਵਤ ਬਨਾਈ। ਸਰੁਹੀ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਧਾਈ॥ ੧੭੮॥
 ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਸਰਬ ਵੰਦ ਉਨ ਲਏ। ਵੈ ਵੈ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਰਤ ਬਸ ਕਏ॥
 ਸੀਸ ਮੂੰਡ ਕਰ ਸਹਰ ਫਿਰਾਏ। ਸੁਰਦਿ ਵਾਰਨ ਕਿਤ ਕ ਚਿਨਾਏ॥
 ੧੭੯॥ ਪ੍ਰਾਨ ਰਖਨ ਹਿਤ ਗੁਰ ਤਜ ਭਾਗੇ। ਸੇ ਆਯੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੇ ਅ
 ਗੇ। ਬਮੈ ਕੁਟ ਬਤਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਸੰਗਾ। ਯਾ ਬਿਧ ਕਹਯੋ ਭੁਯੋ ਜਿਮ ਵੰਗਾ॥
 ੧੮੦॥ ਧਿਗ ਧਿਗ ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਜਗ ਮਾਹੀ। ਈਹ ਨਿੰਦ ਸੁਰਗ ਅ
 ਗ ਨਾਹੀ। ਬੇਮੁਖ ਨਰ ਤੇ ਸਗ ਪੁਨ ਖਰੇ। ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਹਤ ਦੁਆਰ
 ਪਰ ਖਰੇ॥ ੧੮੧॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਨਰ ਕਰ ਜਾਨਾ। ਪੁਨ ਤਾ ਕੀ
 ਮੁਖ ਨਿੰਦ ਬਖਾਨਾ। ਤਾ ਕੇ ਫਲ ਯਾ ਬਿਧ ਤਿਹ ਲਾਗਯੋ। ਲੋਗ ਦੁ
 ਖੀ ਪਰ ਲੋਕ ਤਾ ਗਯੋ॥ ੧੮੨॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭੁਯੋ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਨਾਸਾ।
 ਸਭ ਸੰਤਨ ਮਿਲਿ ਲਖੇ। ਤਮਾਸਾ ਕੇ ਸਾਕੇ ਤਿਹ ਹਾਥ ਉਠਾਈ॥
 ਜਾ ਕੇ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰੁ ਸਹਾਈ॥ ੧੮੩॥ ਚਰਨ ਬੁਜ ਗੁਰ ਜਿਹ ਰਤ
 ਲਾਗੀ। ਅਭੈ ਸਦਾ ਸਾਧੂ ਬਡ ਭਾਗੀ। ਜਿਮ ਜਿਹ ਬਾਰਦ ਮੱਧਿ
 ਬਤੀਸਾ। ਤਿਮ ਸੰਤਨ ਰਾਖਤ ਜਗ ਦੀਸਾ॥ ੧੮੪॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸਹਿਜਾ ਦੇ ਅਹਿਦੀ ਨੇਕ ਮਦ ਦੇ ਸਕੈ ਪਾਨਾ। ਖਰਦ ਸਮਧਿ

ਆਉ ਮੈਂ ਯੋਕ ਬਿਕੀਰ ਬਖਾਨ ॥ ੧੮੫ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ
 ਸਹਜਾ ਦੇ ਕੋ ਆਹ ਦੀਨ ਆਗਮਨ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਖੇਤ ਸਮੇ
 ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮ ਸਤ ਸੁਭ ਮ ਸਤ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥
 ॥ ਅਫਜੂ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਦਸੰ ਸਪਤ ਧਿਆਇ ਹੈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਅਗ ਆਇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਕੋਰ ਗੀਤ ਹੈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਮੰ ਪੁਨੀਤ ਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਪਦੈ ਸਨੈ ਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ॥ ਲਹੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸੋ ॥ ਸੁਖੇ ਸੁਭੈ ਨ ਪਾਵਈ
 ॥ ਜਿਸੈ ਜੁ ਗੰਥ ਗਾਵਈ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਧਰਵ ਗਗਨ ਜਿਹ ਦਿ
 ਸਨਹੀ ਪਾਨੀ ਪਵਨ ਅਕਾਰਾ ॥ ਸੁਧ ਚਿਤੰਨ ਸੁਦੇਸਵਹੁ ਜਿਹ ਗੁ
 ਰ ਬਸੈ ਦਯਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਪਰਿ ਇਹ ਪਨ ਘੋਖ ਬਿ
 ਰਾਜੈ ॥ ਜਗਮਗ ਜੇਤਿ ਸਦਾ ਜਿਹ ਗਾਜੈ ॥ ਤਾ ਪੁਰ ਬਸੈ ਸਾਧਵਹੁ
 ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਇਹ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਈ ॥ ੪ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥
 ਜਬੈ ਸਾਹ ਪੁਤੀ ॥ ਗਯੇ ਕੈ ਸਸੁਤੀ ॥ ਮਿਜਾ ਬੇਗ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਜੈ
 ਕਰਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਤੁ ਆਗੀ ॥ ਗਾਏ ਜੇ ਸੁਭਾਗੀ ॥ ਤਿਨੈ ਦੁਫਦ
 ਸੀ ॥ ਦਏ ਸੋਇ ਫਾਸੀ ॥ ੬ ॥ ਬਸੇ ਜੇ ਹਜੂਰੀ ॥ ਤਿਨੈ ਇਛੁ ਪੁਰੀ ॥
 ਤਿਨੈ ਕੋ ਨ ਤਾਸੀ ॥ ਸਬੈ ਕਾਜ ਰਾਸੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਕਿਤ ਕਕਾਲ
 ਬਿਤ ਆਇ ਨ ਭਾਂਤ ਨ ਯੈ ਗੁਰ ਕੇ ਜਗਮੈ ॥ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ਛੀਰ ਸੁਨੀ ਰਕਿ
 ਧੈ ਜਿ ਮੁਜਾਨ ਦਿ ਪਾਰਦਤੂਲ ਸਿਤਿ ਕਬਿ ਗਾਯੋ ॥ ਸੰਤ ਨ ਸਾਂਤ ਸਰੂ
 ਪ ਲਖ ॥ ਅਰੁ ਸਤ ਨ ਕਾਲ ਪ੍ਰਤ ਛ ਜਨਾਯੋ ॥ ਖਾਲ ਸਸੀ ਅਸ
 ਕੇਤ ਲਖ ॥ ਇਨ ਬੇਮੁਖ ਕੈ ਛਲ ਰੂਪ ਲਖਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਦਾਸ ਨ ਕੇ
 ਸੁਰ ਰੂਪ ਲਖਾ ਗੁਰ ਦੀਨ ਨ ਦਾ ਅਕ ਸਿਧ ਬਿਰਾਯੋ ॥ ਸਿਖ ਨ ਸੀ
 ਖ ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਆਨਿਧ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨਿਹਾਯੋ ॥ ਕਸੋਪ ਕਾਸ

ਪੀਸੁਰਲਖਯੋਦਿਨਚੰਦਸਮਾਨਨਿਸਨਿਰਧਾਰਿਯੋਜੈਸੁਕਰੀਮ
 ਨਸਾਜਿਹਇਛਰਤੋਨਸਰੂਪਸਬੈਕਰਸਾਰਿਯੋ॥੮॥ ਦੇਹਰ
 ॥ਆਨੰਦਪੁਰਪੁਰਜੂਬਸੇਅਤਿਆਨੰਦਜੀਅਧਾਰਾਕਰਤੁਚ
 ਰਿਤਪੁਨਬਿਬਿਧਬਿਧਜਿਨੈਨਪੱਯਤਪਾਰ॥੯॥ਸਟਾਪਹਰਦਿ
 ਨਚਢਤਲਗਇਕਜਾਬੈਠਇਕਤਾਬਾਨੀਕਰਤਉਚਾਰਸਭਅ
 ਮ੍ਰਿਤਸੀਅਵਿਦਾਂਤ॥੧੧॥ਲੇਖਕਗੁਨੀਛਤੀਸਬਰਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ
 ਕੇਪਾਸਾਜੇਆਗਮਗੁਰਕਹਤਹੈਲਿਖਵਤਬੁਧਬਿਲਾਸ॥੧੨
 ॥ਚੌਪਈ॥ਤਿਨਮਹਿਚਾਰਚਾਰਮਤਿਧੀਰਾ॥ਨਿਸਦਿਨਸਦਾ
 ਬਸੈਗੁਰਤੀਰਾ॥ਤਿਨਮਹਿਇਕਰੇਸਨਸਿੰਘਨਾਮਾਅਛਚਤੁ
 ਰਮਨੇਗੁਨਧਾਮਾ॥੧੩॥ਜਬਵਹਬੈਠਤਨਿਕਟਹੈਆਲਾਬਾ
 ਣੀਸਮੇਉਚਾਰਬਿਸਾਲਾ॥ਤਿਕਾਲੰਗਤਿਨਹੈਬੁਧਜਾਈ॥ਸਭ
 ਭਾਸੈਬਿਦਮਾਨਬਨਾਈ॥੧੪॥ਸਤਦੁਟਾਪੁਰਤੋਤਾਕਲਜਾਨਾ॥
 ਸਬਉਨਕੋਭਾਸੈਬਿਦਮਾਨਾਰਛਾਬਾਣੀਸਬਦੁਕਰਾਹੀ॥ਜਿਸ
 ਕੋਅਨਤੇਲੈਨਸਿਧਾਈ॥੧੫॥ਏਕਦਿਵਸਕਰੁਨਾਨਿਧਦੇਵਾ॥
 ਕਿਰਤਸੁਬਾਣੀਕਰਤਅਭੇਵਾ॥ਭੀਤਰਤੇਬਾਹਰਨਿਜਆਏ॥
 ਰੇਸਨਸਿੰਘਯੋਚਰਿਤਬਨਾਏ॥੧੬॥ਭੁਜੰਗਪਯਾਤਛੰਦ
 ॥ਤਿਨੈਯੋਪਛਾਨਿਯੋਪੁਰਪਾਸਨਾਹੀ॥ਕਿਤੇਲੈਸਦੈਯੋਚਰਾ
 ਏਤਦਾਹੀ॥ਨਿਜਪਾਟਹੁਪੈਲਿਖੇਹੈਬਨਾਈ॥ਕਰੇਅਛਯੋਹੀ
 ਬਿਨਲਾਇਸਾਈ॥੧੭॥ਕਰੇਅੰਕਸ਼ੇਤੰਮਧੰਜਾਘਆਨੈ॥ਤ
 ਹੈਕਛਹੈਕੈਨਹੀਕੋਇਜਾਨੈ॥ਜਬੇਧਾਮਜੈਹੋਲਵੇਂਗਲਿਖਾਈ॥
 ਮਧੀਨੀਕਪੀਨੇਭਲੇਲੈਬਨਾਈ॥੧੮॥ਤਿਨੈਨੀਕਚੋਰੀਪੁਰੁਤੇਬ

ਨਾਈ। ਨਹੀ ਅੰਤ੍ਰਿਜਾਮੀ ਜਾਨਿਯੋ ਚੀਤ ਲਾਈ। ਕਰੀ ਐਸ ਤੋਂ ਨੈ ਉਤੈ ਨਾ
 ਬਦੇਵਾ। ਸਭ ਮਧ ਬੈਰੇ ਕਰੇ ਸੁਧ ਭੇਵਾ। ੧੮॥ ਸੁਯਾ ॥ ਬੋਲ
 ਖਜਾਨਚੀ ਆਪ ਕਹਾਇਹ ਕਾਜ ਕਰੇ ਅਬਹੀ ਤੁਮ ਜਾਈ। ਕੇਸ ਕਰਾ
 ਇਹ ਰੇ ਇਨ ਕੋ ਨਿਜ ਦੇਹ ਦਹੀ ਉਨ ਨੀ ਕਪੁਨਾਈ। ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ
 ਬਤੀ ਆਤਿਨ ਜਾਇ ਸੁਯਾ ਬਿਧ ਬਯੋਤ ਬਨਾਈ। ਨੀਰ ਦਹੀ ਮੰਗਵਾਇ
 ਤਹੀ ਤਿਨ ਲਾਹਿ ਪੁਸ਼ਾਕ ਨਵੀਨ ਉਦਾਈ। ੨੦॥ ਨੀਰ ਪਰਿਯੋਜ ਬਹੀ
 ਤਿਨ ਉਪਰ ਅਛਰ ਗੋਮਿਟਹੀ ਸਬ ਸਾਰੇ। ਰਾਖ ਲਯੋ ਸਿਖ ਕੇ ਪਰਦਾ
 ਗੁਰ ਚੀਜ ਲਈ ਅਪਨੀ ਨਿਧ ਧਾਰੇ। ਭੇਦ ਕਿਸੁ ਜਨ ਨਾਹਿ ਲਹਾਇਹ
 ਕੋਤ ਕਰੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾਰੇ। ਧੀਨ ਕਹੇ ਕਰਨ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਭੂਤ ਭਵਿ
 ਖਪ ਛਾਨਨ ਹਾਰੇ। ੨੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਤ੍ਰਿਜਾਮੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾ
 ਰਾ। ਭੂਤ ਭਵਿ ਖਜਿ ਸੈ ਅਗ ਸਾਰਾ। ਯਾ ਬਿਧ ਸੇ ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਜ ਲਈ।
 ਚੇਗੀ ਜੇ ਰੋਸਨ ਸਿੰਘ ਕਈ। ੨੨॥ ਕਿਤ ਕਵਿਟ ਸ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਸੁਬਿਤਾ
 ਈ। ਤਾ ਕੇ ਭਲੇ ਕਰਨ ਹਿਤ ਭਾਈ। ਤਬ ਟਹ ਬਤੀ ਆਂ ਸਰ ਬਚ ਲਾ
 ਈ। ਕਾਤੁ ਮਲਖ ਯੋਤ ਬ ਸੁਦੁਰਾਈ। ੨੩॥ ਤਿਨ ਸੁਨ ਕੈ ਬਚ ਯੈ ਸੁ
 ਬਖਾਨਾ। ਕਾਤੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਪੈ ਛਾਨਾ ਜੋ ਕਛੁ ਹੁਤੇ ਆਪ ਸਭ ਜਾਨੇ।
 ਹਮ ਮੁਰਖ ਸਭ ਕਰਤ ਦੁਰਾਨੇ। ੨੪॥ ਅੰਤ੍ਰਿਤ ਕਹੀ ਤਬੈ ਗੁਰ ਬਤੀ
 ਆਂ। ਭਲਾ ਕਰਨ ਹਿਤ ਤੁਮ ਰੇ ਗਤੀ ਆਂ। ਜੋ ਹਮ ਯਾ ਕੇ ਪਰਗਟ ਕਰ
 ਤੇ। ਤੈ ਮਨ ਮੈ ਤੁਮ ਸੀਸ ਆਧਰਤੇ। ੨੫॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਮਜਾਨ
 ਤ ਚੀਤ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨ ਜਾਨੀ ਬਾਤਾ। ਅਟਰ ਨਰਨ ਜੋ ਸਮਝਤੇ ਹਮ ਕ
 ਉ ਨਿਰਨੈ ਸਾਤਾ। ੨੬॥ ਗੁਨ ਨ ਹੋਤਾ ਯਹ ਤੁਮੈ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ।
 ਅੰਰਨ ਜੋ ਕਰ ਜਾਨਿਯੋ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਨਿਧ ਪੀਤਾ। ੨੭॥ ਚੌਪਈ

॥ ਅਬ ਤੁਮ ਗੁਰ ਕੇ ਜਨ ਹੋ ਗੁਰਾ ॥ ਭੁਲੇ ਹੋਗੁ ਤੁਮ ਰੋਧ ਰਧਾ ॥ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਅਵ ਬੁਕਰੇ ਗੋਰਿ ਦੇ ॥ ਨਾ ਸਹਾਇਗਾ ਅਨ ਭੈ ਭਿਦੈ ॥ ੨੮ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਵਕੋ ਬਚਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੀਤਲ ਕੀਨ ਨਖ ਸਿਖਤਾਈ ॥ ਪੂਰਨ
 ਭਈ ਇਹੈ ਕਥਾ ਜਾਨਾ ॥ ਆਰੈ ਅਵਰ ਸੁਕਰਤੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਵੇ ॥

॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਰਾਜ ਤਖੁ ਸੀ ਮਹਲਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਬੁਢੇ ਪੁ
 ਤ ਦਰਸਨ ਗਏ ਅਚਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਰਾਮ ਕੁ ਅਰਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਗੁਰ ਬ
 ਖਸ ਸਿੰਘ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਪੂਰਨ ਸਿਖ ਅਰੁ ਲਮਤਿ ਸੁਨਤਿ ਨ ਕਥਾ ਨ
 ਵੀਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦ ॥ ਜਬ ਗਏ ਦਰਸ ਗੁਰ ਕੇ ਹਜੁਰਾ
 ਤਿਨ ਲਖ ਮੇਜਾਇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪੂਰਾ ॥ ਹਥੀ ਆਰਪਾਂਚ ਤਰਕਸ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਾ ॥ ਬਰ ਰਾਜ ਚਾਂਪ ਖਪਰੇ ਸੁਬਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਨਹਿ ਸਕਤ ਖੈਰ ਜਿਹ
 ਅਵਰ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਬਰਨਿਧਾਨਾ ॥ ਬਡਿ ਖਪਰ
 ਬਾਨ ਲਾਂਬੀ ਕਮਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਨਿਰਖ ਨੈਨ ਸਿਖ ਰਿਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਏਤੀ ਕਮਾਨ ਬਡ ਜਾਨ ਤੀਰਾ ॥ ਕਿਮ ਖਿਚਤ ਯਾਹਿ ਸਾਹਿਬ ਸਰੀਰਾ ॥
 ਚੈਤਨ ਕਸੀਰ ਗੁਰ ਕੇ ਅਰੁ ਲਾ ॥ ਕਿਮ ਖਿਚਤ ਚਾਪ ਰਿਦ ਕਰ ਸੁਬ
 ਲਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦੁਗਾ ਵੰਤ ਖਗ ਨਿਰਖ ਚਾਂਪਾ ॥ ਤਿਨ ਕਹਾਰਿ ਦੇ ਮੱਧ ਜ
 ਬ ਸੁਆਪਾ ॥ ਫਿਰ ਰਹਾ ਮੇਨ ਨਹੀ ਬਰਨ ਬੈਨਾ ॥ ਗੁਰ ਗਾਏ ਚੀਨਤ
 ਕੀ ਸੁਸੈਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਬਚਨ ਬੀਰਨ ਦਿਯਾਗਾ ॥ ਹੈਰਾਨ ਸਿ
 ਗਾਰ ਕਰਹੇ ਤੁਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਖਸਿੰਘ ਕੋ ਕਰਤਿ ਆਗਾ ॥ ਸਬ ਚ
 ਤ੍ਰੇਆਪ ਖੇਲੈ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਬੀਰਨ
 ਸਬ ਜਾਈ ॥ ਸਾਜੇ ਬਾਜ ਗਾਇਦ ਬਨਾਈ ॥ ਸੁਆਨ ਸੀਚਾਨੇ ਜੁ
 ਰੇ ਬਾਜਾ ਬੀਰਨ ਕਰੇ ਸਰਬ ਜਾਜਾ ॥ ੩੭ ॥ ਪਲਕਨ ਲ

ਗੀਤ ਵਨ ਹੀ ਬਾਨਾ ਸਾਜ ਸਾਜ ਆਏ ਅਸ ਜੁ ਨਾ ਅਧਿਕ ਗਾਇੰਦ
 ਖਾਸ ਗੁਰ ਆਯੋ ਜਨਕ ਪੱਥ ਗਤਿ ਯੋ ਛੁਬ ਛੁਬ ਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁੰਝਾ
 ॥ ਆਵਤੁ ਹੈ ਜਨ ਉਚ ਗਿਰੇ ਬਰ ਕੈ ਤਮ ਪੁੰਜ ਨਿਸਾ ਧਰ ਧਾਨੀ ਕੈ ਤੁ
 ਕਿਧੇ ਜਲ ਰਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਸਮਾ ਅਘਟ ਜਨ ਸੀਚਤ ਪਾਨੀ ਗਾਛੁਤ
 ਗੈ ਗਤੁ ਮੰਦ ਬੁਲਿੰਦ ਸੁਚੰਚਲ ਚਾਰਦਿ ਪੈ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ਯੋ ਉਪਮਾ
 ਗਜ ਰਾਜ ਕੀ ਰਾਜਤ ਕੰਨ ਕਹੈ ਇਹ ਕੀ ਘਨ ਸਾਨੀ ॥ ੩੯ ॥ ਚੰਦਨ ਭਾ
 ਲ ਸੀ ਪੂਰ ਸੁਚਿਤਤ ਝਾਲ ਰਚਾਲ ਨਵੀਨ ਅੰਬਾਰੀ ਘੋਰ ਘਟਿ ਸੁ
 ਸਿਅਮ ਅਘਟ ਜਨ ਪ੍ਰਮਿਰ ਭਾਲ ਪੁਰੈ ਤਨ ਭਾਰੀ ਆਵਤੁ ਹੈ ਨਗ
 ਰਾਜ ਬਿੰਧ ਚਲ ਵੀਨ ਦਮਾਲ ਕੇਤੀ ਰਸਿ ਧਾਰੀ ਚਾਹਤ ਹੈ ਕਰ ਸੇਵ
 ਦਮਾਲ ਕੀ ਹਾਥ ਨ ਸੋਕ ਗੀ ਪ੍ਰੇਮ ਅਪਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਏਜ ਬਾਅਨ ਹਜੂਰ
 ਪੁਜੈ ਤਬ ਸੈਨ ਬਿਦਾਰ ਕਿਕਨ ਸੁਆਯੋ ਦਾਸ ਲਏ ਕਰ ਮੈ ਤੁਹ
 ਆਵਤੁ ਨਿਰਤਤ ਹੈ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ ਆਰਤੁ ਮੈ ਮਨ ਬੇਗ ਧਰੈ
 ਤਨ ਬਾਹਨ ਹੈ ਸਸ ਪਾਛੁ ਗਿਰਾਯੋ ਧੰਜਨ ਮੀਨ ਸੁਚਤੁਰ ਬੈਨ ਨ ਭਾ
 ਰਤੁ ਹੈ ਗਤਿ ਯੋ ਤਿਹ ਗਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਯੋ ਸਮਾਜ ਆਯੋ
 ਤਟ ਜਾਨੀ ਠਾਂਢ ਭਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ਭਾਈ ਕੇ ਕਰ ਕਰਿ ਨਿਜ
 ਧਾਰੀ ਭਯੋ ਉਦਿਤ ਰਤ ਖੇਲ ਸਿਕਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥ ਗਜ ਕੇਤੀ ਰਧੀਰ ਗੁਰ
 ਆਯੋ ਯੋ ਭਾਈ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ਏਕ ਗਾਇੰਦ ਚਢੈ ਹਮ ਦੇਉ ਚ
 ਰਨ ਗਾਏ ਸੇਵਕ ਸੁਨ ਚਿਉ ॥ ੪੩ ॥ ਹੋਤ ਬੋਰ ਬਰ ਹੈ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮੈ
 ਚਢੈ ਅਨ ਅਸੁ ਬਿਸਾਲਾ ਕਰ ਅੰਬੁਜ ਗਹਿ ਨਿਕਟ ਸੁਕੀਨ
 ॥ ਸਗਰੋ ਬੋਰ ਕੀ ਧਤਿ ਹਈਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਮੈ ਸੇ ਭਾਰ ਕੀ ਧ ਪਰ ਭਾਰਾ ॥
 ਅਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਕੰਨ ਸਹਾਰਾ ਰਾਮ ਦਾਸ ਬੁਢੇ ਬਿਨ ਬੀਸਾ ਅੰਰ

ਸਹਾਰੈ ਕਾਂਕੀ ਅਸਿ ॥੪੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਿਰਲੋਕੀ ਕਭਾਰੁ ਜਨਰ
 ਰਿਯੋ ਤਾ ਕੇ ਸੀਸਾ ਤਬੈ ਬਚਨ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੇ ਸੁਨੇ ਅਰਜ ਜਗਦੀਸਾ ॥
 ੪੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਕੀ ਕੁਲ ਤੈ ਬਿਨਾ ਅਵਰੁ ਸਹਾਰੈ
 ਇਕ ਕੋ ਛਿਨਾ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕੇ ਬਰ ਬਚਾ ਬੋਲ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੁ
 ਸਚਾ ॥੪੭॥ ਹੁਤੇ ਅਭੂਲ ਤੁਮਾਰੇ ਸਦਨਾ ਤੁਮ ਕੋ ਭਰਮੇ ਸੁਨ ਬਰ
 ਬਦਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜਾਨਿ ਓਕਰਨਗਾ ਬਰੇ ਧਨ ਖਤਨ ਕੇ ਮਲ
 ਖਰਾ ॥੪੮॥ ਜੋ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਬਲ ਨਿਧ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਕਤ ਕਮੇ ਬਚਨ
 ਇਹ ਸੁਰੂ ਜੋ ਸਮਝਿ ਓ ਗੁਰ ਕੇ ਬਲ ਨਾਹਿ ਤਬੈ ਬਚਨ ਬਖਾ
 ਨੇ ਅਹਿ ॥੪੯॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਰ ਬਾਨੀ ਪਾਇਨ ਪਕੇ ਕਮ
 ਲ ਮੱਧਿ ਮਾਨੀ ਗੁਲਨ ਮੈ ਭਾਖਿ ਮੇਰੇ ਜੀਤਾ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨ ਲਖੈ
 ਅਨੰਤਾ ॥੫੦॥ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾਥ ਜੁ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਜਿਹ
 ਦੇਵੁ ਭੁਲਾਇਆ ਮਾਇ ਅਤਿ ਜਿਹ ਲਖਾਨ ਜਾਈ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਹ
 ਸਿਆਮ ਸਹਾਈ ॥੫੧॥ ਹਮੈ ਸੁਭਾਇਕ ਮਨ ਮੱਧਿ ਗਾਈ ਤੁਮ ਨੈਲ
 ਈ ਚੀਨ ਸੁਭ ਸਾਈ ਸੁਭ ਹਮਰੇ ਤੁਮ ਭਰਮ ਮਿਟਾਯੋ ਧੀਨ ਗੁਰੂ ਕਰ
 ਨ ਨਿਧ ਗਾਯੋ ॥੫੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮੱਧਿ ਟੈਸਾ ਖਚਰੁ ਇਤਹ ਖੇਲ
 ਨ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿਕਾਰਾ ਕਰ ਕਉਤਕ ਬਨ ਮੈ ਕਿਤੇ ਆਏ ਸਦਨ ਮੰਤ੍ਰਾਗਾ
 ੫੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਇਹ ਕਥਾ ਸਾਖੀ ਮੇਰੁ ਭਈ
 ਇਕ ਜਥਾ ਸੇਤੁ ਮਕੈ ਜੁ ਬੁਰਨ ਸੁਨਾਊ ਤਾਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਬੀਸੁ ਰਿਝ
 ਊ ॥੫੪॥ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਮੁਸਦੀ ਏਕਾ ਪਾਸਹ ਜੁ ਰਹੈ ਬਿਧ ਨੇਕ
 ॥ ਸਰਬ ਨਗਰ ਕੇ ਅਵਲ ਨਿਧਾਨਾ ਤਾ ਕੇ ਸੀ ਪਓ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ੫੫॥ ਲੈਨ ਦੇਨ ਤਾ ਕੇ ਗਥਾ ਸੀ ਪਓ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸੁਨਾਥਾ ਅੰਤ

ਰਬਾਹਰ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਾ ਟੋਕੇ ਵੇਂ ਬੁਕਰਤ ਪ੍ਰਦੇਸਾ ॥ ੫੬ ॥ ਹੁਕਮ ਪਨੀਕ
 ਅੰਸੇ ਕੁਯੋ ਇਹ ਕੋਂ ਤਕਤ ਬਾ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਕੋ ਉਹੁ ਤੇ ਹਜੂ
 ਰਾਮ ਤੇ ਗਰੀਬ ਸੁਜਨ ਰਸ ਪੁਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਸੋ ਨਿਸਦਿਨ ਆਸਾ ਸਿੰਘ
 ਪਾਸਾ ਯੋਂ ਕਰ ਵੇਤ ਸੋਊ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕੰਨ ਆ ਬਰਜੇਗਾ ॥
 ਕਿਹ ਬਿਧ ਬਾਹੁ ਪੈ ਮਨ ਸੋਗਾ ॥ ੫੮ ॥ ਮੇ ਪਰ ਅਬ ਕਰਨ ਰਛ ਕੀ
 ਜੈ ॥ ਰੁਪ ਆ ਮੁਝੈ ਪਾਂਚ ਸਤ ਦੀ ਜੈ ॥ ਯਾ ਕੇ ਫੇਰੇ ਦੇ ਉਛਿਰਾਈ ॥ ਪਰਸੁ
 ਰਬ ਪੈ ਗੁਰੂ ਸਹਾਈ ॥ ੫੯ ॥ ਬਹੁ ਬੇਰੀ ਜਬ ਵਹ ਪਿਪਿ ਆਯੋ ॥ ਕ
 ਰਇਨ ਵੇਂ ਬੁਹਾਬ ਫਰਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਜਾ ਲਿਖ ਗਯੋ ਤਿਤ ਓਉ ॥ ਲਏਹੁ
 ਪੈਯੇ ਸੈ ਪੰਜ ਸੋਊ ॥ ੬੦ ॥ ਕਾਰਜ ਕੀ ਨੇ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਈ ॥ ਕੁਆਰੀ ਦੁ
 ਹਿਤ ਯੋ ਪਰਨਾਈ ॥ ਆਸ ਖਸਟ ਬੀਤੇ ਜਬ ਜਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਗਯੋ
 ਸਿਖ ਵਹ ਆਈ ॥ ੬੧ ॥ ਰੁਪ ਆ ਜਿਨੈ ਪਾਂਚ ਸਤ ਦੀ ਨਾ ॥ ਲੈ ਵੇਂ ਬੁਹੁ
 ਰਕੇ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਆਗੇ ਆਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਵਯੋ ॥ ਨਿਰਖ ਜਗਤ ਪਤ ਜੂਦ
 ਹਲਯੋ ॥ ੬੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਲਿਖ ਕਿਨ ਹਾਥਾ ॥ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਮੁਹਰ
 ਕਰਨਾਥਾ ॥ ਕਹਾ ਕਿ ਪਾਨਿਧ ਮੁਝੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਆਪ ਕਰ ਕੇ ਉਨ
 ਕਾਰਾ ॥ ੬੩ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਯੋ ਗੁਰਬ ਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਛੁ ਕੇ ਕੇ ਪ ਜੀਅ
 ਮੈ ਨਿਜ ਧਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਰਬ ਕਥਾ ਸਿਖ ਕਿਨੈ ॥ ਬੈਰੇ ਰੁਗਯੋ ਜਾ
 ਇਸੁ ਉਨੈ ॥ ੬੪ ॥ ਰੁਰ ਕਰ ਗਯੋ ਤਾਜ ਨਿਸ ਓਈ ॥ ਮੇਕ ਹਮਤ ਗੁਰਹ
 ਨੈ ਨ ਸੋਈ ॥ ਰਾਗੈ ਕੇ ਜਬ ਬਹੁ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ॥ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਇਮ
 ਗੀਤੇ ॥ ੬੫ ॥ ਲਿਖ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਭੂ ਤਟ ਰਾਗੀ ॥ ਚੈ ਪਈ ਦੇਹ ਛੁੰਦ ਸੁ
 ਧਾਰੀ ॥ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਯੋ ਦੇਹ ਉਨ ਲਿਖ ਯੋ ਬਿਚਾਰ
 ਗਾ ॥ ੬੬ ॥ ਕਲਮ ਬਾਚ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕਰੈ ਕਰਤ

ਨਪਰਉਪਕਾਰਾਤਾਹੁਕੋਮਮਕਰਤਨਿਜਕਾਰੇਬਦਨਨਿਹਾਰ॥੬੭॥
 ॥ਫਟਛਾਤੀਦੇਟੁਕਰਈਰਦਨਕਰਤਲਿਖਜਾਤਾਪਰਸੁਰਬਉਪਕ
 ਰਬਿਨਮੁਝੈਨਸੁਪਨੈਸਾਂਤਾ॥੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥ਯੋਲਿਖਨੀਬਚਹੈ
 ਬਚਰਗਾਸੋਪਕਰਾਈਗੁਰਮੁਰਕਰਾਜੇਉਪਕਾਰਨਾਬਨਕਰੇ
 ॥ਤਦਪਤੁਮਤੇਬਹੁਬਿਧਰੋਗੇ॥੬੯॥ ਅਸਿਖਤੁਮਰੀਦਈਦੁਹਾਈ
 ॥ਤੋਮਮਟੇਬੁਦਯੋਕਰਾਈ॥ਭੁਲਨਮਧਿਸਦਾਇਹਜੀਤਾਸਤਿਗੁ
 ਰਹੈਬਖਸੀਦੇਬਿਅੰਤਾ॥੭੦॥ ਮੇਰੇਖਤਾਓਰਨਹੀਜਾਨਾਅਪਨੇਲੀ
 ਜੈਬਿਰਦਪਛਾਨਾਸਰਬਲਛਜਗਮੈਇਹਤੇਰੀ॥ਖਟਤਭੁਚਜੀ
 ਟਕਰਜੇਰੀ॥੭੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਯੋਤਾਕੀਅਰਦਾਸਸੁਨਰੀਝਗਏ
 ਗੁਰਦਆਲਾਅਛੇਮਾਨਸਭੇਜਕਰਬੈਲਲਯੇਤਤਕਾਲਾ॥੭੨॥
 ਬਾਗੋਪਾਗਬੀਧਾਇਕਰਸੋਪੀਕਾਰਸੁਨਿਤਾਜਾਕੇਆਗੈਕਰਤਸੋ
 ਸਾਹਿਬਨਿਕਟਅਮਿੰਤਾ॥੭੩॥ ਭੁਲਚੁਕਗੁਰਬਖਸਕਰਨਿਰਮਲ
 ਕਰੇਸਰੀਰਾਸਬਕੇਸਿਰਦਫਤਰਪਤੀਬਾਪਕਰਮੇਗੁਰਧੀਰਾ॥੭੪॥
 ॥ਕਿਸੀਨਗਰਕੇਜਾਟਪੁਨਇਕਦਿਨਅਨਹਜੂਰਾਕਰੀਅਧਿਕਫ
 ਰੀਆਦਉਨਉਚਸੁਰਨਭਰਪੂਰਾ॥੭੫॥ ਸਰਬਭੇਦਗੁਰਚੀਨਕ
 ਰਮੇਨਰਹੇਮਨਮਾਹਿ॥ਉਤਰਕਛਦੀਨੇਨਹੀਭੁਲੇਬੁਰੇਨਿਜਤਾਹਿ
 ॥੭੬॥ ਚੌਪਈ ॥ਆਤਪੈਕਿਨਸਿੱਖਸੁਜਾਈ॥ਤਿਨਕੀਬ
 ਤੀਆਂਸਰਬਸੁਨਾਈ॥ਹੁਕਮਪਾਇਪ੍ਰਭਜੂਅਟਤਾਰੀ॥ਭੀਤਰਜ
 ਬਗਿਹਗਏਸੁਧਾਰੀ॥੭੭॥ ਤਬਮਾਤਾਜੀਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ਉਨਕੀ
 ਯੋਕਹਕਥਾਸੁਧਾਰੀ॥ਦੁਖੀਆਜੇਫਰਿਆਦੀਕੋਇ॥ਸੁਨਕਰੇਅ
 ਰਜੀਤਿਹਸੇਇ॥੭੮॥ ਕਾਲਭੇਰਕੇਅਮਕੇਜਾਟਾਪਰੇਪ੍ਰਕਾਰਤ

ਦੁਆਰੇ ਬਾਟਾ ਦੇਇਤੀਨ ਬੇਰੀ ਇਹ ਭਾਇ। ਜਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਓ
 ਸੁਨਾਇ। ੧੭੮। ਤਬ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ। ਇਤੈ ਬੁਲਾਵੇਤ
 ਵਨ ਜਟਾਨੇ। ਤਤ ਛਿਨ ਤਾਹੀ ਜਾਟ ਬੁਲਾਵੇ। ਕਰਤ ਪੁਕਾਰ ਸਦਨ
 ਮਹਿ ਆਵੇ। ੧੭੯। ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਕਹੇ ਰੇ ਗੁਰਾ। ਕਹਾ ਗਯੈ ਹੈ ਕਾਜ
 ਤਿਹਾਗਾ। ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਪਾਨਾ। ਹਮਰੇ ਖੇਤ ਭੁਯੇ ਓਇ ਆਨ
 ੧੮੦। ਤਰ ਬੁਜਨ ਕੇ ਮੋਟ ਸਮੇਤ। ਰਤੀਨ ਛੇਰਾ ਹਮਰਾ ਖੇਤਾ ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਬਿਗਸ ਮਾਤ ਸੇਗਾਈ। ਇਹ ਫਰੀ ਯਾਦ ਮਾਤ ਜੁ ਆਈ। ੧੮੧।
 ਕਹਾ ਮ ਕਰੈ ਅਦਾਲਤ ਯਾ ਕੀ। ਕੋਨ ਬਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਸੁਬਾ ਕੀ। ਸਿੱਖ
 ਨ ਲੈਤ ਰਬੁ ਜ ਸੁਖਾਈ। ਕਿਤ ਘੋਰਨ ਬੂਟਾ ਮੁਠ ਪਾਈ। ੧੮੨। ਕਾਬ
 ਰੁਕਾ ਹੋ ਘਨੀ ਫਰਖਾਵਾ। ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠ ਜਾ ਸਈ ਯਾਦਾ ਕਾਲ
 ਭੋਰ ਕੇਇਹੀ ਉਜਾਗਾ। ਕੂਕਤ ਹੋ ਉਚੇ ਸੁਰਧਾਰਾ। ੧੮੩। ਬਿਹਸ ਪ੍ਰਭੂ
 ਮਾਤਾ ਸੰਗ ਗਾਈ। ਕਟਨ ਬ ਡੀ ਫਰਿਯਾਦ ਸੁਮਾਈ। ਇਹ ਬੇਮੁ
 ਖ ਹੈ ਲੋਗ ਅਜਾਨਾ। ਮੁਏ ਮੁਏ ਨਿਤ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ। ੧੮੪। ਸਿੱਖ ਸੁ
 ਚੇਤਾ ਕਰਕੇ ਉਜਾਈ। ਰੋਵਤ ਦੇ ਪਾਛੈ ਉਠ ਪਾਈ। ਲੂਟ ਲੀਏ ਹਮ
 ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ। ਯੋਹੀ ਏ ਜੜ ਕਰਤੇ ਰਾਗ। ੧੮੫। ਮੈਂ ਜਾਨਤ ਇਨ ਕੋ
 ਜੁ ਸੁਭਾਇ। ਮੇਤੇ ਨਹੀ ਛਪੀ ਕਛ ਮਾਇ। ਯੋ ਕਹ ਮੇਨ ਭੁਏ ਜਗਾਇ
 ੧੮੬। ਦੀਨੇ ਲੋਗ ਸੁਪਰੇ ਉਠਾਇ। ੧੮੭। ਏਕ ਸਿੰਘ ਜੇਗਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ।
 ਪਗ ਪਿਕ ਜਮੇਤਾ ਕੇ ਧਾਮਾ। ਦੇਸ ਪਿਸੈ ਰਤ ਵਨ ਕੀ ਬਾਸੀ। ਦਰਸਨ
 ਹਿਤ ਆਯੋ ਅਬਿਨਾਸੀ। ੧੮੮। ਤਤ ਮਾਤ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਪਾਈ। ਗ
 ਏ ਆਪਨੇ ਦੇਸ ਬਨਾਈ। ਏ ਆਗਿਆ ਸਭ ਹੁੰਕੀ ਪਈ। ਬਸਿਯੋ
 ਹਜੂਰ ਹੁਕਮ ਕਰਾ ਅਈ। ੧੮੯। ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਜੂਰ ਸੁਸੇਈ। ਤਿਹ

ਕਰਨੀ ਹਿਤ ਹੋਇ ਸੁਜੇਈ। ਟਹਲ ਕਰਤ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਰਿਝਾਯੋ। ਸੁ
 ਰਜ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਲਾਯੋ। ੯੦। ਕੇਤ ਕਬਰਖ ਬੀਤ ਜਬ ਗਯੋ।
 ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਦਰਸੁ ਹਿਤ ਅਯੋ। ਦਰਸਨ ਕੈ ਸਭ ਹੁੰਤਿ ਹਰਾਈ।
 ਨਿਜ ਆਲੈ ਕੋ ਚਲ ਤੁਹ ਭਾਈ। ੯੧। ਟਹ ਭਾਖਤ ਏ ਨਾਹ ਕਰਾਈ।
 ਕੇਤ ਕਦਿਨ ਉਨ ਦਏ ਬਿਤਾਈ। ਜਬ ਉਨ ਜਾਇ ਹਜੂਰ ਨਿਧਾਨਾ। ਸਰ
 ਬ ਕਥਾ ਉਚਰੀ ਕਰ ਗਯਾਨਾ। ੯੨। ਯਾ ਕੋ ਬਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਪਾਨਾ। ਕ
 ਰਮਨ ਹਮਰੇ ਦਯੋ ਕਮਾਨਾ। ਕਰਨ ਅਧਿਕ ਹਮੁ ਪਰ ਕਰਿ ਯੋ। ਹਮਰੇ
 ਸੰਗ ਇਸੈ ਨਿਜ ਤੁਰੀਯੋ। ੯੩। ਯਾ ਮੈ ਨਿਜ ਅਬਰੇਇ ਹਮਾਰੀ। ਸ
 ਸੁਰਾਰਨ ਸੇਰ ਹਤ ਸੁਧਾਰੀ। ਬਾਹ ਕਾਜ ਕਰ ਕੈ ਸੁਖ ਸਾਥਾ। ਬਹੁਰ
 ਹਜੂਰ ਸੁਆਵੈ ਨਾਥਾ। ੯੪। ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਕਰਨ ਨਿਧ ਗਾਈ। ਇਨ ਕੈ
 ਸੰਗ ਜਾਇ ਨਿਜ ਭਾਈ। ਤਾਤ ਮਾਤ ਸੁਨ ਮਿਤ ਮਨ ਬਾਤਾ। ਜਾਤੇ ਏ
 ਇਨ ਕੈ ਕੁਸਰਾਤਾ। ੯੫। ਤਿਨ ਭਾਖਿਓ ਮੈ ਹੁਕਮ ਮਿਆਨਾ। ਜਮੇ ਭ
 ਖੈਂ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨਿਧਾਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਫੁਰਮਾਈ। ਇਸੀ ਤ
 ਰਾ ਹੋ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ। ੯੬। ਜਬ ਕਛੁ ਅਨ ਹੁਕਮ ਲਖਿਆਈ।
 ਸੇਮਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਫੁਰਮਾਈ। ਯੈ ਆਗਮ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁਕੀ ਪਾਈ। ਗਯੋ ਕੁ
 ਟੇ ਬਹ ਸਾਬ ਬਨਾਈ। ੯੭। ਕਾਰਜ ਬਾਹ ਤੁਰਤ ਉਨ ਪਾਯੋ। ਸਰ
 ਬ ਸਮਗੀ ਬੇਗ ਬਨਾਯੋ। ਉਤ ਏ ਆਛੁ ਜਨੈਤ ਬਨਾਈ। ਸਭ ਕਾਰ
 ਜ ਕੀਨੇ ਗੁਰ ਆਈ। ੯੮। ਗਏ ਤਿਨੈ ਸਸੁਰਾਰੈ ਧਾਮਾ। ਇਤ ਇਮ
 ਕਰਮੋ ਬਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਮਾ। ਏਕ ਮੇਟ ਕੁ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੁਲਾਯੋ। ਸਰਬ ਕਥਾ
 ਕਹ ਕੈ ਸਮਝਾਯੋ। ੯੯। ਜਬ ਇਹ ਜਾ ਸਸੁਰਾਰੈ ਧਾਮਾ। ਫੇਰੇ ਲਗੇ
 ਲੈਨ ਕਰ ਸਾਮਾ। ਤਬ ਮੇਰੇਇ ਹੁਕਮ ਦਿਖੀ ਜੈ। ਲਿਖ ਦੀਨੈ ਜਾਬਿ

ਲਮਨਕੀਜੈ ॥ ੧੦੦ ॥ ਜਬ ਫਹ ਸਬ ਸਗ ਸੋਨ ਕਰਾਈ ॥ ਫੇਰੇ ਫਿਰਨ ਲ
ਗੋਲਰ ਲਾਈ ॥ ਪਾਛੇ ਤੁਰਨੀ ਆਗੇ ਆਪਾ ॥ ਫੇਰੇ ਲੋਤੇ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਾ ॥
੧੦੧ ॥ ਕਾਢ ਹੁਕਮ ਤਿਨ ਜਾਇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਲੈ ਦਿਖ ਗਏ ਪੜੇ ਸੁਧਾਰੀ ॥
॥ ਯਾ ਬਿਧ ਲਿਖਾ ਦੀਨ ਕੇ ਦਯਾਰਾ ॥ ਆਗੇ ਪਗ ਜਿਨ ਧਰੇ ਸੁਧਾਰਾ ॥
੧੦੨ ॥ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਇਸੀ ਬਿਧਿ ਆਹੀ ॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਪੈਤ ਤੁਰ ਆਹੀ ॥
॥ ਜੋ ਨਿਜ ਪਛਤ ਬਿਸਮ ਚਿਤ ਭਯੋ ॥ ਆਗੇ ਚਰਨ ਨਾਰਿ ਤਿਨ ਦਯੋ ॥
੧੦੩ ॥ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਭਾਖਤ ਬਚਤਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਯੋ ਫੁਰਮਾ
ਈ ॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਪੰਥ ਪਰ ਆਈ ॥ ਜੇ ਮੁਹ ਸੰਗ ਸਾਬਤੀ ਗਾਈ ॥
੧੦੪ ॥ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨ ਮੇਰੇ ਆ ਜਾਈ ॥ ਭਾਖੇ ਬਤੀਅੰ ਸੁਨੇ ਲੁਗਾਈ ॥
॥ ਤਾ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਓਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮਾਥਾ ॥ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਮਧਿ ਹਾਥ ॥
੧੦੫ ॥ ਸਰਬ ਲੋਗ ਰਹਿ ਮ ਸਮਝਾਈ ॥ ਇਕ ਪਲ ਫੇਰ ਫਿਰ ਸੁ
ਬਨਾਈ ॥ ਯਾ ਮੇਕ ਫਨ ਦੇਰ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਯੋ ਨ ਹਸਾਵੇ ਸਹਰ ਲੁਗਾ
ਈ ॥ ੧੦੬ ॥ ਏਕ ਘਰੀ ਮੈ ਕਹੁ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ ਕਿਅ ਕਛੁ ਆਗਤ ਹੈ
ਇਹ ਬੇਰਾ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖਿਯੋ ਸੁਨ ਲੋਗ ਅਯਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਕਾ ਜਾਨੇ ਇਹੈ
ਗਮਾਨਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸਤੀ ਪਤਿਬਤ ਨਾਰਿ ਸੁ ਜੁਗਤੀ ॥ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਹੈ ਨਿਜ ਸਤੀ ॥ ਸਤੀ ਚਿਖਾ ਪਰ ਪਾਛ ਸੁ ਤਰੈ ॥ ਪਤਿਬਰਤਾ ਪਤਿਬਰ
ਨ ਸੁ ਫਿਰੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਇਸੀ ਤਰਾ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕਰਤੇ ਸੁ
ਮਤਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪਰ ਕਾਤੀ ਰਹਮਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਫੇਰੇ ਕਰਹੇ ਤਜ ਮਨ ਭੰਗ ॥
੧੦੯ ॥ ਯੋ ਕਹਤ ਤਫਿਨ ਭਯੋ ਸੁਰਗ ॥ ਚਲੇ ਚਰਨ ਗੁਰ ਰਿਦਨਿ
ਜਧਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ਬਾਤਾ ॥ ਮਾਰਤ ਹੀ ਪੁਨ ਚਲੇ ਸੁਧਾਤ ॥
੧੧੦ ॥ ਚਲੇ ਚਲਾ ਲਾਘਤ ਨਦ ਦੇਸਾ ॥ ਦੁਆ ਬੇ ਮਧਿ ਸੁ ਕਰਮੇ ਪੁ

ਫੇਸਾਯੋ ਮਨ ਮੈ ਕਛੁ ਕਰਮੇ ਹੀ ਕਾਰਾ ਮੇਸਮ ਮੋਰ ਨ ਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ
 ੧੧੧੧॥ ਦਿਬ ਸੁਰੂਪ ਜੁਖਦ ਬਰਤਰਨੀ॥ ਆਯੋ ਪਲ ਮੈ ਤਜ ਨਿਜ
 ਧਰਨੀ॥ ਮੇਸਾ ਜਗ ਮੈ ਕਟਨ ਸੁਕਰੇ॥ ਜੋ ਮੈ ਆਯੋ ਤਜ ਨਿਜ ਪਰੇ
 ੧੧੧੨॥ ਯੋ ਉਪਜਿਯੋ ਮਨ ਮੈ ਨਿਜ ਆਇ॥ ਆਇ ਆ ਗੁਰ ਕੀ ਬੁਧੀ
 ਬਲਾਇ॥ ਉਸ ਆਰ ਪੁਰੇ ਬਰਤਨ ਗਰ ਮਝਾਯਾ॥ ਆਨ ਕੀ ਓ ਰੇ ਗਾਚਿ
 ਤਧਾਰਾ॥ ੧੧੧੩॥ ਬੇਸਟਾ ਤਹਾ ਵਿਸਟਿ ਇਕ ਪਰੀ॥ ਰੰਭਾ ਕਿਧੋ ਉਰ
 ਬਸੀ ਪਰੀ॥ ਸਮਾ ਮਨੈ ਨ ਤਨ ਦੁਤ ਦਿਪਤ ਰਨੀ॥ ਨੌ ਸਤ ਹੈ ਸਿੰਗਾਰ
 ਤਨ ਧਰਨੀ॥ ੧੧੧੪॥ ਗਾਵਤ ਗਾਗ ਲਲਿਤ ਗਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਮਨੋ
 ਕੰਦਲਾ ਕਾਮ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਕੈ ਤਿਲੋਤਮਾ ਸੀ ਇਹ ਨਾਗਿ॥ ਜੇ ਨਿਰਖੈ ਨ
 ਰੁਹੇਤ ਸੁਆਰਾ॥ ੧੧੧੫॥ ਜਿਹ ਰੇਗਾ ਸਿੰਘ ਜੂਹੇ ਕਰਾ॥ ਸਾਮੁਹ ਦਿਪਤ
 ਨਾਰਿਤਿ ਹੰਘਰਾ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਖ ਡਿਯਾ ਟਹੁ ਪਾਈ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਿੰਘ
 ਤਿਹ ਗਯੋ ਬਿਕਾਈ॥ ੧੧੧੬॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇ ਅਸ ਕੀ ਪੋ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਨਿ
 ਸਮੈ ਜੈ ਹੋ ਯਾ ਕੇ ਦੁਆਰਾ॥ ਕਰਹੈ ਮਨ ਸਾ ਨਿਜ ਮਨ ਪੁਰੀ॥ ਗਿਹ ਕਾ
 ਮਨ ਇਹ ਜਾਇ ਜਰੂਰੀ॥ ੧੧੧੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦਿਨ ਪਿਲਟਿ ਯੋ ਨਿ
 ਸਪਤਿ ਠਟ ਯੋ ਦਿਪਤ ਅੰਧ ਉਰ ਦੀਪਾ॥ ਕੁਮਦਿ ਚੇਰ ਅਲਕਲ
 ਅਟਾਲਖ ਸਸਿ ਮੁਖੀ ਮਹੀਪਾ॥ ੧੧੧੮॥ ਰੰਪਈ ॥ ਸੋਚਤ
 ਮਨ ਮੈ ਗਈ ਬਿਚਾਰਤਾ॥ ਚਿੰਤਾ ਤੁਰ ਮਨ ਵਿਕੂਤਾ ਧਾਰਤਾ॥ ਏਕ ਜ
 ਮਰਜਨੀ ਸੁਬਿਤਾਈ॥ ਜਾਉ ਜਾਉ ਚਿਤ ਕਰੈ ਉਪਾਈ॥ ੧੧੧੯॥
 ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਕਾਮਨ ਨੈਨ ਅਭੁਤ ਕਬਾਨ ਸੁਛੁ ਟਕ ਗਾਨ ਜਿਸੈ ਉਰ
 ਲਾਗੈ॥ ਬੁੱਧ ਬਬੇਕ ਸਿਯਾਨ ਤਜੈ ਸਭ ਘਾਇਲ ਜਿਉ ਸਭ ਹੀ ਅੰ
 ਗਦਾਗੇ॥ ਆਨ ਮਨੈ ਜਬ ਸਮੇਰਿ ਦਭੀਤ ਰਭੂਤ ਕਿਧੋ ਯਹ ਪ੍ਰੇਤ ਪਰਾ

ਗੋ। ਲੋਟਤ ਪੈਤਨ ਨਾਗ ਭਸੇ ਸਮ ਆਨ ਬਸੀ ਅਬ ਲਾ ਮੱਧਿ ਬਾਗੇ।
 ੧੨੦। ਆਪ ਗਯੋ ਚਲ ਕੈ ਤਿਹ ਆਸੁ ਮਘੇ ਰਤ ਕਾ ਮਕਿਧੋ ਮਨ ਭਾ
 ਗੀ। ਏਤ ਗਯੋ ਗਮਨੈ ਤਿਹ ਕੇ ਹਿਤ ਈਤ ਪੁਰੁ ਸਭ ਜਾਨਤ ਸਾਰੀ। ਅੰਤਿ
 ਰਕੇ ਲਖੀ ਅਗੁਰ ਪੁਰਨ ਜਾਸ ਚਖੰ ਮਧ ਵੇ ਬਿਸੁ ਸਾਰੀ। ਜਾਤ ਨਿ
 ਹਾਰ ਸੁ ਸਿੱਖ ਅਧੋ ਗਤਿ ਸਾਹਿਬ ਅਚੁਤ ਲੀਨ ਉਬਾਰੀ। ੧੨੧। ਜਾ
 ਨ ਮਪੁਰਨ ਹੈ ਮਮ ਸੇਵਕ ਅੰਨ ਖਤਾ ਇਹ ਮੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਸਾਗਰ
 ਕੀ ਤਨ ਆਤਨ ਮੇ ਹਿਤ ਬਾਪ ਤੇ ਜੇ ਮਨ ਦੇਵਨ ਮਾਹੀ। ਜੇ ਇਹ ਕੇ
 ਅਬ ਨਾਹਿ ਰਖੇ ਮਮ ਕੋ ਨ ਇਸੈ ਨਿਜ ਰਛੁ ਕਾ ਆਹੀ। ਯੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ
 ਕੇ ਦਾਸ ਬਨਯੋ ਗੁਰ ਦਾਰ ਛਰੀ ਚੁਬਦਾਰ ਤੁਹਾਹੀ। ੧੨੨। ਚੰਃ
 ਚੇਬਦਾਰ ਪੁਰੁ ਜੂਤਨ ਧਾਰਾ। ਠਾਢੇ ਭੁਯੇ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰਾ
 ਕਰ ਮਧ ਧਰ ਚਾਂਦੀ ਬਰ ਆਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਯੈ ਕਰ ਮੇ ਬਿਲਾਸਾ
 ੧੨੩। ਤਬ ਲਗ ਮਕਰ ਕੇਤ ਤਨ ਪੀੜਤਾ। ਆਯੋ ਮਿਰਗਾ ਧਿਪੁ
 ਜੂਕੀੜਤਾ। ਕਾਨਿਰ ਖੈ ਸਾਮੁ ਹਵਿਗ ਲਾਈ। ਤ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰ ਖਰੋ ਕੇ
 ਉਭਾਈ। ੧੨੪। ਕਿਚਨ ਛਰੀ ਹਾਥ ਨਿਜ ਧਾਰੇ। ਚੇਬਦਾਰ ਉਨ
 ਕਿਸੁ ਨਿਹਾਰੇ। ਯਾ ਕੇ ਪਤਿ ਆਛੁ ਉਮਰਾਇ। ਹੋ ਗਯੋ ਭੀਤਰ ਗਯੋ
 ਬਨਾਇ। ੧੨੫। ਜਬ ਹੀ ਇਹ ਜੈ ਹੈ ਨਿਜ ਸਦਨਾ। ਤੂੰ ਕਰਹੇ ਤਰੁਨੀ
 ਸੰਗ ਮਦਨਾ। ਅੰਸ ਬਿਚਾਰ ਧਾਮ ਨਿਜ ਆਯੋ। ਆਗੇ ਜਹਾ ਕਿ ਕਾ
 ਨ ਲਗਾਯੋ। ੧੨੬। ਦੇਇ ਪਹਰ ਜਬ ਰੈਨ ਬਿਤਾਈ। ਫੇਰ ਗਯੋ
 ਆਲੈ ਤੀਅ ਧਾਈ। ਆਗੇ ਨਿਰਖੇ ਚਛੁ ਤਿਨ ਜਾਇ। ਤ੍ਰਿਪੇ ਹੀ ਠਾਂ
 ਦੇ ਛਰੀ ਧਰਾਇ। ੧੨੭। ਆਗ ਪਾਛੁ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਪੱਲਾ। ਠਾਢੇ ਤਿਹ
 ਧਰਨੀ ਪਿੜ ਮੱਲਾ। ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਆਯੋ ਨਿਜ ਆਲੈ। ਹਾਥ ਨ ਲ

ਗੀਦੁਖੈ ਨਿਧ ਬਾਲੈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਅੰਸੀ ਬਿਧ ਗਯੋ ਆਯੋ
 ਪੁਰਖ ਨਿਰਖ ਤੇ ਭਯੋ ॥ ਏਕ ਜਾਮ ਜਾਮ ਨਿ ਜਬ ਹਰੀ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਿੰਘ
 ਜੁ ਆਖ ਉਘਰੀ ॥ ੧੨੯ ॥ ਜਗ ਮੇ ਗਮਨ ਮਨ ਮੈ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥ ਲਾਗੇ
 ਮਨ ਕੇ ਕਰਨ ਧਿਕਾਰੀ ॥ ਧਿਗ ਮੋ ਕੇ ਭਾਖਿਯੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਏਕਾਰੇ ਜ
 ਨ ਨੀਚ ਕਰਾਹੀ ॥ ੧੩੦ ॥ ਰੇਟੈ ਪੀਟੈ ਹਾਥ ਮਰੇ ਰੋ ॥ ਅੰਸਰ ਗਯੋ ਬੀ
 ਤ ਸੋਟੈ ਰੋ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋਤਿ ਨ ਕੀ ਗਤਿ ਭਈ ॥ ਕਿਨੈ ਮਨੇ ਨਿਧ ਬਰ
 ਲੁਟ ਲਈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਤ ਮਾਰਗ ਉਠ ਪਯੋ ॥ ਚਿਤ ਕਰਤ ਇ
 ਧੈ ਦਿਸ ਭਯੋ ॥ ਜੰਭਾਖੇ ਚੁਬਦਾਰ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੈ ਖਤ ਨਰਕ ਮਧਿ ਰੋ
 ਤਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਮੁਝ ਕੇ ਰਾਖ ਸੁਲਯੋ ॥ ਮੈਂ ਤਿਹ ਦਾਸ ਮੇਲ
 ਬਿਨ ਭਯੋ ॥ ਕੈ ਮੇਰੇ ਕਰਨ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਧਾਰਿਯੋ ਤਨ ਚੁਬਦਾਰ
 ਤਮਾਮੀ ॥ ੧੩੩ ॥ ਨਿਰਖੇ ਮੇ ਮਨ ਕੀ ਜੜਤਾਈ ॥ ਜੰ ਮੁਝ ਤਤ ਛਿਨ
 ਕਰੀ ਬੁਗਾਈ ॥ ਨਿਜ ਆਲੈ ਕੀ ਅਦਭੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਪਛਨ
 ਉਜਿਆਰੀ ॥ ੧੩੪ ॥ ਬੇਦ ਲੋਗ ਮਤੋ ਜੋ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਅਰਧੀ ਗੀ ਮੁਨ
 ਜਨ ਬਡ ਗਾਈ ॥ ਕੈ ਤਾ ਕੇ ਤਤ ਛਿਨ ਤਜ ਆਯੋ ॥ ਕੈ ਇਹ ਤੁਰਕਨ ਦੁ
 ਆਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੩੫ ॥ ਜੇ ਪਰ ਲੋਕ ਲੋਕ ਇਤ ਬੁਰੀ ॥ ਗਾਵਤ ਬੇ
 ਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਧੁਰੀ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਮਨ ਮੈ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰਤਾ ॥ ਮਾਰਗ ਆ
 ਵਤ ਚਲਮੇ ਸੁਧਾਰਤਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕੇਤਕ ਯਾ ਬਿਧ ਕਾਲ ਬਿਤਾਈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਪਹੁੰਚੇ ਆਈ ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਅਚੁਤ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਰਾਜੈ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਜਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਿਤ ਸਾਜੈ ॥ ੧੩੭ ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਪਰ ਕਰ ਮਾਨਿ
 ਜ ਲੀਨੀ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਅਭਿ ਬੀਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
 ਜਬ ਹੀ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਹਸ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਮਨੁ ਰਾਗੇ ॥ ੧੩੮ ॥ ਪਲ

ਕਾਤੇ ਇਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਏ ॥ ਬਿਗਸਤ ਤੋ ਕੋ ਨਿਰਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਜੋਗਸਿੰਘ
 ਅਯੋ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਨਿਰਖੇ ਸਰਬ ਬੀਰ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ੧੩੮ ॥ ਅਧਿਕ
 ਬਿਲਾਸ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਅੰਬੀਰ ਨ ਯੋ ਬਿਨੈ ਕਰਾਈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਭੇ
 ਦ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜੇਈ ॥ ਕਛੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੈ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ੧੪੦ ॥ ਅਧਿਕ ਬਿਨੈ
 ਜਬ ਕਰੀ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੁਛੁ ਬਤ ਇ
 ਸੈ ਨਿਜ ਪਾਸਾ ॥ ਬਰਨ ਸੁਨਾਵੈ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕਹੀ ਖਾਲਸੈ
 ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜਾਹਰ ਕਰਹੁ ਭੇਦ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕ
 ਹ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਾਸਹ ਜੂਰ ਸੁਨੈ ਨਿਜ ਧਾਰਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿ
 ਸਦਿ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਜਾਨ ਗਯੋ ਸਿਖ ਨ ਖਸਿਖ ਗਾਥਾ ॥ ਚੋਬਦਾਰ ਟਹੁ ਅ
 ਟਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏ ਸਬ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਹੋਈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਮੈ ਭਾਖੈ ਤਬ ਨਿਜ
 ਕੀ ਕਹੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਚਰਿਤ ਨ ਲਹੈ ॥ ਜੋ ਕੀ ਨੀ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਸੁ
 ਮੀ ॥ ਦਾਸ ਉਬਾਰਿਯੋ ਰੈਨ ਤਮਾਮੀ ॥ ੧੪੪ ॥ ਤਾਤੇ ਪੁਛੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾ
 ਸਾ ॥ ਸਰਬ ਕੁਥਾ ਕੋ ਅਧਿਕ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਕਹੀ ਖਾਲਸੈ ਨਿਕਟ ਹਜੂ
 ਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸਰਬ ਜਰੂਰਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਤਬ ਛੋਰ ਸੁਨ
 ਈ ॥ ਨ ਖਸਿਖ ਤਾ ਕੇ ਤੀਰ ਬਨਾਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਤਾਤ ਮਾਤ ਤਿਹ ਆਈ ॥
 ਲੈ ਯਾਤੇ ਗਿਹ ਮੱਧਿ ਬਨਾਈ ॥ ੧੪੬ ॥ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮ ਪਠਿਯੋ ਜਿਹ ਭਾਂਤ
 ॥ ਫੇਰਨ ਪਰਦਿ ਖਗਯੋ ਨਾਥਾ ॥ ਤੁਰਨੀ ਬਾਹ ਕੁਟਿਬ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਆ
 ਯੋ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਤਮਾਗ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਚਲਤ ਪੈਰੁ ਦੁਆ ਬੇਜਿ ਮਮ
 ਯੋ ॥ ਉਸਾਰ ਪੁਰੇ ਗਨ ਕੁਭਰ ਮਾਯੋ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਜਿਹ ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਗਯੋ ॥
 ਮਦਨ ਪ੍ਰੇਰ ਪੀੜੁ ਤਜੈ ਭਯੋ ॥ ੧੪੮ ॥ ਛੁਰੀ ਦਾਰ ਜਿਮ ਹੋਇ ਦਇਅ
 ਲਾ ॥ ਰਛਾ ਕੀ ਨੀ ਅਧਿਕ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪਾਛੁ ਰਾਤ ਮੈ ਭੁਯੋ ਜੋ ਗਮਾਨਾ

ਆਚਿਤਾਤੁਰਦੈਪੈਰਸਿਧਾਨਾ॥੧੪੮॥ਮਾਰਗਮੈਨਿਜਮਨੈਧਿਕਾਰਤ
 ਆਜਿਹਬਿਧਆਯੋਹੋਇਸੁਆਰਤਾਸਰਬਕਥਾਇਹਭਾਂਤਿਵਿਥਾ
 ਗੀ॥ਕਹੀਖਾਲਸੇਪ੍ਰਭੂਸੁਧਾਰੀ॥੧੪੯॥ਜੇਯਾਕੇਮੈਨਾਹਿਬਚਾਵਤ
 ਆਤਬਯਾਨਜਾਨਅਧੇਗਤਿਜਾਵਤਾ॥ਯਾਸਮਚਹੀਮੈਸਿਖਪੁਨੀਤਾ॥
 ਮਨੈਹੁਕਮਸਦਾਨਿਤਨੀਤਾ॥੧੫੦॥ਜੇਕਬਹੀਵਹਭੂਲਸੁਜਾਇ
 ਤੋਗੁਰਤਾਕੋਲੇਤਬਚਾਇ॥ਕੈਸੇਹੋਇਜਗਤਮੈਦੁਖਆਤਾਕੋਰਾਖ
 ਤਸਦਾਬਪੁਖਾ॥੧੫੧॥ਦੇਹਰਾ॥ਇਹਸਮਸਿੱਖਜੁਚਾਹੀਅਤ
 ਮੇਸਮਗੁਰੂਨਿਹਾਰਾਦੁਖਦਾਰਿਦਭਵਕਾਟਪੈਜਗਤਉਤਾਰੈਪਾਰਾ
 ੧੫੨॥ਚਉਪਈ॥ਤਾਕੋਰਛਕਗੁਰੂਨਿਧਾਨਾਜੇਸੇਵਕਗੁਰ
 ਹੁਕਮਮਿਆਨਾਕਲਕੀਬਾਤਤਾਸਨਹੀਲਾਗੈ॥ਨਿਸਦਿਨਪੁਗ
 ਪੰਕਜਮਹਿਪਾਗੈ॥੧੫੩॥ਏਕਦਿਵਸਕੀਅਵਰਕਹਾਨੀ॥ਬਰਨੇ
 ਪਰਮਬਿਮਲਸੁਖਦਾਨੀ॥ਅਚੁਤਕਿਧੈਉਚਬਡਤਖਤਾਦਰਸਨ
 ਦੇਤਨਾਬਬਰਬਖਤਾ॥੧੫੪॥ਇਹਬਿਧਿਨਿਰਖਲਛਤਿਹਆਵ
 ਤਾਸਾਵਨਮੱਧਿਮੇਘਜਿਮਧਾਵਤਾਹੋਲਾਬੀਤਕਿਤਕਦਿਨਪੱਛ
 ਆਵਰਸਨਦੇਤਦਯਾਧਰਚੱਛਾ॥੧੫੫॥ਤਹੀਸਮੈਗੁਰਨਿਕਟਹਜੂ
 ਗੀ॥ਬਾਜੀਗਰਤਟਆਏਜਰੂਰੀ॥ਨਿਰਤਤਕੂਦਤਦੋਲਬਜਾਵ
 ਤਾਨਾਨਾਬਿਧਿਨਿਜਕ੍ਰਿਆਬਨਾਵਤਾ॥੧੫੬॥ਉਛਰਤੁਹੈਯਾਬਿਧ
 ਇਕਧਰੀ॥ਪ੍ਰਾਵਤਜੇਨਭਨਿਰਤਤਪਰੀ॥ਏਕਨਗਾਡਿਯੋਆਨ
 ਇਕਬਾਸਾ॥ਉਚੇਮਨੇਸੁਨਿਕਟਅਕਾਸਾ॥੧੫੭॥ਆਛੀਤੁਪਕ
 ਸੁਕਮਰਛਕਾਈ॥ਖੜਗਾਇਕਹਬਿਆਰਬਨਾਈ॥ਉਪਰਚਦਿ
 ਓਬਾਂਸਵਹਿਜਾਈ॥ਕਉਸੁਕਕਾਜਜੁੱਧਕਰਧਾਈ॥੧੫੮॥ਗ

ਗਨਮੱਧਿ ਜਾਤੁ ਮੇਅਲੇਪੀ ਛੇਰੀ ਤੁਪਕਧਾਰ ਜੀਅ ਕੋਪੀ ॥ ਪਲਕਪ
 ਛਤਾਂ ਕੇ ਸਬ ਅੰਗਾ ਧਰਨੀ ਮੱਧਿ ਗਿਰੇ ਸੁ ਅਭੰਗਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ
 ਕਾਟੇ ਸਰੁ ਜਾਨਾ ਯੈ ਜਬ ਅਵਨੀ ਪਰੇ ਮਿਆਨਾ ਰੋਇ ਪੀਟ ਨਟਕ
 ਰਤ ਪੁਕਾਰਾ ਮਘਟਾ ਸਾਥ ਲਕੋ ਨਰੁ ਧਾਰਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ਦੀਨੋ ਧਰਨੀ
 ਮਾਰ ਗਿਰਾਈ ॥ ਯਾਨਟ ਬਾਸਟ ਦੇਟ ਨਗਾਈ ॥ ਪਲਕਪ ਛਤਾਂ
 ਕੇ ਸਬ ਅੰਗਾ ਕੀਨੇ ਤਿਨੈ ਇਕਤ ਸੁਛੰਗਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਉਪਰਤਾ ਸਬ
 ਸਤ ਬਰਡਾਰੀ ॥ ਦੇ ਲਕ ਸਬਦ ਕਰੋ ਬਰਕਾਰੀ ॥ ਠਾਂਢ ਲਯੋ ਕ
 ਰਤ ਟਨ ਸੁ ਨਟਟਰਾ ॥ ਬਿਗਸੇ ਬੀਰ ਨਿਰਖ ਤਿਹ ਗਤਿ ਸਰਾ ॥ ੧੬੩
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਧਿਕ ਤਿਨੈ ਕਰ ਬਾਜੀ ॥ ਦਿਖਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ
 ਸਾਜੀ ॥ ਪੁਨ ਪਾਛੇ ਤਿਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦੀਜੈ ਕਛੁ ਇਨਾਮ ਸੁਧਾਰੇ
 ॥ ੧੬੪ ॥ ਤੈ ਪੁਰੁ ਜੁ ਬਡ ਕਲਪ ਬਰਿਛਾ ॥ ਕਾਮ ਪੈਨ ਤੁਮਰੈ ਕਰ ਅ
 ਛਾ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਦਾਇਕ ਜੇਇ ॥ ਦੀਪਕ ਦੀਪ ਸਿਰੋ ਮਣ ਸੇਇ
 ॥ ੧੬੫ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸੇਵੀ ਗਿਹ ਨਤਾ ॥ ਜਗਤ ਬਿਗਨਿਤ ਜਾਕੀ ਸ
 ਤਾ ॥ ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਸੁਕੀਰਤ ਜਾਕੀ ॥ ਸਦਾ ਬਿਗਨਿਤ ਇਤ ਉਤਟ
 ਕੀ ॥ ੧੬੬ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਨ ਜੇ
 ਇਹ ਠੰਡ ਰੁਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਪੁਨ ਠਾਂਢੇ ਭਏ ਤਬ ਹੀ ਕਰਨ ਨਿਧ ਭੀਤ
 ਰਧਾ ਮਧ ਸੇਨਿਜ ਆਈ ॥ ਨਟ ਤੇਨ ਸਮੈ ਸਰੁ ਹੀ ਟੁਹ ਪੁਰਨ ਆਪਨ ਮਧ
 ਰੋ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਚਿੰਤੁਤ ਹੈ ਮਨ ਮੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤੁਨ ਕੈਨ ਚਰਿਤੁ ਭਯੋ
 ਜਗ ਗਾਈ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਜਾਨ ਬਿਗਾਨ ਕਿਸੁ ਪੁਨਤਾ ਸੀ
 ਗਯਾ ਬਿਧਿ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਮੇ ਤੁਮਰੋ ਬਿਸਮਾਦ ਭਏ ਸਬ ਮੋਹ ਕੋਹ
 ਬਤੀਅ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਬਤੀਅ ਨਟਨਾ ਗਰ ਭੇਦ ਕਹੇ ਸਭ

ਹੀ ਸੁਸੁਧਾਰੇ। ਵੀਨ ਦਯਾਲ ਸਿਰੇ ਮਨ ਸਾਹਿਬ ਜਾਗ ਮੈ ਧਨ ਪੂਰ
 ਭੀਤਾਰੇ॥ ੧੬੮॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਹ ਮਿਗ ਕੀਟ ਕਰੇ ਮਿਗ ਰਾਈ॥
 ਰਿਧ ਸਿੱਧਿ ਦੇ ਅਮਿਤ ਬਤਾਈ॥ ਪਾਰਸ ਜੇ ਜੋ ਕੇ ਛੁਹ ਗਯੋ॥ ਕਿ
 ਚਨ ਕਰਤ ਮਨੁ ਰਹ ਭੁਯੋ॥ ੧੬੯॥ ਹਮ ਤਿਹ ਅੰਗ ਕਰੀ ਪੁਨ ਬਾਜੀ
 ॥ ਧਨ ਇਛਾ ਧਰ ਅਧਿਕ ਸਮਾਜੀ॥ ਸੇਹ ਮਕੇ ਕਛੁ ਦਰ ਬੁਨ ਦੀਨੋ
 ॥ ਠਾਂਦੁ ਸਿੰਘ ਸਨ ਮਾਰ ਗਲੀਨੋ॥ ੧੭੦॥ ਭੀਤਰ ਧਸੇ ਧਾਮ ਅਬ
 ਜਾਈ॥ ਹਮ ਰੈ ਕਰ ਧਨ ਦਯੋ ਨ ਰਾਈ॥ ਯਾਤੇ ਹਮ ਨਿਜ ਪੈ ਬਿਸਮਾ
 ਦਾ॥ ਬਰਨ ਸੁਨਾਯੋ ਜਿ ਮ ਅੰਤ ਆਇ॥ ੧੭੧॥ ਦੇਹਰ ॥ ਸਿੱਖ
 ਕਯੋ ਸੰਗ ਤਾ ਸਯੋ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨੇ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਸਬਦ ਗਾਇ ਜਾਨਤ
 ਤੁਮੈ ਕੈ ਨਿਜ ਨਹੀ ਬਖਾਨਾ॥ ੧੭੨॥ ਤਿਨ ਭਾਖੇ ਗਾਵਤ ਹਮੈ ਜਾਨ
 ਤ ਸਾਜ ਬਜਾਇ॥ ਪਾਂਚ ਸਤ ਗੁਰ ਆਇ ਕੇ ਕੀਠੇ ਸਬਦ ਸੁਹਾਇ॥
 ੧੭੩॥ ਚੰਪਈ ॥ ਰਾਗੁ ਕਲਾਵਤ ਗਾਇਨ ਤਾਲਾ॥ ਜਾਨਤ ਪੈ
 ਸਬਨਖ ਸਿੱਖ ਖਿਆਲਾ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਕਹਾਇ ਹੁਭਾਇ॥ ਮੈ ਤੁਮ
 ਦੇਵੇ ਭੇਤ ਬਤਾਇ॥ ੧੭੪॥ ਪਟਕਾ ਦੇਇ ਰਾਤ ਜਬ ਜਾਈ॥ ਤਬ ਤੁ
 ਮ ਆਵੇ ਸਾਜ ਬਜਾਈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੇ ਸਬਦ ਨ ਦੀਨਾ॥ ਆਛੀ ਸੁ
 ਰ ਗਾਵਹੁ ਪਰਬੀਨਾ॥ ੧੭੫॥ ਤਬ ਤੁਮ ਨਿਰਖਹੁ ਗੇਤਤ ਕਾਲਾ॥ ਰਿ
 ਧਿ ਸਿੱਧਿ ਗੁਰ ਦੇਗੁ ਦਯਾਲਾ॥ ਸਬਦ ਭੇਟ ਕਹੀ ਮੈ ਗੁਰ ਦੀਜੈ॥ ਹਮ
 ਪਰ ਅਧਿਕ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੀਜੈ॥ ੧੭੬॥ ਤਵ ਨੈ ਭਾਂਤਿ ਕਾਜ ਉਨ ਕੀਨ
 ॥ ਵਈ ਸੀਖ ਜਿ ਮਦਾਸ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਜੁਗ ਪਟਕਾ ਜਬ ਰੈਨ ਬਿਤਾਈ॥
 ਤਬ ਵੈ ਆਵੇ ਸਾਜ ਬਜਾਈ॥ ੧੭੭॥ ਆਨ ਸਲੋਕ ਜਬੈ ਉਨ ਦੀਨ
 ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਰਾਜਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਸੁਨਤ ਤਾਲ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਗਾਈ॥

ਤਿਨ ਤਰ ਦੀਜੈ ਬਸਨ ਬਿਛਾਈ ॥ ੧੭੮ ॥ ਤਬੈ ਖਾਲ ਸੇਹੁ ਕਮ ਸੁਪਾਈ
 ॥ ਆਛ ਬਸਨ ਤਰ ਦਯੋ ਬਿਛਾਈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਗਾਗ ਮਧਿ ਕਲ ਆਨ
 ॥ ਆਛੀ ਸੁਰ ਬਰਪਦਮੋ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧੭੯ ॥ ਭੁੰਗ ਪਾਇ ਤਿਨ ਕਰਮੋ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਬਦ ਭੇਟ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਗਾਨਾ ॥ ਜੈ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਿਹ
 ਬਾਨੀ ॥ ਸੇਵਕ ਬੋਲ ਸੁਨਿ ਕਟ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੮੦ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਨਿਕ
 ਟ ਸੁਜਾਈ ॥ ਜੈ ਸੁਰੁ ਪੰਥ ਲਾਏ ਧਾਈ ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਗਾਮੇ ਸਿਖ ਤਿਹ
 ਬਾਨੈ ॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੧੮੧ ॥ ਭੁਖਮੇ ਮਾਤਾ ਸੈ ਸੁਰੁ ਪੰਥ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਮਾਂਗਤ ਮੁਝੈ ਪਠਯਾ ॥ ਮਾਤਾ ਕਰਮੋ ਕਹਾਏ ਕਰਨਾ ॥ ਮੁਝੈ
 ਸੁਨਾਏ ਇਹ ਬਿਧ ਬਰਨਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਸਿੱਖ ਕਹਾ ਸੁਨ ਮੁਰ ਗੁਰ ਮਾਈ
 ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਨਟ ਹੈ ਇਕ ਕਾਈ ॥ ਦਿਨ ਮੈ ਉਨ ਬਾਜੀ ਇਤ ਪਾਈ ॥
 ਕਛੁ ਨ ਧਨ ਦੀਨੈ ਇਕ ਗਾਈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਪੁਨਟੁ ਅਬਰਜਨੀ ਮਧਿ
 ਆਏ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਰਿਝਾਏ ॥ ਮਾਂਗੀ ਭੇਟ ਭੁੰਗ ਉਨ
 ਪਾਈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਯਾ ਨਿਧ ਜੇ ਚਿਤ ਆਈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ ਮਾ
 ਤਾ ਮਮ ਆਯੋ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮੁਝ ਨਿਜ ਬਰਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਮਾਤਾ ਭੁਖਿ
 ਯੋਇ ਤੈਰੁ ਪੰਥ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਦੇਵੋ ਮਮ ਭੁੰਯਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਆਏ ਆ
 ਜ ਕਾਲ ਉਠ ਜਾਸਨਾ ॥ ਏਤਾ ਧਨ ਲੈ ਕਹੀ ਸਿਧਾਸਨਾ ॥ ਹਮਰੇ ਆਦਿ
 ਕਦੀ ਮਰ ਬਾਈ ॥ ਨਾਹੀ ਜਾਨੈ ਆਏ ਸਿਤਾਈ ॥ ੧੮੬ ॥ ਦਸ ਪੁਨ
 ਬੀ ਸੁਰੁ ਪੰਥ ਲੀਜੈ ॥ ਵੈਉਨ ਕਉ ਰੁਕ ਸਦ ਕਰ ਦੀਜੈ ॥ ਜੈ ਸੁਨ ਕੈ
 ਆਯੋ ਸਿਖ ਤਹਾ ॥ ਪੁਰਨ ਗੁਰੂ ਬਿਰਾਜੇ ਤਜਹਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਕੌਰੀ ਮੁਹ
 ਰੁਰੁ ਪੰਥ ਸਾਨਾ ॥ ਬਚਨ ਅਰੁ ਲਏ ਕਸਮ ਜਾਨਾ ॥ ਆਵਤ ਨਿਰਖਦ
 ਸਕੇ ਗਾਈ ॥ ਖਾਲੀ ਕਤ ਆਯੋ ਮਮ ਭਾਈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੀ ਮਾ

ਤਾ ਜੋ ਕਹੀ ਆਇ ਅੰਤਿ ਬਰਨੀ ਕਰ ਸਹੀ ਆਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਵਹ ਫੇ
 ਰ ਪਠਾਨੋ ਤੈ ਸਹ ਖਾਲੀ ਆਨਿ ਬਖਾਨੋ ॥ ੧੮੮ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਮਾਤਾ ਪ
 ਹਿ ਜਾਈ ਯੈ ਹੀ ਸੁਨ ਕਰ ਆਯੋ ਧਾਈ ਆਪ ਚ ਸਹ ਸਲਗ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਗਯੋ ॥ ਸਿੱਖ ਨਿਰਖ ਭੇਦ ਸਭ ਲਯੋ ॥ ੧੮੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸੀ ਮਾਤਾ ਸਮਝਾਇਯੋ ਸੁਮਤਿ ਸਿੱਖ ਨਿਜ ਜਾਇ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤਾ ਜਿਨ
 ਹਰ ਗਹੇ ਸੁਨਹੁ ਬਚਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧੯੦ ॥ ਭੁਖਨ ਕਛੁ ਸਰੀਰ
 ਤੇ ਜੋ ਗੁਰ ਦੇਗੁ ਉਤਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਰੋ ਕਿਤ ਕਹ ਜਾਰੋ ॥ ਯੈ ਹੀ ਜਾਗੁ ਨਿਹਾ
 ਰਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਤਾ ਕੇ ਇਹੈ ਮਾਤ ਕੀ
 ਨਾ ॥ ਸਤਿ ਪਾਂਚ ਬਾਰੇ ਭਰੇ ਲੈ ਸੁਦੀਨਾ ॥ ਵਹੈ ਲੈ ਰੁਪਯਾ ਸਤਿ ਪਾਂਚ ਆ
 ਯੋ ॥ ਧਰੈ ਨਾਥ ਆਗੈ ਬਡੇ ਮੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ੧੯੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਵਢੇ
 ਆਪ ਉਨ ਕਉ ਵਹਦਾ ਮਾਦ ॥ ਸਿੰਧ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਧਾ ਮਾਪ
 ਛੈ ਸੀ ਮੁਖ ਜਲਜ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਬਦ ਭੇਟ ਹੈ ਅਧਿਕ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੯੩ ॥
 ॥ ਕਵਨ ਸਕਤ ਤਾ ਕੋ ਨਰ ਦੇਈ ॥ ਸੀ ਸਦਏ ਲਗ ਪੂਰਨ ਸੇਈ ॥
 ਗੁਰ ਅਨ ਕੋ ਗੁਰ ਸਬਦ ਭਣੀ ਜੈ ॥ ਇਹ ਉਪਮਾ ਧਰਯਾ ਕੇ ਦੀ ਜੈ ॥
 ੧੯੪ ॥ ਯੈ ਕਹੀ ਮੈ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਮੇਨ ਬਦਨ ਅਨੰਦ ਜੀ
 ਅਧਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਧਿ ਧਿਆਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੧੯੫ ॥ ਆਗੈ ਧਿਆਇ ਅਠਾਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਗਿਰ
 ਪਤ ਕਰਹੈ ਚਿਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਮਰੇ ਰਾਜ ਕਹੈ ਸਭ ਗਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੋ ਪਤਾ ਪਸਭੁ ਭੁਯੋ ॥ ੧੯੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਵਜੀਰ ਕਲੁ ਰਪਤਿ
 ਮਿਲਤਿ ਨ ਕੀਓ ਉਪਾਇ ॥ ਗਾਉ ਬਨਾਇ ਸਚੂਨ ਕੀ ਬਾਂਧ ਅਨੰਦ
 ਪੂਰ ਆਇ ॥ ੧੯੭ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸਾਖੀ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸ
 ਪਤ ਦਸੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮ ਸਤ ਸੁਭ ਮ ਸਤ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਅਠਜੂ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇਰ ਦਸਤ ਸੁਬਾ ਜਬੈ ਗਯੋ ਅਨੰਦ
 ਪੁਰਹਾਰਾ ਦੁਖੀ ਤੁਏ ਗਿਰਗਾਇਤ ਬਕੀਨੈ ਮਨੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅ
 ਨਿਕਭਾਂਤਿ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਜੀਤ ਸਕੇਨ ਬਨਾਇ ॥ ਤੁਬਤਿ ਨ ਮਿਲ ਮ
 ਸਲਤ ਕਰੀ ਚਲੇ ਤੁਰਕ ਪੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਤਿ ਫਜੀਰ
 ਮਿਲੀ ਸਤੁ ਸੈਨਾ ਬਰਨਤ ਭਈ ਕਿਧੈ ਇਮ ਬੈਨਾ ॥ ਆਟੇ ਕੀ ਇਕ
 ਗਉ ਬਨਾਈ ॥ ਬਾਧੋ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਇਹ ਬਿ
 ਧ ਕਰੋ ਉਪਾਈ ॥ ਫੇਰ ਚਲੇ ਦਿਲੀ ਪੁਨ ਧਾਈ ॥ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲ ਕ
 ਹੀ ਦਿਜ ਪੀਮੈ ॥ ਦਿਖ ਮੈ ਕਰਸਾ ਯਾ ਬਿਧ ਕੀ ਮੈ ॥ ੪ ॥ ਯੈ ਤਿਨ ਜੀਤ ਮੈ
 ਤੁ ਸਤੁ ਕਰਕੈ ॥ ਧਰਨੀ ਲੀਪ ਗੋਬਰਾ ਧਰਕੈ ॥ ਗਾਇ ਬਨਾਇ ਕਿਧੈ
 ਇਕ ਆਟੇ ॥ ਬਾਧੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਮਧਿ ਬਾਟੈ ॥ ੫ ॥ ਝੂਲਨ ਛੰਦ ॥
 ਚੂਨ ਕੀ ਗਾਇ ਬਨਾਇ ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਗਏ ਪੁਨ ਬਾਂਧ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਆਈ
 ॥ ਭੁਯੋ ਸਾਕਾਰ ਨਿਹਾਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨੂ ਕਰੀ ਇਹ ਬਾਤੁ ਤਬ ਹੀ ਬਨਾਈ
 ॥ ਕੀਓ ਪੁਨ ਕੂਚ ਤਿਹ ਠਉਰ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਬਸੇ ਨਿਰਮੋਹ ਕੀ ਧਰਨ ਅ
 ਈ ॥ ਕਰੋ ਨਿਜ ਚਾਰ ਤਿਹ ਠਉਰ ਅਨ ਗਨਤ ਹੀ ਕੋਨ ਕੀ ਸਕਤ ਤਿਨ
 ਕਉ ਲਖਾਈ ॥ ੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਕਹੀ ਗਾਥ ਜੋ
 ਰ ਸਿਰਨਾਇ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਗੁਰ ਪਾਨ ਕਰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਤਜ ਜਾਇ ॥ ੭
 ॥ ਭੁਮ ਅੰਚੁਤ ਗੁਰ ਖਾਲ ਸਾਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦੇਹਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਭੁਮ
 ਕਉ ਨਹੀ ਸਿੰਘ ਗਉ ਸਨ ਲੇਹਾ ॥ ੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥
 ਜਹਾਂ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ਦੇਉ ॥ ਤਿੰਤਿ ਚਾਰ ਪਾਂਚ ਸਤਿ ਖਾਟ ਓਉ ॥ ਸ

ਦਾਨਿੰਦਓਪੰਦੁਖੰਸੁਖਪਯਾਨੋ। ਇਨੋਪਾਰਉਚਿਤਮੈਰੋਰਥਾਨੋ॥੮॥
 ਜਹਾਥੈਨਦਿਫਸੀਨਹੀਸੁਰਚੰਦਾ। ਤਹਾਤੇਰਰੋਗਪ੍ਰਭੂਜੁਮੁਕੀਦਾ॥
 ਤੁਝੈਪਾਪਤਾਪੰਨਹੀਲੇਪਗਾਈ। ਅਛੇਦੰਮਭੇਦੰਸੁਦਾਤੰਕਹਾਈ॥
 ੧੦॥ ਇਹੈਸੁਮਸੇਫੀਤੁਝੈਦੈਸਰੀਦਾ। ਕਰਮੇਦਰਚਾਹੈਲਖਮੇਨਾ
 ਮੁਕੀਦਾ। ਕਹਾਕਾਜਤੰਰੋਬਸੈਆਨਥਾਨੋ। ਕਹੀਦਾਸਸਾਚੀਲਿਜੈ
 ਜੁਪਛਾਨੈ॥ ੧੧॥ ਸੁਨੇਬੈਨਤਾਕੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗਾਈ। ਸਹੀਬਾਤਈ
 ਹਾਂਜਸੀਤੰਸੁਨਾਈ। ਗੁਰੂਪਾਕਜਾਮਾਸੁਤੇਸਿੰਧਸੇਈ। ਨਹੀਪੁਨਪ
 ਪੰਤਿਸੈਲੇਪਕੋਈ॥ ੧੨॥ ਪੁਨਿਅੰਰਬਾਤਿਰੋਟੰਕਾਨਕੀਜੈ। ਜਸੋ
 ਤੇਇਭਾਖੀਤਸੀਹੀਲਹੀਜੈ। ਅਸੀਚਾਪਤੀਰੰਤੁਫੰਗੀਬਿਦਾਰੀ॥
 ਇਨੁਦੇਖਬਾਤੰਅਏਹੈਮੁਦਾਰੀ॥ ੧੩॥ ਰੋਪਈ। ਸਸਤੁਅਸ
 ਤਤਸਸਰਬਉਪਾਈ। ਇਨਬਾਤਨਮੈਆਏਧਾਈ। ਹਮਕੋਸਹੀ
 ਮਾਨਨੀਜੇਗਾ। ਯਾਮੇਸਾਚਸੁਆਧਿਕਪ੍ਰਯੋਗਾ॥ ੧੪॥ ਬੈਰੀਅਧਿ
 ਕਹੇਇਨਿਜਦੁਖੀ। ਗਉਆਦਿਸਹੀਦੇਵੈਮੁਖੀ। ਜੇਤਿਹਨਹਮਾਨੈ
 ਧਰਛਤੀ। ਅੰਰਕੰਨਮਾਨੈਬਿਨਅੰਤੀ॥ ੧੫॥ ਸੋਜਬਧਰਮਨਧ
 ਰੈਸੁਜਾਨਾ। ਅਵਰਕੰਨਕਹਧਰਮਧਰਾਨਾ। ਤੁਟਜੇਅਨੰਦਪੁਰ
 ਕੀਕਹੀ। ਦਿਖਅਬਪਲਮੈਚਲਹੈਸਹੀ॥ ੧੬॥ ਅਨੰਦਪੁਰਹਮ
 ਰੋਬਰਘਰਾ। ਕਹਾਕੁਮੇਆਏਇਹਧਰਾ। ਯੈਸੁਨਬੈਨਮੰਨਸਿਖ
 ਰਹਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅਨੰਦਜੀਅਗਹਾ॥ ੧੭॥ ਜਬਆਏਸਤਿਗੁ
 ਰਇਤਧਾਇ। ਤਬਉਨਨੀਚਨਕਰਮੇਉਪਾਇ। ਗਾਜਾਜੇਰਹੰਦੁਰ
 ਸੁਲਯੋ। ਆਨਸਮਾਗਮਜੁਧਸੇਕਯੋ॥ ੧੮॥ ॥ ਸੁਯਾ॥ ॥ ਰੋ
 ਟਨਹੀਪੁਨਨੀਰਬਿਨਤੁਟਅੰਰਸਮਾਜਨਅੰਨਬਿਚਾਰੀ। ਬੇਗਉ

ਪਾਟ ਕਰੋਇਹਤੇਪੁਨਜੇਰਲੋਪੁਤਨਾਜਿਤਸਾਰੀਯੈਸੁਬਿਚਾਰਭ
 ਏਇਕਜਾਇਸੁਬੀਰਨਜੇਰਕਰੀਜੁਤਯਾਰੀਜੁਧਕਰਮੇਤਿਨਯਾ
 ਬਿਧਸੇਪੁਨਭਾਰਥਕੀਸਮਰੋਇਅਗਾਰੀ॥੧੯॥ਆਨਲਰੇਪੁਨ
 ਜੇਰਬਰੇਦਲਆਪਨਜੇਰਨਿਦਾਨਲਗਾਈ॥ਗੁਜਰਰੀਪਤੁਨੀਚ
 ਮਲੇਛਸੁਆਵਤਹੈਚਹੂੰਘਾਬਲਪਾਈ॥ਸੀਮੁਖਵਕਰੋਨਿਜ
 ਬੀਰਨਮੋਰਚਬੈਠਲੋਰਬਡਭਾਈ॥ਆਪਬਚਾਇਕਰੋਬਡਆਹ
 ਟਦੁਤਨਕੇਸੰਗਨਾਦਬਜਾਈ॥੨੦॥ਦਿਯੋਸਲਰੇਸਗਰੇਜਬ
 ਬੇਮੁਖਪੈਉਤੁਰੇਪਿਰਬੀਪਰੁਜਾਈ॥ਨਾਹਿਲਰੇਦਿਨਆਗਲਭੀ
 ਤਰਨਾਦਕਿਧੋਪੁਨਢੇਲਬਜਾਈ॥ਸੋਭਿਤਮੇਪੁਨਮੋਰਚਕਿਯੋਤ
 ਬਸੇਵਕਆਨਹਜੂਰਸੁਨਾਈ॥ਮੇਪੁਤਜੁਤਬਪਾਸਹੁਤੇਜਬਭੀਮ
 ਸਸੀਨਿਪਬਾਤਅਲਾਈ॥੨੧॥ਤਿਪਸੁਧਾਰਸੁਨਮੇਕਿਤੁਰੋਰਹਏ
 ਕਨਿਪੰਤਟਹੈਨਿਜਆਯੋ॥ਰਾਜਨਟਾਸੰਗਬਾਤਗਨੀਨਿਜਤੇਪਹ
 ਜੂਰਚਲਾਨਜਿਤਾਯੋ॥ਹੋਇਸੁਚੇਤਪ੍ਰਭੂਗਿਰਉਪਰਬੈਸਤਹੈਯਹ
 ਭੇਦਗਨਾਯੋ॥ਤਾਹੀਸਮੈਤੁਮਤੋਪਹਨੈਯਹਯੋਗਨਕੈਤਿਨਬਮੇ
 ਤਬਨਾਯੋ॥੨੨॥ਪਾਂਚਸਹਸ੍ਰਕਿਧੋਦਮਰਾਤਿਨਮਾਂਗਲਮੇਉਨਦੈ
 ਨਕਰਾਯੋ॥ਝੂਠਕਹਮੇਨਹੀਮੇਸੁਕਬੈਤੁਮਜਾਨਲਿਜੈਅਸਭਾਖ
 ਸੁਨਾਯੋ॥ਰੈਨਬਿਤੀਚਲਪ੍ਰਤਭੁਖੰਤਬਜਾਮਦਿਨੀਪੁਨਪਾਛਰਹਾ
 ਯੋ॥ਹੋਇਸੁਚੇਤਸਿਰੋਮਣਿਸਾਹਿਬਖਾਇਅਮਲਤਬੈਇਤਮਾ
 ਯੋ॥੨੩॥ਉਚਸਥਾਨਗਿਰੋਟਰਉਪਰਬੈਸਤਭੇਜਬਹੀਨਿਜਆਈ
 ॥ਬਾਂਧਤਹੈਦਸਤਾਰਦਇਆਨਿਧਆਨਦਕੀਮਨਮੰਜਬਦਾਈ॥
 ਤੋਉਨਦੁਤਨਕਾਜਕਰਮੇਇਮਜੇਰਤਬੈਨਿਜਤੇਪਚਲਾਈ॥ਆ

ਗ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਹੁਤੇ ਤਿਨ ਅੰਗ ਲਗੇ ਤਬ ਹੀ ਪੁਨ ਜਾਈ ॥
 ੨੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੋਕਰਨਾ ਨਿਧ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਧਨੁ ਬਿ
 ਲਾਸ ਕਰ ਧਰਮੇ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਕਹਤ ਅਠਾਰਹਟਾਂ ਕ ਸੁ ਬੀਰਾ ॥ ਖਪ
 ਰਾ ਦਿਪੁਤ ਅਧਿਕ ਬਡਤੀਰਾ ॥ ੨੫॥ ਸੋ ਪੁਨ ਕਰਖਹਾ ਬਨਿਜ ਮਿ
 ਆਨਹਾ ॥ ਬਿਜ ਘੋਖ ਕਰ ਚਲੇ ਸਮਾਨਹਾ ॥ ਚਲ ਕਰ ਆਪੇ ਤ
 ਵਨ ਹੀ ਥਾਨੈ ॥ ਕਸਤ ਤੋਪ ਚੀਜਿ ਤਤੁਪ ਜਾਨੈ ॥ ੨੬॥ ਇਕ ਦੁਤੈ ਗ
 ਹ ਮੋਰ ਪਹਾਰਾ ॥ ਹਨੇ ਸੁਨੇ ਤੁਰ ਕਨ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਬ
 ਦਲੇ ਲਯੇ ਸੁਦਾਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰ ਅਧਿਕ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੨੭॥
 ਅਭਿਲ ॥ ਤਿਨ ਦੇ ਨੈਕੀ ਕਬਰ ਤਹਾ ਹੀ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਸਿਖਾਹੀ
 ਦਿੱਬੀ ਉਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਮੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜਗਤ ਮਸ
 ਹੂਰ ਹੈ ॥ ਹੋ ਲੀਜੈ ਜਾਨ ਸੁਜਾਨ ਨਹੀ ਕਛੁ ਕੂਰ ਹੈ ॥ ੨੮॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ
 ਹੈ ਬਾਨ ਸਹੀ ਇਹ ਬਾਨ ਹੈ ॥ ਨਿਜ ਬੈਠ ਕੇ ਇਕ ਆਪ ਦੁਤੈ ਸਿਖ
 ਸਾਨ ਹੈ ॥ ਕੇ ਸਿਕ ਗਿਰਤਰ ਮਾਰਗ ਜਾਨ ਸੁਬੀਚ ਹੈ ॥ ਹੋ ਜਹ ਮਲੇ
 ਫਨ ਪਾਈ ਦੇ ਨੈ ਮੀਚ ਹੈ ॥ ੨੯॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਇਕ ਬੈਠ
 ਕਥਾਨ ਦੁਤੈ ਪੁਨ ਰੀਜ ਸਹੀ ਦੁਟੀਜੈ ॥ ਜਾਨਤ ਹੈ ਸੁਰਹੀ ਮਤ
 ਸਾਗਰ ਚੀਨ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇ ਇਹ ਲੀਜੈ ॥ ਯ ਬਿਧ ਸੇ ਨਿਰਮੋਹ ਚਰਿ
 ਤ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਨ ਸਕੈ ਸੁਲਖੀਜੈ ॥ ਅੰਗ ਸੁਨੇ ਕਛੁ ਬੈਰ ਕਥਾ ਜਿਹ
 ਕੇ ਜਸੁ ਹੈ ਬਰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ੩੦॥ ਪੂਰ ਭਈ ਇਹ ਬਾਨ ਕਥਾ ਜ
 ਬ ਅਉਰ ਚਲੀ ਸੁਨ ਸੁਧ ਕਹਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਤ ਭਯੋ ਦਿਨ ਨਾ ਬਚਕੁ ਯੋ
 ਬਰਨਾਦ ਬਜਿਯੋ ਇਸ ਦੋਇ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਦੁਤ ਚੜੇ ਦਲ ਜੇਕੁ ਬਰੇ
 ਤਬ ਆਨ ਲਗੇ ਇਹ ਠੋਰ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ਹੋਤ ਭੁਇਯੋ ਬਰਹੀ ਤਿਹ ਆ

ਹਟਕੋਨਸਕੈਤਿਹਕੋਸੁਬਖਾਨੀ॥੩੧॥ ਅਕਿਲ ॥ਲਰੇਦੁਸਰ
 ਰਹਿਓਰਾਧਿਕਬਲਪਾਇਕੈ॥ਅਪਨੇਸਗਰੇਜੇਰਤਬੈਪੁਨਲਾ
 ਏਕੈ॥ਤੋਨਸਮੈਇਹਤਾਂਤਕਿਧੈਸੁਨਪਾਇਯੋ॥ਹੋਰਾਟਬਿਸਾਲ
 ਤ੍ਰਿਮਿਲਿਯੋਪੁਤੁਤਅਇਯੋ॥੩੨॥ ਚੋਪਈ ॥ਆਟਰਾਇਰ
 ਰਨਨਗੁਰਪਰਾਗੁਤਿਅਨਿਕਸੋਬਿਨਤੀਕਰਾ॥ਚਲੇਬਿਸਾਲੀ
 ਕਰਿਯੋਧਾਮਾ॥ਕਿਹਕਾਰਨਇਤਕਰਸੰਗਾਮਾ॥੩੩॥ ਫੂਲਨਾ
 ਛੰਦ ॥ਪੁਤੁਕੇਚਰਨਜੁਗਜਲਜਤੁਅਨਿਕਰਗਇਬਿਸਾ
 ਲੀਏਬਿਨੈਪਾਈ॥ਸਰਬਹੀਤੁਮਾਇਹਦੀਨਕੇਦਾਲਕੀਪਾਰਉ
 ਰਟਾਰਜੇਤੀਕਜਾਈ॥ਮੁਕੁਮਤਮਦਏਅੰਧਜਨੁਨੀਚਹੈਸਮਸੁਤੇ
 ਨਾਹਿਗਤੁਤੁਲਿਬੁਰਾਈ॥ਅੰਸਪੁਨਦੇਸਕੋਪਨੇਪਛਤਾਹਿਗੇ
 ਲਗੇਗੀਬਦਨਜੇਸਰਬਸਮਾਹੀ॥੩੪॥ ਨੀਰਅਰੁਚੀਰਸੋਧੇਇ
 ਹੈਅਨਿਕਬਿਧਲਹੈਗੀਨਾਹਿਬਡਜਤਨਕੀਨੇ॥ਪੁਤੁਕਾਲਤੁਸੇ
 ਮਿਤੁਕਰਿਕਾਰਹੈਫੈਲਹੈਬੀਸਮੈਅਧਿਕਚੀਨੇ॥ਗੀਗਬਨਾਰਸੀ
 ਗਹੈਹੈਮਾਚਲੀਸਿੰਧਮੈਜਾਇਕੋਨਹੋਹਿਲੀਨੇ॥ਲਹੇਗੀਨਾਹਿ
 ਯਹਿਸਿਆਮਤਾਬਦਨਤੇਆਪਹੀਹੋਹਿਗੇਅਧਿਕਦੀਨੇ॥੩੫॥
 ਚੋਪਈ ॥ਇਹਬਿਧਸੋਤਿਨਬਚਨਸਨਾਈ॥ਨਿਜਕੀਬ
 ਤੀਅੰਸਰਬਜਤਾਈ॥ਕਹਾਪਖਾਨਅਬੈਇਤਕਰੀਯੈ॥ਹਮਰੇ
 ਦੇਸਚਰਨਕੰਜਧਰੀਯੈ॥੩੬॥ ਤੇਰੇਕਹਾਕਹੋਇਤਕਾਜਾ॥ਸਰ
 ਬਧਰਨਤੁਮਰੀਜਗਰਾਜਾਯੈ॥ਕਹਿਕਰਤਿਨਪਖਾਨਕਰਾਯੋ॥ਲੈ
 ਸਤਿਗੁਰਕਉਪਾਰਸਿਧਾਯੋ॥੩੭॥ ਕਰਤਕੂਚਤਿਹਭਯੋਸੁਜੁਧਾ
 ॥ਕੋਕਾਬਿਬਰਨਸਕੈਕਰਬੁਧਾ॥ਅਧਿਕ ਜੇਰਦੂਤਨਜਬਪਾ

ਯੋਧਾਪੁਰੀ ਬੋਮ ਏਕ ਹੈ ਅਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਸਹਸਨਾਰਿ ਸਰਤ ਨਿਜ
 ਤੀਰਾ ॥ ਭਾਰਥ ਭੁਯੋ ਜੁਧ ਜਨ ਚੀਰਾ ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਬਰਖਤ ਇ
 ਹ ਭਾਂਤਾ ॥ ਸਾਵਨ ਮਨੇ ਮੇਘ ਬਰਖਾਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਝੁਲਨਾ ਛੰਦ ॥
 ਮਧਿਦਰੀ ਆਟਕੇ ਭੁਯੋ ਰਨ ਦਾਰਨ ਚਲਤ ਹੈ ਤੁਪਕੁ ਸਰ ਅਸਤੁ ਭ
 ਰੀ ॥ ਭੁਤ ਅੰਪ੍ਰਤਿ ਤਿਹ ਨ ਚਤ ਤਨ ਫਿਰਤ ਹੈ ਜੋਗਨੀ ਭੋਗਨੀ ਸੁਰਨ
 ਨਾਰੀ ॥ ਬਰਤ ਹੈ ਜੂਨ ਸੁਧਾਨ ਜੋਗਿਰਤ ਹੈ ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰ ਸਹਕੈ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਭਈ ਧਾਰੀਨ ਆਰੀਨ ਕੇ ਬਰਨ ਕੀ ਲਈ ਜਨ ਓਢੁ ਇਨ
 ਸਹਿ ਸਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕੀਓ ਖੇਲ ਭਾਰੀ ॥ ਭੁ
 ਮੇ ਬਿਸਟਾਰੀ ॥ ਕਰੈ ਏਕ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਦੇਖੀ ਨ ਰਿੰਦਾ ॥ ਜਿਤੇ ਸਾਵਧ
 ਨਾ ॥ ਕੀਏ ਬਿਨ ਪਾਨਾ ॥ ਪੁਰੁ ਕਾਜ ਲਾਗੇ ॥ ਬਰੇ ਪੁਰ ਭਾਗੇ ॥ ੪੧ ॥ ਇ
 ਸੇ ਦਾਟਕੇ ਈ ॥ ਲਹੈ ਗੋਨ ਲੋਈ ॥ ਬਚੈ ਯੋ ਅਲਾਟੈ ॥ ਮਧੀ ਜੁਧ
 ਜਾਟੈ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਏਆ ॥ ਤੋਲਗ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਬਰੇ ਭਟ ਜੂਝਗ
 ਯੋਰਨ ਕੀ ਮਧਿ ਧਾਨੀ ॥ ਲੇਖ ਲਈ ਤਹ ਕੇ ਕਰ ਪੋਰਖ ਜੁਧ ਬੜੇ ਕ
 ਰਕੈ ਧਨ ਤਾਨੀ ॥ ਬੀਰ ਅਨੇਕ ਹਨੇ ਉਨ ਕੇ ਕਬਿ ਕੋ ਨ ਗਨੈ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁ
 ਕਹਾਨੀ ॥ ਪਾਰ ਭਏ ਤਬ ਹੀ ਸਤ ਗਾਮ ਨਿਟਾਰ ਚੰਦੇਰ ਰਹੇ ਅਗਿਆ
 ਨੀ ॥ ੪੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕਰੋ ਅਨ ਰੇਗਾ ॥ ਨਦੀ ਤੀਰ ਘੋਰ
 ॥ ਰਹੇ ਪਾਰ ਦੇਖੀ ॥ ਗਿਰੀ ਸੰਬਿ ਮੇਖੀ ॥ ੪੪ ॥ ਬਸੈ ਰੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਨਦੀ
 ਕੇ ਕਿਨਾਰੀ ॥ ਉਦੈ ਅੰਸ ਮਾਲੀ ॥ ਮਿਟੀ ਧੁੰਧ ਕਾਲੀ ॥ ੪੫ ॥ ਕੀਓ
 ਨਾਥ ਪਾਨਾ ॥ ਬਿਸਾਲੀ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ਜਹਾਰਾਟੁ ਆਲਾ ॥ ਬਸਮੇ
 ਆਨ ਦੁਆਲਾ ॥ ੪੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੰਗੁ ਰਦੇਟ ਜੀ ਨਿ
 ਰਖ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਹ ਰਾਇ ॥ ਬੈਸਾਲੀ ਕੇ ਨਗਰ ਯੋ ਮਧ ਬਿਰਾਜਿਐ ਅਇ

॥੪੮॥ ਝਲਨ ਛੰਦ ॥ ਨਿਰਖ ਕਰ ਰਾਵ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਗੀ ਕਛੁ ਬਸੈ
ਗੁਰ ਦੇਵ ਤਿਹ ਰਉਰ ਆਹੀ ਗਿਲਤ ਆਖੇ ਰਇਹ ਸਰਬ ਹੀ ਦੁਨ
ਮੇਵਾਰ ਪੁਨ ਪਾਰ ਜਿਹ ਮੇਜ ਚਾਹੀ ॥ ਏਕ ਹੀ ਦਿਵਸ ਬੀਰ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇ
ਗਏ ਨਿਜ ਕਰਤ ਸਿਕਾਰ ਤਾਹੀ ॥ ਮਿਲੇ ਫਹਰਾਵ ਹਜੂਰ ਤਟ ਆ
ਨ ਕਰ ਗਏ ਲੈ ਨਾਥ ਕੇ ਨਗਰ ਮਾਹੀ ॥੪੯॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥
ਜਹ ਰਾਵ ਆਲਾ ਬਸੇ ਦੀਨ ਦਆਲਾ ਪੁਰੀ ਮੈ ਬਠੈ ਗਾ ਸੁਭਿਚ
ਰਠੈ ਗਾ ॥੫੦॥ ਅਛੇ ਦੇਖ ਜਾਗਾ ਬਰੇ ਮੇਦ ਪਗਾ ॥ ਦਿਪੈ ਪਬ ਦੁ
ਆਲੈ ॥ ਮਨੈ ਰੈ ਰਿਮਾਲੈ ॥੫੧॥ ਚੰਪਈ ॥ ਨਿਰਖ ਦਯਾ ਨਿਧ
ਅਦਭੁਤ ਜਾਈ ॥ ਧਰਿਯੇ ਨਾਮ ਤਿਹ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੜ
ਤ ਕੇ ਭੁਨਨਾ ਮਾਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਦਿ ਇਹ ਧਾਮਾ ॥੫੨॥ ਪਤਿ ਸੁਤ
ਨ ਫਿਰ ਕਰ ਬਨ ਸਾਰੇ ॥ ਆਨ ਕਰ ਮੇਤ ਪਇਸੀ ਕਨਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅ
ਦਿ ਇਤੈ ਤਪੁ ਕਰਾ ॥ ਜਗ ਕਰ ਨਾਮ ਕਲੇ ਸਰਧਰਾ ॥੫੩॥ ਯੈ ਕਹ
ਕਰ ਪ੍ਰਭ ਜੂਬਰ ਬਚਾ ॥ ਬਸੇ ਬੀਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਰ ਰਚਾ ॥ ਬੋਲ ਗਾਵ
ਕਹ ਤਹੀ ਪਠਾਯੋ ॥ ਲਏ ਬਹੀਰ ਬਿਸਾਲ ਤੁ ਆਯੋ ॥੫੪॥ ਆਨ
ਮਿਲਿਓ ਸਬ ਹੀ ਤਿਹ ਰੇਰਾ ॥ ਚਰਨ ਬੁਜ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੇ ਨੇਰਾ ॥ ਬਸਤ
ਜਰੂਰ ਦਾਇਆ ਨਿਧ ਜਾਨਾ ॥ ਆਗਿ ਆਲੈ ਗਿਹ ਰਾਵ ਸਿਧਾਨਾ ॥
੫੫॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਤ ਕਰੇ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖ ਆਵਤ ਉਤ
ਠਾਮਾ ॥ ਸੀਮਤ ਸਤਹ ਸਹਸ ਬਟੰਜੇ ॥ ਗਏ ਦਾਨਿਧ ਚਲ ਗਾਵ
ਪੰਝੇ ॥੫੬॥ ਕੇਤ ਕਾਇਨ ਬੀਤੇ ਜਬ ਤਹਾ ॥ ਕੋਤ ਕਭਯੋ ਆਨ ਇਮ
ਇਹਾ ॥ ਸਿੱਖਨ ਆਨ ਹਜੂਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਲ ਮੇਟੀ ਜੇ ਬੀਚ ਗਾਵਾਰੇ ॥
੫੭॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਬਸ ਤਿਨ ਲੀਨਾ ॥ ਨੀਚਨ ਕਿਧੈ ਕਿਰਤ ਯੈ ਕੀ

ਨਾਯੋ ਸਿਖਨ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮੋਨ ਰਹੇ ਸੁਨ ਕਰ ਬਚ ਪਾਈ ॥
 ੫੮ ॥ ਤੀਨ ਚਾਰ ਦਿਨ ਅਟਰ ਬਿਤਾਈ ॥ ਫਿਰ ਸਿਖਨ ਤਿਨ ਆਨ ਸੁ
 ਨਾਈ ॥ ਨਗਰ ਕਿਧੈ ਕਲਮੋਟ ਮੰਤ੍ਰਾਗਾਰਿ ਘੜ ਲੂਟੇ ਸੰਗ ਅਪ
 ਰਾ ॥ ੫੯ ॥ ਏਕ ਰਿਜਮ ਤਿਨ ਕੀ ਨਹੀ ਛੋਰੀ ॥ ਇਯੋ ਤਿਨ ਕੀ ਯੋਕਾਜ
 ਬਡ ਘੋਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭਾਖ ਮੋਨ ਸਿਖ ਠਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ ਯੋਸੁ
 ਕਰਾਨੀ ॥ ੬੦ ॥ ਏਕ ਦੇਇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਤਾਈ ॥ ਦੈ ਰਨ ਜੀਤ ਚਢੇ
 ਇਮ ਪਾਈ ॥ ਸੁਰ ਸੁਪੇਤ ਜੋਰ ਨਿਜ ਦਲਾ ॥ ਅਰੁ ਦੂਖਨ ਹਿਤ ਚਢ
 ਬਰ ਬਲਾ ॥ ੬੧ ॥ ਨਾਮ ਸਿਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਗਾਯੋ ॥ ਅੰਤਰ ਭੇਦ ਨ
 ਕਿਸੁ ਜਤਾਯੋ ॥ ਬਰਹਰ ਭਈ ਸਰਬ ਹੀ ਧਰਾ ॥ ਪਾਨ ਨਿਧਾਨ ਜਬੈ
 ਨਿਜ ਕਰਾ ॥ ੬੨ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਫਿਰ ਨਿਸਾਨ ਨ ਕੇ ਫਰ ਰੇ ਧੁਨ ਕੈ ਰਣ
 ਜੀਤ ਕੀ ਬੇਗਾ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਅਉਰ ਕਿਧੈ ਕਲਮੋਟ ਸਜੇ ਦਲ ਪੰਨ ਸਮ
 ਨ ਤਬੈ ਨਿਜ ਆਯੋ ॥ ਲਾਘਤ ਪਾਰ ਸਫਾਇ ਨ ਦੀ ਨਹੀ ਦੇਰ ਕਰੀ ॥ ਇ
 ਹ ਭਾਂਤਿ ਜਤਾਯੋ ॥ ਲੇਹੁ ਕਹਾਇਹ ਲੂਟ ਪੁਰੀ ਗਿਰ ਪੈ ਚੜ੍ਹ ਕੈ ਧੁਨ ਨਾ
 ਦ ਬਜਾਯੋ ॥ ੬੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਲਈ ਘੋਰ ਕਲਮੋਟ ਭਬ ਅਧਿ
 ਕ ਭੁਪਕ ਧਰਮਾਗਾ ॥ ਪਲ ਕਨ ਲਰੇ ਗਟਾਰ ਵਹਿ ਬਨ ਜਿਮ ਭਏ
 ਸਥਾਰਾ ॥ ੬੪ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਗਦੁ ਮੈਧ ਸੇ ਸਰਬ ਵਹ ਜਾਈ ॥
 ਲੂਟੇ ਨਗਰ ਨ ਧੀਰ ਧਰਾਹੀ ॥ ਘੋਰ ਦਸੈ ਦਿਸੈ ਯੋ ਗਦੁ ਲਾਯੋ ॥ ਭੁਪ
 ਕ ਬਾਨ ਬਰਖਤ ਗਨ ਭੁਯੋ ॥ ੬੫ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਕਰਿ ਚਿ
 ਤਾਹਿ ਰੇਰਾ ॥ ਲੂਟੇ ਗਟ ਖੇਰਾ ॥ ਵਹੈ ਕੋਟ ਆਂਡੈ ॥ ਰਹੈ ਬੀਚ ਠਾਂਡੈ
 ॥ ੬੬ ॥ ਅਗੈ ਰੇਨ ਆਈ ॥ ਗੁਬਾਰੀ ਬਨਾਈ ॥ ਉਲੂ ਸਿਆਰ ਬੋਲੈ
 ॥ ਨ ਭੀਤਾਰ ਰੇਲੈ ॥ ੬੭ ॥ ਅਰੀ ਗੀਤ ਚੋਰੀ ॥ ਮਿਲੀ ਕੀਨ ਸੇਰੀ ॥ ਮਨ

ਮੈਪਕਾਈ। ਕਰੋਗਤੁਹਾਈ॥੬੮॥ ਰਤਿਟਹਿਕੀਜੈ। ਸਬੈਓਰਲੀ
ਜੈ। ਤਿਨੈਯੋਬਿਚਾਰੀ। ਤੁਫੰਗੀਸੀਤਾਰੀ॥੬੯॥ ਨਿਗਜਛੰਦ ॥
ਤਟਿਸੁਰੇਰਆਨਿਕੈ। ਹਨੈਤੁਫੰਗਜਨਕੈ। ਸਤੀਰਗੋਰਮਾਰਹੀ॥
ਨਹੀਮੁਖੰਪੁਕਾਰਹੀ॥੭੦॥ ਇਤੈਪੁਰੁਸੁਬੀਰਜੈ। ਹਨੈਤੁਫੰਗਤੀਰ
ਜੈ। ਕਿਤੈਹਜੁਰਆਨਜੁ। ਇਮੰਕਰੈਬਖਾਨਜੁ॥੭੧॥ ਰਜਾਇ
ਨਾਬਦੀਜੀ। ਮੈ। ਰਣਿਪਮੰਡਕੀਜੀਮੈ। ਕਹਾਸੁਭਾਜਜਾਹਿਗੋ॥
ਤੁਫੰਗਬਾਨਖਾਹਿਗੋ॥੭੨॥ ਇਕੋਨਜੀਤਛੋਰਹੈ। ਨਿਸੀਗਤਾਸ
ਤੋਰਹੈ। ਕਹਾਜੁਰੈਨਛਾਰਹੈ। ਤਉਇਨੈਬਿਦਾਰਹੈ॥੭੩॥ ਕਹੈ
ਬਚਨਖਾਲਸੈ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸਾਲਸੈ। ਅਬੈਨਿਸਨਿਹਾਰਿਕੈ
॥੭੪॥ ਸੁਮੇਨਧਾਰਕੈ॥੭੪॥ ਸੁਹੇਨਪ੍ਰਤਦੀਜੀਮੈ। ਬਿਬਾਨਕੈ
ਪਕੀਜੀਮੈ। ਬਰੁਸੁਜੁਧਪਾਇਹੈ। ਕਬਿੰਦਗੀਤਗਾਇਹੈ॥੭੫॥
॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਯੈਲਖਕੈਤਿਨਕੈਰਨਦਾਰਨਖਾਲਸੈ। ਆਨਹਜੁਰ
ਸੁਨਾਈ। ਆਇਸਹੋਇਹਮੈਜੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਜਾਇਕਰੈਉਨਸੀਰੀ
ਲਗਾਈ। ਰੈਨਨਿਹਾਰਗਹੇਗੁਰਪੂਰਨਨਾਹਿਸਿਤਾਬਕੋਰਸੁਨਤੁ
ਈ। ਮੇਨਰਹੇਪਟਕਾਜੁਗਚਾਰਕਪੈਕਰਕੈਮਨਮਾਧਿਜੁਆਈ
॥੭੬॥ ਰੈਨਕਿਧੋਸਗਰੀਉਨਦੂਤਨਬਾਨਬੰਦੂਕਚਹੁਇਸਮਾਰੀ
॥੭੭॥ ਕਰੀਸਭਕੀਕਰੁਨਾਨਿਧਨਾਹਿਕਿਸੂਤਨਘਾਇਨਿਹਾਰੀ॥
ਭੋਰਭੁਇਯੋਦਿਨਗਾਇਚਦੁਯੋਸਜਸਾਜਲਏਅਪਨੇਪਰਟਾਰੀ
॥੭੮॥ ਦੁਨਾਦਸੁਸੀਖਪੁਰੈਪੁਨਕੀਸਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਜੀਗਤਯਾਰੀ॥
७੭॥ ਭਾਨਨਿਹਾਰਕਹਯੋਭਟਭੁਖਨਬੇਗਕਰੇਗਤੁਉਪਰਹੱਲਾ
॥੭੯॥ ਸੁਨਕੇਦਹਬੀਰਚਢੇਦਹਦੂਤਦੁਰੇਮਧਜਾਇਸੁਝਲਾਘੇ

ਰਲੋਯੋਗਤ੍ਰਜਾਇਚੁੰਦਿਸੋਹੋਇਪਰੀਤਿਨਮੈਬਰਬੱਲਾਦੇਇ
 ਲਰਿਓਘਟਕਾਗਤ੍ਰਤੀਨਕਫੇਰਫਿਰਿਓਤਿਨਯਾਬਿਧਿਪੱਲਾ॥
 ੭੮॥ ਹਾਰਪਰੇਮਨੁਹਾਰਕਰੈਕਹਰੱਖਲਿਜੈਅਸਕੇਤਦੁਹਾਈ॥
 ਪਾਨਬਚੇਹਮਰੇਅਬਜੀਵਤੁਮੈਰਨਬਾਂਛਤਹੈਗਤਿਕਾਈ॥ ਅੱ
 ਛਤਜੀਵਨਿਕਾਰਦਏਅਰੁਦਾਹਿਮਿਦਾਨਕਰਮੋਗਤ੍ਰਧਾਈ॥ ਪੁ
 ਰਗਹਿਯੋਜਗਯੋਗੁਰਕੋਜਸੁਜੈਸਕਰੀਪਲਮੈਉਨਪਾਈ॥ ੭੯
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਾਰਕੂਟਕਲਮੋਟਕੋਕੀਨੋਦਾਹਿਮਿਦਾਨਾਤਾਦਿਨ
 ਤੇਪੁਨਸੰਗਤਾਂਖੇਸਤਕੋਇਨਆਨ॥ ੮੦॥ ਇਤਸੀਗੁਰਬਿ
 ਲਾਸਨਿਰਮੋਹਕਲਮੋਟਕੋਜੁਧਬਰਨਨੰਨਾਮਅਸਟਦ
 ਜੋਧਿਆਇਸਮਾਪਤਮਸਤਸੁਤਮਸਤ॥ ੧੮॥ ੧੭॥ ੧॥
 ਅਫਜਾ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਹਬਿਧਦੁਆਸਿੰਧਅਵਤਾਰੀ॥ ਫਿਰਅ
 ਏਪੁਰਅਨੰਦਮਝਾਗੀ॥ ਬਾਂਧਿਓਅਵਤੁਤਨਗਰਸੁਧਾਰਾ॥ ਪੁਜਾ
 ਪਤਾਕਾਬਗਰਬਜਾਰਾ॥ ੧॥ ਚਾਰਪਤੋਲੀਨੀਕੇਧਾਮ॥ ਬਿਸੁਕ
 ਰਮਾਜਨੁਰਚੇਤਮਾਮਾਕੂਪਤਤ੍ਰਾਗਬਾਗਫੁਲਵਾਰੀ॥ ਕਮਲਜ
 ਮਨੇਸੁਕਰਨਸੁਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਜੈਯਾ ॥ ਬਾਇਤਤ੍ਰਾਗਸੁਕੁਪਅ
 ਨੂਪਮਬਾਗਲਤਾਜੁਤਪੁਰਸੁਹਾਏ॥ ਕੋਕਲਕੀਰਕਪੇਤੁਸਿਖੀ
 ਧੁਨਚਾਤ੍ਰਕਹੈਗਨਟੇਰਲਗਾਏ॥ ਨੀਰਝਰੈਝਰਨਚਤੁਰੇਰਹਸੁ
 ਧਪੁਰੀਪੁਰਅਨੰਦਭਾਏ॥ ਆਨਬਸਿਓਕਰੁਨਾਨਿਧਸਾਹਿਬੁਰ
 ਰਿਦਿਨਸੁਅਖੇਟਮਚਾਏ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਗਾਨੇਰਾਟਜਿਤਕਗਿਰ
 ਦਾਹੀ॥ ਮਾਨੀਆਨਸਬੈਸਿਰਮਾਹੀ॥ ਜੱਹਜੱਹਪ੍ਰਗਟਖਾਲਸਾਧਾ
 ਏ॥ ਬਢਤੀਕਰੇਲੁਟਤਿਹਲਿਆਏ॥ ੪॥ ਬਿਨਬਢਤੀਕੋਉਕਿਸ

ਨਦੁਖਾਏ। ਜੇਨ ਕੇਉ ਉਛਾਰਤ ਜਾਏ। ਧਰਮ ਪੁਜਾ ਅੰਸੀ ਫਿਰਦ
 ਈ। ਧਰਮ ਪੁਰੀ ਨਿਰਖ ਬਿਸਮਾਈ। ੫। ਚੇਰ ਜਾਰ ਠਗ ਦਿਸਟ
 ਨ ਪਰੈ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਅਨੰਦ ਜੁਤ ਫਿਰੈ। ਰੈ ਨ ਦਿਨ ਸਿਮਰਨ ਗੁਰ
 ਹੋਈ। ਭੁਖਾ ਨਾਗ ਨ ਦਿਖੀ ਅਤ ਕੋਈ। ੬। ਚੇਰ ਕਰੈ ਧਨ ਕੀਰ
 ਖਟ ਗੀ। ਕੇਹਰ ਅਜ ਇਕ ਪੈਰੁ ਸਿਧਾ ਗੀ। ਅੰਸੇ ਭੁਜਨ ਪੁਰੀ ਮਹਿ
 ਹੋਈ। ਸਵਾ ਅਨਾਹਦ ਕੀਰਤ ਗੋਈ। ੭। ਸੂਰਜ ਸੁਤ ਕੇ ਜੇਤ ਕ
 ਤਾਸਾ। ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਭੁਯੋ ਬਿਨਾਸਾ। ਏਕ ਦਿਵਸ ਸਤਿਗੁਰ ਅ
 ਟਤਾ ਗੀ। ਉਤਰੇ ਸਤ ਦਵਨ ਦੀ ਕਿਨਾਰੀ। ੮। ਕਰਤ ਸੁਚੇਤਾ ਅਤਿ
 ਮਨ ਭਾਏ। ਕਰਨ ਨਿਧ ਅਤਿ ਮੇਦ ਬਢਾਏ। ਤਵਨ ਜਾਇ ਅੰਸੇ
 ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਏਕ ਸਾਧ ਕੇਉ ਦਰਸਨ ਆਯੋ। ੯। ਮੁਨੀ ਸਮਾਨ
 ਜਾਸ ਕੇ ਭੁਪਾ। ਜਾਨਕ ਸਰਬ ਮੁਨਨ ਕੇ ਭੁਪਾ। ਜੇ ਹਜੂਰ ਦਰਸਨ
 ਜਬ ਆਯੋ। ਕਿਸੁ ਪੁਰੀ ਕੇ ਪੰਖ ਲਿਖਾਯੋ। ੧੦। ਅਗੇ ਧਰੇ ਪੁ
 ਤ੍ਰ ਕੇ ਆਨੀ। ਚਰਚ ਕਰ ਕਛ ਬਚਨ ਬਖਾਨੀ। ਸੀਮੁਖ ਸਾਹਿਬ
 ਕੋਹ ਤਿਹ ਨਾਲਾ। ਕੋਯੇ ਰਿਖ ਜੂਤੁ ਮਕ ਕੋ ਕਸਾਲਾ। ੧੧। ਤਿਨ ਭ
 ਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੂਭਿਟ ਹੀਨਾ। ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕਰਤ ਕਬੀਨਾ। ਤ੍ਰਿਗੁਰ ਜ
 ਗਤ ਸੰਤ ਜਨ ਜੀਵਨਾ। ਤਵ ਦਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ। ੧੨
 । ਤੁਮਰੇ ਦਰਸਨ ਅਧਿਕ ਸੁਭੇਟਾ। ਮੇਟੈ ਤੀਨ ਤਾਪ ਕੀ ਫੇਟਾ। ਤੁਮ
 ਦਰਸਨ ਦੇਵਤ ਨਿਤੁ ਤਿਨੈ। ਅਧਿਕ ਭਾਗ ਜਾਗੈ ਜਗ ਜਿਨੈ। ੧੩
 । ਤਿਨ ਭਾਯੋ ਤੁਮਰੈ ਸਰਕਾਜਾ। ਆਨੇ ਪੰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ।
 ਇਹ ਬਿਧ ਕੇਤ ਕਬਚਨ ਉਚਾਰੀ। ਭੁਯੋ ਅਲੇਪ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰੀ।
 ੧੪। ਪਾਛੈ ਸਰਬ ਖਾਲਸੈ ਪੰਥਾ। ਯੋ ਪੂਛੀ ਗੁਰ ਬਰਤ ਸੀਥਾ। ਕ

ਵਨ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਆਹੀ। ਕਾਂਤੇ ਅਯੋਗਯੋ ਕਿਤ ਰਾਹੀ॥ ੧੫॥
 ਯਾਂਕੀ ਕਾਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਿਸਠਾ। ਬਰਨਨ ਹਮੈ ਸੁਨਾਵਹੁ ਇਹ ਠਾਂ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਇਹੈ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਸੁਤ ਬੁੱਧ ਬਿਸਾਰਦ
 ॥ ੧੬॥ ਯੈ ਬਰ ਭਾਖ ਦਯਾ ਕੋ ਸਾਗਰ। ਕਹਯੋ ਖਾਲ ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨ
 ਗਗਾਏ ਅਬ ਸਰਬ ਪੰਖ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਪੁਰਮੈ ਤੀਰਨ ਜਰ ਕਰ ਲਾ
 ਵੇ॥ ੧੭॥ ਯੈ ਸੁਨ ਚਲੇ ਬੀਰ ਬਰਧਾਈ। ਸਰਸੈ ਆਨੇ ਪਰ ਸਜਰਾ
 ਈ। ਵੈ ਸਰਨਿ ਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ। ਬੀਰਨ ਸੈ ਯੈ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ
 ॥ ੧੮॥ ਘੋਰਨ ਚਰ ਕਰ ਠਾਂਢ ਸੁਹੇਈ। ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਖੇ ਸਰ
 ਚਈ। ਮੇਲ ਅਧਿਕ ਕੇਏ ਬਰ ਬਾਨਾ। ਜਿਨ ਕਤ ਪਾਵੈ ਆਵਨ ਜ
 ਨਾ॥ ੧੯॥ ਯੈ ਕਹਿ ਸਿੰਘ ਸਰਬ ਕਰ ਠਾਂਢੇ। ਕਰ ਧਨ ਧਰੇ ਅਧਿ
 ਕ ਬਲ ਗਾਵੇ। ਖੈਰ ਬਾਣ ਦਿਸ ਗਗਨ ਚਲਾਯੋ। ਧੁਨ ਘਨ ਕਰ
 ਤ ਗਗਨ ਮੱਧਿ ਧਾਯੋ॥ ੨੦॥ ਪਾਂਚ ਬਾਣ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਬਰਾ। ਇਹ ਬਿ
 ਧ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਯਾ ਨਿਧ ਕਰਾ। ਪੁਰਮੀ ਪਰ ਸਰ ਏਕਨ ਆਯੋ। ਕੀਤ
 ਕ ਨਿਰਖ ਪੰਥ ਬਿਸਮਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਏਕ ਜਾਮਲ ਗੁ ਬੀਰ ਨਿਹਾਰੀ।
 ਮਿਲ ਆਏ ਪਗ ਕੰਜ ਮਝਾਰੀ। ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਰਖ ਕਹਾ ਗੁਰ ਈਹਾਂ॥
 ਬਰਨਨ ਕਰੇ ਠਉਰ ਭਿਦ ਤੀਹਾਂ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਥ
 ਕਾਯੈ ਭੁਯੋ ਆਨੇ ਤੀਰ ਸੁਬੀਨਾ। ਤਿਨ ਭਾਖਿ ਓ ਬਲ ਜਾਉ ਗੁਰ ਜਾ
 ਇਨ ਪਾਯੋ ਚੀਨਾ॥ ੨੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਘਨੀ ਦੇਰ ਸਾਰੀ
 ਮਾਰੇ ਜ ਨਿਹਾਰੀ। ਤਰੇ ਕੋਨ ਆਯੋ। ਨਭੁ ਮੈ ਸਿਧਾਯੋ॥ ੨੪॥ ਭੁ
 ਯੋਨਾਵੈ ਮੈ ਸੋ। ਬਡੇ ਮੇਘ ਜੈ ਸੋ। ਕਿਤੀ ਦੇਰ ਤੇਰੀ। ਭਈ ਗਾਜ
 ਘੇਰੀ॥ ੨੫॥ ਤਿਲਕ ਛੰਦ ॥ ਲਖ ਯੋ ਸੁਸਬੈ। ਟਿਰ ਆਵ

ਤਬੈ ਜਸੁ ਹੋਇ ਰਜਾ ਕਰ ਪੈ ਇਹ ਜਾ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹੀ ॥ ਸੁਨ
 ਲੇਹੁ ਸਹੀ ॥ ਕਿਹ ਭਾਂਡੁ ਰਹੇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਰਹੇ ॥ ੨੭ ॥ ਅਟ ਕੇ ਸੁਜਹ
 ॥ ਨਹੀ ਬਾਉ ਤਹਾ ॥ ਸੁਭ ਖੋਲ ਕਹੇ ॥ ਅਤੁ ਸੰਕ ਗਹੇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਰਾ
 ਜ ਛੰਦ ॥ ਕਹੇ ਬਚਨ ਖਾਲ ਸੈ ॥ ਹਜਰ ਤੀਰ ਸਾਲ ਸੈ ॥ ਹਮੈ ਪ੍ਰਭੂ
 ਨ ਸਾਰਹੈ ॥ ਕਰੇ ਕਹਾਂ ਉਚਾਰਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਨ ਮੱਧਿ ਓਰ ਆਸਰੇ ॥ ਨ
 ਭੀ ਦਿਸੈ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥ ਉਡੀਕ ਸੁ ਕਹੇ ਰਹੀ ॥ ਫਿਰੈ ਜਾਨ ਟੇਰਹੀ ॥ ੩੦
 ॥ ਪੁਲਾੜ ਗੈਨ ਜਾਨੀ ਮੇ ॥ ਨ ਜਾਇ ਭੁਮ ਥਾਨਿ ਯੇ ॥ ਉਡੀਤ ਗੈਨ ਸੇ ਗਏ
 ॥ ਕਹਾ ਸੁਜਾਨਿ ਮੈ ਭੁਏ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਯ ॥ ਫੇਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਪ
 ਭਨਿ ਬਚ ਬੀਰ ਕੋਇ ॥ ਬਾਨ ਸੁਧ ਗੀ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਆਵਤ ਹੈ ਮਤ ਭੀਤ
 ਰਹੇ ॥ ਇਨਿ ਚਿੰਤ ਕਹੇ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਸੰਕ ਕਰੇ ਜਿਨ ਆਪ ਵਿਖੈ ਸੁਭ ਮੇ
 ਬਤੀਆਂ ਧਰ ਕੈ ਚਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈਤ
 ਬਖਾਲ ਸੁਛੋਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਤੀਰ ਹਜਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਗ ਪਿਕ ਜਕੈਨ
 ਕੀ ਬੱਧ ਕਹੈ ਸਰ ਜਾਨੀ ॥ ਆਪ ਦਯਾਲ ਸਿਟਾ ਕਰ ਜਾਹਰ ਛੋਰ ਕ
 ਹੈ ਸੁਭ ਕੇਇ ਹਥਾਨੀ ॥ ਅੰਰ ਕੀ ਨਹਿ ਸਕਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਭਾਖ ਸਕੈ
 ਸੁ ਅਭੁਤ ਗਿਆਨੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਿਨਤੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਆਪ ਸਭੈ ਬਿ
 ਧੋ ਛੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਹ ਪੰਛੀ ਕੇ ਪਰਲ ਗੈ ਬਾਨ ਨ
 ਮੱਧਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸੋ ਉਪਰ ਲੇਕਾਨ ਕੇ ਪੰਛੀ ਹੁਤੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਰੋਪਈ
 ॥ ਕਾਨ ਪਿਕਾਮ ਫੇਰ ਧਰ ਸਾਨਾ ॥ ਲੈ ਪਰ ਉਡੈ ਮੱਧ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿ
 ਹ ਲੇਕਾਨ ਮਧ ਪਰ ਪਛੁ ਨਿਲਾ ॥ ਤੈਨੈ ਪੈਂਡ ਲੈਤ ਸੁਭ ਪਿਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿ
 ਜ ਦੇ ਸੁਨ ਮੈ ਲੈਟ ਹਗਯੋ ॥ ਅਟਨੀ ਸਰ ਨਹੀ ਆਟਨ ਦਯੋ ॥ ਲੈਨਿ
 ਜ ਇਤਨੇ ਬੋਝ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਮੰਦਰ ਬਸਿਓ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਭੁਜੰਗਛੰਦ ॥ ਇਸੀਭਾਂਤਿਪਿਆਰੇਸਹੀਜਾਨਲੀਜੈ॥ ਭੁਨੇਭੇ
 ਦਛੋਰੀਨਹੀਸੰਕਕੀਜੈ॥ ਗੁਰੂਦੀਨਬੰਧੰਅਕਾਸੀਪਰੀਹੈ॥ ਅਛੋਦੇ
 ਅਭੇਦੀਅਖੇਦੀਸਰੀਹੈ॥ ੩੭॥ ਜਹਾਰੇਗਚਿੰਤਾਦੁਖੀਸੁਖਦੇਈ॥
 ਨਹੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧੰਜਹਾਰੇਗਸੇਈ॥ ਸਬੈਏਸਉਚੀਗੁਰੂਕੀਪਰੀਹੈ॥
 ਜਿਤੀਸੁਧਬਾਣੀਗੁਰੂਕੀਕਰੀਹੈ॥ ੩੮॥ ਜਿਕੋਸਿਖਸੰਤਿਤਿਸੇਪ੍ਰੇ
 ਮਕੈਹੈ॥ ਲਏਆਪਬਾਣੀਘਰਿਕੋਸਿਧੈਹੈ॥ ਜਹਾਨਾਥਆਲਾਦਿ
 ਪੈਜੋਤਭਾਰੀ॥ ਪੁਰੈਘੋਰਬਾਜੀਅਨੇਕੀਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ ੩੯॥ ਮਹਾਸੁਧਦੇ
 ਸਿਪ੍ਰਏਸੰਤਸਾਧੂ॥ ਰਵੈਏਕਨਾਮੰਅਲੇਖੰਅਗਾਧੂ॥ ਰਿਖੀਚੀਤ
 ਰੋਕੀਬਸੈਕੋਇਜਾਈ॥ ਜਿਸੀਪੁਰਭਾਰੀਲਿਖੇਲੇਖੰਆਈ॥ ੪੦॥

ਦੇਹਰ ॥ ਦੇਹੀਨਗਰਦਯਾਲਕੇਅਦਭੁਤਬਨਿਓਨਿਵਾਸਾ॥ ਸੁ
 ਰਨਰਨਿਜਪਹੁੰਚੈਨਹੀਨਵਤੇਦਸਮਅਵਾਸਾ॥ ੪੧॥ ਨਰਮਹਲ
 ਕੋਸੋਧਕਰਗੁਰਬਲਧਸੈਜੁਦਾਸਾ॥ ਤਾਸਮਹਾਤਮਸੈਲਖੈਜਾਕੇ
 ਸਮਾਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੪੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬਾਣੀਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਬਾਣੀ॥
 ਜਾਮੈਸਤਿਗੁਰਬਸੈਨਿਧਾਨੀ॥ ਇਕਪਿੰਗੁਲਾਨੰਗਿਹਪਾਰਾਆ
 ਗੈਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਾਇਆਰਾ॥ ੪੩॥ ਆਪਮੱਧਿਜੈਨਿਰਖੇਅਪਿ
 ॥ ਤਉਜਾਨੈਯਾਕੇਪਰਤਾਪਾ॥ ਸੁਰਤਸੀਕੋਚਦਿਬਕਰਦਿਸਟਾਰੀ
 ਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤਏਰਸਮਿਸਟਾ॥ ੪੪॥ ਨਾਰਦਮੁਨਿਕੀਕਥਾਮਝਾਰਾਇ
 ਹਬਿਧਿਸਾਹਿਬਕਹਾਉਚਾਰਾ॥ ਤੀਰਪੰਖਕੀਕਥਾਬਨਾਇ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਦੀਨੋਭੇਦਬਤਾਇ॥ ੪੫॥ ਆਗੈਅਟਰਕਥਾਸੁਨਬੀਰਾ॥
 ਗੁਰਸਿਖਸਾਖੀਸੁਖਦਸਰੀਰਾ॥ ਏਕਬੇਰਸਤਿਗੁਰਅਟਤਾਰੀ॥
 ਬੈਠੇਬੇਸੁਖਮਹਲਮੰਝਾਰੀ॥ ੪੬॥ ਏਕਸਿਖਦਰਸਨਕੋਉਆ

ਇਓ ਲਾਲਸਿੰਘ ਨਾਮਾ ਸੁਨ ਪਾਇਓ ਪੁਰਬ ਦੇ ਸਜਣ ਨ ਕੀ ਬਾ
 ਸੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵਕ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੪੭ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਅਰ
 ਵਾਸ ਕਰਾਇ ॥ ਬੈਠ ਜੋ ਜਬੈ ਹਜੂਰ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਤਾਕੀ ਦੁਲ ਨਿਰਖ
 ਨੈ ਕਾਜਾ ॥ ਲਈ ਖਾਲ ਸੇ ਸੁਖ ਦੇ ਸਮਾਜਾ ॥ ੪੮ ॥ ਕਰ ਮੈ ਲੈ ਸਭ
 ਹੁੰਨ ਸਗਾਹੀ ॥ ਆਛੀ ਆਛੀ ਬੋਲ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ਦੀਨ ਬੀਧ ਯੈ ਗੁਰੂ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਆਛੀ ਹੈ ਮਾਫਿਕ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੪੯ ॥ ਹਮਰੀ ਦੇ ਨਹੀ ਸਿ
 ਪਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਦਹ ਬਰ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਵੇਕੇ ਛੇਦ ਸਕਤ
 ਨਹੀ ਗੋਰੀ ॥ ਯਾ ਕੇ ਚੀਰ ਕਰੈ ਛਿਦ ਮੇਰੀ ॥ ੫੦ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਚਨ ਭ
 ਨੈ ਜਬਨ ਬੈ ॥ ਲਾਲਸਿੰਘ ਜਰ ਸਕਿਓ ਨਗਾ ਬੈ ॥ ਬੋਲਤ ਭੁਯੇ ਅੰਸ
 ਬਿਧ ਬਾਨੀ ॥ ਮੇਰ ਚਰਮ ਹੈ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ੫੧ ॥ ਜਲ ਜਪਿ ਸਦ
 ਣੀ ਭੀਰ ਸੁਜਾਇ ॥ ਯਾ ਕੇ ਛੁਹਿ ਪਾਛੈ ਗਿਰ ਪਾਇ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਭੁਖਿਓ ਸ
 ਭਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਗੋਰੀ ਹੈ ਨਿਜ ਬੁਰੀ ਬਲਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਤਿਨ ਭੁਖਿਓ
 ਕੈ ਸੀ ਕਿਨ ਹੋਈ ॥ ਮੇਰ ਸਿਪਰ ਭਿਦ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਰ ਜਬਾਸ ਨੀ
 ਅਬਨ ਮੰਗਾਇ ॥ ਯਾ ਮੈ ਲੀਜੈ ਅਬੈ ਲਗਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਭੁਲੀ ਭੁਲੀ
 ਸੁਨ ਸਭਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲਾਲ ਮਿਗਾਧਿ ਪਹੁੰਚੀ ਘਾਗੀ ॥ ਸੁਨੀ ਕਿ
 ਪਾਨਿਧ ਅੰਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸਮਾਸ ਚਜੀ ਅਜਾਨੀ ॥ ੫੪ ॥ ਭੋ
 ਰ ਭਏ ਗਹਿਤੁ ਪਕ ਚਲੈ ਪੈ ॥ ਤਬ ਤੇ ਕਹ ਕਵਰ ਕਵਰ ਸੈ ਪੈ ॥ ਯੈ ਕ
 ਹ ਕਰ ਸਭ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਲਾਲ ਹਰਨ ਪਤ ਨੈਨ ਉਘਾਰੇ ॥ ੫੫ ॥
 ਮੇ ਮਤਿ ਕਹੈ ਕਹ ਯਹ ਭੁਯੇ ॥ ਮੁਰਖ ਮਤ ਬੋਲਤੁ ਮਮ ਗਯੋ ॥ ਤੁਪ
 ਕ ਜਾਇ ਗੀ ਚਰਮ ਬਿਦਾਰੀ ॥ ਪਰਦਾ ਮੇਰ ਖਲੈ ਗੋ ਭਾਰੀ ॥ ੫੬ ॥
 ਮੈਂ ਕੀਨੇ ਮੁਰਖ ਹੈ ਕਰਮਾ ॥ ਸੀ ਅਸ ਪੁਜ ਕਹ ਹੈ ਮੁਹ ਸਰਮਾ ॥ ਯੈ ਓ

ਤਾ ਕਰਕੈ ਨਿਜ ਭਿਏ ਚਢੈ ਉਤਾਰਤ ਗਈ ਮਾਰਿਏ ॥ ੫੭ ॥ ਯੈ ਕਹ
 ਕੈ ਸੁਕਰਾਹੁ ਕਰਾਯੋ ਸੀ ਗਤ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਤ ਘਿਘਮਾਯੋ ਮੇਰੀ ਰਹੈ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗ ਪਤਾ ਬਖਸੈ ਜਾਨ ਅਨਿਕ ਮਮਖਤਾ ॥ ੫੮ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿ
 ਖ ਨਿਜ ਫੇਰ ਛਕਾਉ ॥ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਅਬ ਬਖਸਿਆ ਜਾਉ ॥ ਲਾਲ
 ਸਿੰਘ ਮੁਕਤ ਨ ਕੀ ਚੋਰੀ ॥ ਯੈ ਮਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ਰੀ ਕੀ ॥ ੫੯ ॥
 ਗੋਰੀ ਲਗੈ ਸਿਪਰ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਮ ਰਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਯੈ
 ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਚੋਰੀ ਨਿਸ ਮੱਧਿ ॥ ਕਰਕੇ ਚਰਿਤ ਲਾਲਸਿੰਘ ਸੁਧਾ ॥ ੬੦ ॥
 ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਗੁਬੀਠੀ ਨਿਸਾਨੁ ਜਾਨਿਐ ॥ ਚਢੈ ਦਿਨੇ ਸਧਾਨੀ
 ਐ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਰੇਤ ਧਾਰਿਕੈ ॥ ਸੁਪੁਜ ਦੇਵ ਦਯਾਰਕੈ ॥ ੬੧ ॥ ਦਿਟਨ
 ਮੱਧਿ ਆਇਓ ॥ ਸੁਸਿੰਘ ਕਉ ਸਦਾਇ ਅਉ ॥ ਸੁਬੀਰ ਸਾਰਨ ਲ
 ਹੀ ॥ ਅਯੋਜੁ ਸਿੰਘ ਲਾਲਹੀ ॥ ੬੨ ॥ ਤਬੈ ਹਜੂਰ ਆਇਓ ॥ ਬੰਦ
 ਕ ਦਲ ਲਿਖਾਇਓ ॥ ਨਿਸਾਨ ਆਗ ਧਾਰਿਕੈ ॥ ਹਨੇ ਤੁਫੰਗ ਤਾਰਕੈ
 ੬੩ ॥ ਸੁਏ ॥ ਕੇਤਕ ਪੈਗ ਸੁਰਾਖ ਨਿਸਾਨ ਹਰਾਬ ਕਿਧੈ ਘਨਘੋਖ ਫ
 ਝਾਈ ॥ ਮਾਰਿ ਕਹਾਇ ਹਰੇ ਮੱਧਿ ਭੀਤਰ ਦੇਖਤ ਕੇਤਕ ਮੇਰ ਬਨਾਈ
 ॥ ਏਕ ਹਨੀ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈਤਿਨ ਬੀਰ ਹਨਾਹਿ ਲਗੀ ਉਨ ਮੇਰ ਭੁਗਾਈ ॥ ਸਿਨੁ
 ਹਨੀ ਨਹਿ ਮੱਧਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਮੇਰ ਚਲਾਇ ਭੁਲੇ ਸਿਸਤਾਈ ॥ ੬੪ ॥
 ਰੋਪਈ ॥ ਤੀਨ ਤੁਫੰਗ ਹਨੀ ਉਨ ਜਬੈ ॥ ਜੋਇਨ ਲਗੀ ਜਾਇ ਤਿ
 ਹਤ ਬੈ ॥ ਬਹੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਕੋ ਪ ਬਦਾਈ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਧਾਰ ਭੁਲੇ ਸਿਸ
 ਤਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਪੁਨ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਦਿਬ ਦਿਸਟ ਕਰਾ ॥ ਨਿਜ ਉਰ ਮੱਧਿ
 ਲਖ ਮੇ ਕਰ ਮਹਿਧਰਾ ॥ ਕਤ ਨਹੀ ਲਗੀ ਦੁਰਤਨ ਗੋਰੀ ॥ ਯੈ ਨਿਰ
 ਖੀ ਤਿਹ ਮਨ ਕੀ ਚੋਰੀ ॥ ੬੬ ॥ ਦੁਹ ਜੇ ਨਿਸ ਮੈ ਕਰਕੇ ਕੜਾਹਾ ਸਾਧ

ਸੰਗਤ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਹਾ ਸੋ ਨਹੀ ਲਗਨ ਦੇ ਤੈ ਗੋ ਗੀ। ਕਰੈ ਬਾਤ
 ਕੋ ਕੋਮਨ ਕਰੇ ਗੀ॥ ੬੬॥ ਸੋ ਲਖ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਸੁ ਗਹੀ। ਦਿਖ ਅਬ
 ਮੈ ਮਾਰਤ ਇਹ ਸਹੀ॥ ਕਰ ਲੈ ਅਵਰ ਹਿਮਾਇ ਤ ਭਾਗੀ॥ ਪਲ ਮੈ ਯਾ
 ਕੋ ਦੇਉ ਬਿਦਾਗੀ॥ ੬੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬੈ ਪ੍ਰਭੂ ਗਹਿਤੁ ਪਕ ਕੇ ਮਾ
 ਰਨ ਲਗੇ ਬਨਾਇ॥ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਪਰਮੇਰ ਰਨ ਮਧ
 ਧਾਇ॥ ੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨ ਮੁਖ ਸੋ ਤਿਨ ਮੈ ਸਉ ਚਾਗੀ॥ ਤੁ
 ਮ ਆਗੈ ਕਿ ਆਚਰ ਮ ਬਿਚਾਗੀ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ॥ ਅ
 ਵਰ ਹਿਮਾਇ ਤ ਕਰ ਲੈ ਕਾਈ॥ ੬੯॥ ਗਤ ਰਾਤ ਮਹਿ ਕਰ ਗੁਰ ਮ
 ਤੇ॥ ਟਿਰਿਓ ਕੜਾਹੁ ਛਕਾਟ ਤ ਉਤੇ॥ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਅਸ ਕੇਤ ਮ ਨਾਈ
 ॥ ਰੁਰਦਾ ਟਿਰ ਕਿ ਮਰੈ ਨ ਸਬਾਈ॥ ੭੦॥ ਅਬ ਛੇਦ ਤ ਹੋ ਰਖ ਲੈ ਦੁ
 ਲਾ॥ ਕਰ ਲੈ ਸਗਰੇ ਜੋਰ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਬਾਤ ਬਿਚ
 ਗੀ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਹੀ ਗਲ ਨ ਉਚਾਗੀ॥ ੭੧॥ ਤੁਮ ਕਰ ਤੇ ਜੋ ਛੁਟੈ ਤੁਟੈ
 ਗਾ॥ ਬੇਧ ਜਾਇ ਕਈ ਧਰਨ ਨਿ ਸੰਗਾ॥ ਕਈ ਸੁਮੇਰ ਪੱਬ ਸੇ ਗਿਰਾ
 ॥ ਤੇਰੇ ਕੇ ਪਕਰ ਰਹੈ ਨ ਬਿਰਾ॥ ੭੨॥ ਕਹਾ ਬਾਪੁਰੀ ਇਹ ਜਰ ਦੁਰ
 ॥ ਜਰੀ ਜਰੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ਰਟਾਗਾ॥ ਜੋ ਕਹਿ ਕੈ ਪਗ ਗਹਿ ਪਿਪਿਅ
 ਯੋ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਡਿ ਕਰ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਯੋ॥ ੭੩॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਛੀਠ ਸੁ
 ਹੋਇ ਮੁਝੈ ਮਤਿ ਮੰਦ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੂ ਬਹੁ ਮੁਰਖ ਭਾਈ॥ ਬੈਨ ਪਨੇ ਉਲ
 ਟਾਤ ਭੁਨੈ ਨਹੀ ਗਮਾਨ ਗਹੈ ਮਨ ਮਧਿ ਬਨਾਈ॥ ਸੇਵ ਕਰੇ ਹੋਇ ਸੋ ਰੋੜੀ
 ਕਰੀ ਯਹ ਜਾਨ ਖਤੇ ਬਖਸੇ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਜੋ ਸੁਨ ਕੇ ਬਿਨ ਤੀ ਤਿਨ ਕੀ
 ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਗਸੇ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਈ॥ ੭੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ
 ਸੋ ਇਹ ਸੁਖ ਦਕਹਾਨੀ॥ ਪੁਰਨ ਭਈ ਅਵਰ ਸੁਨ ਕਾਨੀ॥ ਲੱਖੀ

ਜੀਗਲ ਜਹਾਂ ਭੁਟਿ ਜੈ॥ ਅਦਭੁਤ ਪਾਟਨ ਦੇਸ ਗਟਿ ਜੈ॥ ੧੫॥ ਏਕ
 ਕਪੂਰ ਬੇਤਿਹ ਜਾਟਾ ਤਵਨ ਦੇਸ ਕੋ ਗਨੀ॥ ਐਰਾਟਾ ਏਕ ਅਸ੍ਰੁ ਗਿ
 ਯਾਰਹ ਸੈ ਮੇਲਾ॥ ਪਰਮੇ ਹਜੂਰ ਸੁਜਾਨ ਅਰੇਲਾ॥ ੧੬॥ ਸੈਨ ਸਿੰਗ
 ਰਤਾਸ ਧਰਨਾ ਮਾਪੈ ਦੱਖੈ ਸੁਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮਾ॥ ਪਹੁਚੇ ਅਨ
 ਜਬੈ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਸਰੁ ਕਾਹੁ ਨਿਰਖ ਮੇ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਅਛੈ ਨੀਕ
 ਸਭੈ ਜਨ ਭਾਖਾ॥ ਮਨੇ ਜਲਧਿ ਸੁਤ ਕੈ ਛਬਿ ਰਾਖਾ॥ ਦਲ ਬਿਦਾ
 ਰ ਕੇ ਪਾਸ ਬੀਧਾ॥ ਧਾਣਾ ਰਾਤ ਬ ਸਰਬ ਕਰਾਯੋ॥ ੧੮॥ ਕੇਤਕ
 ਕਾਲ ਬੀਤ ਜਬ ਗਯੋ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਕਟਤਕ ਇਮ ਭਯੋ॥ ਹੁਕਮ ਕ
 ਮੇ ਕਰਣਾ ਕੇ ਆਲੋ॥ ਬਾਜ ਸਿੰਗਾਰਹੁ ਬੁਧ ਬਿਸਾਲੋ॥ ੧੯॥ ਕਾਠੀ
 ਜੀਨ ਤਾਸ ਪਹਿ ਪਾਟਹੁ॥ ਭੁਖਣ ਚਾਰਹ ਮੇਲ ਸਜਾਟਹੁ॥ ਕਲਗੀ
 ਝਾਂਝੁ ਰਲੁਲ ਸਿੰਗਾਰਾ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਡਾਰਹੁ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੨੦॥ ਯੈ
 ਤਿਨ ਅਛੈ ਕਰਤਈ ਯਾਰਾ॥ ਅਨ ਹਜੂਰ ਕਰਮੇ ਸੁਖ ਲਾਰਾ॥ ਅ
 ਪਦ ਮਾਨਿਧ ਚੜ੍ਹਨ ਜੁਲਾਰੋ॥ ਰਕਾਬ ਚਰਨ ਜਬ ਦੇਖੇ ਅਨੁਰਾਗੋ॥
 ੨੧॥ ਘੋਰੇ ਤਬ ਨਿਜ ਕਰੀ ਸੁਛਾਰਾ॥ ਉਛਰਿਯੋ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣੇਨ
 ਰਾ॥ ਦਾਹਣ ਭੂਜ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਮੂਲਾ॥ ਖਾਧ ਜੇਰ ਕਛਕ ਕਰ ਸੂਲਾ॥
 ੨੨॥ ਫੇਰ ਸੁਤੋਰ ਕਿਕਾਣ ਜੁ ਆਏ॥ ਕਰਤ ਸੁਚੇਤਾ ਮੇਦ ਬਢਾਏ॥
 ਮਾਤਾ ਕੇ ਮੰਦਰ ਜਬ ਗਏ॥ ਮਾਤਾ ਨਿਰਖ ਚੀਰ ਬਚ ਕਏ॥ ੨੩॥ ਭੂ
 ਜ ਪਰਬਾਂ ਧਿਓ ਨਿਰਖ ਰੁਮਾਲਾ॥ ਪੁਛੇ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਨਾਲਾ॥ ਕਿਹ
 ਕਾਰਨ ਬਾਧਾਇਹ ਚੀਰਾ॥ ਅਛੈ ਹੈ ਸੁਰੁ ਅੰਗ ਸਰੀਰਾ॥ ੨੪॥ ਕ
 ਰੁਣ ਨਿਧਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚ ਰਾਗਾ॥ ਘੋਰੇ ਚਢਤ ਜੇਰ ਅੰਗ ਪਰਾਗਾ॥
 ਟਕਾਲ ਮੇ ਬਾਹ ਮੁਰਮਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਾਧੇ ਚੀਰ ਸੁਆਹੀ॥ ੨੫॥ ਸੁ

ਨਤਬਰਨਮਾਤਾਇਹਕੀਨਾਸਰਬਸਮਗੀਜੇਰਸੁਲੀਨਾਤੇਲ
 ਮਹਿਪਿਤਲੇਹਮੰਗਾਇਸੋਨਤਿਲਸਤਨਜਮਣਾਇ॥੮੬॥
 ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ਧਰੀਆਨਤਾਹੀਪੁਰੁਕੇਰਪਾਹੀਸਬੈ
 ਅੰਗਲਾਈਸਟਰੰਬਨਾਈ॥੮੭॥ਇਜੈਏਕਦੀਨੋਉਨੈਬਾ
 ਧਲੀਨੋਬੀਧੇਪੋਟਸਾਈਚਲੇਬਿੱਧਧਾਈ॥੮੮॥ਅਗੈਦੁਰ
 ਚੌਕੀਬਬੇਕੀਸਿੰਘੋਕੀਉਨੈਬਿੱਧਹੇਗੀਲਯੋਜਾਤਘੋਰੀ॥੮੯॥
 ਕਹਾਬਿੱਧਆਨੋਤਿਨੋਯੋਬਖਾਨੋਗੁਰੂਸੀਸਸੀਦਾਅਨਿਯੋਪੋ
 ਟਬੀਧਾ॥੯੦॥ਦੇਹਰਾਸਿਰਸੰਦਕਕੋਨਾਮਸੁਣਲਯੋਖਾ
 ਲਸੇਲੁਟਾਰਿਵਤਪੀਟਤਮਿਸ੍ਰਜੁਚਲਿਯੋਪਾਛੁਟਿਰਹੁਟਾ॥੯੧॥
 ਮਾਤਾਜੀਪੁਛੁਉਨੈਕਮੇਆਯੋਇਹਹਾਲਾਤਿਨਆਗੈਬਰਨ
 ਨਕੀਓਜੈਬੀਤਮੇਤਿਹਨਾਲਾ॥੯੨॥ਭੁਜੀਗਪੁਯਾਤਛੰਦ
 ॥ਸੁਚੌਕੀਦੁਰੰਜੇਹੁਤੀਸਿੰਘਜੇਈਤਿਨੈਛੀਨਲੀਨੋਮੁਝੈਮਾਲ
 ਸੋਈਪਿਤਖਾਂਡਮੇਦਾਤਿਲੀਤੇਲਸਾਰੋਰਤੀਨਹਿਛਾਰਿਓਸਬੈ
 ਲੈਬਿਦਾਰੇ॥੯੩॥ਸੁਨੇਬੈਨਬਿੱਧੀਕ੍ਰਿਪਸਿੰਧਮਾਈਕਰਮੇਕੋਪ
 ਭਾਰੇਮਖੰਯੋਸਨਾਈਭੁਲੀਸਿੱਖਚੌਕੀਦਰੰਪੈਬਠਾਏਨਹੀਲ
 ਜਰਾਧੋਗਏਲੋਗਆਏ॥੯੪॥ਪੁਰੂਜੀਬਖਾਨਕਹਾਮਾਤੁਹੇਆ
 ॥ਹਮੈਭੀਜਨਾਟੇਜਿਤਭੇਦਓਆਕਹੀਮਾਤਦਾਨੰਦਿਜੀਖੋਸਲੀਨ
 ॥ਜਿਨੈਲੋਗਮਾਨੈਇਨੈਛੀਨਕੀਨਾ॥੯੫॥ਦੇਹਰਾਕਹਾਮਿ
 ਸਰਤਮਨੈਕਹਾਉਨੈਰਟਿਯੋਕਿਹਭਾਇਸਗਰੇਭੇਦਸੁਤਟਨ
 ਕੋਕਹਗੁਰਮੁਝੈਸੁਨਾਇ॥੯੬॥ਚੌਪਈਤਿਨਯੋਕਹੀਕਮ
 ਲਪਗਤੀਰਾਸੁਨਹੁਕਾਨਦੈਸੁਖਦਸਰੀਰਾਜਬਹਮਦਰਦਜੇ

ਨਿਜਗਏ। ਏਆਗੋਬੋਲਤਇਮਭੁਏ॥੯੭॥ ਕਹਾਮਿਸਰਅਨਿ
 ਓਇਹਬਾਂਧਾ। ਹਮਕੋਸਕਲਸੁਨਾਏਸਾਂਧਾ। ਤਦੁਤਸੈਹਮਮੈ
 ਸਉਚਾਰੀ॥ ਸਿਰਸੰਦਕਸਤਿਗੁਰਕੋਭਾਰੀ॥੯੮॥ ਯੈਸੁਨਪਰੇ
 ਬੇਗਕਰਹੱਲਾ। ਸਭਕੀਲਈਓਟਗਹਿਪੱਲਾ। ਛੀਨਛਾਨਧਨੁ
 ਲਏਨਿਕਾਰੀ॥ ਅਬਆਏਤੁਮਤੀਰਸੁਧਾਰੀ॥੯੯॥ ਸ੍ਰੀਸਹਿਬ
 ਮਾਤਾਸੇਕਹੈ॥ ਅਬਕਛੁਮਾਤਾਅੰਨਜੁਅਹੈ॥ ਅੰਰਸਮਿੰਗੀਮਤ
 ਲਿਆਈ॥ ਬਿੱਪਨਕੈਬਹੁਭਾਂਡਿਦਿਵਾਈ॥੧੦੦॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰ
 ਬਿੱਪਨਇਮਕਹੀ॥ ਅਬਜੇਫੇਰਪੁਛਹੈਸਹੀ॥ ਤਿਯਬਿਧਭਾਖਉ
 ਨਸਾਬਾ। ਦਾਨਦਯੋਕਰਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧੦੧॥ ਯੈਸੁਨਚਲੇਵ
 ਹੈਦਿਜਧਾਈ॥ ਪਹੁਚੇਤਦਨਦਰੈਜੇਆਈ॥ ਪੁਛੁਜੇਤਬੈਖਾਲਸਾ
 ਧਾਇ॥ ਓਨਆਗੇਇਮਦਯੋਸੁਨਾਇ॥੧੦੨॥ ਕੈਸੰਕਲਪਦਯ
 ਕੇਨਿਧਾ। ਹਮਕੈਦਈਸਮਗੀਸਿਧਾ॥ ਤਿਨਪ੍ਰਤਿਕਹਾਖਾਲਸੇਧਾ
 ਇ॥ ਆਛੇਭਲਮਿਸਰਜੂਜਾਇ॥੧੦੩॥ ਇਹਬਿਧਭਾਖਗਏ
 ਦਿਜਧਾਮਾ॥ ਕਰਯੋਚਰਿਤ੍ਰਖਾਲਸੇਕਾਮਾ॥ ਜੇਤੁਕਸੈਜਦਿਜਨ
 ਤੇਲਈ॥ ਕਰਭੇਜਨਸਭਹੀਯੈਕਹੀ॥੧੦੪॥ ਤੇਟਕਛੀਦ॥
 ਪ੍ਰਿਤਆਦਿਕਮਾਹਮਿਠਾਨਜਿਤਾ॥ ਵਹਪਾਇਸੁਲੰਗਰਮਧਿਲਿ
 ਤਾ॥ ਪ੍ਰਿਤਲੋਹਸੁਤਿਕਲਧੀਤਜਈ॥ ਵਹਿਬੇਚਸੁਮਧਿਬਜਾਰਲ
 ਈ॥ ਤਿਹਕੇਮਿਠਪ੍ਰਿਥਿਮਿਦਾਸੁਲਯੋ॥ ਕਰਭੇਜਕੜਾਹੁਬਟਾਇ
 ਦਯੋ॥ ਸੁਨਸੀਤਕਥਾਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭੁਏ॥ ਇਮਖਾਲਸਪੰਥਚਰਿਤ੍ਰ
 ਕਏ॥੧੦੫॥ ਗੁਰਕੇਸਿਰਸੰਦਕਜੇਸੁਭਯੋ॥ ਵਹਬਿੱਪਨਤੇਇਮ
 ਛੀਨਲਯੋ॥ ਇਹਬੈਨਕਯੋਤਿਨਕੇਸੁਤਬੈ॥ ਸਿਰਸੰਦਕਮਾਲਕੁ

ਪੰਥ ਸਬੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਟਹ ਅਚੁਤ ਨਾਥ ਅਲੇਖ ਗੁਰੀ ॥ ਜਿਹ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਟ
 ਤਸੇ ਸਸੁਰੀ ॥ ਕਈ ਬੀਤ ਗਏ ਸੰਕਲਪ ਜਿਨੈ ॥ ਬਿਦਮਾਨ ਲਖੇ ਨ
 ਹੀਤ ਉਨ ਤਿਨੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਟਹ ਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਮ ਪੈਸੁ ਅਯੋ ॥ ਹਮ ਖੋਜਤ
 ਖੋਜਤ ਖੋਜ ਲਖੇ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਸਿਰਸੰਦਕ ਅਨਿ ਵਯੋ ॥ ਤਬ ਖਾਲ ਸਪੰ
 ਥ ਸੁਕੀਨ ਭਯੋ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸਿਰਸੰਦਕ ਨਾਹਮ ਦੇਤ ਕਿਸੈ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨ
 ਲਿਜੈ ਦਿਜ ਜੁ ਸੁਇਸੈ ॥ ਪੁਨ ਦਾਨ ਕਰੈ ਸੰਕਲਪ ਬਿਪੀ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਸਤ
 ਕਾਰ ਜਹੇਤ ਸਿਧੀ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਿਰਸੰਦਕ ਅੰ ਅਰਦਾਸ ਸੁਨੈ ॥ ਹਮ ਦੇਵ
 ਤ ਨਾਰਿ ਕਿਸੁ ਸੁਉਨੈ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਬੀਯਹ ਪੂਰ ਭਈ ॥ ਅਬ ਮਾਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਿ ਬਾਤ ਅਈ ॥ ਇਕ ਸਿੰਘ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਸੁਤਟੀ ॥ ਤਿਹ ਨਾਮ ਜ
 ਗਾਹਿ ਜੋਛੁ ਭਟੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਪਗ ਜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਬਰ ਕੰਜ ਹੁਤੇ ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰੇਮ
 ਜਗਾ ਸਿੰਘ ਜੁ ਸੁਰਤੇ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪਰੀਤ ਅਖੰਡ ਰਚੀ ॥ ਟਹ ਮੁਹਿ ਤਿ
 ਤੇ ਜਨੁ ਏਕ ਸਚੀ ॥ ੧੧੨ ॥ ਅਲ ਕੰਜ ਕਵੀ ਨਿਸਰਾਟ ਰਤੇ ॥ ਇੰਮ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਪਗੀ ਪੁਨ ਤੋਨ ਮਤੀ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵ ਜਿਤੀ ਪਗ ਨਾਥ ਅਹੈ ॥ ਜੁਤ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਰੈ ਬਿਨੁ ਅਨਿ ਕਹੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਜਲ ਭੋਜਨ ਚੀਰਨ ਮਾਸ ਧਰੀ ॥ ਤਨ
 ਮਾਲਸ ਨੀਂਦ ਕਹੀ ਸੁਦੁਰੀ ॥ ਦਿਨ ਰੈਨ ਰਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ॥ ਨਹੀਂ
 ਅੰਰ ਰਖੀ ਸੁਚਾ ਲਿਤ ਕਹਾਂ ॥ ੧੧੪ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਨਿਹਾਰ ਜੁ ਸੇਵ ਰਸੀ
 ॥ ਨਿਜ ਸੁਮ ਸੁਹੇਵ ਤ ਦਾਸ ਬਸੀ ॥ ਜਿਮ ਨਾਰਿ ਕਿਧੈ ਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰੀ ॥
 ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੰ ਬਸੁ ਲੈ ਸੁਕਰੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਤਿਮ ਸੇਵਕ ਸੁਮ ਸੁਬਸ
 ਕਰੈ ॥ ਸੁਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਰਹੈ ॥ ਕਰਣ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਬਹੁ ਤਾਸ ਕਰੈ
 ॥ ਕਹ ਬੇਕਛੁ ਕਾਜ ਤਿ ਸੈ ਜੁ ਰਹੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਖਿਜ ਮਤ ਜੁ ਦਾਰ ਸੁਅੰਰ
 ਜਿਤੇ ॥ ਤਿਹ ਹੇਰ ਸਭੈ ਚਿਤ ਮਧਿ ਤਿਤੇ ॥ ਪੁਨ ਏਕ ਨਿਸਾ ਪ੍ਰਭ ਪੰਦੁਰ

ਤੇ। ਇਨ ਅੰਗ ਲਖੇ ਪਰ ਹੈ ਨ ਸੁਤੇ॥ ੧੧੭॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ॥ ॥
 ਸਬੈ ਜੋਇ ਦਾਸਾ। ਭਨੈ ਬੈਨ ਤਾਸਾ। ਤੁਮੇ ਹੀ ਰਹੇਗੇ। ਹਮੈ ਕਾਦੁ ਦੁਖੇ
 ਗੇ॥ ੧੧੮॥ ਹਮੈ ਪਾਛੁ ਭਾਰੀ। ਫਿਰੈ ਯਉ ਅਗਾਰੀ। ਬਿਨ ਕਾਇ ਬੇ
 ਲੇ। ਅਗੈ ਪਾਛੁ ਭੇਲੇ॥ ੧੧੯॥ ਤੁਮ ਜੈ ਸੁਹੇਈ। ਗਏ ਕੇਤ ਜੇਈ।
 ਤਿਨੈ ਯੈ ਸੁਗਾਗ। ਕਰੀ ਤੈਨ ਨਾਗ॥ ੧੨੦॥ ਨਹੀ ਸੋਇ ਬੇਲਾ। ਰੁਪ
 ਬਾਤ ਬੇਲਾ। ਗਹੈ ਹਥ ਪੱਖਾ। ਬੁਲੇ ਨਾਹਿ ਰੁੱਖਾ॥ ੧੨੧॥ ਭਲੀ
 ਨ ਬੁਰਾਈ। ਤਿਨੈ ਨ ਸੁਗਾਈ। ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਸਾਰੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਾਰੀ
 ॥ ੧੨੨॥ ਬਿਤੀ ਜਾਨ ਰਾਤੀ। ਭੁਯੇ ਫੇਰ ਪ੍ਰਤੀ। ਪਦੰਗਾਇ ਬਾਨੀ। ਪ੍ਰਭੂ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੀ॥ ੧੨੩॥ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਈ। ਬਿਠੇ ਆਪ ਆਈ। ਤਬੈ ਰੀ
 ਤ ਆਯੋ। ਸਿਖੈ ਸੋ ਬੁਲਾਯੋ॥ ੧੨੪॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਚੁ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥
 ਤਬੈ ਸਾਬਣਾ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਗਾਈ। ਨਿਸੀ ਬੇਲ ਕੋਨੈ ਹੁਤੇ ਜਾਨ ਸਾਈ
 ॥ ਤਿਨੈ ਨੀਕ ਮੰਦੇ ਕਹੈ ਬੈਨ ਤੇਹੀ। ਮੁਝੈ ਸੋ ਬਖਾਨੇ ਕਰੇ ਮੈ ਸੁਸੇਈ॥ ੧੨੫॥
 ਮੁਝੈ ਆਛੁ ਮੰਦੀ ਕਿਨੈ ਨਾਹਿ ਗਾਈ। ਪਰਿ ਤੀਰ ਕੰਜੀ ਤਿਨੈ ਯੈ ਸਨਾ
 ਈ। ਪੁਨੈ ਦੀਨ ਬੀਧਿ ਕਰੇ ਯੈ ਸੁਕਾਜਾ। ਬੁਲੈ ਦਾਸ ਸਾਰੈ ਅਸੀ ਬੈਨ
 ਸਾਜਾ॥ ੧੨੬॥ ਜਲੀ ਦੇਇ ਬਾਟੀ ਭਰੇ ਸੋ ਮੰਗਾਈ। ਇਕੈ ਸੈਲ
 ਕੰਕਰ ਪਤਾਸਾ ਪਵਾਈ। ਧਰੀ ਤੈਨ ਬਾਨੀ ਬਿਤੇ ਜਾਮ ਦੇਈ। ਗਟੈ ਫੇਰ
 ਬੈਨ ਕਿਧੈ ਮਾਂਗਿ ਸੇਈ॥ ੧੨੭॥ ਚੰਪਈ ॥ ਪਥਰੀ ਅੰਗ ਪਤਾਸੇ
 ਜੇਈ। ਗਹਿਲਿ ਆਵੈ ਹਮਰੇ ਤਟ ਸੇਈ। ਤਬੈ ਖਾਲ ਸੇ ਬਚਨ ਉਚ
 ਰਾ। ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰਤੀਰ ਸੁਧਾਰਾ॥ ੧੨੮॥ ਪਥਰੀ ਸਾਬਤ ਇਹੈ
 ਸੁਬਾਨੀ। ਭੁਯੇ ਪਤਾਸਾ ਦੁਰਕਰ ਪਾਨੀ। ਤਾਕੈ ਤੁਰਤ ਛੁਹਤ ਜਲ
 ਨਾਗ। ਕਿਮਲ ਭੁਯੇ ਬਤਾ ਸੇ ਬਾਰ॥ ੧੨੯॥ ਯਹ ਜੜ੍ਹ ਪਾਥਰ ਕਠਨ

ਕਰਾਲਾ ਜਲ ਨਹੀ ਭਿਏ ਬੀਤ ਜੁਗ ਸਾਲਾ ਇਨ ਕੀ ਆਦਿ ਬੀਸ
 ਚਲ ਚਾਲਾ ਨਈ ਨਹੀ ਸੁਨ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ੧੩੦ ॥ ਯੋ ਪ੍ਰਭ ਜੁ
 ਉਨ ਕੇ ਸੰਗ ਗਾਈ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਪਾਹਨ ਅਨ ਭਿਦ ਭਾਈ ॥ ਰਤੀ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਤੁਮੈ ਨਹੀ ਲਾਗਾ ਸੰਗ ਮਰਾਲ ਰਹੈ ਜਿਮ ਕਾਗਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਦੂਰ ਤ
 ਰੋ ਤੇ ਜੋ ਸਿਖ ਆਵਤਾ ਹੋਇ ਪਤਾ ਸਾ ਜਲ ਹਸਮਾਵਤਾ ਸਾ ਕਰਤ
 ਨਿਸ ਦਿਨ ਨਿਕਟ ਜੁ ਬਸੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਛੁ ਪਾਹੁ ਨਹੀ ਰਸੈ ॥ ੧੩੨ ॥ ਜਲ
 ਜਸਿ ਬਾਲ ਦੇਉ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥ ਦਾਦਰ ਨੀ ਚ ਸਿਬਾਰ ਸੁਖਾਹੀ ॥ ਨਹੀ
 ਜਾਨ ਰਸ ਕੀਲ ਪਗਾਗਾ ॥ ਕੀ ਚ ਸਿਬਾਲ ਭਾਂਡਿ ਰਸੁ ਪਾਗਾ ॥ ੧੩੩ ॥
 ਕੋਟ ਕਲਪ ਪਾਹਨ ਜਲ ਬਸੈ ॥ ਤਨ ਕਨ ਤਾਸ ਅੰਗ ਪੁਨ ਰਸੈ ॥ ਤਿ
 ਮ ਸਾ ਕਰਤ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗੁਨ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧੩੪ ॥
 ॥ ਗੁਨ ਕੇ ਤਾਗ ਅੰਗ ਨੇ ਗਹੈ ॥ ਦਾਦਰ ਕਮਲ ਸਿਬਾਲ ਨ ਬਹੈ ॥
 ਗਉ ਭੇਸ ਤਨ ਜੇ ਕਲ ਗਈ ਮੈ ॥ ਛੀਰ ਨ ਗਹੈ ਰੁਧ ਕੇ ਪੀ ਮੈ ॥
 ੧੩੫ ॥ ਮਧ ਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਮ ਚਰਿਤ ਠਾਨਾ ॥
 ਖਿਜ ਮਤ ਸੁਦਾਰਾ ਤਾੜੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਦਿਸਦਾ ਤਧਾਗ ਅਨਿ
 ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਗ ॥ ਆਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕਰਤ ਵਨ ਦਾਸਾ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਸਹਾਇ
 ॥ ਤਿਹ ਸਰਬ ਪਾਇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਆਗੈ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਕਥਾ ਆਨਾ ॥ ਜਿ
 ਮੁਕਰਾ ਦੇਵਾ ਚਰਿਤ ਅਭੇਦਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਤਖਤਿ ਅਕਾਲਾ ਜਾਚੇਇ
 ਸਾਲਾ ॥ ਦੇਵਤ ਦਿਵਾਗਾ ॥ ਦਮਦਮੇ ਦਿਯਾਗਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਉਚੇ ਸਥਾਨ
 ॥ ਜਿਮ ਗਗਨ ਭਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿੱਪ ਏਕਾ ਦੁਖ ਕਹ ਅਨੋਕਾ ॥ ੧੪੦ ॥
 ਕੀਨੀ ਸੁਦਾਰਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਫੁਆਦਾ ॥ ਸੁਨੀ ਮੈ ਦਿਯਾਲਾ ॥ ਮੈ ਦੁਖ ਬਿਸ
 ਲਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਤੇਰ ਕਛੁ ਦਾ ॥ ਬਿੱਪ ਨੇ ਕਠ ਕਾਦ ਕਰੀ ਜੁ ਉਨੈ

॥ ਸੁਨ ਕਾਨ ਦਾ ਲਸੁਤਾ ਸੁਧੁ ਨੈ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਭੇਜ ਪੁਛਾ ਸੁਕਹਾ ॥
 ਇਹ ਕਉਨ ਦੁਖੀ ਕਿਹ ਪੈ ਸੁ ਅਹਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਤਬ ਕਿੰਕਰ ਜਾਇ ਸੁਖੇ
 ਜਲ ਯੋ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨੈ ਦਿਜ ਭਾਖ ਦਯੋ ॥ ਉਸੀ ਆਰਪੁ ਰੇ ਉਰਏ
 ਕਟ ਸੀ ॥ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਮੁਗੀ ਸੁਪਠਾ ਖੁਸੀ ॥ ੧੪੩ ॥ ਰਸਾਵਲ
 ਛੰਦ ॥ ਮੁਝੈ ਕੋ ਸੁਮਾਰੀ ॥ ਲਈ ਛੀਨ ਨਾਰੀ ॥ ਪੁਰੁ ਕੋ ਤਕਾਈ ॥ ਅ
 ਯੋ ਮੈ ਸੁਧਾਈ ॥ ੧੪੪ ॥ ਤੇਰ ਕਛੰਦ ॥ ਬਰਸੁ ਬਕਿਧੈ ਉਮਰਾਟ
 ਘਨੇ ॥ ਘਨ ਬੀਰ ਅਮੀਰ ਸੁਰਾਟ ਤਨੇ ॥ ਮੁਹਟੇਰ ਸਬੈ ਵਹ ਦੇਖ
 ਲਏ ॥ ਨਹੀ ਮੇਰ ਸੁਕਾਜ ਕਿਨੈ ਸੁਕਏ ॥ ੧੪੫ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ
 ॥ ਕਰੇ ਮੈ ਪਰਾਲਾ ॥ ਪੁਰੁ ਦੀਨ ਦਾ ਲਾ ॥ ਨਹੀ ਏਕ ਠਾਨਾ ॥ ਤਿਜੇ
 ਮੈ ਪਰਾਨਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਕਿਪਾ ਸਿੰਧ ਆਗੀ ॥ ਅਸੀ ਹੋਨ ਲਾਗੀ ॥ ਜਗੀ
 ਸੈਨ ਛਤੀ ॥ ਧਰੇ ਹਾਥ ਅੰਤੀ ॥ ੧੪੭ ॥ ਮਲੇ ਛਾਨ ਬੀਸਾ ॥ ਕਰੇ ਜੇ ਬਿ
 ਧੀਸਾ ॥ ਇਨੈ ਜੁਧ ਸਾਜੀ ॥ ਕਰੇ ਦੂਰ ਬਾਜੀ ॥ ੧੪੮ ॥ ਤਿਨੈ ਪੀਟੇ
 ਈ ॥ ਘਨੀ ਬਾਤ ਗੋਈ ॥ ਦਯੋ ਤਾ ॥ ਇਲਾਸਾ ॥ ਸੁਨੈ ਹਾਲ ਤਾਸਾ ॥
 ੧੪੯ ॥ ਤੁਟੈ ਸੋ ਬਿਠਾਯੋ ॥ ਸਬੈ ਭੇਦ ਪਾਯੋ ॥ ਕਹਾ ਬਿਪ ਬੈਨਾ ॥ ਧਰੇ ਪੀ
 ਰ ਅੰਨਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਅਈ ਜਾਨ ਨਾਰੀ ॥ ਅਰਿ ਕੋ ਬਿਦਾਰੀ ॥ ਸੁਨੈ ਅੰਸ
 ਬਾਨੀ ॥ ਤਿਨੈ ਪੀਰ ਠਾਨੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ਪੁਨੀ ਦੀਨ ਬੀਧਾ ॥ ਕਰੇ ਯੈ ਸੁਧੀਧਾ
 ॥ ਤਨੈ ਆਪ ਜਾਯੋ ॥ ਤੁਟੈ ਸੋ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੧੫੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਅਮਜੀ
 ਤ ਸਿੰਘ ਕੋ ਲਯੋ ਬੁਲਾਈ ॥ ਪਗ ਪਲਟ ਤਟ ਅਯੋ ਸੁਧਾਈ ॥ ਕਰ
 ਮਹਿ ਗਹਿ ਧਨ ਦੁਤ ਪੁਨ ਬਾਨਾ ॥ ਕਸੀ ਹੁਤੀ ਜਨ ਕਮਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥
 ੧੫੩ ॥ ਅਰੁਨ ਦਿਪਤ ਪਗ ਮਹਿ ਪਗ ਤਾਨਾ ॥ ਅਰੁਨ ਦੁਸਾਲੇ ਨਿ
 ਰਖਤ ਨਾਨਾ ॥ ਅਰੁਨ ਸੀਸ ਰਾਜਿਤ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਲਾਲੈ ਕੁਰਤੀ ਦਿ

ਪਤਦਿਦਾਗਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ਅਰੁਨਜੇਤਮਸਤਕਇਮਸੇਰੈ ॥ ਜਿਹਸਮ
 ਮੋਰਓਪਨਹੀਕੋਰੈ ॥ ਸਸਅਨੰਗਉਪਮਾਜੇਦਈਮੈ ॥ ਅਧਿਕ
 ਲਾਜਮਨਮੈਮਰਜਈਮੈ ॥ ੧੫੫ ॥ ਗੁਰਤਲਪੀਟਹਦੇਹਬਿਹੀਨ
 ॥ ਮੇਗੁਰਸੁਤਛੁਧਿਅਧਿਕਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਰੁਮਰਕੀਰਖੰਜਨਪਿਕਮੀ
 ਨਾ ॥ ਕੋਹਰਕਰੀਕਪੋਤਅਧੀਨਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਪ੍ਰਕਿਜ
 ਕੀਉਪਮਾਪਦਹਾਬਨਜੀਦਿਜੀਮੈ ॥ ਇਨਕੋਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਤੋਪੁਨਤੁ
 ਛਬਿਚਾਰਰਿਦੈਮਧਿਨਾਹਿਪੁਜੈ ॥ ਇਨਸੇਭਸੁਧਾਰੀ ॥ ਨੀਰਬਿਨਮੁ
 ਰਝੈਪਲਭੀਤਰਕੰਟਕਜਾਲਭਰੇਤਨਭਾਰੀ ॥ ਫੈਗੁਰਜਾਨਿਜਅੰ
 ਚੁਤਅੰਗਸਰੂਪਅਨੂਪਅਨਾਹਦਚਾਰੀ ॥ ੧੫੭ ॥ ਪੂਰਨਅੰਗ
 ਦਿਪੈਪਰਮਾਨਿਧਸਿਤਨਕਾਜਮਹੀ ॥ ਬਪੁਧਾਰੇ ॥ ਦੀਨਸੁਸਾਹਿਅ
 ਲਾਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਦਾਸਨਕੋ ॥ ਸੁਰਰੂਪਨਿਹਾਰੇ ॥ ਪੂਰਤਹੈਮਨਸਾਸਭ
 ਕੀਨਿਜਧਾਰਮਨਿਚਲਦਾਸਬਿਹਾਰੇ ॥ ਸੇਭਅਨੂਪਅਪਾਰਧਰੈ
 ਤਨਆਨਕਕਐਗੁਰਪੂਰਦਿਦਾਰੇ ॥ ੧੫੮ ॥ ਤੀਰਬਠਾਇਪ੍ਰਭੁਪਗ
 ਪੰਕਜਭੇਦਕੋ ॥ ਸਭਹੀਸਮਝਾਈ ॥ ਮਾਰਗਮੈਅਟਕੇਜਿਨਆਵ
 ਤਜਾਤਸੁਨੇਚਿਤਪ੍ਰੇਮਲਗਾਈ ॥ ਘੋਰਸਬੈਨਗਰੀਫਹਦੂਤਨਮਾ
 ਰਗਹੈਅਰਕੋਪੁਨਜਾਈ ॥ ਲੈਹਮਰੇਤਟਆਵਹੁਬੇਗਪਠਾਣਸਮੇ
 ਤਸੁਨਾਰਿਬਨਾਈ ॥ ੧੫੯ ॥ ਲੈਕਰਬੀਰਨਿਸੰਗਚਫਿਯੋਪੁਨਸਿੰ
 ਘਅਜੀਤਕਿਧੈਬਲਧਾਨੀ ॥ ਸਾਬਲਯੋਅਪਨੇਦਿਜਨਾਇਕਜ
 ਤ੍ਰਿਯਕੇਹਿਤਕੀਸਪਯਾਨੀ ॥ ਰੈਨਗਏਚਲਿਕੈਮਧਿਮਾਰਗਪ੍ਰਭ
 ਭਏਸੁਪੁਜੇਪੁਰਆਨੀ ॥ ਘੋਰਸੁਗਓਲਯੋਪਲਭੀਤਰਖਾਨਗਹ
 ਯੋਦਿਜਨਾਰਛੁਡਾਨੀ ॥ ੧੬੦ ॥ ਨਾਰਸਮੇਤਪਠਾਨਲਯੋਗਹਿਅਨ

ਕਿਸੁ ਨਹਿ ਹਾਥ ਉਠਾਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਸਿਤ ਬੀਰ ਮਲੇ ਛੁਦੁ ਕੇ ਕਿਤ ਦੀ ਨਨ ਅ
 ਨ ਸੁਚੀਰ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਲੈ ਭਿਨ ਕੇ ਮੱਧਿ ਪੈਂਤ ਪਰੇ ਭੁਟ ਆਨ ਹਜੂਰ ਪ੍ਰ
 ਤੰ ਛੁਦਿ ਖਾਯੋ ॥ ਹੋਤ ਜੈ ਕਾਰ ਅਜੀਤ ਭੁਯੋ ਸਿੰਘ ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ
 ਜਸੁ ਛੁਦਾਯੋ ॥ ੧੬੧ ॥ ਨਾਰਿ ਵਈ ਦਿਜ ਕੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਆਦਰ ਸੇ ਨਿ
 ਜ ਤੀਰ ਬੈਠਾਈ ॥ ਤੀਰਨ ਛੇਦ ਪਠਾਨ ਕਰ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਲਪਟਾਇ ਸ
 ਬੈ ਸੁਦਿ ਖਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਅਦਾਲਤ ਕੈ ਭਵ ਭੂਖਣ ਦੂਖਣ ਦੂਰ ਕਰੈ
 ਅਰੁ ਹਾਈ ॥ ਤਾਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਜਸੁ ਪਾਟਨ ਗਾਵਤ ਹੈ ਕਬ ਬਿੰਦ ਬ
 ਨਾਈ ॥ ੧੬੨ ॥ ਏਹ ਰਾ ॥ ਤਪਤ ਤੇਲ ਸਿਰ ਭਾਰ ਕਰ ਤੀਰਨ
 ਛੇਦ ਕਰਾਇ ॥ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਨਿਰਖ ਤੇ ਮਾਰਿ ਓ ਨੀਚ ਬਨਾਇ ॥
 ੧੬੩ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾ ਵਈ ਦਿਜ ਤਟਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਹਨ ॥ ਇਤ ਆਇ ॥ ਗੁ
 ਰ ਪੂਰਨ ਕੇ ਜਗਤ ਮੇ ਰਹੇ ਅਧਿਕ ਜਸੁ ਛੁਦਾਇ ॥ ੧੬੪ ॥ ਨਾਰਦ
 ਲਾਲ ਮਿਰੋਸ ਕੀ ਘੋਰ ਬਿਪ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਤੀ ਕਥਾ ਪੂਰਨ ਕਰੀ
 ਏ ਮਧ ਧਾਇ ਬਨਾਇ ॥ ੧੬੫ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ
 ਸਾਖੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਾਰ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਨੀ ਸਮੇਧਿ ਆਇ ਸਮਾ
 ਪਤਮ ਸਤ ਸੁਭਮ ਸਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ੧੮ ॥ ਅਠਜੂਰੋਂ ਪਈ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਨਿਜ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਭਨੀ ਮੈ ਹੋਤ ਪਸਾਰਾ
 ॥ ਤਾਤੇ ਜਬਾ ਮਤ ਇਹ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਥਾ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੧
 ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਧ ਆਨੰਦ ਪੂਰ ਭਾਗੀ ॥ ਦਿਨ ਸੇਵ ਕਰੈ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ਪਾਛੇ ਕਹਾ ਏਕ ਅਗ ਕਹੇ ॥ ਜਿਹ ਪਰਸਾਦ ਪਰਮ ਪਦ ਲੇਹੇ ॥ ੨ ॥ ਬ
 ਹੁਤ ਕਾਲ ਬੀਤਤ ਇਮ ਭੁਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕੇ ਜਸ ਜਗੁ ਛੁਦਾਏ
 ਸਇ ਦੇਸ ਅਦੇਸ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਧਰਨ ਗਗਨ ਮੈ ਜਿਤ ਕਿਤ ਭੁਯੋ ॥

੩॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਜਿਤ ਤਖਤ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਖ ਜਰਤ ਜਗ ਰਾ
 ਜੈ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਜਸੁ ਲਖ ਅਨਲ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜੱਤੁ ਜਰਤ ਰਾਵ ਅ
 ਰੁ ਰਾਨਾ ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦਲ ਜੱਤੁ ਚਲ ਜਾਹੀ ॥ ਬਡੀ ਕਰੈ ਤਿ
 ਸੈ ਗਹ ਘਾਹੀ ॥ ਖਤ ਬਿਨ ਕਿਸ ਕੋ ਨਹੀ ਹਰੈ ॥ ਸਭ ਜਨ ਕੀ ਰੱਛਾ
 ਨਿਜ ਕਰੈ ॥ ੫॥ ਹੈ ਅਜ ਭੇਟ ਛੀਰ ਜੇ ਦੇਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਖਸ਼ ਪਾਲਸਾ
 ਲੇਈ ॥ ਕਰੈ ਬਿਲੀਬ ਭੇਟ ਨਹੀ ਆਨੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਨੈ ਤੇਗ ਧਨ ਬਾਨੈ ॥ ੬
 ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿਤੁ ॥ ਇਹ ਭਾਤੁ ਨ ਰਾਵ ਜੁਰੇ ਮਿਲ ਬਾ
 ਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਗਯੇ ਬੁਰ ਬੀਰ ਮਰੇ ਪਤਿ ਸਾਹਨ ਕੀ ਪੁਤਿ ਨ ਲ
 ਰਹਾਰੀ ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਬਦੁ ਤੇ ਸੁਗਯੇ ਜਿਮ ਏਕ ਮਕੇ ਬਰ ਚੰਦ ਨਿਹ
 ਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਭੈ ਸੁਭੈ ਪਾਟ ਕਰੈ ਜਿਮ ਧਾਮ ਰਹੈ ਗਿਰ ਕੀ ਮੱਧਿ ਧਾਰੀ
 ॥ ੭॥ ਜੈ ਪੁਨ ਜੇਰ ਸੁਭੈ ਲਗੀ ਮੈ ਦਲ ਤੋ ਨਹੀ ਜੀਤ ਸੁਦੇਗੁ ਭੁਜਾਈ
 ॥ ਜੈ ਨਿਜ ਬੈਠ ਰਹੈ ਘਰ ਮੈ ਤਬ ਛੀਨਤ ਹੈ ਯਹ ਭੀ ਠਕੁ ਰਾਈ ॥ ਜੈ
 ਪੁਨ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਉਤਹੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ਮੁਖ ਲਾਗਤ ਸਿਆਹੀ ॥ ਤਾਂ
 ਤੇ ਸੁਸਾਹ ਪੈ ਫੇਰ ਚਲੈ ਨਿਜ ਲਿਆਵਹੁ ਤਾਂ ਕਹ ਆਪ ਚਲਾਈ ॥
 ੮॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ਬਿਚਾਰ ਸੁਭੈ ਗਿਰ ਨਾਇਕ ਆਪ ਚਲੇ ਕਿਨ ਦੂਤ ਪਠਾਏ
 ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਅਬੈ ਚਲ ਕੈ ਪੁਨ ਸਾਹ ਦਿਲੀ ਸਕੇ ਤੀਰ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਫਾਰਤ ਚੀਰ ਪੁਕਾਰਤ ਆਰਤ ਦੀਨ ਨ ਜੇ ਸਭ ਹੀ ਪਿਪਿ ਆਏ ॥
 ਸਾਹ ਨਿਹਾਰ ਦਸ ਉਨ ਕੀ ਮਨ ਦੁਖ ਤਹੈ ਤਿਨ ਪੀਰ ਧਰਾਏ ॥ ੯॥
 ਸਾਹ ਨਿਹਾਰ ਦਸ ਉਨ ਕੀ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹੈ ॥ ਤੁਮ ਕਾਮ ਕਰੇ ਰੋ ਜੇਰ
 ਸੁਭੈ ਧਨ ਨੀ ਗਿਰ ਕੀ ਪੁਨ ਜਾਇ ਕੈ ਤਾਹੀ ਕੈ ਸੰਗ ਲੁਰੇ ਰੋ ॥ ਆਇਸ
 ਹੈ ਤੁਮ ਕੋ ਹਮਰੀ ਤੁਮ ਘੋਰ ਸੁਭੈ ਗਿਰ ਤੁਸ ਪਰੇ ਰੋ ॥ ਮੇਮਨ ਚਿੰਤਸ

ਪੈਨਿਸਬਾਸਰਮਾਰਤਹੇਤਿਹਨਹਿਰੇਰੇ॥੧੦॥ ਯਾਬਿਧੋਸੇਜਬ
 ਸਾਹਿਕਯੋਤਬਪੈਇਨਕੇਤਨਮੈਜਿਅਯੋਰਾਇਮਲੇਛੁਦੁਇ
 ਮਿਲਦੁਤਨਪਾਪਬਰੇਮਨਮੱਧਿਪਕਾਯੋਸਦਾਸੁਕਲੀਕਲਗੇ
 ਜਿਹਤੇਕੁਲਸੇਇਨਨੀਚਨਬਮਤਬਨਯੋਪੁਤਸੁਪ੍ਰੀਤਗਰੈਜਿ
 ਮਬੀਸਵਹੈਇਨਅਹਿਕਲੀਕਲਗਾਯੋ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਲਿਖਕਾਗਦਤਬਤੁਰਕਨੈਦਏਤਦਨਕੇਹਾਥਾਕਯੋਤਹਾਂਤੁਮ
 ਜਾਇਕੈਲੀਜਹੁਸੁਬੇਸਾਥਾ॥੧੨॥ ਬਿਦਾਭਏਏਭਾਂਤਤੇਉਤਸੀ
 ਗਤਸੁਨਪਾਇਸਰਬਭੇਦਦੁਤਨਕੋਲਿਖਇਤਦਯੋਪਠਾਇ॥
 ੧੩॥ ਅਕਿਲ ॥ ਸਰਬਸਹਰਕੀਸੰਗਤਹੈਇਕਥਾਨਜੀ॥
 ਗੁਪਤਕਥਾਕਰਲਿਖੀਹਜੁਰਨਿਧਾਨਜੀ॥ ਏਕਸਿੱਖਕੇਕਰਮੇਦ
 ਈਬਨਾਇਕੈਹੋਯਾਬਿਧਤਮੈਭੇਦਸੁਦਯੋਜਿਤਾਇਕੈ॥੧੪॥
 ਸੁੰਯ ॥ ਪੈਨਜਨੀਰਧਿਤਾਤਕਿਧੈਨਿਜਲੇਗਬਖਾਨਤਪੈਜ
 ਗਜਾਹੀ॥ ਆਪਪ੍ਰਤਾਪਨਿਹਾਰਜੁਕੋਟਹਭਾਂਤਿਅਨੇਕਸੁਨੇਮ
 ਨਮਾਹੀ॥ ਆਨਪਕਾਰਕਰੀਸੁਮਲੇਛੁਪੈਵਾਰਕਿਧੈਜਿਹਪਾਰਨ
 ਪਾਹੀ॥ ਪਾਪਗਾਨਿਯੋਇਨਹੁਮਨਭੀਤਰਤੇਤੇਪ੍ਰਭੁਕਛੁਪੈਨਦੁਰ
 ਹੀ॥੧੫॥ ਯਾਬਿਧਭੇਦਅਪਾਰਲਿਖਾਉਨਦੈਨਰਹਾਦੁਹਜੁਰਪ
 ਠਾਯੋ॥ ਆਨਵਈਪਤੀਆਂਗੁਰਕੈਸਬਚੀਨਤਬਤਸੁਮੇਦਬਦਾ
 ਯੋ॥ ਵੀਨਦਯਾਲਸੁਚੇਤਭਏਇਤਦੁਤਨਅਉਤਸੁਮਮਚਾਯੋ॥
 ਦੇਸਨਦੇਸਪਠੈਕਹਮਾਨਸਸੈਨਸਬੈਨਿਜਤੀਰਬਲਾਯੋ॥੧੬॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਰਗਜਨਗ੍ਰਿਹਆਨਕਰਕੀਨੈਇਹੀਉਪਾਇ॥
 ਦੇਸਦੇਸਪਠਪਤ੍ਰਕਲੀਨੈਨਿਪਤਿਬਲਾਇ॥੧੭॥ ਚੰਪਈ

॥ ਗੁਰੀਏਰ ਜਸਟਾਰ ਸੁ ਜਾਨਹਾ ਜਮੁ ਲਾਗ ਕਟੋਰ ਪਛਾਨਹਾ ॥
 ਪੁਰੀਆ ਨੂਰ ਚੰਦੇ ਸੁਰ ਆਯੋ ॥ ਗਿਰ ਕੀ ਸੈਨ ਅਧਿਕ ਲਿਆਯੋ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ਕੈਰੁਲ ਕੁਲੂ ਭੂਟੀਤ ਸੁ ਆਵਤਾ ॥ ਮੀਤਿ ਸਪਤੀ ਬਿਸੁਹਰ ਸਿਧਾਵਤਾ ॥
 ਸਿਰੀਨ ਗਰ ਤੇ ਆਵੇ ਸੁਰਾਜੇ ॥ ਆਵੇ ਤਲੇ ਬਜਾਵਤ ਬਾਜੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੀਰੀਦ ਆਵੇ ਲਹੌਰ ਕੇ ਸੂਬੇ ਸਰਬ ਬੁਲਾਇ ॥ ਅਧਿ
 ਕ ਕੋਪ ਮਹਾਰਾਜ ਪਰ ਏ ਆਵੇ ਕਰਿ ਧਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਵੇਉਤ
 ਕੋਪ ਸੁਯਾ ਬਿਧਿ ਆਵਤ ਜੇਰ ਕਿਧੋ ਖਲ ਕੀ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਦੀਨ ਦਯਾ
 ਲ ਕਥਾ ਸੁਇਤੈ ਸੁਨ ਤੇ ਹਿ ਕਥੇ ਸੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਮੇਲ ਬਡੇ ਕਰਿ
 ਕੈਰਿਤ ਫਾਗਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਤ ਬਿਦਾ ਸੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਪਾਗ ਬੀਧਾਇ ਦਏ
 ਸਿਰ ਪਾਇਨ ਹੋਤ ਬਿਦਾ ਇਕ ਆਵਤ ਜਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਯੈ ਬਤੀਅ ਸੁ
 ਨ ਕੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਯੈ ਬਿਧ ਸੇ ਪੁਨ ਕਾਰਜ ਕੀਨੇ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖ ਧਰੀਯਾ
 ਹਥੀ ਆਰਨ ਰਾਖ ਸਬੈ ਨਿਜ ਤੀਰ ਸੁਲੀਨੇ ॥ ਕੇਤ ਕਰੇ ਜਛਿ ਮਾਹਿ
 ਦਈ ਕਰ ਕੇਤ ਕਭਾਟਨ ਮੈ ਚਿਤ ਦੀਨੇ ॥ ਜੁਝ ਹਿਰੇ ਪਗ ਸੀ ਗੁਰ ਭੀ
 ਤਰਯਾ ਸਮ ਆਰਨ ਯੈ ਮਨ ਚੀਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਕੇਤ ਕਅ
 ਨ ਹਜੂਰ ਮਸ਼ਾਰਾ ॥ ਕਰੇ ਕਿਸਰੀ ਆਚੀਰ ਸੁਧਾਗਾ ॥ ਕਿਸੂ ਤਿਲੋਨ
 ਅਰਨ ਬਨਾਏ ॥ ਸਾਮੁਹ ਜੁਧ ਜੁਝਨੇ ਚਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਕਿਨੂੰ ਕਹਾ
 ਜਗਤ ਸੁਖ ਭੈਯਾ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਰਟਤੇ ਗੁਨ ਗੰਯਾ ॥ ਤਾਂਤੇ ਸਫਲ
 ਪਾਨ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਚਿਤ ਦੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਯੈ ਕਰਿ
 ਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਮਿਸਲ ਸੁਜਾਵੈ ॥ ਜਹਜ
 ਹ ਦਏ ਮੋਰ ਚੇਦਾ ਲਾ ॥ ਤਿਹ ਤਿਹ ਭਏ ਠਾਂਢ ਗਹਿ ਭਾਲਾ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਟੈਯਾ ॥ ਆਵੇ ਹੈਵਤ ਕਿਧੋ ਕਈ ਲਛਕ ਸੈ ਘਦ ਮੀਰ ਪਠਨ

ਚੁਗਤੇ ਕਾਬਲ ਮੈ ਸੁਪਿਸੈਰ ਜਿਨੈ ਗਿਹ ਚਾਕੁਰ ਹੈ ਸੁਤ ਬਾਬਰ ਨਤੇ
 ਗਜਰ ਮੈ ਇਤਰੀ ਘੜ ਕੇਤੁਕ ਆਵਤੁ ਹੈ ਕਰਕੈ ਮਨ ਮੋਤੇ ਕਾਲ
 ਜਮਨ ਤੇ ਜਮੇ ਘਨ ਸਮਾਮ ਪੈ ਤਿਯੋ ਇਨ ਨੀਚਨ ਕੀਨ ਅਗਤੇ ॥ ੨੬ ॥
 ॥ ਤਾਰ ਗਨੈ ਨਭ ਕੇਨਰ ਚਤਰ ਮੇਘ ਸੁਬੂਦ ਬਨੈ ਦਲ ਜੇਈ ਹੋਤ
 ਸਮਾਗਇਨੋ ਸਭ ਕੀ ਜਤ ਤਾਰ ਬਨੈ ਘਨ ਕੀ ਮਨ ਸੇਈ ਨਹਿ ਕਛੁ
 ਗਿਨਤੀ ਉਨ ਕੀ ਜਿਤ ਆਹਿ ਮਲੇਛ ਅਏ ਕਰ ਦੇਈ ਘੋਰ ਚਹੂੰ
 ਦਿਸ ਆਵਤੁ ਯੋ ਪੁਰ ਜਿਯੋ ਬਦਰ ਗਿਰ ਭਾਵਦੁ ਚਈ ॥ ੨੭ ॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬੈ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਅਰੁਨ ਕੇ ਲਗੇ ਚਹੂੰ ਦਿਸ ਆਇ ਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਮੇਰੇ ਦੀਨੇ ਸਿੰਘ ਬਿਠਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਅਧਿਕ ਮਾਰਿ
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰੀ ਖਲ ਦਲ ਕੇਤੁ ਬਘੇਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸ ਦਲ ਅਰੁਨ
 ਕੇ ਦਯੋ ਖਾਲ ਸੇਫੇਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਖਾਲ ਸੇ
 ਜੁਧਾ ਜਿਤ ਕਿਤ ਪਰੀ ਲੋਥੈ ਬੁਧਾ ਕੇਹਰ ਜਮੇ ਇਕ ਨਰ ਭਭਕਾ
 ਹੀ ਰੰਡ ਮੰਡ ਕਰ ਅਰੁਨ ਗਿਰਾਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡੁਲ ਖਾਲ ਸ
 ਇਕ ਫਾਸੀ ਭੁਚਰ ਕਿਤਕ ਬੀਰ ਮਤਿ ਰਾਸੀ ਯੋ ਗਹਿ ਕਰਵਹਿ
 ਅਰਾਉਤਾ ਹੀ ਘਨੁ ਮਾਨ ਕਾਲੀ ਛਬ ਪਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਚਿਤ ਗੁਪ
 ਤ ਗਨੀ ਮੈ ਜੇ ਦਲਾ ਬਿਬਿਧ ਭਾਂਤਿ ਤਿਹ ਬਧ ਕਰ ਖਲਾ ॥ ਦਿਵ
 ਕੁਲ ਦੇਂਤ ਕੁਲ ਨੇ ਜੇ ਬੀਰਾ ਅਵਰ ਸਹੀ ਦਲ ਰਤ ਮਤ ਪੀਰਾ ॥
 ੩੨ ॥ ਗਿਧ ਬਜਛ ਕੁਲ ਨੇ ਕੋ ਸਿਖਾ ਤੇ ਜੁਧਤ ਰਨ ਟਰਤ ਨਵਿਖਾ
 ॥ ਜੇ ਗਨ ਬੀਰ ਭੁਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ਨਾਚਤ ਉਠਤ ਮਜਾਨ ਅਮੇਤਾ ॥
 ੩੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਮਾਰਿ ਜਬ ਖਾਲ ਸੇ ਕਰੇ ਸਤ ਜਬ ਚੁ
 ਰਾਤ ਬਰਾਜਨ ਤੁਰਕਾਨ ਕੈ ਮੈ ਸੇਕਹਾ ਹਜੁਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਜਬ ਹਮਾਇ

ਨਸਿਉਲਰੈਗੇਸਫਜੰਗਰਟਮੰਡਾਤਬਇਹਬਹੁਬਿਧਲਰੈਗੇ
ਅਤਿਚਿਤਕਰਸੁਖਮੰਡਾ॥੩੫॥ ਚੰਪਈ ॥ਚਹੁੰਚਰਮਰਚੇ
ਧਰਦੂਰੀ॥ਘੋਰਛੋਰੇਲਾਇਜਹੁੰਗੀ॥ਤੁਬਇਨਵਹੈਭਾਂਡਿਨਿਜ
ਕਰਾ॥ਘੋਰੇਦੂਰਦੂਰਪਰਡਰਾ॥੩੬॥ਵੇਸੀਤਰਕੀਛੋਰਮੰਗਾਈ॥
ਜਹਤਹਬੈਠੇਮੰਚਰਨਲਾਈ॥ਦੂਰਦੂਰਘੋਰਤਿਨਡਰਾ॥ਅਟ
ਤਜਾਤਮਨੇਨਰਕਰਾ॥੩੭॥ਇਹਬਿਧਿਹੋਤਰੈਨਦਿਨਜੁਧਾ॥
ਕਿਤਕਮਾਸਗੇਬੀਤਬਿਰੁਧਾ॥ਸਸਤਧਾਰਸੇਵਕਸਿਖਜਾਨਾ॥
ਜਤਨਪਾਇਕਰਭੀਤਰਪਿਆਨਾ॥੩੮॥ਸਸਤਧਾਰਜੇਤਕਨ
ਰਬੀਰਾ॥ਜੁਧਕਰਤਅਨੰਦਪਰਧੀਰਾ॥ਆਈਅਟਰਸਿਖਨੀਜੇ
ਈ॥ਸਾਧਉਦਾਸੀਭਗਤਜੁਹੇਈ॥ਤੇਘਟਕਮਸਕਧਰਕੀਧੇ॥
ਪਾਨੀਪਾਇਮੰਚਰਨਮੀਧੇ॥ਏਕਉਦਾਸੀਸਾਧਕਨੈਯਾ॥ਸਾਧੁਮ
ਤੇਸਾਧਗੁਨਗੋਯਾ॥੪੦॥ਜੇਮਸਕੀਰਾਖੈਨਿਜਤੀਰਾ॥ਭਰਕਰ
ਪਿਆਇਸਭਨਕੋਨੀਰਾ॥ਇਤਉਤਦੁਹੁੰਮੰਚਰਨਜਾਈ॥ਘਨ
ਸੁਤਦੇਤਦੇਰਨਹੀਲਾਈ॥੪੧॥ ਚੈਯਾ ॥ਰੋਜਕਿਧੈਫਗੀਅ
ਦਸੁਤੰਨਕੀਦੀਨਦਯਾਲਕੇਭੀਰਜੋਰੇਈ॥ਮੰਨਰਹੈਸੁਨਕੈਕਰੁ
ਨਾਨਿਧਿਆਛੁਬੁਰੀਬਰਨੈਨਹੀਕੇਈ॥ਕੇਤਕਕਾਲਬਿਤਮੇਇਨ
ਭਾਂਤਨਅਨਚਰਿਤਭਯੇਇਮਸੇਈ॥ਕੇਤਕਸਿੰਘਹਜੁਰਮਿਲੇ
ਤਟਯੋਬਤੀਅੰਤਬਹੀਉਨਗੇਈ॥੪੨॥ਜੇਪੁਰਜੂਇਹਏਕੁਘ
ਰੀਜਲਲੈਮੁਰਚੈਉਨਕੈਨਹੀਜਾਈ॥ਤੋਹਮਦੇਤਭਜਾਇਉਨੈ
ਨਿਜਸਤਲਖਮੇਨਹਝੁਠਕਦਾਈ॥ਜੇਰਕਰਮੇਬਹੁਭਾਂਤਨਮੈ
ਜਬਹਾਇਲਹੈਤਿਨ ਧੀਰਤਜਾਈ॥ਲੈਜਲਏਉਨਮਧਿਗਯੇ

ਤਬੋਹੇਇ ਸੁਚੇਤ ਲਰੇਬਲੁਪਾਈ॥੪੩॥ ਸਾਧ ਨਹੀਂ ਯਹ ਦੁਤ ਗਿਰੀ
 ਨਕੋ ਸੁਤ ਲਖੈ ਪੁਰੁ ਜੁਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਉਨ ਜਾਇ ਅਚਾਣੁਤ
 ਕਾਰਜ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਇਹ ਆਹੀ॥ ਭਾਰਤ ਮਾਰਇ ਸੈ ਪਲ ਮੈ ਹਮ ਕਾ
 ਕਰਿ ਮੈ ਪੁਰੁ ਕੇ ਰੁਪਾਹੀ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਕਰੁਣ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੁ
 ਲਯੋ ਵਹ ਸਾਧੁ ਤਦਾਹੀ॥੪੪॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤਿਹ ਕਹੀ ਬੋ
 ਲ ਕਰੁਣ ਨਿਧਾਨ॥ ਤੁਟ ਕਹੇ ਬਾਕ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਕਾਨ॥ ਜਬ ਹੁਇ ਇੰ
 ਛ ਤੁਹ ਜਲ ਪਿਆਨ॥ ਭੁਟ ਚੀਨ ਆਪ ਜਲ ਦਿਹੁ ਸੁਜਾਨ॥੪੫॥
 ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਬੈਠ ਨਿਜ ਕੈ ਸਥਾਨ॥ ਮੈ ਦੇਤ ਸਿਖ ਅਨਗਨ ਸੁਪਾਨ॥
 ਤੈਂ ਸਾਧ ਰੂਪ ਬਹੁ ਭਜਨ ਚੀਨ॥ ਕਮੇ ਕਰਤ ਕਸਟ ਤਨ ਹੇਤ ਹੀਨ॥
 ੪੬॥ ਨਹੀਂ ਦੇਹੁ ਨੀਰ ਆਪਨ ਬਿਚਾਰ॥ ਫਿਰ ਕਰੀ ਨਹਿ ਮੈ ਸੋ ਬਿ
 ਹਾਰ॥ ਹਮ ਰਾਗਿਰੀ ਨ ਕਾਯੋ ਬਿਰੁਧਾ॥ ਅਨਗਨ ਤਦੋ ਸਦਿਖ ਹੋ
 ਤ ਜੁਧਾ॥੪੭॥ ਕਛੁ ਮੁਲਖ ਦੇਸ ਗਢੁ ਨਗਰ ਸਾਰ॥ ਨਹੀਂ ਲਯੋ ਮ
 ਲ ਨੀਕੇ ਨਿਹਾਰ॥ ਕਟ ਕਛੁ ਦੰਡੁ ਹਾਸ ਲਖ ਸੁਲਾ॥ ਮੈ ਨਹੀਂ ਲਯੋ
 ਉਨ ਕਾ ਬਿਸੁਲਾ॥੪੮॥ ਯਹ ਲਰਤ ਆਨ ਦਲ ਜੋਰ ਲਛਾ॥ ਤੁਰ
 ਕਾਨ ਆਨ ਅਪਨੇ ਜੁਪ ਛਾ॥ ਵਹ ਕਈ ਲਾਖ ਜੋਧਾ ਅਨੇਕਾ॥ ਹਮ
 ਅਲਪ ਆਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਦੇਕਾ॥੪੯॥ ਉਨ ਉਦੈ ਅਸਤ ਲੈ ਜੋਰ ਦੀ
 ਪਾ॥ ਕਰ ਜਾਇ ਏਕ ਜਹਤੁ ਹਮ ਹੀ ਪਾ॥ ਨਿਤ ਕਰੈ ਆਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ
 ਜੁਧਾ॥ ਗੁਰ ਕਹਾ ਬੈਨ ਸੁਨ ਲੈ ਸਬ ਧਾ॥੫੦॥ ਸੁਨ ਫੇਰ ਮੈ ਸੁਕਰੀ
 ਮੈ ਨ ਕਾਮਾ॥ ਜਿਮ ਕਰਤ ਆਗ ਮੈ ਬੁਧ ਧੰਮਾ॥ ਆਪਨ ਬਿਲੋਕ
 ਜੋਧਾ ਸੁਧੀਰਾ॥ ਦਿਹੁ ਤਾਹਿ ਚੀਨ ਆਛੇ ਸੁਨੀਰਾ॥੫੧॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰ
 ਦ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੁਬਾਨੀ॥ ਸੁਨੀ ਸਾਧ ਕਾਨੀ॥ ਤਬੈ ਯੋ ਸੁਗਾਯੋ॥ ਕ੍ਰਿ

ਪਾਲੈ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੫੨ ॥ ਸਬੈ ਚਰ ਸਾਰੈ ॥ ਤੁਝੈ ਖੇਲ ਡਾਰੈ ॥ ਤਿਹਾਰੇ ਦਿਵਰ
 ॥ ਸਬੈ ਹੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਬਿਨ ਤੇਰ ਦੇਵਾ ॥ ਲਖੇ ਮੈਨ ਭੈਵਾ ॥ ਤੁਮੈ ਹੀ
 ਜਤਾਈ ॥ ਇਥੇ ਸਾਰ ਜਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ਪਾਪ ਝੀਛੈਦ ॥ ਪੁਰ ਮੀਅ
 ਕਾਸ ਜਲ ਬਲ ਨ ਮਧਿ ॥ ਯਹ ਤੇਰ ਖੇਲ ਰਾਜੀਤ ਸੁਧਾ ॥ ਤੁਹ ਕਹਾਅ
 ਦਿਰੀਟੀ ਬਿਰੀਚਾ ॥ ਮੁਹ ਨਿਰਖ ਜੇਤਿ ਨਹੀ ਅਵਰ ਰੀਚਾ ॥ ੫੫ ॥ ਪਿਥੀ
 ਗਿਰੀਬ ਬਾਨੀ ਮਝਾਗਾ ॥ ਤੁਹ ਏਕ ਰੂਪ ਬਰਨਿਯੇ ਦਿਯਾਗਾ ॥ ਜੀ ਸੁਨਤ
 ਬੈਨ ਤਾ ਕੇਰ ਸਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਰਿਦਾ ਤਾ ਸੁਨਿ ਰਖਿਯੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੫੬ ॥
 ਕਛੁ ਸਾਚੁ ਤਾ ਸੁਓ ਰਮੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਫਿਰ ਰਹੇ ਆਪ ਯੈ ਮੈਨ ਧਾਰਾ ॥ ਫਿਰ
 ਕਹੈ ਬੈਨ ਖਾਲਸ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਇਹ ਕਰੇ ਨਹਿ ਪੀਛੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ॥
 ਨਿਰਾਜ ਛੈਦਾ ॥ ॥ ਤੁਝੈ ਦਿਆਲ ਖਾਲਸੇ ॥ ਰਹੇ ਬਚਨ ਸਾਲਸੇ ॥ ਇ
 ਸੈ ਕਛੁ ਨ ਗਾਈ ਐ ॥ ਕਰੈ ਜੁਚਿਤ ਭਾਈ ਐ ॥ ੫੮ ॥ ਇਹੈ ਜੁਜੀਤ ਮੀ
 ਤੁਹੈ ॥ ਰਿਤੇ ਜੁਨਾਮ ਰੀਤਹੈ ॥ ਸੁਬੈ ਰਮੀਤ ਜਾਸਕੇ ॥ ਅਨੰਦ ਨਿੰਦਤਾ
 ਸਕੇ ॥ ੫੯ ॥ ਇਸੈ ਸਮਾਨ ਜਾਨਿਯੈ ॥ ਤਿਸੈ ਜੁਪੁਜ ਠਾਨਿਯੈ ॥ ਅ
 ਸੈ ਜੁਸਾਧ ਕੇਇਹੈ ॥ ਦੁਲੀਭ ਜਾਨੇ ਸੋਇਹੈ ॥ ੬੦ ॥ ਰਿਨੈ ਜੁਸੀਗ ਪਾ
 ਵਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਜਾਵਈ ॥ ਜਨੀ ਮਮੀਤ ਕਾਲਕਾ ॥ ਕਟੈ ਸੁਦੁਖ
 ਜੁਲਕਾ ॥ ੬੧ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਮਨ ਧਮਾਨ ਹੈ ॥ ਰਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਥਾਨ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਾਇ ਸਾਧ ਤੈਨ ਕੇ ॥ ਭਨੇ ਜੁਸੁਧ ਭੈਨ ਕੇ ॥ ੬੨ ॥ ਦਿਨੈ ਜੁਰੈਨ ਜਾਨਿ
 ਯੈ ॥ ਦੁਯੀਤ ਜੁਧ ਧਾਨਿਯੈ ॥ ਸਭੈ ਸੁਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ॥ ਅਵਿਦਲੀ ਨਰੇਸ
 ਕੈ ॥ ੬੩ ॥ ਜੁਰਿਯੈ ਜੁਦੀਪ ਸਾਰਹੀ ॥ ਕਰਯੈ ਨ ਜਾਸੁ ਮਾਰਹੀ ॥ ਹ
 ਜੁਰ ਬੀਰ ਜਾਵਈ ॥ ਜਤਨ ਪਾਇ ਆਵਈ ॥ ੬੪ ॥ ਰੀਪਈ ॥ ॥
 ਆਵਨ ਜਾਨ ਬੀਰ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕੈਨ ਸਮੇਤਿ ਨ ਡੇਰ ਲਖਾਵੈ ॥ ਕੇਤ

ਕਮਾਸ ਬੀਤ ਕਰਗਏ। ਪੋਰ ਵੇਜੇ ਦਿਸਨ ਤਿਨ ਪਏ॥ ੬੫॥ ਆ
 ਟਨ ਰਸਤ ਮਨੈ ਉਨ ਕਈ॥ ਮਾਰਗ ਰੇਕ ਸਭੈ ਦਿਸ ਲਈ॥ ਏਕ
 ਬੀਰ ਅੰਸੀ ਬਿਧ ਕਰਹੀ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਰੇਰੇ ਅਰਪ ਰਹੀ॥ ੬੬॥ ਅੱ
 ਧਿ ਬਜਾਰ ਤੁਰ ਕਕੇ ਜਾਈ॥ ਨਿਸ ਮੈ ਲੂਟੈ ਖੜਗ ਬਜਾਈ॥ ਏਕ ਅ
 ਰੁਨ ਕੀ ਰਸਤ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਆਨੈ ਮਾਰ ਝਾਸਨ ਹੀ ਪਾਰੀ॥ ੬੭॥ ਏਕ
 ਚਲੈ ਕੋ ਸਨ ਬਹੁ ਜਾਈ॥ ਆਨੈ ਦਾਰੂ ਸੀਸ ਭਾਈ॥ ਏਕ ਸਦਾ ਮੋਰ
 ਚਨ ਸਟੁ ਧਾਨਾ॥ ਜੂਝਤ ਸਦਾ ਤੁਪਕ ਗਹਿ ਬਾਨਾ॥ ੬੮॥ ਏਕ ਦਿ
 ਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ ਆਗੈ॥ ਕਰੀ ਅਰਜ ਖਾਲ ਸਬਤ ਭਾਗੈ॥ ਉਪ
 ਰਤੇ ਆਟੁ ਤਖਤ ਜਲਾ॥ ਬੀਦ ਕਰ ਯੋਗਿ ਗੀ ਅਨ ਮਿਲ ਖਲਾ॥ ੬੯॥
 ਆਨਾ ਨਦੀ ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਜਲ ਲੈ ਅਚੈ ਬੀਰ ਬਰਸੇਈ॥ ਕ
 ਰੁਨਾ ਨਿਧ ਸੀ ਮੁਖ ਯੋਗਾਈ॥ ਟਹ ਪੈ ਚਰਨ ਜਾਨਣੀ ਮਾਈ॥ ੭੦॥
 ਉਨ ਕੀ ਮਨੈ ਕਰੀ ਨਹੀ ਰੈਰੈ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਵਰਸਨ ਹਮ ਦੇਰੈ॥ ਸੀ
 ਮਾਤਾ ਚਰਨ ਨਕੋ ਜਲਾ॥ ਆਵੈ ਗੋ ਹਮਰੇ ਪਹ ਚਲਾ॥ ੭੧॥ ਯੋਕ ਹਿ
 ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਅਟੁਤਾਰੀ॥ ਬੋਲ ਖਾਲ ਸੇ ਬਾਤ ਸਿਖਾਰੀ॥ ਸਹ ਸਨਾ ਰਿ
 ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਈ॥ ਹਮਰੇ ਦੇਹੁ ਸੀ ਦੇਸ ਪਠਾਈ॥ ੭੨॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਗੁਰ ਬਕਤ ਤੇ ਤਰਕ ਸਤੀਰ ਨਿਕਾਰਾ॥ ਵਏ ਹਾਥ ਤਬ
 ਖਾਲ ਸੇ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਜੀ ਅਧਾਰਾ॥ ੭੩॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਪਾਂਚ ਸੁਤੀ
 ਰਤੁ ਨੀਰਤੇ ਕਾ ਦੁਕੈ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭੂ॥ ਉਨ ਕੇ ਕਰਮਾਹੀ॥ ਜਾਇ ਕੋਹ ਸਤਗੁ
 ਮਨ ਕੋ ਨਿਜ ਪੂਰਹ ਮਾਤੁ ਹਮੇ ਸੁਇਹਾਰੀ॥ ਯਉ ਕਹਿ ਰੇਖ ਨਿਕਾਰ ਚ
 ਲੈ ਸਰਪੈ ਫਿਰ ਕੈ ਦਿਖੀ ਓਨ ਜਨਾਹੀ॥ ਲੈਤ ਬਾਅਇ ਸਸੀ ਮੁਖ
 ਕੀ ਚਲ ਪਾਪ ਤਭੇ ਬਰ ਬੀਰ ਉਹਾਰੀ॥ ੭੪॥ ਜਾਇ ਤਬੈ ਸਤਗੁਮ

ਨਕੇਤੁ ਯਾ ਬਿਧ ਸੇਤਿਨ ਬੈਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਯਾਦਿ ਕਰੈ ਤੁਮਕੇ ਕਰਨ ਨਿ
 ਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੀ ਹਰਿਜੰਛ ਨਿਧਾਨੈ ॥ ਅੰਗ ਅਨੇਕ ਕਥਾਨ ਕਹੀ ਯਾਜੀ
 ਵਕਹਾਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਯੈ ਬਚਤਾਖ ਸੁਰੇਖ ਕਹੀ ਸਰਗੀਨ ਕ
 ਕੇ ਫਿਰ ਅਨੰਦ ਠਾਨੈ ॥ ੭੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਸੇ ਦੇਸ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ
 ਸਰਸੰਗੀਤ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕੀ ਚਿਰਕੋ ਚਲੈ ਸੁਮਤਿ ਪਗਧਾ
 ਰਾ ॥ ੭੬ ॥ ਕਿਤੁਕ ਦੂਰ ਜਬ ਚਲ ਗਏ ਉਠੈ ਤਰਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਫਿ
 ਰਿਦਿਖੀ ਮੈਤੁ ਹਿਮਾਇਤੀ ਆਵਤ ਹੈ ਕਿਧੈ ਨਾਹਿ ॥ ੭੭ ॥ ਨਿਰਾਜ
 ਛੰਦ ॥ ਲਖੇ ਕਹਾ ਪਿਛਾਰਹੀ ॥ ਚਲੀ ਸੁਗੰਗ ਧਾਰਹੀ ॥ ਸਹਸ੍ਰ ਧ
 ਰਿ ਆਵਹੀ ॥ ਸੁਸੇਤ ਸੇਭ ਪਾਵਹੀ ॥ ੭੮ ॥ ਸੁਛੀਰ ਨੀਰ ਸਾਨਿ ਹੈ ॥
 ਕਰੰਤ ਪਾਛ ਪਯਾਨ ਹੈ ॥ ਇਮੰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਆਵਈ ॥ ਜਲੇ ਸਧਾਰ ਧਾਵ
 ਈ ॥ ੭੯ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮੈ ਇਮ ਤਰਮ ਉਠਾਹਾ ॥ ਹਮੇ
 ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਏ ਨ ਪ੍ਰਵਾਹਾ ॥ ਯੈ ਚੰਤ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਆਈ ॥ ਕਹਾ ਖੇਲ
 ਯਾਹ ਕਕੇ ਕਨਾਈ ॥ ੮੦ ॥ ਯੈ ਤਿਨ ਕੀ ਸੀਕਾ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾ ਪ੍ਰ
 ਵਾਹੁ ਤਵਨ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਏਹ ਜੂਰ ਸਭ ਚਲ ਕੇ ਆਏ ॥ ਸਬ ਤਿਨ ਭੇ
 ਦ ਸੁਬਰਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ੮੧ ॥ ਹਮਰੀ ਖਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਨਹਾ ॥ ਅਵ
 ਰਭੇ ਦਿਨ ਭੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮੈ ਯੈ ਸੀ ਸਾ ਪਾਈ ॥ ਕਹੀ ਪ੍ਰ
 ਵਾਹੁ ਨ ਲਏ ਸਿਧਾਈ ॥ ੮੨ ॥ ਅੰਸ ਜਲੀ ਹਮ ਅਮਿਤ ਲਖਾਯੇ
 ॥ ਮਾਨਹੁ ਚਲਿਯੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸੁਆਯੇ ॥ ਯੈ ਸੀ ਸੈ ਹਮ ਤਰਮਨ ਆਹੀ ॥
 ਪਲ ਮੈ ਭੁਆਲੇ ਪਰਿਹੁ ਜਾਈ ॥ ੮੩ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੀ
 ਤਿਨੈ ਕਹਾਨ ਹੈ ॥ ਕਰੇ ਨਿਜੀ ਬਖਾਨ ਹੈ ॥ ਸਮਾਸੁ ਪਾਇ ਆਇ ਹੈ ॥ ਪ
 ਦਿਤੁ ਸੇਭ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ੮੪ ॥ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ਕਰੰਤ ਕੇਲ ਜਾਇ

ਪੈ॥ ਸੁਸੇਤ ਨੀਰ ਅਛੁ ਪੈ॥ ਅਨੇ ਸੁਸੀਤ ਬਛੁ ਪੈ॥ ੮੫॥ ਬਨੀਤ ਪੈਰ ਘ
 ਟਕਾ॥ ਅਭੁਤ ਧਾਮ ਬਾਟਕਾ॥ ਨਰੀਜੁ ਨਾਰਿ ਮੰਜਰੈ॥ ਅਨੇ ਕਮਾਪ
 ਭੰਜਰੈ॥ ੮੬॥ ਹਿਮੰਤ ਨੀ ਹਿਮਾਇ ਤੀ॥ ਕਰੰਤ ਕੇਲ ਜਾਇ ਤੀ॥ ਕ
 ਲੁਕਲੇਸ ਨਾਸਨੀ॥ ਸੁਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਨੀ॥ ੮੭॥ ਦੁਖੀ ਰਿਖੀ ਉਬਾਰ
 ਨੀ॥ ਸਹ ਸਨਾਰਿ ਧਾਰਨੀ॥ ਸਦਾ ਜੁਨੀਰ ਨਾਇ ਪੈ॥ ਪਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਪਾਇ ਪੈ॥ ੮੮॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਬੀਰਨ ਕੋ ਸੁਸੁਨਾਇ ਕਿ ਪਾਨਿ ਧਿ
 ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਰਤ ਜ ਸੁਗਾਯੋ॥ ਜੀਨ ਸੁਨੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯੋ ਤਿਨ
 ਰੈਨ ਦਿਨ ਮਨ ਪੇਮ ਲਗਾਯੋ॥ ਆਗੈ ਸੁਨੇ ਅਬ ਜੁਧ ਕਥਾ ਜਿਮ
 ਦੂਤਨ ਆਨ ਘਮੰਡ ਕਰਾਯੋ॥ ਰੋਕ ਲਏ ਤਿਨ ਪੈ ਸਰੁ ਮਾਰਗ ਲੱਛ
 ਕਈ ਦਲ ਆਹਿ ਲਖਾਯੋ॥ ੮੯॥ ਚਉਪਈ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆ
 ਸ ਸਿਰ ਪਰ ਨਿਜ ਸਹੈ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਾਨ ਠਾਢੁ ਵਿਤ੍ਰ ਗਾਏ॥ ਏਕ ਪ
 ਰੈ ਰੂਰੇ ਅਰਿ ਮਾਹੀ॥ ਲੂਟ ਮਾਰਿ ਕਰ ਪੀਰ ਧਰਾਹੀ॥ ੯੦॥ ਏਕ ਅ
 ਰੈ ਜੈ ਮਿਲਤ ਹਜੂਰੇ॥ ਅਟਰ ਆਸ ਤੁਆਗਤ ਪੁਨ ਪੁਰੇ॥ ਏਕ ਰੁਪ
 ਯਾ ਕੋ ਤਿਹ ਬਾਨੈ॥ ਬਿਕੈ ਅਨਾਜ ਸੇਰ ਤਿਹ ਜਾਨੈ॥ ੯੧॥ ਬਾਹਰ ਤੇ
 ਆਟਨ ਰਹ ਗਾਯੋ॥ ਮਿਲੈ ਹਜੂਰ ਫਹੈ ਸਰੁ ਲਯੋ॥ ਅਮੈ ਸੀਖੇ ਲਦ
 ਯਾ ਨਿਧਿ ਕੀਨੀ॥ ਕੰਨ ਸਕਤ ਫਾਂਕੀ ਗਤਿ ਚੀਨੀ॥ ੯੨॥ ਦੇਹ ਰ
 ਭੂਖ ਪਿਆ ਸ ਸਿਰ ਪਰ ਸਹੈ॥ ਨਿਤ ਠਾਂਢੇ ਨਿਜ ਬਾਨਾ ਜੇ ਕਛੁ ਮਿਲੈ
 ਹਜੂਰ ਤੇ ਫਹੈ ਬੀਰ ਸਰੁ ਖਾਨ॥ ੯੩॥ ਚਉਪਈ ॥ ਏਕ ਰੁਪ ਯੇ
 ਸੇਰ ਸੁਜਾਨਹੁ॥ ਬਿਕੈ ਅਨਾਜ ਤਟਨਹੀ ਬਾਨਹੁ॥ ਸੇਭੀ ਦੂਢ ਤਹ
 ਬਨ ਆਵੈ॥ ਕਹੈ ਪੀਰ ਕਿਉ ਤਨਾਇਹੁ ਪਾਵੈ॥ ੯੪॥ ਮਿਲ ਬੀਰਨ
 ਕੋ ਤਕ ਇਮ ਕੀਨਾ॥ ਨਿਸ ਮੈਂ ਦੌੜ ਕਹੀ ਮਗ ਲੀਨਾ॥ ਲੂਟਿਯੋ ਗਾਉ

ਵੁਣਮੈ ਜਾਏ। ਤਾਂ ਤੇ ਰਸਤ ਬਹੁਤ ਲੈ ਆਏ॥ ੯੫॥ ਕੇਰੁ ਕਪੋਟ ਲਏ
 ਸਿਰ ਜਾਹੀ॥ ਕੇਤਕ ਅਸੁਨ ਬੇਸੁ ਲਦਾਹੀ॥ ਕੇਤਕ ਜੁੱਧ ਕਰਤ ਪੱਛ
 ਆਏ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੇਸ ਸੋਝ ਚਲਾਏ॥ ੯੬॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅੰਨ
 ਬਹੁਤ ਲੈ ਆਏ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਏ॥ ਕੇਤਕ ਖਾਤ
 ਕਾਠਕੀ ਛੀਲਾ॥ ਕੇਤਕ ਫੂਲ ਪਾਤ ਕਰਹੀਲਾ॥ ੯੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਸੀ ਖਾਲ ਸੋਕਰੀਤ ਬੈਗੁ ਜਰਾਨਾ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬੀ
 ਤਾਇ ਕੈ ਟਿਰ ਪਹੁਚੇ ਟਿਹ ਬਾਨਾ॥ ੯੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਰਧ ਰਾਤ
 ਕਹਤ ਬਹੀ ਪਾਈ॥ ਲੂਟੇ ਨਗਰ ਅਟਰ ਇਕ ਜਾਈ॥ ਕੇਤਕ ਅੰ
 ਨ ਮਾਲ ਧਨੁ ਲੀਨਾ॥ ਟਿਹਰ ਸੁ ਅਟਕੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੯੯॥ ਰ
 ਇ ਮਲੇ ਛੁਨ ਭੇਦ ਜੁਪਾਯੋ॥ ਲੈ ਸੰਗ ਬੀਰਨ ਤਹਾ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਘਾਟੇ
 ਰੋਕਤ ਬੈਤਿਨ ਲੀਨੋ॥ ਬਰੇ ਜੁੱਧ ਇਨ ਸੋ ਉਨ ਕੀਨੋ॥ ੧੦੦॥ ਇਤੈ ਹ
 ਜੂਰ ਖਬਰ ਨਹੀ ਭਈ॥ ਉਨ ਕੀ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਈ॥ ਬਿਨ ਪੁ
 ਛੇ ਸਭ ਹੀ ਟੁਹ ਗਏ॥ ਅਨ ਗਨ ਬੀਰ ਅਰੁਨ ਕੇ ਅਏ॥ ੧੦੧॥ ਬ
 ਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਕਰ ਅਧਿਕ ਅਖਾਰੇ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਅਰੁ ਪੂਰ ਸੀਘਾਰੇ॥ ਬ
 ਹੁਰੇ ਆਪ ਅਮਰ ਪੂਰ ਗਯੋ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੰਘ ਉਤਕ ਉਤਕ ਕਯੋ॥
 ੧੦੨॥ ਨਿਗਜ ਛੇਦ ॥ ਤੁਥੈ ਹਜੂਰ ਖਾਲ ਸੇ ਇਕਤ ਮੱਤ ਰਾਸ
 ਜੀ॥ ਕਰੀ ਚਰੀਨ ਕੰਜ ਪੈ ਤਟਿਨ ਕੀਰਦਾਸ ਜੀ॥ ਗਏ ਜੁ ਸਿੰਘ ਨਜ
 ਕੋ ਸਭੈ ਜੁਝੇ ਸੁਥਾਨ ਹੀ॥ ਸੁਨੰਤ ਦੀਨ ਬੀਧ ਜੁ ਕਰਯੋ ਅਸੀ ਬਖਾਨ
 ਹੀ॥ ੧੦੩॥ ਬਿਨ ਹੁਕਮ ਕਯੋ ਗਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਬੈਨ ਗਾਇਯੋ॥ ਕਹੇ ਮੁ
 ਕਤ ਸਾਜੁ ਜੀ ਜਿਨੈ ਰਣਿ ਮਚਾਇਯੋ॥ ਸੁਆਨ ਜਾਨ ਬੀਧ ਨੀ ਤਿਨੈ ਤ
 ਰਾਸ ਟਾਰਿਯੋ॥ ਸਮਿਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਜੂਰ ਧਾਮ ਧਾਰਿਯੋ॥ ੧੦੪

॥ ਜਿਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਬਤ ਸੁਸਿੱਧ ਬੀਰ ਜਾਨੀ ਯੋਗ ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਤੋਨ ਕੇ
 ਨ ਲੋਕ ਦੇਵ ਮਾਨਿ ਯੋਗ ਸੁਭੁਖ ਪਿਆਸ ਦੇਹ ਮੈ ਨ ਨੈਨ ਸੇ ਜਨਾਵਹੀ ॥
 ਸਨੱਧ ਬੱਧ ਹੋਇ ਕੈਨਿ ਸੰਗ ਜੀਗ ਜਾਵਹੀ ॥ ਇਕੈ ਦਿਦਾਰ ਆਸ ਰੇ
 ਜੀ ਅੰਤਿ ਸੋਨਿ ਹਾਰਿ ਯੋਗ ਬਿਨ ਨਹੀ ਅਨਾਜ ਕੇ ਕਿਮੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਿ ਯੋ
 ॥ ਕਿਮੰ ਸੀਤੋ ਖਾ ਆਪਹੀ ਦੇਸੁ ਸਭੈ ਬਿਲੋਕੀ ਯੋਗ ਨਹੀ ਤਨੀਰ ਨਾਜ
 ਕੇ ਬਿਨਾਨ ਦੇਹ ਰੋਕੀ ਯੋਗ ॥ ੧੦੬ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਧਰੇ ਪੀਰ
 ਤਹੀ ॥ ਮਿਲੈ ਅੰਨ ਜਾਹੀ ॥ ਇਮੰ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਰਹੈ ਕੈਸ ਸਾਜਾ ॥
 ੧੦੭ ॥ ਕਿਤੇ ਜੋ ਸੀਤੋ ਖੀ ਗਭੁਏ ਸੁੱਧ ਮੋਖੀ ॥ ਕਿਤੇ ਅੰਰ ਜੀਤਾ ਕਰੈ
 ਨੈਕ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਬ੍ਰਿਛੁ ਜੋ ਪੁਰਾਨੇ ॥ ਤਿਨੈ ਛੀਲ ਆਨੈ ॥ ਕਰੈ ਭੋਜ
 ਜੋਈ ॥ ਰਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਜੋਈ ॥ ੧੦੯ ॥ ਅਭਿਲ ॥ ਸਾਰ ਦਿਵਸ ਮੈ ਜੋ
 ਨਰ ਘਰੀ ਨ ਖਾਤ ਹੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਾਪ ਤੁਮੀਚ ਸੁਨੇ ਬਖਾਤ ਹੋ ॥ ਬੀ
 ਸਤੀ ਸਖਟ ਮਾਸ ਜੁ ਬੀਰ ਬਿਤਾਵਈ ॥ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੱਧ ਇਹ ਚਰਿਤ
 ਨ ਅਵਰ ਲਖਾਵਈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਦਾ ਕਮਰ ਬਾਧੇ ਨਿ
 ਜ ਰਹੈ ॥ ਪਾਂਚ ਹਥਿਆਰ ਹਾਥ ਮੈ ਗਹੇ ॥ ਰੇਨ ਦਿਨ ਜਾਗੈ ਨਿਜ ਬਾ
 ਨੈ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤਿ ਦੁੱਕੈ ਸਵਧਾਨੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਿਸਬਾ
 ਸੁਰਜਾਗਤ ਰਹੈ ਫਿਰਤ ਰਹੈ ਚਤੁਰੇਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚੌਕੀ ਦੇਤ ਹੋਮ
 ਤ ਚੜ੍ਹ ਆਵੈ ਚੋਰਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਠਨ ਖੇਲਗੁ
 ਰ ਧਾਰਿ ਯੋਗ ਬਾਜ ਗਾਜ ਬੀਰਨ ਕੇ ਤਾਰ ਯੋਗੈ ॥ ਫਰ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕ
 ਹ ਜਾਰੇ ॥ ਦਾਨ ਘਾਸ ਹੋਤ ਨਿਜ ਮਾਰੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਪਰਸਾਦੀ ਆਇਕ
 ਗਜ ਰਾਜਾ ॥ ਦਏ ਸੁਕਾਇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਭਤੁ
 ਜੋ ਸੁਸੀ ਘਾਰੇ ॥ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜਨ ਦਿਪਤ ਦਿਦਾਰੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਕਈ ਲਛ

ਖਰਚੇ ਜੁਗੁਪਯਾ ਤਦੁਪਯੋਜਨੁ ਮਿਲੇ ਨ ਭਯਾ ਸੂਰਬੀਰ ਸੁੰਦਰ ਅਵ
 ਤਾਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨ ਦੇਹ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਖਾਸ ਤਬੇਲਾ ਸਰਬ ਸੁ
 ਕਾਯੋ ॥ ਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਆਯੋ ॥ ਸਮੈ ਪਾਇ ਜਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥
 ਮੱਧਿ ਤਬੇਲੇ ਕਰਤ ਪਯਾਨਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਆਪ ਤਬੇਲਾ ਨਿ
 ਰਖ ਨੈ ਜਬ ਨਿਜ ਕਰੈ ਪਯਾਨਾ ॥ ਅਸੁ ਗਾਇੰਦ ਸੁਟਹਲੀ ਏ ਸਰਬ ਪੁ
 ਕਾਰੈ ਆਨਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਆਸ ਦੇਹ ਤੇ ਉਰੁ ਗਯੇ ਰਹੇ ਹਾਤੁ ਅਰੁ ਸੁਆ ਅ
 ਜਕਾਲ ਇਹ ਜਾਤੁ ਹੈ ਭੋਜਨ ਹੀ ਨ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕੈ ਹਮ ਕਉ ਸਿੱਤਿ
 ਖਦੈ ਤੇ ਖਨ ਕਰੇ ਦਯਾਗਾ ॥ ਕੈ ਭੋਜਨ ਹਮ ਦੀਜੀ ਮੈ ਅਬ ਹੀ ਕਰੁਣਾ
 ਧਾਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸੁਨ ਅਨੁਸੁਨ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੱਧ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਨਿ
 ਰਖ ਤਬੇਲਾ ਮੇਨ ਮੁਖ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਧਸੈ ਮਝਾਰਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਏਉ ਦਾਸ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਥ ਬੋਲੈ ਬਚਨਾ ਹੀ ॥ ਮੇ
 ਨ ਬਚਨ ਕਛੁ ਬੇਰ ਅਲਾਟੈ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਟੁਕ ਸਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਟੈ ॥
 ੧੨੧ ॥ ਭਟਨ ਸਮੈ ਮੈ ਸੇ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਖਸਿ ਸਿੰਘ ਆਯੋ ਤਬ
 ਧਾਈ ॥ ਸਰਬ ਸਿੱਖ ਸੇਟ ਕਜਨ ਦਾਸਾ ॥ ਭਾਈ ਪੈ ਸਭੁ ਕਰੀ ਅਰਦਾ
 ਸਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਤਿਨੈ ਹਜੂਰ ਜਾਇ ਕੁਰ ਬਿਨੈ ॥ ਦਾਣਾ ਭੋਜ ਕਰਾਯੋ ਤਿਨੈ ॥
 ਬੀਰਨ ਘੋਰੇ ਦਾਸ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਦਾਣਾ ਦਯੋ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ਬ
 ਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਤਬ ਲੈ ਸੰਗ ਦਰਸ ਇਕ ਆਯੋ ਮਥਿ
 ਬਿਧ ਭਾਂਤਿ ਭੇਟਨ ਸੰਗ ਲੀਨੋ ॥ ਜਤਨ ਪਾਇ ਆਪ ਹੁਚ ਪ੍ਰਬੀਨੋ ॥ ੧੨੪
 ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਉਨ ਮੈ ਮਤਿ ਰਾਸਾ ॥ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਿ ਓਤਿਹ ਪਾਸਾ ॥ ਸੇ
 ਜਬ ਇਹ ਠਾ ਆਯੋ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੁ ਤਿਨ ਹਿ ਆਕੋ ਬਿਵਰਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 ੧੨੫ ॥ ਰਸਤ ਨ ਕਿਸੈ ਪੁਤ੍ਰ ਫਰਤਾ ਏ ॥ ਨਿਜ ਦਲ ਨਾਗ ਕਿਕਾਣ ਸੁ

ਕਾਟੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਤਿਨ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਅਸ ਗਟੀ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੧੨੬ ॥ ਧਨ ਨਹੀ ਦੁਹੈ ਸੀ ਗੁਰਤੀਰਾ ॥ ਤਾਤੇ ਦੁਖੀ ਰਹਤ
 ਹੈ ਬੀਰਾ ॥ ਜੇ ਧਨ ਹੋਵਤ ਖਾਸ ਖਜਨੈ ॥ ਕਮੇ ਭਟ ਖਾਵਤ ਬਿਰਛੁ ਪੁ
 ਰਾਨੇ ॥ ੧੨੭ ॥ ਧਿਗੁ ਮੇਕ ਹਭਾ ਖਿਯੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਗੁਰ ਗਿਹ ਫ
 ਕੇ ਜਾਹੀ ॥ ਧਿਗੁ ਜਗ ਮੈ ਟਹੁ ਦਰਬ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਗੁਰ ਕਾ ਮ
 ਨ ਆਵੈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜੋ ਪੁਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ ਪੈਯੋ ॥ ਜਨ ਮ ਅਨੇਕ
 ਕਤਿ ਹ ਬਲ ਜੈਯੋ ॥ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਸਿੱਖ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਲੈ ਪਾਰਸ ਪਤ
 ਚਿਓ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ੧੨੯ ॥ ਅਦ ਭੁਤ ਟਹਿ ਪਾਰਸ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ਪਦ
 ਪਲਟ ਮੈ ਆ ਧਰ ਦੀਨੋ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਲਯੋ ਹਾਥ ਜਬ ਪਾਰਸਾ ਬਹੁ
 ਰਿ ਸਿੱਖ ਤਿਹ ਚਿਰ ਨਿਹਾਰਸ ॥ ੧੩੦ ॥ ਅਧਿਕ ਗੁਮਾਨ ਚੀਤ ਤਿਹ ਜ
 ਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਯ ਬਿਧ ਗਤਿ ਠਨੀ ॥ ਕਰ ਮੇ ਲਯੋ ਸੁਟ ਹੈ ਉਠਾ
 ਈ ॥ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੈ ਦਮੋ ਚਲਾਈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਮੋ
 ਬਾਰਿਕ ਬਟ ਫੈਕਹੀ ਤਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪਰਵਾਹ
 ਨਦ ਦੀਨੋ ਪਾਰ ਸੁਰਾਰੀ ॥ ੧੩੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਿੱਖ
 ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਬਿਸ ਮੈ ਭੁਯੋ ਜੀਅ ਮੈ ਭਾਗੀ ॥ ਟਕ ਟਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
 ਚਿਰ ਨਿਹਾਰਤਾ ॥ ਮਨ ਮੈ ਗਟੀ ਸੁਚ ਦੁਤ ਉਤਾਰਤਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਨਿਜ ਮ
 ਨ ਤੇ ਕਛੁ ਬਚਨ ਨ ਬੋਲੈ ॥ ਅੰਸਰ ਗਯੋ ਬੀਤ ਸੋ ਉਦੈ ਲੈ ॥ ਪਾਰਸ
 ਸੀ ਨਿਧ ਹਮ ਗੁਰ ਦੀਨੀ ॥ ਇਨੈ ਨਟਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਚੀਨੀ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਚਿੰਤ ਬਸਤਿਹ ਨਿਰਖ ਪਾਰਸ ਨਿਧ ਮਹਾਰਾਜ
 ॥ ਬੋਲਤ ਭੇ ਬਚਤ ਫਨ ਸੋ ਸੋਕ ਨਿਟਾਰਨ ਕਾਜ ॥ ੧੩੫ ॥ ਪਾਧੜੀ
 ਛੰਦ ॥ ਕਿਮ ਕਹੋ ਸਿੱਖ ਭੁਮ ਚਿੰਤ ਕੀਨਾ ॥ ਕਾਗਯੋ ਦਰਬ ਭੁਮ ਕੇ ਪੁ

ਬੀਨਾ ਪਥਰੀ ਜੁ ਏਕ ਦੀਨੀ ਬਗਾਇਆ ਨਹੀ ਕਨਕ ਰੂਪ ਹੀਰ ਗਨ
 ਇ॥ ੧੩੬॥ ਯਹ ਨਦੀ ਮੱਧਿ ਅਨਗਨ ਅਪਾਰਾ॥ ਚੈ ਪਰੀ ਜਾਨ ਪ
 ਥਰੀ ਹਜਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਕਵਨ ਗੁਨ ਉਸ ਮੈ ਸੁਮੱਧਿ॥ ਤੁਟ ਕਰੀ ਸੋਚ ਜਾ
 ਕੀ ਸਬੁ ਧੁ॥ ੧੩੭॥ ਚੈ ਪਈ॥ ਯਹੁ ਨਤ ਬਚਨ ਤ ਬਸਿ ਖਉ ਚਾ
 ਰੇ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਧਿਕ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਯਕੋ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਨ ਜਿਨ ਜਾਨੇ॥
 ਪਾਰਸ ਅਧਿਕ ਅਮੋਲ ਪਛਾਨੇ॥ ੧੩੮॥ ਅਸ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਭ ਜੂਕ
 ਰਤਾਰਾ॥ ਹੈ ਨਹੀ ਚੈ ਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਾ॥ ਮੈ ਤੁਮ ਕਹ ਬੇਖਰਚ ਨਿਹਾ
 ਰੀ॥ ਘੋਰੇ ਮਰਤੇ ਜੁ ਅਨ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੧੩੯॥ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਸਤਿਗੁਰ
 ਅਵਤਾਰਾ॥ ਅਸ ਧਨ ਬਿਨ ਨਹੀ ਹੋਇ ਲਚਾਰਾ॥ ਜਬ ਪਾਰਸ ਮੇਤੇ
 ਪ੍ਰਭ ਪੈਰੈ॥ ਅਨ ਗਨ ਜੋਰ ਅਧਿਕ ਧਨ ਲੇਹੈ॥ ੧੪੦॥ ਸੈਨ ਜੋਰ ਅ
 ਨਿਕ ਪਰਕਾਰਾ॥ ਤੁਰਕਨ ਸੈ ਕਰਹੈ ਸੁ ਅਖਾਰਾ॥ ਤੁਮ ਅਗੇ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਨੇ॥ ਪਾਰਸ ਪਾਹਨ ਕੈ ਤਜ ਦੀਨੇ॥ ੧੪੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਭ ਤਵਨ ਕੇਹੈ ਦੀਲੇ ਸਰਬੰਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੈ ਬ
 ਲਤ ਭਏ ਤਬੈ ਤਵਨ ਕੇ ਸੰਗਾ॥ ੧੪੨॥ ਚੈ ਪਈ॥ ਯਹ ਮਨੈ ਯਹ
 ਸਭ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੇ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਾਰਸ ਅਧਿਕ ਖਜਾਨੇ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ
 ਬਤੀਆਂ ਹਮ ਜਾਕੀ॥ ਤੋ ਕਤ ਤੁਆਗ ਦੇਤ ਨਾਦਿ ਧਾਕੀ॥ ੧੪੩॥ ਅ
 ਬਚਿਤਾ ਤੈ ਜੀਅ ਜਿਨ ਧਰੇ॥ ਪਾਰਸ ਹਮ ਰੇਤਨੁ ਸੁ ਬਿਚਰੇ॥ ਜਾ
 ਕੇ ਤਨੁ ਕਛੁ ਹਤ ਯਹ ਸੰਗਾ॥ ਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਤ ਅੰਗ ਅੰਗਾ॥ ੧੪੪
 ॥ ਅਕ੍ਰਿਲ ॥ ਯਹ ਪਾਰਸ ਜੋ ਗਯੇ ਜਾਨਤਿ॥ ਹੀਨੀ ਮੈ॥ ਟਾਕੀ
 ਚਿਤਾਨੈ ਕੁਨ ਮਨ ਮੈ ਕੀ ਜੀਅੈ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਨ ਸਦਾ ਏ ਜਾਨਿ
 ਯੈ॥ ਹੋ ਪਾਰਸ ਹਮ ਰੇ ਸ੍ਰੀਰ ਸਦਾ ਸੁ ਬਖਾਨਿਯੈ॥ ੧੪੫॥ ਚੈ ਪਈ

॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਮੈ ਜਿਨ ਕੀ ਮਾਯਾ ॥ ਜਲ ਧਰਨੀ ਜਗੁ ਅਚੁਤ
 ਸਟਾਯਾ ॥ ਜਬ ਸੀ ਮੁਖ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੱਖ ਕਾਨ ਨਿ
 ਜ ਧਾਰੇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਜੀਅ ਮੈ ਜੋ ਬਤੀਅੰਤਿ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਹਮ ਕ ਬਿਧ
 ਨਿਜ ਲਖੀ ਮੈ ਆਖੀ ॥ ਜਲ ਧਰਨੀ ਭਾਖਤ ਨਿਧ ਮੇਰੀ ॥ ਅਬ ਜੇ
 ਕਾਢੈ ਤਬ ਸਚੁ ਸੋਗੀ ॥ ੧੪੭ ॥ ਪਾਰਸ ਜੋ ਟੁਕ ਲੇਹ ਛੁਹਾਏ ॥ ਕੀ
 ਚਨਹੇਤ ਬਿਲ ਮਨਹੀ ਲਾਏ ॥ ਜੇ ਮੈ ਕਛੁ ਨਿਜ ਪਤੈ ਲਿਖਾਊ ॥ ਸਹੀ
 ਜਤਿ ਜੀਅ ਮੈ ਤਬ ਲਾਊ ॥ ੧੪੮ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜੀਅ ਮੈ ਗਈ ਬਿਚ
 ਰੀ ॥ ਬੈਠ ਗਯੇ ਮੁਖ ਸੋਚ ਪਧਾਰੀ ॥ ਭਾਕੇ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਨ ਕਾਜਾ ॥ ਭ
 ਯੇ ਠਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਚੀਤ ਕਰਨ ਕਾਜ ਤੁਮ ਜਾ
 ਨੇ ॥ ਬੈਠਿਯੋ ਸੁਨੋ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੇ ॥ ਤਟਨ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਤਿਬਚਨ ਉ
 ਚਾਰੇ ॥ ਤੈ ਜਲੁ ਲਿਆਵ ਸੁ ਅੰਸਹ ਕਾਰੇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਗਭੁਆ ਤਟਨ
 ਸਿੱਖ ਕਰ ਲਯੋ ॥ ਪਾਨੀ ਡਾਰ ਪ੍ਰਭੈ ਕਰ ਦਯੋ ॥ ਹਾਥ ਸੁਚੇਤ ਹਜਰ ਕ
 ਰਾਈ ॥ ਭਿਹ ਧਰਨੀ ਦਿਸ ਦਿਸਟ ਚਲਾਈ ॥ ੧੫੧ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਪ
 ਰੀ ਚੀਤ ਧਰ ਧਾਰਾ ॥ ਕੁੰਦਨ ਧਰਨੀ ਕਨਕ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਲਘ ਲਘ
 ਪਰੀ ਬੁੰਦ ਜਿਹ ਰਾਜਿਤਾ ॥ ਕੁੰਦਨ ਧਰਨ ਦਿਪਤ ਛਬਿ ਛਾਜਤਾ ॥ ੧੫੨
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇਵਹ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਫਿਰ ਬੈਠ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀਰ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ਬਿਹਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੇ ਸੁ ਅਲਾਈ ॥ ਪਾਰਸ ਲੈਨ ਇੰਛੁ ਜੇ ਆਈ ॥
 ੧੫੩ ॥ ਯੇਯਾ ॥ ਜਾਹਿ ਅਬੈ ਜਲ ਮਧਿ ਨਦੀ ਸਰ ਮਾਰਿ ਤਰੈ ਟੁ
 ਬ ਕੀ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਜੋ ਬਹੁ ਬੇਰ ਕਹਿਓ ਬਚ ਸਾਹਿਬੁ ਮਧਿ ਧਸਿਓ ਜ
 ਲਕੇ ਨਿਜ ਜਾਈ ॥ ਮੂਰ ਸੁਕਾਨ ਉਭੈ ਤਿਹੁ ਲੇਚਨ ਜੇ ਟੁਬ ਕੀ ਜਲ ਭੀ
 ਤਰ ਲਾਈ ॥ ਦੇਖ ਭੁਯੋ ਬਿਸਮੈ ਮਨ ਆਪਨ ਗੰਜ ਕਿਤੇ ਤਿਨ ਤਹਿ ਲ

ਖਾਈ॥੧੫੪॥ਪਾਰਸਰੀਜ ਅਮਿਤ ਲਖੈ ਤਿਨ ਵੇਕ ਅਨੇਕ ਪਰੇਗਿ
 ਹੁਪੁਰੇ॥ਲਾਲ ਮਨੀ ਨਗ ਹੀਰ ਜਵਾਹਰ ਸੇਤ ਅਸੇਤ ਪਰੇ ਪਿਤ ਭੂਰੇ॥
 ਕੋਟ ਅਨੇਕ ਕਖਾਨ ਲਖੀ ਤਿਨ ਲਾਗਤ ਹੈ ਜਨ ਸੁੰਦਰ ਭੂਰੇ॥ਅਨਪ
 ਰਿਓ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਪੰਕਜ ਤਮਾਗ ਦਯੋ ਤਿਨ ਸੰਭੁ ਮਦੂਰੇ॥੧੫੫॥
 ਚੌਪਈ ॥ਇਹ ਬਿਧ ਸੇਵ ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਹਾਰੀ॥ਬਿਸਮ ਰੂਪ ਹੈ
 ਮੁਖ ਨ ਉਚਾਰੀ॥ਫਿਰ ਚਰਨ ਨ ਗੁਰ ਪਰੇ ਸੁਜਾਈ॥ਸਰਬ ਧਰ੍ਮ
 ਕੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ॥੧੫੬॥ਦੀਨ ਬਚਨ ਹੈ ਕਰ ਪਿਪਿਆ ਯੋ
 ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਇਹ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ॥ਬਖਸ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ॥
 ਕੋਨ ਲਖੈ ਤਵ ਚਰਿਤ ਅਪਾਰਾ॥੧੫੭॥ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਕ
 ਮੁਕਤਾ॥ਰਿਧਿ ਸਿੰਧਿ ਜੇਤੁ ਕਜਗ ਜੁਗਤਾ॥ਪਾਰਸ ਕਾਮ ਧੇਨ ਸੁ
 ਰਤਾਰਾ॥ਤੋਰ ਚਰਨ ਮੈ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਰਾ॥੧੫੮॥ਅੰਨਿਧ ਜਿਤ ਕਜ
 ਗਤ ਮੈ ਸਰਸੇ॥ਸੁਭ ਤੁਟ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋ ਤਰਸੈ॥ਲੋਹ ਜੇ ਪਰ
 ਸਤਨ ਲਾਵੈ॥ਕਿ ਚਨ ਹੋਤ ਗੁਨੀ ਜਨ ਗਾਵੈ॥੧੫੯॥ਭੁਮ ਰੇ ਵਿਸੁ
 ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਪਾਰਸਾ॥ਆਟੀ ਤੇ ਸੁਭ ਕਨਕ ਸੁਧਾਰਸਾ॥ਭੁਮ ਜੋ ਕੋਇ
 ਕਦ ਛਹ ਜਾਵਹੁ॥ਲੋਕ ਚਤਰ ਦਸ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹੁ॥੧੬੦॥ਦੇਵ ਦ
 ਨਵ ਤਿਹ ਸਮਨ ਹੀ ਕੋਈ॥ਜਾ ਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾ ਬਕੀ ਹੋਈ॥ਉਪਮਾ ਤੋਰ
 ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੈ॥ਅਵਰੁ ਜੀਵ ਕੋ ਉਕਹਾ ਬਖਾਨੈ॥੧੬੧॥ਜਬ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਅੰਸੇ ਸੁਨ ਪਾਈ॥ਕਰਣ ਕੈ ਸੰਗਤ ਹਿ ਅਲਾਈ॥ਸੁਨ
 ਸਿਖ ਤੋਰੋ ਭਰਮ ਮਿਟੀ ਜੈ॥ਸਤਿ ਬਚਨ ਉਰ ਮੈ ਧਰ ਲੀਜੈ॥੧੬੨॥
 ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਨ ਪੈ ਜਬ ਜਈ ਮੈ॥ਨਿਜ ਕੋ ਧਨੀ ਨ ਅਧਿਕ ਠਹਰ
 ਈ॥ਮੈ ਲਖੀ ਮੈ ਅਪਨੇ ਉਰ ਮਾਹੀ॥ਇਹ ਜੇ ਗੁਰੁ ਅਨ ਗੁਰੁ ਕਹ

ਈ॥੧੬੩॥ਕਹਾਭੁਯੋਇਨਪੈਸਿਧਨਹੀ॥ਏਕਛੁਅਵਰੁਨਸਿਧਿ
 ਚਹਾਹੀ॥ਸਰਬਸਿਧਕੇਕਰਨੇਹਾਰੇ॥ਕੋਟਲੱਛੁਜਿਚਰਨਮਝਾ
 ਰੇ॥੧੬੪॥ਰਾਜੇਅਵਰਤੁਰਕਜੇਜਾਨੇ॥ਇਹਤੇਹਮਰੀਖੇਲਪਛ
 ਨੇ॥ਬੀਰਸੁਧੀਰਬਾਜਗਜਰਾਜਾ॥ਭੁਖੇਰਹਤਨਹੀਧਨਕਾਜਾ॥-
 ੧੬੫॥ਕਛੁਚਰਿਤੋਨਿਰਖਨੇਕਾਜਾ॥ਕਉਤਕਕਰਤਗਰੀਬਨਿ
 ਟਾਜਾ॥ਟਾਕੀਬਾਤਟੈਪ੍ਰਭਜਾਨੇ॥ਅਵਰਜੀਟੋਕਉਕਹਪਛਾਨੇ
 ॥੧੬੬॥ਇਹਬਿਧਜਬੈਸਿਖਸੁਨਿਪਾਇਓ॥ਨਿਜਮਨਕੇਸਭ
 ਸੋਕਮਿਟਾਇਓ॥ਚਰਨਕਮਲਪਰਪਕੇਸੁਜਾਈ॥ਦੀਨਬੰਧ
 ਲਖਾਬਿਨਤੀਪਾਈ॥੧੬੭॥ਪ੍ਰਸਨੇਤਰਮੇਅਧਿਕਨਿਸੰਗਾ॥
 ਕਰੇਆਪਕੇਤੀਰਅਭਿਗਾ॥ਮੋਕਹਲੀਜੇਬਖਸਨਿਧਾਨਾ॥ਮੇਰੀ
 ਖਤਾਭਾਂਤਿਯਹਨਾਨਾ॥੧੬੮॥ਜਬਤਿਨਦੀਨਬਚਨਹੈਰਹੇ॥ਦਾ
 ਸਿਧਕਰਣਾਰਸੁਦਰੇ॥ਕਛੁਬਰਮਾਂਗਸੀਮੁਖਭਾਖੀ॥ਸੁਨਤਬ
 ਚਨਤਿਨਯਾਬਿਧਆਖੀ॥੧੬੯॥ਮੇਪਰਇਹੈਕ੍ਰਿਪਾਅਬਕੀਜੇ
 ॥ਇਹਬਰਦਾਨਦਾਸਕਹਦੀਜੇ॥ਜੇਇਹਪਦੈਸੁਨੈਅਰਗਾਟੈ॥ਤ
 ਟਚਰਨਨਮੇਸਦਾਸਮਾਟੈ॥੧੭੦॥ਟਹੈਬਾਤਸਤਿਗੁਰਤਿਹਦੀ
 ਨੀ॥ਜੇਤਿਨਇਛੁਪੁਰਸੇਕੀਨੀ॥ਇਹਤੇਅਮੀਸਰੇਟਰਸਾਖੀ॥ਜੇ
 ਨਾਟਹਿਪੁਰਨਤਿਨਕਾਖੀ॥੧੭੧॥ਬਹੁਤਕਾਲਜਬਮੈਸਬਿਤਾ
 ਯੋ॥ਘੋਰਾਜੁਤਸਭਹੁੰਦੁਖਪਾਯੋ॥ਇਕਤੇਜੁਧਰੇਇਦਿਨਰੋਨਾ॥
 ਫਿਰਤਚਤੁਰਦਿਸਤਿਨਕੀਸੈਨਾ॥੧੭੨॥ਘਾਟਬਾਟਮਾਰਗਸੁ
 ਭਥਾਨਾ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਰੋਕੇਤਿਨਨਾਨਾ॥ਦੂਸਰਖਾਨਪਾਨਕਛੁਨ
 ਹੀ॥ਕਿਹਬਿਧਿਬੀਰਸੁਧੀਰਧਰਾਹੀ॥੧੭੩॥ਹਾਰਮਾਸਤਨਮ

ਹਿਰਹਿਗਏ। ਪਿਜਿਰਸੇ ਸਭਹੀ ਤਨ ਭਏ। ਘਾਸ ਬੂਟ ਜੜ ਤਰ
 ਨਰ ਖਾਏ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨ ਠਰਾਏ। ੧੭੩॥ ਕੇਤਕਰ
 ਹਤ ਪਵਨ ਹੀ ਹਾਰਾ। ਸਬਜ ਅੰਬ ਕੇਤਕ ਛਤ ਧਾਰਾ। ਕੇਤਕ ਸ
 ਬਦ ਅਸਰੈ ਬੀਰਾ। ਰਹਤ ਅਰੇ ਲਧਾਰ ਚਿਤ ਧੀਰਾ। ੧੭੪॥ ਸਰ
 ਬਰਿਖੀ ਮਨ ਪਉਨ ਸਹਾਰੀ। ਧਸਤ ਸੂਖ ਨਿਜ ਸਿੰਧ ਮਝਾਰੀ। ਤਿਨ
 ਕੋ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਸੰਤਾਪਾ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਾਪ ਤਿਜੈ ਜਾਪਾ। ੧੭੫॥
 ਕੇਤਰ ਰੂਪ ਛਾਲ ਦਲ ਖਾਹੀ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨ ਠਰਾਹੀ॥
 ਮਿਲ ਮਿਲ ਏਕ ਹਜੂਰ ਸੁਆਏ। ਮਾਤ ਜੀ ਕਹ ਸਾਥ ਲਿਆਏ॥
 ੧੭੬॥ ਯੈ ਮਿਲ ਕੈ ਬੰਤੀ ਅੰ ਸਭ ਭਾਖੈ। ਚਰਨ ਬੁਜ ਪਰ ਸਿਰ ਕਰ
 ਰਾਖੈ। ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਹਮਰੀ ਰਛਿਆ ਕੀਜੈ। ਜੀਵ ਦਾਨ ਹਮ ਸਭ ਕੋ ਦੀਜੈ
 ॥ ੧੭੭॥ ਵੇਖਹੁ ਇਹੁ ਹਟਾਲ ਅਬ ਭਯੋ। ਰਹਗੇ ਅਸਤ ਮਾਸ ਉਰ
 ਗਯੋ। ਕੈ ਹਮ ਕੋ ਆਇਸ ਅਬ ਕਰੀ ਮੈ। ਇਨ ਸੈ ਜੂਝ ਪ੍ਰਗਟ ਹਮ
 ਮਰੀ ਮੈ॥ ੧੭੮॥ ਨਤ ਰਹਿ ਅੰ ਤੇ ਕਰਹੁ ਪਿਆਨਾ। ਜਾਂ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਬ
 ਚੈ ਸੁਪ੍ਰਾਨਾ। ਜੀਵ ਤੇ ਜੈ ਬਹੁਰੇ ਹਮ ਰੈ ਹੋ। ਅਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਨੰਦ ਗਝ
 ਲੈ ਹੋ॥ ੧੭੯॥ ਜੀਵ ਤੇ ਹੋ ਦਾਈ ਯਾ ਕਈ ਬੇਰਾ। ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਮਾਟੀ
 ਕੋ ਦੇਰਾ। ਏਕ ਕਹੈ ਹਮ ਜੈ ਚਲ ਜੈ ਹੋ। ਐਰ ਭੁਜੀ ਗੀ ਖਾਲ ਸਲੈ ਹੋ
 ॥ ੧੮੦॥ ਮਾਤ ਜੀ ਕਹ ਸਾਥ ਲਿਆਏ। ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੇ ਸਦ ਬੈਨ ਅਲ
 ਏ। ਮਾਤ ਜੀ ਭਾਖੀ ਯੈ ਕੀਜੈ। ਪੇਟ ਪੂਰ ਭੋਜਨ ਇਨ ਦੀਜੈ॥ ੧੮੧॥
 ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਇਹ ਤੇ ਕਰੇ ਪਯਾਨਾ। ਜਾਂ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਬਚੈ ਸੁਪ੍ਰਾਨਾ। ਜੇ ਭੁਮਕ
 ਰਹੁ ਅੰ ਸਬਿਧ ਬਾਤਾ। ਕੁਸਲ ਬਿਜੈ ਰੋਵੈ ਬਿਖਾਤਾ॥ ੧੮੨॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਸਭ ਨਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾਤਾ ਜੂਹਿਤ ਧਾਰਾ। ਅੰ ਬੁਜ ਸੀ

ਮੁਖਯੋਕਹੀਇਹਪੁਜਾਦੁਖਕਾਰਾ॥੧੮੪॥ ਕੁੰਡਲੀਆਛੰਦ ॥
 ਜਮੋਜਨਨੀਨਿਜਤਨਜਕੈਨਿਰਖਜਹਰਨਹੀਦੇਤਾ॥ਤਮੇਪੁਜਾਕੀ
 ਅੰਸਯਹਸਰਬਦੁਖਕੋਹੇਤਾ॥ਨਿਰਖਮਾਤਜੂਹੇਤਪੁਜਕੀਅੰਸਹ
 ਲਾਹਲਾਅਬਇਨਕੋਇਹਦੇਉਪ੍ਰਿਥਮਕਰਦੀਨੀਪਾਹੁਲਾਕ
 ਹਾਹੇਗਪਰਤਾਪਜਗਤਮੈਕਹੁਇਨਕੇਗਾ॥ਦਾਰਿਦੀਇਹਲੋਕ
 ਉਤੇਦੈਨਰਕਬਸੇਗਾ॥੧੮੫॥ ਮੁਗਲਪਠਾਨਦਲਾਨਸੋਤਬਲੈ
 ਪੈਰਣਮੰਡਾਉਦਮਕਰਜਬਖਾਹੇਪਾਕਭੇਜਬਰਬੰਡਾਪਾਕਭੇਜ
 ਬਰਬੰਡਦੇਰਦੇਹੀਅਰਿਕਰਿਹੈ॥ਤਾਰੈਅਗੈਸਤਕੋਹਕਿਮਪੀਰ
 ਜਧਰਹੈ॥ਕਿਰਤਬਿਰਤਕਰਿਏਕਏਕਖਲਦਲਬਲਹਰਣੇ॥
 ਤਾਹਿਤਾਹਿਕਰਪਰਗਸਿੰਧਸਤੁਤਿਹਸਰਣੇ॥੧੮੬॥ ਖੜਗਕੇਤ
 ਕਾਜਾਨੀਅੰਮਾਤਾਜੀਇਹਪੰਥਾ॥ਆਪਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਥਾਪਕੋਧਰਮੇਸੀ
 ਸਇਹਹਥਾਧਰਮੇਸੀਸਇਹਹਥਾਜਾਨਸੀਖੜਗਪੁਜਾਧਰਾ॥ਕਿ
 ਤਕਜੁਧਅਰੁਬਿਰੁਧਬਨੈਗੋਯਾਕੇਆਕਰਾ॥ਭੂਖਪਿਆਸਅਰੁ
 ਕਸਟਬਨੈਗੋਜੋਇਸਆਈ॥ਬਿਨਪੀਰਜਕੋਧਰੇਭੂਮਕਿਮਭੂ
 ਗਹੈਆਈ॥੧੮੭॥ ਇਤਮਿਲਕਰਇਹਯੈਕਹੈਪ੍ਰਭੂਕਹਤਇਹ
 ਭਾਇ॥ਉਤਰਾਜੇਤੁਰਕਾਨਜੁਤਯੈਪਠਵੈਸੁਲਿਖਾਇ॥ਯੈਪਠ
 ਵੈਸੁਲਿਖਾਇਏਕਆਟਤਨਰਜਾਈ॥ਸਭਰੇਰਾਧਨਧਾਮਲੋਛੁ
 ਜੇਤਕਤੁਮਪਾਈ॥ਲੈਕਰਕੋਰੇਪਯਾਨਹਮੈਟਕਜਾਗਾਂਦੀਜੈ॥ਜ
 ਵਨਓਰਨਿਜਰਹੇਹਮੂਰੇਮਾਰਗਲੀਜੈ॥੧੮੮॥ ਰੋਪਈ ॥
 ਏਕਦਿਵਸਲਿਖਿਆਜਬਆਯੋ॥ਸਰੇਦਿਵਨਪੀਥਸੁਨਪਾਯੋ॥
 ਸੁਨਕਰਬੀਰਸੁਪੀਰਜੁਆਨਾ॥ਸਭਮਾਤਾਜੁਤੀਰਬਖਾਨਾ॥੧੮੯॥

॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੋ ਸਾਬ ਲੇ ਫਿਰਿਆ ਦੇ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋ
 ਰਸਿਰ ਨਾਇ ਕੋ ਕਰੀ ਸਭੇ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੁ
 ਹਮਰੀ ਰਛਾ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਜੀਵ ਦਾਨ ਦੇਹ ਮੈ ਉਬਰੀ ਮੈ ॥ ਸਾਬ ਸੁਖੀ ਤੁ
 ਮਹੂੰ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਬਚਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੮੧ ॥ ਅਬ ਹੀ ਤ
 ਜੇ ਅੰਨੰਦ ਪੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ਅਨਤ ਦੇ ਸਕਤ ਕਰੇ ਪਯਾਨਾ ॥ ਇਤ ਸਭ ਮ
 ਰਤ ਜੀਵ ਤੁਮ ਜਾਨਹਾ ॥ ਉਤ ਦੈ ਪਰਮੁ ਕਰਤ ਪਹਿਚਾਨਹਾ ॥ ੧੮੨ ॥
 ਫਕਤ ਤੁਮ ਤੁਮ ਤੇ ਟੁਹੁ ਚਹੀ ॥ ਅਟਰ ਕਛੁ ਛਲ ਛਿਦ ਨ ਗਹੀ ॥
 ॥ ਨਬ ਯਹ ਜਮਾ ॥ ਸਬਨ ਛਲ ਜੈ ਹੈ ॥ ਅੰਸਰ ਬਿਤੇ ਹਾਥ ਨਹੀ ਮੈ
 ਹੈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਦੇਖਹੁ ਬਿਤੇ ਕਈ ਦਿਨ ਮਾਸਾ ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਜੁ ਬਤ ਅਨਿ
 ਮਾਸਾ ॥ ਇਤ ਦੇਰ ਨੇ ਉਤ ਬਦਸਾਹਾ ॥ ਨੇਮ ਕਰਤ ਤੁਮ ਸੈ ਕਰ ਚਾਹਾ ॥
 ੧੮੪ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਜਨੀ ਨਾ ਬਕਾਨੀ ॥ ਇਨੈ ਜੋ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਪੁਨੇ ਅਪਗਾਯੋ ॥ ਸਬੁ ਹੀ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੮੫ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਇਆਨੇ ਲਾਖੇ
 ਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਇਹੈ ਨੀਚ ਪਾਪੀ ॥ ਕਰੈ ਬਾਤ ਲਾਪੀ ॥ ੧੮੬ ॥ ਉਨੈ
 ਚੀਤ ਮਾਹੀ ॥ ਦਾਖਾ ਸਾਚੁ ਨਹੀ ॥ ਸੁਨੈ ਰਾਚੁ ਗੱਤਾ ॥ ਗਨੈ ਪਾਪ ਮੱਤਾ ॥
 ੧੮੭ ॥ ਤੁਮੈ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਝੈ ਤੇ ਨ ਛਾਨੈ ॥ ਨਹੀ ਜੈ ਸੁਮਾਨੈ ॥ ਦਿਖੈ
 ਲੈ ਕਹਾਨੈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦਗ ਕਾਜ ਦੈ ਬਾਤ ਉਚਾਰਤਾ ॥
 ਤੁਮ ਤੋ ਕੇ ਨਹੀ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰਤਾ ॥ ਜੈ ਤੁਮ ਨਹਿ ਮਨੈ ਯਹ ਠਾਉ ॥ ਨਿਰ
 ਖੇ ਤੁਮ ਕਹ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਉ ॥ ੧੮੯ ॥ ਇਉ ਕਹਿ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਤਿਹ ਸੀ
 ਗਾ ॥ ਕੀਚਿ ਚਰਿਤੁ ਮੈ ਸਤ ਬਢੰਗਾ ॥ ਸਿਖਨ ਕਹ ਆਗਿਆ ਤਬ
 ਦੀਨੀ ॥ ਪਲ ਮੈ ਤਿਨੈ ਟੁਹੈ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ॥ ੨੦੦ ॥ ਪਨੀ ਤੇ ਬਰੇ ਕਹਨ
 ਮੰਗਾਈ ॥ ਕਾਠੀ ਜੀਨ ਮਲੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ਚੀਰ ਪੁਰਾਨੇ ਚਰਮ ਸੁਜਾ

ਨਹਾਠੀਕਰਪਾਹਨਹਾਰਪਛਾਨਹਾ॥੨੦੧॥ ਬੁਰਦਪੇਸੁਇਹਭਾਂਤਿ
 ਅਪਾਰਾ॥ਕੀਨਇਕਤੁਸੁਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਇਕਠਉਰਸਭੁਹੀਕ
 ਰਣਾਈ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਕਰਗੋਨਭਰਾਈ॥੨੦੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਇ
 ਹਬਿਧਿਸਕਲਸਕੇਲਕੈਲਿਖਪਾਠਿਉਹਥਾਨਾ॥ਭੁਮਰੇਬਚਨ
 ਪ੍ਰਮਾਨਕਰਅਬਹਮਕਰਤਪ੍ਰਮਾਨਾ॥੨੦੩॥ ਆੜ੍ਹਿਲ ॥ਇ
 ਹਬਿਧਿਸੁਹਰਤਸਭਠੰਦਈਉਰਾਇਕੈ॥ਕੁਚਗੁਰੂਜੀਕਰਤਸੁ
 ਨੇਮਕਰਾਇਕੈ॥ਪ੍ਰਥਮਖਜਾਨੇਖਾਸਸੁਆਪਲਿਘਾਇਹੈ॥ਹਿਤ
 ਕੇਪਾਛੇਆਪਕੁਚਕਰਜਾਇਹੈ॥੨੦੪॥ ਚੌਪਈ ॥ਯੈਸੁਨਰ
 ਟਅਨੰਦਿਤਭੁਏ॥ਦੁਰਬਲਹੁਤੇਪੁਸ਼੍ਟਦੈਗਏ॥ਅਰਧਰਾਤ੍ਰਜ
 ਬਕੀਅਸਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ਤਬਸਤਿਗੁਰਯਹਿਚਰਿਤਕਰਾਨਾ॥੨੦੫॥
 ਕਿਤਕਹਜਾਰਸੁਬੈਲਲਿਖਾਈ॥ਉਨਹੁਪਾਰਿਤੇਲੀਏਮੰਗਾਈ॥
 ਦੈਦੈਸੀਗਮਿਸਾਲਬੰਧਾਈ॥ਤਿਨਹੀਪਰਵਹਿਗੋਨਪਟਾਈ॥੨੦੬॥
 ॥ਤਲੇਲਬਾਨਦਮੇਚਲਾਈ॥ਬੈਠੇਆਪਅਨੰਦਪੁਰਆਈ॥
 ਇਤਮੁਰਚੇਲਾਘਤਜਬਭੁਏ॥ਉਨਕੇਬੀਚਜਬੈਚਲਗਏ॥੨੦੭॥
 ॥ਚਤੁਰਦਿਸਾਲਖਕੈਟਹਦੇਖੀ॥ਸਨੇਸਨੇਆਏਕਰਸੇਖੀ॥ਤੀ
 ਰਆਨਠੰਦੇਤਬਹੋਹੀ॥ਮਨਮੈਪਾਪਨਬਾਹਰਹੋਹੀ॥੨੦੮॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ਅਧਿਕਖਜਾਨਾਜਾਨਕੈਭੁਏਲੋਭਮੈਗਰਕਾਧਰਮ
 ਕਉਲਪੀਰਾਨਕੇਕਰੇਚਟਕਦੈਫਰਕਾ॥੨੦੯॥ ਚੌਪਈ ॥ਹ
 ਲਾਕਰਤਅਧਿਕਦੈਆਏ॥ਜਾਨਖਜਾਨੇਤਿਹਲਪਟਾਏ॥ਤਾਪ
 ਰਲਰਲਰਅਧਿਕਸੁਮਰਹੀ॥ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਿਤਨਮੂੜਬਿਚਰਹੀ
 ॥੨੧੦॥ਇਤਵਹਲੁਟਤਇਨੈਗਣਾਗਾਉਤਪ੍ਰਭਧਰੀਤੇਪਕੀ

ਮਾਰਾ ਕਈ ਹਜਾਰ ਦੁਸਟ ਉਡ ਗਏ। ਖੇਚਰ ਦੈ ਧਰਨੀ ਪਰਪਏ॥ ੨੧੧॥
 ਲੈ ਲੈ ਗੋਨ ਬੋਗ ਗਿਹ ਜਾਹੀ॥ ਫੂਲ ਫੂਲ ਤਿਹ ਨਿਰਖ ਬਠਾਹੀ॥ ਚਮ
 ਰੇ ਹਾਡ ਨੈਨ ਜਬ ਹਿਰੈ॥ ਮਾਰਸ ਬਿਨ ਲਾਜ ਜਤ ਮਰੈ॥ ੨੧੨॥ ਬਦਰੇ
 ਥੈਲੀ ਨਿਰਖ ਖਜਾਨਾ ਤਿਬੂ ਲੈ ਰਾਖੈ॥ ਨਿਜ ਆਨਾ ਮੁਹਰੈ ਤੇਰ ਨੈਨ ਲ
 ਖ ਪਾਹੀ॥ ਮਾਰੇ ਬਿਨ ਦੁਸਟ ਮਾਰੇ ਜਾਹੀ॥ ੨੧੩॥ ਤਮੈ ਠਿਕਰੀ ਨਿਰਖ
 ਸੁਗੋਲਾ॥ ਧਿਗੁ ਨਿਜ ਮਨ ਕੇ ਕਹੈ ਕੋ ਬੋਲਾ॥ ਧਰਮ ਸੁਗਮੇ ਦਰਬੁ
 ਨਹੀ ਪਾਯੋ॥ ਨਾਹਕ ਅਪਨੇ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ॥ ੨੧੪॥ ਧਿਕੁ ਧਿਕੁ ਤਾਕੇ ਜ
 ਗਤ ਬਖਾਨੈ॥ ਧਰਮ ਰਾਖਿ ਕੋ ਉਯੋ ਗਤਿ ਠਾਨੈ॥ ਜੇਕੋ ਇਹ ਬਿਧ ਧਰਮ
 ਤਿਆਰੈ॥ ਈਹ ਨਿੰਦ ਨਰਕ ਤਿਹ ਆਰੈ॥ ੨੧੫॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭਯੋ ਤਿਨੈ
 ਉਪਹਾਸਾ॥ ਸਾਰਿ ਬਿਗਸੇ ਨਿਰਖ ਤਮਾਸਾ॥ ਸਭੁ ਸਿੱਖ ਨ ਕਹਨਿ ਕ
 ਟ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਨਿਰਖ ਚਰਿਤ ਸੁਯੋ ਫੁਰਮਾਯੋ॥ ੨੧੬॥ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ
 ਭਾਖਤ ਬਚ ਆਹੀ॥ ਇਹ ਪੁਤ੍ਰ ਜੂ ਅਬ ਧਰਮੁ ਕਰਾਹੀ॥ ਨਿਰਖਿ ਓਇਨ
 ਕਾ ਇਹ ਬਿਧ ਧਰਮ॥ ਕਹਾ ਕਰਮੈ ਦੇਖੀ ਉਨ ਕਰਮ॥ ੨੧੭॥ ਏਹ ਪ
 ਹਾਰੀ ਆਹੈ ਸਭ ਕਾਚੇ॥ ਇਨ ਕੇ ਬਚਨ ਕਥੀ ਨਹੀ ਸਾਚੇ॥ ਦਗਾ ਬਾਜ
 ਏ ਬਚਨ ਬਖਾਨਤਾ॥ ਤੁਮ ਇਨ ਕੇ ਛਲ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ੨੧੮॥
 ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਜਬ ਕਰਤ ਹਮ ਸੁਹਿਯਾਂ ਤੇ ਪਾਨਾ॥ ਵਹ ਪਰਤ ਪੈਂਤ
 ਹਮ ਪਰ ਸੁਆਨਾ॥ ਜੇ ਪਰਤ ਆਨ ਪੈਂਤੈ ਮਸ਼ਰਾ॥ ਤਬ ਕਰਤ ਜਾਨ ਹਮ
 ਕੋ ਲਚਾਰਾ॥ ੨੧੯॥ ਜੇਧੇ ਅਪਾਰ ਹਮ ਰੇ ਨਵੀਨਾ॥ ਜੁਝੈਤ ਜਾਨ ਰਣ
 ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤ ਨਹੀ ਅੰਤ ਜਾਨਾ॥ ਨਿਰਖੇ ਚਰਿਤ ਖਗੁ
 ਜ ਨਿਧਾਨ॥ ੨੨੦॥ ਇਨ ਕਿਤਕ ਅਉਰ ਦੀਸੈ ਬਿਤਾਇ॥ ਫਿਰ ਲੇਹੁ ਤੇ
 ਜ ਇਛਤ ਬਨਾਇ॥ ਚਲ ਜਾਨ ਆਨ ਬਰਨੈ ਨ ਬਾਤਾ॥ ਇਹ ਪੈਨ ਕਸਟ

ਕੁਸਲੀ ਸੁਹਾਤਾ ॥ ੨੨੧ ॥ ਇਹ ਤੁਮਰ ਕਾਜ ਕਰਨਾ ਨਿਧਾਨਾ ਯਹ ਕਰਤ
 ਕਿਰਤ ਨਿਰਥੇ ਸੁਜਾਨਾ ਨਹੀ ਹਾਰ ਜੀਤ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇਹ ਸਰਬ
 ਖਾਲਸੇ ਹਿਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਬਿਨ ਭੁਜਨ ਤਪੈ ਅਰੁ ਕਸਟ ਧਾਰਾ ॥
 ਨਹੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਮਿਲ ਬੇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਬਚਨੀ ਸੁਧਾਰ
 ॥ ਸੀ ਕਹੇ ਬਕਤ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਰਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ
 ਫਸ ਯਹ ਕਸਟ ਕਮਾਈ ॥ ਫਿਰ ਧੈਰੈ ਤੁਮਰੀ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਜੈ ਤਿਨ ਕਹ
 ਤ ਬਚਰਿਤ ਦਿਖਾਈ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਫਸ ਤੁਬ ਧੀਰ ਧਰਾਈ ॥ ੨੨੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੈ ਕਰੇ ਪੂਰੁ ਇਹ ਥਾਨਾ ॥ ਤਬ
 ਲਗ ਲਿਖ ਉਰੀਗ ਕਾ ਤਹੀ ਪਹੂ ਚਿਓ ਆਨਾ ॥ ੨੨੫ ॥ ਜਬ ਬਾਚਿਓ ਫ
 ਹ ਛੇਰ ਕਰ ਮੇਸ ਲਿਖੇ ਤਿਹ ਮਧਿ ॥ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਪਿਕਿ ਬਗੀ ਕੋਲ
 ਕਰੇ ਸੁਬਿਹਦਾ ॥ ੨੨੬ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਧਰਮ ਕੋਲ ਤਿਨ ਲਿਖ ਸੁਪ
 ਨਾਇ ਓ ॥ ਖਾਈ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਉਠਾਇ ਓ ॥ ਜੈ ਤੁਮਰੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਤੁਕਾ
 ਏ ॥ ਨਿਜ ਦਰਗਾਹ ਏ ਰਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ੨੨੭ ॥ ਹਿ ਆਂ ਤੇ ਕੁਰ ਬੇਰ ਇਕ
 ਕੀਜੈ ॥ ਹਮ ਕੋ ਆਨ ਦਰਸ ਇਤ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰੀ ਮੈ ਦੇਇ ਜਬਾਨੀ ਬਾਤ
 ॥ ਜਾਤੇ ਹੈ ਇਤ ਉਤ ਕੁਸਰਾਤਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ਜੈ ਲਿਖ ਲਿਖ ਨਿਜ ਸਾਹਪ
 ਠਾਵਤਾ ॥ ਇਕ ਆਵਤ ਕਾਗਦ ਇਕ ਜਾਵਤਾ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਲਿਖਿ ਯੇਜ
 ਦੁਆਯੋ ॥ ਲਗੇ ਦਿਵਾਨ ਸਭਨ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨੨੯ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਲੈ
 ਸਬ ਸਾਬਾ ॥ ਆਏ ਸਰਬ ਤੀਰ ਜਗੀਨਾ ਬਾ ॥ ਆਨ ਸਬੈ ਬਿਨਤੀ ਇ
 ਮ ਕੀਨੀ ॥ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਹੈ ਕੈ ਕਹ ਦੀਨੀ ॥ ੨੩੦ ॥ ਦੇਖਹੁ ਅਸਟ ਮਾਸ ਅ
 ਬ ਭੁਏ ॥ ਭਿਜਨ ਬਿਨ ਪਾਨ ਚਲ ਗਏ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਧਰੈ ਕਹੇ ਹਮ ਧੀ
 ਰੀ ॥ ਜੈ ਗਤ ਸਭ ਕੇ ਭਈ ਸਗੀਰੀ ॥ ੨੩੧ ॥ ਅਮਿਖ ਰਕਤ ਦੇਹ ਤੇਗ

ਪੋ॥ ਅਸਤ ਸੁਸਦੇਹ ਬਿਨ ਭਯੋ॥ ਇਹ ਭੀ ਜਾਤ ਸੁਸਾਂਝ ਸਬਾਹੀ॥ ਭੇ
 ਜਨ ਬਿਨ ਕਿਮ ਧੀਰ ਧਰਾਹੀ॥ ੨੩੨॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਾਨ ਸਬੈ ਹਰਗ
 ਹਾ॥ ਤੁਜੈ ਅਨੰਦਪੁਰਯੈ ਸਭ ਕਹਾ॥ ਅਨਤ ਠਉਰ ਕਹ ਕਰਉ ਪਾ
 ਨਾ॥ ਜਾਤੇ ਸਬ ਕੇ ਬਚੈ ਪਰਾਨਾ॥ ੨੩੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੇ
 ਬੈਨ ਪਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ॥ ਧਰੇ ਚਿਤ ਧੀਰੀ॥ ਭੁਲੇ ਨ ਸਰੀਰੀ॥
 ੨੩੪॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਕਿਤੇ ਜੁ ਕਾਲ ਔਰ ਹੀ॥ ਬਿਤਾਉ ਯਾਹਿ ਠੈ
 ਰਹੀ॥ ਮਨ ਮਨਾਇ ਭੋਜਨੀ॥ ਭੁਗੋ ਕਰੰਤ ਚੋਜਨੀ॥ ੨੩੫॥ ਉਨੀਸ ਬੀ
 ਸ ਜੇ ਦਿਨੀ॥ ਸਤਾਰ ਠਾਰ ਕੀ ਗੰਨੀ॥ ਵਸੀ ਜੁ ਪਾਂਚ ਚੰਦਵੀ॥ ਸੁਤੇ ਰਗਿ ਅ
 ਰਸਾਇਵੀ॥ ੨੩੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਵਸਨਵ ਅਠ ਦਿਨ ਸਤ ਜਾਨਹ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਹਾ ਬਿਤਾਇ ਇਥਾਨਹ॥ ਫਿਰ ਮਨ ਇਛਤ ਭੋਜਨ ਪਾਯੇ
 ਪਾਂਚ ਦਿਨ ਜੇ ਔਰ ਬਿਤਾਯੇ॥ ੨੩੭॥ ਜੇ ਧਰਹੇ ਅਪਨੇ ਉਰ ਮਾਹੀ
 ॥ ਸਹੀ ਸਤਿ ਪੈਰੋ ਤੁਮਤਾਹੀ॥ ਅਬ ਛਾਡੇ ਤੇ ਅਨੰਦਪੁਰਾ॥ ਸੁਰਬੀਰ
 ਲਾਗੇ ਗੇਬਰਾ॥ ੨੩੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਬ ਛਾਡੇ ਤੇ ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ
 ਹੋਗ ਬੀਰ ਸੰਗਾ॥ ਬਡੇ ਸਿੰਘ ਜੇਧਾ ਬਲੀ ਤੇ ਜੁਝੈ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਮਾ॥
 ੨੩੯॥ ਸਭ ਸਿੰਘ ਨ ਮਿਲਯੈ ਕਹਯੇ ਬੁਰਾ ਹੋਤ ਨ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਛਾਡੁ ਚ
 ਲੇ ਗੜ੍ਹ ਅਨਦਕੇ ਭਲੀ ਬਾਤ ਪੈਸੇਇ॥ ੨੪੦॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੀਮੁ
 ਖਕਹਾ ਸੁਨੇ ਚਿਤ ਲਾਈ॥ ਬੁਰੇ ਹੋਤ ਤੁਮਰੇ ਸਿਰ ਭਾਈ॥ ਤੁਮ ਯਹਿ ਬਾਤ
 ਭੇਟ ਨਹਿ ਜਾਨੇ॥ ਬਾਰ ਕਹੈ ਬਚ ਐਸ ਬਖਸੇ॥ ੨੪੧॥ ਤੁਮ ਯਹਿ ਸਮਾ
 ਠੇਰ ਨਹੀ ਪੈਹੋ॥ ਯਹ ਐਸ ਰਕ ਪੁਨ ਪਛੁਤੈ ਹੋ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਜਤ ਪਰ
 ਨ ਅਕਾਸਾ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਯਹ ਕਥ ਕਰਗ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੨੪੨॥ ਯੈ ਕਹ ਸ
 ਭ ਸੇਹ ਦਲਿ ਖਾਈ॥ ਸਿੰਘੀ ਗੁਰੂ ਬਿਦਾਵ ਕਰਾਈ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੈ ਸਬ

ਨੈ ਲਿਖ ਦਯੋ ਕਾਹੂ ਧੀਰ ਨ ਮਨ ਮੈ ਕਯੋ ॥ ੨੪੩ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਮੁਕਤ ਨ
 ਨਹੀ ਲਿਖਾ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਸਭੁ ਲਿਖ ਸਿਖਾ ॥ ਸੇ ਮਨ ਮੈ ਆਵਤੁ ਇਹੁ
 ਇਹੋ ਜੋ ਨਹੀ ਲਿਖਤੇ ਸਰਬ ਬਨਾਇ ॥ ੨੪੪ ॥ ਮੁਕਤ ਸਰੇਵਰ ਪਹਿ
 ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਲੇਵਤੁ ਲਾਇ ਕੋ ਕਿ ਮਸੀਸਾ ॥ ਸੀਸ ਲਾਇ ਗੁਰ ਦੇਵ
 ਰਿਸਾਈ ॥ ਕਾਗਦ ਪਾਰਯੈ ਪ੍ਰਗਟ ਬਨਾਈ ॥ ੨੪੫ ॥ ਤਾਂ ਤੇਯੋ ਜਨੀਐ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਲਿਖ ਦਯੋ ਸੰਸਕਰਨ ਹਿ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਾਂਗ ਸੁ
 ਭਾਰੀ ॥ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਨਹੀ ਜਾਤੁ ਸਹਾਰੀ ॥ ੨੪੬ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸਾਂਗ ਲਖੈ ਨਰ
 ਸੇਈ ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ਕੋਈ ॥ ਯੋ ਸਭੁ ਮਿਲ ਕਰੀ ਤੁਆਰੀ ॥
 ਉਚ ਨੀਚ ਜਾਤ ਹਨ ਬਨਾਰੀ ॥ ੨੪੭ ॥ ਨਗਰ ਭੁਯੋ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਤਿਆਰ
 ॥ ਬਾਂਧੇ ਬੇੜ ਲੀਏ ਸਿਰ ਭਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਨ ਸਮਨ ਕੂਚ ਕਾ ਕੀਨਾ ॥ ਅਪਨਾ
 ਬੇੜ ਆਪ ਸਿਰ ਲੀਨਾ ॥ ੨੪੮ ॥ ਸੰਗਤੁ ਰਾਜਨ ਅਰ ਬਦਸਾਹਾ ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਲਿਖੈ ਲਖੈ ਨਿਜ ਪਾਹਾ ॥ ਭਾਰਿਐ ਅਪਨੀ ਜੇਬ ਮਸਾਰਾ ॥ ਅੰ
 ਛੁਲ ਪੁਰਖ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨੪੯ ॥ ਬਹੁਰ ਸਮਨ ਕੂਚ ਕਾ ਕੀਨਾ
 ॥ ਸਿੰਘਨ ਬਾਂਟ ਖਜਾਨ ਦੀਨਾ ॥ ਪਾਂਚ ਸਭੁ ਨ ਹਥਿ ਆਰ ਬੰਧਾਏ ॥
 ਬਨ ਬਨ ਸਿੰਘ ਸਰਸ ਸਭੁ ਆਏ ॥ ੨੫੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਿਥੁ ਮੇਖ
 ਕਨਾਤ ਜੇ ਅਸਨ ਬਸਨ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਏ ਅਇਸ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂਦੀਨੀ
 ਅਗਨ ਲਟਾਇ ॥ ੨੫੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਨਗਦ ਖਜਾਨਾ ਬਾਸਨ ਜੇ
 ਤੇ ॥ ਸਤੁ ਦ੍ਰਵ ਬੀਚ ਰਗਏ ਤੇਤੇ ॥ ਭੁਮ ਗਡਨ ਕੀ ਸੋ ਜਜੁ ਹੋਈ ॥ ਦਈ
 ਧਰਨ ਮੈ ਗਾਡ ਸੁਸੇਈ ॥ ੨੫੨ ॥ ਅਗਨ ਨਦੀ ਜੇ ਧਰਨ ਗਡਾਈ
 ॥ ਨਿਜ ਦਫਤਰ ਤਿਹ ਨਾਮ ਲਿਖਾਈ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭਾਖੈ ਇਹੁ ਭਾਂਤ
 ॥ ਕਰੈ ਪਾਨ ਨਹੇਇ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ॥ ੨੫੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਰੂਪ ਅਨੁਪਸਿ

ਰੇਮਦਿਸਾਹਿਬਜਾਉਪਮਾਦਸਹੂਦਿਸਛਾਈਆਇਅਜੀਤਅਭੀਤ
 ਰਣਚਲਕੋਨਸਕੈਤਿਹੋਕੇਸੁਚਲਾਈਗਾਇਮਲੇਛੁਸੁਹਾਰਪਰੇ
 ਮਖਘਾਸਲਯੋਮਨਮੈਪਛੁਤਾਈਦਛਨਕੋਤਬਪਆਨਕਰਮੋਗੁਰ
 ਚੈਕਛੁਮੋਜਇਹੋਮਨਆਈ॥੨੫੪॥ ਏਹਰਾ ॥ ਗਜੇਗਾਦਿਲੀ
 ਸਜੁਤਉਦੇਅਸਤਲੈਸਾਰਾਦੁਣਲੈਣਕੇਪਰਹੋਦਈਨਤਬ
 ਕਰਤਾਰਾ॥੨੫੫॥ ਚੈਪਈ ॥ ਅਬਨਿਜਕੇਮਨਮੈਜਬਆਈ
 ॥ ਦਛਨਕੋਤਬਸੁਰਤਉਠਾਈਦੁਖਕੇਮੂਲਪਦਾਰਥਜਾਨੀ॥ ਹੋਸੁ
 ਅਨਿਤਨਨਿਤਪਛਾਨੀ॥੨੫੬॥ ਸੁਰਧਨਧਾਮਸੁਖੇਲਉਝਾਰਾ
 ਦੇਸਦੇਸਕਰਹੈਦੀਦਾਰਾਕੁਈਸਿੱਖਸੰਗਤਿਕੇਜਾਈਕਰਹੈਪੂਰ
 ਨਕਾਜਬਨਾਈ॥੨੫੭॥ ਏਹਰਾ ॥ ਸੰਗਤਿਸਾਹਿਰਾਜਾਨਪੈਧ
 ਰਮੁਬਿਦਾਦੁਲਿਖਾਇਕੀਨਪਆਨਨਿਧਾਨਜੁਅਨੰਦਪੁਰਕੀਜਾ
 ਇ॥੨੫੮॥ ਬਹੁਤਬੁਲਾਏਤੁਰਕਕੇਬਾਰੀਬਾਰਬਿਚਾਰਾਕੀਓਪ
 ਆਨਨਿਧਾਨਜੁਦਿਲੀਓਰਸਿਧਾਰਾ॥੨੫੯॥ ਇਤਸੀਗੁਰ
 ਬਿਲਾਸਜੁਧਅਨੰਦਗੜਕਪਿਛਲਾਅਰਧਰਮਕੋਲ
 ਗਜੇਤੁਰਕਨਸੈਬਰਨਨੇਨਾਮਬੀਸਮੇਧਾਇਸਮਾਪਤ
 ਸੁਰਮਸਤੁ॥੨੬੦॥ ਅਟੁਜੁ ਮਧੁਭਾਰਛੰਦ ॥ ਦਰੁਣਨਿਧਾ
 ਨਾਸਾਹਿਬਸੁਜਾਨਾਕੀਨੇਪਯਾਨਾਪੁਰਅਨੰਦਥਾਨਾ॥੧॥ ਚੈਪ
 ਈ ॥ ਆਇਪ੍ਰਭੂਚਲਕਰਦਰਬਾਰਾਅਭਬੰਦਨਕੀਓਬਿਬਿ
 ਧਪ੍ਰਕਾਰਾਅਮਲਕਮਲਮੁਖਬਚਨਬਖਸੇਕੋਉਸਾਧਬਸੇ
 ਇਹਥਾਨੇ॥੨॥ ਝਾਰੁਦੀਪਕਖਿਜਮਤਅਉਗਾਨਿਸਦਿਨਕਰੈ
 ਜੋਉਇਹਠੰਗਾਤੀਨਬੇਰਸੀਮੁਖਜਬਤਾਨੀਭਲੀਨਕਾਹੁਬੁਰੀ

ਬਖਾਨੀ॥੩॥ਸਮਾਨਿਰਖਕਰਸਾਂਗਸੁਭਾਰੀਅਰਰੁਕਿਸੁਨਆ
 ਛੁਓਚਾਰੀ॥੩ਬਗੁਰਬਖਸੁਹੁਤੇਜੁਓਦਾਸੀ॥ਜੇਵਾਅਧਿਕੁਭਾਉ
 ਮਤਿਰਾਸੀ॥੪॥ਤੁਕੇਕਹਾਵਾਇਆਨਿਧਦੇਵਾ॥ਤੁਮਇਤਬਸੇਕ
 ਰੇ ਨਿਤਸੇਵਾ॥ਯੈਸੁਨਬੋਲਿਯੋਤਿਹਗੁਰਦੇਵਾ॥ਮਹਾਦੇਵਨਾਮ
 ਸੁਅਭੇਦਾ॥੫॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਦੇਵਾ॥ਕਹੇਮੈਸੁ
 ਭੇਵਾ॥ਇਹੈਤੋਰਦਾਸਾ॥ਰਹੈਕੌਨਆਸਾ॥੬॥ਇਸੈਅੰਨਪਾਨੀ॥ਦਿ
 ਵੈਕੌਨਆਨੀ॥ਬਿਨਤੋਰਨਾਥਾ॥ਗਹੈਕੌਨਹਾਥਾ॥੭॥ਇਹੈਨੀਚਲੇ
 ਗਾ॥ਪਹਾਰੀਅਯੋਗਾ॥ਕਰੈਗੇਸੁਰਾਗਾ॥ਇਸੈਸੰਗਦਖਾਰਾ॥੮॥
 ਸਬੈਆਪਜਾਨੇ॥ਤੁਏਤੇਨਛਾਨੇ॥ਅਗੈਜੋਸੁਆਗਾ॥ਕਰੇਪ੍ਰੇਮ
 ਪਾਗਾ॥੯॥ਸੁਨੀਤਾਸਬਾਨੀ॥ਧੁਨੀਕੈਬਖਾਨੀ॥ਲਈਅੰਨਗਾਡੀ
 ॥ਤੁਏਦੁਰਠਾਈ॥੧੦॥ਅਏਅੰਗਸੰਗਾ॥ਲਖੇਗੇਨਿਸੰਗਾ॥ਜਹਾਂਤੇ
 ਸੁਜਾਨੇ॥ਤਹੀਮੋਹਮਾਨੇ॥੧੧॥ ਚੌਪਈ ॥ਸੇਦਰਸਮੈਸਦਾਦਰਬਾਰ
 ॥ਤੇਕਹਵੈ॥ਇਤਦੀਦਾਗਾ॥ਯੈਕਹਿਤਾਕੇਧੀਰਧਰਾਈ॥ਬਿਬਿਧਕਥਾ
 ਕਰਕੈਸਮਝਾਈ॥੧੨॥ਸੇਊਤਦਨੈਠਉਰਬਿਠਾਯੋ॥ਆਪਦਖਾਨਿ
 ਧਪਖਾਨਕਰਾਯੋ॥ਬਾਰਹਘਰੀਰਾਤਜਬਗਈ॥ਤਬਅਸਦਾਰੀ
 ਨਜਰਸੁਅਈ॥੧੩॥ਸੀਮਤਸਤਰਹਸਹਸਸੁਮੰਧਿ॥ਮਾਘਇ
 ਕਾਹਰੁਭਯੋਸੁਜੁਧਾ॥ਤਬਕਰਨਾਨਿਧਕੀਯੋ॥ਪਖਾਨਾ॥ਸੁਖਾਸਿੰਘ
 ਸਨਿਓਇਮਕਾਨਾ॥੧੪॥ ਸੁਯਾ ॥ਦਛਨਪਖਾਨਨਿਧਾਨਕਰਕੇ
 ਸਿਮਤੋਨਕਥਾਬਰਨੇਸੁਖਸਾਰੀ॥ਜਿਓਪੁਰਕੀਰਤਰੇਪਰਕੋਰਨ
 ਜੁਧਕਿਧੈਚਮਕੈਰਨਿਹਾਰੀ॥ਸੀਨਿਦਕੋਜਿਮਗੋਗੁਰਨਿਦਨਜਾਇ
 ਮਲੇਛਕੀਮੇਖਉਖਾਰੀ॥ਏਸਕਥਾਬਰਨੇਮਧਿਅੰਕਹਸੀਤਸੁਨੇਨਿ

ਜਲਾਇਪਿਆਗੀ॥੧੫॥ ਭੇਦਕਜਾਮਜੁਰਾਤਗਈ ਤਬਤੋਕਰਨਾਨਿ
 ਧਕੁਚਕਰਾਯੋ॥ਆਦਿਵਹੀਰਸੁਤੇਰਦਯੋਪੁਨਕੈਅਰੁਅੰਧੁਸੁਆਪ
 ਸਿਧਾਯੋ॥ਦੂਤਨਭੇਦਸੁਪਛੇਸੁਨਿਯੋਸਬਲੈਪੁਜਨੀਤਿਨਗੋਲ
 ਕਰਾਯੋ॥ਲਛਕਈਅਰੁਗਾਇਮਲੇਛਸੁਆਨਿਚਹੁਦਿਸਓਜਜ
 ਨਾਯੋ॥੧੬॥ ਭੁਜੀਗਪੁਸਾਤਛੰਦ ॥ਚੜ੍ਹੇਜੇਮਿਦਨੀਸਭੈਜਨ
 ਪਾਈ॥ਚਹੁਓਰਦੇਖੀਮਿਲੈਐਸਆਈ॥ਜਿਮੰਮੇਘਟੀਰੁਸੁਅ
 ਨੀਯੋਸੁਦੁਕੀ॥ਕਰੇਮਾਰਮਾਰੀਨਹੀਅੰਨਕੁਕੀ॥੧੭॥ ਚੌਪਈ
 ॥ਕੀਰਤਪੁਰਲਾਪਤਸੁਅਗਾਗੀ॥ਮਿਲੈਦੂਤਲਰਤੇਧਨਧਾਰੀ
 ॥ਲਰਤਲਰਤਨਿਰਮੋਹਸੁਆਨੋ॥ਪੁਜੇਆਨਸਭਰੇਰਅਮਾਨੋ॥
 ੧੮॥ਸਿਮਾਹੀਟਿਬੀਆਨਸੁਥਾਨਾ॥ਭਏਠਾਂਦਪੁਭਜੁਸੁਨਿਧਾਨਾ॥
 ਰਾਜੇਦੇਖੀਤੁਰਕਪਠਾਨਾ॥ਆਏਨਿਰਖਬਰੇਧਨਤਾਨਾ॥੧੯॥
 ਸੇਰਠਾ ॥ਖਰੇਭਏਤਿਹਥਾਨਸਿਮਾਹੀਟਿਬੀਆਨਿਕੋ॥ਨਿਕਟ
 ਪਹੁਚੇਆਨਰਾਜੇਐਰਮਲੇਛਸਬਾ॥੨੦॥ਖੁਸੀਕਰੀਕਰਤਾਰਉ
 ਏਸਿੰਘਲਲਕਾਰਕੈ॥ਦੂਤਨਕਰੇਸੰਘਾਰਸਫਲਜਨਮਕਰ
 ਲੀਜੀਐ॥੨੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਪਾਰਕਕਰਪਾਰਿਓਪੁਭੁਨਿਜਤਨਸੇ
 ਟਕਜਾਨਾ॥ਉਦੈਮਿਗਾਧਪਸੁਮਤਿਬਰਸੁਰਬੀਰਬਲਦਾਨਾ॥੨੨
 ॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ ॥ਦੂਤਨਕੇਦਲਆਨਮਿਲੇਜਬਠਾਂਦਕਰਕੇਤਿਹਜਾ
 ਬਲਧਾਨੀ॥ਆਪਪਆਨਸੁਆਗੇਕਰਕੇਯਹਜੁਸੁਤਹੈਅਤਿਹੀਧ
 ਨੁਤਾਨੀ॥ਬਾਂਭਰਖਐਇਮਦੂਤਨਕੇਦਲਜਿਓਜਰਤਾਬਰਸੇਤਬੰ
 ਧਾਨੀ॥ਪੱਬਨਦੀਜਨਕੁਲਭਏਬਰਨੀਰਕਿਧੈਦਲਦੂਤਪਛਾਨੀ
 ॥੨੩॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦ ॥ਉਦੈਜੁਸਿੰਘਸਾਬਕੈ॥ਧਰੈਸੁਬੀਰਹਾਬ

ਕੈ॥ ਅਏ ਅਗਨ ਹੇਰ ਕੈ॥ ਹਨੈ ਸਰਿ ਜੁਟੇਰ ਕੈ॥ ੨੪॥ ਸਭੈ ਮਲੇ ਛੁਕੇ
 ਹੀਯਾ॥ ਪਰਿਤ ਭੁਮ ਓਹੀ ਆ॥ ਇਕੈ ਪਛਾਰ ਭਾਜ ਹੈ॥ ਕਿਤੇ ਅਗਾਰ
 ਗਾਜ ਹੈ॥ ੨੫॥ ਕਿਤੇ ਤੁਛਿ ਗਬਾਨ ਲੈ॥ ਹਨੈ ਅਨੇਕ ਜੂਨ ਲੈ॥ ਨਿ
 ਖੰਗ ਚਾਪ ਬਾਨ ਸੋ॥ ਸੁਭਿਤ ਭੁਮ ਬਾਨ ਸੋ॥ ੨੬॥ ਬਰੇ ਜੁ ਜੁਧ ਧਾ
 ਰਿਯੋ॥ ਰਸੀ ਜੁ ਰੁਦ੍ਰ ਪਾਰਿਯੋ॥ ਬਟਿ ਜਬੀਰ ਜੋਗਨੀ॥ ਹਸੀਤ ਮਾਸ
 ਭੋਗਨੀ॥ ੨੭॥ ਸੁਭੁਤ ਅੰਪਰੇਤਨੀ॥ ਪਿਟਿਤ ਸ੍ਰੇਨ ਚੇਤਨੀ॥ ਗਣਿ
 ਗਿਰੀ ਸੁਜੁਲਕਾ॥ ਸੁਰਿ ਫਿਰਿਤ ਬਾਲਕਾ॥ ੨੮॥ ਜੁਝੈ ਜੁਸਿੰਘ
 ਸਾਬਕੋ॥ ਉਦੈ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਨਾਬਕੋ॥ ਲਯੋ ਧਨੀ ਸੁਬਾਨ ਹੈ॥ ਹਨੈ ਗਿਰੀਸੁ
 ਖਾਨ ਹੈ॥ ੨੯॥ ਪਤੀ ਗਜੀ ਕਿਕਨ ਜੋ॥ ਗਿਰਿਤ ਭੁਮ ਬਾਨ ਸੋ॥ ਜਿਤੇ
 ਜਤੀਰ ਮਾਰਿ ਹੈ॥ ਅਛੁਤ ਹੇਤ ਪਾਰ ਹੈ॥ ੩੦॥ ਰਸਾਵਲ ਛੁਕ ॥
 ਕਰਿਯੋ ਜੁਧ ਭਾਰੀ॥ ਮਹੀ ਅਸ ਧਾਰੀ॥ ਮਲੇ ਛੁ ਮੁਲਾਨੈ॥ ਅਰਿਗਟ
 ਰਾਨੈ॥ ੩੧॥ ਹਨੈ ਤੋਨ ਖਾਨੈ॥ ਦਏਨਾ ਸੁਜਾਨੈ॥ ਲਏ ਘੋਰ ਅੰਸੋ॥ ਮ੍ਰਿ
 ਗੀ ਸਿੰਘ ਜੈ ਸੋ॥ ੩੨॥ ਸਟਾਜ ਮਤਾਹੀ॥ ਲਾਰਿਯੋ ਬੀਰ ਆਹੀ॥ ਹੁ
 ਤੇ ਸਿੰਘ ਸੰਗੀ॥ ਸੁਜੁਝੈ ਭੁਜੀ ਗੀ॥ ੩੩॥ ਤੇਟ ਕਛੁਦ ॥ ਤਬਖ
 ਕੁਗ ਗਹਿਓ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜੁ ਬਲੀ॥ ਬਲ ਦੂਤ ਨਕੀ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਦਲੀ
 ॥ ਜਿਹ ਓਰ ਬਲੀ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਹੈ॥ ਦਲ ਸੰਤਨ ਪੜ ਉਡਾਵਤ ਹੈ॥ ੩੪॥
 ॥ ਜਿਮ ਕੇਹਰ ਮੰਤਿ ਕਿਧੈ ਬਨ ਮੈ॥ ਤਿਮ ਜੂਝਤ ਹੈ ਅਰਕੇ ਗਨ ਮੈ॥ ਜਿ
 ਹ ਭਾਂਤਿ ਮਨੇ ਗਜ ਰਾਜ ਫਬੈ॥ ਮਿਰਗਾਵਲ ਹੇਰ ਜਿਸੈ ਜੁਦ ਬੈ॥ ੩੫॥
 ॥ ਗਨ ਤਾਰਨ ਮੈ ਜਿਮ ਚੰਦ ਦੁਤੈ॥ ਜਨ ਦੇਖਤ ਹੈ ਇਹ ਸੂਰ ਉਤੈ॥ ਬ
 ਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸੁਜੁਧ ਘਮੰਡ ਕਰੈ॥ ਇਕ ਆਨਨ ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਤ ਰਕੈ॥
 ੩੬॥ ਪਰਕਾਇ ਸੋਯੈ ਰਣ ਕੇ ਕਰਕੈ॥ ਸੁਰਲ ਕਗਮੇ ਰਣ ਮੈ ਮਰਕੈ

॥ ਜਬ ਘੋਰ ਲਇ ਚਿਹਰੇ ਬਲੀ ॥ ਤੁਹ ਨੇਕ ਬੰਦੂਕ ਤਿਸੈ ਜੁ ਚਲੀ ॥
 ੩੮ ॥ ਜਬ ਲਾਗ ਗਈ ਮੰਧਿ ਭਾਲ ਭਟੀ ॥ ਇਸ ਜੁਝ ਗਏ ਅੰਗ ਅੰਗ
 ਕਟੀ ॥ ਪੁਰ ਦੇਵਨ ਕੇ ਸੁਜੈ ਕਾਰ ਭਯੋ ॥ ਭੁਅ ਮੰਡਲੈ ਮੇਜ ਸੁਪੁਰ ਰਹਿਓ
 ॥ ੩੯ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕਾ ਜਸੁ ਪ੍ਰਾਨ ਦਇਓ ॥ ਨਿਜ ਚਿਹਰੇ ਅਟਾ ਸ ਨਿਵ
 ਸ ਲਇਓ ॥ ਸੁਨ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਕੀ ਪੈ ਸੁਕ ਥਾ ॥ ਅਬ ਭਾਖਤ ਹੋਵਹ
 ਛੋਰ ਜਥਾ ॥ ੪੦ ॥ ਜਿਸ ਮਾਨ ਬਸੇ ਚਮਕੌਰ ਮਧੀ ॥ ਗਠ ਚਿਤ ਬਚਿ
 ਤੁਕਰਿਓ ਸੁਸਿਧੀ ॥ ਜਿਸ ਮਾਰਗ ਮੈ ਲਰਤੇ ਸੁਗਏ ॥ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਅ
 ਬੇਟਹ ਗਾਥ ਅਏ ॥ ੪੧ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਇਕੈ ਕੁਚ ਧਾਰੀ ॥
 ਚਲੈ ਨਾਥ ਭਾਰੀ ॥ ਜਹਾ ਇਛੋ ਹੋਈ ॥ ਖਿਡੈ ਪੂਰਸੇਈ ॥ ੪੨ ॥ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਮਾਜਰ ਬੂਰ ਸੁਨਾਇ ਕਗਾਮਾ ॥ ਠਾਢ ਭਏ ਤਿਤ ਪ੍ਰਭ ਗਾਟ
 ਧਾਮਾ ॥ ਪਾਨੀ ਪੀਓ ਤਹਾ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਤਨ ਕ ਭਨ ਕ ਪਾਇਓ ਕਛ ਭੇ
 ਟਾ ॥ ੪੩ ॥ ਦਿਲੀ ਤੇਵਹ ਲਖ ਜੇਸਿਨਾ ॥ ਤਾਕੇ ਲਖ ਮੇਰਿ ਦੇ ਭਟ ਸੁਨ
 ॥ ਫਿਰੇ ਆਪ ਮਾਰਗ ਸੇਤਾ ਗੀ ॥ ਗੜ ਚਮਕੌਰ ਚਿਹਰੇ ਗਲਾ ਗੀ ॥
 ੪੪ ॥ ਓਚੈ ਨਗਰ ਗੜ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਆਏ ਸਹਨ ਸਾਹ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥
 ॥ ਦੱਖਨ ਦਿਸਾ ਬਾਗ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਓਤੈ ਰੋਯੈ ਚਮਕੌਰ ਸੁਆਈ ॥ ੪੫
 ॥ ਬੋਰੇ ਹੀ ਚੜ੍ਹਿਓ ਬੇਦਿਨਾ ॥ ਆਏ ਜਗਤ ਪੂਜ ਜਿਹ ਛਿਨਾ ॥ ਨਿਜ ਘੋ
 ਰ ਠਾਂਢੇ ਪ੍ਰਭ ਤੀਰਾ ॥ ਫਰਕ ਫਰਕ ਬੈਠੇ ਅਨ ਬੀਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਓਚਮ
 ਜਾਜ ਅਡੇਲ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਫਰਕ ਸਾਥ ਸੋਭਤ ਭਟ ਭਾਰੀ ॥ ਕਰ ਮੈ ਖੱਪ
 ਰ ਸਬ ਜਕਮਾਨਾ ॥ ਤਰੇ ਦਿਸਟ ਕੀਨੇ ਪਰਬਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਪੁਰਮੀ ਮੈ ਦੀਨੇ
 ਸਰਫਰਾ ॥ ਓਪਰ ਫੋਕ ਸੀਸ ਸਿਰ ਧਰਾ ॥ ਯੈ ਬੈਠੇ ਸਾਹਿਬ ਅਟਤਾਰੀ
 ॥ ਨਿਜ ਕੀ ਕਛੁ ਮਿਜਾਜ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਤਬ ਲਗ ਪਾਂਚ ਬੀਰ ਅਟ

ਤਾਰੀ। ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਉਰ ਕਰ ਜੁ ਖਿਲਾਰੀ। ਲੇਹੁ ਸੇ ਚੁਰ ਟੁਟੇ ਘਾਇਨ
 ੫੦। ਆਨ ਹਜਰ ਕਹੀ ਇਨ ਦਾਇਨ। ੪੯। ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੁ ਝੇਤਿ ਹਥੈ
 ੫੧। ਅੰਗ ਬੀਰ ਜੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਨੈ। ਜਗ ਠਾਢੁ ਹਮ ਕੋ ਨਿਜ ਕੀਨਾ। ਇਨ
 ੫੨। ਸਚ ਢਾਢੇ ਤਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ੫੦। ਲਰਤ ਕਰਤ ਉਨ ਸੇ ਹਥ ਆਏ।
 ੫੩। ਜਗ ਬੇਜ ਨਿਜ ਕੇ ਹਮ ਪਾਏ। ਇਹ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪਤੇ ਨਿਹਾਰੇ। ਲਗੇ
 ੫੪। ਘਾਟ ਮੱਧਿ ਅੰਗ ਬਿਚਾਰੇ। ੫੧। ਇਤ ਤੇ ਅਨਗਨਤੀ ਰਿਪ ਆਏ।
 ੫੫। ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਪੋਰਾ ਜਿਹ ਪਾਏ। ਉਤ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਏ। ਦਿ
 ੫੬। ਲੀਤੇ ਦਹ ਲੱਖ ਯੋ ਆਏ। ੫੨। ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਕਛੁ ਫਾਰਨ ਪਾਰਾ। ਅ
 ੫੭। ਦਿਅੰਤ ਨਹੀ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰਾ। ਨੀਲ ਘਟ ਉਮਤੇ ਜਨ ਆਈ। ਕ੍ਰਿਪਾ
 ੫੮। ਸਿੰਧ ਕਰ ਬੇਗ ਉਪਾਈ। ੫੩। ਇਤ ਉਤ ਕੇ ਆਏ ਖਲ ਦਲਾ। ਜੇ
 ੫੯। ਅੰਸਰ ਆਟੁ ਇਹ ਭਲਾ। ਸੋ ਕਰ ਲੈ ਕਰਨ ਨਿਧ ਧਾਇ। ਜੇ ਕੀ
 ੬੦। ਨੇ ਨਿਜ ਜਾਇ ਉਪਾਇ। ੫੪। ਨਿਗਜ ਛੰਦ ॥ ਦਗ ਮਲੇ ਛੁਮਾ
 ੬੧। ਨੀ ਮੈ। ਕਸੀ ਮਝੁ ਠਜਾਨੀ ਮੈ। ਨਰੀਤ ਸਾਰ ਲਾਈ ਮੈ। ਮਲੇ ਛੁਪੇ ਚਪ
 ੬੨। ਈ ਮੈ। ੫੫। ਤੂੰ ਮੈ ਇਸ ਬੁਲਾਇਓ। ਅਗੇ ਦਲੀ ਚਢਾਇਓ। ਕਹੀ
 ੬੩। ਜਪੈਂਡ ਪਾਈ ਮੈ। ਸਿਰਾਬ ਈਤ ਲਿ ਆਈ ਮੈ। ੫੬। ਅਸੀ ਮਲੇ ਛੁਗ
 ੬੪। ਇਓ। ਸੁਨੇ ਮਕੋ ਲਹਾਇਓ। ਅਬੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਤਾਰੀ ਮੈ। ਅਸੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਚਿਤ
 ੬੫। ਰੀ ਮੈ। ੫੭। ਸਦੀਵ ਆਪ ਸਾਬਰੈ। ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਿਧ ਗਾਥਰੈ। ਬਿਨ ਜੁ
 ੬੬। ਤਾਸ ਨਾਮ ਜੁ। ਨ ਆਨ ਜਾਨ ਧਾਮ ਜੁ। ੫੮। ਰਸਾਟ ਲਛੰਦਾ। ॥
 ੬੭। ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਸਾਰੇ। ਸਿਖੀਯੋ ਉਚਾਰੇ। ਲਗੇ ਘਾਟ ਦੇਹੀ। ਲਖਾਏ ਜੁ ਤੇਹੀ
 ੬੮। ੫੯। ਤਬੈ ਚਿਤ ਜਾਨੀ। ਕਿਸੁਨ ਬਖਾਨੀ। ਤਿਨੈ ਜੋ ਉਚਾਰੇ। ਨਿਜੀ ਕਾ
 ੭੦। ਨ ਧਾਰੇ। ੬੦। ਪੁਨੀ ਆਪ ਗਾਈ। ਸੁਬੀਰ ਸੁਨਾਈ। ਪੁਰੀ ਮੱਧਿ ਜਾਵੇ

॥ ਜਿਮੀਦਾਰ ਲਿਆਵੇ ॥ ੬੧ ॥ ਗਏ ਸਿੰਘ ਧਾਈ ॥ ਪੁਰੀਈ ਸਪਾਈ ॥
 ਕਰੀਯੋ ਜਰੂਰੀ ॥ ਚਲੇ ਜੁ ਹਜੂਰੀ ॥ ੬੨ ॥ ਪੁਰੀਤ ਕੀਨਾ ॥ ਤੁਝੈ ਬੋਲ ਲੀ
 ਨਾ ॥ ਚਲੇ ਤੁਹਾਗ ਦੇਗੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨੇਗੀ ॥ ੬੩ ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਗਾਈ ॥ ਨ
 ਹੀ ਭੇਟ ਭਾਈ ॥ ਸੁਖਾਲੀ ਜੁ ਹਾਥਾ ॥ ਮਿਲੇ ਮੈਨ ਨਾਥਾ ॥ ੬੪ ॥ ਸੁਨੈ ਸਿੰਘ
 ਧਾਈ ॥ ਸੁਭੈ ਆ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੀਨਾ ॥ ਰੁਪ ਯੈ ਸੁਦੀਨਾ ॥ ੬੫ ॥
 ਸੁਪਰੀ ਰੁਪੈ ਯਾ ॥ ਕਰੇ ਆਪ ਦੇ ਯਾ ॥ ਨਹੀ ਪੇਚ ਪਾਯੋ ॥ ਚਲੇ ਜਾਟ
 ਆਯੋ ॥ ੬੬ ॥ ਧਰੀ ਭੇਟ ਆਗੇ ॥ ਟਿਕਾ ਸੀਸ ਲਾਗੇ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਪੁ
 ਛੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸੁਛੀ ॥ ੬੭ ॥ ਪੁਨੀ ਆਪ ਗਾਯੋ ॥ ਕਿਲਾ ਮੇਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਵੇਖੈ ਬੈਨ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰੇ ਪੁਰੀਨੇ ॥ ੬੮ ॥ ਕਹੀ ਜਾਟ ਬਾਨੀ ॥ ਪਛੈ ਫੌਜ
 ਜਾਨੀ ॥ ਕਿਲਾ ਤੈਨ ਨਾਥਾ ॥ ਹਟੇ ਲੀ ਅਕਾਥਾ ॥ ੬੯ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੰਗ ਪੁ
 ਰੀ ॥ ਸੁਖਾਲੀ ਨ ਭੁਗੀ ॥ ਹੁਤੀ ਜੰਗ ਜੇਗਾ ॥ ਤੁਝੈ ਕੌਨ ਜੇਗਾ ॥ ੭੦ ॥ ਪੁ
 ਰੀਤ ਜਾਨੀ ॥ ਇਸੈ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਚਢੇ ਆਪ ਘੋਰਾ ॥ ਕਰੇ ਜਾਟ ਧੋਰਾ
 ॥ ੭੧ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਛੰਦ ॥ ਧਰ ਆਗੇ ਨਗਰੇ ਸਕਉ ਆਏ ਕਿ
 ਲਾ ਸੁਮੰਧਿ ॥ ਪੇਚ ਅਨਿਕ ਜੜ ਕਰ ਰਹਿਓ ਕੋਨ ਪੁਜੈ ਪਲ ਅੰਗ ॥
 ਕੋਨ ਪੁਜੈ ਪਲ ਅੰਗ ਬਾਤ ਤਿਨ ਕਿਤ ਕ ਬਨਾਈ ॥ ਨਿਰਖ ਫੌਜ ਅਰੁ
 ਲਛ ਫੌਜ ਮਨ ਤਾ ਸਬਦਾਈ ॥ ਠੌਰ ਠੌਰ ਦੂਤਾਨ ਲਿਖਤ ਕਰ ਲਿਖੇ
 ਪਠਾਏ ॥ ਚਾਲ ਪਰਾਸਿਕ ਸੁਰ ਬੇਗ ਤੁਮ ਆਟਹੁ ਧਾਏ ॥ ੭੨ ॥ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਲਿਖੇ ਯੈ ਸੁਕੀਨੇ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹੀਨੇ ॥ ਚਲੇ ਬੇਗ
 ਆਯੋ ॥ ਨ ਸੰਕ ਜਨਾਯੋ ॥ ੭੩ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਗੜ ਕੇ ਮੰਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
 ਧ ਆਈ ॥ ਜਥਾ ਜੇਗ ਕੀਨੀ ॥ ਤਕਰਾਈ ॥ ਬਾਂਧਿ ਜਾਟ ਕਠਰੀ ਮਧਿ ਤਾ
 ਰਿਯੋ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਬੀਰਾਨ ਪਚਾਰਿਯੋ ॥ ੭੪ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਪਰੇ ਉਨ ਦਈ ਨਿ

ਕਾਰੀ। ਉਤ ਆਏ ਘਨਜਿਉ ਅਰੁ ਭਾਗੀ। ਕੀਟ ਬੂੰਦ ਆਹਨ ਅਨਮਾ
 ਨੇ। ਖਲ ਦਲ ਉਮਰੇ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨੇ। ੧੫। ਗਗਨ ਉਤਗ ਬਨ ਅ
 ਖਲ ਜੁਪਤਾ ਗਨ ਬੇ ਕਰ ਕੇ ਉਕਰ ਮੰਤਿ। ਇਹ ਗਨ ਉਨ ਕੇ ਪਾਰਨ ਪ
 ਰੈ। ਕਉਨ ਕਵਿੰਦ ਰਸਨ ਜੇ ਰਹੈ। ੧੬। ਖੁਜ ਮਰਦੁ ਦੁਰਕ ਦਲ
 ਪਾਲਾ। ਮੀਰੀ ਗੋਰੇ ਪੀਰ ਨਿਗਲਾ। ਖਾਨ ਪੁਲਾਦ ਅਮੀਰ ਭਨਿਜੈ। ਪੁ
 ਰਬ ਦਿਸ ਜਿਹ ਦੇਸ ਗਨਿਜੈ। ੧੭। ਜੇਰ ਦਸਤ ਸਰਦਾਰ ਮਲੇਛਾ। ਅ
 ਦਿ ਜੁਧ ਲਰ ਗਯੇ ਜੁਪੇਛਾ। ਨਾਹ ਰਖਾਂ ਇਕ ਬੀਰ ਪਛਾਨਹਾ। ਗੈਰ ਤਖ
 ਨ ਅਉਰ ਭੁਟ ਜਾਨਹਾ। ੧੮। ਮੀਸਾਂ ਖਾਂ ਭੂਰੇ ਖਾਂ ਜੇਧੇ ਜੇਤੁ ਰਕਨ ਕੇ
 ਘਰਮ ਹਿਸੇਧੇ। ਖਾਨ ਜਿਤੇ ਸਰਤਾਨ ਜੁਆਏ। ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕੇ ਸਕਤ
 ਅਲਾਏ। ੧੯। ਤਬ ਕਬਰੇ ਏ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਾ। ਜੇ ਬਰੇ ਇਹ
 ਆਉ ਮੰਝਾਗਾ ਜੇ ਮਲੇਛ ਕੇ ਘਰਮ ਹਿਸੇਨਾ। ਸਭ ਆਈ ਪੰਕਜ ਪ
 ਰਨੈਨਾ। ੨੦। ਧਰਨੀ ਗਗਨ ਏਕ ਹੈ ਗਯੇ। ਹਾਥ ਪਸਾਰ ਦਿਸਟ ਨਹ
 ਅਯੇ। ਉਡੀ ਪੂਰ ਛਾਈ ਅਸਮਾਨਾ। ਜਨ ਭੁਮ ਗਗਨ ਸੁਕੀਓ ਪਯਾ
 ਨਾ। ੨੧। ਕਾਰੇ ਪੀਰੇ ਭੂਰੇ ਤੁਰਕਾ। ਸਿਲਹੰਸੀ ਜੇਟ ਸੀਸ ਧਰ ਬੁਰਕ
 ਾਰੂ ਸੀ ਰੂਮੀ ਹਬਸ ਪਿਸੌਰੀ। ਕਬਲ ਗਜਨੀ ਜਿਹ ਗਿਹੌਰੀ।
 ੨੨। ਬਲਖ ਬਖਾਰ ਇਰਾਨੀ ਕਿਤੇ। ਹਰੇਟ ਕੀ ਧਾਰੀ ਭਖਰੀ ਹੁਤੇ।
 ਠੰਢਾ ਅੰਕ ਸਮੀਰੀ ਬੰਦਗਾ ਸਬ ਆਏ ਇਨ ਕੇ ਜੇ ਅੰਦਗਾ। ੨੩।
 ਬਾਈ ਧਾਰ ਰਾਟ ਅਰੁ ਗਨੇ। ਗੁਜਰ ਰੀਪੜ ਕੀਨ ਬਖਾਨੇ। ਘੋਰਾ ਪਰ
 ਯੇ ਸਭਨ ਕੇ ਆਈ। ਸਾਗਰ ਜੇਏ ਦਲ ਚਹੁੰਦਿਸ ਛਾਈ। ੨੪। ਮੱਧਿ
 ਜਹਾਜ ਮਨੈ ਰਮਕੋਰਾ। ਪ੍ਰਗਟ ਨੀਰ ਜੇਏ ਦਲ ਚਹੁੰਦਿਸ ਛਾਈ। ਮਹਿਰਾ
 ਜਤ ਗਿਰ ਬਰਜਾਨਾ। ਯਾਮੈ ਦਲ ਪਤ ਗਿਰਸ ਪਛਾਨਾ। ੨੫। ਟਾਮੈ ਬ

ਰਨਦਿਪੈ ਕਿਕਾਨਾ ਯਾਮੈ ਅਨਗਨ ਏ ਗਜਮਾਨਾ ਸਾਗਰਘੋਖਉਤੇ
 ਘਨਘੋਗਾ ਯਾਮੈ ਏਦਰੁ ਕਈ ਸੁਜੇਗਾ ॥੨੬॥ ਮਛਕਛ ਉਤ ਅਧਿਕ
 ਅਨੰਤਾ ਪੈਦਲ ਸੈਨ ਇਤੈ ਬਿਅੰਤਿ ॥੨੭॥ ਟਾਕੇ ਜਲ ਮੈ ਨਿਰਖ ਤਰੰਗਾ
 ਯਾਮੈ ਬਰਛੀ ਚਮਕ ਅਉਗਾ ॥੨੮॥ ਨਿਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਚਦਿ ਉਚ ਅਟਾਰੀ
 ॥੨੯॥ ਮੁਖ ਸੋਇ ਮਕਹਿ ਓ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਅਧਿਕ ਸੈਨ ਕਛੁ ਟਾਰਨ ਪਾਰਾ ॥
 ਇਥੇ ਮਲੇ ਛੁਕ ਕੇ ਜੋ ਕਾਰਾ ॥੩੦॥ ਮੇਕਹ ਅਪਨੇ ਤੀਰ ਬੁਲਾਯੋ ॥
 ਅਗਰ ਸੁਦਹ ਲਖ ਸੈਨ ਚਦਾਯੋ ॥ ਉਨ ਅਰੁ ਕੇ ਮਮ ਕਛੁ ਨ ਗਨੋ ॥ ਏ
 ਮਲੇ ਛੁ ਆਏ ਅਬ ਭੁਨੋ ॥੩੧॥ ਦਗ ਮਲੇ ਛੁ ਕਰਾ ਮੁਹ ਜੰਗਾ ਮੈ ਤਾ
 ਕੇ ਜਮ ਇਓ ਨਹੀ ਦੁਗਾ ॥ ਅਬ ਲਚਾਰ ਮੁਝ ਕੋ ਇਤ ਬਨੀ ॥ ਰਛਾ ਕਰੇਖ
 ਰੂਗ ਧੁਜ ਧਨੀ ॥੩੨॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਇਨੀ ਕ ਬਿਸਾਸੀ ਕ
 ਰੈਗਾ ਸੁਜੇਈ ॥ ਟਾਕੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਖਰਾਬ ਸੁਹੇਈ ॥ ਮਹਾਨੀ ਚਪਾਪੀ ਕਿਸੁ
 ਮੀਤ ਨਹੀ ॥ ਰਸੁ ਲੀ ਕਰਾਨੀ ਪਿਕਾਂਬਰ ਰਦਾਹੀ ॥੩੩॥ ਹਮੁ ਪਾਪ ਯਾਕੋ
 ਨਹੀ ਜਾਨ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰ ਕੈਲ ਝੂਠਾ ਨ ਸਾਰਾ ਲਖਾਯੋ ॥ ਦਸੈ ਲਖ ਸੈਨ
 ਮੁਝੈ ਪੈ ਚਦਾਈ ॥ ਕਸਮੰ ਕੁਰਾਨੈ ਝੂਠੀ ਲੈ ਪਠਾਈ ॥੩੪॥ ਜਿਕੋ ਮੇਰਦ
 ਸੀਹਿਤੁ ਬਿਧਹੇਈ ॥ ਸੁਭਤਿ ਭੁਟਿ ਖੰ ਮਧੰ ਸਾਰ ਲੇਈ ॥ ਇਨੀ ਕੋ ਭਰੋਸਾ
 ਨਹੀ ॥ ਕੋਇ ਕੀਜੈ ॥ ਇਹੈ ਨੀ ਚਦੇਖੀ ਇਥੇ ਕੋ ਪਤੀਜੈ ॥੩੫॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇਗੁਰ ਜਟਨ ਜੂਨਿ ਜਬੀਰਨ ਮੈ ਗਾਇ ॥ ਕਰੋ ਸਮਾਨ ਸੁ
 ਜੁਧ ਕੋ ਅਟਰਨ ਨਿਰਖ ਉਪਾਇ ॥੩੬॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਸਭੈ ਕੋ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ ॥ ਗਰੇ ਖੰਗ ਪਾਨੀ ॥ ਮੀਰੋ ਜੁਧ ਧਾਨੀ ॥੩੭॥
 ॥ ਪੁਲੇ ਕੇ ਸਟਾਰੇ ॥ ਸਮਾਸੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਨਹੀ ਚਿੰਤ ਕੀਜੈ ॥ ਇਹੈ ਜਸੁ ਲੀ
 ਜੈ ॥੩੮॥ ਸਮੰਧ ਰਮ ਜੁਧੀ ॥ ਨਹੀ ਲੋਕ ਮਧੀ ॥ ਜਸੀ ਕੋਟ ਜੰਗੀ ॥ ਪੁਨੈ

ਦਾਨ ਅੰਗੀ ॥ ੯੭ ॥ ਤੁਸੀ ਜਾਨ ਛੱਡੀ ॥ ਜੁਝੈ ਧਾਰ ਅੰਤੀ ॥ ਭੁਲੈ ਨਾਹਿ ਚਿੰਤ
 ॥ ਲਏ ਮੋਢ ਬਿੱਤੀ ॥ ੯੮ ॥ ਇਹੈ ਸਾਮਦਾਨੀ ॥ ਭਿਦੈ ਦੰਤ ਜਾਨੀ ॥ ਸਭੈ ਏ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਬਡੇ ਬੀਰ ਧਰੀ ॥ ੯੯ ॥ ਸਹੀ ਸਾਚੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰੇ ਜੰਗ ਜੋਈ
 ॥ ਇਹੈ ਜਾਨ ਸਾਰੀ ॥ ਤੁਮੈ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥
 ॥ ਇਹੈ ਬੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਪਾਸਿ ਧਰਾਈ ॥ ਮੀਠਿਯੋ ਜੁਧ ਭਾਰੇ ਪਰੀ ॥ ਯੈ ਲਰ
 ਈ ॥ ਨਿਜੀ ਸਾਟ ਧਾਨੀ ॥ ਸਭੈ ਕੋ ਕਰਾਈ ॥ ਦਏ ਸਸਤ ਅਸਤੀ ਜੁਝੈ ਜੋਗ
 ਜਾਈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਮਨੋ ਟੀਰ ਕਾਤੇ ॥ ਘਨੇ ਦੂਤ ਆਏ ॥ ਸਭੈ ਚਿਰ ਰਾਇ ਮਨੇ
 ਮੇਘ ਛਾਏ ॥ ਚਲੈ ਸਾਰ ਸਾਰੀ ॥ ਤਿਸੀ ਜਾਇ ਈਹਾ ॥ ਨਿਮ ਸੋਜ ਮਾਸੀ ਮਹ
 ਮੇਘ ਜੀਹਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਹਲਿ ਪੈ ਹਲਿ ਦੂਤ ਕੈ ਕੈ ॥ ਜੁਆਏ ॥ ਅਗਿ ਬਾਨ ਗੋਗ
 ਮੁਖੀ ਮੁਖ ਖਾਏ ॥ ਪਰੀ ਲੋਥ ਲੋਥੈ ॥ ਪੁਰੀ ਤੀਰ ਖਾਈ ॥ ਮਨੋ ਟਾਂਡ ਗੋਨੀ ਦਈ
 ਤੇਗਿ ਰਾਈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਹੂ ਹਾਥ ਜਾਪ ॥ ਪਰੀ ਭੂਮ ਸੋਹੈ ॥ ਕਹੂ ਸੀਸ ਪਾਗੀ
 ਧਰੀ ਕਾਨ ਮੋਹੈ ॥ ਕਹੂ ਤੀਰ ਤੇਰੀ ॥ ਪਰੀਹੈ ਕਰਾਹੀ ॥ ਚੁਭੈ ਬੀਰ ਸੋਭੈ ਜਿ
 ਮੰ ਮਛ ਜਾਰੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ਕਹੂ ਈਸ ਸੀਸੀ ਗੁਹੈ ॥ ਮੁੰਡ ਮਾਲਾ ॥ ਕਹੂ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇ
 ਤਿ ਫਿਰੈ ਜੋਗ ਜੁਲਾ ॥ ਮੁਨਿ ਕੰਜ ਜਾਸੁ ਤਿਆ ॥ ਸਾਬ ਲੀਨੇ ॥ ਫਿਰੈ ਆਨ
 ਤਾਹੀ ਮਹਾ ਮੇਦ ਭੀਨੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਭੈ ਜੋਗਾਨੀ ॥ ਪੰਕਰ ਪੱਤ ਧਾਰੀ ॥ ਰਣ
 ਕਿੰਕ ਝਾਕ ਕਰੈ ਮਾਸ ਹਾਰੀ ॥ ਮੁਨਿ ਸਿੰਧ ਸੁੰਧੀ ਦਿਖੈ ॥ ਆਨ ਜੁਧੀ ॥ ਚਢੇ
 ਜੋ ਬਿਬਾਨੀ ॥ ਦਿਖੈ ਗੋਨ ਮੱਧੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਨਿਜੀ ਬੀਰ ਬੋਲੀ ॥ ਪਾਸਿ ਧਰਾ
 ਈ ॥ ਇਕ ਏਕ ਦੁਕੈ ਲਰੇ ਜੰਗ ਜਾਈ ॥ ਤਬੈ ਮਾਨ ਆਗਿਆ ॥ ਕਰੈ ਜੋਗ
 ਜੋਧਾ ॥ ਇਕੈ ਏਕ ਹੋਈ ॥ ਮੀਠੈ ਜੁਧ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਦਸੀ ਬੀਸ ਤੀਸੀ ਇਕੀ
 ਜਾਇ ਮਾਰੈ ॥ ਪੁਨੀ ਮਾਨ ਆਗਿਆ ॥ ਸੁਮੈਰੇ ਪਧਾਰੈ ॥ ਕਰੈ ਜਾਇ ਜੁਧੀ
 ਬਡੇ ਤੋਨ ਥਾਨੈ ॥ ਭੁਯੈ ਮੈਸਹੈ ਸਾਨ ਹੋਸੀ ਜਹਾਨੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਰਣਿ ਖਗ

ਖੰਡ ਚਲੇ ਤੀਰ ਗੋਰੀ। ਛੁਰੀ ਛਿਪ੍ਰੇ ਜਾ ਸਰਿ ਪਾਸ ਜੋਰੀ। ਬਿਛੁ ਬਾਂਕ
 ਸੇਲੀ ਉਰੀ ਯੋਕਟਾਰੀ। ਮਨੋ ਮਛੁ ਬਾਰੰ ਰਖੇ ਫਾਸ ਜਾਗੀ। ੧੦੦੦ ਏ। ਭੁ
 ਯੋਜੰਗ ਅੰਸਾ ਤਿਸੀ ਠੋਰ ਮਾਹੀ। ਜਿਮੰ ਨੇ ਮਕਾਲਿ ਘਨੀ ਸਿਆਮ ਅਹੀ
 ੧੧੦੦। ਰਾਟੁ ਟੈ ਰਾਮ ਅੰਸਾ ਭੁਯੋਹੈ। ਜਿਮੰ ਸੁਰ ਸੁਰੇ ਇਸੀ ਜਾ ਛੁਯੋਹੈ।
 ੧੧੦੦। ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਏਕੰ ਨਰੈ ਲੈ ਲਗਾਏ। ਬਿਛੋ ਉਚ ਆਪੰ ਚਰਿਤ੍ਰੇ
 ਲਖਾਏ। ਲਵੈ ਸਿੰਘ ਈਹਾਂ ਤਿਸੀ ਠੋਰ ਮਾਹੀ। ਜਿਮੰ ਸਾਰ ਦੁਲੀ ਪਸੀ
 ਨੇਕ ਅਹੀ। ੧੧੧੦। ਕਹੂੰ ਸੰਜ ਪੁੰਜ ਧਰੈ ਬੀਰ ਰਾਰੈ। ਪਰੈ ਅੰਗ ਭੰਗ
 ਕਿਤੇ ਭੁਮ ਬਿਦਾਰੈ। ਕਹੂੰ ਮੱਤ ਦੰਤੀ ਬਿਨਾ ਸੁਰਤਾ ਜੀ। ਫਿਰੇ ਭੁਮ ਜੀ
 ਗੇ ਸੰਜੇ ਸੁਧੁ ਸਾਜੀ। ੧੧੨੦। ਸਰੰ ਤੀਰ ਬੀਰੰ ਕਰੇ ਖੰਡ ਖੰਡੀ। ਕਿਤੀ
 ਗੀਧ ਕੰਭੁ ਖੰਭਾ ਸਭੰ। ਕਹੂੰ ਬੋਮ ਬਾਲਾ ਸੁਰੇ ਰੂਪ ਧਾਰੀ। ਬਰੈ
 ਸੁਧ ਸੁਰੇ ਕਰੇ ਫੁਲ ਧਾਰੀ। ੧੧੩੦। ਕਿਤੇ ਭੁਮ ਜੰਗੀ ਪਰੈ ਬੀਰ ਆਈ
 ੧੧੪੦। ਘਨੇ ਹਾਥ ਕੈ ਕੈ ਗਿਰੇ ਭੁਮ ਜਾਈ। ਕਿਤੇ ਦੂਤ ਦੋਖੀ ਦੁਰੇ ਚਿਟ ਦਿ ਲੀ।
 ਕਿਤੇ ਦੁਰ ਬੈਠੇ ਬਜਾਏ ਸੁਗਾਲੀ। ੧੧੫੦। ਭੁਯੋ ਜੰਗ ਭਾਰੇ ਤਿਸੈ ਠੋਰ ਮਿ
 ਆਨੇ। ਕਥੇ ਸੇਸ ਸਾਰੰ ਨਹੀ ਅਤਿ ਆਨੇ। ਕਹਾ ਗਿਮ ਜੀ ਕੀ ਰਵੈ ਆਨ
 ਕੇਈ। ਸੁਰੇ ਸਿਆਮ ਕਾਲਿ ਭੁਯੋ ਜਾਨ ਸੇਈ। ੧੧੬੦। ਕਹਾ ਚਾਲਈ
 ਸੀ ਕਹਾ ਦਸ ਲੱਛਾ। ਮਚਿਯੋ ਜੰਗ ਏਤਾ ਸੁਨੇ ਮੱਤ ਸੁਛਾ। ਤਬੀ ਅਛ
 ਬੀਰ ਨਿਜੀ ਨਕੈ ਕੈ। ਪਰੈ ਏਕ ਏਕੰ ਮਹਾ ਅਸਤ੍ਰ ਦੈ ਕੈ। ੧੧੭੦।
 ਚੰਪਈ ੧। ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਚਿਓ ਜੁਧ ਸੰਗਾ ਮਾ। ਕੇਤਕ ਮਰੇ ਬੀਰ ਬ
 ਲਧਾ ਮਾ। ਚਾਲਿ ਸਕਹਾ ਕਹਾ ਦਸ ਲੱਛਾ। ਲੇਖਨ ਭੁਏ ਅੰਬਾਰ ਪੁ
 ਤੱਛਾ। ੧੧੮੦। ਬੀਸ ਤੀਸ ਚਾਲ ਸਾਇਕ ਮਾਰੈ। ਬਹੁਰ ਅਮਰ ਪਰ ਅ
 ਪਸਿਧਾਰੈ। ਦਿੜਤਾ ਦਈ ਅੰਸ ਗੁਰ ਪੂਰੈ। ਕੇਹਰ ਜਿਉ ਭੁਭਕੈ ਰਨ ਸੂ

ਰੇ॥੧੧੮॥ ਭਿਜਨਾ ਬਿਨ ਬਪੁਖ ਮੁਰਝਾਏ॥ ਨਿਸਰਾ ਸਾਬਤ ਦਿਪਤ
 ਸੁਗਾਏ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੈਭਾ ਖਤ ਬਰ ਆਹੀ॥ ਅੰਸੋ ਸੋਮੇ ਹਾਬ ਫਿਰ ਨਹੀ
 ॥੧੧੯॥ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਪੂਰਾ॥ ਕੀਰਿਖੇਲ ਇਨ ਆਪਹ
 ਜੂਰਾ॥ ਸਾਬਤ ਹੈ ਬਾਹੋ ਹਥਿ ਆਰਾ॥ ਏਕ ਬੀਰ ਇਉਂ ਕਰਤ ਉਚਾਰ
 ॥੧੨੦॥ ਝੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਗਰਜ ਕੈ ਸਿੰਘ ਸੈਨਾਇ ਰਣ ਮੈ ਪਰੈ ਕ
 ਹੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਲੋਹਾ ਬਨਾਏ॥ ਕਿਸੀ ਤਰਟਾਰ ਜਮ ਧਾਰ ਨੇਜਾ ਕਿਤੀ
 ਕਿਤੀ ਧਮਕਾਰ ਤੀਰੇ ਚਲਾਏ॥ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਸੈਨ ਬਰ ਅੰਨ ਜਮ ਪੁਰਖ
 ਠੀਰ ਕਤ ਪਰਟਾਹ ਜਲ ਨਿਧ ਟਹਾਏ॥ ਧੁਜਾ ਪਤਾਕ ਬਹੁ ਦੂਮੇ ਸੇ
 ਜਾਤ ਹੈਂ ਨਕ ਕੇਕਾਨ ਗੈ ਗਜ ਬਨਾਏ॥ ੧੨੧॥ ਪਤ ਕੀ ਸੈਨ ਏ ਅੰਨ
 ਜਲ ਜੀਤ ਸੇ ਛੁੜ ਬਰ ਫੇਨ ਕੀ ਸੋਭ ਪਾਏ॥ ਨੀਰ ਚਰਮਾਨ ਵੈ ਸਕਲ
 ਮਾਲੇ ਛੁਏ ਘੋਖ ਨਿਧਿ ਦੰਦ ਭੀ ਧੁੰਨ ਲਗਾਏ॥ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਾਤਰੇ ਦੂਰ
 ਖਰਬ ਕਤ ਹੈ ਰਤਨ ਸੇ ਆਯੁ ਪੈ ਸੁਭ ਗਭਾਏ॥ ਸਾਚ ਕੀ ਸਿੰਧ ਇਹ ਕ
 ਮੈ ਹੈ ਖਾਲ ਸੇ ਅਰਿਨ ਕੀ ਅਨਿਨ ਕੋ ਕਰ ਦਿਖਾਏ॥ ੧੨੨॥ ਖਾਨ ਪ
 ਠਾਨ ਮੁਗਲਾਨ ਕੋ ਚੀਰ ਕੈ ਸੇਖ ਅਰ ਪੀਰ ਕਾਜੀ ਸਿੰਘਾ ਰੈ॥ ਦਾਉ ਪੁ
 ਨ ਜਈ ਰੁਹੇਲ ਲੋਈ ਸਭੈ ਨਿਅਜ ਅਫਰੀਦ ਰਨ ਮੈ ਬਿਦਾਰੇ॥ ਏ
 ਲ ਬਾ ਅਜਿ ਪਾਠਾਨ ਤਿਹ ਹਤ ਕਰੈ ਗਿਰਤ ਮੁਨਾਰ ਜੋ ਰਨ ਮਝਾਰੇ॥
 ਰੰਗ ਅਰੰਧਾਰੰ ਸਗਰੀ ਭਈ ਲਾਲ ਤਨ ਬਾਗ ਜਨ ਅਧਿਕ ਧ
 ਰੇ॥ ੧੨੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪਰਾ ਘੋਰ ਰਨ ਦਾਰਨਾ॥ ਗਿਰ
 ਗਿਰ ਪਰਤ ਬਾਜ ਰਨ ਬਾਰਨਾ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਅੰਸੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਹੀ॥ ਲੱਛ
 ਨ ਸਾਬ ਏਕ ਲੇ ਲਰਹੀ॥ ੧੨੪॥ ਬਜੈ ਸਾਰ ਸੇ ਸਾਰ ਅਪਾਰਾ॥ ਘੜ
 ਤ ਘਾਟ ਜੈ ਸੇ ਰਹਿ ਆਰਾ॥ ਪੜ ਪੜ ਕ ਧਰਨੀ ਅਰ ਪਰੈ॥ ਬਹੁ ਰਨ

ਅਨਜੁਧਮੈ ਲਰੈ॥੧੨੫॥ ਇਕਘਾਇਲ ਪੈ ਗਿਰਤ ਕਰਾਲਾ॥ ਏਕਨ
 ਆਪਤਜੇਤਤ ਕਾਲਾ॥ ਇਕਭਾਜੇ ਅਰੁਨਿਕਟਨ ਆਵੈ॥ ਇਕਸਨਮੁਖ
 ਪੈ ਜੁਧਮਚਾਵੈ॥੧੨੬॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗਰਜ ਲਰਤ ਹਰਿਜਛਾ॥ ਹਨੁਕ
 ਲਕਸੋਭਪੁਤਛਾ॥ ਕੇਤਕਲਰੈ ਕੋ ਬਲਦਾਨਾ॥ ਕਿਤ ਚਾਲਸਕਿਤਦ
 ਹਲਖਜਾਨਾ॥੧੨੭॥ ਹੁਕਮ ਮਾਨਸਤਿਗੁਰਕੋ ਭਾਰੀ॥ ਜੁਧਤ ਪੈਨਿਜ
 ਨਿਜਕੀ ਬਾਰੀ॥ ਹੁਕਮਸਿੰਘ ਸੇਬਹੁਰ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਭੁਲੀਤਰਤਰਵਿਸੁ
 ਜੁਧਾਯੋ॥੧੨੮॥ ਕਰਤੁਰਕਨਸੇ ਅਧਿਕਅਖਾਰਾ॥ ਅਮਰਲੈ ਬਰਬੀ
 ਰਸਿਧਾਰਾ॥ ਸਾਹਿਬਸਿੰਘ ਹਿਮਤਸਿੰਘ ਬੀਰਾ॥ ਆਗਿਆਮਾਨ ਗਏ
 ਰਨਧੀਰਾ॥ ਬਰੇਜੁਧਕਰਕੈ ਰਨਭਾਰੀ॥ ਬਸੇ ਅਮਰਪੁਰਮੈ ਅਟਭਾਰੀ
 ॥੧੨੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਰਤਖਾਲਸਾਖਾਲਸਾ ਮੋਰਨਮਨਮੇਅਸ
 ॥ ਯੋਜੁਧੇਜੋਧਬਲੀਚਰਨਕਮਲਗੁਰਪਾਸਾ॥੧੩੦॥ ਤਾਹਿਸਮੈਗੁ
 ਰਦੇਵਜੀ॥ ਨਿਜਸੁਤਲੀਬੁਲਾਇ॥ ਕਹੀਅਜੀਤਮਿਰੋਸਕੋ ਦੂਤਨਦੇ
 ਹੁਸਜਾਇ॥੧੩੧॥ ਹੁਕਮਮਾਨਨਿਜਤਾਤਕੋ ਠਾਢਭਯੋਕਰਜੇਰਾ॥ ਅ
 ਦਭੁਤਦਿਪਤਦਿਦਾਰਦੁਤਤਿਹਸਮਸੋਭਨਹੇਰਾ॥੧੩੨॥ ਕੀਰਕਪੇਤ
 ਕਲਾਪਅਲਿਖੰਜਨਮੀਨਅਨਾਰਾ॥ ਸਸਬਾਰਨਅਰਕੰਜਅਹਿਕੇ
 ਹਰਏਣਨਿਹਾਰਾ॥੧੩੩॥ ਏਉਪਮਾਕਬਿਦੇਤਪੈਜਿਹਤਿਹਮੱਧਿਸੀਸ
 ਰਾ॥ ਇਨਕੀਉਪਮਾਅਧਿਕਬਰਸੇਸਨਪਾਟਤਪਾਰਾ॥੧੩੪॥ ਤਨ
 ਮਹਿਧਰੇਅਭੂਤਛਬਨਖਸਿਖਭੈਹਥਿਆਰਾ॥ ਕਸੀਕਮਰਅਕਲੀ
 ਕਸਸਿਯੋਗਜਤਦੀਦਾਰਾ॥੧੩੫॥ ਰੋਪਈ ॥ ਕਰਅੰਬੁਜਇਕ
 ਗਹੀਕਮਾਨਾ॥ ਦੁਤੈਬਿਰਾਜਿਕਿਰਤਕਰਬਾਨਾ॥ ਪਰਕਰਮਾਕਰਸੀਸ
 ਨਿਵਾਈ॥ ਠਾਢਭਯੋਜੋਰਕਰਆਈ॥੧੩੬॥ ਆਗਿਆਭਈਜੁਧ

ਕਉ ਜਾਓ। ਖਲ ਦਲ ਕੋ ਕਰ ਆਛੁ ਦਿਖਾਓ। ਜਿਯੋ ਕੁਲ ਕਲ ਸਬੀ
 ਸਕੀ ਚਾਲਾ। ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਰਣ ਕੋ ਕਰ ਖਾਲਾ॥ ੧੩੭॥ ਛੁੜੀ ਕੇ ਯਹ
 ਜੋਗ ਪਛਾਨਹੁ। ਖਗ ਖੇਲਨ ਸਾਬਤ ਹੈ ਜਾਨਹੁ। ਕਿਟ ਜੋਗ ਜਪ ਤਪ
 ਗੁਣ ਚੀਨੋ। ਧਰਮ ਜੁਧ ਸਮ ਅਵਰਨ ਬੀਨੋ॥ ੧੩੮॥ ਯਾ ਜਗ ਮੇਂ
 ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਏਹੀ। ਭੁਜਨ ਨਾਥ ਸਨਮੁਖ ਅਸਲੇਹੀ। ਭੁਨਕਤ ਨ
 ਕਤਨ ਹੋਇ ਤੁਹਾਹੀ। ਮੁਹਤਾ ਫੇਰ ਪਾਛ ਨਹੀਂ ਜਾਹੀ॥ ੧੩੯॥ ਯੈ ਸੁਨ
 ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬੈਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਘਨਜ ਸੁਤ ਨੈਨਾ। ਭੁਮ ਪਗ
 ਪੰਕਜ ਬਲ ਉਰਧਾਰੀ। ਜਬ ਸਕਤ ਰਣ ਕਰੇ ਸੁਧਾਰੀ॥ ੧੪੦॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਧਰ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਕਰ ਜੋਗ। ਰਕ
 ਤ ਬੀਰ ਸੰਗ ਮਇਹ ਨਿਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਚਖ ਕੋਰਾ॥ ੧੪੧॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਭੁਇਓ ਸਟਾਰ ਮੈ ਸਕਹਿ ਬੈਨਾ। ਤਤ ਛਿਨ ਪਰਿਓ ਮਧਿ ਅਰੁ ਸੈਨ
 ॥ ਘਨ ਜਿਉ ਉਮਤੁ ਰਕ ਦਿਸ ਚਾਰੇ। ਤਤ੍ਰਤ ਜਿਉ ਫਿਰਤ ਫਨ ਮੀ
 ਸ਼ਾਰੇ॥ ੧੪੨॥ ਝੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਮਾਰ ਅਸਟਾਰ ਧਮਕਾਰ ਤੇ ਗਿਰ
 ਤ ਹੈ ਸਰਨ ਕੀ ਰੋਟ ਸਹ ਕੋ ਕਰਾਰੀ। ਏਕ ਕੋ ਮਹਿ ਬਿਦਾਰ ਦੂਜਾਨ ਕੋ
 ਚਾਰ ਮੈ ਤੀਨ ਪੰਚੀ ਬਿਦਾਰੀ। ਖਟੇ ਸਪਤਾਨ ਆਠਾਨ ਕੋ ਚੀਰ ਕੈ ਨਟੀ
 ਦਾਸਾਨ ਕੋ ਕਰ ਪ੍ਰਹਾਰੀ। ਗਿਆਰ ਬਾਰਨ ਤੇ ਗਾਨ ਕੋ ਡਾਰ ਧਰ ਜਾਤ
 ਨਾਰਾਂ ਚ ਸੁਕੈ ਆਗਾਰੀ॥ ੧੪੩॥ ਬਿੱਜ ਸਮਾਨ ਅਗਨ ਮੈ ਫਿਰਤ ਹੈ
 ਗਿਰਤ ਹੈ ਦੁਤ ਅਨਗਨ ਅਪਾਰੀ। ਮਾਰ ਰਨ ਬਾਨ ਤਰਵਾਰ ਬਰਛਾ
 ਨ ਸੋ ਛੁਰੀ ਜਮ ਧਾਰ ਹਨ ਪੈ ਅਪਾਰੀ। ਪੂਰ ਸਰ ਭੂਰ ਅਰੁ ਰੁਧ ਮੈ
 ਗਿਰਤ ਹੈ ਅੰਦ ਮਨਾਰ ਅਨਗਨ ਹਜਾਰੀ। ਰਕਤ ਪਰਵਾਹਿ ਤਿਹਨ
 ਦੀ ਜੋ ਟੁਝੈ ਹੈ ਲੇਖ ਪਰ ਲੇਖ ਕੀ ਨੀਕਨਾਰੀ॥ ੧੪੪॥ ਭੁਜੰਗ

ਪ੍ਰਭਾਤ ਛੰਦ ॥ ਜਗੀ ਚਰਜੇਧ ਬਲੀ ਕੋ ਪਧਾਏ ॥ ਹਨੈ ਤੀਰਤੇ ਗਿਗਿ
 ਰੀ ਦੂਤ ਜਾਏ ॥ ਕਹੂੰ ਤੇਗ ਸਾਂਗੀ ॥ ਪਗੀ ਧੋਪ ਭੂਮੀ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਜੇਧ ਲਗੇ
 ਬਾਂਨ ਪ੍ਰਮੈ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨਚੇ ਮਾਂਸ ਹਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਜੇਗ ਜੁਲਾ
 ਬਮੈ ਆਗ ਕਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਰਿ ਦੇਵੈ ਫਿਰੈ ਅੰਗ ਕਾਛੀ ॥ ਮਨੈ ਦਿਬ ਰੂਪੀ
 ਜਿਮੰਨੀ ਰਮਾਛੀ ॥ ੧੪੬ ॥ ਜਿਨੈ ਅੰਗ ਹੇਰੇ ਰਤੰਨ ਬਲਾਜੈ ॥ ਮਹਾ ਸੀ
 ਦਰੀ ਚਾਰ ਆਭਾ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਧਰੈ ਹਾਥ ਫੁਲ ਸੁਕੰਗੁ ਕਟੇਰੀ ॥ ਡਰੈ ਸੀ
 ਸ ਸੁਰੀ ਤਿਆਰ ਜਜੇਗੀ ॥ ੧੪੭ ॥ ਰਨੈ ਸਾਧ ਪਾਨੈ ਜਿਕੋ ਪਾਨ ਤਾ
 ਗੈ ॥ ਤਿਸੈ ਨਾਰਿ ਦੇਵੈ ਲਏ ਬੋਮ ਭਾਗੈ ॥ ਜਿਸੈ ਭਾਜ ਕੈ ਕੈ ਰਨੈ ਪਾਨ
 ਦੀਨੈ ॥ ਫੁਹੈ ਨਾਰਿ ਤਾਗੈ ਨਹੀ ਸਾਥ ਲੀਨੈ ॥ ੧੪੮ ॥ ਤੇਰ ਕਛੰਦ
 ॥ ਭੁਟ ਭਾਜ ਜਿਨੈ ਰਨ ਪਾਨ ਦੇਏ ॥ ਫਹਈਤ ਉਤੈ ਦੁਖਾਨ ਗਏ ॥
 ਨਹਿ ਕਾਕ ਸਿਫਾ ਫਹ ਗੀਧ ਭਖੇ ॥ ਫਹ ਭੂਮਹਿ ਮੱਧਿ ਪਰੇ ਸੁਲਖੇ ॥
 ੧੪੯ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਜੀਤ ਮਿਗੀ ਸਪਤੀ ॥ ਬਹੁ ਜੁਧ ਕਰੇ ਅਨਭੀ
 ਤਗਤੀ ॥ ਨਿਜ ਲਛਨ ਮੇਇਹ ਭਾਂਤਿ ਫਿਰਿਯੋ ॥ ਜਿਮ ਬਿਜ ਬਰੇ ਪਾਨ
 ਬੀਰ ਹਿਰਯੋ ॥ ੧੫੦ ॥ ਬਹੁ ਜੁਧ ਕਰੇ ਕਬਕੇ ਬਰਨੈ ॥ ਜਿਮ ਪਾਰ
 ਥ ਸਾਥ ਕਰੇ ਕਰਨੈ ॥ ਬਹੁ ਦੂਤ ਨਹਾਥ ਦਿਖਾਇ ਸਹੀ ॥ ਸੁਅਲੇ
 ਪ ਭੁਏ ਤਿਹ ਮੱਧਿ ਮਹੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਅਜੀ
 ਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਜੁਧ ਕਰੇ ਅਰਕੇ ਵਲ ਮਾਹੀ ॥ ਸਤੰਨ ਹਾਥ ਦਿਖਾਇ
 ਭਲੀ ਬਿਧ ਲੇਪ ਭੁਏ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਆਹੀ ॥ ਪੂਰ ਰਹਿ ਓਜਗ ਮੈ ਜਸ
 ਪਾਫਨ ਦੇਤ ਸਬੈ ਕਬਿ ਬਿੰਦੁ ਉਗਾਰੀ ॥ ਗਿਗ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਜਗ ਕੀਰ
 ਤਗਾਫਤ ਜੇ ਸੁਖ ਸਿੰਧ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧੫੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਲਗੀ ਕਾ
 ਰ ਜਬ ਹੀ ਰਨ ਮਿਅਨੈ ॥ ਗਯੋ ਜੁਧ ਤਨ ਰਮਤ ਸੁਪਨੈ ॥ ਚਰਨ ਕ

ਮਲ ਸੇ ਸੁਰਤ ਮਿਲਾਈ। ਭਏ ਅਲੋਪ ਤਵ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ੧੫੩॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਜੇਹਾ ਵਰ ਸਿੰਘ ਜੂ ਦੇਖੇ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਾ। ਲੈ ਆਇ
 ਸਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਚੜ੍ਹਿਓ ਅਨੰਦ ਜੀ ਅਧਾਰ॥ ੧੫੪॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਚਾਪ ਬਾਨ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਕਰ ਧਰੈ। ਬਰੇ ਮੇਘ ਜੇ ਬਰਖ ਕਰੈ। ਬਿਸਖ
 ਬਾਨ ਸਰਤੀਰ ਬਿਦਾਰੈ। ਸਕ ਲਛੇਦ ਅਰ ਕੈ ਗਨ ਡਾਰੈ॥ ੧੫੫॥ ਬੈ
 ਸਕਿ ਸੇਰ ਮਨੋਹਰ ਮੁਹਤਿ। ਸਰ ਸੇ ਮਾਰਿ ਕਰਤ ਅਰੁ ਚੂਰਤ। ਰਕਤ
 ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲਿਓ ਤਿਹ ਥਾਨੈ। ਜਨ ਸਰਤ ਬਰ ਦੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾਨੈ॥ ੧੫੬॥
 ਪੁਜਾ ਪਤਾ ਕਰੁ ਖਤਿਹ ਜਾਹੀ। ਬਿਚ ਨ ਸੇ ਹੈ ਕਿਤ ਕ ਸਿਧਾਹੀ। ਜੇਰਾ ਬ
 ਰਹਿ ਜਿਛੁ ਸੁ ਜੁਧਾ। ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀਨੈ ਬਰ ਬਿਰੁਧਾ॥ ੧੫੭॥ ॥
 ਝੂਲਨਾ ਛੇਦਾ। ਧਨ ਖਨਾਗਾਂ ਚ ਜੇ ਤਾਨ ਰਨ ਮੇ ਗਯੇ ਸਤ ਕੀ ਸੈ
 ਨ ਅਨ ਗਨ ਸਿੰਘਾਗੀ। ਸਰਨ ਸੇ ਮਾਰ ਅਪਾਰ ਕੇਤਕ ਦਈ ਤੁਪ ਕਤਰ
 ਰ ਸੇ ਕਿਤ ਬਿਦਾਰੀ। ਹਨੇ ਅਰੁ ਜਾਲ ਕਾਗਲ ਸੇ ਲਗਤ ਹੈ ਪੀੜ ਕਰ
 ਭਰਤ ਹੈ ਹੁੰਕਾਰੀ। ਅਧਿਕਾ ਬੀਧ ਇਕ ਸੀਸ ਬਿਨ ਡੋਲੀ ਪਰਤ ਹੈ
 ਏਕ ਤਿਨ ਕੇ ਮਝਾਰੀ॥ ੧੫੮॥ ਏਕ ਕੇ ਮਾਰਿ ਦੁਜਾਨ ਕੋ ਛੇਦ ਕੈ ਤੀਸ
 ਹੈ ਮਧਿਕਰ ਬਿਸਖ ਜਾਹੀ। ਲਗਤ ਹੈ ਜਾਸ ਕੇ ਅੰਗ ਬਲਵਾਨ ਕੇਤਕ
 ਫਕਰ ਦੇਹ ਪਲ ਮੈ ਗਿਰਾਹੀ। ਫਿਰਤ ਹੈ ਅਰਨ ਮੇ ਮੇਘ ਚਪਲਾਨ ਜਿ
 ਉਲਖਤ ਕਿਤ ਜਾਇ ਲਖ ਬੇਨ ਆਹੀ। ਨਿਰਖ ਕਰ ਜੀਗਸੀ ਜੇਰ ਵ
 ਰ ਸਿੰਘ ਕੋ ਬੋਮ ਮੈ ਦੇਵ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਰਾਹੀ॥ ੧੫੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਬਿਸਖ ਬਾਨ ਸਰਤੁ ਪਕ ਅਸ ਚਲਤ ਲੋਹ ਕੀ ਧਾਰਾ। ਜੇਰਾ ਵਰਤਿਨ
 ਮੈ ਫਿਰਤ ਗਹੈ ਹਾਥ ਹਥ ਮਾਰਾ॥ ੧੬੦॥ ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਅ
 ਰੁਨਿਕਟ ਪਹੁਚੇ ਅਨਿਕੈ। ਤਬ ਬਰਛਾ ਕਰ ਧਰੇ ਅਧਿਕ ਪੁਨਤਾ

ਨਕੋ। ਏਕ ਅਰੁਨਕੇ ਮਾਰਿ ਦੁਤੇ ਸੁਗਿਰਾਵਈ। ਹੋ ਯਾਬਿਧ ਜੋ ਰਾਬਰੀ
 ਸਿੰਘ ਰਨ ਪਾਵਈ। ੧੬੧॥ ਸੈਯਾ ॥ ਤੀਰਤੁ ਫੰਗ ਨਿਖੰਗ ਨ ਕਾਢ
 ਚਲਾਵਤ ਹੈ ਸੁਪਠਾਨ ਕਈ ਜੁ ਪੁਨ ਮੇਘ ਕਿਧੋ ਰਿਤ ਪਾਵ ਸਕੀ ਇਤ
 ਆਵਤ ਹੈ ਸਿਰਜਾਲ ਧਈ ਜੁ ਬਰਛਾ ਦੁਤਿ ਕੈ ਚਪਲਾ ਚਮਕੈ ਧੁ
 ਨ ਬਾਨਨ ਕੀ ਬਰ ਮੇਘ ਹਈ ਜੁ। ਇਹ ਭੁੱਤਿ ਸਮਾਜ ਬਨਿ ਮੇ ਰਨ ਕੇ ਕਿ
 ਜੁ ਭਾਗਿ ਮਿਗੇ ਸਕੀ ਖੇਲ ਜਈ ਜੁ। ੧੬੨॥ ਅਤਿਲ ॥ ਪਕਰਹਾ
 ਬ ਸਮ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਜਿ ਮਗਾਜੀ। ਦਸੇ ਦਿਸਨ ਅਰੁ ਜਾਲ ਸਮਾਲ
 ਜਿ ਮਗਾਜੀ। ਇਕ ਜੁ ਭੇਰਨ ਬਾਨ ਬਦਨ ਨਹੀ ਫੇਰਹੀ। ਹੋਤਿ ਨ ਪੁਰ
 ਖਨ ਕੋ ਨਾਹਿ ਆਨ ਰਨ ਘੇਰਹੀ। ੧੬੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕ
 ਮੇ ਜੁੱਧ ਭਾਰੇ। ਕਥੈ ਕੋ ਨ ਸਾਰੇ। ਤਨਿ ਕੇ ਕਗਾਯੋ। ਜਬ ਮੰਤਿ ਆਯੋ। ੧੬
 ੪॥ ਭਈ ਲਾਲ ਜਾਗਾ। ਮਨੇ ਚੰਦ ਬਾਗਾ। ਕਿਧੇ ਸੁਹ ਸਾਰੀ। ਧਰਾ ਅੰ
 ਗ ਧਾਰੀ। ੧੬੫॥ ਲਰਿਓ ਤੇਗ ਤਾਨੀ। ਬਰੇ ਬੀਰ ਬਾਨੀ। ਜੁਇਯੋ ਬਾ
 ਜ ਸੀਸਾ। ਸੁਤਿ ਜਗਦੀਸਾ। ੧੬੬॥ ਕਿਤੇ ਸਤੁ ਗਾਰੀ। ਜੁਝੇ ਆਵਤ
 ਰੀ। ਸੁਹੈ ਬਾਜ ਭਾਰੀ। ਲਖ ਮੇ ਖਗ ਧਾਰੀ। ੧੬੭॥ ਸੁਰੇ ਧੰਨ ਗਾਯੋ।
 ਸੁਫਲ ਬਸਾਯੋ। ਕਰੀ ਬਿਸਟ ਭਾਰੀ। ਬਰੇ ਮੇ ਧਾਰੀ। ੧੬੮॥ ਪੁਰੂ
 ਦੇ ਖਜੁ ਧੀ। ਖੁਸੀ ਚੀਤ ਮਧੀ। ਨਿਜੀ ਨੈਨ ਆਗੈ। ਦਿਉ ਭੁਤ ਲਾਗੈ।
 ੧੬੯॥ ਜਗਿ ਜਸੁ ਛਾਯੋ। ਕਬੀ ਕਿਰਤੁ ਗਾਯੋ। ਦਿਨੇ ਆਦਿ ਅੰਤਾ।
 ਜਸੀ ਹੈ ਬਿਅੰਤਾ। ੧੭੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੁੱਧ ਮਰਾਇ ਕੈ ਦ
 ਹਲਖ ਸੈਨਾ ਸੰਗ। ਭੇਅ ਲੇ ਪਰਣ ਭੁਮ ਮੈ ਦੇਨੇ ਬੀਰ ਨਿਸੰਗ। ੧੭੧
 ॥ ਧਰਮ ਰਾਖ ਪੁਣ ਪੁਰਕਰ ਅਰੁ ਦਲ ਹਾਬ ਦਿਖਾਇ। ਮਮਰ ਭੁਏ ਪੁ
 ਨ ਭੁਤ ਦੇ ਜੈ ਕੀ ਬੀਬ ਬਜਾਇ। ੧੭੨॥ ਤੇਰਕ ਛੰਦ ॥ ਤਿਹੁ ਲੇਖ

ਨਮੈ ਨਹੀ ਲੋਥ ਲਹੀ ਸਤੁ ਦੇਖ ਫਿਰੈ ਕਰ ਕੈ ਜੁ ਸਹੀ। ਕਹੁ ਤੈਰ ਕਰੇ
 ਜਨਿ ਐ ਜੁ ਗਏ। ਧਰਨੀ ਮੱਧਿ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਸ ਧਏ॥ ੧੭੩॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਤਿਹ ਜੁ ਧਮਾਕਾ ਜੁ ਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ॥
 ਰਿਹਲ ਬੀਰ ਜੋ ਧਾਅ ਟੁਟਾ ਗੀ। ਤਿਨ ਮੈ ਕਛੁ ਕਰ ਹੈ ਪਿਛਾ ਗੀ॥ ੧੭੪
 ॥ ਸੋਭੀ ਨਿਜ ਦਿਸਟ ਗੁਲ ਗਏ। ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਖਲ ਦਲ ਤਿਹ ਘਾ
 ਏ। ਸੀਤ ਸਿੰਘ ਜੂ ਕੇ ਸੁਬੁਲਾਯੋ। ਬਾਪੀ ਦੇ ਕਰ ਸਸਤ ਫਰਾਯੋ॥ ੧੭੫
 ॥ ਬਰਛਾ ਖਾਸ ਖਗ ਤਿਹ ਦੀਨੋ। ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਦਰ ਤਿਹ ਕੀਨੋ।
 ਸੀਮੁਖ ਕੀ ਆਇ ਸਕਹ ਪਾਈ। ਅਸਰਨ ਮੱਧਿ ਪਰਿਐ ਤਬ ਜਾਈ॥
 ੧੭੬॥ ਏਕਨ ਕੋ ਬਾਨ ਨ ਸੇ ਮਾਰਿਐ। ਖਗ ਸਾਂਗ ਗਹ ਅਟਰ ਬਿ
 ਦਾਰਿਐ। ਨਾਟਕ ਸਰ ਏਕਨ ਤਨ ਹਨੇ। ਏਕਨ ਤੁਪਕਤ ਮਾਚੇ ਗਨੇ॥
 ੧੭੭॥ ਅੰਧੈ ਕਰੇ ਬੀਰ ਰਨ ਦਾਰਨਾ। ਹਿੰਸਤੁ ਹੈ ਫੁਰ ਚਿੰਸਤ ਬਾਰਨਾ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਰਣ ਦੁੰਦ ਮਚਾਈ। ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਗਏ ਭਟ ਪਾਈ॥ ੧੭੮
 ॥ ਪੁਨ ਕਰਨ ਨਿਧ ਚਰਿਤ ਬਨਾਯੋ। ਬੀਰੋ ਸੁਰ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬਲਾ
 ਯੋ। ਸਤੁ ਹਥੀ ਆਰ ਅੰਗ ਤਿਹ ਭਾਰੀ। ਕਲ ਗੀ ਜਿਗ ਸੀਸ ਤਿਹ
 ਧਾਰੀ॥ ੧੭੯॥ ਨਿਜ ਆਸਨ ਪਰ ਤਿਸ ਬੈਠਾਯੋ। ਬਾਪੀ ਦੇ ਮਨ ਮੇ
 ਦ ਬਦਾਯੋ। ਖੁਸੀ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ। ਦੁਤੈ ਅੰਗ ਜਨ ਅਪ
 ਸੁਧਾਰਾ॥ ੧੮੦॥ ਸੀਗਤਿ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਤਿਹ ਨਰ ਕੋ। ਸੇਵਕ ਆਦਿ
 ਨਾ ਬਕੇ ਘਰ ਕੋ। ਬੀਗ ਸਤਾ ਕੇ ਦੇਸੁ ਭਟੀ ਜੈ। ਤਾਤੇ ਨਾਮ ਬੀਗ ਸੀਲੀ
 ਜੈ॥ ੧੮੧॥ ਸਰਬ ਰਿਹਨ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜਾਨਹੁ। ਇਕ ਤੇ ਦੂਸਰ ਦੇਹ
 ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ। ਕਹੁ ਭੁਭੇਟ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸੀਸਾ। ਜਿਹ ਚਾਹੈ ਲੀ ਜੈ ਜਗਦੀ
 ਸਾ॥ ੧੮੨॥ ਇਹ ਜਾਗਾ ਤਾਤੇ ਸਿਰ ਲੀਨੋ। ਆਗੇ ਹੀ ਹੋਤਾ ਤਿਹ ਦੀਨੋ

॥ ਅਧਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਹੀ ਤਿੰਤਿਹ ਦੀਓ ਭੇਟ ਸਿਰਤਾਹੀ ॥
 ॥ ੧੮੩ ॥ ਟੀਕਾ ਮਨੋ ਖਾਲ ਸੇ ਦੀਨਾ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਯਾ ਬਿਧ ਪਰਬੀਨ
 ॥ ਸਾਂਗ ਸਮੇ ਸਾਬਤ ਸਿੱਖ ਹੋਈ ॥ ਤਿਹ ਉਪਮਾਲਖ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥
 ੧੮੪ ॥ ਯੈ ਚਰਿਤ ਕਰਿ ਦੀਨ ਦੁਆਲਾ ॥ ਧਨੁ ਬਿਸਾਲ ਕਰਿ ਧਰਿ ਯੋਕ
 ਰਾਲਾ ॥ ਬਾਨਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰ ਡਾਹੀ ॥ ਬੈਠੇ ਮੇਘ ਜੋ ਮੇ ਅਸੁ ਮਝਾਹੀ ॥
 ੧੮੫ ॥ ਬਿਜੋ ਸਮਾਨ ਗਰਜ ਸਰ ਅਵਤਾ ॥ ਬਾਜ ਗਾਜ ਪੈਦਲ ਰਣ
 ਘਾਟਤਾ ॥ ਅਰੁਨ ਧਰਨਿ ਦ੍ਰੋਹੀ ਸਰੁ ਸਾਹੀ ॥ ਸਹ ਸਾਨਨ ਸਿਰ ਪਰ ਜੋ
 ਉਧਾਹੀ ॥ ੧੮੬ ॥ ਚਲੀ ਰਕਤ ਕੀ ਨਦੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਬੈਤਰੁਨੀ ਤਾ ਕੋ ਲ
 ਖਲਾਜੈ ॥ ਧੁਜ ਪਤਾਕ ਤਰੇ ਦੁਮ ਜਾਹੀ ॥ ਕਛਪ ਢਾਲ ਨਾਕ ਅਸ ਅਹੀ
 ॥ ੧੮੭ ॥ ਪਾਗ ਫੇਨ ਸੇ ਛੱਡ ਸੁਹਾਏ ॥ ਚੌਰ ਹੀ ਸਲਖੀ ਮੈ ਬਹੁ ਭਾਏ ॥ ਸੀ
 ਸਪਖਾਨ ਟਾਂਗ ਕਰ ਮਛਹੀ ॥ ਸਾਚ ਸੁਧਾਰ ਸਰਤਾ ਜਨ ਪਸਹੀ ॥ ੧੮੮
 ॥ ਯੈ ਯਾ ॥ ਸੀ ਸਪਰੇ ਕਿਤ ਕਾਟ ਭਟਾਨ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭੁ ਧਰਾ ਕਤ ਮੁੰਡ ਸੁਹਾਏ
 ॥ ਜਾਂ ਘ ਕਰੇ ਪਗ ਭੰਡ ਪਰੇ ਕਹੈ ਖੰਗ ਕਮਾਨ ਲਖੇ ਜਬ ਪਾਏ ॥ ਤਾ ਜਪ
 ਰੇ ਕਤ ਬਾਜ ਅਨੂਪ ਮਪੀਲ ਕਿਧੈ ਗਿਰ ਗੀਲ ਰਤਾਏ ॥ ਸੋਭਤ ਹੈ ਰਣ
 ਕੀ ਛਿਤ ਭੀਤਰ ਭੂਮ ਮਨੋ ਇਹ ਭੂਖਣ ਪਾਏ ॥ ੧੮੯ ॥ ਬੀਰ ਖਰੇ ਇਕ
 ਗਾਲ ਬਜਾਵਤ ਤੀਰਨ ਸੈ ਇਕ ਛੇਦਤ ਕੀਨੇ ॥ ਏਕ ਦੁਰੇ ਨਿਜ ਓਟਹਿ
 ਟਾਲਨ ਸੁਸਭਰੈ ਇਕ ਪੀੜਤ ਸੀਨੇ ॥ ਦੁਰ ਖਰੇ ਪਛੁਤਾ ਪਕਰੈ ਇਕ
 ਕਯੋਹ ਮਆਨ ਇਥੈ ਤਨ ਦੀਨੇ ॥ ਤੀਰਨ ਹੀ ਯਹ ਕਾਲ ਦਸਾ ਜਨੁ ਜੀਵ
 ਤਹੈ ਕਛੁ ਨਾਮ ਕੇ ਲੀਨੇ ॥ ੧੯੦ ॥ ਆਵਤ ਹੈ ਨਰ ਗਾਲ ਬਜਾਵਤ ਸੱਯ
 ਦਸੇ ਖੁ ਮਹਾ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਜੀਤ ਫਿਰੇ ਬਸੁਧਾ ਸਗਰੀ ਅਰੁ ਸਾਹਿ ਵਿਲੀ
 ਸਕੈ ਜੇ ਅਗਵਾਨੀ ॥ ਕਾਮ ਪਰੇ ਰਨ ਭੂਧਰ ਕੀ ਸਮ ਜੀਗ ਜੁਰੇ ਰਨ ਖੰਭੇ

ਪਛਾਨੀਆ ਆਨ ਪਰੇ ਸੁਮਰੇ ਸਭ ਹੀ ਤਨ ਬੈਟਨ ਲੈ ਨਰ ਗੀਧ ਸਿਧਾਨੀ
 ॥੧੯੧॥ ਗਾਜਤ ਏਕ ਸੁਗਾਲ ਬਜਾਵਤ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਇਕ ਬੈਨ ਬਕ
 ਹੀ ਜੀਤ ਬਡੇ ਰਣ ਯੋ ਸੁਗ ਹੈ ਗੁਰ ਬਾਂਧ ਭਲੇ ਤਟ ਸਾਹ ਲੈ ਜਾਈ ॥ ਗ
 ਬਨ ਲਾਗਤ ਹੈ ਭਵ ਭੂਖਣ ਕੋਟ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਲ ਨ ਕੋਹਿ
 ਤ ਜੋ ਬਨੀਆਂ ਬਰ ਰੋਗਨ ਖਾਇ ਪਕਾਇਤ ਦਾਹੀ ॥੧੯੨॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ਲੇਬਨ ਸਾਬ ਧਰਨ ਛੁਬਿ ਛਾਈ ॥ ਮਨੇ ਅੰਬਾਰ ਲਗੇ ਪਰਖਾਈ
 ॥ ਬਿੱਜ ਸਮਾਨ ਸਿਲੀ ਮੁਖੁ ਆਟੈ ॥ ਜੇ ਬੋ ਬਖਤ ਰਹਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧੯੩॥
 ॥ ਜੋ ਕੇ ਤਨ ਕ ਬਾਨ ਛੁਹ ਗਯੋ ॥ ਮਛਰੀ ਜੋ ਤਰਫਤ ਦਹ ਭਯੋ ਜੋਇ
 ਵਾਲ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸਾ ॥ ਤਕੇ ਲੈ ਪਾਨ ਨ ਜਮੁ ਬਿਗਸਾ ॥੧੯੪॥ ਨਾ
 ਹਰਖਾਂ ਪਠਨ ਤਹ ਆਯੋ ॥ ਅਨਗਨ ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀ ਲਿਯਾਯੋ ॥ ਕਟੁ ਬ
 ਚ ਬਚਨ ਬਦਨ ਨਿਜ ਗਾਵਤਾ ॥ ਸਾਮੁਹ ਲਖ ਮੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਵਤਾ ॥
 १੯੫॥ ਐਸਾ ਤੀਰਤਾ ਹਿ ਮੁਖੁ ਮਾਰਾ ॥ ਗਿਰ ਧਰਨ ਜਨ ਬਡੇ ਮੁਨਾਰ
 ॥ ਅਉ ਪਠਨ ਹੱਲਾ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸੋਭੀ ਸੀ ਕਲਕਾਲ ਖਪਾਯੋ ॥੧੯੬॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦਿਵਸ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਰ ਬਰਖਮੇ ਲੋਹ ਅਪਾਰ
 ॥ ਕਈ ਲਾਖ ਦਲ ਤੁਰਕ ਕੋ ਰਹਾ ਸਕੁਲ ਪੁਨਹਾਰਾ ॥੧੯੭॥ ਜੈ ਸ
 ਜੁਧ ਪ੍ਰਭ ਜੁਕੀ ਓਤ ਸ ਲਿਖ ਸਕਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦਹ ਲਖ ਸੈਨ ਗਰਕ
 ਕਰ ਇਹ ਬਿਧ ਗਏ ਅਲੋਇ ॥੧੯੮॥ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਅਨੰਤ ਗੁ
 ਰ ਪਵਨ ਰੂਪ ਅਛਲੇ ਸਾਗਰੇ ਮਰੇ ਮਰ ਛੁਕਤਿ ਸੇ ਸਕਤ ਕਾਲ ਜਗਤੇ ਸ
 ॥੧੯੯॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਾਤ ਛੰਦ ॥ ਤਬੈ ਲਾਗ ਰੈਨ ਮਹਾਂ ਅੰਧ ਆਈ
 ॥ ਇਕੈ ਸਾਜ ਆਪ ਬਡੇ ਸੋਕ ਪਾਈ ॥ ਦਿਨ ਗਨ ਹਾਂ ਕੈ ਨਿਸੀਰਾਟ ਆਯੋ
 ॥ ਕਵੀ ਦੀਪਤਾਰਨ ਉਰੁ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥੨੦੦॥ ਸਭੈ ਅੰਖ ਧੀ ਜੋ ਸਸੀ ਗੋਇ

ਪਾਈ। ਭਈ ਸੋ ਚਿਤੀ ਨ ਮਹਾ ਮੇਦ ਸਾਈ। ਨਿਸੀਰਾਜ ਰੈ ਨ ਚਢਿਓ ਸੋਇ
 ਭਾਰੀ। ਅਮੀਤਾਜ ਸੀਚਾ ਮਧੀ ਬਿਸੁ ਸਾਰੀ॥ ੨੧॥ ਸੁਯਾ ॥ ਭੋਲ
 ਤਪੈ ਨਿਸਰਾਛ ਸਭੈ ਕਰ ਆਪ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਾ ਸਜਿ ਕੈ॥ ਇਤ ਦੀਪਕ ਦੀ
 ਪਖਿਰੀ ਕੁਮਦੀ ਦਿਨ ਨਾਥ ਗਯੋ ਗਿਹ ਕੇ ਭਜ ਕੈ॥ ਚਕਈ ਉਤ ਕੰਜ
 ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਮਨ ਅਨੰਦ ਤਾਗ ਦਏ ਲਜ ਕੈ॥ ਅਬ ਚਿੰਤ ਚਕੋਰਤ
 ਜੀ ਸਗਰੀ ਵਹਿ ਨਾਚ ਉਨੋ ਮਨ ਮੈ ਗਜ ਕੈ॥ ੨੦੨॥ ਕੋਲ ਧਰੇ ਮਧ
 ਆਟ ਤੇਜੋ ਨਰਤਾਸ ਸਹਾਇ ਕ ਦੀਨ ਦਆਗਾ॥ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਸਿਰੁ ਲੇਜ
 ਨ ਕੋਂ ਤਿਹ ਉਤਮ ਮਾਰਗ ਦੇਤ ਦਿਖਾਗਾ॥ ਏਕ ਰੇ ਭੀਲ ਅਨੇਕ ਕਰੇ ਅ
 ਰਤ ਦਪ ਸੀਤ ਰਖੈ ਉਰ ਨਾਗਾ॥ ਤੁਝੇ ਅਸ ਕੇਤ ਭਏ ਗੁਰ ਰਛਕ ਏਕ ਅ
 ਨੇਕ ਕਰੇ ਅਰਛਾਗਾ॥ ੨੦੩॥ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਨਿਹਾਰ ਨਿਸਾ ਭਵ ਭੁਖ
 ਟਜੁ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਜੋ ਅਬ ਜੂਝ ਮਰੇ ਰਣ ਮੈ ਨਿਜ ਕੇ ਅੰਰੁ ਮ
 ਨਹਿ ਗੇ ਬਲਕਾਰੀ॥ ਸਾਮ ਸੁਦਾਨ ਚਰਿਤ ਸੁਨੀਤ ਕੇ ਉਤਮ ਸੋਇ ਨ
 ਕੋ ਉਰਧਾਰੀ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਚਾਰ ਇਹੈ ਮਤ ਸਾਰ ਸੁ ਆਪ ਚਲੇ ਇਨ ਪੈਰ
 ਰੁਡਾਰੀ॥ ੨੦੪॥ ਝੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਅੰਸ ਅਨੁਮਾਨ ਧਨ ਬਾਨਕ
 ਰਮੇ ਲਯੋ ਅਧਿਕ ਬਰਤਾਨ ਅਰੁ ਦਲ ਸੀਘਰੇ॥ ਏਕ ਕੇ ਮਾਰਿ ਦੁਜਾ
 ਨ ਕੇ ਛੇਦ ਕੇ ਬੀਸ ਤੀਸਾਨ ਕੇ ਬੇਤ ਰਾਰੇ॥ ਲੁਥ ਪੇ ਲੁਥ ਯੋ ਜੁਥ ਗਿ
 ਰਹੀ ਤਹ ਭੂਲ ਜੋ ਪੇਦ ਖਲ ਦਲ ਬਿਦਾਰੇ॥ ਸੁਨ ਕੇ ਸਿੰਧ ਜਨ ਭ
 ਯੋ ਯਹ ਆਨਵੇ ਲੁਥ ਅੰਬਾਰ ਲਖੀ ਮੈ ਨ ਕਾਰੇ॥ ੨੦੫॥ ਸੁਯਾ
 ॥ ਸੈਨ ਪਤੀ ਗਿਰ ਹਾਥ ਭੁਜਾ ਅਰਿਪਤ ਸਭੈ ਜਲ ਜੀਤ ਬਿਚਾਰੇ॥
 ਤੇਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਡੀ ਬੜ੍ਹਦਾਨ ਲੈ ਬਾਂਕ ਸਭੈ ਅਰੁ ਬਿਖੁ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਤੈਸ
 ਮਹੈ ਗਜ ਸੇ ਗਜ ਦੇਦਤ ਘੋਖ ਸੁ ਘੋਖ ਅਹੈ ਜੁ ਅਪਾਰੇ॥ ਮਾਨਸ

ਹੈ ਜਲਜੀਤੁ ਸਬੈ ਕਾ ਬਿਸਾਗਰ ਕੈ ਇਹ ਜੁਧ ਕਰਾਰੇ॥੨੦੬॥ ਨਾਟ
 ਕ ਲੈ ਸਰਲੇ ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਪੱਖੁ ਧਰੀ ਜਿਨ ਕੇ ਪਰ ਕਾਰੇ॥ ਫਿਰ ਬੋਝ
 ਪਰੇ ਬਿਸਾਗਰ ਤੁ ਜੁਧ ਕਰੇ ਕਲਧੀ ਤੁ ਸਦਾਰੇ॥ ਚੰਦ ਕਲਿਹ ਕਟਾਹ
 ਨ ਛੇਦਤ ਭੇਦ ਕਖੇਲ ਜਿਹਾ ਪਟ ਪਾਰੇ॥ ਜੇਤ ਕਜਾਤ ਸਰਾਨ ਕੀ ਪੁਰ
 ਨ ਖੋਚ ਪੁਰੁ ਅਰੁ ਕੇ ਸਬ ਮਾਰੇ॥੨੦੭॥ ਲੇਟਤ ਹੈ ਸੁਪਰੇ ਅਰੁ ਪੀੜ
 ਤੁ ਸੁਾਸ ਭੁੰਦੇ ਇਕ ਘਾਇ ਭੁਕਾਰ ਤਾ॥ ਅੀਜਤ ਹੈ ਕਰ ਏਕ ਸੁਦਾਤਨ
 ਤੀਰ ਕਬੀਧ ਫਿਰੈ ਇਕ ਆਰਤਾ॥ ਜੇਗਨ ਭੁਤ ਪਰੇਤ ਅਚੈ ਰਤੁ ਲੈ ਕਰ
 ਸਿਖਾਲ ਸਿਟ ਮੁਖ ਪਾਰਤਾ॥ ਜੁਧ ਭੁਯੇ ਬਡ ਭਾਰ ਬਕੀ ਸਮਕੋਨ ਕ
 ਏਦ ਸਕੈ ਬਿਸਤਾਰਤਾ॥੨੦੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਬਕਤ
 ਕੋਓ ਕਰੈ॥ ਲੇਖਨ ਬਨ ਸਾਗਰ ਮਸ ਧਰੈ॥ ਕਾਗਦ ਦੀ ਪਗਨੇ ਸ
 ਲਿਖਾਰੀ॥ ਤੁਟ ਪਗੁਰ ਜਸੁ ਅੰਤਨ ਪਾਰੀ॥੨੦੯॥ ਅਨਿਕ ਸਸ
 ਤੁ ਬਰ ਅਸਤੁ ਚਲਾਏ॥ ਖਲਹ ਅਰਹ ਅਸਤੁ ਟੁਗਾਏ॥ ਮਾਰੇ ਮ
 ਧਿ ਮਲੇਛੀ ਸੈਨਾ॥ ਬਾਰਦ ਜੇ ਬਰਖਾ ਕਰ ਮੈਨਾ॥੨੧੦॥ ਅੰਸੋ ਸ
 ਬਦ ਘੋਰ ਤਿਹ ਭੁਯੋ॥ ਪਰਲੇ ਕਾਲ ਮਨੇ ਦੈਗਯੋ॥ ਹਾਥ ਪਸਾਰ ਦਿ
 ਸਟ ਨਹ ਆਯੋ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਅਧਿਕ ਤਾਸ ਜੀਅ ਆਯੋ॥੨੧੧॥ ਉਪ
 ਰਤੇ ਪੁਰਜੁਤਰ ਆਈ॥ ਮੱਧ ਮਹਲ ਪਛਰਾਹੁ ਕਰਾਈ॥ ਦੁਲਪਾ
 ਰ ਨਿਜ ਪੈਰ ਬਨਾਯੋ॥ ਗਢ ਭੀਤਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਯੋ॥੨੧੨॥ ਘੋਰ
 ਪਰਿਯੋ ਹੁਤੋ ਤਿਹ ਈਹਾਂ॥ ਪੰਛੀ ਸਕੇ ਨਿਕਸ ਨਹੀ ਕੀਹਾ॥ ਕਛੂਰੂ ਪਕ
 ਰ ਕੈ ਤਿਹ ਥਾਨੈ॥ ਬਾਹਰ ਆਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੈ॥੨੧੩॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਬਨਾਇ ਕੈ ਪਟਨ ਰੂਪ ਜਨ ਧਾਰਾ॥ ਦੁਲਖ ਸੈਨ
 ਬੀਚ ਤੇ ਪਰੇ ਮੇਰ ਚਨ ਪਾਰਾ॥੨੧੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਤਨ ਕੇ ਦਿਗ

ਅੰਧ ਕਰਾਈ। ਨਿਕ ਸੇ ਮੱਧਿ ਘੇਰ ਜਨ ਪਾਈ। ਦੇਖੀ ਜਿਤੇ ਠਉਰ
 ਤਿਹੁ ਭਏ। ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਰਿ ਛਾਰਿ ਸਿਰ ਗਏ। ੨੧੫॥ ਚੈਯਾ॥ ॥
 ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਧਰੇ ਕਰੁਨ ਨਿਧਿ ਪੈ ਗੁਪਤਿ ਚਿਤ ਆਇ ਸਪਾਈ। ਪਾ
 ਰਿਐ ਪਲ ਮੱਧਿ ਸੁਲਛਨ ਚਛਨ ਯੈ ਅਰੁ ਅੰਧ ਕਰਾਈ। ਰੋਰ
 ਪਰਿਐ ਪਛੁ ਪੈ ਮੱਧਿ ਦੂਤਨ ਕਿਆ ਮਤ ਰਾਤ ਮਨੋ ਤਿਨ ਆਈ। ਆਪ
 ਸਮੈ ਤਿਨ ਤੇ ਗਚਲੀ ਨਿਜ ਕਾ ਪਰ ਕਾਨਹੀ ਚੀਨਤ ਜਾਈ। ੨੧੬॥
 ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਸਿਰ ਪੈ ਅਸ ਸੁਰਤ ਤਾਤ ਤਬੈ ਸੁਤ ਸੀਸ ਲਗਾਈ। ਅੰ
 ਸ ਭੁਐ ਸਭੁ ਹਾਲ ਅਰਾਨ ਕੇ ਕਾਲ ਪਲੈ ਤਿਨ ਰੋਨ ਬਿਤਾਈ। ਭੁੰਸੁ ਰ
 ਰਿਓ ਤਿਨ ਪੈ ਭਟਕੂ ਖਨ ਨਾ ਸਭੁ ਏ ਅਰ ਕੇ ਤਬ ਨਾਈ। ਰੋਨ ਬਿਤੀਤ
 ਕਰੀ ਦਖ ਚਿੰਤਤ ਭੋਰ ਭੁਐ ਉਗਐ ਦਿਨ ਗਈ। ੨੧੭॥ ਚੈਪਈ
 ਜੋ ਨਿਰਖੇ ਨਿਜ ਨੈਨ ਪਸਾਰਤ। ਸੈਨ ਸਥਾਰ ਪਰੀ ਬਹੁ ਆਰਤ
 ਆਇਹ ਬਿਧ ਸਕਲ ਤੁਰਕ ਕੀ ਸੈਨਾ। ਲਰਤ ਮਰਤ ਗੁਜਰੀ ਤਿਨ
 ਰੈਨਾ। ੨੧੮॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕਰਤ ਸਪੁਕ ਰੈ। ਆਯੇ ਗੁਰੁ ਸਰਬ
 ਸੋ ਰੈ। ਭੋਰ ਭਏ ਗਭ ਕੇ ਜਬ ਲਹਾ। ਕਾਇਮ ਲਰਤ ਸਿੰਘ ਜੁ ਅ
 ਹਾ। ੨੧੯॥ ਫਿਰਤ ਲਰਤ ਗਢ ਕੇ ਚਹੂੰ ਤੀਰਾ। ਲਰਤ ਬੀਗ ਸੀਜੁ
 ਮਤਿ ਧੀਰਾ। ਜਬ ਲਗਾਰੇ ਦੇਹ ਮਹਿ ਪਾਨਾ। ਮੱਧਿ ਨਿਖੰਗ ਨਿਰਖ
 ਬਹੁ ਬਾਨਾ। ੨੨੦॥ ਤਬ ਲਗ ਲਰਿਐ ਬੀਰ ਬਲ ਅੰਡੀ। ਕਰਿਤਾ
 ਬੰਧ ਸਕਲ ਪੁਨ ਸੰਡੀ। ਘਨ ਜਯੇ ਗਰਜ ਹਨਤ ਬਰ ਬਾਨਾ। ਬਿਜ
 ਸਮਾਨ ਘੋਖ ਕਰ ਜੁਨਾ। ੨੨੧॥ ਕਬਿਤ ॥ ਕੀਨੋ ਜੀਗ ਭਾਰੀ
 ਮਹਾ ਸਿੰਘ ਅਟਤਾਰੀ ਸਾਰੀ ਦੂਤਨ ਕੀ ਸੈਨ ਰਹੀ ਜੋਰ ਕੇਰ ਲਾਇ ਕੈ।
 ਜਾਕੇ ਸਰ ਲਾਏ ਸੇਈ ਭਿਸਤ ਕੋ ਸਿਧਾਏ ਆਗੈ ਕਉਨ ਅਰ ਆਏ

ਅੰਸੋ ਜੁਧ ਲਾਖਿ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਜਾਮਨੀ ਚਤੁਰ ਜਾਮ ਜੁਧੇ ਤਹ ਬਲ ਧਾਮ ॥
 ਭੋਰ ਜਬ ਭਯੋ ਚਹੁ ਯੋਇ ਨ ਧਜੁ ਆਇ ਕੈ ॥ ਤੀਰ ਜੈ ਤੁਨੀ ਰਮੁ ਕੇ ਆਇ ॥
 ਖਲ ਦਲ ਦੂਕੇ ਸਨ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਬਿਟ ਜੁਧਿ ਯੋ ਚਾਇ ਭਾਇ ਕੈ ॥ ੨੨੨ ॥
 ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਰਣੁ ਦੁੰਦ ਮਚਾਇ ਕੈ ਜੁਧ ਗਯੋ ਗਯੋ ਮੈ ਬਲ ॥
 ਧਾਨੀ ॥ ਅਨ ਚਢੇ ਸੁਦੋਸੇ ਦਿਸਤੇ ਅਰਿ ਹੋਰ ਦਿਦਾਰ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਨੀ ॥
 ਅਨਨ ਮੈ ਛੁਬ ਪੁੰਜ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਨੂਰ ਮਈ ਜਨੁ ਜੋਤਿ ਕਹਾਨੀ ॥ ਸੁਮਸੁ ॥
 ਕਾਰਨ ਸੀਸ ਦਯੋ ਤਿਨ ਉਚ ਲਯੋ ਗ੍ਰਹ ਅਚੁਤ ਜਾਨੀ ॥ ੨੨੩ ॥ ਅਨ ॥
 ਪਿਛਨ ਦਿਦਾਰ ਮਲੇ ਛਨ ਭੂਖਨ ਆਯੁ ਪੁੰਜ ਉਤਾਰੇ ॥ ਸੀਸ ਲਯੋ ॥
 ਕਟ ਕੈ ਬਰ ਬੀਰ ਹ ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਸੁਬ ਜਾਇ ਨ ਗਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿਤਾਇ ॥
 ਪੁਜੇ ਟਹ ਸਾਹਿ ਦਿਲੀ ਸਰ ਤੀਰ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਜੀਤ ਭਈ ਤੁਮਰੀ ਰਨ ਭੀਤ ॥
 ਰਮਾ ਬਿਲਯੋ ਗੜ੍ਹ ਮੈ ਟਹ ਆਰੇ ॥ ੨੨੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬੁਰ ॥
 ਨ ਬੀਰਾਨ ਕੇ ਤੁਰਕ ਕਹਾਇ ਹ ਭਾਇ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸੋਰਣ ਮੈ ਲਯੋ ਮੈ ॥
 ਕੰਗੂਰੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੨੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਭ ਉਮਰਾਟਨ ਯੈ ਸੁ ਉ ॥
 ਚਾਰੀ ॥ ਦਹ ਲਖ ਸੈਨ ਗਰਕ ਕਰ ਰਾਗੀ ॥ ਜਬ ਲਸਕਰ ਚਢ ਕਰ ॥
 ਇਤ ਗਯੋ ॥ ਮਾਰਗ ਬੀਚ ਆਟੋ ਤੇ ਲਯੋ ॥ ੨੨੬ ॥ ਰੋਪਰ ਉਰੇ ਕੋ ਸ ॥
 ਛਿਆ ਪਾਂਚਾ ਬੂਰਮਾ ਜਰਾ ਗਾਟ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿ ਧਾਇ ॥
 ॥ ਗਯੋ ਗਾਟ ਚਮਕੌਰ ਬਨਾਇ ॥ ੨੨੭ ॥ ਉਚਾ ਕਿਲਾ ਨਿਰਖੁ ਤਿਹ ਬ ॥
 ਰਾਗ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਯਾਕੀ ਲੈ ਕਰਾ ॥ ਫੌਜ ਨ ਜਾਇ ਘੋਰ ਤਿਹ ਲਯੋ ॥ ਬ ॥
 ਰੋਜੀਗ ਭਾਰੀ ਉਨ ਕਯੋ ॥ ੨੨੮ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਲਰਿਓ ਮਧਿ ਗਯੁ ਮਾ ॥
 ਹੀ ॥ ਕਾਹੂ ਰਹੀ ਕਛੁ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ॥ ਅੰਸੋ ਕਾਮਲ ਬਿਸਖ ਚਲਾਵੈ ॥
 ਸਦਕੋ ਸਨਰ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨੨੯ ॥ ਬਿਜ ਸਮਾਨ ਗਰਜ ਸਰ

ਆਏ। ਜੇਬੋ ਬਖਤਰਤਹਨ ਠਗਏ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਤਿਨ ਬਚਨ ਸੁ
 ਨਾਈ। ਬਾਦਸਾਹ ਸੋ ਸਕਲ ਲਗਾਈ। ੨੩੦॥ ਸੈਯਾ ॥ ਸੀਸ
 ਨਿਹਾਰ ਬੀਗੇ ਸਰਕੇ। ਇਸ ਬੇਲਤ ਪੈ ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਨਾਰੀ। ਏਕ ਕਹੈ ਕ
 ਰਨਾ ਨਿਧ ਕੇ। ਇਕ ਭਾਖਤ ਪੈ। ਇਹ ਖੇਲ ਅਪਾਰੀ। ਏਕ ਕਹੈ ਵਹ ਪੰਨ
 ਸਰੂਪ ਸੁਕੋਨ ਗਹੈ। ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਨ ਭਾਰੀ। ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਚਰਚ ਪੁਰਭੀਤ
 ਰਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਮੁਖ ਕੋਟ ਪ੍ਰਕਾਰੀ। ੨੩੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਉਪਰ ਬੈਠ ਬੁ
 ਰਜ ਕੇ ਜਾਨਹੁ। ਜੂਝਾਏ ਸਭ ਬੀਰ ਪਛਾਨਹੁ। ਫਿਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ਸੁ
 ਲਗਾਇ ਸਾ। ਬਡੇ ਜੁਧ ਰਣ ਦੰਦ ਮਚਾਇ ਸਾ। ੨੩੨॥ ਬਹੁਰੇ ਆਪ
 ਲਰਿਯੇ। ਇਹ ਭਾਂਤਾ। ਕਹਨ ਪਰਤ ਕਛੁ ਯਾ ਕੀ ਬਾਤਾ। ਜਬ ਤੁਨੀ ਰਮੁ
 ਕੇ ਸਬ ਸਗਾ। ਗਯੇ ਜੂਝ ਰਨ ਮੈ ਬਰਬਰਾ। ੨੩੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇ
 ਹ ਬਿਧ ਨਖ ਸਿਖ ਕਰ ਕਥਾ ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਸੀਗਾ। ਜਾ ਦੂਤਨ ਬਰਨਨ
 ਕਰੀ ਸੁਨ ਅਬ ਅਉਰ ਪੁਸੀਗਾ। ੨੩੪॥ ਸੈਯਾ ॥ ਮਾਤ ਬਡੀ ਜਿਮ
 ਲੈ ਸੀਗ ਪੈ ਤਨ ਮਾਰਗ ਮੇ ਜੜ ਬਿਪ ਭੁਗਾਏ। ਗਾਵ ਗਯੇ ਅਪਨੇ ਵਹ
 ਲੈ ਕਰ ਦੂਤਨ ਜਾ ਕਰ ਭੇਦ ਬਤਾਏ। ਫੌਜ ਚੜੀ ਤਬ ਹੀ ਅਰਕੀ ਗਹਿ
 ਕੈ ਤਿਨ ਕਉ ਪੁਨ ਸੀਨਿ ਦ ਲਾਏ। ਭਾਰੀ ਜਟਾ ਬਜੁ ਸਾਰ ਦਏ ਸਿੰਘ
 ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ ਨੀਚ ਰਿਸਾਏ। ੨੩੫॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਸੰ
 ਗ ਛੋਰ ਕਰ ਸਾਰਾ। ਬਰਨੇ ਤੁਛ ਬੁਧ ਅਨੁਸਾਰਾ। ਜਿਹ ਬਿਧ ਸੀਨੀ
 ਦਮੇ ਚਲ ਗਏ। ਦੁਸਟਨ ਜਾਇ ਨਾਸ ਜਿਮ ਕਏ। ੨੩੬॥ ਸੋ ਸਬ
 ਤੁਮ ਕਉ ਬਰਨ ਸੁਨਾਉ। ਸੁਨਹੁ ਪਿਆਰੇ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਉ। ਜੇਹਨੂ
 ਰ ਸੁਰੀ ਕੇ ਆਗੇ। ਆਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇ ਪਾਗੇ। ੨੩੭॥ ਤੇ ਸਾਬ
 ਤ ਸਬ ਹੀ ਨਿਜ ਆਏ। ਕਿਸੁ ਨ ਦੇਖੀ ਦੂਤ ਹਲਾਏ। ਮਾਤਾ ਲਘ

ਜੁਗ ਅਟਰਟਹੀਗਾ ਪਗ ਪੰਕਜ ਆਏ ਚਲਤੀਗਾ ॥ ੨੩੮ ॥ ਜਬ
ਪ੍ਰਭੂ ਅਟਰ ਕੇ ਚਮਕੀਗਾ ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਓ ਅਗਰ ਕਰਤੇਗਾ ਸੀਘ
ਬੈਰਾਨ ਤਿਨੈ ਲੈਧਾਏ ॥ ਮਾਰਗ ਮਧਿ ਅਛੁਤ ਪੁਜਾਏ ॥ ੨੩੯ ॥ ਫੁਤੇ
ਮਿਰੀਦ ਜੁਝਾਰ ਮਿਰੀਸਾ ਯੈ ਕੋਤ ਕਕੀਨੇ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਹੁਤੇ ਮਸੀਦ
ਨੀਚ ਇਕ ਪਾਪੀ ॥ ਬਿੱਪ ਬੀਸ ਚੰਡਾਰ ਸੁਖਾਪੀ ॥ ੨੪੦ ॥ ਰੋਪਰ ਤੇ ਫੁ
ਹੁਰਾ ਹੁਭੁਲਾਈ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰਕੈ ਲੈਗਯੋ ਕਸਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਦੇ
ਊਕੁ ਮਾਰਗ ॥ ਤਿਨੇ ਦਾਦੀ ਸਾਬ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੪੧ ॥ ਏਕ ਆਧ ਅਨਖਿਜ
ਮਤ ਦਾਰਾ ॥ ਖਚਰ ਧਨ ਘੋਰੇ ਜੁਗ ਚਾਰਾ ॥ ਪਲਕ ਹਜੂਰ ਸੁਰਹੇ ਪਿਛ
ਗੀ ॥ ਫਰਕ ਪਯੋ ਰਜਨੀ ਮਧਿ ਕਾਰੀ ॥ ੨੪੨ ॥ ਬਿੱਪ ਕਹੀ ਮਿਲਤੇ ਹੈ
ਅਬੀ ॥ ਏ ਆਗੇ ਜਾਟ ਤੇ ਸਬੀ ॥ ਯੈ ਕਹ ਕਰ ਦੇਖੀ ਲੈਧਾਯੋ ॥ ਆ
ਪਨ ਗਾਮ ਨੀਚ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ੨੪੩ ॥ ਖਚਰ ਮਾਯਾ ਨਿਰਖ ਗਟਾਰਾ ॥
ਬੂਟੇ ਪਾਪੀ ਲੋਕੁ ਮਿਝਾਰਾ ॥ ਮੈਸ ਬਿਚਾਰ ਗਾਟ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਯਹ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨੪੪ ॥ ਕਿਤੀ ਗਤ ਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਆਏ ਮਾਰਗ
ਕਰਤ ਪਆਨਾ ॥ ਕਬੀਨ ਮਾਰਗ ਰਲੇ ਸੁਧਾਇ ॥ ਦਈ ਨੇਤ੍ਰ ਯੈ ਬਨਿ
ਯੋ ਸੁਆਇ ॥ ੨੪੫ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਮਧਿ ਧਾਮ ਜਬ ਆਏ ॥ ਯੈ ਮਤਾ ਤਬ ਬਿ
ਵਤ ਬਨਾਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਲੈ ਸੰਗ ਮਾਈ ॥ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸ ਸੁਚੇਤੇ
ਧਾਈ ॥ ੨੪੬ ॥ ਪਾਛੇ ਯੈ ਚੰਡਾਰ ਕਿਤ ਕੀਨਾ ॥ ਖੁਰਜੀ ਕਾਢੁ ਧਰਨ ਗ
ਦੁਈਨਾ ॥ ਮਧਿ ਖੰਡ ਗਾਡੀ ਤਬ ਜਾਇ ॥ ਮਹਰ ਰੁਪੈ ਯੋ ਖੁਰਜੀ ਧਾਇ
॥ ੨੪੭ ॥ ਜਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆਈ ਆਲੈ ॥ ਬੋਲਿਯੋ ਦੇਖੀ ਬਚਨ ਨਿਰ
ਲੈ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਇਹ ਧਨਾ ॥ ਰਾਖੇ ਸਾਂਭ ਆਛੁ ਅਨਗਨਾ ॥ ੨੪੮
॥ ਏਹੈ ਲੋਗ ਉਖੜੀ ਮੰਦਾ ॥ ਚੇਰੀ ਕਰਤ ਛੰਦ ਅਰੁ ਬੰਦਾ ॥ ਕਹੀ ਮਤ

ਖੁਰਜੀ ਇਤ ਨਾਹੀ ਮੈ ਰਾਖੀ ਇਹੋ ਰੋਹ ਅਬਾਹੀ ॥ ੨੪੮ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਨੀਰ
 ਸੋਰ ਕਰ ਘਨਾ ਮੁਝ ਕੋ ਕਹਾ ਚੋਰ ਤੁਮ ਭਨਾ ਫਲੁ ਅਛੇ ਮੁਝ ਕੋ ਯਹ
 ਲਾਯੋ ਮਰਤੇ ਜਾਤੇ ਜਾਨ ਬਚਾਯੋ ॥ ੨੪੯ ॥ ਇਹ ਚਟ ਗਤੇ ਕੀ ਪਤਿ
 ਸਾਹੀ ਮੁਝੈ ਮਰਾਟੇ ਕਹੀ ਬੀਧਾਹੀ ॥ ਆਰੈ ਤੋਰ ਪੁਤ ਕਰ ਦੰਗਾ ਜੀ
 ਤੋ ਬਾਦ ਸਾਹ ਸੇ ਜੀਗਾ ॥ ੨੫੦ ॥ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਾਈ ਮੇਰੇ
 ਨਾਸ ਕਰਹਿ ਗੇ ਭਾਈ ॥ ਅਬ ਹੀ ਤੇਜੇ ਹਮਾਰੇ ਘਰਾ ਮੈ ਤੁਮ ਤੇ ਰਾਜੀਹ
 ਖਰਾ ॥ ੨੫੧ ॥ ਹਮਰੇ ਤਾਤ ਬੰਧ ਅਗ ਮਾਰੇ ॥ ਕਟਨ ਭਲਾਈ ਕਰੀ
 ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਯੋ ਕਹ ਪਾਸ ਮੁਕਦਮ ਗਯੋ ॥ ਸਗਰ ਭੇਦ ਤਟਨ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ੨੫੨ ॥
 ਲੇਤਿਹ ਸਾਬ ਮੇਰੇ ਆਯੋ ॥ ਸਗਰੇ ਭੇਦ ਚਲ ਉਤੈ ਜਿਤਾਯੋ ॥ ਦੋਨੇ
 ਪੁਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਚਲ ਅਬ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਉ ਬਤਾਈ ॥ ੨੫੩ ॥ ਮੁਝੈ
 ਇਨਾ ਮਬ ਤੇ ਕਛੁ ਦੀਜੋ ॥ ਲੈ ਹਜਰ ਤੇ ਕੇ ਹਜਰ ਕੀਜੋ ॥ ਯੋ ਕਹ ਅਰੁ
 ਕੀ ਫੋਜ ਚੜਾਈ ॥ ਲਿਆਇਓ ਗਾਂਢ ਆਪਨੇ ਧਾਈ ॥ ੨੫੪ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਆਨ ਸੁਨੈਨ ਦਿਖਾਈ ॥ ਦੋਨੇ ਦਏ ਨਿਧਨ ਫਿਰਾਈ ॥ ਲੈ ਦੇਖੀ ਸਰੀਦ
 ਟਹ ਗਏ ॥ ਪਾਸ ਮਲੇਛ ਭੇਜ ਸਭ ਦਏ ॥ ੨੫੫ ॥ ਏ ਸਤਿਗੁਰ ਗੇ
 ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜਾਏ ॥ ਸੇਤੁ ਮਹਾਜਰ ਆਨ ਦਿਖਾਏ ॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਸੋਈ ਅਬ
 ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਕਹੁ ਬਡੇ ਮਰਾਤ ਬਦੀਜੈ ॥ ੨੫੬ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਪਰਿਯੋ ਸੋਰ ਪੁ
 ਰ ਮਾਹੀ ॥ ਆਟ ਤਜਾਤ ਲੋਕ ਤਹ ਧਾਹੀ ॥ ਮੇਲਾ ਭੁਯੋ ਆਨ ਤਿਹ ਥਾਨੈ
 ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਨਰ ਨਾਰਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੫੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬ
 ਰਨ ਸਭੁ ਨਗਰ ਜਨ ਆਟ ਤਉ ਮਰੁ ਹਜਾਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ਨਿਰਖ
 ਕੈ ਬਿੱਪਰਿ ਕਰੈ ਧਿਕਾਰਾ ॥ ੨੫੮ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਧਿਗੁ ਦੇਖੀ ਕਹ ਬਿ
 ਪਕਸਾਈ ॥ ਲੁਟਹਰਾ ਮੀ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ ਬਿਪਰੋਇ ਕੀਨ ਅਸ

ਕਰਮਾ ਕੀਭੀ ਨਰਕ ਭੋਗ ਧਰ ਜਨਮਾ ॥ ੨੬੦ ॥ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੈ
 ਪਗ ਛਾਰਾ ਬਾਛੁਤ ਰਿਖ ਮੁਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰਾ ਰਤਨ ਕਮਲ ਗੁਰੂ
 ਅਨ ਕੇ ਪੁਤਾ ਅਸ ਕੇ ਉਕਰਤ ਇਨੁ ਸੰਗ ਸੁਤਾ ॥ ੨੬੧ ॥ ਜਸ ਪਾ
 ਪੀਤਵ ਇਜੈ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟ ਬਾਤ ਤੈ ਧਿਗ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਚਰਨ ਪੁਜਨੇ ਜੋਗਾ ॥ ਤੈ ਤਿਨ ਸੇ ਜੜ ਕਰਮ ਅਜੋਗਾ ॥ ੨੬੨ ॥ ਯੈ ਭਾ
 ਖਤ ਸਬ ਹੀ ਨਰਨਾਰੀ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਬਸਤ ਸੁਨ ਗਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਜਾ ਦੇ ਸੁਤ ਤਟ ਜਾਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸਰ ਪੜ ਕਹ ਆਨਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ਨਹ ਤੁ
 ਮ ਕੋ ਮਾਰਤ ਬਲ ਧਾਮਾ ॥ ਇਹ ਨ ਬਾਬ ਕੇ ਕਰਹੁ ਸਲਾਮਾ ॥ ਤਸਲੀਮ
 ਕਰੇ ਯਾ ਕੇ ਕਰ ਜੋਗਾ ॥ ਜੀਵਤ ਵੈਰੈ ਤੁਮ ਕੋ ਛੋਗਾ ॥ ੨੬੪ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਪਿ
 ਤਾ ਮੱਧਿ ਰਮ ਕੋਗਾ ॥ ਮਾਰਿ ਲਯੋ ਗੜ੍ਹ ਮੱਧਿ ਤਿਤੋ ਰੋਗਾ ॥ ਸੀਸ ਕਟ ਤਾ
 ਕੋ ਅਸ ਸਾਬਾ ॥ ਦਿਲੀ ਗਯੋ ਸਾਹਿ ਕੇ ਹਾਥਾ ॥ ੨੬੫ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਦ
 ਖੀ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਬੋਲਤ ਅੰਨਾ ॥ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹਮਰੇ ਬਰ
 ਬਾਪਾ ॥ ਸਕਤ ਕੰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਰ ਪਾਤਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ਛਾਰ ਬਦਨ ਦੁਤਨ ਕੇ
 ਡਾਗਾ ॥ ਇਹ ਭੀ ਕੀਨੋ ਕਛੁ ਖਿਆਲਾ ॥ ਕਰਤ ਪੁਨਾਮ ਆਪ ਹਮਤਾਤਾ ॥
 ਸਕਲ ਬਿਸ੍ਵ ਜਾ ਕੇ ਸਿਰੋਨ ਆਤਾ ॥ ੨੬੭ ॥ ਪਵਨ ਰੂਪ ਜੇ ਅਛੁਲ
 ਅਛੁਦਾ ॥ ਸਰਨ ਰਲ ਖਤਨ ਯਾ ਕੇ ਭੇਦਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਿਰੋਨਿ ਆਵਤ ਨਿ
 ਤਨੇਤਾ ॥ ਅੰਰਨ ਕੇ ਪਨ ਹੀ ਸਿਰ ਦੇਤਾ ॥ ੨੬੮ ॥ ਅਧਿਕ ਕੇ ਪਕੇ ਬਚ
 ਨ ਕਰਾਲਾ ॥ ਕਰੇ ਜੁਝਾਰ ਜਬੈ ਮਿਗ ਪਾਲਾ ॥ ਤੈ ਝੂਠੇ ਖੜੀ ਸਤਿਤਾਤਾ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਕਹ ਬਚਨ ਬਖਿਆਤਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ਨਾਗਨ ਕੇ ਹੈਰੋ ॥ ਇਹ ਪੁ
 ਤਾ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਪੁਰੇ ਜਹਰ ਅਧੁਤਾ ॥ ਕੋਟ ਬਾਰ ਭਾਖਹੁ ਜੇ ਆਨਾ ॥ ਯਹ
 ਸਲਾਮ ਕਉ ਪਨ ਹੀ ਠਨਾ ॥ ੨੭੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸਲਾਮ ਸੁਦੀ

ਨਮਿਲਾਨਕੀ ਦੂਤਨਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੀ ਜੋਰਜਿਤੋ ਸਬ ਲਾਇਬ
 ਕੇ ਅਰ ਸਾਹਿਬ ਨੰਦ ਮੁਖੀ ਮੁਖਿਠਾਨੀ ਗਾਰਵਈ ਖਲਵੀਨ ਅਰਾ
 ਨਕੋਭਾਖਥਕੇ ਮੁਖੁ ਏਕ ਨਮਾਨੀ ਮਾਨਤਹੈ ਨਕਛੁ ਅਰਕੇਰੁਰਸ
 ਤਕਲਾ ਜਗਦੀਸ ਪਛਾਨੀ ॥ ੨੭੧ ॥ ਭਾਰੀ ਜਬਾਬ ਸੁਨੇ ਜਬਨੀਚ
 ਨਤਉ ਮਨਮੈ ਸੁਨਕੇ ਖੁਨਸਾਏ ਕਿਪੁਕਰਕੇ ਅਤਿਹੀ ਮਨਭੀਤਰਮ
 ਰਨਕੋਤਿਨ ਭਿਤ ਬੁਲਾਏ ਜਾਇ ਅਕਾਜਕਰਕੇ ਉਨ ਦੂਤਨ ਦੀਪਬ
 ਝਾਇਕੁਲੀ ਅਗਲਾਏ ਮਾਨਹੁ ਜੀਵਤਹੈ ਜਗਮੈ ਜੁਗਚਾਰਜਸੈ
 ਜਿਹਕ੍ਰਿਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨੭੨ ॥ ਯੋਗਤੁ ਦੇਖ ਪਠਾਨ ਮਲੇਰਪਤੀ ਤਿਨ
 ਕੋ ਧਿਧਕਾਰਕਰਾਯੋ ਗਾਰਵਈ ਤਿਹ ਖੜਕੇ ਜੜਨੀਚਕਹਾਇਹ
 ਕਾਮਕਰਾਯੋ ਕੋਨ ਬਡੇਰਣਜੀਤ ਤੁਮੈ ਸਿਸਛੀਰ ਸੁਖੇਰਹ ਮਾਰਿਗ
 ਟਾਯੋ ਨਾਸਤੁਯੋ ਅਬਹੈ ਤੁਮਰੇ ਬਦਸਾਹ ਮਨੇ ਅਖਅੰਧਲਖਾਯੋ
 ॥ ੨੭੩ ॥ ਜੁਝਗਏ ਜਬਯੋ ਜੁਗਬੀਧਟ ਦੇਖਤਲੇਗ ਸਭੈ ਨਰਨਾਰੀ
 ਸਿਖਹੁਤੇ ਤਿਹ ਏਕ ਬਡੇ ਬਰਟੇਰੁਰਮਲ ਸਖਤਹਿ ਭਾਰੀ ਸੇ ਸੁਨ
 ਬਾਤਪਪਤਧਰਾਪਰ ਆਨਪੁਜਿਯੋ ਤਿਹਰੋਰਮਝਾਰੀ ਏਧਨਬਿ
 ਤਘਨੀਕਿਮਲੇਛ ਛਰਾਇ ਕਹਿਓ ਗੁਰਨੰਦਵਤਾਰੀ ॥ ੨੭੪ ॥ ॥
 ਰੋਪਈ ॥ ਕਾਨਿਰਖੈਟਹ ਆਗਸੁਆਈ ਅਦਭੁਤਕਾਮਉਨਕ
 ਕੋਕਸਾਈ ਦੋਉ ਸਿਸਨਕੇ ਸੀਸਉਤਾਰੀ ਦਏਕਾਟਉਨ ਅਧਮਗ
 ਟਾਰੀ ॥ ੨੭੫ ॥ ਬਰਹਰਕਰਤਧਰਨਗਨਸਾਰੀ ਧੋਲਸੇਸਸਿਰ
 ਪਰਜੇਧਾਰੀ ਮਾਤਾਜਹਾ ਸੁਨਤਸਿਖਗਯੋ ਬਿਹਬਲਜਾਇਚਰ
 ਨਤਟਪਯੋ ॥ ੨੭੬ ॥ ਮਾਤਾਟਕੀ ਓਰਨਿਹਾਰੀ ਕਹਾਕਟਨਤੁਬੀਰ
 ਬਿਚਾਰੀ ਤਿਨਯੋ ਕਹਾਨਹੀ ਮਮਕੋਈ ਨਿਰਖਤਜਹਾ ਮੇਸਗਤਹੈ

ਈ॥ ੨੭੭॥ ਛੀਰ ਖੋਰ ਬਾਰਿਕ ਜਹ ਦੇਉ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕਹੇ ਵਰਦ ਨਹੀਰੇ
 ਉ॥ ਆਤਾ ਕਹੀ ਸੁਨਤ ਇਹ ਬਤੀਆਂ॥ ਨੀਕੇ ਕਹੁ ਦੇਉ ਸੁਭ ਗਤੀਆਂ॥
 ੨੭੮॥ ਤਿਨ ਯੋਕਹ ਅਮਰ ਬਰਭੁਏ॥ ਕਾਟ ਮਲੇਛ ਨਕੀ ਜਰਗਏ
 ॥ ਭਯੋ ਨਗਰ ਇਹ ਸਰਬ ਉਜਾਗਾ॥ ਯੋ ਅਪਨੇ ਹਮ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ॥
 ੨੭੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏ ਬਤੀਆਂ ਯੋਕਰਤ ਸਿੱਖ ਮਾਤਾ ਜੀਕੇ ਸੀਗਾ॥
 ਤਬ ਲੋ ਆਪਾ ਪਤਿ ਭੁਏ ਦੋਨੇ ਬੀਰ ਨਿਸੀਗਾ॥ ੨੮੦॥ ਪਾਧੜੀ
 ਛੰਦ ॥ ਇਮ ਕਹੈ ਬੈਨ ਮਾਤਾ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਹਮ ਖੁਸੀ ਦੇਹੁ ਕਰੀ ਐਪਾ
 ਨਾ ਬੋਲੀ ਪਛਾਨ ਜਨਨੀ ਸੁਤਾਤਾ॥ ਲਖ ਆਗ ਪਾਛ ਕਹੁ ਯੋ ਸੁਬਾਤ
 ॥ ੨੮੧॥ ਕੋਯੋ ਦੇਸੁ ਨਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰਤ ਮੇਰਾ॥ ਟਹਿ ਕਹੇ ਬਾਤ ਮੁਹਿ ਸੀਗਾ
 ਛੋਗਾ ਬੋਲੇਸੁ ਬੀਰ ਦੋਨੇ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਇਹ ਦਿਬ ਦੇਹ ਹੈ ਅਵਰ ਆਨਾ॥
 ੨੮੨॥ ਜਿਹ ਮਨੁ ਛੁਵੇਦ ਨਹੀ ਲਖਤ ਕੇਇ॥ ਜਿਹ ਦਿਪਤ ਜੇਤਿ ਉਦੇ
 ਤਸੇਇ॥ ਨਹੀ ਪੰਚਤਤ ਕੀ ਮਲਨ ਦੇਹਾ॥ ਹੈ ਬਦਨ ਘਟਨ ਤੇ ਅਮ
 ਰ ਦੇਹਾ॥ ੨੮੩॥ ਜਬ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਮਾਤਾ ਸੁਏਹਾ॥ ਇਮ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਪੁ
 ਤ ਲੇਹਾ॥ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇਸੈ ਬਨਾਇ॥ ਜਸੁ ਲੀਆ ਆਪ ਕੇ ਤੁਮ ਕਰ
 ਇ॥ ੨੮੪॥ ਤਬ ਕਹਾ ਭਾਤ ਦੋਨੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਇਹ ਤਾਗ ਮਾਤਾ ਦੁਹ
 ਪਹਰ ਚੀਨਾ॥ ਪਹਰੇ ਤਾਗ ਨਹੀ ਮੇਰਾ ਬਾ॥ ਇਹ ਹੈ ਅਲੇਖ ਕੀ ਅ
 ਕਬ ਗਾਥਾ॥ ੨੮੫॥ ਇਮ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਕਰੁਨ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਬਰਕਹ ਸੁ
 ਮਾਤ ਲੁਪ ਸਾਟ ਧਾਨਾ॥ ਇਹ ਸਿੱਖ ਮਾਤ ਜੇਤੁ ਮਰਤੀਰਾ॥ ਇਹ ਮੱਧ
 ਛਾਪ ਗੁਣ ਗਣ ਗਹੀਰਾ॥ ੨੮੬॥ ਤਾਕੇ ਸੁਖਾਇ ਤਜ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਅਸ
 ਬੋਲ ਲੇਪ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਤਬ ਕਹੀ ਮਾਤ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਬੀਰਾ॥ ਤੁਰਛ
 ਪ ਮੱਧਿ ਨਗ ਕਨਕ ਹੀਰਾ॥ ੨੮੭॥ ਦੁਹ ਦੇਹੁ ਮੇਰਿ ਨਹੀ ਕਰਹੁ ਦੇਰਾ॥

ਤਬ ਕਹਾ ਸਿੱਖ ਫਹ ਬਚਨ ਫੇਰਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਗ ਮਾਤਾ ਸੁਮੇਰਾ ਯਹ
 ਰੁਗ ਪਾਪ ਸਿਰ ਮੇਰ ਘੋਰਾ ॥ ੨੮੮ ॥ ਕਹ ਮਾਤ ਪਾਪ ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਅੰਸਾ
 ਸੁਖ ਪੁਜਿ ਭੋਗੈ ਤੇਰ ਬੀਸਾ ਸੁਨ ਦੇਸਿ ਸਿੱਖ ਫਹ ਮਾਤ ਹੀਰਾ ਭਾਖਿਤ
 ਮਾਤ ਤਜ ਦੇਸੇ ਸਰੀਰਾ ॥ ੨੮੯ ॥ ਇਮ ਪਟਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਰ ਬਿਹਾਰ
 ਭੁਰ ਕਾਨ ਬੀਸ ਸਿਰ ਛਾਰ ਛਾਰਾ ਨਿਜ ਅਮਰ ਹੋਇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਪੁ
 ਮਾਨਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪੁਤ ਅਚੁਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨੯੦ ॥ ਕੁਲ ਕੁਲ ਸਦੀਪ
 ਜਗ ਬੀਰ ਅਦਿਸਿ ਹੋ ਕਰਮ ਕਰਮ ਅਨਭੈ ਅਨਾਦਿ ਜੇ ਧਰਤ ਧਿ
 ਅਨਤਿ ਹੋ ਸਿੱਖ ਸਾਧਾ ਪੁਰਿਤ ਕਾਜ ਕਟਿਤ ਬਾਧਾ ॥ ੨੯੧ ॥ ਨਿਜ ਪਿ
 ਤਾ ਤਾਤ ਜੇ ਧਰਮ ਧਾਰਾ ਖੇਲਿਤ ਸਗਲ ਧਰਨੀ ਮਝਾਗਾ ਇਹ
 ਭਾਂਤਿ ਚਰਿਤ ਕੀਨੇ ਸੁਜਾਨਾ ਸੀਨਿ ਦੇਸਿ ਦੇਸੇ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨੯੨ ॥ ਨਿ
 ਜ ਨੀਚ ਬਿੱਪ ਇਹ ਕਰਮ ਕੀਨਾ ਧਨ ਹੋਰ ਲੋਭ ਮਹਿ ਭਾ ਸੁਲੀਨਾ ਸੇ
 ਉਦਰ ਬਗਾਯੇ ਜਲ ਪਤ ਭੰਡਾਰਾ ਇਹ ਪਰੀ ਨੀਚ ਕੇ ਸੀਸ ਛਾਰਾ
 ॥ ੨੯੩ ॥ ਪੁਰਤ ਰੇਨ ਦੀ ਮਹਿ ਗਾਰੂ ਜਾਇ ਨਿਸ ਚਢੀ ਖਾਤ ਦੀਨੇ ਫ
 ਗਾਇ ਗਇਨੇ ਟੋਰ ਟਾਰ ਥਾਕੇ ਗਫਾਰਾ ਤਹ ਲਹੀ ਨਹੀ ਕੋਤੀ ਰਵਾਰ
 ॥ ੨੯੪ ॥ ਇਹ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਲਛ ਜਾਨਾ ਕਬਿ ਟਿਕਤ ਅਵਰ ਹੋ
 ਛੇ ਟਿਕਨਾ ਇਮ ਟੋਰ ਬਾਨ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀਚਾ ਗਿਹ ਪਰਮੇ ਅਨ ਜਨ
 ਪਰ ਸੁਮੀਚਾ ॥ ੨੯੫ ॥ ਜਬ ਸੁਨਿਓ ਭੇਦ ਭੁਰ ਕਾਨ ਕਾਨਾ ਇਹ ਚਾਰ
 ਖਚਰ ਮੁਹਰੈ ਅਮਾਨਾ ਗਹ ਲਯੇ ਤਾਸ ਬਾਂਧੇ ਮੰਗਾਇ ਲੈ ਮਾਰਿ
 ਕੂਟ ਦੀਨੇ ਖਪਾਇ ॥ ੨੯੬ ॥ ਜਿਮ ਕੀਨ ਨੀਚ ਫਲ ਤੈਸੇ ਹੋਇ ਸਭ
 ਨਿਰਖ ਲੋਹ ਸਹਿਸਾਨ ਕੋਇ ਲੁਟੇ ਹਰਾਮ ਜੇ ਕਰਤ ਕੋਇ ਨਹੀ
 ਸੁਖ ਕਬੀਤ ਕੋ ਬਿਗੋਇ ॥ ੨੯੭ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਨ ਚਮਕੀਰ ਜੁਧਾ

ਬਰਨੇ ਸੁਜਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁਧਾ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਦੂਤਨ ਮਝਾਰਾ ਜਿਮ
 ਕਹਸ ਬਚਨ ਭਾਰੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੮੬ ॥ ਸੇ ਅਬ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਿਓਨ
 ਟੀਨਾ ਜਿਮੁ ਰਟਤ ਗੋਬ ਪੋਥੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਅਬ ਸੁਨੇ ਅਵਰ ਆਗੈ ਧ
 ਆਇ ॥ ਸੁਭ ਜਥਾ ਅਤਿ ਬਰਨੇ ਬਨਾਇ ॥ ੨੮੭ ॥ ਬੈਰਾੜ ਦੇ ਸਜੇ
 ਗਏ ਨਾਥਾ ਲੀਲਾ ਅਨੇਕ ਕਰਕੇ ਸੁਗਾਥਾ ਮਛੀ ਸੁਟਾੜ ਪੈਂਡਾ ਮਝ
 ਰਾ ਕਾਂਗੜ ਸੁਮੱਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ੩੦੦ ॥ ਇਹ ਕਥਾ ਮੱਧਿ ਇਕੀਸ ਧ
 ਆਇ ॥ ਇਮ ਕਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਚੀਤ ਚਾਇ ॥ ਬਾਈਸ ਅਵਰ ਬਰਨੇ ਨ
 ਟੀਨਾ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਬੀਰਤੁਮ ਅਤਿ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੩੦੧ ॥ ਇਤ ਸੀ
 ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਪਾਨ ਚਮਕੀਰ ਜੁਧ ਸਾਹਿਬ
 ਜਾਵੇ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਬਰਨੀ ਨਾਮ ਇਕੀਸ ਮੇ ਧ ਆਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਅਫਜੂ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛਿਦਾ ॥ ॥ ਦਸ ਲੱਛ ਸੈਨ ਖਲਵਲ ਬਿਦਾਰਾ ॥
 ਕਰ ਗਾਰਕ ਅਰਨ ਜਬ ਗੇ ਸੁਪਾਰਾ ਜਿਹ ਬੁਲ ਅਹਾੜ ਅਨਕੀ ਪ੍ਰਕ
 ਗਾਰਨ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬਿਚਰਤ ਹਜਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿੰਦ੍ਰਾ ਸਿੰਦ੍ਰਾ ਸਿਆਲ ਕੂਕਤ
 ਮਸਾਨਾ ॥ ਜੋਗਨ ਸੁਬੀਰ ਭੈਕਰ ਸੁਰਾਨਾ ਸਰਤਾ ਸੁਤੀਰ ਕਾਨਨ ਮਝ
 ਰਾ ਜਿਹ ਸਸੇ ਸਿੰਘ ਮਿਗ ਗਨ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਹਸੁ ਏਕ ਕਰਨ
 ਨਿਧਾਨਾ ਨਹੀ ਦਾਸ ਸਿੱਖ ਕਿੰਕਰ ਕਿਕਾਨਾ ਪਾਇਨ ਅਰੁ ਬਿੰਦ ਨਿਜ ਕ
 ਰਤ ਪਾਨਾ ॥ ਦਿਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਾਵੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬ
 ਨ ਮਹਿ ਪਠਾਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਖੁਸ ਭੀਲ ਪਾਨਾ ॥ ਸਸਿ ਮੱਧਿ ਜ
 ਨ ਕੀਨੇ ਕਲੀਕਾ ਬਨ ਪੀਡਿ ਪੁਤ ਦ੍ਰੈ ਫਿਰਹ ਰੀਕਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁਰ ਪਾਲ ਭਗ
 ਤ ਹਨ ਕਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਿੰਦ੍ਰਾ ਹਾਥ ਖਪਰ ਕਰ ਸਿੰਧ ਧਾਰਾ ਭਾਵੀ ਅਪ
 ਰ ਸੁਭ ਜਗਨ ਟੀਨਾ ਗੁਰ ਸੀਤ ਬਚਤ ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਹ

ਨਲਾਭਸਮਸਰਪਛਾਨਾ। ਦੁਖਨਿੰਦਉਸਤਤਿਏਕਹਪਵਾਨਾ। ਯੋਜ
 ਨਸਦਾਏਪਾਕਜਾਮਾ। ਸੁਨਿਕਬਦੇਟਗੁਰਅਤਿਭਿਰਾਮਾ। ੬। ਅ
 ਰਿੰਨਮੱਧਿਸਰਤਕਨਾਰਾ। ਜਿਹਜਾਤਪ੍ਰਭਅਚੁਤਦਿਆਰਾ। ਨਿਰਖ
 ਯੇਸੁਏਕਤਹਮਹਿਖਪਾਲਾ। ਚਾਰੰਤਭੈਸੰਬਡਭੋਰਕਾਲਾ। ੭। ਤਿਹ
 ਨਿਰਖਚਾਲਅਤਿਦੁਤਨਟੀਨਾ। ਇਤਦਿਪਤਜੋਤਿਦਿਨਧੁਜਪ੍ਰਬੀ
 ਨਾ। ਤਿਨਨਿਕਟਆਨਗੁਰਕੋਬਿਚਾਰਾ। ਪੁਨਬਿਬਿਧਭਾਂਤਿਕਰਨਮ
 ਸਕਾਰਾ। ੮। ਤਿਅਹੈਕੋਇਹਮਕੋਉਚਾਰਾ। ਕਮੇਧਰਮੇਸੀਸਮੁਰਪ
 ਗਮਝਾਰਾ। ਤਿਨਕਹੀਨਾਥਅਚੁਤਅਭੇਦਾ। ਤੈਗੁਰਜਗਤਵੇਟਨਦੇ
 ਟਾ। ੯। ਰਸਾਟਲਛੰਦ। ॥ ਤਿਨੈਯੋਸੁਗਾਈ। ਗੁਰੂਤੈਸੁਗਾਈ
 ॥ ਜਿਨੈਬਿਸੁਥਾਪੀ। ਜਪੈਸੰਤਜਾਪੀ। ੧੦। ਭੁਲੇਹੈਗਟਾਰਾ। ਗੁ
 ਰੂਜੀਉਚਾਰਾ। ਅਹਿਮੈਸਪਾਹੀ। ਚਲੈਪੈਂਡਆਹੀ। ੧੧। ਅਸੀਮੋ
 ਰਛੁਟਾ। ਫਿਰੇਖੋਜਜੂਟਾ। ਤਿਨੈਯੋਬਖਾਨੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗਮਾਨੀ।
 ੧੨। ਮਝੈਤੇਨਛਾਨੋ। ਭੁਲੇਤੇਪਛਾਨੋ। ਪੁਰਮੈਬਲੇਲੀ। ਭੁਝੈਸਿੰ
 ਖਗੋਲੀ। ੧੩। ਚੌਪਈ। ॥ ਖੜੀਹੈਟਹਸਿੰਘਭਣੀਜੈ। ਤਿਨਕ
 ਮਾਹੀਮੁਝੈਲਹੀਜੈ। ਤੀਨਬੇਰਆਨੰਦਪੁਰਮੇਲੋ। ਦਰਸਨਗਯੋ
 ਧਾਇਸੰਗਹੇਲੋ। ੧੪। ਮੇਕਹਇਹੈਅਚੰਭਾਭੁਯੋ। ਤੇਰੇਦਲਕ
 ਟਨੈਦਿਸਗਯੋ। ਏਕਮਕੋਨਭਜੈਸਜੁਚੰਦਾ। ਤੇਰੇਦਰਸਨਬਿਸੁ
 ਮੁਕੰਦਾ। ੧੫। ਸੁਨਤਾਕੀਅੰਸੀਬਿਧਬਾਨੀ। ਮੇਨਬਦਨਆਗੈ
 ਰਗਠਾਨੀ। ਪੁਨਤਿਨਪਾਛੈਸੇਰਉਚਾਰਾ। ਗੁਰੂਜਾਤਹੈਲੇਹੁਨਿਹ
 ਰਾ। ੧੬। ਯੋਤਾਕੋਨਿਜਨਿਕਟਬੁਲਾਈ। ਕਮਰਖੰਜਰਦੈਕਰਮੇ
 ਜੜਾਈ। ਕਹਾਨੀਚਨਹੀਭੋਕਗਟਾਰਾ। ਪੁਤਪੈਂਡਲੋਖਾਹਸੁਧਾਰਾ

॥੧੭॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ ॥ ਕਿਤੇਏਹਜਾਰਿਜਰਿਓਹੀਰਪ
 ਨਾਇਪੇਕਾਂਤਈਹਾਂਨਹੀਸੋਭਅੰਨਾਭਯੋਮੋਨਗੁਰੀਗਏਆਪ
 ਆਗੋ॥ ਬਿਨਫੀਮਜ਼ਨੇਤਨੀਆਲਸਾਗੋ॥ ੧੮॥ ਤਬੈਆਕਫੂ
 ਲਿਮੁਖੰਕੰਜਪਾਯੋਅਨੇਲੇਅਫੀਮੰਦਰੈਚੈਠਗਯੋਕਹਾਂਨੇਕਦਾ
 ਸੀਕਹਾਂਖਾਸਤਬੋਕਰਕੇਆਇਜੇਊਦਰੈਅੰਤਫੁਬੋ॥ ੧੯॥ ਚਲੇ
 ਤੀਰਤੀਰੰਨਦੀਸਤਗੰਗਾਪੁਜੇਵਾਰਮਾਛੀਇਮੰਕੈਸੁਢੰਗਾ
 ਚਦੁਸੁਰਤੀਲੋਮਿਟੀਅੰਧਕਾਰੀਫੂਟੇਭੈਰਕੰਜੀਗਹੇਜੇਮਝਾਰੀ
 ੨੦॥ ਖਰੇਬਾਰਮਾਹੀਬਲੇਵੈਮਸਿਦਾਗੁਲਾਬੀਪੰਜਾਬੀਦੋਊਮ
 ਤਮੰਦਾਨਹੀਸੋਇਆਏਅਸੰਭਾਂਤਿਹੋਗੀਅਰੀਹੋਇਪਛੈਨਹੀ
 ਫੰਜਕੇਰੀ॥ ੨੧॥ ਤਬੈਦੀਨਬੰਧੀਗਯੋਧਾਇਆਪੈਉਨੈਮਾਰਿਦੁ
 ਰੀਲਯੋਅਗੁਜਾਪੈਰਹੈਗਾਅਰਿਯੋਈਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਗਾਈਅਨੇ
 ਬਿਪਦਾਰਚਰੇਉਚਜਾਈ॥ ੨੨॥ ਬਿਠੋਜੇਚੁਬਾਰੇਕਿਧੈਉਚਧਾਈ॥
 ਮਿਲੇਤੋਮਸਿਦੈਪੁਨੰਦੁਖਪਾਈ॥ ਮਿਲਾਏਕਆਈਭੁਯੇਏਕਅੰ
 ਧੀ॥ ਬਿਨੈਤਾਸਕੀਨੀਨਿਜੀਹਾਬਬੰਧੀ॥ ੨੩॥ ਮੁਝੇਹੋਇਆਗਿਆਕ
 ਰੋਬਾਤਸਾਈ॥ ਭੁਰੇਮੈਸੁਦੀਨੀਅਰੰਤਾਸਪਾਈ॥ ਅਰੰਏਮਲੇਛੰਦੁ
 ਖੀਚੁਗਤੋਕਹੈਕੋਇਜਾਈਕਰੈਮੋਬਿਪੰਤੋ॥ ੨੪॥ ਕਹੀਜਾਪ੍ਰਸਾਦੈ
 ਕਰੇਬੇਗਤਾਗੀ॥ ਜਸੀਜੇਗਆਪੀਕਰੈਤੈਸਸੁਰੀ॥ ਮਹਾਏਪ੍ਰਸਾ
 ਦੈਤਬੈਤਾਸਕੀਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜਾਨੈਜਸੀਭਾਖਦੀਨਾ॥ ੨੫॥ ਅਰ
 ਯੋਆਪਭੇਜੀਕਦੀਚੁਸਸੀਖੀ॥ ਸੁਟੈਕਾਜਧਾਮੀਬਿਪੰਦੇਖਅੰਖੀ॥
 ਵਹੈਜੇਰਹਾਈਕਰੈਬਾਰਬਾਰੀ॥ ਅਰਿਮੈਗਰੀਬੀਪ੍ਰਭੁਜੀਦਿਆਰੀ॥
 ੨੬॥ ਬੁਲੇਬਿਪਕਾਜੀਕਰੈਸੋਰਭਾਗਾ॥ ਸਰੰਫੀਰੁਪਯੋਨਿਜੀਦੇਤ

ਰਾਗਾਭਏ ਮੇਨ ਸੋਊਲ ਦੇ ਲੋਭ ਮਾਨੇ ਮਿਲੈ ਬਿਤ ਧਾਮ ਬਕੇ ਕੇ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਗਨੀਖਾਂ ਨਬੀ ਬੀਰ ਦੇ ਨੇ ਪਰਨੀ ਸੁਨੀ ਸੋਇ ਤਾਨੈ
 ਪੁਜੇ ਸੋਇਆਨੀ ॥ ਹੁਤੇ ਖਾਨਈ ਸਾ ਅੰਬੀਰ ਸੁਜੇਈ ॥ ਤਿਸੈ ਰਕੁਭ
 ਤੰਦਿਐ ਜਾਨ ਸੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਰੁ ਆਪ ਆਗੈ ਕਈ ਬਾਰ ਸੋਈ ॥ ਗ
 ਜੀ ਬਾਜ ਬੇਚਨ ਗਏ ਆਗਓਈ ॥ ਇਥੈ ਕੈ ਪਛਾਨੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇਰੀ
 ॥ ਸੁਨੈ ਸੋਇ ਕਨੀ ਅਏ ਤੁਆਗ ਦੇਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਮਧੀਟਾਰ ਮਾਛੀ ਹੁਤੇ ਤ
 ਸਧਾਮੀ ॥ ਸੁਨੈ ਕਾਨ ਆਏ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੁਨਾਮੀ ॥ ਗਹੈ ਪਾਦ ਕੰਜੀ ਉਭੈ ਭੁ
 ਤ ਆਈ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਭਾਖੈ ਮਨ ਮੈ ਬਨਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਪੁਨ ਸਯਦ ਤਿਨ ਆਨ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਪਰੇਮੀ ਟਹੈ ਸੁਟਾਯੋ ॥ ਕਾਜੀ
 ਆਦਰ ਸਨ ਗੁਰ ਲੀਨਾ ॥ ਭਏ ਬੰਦਗੀ ਮੱਧਿ ਅਧੀਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਨੂਰ ਪੁ
 ਰ ਕਾਜੀ ਭਨ ਦਾਸੀ ॥ ਮਹਰਮ ਹੁਤੇ ਆਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾਸੈ ਕਹੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਬਤੀਆਂ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਹੇ ਟੁ ਜਿਹ ਗਤੀਆਂ ॥ ੩੨ ॥ ਕ
 ਹਾ ਕਰਤ ਨਰ ਸੋਤ ਤਬੀਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਾਜੀ ਦਾਨ ਸਦੰਦ ਪੀਰਾ ॥ ਬਸਨ ਕ
 ਰਤ ਅਪੁਨੇ ਟਹ ਕਾਰੇ ॥ ਬਦ ਸਾਹਨ ਤਟ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਬਾਦ ਸਾ
 ਹ ਪਾਪੀ ਇਹ ਕੀਨੀ ॥ ਖਾਇ ਕਸੀ ਮਇਹ ਬਿਧ ਕਰ ਲੀਨੀ ॥ ਜੇ ਸੁਮਿਜਾ
 ਜਾ ਆਪ ਕੀ ਬਨੈ ॥ ਕਰੁਨਾ ਸਿੰਧ ਕਾਜੇ ਭਨੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸਭ ਕਲ ਲਾ
 ਇਕ ਤੁਮ ਸਮਰੱਥਾ ॥ ਜੇ ਜਾਨਹੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹੱਥਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਨਤ ਕਾ
 ਦਰਹੁ ਕਮਾ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਸਮਝੈ ਕਰ ਸੁਗਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਕਾ
 ਜੀ ਸੁਨ ਬੈਨਾ ॥ ਨਾਸ ਹੋਗ ਇਨ ਕੇ ਦਿਨ ਰੈਨਾ ॥ ਅੰਸਾ ਬੈਰ ਲੈਗੁ ਮੈ
 ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਤ ਰਹ ਜੈਹੈ ਬੀਜ ਮਝਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਅਸ ਪੁਜ ਹੈ ਹਮਰੇ ਪਤ
 ਸਾਹਾ ਮੇਫਰੀ ਆਦਿ ਸੁਕੈ ਪਾਹਾ ॥ ਯੈ ਕਹ ਕਰ ਸਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ ॥

ਉਨ ਬੀਰਨ ਸੇ ਇਹੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਨੀਲ ਬਰਜਾ ਭਲੇ ਕਰਾਵਹੁ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਹਮਰੇ ਤੀਰ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਇਤ ਇਨ ਬਸਤਨ ਕਰੀ ਤਮਾਰੀ ॥
 ॥ ਉਤ ਸੁਬਾ ਤੁਰਕਨ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਉਤ ਰਿਯੋ ਆਨ ਨਗਰ ਤਹ ਤੀ ॥
 ਰਾਜਿ ਹਸਾਰਿ ਬਉਤ ਰੇ ਰਨ ਧੀਰਾ ॥ ਇਤ ਲਰਕਰ ਸੈਨ ਜੋ ਗਈ ॥
 ਨਿਜ ਪੁਨਗਿ ਹਕੋ ਬਿਦਾ ਜੁ ਭਈ ॥ ੩੯ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੁਦ ॥ ਤੁਹੀ
 ਗਾਮ ਰੋਗਾ ਪਕੇ ਆਨ ਰੋਗਾ ॥ ਇਤੈ ਲੈ ਝੰਭਾਣੈ ॥ ਤਰੈ ਏ ਪਠਾਣੈ ॥
 ੪੦ ॥ ਬਣੇ ਪੀਰ ਉਚੀ ॥ ਮਹਾ ਵਿਬ ਸੁਚੀ ॥ ਜਿ ਕੋ ਸਿੱਖ ਸੰਗਾ ॥ ਕਰਕੇ
 ਆਨਦੁ ਗਾ ॥ ੪੧ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਖਾਨ ਕੰਧਾ ॥ ਅਰੰ ਕੋ ਸੁਅੰਧਾ ॥ ਲਖੈ ਜੈਨ
 ਕੋਈ ॥ ਰਹੈ ਬਾਤ ਸੋਈ ॥ ੪੨ ॥ ਇਹੋ ਕੋਇ ਆਯੋ ॥ ਕਹਾ ਹੈ ਸਿਧ ਆਯੋ
 ॥ ਕਹੈ ਪੀਰ ਉਚੀ ॥ ਚਲਯੋ ਦੇਸ ਸੁਚੀ ॥ ੪੩ ॥ ਪੁਜੇ ਆਨ ਨੇਗਾ ॥ ਜਹਾ
 ਦੁਤ ਰੋਗਾ ॥ ਇਖੈ ਲੋਗ ਆਈ ॥ ਲਯੋ ਘੋਰ ਪਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਪੁਛੈ ਲੋਗ
 ਮੀਰਾ ॥ ਇਹੋ ਕੋਨ ਬੀਰਾ ॥ ਭਨੈ ਉਚ ਪੀਰਾ ॥ ਪਿਲਿਯੋ ਦੇਸ ਧੀਰਾ ॥ ੪੫ ॥
 ਕਹੈ ਸੈਲ ਆਯੋ ॥ ਮੁਰੀਦ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸਬੈ ਦੇਸ ਯਕੋ ॥ ਕਰੈ ਮੰਜ
 ਬਾਂਕੋ ॥ ੪੬ ॥ ਤਬੈ ਆ ਅਮੀਰਾ ॥ ਗਹੈ ਪਾਇ ਧੀਰਾ ॥ ਪਨੀ ਬਿੱਤ
 ਆਨੀ ॥ ਹਜੂਰਿ ਚਢਾਨੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸਬੈ ਫੌਜ ਆਨੀ ॥ ਨਿਆਜੀ ਚਢਾ
 ਨੀ ॥ ਲਈ ਲੱਛ ਖਾਨੀ ॥ ਗਨੀ ਜੋ ਪਠਾਨੀ ॥ ੪੮ ॥ ਕਹੈ ਪੀਰ ਸਾਂਈ
 ॥ ਬੁਲੈ ਕਾਇਨਾਈ ॥ ਮੁਖੀ ਚੀਰ ਠਾਨੀ ॥ ਬੁਲੈ ਕੋਨ ਬਾਨੀ ॥ ੪੯ ॥
 ਨਬੀ ਖਾਨ ਗਾਈ ॥ ਸੁਭਾਵਿ ਰਜਾਈ ॥ ਸਮਾ ਪਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਜਹਾ ਮੰਜ
 ਰੇ ਲੈ ॥ ੫੦ ॥ ਤਿਨੈ ਕੀਨ ਖਾਨਾ ॥ ਪੂਰੁ ਕਾਜ ਨਾਨਾ ॥ ਰਹੈ ਪੀਰ ਖਾਈ ॥
 ਹਮੈ ਭਾਗ ਭਾਈ ॥ ੫੧ ॥ ਕਹੈ ਰੋਜ ਆਈ ॥ ਨਹੀ ਪੀਰ ਖਾਈ ॥ ਜਦੈ
 ਏਕ ਅਧੀ ॥ ਅਰੈ ਪੀਰ ਸੁਧੀ ॥ ੫੨ ॥ ਹਮੁ ਜੇ ਮੁਰੀਦੀ ॥ ਅਚੈ ਗੇ ਰ

ਸੀਦੀ। ਰਵੈ ਸਿੱਖ ਸਾਈ। ਭੁਲੀ ਬੇਰ ਆਈ। ੫੩। ਕਹਾ ਸਿੱਖ ਜਾ
 ਵੇ। ਕਰੇ ਭੇਟ ਖਾਵੇ। ਰਖੰ ਖਾਇ ਲੀਜੈ। ਕਰਵੈ ਭੇਟ ਕੀਜੈ। ੫੪। ਕਛੁ
 ਬਾਂਧ ਪਾਲੇ। ਰਖੇ ਗੇਹ ਵਾਲੇ। ਸਭੈ ਏਕ ਜਾਈ। ਛਕੇ ਬਾਰ ਪਾਈ।
 ੫੫। ਬੇਤੀ ਰੈਨ ਸਾਹੀ। ਚਢੇ ਸੁਰ ਭਾਰੀ। ਕਰੇ ਆਪ ਪਮਾਨਾ।
 ਸੁਇਛੰਨਿ ਪਾਨਾ। ੫੬। ਪੁਜੇ ਪੈਂਤ ਜਾਈ। ਕਨੈ ਚੰ ਬਨਾਈ। ਤਜੇ
 ਸੋਰ ਭਾਨੀ। ਬਿਦਾ ਕੈ ਪਠਾਨੀ। ੫੭। ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ । ਤਬ ਲਿਖੇ
 ਹੁਕਮ ਤਟਨੈ ਸੁਥਾਨਾ। ਟੁਕਰੈ ਵਿਦਾ ਸੱਯਦ ਪਠਾਨਾ। ਜੇ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ
 ਣੀ ਸੁਮਤਿ ਮੋਰਾ। ਇਨ ਕਰੇ ਸੇਵ ਮਨ ਚਿੰਤ ਲੋਰਾ। ੫੮। ਇਨ ਦੋ ਕੀ
 ਧ ਮੁਰਤ ਰਹੀ ਲਾ। ਇਹ ਦਾਸ ਮੋਰ ਫਰਜੀਦ ਸੀ ਲਾ। ਇਨ ਦੀਨ ਜਾ
 ਨ ਸਾ ਬਤ ਇਮਾਨਾ। ਇਹ ਦਾਸ ਮੋਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਪਮਾਨਾ। ੫੯। ਇਮ
 ਸੁਣਤ ਸਿੱਖ ਸਾਖਾ ਅਪਾਰਾ। ਆਵੰਤ ਪਾਇ ਜਲ ਜੰਮ ਬਾਰਾ। ਗੁਰ ਕ
 ਰਤ ਕੂਚ ਦਰ ਕੂਚ ਧਾਰਾ। ਬੈਰਾਨ ਦੇਸ ਪਹੁਚੇ ਦਯਾਰਾ। ੬੦। ਪੁਰਬ
 ਸੇ ਮੱਧ ਕਾਂਗੜ ਨਿਧਾਨਾ। ਅਚੁਤ ਅਲੇਖ ਗੁਰ ਬਰ ਸੁਜਾਨਾ। ਸੁਨ ਸਿੱ
 ਖ ਸਖਾ ਬਤੀਆਂ ਅਪਾਰਾ। ਸਭ ਚਲੇ ਆਵ ਕੇਤਰ ਹਜਾਰਾ। ੬੧।
 ਦੇਹਰਾ । ਸਰਬ ਦੇਸ ਬੈਰਾਨ ਦੇਸ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰਾ। ਭ
 ਯੇ ਸਿੱਖ ਸਭ ਖਾਲਸਾ ਅਤਿ ਆਨੰਦ ਜੀ ਅਧਾਰਾ। ੬੨। ਰੈ ਪਈ
 । ਇਕ ਆਵੈ ਸੀਗਤਿ ਇਕ ਜਾਹੀ। ਦਰਸਨ ਕੈ ਨਖ ਸਿਖ ਸਿਪਾਹ
 ਹੀ। ਇਹ ਬਿਧ ਕੈ ਦਰਸਨ ਬਰ ਦੀਨੇ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ
 ਕੀਨੇ। ੬੩। ਜੇ ਜੇਤਹ ਦਰਸਨ ਕੇ ਆਯੋ। ਮਹਾ ਭਪਤ ਤੇ ਮਨ ਸੀਤ
 ਲਾਯੋ। ਬਖਸ਼ ਕੀਨ ਚਿਹ ਦੇਸ ਅਪਾਰੇ। ਜੀਗਲ ਤੇ ਮਾਲਟ ਕਰ ਰਾ
 ਰੇ। ੬੪। ਅਧਮ ਜੀਟ ਦਰਸਨ ਜੇ ਲਾਗਿ। ਸਤਿਨਾਮੁ ਤਿਹ ਹਰਿ

ਅਨੁਗਾਗਿਓ। ਭੋਜਨ ਛੀਰਦੀ ਨਿਧ ਅਨੈ। ਬਸਤ੍ਰ ਕਿਕਾਨ ਭੇਟਗੁ
 ਰਠਾਨੈ। ੬੫॥ ਇਕ ਪਲ ਜਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁ ਜਾਈ। ਲੱਛੁ ਅਪਾਰ ਚ
 ਤਤ ਧਨੁ ਆਈ। ਆਯੋ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਣ ਪਾਈ। ਆਵਤ ਉਮਰ ਦੇ
 ਸ ਬਹੁ ਧਾਈ। ੬੬॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਦੇ ਸਨ ਕੇ ਮੱਧਿ। ਪਹੁੰਚੀ ਇਹ ਖਬ
 ਹੈ ਬਰਸੁ ਧਾ। ਤਬ ਲਗ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੰਸਨ ਪਾਈ। ਦੇਇ ਸਿੰਘ ਪਹੁ
 ਚੇਤਿਹ ਆਈ। ੬੭॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਪਰਮ ਨਿਸੀਸਾ। ਭਾਈ ਕੇ
 ਸੇਵਕ ਜਗਦੀਸਾ। ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਜੁਤ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸਾ। ਆਏ ਪ
 ਦ ਪੰਕਜ ਕੇ ਪਾਸਾ। ੬੮॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਪਰਮ
 ਚੰਦ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਨਿਰਧਾਰ। ਸੇਵਕ ਸਨ ਆਵਤ ਭਏ ਲਏ ਸਕਲ
 ਪਰਦਾਰ। ੬੯॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੇਵਕ ਸਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਲਾਗੇ।
 ਭੇਟ ਅਨੇਕ ਲਏ ਅਨੁਗਾਗੇ। ਸਭ ਨਗਰੀ ਲੈ ਕਰ ਸੰਗ ਆਏ।
 ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ। ੭੦॥ ਭੇਟ ਚਦਾਇ ਬੈਠ ਤਬ ਗ
 ਯੋ। ਹਾਹ ਸਬਦ ਉਚਾਰਤ ਭਯੋ। ਬਡੇ ਸਾਂਗ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹ ਧਾਰਿਯੋ
 ॥ ਨਿਜ ਆਖਨ ਨਹੀ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ੭੧॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਚਾਰ ਸੁ
 ਜਾਨਹੁ। ਇਪਤ ਜੇਰ ਜਿਹ ਅਧਿਕ ਪਛਾਨਹੁ। ਕੋਟ ਜਗਮ ਤਪ ਕਰੈ
 ਸੁਕੇਈ। ਐਸ ਸਪੁਤ ਨ ਪਾਪ ਤਿਹੋਈ। ੭੨॥ ਬਡੇ ਸਿੰਘ ਜੇਧੇ ਅਵਤ
 ਗੀ। ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ ਸਭ ਧਰਨ ਮਝਾਰੀ। ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਜੁਧ ਕਰਾਰੇ।
 ਗਏ ਅਮਰ ਪੁਰ ਜੀਤ ਅਖਾਰੇ। ੭੩॥ ਮਾਇਆ ਅਨਿਕ ਲੱਛੁ ਬਰ
 ਜੇਤੀ। ਸਰਤ ਧਰਨ ਅਨਲ ਦਹ ਤੇਤੀ। ਘੋਰੇ ਕਰੀ ਲਲਤ ਗਤ ਜੇ
 ਈ। ਲੱਛੁ ਖਰਚ ਪਾਵਤ ਨ ਕੇਈ। ੭੪॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਦ੍ਰੁਪਦੀ ਕ
 ਰੀ। ਜੋ ਕੇ ਜਸ ਰਾਜਤ ਮਧ ਧਰੀ। ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਿਜ ਕਰੀ ਸੰਘਾਰੇ।

ਦਲ ਬਿਰਾਰ ਸੇ ਅਸੁ ਹਜਾਰੇ ॥੧੫॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਅਟਰ ਜਿਨਸ
 ਅਨਗਨ ਹੁਤੀ ਕੋ ਕਬਿ ਪਾਵਤ ਪਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਯਹ ਚਰਿਤ ਕਛੁ ਕੀ
 ਨੇ ਅਧਿਕ ਨਿਹਾਰਾ ॥੧੬॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂਇਹ ਬਿਧ ਉ
 ਤਰ ਦੀਨਾ ॥ ਪੁਹਮੀ ਰੇਖ ਨਿਕਾਰ ਕਰ ਕਰ ਸੇ ਮੇਟ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧੭॥ ॥
 ਪਾਪਤ੍ਰੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬ ਧਰਾਰੇਖ ਤਟ ਨੈ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਦੀਨੀ ਸੁਮੇਟ ਪ
 ਲਕੇ ਮਝਾਰਾ ॥ ਤਬ ਭੁਯੇ ਹੁਕਮ ਤਾ ਕੇ ਬਨਾਇ ॥ ਕਛੁ ਹਰਖ ਸੇਗ ਤੁ
 ਝਕੈ ਜਤਾਇ ॥੧੮॥ ॥ ਪੁਨ ਕਹੀ ਦਾਸ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭੂ ਬੈਨਾ ॥ ਨਹੀ ਹਰਖ ਸੇ
 ਗ ਮੁਝ ਕਉ ਸੁਐਨਾ ॥ ਧਰ ਕਾ ਦੁਰੇਖ ਦੀਨੀ ਮਿਟਾਇ ॥ ਨਹੀ ਕਛੁ ਚਿੰ
 ਤ ਮੁਝ ਕਉ ਬਨਾਇ ॥੧੯॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕਹ ਜਾਨਹੁ ॥ ਹਰਖ ਸੇਗ ਹੈ ਏਕ ਸਮਾਨਹੁ ॥ ਆਈ ਕੋ ਨਿਜ ਹਰਖ
 ਨ ਕਰੈ ॥ ਗਏ ਪਦਾਰਥ ਚਿੰਤਨ ਧਰੈ ॥੨੦॥ ॥ ਜਬ ਚਾਹਤ ਤਬ ਕਰਤ
 ਪਸਾਰਾ ॥ ਜੀ ਖੈ ਚਤੁਰਤ ਬਏ ਕੰਕਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਰੈ
 ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇਭਾ ਟੁਨ ਕਰੈ ॥੨੧॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਐਹ ਮ ਆਪਾ ਜੁਦੇ
 ਨ ਹੋਸਨ ਇਕ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਨਾਸ ਮਲੇ ਛੁਨ ਕਰਨੈ ਕਾਜਾ ॥ ਲਾਏ ਸੀਸ
 ਗਰੀਬ ਨਿਦਾਜਾ ॥੨੨॥ ॥ ਗੁਰੂ ਅਲੇਖ ਪਾਕ ਹੈ ਜਾਮਾ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲਤ
 ਮਧਿ ਤਮਾਮਾ ॥ ਸੇਵ ਕੋ ਕੋ ਸਾਚਾ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ਦੇਖੀ ਕਉ ਕਰ ਝੂਠ ਸੀਘਾ
 ਰੈ ॥੨੩॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਹਰਖ ਸੇਗ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਲੋਕੁ ਮੋਹ ਤੇ ਪਾਕ
 ॥ ਭੁਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨਿਐ ਅਦਭੁਤ ਜਾ ਕੇ ਟਾਕਾ ॥੨੪॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੈ ਸਾਹਿਬ ਜਬ ਭਾਖੀ ॥ ਸੀਤਲ ਭੁਯੇ ਸਿੱਖ ਸੁਣ ਸਾ
 ਖੀ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਸੰਗਤ ਸਭ ਗਾਯੋ ॥ ਬਿਦਾ ਲਈ ਦਰਸਨ ਜਬ ਪਾਯੋ
 ॥੨੫॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਮੈ ਆਇ ਕਰ ਅਨਿਕ ਸਮਿ

ਗੀਜੇਗਾ ਅਮਿਤਭੋਜਨ ਤਾ ਰਕਰ ਲੈ ਚਲ ਗੁਰ ਕਹ ਭੋਗ ॥ ੮੬ ॥
 ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ॥ ਭੋਜਨ ਬਾਸਨ ਸਰਬ ਚਲਾਈ ॥ ਪਾਛੈ ਪਿਲਿਓ
 ਏਕ ਲੋਭਾਈ ॥ ਬਾਮੈ ਦਹਨ ਨਿਰਖਤਾ ਜਾਈ ॥ ਅੰਨ ਸਿਖ ਹੈ ਲੇਭੁ ਮਿ
 ਲਾਈ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ਭੋਲ ਗਲ ਖੈ ਪਾਛੁ ਫਿਰ ਕਾਇ ॥ ਆਟਤ ਚਲ ਮੇ ਸਿ
 ਖ ਇਕ ਧਾਇ ॥ ਠਹਰ ਗਏ ਫਾਕੇ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਅਦਭੁਤ ਟਾਕੀ
 ਚਲ ਲਖਾਈ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਪੀਤ ਟੁਸਤ ਤਿਹ ਲਗਾ ਬਹੁਰੇ ਸੇ
 ਤ ਅਰੁਨ ਹੈ ਰਹਾ ॥ ਪੁਨ ਪਾਛੈ ਨੀਲਾਂਬਰ ਧਾਰੈ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਭੁਯੋ
 ਬਿਸਮ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਜੋ ਜੋ ਇਹ ਢੀਲ ਰਗ ਧਾਰੈ ॥ ਤਿ ਮਨਿ ਜ
 ਟਹੈ ਕਰਤ ਟੁਰ ਟਾਰੈ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਮਨ ਮੱਧਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਕੋ ਉ
 ਸਿੰਘ ਕਿ ਕਉ ਤਕ ਭਾਰੀ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜਾਨੈ ਇਹ ਦਾਸਾ ॥
 ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਕਹ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੇ ਠਹਰ ਕਿ ਮਗਏ
 ॥ ਯੋ ਉਤਰ ਭਾਈ ਜੂਦਯੋ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ਭੁਮਰੇ ਦਰਸ ਪਰਸਨੈ ਕਾਜਾ ॥ ਪੁ
 ਨ ਬਚ ਕਹਾ ਗਾਰੀ ਬਨਿਟਾ ਜਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸਿਖ ਆਗ ਚਲਾਈ ॥
 ਪਾਛੈ ਭੁਮ ਆਟੁ ਨਿਜ ਧਾਈ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਪਾਛੈ ਰਹਿ ਗਏ ॥ ਅ
 ਬਹੀ ਦਰਸ ਭੁਮਾਰ ਭੁਯੋ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਕੀ ਭੁਮ ਕਥਾ ਸੁਨਾਓ ॥ ਮਮ
 ਭੁਮ ਦਰਸ ਹਜੂਰ ਨ ਪਾਓ ॥ ੯੩ ॥ ॥ ਤਬ ਭਾਖੇ ਤਿਨ ਬਿਗਸਤ ਬੈਨ
 ॥ ਤੁਲਾਰੇ ਸਿੱਖੀ ਅੰਤ ਲੈਨਾ ॥ ਮੈਂ ਉਚਿਤ ਗੁਪਤ ਮਹਿ ਏਕਾ ਆਟਤ
 ਪਾਛੈ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥ ੯੪ ॥ ॥ ਕਾਬਲ ਹੋਤੇ ਕਾਲ ਬਜਾਰਾ ॥ ਅਬ ਆਏ
 ਇਹ ਠਉਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮੈਂ ਭੁਮ ਕਹ ਇਹ ਸਾਚ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅੰਨ ਠਉਰ ਨਿ
 ਨ ਕਹੇ ਗਿਆਨੀ ॥ ੯੫ ॥ ॥ ਕਹੀ ਦਾਸ ਤਕੇ ਜੁ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇਹੀ ਦੇਹ ਕੇ
 ਅਟਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੇ ਲਖੁ ਬਡ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ਇਹ ਨਿਜ ਸਹੀ

ਹਮਰੈ ਹਾਥਾ ॥੬॥ ਜੇ ਇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਨ ਮੱਧਾ ਪਲ ਮੈ ਹਮ ਕਰ ਲੇਵਤ ਸੁ
 ਧਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਯਾ ਬਿਧ ਸੁਣ ਗਾਈ ॥੬॥ ਹਮ ਕੋ ਨਿਜ ਦੇਹ ਬਤਾਈ
 ॥੬੭॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਹੈ ਜੇ ਇ ਬਾਨੀ ॥ ਭਰੈ ਗਾ ਗਿਆ
 ਨੀ ॥ ਧਰੈ ਜੇ ਸੁਧੀ ਗਾ ॥ ਦਿਖਾਵੈ ਸਰੀਰਾ ॥੬੮॥ ਇ ਮੈ ਬੈਨ ਗਾਈ ॥ ਸੁ
 ਦੇਹੀ ਟੁਧਾਈ ॥ ਹਨੂ ਭੀ ਮ ਜੀ ਹਾਂ ॥ ਕਰਮ ਚੇ ਜਤੀ ਹਾਂ ॥੬੯॥ ਪਰੀ ਕੁਮ
 ਜਾ ਗੇ ॥ ਸਿਰੀ ਕਾ ਸਲਾ ਗੇ ॥ ਭਰੀ ਚੀਤ ਭਾਈ ॥ ਬਿਨੈ ਕੋਟ ਪਾਈ ॥੧੦੦॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋਤ ਤ ਛਿਨ ਤਿਨੈ ਕੀਨੈ ਅਧਿਕ ਬਿਲਾ
 ਸਾ ॥ ਚਰਨ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੁਰਮ ਪਰ ਪਉ ਚਿਓ ਸੀਸ ਅਕਾਸਾ ॥੧੦੧॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਟਹੈ ਰੂਪ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਜੇ ਆਗੈ ਸੋਭਤ ਪਰਬੀ
 ਨਾ ॥ ਜਬ ਤਿਨ ਯਾ ਬਿਧ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਜੁ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ
 ॥੧੦੨॥ ਇਕ ਸੀਸੈ ਮੈ ਮਨ ਮੈ ਆਹੀ ॥ ਕਹੈ ਤਬ ਚਰਨ ਸੁਨਵੈ ਤਾਹੀ ॥ ਭਾ
 ਖੇ ਗੁਪਤ ਕਹੀ ਭਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ਜੇ ਸੀਸੈ ਮਨ ਮੈ ਤੁਮ ਧਾਰੀ ॥੧੦੩॥ ਸੁਖ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਸੁਚਾਰ ਅਨੂਪ ਮ ਸਿੰਘ ਕਿਧੈ ਅਤਿ ਸੈ ਬਲ ਕਾਰੀ
 ॥ ਜੁਗ ਗਏ ਰਨ ਕੀ ਛਿਤ ਮੰਡਲ ਬਾਜ ਗਾਇੰਦ ਨ ਪਾਰਨ ਟਾਰੀ ॥ ਤੋਤੁ
 ਮ ਨੈਕ ਸੁਦੇਹ ਕਰੀ ਇਹ ਭੇਦ ਕਹੈ ਨਿਰਨੈ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਬ
 ਤੀ ਅੰਨਿ ਜਸੇ ਟਕ ਯਾ ਬਿਧ ਸੈ ਗੁਪਤਾਨ ਉਚਾਰੀ ॥੧੦੪॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪਰ ਪਾਇਨ ਰਹੇ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਿਨ ਕੀਨਾ ॥ ਤਦ ਪ
 ਸੀ ਮੁਖ ਜਲ ਜਸੇ ਹਮੈ ਨ ਆਗਾ ਆ ਦੀਨਾ ॥੧੦੫॥ ਸੁਤ ਸੇਵਕ ਬਤਿ
 ਆਨ ਕੇ ਪਿਥ ਮੈ ਦੇਵਹੁ ਸੀਸਾ ॥ ਭੂਟੇ ਕਰ ਕੈ ਮਾਰਨੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਤਰ
 ਦੀਸਾ ॥੧੦੬॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਹਮ ਕੋ ਕਬੈਨ ਆਗਿਆ ਵਈ ॥
 ਮਾਂਗ ਥਕੇ ਮਿਲ ਕਰ ਬਿਧ ਕਈ ॥ ਚੋਕੀ ਰਹਤ ਪਲੀਘ ਕੀ ਸਦਾ ॥ ਨਿ

ਜਤੇਜੁਦੇਨਕੀਨੇਕਦਾ॥੧੦੭॥ਦਿੱਲੀਪੁਨਕਾਬਲਮੈਧਾਈਭੁਜ
 ਨਕਰਤਬਦੇਸਨਜਾਈ॥ਸੇਵਕਉਸਨਮੁਖਮੁਖਜੇਈ॥ਕਾਫੁਰਮ
 ਨਨਾਬਕਾਰੇਈ॥੧੦੮॥ਅਬਹਮਕਉਆਇਸਇਹਭਾਈ॥ਤੁ
 ਰਕਨਸਫਾਉਠਾਟੁਲਾਈ॥ਇਹਬਿਧਸੈਜਬਗੁਪਤਬਖਾਨਿਓ
 ॥ਧਰਮਸਿੰਘਜੀਅਮੈਸਚੁਜਾਨਿਓ॥੧੦੯॥ਯੈਕਹਿਕਰਬਤੀ
 ਅੰਤੁਤਕਾਲਾਭੁਯੇਅਲੋਪਲਖਤਮਿਗਪਾਲਾ॥ਯਬਿਧਨਿਰ
 ਖਚਰਿਤੁਸੁਭਾਈ॥ਆਇਓਦੀਨਬੰਧਸਰਣਾਈ॥੧੧੦॥ਭੁਜ
 ਨਰੁਲੀਭਾਂਤਿਵਰਤਾਇਓ॥ਜੇਇਛੁਮਨਮੈਫਲਪਾਇਓ॥ਇਹ
 ਬਿਧਬਸੇਦਆਨਿਧਇਤੇ॥ਸਿਖਸਖਆਵੰਤਮਿਲਕਿਤੇ॥੧੧੧॥
 ॥ਜਹਾਂਤਹਾਂਸੰਗਤਿਸੁਨਪਾਇ॥ਪਦਪੰਕਜਤਟਆਵਤਧਾਇ॥ਮਿ
 ਲੋਖਾਲਸਾਅਨਗਨਆਈ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ
 ॥੧੧੨॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗੁਰਦੇਵਜੂਬਸਕਾਂਗੜ੍ਹਇ
 ਹਥਾਨਾਤੁਰਨਸਮੈਸੰਗਖਾਲਸੇਇਹਬਿਧਬਚਨਬਖਾਨਾ॥੧੧੩॥
 ਬਾਦਸਾਹਕਉਮਾਰੀਮੈਕਰੀਮੈਕਟਨਉਪਾਇ॥ਕੈਕਾਗਦਲਿਖ
 ਮਾਰੀਮੈਕੈਸਨਮੁਖਰਣਪਾਇ॥੧੧੪॥ ॥ਸ੍ਰੀਖਾਲਸੇਬਾਰਾ॥
 ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਤੁਰਕਮਹਾਅਤਿਬੁਰੇਸਠਦਲਦਹਲਖਜਿਹਸੰ
 ਗਾ॥ਤੁਕੇਮਾਰਨਕਠਨਪੈਗਹਅਸਸਾਂਗਖਤੰਗਾ॥੧੧੫॥ਕਾਗਦ
 ਸੋਜਉਅਰੁਮਰੈਖੜਗੁਨਗਹੀਮੈਹਥਾ॥ਬਡੇਸਿਆਨੇਕਹਤਪੈਇ
 ਤੇਪੁਗਤਨਗਾਥਾ॥੧੧੬॥ ॥ਨਿਗਜਛੰਦਾ॥ ॥ਜਿਨੈਦਿਖੈਮ
 ਲੇਛੁਨੈਸੁਕੋਲਆਇਯੈਕਯੋ॥ਪਠਾਇਲਛੁਸੈਨਯੈਅਗਾਰਕੈਅ
 ਸੀਦਯੋ॥ਨਾਤਾਸਕੇਬਿਸਾਸਨਾਥਭੂਲਕੈਸੁਕੀਜੀਅੈ॥ਸੁਚੇਤਸਾ

ਟਪਾਨੋ ਬਚਾਇਆ ਪਈ ਜੀਅੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੀ
 ਨਾਥ ਬਾਨੀ ॥ ਚਿਤੰ ਸਾਟਪਾਨੀ ॥ ਹਮੁ ਕੇ ਮਲੇ ਛੰਦਾ ॥ ਮਿਲੈ ਕੋ ਨ ਪੇਚੀ ॥ ੧੧੮
 ॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਹੈ ਬੈਨ ਮੁੜ ਕੋ ਨ ਸਾਗ ॥ ਕਿਨ ਕਰਮੋ
 ਜੰਗ ਤੁਮ ਰੈ ਸੁਨਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁ ਜਫਰਨਾਮੇ ਬਨਾਇ ॥ ਪਠਿਐ ਸੁ ਦੂਤ ਕੇਤ
 ਟਲਿਖਾਇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਏਹ ਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭੇਦ ਇਤ ਉਤ ਪਾਨੇ ਬੀਚ
 ਹੁਕਮ ਨਿਜ ਧਾਰਾ ॥ ਬਾਇਸਾਹ ਕੇ ਹਨ ਨ ਕੋ ਲਿਖੈ ਹੁਕਮ ਗੁਰਦਾਸ
 ॥ ੧੨੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਫਰਨਾਮ ਤਾ ਕੇ ਧਰਨਾਮਾ ॥ ਪਠੈ ਦਯੋ ਸਾ
 ਹਿਬ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਕਈ ਹਿਕਾਇਤ ਤਿਹ ਲਿਖ ਡਾਗੀ ॥ ਗਜਲ ਰੁਬਾ
 ਈ ਫਰਦ ਹਜਾਰੀ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸੂਬੇ ਉਮਰਾਟ ਨ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਤਾਮੈ ਲਿਖੀ
 ਜੁ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਨ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸੁਜਾਨਹਾ ॥ ਸਰਪੈ ਕੰਬਰ
 ਭੇਦ ਪਛਾਨਹਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਝੂਠ ਜੇ ਖਾਈ ॥ ਅਗਰ ਸੁਦਹ
 ਲਖ ਸੈਨ ਚੜਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਭਏ ਗਾਟ ਪਾਰਿ ਚਾਨਹਾ ॥ ਮਾਨ ਮਹੀ ਪਪਿਥ
 ਦਿ ਪਛਾਨਹਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕੈਰਟ ਅਉ ਪੰਡਟ ਨ ਕੇ ਭੇਦਾ ॥ ਗਾਟ ਨ ਕੁੰਤ ਕਰ
 ਨ ਅਨ ਛੇਦਾ ॥ ਜੁ ਧਕਿਧੈ ਚਮਕੈ ਰਸੁ ਸਾਰਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਾਮੈ ਲਿ
 ਖ ਡਾਗਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਝੂਠ ਪੇਚ ਕੈ ਕਸਮ ਜੁ ਖਾਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੁਰਸੁਤ ਸੈਨ
 ਮਰਾਈ ॥ ਦਗ ਚਾਰਿ ਡਕੀਓ ਹੈ ਕਾਰਾ ॥ ਲੈਹੁ ਲੇਖਾ ਮੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥
 ੧੨੫ ॥ ਇਹ ਸਭ ਸੀਸ ਬੋਝ ਹੈ ਤੇਰੇ ॥ ਸਤ ਜਾਨ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਮੇਰੇ ॥
 ਪਾਪ ਕਰਿ ਓਤ ਟਕਰ ਨਿਜ ਦਗਾ ॥ ਆਗੈ ਅਹੀ ਧਰਮ ਕੇ ਮਗਾ ॥ ੧੨੬
 ॥ ॥ ਏਹ ਰਾ ॥ ॥ ਤੇਰੇ ਪਰ ਇਨ ਸਾਟ ਨਹਿ ਸੁਨ ਬਚ ਯਾਰ ਬਿਚਾਰ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਅਦਾਲਤੀ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਕਿਅਮ
 ਤੇਰੇ ਜਜਬ ਆਟਈ ਬੈਠ ਗੁਤਖਤ ਸੁਬਹਾਨਾ ॥ ਰੂਹ ਸਕਲ ਬਲ

ਇਕੋ ਕਰਗ ਅਵਲ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ੧੨੮ ॥ ਤਿਹ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰ ਮੈ ਕਰਹੋ
 ਤੇਹ ਖੁਆਰਾ ॥ ਤੁਹਾ ਜਦੈ ਨ ਜਬਾਬ ਕੋ ਕਰਿਹ ਖੁਯਾਰ ਤਿਯਾਰ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਜਕ ਹੋਨ ਬਨਾਏ ॥ ਬੇਨਿਸਾਫ ਪਾਪੀ ਤਿਹ ਪਾਏ ॥
 ਉਹ ਬਾਦਸਾਹ ਅਰੁ ਕੀਰਾ ॥ ਏਕ ਸਮਾਨ ਸੁਜਾਨ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧੩੦ ॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਿਜ ਮਨ ਬਿਖੈ ਇਹ ਬਿਧ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਮਿਹ
 ਨਤ ਕਰ ਕੈ ਖਾਤ ਮੈ ਸੂਛ ਮਜਦ ਕੋ ਖਾਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥
 ਜੋ ਖਾਧੇ ਮੁਕਤ ਨਹੋ ਹੋਈ ॥ ਯੈ ਸਮ ਮਿਹਨਤ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਟੁਬਾਜੀ
 ਭਿਸਤ ਸਿਧੈ ਹੋ ॥ ਤਾ ਪਾਛੇ ਤੂੰ ਭੀ ਚਲ ਜੈ ਹੋ ॥ ੧੩੨ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਹੋਇ ਗੁ
 ਮਾਨਾ ॥ ਮੈ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨਾ ॥ ਇਹ ਭੀ ਤੇਰੇ ਸੁਠ ਹੋ ਕਾਰਾ ॥ ਯੈ ਸੁ
 ਪਿਕੰਬਰ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਅਮਲ ਬਿਨ ਭਿਸਤ ਨਹੀ ਕੋਈ
 ॥ ਦਗਰਾ ਪੰਖ ਤਾਰਿ ਗਤ ਹੋਈ ॥ ਮੁਖ ਸੋ ਪੜ੍ਹੀ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨਾ ॥ ਮਨ
 ਤੋਰਹਾ ਖਿਲਤ ਕਹੀ ਥਾਨਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਦਗਰਾ ਪੰਖੀ
 ਪਰਨ ਪਰ ਲਿਖੇ ਕੁਰਾਨ ਮਤਾਤਾ ॥ ਬਿਨ ਅਮਲ ਕੋ ਮੁਕਤ ਨਹ ਤਾ ਕੋ
 ਨਿਰਖ ਵਿਦਾਂਤਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਇਹ ਆ
 ਈ ॥ ਕਰੇ ਬੰਦਗੀ ਮੈ ਸੁ ਬਨਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਖਾਲ ਕਬਖ ਸਮਿ ਲੈ ਹੋ ॥ ਸੁ
 ਠ ਤੇ ਸਾਚੇ ਕਰਦੈ ਹੋ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸਾਰੁ ਬੰਦਗੀ ਇਸੈ ਨ ਜਾਨਹਾ ॥ ਚਾਰੇ
 ਰਵਾਇਤ ਪੜ੍ਹੀ ਜੁਬਾਨਹਾ ॥ ਮਨ ਤੋ ਫਿਰ ਭਟਕਤੇ ਕੀਹਾਂ ॥ ਦੇਇ ਰਵਾ
 ਇਤ ਪੜ੍ਹੀ ਸੁਈਹਾਂ ॥ ੧੩੭ ॥ ਅਮਲ ਬਿਨ ਤਰਤ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਮਨ
 ਮਤਿ ਚਲੈ ਖੁਰਦੈ ਸੋਈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਖੁਸੀ ਕਾਜ ਕਰ ਦਗੋ ॥ ਮਾਰਿਯੋ ਬ
 ਪ ਬਿਰਾਦਰ ਸਗੋ ॥ ੧੩੮ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਿਜ ਮਨ ਬਿਖੈ
 ਆਈ ਇਹ ਬਿਧ ਬਾਤਾ ॥ ਮੈਂ ਉਮਤ ਪਿਕੰਬਰੀ ਟੁਹ ਮੁੜ ਭਰਗ ਸੁਠਤ

੧੧੩੯ ॥ ਇਹ ਭੀ ਤੇਰੇ ਭੂਰੀ ਕਾਰਾ ॥ ਪੈਰ ਬਰੋਏ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰਾ ਜੇ ਮੇ
 ਰੇ ਬਚਨ ਨ ਮੈਂ ਤੁਰਹੈ ॥ ਤਾਕੀ ਸਾਖ ਪਿਕ ਬਰਤ ਰਹੈ ॥ ੧੪੦ ॥ ਜਿਨਹਯ
 ਲ ਸਾਹਿਬ ਦਰ ਪਾਲੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸਹੀ ਪਿਕ ਬਰਵਾਈ ॥ ਜੀਤੈ ਇਹ
 ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਬੁੱਤ ਕਰੇ ਮੈਂ ਹਾਨੈ ॥ ੧੪੧ ॥ ਇਹ ਭੀ ਤੁਮ
 ਰੇ ਭੂਰੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਾਕੇ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਏਕ ਬੁੱਤ ਤੈਂ ਦੋਯੋ ਭਨਾ
 ਈ ॥ ਪਰ ਪਰ ਲੀਨੇ ਉਨਹ ਬਨਾਈ ॥ ੧੪੨ ॥ ਆਪ ਤੁਯਾਗ ਭਨੈ
 ਪੁਦਕੋਈ ॥ ਖਾਲ ਕਤਾਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜੇਤੈ ਕਹੈ ਜੀਤ ਮੈਂ ਹੋਈ ॥
 ਦੇਹੀ ਤੁਯਾਗ ਮਿਰਤ ਨਹੀ ਗਹੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਤਉ ਤੈ ਜੁਣ ਲੈ ਹਮ ਤੇ ਬਾਤ
 ॥ ਤੇਰੇ ਬਤੇ ਕਹਾ ਬਖਿ ਆਤਾ ॥ ਚਾਰ ਸੁਯਾਰ ਮਹੀ ਮਦ ਭੁਯੋ ॥ ਈਸੇ ਮੁਸੇ
 ਰਹਨ ਨ ਪਯੋ ॥ ੧੪੪ ॥ ॥ ਭੂਲ ਨ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਮੀਰ ਤੈ ਮੁਰ ਅਰ
 ਸਾਹ ਮੀਰ ਕਹਾ ਉਮਰ ਸੇਖਾ ॥ ਏ ਮਰ ਕਰ ਸਿਧਾਏ ॥ ਬਾਬਰੀ ਮੀਰਹੁ
 ਮਾਯੂ ਤੇ ਆਇ ਲੈ ਅਕ ਬਰੀ ਮਾਰ ਕਲ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਜਹਾ ਸੇਗੀਰ ਅ
 ਮੀਰ ਅਨਗਨ ਤਹੀ ਸਾਹ ਜਾਹਾਨ ਤੇ ਆਪ ਆਏ ॥ ਆਇ ਅਸਕੰਦ
 ਰੀ ਪੀਰ ਪੈਰੀ ਬਰੀ ਬੀਚ ਜਾਹਾਨ ਨ ਰਹਨ ਪਾਏ ॥ ੧੪੫ ॥ ਜੀਵ ਤੇ ਓ
 ਇਜਿਹ ਜੇਇ ਜਗਤ ਸੈਂ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਜਿਹ ਪਰਨ ਛਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ
 ਨਿਜ ਬੰਦਗੀ ਆਸਰੈ ਸਰਬ ਰੂਹਾਨ ਖਾਲ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਦੇਇ ਪੁਨ
 ਤੀਨ ਅੰ ਪਾਂਚ ਕੋ ਲਾਪ ਕੈ ਆਪ ਕੀ ਦੇਹ ਮੈ ਆਪ ਪਾਏ ॥ ਜੀਤ ਜਾਹਾ
 ਨ ਖਲ ਦਲ ਨ ਕੋ ਜੀਤ ਕੈ ਸਾਚ ਕੇ ਤਖਤ ਬਰਤ ਤਖਤ ਆਏ ॥ ੧੪੬ ॥
 ॥ ਜੀਤੀ ਆਨੀਤ ਤੈ ਕਰੀ ਹੈ ਕਸਮ ਕਰ ਸਰਬ ਇਹ ਬੋਲੈ ਸੀਸ ਤੇਰੇ
 ॥ ਲੈਂਗੁ ਹਿਸਾਬ ਮੈ ਖਾਸ ਹਜੂਰ ਮੈ ਜੀਤੇ ਕਾਲੀ ਕਤੈਂ ਸਿਰ ਸਹੇਰੇ ॥ ਮੁ
 ਲਖ ਅੰਦੇਸ ਤੁਰ ਲਯੋ ਨਹ ਛੀਨ ਕੈ ਨਹੀ ਕਛ ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਕ

ਰਤਗੁਜਰਾਨ ਇਕ ਸੈਲ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ ਮੁਕੰਦ ਤੇਰੇ ॥ ੧੪੭ ॥
 ॥ ਦਸਟ ਗਿਰੀਆਨ ਦੂਤਾਨ ਕੇ ਕਹੇ ਤੇ ਸੁਬ ਅਮੀਰ ਹਮ ਪਰ ਚੜਾਏ ॥
 ਠੋਰੀ ਠੋਰ ਨਿਜ ਲਿਖਾਇ ਹ ਕਰੇਗੇ ॥ ਹੋਇ ਬੈਕੋਲ ਜੇ ਨੀਚ ਧਾਏ ॥
 ਇਨੋ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇਗੇ ਗਾਠ ਤੇ ਆਇ ਪੈ ਕਾਮ ਤੇਰੇ ਬਨਾਏ ॥ ਗਹੇਗਾ
 ਧਾਇ ਜਾਮੈ ਨ ਜਬ ਤੇਰ ਮਮ ਸਾਚ ਦਰਗਾਹਿ ਅਲਾਹਿ ਜਾਏ ॥ ੧੪੮ ॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਕਛੂ ਮਨ ਬਿਖੈ ਪੈ ਕਛੂ ਰਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਲੈ
 ਅਸਟਾਰ ਹਜਾਰ ਕੋ ਆਉ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ॥ ਚਉਪਈ ॥
 ॥ ਕਰਣਾ ਅਧਿਕ ਤੇ ਹਿ ਪਰ ਕਰਹੋ ॥ ਸਰਬ ਖਤੇ ਤੁਮਰੇ ਪਰ ਹਰਹੋ
 ॥ ਕਰੀਯੋ ਦੇਇ ਜੁਬਾਨੀ ਬਾਤਾ ॥ ਤੁਬ ਹੋਵੈ ਇਤ ਉਤ ਕੁਸਰਾਤਾ ॥ ੧੫੦ ॥
 ॥ ਖਤਰਾ ਤੁਨ ਕਰਾਹਿ ਹ ਨਾਹੀ ॥ ਕੁਲ ਬੈਰਾਹ ਹੁਕਮ ਮਰਮਾਹੀ ॥ ਕ
 ਸਬੇ ਮੱਧਿ ਕਾਂਗੜ ਦੇ ਆਵੈ ॥ ਜੇ ਚਿਤ ਰਚੇ ਫਹੈ ਬਰਪਾਵੈ ॥ ੧੫੧ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਿਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਖੂਨ ਤੈ ਕਰੇ ਸਹੀ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖ
 ਲੇਉਗੇ ਸਾਹਿਬ ਸਰੇ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਇਤ ਬਿਧ ਕਥਾ ਅਨੰਤ ਲਿ
 ਖ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਬਿਜੈ ਨਾਮ ਧਰਿਤਾ ਸਕੈ ਭੇਜੇ ਸਿੰਘ ਦਿ
 ਦਾਰਾ ॥ ੧੫੩ ॥ ॥ ਝੁਲਣਾ ਛੁੰਦਾ ॥ ॥ ਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖ
 ਆਇ ਮੈ ਫਾਹਿ ਗੁਰ ਦੇ ਫਕੀ ਫਤੇ ਪਾਈ ॥ ਅਉਰ ਅਪਾਰ ਨਿਜ ਭੇਦ
 ਲਖਿ ਤਾਸ ਮਹਿ ਕਉਨ ਕਬਿ ਸਕਤ ਤਾ ਕੋ ਗਨਾਈ ॥ ਜੀਗ ਕੇ ਭੇਦ ਅ
 ਨਛੇਦ ਲਿਖ ਤਾਸ ਮੇ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਕੀ ਗਤਿ ਜਨਾਈ ॥ ਦਯਾ ਪੁਨ
 ਸਿੰਘ ਕੈ ਹਾਥ ਦੇ ਨਾਬਜ ਪਰੇ ਦਿਲੀਸ ਪੈ ਯੋ ਬਨਾਈ ॥ ੧੫੪ ॥ ਕਹੀ
 ਸਮਝਾਇ ਕਰਤਾਰ ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਲਿਖਾ ਅੰਗ ਕੇ ਹਾਥ ਦੀਜੇ ॥ ਸਾਬ
 ਸਹਾਇ ਯੋ ਜਾਨ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਨਾਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਛੂ ਸੀਕ ਕੀਜੇ ॥ ਤੀਨ

ਦੇ ਪਾਂਚ ਲੈ ਖਾਲਸੇ ਖਾਸ ਤੇ ਗੁਰਜ ਬਰਦਾਰ ਲੈ ਸੰਗ ਲੀਜੋ ਸਾਰਿ ਪੈ
 ਜਾਇ ਦਰਸਾਇ ਦਰਬਾਰ ਕੋ ਬੇਗ ਫੁਰਮਾਨ ਤਯਾਰ ਕੀਜੋ ॥ ੧੫੫ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਤਿ ਸਮਝਾਇ ਕੈ ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰਾ
 ਦਾ ਅਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਪਰਮੇ ਅੰਗ ਤੀਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਬਿਦਾ ਭਯੋ
 ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਗੁਰ ਪਗ ਸੀਸ ਲਗਾਇ ॥ ਅਹਿ ਦੀ ਰੂਪ ਬਨਾਇ ਕਰ ਚ
 ਲੋ ਸਿੰਘ ਤਬ ਧਾਇ ॥ ੧੫੭ ॥ ॥ ਭੁਜੀਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਨਿ
 ਜੰ ਸੀਸ ਬਾਂਧੇ ਹੁਕਮ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਗਾਟ ਗਾਟ ਬਿਗਾਰੀ ਬੁਲਾਯੋ ॥
 ਕਿਤੇ ਰੋਜ ਜਾਨੇ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਲਾਈ ॥ ਦਿਲੀ ਜੋ ਜਹਾਨ ਪੁਜੇ ਬਾਦਸਾ
 ਈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਦਿਲੀ ਮਾਧਿ ਆਪ ਜਬੈ ਸਿੰਘ ਆਯੋ ॥ ਮਿਲੀ ਸਾਧ ਸੀ
 ਗਤਿ ਮਹਾਮੇਦ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰਮੇ ਜੋਰ ਸਾਲੀ ਤਬੈ ਧਰਮ ਆਈ ॥ ਦਯੋ ਲੈ
 ਪ੍ਰਣਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਬਨਾਈ ॥ ੧੫੯ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯਾਤਿ
 ਨ ਕੈ ਸਿੰਘ ਆਗੇ ॥ ਪੜ੍ਹਤ ਸੁਣਤ ਸਭ ਹੀ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥ ਦੀਨੇ ਦਾਮਖਰ
 ਚ ਕੇ ਕਾਜਾ ਜੇ ਲਿਖ ਦਏ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅੰਗ ਬਾਤ ਤਾਂਤੇ
 ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਦੱਖਣ ਗਯੋ ਸਾਹ ਅਬ ਧਾਈ ॥ ਜਿਹ ਰਾਂਹੁ ਤੀ ਛਾਟਣੀ
 ਜਾਨਹੁ ॥ ਤਹੀ ਚਿਰ ਸੁਣ ਸਿੰਘ ਸਿਧਾਨਹੁ ॥ ੧੬੧ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੰਘ
 ਜੁ ਅਗ ਧਾਯੋ ॥ ਚਲਤ ਬਨ ਗਾਰ ਆਗਾਰੇ ਆਯੋ ॥ ਸੁਨੀ ਖਬਰ ਹਜਰ
 ਤ ਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਤ ਕਾਮ ਗਯੋ ਅਗਰ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੬੨ ॥ ਚੰਬਲ ਪਾ
 ਰ ਗੁਲੇਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਨਰਟਰ ਕਾਲੇ ਬਾਗ ਸੁਆਯੋ ॥ ਛੇਤ੍ਰਿ ਸਿਰੇ ਜਸੁ
 ਆਗ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਪੁਰੀ ਉਜੈਨ ਬੀਚ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ੧੬੩ ॥ ਨਦੀ ਨਰ
 ਬਦਾ ਪਾਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਹਾਂ ਮਾਲਵੇ ਕੋਹ ਸੁਭਾਰੇ ॥ ਤਾਂਤੇ ਸਿੰਘ ਸੇਰ ਗੜ੍ਹ
 ਆਯੋ ॥ ਪੁਰ ਬਰਹਾਨ ਸੁਬਹੁਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੬੪ ॥ ਯੈ ਅਸਟਾਰ ਤ

ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਧਾਵਾ ਸਹਰ ਉਰੀਗਾ ਟਾਟ ਸੁਆਵਾ ਕੈ ਕਾਰਜ ਤਾਤੇ ਮਤਿ ਸ
 ਰਾਨਗਰ ਅਹਿਮ ਦਾਵਾ ਦੁਸਿਧਾਰਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਅਹਿਮ ਦਨਗਰ
 ਸਿੰਘ ਜਬ ਆਯੋ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸੇਦ ਮੱਧਿ ਚਿਤ ਪਾਯੋ ਪੈਂਡ ਮਾਂਦਗੀ ਦੁ
 ਰਦ ਮਿਟਾਇ ਸਾ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸੁਖ ਮਨ ਪਾਇ ਸਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਉਤਰਿ ਚਿ
 ਤ ਦਨ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਈ ਹਜਰਤ ਜਹਾਂ ਛਾਟਨੀ ਪਾਈ ਸਰਬ
 ਖਬਰਤ ਬਸਿੰਘ ਸੁਧਾਰੀ ਪੁਛੁ ਲੋਗਨ ਤੀਰ ਸੁਟਾਰੀ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਈਹ ਸਿੰਘ ਬਸਤ ਹੈ ਕੋਈ ਲਸਕਰ ਬੀਚ ਨਗਰ ਪੁਨ ਸੇਈ ਲੋ
 ਗਨ ਜੇਠਾ ਸਿੰਘ ਬਤਾਯੋ ਭੇਜ ਮਨੁ ਛੁਸਤੀਰ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੧੬੮ ॥
 ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਮਿਲੇ ਸਿੰਘ ਆਈ ਬਡੇ ਮੇਦ ਪਾਈ
 ॥ ਕਰੀ ਸੇਵ ਪੂਜਾ ਮਿਟੇ ਭਾਟ ਦੂਜਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਗਯੇ ਧਾਂਮ ਲੀਨੇ ॥
 ਬਡੇ ਸੁਖ ਚੀਨੇ ਸਮਾਚਾਰ ਸਾਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੭੦ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਭੇਰ ਕਰ ਇਹ ਸਿੰਘ ਉਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿਤ ਜਿਨ ਕਰੇ
 ਬਿਚਾਰੀ ਜੇੜ ਕਰੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਨਾਈ ਭਲੀ ਬਾਤ ਕਰਹੈ ਰਖ
 ਰਾਈ ॥ ੧੭੧ ॥ ਭਏ ਭੋਰ ਕੀਨੇ ਇਹ ਕਾਜਾ ਸੀਗਤਿ ਬੀਚ ਗਯੇ ਮਿ
 ਗਰਾਜਾ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸੇ ਜੇੜ ਕਰਾਈ ਦੀਨੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮ ਬਨ
 ਈ ॥ ੧੭੨ ॥ ਪੜਿਓ ਖਾਲ ਸੇ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਮਾ ਜੇ ਲਿਖੇ ਸਾਹਿਬ ਬ
 ਲ ਧਾਮਾ ਦਾ ਆਸਿੰਘ ਕੇ ਦੈ ਕਰ ਸੀਗਾ ਇਹ ਸਭ ਕਾਰਜ ਕਰੇ ਨਿ
 ਸੀਗਾ ॥ ੧੭੩ ॥ ॥ ਸੂਲਨ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸਿੰਘ ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਆਨ ਦੇ
 ਛਨ ਦਿਸ ਮੇਲ ਸਤ ਸੰਗ ਬੀਚਾਰ ਕੀਨਾ ਕਹੈ ਜਿਹ ਭਾਂਤਿ ਤਿਹ ਭਾਂਤਿ
 ਅਰਜੀ ਕਰੇ ਸਾਹ ਕੇ ਲਿਖਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨਾ ਬਾਕ ਬੀਚਾਰ ਬਿਸਥਾਰ
 ਕੇਤਾ ਭਯੋ ਭਰਮ ਭੁਲੈ ਜਿਦੈ ਬੇਦ ਹੀਨਾ ਹੁਕਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਾ ਮਨ ਕੈ

ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਉ ਆਪਨੇ ਸੀਸ ਲੀਨਾ ॥ ੧੭੪ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਨ
 ਬਚਨ ਨ ਕਰ ਭਾਵਤੀ ਅਤਿ ਚਿਤ ਮੇਰ ਬਢਾਇ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਸੇਵਾ ਸਿੰ
 ਘ ਕੀ ਕਰੇ ਖਾਲਸਾ ਧਾਇ ॥ ੧੭੫ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਆਇ ਆਕੇ ਮ
 ਦੇ ਜੇ ਜੜ ਫੁਲੇ ॥ ਮੈਂ ਡੇ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮ ਤੇ ਭੁਲੇ ॥ ਫੀਕੇ ਕਹੈ ਬੈਨ ਅਤਿ ਭ
 ਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਸਕੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੧੭੬ ॥ ॥ ਜਿਹ ਦਿਸ ਘਾਤ ਸਿੰਘ
 ਕ ਛੁਕਰੈ ॥ ਜਿਹੀ ਉਪਾਏ ਅਰਜ ਕੇ ਰਹੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤਨ ਕ ਭਨ ਕ ਸੁਨ
 ਪਾਵੈ ॥ ਆਗੈ ਜਾਇ ਮਨੈ ਕਰ ਆਵੈ ॥ ੧੭੭ ॥ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਏ ਸਿੰਘ
 ਨੈ ਕਰੈ ॥ ਫਿਰ ਬੰਦ ਕਰ ਕਾਜ ਨ ਸਰੈ ॥ ਲਿਖ ਸਭ ਕਥਾ ਹਜੂਰ ਪਠਾਈ
 ॥ ਦੁਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ੧੭੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦੁਆ ਸਿੰ
 ਘ ਅਰਦਾਸ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਪਾਸ ਹਜੂਰ ॥ ਅਪਨ ਕਾਰਜ ਜਾਨ ਕੈ ਕਰੀ
 ਮੈ ਆਪ ਜਰੂਰ ॥ ੧੭੯ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜੇਰੀ ਕਾਸਦ ਲੈ ਅਰ
 ਦਾਸਾ ॥ ਪਹੁੰਚੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅ
 ਰਜੀ ॥ ਨਿਰਖੀ ਕਰੁਨ ਲੈ ਧਰਮ ਰਜੀ ॥ ੧੮੦ ॥ ॥ ਪਾਂਚ ਹੁਕਮ ਲਿਖ
 ਕੈ ਕਰਵੀਨੇ ॥ ਅਪਨ ਕਾਰਜ ਯੋ ਕਰ ਲੀਨੇ ॥ ਦੁਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਬਹੁ
 ਭਾਈ ॥ ਬਹੁ ਆਦਰ ਲਿਖ ਧੀਰ ਧਰਾਈ ॥ ੧੮੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
 ਚਿੰਤਾ ਭਰੁ ਸਭ ਫਿਕਰ ਤਜ ਸਨਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦ ਕੋ ਦੇਖੀ
 ਲੋਗ ਸਭ ਮਰਸਨ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕਿ
 ਪਾ ਸਿੰਘ ਲਿਖ ਕੈ ਤਕਰਾਈ ॥ ਦੀਨੇ ਕਾਸਦ ਬੇਗ ਚਲਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰ
 ਗਤ ਕੇ ਹੁਕਮ ਪਠਾਯੋ ॥ ਮਿਲ ਸਭ ਹੂੰ ਇਹ ਬੇਮਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ੧੮੩ ॥
 ਕਾਸੁ ਏਕ ਸਿੰਘ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਉਨ ਜਾਇ ਜਿਤਾਯੋ ॥ ਤਾਸ
 ਬਿਚਾਰ ਅਰਜ ਲਿਖ ਕਰੀ ॥ ਟਰਕੀ ਗਾਬ ਤਟਨ ਨਿਜ ਧਰੀ ॥ ੧੮੪ ॥

॥ ਸੋ ਪਹੁਚੇ ਲੈ ਕਰ ਨਿਜ ਤਹੀ ॥ ਆਛੀ ਸੇਜ ਸਾਹ ਕੀ ਜਹੀ ॥ ਉਪਰ ਪ
 ਲਿਖ ਭਾਰ ਜਬ ਦਈ ॥ ਨਿਰਖ ਸਾਹ ਕਰ ਭੀਤਰ ਲਈ ॥ ੧੮੫ ॥ ਛੇ
 ਰ ਸਾਹ ਪਰਦਾ ਜਬ ਬਾਚੀ ॥ ਲਿਖੀ ਗਾਥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੱਧਿ ਸਾਚੀ ॥ ਕਿ
 ਤਕ ਦਿਟ ਸਮੇ ਕਉ ਇਤ ਭਏ ॥ ਵਰਸਨ ਆਇ ਨ ਤੁਮਰੇ ਲਏ ॥ ੧੮੬ ॥
 ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਅੰਚੁਤ ਅਲਖ ਅਨੰਤ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ
 ਗਾ ॥ ਤਾਕੀ ਸੁਭ ਮਸਨੰਦ ਪਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਸਾ
 ਚਹੁ ਕਮ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਲੈ ਆਯੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਾਕੇ ਸੇਵਕ ਦਾ ਸਿੰਘ ਚਾ
 ਹਤ ਸਾਹ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਅੰਰ ਕਥਾ ਸੁਭ ਕਹੇ ਗਾ ਤੁਮਰੇ ਨਿਕਟ ਜੁ
 ਆਇ ॥ ਨਿਜ ਮਾਨਸ ਕੋ ਭੇਜ ਕਰ ਲੀਜੈ ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੮੯ ॥ ਪੜ੍ਹ
 ਪਤੀ ਆਵਹ ਸਾਹ ਨੈ ਲੀਨੇ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਇ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਹਥਿ ਆਰਸ
 ਜਤਹ ਪਹੁਚਿ ਆਇ ॥ ੧੯੦ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸ
 ਭੈ ਨੀਲ ਚੀਰੀ ਸਜੈ ਅੰਗ ਆਛੇ ॥ ਅਸੀ ਚਾਂਪਤੀ ਰੀਤੁ ਨੀਰੀ ਸੁਕਾਛੇ ॥ ਦਿ
 ਪੈ ਦਿਬ ਰੂਪ ਗਯੋ ਤੈਨ ਜਾਏ ॥ ਜਹਾ ਸਾਹ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਮੇਦ ਪਾਏ ॥ ੧੯੧ ॥
 ॥ ਲਖੇ ਰੂਪ ਯਾਕੇ ਰਹਾ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਤੁਥੈ ਲਾਗ ਯਾਨੈ ਫਤੇ ਜਾ ਬੁਲਾਈ
 ॥ ਸੁਨੇ ਫਕਉ ਚੇਰਾ ਨਾਦ ਪੂਰੀ ॥ ਬੁਲਾਏ ਸਾਹ ਬੈਨੀ ਨਿਜੀ ਯੈ ਹਜੂਰੀ ॥
 ੧੯੨ ॥ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਹੁਆ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਆਈ ॥ ਬੋਲ
 ਯੋ ਸਿੰਘ ਮੁਬਾਰਖ ਸਾਈ ॥ ਕਹਾ ਮਰਦ ਜਲਦੀ ਕਯੋ ਕੀਨੀ ॥ ਦੁਖ ਪਾਵੈ
 ਗੋ ਅਧਿਕ ਸੁਚੀਨੀ ॥ ੧੯੩ ॥ ਚਿਹਲ ਬਰਖ ਹੁਆ ਹੈ ਆਗੇ ॥ ਦੁਖ ਭੇ
 ਗੈ ਗਾ ਸੁਣਹੁ ਸੁਭਾਗੇ ॥ ਹਮਰੀ ਹੁਆ ਸਦੀ ਕੇ ਮਿਆਨੈ ॥ ਚਾਰ ਕਤੇਬ ਸੁ
 ਭੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੯੪ ॥ ਯੈ ਕਹ ਸਾਹ ਪਛਿ ਚਿਜ ਨਾਮਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮ ਜੁਤ
 ਫਤੇ ਤਮਾਮਾ ॥ ਬਹੁ ਲੀਲਾ ਤਿਹ ਲਖੀ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕਹ ਅਨਿ

ਕਪਕਾਰੀ॥੧੮੫॥ ਦਯਾਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਇਮ ਕਹਾ ਸਭ ਜਾਗਾ ਉਨ ਕੀ
 ਹੈ ਇਹਾ॥ ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਬਿਰਥੈ ਓਹ ਜਾਈ॥ ਪਾਛੈ ਭਈ ਸੁਗਈ ਬਿਗਈ
 ॥੧੮੬॥ ਯੋ ਕਹ ਗੁਰ ਜ ਦਾਰ ਦੈ ਸਾਥਾ॥ ਦਯਾਸਿੰਘ ਤੋ ਮੋ ਕਰ ਗਾ
 ਥਾ॥ ਠਉਰ ਠਉਰ ਲਿਖ ਦਏ ਪ੍ਰਵਾਨੈ॥ ਸੁਬ ਅਮੀਰ ਮਨੈ ਕਰ ਠਾਨੈ॥
 ੧੮੭॥ ਪਾਛੈ ਪੜਨ ਸਾਥ ਬਿਜਨਾ ਮੈ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਭੁਯੇ ਸਾਹਿਬ
 ਰਾਮੈ॥ ਯੋ ਜਨ ਹਨਿ ਓ ਸਾਹ ਉਰ ਸਿੰਕਾ॥ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਭੁਯੇ ਬਦਨ ਸੁ
 ਫਿੰਕਾ॥ ੧੮੮॥ ਤਾਹੀ ਦੁਖ ਹਜਰਤ ਮਰ ਗਯੋ॥ ਹਾਹ ਕਾਰ ਤੁਰਕ ਰਿ
 ਹ ਭੁਯੋ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਸੁਰਹਿ ਓ ਸੁਮਾਰਾ॥ ਤੁਨ ਕਨ ਬਾਹਰ ਨਿਕ ਸੀ
 ਸਾਰਾ॥ ੧੮੯॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਦਯਾਸਿੰਘ ਜੂ ਫਿਰਿ
 ਓ ਬਿਜੈ ਰਣ ਪਾਇ॥ ਸੁਨ ਅਬ ਕਥਾ ਦਯਾਲ ਕੀ ਬਰਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਇ॥
 ੨੦੦॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤਬ ਲਗ ਦਯਾਸਿੰਘ ਅਟਤਾਰਾ॥ ਦੇਸ ਬਿ
 ਰਾੜ ਦੇਖ ਕਰ ਸਾਰਾ॥ ਕੋਟ ਕਪੂਰੇ ਮੈ ਤਬ ਗਏ॥ ਆਨ ਤਹਾ ਡੇਰੇ ਨਿਜ ਕ
 ਏ॥ ੨੦੧॥ ਆਰ ਚਰਿਤ ਕਰਤ ਜੇ ਆਏ॥ ਜੀਟ ਕੋਹੋ ਕਿਮ ਸਕਤ ਗਨ
 ਏ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਡੇਰਾ ਤਿਹ ਰਹਾ॥ ਜਾਟ ਕਪੂਰੇ ਕਉ ਤਬ ਕਹਾ॥ ੨੦੨॥
 ॥ ਆਨ ਸ ਅਟਰੁ ਕਿਸੂ ਕੇ ਹਾਥਾ॥ ਪੁਛੁ ਮੋ ਭੇਟ ਨਾਥ ਜਗੀਨਾਥਾ॥ ਕਿ
 ਲਾ ਕੋਟ ਕਾ ਕਰੀ ਮੈ ਯਾ ਕੀ॥ ਮਾਰੈ ਸਕਲ ਤੁਰਕ ਕੀ ਬਾਕੀ॥ ੨੦੩॥
 ਨੈ ਤੇਰੀ ਸਗੋਰ ਇਹ ਦੇਸਾ॥ ਕਰ ਪੈ ਤੁਮਰੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਤਿਨ ਸੁਨ
 ਕੈ ਤਬ ਕਹੀ ਨਮਾਨੀ॥ ਅਟਰ ਬਾਤੁ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੀ॥ ੨੦੪॥
 ਮਰੇ ਨਾ ਸਕਰਾਵਨ ਕਾਜਾ॥ ਮਾਂਗਤ ਕੋਟ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ਇਹ ਬ
 ਤੀ ਆਂਹ ਮਤੇ ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਤੁਰਕ ਨ ਕੇ ਮਾਨ ਸਹ ਮਸੇਇ॥ ੨੦੫॥ ਗੁ
 ਰੂ ਆਪ ਪੈ ਬੇਪਰਵਾਹਾ॥ ਆਨ ਦਪੁਰ ਕਿਨ ਲਰਕਰ ਆਹਾ॥ ਅੰਸੇ

ਬੈਨ ਤਿਨੈ ਕਟ ਗਾਏ। ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਸਰਬ ਸੁਨ ਪਾਏ॥ ੨੦੬॥ ਯੈਸੁ
 ਨ ਕੈ ਬਤੀਆਂ ਨਿਜ ਕਹੀ। ਜਾਨਤ ਬਾਤ ਸਰਬ ਜਗ ਸਹੀ। ਆਨੰਦ
 ਪੁਰ ਕਾਇਮ ਹੈ ਸਦਾ। ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਪੈ ਯਾਤੇ ਅਦਾ॥ ੨੦੭॥ ਜਿਨ ਤੁਰ
 ਕਨ ਕਾਤੁ ਭਰਵਾਸਾ। ਤੇਰੇ ਫਹੀ ਕਰਹਿ ਗੇ ਨਾਸਾ। ਗਰਮਾਹਿ ਰਾਰ
 ਤੇਰ ਫਹ ਫਾਸਾ। ਭੁਲੀਤਰਾਂ ਕਰਹੈ ਤੁਰ ਨਾਸਾ॥ ੨੦੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਫਸ ਬੀਤਤੁ ਭਏ ਐਸ ਬਚਨ ਕੇ ਪਾਇ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਅ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ ਫਹੈ ਜਾਟ ਓਹ ਜਾਇ॥ ੨੦੯॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥
 ਕਿਆ ਲਖੋ ਜਾਟ ਓਹ ਰੋਰ ਆਨ। ਲਾਗੇ ਦਿਵਾਨ ਅਛੇ ਮਿਦਾਨ॥ ਇ
 ਕ ਪਲੀਪ ਆਪ ਬੈਠੇ ਨਿਧਾਨ। ਦੂਜੇ ਬਿਰਾਜ ਅਸ ਬਿੰਦ ਮਾਨ॥ ੨੧੦
 ॥ ਸਭ ਸਸਤੁ ਚਾਪ ਖੜ੍ਹ ਗਾਇ ਜੋਇ। ਪਰ ਧਰੇ ਮੰਚ ਪੁਨ ਧੁਪ ਹੋਇ
 ॥ ਚਫਹੀ ਸਪਤੁ ਇਨ ਪਰ ਨਿਹਾਰਾ। ਦੂਜੇ ਦਿਆਰ ਸਿਰ ਪਰ ਬਿਚਾਰਾ॥
 ੨੧੧॥ ਆਯੋ ਸਜਾਟ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਾਨ। ਗਰ ਲੇਬ ਜਾਮ ਪੁਰਹਿ ਉਡ
 ਨ। ਐਸੇ ਬਿਲੋਕ ਫਕੇ ਬਿਹਾਰ। ਚਖ ਜਲਜ ਖਾਲ ਸੇ ਦਿਸ ਨਿਹਾਰ
 ॥ ੨੧੨॥ ਤਬ ਕਹੇ ਖਾਲ ਸੇ ਬੈਨ ਧਾਇ। ਬੇਰੀ ਸੁਪੁਰ ਚੋਧਰ ਉਡਾਇ
 ॥ ਇਹ ਸਸਤੁ ਬਸਤੁ ਪਰ ਪਰਤ ਛਾਰਾ। ਅਵਤ ਐਸ ਜੈ ਸੇ ਗਟਾਰ
 ॥ ੨੧੩॥ ਇਮ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਜਟ ਗੁਸਹਿ ਧਾਰ। ਜਰ ਗਯੋ ਅੰਗ ਉਰ
 ਕੇ ਮਝਾਰਾ। ਪੁਨ ਪਲਕ ਬੈਠ ਬੇਲਾ ਸੁ ਬੈਨ। ਇਹ ਕਹਾਂ ਚਰਿਤ ਕੀਨੈ ਸੁ
 ਐਨ॥ ੨੧੪॥ ॥ ਅਝਿਲਾ ॥ ॥ ਆਪਨ ਉਪਰ ਚੋਰ ਕਰਾਇ ਸਜੇ
 ਗਯੋ। ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੁਕੋਨ ਪ੍ਰਯੋਗਯੋ। ਇਨ ਪਰ ਚੋਰੀ ਲੋਗ
 ਨਿਰਖ ਜੈ ਜਾਇਯੋ। ਹੋ ਨਿਜ ਗਿਹ ਬੈਠ ਹਸਾਇ ਕਹੈ। ਇਨ ਕਾਇਯੋ॥
 ੨੧੫॥ ਹਮ ਹੈ ਜਗ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਕਲ ਜਗ ਜਾਨਿਯੋ। ਪੂਜ ਧਿਆਇ

ਫਲ ਇੰਛੁਤ ਸਹੀ ਪ੍ਰਣਾਨਿ ਐ। ਹਮਰੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਇਹੈ ਲਖਿ ਲੀਜੀ
 ਐ। ਹੋਇਹੈ ਚੰਧਰੀ ਸਾਚ ਕਾਨ ਮਹਿ ਕੀਜੀ ਐ। ੨੧੬। ਤੇਹਿ ਸਾਂਗ
 ਕਿਹ ਕਾਜ ਨ ਜਰ ਮਹਿ ਆਇਐ। ਇਨ ਸਸਤਨ ਤੇ ਰਰ ਤੇ ਧਾਮ ਅਨ
 ਇਐ। ਬੇਮੁਖ ਦੈ ਕਰਿ ਗਐ ਨ ਭੇਟ ਪਛਾਨਿਐ। ਹੋ ਆਇ ਅੰਤਿ ਇਹ
 ਜਾਨ ਬਡੇ ਅਨਮਾਨਿਐ। ੨੧੭। ਆਦ ਗੁਰੂ ਅਸਕੇਤ ਖੜਗ ਧ
 ਰ ਜਾਨੀ ਐ। ਜਾਕੇ ਤੇਜ ਰੁੜਾ ਸ ਜਗਤ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਐ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਤੇ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਜਨੁ ਗਾਈ ਐ। ਹੋ ਚਾਰ ਆਠ ਦਸ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਭੇਦ ਬ
 ਤਾਈ ਐ। ੨੧੮। ਆਇ ਪੂਜ ਕਲ ਕਾਲ ਦੂਤੈ ਅਸਦੇਵ ਕੀ। ਧੂਪ
 ਦੀਪ ਅਭ ਬੰਦਨ ਕਰਨੀ ਸੇਵ ਕੀ। ਸੁਮਤਿ ਹੋਇ ਪਰਬੀਨ ਭੇਟ ਸੁਜ
 ਨਈ। ਹੋ ਖਰ ਮੂਰਖ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁਕਹਾ ਪਛਾਨਈ। ੨੧੯। ਪੇਟ ਭਰੇ
 ਪਸੁ ਅਜਿਉ ਛਾਰ ਰੁਲਾਇ ਓ। ਤੁਤ ਅਤ ਕੇ ਸਾਰ ਨ ਨਿਰਨੇ ਆਇ
 ਓ। ਰੁਲੀ ਕਹੈ ਜੇ ਨੀਕੀ ਭਾਵ ਨਿਹਾਰ ਐ। ਹੋ ਤਾਕੇ ਉਲਟੀ ਸਮਝੈ ਮੁ
 ਕੁ ਬਿਚਾਰੀ ਐ। ੨੨੦। ਬਹੁਤ ਬਚਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਖਾਲ ਜੇ ਜਬ ਭ
 ਨੇ। ਰਹੇ ਜਾਟ ਸਿਰ ਨ ਆਇ ਨ ਉਤਰ ਕਛ ਭਨੇ। ਸਰਮਿਦਾ ਦੈ ਧਾਮ
 ਕਪੁਰਾ ਧਾਇਐ। ਹੋ ਫਿਰ ਪਗਤੀ ਰਹ ਜੂਰ ਨ ਭੁਲ ਸੁ ਆਇਐ।
 ੨੨੧। ਅਟਰ ਚਰਿਤ ਜੇ ਭਏ ਤਹਾ ਹੀ ਜਾਨਿ ਐ। ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ
 ਅਨੰਤ ਨ ਤਾਤੇ ਠਾਨਿ ਐ। ਕਿਤ ਕਵਿਦ ਸ ਬਸਤਾਤੇ ਪਾਨ ਕਰਾ
 ਇਐ। ਹੋ ਮੁਕਤ ਸਰੇਵਰ ਉਪਰ ਭੇਰਾ ਆਇਓ। ੨੨੨। ਚੰਪਈ
 ॥ ਮੁਕਤ ਸਰੇਵਰ ਮੈ ਤਬ ਗਏ। ਪਾਇ ਛਾਵਨੀ ਭੇਰਾ ਕਏ। ਸਾਇ
 ਰ ਭੁਕੇ ਸੁਧ ਇਕ ਨੀਰਾ। ਕਰੀ ਛਾਵਨੀ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਤੀਰਾ। ੨੨੩।
 ਲਖੀ ਜੀਗਲ ਦੇਸ ਸੁਜਾਨਹਾ। ਮੁਕਤੀ ਭੂਮ ਅਧਿਕ ਪਹਿਚਾਨਹਾ।

ਦੇਸਦੇਸਸੰਗਤਤਿਤਆਏ। ਦਰਸਨਪਾਸਹਜੂਰਸੁਪਾਏ॥੨੨੪॥
 ॥ ਭੁਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਥਤਸੰਗਮਕੇਚਾਰਚਾਰਿਤਰੰ ਸੁਨਤਹੈਪੈ
 ਮਸੇਸਰਬਬੀਰਾਹੋਤਜੈਕਾਰਆਪਾਰਤਿਹਰੰਰਮੈਬਜਤਬਾਜੀਤ
 ਅਨਗਨਤਧੀਰਾ। ਕਿਤਕੋਜੇਦਿਵਸਬੀਤਿਤ। ਇਹਰੰਰਮੈਸੁਨੀਤਬ
 ਸਾਖਆਛੇਸਹੀਰਾ। ਚੜੀਤਬਫੰਜਅਨਗਨਤਮਾਲੇਛਕੀਸੁਨਤ
 ਹੀਭੇਦਹੈਕੋਟਤੀਰਾ॥੨੨੫॥ ॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਚੜ੍ਹੇਦੁਤਧਾ
 ਏ॥ ਦਿਨੰਰੰਨਆਏ। ਸੁਣੇਭੇਦਜੀਹਾਂ। ਕਰੈਦੌਰਤੀਹਾਂ॥੨੨੬॥ ॥
 ਰੌਪਈ॥ ॥ ਅੰਸਜਸੁਸਨਜਾਇਜਤਾਇਸਾ। ਕੋਟਕਪੂਰੇਭੇਦਬ
 ਤਾਇਸਾ। ਪਛਮਦਿਸਾ। ਕੋਟਕੇਤੀਰਾ। ਉਤਰਸੁਪਰੇਜਾਨਬਰਬੀਰ
 ॥੨੨੭॥ ਕੋਟਕਪੂਰਦੁਤਜਬਆਇ। ਖਿਦਰਾਏਉਤਰੈਸੁਣਪਾਇ॥
 ਚੜੀਫਉਜਤਿਨਕੀਜਬਧਾਈ। ਲੈਆਗੁਤਿਨਕਹਤਬਆਈ॥
 ੨੨੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਹਆਪਬੈਰੰਪੂਰੁਆਛੇਲਾਇਦਿਵ
 ਨਾ। ਕਥਤਛੰਦਸੰਗਮਕੇਅਨਿਕਭਾਂਤਿਸੇਜਾਨ॥੨੨੯॥ ॥ ਭੁ
 ਲਨਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਹਯੇਮੁਖਾਰਸੀਬਿੰਦਹੀਆਪਹੀਜਾਹਵੇਤੁਰਕ
 ਲੈਫਉਜਆਏ। ਹੋਇਤਈਆਰਬਰਬੀਰਰਣਮੰਡਕੈਲੋਰੰਪੁਮੰਡ
 ਕੀਧੁਨਲਗਾਏ। ਇਤੀਮਹਾਰਾਜਕੇਬਾਕਪੁਨਕਹਤਲੈਅਨਗਨੀ
 ਦੂਤਵਿਸਟੀਲਖਾਏ। ਭੁਯੇਸੰਗਮਕੇਜਾਨਆਗਮਤਹਾਂਜੋਗਨੀ
 ਜੁਥਰੰਰੁਬਜਾਏ॥੨੩੦॥ ਜੋਗਨੀਜੁਥਪਰਜੁਥਪਰਫੁਲਤਹੈਭੂ
 ਤਅਰਪ੍ਰੇਤਖਪਰਸੁਧਾਰੀ। ਕਮਲਕੇਤਾਤਕੇਤਾਤਸੰਗਨਾਰਿਲੈ
 ਈਸਕੇਗਨਨਸੰਧਰਨਿਸਾਰੀ। ਨਾਰਿਦੇਵਾਨਕੀਚਾਉਚਿਤਸਾਨ
 ਕੈਹਾਰਸੀਗਾਰਕੀਨੇਸੁਭਾਰੀ। ਜੁਧਕੇਬਿਰੁਧਮੈਬਰੰਜੋਧਾਨਕੇਆ

ਟਹੀ ਚਾਰਕੀ ਜੈ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ੨੩੧ ॥ ਇਤੈ ਗੁਰਦੇਵ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਰੂਪ ਹੈ
 ਉਤੈ ਮਾਲੇਛ ਸੀਨੀ ਦ ਟਾਰੇ ॥ ਭੁਯੋ ਸੀਗਾ ਮ ਕਾ ਜੁਧ ਭਾਰੀ ਤਹਾ ਤੀਰਤ ਰਵ
 ਰ ਬਰਛਾ ਕਟਾਰੇ ॥ ਛੁਟੇ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਸਸਤ ਪੁਨ ਅਸਤ ਹੈ ਗਿਰਤ ਯੋ ਸੂ
 ਰ ਮਾਨੇ ਮੁਨਾਰੇ ॥ ਭਈ ਜਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਧਰਨੀ ਸਭੈ ਚਲੇ ਰਕਤ
 ਤੇ ਬਹੁ ਪਨਾਰੇ ॥ ੨੩੨ ॥ ਇਤੇ ਨਿਜ ਮੋਰ ਚੇ ਬਾਂਧ ਕੈ ਲਰਤ ਹੈ ਖਾਲਸਾ
 ਰੂਪ ਹੈ ਸਾਟ ਪਾਨੀ ॥ ਉਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਰੋਇ ਦੇਖ ਤੇ ਜੁਧ ਬਰਬਿ
 ਧ ਕੀ ਸਕਤ ਸਾਨੀ ॥ ਬਾਨ ਪਰ ਬਾਨ ਯੋ ਚਲਤ ਹੈ ਨਾ ਬਕੈ ਬਿਜ ਜਿਮ
 ਕੁਆਰ ਕੇ ਮੇਘ ਜਾਨੀ ॥ ਭੁਯੋ ਸੀਗਾ ਮ ਜਨ ਭਾਰਈ ਦੂਸਰੇ ਕਟਨ ਬਰ
 ਬੁਧ ਬਰਨੈ ਕਹਾਨੀ ॥ ੨੩੩ ॥ ਸਵਾਜ ਬ ਪਹਰ ਯੋ ਜੀਗ ਜਾਲ ਮ ਭੁਯੋ
 ਚਯੋ ਤਬ ਜਾਨਤੁ ਰਕਾਨ ਪਾਨੀ ॥ ਸਾਬ ਮੈ ਹੁਤੇ ਜੋ ਲੋਗ ਕ ਪੂਰ ਕੇ ਤਿ
 ਨੈ ਤੁਰਕਾਨ ਸੋ ਯੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ਕੋਟ ਤੇ ਇਤਰ ਪੁਨ ਨੀਰ ਕਿਤ ਹੈ ਨਹੀ ਇਹੀ
 ਕੇ ਪਾਸ ਇਨ ਕੈ ਜੁ ਜਾਨੀ ॥ ਸੁਨਤ ਹੀ ਬਾਤ ਗਯੋ ਧੀਰ ਛੁਟ ਤੋਨ ਕਾ ਜਾ
 ਤ ਹੀ ਨੀਰ ਮੈ ਚਿਤ ਸੁਮਾਨੀ ॥ ੨੩੪ ॥ ਮਰੇ ਇਤ ਉਤ ਕੇ ਬੀਰ ਕੇ ਤਕਤ
 ਹਾਰ ਯੋ ਨਿਜ ਖਾਲਸੇ ਖੇਤ ਭਾਰੀ ॥ ਬਾਂਧ ਕੈ ਮੋਰ ਚੇ ਬਾਰ ਕੇ ਤੀਰ ਮੈ ਨ
 ਦ ਨੀ ਸਾਨ ਗਾਢੇ ਸੁਕਾਰੀ ॥ ਉਤੇ ਮਾਲੇਛ ਵੈ ਗਏ ਚਲੇ ਕੋਟ ਕੈ ਬਹੁਰ ਨ
 ਲਰਨ ਕੀ ਹੋਗ ਤੁਆਰੀ ॥ ਆਨ ਮਹਾਰਾਜ ਤਬ ਨਿਰਖ ਭੂਜੀਗ ਕੇ ਬਿਸ
 ਮ ਸਰੂਪ ਨਿਰਨੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੨੩੫ ॥ ਬਾਜ ਪਰ ਬਾਜ ਯੋ ਬੀਰ ਪਰ ਸੀਰ
 ਨਿਜ ਰਕਤ ਕੇ ਨੀਰ ਮਹਿ ਜਾਨ ਸੋਏ ॥ ਤੀਰ ਸਰ ਮ ਕਤ ਕੇ ਮੁਕਤ ਬਹੁਤ
 ਏਹੈ ਜੀਵ ਤੇ ਪਾਂਚ ਏਹੈ ਸੁਜੇਏ ॥ ਬੈਰ ਬੈਰਾਗ ਪੁਨ ਭਾਟ ਉਨ ਕੇ ਕਰਮ
 ਗਏ ਕਰ ਨੀਰ ਤਿਨ ਬਦਨ ਪਏ ॥ ਖੁਸੀ ਕੇ ਮਹਲ ਮੈ ਹੋਇ ਗੁਰਦੇਵ ਜੁ
 ਅਮੀ ਪੁਨ ਬੈਨ ਉਨ ਸੇ ਬਿਗੇਏ ॥ ੨੩੬ ॥ ਕਛੁ ਜੇ ਇਛੁ ਨਿਜ ਹੋਇ ਮ

ਨਾਮਾਪਕੇ ਮਾਂਗੀਏ ਖਾਸ ਬਰਪੁਰ ਭਾਰੀ। ਗੁਰੂ ਜੂਦਾ ਲਕਿਰ ਪਾਲਤੁ
 ਮਪਰ ਭਯੋ ਕਹੇ ਜੋਇ ਛੁਤੁ ਮਕੋ ਪਿਆਰੀ। ਜੋਰ ਕੈ ਹਾਥ ਸੁਖ ਸਾਬਰੇ
 ਇਖਾਲ ਸੈ ਚਰਨ ਜੁਗ ਕੰਜ ਕੇ ਤਟ ਉਚਾਰੀ। ਪੁਰੀਆ ਨੰਦ ਬਿਦਾਣ ਜੋ
 ਲਿਖੇ ਮੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦੀ ਜੀਅੈ ਸੋ ਸੁਧਾਰੀ॥ ੨੩੭॥ ਆਪਕੇ ਹਾਥ ਜਗ
 ਨਾਥ ਸੋ ਪਾਰੀਅੈ ਇਹੈ ਹੈ ਬਾਤ ਹਮਕੋ ਪਿਆਰੀ। ਸੁਨੇ ਜਬ ਬੈਨ ਕ੍ਰਿਪ
 ਲ ਜੁਖਾਲ ਸੇ ਫੇਰ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨ ਸੋ ਉਚਾਰੀ। ਟੂਟ ਕੈ ਗਏ ਜੋ ਸੁਮ ਸੋ
 ਫੀ ਜੜੀ ਜੋਗ ਨ ਬਾਤ ਤਿਨ ਕੀ ਚਿਤਾਰੀ। ਆਪਨੇ ਕਾਜ ਜਗ ਸਾਜ ਸਭ
 ਸਾਜਈ ਆਪਨ ਕਾਜ ਲੀਜੇ ਸਟਾਰੀ॥ ੨੩੮॥ ਰਿਧ ਅੰ ਸਿਧ ਪੁਨ ਲੇ
 ਕ ਪਰ ਲੋਕ ਗਤ ਸੁਰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕਿਨ ਦਰਬ ਲੀਜੈ। ਰਾਜ ਅਰਜੋਗ
 ਕੋ ਭੋਗ ਜੋ ਅਧਿਕ ਹੈ ਇਨੁ ਕੀ ਓਰ ਕੋ ਸਰਤ ਕੀਜੈ। ਬਹੁਤ ਜੋ ਭਾਂਤਿ ਸ
 ਮਝਾਇ ਗੁਰ ਦੇਣ ਜੂਕਹੈ ਨਿਜ ਸੇਧ ਕੋ ਉਤਰ ਦੀਜੈ। ਲਾਇ ਦੀਣ ਨ ਬ
 ਹੁ ਚਿਰੀ ਲੋ ਸੋਧ ਕੋ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਨ ਸਦਾ ਜੀਜੈ॥ ੨੩੯॥ ॥ ਦਿਹਰਾ॥

॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਿਰ ਨਾਇਕੈ ਆਨ ਹਜੂਰ ਉਚਾਰਾ। ਅੰਰ ਬਾਤ ਸਭ ਭੁੱਛ
 ਹੈ ਯਹੈ ਮੰਤ ਬਰ ਸਾਰਾ॥ ੨੪੦॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਜੋ ਚਾਰ ਪ
 ਦਾਰਥਾ। ਆਪਨੇ ਲੇਵੇ ਨਹੀ ਸੁਆਰਥਾ। ਜਾਤੇ ਕਾਜ ਪੰਥ ਕਹੇਈ। ਸਿ
 ਆਹੀ ਜਾਇ ਸਰਬ ਕੀਧੇਈ॥ ੨੪੧॥ ਟੂਟੈ ਬਾਤ ਹਮਕੋ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ। ਕ
 ਰੁਣਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਜੈ। ਬਹੁਟਾਰੀ ਤਿਨ ਕੋ ਸਮਝਾਯੋ। ਤਾ ਬਿਨ
 ਮੁਕਤ ਨ ਅੰਰ ਨ ਗਾਯੋ॥ ੨੪੨॥ ਤਿਨ ਕੋ ਵਹੈ ਬਖਸ ਤਬ ਕੀਨਾ। ਕਾਗ
 ਦ ਪਾਰ ਜੇਬ ਕਦੁ ਦੀਨਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰ ਦੇਵੈ। ਪੈ ਕਾਰਜ ਇ
 ਹ ਕੀਨ ਅਭੇਵੈ॥ ੨੪੩॥ ਸਭ ਮੁਕਤ ਨ ਇਕ ਠੋਰ ਕਰਾਯੋ। ਈਧਨ ਅ
 ਧਿਕ ਤਵਨ ਪਰ ਪਾਯੋ। ਵੇਕ ਸਹੀਦ ਗੀਜ ਤਿਨ ਕੀਨੋ। ਨਿਜ ਹਾਥ ਨ ਪ੍ਰ

ਭ ਅਨਲ ਸੁਦੀਨੋ ॥ ੨੪੪ ॥ ਕਰੁਣਾ ਅਧਿਕਤ ਵਨ ਪਰਕਰੀ ॥ ਆਪ
 ਸਮਾਨ ਸੇਭ ਤਿਹ ਧਰੀ ॥ ਸੀਮੁਖ ਅੰਬੁਜ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ
 ਸਭ ਹੀ ਟਹ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨੪੫ ॥ ਐਸ ਮਰਤ ਬਾ ਉਨ ਕਹ ਦਯੋ ॥ ਸੁਰ
 ਨਰ ਨਿਰਖ ਨੈਨ ਨਹ ਪਾਯੋ ॥ ਸਿਰੈ ਜਬ ਮੁਕਤੇ ਸੁਰ ਲਰੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨ
 ਮ ਮੁਕਤ ਸਰ ਧਰੇ ॥ ੨੪੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦਿੜਤਾ ਨਿ
 ਰਖ ਕੈ ਖੁਸੀ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਾ ॥ ਯੈ ਬਤੀਆਂ ਉਚਰਤ ਭਏ ਤਹੀ ਸੁਜਾ
 ਇ ਅਮਿਤਾ ॥ ੨੪੭ ॥ ਮੈ ਇਨ ਕੇ ਤਾੜਿ ਓਘਨੇ ਅਸਨ ਬਸਨ ਬਿਨ
 ਨਿਤਾ ॥ ਏ ਮੇਕ ਉਨਿ ਜਛਾਡ ਕੈ ਗਏ ਨ ਅਨਤੈ ਕਿਤਾ ॥ ੨੪੮ ॥ ਯੈ ਕਹ
 ਕਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁ ਜਲ ਜਨੈਨ ਜਲ ਭਾਰਾ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰਮੇ ਨਿ
 ਜ ਆਨ ਨ ਕਈ ਬਾਰਾ ॥ ੨੪੯ ॥ ਖਿਦਰਾਣਾ ਕਰਿ ਮੁਕਤ ਸਰ ਮੁਕਤ ਮੁ
 ਕਤ ਸਭ ਕੀਨਾ ॥ ਹੁਇ ਸਾ ਬਤ ਜੁਏ ਜਬੈ ਬਡੇ ਮਰਤ ਬੇਲੀਨਾ ॥ ੨੫੦ ॥
 ਤੁਰਕ ਜਿਤੇ ਮਿਰਤ ਕਹੁ ਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਗਦੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਾਬ ਦੇਏ ਸਭ ਧ
 ਰਨ ਮੈ ਨਿਮਖ ਬਿਲ ਮਨਹੀ ਲਾਇ ॥ ੨੫੧ ॥ ॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਤੀਰਥ
 ਰਾਜ ਸੁਥਾਪ ਸਿਰੋ ਮਣਿ ਆਪ ਸਿਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜੋ ਨਰ ਨਹਿ
 ਸੁਪੰਛੁ ਪਸੂ ਮੁਕਤੇ ਸੁਰ ਮੈ ਇਕ ਦਾ ਪਗ ਭਾਰੇ ॥ ਅਮਿਤ ਕੇ ਸਰ ਮਜਨ
 ਕੈ ਸਤ ਪਾਵੰਤ ਜੋ ਫਲ ਸਾਧ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਸੋ ਬਰ ਪੂਰਨ ਸਤ ਲਹੈ ਨਰ
 ਮਾਘ ਮਜੈ ਮੁਕਤੇ ਸਰ ਬਾਰੇ ॥ ੨੫੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ
 ਤੀਰਥ ਥਾਪ ਕੈ ਧਰ ਸੁਮਹਾਤ ਮਚਾਰਾ ॥ ਆਨ ਕਰਮੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੁਖੁ
 ਰਤੇ ਬਹੁਰ ਅਗਾਰਾ ॥ ੨੫੩ ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਦਯੋ ਸਿ
 ਘ ਜੀ ਕੋ ਜਛਾਡਨਾ ਮਾਏ ਕਰ ਸਾਹ ਪਾਸ ਭੇਜੈ ਕਥਨੀ ਮੁਕਤ ਸਰ ਜੁਧ
 ਬਰਨਨੀ ਨਾਮ ਬਾਈ ਸਮੇ ਧਾਇ ਸਮਾਪਤ ਮ ਸਤੁ ਸੁਭ ਮ ਸਤੁ ॥ ੨੨

ਚ ਚ ਚ

ਨ ਗੀਤ

॥ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਸਾਹਬਸੀਤਸਿੰਗਾਰਸਿਰੇਮਣਪਾਟਨਪੁਜ
 ਸਬੈਧਰਿਸਾਰੀ ॥ ਤਾਸੁਕਬਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਰੇਅਪੁਨੇਮਨਮੇਬਰਬੁ
 ਧਿਬਿਚਾਰੀ ॥ ਤੇਈਸਧਿਅਇਭੁਨੇਕਰਚਾਇਸੁਨੇਚਿਤਲਾਇਸ
 ਭੈਨਰਨਾਰੀ ॥ ਜਾਸੁਨਕੈਅਪਮੁਚਤਦੈਨਰਤੇਸੁਰਦੇਹਿਅਲੈਕਕਿ
 ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਭੂਲਨਛੰਦਾ ॥ ॥ ਅੰਸਪਰਕਾਰਮੁਕਤਾਨਕੈਕਾ
 ਜਕੈਤੀਰਥੀਥਾਪਸੁਭਚਾਰਭਾਰੀ ॥ ਕਰੇਪਇਆਨਨਿਧਾਨਅ
 ਗਾਰਕਉਨਿਰਜਨੀ ॥ ਭੁਮਜਿਹਪਰੀਸਾਰੀ ॥ ਮਹਾਬਨਭੁਆਨਕੰਭ
 ਰੇਪਸੁਰਾਜਈਸਿੰਘਬੈਰਾਹਕੀਫਿਰਤਭਾਰੀ ॥ ਰੇਝਕੇਟੋਲਜਿਹ
 ਗੋਲਕਰਫਿਰਤਹੈਕੁਕਤੀਨਿਰਖਸਿਆਲਾਨਨਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਰੀਛਅ
 ਰੁਭਾਲਜਿਹਏਕਮੰਗਚਲਤਹੈਕੀਸਲਾਂਗੁਰਕੀਕਮੀਨਾਰੀ ॥ ਨਾ
 ਗਗਾਇੰਦਮਸਲੰਦਇਕਸੇਵਤੇਅਰਨਜਿਹਗੋਡਬੋਲੇਸੁਆਹੀ ॥
 ਭੂਤਅੰਪੇਤਪਈਸਾਚਜਿਹਬਿਚਰਤੇਬਨੰਜਿਹਮਾਨਦੈਲਖੇਤਾਹੀ
 ॥ ਅੰਸਬਨਮਾਹਿਜਬਗਯੇਜਗਤੇਸਜੂਕੇਵਲੀਆਪਸੰਗਸਕਤ
 ਸਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਤਸੀਪਤਧਨਧਾਮਰਬਹੈਗੈਸਗਲ
 ਸਿੰਗਾਰਾ ॥ ਸਭਬਿਭੁਤਕੋਛੋਰਕੈਭਏਸੁਏਕੀਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁਨਧੁ
 ਨਸਨਮਹਾਰਾਜਕੀਰਾਨੇਰਾਵਬਿਰਾਰਾ ॥ ਮਿਲੈਆਨਭੁਖੇਖਾਲ
 ਸਾਹੈਗੈਪਤੀਹਜਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਮੇਲਾਭੁਖੇਸੁਆ
 ਨਹਜਰਾ ॥ ਸਿੱਖਸਖਾਆਵਤਨਿਤਸੁਰਾ ॥ ਕੇਤਕਧਾਰਭਾਵਨੀ
 ਸੇਵੈ ॥ ਕੇਤਕਰੇਜਚਕੁਰੀਲੇਵੈ ॥ ੬ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਤਬਕ
 ਰੁਣਾਨਿਧਕੁਚਕਰਆਵਤਭੇਤਿਹਜਾਇ ॥ ਜਿਹਦੁਰਗੋਸੁਰਕੇਵ
 ਹੈਮਨੇਪਬਕੇਭਾਇ ॥ ੭ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਕਰਤਕੁਚਤਹਰਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਆਯੋ ਨਿਰਖ ਵਿਠਿ ਰਾ ਅਤਿ ਬਿਗਸਾਯੋ ਓਚੇ ਦੁਰਦਇ ਪਤ
 ਅਤਿ ਸੋਚੈ ਤਿਹ ਸਮਾਨ ਗਾਉ ਚ ਨ ਕੋਹੈ ਚੁਢੇ ਆਨ ਜਬ ਗਾਉ ਕੇ
 ਸੀ ਸਾ ਲੋਗਨ ਕਹੈ ਤੀਰ ਜਗ ਦੀ ਸਾ ਦੁਰਗੇ ਸੁਰਗ ਤਯ ਜਬ
 ਪਾਯੋ ਨਵਨੇ ਜੇ ਓਚ ਤਬ ਗਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਵਿਲੀ ਗੋਰੀ ਯਾ ਵਿਬਰ ਬੀ
 ਰਾ ਦਿਪਤ ਦੀਪ ਦੇਖਤ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ਕਈ ਧਾਵਨੀ ਕਰਵਹਿ ਧਾਯੋ
 ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਤਿਨ ਮਾਰਿ ਸੁਢਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਨੈ ਪਾਲਕੀ ਸੁਨਤ ਕਹਾ
 ਨੀ ਸੀ ਅੰਬੁਜ ਮੁਖ ਟਾਕ ਬਖਸੀ ਬਡੇ ਨਗਰ ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਜਾ
 ਨਹਾ ਅਬਯਹ ਬਸਤ ਕੰਧੋਂ ਨਹੀ ਬਾਨਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤਿਨ ਯੋਂ ਕਹੀ ਕਮ
 ਲ ਪਰਗਾਸਾ ਦਾਨਵ ਬੀਚ ਕਰਤ ਜਗਨ ਸਾ ਤਾਕੇ ਡਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਇ
 ਤੁਕਾਰੇ ਤੁਮ ਸਭ ਲਾਇਕ ਤਹਿ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਕਰਣ ਨਿਧ
 ਸੋਇ ਨਿਕਾਰ ਸਾ ਦੇਸ ਬਾਵਨੀ ਮੈ ਸੋਊ ਡਾਰ ਸਾ ਸਿਧ ਨ ਸੋਗੇ ਸਟ
 ਤਿਤ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਪਰਤੋਗਿ ਮਾ ਬਹੁ ਬਿਧ ਦੀਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸੀ ਸਦੁ
 ਸਾਲੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਯੋ ਤਾਕੇ ਡਾਰ ਉਪਰ ਤਿਨ ਦਾਯੋ ਅਦਿ ਸੀ ਸ
 ਅਪਨੇ ਕਰੁ ਲਾਈ ਮੇਨ ਬਦਨ ਦੀਨੇ ਸੁਬ ਗਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਲੈ ਤਿਨ
 ਧਰਿਯੋ ਆਪਨੇ ਸੀ ਸਾ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜਾਨਿਯੋ ਜਗ ਦੀ ਸਾ ਪੁਨ ਤਿਨ
 ਪਾਂਚ ਅੰਗੁਲ ਨਿਜ ਫੇਰੀ ਅਚੁਤ ਓਰ ਨਾ ਬਕੇ ਹੇਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਜ ਤਾ
 ਕੇ ਫਿਰਤ ਨਿਹਾਰੀ ਜਗਤ ਨਾ ਬ ਅੰਗੁਲ ਇਕ ਸਾਰੀ ਦੇਇ ਤੀਨ
 ਯੁਗ ਪਾਂਚ ਨ ਸਾਰੀ ਪੁਨ ਛਤੀ ਡੇਕੀ ਕਰਨਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਫੂਲਨ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਅੰਸ ਪੁਨ ਭਾਂਤਿ ਚਰਿਤ ਅਨਗਨਤ ਕਰ ਭਏ ਤਬ ਲੇਖ
 ਸਿਧੀ ਸਰੀਰਾ ਮਹਿਖ ਬਲ ਦਈ ਤਬ ਦੁਰਗ ਕੇ ਨਗਰ ਕੀ ਆਪ ਬ
 ਸਾਇਯੋ ਸੁਮਤਿ ਧੀਰਾ ਤਾ ਸਬ ਸਾਏ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧੀ ਪੁਰੀ

ਤਲਵੰਡੀ ਰਾਹੀਂ ਏਹੀ ਗਾ ॥ ਆਨ ਬੈਰਾੜ ਸਭ ਰੁਲਤੇ ਆਵਿਲੋ ਮਿਲੇ
 ਪਦਕੰਜ ਕੇ ਆਨ ਤੀਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਿੱਖ ਅਰਸੀਤ ਅਨੰਤ ਮਿਲ ਅਟਈ
 ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਦਰਸਤੇ ਹੇਤ ਧਾਈ ॥ ਹਿਤ ਕਈ ਖਾਲਸਾ ਝੂਟ ਜਲਾਲਸਾ
 ਮਿਲੇ ਮੇਰੇ ਆਨ ਸਤ ਸੰਗ ਭਾਈ ॥ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ ਤੇ ਦਸ ਗੁਨੇ ਜਾਨੀ
 ਐ ਪਾਰ ਪੁਨ ਫਾਰ ਪਾਏ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਿਤ ਅਨੰਦ ਧੁਨ ਕੀਰਤਨ ਜਾਨੀ
 ਐ ਬਜਤ ਸੰਗੀਤ ਕੀ ਤਾਰ ਗਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰ ਇਕ ਸੇਵ
 ਹੀ ਨਾਥ ਕੇ ਚਾਕਰੀ ਦਾਮ ॥ ਇਕ ਰੇਜ ਲੇਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਲਤ੍ਰ ਹਿਤ ਏਕ ਤਿਹ
 ਪੂਜ ਹੀ ਦੂਧ ਐ ਮਾਲਕੀ ਆਸ ਕੇਹੀ ॥ ਏਕ ਜੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਹੈ ਜਗਤ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਘਨ ਸਿਆਮ ਆਸਾ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਅਟਹੀ ਚਲੀ ਬਹੁ
 ਸੰਗਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੀ ਨਾਥ ਦੇਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਰਿਜ ਅ
 ਸਰਫੀ ਮੁਵਕਾ ਦੇਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਤ ॥ ਯੈ ਬਤੀ ਆਸੁਨ ਕਰ ਚਲੇ ਆ
 ਟਤ ਬੀਰ ਅਮਿੱਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦੁੰਦੁਰ ਨਾਦ ਮਿਦੀ ਗਧੁਨ ਅਟ ਜਤੁਰ ਅ
 ਪਾਰਾ ਜਲਧ ਮੇਘ ਜਿਮ ਗਾਜਈ ਸਦ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆ
 ਦਿਜਾਮ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਲਗਿ ਹੋਇ ਨ ਕਿਸੇ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਫਿਰ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਮਹ
 ਲ ਜਬ ਸਭ ਦਰਸੈ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਉਚ ਦਮ
 ਦਮ ਅਧਿਕ ਕਰਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਸਮਝਿ ਪਮਾ ਅਟਰਨ ਗਾਯੋ ॥ ਬੈਠਤ
 ਆਪਤ ਹਾਂ ਜਬ ਆਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਦਰਸੈ ਜਬ ਜਾਈ ॥ ੨੩ ॥
 ਬਹੁਰੇ ਆਪ ਗੁਰੂ ਸਰ ਆਵੈ ॥ ਬੋਲ ਸੰਗਤੀ ਕਾਰ ਕਢਾਵੈ ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਕਰੈ ਓਹ ਥਾਨੈ ॥ ਕੋਨ ਕਾਟਿੰਦ ਸੁਸਕਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾ
 ਯੀ ਕਾਲ ਜਿਠਿ ਆਵੈ ਆਈ ॥ ਰਿਜ ਦਾਰ ਸਭ ਲੇਹ ਬੁਲਾਈ ॥ ਸਭ
 ਕੋਰੇ ਜਦੇਤ ਓਹ ਥਾਨੈ ॥ ਮੁਹਰ ਰੁਪਾ ਪੈਸਾ ਜਾਨੈ ॥ ੨੫ ॥ ਰਸਾਟਲ

ਫਿਦਾ॥ ॥ ਜਬੈ ਆਪ ਆਨੈ॥ ਬਿਠੈ ਤੋਨ ਥਾਨੈ॥ ਤਬੈ ਲਾਗ ਲੱਛਾ॥ ਸੁ
 ਠਾਢੀ ਪੁਤੁਛਾ॥ ੨੬॥ ਤਹਾ ਤੇਜੁ ਆਵੈ॥ ਸੁਰੇਰੇ ਸਿਧਾਵੈ॥ ਸੁਨੀ ਐਸ
 ਪਾਈ॥ ਚਲੇ ਏਸੁ ਆਈ॥ ੨੭॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਰਖੇ ਚਕਰਨ
 ਧਨੀ ਯੋ ਬਸਾਵੈ॥ ਮਨੇ ਮੇਘ ਆਵੈ॥ ੨੮॥ ਜਹਾ ਬੈਠ ਆਈ॥ ਸੁਦੇਤ
 ਈ ਜਾਈ॥ ਉਰੂ ਪਾਟਨੀ ਚੇ॥ ਦਿਵੈ ਬਿੱਤ ਸੀਰੇ॥ ੨੯॥ ਕਿਤੇ ਜੇ ਬਿਰਥ
 ਕਰੈ ਐਸਕਾਰਾ॥ ਨਿਸੰਮਧਿ ਆਈ॥ ਖੁਦੈ ਤੋਨ ਜਾਈ॥ ੩੦॥ ਜਹਾ
 ਆਪ ਤੇਈ॥ ਗੁਰੂ ਰੋਜ ਦੇਈ॥ ਕਛੁ ਤਾਨ ਪਾਵੈ॥ ਅਗਾਧੀ ਠਹਰਾਵੈ
 ॥ ੩੧॥ ਲਜਾ ਸੇ ਲਜਾਈ॥ ਰਹੈ ਮੇਨ ਤਾਈ॥ ਜਿਤੇ ਐਨ ਰੇਸਾ॥ ਹੁਤੇ
 ਮਧਿ ਦੇਸਾ॥ ੩੨॥ ਸਭੈ ਤੋਨ ਜਾਈ॥ ਮਿਲੇ ਖਾਸ ਆਈ॥ ਸਬੈ ਹੁ ਬਿ
 ਚਾਰੀ॥ ਗੁਰੂ ਆਵਤਾਰੀ॥ ੩੩॥ ਬਿਨੇ ਆਦਿ ਕੀਜੈ॥ ਕਿਮ ਮੇਘ ਲੀ
 ਜੈ॥ ਧਰਮੇ ਆਗ ਰੁਲਾ॥ ਕਰੀ ਜੋਰ ਗੱਲਾ॥ ੩੪॥ ਹਜੂਰੇ ਸੁ ਆਈ॥
 ਮੁਖੰ ਰੁਲ ਗਾਈ॥ ਪਰਿਐ ਦੂਰ ਭਿਛਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸੁਰੁਛਾ॥ ੩੫॥ ਘਨੇ
 ਕਲ ਬੀਤਾ॥ ਨਹੀ ਮੇਘ ਕੀਤਾ॥ ਪੁਜਾ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਬਿਨ ਨੀਰ ਗਾਈ॥
 ੩੬॥ ਹਮੈ ਮੇਘ ਦੀਜੈ॥ ਬਡੇ ਜਸੁ ਲੀਜੈ॥ ਸੁਨੈ ਬਾਤ ਲੀਨਾ॥ ਨਹੀ ਉ
 ਰਦੀਨਾ॥ ੩੭॥ ਦਿਨੈ ਕੈ ਬਿਤਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਅਲਾਈ॥ ਸੁਨੈ ਰੁਲ ਗਾਈ॥
 ॥ ਗੁਰੂ ਹੋ ਸਹਾਈ॥ ੩੮॥ ਕਛੁ ਮਾਂਗ ਲੀਜੈ॥ ਨਹੀ ਦੇਰ ਕੀਜੈ॥ ਤਿਨੈ
 ਫੇਰ ਗਾਈ॥ ਘਨੈ ਏ ਬਸਾਈ॥ ੩੯॥ ਕਿਪ ਨਾ ਬਕੀਜੈ॥ ਮੁਝੈ ਮੀਹੁ ਦੀ
 ਜੈ॥ ਦੁਖੀ ਹੋ ਲੁਕਾਈ॥ ਬਿਨ ਤੇਇ ਪਾਈ॥ ੪੦॥ ਸੁਨੈ ਆਪ ਗਾਈ॥ ਦਿ
 ਏ ਬਾਤ ਭਾਈ॥ ਕਛੁ ਆਨ ਚਾਹਾ॥ ਲਿਜੈ ਮੋਰ ਪਾਹਾ॥ ੪੧॥ ਮੁਰੀ ਕਾਂਖ ਮਾ
 ਹੀ॥ ਧਰਿਐ ਮੀਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਅਨੈ ਕੇਇ ਇਛੁ॥ ਲੋਟੇ ਮਾਂਗ ਸਿਛੁ॥ ੪੨॥
 ਇਮੰਟਾਰੇਰੀ॥ ਕਿਤੀ ਗਾਥ ਮੇਰੀ॥ ਇਕੈ ਰੋਜ ਰੁਲਾ॥ ਇਤੇ ਆਨ ਕ

ਲਾ॥੪੩॥ਅਸੰਦਾਲਧਾਰੇ॥ਰਹੇਰਾਂਦੁਆਰੇ॥ਸੁਰੱਕੀਵਿਆਲ
 ॥ਕਰੀਤਾਂਬਿਸਾਲਾ॥੪੪॥ਰਹੇਆਪਗਾਈ॥ਸਟੇਰੇਰਜਾਈ॥ਗਯੇ
 ਸੋਨਧਾਮਾ॥ਜਗਮੇਰਾਰਜਾਮਾ॥੪੫॥ਪੁਨੀਰੇਇਦਾਲਾ॥ਕਹਾਯੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਜਿਸੀਇਛੋਰੇਈ॥ਲਟੇਮਾਂਗਸੇਈ॥੪੬॥ਗੁਰੂਪੈਸ
 ਹਾਈ॥ਮਰੇਇਛਕਾਈ॥ਤਿਨੈਹਾਬਜੇਰੀ॥ਟਪੈਬਾਤਤੇਰੀ॥੪੭॥
 ਪੁਰੁਮੇਘਦੀਜੈ॥ਪ੍ਰਜਾਬਖਲੀਜੈ॥ਦੁਖੀਪੈਲੁਕਾਈ॥ਬਿਨਨੀਰ
 ਗਾਈ॥੪੮॥ਸਭੇਕੇਸੁਨਾਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗਾਈ॥ਘਨੇਜਾਟਪਿੰ
 ਨੈ॥ਸਰੇਰੇਤਰੀਨੈ॥੪੯॥ਰਹੇਮੇਭੁਗਾਈ॥ਕਿਤੇਫੇਰਪਾਈ॥ਫਿਰ
 ਯੋਨਹਿਭੁਲਾ॥ਟਪੈਤੇਰਗੱਲਾ॥੫੦॥ਕਹਾਜਾਤੜਗਾ॥ਕਿਰੇਸੁਧ
 ਜਾਗਾ॥ਅਯੋਜਾਨਮੀਹਾਂ॥ਲਟੇਰਾਤਦੀਹਾਂ॥੫੧॥ਦਿਨੀਪਾਇਤੀਹ
 ਲਗੇਅੰਸਮੀਹਾਂ॥ਧਨੀਧੀਨੋਰੇਈ॥ਭੁਨੈਸਾਰਲੇਈ॥੫੨॥ਦਿਨੀ
 ਦੇਇਰੇਨਾ॥ਪਰਿਯੋਨੀਰਅੰਨਾ॥ਪ੍ਰਜਾਸਾਰਧਾਈ॥ਭੁਲਾਏਸੁਮ
 ਈ॥੫੩॥ਕਹੈਆਨਈਹਾਂ॥ਪੁਰੁਥਾਂਭਮੀਹਾਂ॥ਦਿਨੀਰੈਨਸਾਰੇ॥ਪਰੇ
 ਨੀਰਭਾਰੇ॥੫੪॥ਅਬੈਥਾਂਭਲੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਥਕੀਜੈ॥ਤਬੈਨਾਥ
 ਗਾਈ॥ਤੁਮੁਜਾਨਭਾਈ॥੫੫॥ਨਹੀਮੇਰਹਾਥਾ॥ਘਨੀਰੇਰਗਾਥਾ॥
 ਤਬੈਭੁਲਗਾਈ॥ਗਹੇਨਾਥਪਾਈ॥੫੬॥ ॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥੫੭॥
 ਗਗਾਹਿਕੈਭੁਲਾਤਬੈਗੁਰਪੁਰਨਕੇਧਾਇ॥ਪ੍ਰਿਥਮਤੇਇਥਰਸਾਇ
 ਕੈਦੀਨੇਫੇਰਹਟਾਇ॥੫੮॥ਸੇਟਕਭਾਇਨਰੇਸਜੂਯੈਕਾਰਜਕਰਲੀ
 ਨਾ॥ਕਥਾਇਹੈਮਸਹੂਰਜਗਜਾਨਤਬਰੇਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੫੯॥ਏਕਦਿਵ
 ਸਭੁਲਾਜਬੈਆਯੋਦਰਸਨਕਾਜਾ॥ਇਹਬਿਧਸੰਨਿਰਖਮੇਤਿਨੈਕ
 ਰਤਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੬੦॥ ॥ਪਾਪਤ੍ਰੀਛੰਦਾ॥ ॥ਕਈਘਰਤ

ਲਿਖਨ ਦੇਵਤ ਸੁਭਾਗ ਨਹੀਂ ਆਇ ਮਤਿ ਕੇਤਕ ਹਜਾਰਾ ਇਹ ਪਯੋ
 ਨਾਥ ਕੇ ਪੈ ਸੁਭਾਇ ਗਾਢ ਕਲਮ ਦੇਤ ਧਰਨੀ ਵਗਾਇ ॥ ੬੦ ॥ ਤਬ
 ਕਹੀ ਭੁੱਲ ਪਗ ਜਲ ਜਤੀ ਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਾ ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਯਹੀ ਗਾ ਕਈ
 ਗਾਢੁ ਲਿਖਨ ਨਿਜ ਦੇਹਿ ਭਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਦੁਤ ਲਿਖਤ ਕੇਉ ਨਿਹਾਰਾ
 ੬੧ ॥ ਯੋਹੀ ਸੁਜਾਤ ਲੇਖਨ ਅਕਾਜਾ ਬਚ ਸੁਨੇ ਮੇਰ ਗੀ ਬੀਨਿ ਵਾ
 ਜਾ ਤਬ ਕਹੀ ਨਾਥ ਸੁਣ ਭੁੱਲ ਟੀਕਾ ਤੁਮ ਕੋ ਬਾਤ ਨ ਰਪਤਿ ਸਰੀਰ
 ॥ ੬੨ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਪੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹਮਾਰੀ ਕਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੈਇ
 ਹਾਂ ਦੇਰ ਮਤਿ ਰਾਸੀ ॥ ਲੇਖ ਕੁ ਗੁਨੀ ਕਵਿੰਦ ਗਿਆਨੀ ॥ ਬੁਧ ਸਿੰਧ ਪੈ
 ਪੈਇਤੁ ਆਨੀ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਕਲਮ ਗ
 ਢ ਦੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਮ ਭਾਰਾ ਸਿੱਖ ਸਖਾਇਤ ਪ੍ਰੈ ਗੋ ਹਮ ਰੇ ਕਈ ਹਜਾਰ
 ॥ ੬੪ ॥ ਯੋਕ ਹ ਕਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂਰ ਹੇ ਮੇਨ ਮੁਖ ਠਾਨਾ ਅਵਰ ਚਰਿਤ
 ਨ ਵੀਨ ਇਕ ਆਗੈ ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਯੈ ਯਾ ॥ ॥ ਬੈਠੇ
 ਹੁਤੇ ਦਿਨ ਏਕ ਦਯਾ ਨਿਧ ਆਨੰਦ ਕੀ ਮਨ ਮੋਜ ਬਢਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸੁਕਾ
 ਲ ਭਯੋ ਇਹ ਖਿਆਲ ਲਿਖੇ ਜਸੁ ਬਾਰਿਕ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਮੇਲ
 ਬਿਸਾਖ ਦਿਦਾਰ ਨ ਮਿਤ ਕਹੀ ਦਿਸਤੈ ਇਕ ਸੰਗਤਿ ਆਈ ॥ ਆਨ
 ਦਿਦਾਰ ਕਰਮੇ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਇਛੁਤ ਹੀ ਮਨ ਸਾਟਰ ਦਾਈ ॥ ੬੬ ॥ ਬਿ
 ਲੁਭਿਯੋ ਇਕ ਸਿੱਖ ਤਿਨੁ ਮਹਿ ਦੀਨ ਦਯਾ ਲਕੇਤੀ ਰਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਬੇ
 ਕਿਧੋ ਅਮਰੇ ਜੜ ਨੀਚਹੁ ਸੰਗਤਿ ਖੋਲਈ ਮਨ ਆਈ ॥ ਆਲ ਲੁ
 ਟੇ ਕਿਤਨੇ ਤਿਨ ਇਛੁਤ ਮੇ ਪਹਿਤੇ ਨਹਿ ਜਾਤ ਗਨਾਈ ॥ ਯੋਕ ਹਿ ਕੈ ਵਹ
 ਮੇਨ ਭੁਜਿਯੋ ਕਿਨ ਆਰਨ ਆਨ ਇਹੀ ਸੁਜਾਤਾਈ ॥ ੬੭ ॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਤਹੀ ਇਕ ਆਰਜਾਨ ਤ੍ਰਿਤੈ ਸਿੱਖ ਕਹਾ ਆਨ ਸੰਗਤ ਨਿਧਾਨ ਜੂਕੀ

ਲਈ ਖੋਸ ਆਟੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੈਨ ਨਾਥ ਮੇਨ ਰਹੇ ਤਿਹ ਸਾਥ ਬਰਨੀ
 ਨ ਗਾਥ ਕਛੁ ਔਰ ਬਾਤ ਭਾਟੀ ॥ ਪਨੀ ਬੋਰ ਸੁਨ ਪਾਇ ਕਹਾ ਨਾਥ ਮੇ
 ਸੁਭਾਇ ਵਿਖੇ ਭਾਈ ਚਿਤ ਲਾਇ ਸੰਗਤ ਕੇ ਯਾਟੀ ॥ ਖੁਸਮੇ ਖੁਸਮੇ
 ਕਹੈ ਸੰਗ ਯੈ ਨ ਕੇਉ ਕਹੈ ਢੰਗ ॥ ਮਾਰ ਲੂਟ ਸੁਬਨ ਕੇ ਸੰਗਤ ਜੇ ਲਾਟ
 ਤੀ ॥ ੬੮ ॥ ਜੈ ਯਾ ॥ ॥ ਮਾਰ ਸੇ ਲੂਟ ਮੇਲੇ ਛੁਗਣ ਨ ਕੇ ਦੇਸ ਬਿਦੇ
 ਸੁਨ ਸੰਗਤਿ ਆਈ ॥ ਸੁਬ ਅੰਬੀਰ ਟਜੀਰ ਸੁਸਾਰਿਨ ਲਾਟ ਤੈ ਕ
 ਰ ਜੇਰ ਬਨਾਈ ॥ ਮਾਜ ਲੂਟ ਮੇ ਅਮਕਾ ਗੜ ਸੰਗਤ ਪੈ ਅਮਕੇ ਪੁਰ ਕੀ
 ਸਚ ਕਾਈ ॥ ਯੈ ਹਮ ਸੈ ਨਹ ਕੇ ਜੁ ਕਹੈ ਨਰ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜ ਕਹੈ ਮਨ ਧਾਈ
 ॥ ੬੯ ॥ ਪੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹਾ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ ਸੰਗਤਿ ਹੈ ਇਹ ਸਾਚੁ ਬਿਚਾਰ
 ਗੀ ॥ ਨੈ ਸੁਮਹ ਲ ਬਿਤੇ ਗੁਰ ਆਸਨ ਮਾਲ ਸਿਖਾਟਨ ਸੰਗਤਿ ਭਾਗੀ ॥
 ਮਾਲ ਫਿਰੇ ਗੁਰੁ ਆਪਟ ਆਸਨ ਨਾ ਮੁਜ ਪੈ ਉਰ ਮਧਿ ਮੁਰਗੀ ॥ ਯੋਇ
 ਪਦਾਂ ਬੁਜ ਦੀਨ ਸੁਧਾ ਮੁਖ ਆਪ ਤੇਰੇ ਗਨ ਸੰਗਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ੭੦ ॥ ॥
 ਰਸਾਟ ਲਛਮੀ ॥ ॥ ਇਹੀ ਬਾਤ ਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖਾਈ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਖਿਮ
 ਧੀਰ ਧਾਰੇ ॥ ਕਿਸੁ ਕੇ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ੭੧ ॥ ਤਜੇ ਕਾ ਮਕੇ ਧਾ ॥ ਸੁਮੇਰੀ ਬਿਰੇਧ
 ॥ ਇਹੈ ਮਧਿ ਦੇਹੀ ॥ ਖੁਜੇ ਲੈ ਸਨੇਹੀ ॥ ੭੨ ॥ ਕਿਸੀ ਸੇਨ ਜੁਧਾ ॥ ਇਹੈ
 ਸਾਰ ਬੁਧਾ ॥ ਸੋਭੈ ਯੈ ਸਿਖਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੰਜ ਪਾਈ ॥ ੭੩ ॥ ਸਮੰ ਸਤ ਮਿ
 ਭਾ ॥ ਨਹੀ ਔਰ ਭਿਭਾ ॥ ਇਹੈ ਹੈ ਪੁਦੇਸਾ ॥ ਸਬੁ ਮਧਿ ਦੇਸਾ ॥ ੭੪ ॥ ਅ
 ਬੈ ਮੈ ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਕਥੇ ਮੈ ਸਗ ਯਾਨੇ ॥ ਇਹੈ ਖੰਗ ਖੰਡੇ ॥ ਅਸੰਚ ਪ ਬੰਡੇ
 ॥ ੭੫ ॥ ਸੁਧਾ ਖੰਗ ਪਾਉ ॥ ਅਸੰਕਟ ਪਾਉ ॥ ਬਿਨਾ ਤੇਗ ਤੀਰਾ ॥ ਰਹੇ
 ਨਹਿ ਬੀਰਾ ॥ ੭੬ ॥ ਇਸੈ ਪੰਥ ਕੀਨਾ ॥ ਰਸਿਨਾ ਮਭੀਨਾ ॥ ਕਰੇਗਾ ਲਰ
 ਈ ॥ ਅਰਿ ਸੇ ਬਨਾਈ ॥ ੭੭ ॥ ਸਬੈ ਬਾਤ ਪੁਰਾ ॥ ਬਰੇ ਸੁਧ ਸੁਰਾ ॥ ਪ

ਨੇਲੋਗਮਾਂਹੀ। ਛਪੈਗਾਸੁਨਾਹੀ। ੭੮॥ ਅਲੇਛੁਨਸੀਗਾ। ਕਰੈਗਾਸੁ
 ਜੀਗਾ। ਧੁਜਾਏਨਗਾਰੇ। ਗੜ੍ਹਲੈਗੁਮਾਰੇ। ੭੯॥ ਸਫਾਯੈਇਨਾਹੀ॥
 ਦਿਵੈਗਾਬਿਦਾਹੀ॥ ਇਤੈਕੋਚੁਗਤਾ। ਰਹੈਗਾਨਰਤਾ॥ ੮੦॥ ਪ੍ਰਭੂਯੈ
 ਬਖਾਨੀ॥ ਅਮੀਸੁੱਧੁਬਾਨੀ॥ ਪੁਨਿਯੈਸੁਕੀਨਾ॥ ਨਿਪਬੋਲਲੀਨਾ॥ ੮੧॥
 ॥ ਅਯੋਤੀਰਤੁਲਾ॥ ਨਿਪਸੁੱਧੁਤੁਲਾ॥ ਕਹਾਨਾਬਰਾਈ॥ ਸੁਨੇਤੁਲਤ
 ਈ॥ ੮੨॥ ਜਿਤੀਤੇਰਸੈਨਾ॥ ਬੁਲੇਅੈਸਬੈਨਾ॥ ਜਨਿਤਾਸਬਾਨੀ॥ ਸਿ
 ਨਲੈਬੁਲਾਨੀ॥ ੮੩॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਪਾਂਚਕੋਸਸੀਗਤਿਇਕਅ
 ਈ॥ ਸੁਨਤੁਲਾਬੈਰਾਤੁਲਾਈ॥ ਤਾਂਕੇਜੁਧਸਿਖਾਟਨਕਾਜਾਕੋਤਕ
 ਕਰਤਗਰੀਬਨਿਟਾਜਾ॥ ੮੪॥ ਸਸਤੁਅਸਤੁਸਜਸੁਰਪਿਆਦੇ॥
 ਤਿਨਕੋਖੋਸਨਭੇਜਕਟਾਦੇ॥ ਫੇਕੀਤਿਨਪ੍ਰਤਿਤੁਪਕਚਲਾਨੀ॥ ਕਿਸੁ
 ਨਆਵੈਘਾਉਗਮਾਨੀ॥ ੮੫॥ ਪੈਤਿਨਕੋਸਸਤਰਨਹੀਕਰਨਾ॥ ਬੈਸੀ
 ਬਸਤੁਇਕਗਰਧਰਨਾ॥ ਦੇਨੀਹੋਗਫੇਰਸੁਨਭਾਈ॥ ਸੀਗਤਜੁਕਹ
 ਜੁਧਸਿਖਾਈ॥ ੮੬॥ ਬਿਬਿਧਬਚਨਅੈਸੈਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਰੁਣਾਸਿੰਧ
 ਕਰੈਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਭੁਲੇਕਉਂਇਹਬਿਧਕਹਿਬੈਨਾ॥ ਸੀਗਤਕਉਂਕੀਨੀ
 ਇਤਸੈਨਾ॥ ੮੭॥ ਹਮਈਹਾਂਜੀਗਲਮੈਭਾਈ॥ ਪਾਹੁਣਚਾਰੀਬੈਡੇਆ
 ਈ॥ ਈਹਕੇਜੇਲੋਗਗਟਾਰਾ॥ ਗੀਰੈਰੈਗੇਆਪਸੁਧਾਰਾ॥ ੮੮॥ ਤੁਮ
 ਕੋਖੋਸਨਜੇਮਗਆਵੈ॥ ਸਸਤੁਅਸਤੁਗਹਿਤਾਸਦਿਖਾਵੈ॥ ਤੁਮਾਨਿ
 ਜਖਬਰਦਾਰਹੋਇਭਾਈ॥ ਜੁਧਕਰੈਇਨਸੀਗਬਨਾਈ॥ ੮੯॥ ਲਾ
 ਠੀਸੋਟਖੜਗਸੁਬਾਧੀ॥ ਤੁਮਲਬਾਧਚਲੇਸਰਸਾਧੀ॥ ਯੈਕਹਉਨ
 ਕਉਧੀਰਧਰਾਯੋ॥ ਦੈਇਕਮਾਨੁਖਤਹੀਪਠਾਯੋ॥ ੯੦॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ ਸੀਗਤਭਈਸੁਚੇਤਸਭਬਚਨਹਜੁਰਪ੍ਰਮਾਨ॥ ਉਤਰੁਲੇਕੀਫ

ਉਜਸਤਤਹੀਪਹੁਚੀਆਨ॥੯੧॥ ॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਇ
 ਤੈਮਾਰਮਾਰੰਕਹੇਯਸੁਧਾਏ॥ਉਤੈਲਾਡਸੇਟਉਨੈਖੰਗਚਾਏ॥ਕਿਨੁਬ
 ਨਗੋਰੀਧਨੰਨਾਲਧਾਰੀ॥ਬਧੇਚਾਰਚੰਗੀਸੁਮਾਰੀਉਚਾਰੀ॥੯੨॥
 ਇਹੈਆਨਖੇਸੈਵਹੈਨਖੁਸਾਣੈ॥ਭੁਨੈਮਾਰਮਾਰੰਸੁਧਮੰਉਠਾਣੈ॥ਬਡੇ
 ਸੋਰਕੀਨਸਨੁਆਪਤਾਈ॥ਲਖੈਦੀਨਬੰਧੰਉਚੰਹੋਇਜਾਈ॥
 ੯੩॥ਜਿਮੰਚੋਜਸਾਰਹੁਵੈਤੈਨਬਾਨੈ॥ਡਲਾਸੈਨਉਹਾਂਇਤੈਸੰਗਜਾ
 ਨੈ॥ਬਡੇਜੁਧਹੁਆਦੁਹੁਓਰਭਾਰੀ॥ਉਨੈਲੈਬੰਦੁਕੰਹਨੀਜਾਨਕਾਰੀ॥
 ੯੪॥ਇਹੈਸਾਟਧਾਨੰਰਹਾਸੰਗਸਾਰੇ॥ਚਲੇਆਟਈਹਾਂਉਠੀਬਿੰਬ
 ਕਾਰੇ॥ਤਬੈਦੀਨਬੰਧੰਡਲੇਕੋਸੁਨਾਈ॥ਦਿਖੈਜੁਧਡਲਾਭੁਯੇਭਾਰਭ
 ਈ॥੯੫॥ਇਸੀਭਾਂਤਿਜਾਨੈਮਲੇਛਾਨਸੰਗਾ॥ਸਦਾਜੁਧਕੈਹੈਦੁਕੈ
 ਏਕਰੰਗਾ॥ਸੁਨਾਦੰਨਗਾਰੇਨਿਸਾਨੰਬਨਾਈ॥ਸਫਾਏਮਲੇਛੀਦਿਵੈ
 ਗੇਉਠਾਈ॥੯੬॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧਕਟਤਕਨਿਰਖਕ
 ਰਭੁਏਆਪਪਰਸੰਨਾ॥ਸੰਗਤਸਤਤਕਰੀਰਹੀਗਯੇਮਾਲਨਹੀਛਿੰ
 ਨਾ॥੯੭॥ ॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਪੁਨੀਸੰਗਸਾਰੇਪ੍ਰਭੁਜੀਸੁ
 ਨਾਈ॥ਬਿਨਤੋਗਤੀਰੰਗੋਨਾਹੁਭਾਈ॥ਬਿਨਸਸਤੁਕੇਸੀਨੰਰੰਭੇਡ
 ਜਾਨੈ॥ਗਹੇਕਾਨਤਾਕੋਕਿਤੈਲੈਸਿਧਾਨੈ॥੯੮॥ਇਹੈਮੋਰਆਗਿਆ
 ਸੁਨੈਲੈਪਿਆਰੇ॥ਬਿਨਤੋਗਕੇਸੀਦਿਵੈਨਾਦਿਦਾਰੇ॥ਇਹੈਮੋਰਬੈਨ
 ਮੰਨੈਗਾਸੁਜੇਈ॥ਤਿਸੈਇਛਪੁਰੰਸਭੈਜਾਨਸੇਈ॥੧੦੦॥ਕਿਪਾਸਿ
 ਧਜੁਨੈਜਬੈਅੰਸਗਾਯੋ॥ਸੁਨਿਓਸਿੱਖਸੰਤੰਮਹਾਮੇਦਪਾਯੋ॥ਤਿਸੀ
 ਜਾਨਮੇਲੇਲਗੇਪੁਰਮਾਹੀ॥ਇਕੋਮੱਲਵੈਣੰਤਹੀਨਾਰਿਆਈ॥੧੦੧॥
 ॥ਉਚੇਸਦਦੇਦੀਚਲੀਤੈਨਆਈ॥ਬਧੇਚੰਗਭਾਰਤਹੀਤੈਨਜਾਈ॥

ਜਿਤੇ ਸੱਦ ਨਾਰਿਤਿ ਸੀ ਜਾਇ ਗਾਏ ॥ ਕਹਾਰੀ ਮਮੇਰੀ ਸਰੋ ਮੈਂ ਬਤਾਏ ॥
 ੧੦੨ ॥ ਕਛੁ ਏਕ ਆਪੀ ਸੁਣੈ ਬੈਨ ਜੇਈ ॥ ਇਤੈ ਲੈ ਬਖਸੈ ਸੁਨੇ ਸਾਰ ਸੇ
 ਈ ॥ ਹਜੂਰ ਸੁਤੀਰ ਉਨੈ ਜੈਸ ਗਾਯੋ ॥ ਇਨੈ ਜੋਇ ਜੀਤੈ ਇਤੈ ਲੈ ਲਖ
 ਯੋ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੱਸੀਏ ਦਾੜੀਏ ਚਿਟੀਏ ਪੱਗੋ ॥ ਨਾਉਂ ਸੁ
 ਲੱਖਣੀ ਮੈਂ ਬਸਾਂ ਚਬੋ ॥ ਅਰਜ ਕਰੇ ਦੀ ਜੇ ਕੋਈ ਫਲ ਲੱਗੇ ॥ ਨਿਤ ਨ
 ਮਜ ਪੇਂਦੀ ਚਲਿ ਆਈ ਅੱਗੇ ॥ ੧੦੪ ॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਉਚੇ
 ਨਿਸੰਗਤਿ ਨ ਕਰ ਉਠਾਇ ॥ ਗਾਇਓ ਸੁ ਸੱਦ ਸਨ ਮਖੀ ਆਇ ॥ ਸੁਨ
 ਮੈਂ ਸਨਾਥ ਬਿਗਾ ਸਿਓ ਜੁ ਸੱਦਾ ਹੋਇ ਗੱਦ ਗੱਦ ਹੋਇ ਬਿਹੰਦਾ ॥ ੧੦੫ ॥
 ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਬੋਲ ਨਿਜ ਕਹੇ ਬੈਨਾ ॥ ਇਹ ਪਦੁ ਫੇਰ ਸੁੰਦਰ ਸੁ ਬੈਨਾ ॥ ਤਿਹ
 ਪਦੁ ਫੇਰ ਤੈ ਸਹ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਸੁਨਤ ਨਾਥ ਜੁਗ ਕਰ ਜੁ ਸਾਰਾ ॥ ੧੦੬
 ॥ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਫੇਰ ਪ੍ਰਤੁ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਸੁਨਾਇ ਸੁ ਯਾ ਬਿਧ ਸੈ ਮੁਖ
 ਕੰਜ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲੇਖਨ ਤੇਰ ਜਾਏ ਕਲਿ ਖੋਜ ਗਈ ਸਕਲਾ ਨਿਰਨੈ ਸੁ
 ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾਹਿ ਤਿਯਾ ਤੁਹਿ ਦੇਇ ਦੇਏ ਸੁਤ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੋਕੋ ਖੋਲਤੀ
 ਰਾਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਨਾਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਮਨ ਇਛਤ ਪਾਇ ਬਰੇ ਬਰ ਭਾਰੀ ॥
 ੧੦੭ ॥ ਧਾਮ ਗਈ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਨਾਥ ਕੇ ਬਾਂਝ ਬਧੁ ਸੁ ਸਭਾ ਗਾਨਿ ਭਾਰੀ
 ॥ ਪੁਰ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਜਸ ਪਾਟਨ ਸਾਟਨ ਜਮੇ ਘਨ ਦੇਸ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਆਟ
 ਤ ਪੈ ਇਕ ਜਾਵਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀਤ ਕੋਟ ਕਰੈ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਪਾਟਤ ਪੈ ਮਨ
 ਇਛਤ ਜੇ ਬਰ ਕੰਨ ਕਮੀ ਇਹ ਕੈ ਦਰ ਬਾਰੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ
 ॥ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਾਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਤ ਕਰੇ ਚਰਿਤ ਅਨਗਨਤ
 ਜਾਨਾ ॥ ਬੈਠੇ ਸੁਜਾਨ ਤੈਨੈ ਸੁਥਾਨਾ ॥ ਭਬ ਬਚਨ ਦਛਨੈ ਕਰ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੧੦੯ ॥ ਇਹਿ ਆਸਿ ਘਾ ਆਯੋ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਹਮੁ ਸੁ ਦਛਨੈ ਕਰ ਪਾਨਾ ॥

ਦੇਸਾਨ ਦੇਸ ਕਰਹੈ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਕੀ ਨਿਰਾਧਾਰਾ ॥ ੧੧੦ ॥
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸਭ ਕੀ ਛਤੀਆਂ ਲੈ
 ਰੁਰ ਪਾਤਾ ॥ ਰੁਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਆਰੋ ਪਾਛੈ ਬਰਨਤ ਜੋਈ ॥
 ॥ ੧੧੧ ॥ ਬਾਰੀ ਘਰ ਦਰ ਬਾਰੀ ਦੇਈ ॥ ਖਾਸ ਹਜੂਰ ਦੀ ਫਾਨ ਸੁਰੋਈ ॥
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਜੂਕੇ ਤੀਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਂ ਤਿ ਲੈ ਅਰਜ ਕਰਾਈ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਦਖਣ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਕਾਜਾ ॥ ਬਰਨਤ ਜਾਨ ਗਰੀਬ ਨਿਟਾਜਾ ॥ ਆਸ
 ਟਵਿਦ ਜੰਗਲ ਮੈਂ ਕੀਜੈ ॥ ਦਖਣ ਭੱਠ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੀਜੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਇਹ
 ਤੇ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਢੰਗਾ ॥ ਆਰੋ ਨਿਰਖੇ ਸਾਹ ਉਰੰਗਾ ॥ ਜਿਨ ਯਾ ਬਿ
 ਧਤੁ ਮਸੇ ਛਲ ਕੀਨਾ ॥ ਕੂਚ ਕਰਾਇ ਸੈਨ ਪਠ ਦੀਨਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬੀਰ ਅੰ
 ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਸਧਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਬਰ ਅਟਤਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪਾਪੀ
 ਛਲ ਕਰਾਏ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤਾ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਉਠ ਧਾਏ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬਾਪ ਬੰ
 ਧ ਅਪਨੇ ਜਿਨ ਮਾਰੇ ॥ ਅਟਰ ਮੀ ਤੋ ਕੋ ਤਾਰਿ ਅਗਾਰੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਨਮੁਖ
 ਜਾਨ ਸੁਜੇਈ ॥ ਆਛੀ ਬਾਤ ਨ ਤੁਮ ਕੋ ਰੋਈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਦੇਈ ਦੇਵ ਦੇਹੁ ਰੇ
 ਬਾਨਾ ॥ ਤੁਟ ਤੀਰ ਬਲੈ ਦੰਡ ਕਰਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਚਲ੍ਹਹਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥
 ਉਚ ਨੀਚ ਕਰਹੈ ਨਰ ਨੀਦਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ॥ ਇਹ ਗਾ ॥ ॥ ਬਸਨ ਮਾਲੁ
 ਧਨ ਲਛਮੀ ਤੁਪਕ ਤੇਗ ਧਨ ਬਾਂਨਾ ॥ ਸਰਬ ਚਲਿਓ ਇਤ ਅਟਈ
 ਰੂਖਨ ਨਾਗ ਕਿਕਾਨਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਾਤੁ ਮਰੇ ਅਟਕੇ ਪਕੇ ਤਹ ਗਾਏ
 ਬਿਨ ਦਾਲਾ ॥ ਅਟਕੁਤ ਦੇਸ ਬਿਰਾਜਈ ॥ ਭਾਟ ਭਗਤ ਕੀ ਚਾਲਾ ॥
 ੧੧੯ ॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਧਨੀ ਛੀਰ ਮਾਲਾ ॥ ਕਮੀ ਕੋਨ ਕਾਲਾ
 ॥ ਸੁਜਾਤੇ ਉਦਾਸਾ ॥ ਕਰੇ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਹੀ ਰੁਲ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਇਹੈ ਦੇਸ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰੇ ਜੁ ਬਸੇਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸਬੈ ਗਟ ਗਾਨੇ

॥ ਭੁਵੈ ਦਾਸ ਜਾਨੇ ॥ ਇਤੈ ਹੀ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਤੁਹਾ ਕੋ ਨ ਕਾਜੇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਘਨੀ
 ਬਾਰ ਲਾਈ ॥ ਭੁਲੇ ਜੂ ਜੁਨਾਈ ॥ ਕਹਾ ਜੇਰ ਮੇਰਾ ॥ ਫਿਰੇ ਬਾਰ ਤੇਰਾ ॥ ੧੨੩ ॥
 ॥ ਅਗੇ ਹੈ ਉਰੀਗਾ ॥ ਚਲੈ ਕੋ ਨ ਢੰਗਾ ॥ ਦਗਾ ਜਾਸ ਪਾਈ ॥ ਇਤੀ ਯੈ ਕ
 ਰਾਈ ॥ ੧੨੪ ॥ ਘੁਰੇ ਗੈ ਖਜਾਨੇ ॥ ਭੁਟੇ ਧੀਰ ਗਾਨੇ ॥ ਘਨੈ ਯੈ ਸਮਾਜਾ
 ਕਰੇ ਮੈ ਸਕਾਜਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਫਿਰੇ ਖੋਰ ਬਾਲੇ ॥ ਦਿਖੈ ਕੀਨ ਕਾਲੇ ॥ ਲਰੈ
 ਜੋਨ ਮਾਈ ॥ ਮਰੇ ਹੈ ਭੁਲਾਈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਅਜੀ ਬਾਲ ਨਾਰੀ ॥ ਹਨੇ ਕ ਭ
 ਲਾਰੀ ॥ ਸੁਪਾਪੇ ਮਲੇਛਾ ॥ ਕਰੇ ਨੀਚ ਪੇਛਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਅੰਧ ਅਜਾ ਦਿਜ ਬਨਕ ਸਿਸਰੇ ਗੀ ॥ ਪਿਗਾ ਸੁਜੋਇ ॥ ਇਨ ਕੇ ਬਧ ਕੀਨੇ
 ਪੁਰੁ ਮਹਾ ਪਾਤਕੀ ਹੋਇ ॥ ੧੨੮ ॥ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਿਨੈ
 ਤਾਤ ਭਾਤੀ ਸਗੇ ਲੈ ਸੀ ਪਾਰੇ ॥ ਕਹਾ ਮੋਰ ਮੀਤੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਅਹੋ ਸੇ
 ਮਲੇਛ ਪੁਰੁ ਸੇ ਉਰੀਗਾ ॥ ਚਲੇ ਪਾਸ ਤਾਕੇ ਕਹੇ ਕਾਇ ਦੰਗਾ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਇਤੀ ਭਾਂਤਿ ਜਾਨੇ ਭੁਲੇ ਮੀ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਭੁਨੈ ਬੈਨ ਨੀਕੇ ਕਿਤੀ ਯੈ ਬਿਧਾਨਾ ॥
 ਪੁਨੀ ਦੀਨ ਬੀਧੀ ਸਭੇ ਕੁ ਜੁਨਾਈ ॥ ਘਨੈ ਕੈ ਸੁਰੀ ਜਿਯੇ ਕਹਾ ਤੋਨ ਜਾਈ ॥
 ੧੩੦ ॥ ॥ ਤੁਮੰ ਕਾਚ ਬਾਤੋ ਕੁ ਮੇ ਕਾਇ ਕਾਈ ॥ ਹਮ ਖਾਲ ਜੇ ਜੁ ਬਨੀ ਤੈ ਸਮਾ
 ਈ ॥ ਸਹੀ ਸੱਤਿ ਜਾਨੇ ਤਹੀ ਮੇਰ ਪਮਾਨਾ ॥ ਗਏ ਬਾਝਤੀ ਹਾਨੀ ਜੇ ਟਿਕ
 ਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ॥ ਕਹਾ ਸੇ ਮਲੇਛ ਕਰੈ ਗਾ ਲਗਾਈ ॥ ਅਸੀ ਕੇਤ ਜੁ ਜੀ ਕਰੀ
 ਸੇ ਭੁਲਾਈ ॥ ਅਬੈ ਨਾਸ ਤਾਕੇ ਕਰੈ ਗਾ ਬਨਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਦਾਦ ਬੀਸੀ ਕਹ
 ਤੋਨ ਹਾਈ ॥ ੧੩੨ ॥ ॥ ਕਹਾ ਮਤ ਮੰਦੇ ਕਰੇ ਰੇ ਲੁਗਾਈ ॥ ਹਮ ਸੱਤਿ ਜਾਨਾ
 ਇਸੀ ਮੈ ਭੁਲਾਈ ॥ ਸਭੇ ਦੇਸ ਦੇਸੀ ਕਰੈ ਗੇ ਦਿਵਾਰਾ ॥ ਦਿੱਸੀ ਦੱਛਨੇ ਸੀ
 ਸਭੇ ਜਾ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦੁਖ ਟੋਕੈ ਪੁਰੁ ਜੁ ਚਲਿਓ
 ਸਕਲ ਰਹੀ ਕਰ ਜੇਰਾ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭਹੂੰ ਸੁਨੇ ਨਹੀ ਰਹਤ ਬਿਧ ਕੇਰਾ ॥

੧੩੪॥ ਯੋਸੁਨ ਕੈ ਬਤੀਅੰ ਸਭੈ ਭਰਮੀ ਖਲਕ ਅਪਾਰਾ ਉਚ ਨੀਚ ਨਰ
 ਨਾਰ ਸਭ ਗਨਤੀ ਕਰਤ ਹਜਾਰਾ ॥ ੧੩੫॥ ਕਿਤੁ ਕਬੀਰ ਬੈਰਾਤ ਬਲੈ
 ਸੇਢੀ ਸੁਤ ਖਾਟਾ ਭਾਜ ਗਏ ਨਿਸ ਅੰਧ ਮੈ ਕੀਨੇ ਕਾਰਜ ਘਾਟਾ ॥ ੧੩੬
 ॥ ਦਰਬਾਰੀ ਘਰ ਬਾਰ ਜੁਤ ਚਾਕਰ ਬੀਰ ਹਜਾਰਾ ਗਏ ਭਾਜ ਸੇਢੀ ਸ
 ਭੈ ਕੀਨੇ ਸਦਨ ਉਜਾਰਿ ॥ ੧੩੭॥ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦਿਨ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ
 ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਯੋ ਨਿਜ ਗਇ ਰੁਲਾ ਸੁ ਬੁਲਾਇ ਲਯੋ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕ
 ਹਾ ਬਚਨ ਤਬ ਹੀ ਸੁਨ ਬੀਰ ਅਬੈ ਬਤੀਅੰ ਸਭ ਹੀ ॥ ੧੩੮॥ ਚਲ
 ਦਛਨ ਕੋਹ ਮਸਾਬ ਅਬੀ ਨਹਿ ਚਿਤ ਕਰੇ ਮਨ ਮੈ ਸੁਕ ਬੀ ॥ ਨਿਜ
 ਦਛਨ ਰਾਜ ਰਿਧੀ ਸਿਧ ਜਾ ਤੁਮ ਕੇ ਦਿਹ ਗੇ ਬਹੁਤੇ ਬਿਧ ਜਾ ॥ ੧੩੯॥
 ਮਨ ਮੱਧਿ ਕਛੁ ਨਿਜ ਲਿਖਾਵਹਿ ਗਾ ॥ ਨਿਰਸੰਸ ਸਹੀ ਸਤਿ ਪਾਵਹਿ
 ਗਾ ॥ ਯਹ ਬਾਬਰ ਨਤ ਸਮਾਰ ਅਬੈ ॥ ਨਿਜ ਦੇਵਹਿ ਗੇ ਭਹਿ ਰਾਜ ਸਬੈ
 ॥ ੧੪੦॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਜ ਅੰਧ ਸੁ ਆਨ ਪੁਜੀ ॥ ਤੁਮ ਸਤ ਜਨੈ ਕਛੁ ਨਹਿ
 ਗੁਣੀ ॥ ਇਨ ਪਾਪਨ ਘੇਰ ਜੁ ਪਾਪ ਕਰੇ ॥ ਦਿਨ ਰੈਨ ਲਖੇ ਇਨ ਸੀਸ
 ਸਰੇ ॥ ੧੪੧॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਤਾਰ ਘਨੀ ॥ ਤਿਹ ਸਾਬ ਨਿਪੇਸ
 ਜੁ ਬਾਤ ਭਨੀ ॥ ਨਹਿ ਚਿਤ ਬਿਖੈ ਤਿਨ ਏਕ ਧਰੀ ॥ ਇਮ ਬੇਲ ਉਠੈ ਤ
 ਟੈਨੈ ਸੁ ਘਰੀ ॥ ੧੪੨॥ ਜਬ ਜਾ ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਬ ਅਬੈ ॥ ਯਹ ਦੇ
 ਸ ਉਜਾਰ ਸੁਹੇਇ ਸਬੈ ॥ ਬਿਨ ਮੋਹਿ ਨਹੀਂ ਅਹਿ ਦੇਸ ਬਸੈ ॥ ਅਮ ਜਾ
 ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਬ ਕਸੈ ॥ ੧੪੩॥ ਇਹ ਦੇਸ ਦੁਆਲੇ ਜਾਨ ਸਹੀ ॥
 ਨਿਜ ਭੁਤ ਭਵਿਖ ਬਸੰਤ ਅਹੀ ॥ ਪੁਨ ਜੀਤ ਜੁਹੇਇ ਅਸੀਸ ਕਰੈ ॥ ਨਹਿ
 ਮੋਹਿ ਬਿਨ ਇਹ ਦੇਸ ਰਹੈ ॥ ੧੪੪॥ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਅਸੀਜੁ
 ਬੈਨ ਗੇਹਿ ਗਾ ॥ ਨਹੀਂ ਇਤੈ ਜੁਹੇਹਿ ਗਾ ॥ ਇਹੈ ਜੁ ਦੇਸ ਨਾ ਬਕੇ ॥ ਬਸੰ

ਤਮਤਿਆਦਿਕੇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਤੁਰੰਮੁਰੰਉਚਾਰਿਕੇ ॥ ਗਏਕਿਤੈਸਿਧਾਰਿਕੇ
 ॥ ਨਾਮਾਦਿਅੰਤਿਆਦਈ ॥ ਗਿਰੰਬਪੇਥਗਾਦਈ ॥ ੧੪੬ ॥ ॥ ਰਸਾ
 ਟਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੇਡਲਭਾਈ ॥ ਚਲੇਸਾਥਧਾਈ ॥ ਵਿਲੀਕੇਰਗਾ
 ਜਾ ॥ ਵਿਵੇਤੋਹਿਸਾਜਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਛਿਤੈਲੇਪ੍ਰੀਸੀ ॥ ਧਰੇਤੋਰਸੀਸੀ ॥
 ਇਤੀਨਾਥਗਾਈ ॥ ਨਹੀਤਾਸਭਾਈ ॥ ੧੪੮ ॥ ਮਨਿਯੋਨਾਹਿਬੈਨਾ ॥
 ਮਹਾਮੁੜਐਨਾ ॥ ਨਹੀਨਾਹਿਲਾਗੀ ॥ ਸਜੰਤੈਅਭਾਗੀ ॥ ੧੪੯ ॥ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਸਰਬਖਲਕਭਰਮੀਤਬੈਰਹਿਯੋਖਾਲਸਾਸਾਥਾ ॥
 ਦਛਨਨਾਥਪਾਨਕੀਸੁਨੇਪਾਯੋਗਾਥਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ॥ ਰੋਪਈ ॥
 ॥ ਅਸਤਚਲਦਿਨਮਟਜੂਗਯੋ ॥ ਅੰਧਗੁਬਾਰਧਰਨਮਹਿਭੁ
 ਯੋ ॥ ਕੁਮਦੀਦੀਪਉਰਗਬਿਗਸਾਨੈ ॥ ਨਿਜਨਾਇਕਕੀਜੀਤਪਛਾਨੈ ॥
 ੧੫੧ ॥ ਕੁਲਟਾਤਸਕਰਅਟਰਉਲੂਕਾ ॥ ਜਹਾਂਤਹਾਂਬੋਲਤਖਲ
 ਕੂਕਾ ॥ ਅਦਿਚਕੋਰਸਕਲਨਿਸਚਾਰੀ ॥ ਬਿਗਸਾਨੈਸਭਸੁਨਪਰ
 ਟਾਰੀ ॥ ੧੫੨ ॥ ਸਕਲਨਿਸਾਬੀਤੀਸੁਖਸਾਥਾ ॥ ਨਿਜਗਹਿਸੇਏਤਿ
 ਆਪਤਿਸਾਥਾ ॥ ਨਿਰਖਨਿਸਾਪਤਿਹਤਿਪੁਰਤਾਈ ॥ ਸਕਲਅਉ
 ਖਦੀਅਸਦਿਚੁਆਈ ॥ ੧੫੩ ॥ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਸਕਲਰੈਨ
 ਬੀਤਤਭਈਆਨੰਦਸੈਤਿਹਰੰਗਾ ॥ ਖਲਦਲਸਕਲਸੰਘਾਰਿਕੇ
 ਚਦੁ ॥ ਇਤੈਨਿਪਐਗਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਪੁਰਬਪੀਪਗਨੈ
 ਅੰਧਕਾਰਲੈਸਿਧਾਨੈਚੇਰਕੁਲਟਾਲਜਾਨੈਲਖਆਭਾਦਿਨਨਾਥ
 ਕੀ ॥ ਤਾਰਕਾਲਜਾਨੀਦੀਪਕੁਮਦੀਮੁਝਾਨੀਉਤਚਕਈਸੁਸਾਨੀ
 ਦੇਖਕੀਤਬਾਤਨਾਥਕੀ ॥ ਜਲਜਖਿਰਾਨੈਛੁਟੇਭੁੰਰਕੰਜਮਿਆਨੈਸੀ
 ਖਦੀਦਭੁਪੁਰਾਨੈਸੀਤਨਾਨਦਾਨਗਾਥਕੀ ॥ ਪਾਟਨਭਯੋਜਹਾਨਚਦ

ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਰਤਾਨ ਲਈ ਛੀਨ ਠਕੁਰਾਈ ਸਮਿ ਜੂਕੇ ਮਾਥਕੀ ॥੧੫੫॥
 ॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥ ॥ ਰੇਰ ਨਿਹਾਰ ਸਭੈ ਨਰਨਾਰਿ ਲੋਗੋ ਨਿਜ ਕਾਰ ਸੁਆ
 ਨਿਦ ਪਾਈ ॥ ਧਾਮ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ ਯੈ
 ਠਰ ਮਾਈ ॥ ਬਾਰ ਮੰਗਾਇ ਸੁਕੈ ਮੁਖ ਮੰਜਨ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ਤਬੈ ਸੁਨਤ
 ਈ ॥ ਤੂੰ ਦਰਜੀ ਪਸਮੀ ਪਟ ਸੁੰਦਰ ਆਨ ਦਏ ਸੁਹਜੂਰ ਬਨਾਈ ॥
 १੫੬॥ ਓਹੁ ਸਭੈ ਨਿਜ ਅੰਗ ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਬਤੀ ਅੰਮੁ
 ਖ ਸਾਰੀ ॥ ਬਾਜ ਸੁਗਾਜਨ ਪੈ ਸਭ ਹੀ ਨਿਜ ਡਾਰਹੁ ਜੀਨ ਹਮੇਲ ਸੁਧ
 ਗੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਰ ਕੰਘਾ ਸਜ ਸਾਰ ਸੁਲੈ ਦਸਤਾਰ ਜੂਕੇ ਸ ਸਟਾਰੀ
 ॥ ਭੁਖਨ ਅੰਗ ਸਭੈ ਕਲਗੀ ਜਿਗ ਯੈ ਬਰਨੀ ਸੁ ਅਭੁਤ ਅਪਾਰੀ ॥
 १੫੭॥ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪਾਇਤ ਸੀਸ ਈਸੁ ਕੇ ਜਿਗ ਕਲਿ
 ਗਯੈ ਸਜੈ ਕਰਿ ਸੁਮਾਰ ਤੰਡਕੀ ਕਿਜੇ ਤਚੈ ਵਕੀ ਲਜੇ ॥ ਦਿਪਤ ਮੇਤ
 ਹੀਰਕ ਸਨੈ ਅਨੂਪ ਰਾਜ ਈ ॥ ਪਰੀ ਕਨਕ ਕੁੰਦਨ ਅਸੀ ਅਭੁ ਬਿ
 ਰਾਜ ਈ ॥ ਪਿਟੀ ਚਲਿਤ ਖੰਜਰ ਅਸੀਤ ਨੀਰ ਧਾਰਿ ਕੈ ॥ ਸਨਧ ਬੱਧ
 ਆਟ ਪੀਹੁ ਯੈ ਕਹੈ ਓਰਾਰਿ ਕੈ ॥ ਕਰਿ ਸੁਏ ਕੁਚਾ ਪਹੈ ਦੁਤੈ ਸੁਬਾਨ
 ਸੋਹਿ ਯੈ ॥ ਕਹੀ ਟਹੀਰ ਤੋਰੀ ਮੈ ਕਰੇ ਸੁਰੇਰ ਲੋਹੀ ਮੈ ॥ ੧੫੮॥ ॥
 ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੂਕੇ ਕਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇਤ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਚਲ
 ਰੇਰ ਆਗੇ ਕਰੇ ਹਮਰੂ ਆਟ ਤਧਾਇ ॥ ੧੫੯॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥
 ਮਾਰਟਾਰ ਕੇਰਾਹ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਨਿਜ ਕਰਮੇ ਪਾਨਾ ॥ ਅਰਬ
 ਵਾਰ ਭਾਖੈ ਇਸ ਆਇ ॥ ਅਸੁ ਤਯਾਰ ਭੁਯੈ ਪ੍ਰਭ ਗਇ ॥ ੧੬੦॥
 ਸਨਤ ਬੈਨ ਪਾਇ ਕਹੈ ਦਿਆਲਾ ॥ ਭੁਏ ਠਾਂਢ ਤਤ ਛਿਨ ਦਰ ਹਾਲਾ ॥
 ਚਰਨ ਤਰਪਲ ਦੇ ਸੁਰਕਾ ਬਾ ॥ ਭੁਏ ਸੁਆਰ ਹਜੂਰ ਸਿਤਾ ਬਾ ॥ ੧੬੧॥

॥ ਅਭੋਦਿਸਾ ਸੁਆਰਥਿਚਾਰਾ ॥ ਮੱਧਿਬਿਰਾਜਿਤ ਦੀਨਦਯਾਰਾ ॥ ਮੈਸੇਦ
 ਰਸਦਿਪਤਿਤਿਹ ਸਮੈ ॥ ਕੌਨ ਸੁਜਾਨ ਕਹੈ ਕਰਗਮੈ ॥ ੧੬੩ ॥ ॥ ਝੁਲ
 ਨ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੀਸ ਪੈਤਾਜ ਲੈ ਸੋਨ ਕਲਗੀ ਧਰੀ ਲਾਲ ਹੀਰੇ ਜਰੀ
 ਜਗਮਗਾਏ ॥ ਸਬਜ ਪੰਨ ਖਚੇ ਗੁਲ ਕਸੇ ਤਿਤ ਸਚੇ ਝੁਲਕ ਮਾਨੀ
 ਵਕੀਯੋ ਸੁਹਾਏ ॥ ਚਿਪ ਅਪਾਰ ਕਰਤਾਰ ਮੈਸੀ ਧਰੀ ਨਿਰਖ ਦੀਦਾਰ
 ਹੀ ਬਰਨ ਆਏ ॥ ਪਗਟ ਪਰਚੰਡੁ ਤਈ ਲੋਕ ਸੇਭਾ ਕਰੈ ਪੇਖ ਤਿਹ ਸੀ
 ਤ ਸੁਰ ਸਰਬ ਪਾਏ ॥ ੧੬੪ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਟਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ
 ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਸੁਨਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਦਛਨ ਕੇ ਦਛਨ ਪੁਰ ਚਢੇ ਚਰਨ ਜੁਗ ਪਾਰਾ ॥
 ੧੬੫ ॥ ਨੈਪਲ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਦਿਨ ਨੈਹੀ ਮਾਸ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾਮਦਮਦਮੇ
 ਮੱਧਿ ਮੈ ਬਸੇ ਸੁ ਦੀਨ ਦਯਾਰਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਧਮਾਦੁ ਸੁ ਬਰਨਿ
 ਯੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਸਾਇ ॥ ਆਗੇ ਕਥਾ ਤੇਈ ਸਮੀ ਬਰਨੇ ਅੰਤਰ ਅ
 ਦਿ ॥ ੧੬੭ ॥ ਇਤ ਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਦਮਦਮੇ ਕਮਰ ਖੋਲ ਦਛ
 ਨ ਕੇ ਪਾਨ ਕਰ ਬਰਨ ਨੈਨਾਮ ਤੇਈ ਸਮੇਧਿ ਆਇ ਸਮਾਪਤੀ ॥
 ਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
 ਜਿਹ ਜਿਹ ਦਿਸ ਪੁਰੂ ਜੁਗ ਯੇ ਸੁਖ ਸੈ ਕਰਤ ਪਾਨਾ ॥ ਟਹੈ ਕਥਾ ਬਰ
 ਨਨ ਕੋਰੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਦਛਨ ਪਾ
 ਨ ਪੁਰੂ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਖਰਭਰ ਭੁਈ ਸਰਬ ਹੀ ਥਾਨਾ ॥ ਲੋਕ ਲੋਕ ਪੁਰਨਗ
 ਰ ਮਝਾਗਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਤੁਰ ਨਿਰਖ ਮੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਧ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਭੀਲ
 ਬਲੀ ਸੁਦਿਲੀ ਸੁਨ ਕਾਬਲ ਆਗਰ ਮੈਰ ਅੰਬੇਰ ਰਿਵਾਰੀ ॥ ਜੇਧ
 ਪਿਸੈਰ ਲਹੈਰ ਕੁਸੁ ਪੁਰ ਠੰਟ ਕਿਧੈ ਸੁਬ ਘੋਰ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਸੁਰਤ ਮੈ ਮ
 ਛਰੀ ਪੁਨ ਬੀਦਰ ॥ ਗੋਲ ਕੁੰਡੇ ਮੁਲਤਾਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਹੇਤੁ ਭੁਇ ਚਿਬਰ

ਬਲਜਹੀਤਹਕੀਨਪੁਰੁਜਬਬਾਜਸਟਾਹੀ॥੩॥ ॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਬ
 ਰਨਬਿਰੰਚਜਟੀਸ ਸੁਰਮਾਤਲੇਸਧਨਗਇ।ਕੋਪਚੰਡਲਖਨਾਬ
 ਕੀਯੋਬਰਨੈਚਿਤਲਾਇ॥੪॥ ॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਕਿਸੂ
 ਮੋਰਹੂਪੈਨਹੀਕੋਪਕੀਜੈ।ਸਫਾਏਮਲੇਛੀਅਬੈਠਾਇਦੀਜੈ।ਗ
 ਉਬਿੱਪਸਾਧੂਸਬੈਸੁੱਖਪਾਏ।ਸਦਾਸੰਖਬੇਦੰਧੁਨਿਨਾਦਗਾਏ॥੫॥
 ਬਿਨਆਪਨਾਬੀਅਸੀਕੋਇਨਹੀ।ਨਿਜੀਸੀਸਦੈਕੈਕਰੈਦੁਰਤਾਹੀ
 ॥ਜਿਨੈਦੇਵਦੁਆਲੇਸਬੈਤੀਰਥਾਹੀ।ਕਰੈਦੰਡਸਾਰੇਗਨੈਕਉਨਆ
 ਹੀ॥੬॥ ॥ਭੁਮੁਆਪਦੀਨੀਇਨੈਬਾਦਸਾਹੀ।ਪਨੇਸੀਸਦੈਕੈਲਈਫੇ
 ਰਗਈ॥ਬਡੇਪਾਪਕੀਨੇਇਨੁਨੀਚਪਾਪੀ।ਅਬੈਨਾਸਤਕੋਰੁਖੇਅ
 ਪਧਾਪੀ॥੭॥ ॥ਅਸੀਬੈਨਗੈਕੈਸੁਰੀਸੀਸਿਧਾਏ।ਸੁਧਾਮੰਚੁਗਤੇਮੁ
 ਨੀਸੀਪਠਾਏ।ਤੁਹਨਾਰਦੀਸਉਤੈਯੋਪਠਾਯੋ।ਬਡੇਦੰਦਜਾਕੈਅਰ
 ਧਾਮਆਯੋ॥੮॥ ॥ਮਰਿਯੋਆਇਆਪੀਮਹਾਦੁੱਖਦਾਈ।ਪੁਨਿਪੁਤ
 ਤਾਕੇਲਰੇਆਪਧਾਈ॥ਇਹੈਜਨਗਾਥਾਅਗੈਜੁਕਹੈਹੋ।ਅਬੈਦੀ
 ਨਬੀਧੀਪਿਆਨੇਸੁਨੈਹੋ॥੯॥ ॥ਜਬੈਆਪਨਾਬੀਕਰੈਕੂਚਭਾਈ।ਸ
 ਭੈਲੈਬਿਰਾੜ੍ਹਰਹੇਤੋਨਜਾਈ॥ਕਿਤੇਕੋਪਰੇਮੀਚਲੇਸੰਗਆਯੋ॥
 ਨਹੀਅੰਰਸਾਰੇਇਤੈਤੈਸਿਧਾਯੋ॥੧੦॥ ॥ਸੁਰਮਾਤਿਲੋਕਾਇਹੈਦੇਇ
 ਭਾਈ।ਗਏਮਾਨਆਗਿਆਪੁਰੁਕੀਬਡਾਈ।ਪੁਨਿਅੰਰਜੇਤੇਗਏਚੇ
 ਰਗਤੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜੁਕੀਨਬਾਤੰਪਛਤੀ॥੧੧॥ ॥ਉਚੇਏਕਟੀਬਾਖ
 ਰੇਆਪਧਾਈ॥ਕਿਨੈਲੈਹਜੁਰੇਸਿਖੰਲੈਸੁਨਾਈ।ਨਹੀਸਾਬਰੁਲਾ
 ਇਤੈਆਪਆਯੋ।ਤੁਬੈਦੀਨਬੀਧੀਅਸੀਲੈਸੁਗਾਯੋ॥੧੨॥ ॥ਨਰੁਲਾ
 ਨਮਲਾਹਮੁਸਾਬਅਲਾਜਹਾਂਆਪਜਾਉਤਹਾਂਆਪਖਲਾ।ਸਿਸੀ

ਬਾਲ ਏਵੇ ਮੁਝੈ ਜਾਨ ਪਾਲੈ। ਕਬੀ ਦੂਰ ਹੋਤ ਨ ਨਿਰਖ ਮੋ ਨਿਰਾਲੈ॥ ੧੩
 ॥ ਇਮ ਰੋਜ ਕੈ ਕੈ ਪੁਰੂਜੀ ਸਿਧਾਏ। ਜਹ ਰੋਰ ਆਗੈ ਚਲੈ ਤਾਸ ਆ
 ਏ। ਪੁਰੀ ਸੰਗਤਾ ਕਾ ਹੁਤੇ ਨਾਮੁ ਆਹਾ। ਕਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੁ ਕਾਲ ਗਮੇ ਰੋਰ
 ਤਾਹਾ॥ ੧੪॥ ਪੁਨ ਪਾਤ ਕਾਲਿ ਤਹਾਂ ਤੇ ਸਿਧਾਰੇ। ਹੁਤੇ ਕੋਲ ਨਾਮੀ ਪੁਰੀ ਕੋ
 ਅਗਾਰੇ। ਕਰੇ ਕੂਚ ਕੂਚੀ ਕਿਧੈ ਜੂ ਸਿਧਾਏ। ਚਲੇ ਆਗ ਸਰਸੇ ਮਨੇ ਅ
 ਪ ਆਏ॥ ੧੫॥ ਇਥੇ ਦੇਸ ਮਾਰੂ ਜਹ ਨੀਰ ਨੀਚਾ। ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਕ
 ਰੇ ਉਚ ਮੂਚਾ। ਚਦੇ ਜਾਨ ਤਾਤੇ ਥਲੀ ਦੇਸ ਆਏ। ਜਹ ਆਕ ਨੀਮੰਥ
 ਲਿ ਰੋਤ ਛਾਏ॥ ੧੬॥ ਤਹਾ ਏਕ ਗਾਵੇ ਥਲੀ ਮਧਿ ਆਯੋ। ਤਹਾਂ ਦੁਆਰ
 ਦਾਦੁ ਅਛ ਸੇ ਬਨਾਯੋ। ਉਤੇ ਆਪ ਥਾਨ ਲਗੇ ਰੋਰ ਆਈ। ਭਲੀ ਸੁ
 ਧ ਜਾਗਾਂ ਅਛੀ ਸੀ ਬਨਾਈ॥ ੧੭॥ ਬਨੀ ਚਾਰ ਸਾਲੀ ਦਿਪੈ ਧਰਮ ਆ
 ਛੀ। ਮਨੇ ਬਿਸੁ ਕਰਮੇ ਕਰੀ ਆਪ ਕਾਛੀ। ਮਹਾਂ ਸੁਧ ਕੂਪੀ ਲਗੀ ਫੁੱਲ
 ਟਾਰੀ। ਚਿਥੇ ਲੀ ਗੁਲਾ ਬੀ ਬਿਧੂਪੀ ਅਪਾਰੀ॥ ੧੮॥ ਸੁਗੇਵਾ ਕਲਗਾ
 ਜੁਹੀ ਕੂਜ ਸੇਹੈ। ਲਖੈ ਜਾਨ ਹਾਰੀ ਕਿਧੈ ਚਿਤ ਮੋਹੈ। ਤਹਾਂ ਸਾਧ ਬਾਲੀ
 ਤਿਨੁ ਕੋਰ ਪਢੈ। ਗਿਰਾ ਗੂੜ ਸੁਧੀ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਰਢੈ॥ ੧੯॥ ਸਭੈ ਗੋਬ
 ਪੇਥੀ ਰਟੈ ਗੀਤ ਗਾਵੈ। ਲਗੈ ਭੁਖ ਪਿਆਸੀ ਨ ਚਿਤਿ ਰੁਲਾਵੈ। ਸਦਾ
 ਨਾਨ ਦਾਨੀ ਜਪੈ ਖੰਗ ਕੇਤਾ। ਬਿਨ ਨਾਥ ਨਾਮੀ ਨਹੀ ਅੰਨ ਦੇਤਾ॥ ੨੦॥
 ਅਸੀ ਸਾਧ ਦਾਦੁ ਪੁਰੂਕੀ ਸੁਗਾਥਾ। ਸੁਨੀ ਆਇ ਅੰਤਿ ਸਭੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ
 ॥ ਜਿਮ ਜੁਧ ਸਾਰੰ ਪੁਰੀਨ ਦਹੁਏ। ਕਈ ਲੱਛ ਸੈਨੀ ਮਲੇ ਛਾਨ ਮੁਏ॥
 ੨੧॥ ॥ ਤੇਟ ਕਛੀਦਾ॥ ॥ ਪੁਨ ਜੁਧ ਕਿਧੈ ਚਮਕੈ ਰਘਨੇ। ਦਹ ਲ
 ਛ ਮਲੇ ਛਾਨ ਸੈਨ ਗਨੇ। ਜਿਹ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇ ਸੁਚਾਰ ਲਗੇ। ਬਰਸਿ
 ॥ ਕਿਧੈ ਰਨ ਮਧਿ ਜਗੇ॥ ੨੨॥ ਇਹ ਸਾਰ ਬਿਤਾਂਤ ਜਿਤੇ ਸਬਹੀ। ਤਿ

ਨਸਿੱਖਨ ਪਾਸ ਸੁਨੋ ਸਭ ਹੀ। ਪੁਨ ਕਾਜ ਹਜੂਰ ਦਿਵਾਰ ਗਯੋ। ਪ੍ਰਭ
 ਆਦਰ ਸਾਬ ਬਿਠਾਇ ਲਯੋ। ੨੩॥ ਜਬ ਬੈਠ ਗਯੋ ਪਗ ਕੰਜ ਤਟਾ।
 ਤਿਨ ਯਾਬਿਧ ਸੇ ਮੁਖ ਬੈਠ ਰਟਾ। ਵਹੁ ਖਤ ਹੋ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਅਬੀ। ਨ
 ਹਿ ਚਿੰਤ ਕਰੇ ਮਨ ਮੱਧਿ ਕਬੀ। ੨੪॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾ। ॥ ਦਾਦੂ ਦਾਦੂ
 ਰਕਨ ਨਿਰਦਾਵੇ ਦਿਨ ਕੱਟਾ। ਕੇਤੀ ਸੈਦਾ ਕਰ ਗਈ ਏਸ ਪਸਾਰੀ ਦੇ
 ਹੱਟਾ। ੨੫॥ ॥ ਚੋਪਈ। ॥ ਯਾਬਿਧ ਸੇ ਦੇਹ। ਤਿਨ ਕਹਾ। ਦਾਦੂ ਦਾ
 ਸਸਾਧ ਨਿਜ ਅਹਾ। ਜੇ ਦਾਦੂ ਤੁਮਨੈ ਅਸ ਕੀਤਾ। ਤਬ ਯਹਿ ਚਾਰਿਤ
 ਹੋਇ ਸਿਰ ਬੀਤਾ। ੨੬॥ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਬਾਚੁ। ਦੇਹ ਰਾ। ॥ ਦਾਦੂ ਦਾਦੂ
 ਖਕੈ ਸਭ ਕੋ ਲਈ ਮੇਲੁ ਟਾ। ਏਕੋ ਰਹ ਸੀ ਖਾਲਸਾ ਹੁਰ ਹੁੰਮ ਮਰਸੀ
 ਹੁੰਟਾ। ੨੭॥ ॥ ਭੂਜੀ ਗਪੁ ਆਤ ਛੰਦਾ। ॥ ਜਬ ਬੈਠੀਨ ਬੀਧਿ ਤਿਸੇ ਯੋ
 ਸੁਨਾਯੋ। ਤਬੈ ਸਾਧ ਤੈਨੈ ਦਹਾ ਮੰਗਾਯੋ। ਟਪੈ ਖੋਲ ਭੇਦੀ ਤੁਮੈ ਜੋ
 ਸੁਨਾਊ। ਕਬਾ ਦੀਨ ਬੀਧਿ ਬਿਲ ਮੰਨ ਲਾਊ। ੨੮॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾ। ॥
 ਦਾਦੂ ਸਮਾਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਕਲਕ ਲੀਜੈ ਭਾਇ। ਜੇਕੋ ਮਾਰੈ ਫੀਮ ਇੰਟ
 ਲੀਜੈ ਸੀਸ ਚਢਾਇ। ੨੯॥ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ। ॥ ਕਲੀਜ ਗੀਤ
 ਮੀਤ ਹੈ। ਰਹੈ ਮਹੀਤ ਸੰਤ ਹੈ। ਖਿਮਾ ਸੁਧੀਰ ਧਾਰ ਹੀ। ਟਹੀ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ
 ਹੀ। ੩੦॥ ਹਨੈ ਜੁ ਸੈਲ ਈਟ ਕਾ। ਸੁਟਾ ਸੁਲਾਠ ਬੀਠ ਕਾ। ਲਏ ਜਿ
 ਕੋ ਸੁਮਾਰਈ। ਬੜੇ ਟਪੈ ਸਹਾਰਈ। ੩੧॥ ਇਹੈ ਮਤੰਤ ਸੰਤ ਕਾ। ਕ
 ਹਾ ਤੁਮੈ ਬਿਅੰਤ ਕਾ। ਇਹੈ ਤਿਨੈ ਜੁ ਗਾਇਯੋ। ਤਬੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨਾਇਯੋ।
 ੩੨॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾ। ॥ ਦਾਦੂ ਸਮਾਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਕਲਕ ਲੀਜੈ ਭਾਇ
 ॥ ਜੇਕੋ ਮਾਰੈ ਫੀਮ ਇੰਟ ਪੱਥਰ ਦੀ ਚਮਕਾਇ। ੩੩॥ ॥ ਅਭਿਲਾ।
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਜਬ ਚਿੰਤ ਰਪ੍ਰਭੂ ਗਾਇਯੋ। ਬਿਗਸਤ ਭੀ ਸਭ ਸਭ

ਸੁਮੇਦ ਬਦਾਇਯੋ। ਧੰਨ ਧੰਨ ਤਬ ਦਾਦੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿਯੋ। ਹੋਕਿ ਪਾ
 ਸਿੰਧ ਤਬ ਯਾ ਬਿਧ ਤੇ ਦੁਪਮਾਨਿਯੋ। ੩੪॥ ਕਲੀਕਾਲ ਜੁਗ ਘੋਰ ਬ
 ਰੇ ਅਬ ਆਇਯੋ। ਉਚ ਨੀਚ ਕੇ ਸੀਸ ਤੇ ਜਇਹ ਛਾਇਯੋ। ਈਟ ਉ
 ਠਾਟ ਤ ਆਗ ਜੋ ਪਾਹਨ ਚਾਈਏ। ਹੋਤ ਬਇਹ ਕਲ ਜੁਗ ਮੱਧਿ ਜੀਤ
 ਕਰ ਜਾਈਏ। ੩੫॥ ॥ ਭੁਜੀਗ ਪ੍ਰਾਤ ਛੰਦਾ। ॥ ਬਿਨ ਤੇਗ ਚ
 ਪੰ ਸਰੰਹਾ ਬਧਾਰੇ। ਨਹੀ ਸਾਧ ਮਨੈ ਸੁਕੇ ਉ ਬਿਚਾਰੇ। ਕਲੀਕਾਲ
 ਘੋਰ ਮਧੀ ਜੀਵ ਜੇਈ। ਮਹਾ ਸੁਧ ਬੁਧ ਕਿੰਤੇ ਏਕ ਕੇਈ। ੩੬॥ ਕਿ
 ਪਾਸਿੰਧ ਜੂਨੈ ਇਹੈ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ। ਗਰਬਿਯੋ ਪਿਥ ਨੀਕ ਅਸੀਨਾ ਮਧ
 ਗੀ। ਸਦਾ ਰੈਨ ਦਿਵਸਿ ਜਪੈ ਗੋ ਅਕਾਲੀ। ਤਬੈ ਰਿਧ ਸਿੰਧੀ ਦਈ ਤਸ
 ਆਲੀ। ੩੭॥ ਜਿਤੈ ਬੈਰ ਮੇਸੋ ਇਨੈ ਜਾਨ ਕੀਨੇ। ਸਬੈ ਏਸੁ ਲੈਹੈ ਭੁਲੀ
 ਭਾਂਤਿ ਚੀਨੇ। ਸਭਾ ਲੈ ਮਲੇ ਛੀ ਕਰੇਗਾ ਸੁਦੂਰੀ। ਟਹੈ ਰਹਿਨ ਪੈਰੈ ਮਿਲੇ
 ਗਾਹ ਜੂਰੀ। ੩੮॥ ॥ ਚੋਪਈ। ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਾਕੇ ਸਾਬ ਸੁਧਾਰਾ
 ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਭੀ ਗਾਥ ਅਪਾਰਾ। ਸੁਨ ਕਰ ਅਧਿਕ ਮੇਦ ਤਿਨ ਪਾਯੋ।
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਰ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ। ੩੯॥ ਹੋਇ ਦਿਵਸ ਰੇਰ ਤਿਤ ਰਹਾ।
 ਬਹੁਰੇ ਕੂਚ ਸੀਮੁਖ ਕਹਾ। ਧੁਜ ਪਤਾ ਕਾ ਨਾਵ ਵਜਾਏ। ਪੁਨ ਕਰ ਪਮ
 ਨਤਹਾ ਤੇਧਾਏ। ੪੦॥ ॥ ਹੋਰਗਾ। ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਏ
 ਤਹਾਰਾ ਜਪੁਤਨ ਕੇ ਦੇਸਾ। ਆਨ ਆਨ ਗਜਾ ਮਿਲੇ ਜੇਧਾ ਬਰੇ ਨਰੇਸ
 ॥੪੧॥ ॥ ਚਉਪਈ। ॥ ਵਛਨ ਦੇਸ ਬਿਚੰਛਨ ਮਹਾਂ। ਬਾਪੀਕੁ
 ਪ ਸਰੋਵਰ ਜਹਾਂ। ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਭੂਮ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਸੁਰ ਨਰ ਨਿਰਖ
 ਰਹੈ ਉਰਝਾਈ। ੪੨॥ ॥ ਐਯਾ। ॥ ਆਛੁ ਬਸੀਨ ਅਸੀਨ ਅਨੁ
 ਪਮ ਦੇਸਨ ਦੀ ਰਦ ਕੂਪ ਬਗੀਚੇ। ਬਾਜ ਗਇੰਦ ਨਰਿੰਦ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿ

ਸੋਭਤਧੈ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਬੀਚੇ ॥ ਦੇਵ ਕਿਧੈ ਸਮਤੁ ਲਭਿਯਾ ਨਰ ਪੁੰਨ ਪ
 ਦਾਰਥ ਸੰਤਨ ਸੀਚੇ ॥ ਯੈ ਉਪਮਾ ਵਹੁ ਦੇਸ ਬਿਰਾਜਿਤ ਤਾਸ ਨਹੀ ਜਿ
 ਹ ਬਾਝੁ ਸੁਖੀਚੇ ॥ ੪੩ ॥ ਕੁਚ ਕਰੰਤ ਦਯਾ ਨਿਧ ਆਵਤ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋ
 ਵਹੁ ਪੈਂਡ ਮਝਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਕਿਧੈ ਰਜਪੁਤ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿ ਬਾਤ ਸੁਨੈ ਸਭ
 ਹੀ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਆਨ ਹਜੂਰ ਮਿਲੈ ਪਦ ਪੰਕਜ ਭੇਟ ਲਵੇ ਕਰ ਮੱਧਿ
 ਸੁਭਾਰੀ ॥ ਹੋਤ ਖੁਸੀ ਤਿਨ ਪੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਦੇਵਤ ਧੈ ਬਰ ਇਛਤ ਭਾਰੀ
 ॥ ੪੪ ॥ ਸਾਖਿ ਸੁਨੀ ਤਿਤ ਮਾਰਗ ਭੀਤਰ ਏਕਤ ਹੀ ਨਗਰ ਬਰ ਆਯੋ
 ॥ ਡੇਰ ਲਾਗਿਯੋ ਪੁਰ ਕੋਜ ਬਹੀ ਤਿਤ ਆਨ ਕਿਸੈ ਸਿੱਖ ਮੈਸ ਸੁਨਾਯੋ
 ॥ ਮੇਮਨ ਸਾ ਅਬ ਪੂਰੀ ਭਈ ਨਿਜ ਕਾਜ ਇਹੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਿਧਾਯੋ ॥
 ਮੈਸ ਉਚਾਰ ਹਜੂਰ ਤਿਨੈ ਤਟ ਛੇਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਿਧੈ ਸੁ ਅਲਾਯੋ ॥ ੪੫ ॥
 ॥ ਮੇਰ ਸੁਆਲ ਦਯਾਲ ਕਿਪਾ ਨਿਧ ਏਕ ਸੁਤ ਧੈ ਸੁਪੂਰ ਸੁਭਾਰੀ ॥
 ਆਪ ਕੀ ਆਹਿ ਸੁਮੰਗ ਕਿਪਾ ਨਿਧ ਆਇ ਸਹੇਇ ਕਰੇ ਪਗ ਆਗੀ ॥
 ਸੰਤਤ ਆਇ ਨਹੇਤ ਜਨੀ ਗਿਹ ਤੋਨ ਸਮੈ ਪੁਰੁ ਸੈ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹੋਇ
 ਸੁਤਾ ਸੁਹਜੂਰ ਦਿਵਾਂ ਚਲ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੇਮਨ ਮੈ ਮੁਰਜਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਰੈਨ
 ਦਿਨ ਸੁਬਿਚਾਰਤ ਆਰਤ ਕੋਨ ਸੰਜੋਗ ਕਰੇ ਤਿਤ ਜਾਊ ॥ ਮਾਰਗ ਦੂਰ
 ਹਜੂਰ ਬਸੈ ਜਿਤ ਕੋਨ ਚਰਿਤ ਕਹੇ ਉਠ ਧਾਊ ॥ ਯਾਗਿਨਤੀ ਮੱਧਿ ਰੋ
 ਲਤ ਬੇ ਬਪ ਕੇਤ ਕਸੋਂ ਜਲਵੇ ਸਪੁਜਾਊ ॥ ਆਪ ਸੁਧੀਨ ਸੁਤਾ ਵਹੁ
 ਧੀਨ ਹਿਜਾਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਦਰਸਨ ਪਾਊ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥
 ਇਹ ਪੁਰੁਜੂ ਕਰੁਨ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਯਾਕੋ ਬਾਹ ਖੁਸੀ ਮੁਹ ਦੀਜੈ ॥ ਤੁਮ
 ਪੁਰੁਜੂ ਹੋ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਭੀਨ ਸੁਮੱਧਿਤ ਮਾਮੀ ॥ ੪੮ ॥ ਯੈ ਤਿ
 ਨ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ਅਪਾਰੇ ॥ ਜਾਕਉ ਆਵਤ ਵਾਰਨ ਪਾਰੇ ॥ ਤਬ ਸਾਹਿਬ

ਜੀਇਹਬਿਧਕਰਗਾਬੋਲਖਾਲਸੇਜੁਯੋਰਗਾ॥੪੯॥ਸਰਬਸਮਗਰੀ
 ਬੇਗਲਿਆਦੁਹਾਕਰਨਕੂਚਗੁਰਨਹੀਲਾਦੁਹਾਤੋਨਸਿੱਖਤੇਹਰ
 ਤੇਜਾਨਾਇਹਕਾਰਜਕੀਨੋਭਗਵਾਨ॥੫੦॥ਅੰਗਇਛਮਨਹੁਤੀਨ
 ਕਾਈ॥ਕੇਟਲਤੋਨਦਾਸਹਿਤਭਾਈ॥ਸਰਬਸਮਗਰੀਤਤਛਿਨਜੇਈ॥
 ਲੇਆਇਆਖਾਲਸਜੁਸੇਈ॥੫੧॥ਸਾਜਸਮਾਜਸਭੈਸੁਕਰਾਈ॥
 ਆਨਕਦੰਦਤੁਤੁਰਬਜਾਈ॥ਤਾਸਸਿੱਖਮਕੀਇਛੋਕਾਜਾਕਾਰਜ
 ਕੀਨਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੫੨॥ਤੀਨਦਿਨਡੇਰਾਤਿਹਰਗਾਬਹੁਰੇਕੂ
 ਚਸੀਮੁਖਕਰਗਾਚਲਤਚਲਤਆਏਤਿਹਥਾਨਾਅਦਭੁਤਦੇਸਮਹਾ
 ਸੁਖਦਾਨ॥੫੩॥ਦੇਹਰਾ॥ਦਯਾਸਿੰਘਤਿਹਦੇਸਮੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭੂ
 ਸੋਆਇਗੁਰਜਦਾਰਦਿਲੀਗਏਟਹਇਹਰਾਹਨਜਾਇ॥੫੪॥ਸ
 ਰਬਭੇਦਬਦਸਾਹਕੇਦਆਧਰਜਚਰਗਾਇ॥ਪਦਪੰਕਜਗਰਦੇਵ
 ਕੇਬਰਨਮੇਤੀਰਬਨਾਇ॥੫੫॥^{ਸਿੰਘ}ਨਿਰਜਛੰਦਾ॥ਜਿਨੈਸੁਗਾਟ
 ਧਾਇਕੋ॥ਪਰੰਤਸਿੰਘਜਾਇਕੋ॥ਸੁਲੂਟਕੂਟਲੇਤਹੈ॥ਕਛੁਨਰਹ
 ਨਦੇਤਹੈ॥੫੬॥ਮਿਲੈਜੁਲੇਕਆਇਕੋ॥ਬਸੈਪ੍ਰਮੇਦਪਾਇਕੋ॥
 ਅਜਪ੍ਰਸੂਨਛੀਰਲੈ॥ਅਨਾਦਮੈਦਆਨਦੈ॥ਤਿਸੈਨਕੋਇਮਾਰੀ
 ॥ਬਸੈਜਹਾਨਸਾਰਈ॥ਜਹਾਨਭੇਟਪਾਈਐ॥ਨਿਸੀਕਲੂਟਲਆ
 ਈਐ॥੫੭॥ਚੋਪਈ॥ਛੀਰਅਜਸਰਸੱਤਜੇਲਿਆਵੈ॥
 ਆਨਹਜੂਰਦੇਗਮਹਿਪਾਵੈ॥ਤਾਪਰਚੜਕਰੋਕੋਊਨਜਾਈ॥ਸੁਖੀ
 ਬਸੈਤਿਨਕੀਸੁਲੁਗਾਈ॥੫੮॥ਸੈਯਾ॥ਜੇਮਨਧਾਰਤੀਕਾ
 ਰੋਕੋਬੈਠਤਭੇਟਨਦੇਤਕਛੁਗਰਬਾਹੀ॥ਤਾਪਰਖਾਲਸਕੋਪਚੜੈ
 ਪੁਨਦੰਦਤੁਨਾਦਬਜੈਬਹੁਆਹੀ॥ਮਾਰਸੁਲੂਟਲਵੈਤਿਨਕੋਅਤ

ਅੰਨ ਬਸੰਨ ਰਹੈ ਤਿਤ ਨਾਹੀ ॥ ਲੰਕ ਹਨੁ ਜਿਮ ਕਾਲ ਦਈ ਤਨ ਸਾਗਰ
 ਜੇ ਮੁਨ ਰਾਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਕੂਚ ਕਰਤ ਆਵਤ
 ਇਹ ਭਾਤਾ ॥ ਆਗੇ ਜੁਨੀ ਸੁਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਾਰਗ ਕਠਨ ਪੱਥ ਕੀ
 ਪਾਈ ॥ ਗਾਡੀ ਤੋਪ ਜਾਤ ਨਹੀ ਬਾਈ ॥ ੬੧ ॥ ਅਸੁ ਉਸੁ ਮੈ ਖੇ ਮਗਜ
 ਹੀ ॥ ਯੋ ਬਤੀ ਆ ਕਿਨ ਆਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤਬ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਕੀ ਓ ਉਪਾ
 ਇ ॥ ਤਾਤੇ ਲੀਨ ਵਹੀ ਰਹਾਇ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ਮੈ ਮਾਰਗ ਸੁਨ ਬੇ ਇਕ ਨੇ
 ਰਾ ॥ ਤਿਹ ਦਿਸੁ ਲਿਖੇ ਆਪ ਕਾ ਰੇਗਾ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਪਾਈ ਉਪਰ ਗਿਰ ਅ
 ਏ ॥ ਅਦੁਤ ਦੇਸ ਅਜਾਇ ਬ ਜਾਏ ॥ ੬੩ ॥ ਧਰ ਇੰਦ ਫੁਲ ਫਲ
 ਦਲ ਛਾਏ ॥ ਬਾਪੀ ਸਰਵਰ ਨੀਰ ਸੁਭ ਜਾਏ ॥ ਛਾਇ ਅਨੂਪ ਤਰਨ
 ਕੀ ਬਨੀ ॥ ਨਿਰਖ ਤਾਸ ਮੇਹ ਤ ਜਗ ਧਨੀ ॥ ੬੪ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਪਾਈ ਉਪ
 ਰ ਜਬ ਆਏ ॥ ਤਿਹ ਇਕ ਦੂਤ ਸੰਦੇਸ ਸੁਨਾਏ ॥ ਬਾਬਰ ਕੇਨ ਤਾਹੀ
 ਬਰਨੰਦਾ ॥ ਬੀਚ ਸੁਪਰੇ ਜਾਇ ਜਮ ਫੰਧਾ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਮੈ ਰੰਗ ਸਾਹ ਰੰ
 ਨ ਕਰ ਗਯੋ ॥ ਸਰਬ ਸੰਜਤ ਜ ਬਿਦਾ ਸੁਭ ਯੋ ॥ ਛਾ ਰਿਗਯੋ ਸੁਭ ਮੁ
 ਲਖ ਖਜਾਨਾ ॥ ਕਾਲ ਗਸੇ ਬਲ ਕਛੁਨ ਬਮਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨੁ ਤਿਹ ਦੂਤ ਕੇ ਕਹਿ ਸੀ ਮੁਖ ਤਿਹ ਸੀ ਗਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ
 ਸੰਦਲ ਪਤਿ ਚਲੇ ਕਹ ਮੁਹਿ ਛੋਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਦੂਤ ਬਾਰੁ
 ਪੁਭ ਸੇ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਦੂਤ ਕਹੀ ਪੁਭ ਜੁ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ਸੁਨਤ ਹਸ
 ਰਬ ਸੁਨਾਏ ਗਾਥਾ ॥ ਜੇ ਮੁਹ ਲੋਗਨ ਤੇ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਵਹੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹੇ
 ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਕੇਤ ਕਦਿ ਦਸ ਪੁਭ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਅੰਧ ਬੁਧ ਰਹ
 ਯੋ ਸਾਹ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਤਨ ਕ ਭੁਨਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਆਈ ॥ ਕਾਹ ਜਰਤ ਕੇ
 ਸੀ ਸ ਬਿਹਾਈ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇ ਸੁਹਰਤ ਤਿਨ ਨਗਰ

ਮੈ ਮੁਖ ਨਿਜ ਸੁਨੀ ਸੁਧਾਰਾ ਸੇ ਕਰਨ ਨਿਧ ਬਰਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੀਰ ਪੁਕਾ
 ਰਾ ॥੭੦॥ ਜਬ ਕਾਗਦ ਫਹਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹਜਰ ਤਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰਾ ਚਟ
 ਪਟ ਜਨ ਹਾਇ ਲਭੁ ਮੇ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ਸੰਭਾਰਾ ॥੭੧॥ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥
 ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਜਬ ਸਾਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ਤਾਹੀ ਦਿਨ ਤੇ ਭੁਯੇ ਸੁਮਾਰਾ ਕਬਹੂੰ
 ਪ੍ਰੀਤ ਨੈਨ ਉਪਾਰੈ ਪੁਨ ਭੀਤਰ ਕੇ ਜਾਤ ਪਿਆਰੈ ॥੭੨॥ ਐਰ ਕਥਾ
 ਸੰਭਰੀ ਪਦ ਭਾਰੈ ਸੰਤ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਫਤੇ ਉਚਾਰੈ ਸੁਨ ਸੁਮਾਰ ਹੋਇ
 ਚਖ ਖੋਲਤਾ ਨਿਜ ਦੁਹਿਤਾ ਸੰਗਯੈ ਬਰ ਬੋਲਤਾ ॥੭੩॥ ਨੀਲਾ ਬਰ
 ਕੁਤਕਾ ਕਰ ਧਾਰੈ ਇਤ ਉਤ ਮੋਖਾਲ ਸਮਾਰੈ ਜੇ ਬਨਿਸਾ ਹਜਰ ਤੁ
 ਕੀ ਬੇਟੀ ਜਿਹ ਸਮਾਇ ਦੁਰੰਦੁ ਨਹੀ ਭੇਟੀ ॥੭੪॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਪਿਤ ਕੇ ਬ
 ਹੁ ਸਮਝਾਯੋ ਈਤ ਉਤ ਕੇ ਭੇਦ ਜਿਤਾਯੋ ਤੁਧ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਓਨਹੀ
 ਸਾਹਾ ਲਿਖ ਕਾਗਦ ਪਰ ਭਿਸਤ ਸਿਧਾਹਾ ॥੭੫॥ ਐਰ ਪਰੀ ਸੰਭਲ
 ਸਕਰ ਮਾਹੀ ਕਾਹੂ ਰਹੀ ਕਛੁ ਸੁਧ ਨਾਹੀ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਪੁਤ ਜੁ ਕਰ
 ਤਾਰਾ ਐਰੰਗ ਸੁਨਿਯੋ ਪੁਲੋਕ ਸਿਧਾਰਾ ॥੭੬॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰਤ ਕੀ
 ਸੁਭ ਬਾਨੀ ਸੀ ਮੁਖ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁਰ ਬਖਾਨੀ ਤਾ ਕੇ ਕਛੁ ਇਨਾਮ
 ਦਿਟਾਯੋ ਫਿਰ ਜਗਨਾਇਕ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥੭੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਾ
 ਪਰ ਦਿਸਟ ਜਹਾਨ ਕੀ ਤਖਤ ਬਿਠੇ ਅਬ ਕੋਨਾ ਕੋਨ ਸੁਨ ਜੇ ਨਿਤ ਖ
 ਯੋ ਕਹਿ ਹਮ ਸੋ ਬਿਧ ਤੈਨਾ ॥੭੮॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਤਾਰਾ ਆਜਮ
 ਸਾਹ ਕੇ ਬਡ ਸਪੁਤ ਜਗ ਚੀਨਾ ਕਾਜੀ ਮੁਗਲ ਪਰਾਨ ਸਿਖ ਲਏ ਮਰਤ
 ਬਾ ਦੀਨਾ ॥੭੯॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਬੈਨ ਦਯਾ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ
 ਮੇਨ ਰਹੇ ਪੁਨ ਫੇਰ ਉਚਾਰੀ ਆਜਮ ਤਾਰ ਸੁਲੋਗ ਕਰੇ ਪਤਿ ਦੀਸ
 ਕਲਾ ਜਗ ਐਰ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਜ ਦਯੋ ਹਮ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਜਾਨਤੈ

ਸਗਰੇਨਰਨਾਰੀ। ਸੇਟਕਰੀਹਮਰੀਬਹੁਤਾਂਤਨਿਇਛੁਇਹੈਮਨਮ
 ਧਿਬਿਚਾਰੀ॥੬੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸੇਕਹਕੈਪੁਤਕੁਚਕਰਲੈਘ
 ਰਨਕੇਤੰਗ। ਚਲੇਬੇਗਚਲਦੇਖੀਮੈਜਾਸੁਲਤਾਨੀਜੰਗ॥੬੧॥
 ਚੋਪਈ॥ ਸੇਕਹਕੈਬਤੀਅੰਚੜਧਾਏ। ਪਖਾਨਮੁਕਾਮਕ
 ਰਤਚਲਆਏ। ਧਰਜਏਕਉਚੇਤਹਲਹਾ। ਜਾਕੀਛਾਉਬਿਰਜਿ
 ਤਮਹਾ॥੬੨॥ ਅਧਿਕਛਾਮਤਾਕੀਜੁਸੁਹਾਈ। ਜਹਾਂਪਾਮਕੇਨਾਮ
 ਨਭਾਈ। ਤਾਹੀਤਰੇਕੀਓਬਿਸਰਾਮਾ। ਦਖਾਸਿਧਸਾਹਿਬਗੁਣਧਾ
 ਮਾ॥੬੩॥ ਕੀਚਕਭੁਮਦੇਖਨੇਕਾਜਾ। ਤਿਹਠਾਂਗਮੇਗਰੀਬਨਿਫਾ
 ਜਾ। ਚਲਤਆਪਆਏਤਿਹਜਾਨਾ। ਸਹਰਬਘੋਰਜਹਾਂਬੇਥਾਨ
 ॥੬੪॥ ਸਹਰਬਘੋਰਪੁਤੁਜਬਆਏ। ਨਿਰਖਲੇਗਬਿਸਮੇਰਰ
 ਪਾਏ। ਤਿਨਹੀਕਰਮੇਜੁਧਕਾਸਾਮਾ। ਸਸਤਅਸਤਗਹਿਬੈਠਤਮ
 ਮਾ॥੬੫॥ ਪੁਰਕੇਨਿਕਟਰੇਰਇਨਪਾਏ। ਲੂਟਨਕਾਜਸਹਰਏਆ
 ਏ। ਸੁਰਬੀਰਬਲਠੈਜਨਿਹਾਰੀ। ਬਰਬਰਕਰਤਲੇਗਨਰਨਾਰੀ
 ॥੬੬॥ ਸਸਤਅਸਤਸਭਹੀਗਹਿਗਾਏ। ਕਰੇਸਮਾਨਜੁਧਕੇਠਾਂ
 ਦੇ। ਪੁਛਨਕੇਪਯੋਰੈਬਾਰੀ। ਪੁਛੁਇਨੈਜਾਇਬਿਧਸਾਰੀ॥੬੭॥
 ਚਲਆਇਓਟਹਪੁਤਕੇਪਾਸਾ। ਦੇਕਰਜੇਰਕਰੀਅਰਦਾਸਾ।
 ਪੁਛੀਬਾਤਹਜੁਰਸੁਨਾਏ। ਕਟਨਭੁਮਤੇਯਾਦਿਸਆਏ॥੬੮॥ ਨ
 ਗਰਲੇਗਅਰਜੀਇਹਕਰਹੀ। ਠੈਜਨਿਹਾਰਜੀਅਮੈਰੁਰਹੀ। ਰੇਰ
 ਨਿਕਟਗਾਟਕੇਦਏ। ਲੂਟਨਕਾਜਆਨਠਹਰਏ॥੬੯॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਧਰਮਸਿੰਘਜੁਬੇਲਕਰਕਹੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਬਾਤਾ। ਤੁਮਇਨਕੇਤ
 ਟਜਾਇਕਰਇਨਕਉਕਰੀਮੈਸਾਂਤਿ॥੭੦॥ ਚੋਪਈ ॥ ਧਰਮ

ਸਿੰਘਜੂਤਤਫਿਨਗਯੋਸਰਬਰੇਦਬਰਨਤਤਹੁਕੁਯੋਕੋਰਟਪੰਡ
 ਟਰਏਜੁਬੀਗਾਦੇਸਬਿਰਾਟਗਏਮਤਪੀਰਾ॥੯੧॥ਤਿਹਬਿਰਾਟ
 ਨਿਪਤ੍ਰਿਅਕੋਬੀਧਾਕੁਯੋਕਾਮਕਰਸੇਜਤ੍ਰਅੰਧਾ॥ਤਿਨੈਦੇਪਤੀਹ
 ਬਚਲਾਯੋ॥ਇਹਸਭ ਭੇਦਭੀਮਸੁਨਪਾਯੋ॥੯੨॥ਤਿਨਸੇਬਰੇ
 ਜੁਧਭਿਮਕੀਨੋਟੂਕਟੂਕਕੀਚਕਕਰਦੀਨੋ॥ਏਕਸੱਤਇਕਕੀਚ
 ਕਰਏ॥ਪਟਨਪੁਤਜਿਹਠਾਟਹਅਏ॥੯੩॥ਸੇਧਰਨੀਨਿਰਖਨ
 ਪ੍ਰਭਗਯੋ॥ਤੁਮਰੇਨਗਰਰੇਰਅਕਯੋ॥ਤੁਮਚਿਤਮਨਮੇਜਿਨਕੋਰੇ
 ॥ਹਮਰੀਬਾਤਸਾਚਜੀਅਧਰੇ॥੯੪॥ਤੁਮਰੇਕਛੂਨਕਰਤਬਿਗ
 ਰਾਸਹੀਸਾਚੁਨਿਰਖਹੁਜੀਅਧਾਰਾ॥ਇਹਬਿਧਤਿਨੈਸਿੰਘਸਮ
 ਝਾਯੋ॥ਤੁਦਪਤਿਨੈਬਿਸੁਸਨਆਯੋ॥੯੫॥ਧਰਮਸਿੰਘਸਾਹਿਬ
 ਤਟਆਈ॥ਅੰਨਠਟਰਰੇਰਫੁਰਮਾਈ॥ਲਕਰੀਨੀਰਘਾਸੁਜਿ
 ਹਘਨੋ॥ਬਾਗਅਜਾਇਬਅਦਭੁਤਬਨੇ॥੯੬॥ਤੁਹੀਜਾਇਰੇਰ
 ਚਲਕਯੋ॥ਨਿਰਖੀਠੈਰਸੁਖਸਭਪਯੋ॥ਤੁਪੁਰਲੋਗਮਿਲਨਸ
 ਭੁਆਏ॥ਤਿਨੈਇਨਾਮਪ੍ਰਭੂਫੁਰਮਾਏ॥੯੭॥ਇਨੈਨਖੇਚਲਕਰੇ
 ਸਕੇਈ॥ਘਾਸਦਾਰੁਇਨਮਾਫਸੁਭੇਈ॥ਤੇਮਿਲਤੀਰਨਾਬਕੇਆ
 ਏ॥ਜਿਹਠਾਜੁਧਭੂਮਲੈਗਏ॥੯੮॥ਸੁਰਸਿੰਘਪ੍ਰਭਜੂਨਹਿਲ
 ਏ॥ਬਰਕਨਦਾਜਸਜਾਏਗਏ॥ਜਿਨਕੇਨਾਮਪ੍ਰਭੂਫੁਰਮਾਏ॥ਤੇ
 ਏਸਿੰਘਸਾਥਕੇਧਾਏ॥੯੯॥ਕੇਸਏਕਊਚੇਚੜ੍ਹਿਆਏ॥ਦੇਖੀਸ
 ਰਬਜਾਇਚਿਤਲਾਏ॥ਤਿਹਪੁਰਨਿਕਟਲੋਗਜੇਟਾਸੀ॥ਮਿਲੇਅਨ
 ਸਾਹਿਬਅਬਿਨਾਸੀ॥੧੦੦॥ਤਿਨਕੀਰਛਕਰਨਕੇਕਾਜਾਫੁਰੇਸਿੰ
 ਘਗਰੀਬਨਿਟਾਜਾ॥ਸਿੰਘਨਬਾਟਨਗਰਸਭਦਏ॥ਆਪਬਾਟ

ਰੋਹ ਕੇ ਲਏ ॥ ੧੦੧ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਨ ਰੋਹ ਤਿਤ ਰਹਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਕੋ ਤਕ
 ਯਾ ਬਿਧ ਲਗਾ ॥ ਉਹ ਜੁਰ ਨਾਥ ਕੇ ਜੋਈ ॥ ਚਰਨ ਬਘੋਰਿ ਗਏ ਦਿ
 ਸੋ ਜੋਈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਬਾਗਨ ਮੱਧਿ ਜਾਇ ਜਬ ਪਏ ॥ ਰੂਖ ਲਤਾ ਅਚਰ
 ਤ ਤੇ ਉਭਏ ॥ ਮਾਲੀ ਸਾਥ ਭੁਯੇ ਤਿਨ ਜੁਧਾ ॥ ਜੋ ਚਰਣਾਰੇ ਉਸਟਰ
 ਬੁਧਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਾਰ ਕੂਟ ਗ੍ਰਹ ਆਏ ॥ ਮਾਲੀ ਉਤ ਨਿਜ ਪਤਿ
 ਪਹਿ ਧਾਏ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮੁਖ ਗਾਰ ਬਾਨੇ ॥ ਕੋ ਪਭਰੇ ਇਹ ਮਤ
 ਮਤਾਨੇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸਿੰਘ ਇਤੈ ਜੋ ਆਈ ॥ ਤਾਕੀ ਮਾਰ ਕੋ ਰੋਧ
 ਆਈ ॥ ਸਿੰਘ ਏਕ ਕਿਸੀ ਕਾ ਜਸਿ ਧਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਗਰ ਬੀਚ ਸੇਅ
 ਇਯੋ ॥ ੧੦੫ ॥ ਤਨ ਕ ਭਨ ਕ ਤਿਨ ਸੇਭਈ ਰਾਗਾ ॥ ਜੁਧ ਭੁਯੇ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸੰਗ ਭਾਗਾ ॥ ਕੋ ਪਸਿੰਘ ਕਿਰਪਾ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਕੇਤ ਕ ਦੁਤ ਹਨੇ ਬਲ
 ਕਾਰੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਜੁਧ ਹੋਤ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾਇ ਹਜੂਰ ਕਹਾਦ
 ਰਬਾਗਾ ॥ ਸੁਨਤੇ ਬਾਤ ਖਾਲ ਸਾਧਾਯੋ ॥ ਲੈ ਨਿਜ ਹੁਕਮ ਨਾਥ ਕਾ ਆ
 ਯੋ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਖਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪਰੇ ਜੁਧ ਭਾਰੇ ਤਿਸੀ
 ਰੋਹ ਜੋਨਾ ॥ ਤਹ ਭੁਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨਚੇ ਲੈ ਮਸਾਨੇ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਰਿ ਦੇਣਿ ਫਿਰੀਆ
 ਨਤਾਹੀ ॥ ਮਹਾ ਬੀਰ ਜੇਧਾ ਬਰੈ ਗੀ ਬਰਾਹੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ਲਯੋ ਘੋਰ ਗਣ
 ਚਹੂੰ ਓਰ ਪੀਥਾ ॥ ਹਨੇ ਖੰਗ ਚਾਪੰ ਦਈ ਬਾਨ ਸੰਥਾ ॥ ਨਿਜ ਗੋਰ ਸਾਂਗੀ
 ਦਈ ਮਾਰ ਮੈ ਸੀ ॥ ਜਿ ਮੰਗ ਮਲਿਕਾ ਦਈ ਭਾਤਿ ਤੈ ਸੀ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸੁਭੇ
 ਓਰ ਘੋਰ ਪੁਰਿ ਮੱਧਿ ਲੀਨੇ ॥ ਨਹੀ ਬਾਹਰੇ ਕੋ ਕਹੀ ਜਾਨ ਦੀਨੇ ॥ ਦਿਨਿ ਦੇ
 ਇਰੈਨ ਭੁਯੇ ਜੁਧ ਭਾਗੇ ॥ ਤਬੈ ਦੀਨ ਬੰਧੀ ਅਸੀ ਲੈ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਦ
 ਰੋਜੇ ਹਲਾ ਕੇ ਲਵੈ ਬੇਗ ਜਾਈ ॥ ਕਰੇ ਲੂਟ ਕੂਟਿ ਅਰੰ ਕੋ ਭਜਾਈ ॥ ਤ
 ਬੈ ਸਿੰਘ ਧਾਏ ਹਲਾ ਕੀਨ ਸਾਰੇ ॥ ਲਏ ਆਹਰੰ ਜਾ ਦੇਉ ਆਛੁ ਭਾਰੇ ॥

੧੧੧॥ ਪੁਰੀ ਲੁਟ ਲੀਨੋ ਲਏ ਮਾਲ ਕੇਤਾ ਪਈ ਘੀਉ ਖਾਂਡੀ ਸੁਮਾਲੀ ਸਮੇ
 ਤਾ॥ ਉਠੈ ਸੋ ਜੋ ਕੇਤੀ ਦੋਰੋ ਜੇ ਸੁਚਾਰਾ॥ ਲਏ ਜਾਇ ਬੀਰੀ ਅਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ
 ੧੧੧੨॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਗੜ੍ਹ ਕੇ ਮੱਧਿ ਘੋਰ ਜੇ ਲੀਨੋ॥ ਲਾਇ ਮੋਰ
 ਚ ਚਹੁ ਦਿਸ ਦੀਨੋ॥ ਤੀਜੇ ਦਿਵਸ ਲਰਤ ਜਬ ਆਯੋ॥ ਤਬ ਕਰੁਣਾ
 ਨਿਧਿ ਯੈ ਫੁਰਮਾਯੋ॥ ੧੧੧੩॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ॥ ਹੱਲਾ ਕ
 ਰਿਯੋ ਕਰਹੁ ਸਭ ਧਾਈ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤੈਸੀ ਬਿਧ ਕਰਾ॥ ਘੋਰ ਦੁਰ
 ਗ ਦੋਸੇ ਦਿਸ ਰੁਗਾ॥ ੧੧੧੪॥ ਆਟਨ ਜਾਨ ਨ ਕੋਉ ਪਾਟੈ॥ ਚਾਰੇ ਦਿਸ
 ਖਾਲ ਸਾਧਾਟੈ॥ ਕੇਤਕ ਲੋਥ ਤਟਨ ਕੀ ਜਾਨਹੁ॥ ਬੀਥਨ ਬੀਚ ਪਗੀ
 ਅਨਮਾਨਹੁ॥ ੧੧੧੫॥ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜਾਹਿ ਬਤਟ ਜਾਈ॥ ਸਰਬ ਕ
 ਥ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਈ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੂਠੈ ਜੋ ਗਿਰਾ ਜੋ ਨਿਜ ਚੜ੍ਹੈ
 ਤੇ ਪਇਹ ਸਿਰਾ॥ ੧੧੧੬॥ ਤੋਪ ਲ ਮੈ ਗੜ੍ਹ ਹੋਵਤ ਬਿਜੈ॥ ਸਤਿ ਬਾਤ ਪ
 ਰੁਜੁ ਸੁਣ ਲਿਜੈ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਜਾਹਿ ਬਾਅਟ ਤਾਰੀ॥ ਕਰੀ ਤੇ ਪਕੀ ਸ
 ਰਬ ਤਯਾਰੀ॥ ੧੧੧੭॥ ਕਹੀ ਚੜ੍ਹਾਵਹੁ ਗਿਰ ਪਰ ਜਰਬਾ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕ
 ਰ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸਰਬਾ॥ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਖਾਲ ਸਤਤ ਕਾਲਾ॥ ਦਈ ਚੜ੍ਹਾਇ ਤੋ
 ਪ ਦਰਹਾਲਾ॥ ੧੧੧੮॥ ਦਾਰੂ ਗੋਰ ਮੱਧਿ ਤਿਹ ਰਾਗੀ॥ ਭੁਲੀ ਸਿਸਤ ਕ
 ਰ ਬੇਗ ਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਬ ਰਜੰਗ ਗਰਜਾਨੀ॥ ਕਿਧੋ ਬਿਜੁ ਜ
 ਨ ਮੇਘ ਮਿਆਨੀ॥ ੧੧੧੯॥ ॥ ਸੁਏਯਾ॥ ॥ ਕੇਤਕ ਚੋਟ ਚਲੀ ਜ
 ਬ ਪੈਰ ਹਿਕੀ ਪਉਠੈ ਸਭਹੀ ਪੁਰ ਸਾਰਾ॥ ਹਾਰ ਪਰੇ ਚਢ ਚੀਰ ਫਿਰਾਵ
 ਤ ਰਾਖ ਲਿਜੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਜੈ ਸ ਕਰਮੇ ਹਮ ਸੇ ਫਲ ਪਾਵਤ ਟੇਰ
 ਕਰੀ ਤਿਨ ਯੈ ਸੁਪੁਕਾਰਾ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਹੋਤ ਜੈ ਕਾਰ ਭਯੋ ਜਗਜੀਤ ਬਜੇ
 ਸੁਬ ਘੋਰ ਨਗਾਰਾ॥ ੧੧੨੦॥ ਆਨ ਹਜੂਰ ਕਹੀ ਤਬ ਖਾਲ ਸੇ ਆਪਰ

ਲੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁ ਗਦ ਜੀਤਾ ਦੇਖ ਲਵੇ ਤਿਹ ਕੀ ਸਭ ਜਾਗਨ ਕੋਟ ਦਿਵਾਲ
 ਬਨੀ ਬਰ ਬੀਤਾ ਖਾਇ ਬਰੀ ਜਨ ਨੀਰ ਚੁਆਵਤ ਅਨਿ ਬਰੂਦ ਜਮਾ
 ਘਨ ਕੀਤਾ ਕੁਪ ਭੁਕੇ ਜਲ ਕੇ ਸੁਬਿਹਾ ਜਿਤ ਮਾਰ ਸੁਤੇ ਪਕਰਿਯੋ
 ਬਲ ਰੀਤਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸੁਰ ਭੁਏ ਜਗਨਾਇਕ ਤੇਰ ਵਹੀਰ ਵਯੋ
 ਤਿਹ ਕਾਲਾ ਆਪ ਚਢੇ ਨਿਜ ਆਗ ਨਿਹਾਰ ਭੁਯੋ ਤਿਹ ਕੋਤ ਕ ਅਨਿ
 ਬਿਸਾਲਾ ਰਾਇ ਬਘੋਰ ਸੁ ਅਨ ਹੁਤੇ ਗੜ ਭੇਦ ਸੁਨੇ ਤਿਨ ਯੋ ਸੁਨਿ
 ਗਲਾ ਆਨ ਪਰੇ ਸੁਪਿਛਾਰ ਵਹੀਰ ਹ ਲੂਟ ਕਰੀ ਨ ਲਗਾਯੋ ਹਥ
 ਮਾਲਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸਿੰਘ ਲਰੀਤ ਪਿਛਾਰ ਬੈਨੇ ਮਧਿ ਸੋਰ ਪਰੇ ਤਬ ਹੀ
 ਬਰ ਭਾਰਾ ਭੇਦ ਸੁਨਿਯੋ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਜੂਜ ਬ ਆਪ ਫਿਰੇ ਸਰਚ
 ਪ ਸੀਰਾਗ ਆਨ ਪਗ ਪਤ ਭੇ ਬਲ ਤੋਨ ਹ ਰਾਇ ਖਰੇ ਜਿਹ ਠੋਰ ਮਸ਼
 ਰਾ ਆਨ ਭਈ ਰੁਬ ਕਾਰ ਦਲਾਨ ਕੀ ਜੁਧ ਕੋ ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਸਾਰਾ ॥
 ੧੨੩ ॥ ॥ ਪਾਪੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਇਕ ਆਪ ਜਾਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਨ
 ॥ ਪੁਨ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੂਜੇ ਪਛਾਨਾ ਉਤ ਵਹੈ ਗਟ ਦੇ ਉ ਨਿਹਾਰਾ ਪੁਨ
 ਮੋਰ ਠੋਰ ਜ ਸੀਰੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਵਹ ਇਨੈ ਜਾਨ ਦੇ ਉਸਵਾਰਾ ਨਿ
 ਜ ਪਰੇ ਆਨ ਕਹ ਮਾਰ ਮਾਰਾ ਤਬ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਮੈ ਸੇ ਉਚਾਰਾ ਨਿ
 ਜ ਧਰਮ ਜਛਹ ਰਿ ਇਕ ਸੀਰਾਗ ॥ ੧੨੫ ॥ ਤਬ ਗਯੋ ਰਵਿ ਜੁ ਹਰ
 ਤਿਹ ਅਗਾਰਾ ਕਹ ਕਰਨ ਰੇ ਸੁਤੈ ਆਪ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਹਨ ਤੇ ਤੇਹਿ ਨਿ
 ਜ ਕਹ ਸੀਰਾਗ ਨਿਪ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਸਰ ਧਨ ਖਧਾਰਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਤਬ ਹਨਿ ਓਰਾਟ
 ਲੇਖ ਪਰੇ ਕਾ ਭੁਜ ਗਯੋ ਛਹਤ ਲਾਗਯੋ ਨ ਨੈਕਾ ਫਿਰ ਗਹੀ ਸਿੰ
 ਘ ਕਰ ਮੈ ਕਮਾਨਾ ਨਿਜ ਹਨੇ ਭਾਲ ਤਿਹ ਬਾਨ ਤਾਨਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਗਿਰ
 ਪਰਿਓ ਅਸੁ ਤੇ ਧਰਨ ਮਧਿ ਨਹੀ ਰਹੀ ਤਨ ਕ ਤੋਰੈ ਸੁ ਸੁਧਾ ਫਿਰ

ਦੁਤੈਰਾਟਤਿਹਦਿਸਨਿਹਾਰਾਨਿਜਪਰਿਓਆਨਰਨਕੇਮਝਾਰਾ॥੧੨੫॥
 ਤਿਨਕਰਕੇਆਇਆਛੇਸੁਟਾਰਾਲਯੋਜਗਤਪੁਜਨੀਕੇਉਥਾਰ
 ਪੁਨਕਰਾਬਚਨਐਸੇਬਖਾਨਾਬਿਰਰੋਬੀਰਨਗੀਪੈਸਜਾਨਾ॥
 ੧੨੬॥ ਨੌਟਾਂਕਧਨਖਕਰਪਤ੍ਰਧਾਰਾਇਮਹਨੇਤਾਸਮੰਧੀਲਿ
 ਲਾਰਾਫਿਰਗਿਰਾਟਦੁਖੈਕੈਬਿਹਾਲਾਜਿਮਥਲੀਪਬਧਰਪਰ
 ਨਿਹਾਲਾ॥੧੨੭॥ ਜਬਲਯੋਮਾਰਤਦਨੈਨਰੇਸਾਫਿਰਭਜੀਫਟਜ
 ਤਿਨਕੀਦਿਸੇਸਾਤਿਨਹਨੇਜਾਨਾਐਪਤੀਦੇਇਜੇਉਦੇਸਰਾ
 ਟਬਾਘੋਰਸੇਇ॥੧੨੮॥ ਗਦਦੇਖਸੇਇਨੀਕੇਦਿਯਾਰਾਫਿਰਕ
 ਰਾਕੂਚਤਿਹਤੇਸਕਾਰਾਦਿਲੀਸਓਰਟਦੀਜਹਾਨਾਇਮਕੀਆਨ
 ਬਜਲੇਪਯਾਨਾ॥੧੨੯॥ ਪੁਨਕਹਾਦੇਟਐਸੇਨਿਸੰਗਾਸੁਲਤਾਨ
 ਚਲੋਨਿਰਖੈਸੁਜੀਗਾਤਬਕਹੀਖਾਲਸੇਏਕਰੰਗਾਪੁਤਕੋਨਕਰ
 ਗਸੁਲਤਾਨਜੀਗਾ॥੧੩੦॥ ਅਚੁਤਅਲੇਖਇਹਕਹਾਭਾਇ॥
 ਬਦਸਾਹਪੁਤਲਰਹੈਰਿਰਾਇਆਜੀਮਤਾਰਬਹਾਦਰਸੁਬੀਰਾ॥
 ਲਰਹੈਸੁਆਪਮੰਧੀਸਰੀਰਾ॥੧੩੧॥ ਇਮਭਾਖਬੈਨਕਰਣਨਿ
 ਟਾਸਾਕਹਿਛੋਰਗਾਬਨੀਕੇਸੁਰਾਸਾਫਿਰਕਰਕੇਪਾਨਦੇਤਨਿਧ
 ਨਾਸੁਭਕਹਤਆਹਿਸੁਨਲੈਸੁਜਾਨਾ॥੧੩੨॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥
 ਮਾਰਬਘੋਰਨਰੇਸਜੁਤਕੀਚਕਭੂਮਨਿਹਾਰਾਜਾਹਜਹਾਨਾਬਾਦ
 ਕੋਕੀਓਪਯਾਨੇਦਿਆਰਾ॥੧੩੩॥ ਇਤਸੀਗੁਰਬਿਲਾਸ
 ਦਮਦਮੇਪਾਨਮਾਰਟਾਰਦੇਗਾਕੀਚਕਭੂਮਦੇਖਬਘੋਰ
 ਜੁਧਬਰਨਨੀਨਾਮਚੈਬੀਸਮੇਧਾਪਸਮਾਪਤਮਸਤ
 ਸੁਭਮਸਤੁ॥੨੪॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਿਹਬਿਧਮਾਰ

ਬਘੋਰ ਪਤਿ ਦੱਛਨ ਕੀਆਪਿਆਨਾ ਟਪੈ ਕਥਾ ਬਰਨਨ ਕੋਰੇ ਆਰੋ
 ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਮਹ ਜਰਤ ਸੁਤ ਵੈਲਰੇ ਏਕ ਮਕੋਇ ਕਨਾਥ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਨਨ ਕੋਰੈ ਟਪੈ ਤਟਨ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਦੱਛਨ ਦਿਸ
 ਅਹਿਮਦ ਨਗਰ ਅਜਬ ਠਉਰ ਇਕ ਗਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਕਾਮਤਾ ਹੀ ਬ
 ਸਿਓ ਅੰਗੀਰਾ ਜਕੋ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਅੰਗੀਰਾ ਗਾਵਾ ਦੇਸ
 ਕੇ ਮੱਧਿ ॥ ਅਹਿਮਦ ਨਗਰ ਬਸਤ ਪੁਰਜੁ ਪਾ ॥ ਕਰਮੁ ਕਾਮਤਿ ਹਜਾਇ
 ਠਰਾਨਾ ॥ ਬਾਬਰ ਨੱਤ ਨੰਦ ਸੁਰਗ ਆਨਾ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰਹ ਮਾਸ ਠਉਰ ਤਿਹ
 ਬਸਿਓ ॥ ਪਾਇਓ ਕਾਲ ਕਾਲ ਜੂਗ ਸਿਓ ॥ ਸਹਰਨ ਸਹਰ ਧੂਮ ਪੜ
 ਗਈ ॥ ਜਨੁ ਬਿਨ ਸੱਕ ਸਚੀ ਗਾਤਿ ਭਈ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਨਾਟਨ ਦੀ
 ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਬਹੀ ਜਾਤ ਨਹ ਕੋਰ ਖਟਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਠਟਰ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਲੁ
 ਟਾਨੀ ॥ ਰਾਜ ਬਿਰਾਜੀ ਸਭ ਜਗ ਜਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨਤ ਖਬਰ ਆਜ ਮਚ
 ਲ ਆਯੋ ॥ ਸਭ ਲਸਕਰ ਉਨ ਆਨ ਬਚਾਇਓ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਟਜੀਰ ਮਿਲੀ
 ਸਭ ਸੈਨਾ ॥ ਭਾਖਤ ਭਈ ਐਸ ਗਤ ਬੈਨਾ ॥ ੭ ॥ ਇਹ ਜਗ ਧੂਮ ਬਾਦਰੇ
 ਆਹੀ ॥ ਬਿਰਕਾਦਰ ਬੰਦਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਹਜਰਤ ਸੁਤ ਕੋਇਹ ਬਦਸਾਹੀ
 ॥ ਯੈ ਭਾਖਤ ਭੇ ਬਚਨਨ ਆਹੀ ॥ ੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ
 ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕਾਜੀ ਮੁਗਲ ਪਠਨਾ ॥ ਪਰੇ ਛੁੜ ਸਿਰ ਆਜ ਮੈ ਬਰ
 ਸ ਪੁੜ ਜਿਯ ਜਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੀਸ ਆਜ ਮੈ ਛੁੜ ਫਿਰ
 ਨਾ ॥ ਟੋਰ ਦਿਸਾ ਦੱਛਨ ਮੈ ਆਨਾ ॥ ਖਾਸ ਕਲੀਦ ਖਜਾਨੇ ਕਿਤੇ ॥ ਕਰਮੈ
 ਧਰ ਆਪਨ ਤਿਨ ਤਿਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਬ ਆਜ ਮੈ ਬੈਰ
 ਤਖਤ ਮਨ ਮੈ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਰਸਮਾਨੁ ਜੋ ਜੁਧ ਕੋ ਦਿਲੀ ਚਲੇ
 ਸੁਧਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਦੱਛਨ ਸਰਬ ਜੇਰ ਕਰ ਆਯੋ ॥

ਰੰਕ ਦੇਤ ਹਿੰਦ ਕੇ ਧਾਇਓ। ਇਹ ਤਾ ਕੇ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁ ਸਾਗਾ ਸਾਹ ਬਹਾ
 ਦਰ ਸੁਨਿਐ ਸੁਧਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਤਾ ਕੇ ਭਈ ਚਿੰਤ ਇਮ ਆਇ। ਬੇਰੇ ਜੇ
 ਮਛਲੀ ਜਲ ਮਾਂਹਿ। ਤਵਨ ਦੂਤ ਸੇ ਪੁਛਤ ਭਯੋ। ਸਗਰੇ ਭੇਦ ਆਨ ਨਿ
 ਨ ਦਯੋ॥ ੧੩॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਰਜਦਾਰੇ ਸਰੁ ਸੰਗੈ ਦਛਨ ਪੁਰ
 ਬ ਸੁਬਾ। ਦਿਲੀ ਕਹ ਨਿਜ ਆਇ ਓ ਕਰ ਸਮਾਨ ਇਹ ਖੁਬਾ॥ ੧੪॥ ॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਤੇ ਸਰੰਜਾਮ ਜੁਹੇਈ। ਕਰਨ ਅਬੈ ਭਲੈ ਚੋ
 ਈ। ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ ਭੇਦ ਤਮਾਮਾ। ਮੰਤ੍ਰਨ ਸੇ ਬੁਝਤ ਗੁਨ ਧਾਮਾ॥ ੧੫
 ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਏਕ ਆਪ ਮੁਰਸਦ ਦੁਤੈ ਤੀਜੇ ਮੁਨ ਸੀ ਨਾਲਾ। ਰ
 ਤਰਥ ਸਾਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਭਾਈ ਜੂਨ ਦਲਾਲਾ॥ ੧੬॥ ਕੈ ਲਰ ਮਰੈ ਕਿਜਾ
 ਮਿਲੈ ਕੈ ਕਹੀ ਚਲੈ ਪਲਾਇ। ਇਨ ਤੀਨੇ ਮੈ ਖੁਬ ਜੋਹ ਮਸੈ ਕਹੈ ਬਨ
 ਇ॥ ੧੭॥ ਮਿਲੇ ਨ ਛਾਰਤ ਜੀ ਅਸੇ ਭਾਜ ਚਲਨ ਪਰਸਿੱਧਾ। ਪੀਰ ਕਹੀ
 ਸੁਲਹੈ ਰਕੇ ਆਛ ਕਰਨ ਅਬਸਿੱਧਾ॥ ੧੮॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਦੁਤੈ
 ਭਿਮੁਨ ਸੀ ਪ੍ਰਗਟ ਅਲਾਈ। ਰੋਟੀ ਕੀ ਤੁਮ ਕਮੀ ਨ ਕਾਈ। ਜਿਹ ਚਾਲੈ
 ਤਿਹ ਜਾਨ ਸੁਰਖਾ। ਤੁਮ ਕੇ ਏਕ ਅਲਹ ਕਾ ਪੱਖਾ॥ ੧੯॥ ਤੁਮ ਰੇ ਪਿਤਾ ਬਾ
 ਪ ਅਰੁ ਬੰਧਾ। ਬਦ ਸਾਹੀ ਹਿਤ ਮਾਰੇ ਕੰਧਾ। ਇਹ ਤੁਮ ਗੀ ਕੁਲ ਕੀ ਨਿਜ
 ਰੀਤਾ। ਬਰਨਨ ਕਰਤ ਬਡੇ ਜੇ ਨੀਤਾ॥ ੨੦॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ
 ਬਿਸਤਾਰਾ। ਮੁਨ ਸੀ ਮੁਰਸਦ ਕੀ ਓਤ ਯਾਰਾ। ਫਿਰ ਬੇਲੇ ਸੁਬਹਾਦਰ
 ਬੀਰਾ। ਨਿਦਲਾਲ ਜੁ ਕਹੁ ਮਤ ਧੀਰਾ॥ ੨੧॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਾਤ ਛੰ
 ਦਾ॥ ॥ ਕਹੈ ਤੂੰ ਸੁਜੇਈ ਕਰੇ ਮੈਂ ਸੁਜੇਈ। ਤੁਝੇ ਬੈਨ ਦੂਤੇ ਜੁਦਾ ਮੈਂ ਨ ਕੇ
 ਈ। ਤੁਹੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਧੀ ਮੁਰੀ ਧਾਮ ਮਾਹੀ। ਨਹੀ ਸੁਠ ਭਾਖੇ ਸਭੈ ਸਾਚੁ ਅ
 ਹੀ॥ ੨੨॥ ਹਮੈ ਰੋਜ ਤਾਤੇ ਤੁਝੇ ਜਾਨ ਲੀਨਾ। ਕਿਤਾ ਬੀਜੁ ਸਾਰੀ ਖੁਲੀ

ਭੇਦ ਦੀ ਨਾ ਅਧਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਭੈ ਲੈ ਬਿਲਾਤੀ ਕੁਮੋਜ ਸੁ ਤੇਰਾ ਸੁਨੇ
 ਦਿਓ ਸਗਤੀ ॥ ੨੩ ॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਆਪ ਅਸੀ ਬੈਨ ਗਾਏ ॥ ਨਹੀ ਬਧ
 ਫਾਨੀ ਅਸੀ ਕੋਨ ਜਾਏ ॥ ਦਿਨ ਜਾਨਤਾ ਕੀ ਹਮੈ ਗਾਂਠ ਦੀ ਨੀ ॥ ਕੁਮੋ ਬਧ
 ਸਿੰਧੀ ਰਖੇ ਤੇ ਹਿੰਦੀ ਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਟੂਟੇ ਲੋਗ ਜੇਹੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇਸ ਮਾਹੀ ॥ ਰਖੇ
 ਬੁਧ ਫਾਨੀ ਸਮੇ ਜਾਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਬੈ ਮੇਹਿ ਨੀ ਕੇ ਕੋ ਸੋ ਬਨਾਈ ॥ ਜਿਸੀ
 ਬਾਤ ਮਾਹੀ ਹਮੈ ਹੂ ਭੁਲਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਲਰੈ ਕੈ ਮਰੈ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ਕਿਧੈ ਭਾਜ ਜਾਓ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਨਾਰੀ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਸਾਹਿ ਜਬੈ ਤੇਰਾ ਗਾਏ ॥
 ਤਬੈ ਨਿਦ ਲਾ ਲੈ ਸੁਤਾ ਕੇ ਸੁਨਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਕਰੇ ਬਾਤ ਨੀ ਕੀ ਮਨੈ ਜੇ ਸੁਮੇ
 ਗੀ ॥ ਟੂਟੈ ਖੋਲ ਗਾਓ ਤੁਝੈ ਜੇ ਚੰਗੇ ਗੀ ॥ ਤੁਝੈ ਸੁਖ ਮਾਹੀ ਹਮੈ ਸੁਖ ਜਾ
 ਨੇ ॥ ਸਹੀ ਸੁਤ ਬਾਤਿ ਨ ਮਿਥਾ ਪਛਾਨੇ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨ ਬੰਧੀ ਇਤੈ ਅ
 ਹਿ ॥ ਆਇਓ ॥ ਲਿਖੇ ਭੇਦ ਤਾ ਕੇ ਇਤੈ ਜੇ ਜਿਤਾਏ ॥ ਟੂਟੈ ਆਪ ਆਖੇ ਕਰੇ
 ਬਾਤ ਸਾਈ ॥ ਇਸੀ ਮੱਧਿ ਤੇਰੂ ਭੁਲੀ ਹੈ ਭੁਲਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਧਰੈ ਸੀਸ ਤੇ
 ਰੇ ਟੂਟੈ ਜੈ ਸੁਹੱਬਾ ॥ ਸਭੈ ਰਾਜ ਤੇਰਾ ਸਹੀ ਜਾਣ ਸੁਤਾ ॥ ਟੂਟੈ ਦੀ ਨ ਬੰਧੀ
 ਦਯਾ ਕੇਰਾ ਆਲਾ ॥ ਜਿਸੈ ਆਪ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਚਿੰਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨੇ
 ਬੈਨ ਮੈ ਸੇ ਸੁਪੀਰ ਅਲਾਈ ॥ ਕਿਤੀ ਫੌਜ ਅਛੀ ਗੁਰੂ ਪੈਸ ਆਈ ॥
 ਕਹਾ ਸਾਹਨੈ ਵੀ ਇਮੰਤੈ ਨ ਬਾਨਾ ॥ ਜਿਤੀ ਇਛੁ ਰਾਖ ਤਿਤੀ ਲੈ ਨਿਧਾਨ
 ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਨੁ ਕੇਰਾ ਟਕਿ ਪਨੀ ਫੌਜ ਜਾਨੇ ॥ ਨਹੀ ਝੂਠ ਯਾਮੈ ਸਹੀ ਸੁਤ ਮਾ
 ਨੇ ॥ ਜਿਤੇ ਰਾਜ ਨੀਤਿ ਸਭੈ ਭੇਦ ਆਹੀ ॥ ਤਿਨੁ ਪਾਸ ਛੁਪਾਏ ਕਹੀ ਕੋਇ ਨ
 ਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥ ॥ ਜਾਨ ਗੁਨਾ ਗਾਰ ਪਬ ਬਿਰਾਗਿ ਰਧੀ ਰਜ ਸਿ
 ਧ ਸੁਧੈ ਲਪਛਾਨੇ ॥ ਵੀਪ ਕਦੀਪ ਮਹੀਪ ਜਿਤੇ ਤਰੁ ਤੇਰਨ ਕੋ ਗਜ ਰਾਜ
 ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਕੇਹਰ ਜਾਨ ਗਜਾਨ ਅਰਾਨਹ ਅਧ ਉਲੂਕ ਦਿਪੈ ਸਮਭਾਨੇ ॥

ਲੈਸਰਚਾਂਪਜਬੈਚਦੁਹੈਰਨਕੋਨਧਰੈਧਰਧੀਰਜਮਨੋ॥੩੨॥ਚਾਂਪ
 ਖਤਿਗਨਿਸੰਗਜਬੈਧਰਜੀਗਅਭੰਗਕੀਰੋਗਅਗਾਰੀ॥ਅਜਮਤ
 ਰਹੁਦਾਰਸੁਜਾਹਲਖੈਦੁਤਪੁੰਜਅਭੁਤਅਪਾਰੀ॥ਜੈਸੇਅਜਗਨ
 ਸਿੰਘਸੁਖਗਜਤੈਸਦਸਾਉਨਲੈਰੋਨਿਹਾਰੀ॥ਯੈਸੁਮਤਿਤਫਿਰੈਮੁਰ
 ਅਤਮਜੈਸਕਬਾਅਬਤੋਹਿਉਚਾਰੀ॥੩੩॥ਧੀਰਜਸਿੰਧਸੁਬਿੰਧ
 ਰਣਾਚਲਦੀਪਕਬੰਭਕਿਧੈਰਨਧਾਨੀ॥ਜੀਗਜੁਰੇਨਮਰੇਛਿਤਮੰਡ
 ਲਸਿੰਘਗਾਇੰਦਕਿਧੈਘਨਜਾਨੀ॥ਈਸਨਈਸਕਲੋਸਜਹਾਨਕੇ
 ਪਾਟਨਜੇਘਨਸਾਟਨਬਾਨੀ॥ਅੰਜੇਦਮਾਲਲਏਬਿਨਓਟਹ
 ਛੋਟਨਹੀਸੁਕੋਸੁਨਕਾਨੀ॥੩੪॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਖਲਦਲ
 ਤਰੇਤੋਰਨਕੋਬਿੰਦਾ॥ਕਰੁਨਨਿਧਜੁਨਿਰਖਗਾਇੰਦਾ॥ਸਾਨਗਾਇੰਦਨਿ
 ਰਖਜੇਪਰੀ॥ਕੇਹਰਜਾਨਜੀਗਕੀਪਰੀ॥੩੫॥ਦੀਪਕਬੰਭਬਿਰਾ
 ਗਿਰਪੰਥਾ॥ਇਨਤੇਸਤਿਗੁਰਬਡੇਅਲੋਭਾ॥ਸਾਗਰਸੀਹਧੁੰਜਾਤੁਜ
 ਮਾਨਾਏਉਪਮਾਕਵਿਦੇਤਅਜਾਨਾ॥੩੬॥ਗੁਰਕੀਉਪਮਾਸਭਤੇ
 ਦੁਰਾਸਾਰਦਸੇਸਨਪਾਏਪੂਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮੀਕਰਤਪ੍ਰੇਮਕਰਪਾਗਾਕਹੈ
 ਬਿਨਾਨਹਿਬਨੇਬਿਹਾਰਾ॥੩੭॥ ॥ਸੁੰਦਰਾ॥ ॥ਰੁਖਕਲਪਪਰੀ
 ਸੁਹਮਾਪੁਨਪਾਰਸਧੇਨਚਿੰਤਾਮਣਜੇਈ॥ਰਿਧੋਸੁਸਿਧੋਪਦਾਰਥ
 ਕੋਟਕਨਾਰਿਅਲੋਭਗਨੋਤਿਨਸੇਈ॥ਰਾਜਬਿਕ੍ਰਿਤਕਿਧੈਸੁਰਗਾਇਕ
 ਪਾਟਤਹੈਨਰਉਤਮਓਈ॥ਏਸਬਪਾਪਤੋਹੇਤਜਹਾਨਹਿਅੰਸਗੁਰੂ
 ਬਿਨਪਾਟਤਕੋਈ॥੩੮॥ ॥ਤੇਰਕਛੇਦਾ॥ ॥ਇਹਭਾਂਤਿਕਿਧੈ
 ਉਪਮਾਸੁਤਿਨੀ॥ਤੁਟਸਾਹਬਹਾਰਕੇਸੁਭਨੀ॥ਸੁਨਸਾਹਕਹਮੇਲਿ
 ਖਵੇਅਰਜੀ॥ਨਿਜਆਟਤਮਧਿਤੁਮੈਮਰਜੀ॥੩੯॥ਇਹਭਾਂਤਿਬ

ਨਾਇ ਅਨੁਪਧਰੋ॥ ਨਿਜ ਅਵਨ ਆਪ ਵਹੈ ਸੁਕਰੋ॥ ਤਬ ਸਾਹ ਮੁਖੀ ਕ
 ਰ ਸੁਧ ਲਿਖਾ॥ ਨਿਜ ਅਵਤ ਭੁਯੋ ਮਨ ਕੇ ਸੁਬਿਖਾ॥ ੪੦॥ ॥ ਭੁਜੰਗ
 ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਤੀ ਪ੍ਰੀਤ ਠਾਨੀ॥ ਜਿਸੀ ਆਗ
 ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਨਾਹਿ ਕਾਨੀ॥ ਵਈ ਏਕ ਹਾਥੀ ਭੁਲੇ ਕੇ ਮਨੁ ਛਾ॥ ਭੁਯੋ ਭੇਜ ਪੈਨ
 ਪ੍ਰਭੂ ਪੈਰ ਪੁਛਾ॥ ੪੧॥ ਜਿਸੀ ਪੈਰ ਮਾਂਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਭੇਦ ਪਾਇਯੋ॥ ਉਸੀ ਰਾਹ
 ਪੁਛੈ ਹਜੂਰੀ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਵਈ ਨਾਥ ਪਾਤੀ ਕਹਾ ਭੇਦ ਸੇਈ॥ ਜਿਤ ਮੁਖ ਬੈ
 ਨੀ ਰਵਾ ਸਾਹਿ ਜੇਈ॥ ੪੨॥ ਪੁਨ ਛੋਰ ਪਤੀ ਪਦੀ ਜੋਨ ਕਾਲਾ॥ ਲਿਖਿ
 ਸਾਹ ਪੁਤਿ ਕਿਧੈ ਨ ਦਲਾਲਾ॥ ਮੁਝੈ ਦਾਸ ਬਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੋਨੇ॥ ਨਹੀ ਮੰ
 ਨ ਭੇਦ ਕਛੁ ਚੀਤ ਠਾਨੇ॥ ੪੩॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰ ਕੇਰੇ ਖਤੇ ਜੋਨ ਆਹੀ॥ ਮੁਝੈ ਮਧ
 ਤਾ ਕੇ ਧਰੇ ਨਾਥ ਨਾਹੀ॥ ਜਹੀ ਦਾਸ ਆਪ ਮੁਝੈ ਚੀਨ ਲੀਜੈ॥ ਅਗੈ ਬਾਤ ਅੰ
 ਰੀ ਕਹੈ ਕਾਨ ਕੀਜੈ॥ ੪੪॥ ॥ ਸੁਏਯਾ॥ ॥ ਆਜ ਮਤਾਰ ਸੀਸਾਰ ਸ
 ਭੈ ਮਿਲ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗ ਕੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ॥ ਵਛਨ ਪੁਰਬ ਸੁਬ ਅਮੀਰਨ
 ਮੇਲ ਅਯੋਇਹ ਓਰਹ ਧਾਈ॥ ਮੇਕਹ ਅੰਨ ਉਪਾਟੁ ਫੁਰੈ ਨਹ ਦੀਨ
 ਦਯਾਲ ਕੀ ਓਟ ਤਕਾਈ॥ ਜੋ ਸੁਮਤਿ ਤ ਕਹੈ ਨਿਜ ਸਾਹਿਬ ਤੋਨ ਕਰੈ ਅ
 ਬ ਮਾਇਸ ਪਾਈ॥ ੪੫॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਰਜ
 ਅਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਨਿਜ ਸੁਨੀ ਨਾਥ ਬਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਾ॥ ਲਿਖਿ ਓਦਿ ਲਾਸ
 ਤਕੇ ਅਨੇਕਾ॥ ਨਹੀ ਕਰੈ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮੈ ਸੁਏਕਾ॥ ੪੬॥ ਸਭ ਰਾਜ ਸਾਜਹੈ
 ਤੇਰ ਸੀਸਾ॥ ਇਹ ਆਜ ਕਾਲ ਮੈ ਹੋਤ ਖੀਸਾ॥ ਏਹ ਅੰਗ ਬਾਤ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸ
 ਤਾ ਜੋ ਹੋ ਨਹਾਰ ਕਹਿ ਦੇਹ ਗੱਤਾ॥ ੪੭॥ ਕਿਸ ਅੰਨ ਲੇਕ ਕੀ ਸਿੱਖ ਮਾਨਾ॥
 ਨਹਿ ਮਿਲੀ ਤਾ ਸੋਕੇ ਅਗ ਆਨਾ॥ ਨਹ ਚਲੇ ਭਾਜ ਅਨ ਤੈ ਬਨਾਇ॥ ਸ
 ਨ ਮੁਖ ਹੋਹੁ ਗਰ ਅਸਹ ਪਾਇ॥ ੪੮॥ ਇਹ ਸੀਸ ਭੂਮ ਕੀ ਭੇਟ ਆਨਾ॥

ਬਿਨ ਲਰੇ ਮਰੇ ਨਹੀ ਪਰਤ ਪਾਨਾ ਤੁਹ ਲਾਗ ਕਸਟ ਨਹਿ ਤਨ ਕੋ ਕੋਇ ॥
 ਇਹ ਜੁਧ ਬਿਜੈ ਅਸ ਕੇਤ ਜੋਇ ॥ ੪੯ ॥ ਜੋ ਸਮਰ ਸੇਲ ਸੁਲਗ ਸੁਬੀ
 ਰਾਟਹ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਭੋਗ ਗਜਗੀਰਾ ਬਹੁ ਰਾਜ ਨੀਤ ਸਿਖਾ ਅ
 ਨੇਕਾ ਲਿਖੀ ਸੁਨਾ ਬਕਰ ਏਕ ਏਕਾ ॥ ੫੦ ॥ ਜੁਧੀ ਸੁਬਾਤ ਨਿਸਚੇ ਠਰਾਇ
 ਆਕਹ ਲਰੇ ਆਗਾਰੇ ਅਗ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਤਨ ਕੋ ਤੇਹ ਤੇ ਜੁਦੇ ਨਹਿ ॥ ਜਿ
 ਹ ਕਰੈ ਚਿੰਤ ਤੁਹ ਨਿਕਟ ਆਹਿ ॥ ੫੧ ॥ ਜੋ ਮੁਰ ਸੁਬੈ ਨ ਕਰਹੈ ਬਚਿਤਾ ॥
 ਇਹ ਰਾਜ ਸਾਜ ਤੇਰੇ ਸੁਛੁਡਾ ਹਮ ਕਰਤ ਕੁਚ ਪਰ ਕਰਤ ਜਾਨਾ ਤੁਹ
 ਨਿਕਟ ਸਹੀ ਆਏ ਪਛਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਇਹ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਹਮਰੇ ਜੁ ਬੀਰਾ ॥
 ਨਿਜ ਪੰਜ ਲੱਖ ਨਿਰਖਹੁ ਸੁਧੀਰਾ ਪੁਨ ਜੁਧ ਸੋਤ ਕਰਨਾ ਠਰਾਇ ॥
 ਪੱਠੇ ਸਿੰਘ ਇਥੇ ਬਨਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਲਿਖਦਈ ਅਟਰ ਗਾਥਾ ਨਵੀ
 ਨਾ ਜਿ ਮਪੜੈ ਆਪ ਕਰ ਲੈ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਆ
 ਨਾ ਕਰਦੁਤ ਸਾਥ ਪੰਚੋ ਪਾਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਲੈ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਸਿਖਾ ਨਿ
 ਧਾਨਾ ॥ ਜਿਹ ਹੁਤੇ ਸਾਹੁ ਪਹੁਚੇ ਸੁਆਨਾ ॥ ਇਹ ਸੁਨਤ ਕਾਨ ਨੈਨੀ ਨਿਹ
 ਰਾ ਜਨ ਸਾਹੁ ਭੁਯੇ ਇਕਹ ਸੁਚਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਭੁਜੀਗ ਪਾਤ ਛੰਦ
 ॥ ॥ ਭੁਬੈ ਸਿੰਘ ਜੁ ਕੇਤਟੀ ਯੈ ਬੁਲਾਈ ॥ ਸੁਭੈ ਸਾਰ ਗਾਥਾ ਸੁਨੀਰੀ
 ਤਲਾਈ ॥ ਲਿਖੀ ਯੈ ਜੁਬਾਨੀ ਜਿਤੀ ਨਾਥ ਆਖੀ ॥ ਸੁਨੀ ਕਾਨ ਦੈ ਕੈ ਜਿ
 ਮੀ ਸਿੱਖ ਸਾਖੀ ॥ ੫੬ ॥ ਪੁਨੀ ਸਾਹੁ ਭਾਖੀ ਨਹੀ ਆਪ ਆਏ ॥ ਕਹੀ ਸਿੰਘ
 ਜੁਧੀ ਅਸੀ ਜੋ ਪਠਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੁਹੈ ਤੁਮੈ ਸੰਗ ਅੰਗਾ ॥ ਜਿ ਤੋ ਕਾ
 ਜ ਕਰਨ ਕਰੈ ਹੈ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੫੭ ॥ ਪੁਨੀ ਦੀਨ ਬੀਧੀ ਤੁਮੈ ਯੈ ਸੁਗਾਈ ॥ ਬਿ
 ਨ ਜੁਧ ਕਾਜ ਕਰੇਨ ਸੁਕਾਈ ॥ ਇਹੈ ਮੋਰ ਸਿਖਾ ਸੁਨੇ ਕਾਨ ਲਾਈ ॥
 ਕਰੇ ਜੰਗ ਟਾਸੇ ਫਤੇ ਹੈ ਭੁਲਾਈ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੋ ਮਿ

ਲੋਹੇ ਆਗੇ ਉਨ ਜਾਈਯੋ ਬਤੀਅੰ ਸੁਨ ਲੈ ਚਿਤ ਲਾਈ ਯਾਹਾ ਜੋ
 ਸੁਕੋਹ ਉਨ ਆਰਿਯੋ ਯਾਹ ਜਹਾਂ ਪਿਤ ਤੋਰ ਸੀ ਘਾ ਰਿਯੋ ॥੫੮॥ ਤੈਸ ਦ
 ਸਾ ਤੁਮਰੀ ਟਹ ਕਰਹੈ ਰਤੀਨ ਜੋਨੇ ਤੁਮਰੇ ਟਹਹੈ ਬੰਦਤ ਖਨੇ ਪਰ
 ਨ ਜੋਗਾ ਤੋਂ ਤੁਮਿਲੀ ਤਿਸੀ ਕੋ ਹੋਰ ॥੫੯॥ ਜੋ ਨਿਜ ਕਥਾ ਹਜੂਰ ਸੁਨਈ
 ॥ ਸਰਬ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਸਾਥ ਜਤਾਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਾਂ ਹਿਸਾਂਤਿ ਮਨ ਆਈ ॥
 ਨਿਜ ਦਲ ਮੁਜਰਾ ਲਯੋ ਬਨਾਈ ॥੬੦॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਤਿਨ ਦਰਬ
 ਲੁਹਾਯੋ ਅਸੁ ਗਇੰਦ ਸੁਬੀਰ ਦਿਯਾਯੋ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਨਿਜ ਫੌਜ
 ਸਿੰਗਾਰੀ ॥ ਚਢਯੋ ਸਾਮੁ ਹੋ ਕਰ ਧੁਨ ਭਾਰੀ ॥੬੧॥ ਦਿੱਲੀ ਤਿ ਆਗ
 ਆਗਰੇ ਆਯੋ ਚੰਬਲ ਨਦੀ ਤੋਰ ਆਪਾਯੋ ਕਈ ਲੱਛ ਉਹ ਲੈ ਉ
 ਤ ਆਣਾ ॥ ਇਤੁ ਇਹ ਹਿੰਦ ਸਤਾਨ ਲੈ ਧਾਣਾ ॥੬੨॥ ਤਾਤੇ ਇਹ ਬੋਰਾ ਕਿ
 ਤ ਦੁਨਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮੱਧਿ ਆਟ ਕੇ ਲੁਣਾ ਪੈ ਤਾ ਕੇ ਰਹੈ ਨਹੀਂ ਗਇਆ
 ਸਾਂਹਿ ਬਜਾ ਸੰਗ ਆਪ ਜਹਾਇ ॥੬੩॥ ਖਲ ਦਲ ਕਉ ਮਾਰ ਗਇ
 ਹ ਭਾਂਤਿ ॥ ਰਾਟਨ ਰਾਮ ਬਤੀ ਖਨ ਬਤਾ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੈ ਹੋ ਗਜਾ ॥
 ਚਿਰੀ ਬਟੋਰਾ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬਾਜਾ ॥੬੪॥ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ॥ ਮਿਲ ਦੇਉ
 ਦਲ ਆਨ ਕਰ ਚੰਬਲ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਾ ॥ ਜਥਾ ਮੰਤ ਬਰਨਨ ਕਰਉ
 ਸੁਨਹੁ ਪਿਆਰੇ ਯਾਰਾ ॥੬੫॥ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪ ਆਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਬੈ
 ਬੀਰ ਬੀਰੀ ਮਿਲੇ ਸੈਨ ਆਈ ॥ ਚਲੇ ਤੋਪ ਤੀਰੀ ਤੁਫੰਗੀ ਬਨਾਈ ॥ ਮ
 ਚਿਯੋ ਜਥਾ ਭਾਰੇ ਤਿਸੀ ਠੋਰ ਮਾਹੀ ॥ ਮਨ ਕੋਰ ਪੰਤ ਬਰੇ ਜੀਗ ਆਹੀ ॥
 ॥੬੬॥ ਉਠੈ ਚੰਦੀ ਕਾਰੀ ਇਥੈ ਚੰਦ ਸੀਤਾ ॥ ਉਸੈ ਜੋਰ ਬਿਤੈ ਇਸੈ ਨਾਥ ਮੰ
 ਤਾ ॥ ਟਹੈ ਪੰਚ ਬੀਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਜੇਈ ॥ ਗਜੈ ਪੰਚ ਦੁਆਲੇ ਲਏ ਹਾਥ ਸੇਈ
 ॥੬੭॥ ਜਹਾ ਠਾਢੁ ਹੋ ਟਹਿ ਇਹੀ ਬਤ ਭਾਖੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਮੇਰੀ ਗੁਰੂ

ਲਾਜਰਾਖੈ ਤਿਨੁ ਕੇਰਭਾਖੈ ਮੁਝੈ ਦੋਇ ਕੀਨੀ ਕਹਾ ਮੇਰ ਜੇਧਾ ਕਹਾਵੈ
 ਸੁਚੀਨੀ ॥ ੬੯ ॥ ਇਮ ਬੈਨ ਗੋਕੈ ਕਰਮੇ ਗਾਢ ਹੀਆ ਪਰਿਯੋ ਜੀਗਭਾ
 ਰੇ ਕਬੈ ਕੋਨ ਬੀਆ ਪਰੀ ਅੰਧ ਧੁੰਧੀ ਭੁਯੈ ਕਾਸ ਕੀ ਪਯੋ ਸਬੈ ਮਾਰਮਾ
 ਰੇ ਦੁਹੈ ਓਰ ਜੀਪਿਯੋ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ਨਿਰਾਜੁ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸਿਟਾਸੁ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇ
 ਤਨੰ ਨਚਿਤ ਧਾਰ ਚੇਤਨੀ ਬਖੰਜ ਬੀਰ ਜੋਗਨੀ ਟਿਰੀਤ ਮਾਸ ਭੰਗ
 ਨੀ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ਰਸਾਟਲੁ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਿਤੇ ਰੋਜ ਜਾਨੇ ਭੁਯੈ ਜੁਧ ਮਾ
 ਨੇ ॥ ਦਿਨੰ ਏਕਤਾ ਹੀ ਭੁਯੈ ਮੈਸ ਮਾਹੀ ॥ ੭੨ ॥ ਸੁਆਜੀ ਮ ਬੀਰਾ ਗ
 ਨੀ ਯੋ ਸਰੀਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ਜੋਰ ਪਾਈ ॥ ਹਲਾ ਲੈ ਕਰਾਈ ॥ ੭੩ ॥ ਗੋਰ ਜਾਇ
 ਸੀਸਾ ॥ ਕਹਾ ਜਾਇ ਕੀਸਾ ॥ ਇਮ ਬੈਨ ਗਾਯੋ ॥ ਦਲਿ ਲੈ ਸੁਆਯੋ ॥ ੭੪
 ॥ ਜਿਸੀ ਕੀਟ ਟਿਰਾ ॥ ਤਿਮ ਸੈਨ ਚੰਦਾ ॥ ਅਰੰਜੇ ਪਠਾਨਾ ॥ ਚੁਢੇ ਕੋ ਪਠਾ
 ਨਾ ॥ ੭੫ ॥ ਬਹਾਦਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਚਲੀ ਸੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਜਿਤੈ ਕਿਤ ਦੇਖੀ ॥ ਭਜੀ
 ਜਾਤ ਪੇਖੀ ॥ ੭੬ ॥ ਭੁਯੈ ਚਿਤ ਮਾਹੀ ॥ ਭੁਯੈ ਧੀਰਤਾ ਹੀ ॥ ਭੁਯੈ ਜੀਮ
 ਭਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਯੋ ਓਚਾਰੀ ॥ ੭੭ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਾਯੋ ॥ ਮੁਝੈ ਯੋ ਮਰਾਯੋ ॥
 ਕਹੀ ਭਾਗ ਜਾਤਾ ॥ ਸੁਖੀ ਖਾਨ ਖਾਤੋ ॥ ੭੮ ॥ ਜਿਹੀ ਦੇਸ ਜਾਤਾ ॥ ਬਰੇ
 ਬੰਸ ਨਾਤਾ ॥ ਕਮੀ ਨਹਿ ਰੋਟੀ ॥ ਭੁਈ ਬਾਤ ਖੋਟੀ ॥ ੭੯ ॥ ਪਿਤ ਮੇਰ ਬ
 ਦੀ ॥ ਕਰੀ ਸੰਤ ਤਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸੋ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਮੁਝੈ ਕੀਸੁ ਖੁਰੀ ॥ ਪਿਤਾ ਤ
 ਤ ਮਾਈ ॥ ਭੁਯੈ ਸਾਂਤ ਸਾਈ ॥ ਟਹੈ ਬਾਤ ਜਾਨੀ ॥ ਮੁਝੈ ਸਯੋ ਕਰਾਨੀ ॥ ੮੦
 ॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ॥ ਪਿਤ ਮੇਰ ਤੁਮ ਸੋ ਕਰੀ ਮੈਨ ਕਰੀ ਕਛੁ ਮਾਹਿ ਮੇ
 ਕਹ ਮਾਪ ਭੁਰੇ ਸਦੈ ਕੋ ਮਾਰਿਓ ਜਗ ਨਾਰੀ ॥ ੮੧ ॥ ਮਾਰਨ ਮਾਇਓ
 ਮਾਰੀ ਮੈ ਕਹਤੁ ਸਿਆਨੇ ਲੋਇ ॥ ਚਰਨ ਨ ਪਰਿਓ ਨ ਮਾਰੀ ਮੈ ਕਸ
 ਪਾਪੀ ਕਿਨਹੋਇ ॥ ੮੨ ॥ ਯੋ ਲਗ ਚਿਤ ਯੋ ਕਰਤ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਬੀਰ

॥ ਤੁਲਗਦਲ ਬਲ ਪ੍ਰਬਲ ਲੈ ਆਨ ਪਹੁੰਚੇ ਧੀਰ ॥ ੨੪ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰ
 ਘ ਜਬ ਪਾਛੁ ਫਿਰ ਨਿਰਖੇ ਨੈਨ ਪਸਾਰਾ ਕਈ ਲੱਛੁ ਦਲ ਆਵ
 ਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਲੈ ਨਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿੰਘ ਕਹਾਤ ਬਸਾਹ ਕੇ ਪਾਛੈ ਬੀਰ
 ਨਿਹਾਰਾ ਤੁਟੁ ਮੱਦੁ ਹਿਤ ਆਇ ਚਿਜ ਗਤ ਪੁਜ ਕਰਤਾਰ ॥ ੨੬ ॥ ॥
 ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਛੇਰ ਬਡੇ ਫਰਰੇ ਸੁਨਿ ਸਾਨਨ ਬਾਜ ਗਾਇ ਦਲ ਏ ਬਲ
 ਸਾਰੀ ਪੀਤ ਕਿਤੇ ਸਿਤ ਸਿਆਮ ਬਿਰਾਜਿਤ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਦਿਤੈ ਦੁ
 ਤ ਕਾਰੀ ॥ ਦੁੰਦੁ ਘੋਖ ਸੁਸੰਖ ਬਜੈ ਜਨੁ ਸਾਗਰ ਕੀ ਧੁਨ ਹੋਤੁ ਅਪਾਰੀ
 ॥ ਦੇਖਤੁ ਸਾਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੁਯੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਕੈ ਜਗਜੈ ਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥
 ਚੱਕ੍ਰ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਗਦ ਬਰਛੀ ਅਸੁ ਦੁਰ ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਤੇਗ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਨਾ
 ਵਕ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤੁਫੰਗ ਹਰੇਖ ਭੁਯੇ ਛੁਬਿ ਉਤਮ ਸਾਰੀ ॥ ਆਵਤੁ ਹੋਰ
 ਸੁਟੇਰ ਕਹਾ ਨਰ ਪੈਦੁ ਭਲੇ ਸੁਖੁ ਸੇਜ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤੇ ਹਿਤ ਦੀਨ ਦਯਾਲ
 ਅਯੋ ਨਿਜ ਸੈਨ ਲਏ ਸੁ ਅਭੂਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਤੂ ਕਰ ਚਿੰਤਨ ਕਾਜ
 ਸਟਾਰਤੁ ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਆਰਿ ਲਏ ਇਨ ਕੋਟ ਕਈ ਰਿ
 ਪ ਕੋਨ ਗਨੈ ਗਨਤੀ ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ਜੈ ਲਗ ਸਿੰਘ ਕਹੈ ਬਚ ਸਾਹਿਬ ਤੈਲ
 ਗਭੀ ਅੰਧ ਧ੍ਰਿਧ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਹਾਬ ਸੁਹਾਬ ਨਿਹਾਰਨ ਪੈਯਤ ਮੇਘ ਘਟ ਸਿ
 ਮ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਆਜ ਮ ਬੀਰ ਅਧੀਰ ਖਰੇ ਜਿਤ ਆਨ ਦਈ ਜ
 ਗਨਾਥ ਦਿਖਾਈ ॥ ਮਾਰਤੁ ਹੋ ਕਰਨ ਨਿਧ ਲੈ ਕਛੁ ਯੈ ਕਹਿ ਕੈ ਧਨੁ ਲੈ ਸ
 ਉਠਾਈ ॥ ਭਾਲ ਸੁਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਦੁਯੋ ਸਰਪਾਰ ਭੁਯੇ ਉਪਮਾ ਕਬਿਗਾ
 ਈ ॥ ਬੀਚ ਗਿਰਯੋ ਗਜ ਲਾਗ ਗਏ ਸਰਹੰਦ ਅਪਾਰ ਤਿਨੈ ਗਤਿ ਪਾਈ
 ॥ ੩੦ ॥ ਯੈ ਹਨ ਕੈ ਤਿਹ ਲੋਪ ਭਏ ਗੁਰ ਸਾਹ ਕਿਧੋ ਨਿਜ ਸਿੰਘ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ਕੋਤਕ ਸੋ ਚਿਤ ਚੈਕ ਪਰਿਯੋ ਕਿਹ ਓਰ ਗਏ ਕਹ ਸਿੰਘ ਹਜਾਰੇ ॥ ਆਪ

ਨਠੋਂ ਜਬਿ ਲੋਕ ਕਹਾ ਕਿਹ ਓਰ ਦੁਰੈ ਟਹ ਬੀਰ ਕਰਾਰੈ ॥ ਮੈ ਅਪਨੀ ਨਹੀ
 ਬੈਸ ਲਖੇ ਅਤਿ ਬੀਰ ਸੁਧੀਰ ਧਨ ਅਸ ਧਾਰੈ ॥ ਸੁਰਜ ਤਤ ਸੁਸਿੰਘ
 ਕਹਾ ਤਿਹ ਚਿਤ ਕਛੂ ਚਿਤ ਮੈ ਜਿਨ ਕੀ ਜੈ ॥ ਲੇਖ ॥ ੧੬੧ ॥ ਭੁਏ ਤੁਕਹਾ ਕਰਨਾ
 ਨਿਧ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰ ਸੁਧਾਰ ਸੁਪੀ ਜੈ ॥ ਪੈ ਜਿਤ ਨੈ ਰਿਪ ਹੈ ਤੁਰ ਅੰਨਰ
 ਤਾ ਸਦ ਬਾਇ ਭੁਲੀ ਬਿਧ ਲੀ ਜੈ ॥ ਰਾਜੁ ਦਯੋ ਤੁਮ ਕੋ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕਾਜ
 ਸੁਧਾਰ ਭੁਲੇ ਜਗ ਜੀ ਜੈ ॥ ੧੬੨ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੇ ਸਿੰ
 ਘ ਜੂਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਆਜ ਮਲਯੋ ਕੁੰਭ ਜੂਤ ਆਨੀ ॥ ਰੇਰ ਦੀਨੇ ਤਹੀ ਕ
 ਰਾਈ ॥ ਜਹਾ ਲੇਬ ਨਿਜ ਰਿਪ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੧੬੩ ॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਜੋ ਅਧਿ
 ਕ ਅੰਬੀਰਾ ॥ ਭਾਜੈ ਦੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ਅਧੀਰਾ ॥ ਤੇ ਸਭਹੀ ਇਨ ਲਏ ਬੁਲ
 ਈ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਦੇ ਟੁਡਿਆਈ ॥ ੧੬੪ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਸਭ ਪਹਿ ਅਦਿ ਜ
 ਗੀਰਾ ॥ ਖਾਟੁ ਭੁੰਚੁ ਸੁਖੀ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਤਰ ਗਹੈ ਭੁਲੇ ਹਥਿ ਆਗਾਜ
 ਤੁਮ ਸਭ ਮਹਿ ਕਛੂ ਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਪਰੇ ਆਨ ਮਾਧਿ ਪਾਇ ॥ ਲੀ
 ਨੇ ਤਿਨ ਕੋ ਉਨਹ ਮਿਲਾਇ ॥ ਮਨ ਸਬ ਲੀਨੇ ਅਦਿ ਲਿਖਾਇ ॥ ਦੇਸ
 ਨ ਦੇਸ ਨ ਦੇਸ ਪਠਾਇ ॥ ੧੬੬ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸਭਾ ਬਨਾਈ ॥ ਬੀਰ
 ਅੰਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਰਾਈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਆਟੁ ਤਹੀ ਜੁ ਆਨਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਬਤੀ
 ਆਂ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਅੰਰੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਧਾਇ ॥ ਆਜ ਮਬੀਰ
 ਲਯੋ ਮਮ ਘਾਇ ॥ ਅੰਨ ਪਠਨ ਕਰੈ ਸੁਬ ਫਾਇ ॥ ਮੁਝ ਲੈ ਮਾਰਿ ਮੇਅ
 ਜਮ ਰਾਇ ॥ ੧੬੮ ॥ ਸਬ ਕੀ ਬਤੀ ਆਂ ਇਉਂ ਸੁਣ ਪਾਇ ॥ ਸਾਹ ਬਹਾਦ
 ਰ ਕਹਾ ਬਨਾਇ ॥ ਭੁਲੇ ਖੁਜਾਟੁ ਤੁਓਂ ਨੈ ਤੀਰਾ ॥ ਆਜ ਮਲਾਗੇ ਜੋ ਸੁਸ
 ਰੀਰਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਖੋਜ ਲਗੇ ਤਿਹ ਸਰਨ ਕਉ ਲੀਨੇ ਫੇ
 ਰ ਬਨਾਇ ॥ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਬੀਰ ਕੇ ਆਗਾ ਧਰੇ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ੧੭੦ ॥

ਕਹੀ ਬਹਾਦਰਸਾਹਿਬ ਜੁ ਅਪਨੇ ਬੀਰ ਬੁਲਾਇ। ਜਾ ਕੇ ਦਸਤੇ ਸਰਮਿ
 ਲੇ ਤਟੈ ਹਨੇ ਲਖਾਇ॥ ੧੦੧॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਮੇਲ ਬਕੇ
 ਸਬ ਕੇ ਸੰਗਤੀਰਾ। ਕਾਹੂੰ ਜੋ ਨਹੀਂ ਰਲੈ ਸਰੀਰਾ। ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਲਲਿ
 ਤਗਤ ਬਾਨ। ਕਾਹੂੰ ਜੋ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤ ਪਛਾਨ॥ ੧੦੨॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਖਪ
 ਰੇ ਪੀਥ ਸੁਕਾਨ। ਕੰਚਨ ਮਈ ਬਿਰਜਿਤ ਬਾਨ। ਫਿਰ ਪੈ ਕਾਮ ਅਨੂਪ
 ਮਸੁਧਾ। ਆਕਿਤ ਸੁਰਨ ਬਿਰਜਿਤ ਮੋਧਿ॥ ੧੦੩॥ ॥ ਨਿਰਖ ਤਾਸ ਬਿ
 ਸਮੇਂ ਭੁਏ ਜੂਨ। ਇਹ ਬਿਧ ਭਾਖਤ ਬਚਨ ਸੁਆਨ। ਯਹ ਹਮਰੇ ਲ
 ਸਕਰਨਹੀ ਬਾਨ। ਅਰੇ ਮੀਆਂ ਹਮ ਸਾਚ ਬਖਾਨ॥ ੧੦੪॥ ॥ ਯੋ ਬਤੀ
 ਆਂ ਸਬ ਕਰੈ ਉਚਾਰਾ। ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਬੀਰ ਹਜਾਰਾ। ਸਾਹ ਭੇਦ ਮਨ ਮੈ
 ਸਬ ਜਾਨੈ। ਤੁਰਕਨ ਤੀਰਨ ਸਾਚੁ ਬਖਾਨੈ॥ ੧੦੫॥ ॥ ਇਕ ਆਜਮ ਲ
 ਸਕਰ ਕੇ ਬੀਰਾ। ਯੋ ਨਿਜ ਭਾਖੈ ਹਜਰਤ ਤੀਰਾ। ਹਮਨੈ ਅਪਨੀ ਆਂ
 ਖਨ ਲਹਾ। ਕੇਤਕ ਸੈਨ ਲੱਛ ਸੰਗ ਅਹਾ॥ ੧੦੬॥ ॥ ਨੀਲੇ ਫਰੇ ਫੁਟੇ
 ਨਿਸਾਨ। ਕਈ ਲੱਛ ਜੇਧ ਬਲਵਾਨ। ਕਛੂ ਨਵਿਸਤਾ ਤੁਮਰੇ ਸਾਹਿ॥
 ਨਭਤੇ ਮਾਰਿ ਫਰਿਸਤੇ ਜਾਹਿ॥ ੧੦੭॥ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਬਤੀ ਆਂ ਬਰਨੈ ਬੀ
 ਰਾ। ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਨਿਕਟ ਅੰਬੀਰਾ। ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਟੁਟ ਸਤ ਬਿਧ ਜਾ
 ਨੈ। ਤਾਜੇ ਬੇਲ ਨਪੁਗਟ ਬਖਾਨੈ॥ ੧੦੮॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਾਹ
 ਬਹਾਦਰ ਤੁਨ ਸੰਗ। ਇਹ ਬਿਧ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ। ਹਮਰੇ ਸੇਵਕ ਜਾ
 ਨਕਰ ਕਰਗਯੇ ਕਾਜ ਨਿਧਾਨ॥ ੧੦੯॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਇਹ ਬਿਧ ਮੁਖ ਗਾਈ। ਹਮ ਕਉ ਰੁਖ ਸਦ ਦੀਜੈ ਭਾਈ। ਕਹਾ
 ਸਾਹ ਸਾਹਿਬ ਤਟ ਜਾਈ। ਲਿਅਵੈ ਇਹ ਦਿਸ ਬੇਗ ਚਢਾਈ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਧਾਇ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਦਰਸੈ ਗੁਰ ਰਾਇ। ਕਰਤ

ਕੁਚਦਰਕੁਚਸਿਧਾਏ। ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਤਟਆਏ॥੧੧੧॥
 ॥ ਭੂਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਆਨਦੀਦਾਰਕਰਤਾਰਗੁਰਕੇਕਰਯੋਭਈ
 ਸਪੁਰਮਨਸਾਬਨਾਈ॥ ਸੀਸਪਦਕੰਜਦੁਖਭੰਜਗੁਰਰਾਖਕਰਲ
 ਈਪਰਦਛਨਅਨਦਪਾਈ॥ ਆਇਸੰਪਾਇਬਿਗਸਾਇਜਗਦੀ
 ਸਕੀਬੈਠਤਬਗਏਗੁਰਨਿਕਟਆਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਿੰਧਮੁਖਾਰਸੀਬਿੰ
 ਦਸੋਕਹੈਇਮਬੈਠਤਿਨਕੋਸੁਆਈ॥੧੧੨॥ ਕਹੇਸਮਚਾਰਸੁਧਾਰਿ
 ਕਰਸਾਹਕੀਕੁਸਲਅਨੰਦਸੋਬਸਤਕੀਹਾਂ॥ ਜੁਧਕੀਜੀਤਸਾਬੁਧ
 ਕੈਸੇਭਈਭੂਨੇਹਮਤੀਰਵਹਸਰਬਜੀਹਾਂ॥ ਸੂਬਅੰਬੀਰਸਬਲਏ
 ਜਸਮੇਲਕੈਆਪਕਿਹਬਾਨਹੈਸੁਨਹੁਤੀਹਾਂ॥ ਹਮੈਭੀਯਾਦਕਬਕਰ
 ਤਹੈਨਹਿਕਹੈਵਹੈਸਭਛੋਰਪਰਸੰਗਈਹਾਂ॥੧੧੩॥ ॥ ਭੁਜੰਗਪੁ
 ਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਜੂਕੇਅਮੀਬੈਠਜੇਈ॥ ਸੁਨੈਸਿੰਧਜੂ
 ਨੈਸਬੈਬਾਤਗੋਈ॥ ਜਿਮੰਜੁਧਸਾਰੇਭੁਯਤੰਨਥਾਨੈ॥ ਸੁਭੈਆਦਅੰ
 ਤਿਸੁਭੇਦੰਬਖਾਨੈ॥੧੧੪॥ ਫਤੇਜੰਗਕੀਨਤੁਮੈਆਪਜਾਈ॥ ਨਹੀਸਾ
 ਹਪੁਤਿਰੂਰਿਓਦੇਖਪਾਈ॥ ਤੁਝੈਬਾਰਬਾਰਿਕਹੈਯੋਬਨਾਈ॥ ਕਹਾਖੇ
 ਲਕੀਨਪ੍ਰਭੂਬਿਸਰਾਈ॥੧੧੫॥ ॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਿਧੋ
 ਮੋਰਬਾਪੀਕਰੇਕੋਟਪਾਪੀ॥ ਦਗਾਖੇਲਸਾਰੇ॥ ਵਹੈਹੈਚਿਤਾਰੇ॥੧੧੬॥
 ॥ ਨਹੀਆਪਆਏ॥ ਕਹਾਦੇਰਲਾਏ॥ ਮੁਝੈਬਾਰਬਾਰੀ॥ ਕਹੈਯੋਚਿ
 ਤਾਰੀ॥੧੧੭॥ ਪੁਨੀਫੇਰਚਛਾ॥ ਲਖਮੈਜੋਸੁਪਛਾ॥ ਦਲਿਕੋਟਸੈਨਾ॥
 ਦਿਖੀਤਾਰਿਨੈਨਾ॥੧੧੮॥ ਅਰਿਕੋਸੁਮਾਰੀ॥ ਭਈਲੋਪਸੁਗੀ॥ ਤਬੈ
 ਧੰਨਗਾਯੋ॥ ਜਬੈਜੀਤਪਾਯੋ॥੧੧੯॥ ਇਮੰਬਾਤਸਾਰੀ॥ ਕਹੀਸਿੰਧ
 ਸੁਗੀ॥ ਪੁਨੀਆਪਗਾਯੋ॥ ਤੁਹਕੋਨਆਯੋ॥੧੨੦॥ ਹਮੁਈਤਥਾਨੈ॥

ਕਰਮੇਨ ਪਾਪਾਨੈ। ਤਹ ਕੋਨ ਆਈ। ਜਿ ਤੀਜ ਲਗਾਈ। ੧੨੧॥ ॥
 ਭੁਜੰਗ ਪਾਪਤ ਛੁੰਦਾ। ॥ ਜਿ ਤੇ ਸਿੰਘ ਈਹਾਂ ਹਮੁ ਤੀਰ ਠਾਂਦੇ। ਇਨੈ
 ਪੁਛ ਲੀਜੈ। ਇਹੈ ਬੈਨ ਗਾਦੇ। ਜਿ ਸੰਭਾਂਤਿ ਤੈਨੇ ਤਹਾਂ ਦੇਖ ਪਾਏ। ਟੁਹੈ
 ਭਾਂਤਿ ਈਹਾਂ ਭੁਨੇ ਭੇਦ ਹਾਏ। ੧੨੨॥ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਟੁਹਾ। ॥ ਜ
 ਬੈ ਜਧ ਭਾਰੇ ਮਥਿਐ ਤਾਸ ਜਾਈ। ਕਿਧੋ ਕੇਸ ਕੇਤੇ ਪਰੀ ਸੋਲ ਰਾਈ।
 ਤਬੈ ਏਕ ਰੇਜ਼ ਉਨੈ ਸੈਨ ਪਾਲੀ। ਹਲਾ ਲੋਕ ਰਾਮੇ ਟੁਰੇ ਜੋਰ ਨ ਲੀ।
 ੧੨੩॥ ਭਜੀ ਫੌਜ ਯਾ ਕੀ ਦਸੇ ਦਿਸ ਈਹਾਂ। ਬਨਿ ਪੱਤ ਜਾਨੇ ਚਲੇ ਬ
 ਤਜੀਹਾਂ। ਇਸ ਗੋਨ ਸੈਨ ਭਜੀ ਸਾਹ ਦੇਖੀ। ਡਰਿਐ ਚੀਤ ਮਾਹੀਰ
 ਹੀ ਨਹਿ ਸੇਖੀ। ੧੨੪॥ ਤਬੈ ਹੋਇ ਦੀਨ ਗੁਰੂ ਯਾਦ ਕੀਨਾ। ਤਹੀ ਆ
 ਇਦਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਦੀਨਾ। ਕਿਤੇ ਛੁੱਟ ਫਰਰੇ ਨਿਸਾਨੀ ਨਿਹਾਰੇ। ਸਿਤੀ
 ਪੀਤ ਲਾਲ ਸੁਨੀ ਲੀ ਬਿਚਾਰੇ। ੧੨੫॥ ਇਹੀ ਰੂਪ ਸੈਨ ਦਲਿ ਲੱ
 ਛ ਕੇਤੇ। ਭੁਨੈ ਕੋਨ ਤਕੈ ਚਿਤਿ ਧਾਰ ਚੇਤੇ। ਧਰੇ ਚੀਰ ਸੇਤਿ ਪਿਤੀ ਨੀਲ ਸ
 ਰੇ। ਗਜੀ ਬਾਜ ਉਚੈ ਦਿਪੈ ਯੋਹ ਜਾਰੇ। ੧੨੬॥ ਪੁਰੂ ਅਪਰੂਪ ਅਸੀ
 ਦੇਖ ਪਾਏ। ਅਭੂਤ ਅਪਾਰ ਅਗੈਨ ਲਖਾਏ। ਗਾਹੇ ਦੇਇ ਬਾਨੀ ਅਰ
 ਭਾਲ ਮਿਆਨੈ। ਹਨੇ ਬਜ ਜਾਨੇ ਗਿਰੀ ਬੀਚ ਬਾਨੈ। ੧੨੭॥ ਹਨੈ ਤੀਰ
 ਤਾਕੇ ਭੁਏ ਲੋਪ ਈਹਾਂ। ਘਨਿ ਜਾਨ ਸਿਆਮੀ ਦੁਰੈ ਬਿਜ ਜੀਹਾ। ਤਬੈ ਸ
 ਹ ਚਿਤਿ ਭੁਯੇ ਮਾਨ ਭਾਰੀ। ਦੁਰਿ ਮੋਹ ਟਾਕੇ ਕਹਾਯੈ ਉਚਾਰੀ। ੧੨੮॥
 ਨਹੀ ਦਿਤ ਕੀਜੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਸੰਗਾ। ਨਿਜੀ ਕਾਜ ਕੀਜੈ ਬਿਜੈ ਹੋਇ ਜੀਗ
 ॥ ਤਬੈ ਤੋਨ ਕਾਜੀ ਕਰਮੇ ਪੁਰ ਭਾਰੀ। ਰਣ ਜੀਤ ਕੈ ਕੈ ਅਯੋਧਾ ਮਚਾਰੀ
 ॥ ੧੨੯॥ ਪੁਰੀ ਆਗਰੇ ਕੈ ਬਸਿਯੋ ਮਧਿ ਆਈ। ਹਮੁ ਲੀਨ ਅਗਿ
 ਆ ਬਿਦਾ ਦੇਹ ਭਾਈ। ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਭਾਖੀ ਹਮੁ ਕੋ ਸੁਨਾਈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਦ

ਆਲੇਇਸੈਲਿਆਉਜਾਈ॥੧੩੦॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ
 ਕਾਪਮਨਕਰਲਿਅਵੇਹਮਰੇਅੰਨ॥ਬਿੰਦਮਨਦਰਸਨਕਰੈਸੁਖੀ
 ਹੋਇਜੁਗਨੈਨ॥੧੩੧॥ਇਮੰਸਾਹਿਬਿਨਤੀਕਰੀਜੇਮਮਕਹੀਬਨ
 ਇਯੋਰਣਮੈਦਰਸਨਕੀਓਜੈਸੇਕਹਯੋਸੁਨਾਇ॥੧੩੨॥ ॥ਭੁਜੇ
 ਗਪੁਆਤਛੇਦਾ॥ ॥ਸੁਨੇਬੈਨਦਾਂਕੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗਾਈ॥ਹਮੁਤੋਂਸੁਈ
 ਹਾਂਰਹੇਜਾਨਭਾਈ॥ਸਿਰੀਅੱਸਕੇਤੀਇਹੈਕਾਜਕੀਨਾ॥ਕਿਤੇਚੰਡਮਾ
 ਤਾਇਹੈਜਸੁਲੀਨਾ॥੧੩੩॥ਕਿਤੇਚੀਤਥਾਰੇਭਯੋਭਰਮਭਾਰੀ॥ਇਮੰ
 ਬੈਨਗਾਯੋਗੁਰੂਆਵਤਾਰੀ॥ਜਿਤੇਸਿੰਘਈਹਾਂਇਨੈਪੁਛਲੀਜੈ॥ਤ
 ਬੈਬਾਕਮੇਰੇਸਦਾਪ੍ਰੀਤਕੀਜੈ॥੧੩੪॥ਸੁਨੈਸਿੱਖਬਾਕੀਤਬੈਯੋਅਲਾ
 ਯੋ॥ਪ੍ਰਭੂਕੋਚਰਿਤੀਕਿਨੁਨਾਹਿਪਾਯੋ॥ਇਕੈਰੂਪਧਾਰੈਨਿਰਾਰੇਸੁਈਹਾਂ॥
 ਦੁਤੇਜਾਇਚੇਜੀਕਰੇਭਾਤੀਤੀਹਾਂ॥੧੩੫॥ਅਸੀਸੋਚਕੈਕੈਸੁਨੀਗਾਥ
 ਸਾਰੀ॥ਜਿਤੀਜੁਧਮਧੀਬਿਤੀਹੋਇਸਾਰੀ॥ਪੁਨਿਟਾਕਆਪੰਅਮੀਯੋ
 ਅਲਾਯੋ॥ਕਰੇਕੁਚਡੇਰੀਲਖੈਤੋਨਜਾਯੋ॥੧੩੬॥ਤਬੈਦਉਰਦਿਲੀ
 ਪ੍ਰਭੂਧਾਇਆਯੋ॥ਸੁਨੇਸਿੱਖਸੀਤੀਬਡੇਮੇਦਪਾਯੋ॥ਘਨੇਰਬਗਾਡੀ
 ਕਿਕਣੀਬਨਾਏ॥ਗਾਏਸਿੱਖਆਗੈਪ੍ਰਭੂਪਾਸਆਏ॥੧੩੭॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ॥ਲਏਭੇਟਸੰਗਤਿਸਬਸਾਰੀ॥ਦਰਸਨਕਰਯੋਹਜੁਰਸੁਧਾਰੀ
 ॥ਡੇਰਾਭਲੀਠੰਗਕਰਣਾਯੋ॥ਜਮਨਨਿਕਟਸਰਬਮਨਭਾਯੋ॥੧੩੮
 ॥ਇਕਆਵਤਸੰਗਤਇਕਜਾਈ॥ਮਨੁਤਨਧਨਤੇਸਰਬਬਿਕਾਈ
 ॥ਆਛੇਭੋਜਨਮੇਦਹਜਾਰਾ॥ਲੈਲੈਆਵਤਸਿੱਖਅਪਾਰਾ॥੧੩੯॥
 ॥ਘਨਜੋਧਨਕੇਚਢੇਅੰਬਾਰਾ॥ਜਿਹਬੈਠੇਪ੍ਰਭੂਅਵਤਾਰਾ॥ਖੁਸੀ
 ਮਹਲਦਰਸਨਇਮਦਯੋ॥ਮਾਨਹੁਪ੍ਰੇਮਮੇਘਬਰਸਾਯੋ॥੧੪੦॥ਜਿ

ਹਜੈ ਸੀ ਇਛਾ ਕਰ ਦੇਖੋ। ਤਟਨੈ ਭਾਂਤ ਤਾਸ ਅਵਰੇਖੋ। ਤਬਲਗ
 ਮਨੁਖ ਸਾਹ ਕੇ ਆਏ। ਲੈ ਰੇ ਰਾ ਕਰ ਕੂਚ ਸਿਧਾਏ। ੧੪੧॥ ਵੇਹਰਾ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦਿੱਲੀ ਨਿਰਖ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਗਵਾਨ। ਮਿਲਨ ਸਾਹ
 ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਕੀਨੋ ਤਬੈ ਪਾਪਾਨ। ੧੪੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਿਲਾ
 ਸੁਲਤਾਨੀ ਜੰਗ ਕਰ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੈ ਭਟੇਤਿ ਦਿੱਲੀ
 ਪਦੈ ਸਕਰ ਬਰਨੀ ਨਾਮ ਪਚੀਸਮੇ ਧਾਮ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤ
 ਸੁਭ ਮਸਤ। ੨੫॥ ॥ ਅਫਜੂ। ॥ ਚੌਪਈ। ॥ ਦਿੱਲੀ ਨਿਰ
 ਖਖਾਲ ਸੇਭਾਇ। ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੁਭ ਰਹਤੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ। ਪੁਨ ਨਿਜ
 ਕੂਚ ਕਰਤੁ ਚੜ੍ਹ ਧਾਏ। ਕੂਚ ਮੁਕਾਮ ਕਰਤੁ ਚੜ੍ਹ ਆਏ। ੧॥ ਪਾਂਚ ਕੋਸ
 ਮਥੁਰਾ ਜਬ ਰਹੀ। ਕਰੇ ਮੁਕਾਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੀ। ਤਟਨੈ ਰਾਤੁ ਤਹ ਬਸੇ
 ਦਯਾਲਾ ਕਰਿ ਚਰਿਤੁ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਬਿਸਾਲਾ। ੨॥ ਭਿਰ ਭੁਏ ਤਾਂਤੇ ਚ
 ਚੁ ਧਾਏ। ਮਥੁਰਾ ਮਧਿ ਪੁਰੀ ਤਬ ਆਏ। ਸੁਰਜ ਕੰਡ ਕੀ ਚਿਨਿਜ ਰੇਰਾ
 ॥ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ। ੩॥ ਤਾਤੇ ਨਾਥ ਸੁਪਾਰ ਸਿਧਾਏ। ਗੋ
 ਕਲ ਦੇਖਨ ਕਾਜ ਸੁਆਏ। ਨਿਰਖੀ ਸਰਬ ਠੰਰ ਚਿਤ ਲਾਈ। ਜਿਥੇ
 ਨਿਜ ਕੀਨੇ ਚਰਿਤੁ ਕਨਾਈ। ੪॥ ਜਹਾਂ ਪੁਤਨ ਹਨੇ ਅਪਾ ਸੁਰਾਮਾਰੇ
 ਪੈਨ ਕਦੈ ਤਬ ਛਾ ਸੁਰਾ ਪਬ ਗੇਟ ਰਧਨ ਕਾਲੀ ਤਾਲਾ। ਸੁਰ ਸੁਤ ਪਤ
 ਨਾਥ ਬਿਅਲਾ। ੫॥ ਕੁੰਜ ਗਲੀ ਸੁਭ ਮੰਡਲ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਚੈਤੁ ਹਨਿਯੇ
 ਜਿਹ ਪਾਸਾ। ਕਮਲ ਜਬ ਛਰੇ ਜਹਾਂ ਚੁਰਾਏ। ਈਦ ਦੇਵ ਲੈ ਦੇਖਨ ਆ
 ਏ। ੬॥ ਅੰਜੋ ਜੋ ਇਤ ਚਰਿਤੁ ਕਰਾਨਾ। ਨਿਰਖੇ ਆਪ ਦਯਾ ਨਿਧ ਆ
 ਨਾ। ਪੁਨ ਤਾਤੇ ਮਥੁਰਾ ਫਿਰ ਗਾਏ। ਤਟਨੈ ਜਾਇ ਬਿਲੋਕਤ ਭੁਏ। ੭॥
 ਧੁਬੀ ਮਕੈ ਜਟਨੈ ਬਾਮਾਰਿਯੋ। ਆਨ ਕੂਬਰੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਯੋ। ਧਨ

ਖਕੀਸਕੋਤੇਰਿਐਜਹਾਂਗਜਖੁਨੀਮਾਰਿਐਧਰਤਹਾਂ॥੮॥ਮੁਸਰਚੇ
 ਰੂਰਮਲਬੇਜਿਤੇਪਾਨਹੀਨਕੀਨੇਜਿਤਤਿਤੇ॥ਜਾਇਦਮਦਮਕੀਸ
 ਨਿਹਾਰਸਾਪਕੜਕੇਸਜਿਹਧਰਨਪਛਾਰਸਾ॥੯॥ਪੁਨਬਿਸਰਤ
 ਪਾਟਪਰਗਾਏ॥ਅਧਿਕਦਾਨਦੀਨਨਕਹਦਾਏ॥ਪੁਨਤਾਤੇਰੇਰੇਪੁਰ
 ਅਯੋ॥ਅਨਿਕਚਰਿਤਨਿਰਖਤੇਭਯੋ॥੧੦॥॥ਦੇਹਰਾ॥॥ਤੁਹੀ
 ਸਮੈਤਰੇਰਕਰਬਨਚਰਜੁਰੇਅਪਾਗਾਏਕਸਿੱਖਕੀਦਲਕੋਲੇ
 ਦੁਮਚਰਿਐਸੁਧਾਰਾ॥੧੧॥॥ਚੈਪਈ॥॥ਅਤਕੋਤਕਤਟਨੇ
 ਜਾਭਯੋ॥ਤਾਹੀਸਿੱਖਕੋਪਅਤਿਕਯੋ॥ਕਰਮੈਧਰੀਤੁਫੰਗਸੀਭਾਰੀ
 ॥ਮੇਯਾਕੇਬਧੁਕੋਰੇਸੁਧਾਰੀ॥੧੨॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਤਕੋਲਖਪਾਈ॥ਬਿ
 ਗਸਤਭਯੋਗਨਯੋਨਹੀਜਾਈ॥ਅਛੋਭੋਜਨਮਿਸਟਮੰਗਾਇ॥ਕ
 ਪਕੁਲਕਉਰਾਰਤਕਰਚਾਇ॥੧੩॥ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੇਤਕਅਟਰਾਏ
 ॥ਟਹਠਾਏਨਿਜਧਰਪਰਜਾਏ॥ਲੈਲੈਭੋਜਕਾਦਰਦਨਛੁਦਾ॥ਕੁਦ
 ਤਪੈਬਨਚਰਕੋਉਗਛੁਦਾ॥੧੪॥॥ਰਸਾਟਲਛੁਦਾ॥॥ਜਬੈਦੀ
 ਨਬੀਧਾ॥ਕਰਮੇਯਸੁਧੀਧਾ॥ਲਯੋਭੋਜਹਾਲਾ॥ਬਲਯੋਕੀਸੁਪਾਲ
 ॥੧੫॥ਅਝੈਦੇਹੁਦਾਲਾ॥ਕਹਾਦੀਨਦੁਆਲਾ॥ਤੁਬੈਕੀਸਸੋਉਗਰਮੇ
 ਤੀਰਓਉ॥੧੬॥ਦਈਦਾਰਅਗੈ॥ਹਸੈਬੀਰਲਾਗੈ॥ਤਿਸੈਉਪੁਸੈ
 ਸਾ॥ਕਰੰਜਗਦੀਸਾ॥੧੭॥ਭੁਲੀਭਾਂਤਿਫੇਰਾ॥ਕਰਪ੍ਰੇਮਨੇਰਾ॥ਦ
 ਯੋਭੋਜਅੰਨਾਗਯੋਹੈਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੧੮॥ਕਹਾਨਾਬਜਾਈ॥ਚੜ੍ਹੇਰੁ
 ਖਧਾਈ॥ਪਨੇਯੈਸੁਚੇਜਾ॥ਕਰੇਆਪਚਿਜਾ॥੧੯॥ਪੁਨੀਫੇਰਗਾਈ
 ॥ਕਰੇਕਚਧਾਈ॥ਲਏਬਾਜਤੰਗਾ॥ਚੜ੍ਹੇਹੈਨਿਸੰਗਾ॥੨੦॥ਚਲੇ
 ਮੈਸਧਾਈ॥ਜਿਮੰਪਉਨਆਈ॥ਦਿਨੀਤੁਛਲਾਈ॥ਪੁਜੇਤਉਨ

ਥਾਨੈ॥ ਜਹਾਂ ਆਗਰਾਨੈ॥ ੨੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੋ ਜਨ ਜਬ ਆਗ
 ਰਹਾ ਕੀਨੈ ਆਪ ਮੁਕਾਮ॥ ਚਾਰ ਕੋ ਸਤ ਤੇ ਰਹੈ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੇ ਧਾਮ॥
 ੨੨॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਭੇਦ ਯਾ ਬਿਧ ਖਨ ਖਾਨਾ॥ ਭੇਰੇ ਬਾਗ
 ਮੱਧਿ ਕਰ ਗਮਨਾ॥ ਆਛੇ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਮਨੁ ਖਪ ਠਾਏ॥ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਯਾ ਬਿ
 ਧ ਉਨ ਆਏ॥ ੨੩॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਬਸੀ ਮੈ ਇਹ ਥਾਨੈ॥ ਹਮ ਕੇ ਅਪਨੇ
 ਭ੍ਰਿਤ ਪਛਾਨੈ॥ ਕਰੀ ਪਟਿਤੁ ਸਗਲ ਇਹ ਨਗਰੀ॥ ਤੁਮ ਰੈ ਚਰਨ ਛੁਟ
 ਤਪਨ ਸਗਰੀ॥ ੨੪॥ ॥ ਪੁਨ ਬਚ ਭਾਖ ਲੇ ਗਗਿਹ ਗਏ॥ ਲਿਆਵਤ
 ਜਾਇ ਤਵਨ ਤਿਹ ਭਏ॥ ਬਰੀ ਦੇਹ ਹੋਤੀ ਖਨ ਖਾਨਾ॥ ਬਿਰਧ ਰੂਪ ਕੇ ਸ
 ਕਤ ਬਖਾਨਾ॥ ੨੫॥ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਚੜ੍ਹਿ ਭਾਟ ਹਜੂਰ ਸੁ ਆਯੋ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ
 ਤੇ ਅਧਿਕ ਬਿਕਾਯੋ॥ ਦਰਸੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਨ ਆਈ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂ
 ਠਿ ਕਰ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ॥ ੨੬॥ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਭਾਖਤ ਅਬ ਭਏ॥ ਜਾ ਕੇ ਤੁਮ
 ਦਰਸਨ ਚਲ ਦਏ॥ ਅਬ ਜਾਨਿਯੋ ਮੁਖ ਸਮਨਹੀ ਕੇਈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ
 ਪਤ ਇਹ ਦਰਸਨ ਹੋਈ॥ ੨੭॥ ॥ ਸਬ ਅਪਨੇ ਤਿਨ ਹਾਲ ਸੁਨਾਯੋ॥
 ਖੁਸੀ ਲਈ ਦਰਸਨ ਜਬ ਪਾਇਯੋ॥ ਤਵਨ ਰੈਨ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਤਹਾਂ ਹੀ॥
 ਭਯੋ ਪ੍ਰਤ ਕਰ ਪਖਾਨ ਸਿਧਾ ਹੀ॥ ੨੮॥ ॥ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਆਤ ਛੰਦਾ॥
 ॥ ਨਿਜੀ ਰੈਨ ਸਾਰੀ ਬਿਤੀ ਤਉਨ ਬਾਨਾ॥ ਚਦ੍ਰੇ ਗੈਨ ਮੱਧੀ ਜਬੈ ਦੇਵ ਭਾ
 ਨਾ॥ ਚਲੀ ਗੋਇ ਤਾਕੀ ਕਿਧੈ ਮੈ ਸਧਾਈ॥ ਜਿਮੰ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਜਪੈ ਪਾ
 ਪ ਹਾਈ॥ ੨੯॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਆਪੰ ਸਭੈ ਕੂ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਕਰੇ ਕੁਚ ਭੇਰਾ
 ਅਸੀ ਜੀਨ ਪਾਯੋ॥ ਸਭੈ ਬੀਰ ਧੀਰ ਲਏ ਆਗ ਆਈ॥ ਤੁੰਟੀ ਆਗ
 ਰੇ ਕੈ ਇਮੰ ਭੇਰ ਲਾਈ॥ ੩੦॥ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਹਾ ਛਾਵਨੀ ਸਾਹ
 ਕੀ ਪਰੀਹਤੀ ਨਿਜ ਬਾਨਾ॥ ਤੁਹੀ ਆਨ ਭੇਰ ਕੀਯੋ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਸੁਜਾਨਾ॥

੩੧॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤੁਨ ਬਾਨ ਰੇਰਾ ਕੀ ਆਈ॥ ਅਦੁਤ ਬਾਗ
 ਜਹਾ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਸਕਲ ਫੂਲ ਫਲ ਅਨ ਸੇਰਾ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰਾਜ
 ਤਜਿਹਤਰਾ॥ ੩੨॥ ਤਹੀ ਬਾਨ ਤਰਟਰ ਸਭ ਤਰੇ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਰਾਜਿਤ
 ਆਨੰਦ ਭਰੇ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਭਾਖੇ ਇਸ ਬੈਨਾ॥ ਅਦਰ ਸਿਖ ਮੋ ਕੋ ਕਰਨਿ
 ਜਸੈਨਾ॥ ੩੩॥ ਖਨ ਖਾਨ ਪਰਨਿ ਸਚੈ ਜਾਨਾ॥ ਅਧਿਕ ਸੁਕਰਣ ਕ
 ਰੀ ਨਿਧਾਨ॥ ਕੀਨ ਬਡੇ ਇਨ ਕੀਨੇ ਕਾਮਾ॥ ਜਾ ਪੁਰਖ ਸੀ ਭਯੋ ਗੁਰ ਸਾ
 ਮਾ॥ ੩੪॥ ਯੈ ਚਰਚਾ ਇਨ ਕਰਤ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਨਿਰਖਿਯੋ ਇਹ ਦਿਸ ਸੀ ਗੁ
 ਰਦੁਆਰਾ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਸੇ ਸੁਣ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ॥ ਕਾਬਤੀ ਅੰਤੁ ਮਭਾਖਤ
 ਜਾਨੇ॥ ੩੫॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਬਰਨੇ ਇਹ ਤੀਰਾ॥ ਤੁਮ ਜੇ ਭਾਖਤ ਸਰਬ ਸ
 ਰੀਰਾ॥ ਸਿੰਘ ਕਹੀ ਪਗ ਪਕਿਜ ਪਾਸਾ॥ ਯੈ ਏ ਬਤੀ ਅੰਕਰਤ ਪੁਗਾਸਾ॥
 ੩੬॥ ਖਨ ਖਾਨ ਪਰ ਆਪ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਕਰੁਣਾ ਵਰੀ ਕਰੀ ਹਿਤ ਠਾਨਾ॥
 ਤੁਰਕ ਹੁਤੇ ਯਹ ਬੀਸ ਮਝਾਰਾ॥ ਕਤ ਯਾ ਪਰ ਗੀਏ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੩੭॥ ਧਾਮ
 ਗਏ ਯਾ ਕੇ ਨਿਜ ਧਾਇ॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਬਾਪੀ ਦਈ ਬਨਾਇ॥ ਕਟਨ ਕ
 ਰਮ ਕੀਨੇ ਇਨ ਸਾਗਾ॥ ਯੈ ਏ ਮੁਖ ਸੇ ਕਰਤ ਉਚਾਰਾ॥ ੩੮॥ ਮੈ ਯਾ ਕੇ ਬਰ
 ਨੇ ਬਚ ਸਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੂ ਜਾਨੈ ਇਹ ਆਈ॥ ਯਾ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੈ ਬਿ
 ਚਾਰਾ॥ ਕਟਨ ਬਡਾ ਇਨ ਕਰ ਉਪਕਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰਤਾ ਕੀ ਸੁਭ
 ਬਾਨੀ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਘ ਸੁਮੈਸ ਬਖਾਨੀ॥ ਇਹ ਖਨ ਖਾਨ ਹੈ ਨਿਜ ਸਾਧੁ
 ॥ ਸਾਧੁ ਮੋਤਿ ਸੁਗਤਿ ਅਗਾਧੀ॥ ੪੦॥ ਸੁਨ ਯਾ ਕੀ ਇਕ ਕਥਾ ਸੁਨਾਉ
 ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਚਿਤ ਕੇ ਭਰਮ ਮਿਟਾਉ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਖਨ ਖਾਨ ਬੀਰਾ॥ ਮਧਿ
 ਲਹੈ ਰਹੁਤੇ ਸੁਅਮੀਰਾ॥ ੪੧॥ ਰਾਜ ਕਰਤ ਆਛੇ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਧਰ
 ਮ ਅਦਾਲਤ ਪੁਨਿ ਮੰਝਾਰਾ॥ ਤੁਜਨ ਮਧਿ ਰਾਤੇ ਇਨ ਰੈਨਾ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ

ਅਟਰਨ ਨਿਰਖੇ ਨੈਨਾ ॥੪੨॥ ਸਾਧ ਸੀਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਜੇ ਇਛਾ ਭੋਜ
 ਨ ਦੇ ਸਰੈ ॥ ਤੀਨ ਰੇਵ ਦੀ ਚੋਂ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਅਟਰ ਸੀਤ ਦੇ ਤ ਹਿਤ ਕਾਰਾ ॥੪੩॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਾਲ ਗੁਣਾਈ ਸਾਧ ਜੋ ਸੁਨੀ ਅੰ ਅਤਿ ਸੁਭ ਕਾਰ
 ॥ ਤੁਕੇ ਚੇਲਾ ਗੁਣ ਕਬਲ ਨਿਸ਼ਦਿਨ ਜਾਇ ਪਹਾਰਾ ॥੪੪॥ ਤਾਕੇ ਗੁਰ
 ਦੁਸੈਂ ਕਹੀ ਅਨਤ ਪੈਰ ਚਲ ਜਾਹਿ ॥ ਨਗਰ ਲਹੌਰ ਸੁਰਾਹਿ ਕਰ ਭੁਲ
 ਨ ਕਬਹੀ ਪਾਇ ॥੪੫॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਏਕ ਬੇਰਵਾ ਕੇ ਚਿਤੁ ਅ
 ਈ ॥ ਦੇਖ ਲਹੌਰ ਜਾਉ ਚਲ ਭਾਈ ॥ ਇਹੀ ਪੈਰ ਚਲ ਕਰਵਹੁ ਆਪੇ
 ॥ ਪੰਖੀ ਜਿਉਂ ਨ ਭਉ ਰੁਤ ਸਿਧਾਯੋ ॥੪੬॥ ਸਰਬ ਨਗਰ ਨਿਰਖਤ ਵ
 ਹ ਪਰਾ ॥ ਸੀਮਨ ਆਪੇ ਬੁਰਜ ਸੁਤਰਾ ॥ ਖਨ ਖਾਨ ਚੀਨੇ ਤਿਨ ਧਾਮਾ ॥
 ਦੇਵਨ ਕੇ ਜਨ ਬਨੇ ਤਮਾਮਾ ॥੪੭॥ ਅਤੁਰ ਗੁਲਾਬ ਫੁਲੇਲ ਅਟਾਸ
 ॥ ਮਹਕਤ ਹੈ ਕਸਤੂਰੀ ਰਾਸਾ ॥ ਦੇਵਨ ਜਮੇ ਰਾਜਤ ਵਹ ਧਾਮਾ ॥ ਜਹਾਂ ਖ
 ਨ ਜੁ ਕਰਤੁ ਅਰਾਮਾ ॥੪੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਉਤਰਤ ਬੈ ਆਕਾ
 ਸਤੁ ਨਿਰਖਿਯੋ ਮਹਲ ਨ ਦੀਨਾ ॥ ਸੇਜ ਰਸੀ ਲਖ ਜਾਹ ਕੀ ਪਉਢਿਯੋ
 ਤਹੀ ਪਬੀਨਾ ॥੪੯॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਤਬ ਤਵਨ ਪਰ ਸੀਤਲ ਆਈ ਪਵ
 ਨਾ ॥ ਜੁਰੀ ਆਂਖ ਦੇਉ ਸਾਧ ਕੀ ਕਰੈ ਕਉਨ ਕਹ ਗਵਨਾ ॥੫੦॥ ਨਰਾ
 ਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਭੂਲੇ ਤਬ ਤਜੋ ਇਕੈ ॥ ਰਹਾਤਹਾਂ ਜੁ ਸੋਇਕੈ ॥ ਇਕੈ ਜੁ
 ਕੈਨ ਆਇਯੋ ॥ ਨਾ ਬਿੱਤ ਚਿੱਤ ਚਾਇਯੋ ॥੫੧॥ ਸੁਖੰ ਦੁਖੰ ਸਮਾਨ ਹੀ ॥
 ਲਖੈ ਜੁ ਏਕ ਸਾਨਹੀ ॥ ਭੂਲੇ ਨ ਚੀਤੁ ਅੰਨਹੈ ॥ ਸਦੀਵੁ ਸੋਇ ਧੀਨਹੈ ॥
 ੫੨॥ ਤਬੈ ਸੁਤ ਉਨ ਥਾਨਿਯੋ ॥ ਅਯੋ ਸੁਖਾਨ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਬਿਲੋਕ ਸਾਜ
 ਸੇਜਹੈ ॥ ਰੁਪੈ ਨ ਤਾਮ ਜੇਜਹੈ ॥੫੩॥ ਗਯੋ ਸੁਬੈ ਠ ਤੀਰਹੈ ॥ ਜਗਮੇਵ
 ਹੈ ਫਕੀਰਹੈ ॥ ਭਯੋ ਅਧੀਰ ਭੋਲਕੈ ॥ ਦਯੋ ਮੁਖੰ ਸੁਖੰ ਲਕੈ ॥੫੪॥

॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਗੁਟੀਕਾ ਸੁਜੇਈ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਮੰਚਿ ਸੇਈ ॥ ਲ
 ਯੋ ਖਾਨੁ ਠਾਈ ॥ ਕਰੇ ਮੰਧਿ ਭਾਈ ॥ ੫੫ ॥ ਤਬੈ ਤਉ ਨ ਕਾਲਾ ਜਗਮੇ
 ਸਾਧਹਾਲਾ ॥ ਭੁਯੈ ਅਧੀਰਾ ॥ ਤਿਸੀ ਕੇ ਸਰੀਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਪਿਥੀ ਸੀ
 ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਭੁਯੈ ਸਾਧ ਭਾਰੀ ॥ ਸਮਾਜੇ ਇਟੇ ਲੈ ॥ ਗਯੋ ਅੰਗ ਭੁਲੈ ॥
 ੫੭ ॥ ਕਹਾਯੈ ਅੰਬੀਰੀ ॥ ਭੁਗ ਕਿਯੋ ਠਕੀਰੀ ॥ ਗੁਟੀ ਏਕ ਜੇਈ ॥ ਗਈ
 ਮੋਰ ਬੇਈ ॥ ੫੮ ॥ ਕਰੇ ਮੈ ਉਠਾਈ ॥ ਨ ਬਾਬੈ ਦਿਖਾਈ ॥ ਦਈ ਤਾ ਸਹ
 ਥਾ ॥ ਰਟੀ ਸੁਧ ਗਾਥਾ ॥ ੫੯ ॥ ਮੁਖੀ ਸਾਧ ਪਾਈ ॥ ਉਠੈ ਕਸਧਾਈ ॥
 ਪਰੀ ਭਾਂਤ ਜੀਹਾਂ ॥ ਉਠੈ ਤੈਨ ਤੀਹਾਂ ॥ ੬੦ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਆਯੋ ॥ ਸਭੈ ਲੈ ਸੁ
 ਨਾਯੋ ॥ ਜਿਤੀ ਗਾਥ ਸਾਰੀ ॥ ਰਟੀ ਲੈ ਬਿਥਾਰੀ ॥ ੬੧ ॥ ਨਰਿ ਖਨ ਖਨ
 ॥ ਬਰੈ ਸਾਧ ਜਾਨਾ ॥ ਅਨਿਤੈ ਅਗਾਧੁ ॥ ਰਤੇ ਪੀਤਿ ਸਾਧੁ ॥ ੬੨ ॥ ਅਸੀ
 ਅਨਿ ਕੇਈ ॥ ਲਖਾਯੈ ਨ ਜੇਈ ॥ ਇਮੰ ਚਿ ਪਸਾਰੀ ॥ ਚਿਲਾ ਲੈ ਉਚਾ
 ਰੀ ॥ ੬੩ ॥ ਸੁਬਾਲੀ ਗੁਦਾਈ ॥ ਕਹਾਯੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਧੀਰਾ ਜਸਾਜਾ ॥
 ਅਸੀ ਕੀਨ ਕਾਜਾ ॥ ੬੪ ॥ ਤਿਸੀ ਕੇ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਭੁਲੈ ਹੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇ
 ਮੰਚੀਤ ਗਾਈ ॥ ਚਲੈ ਸਾਧ ਪਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਜਹਾਂ ਖਨ ਦੁਆਰਾ ॥ ਅ
 ਯੋ ਸਾਧ ਪਿਆਰਾ ॥ ਲਏ ਚੇਲ ਸੰਗਾ ॥ ਲਹੈ ਰੀ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੬੬ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਖਾਸ ਰੇਟ ਢੀ ਆਨ ਕਰ ਠਾਂਢ ਭਏ ਦੋਉ ਬੀਰਾ ॥ ਦਰ
 ਫਾਨ ਨ ਸੋਯੋ ਕਹੀ ਖਬਰ ਕਰਹੁ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਚਉਪਈ ॥
 ॥ ਦਰਫਾਨ ਨ ਸੋਯੋ ਜਾਇ ਜਿਤਾਈ ॥ ਦੋਇ ਸਾਧ ਬੈਠੇ ਦਰ ਆਈ ॥ ਚ
 ਰਨੇ ਧੇਲੀ ਨਹੀ ਲੇਈ ॥ ਰੋਕ ਰੁਪਯੇ ਲੇਤ ਨ ਜੇਈ ॥ ੬੮ ॥ ਨ ਬਾਬਤੀ
 ਰ ਭਾਖਤ ਹਮ ਜਾਈ ॥ ਕਰਨੇ ਹੈ ਜੁਗ ਸੁਖ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਆਇ ਸਹੇਇ
 ਤ ਅਵਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਹੀ ਭੁਕਿਤੀ ਪਰੈ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੬੯ ॥ ਲੀਨੇ ਤੀਤਰ

ਦੇਇਬੁਲਾਈ। ਪਾਸਨਬਾਬਬੈਠੇਇਮਆਈ। ਭੇਟਾਧਰੀਤੀਨਤਿਨ
 ਆਨਾ। ਤਿਨਕੋਨਿਰਖਕਹਾਇਮਖਾਨਾ। ੭੦। ਯਕੇਗੁਨਮੁਹਿਪ੍ਰਗਟਸੁ
 ਨਾਟੋ। ਨਾਤਰਮੁਸੁਤੇਪਰੇਉਠਾਟੋ। ਤਿਨਯੋਕਹੀਖਾਨਬਲਵਾਨਾ। ਏਤੀ
 ਨੇਗੁਨਅਦਭੁਤਜਾਨਾ। ੭੧। ਪ੍ਰਿਥਮੈਯਹਪਾਰੇਕੋਬਿਲਾਬਨਿਯੋਰ
 ਸਾਇਨਜਰ ਕੋਨਿਲਾਕਈਲੱਛਮਣਹੋਸੀਧਾਤਾ। ਤਾਮੈਦਏਕਨਕ
 ਅਟਦਾਤਾ। ੭੨। ਇਹਗੁਣਪਾਰੇਮੁਧਿਸੁਬਿਲਾਕੀਚਨਕਰਤਨਲ
 ਗੋਦਿਲਾਗੁਟਕਾਮੈਗੁਣਏਹਪਛਾਨਾ। ਮੁਖਮੈਰਾਰਉਰੈਅਸਮਾਨਾ।
 ੭੩। ਦੇਸਦੇਸਕੋਕਰਦੀਦਾਗ। ਅਮਰਨਜਮੈਬਿਚਰੈਸੰਸਾਰ। ਤੀ
 ਸਰਇਹਬੀਧੇਜਕੀਬਰੀ। ਤੁਰਨੀਨਰੁਭੋਗੋਨਿਸਸਰੀ। ੭੪। ਕਬੀ
 ਨਮੁਢੈਸਾਇਕਪੰਚਾਸਭਤੁਰਨੀਮਨਲੇਵੈਬੀਚਾ। ਮੈਸੇਗੁਨਤੀਨ
 ਹਇਹਚੀਜਾ। ਸਿਧਨਕੋਦੁਰਲਭਇਹਬੀਜਾ। ੭੫। ਯੋਬਤੀਅੰਤਿ
 ਨਕੀਸੁਨਪਾਇ। ਖਾਨਉਚਾਰਿਓਬੇਗਉਠਾਇ। ਯਹਮੇਰੇਕਾਰਜਨ
 ਹੀਬੀਰਾ। ਮੈਜਾਨਿਓਕੋਉਸਾਧਸਰੀਰਾ। ੭੬। ਦੁਅੰਬਾਤਾਸਾਹਿਬ
 ਕੀਸਾਰਾ। ਮੋਹਿਸੁਨਾਇਉਤਾਰਹੁਪਾਰਾ। ਕੋਦਹਿਮੁਹਿਪੈਸੁਨਿਰੈਧਾਇ
 । ਕੋਤਾਰਹਿਗੋਮੁਝੈਸੁਨਾਇ। ੭੭। ਮੇਰੇਅਰੁਤਾਹੁਕੋਭਲਾ। ਯਾਤੇ
 ਅਟਰਨਆਛੀਕਲਾ। ਯੈਸੁਨਲੇਤੈਯਾਕੀਬਾਤਾ। ਪਾਰਦਤੈਜਗਨ
 ਈਧਾਤਾ। ੭੮। ਤੈਮੈਕਰੇਰਸਾਇਣਬੂਝਾ। ਯੈਗਿਹਮਾਇਆਹੋਹਿ
 ਨਮੁਝਾ। ਮੇਰਨਦਿਸਤਹਿਕੀਸੁਨਸੰਤਾ। ਮਾਇਆਪਰੀਸੁਆਧਿਕ
 ਅਨੰਤਾ। ੭੯। ਕਈਸੁਭੇਗਤਖਾਵਤਲੇਗਾ। ਮੇਕਹਕਛਹੂਰਖੁਅ
 ਰੁਸੇਗਾ। ਸਾਹਿਬਕੋਤਜਕਰਅਨੁਰਾਗਾ। ਏਸਭਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾ
 ਗਾ। ੮੦। ਗੁਟਕਗੈਨਉਰਤਮੁਖਡਾਰਾ। ਮੇਰੇਕਾਮਨਸੁਨਲੈਯਾਗਾ।

ਮੈਂ ਪਤਸਾਹਲੱਛੁ ਦਲਪਤੀ। ਗਮੇ ਅਕੇਲਾ ਉਤਰ ਕਰ ਕਤੀ॥੧॥ ਕੌਨ
 ਵਡਾਈ ਮਿਲੀ ਜਹਾਨਾ। ਏਕਲ ਉਤਰ ਕਰ ਗਮੇ ਉਸਮਾਨਾ ਅਟਰ ਜੁਨ
 ਰਿਬਰੀਤੁ ਮਗਾਈ। ਸੋਭੀ ਸਾਧ ਸਿੱਧ ਨਹੀ ਕਾਈ॥੨॥ ਬਿਖਈ ਜੀ
 ਵਜਿਹੈ ਏ ਮੰਦਾ। ਇਹ ਤਾਕੀ ਗਨਤੀ ਹੈ ਗੀਦਾ। ਜੀਵੀ ਪਿਤ ਦੀਨੇ ਜਿਹਨ
 ਥਾ। ਏਕੇ ਭੁਜਨ ਗਵਾਇ ਅਕਾਥਾ॥੩॥ ਸਗਰੀ ਰੈਨ ਪਰਤ ਜੇ ਧਿ
 ਅਨਾ। ਪਾਟਤ ਪਦਮ ਹਿਗੁਣ ਨਿਧਗਮਾਨਾ। ਨਿਸਜਾਗੋ ਬਿਨਸੁਨ
 ਹੋ ਸਾਧਾ। ਕਿਹਯਹ ਮਾਰਗੁ ਲਹਾ ਅਗਾਧਾ॥੪॥ ਮੁਹਿ ਜਾਨਿਐ ਇ
 ਹ ਸਾਧੁ ਸੀਤਾ। ਮੁਸਕਹ ਅਲਹ ਬਤਾਏ ਮੀਤਾ। ਯੈ ਕਹੈ ਦੇਨੇ ਦਏ ਉਠਾ
 ਇ। ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਗਨੇ ਕੁਦਾਇ॥੫॥ ਅੰਸਾ ਖਨ ਖਨ ਹੋ ਬੀਰਾ।
 ਸੁੱਧ ਚਿਤਿਨ ਅਲੱਭੁ ਸਰੀਰਾ। ਇਹ ਤਾਕੇ ਤਨੁ ਜਾਇ ਕਪੀਰਾ। ਅਛੈ
 ਨੀਕੇ ਸੁਖਦ ਅੰਬੀਰਾ॥੬॥ ਹਿੰਦੁ ਤਰਕ ਨਗਨੀ। ਮੈਂ ਸਾਧਾ ਪੁਰਨ
 ਹੋਏ ਮਤਹ ਅਗਾਧਾ। ਪੈ ਹਮਕੇ ਮਿਲੈ ਹੋ ਏਹ ਆਇ। ਦੀਰਘੁ ਦੇਹੀ
 ਭੇਦੁ ਜਤਾਇ॥੭॥ ਹਮਕੇ ਤਾਪ ਹਿਜਾਨ ਨੇਜੇਗਾ। ਆਏ ਆਦਰੁ ਹੈ
 ਰਸੁ ਭੇਗਾ। ਯਾ ਬਿਧਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ। ਸਿੱਖਨ ਦੀਨੇ ਭੇਦੁ ਮਿਟਾਇ
 ॥੮॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਈ। ਯੈ ਕੋਤਕ ਤਿਹ ਮਿਲਿਓ
 ਸੁਆਈ। ਅਧਿਕ ਮੇਘ ਇਕ ਦਿਨ ਤਹ ਆਇਐ। ਗਗਨ ਘੋਖਤ
 ਕੁਤਾ ਕਿਤ ਲਾਐ॥੯॥ ਪਰਮੇ ਨੀਰਤਿਹ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਜਨੁ ਛਿ
 ਰਕਾਉ ਪ੍ਰਭੂ ਹਿਤ ਕਾਰਾ। ਮਿਟਿਓ ਨੀਰ ਨਿਰਮਲ ਭੁਯੇ ਕਾਸਾ। ਇਹ ਬਿ
 ਧਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਓਬਿਲਾਸਾ॥੧੦॥ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਕੋ ਯੈ ਫੁਰਮਾਈ। ਹੋ
 ਹੁਤਿ ਯਾਰ ਅਬੈਤੁ ਮਭਾਈ। ਸਾਹਿਬ ਹਾਦਰ ਦੇਹਿ ਦਿਦਾਰਾ। ਹਮਕੇ
 ਜਾਟਨ ਜੇਗ ਨਿਹਾਰਾ॥੧੧॥ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਮਰਿਓਤ

ਤਤਕਾਲ ਭੁਯੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮੁਖਿ ਯੋਊ ਚਾਰਾ ਕਰਕੇ ਫੌਜ ਤਿਆਰਾ ॥
 ੮੨ ॥ ਜਜੀ ਸੈਨ ਅਛੀ ਮਨੋ ਕੇਤ ਮਾਛੀ ਭੁਯੋ ਆਪ ਤਿਆਰਾ ਕਿ
 ਪਾਸਿ ਪਤਾਰਾ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਤਬ ਲਗ ਮਨੁ ਖਸਾਹ
 ਕੇ ਅਛ ਨੀਕ ਬਰ ਬਧਾ ਆਪ ਪਤਭੇ ਲੈਨ ਗੁਰ ਸੁਮਤ ਧੀਰ ਚਿਤ
 ਸੁਧਾ ॥ ੮੪ ॥ ਬਿਨੋ ਕਰੀ ਉਨ ਅਨ ਕਰ ਚਲੇ ਪੁਰੁ ਕਰਤਾਰਾ ਧਾਮ
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਕੀ ਜੀ ਮੈ ਪਾਇ ਜਲ ਜ ਸੁਧ ਧਾਰਾ ॥ ੮੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰ
 ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਤਾਰੇ ਚੰਦੇ ਆਪ ਧਾਯੋ ਲਏ ਸੁਰ ਬੀਰ
 ਤੁਹੀ ਆਪ ਆਯੋ ਜਗ ਖਾਸ ਧਾਮ ਹੁਤੇ ਬਾਦ ਸਾਹੀ ਭਾਇ ਓ ਆ
 ਨ ਠਾਂਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਾਹੀ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸਭ ਬੀਰ ਨ ਪ੍ਰ
 ਤਿਯੋ ਫਰਮਾਈ ਚੰਦੇ ਰਹੇ ਅਸੁਨ ਇਹ ਜਾਈ ਏਕ ਸਿੰਧ ਸਾਹਿ
 ਬ ਸਿੰਧ ਨਾਮਾ ਸਾਥ ਲਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲ ਧਾਮਾ ॥ ੮੭ ॥ ਚੜੀ ਕ
 ਮਨ ਸਸਤੁ ਸਤੁ ਸਾਰੇ ਕੁਮਰ ਅਨੁਪਮ ਕਟਨ ਉਚਾਰੇ ਅਦਭੁਤ
 ਅਪਨੇ ਰੂਪ ਬਨਾਈ ਗਯੋ ਨਾਥ ਤਟ ਨੈ ਪੁਨ ਜਾਈ ॥ ੮੮ ॥ ਬੈਠ
 ਯੋ ਸਾਹ ਜਟਨ ਪੁਨ ਬਾਨੈ ਚਕਈ ਕੰਜ ਸੂਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਨਲਿਨ ਚ
 ਕੋਰ ਸਸੀ ਹਿਤ ਜੀਹਾਂ ਨਿਰਖਤੁ ਸਾਹ ਗੁਰੂ ਕਹ ਈਹਾਂ ॥ ੮੯ ॥ ਨਿਰ
 ਖ ਨਾਥ ਕੇ ਠਾਂਦੁ ਸੁਭ ਯੋ ਪਾਇ ਸੁਮੰਧਿ ਅਨ ਕਰ ਪਯੋ ਅਪਨੇ ਦੇਨ
 ਹਾਥ ਉਠਾਈ ਪਦ ਪੰਕਜ ਸੇਰ ਹਿਓ ਲਗਾਈ ॥ ੯੦ ॥ ਥਾਪੀ ਦਈ
 ਆਪ ਨਿਜ ਹਾਥਾ ਕਹ ਖੁਸੀ ਰਹੁ ਅਨੰਦ ਸਾਥਾ ਰਾਜ ਸਾਜ ਤਮਕੇ
 ਯਹ ਦੀਨਾ ਅਪਨੀ ਬੈਸ ਭੋਗ ਪਰ ਬੀਨਾ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ॥ ਅਦਭੁਤ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਕਰ ਭੁਯੋ ਸਾਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਤਨ ਮਨ ਸਿਧੇ ਬਿ
 ਗ ਸਤੁ ਭੁਯੋ ਕਹ ਭਾਗ ਮੁਖ ਧੀਨ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਧੀਨ

ਧੀਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਕੀਨ ਰਾਜਹ ਮਾਰਾ ॥ ਖੁਸੀ ਧਾਰਹ ਮ
 ਰੇਗਿਹ ਆਏ ॥ ਤਖਤ ਬਖਤ ਭੁਮੋਤੈ ਇਹ ਪਾਏ ॥ ੧੦੩ ॥ ਖਲ ਦਲ ਕੇ
 ਕੀਨੋ ਇਮਨਾਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ਦਾਸਕੀ ਆਸਾ ॥ ਪਰੀ ਭੀਰ ਜਿਹ ਜਿਹ
 ਮੁਝ ਭਾਰੀ ॥ ਪਲ ਮਹਿ ਆਏ ਨਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕੋ ਕੀ
 ਨੋ ਚਲਨਾਸਾ ॥ ਕਰ ਇਮ ਭੁਏ ਅਲੋਪ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਪ
 ਮਾ ਅਧਿਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਰਨੀ ਸਾਹ ਸੁਨੀ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਲ
 ਗੀ ਏਕ ਧੁਗ ਧੁਗੀ ਆਨੀ ॥ ਖਿਲ ਅਤ ਏਕ ਸਾਹ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਪੇਟੀ
 ਚਿਲਕਾ ਬਸਤ ਅਮੇਲਾ ॥ ਆਗੈ ਧਰੇਹ ਜੂਰ ਸੁਖੇਲਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਪੁਨ
 ਪਾਛੈ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਖੁਸੀ ਕਰ ਉਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਨਿਸਦਿਨ
 ਰਹ ਉਚਰਨ ਸੰਗ ਲਾਗਾ ॥ ਦਾਰਿਦ੍ਰਯ ਲਗੈ ਨਹੀ ਦਾਗਾ ॥ ੧੦੭
 ॥ ਯਹ ਬਰਸਾਤ ਦਰਸੁ ਇਤਦੀਜੈ ॥ ਨਿਜ ਅਬ ਜਾਇ ਡੇਰ ਜਸੁ ਲੀਜੈ
 ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਦਈ ਰਮੁਜ ਬਸਤ ਲੈ ਚਾਇਯੋ ॥
 ੧੦੮ ॥ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬੈ ਸੁਦੀਨ ਬੀਧ ਜੂ ਨਿਜੰ ਸੁ ਡੇਰ
 ਆਇਓ ॥ ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀ ਜਹਾਂ ਸੁ ਬਾਗ ਛਾਇਓ ॥ ਅਨੁਪ ਛਾ
 ਦ ਜਾਸਕੀ ਬਿਲੋਕ ਦੇਵ ਦਾਨਵੀ ॥ ਬਿਮੋਹ ਚਿਤ ਬਿਤੋਤੇ ਪਾਵਿਤਰ
 ਰਮਾਨਵੀ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸੁ ਤੀਰ ਸਿਆਮ ਬਲ ਭਾਟਹੈ ਸੁ ਬਾਗ ਜਾਨੀ ਮੈ
 ॥ ਚੁਫੇਰ ਘੇਰ ਜਾਸਕੈ ਬਨੀ ਦੁਵਾਲ ਧਾਨੀ ਮੈ ॥ ਦਰੀ ਅਨੁਪ ਬੈਠਕ
 ਇਪਤਿ ਚਾਰ ਚਿਹਾ ॥ ਸੁ ਮਧਿ ਬੇਲ ਫਲ ਹੋਨ ਵੀਨ ਪੇਰੁ ਜੋਰੈ ॥ ਸੁ
 ਜਾਤ ਫੁਲ ਕੀ ਦਕੀ ਗਨੈ ਗਨੈ ਸੁ ਆਇ ਕੈ ॥ ਤਬੈ ਸੁ ਸੇਭ ਤੋਨ ਕੀ ਸਕੈ
 ਟਹੈ ਬਤਾਇ ਕੈ ॥ ਸੁ ਅੰਸ ਬਾਗੁ ਸੁ ਧਮੈ ਲਗਾਯੋ ਸੁ ਡੇਰ ਨਾਥ ਕੋ ॥ ਕਰੇ
 ਤਰੇਜ ਚਾਰਹੈ ਕਬੈ ਜੁ ਕੋਨ ਗਾਥ ਕੋ ॥ ੧੧੧ ॥ ॥ ਦਿਨ ਜੁ ਏਕ ਤੋਨ ਜਾ ਸੁ

ਬਾਸਕੋਇਆਇਓਸੁਨਿਤਜਾਸਨਾਥਕੋਤਿਨੈਜੁਚੀਤਭਾਇਓਸ
 ਲਿਓਹਜੁਰਆਇਓਬਿਠਾਇਨਾਥਜੁਲਯੋਇਦਾਰਚਾਰਪਾਇਕੋ
 ਅਸੀਬਚੀਤਿਨੈਕਹਿਓ॥੧੧੨॥ਅਨੁਪਤੀਰਆਪਕੋਚਲਿਤਕਨ
 ਮੈਸੁਨੇਕਬੀਹਮੈਨਹੇਰਿਆਸੁਬੈਸਆਪਕੀਬਨੈਸਕਤਨਾ
 ਗਲਾਮਕੀਜਮੈਸੁਭਾਂਤਿਗਾਈਮੈਰਜਾਇਹੋਇਆਪਕੀਚਲ
 ਇਕੋਦਿਖਾਈਮੈ॥੧੧੩॥ਸੁਨਿਤਬੈਨਤਾਸਕੋਉਡੇਪਲਿਘਨਾਥਜੁ
 ਾਗਹੋਸੁਬਾਨਚਾਂਪਹੈਜਲਿਜਆਪਹਾਥਜੁਕੋਹੋਸੁਖਾਨਲੱਛੁਸੋ
 ਜਿਸੈਜੁਬਾਨਮਾਰੀਮੈਸੁਤੀਰਬਾਨਨੇਹਮੈਮੁਖੰਮੁਏਉਚਾਰੀਮੈ॥
 ੧੧੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੁਨਤਪਠਾਨਸੁਬੈਨਬਖਾਨੀਜਾਸ
 ਹਜੁਰਰਜਾਇਨਿਧਾਨੀਸਮੁਹੇਆਗਸੁਰੂਖਲਖਾਈਕੇਤਕ
 ਦੂਰਗਨਿਓਨਹੀਜਾਈ॥੧੧੫॥ਵਕਹਿਨਿਰਖਪਠਾਨਉਚਾਰੀ॥
 ਵਹਿਧਰਨੀਧਰਹੈਜਅਗਾਰੀਤਕੋਹਨੀਮੈਅਵਰਉਚਾਰੀ॥ਅ
 ਰਿਓਸਰਪ੍ਰਭਤਰਸੁਨਿਹਾਰੀ॥੧੧੬॥ਇਸੀਤਰਾਂਸਰਕਿਤਕਚਲ
 ਏ॥ਨਿਰਖਪਠਾਨਧਨੀਧੀਨਗਾਏ॥ਆਗੇਸੁਣਤਹੁਤੇਗੁਰਬਾਨ॥
 ਅਬਨਿਰਖੇਨਿਜਅੰਖਨਆਨ॥੧੧੭॥ਅਨਿਦਪੁਰਕਰਕਰਜੇ
 ਜੁਧਾਇਹਜਾਆਏਬੀਰਸੁਬੁਧਾਤੇਗਾਵਤਬਤੀਅੰਇਤਅ
 ਨਾਜੋਹਮਨਿਰਖੇਈਸੁਨਿਧਾਨ॥੧੧੮॥ਜੈਨਿਜਕਹਗਿਹਗਯੋਅੰ
 ਬੀਰਾ॥ਆਗੇਮੈਸੁਣਸੁਖਦਸਰੀਰਾਵਤੈਦਿਵਸਤਵਨੈਸੁਭਾ
 ਨਾਗਜਪਤਿਆਏਲੈਗਜਜਾਨ॥੧੧੯॥ਸਾਗਰਕਿਧੈਪਬਸਮ
 ਜੋਇਆਪਾਪਤਭਏਨਾਗਲੈਓਇ॥ਬਾਦਸਾਹਕੇਗਜਪਤਿਜਾਨ॥
 ਇਹਬਿਧਬਤੀਅੰਕਰੀਬਖਾਨ॥੧੨੦॥ਜੈਆਗਿਆਸਤਿਗੁਰ

ਕੇਪਾਉ। ਕਰਮੁਜਰਗਜਕੇਸੁਦਿਖਾਉ। ਆਇਸਭਈਕੋਰਤਿਨਕ
 ਰਾ। ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਗਜਸੋਗਜਲਗਾ। ੧੨੧। ਸੀਰੀਅਸੇਸੀਰੀਅ
 ਗਹਿਲੇਹੀ। ਪਾਇਨਸੋਪਾਇਨਮਧਿਦੇਹੀ। ਏਕਭਜੈਇਕਪਾਛੈ
 ਪਾਇ। ਚਿੰਪਾਰਚੀਸਤਇਕਜਾਇ। ੧੨੨। ਇਹਬਿਧਕਉਤਕ
 ਤਿਨਸੁਕਰਾਏ। ਨਿਰਖਨਹਾਰਸਭੈਬਿਗਸਾਏ। ਦਾਮਦਏਤਿਨਕੋ
 ਸੁਇਨਾਮ। ਆਸਿਖਦੇਤਗਏਟਹਧਾਮ। ੧੨੩। ਟਹੈਗਏਨਿਜ
 ਸਦਨਸੁਜਾਨਾ। ਸਾਹਬਹਾਦਰਕੋਗਜਟਾਨਾ। ਯੋਸਾਹਿਬਕਰਨਕੋ
 ਕੇਤਾ। ਅਦਭੁਤਚਰਿਤਕਰੇਨਿਤਨੇਤਾ। ੧੨੪। ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰ
 ਗਟਸੁਮਾਸਅਸਾੜਮੈਗਏਪ੍ਰਭੂਕਰਤਾਰਾ। ਸਾਹਬਹਾਦਰਤੀਰਮੈ
 ਆਗਰਨਗਰਮਝਾਰਾ। ੧੨੫। ਚਤੁਰਮਾਸਬਰਸਾਤਮੈਕੀਨਤਹੀ
 ਜਮੀਤਾ। ਦੇਸਦੇਸਕੀਸੀਗਤਾਂਆਟਤਤਹਕਰਪੀਤਾ। ੧੨੬। ਭਿਜ
 ਨਪਾਕਸੁਰਾਣੀਆਮੇਟੇਅਨਿਕਰਿਸਾਲਾ। ਭੇਜਤਸਾਹਸੁਪ੍ਰੇਮਸੇਨਿ
 ਕਟਜੁਦੀਨਦਿਆਲਾ। ੧੨੭। ਪਾਂਚਸਾਤਦਿਨਪਾਇਕੈਅਧਿਕਪ੍ਰੇਮ
 ਜੀਅਧਾਰਾ। ਪਦਪੰਕਜਤਟਆਟਈਕਰਮਨਅਧਿਕਪਿਆਰਾ।
 ੧੨੮। ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਏਕਦਿਟਸਓਠਟਰਮਝਾਰਾ। ਇਹਬਿ
 ਧਕਉਤਕਸੁਨਿਓਸੁਧਾਰਾ। ਸਾਹਬਹਾਦਰਕੋਨਿਜਪੀਰਾ। ਦਰਸਨ
 ਆਇਓਸਤਗੁਰਤੀਰਾ। ੧੨੯। ਆਦਰਜੁਤਤਕੋਬੈਠਾਇਯੋਯਾ
 ਬਿਧਬਚਨਤਬੈਤਿਨਗਾਯੋ। ਸਮਾਚਾਰਇਤਉਤਕੀਸਾਰੀ। ਦੇਦਿ
 ਸਪੁਛੀਸਰਬਸੁਧਾਰੀ। ੧੩੦। ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਫਿਰਤਿਨਐਸੀ
 ਬਿਧਕਹਾਨਿਰਖਕਰਤਅਰਦਾਸਾ। ਇਕਸੀਸੈਮੁਰਚੀਤਮੈਕੋਰੋਚਹ
 ਤਪਰਗਾਸਾ। ੧੩੧। ਏਨਿਜਸਿਖਜੁਆਪਕੋਕਰਤਬਾਤਇਹਭਾਇ

॥ ਘੋਰੇ ਧਨ ਸੁਤ ਲੱਛਮੀ ਤੁਧ ਅਰ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਇਹ ਅਰਦ
 ਸ ਆਪ ਜੋ ਕਰਹੀ ॥ ਪਾਛੇ ਯਾ ਬਿਧ ਬਤੀ ਅੰ ਰਹੀ ॥ ਸਭ ਕਛੁ ਤੋ ਕੋ
 ਆਵੈ ਭਾਈ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਨ ਮਿਥਿਆ ਰਾਈ ॥ ੧੩੩ ॥ ਹਮਰੇ ਸਰਬ ਕਿ
 ਤਾ ਬਨ ਮੱਧਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕਾਂ ਬਰਨਿਓ ਸੁਧਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਯਾ ਕੇ ਮੱਧਿ ਲਿਲ
 ਰਾ ॥ ਆਗੈ ਲਿਖ ਛੋਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਤਾਤੇ ਅਧਿਕ ਕਬੈ ਨਹੀ ਰੇ
 ਈ ॥ ਲਖ ਤਤ ਬੀਰ ਕਰੈ ਕਿਨ ਕੋਈ ॥ ਉਨ ਕੇ ਕਹ ਬੇ ਮੈ ਕਛੁ ਭੇਦਾ ॥ ਕ
 ਛੁ ਕੈ ਅਵਰੁ ਬਤਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਿ ਕਛੁ ਕਰਹੋ ਆਪ ਧਿਕਾਣਾ ॥
 ਕੋ ਕਰ ਜਾਇ ਭੇਦ ਇਹ ਜਾਣਾ ॥ ਯਾ ਕੇ ਮੁਏ ਬਤੁ ਮੈ ਖਿਆਲਾ ਜਾ
 ਨੇ ਜਾਇ ਭੇਦ ਦਰਹਾਲਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਰਸਾਵ ਲਛਮੀ ॥ ॥ ਸੁਨੀ
 ਤਾ ਸਬਾਨੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੁਨੇ ਪੀਰ ਬਾਰਾ ॥ ਕਹੇ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ॥
 ੧੩੭ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਸੁਲੋਗਾ ॥ ਕਹੀ ਜੈ ਸੋ ਜੋਗਾ ॥ ਇਸੈ ਬਾਤ ਮਿਆਨੈ ॥
 ਨਹੀ ਭੇਦ ਜਾਨੈ ॥ ੧੩੮ ॥ ਪੁਨੀ ਮੋਰ ਬਾਤਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਾਬਰ ਮਾਤਾ ॥ ਰਵੈ
 ਬੇਦ ਜੀਹਾ ॥ ਕਹੇ ਸੰਤ ਤੀਹਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਤੁਮੈ ਲੈ ਦਿਖਾਉ ॥ ਤੁਏ ਪੈਰ ਪ
 ਚਿ ॥ ਲਈ ਛਾਪਹਾ ਬਾ ॥ ਕਿ ਪਾਸਿ ਧਨਾ ਬਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੈ ਸਿ
 ਆਹੀ ਮੁਖ ਤੋ ਨ ਕੈ ਲਾਈ ਕਾਗਦ ਮੱਧਿ ॥ ਪੂਠੇ ਤੇ ਸੀਧੇ ਭਏ ਤਾਂ ਕੇ ਅੰ
 ਛਰ ਸੁਧਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ॥ ਜੋ ਕਾਗਦ ਪਰ ਇਹ ਦਿਖਲ
 ਈ ॥ ਪੂਠੇ ਅਛਰ ਸੁਧੁ ਲਿਆਈ ॥ ਤੁਮੈ ਬੀਦਾ ਮੁਰਸਦ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥
 ਸਜਦਾ ਕਰਤ ਆਪ ਤਜ ਭਾਈ ॥ ੧੪੨ ॥ ਤਉ ਯਾ ਕੇ ਉਲਟਾ ਜੋ ਲੇਖ
 ॥ ਸੀਧਾ ਭੁਯੇ ਨ ਜਰ ਕਰਦੇ ਖਾ ॥ ਸੀਧਾ ਭੁਯੇ ਨ ਦਿਸਤਾ ਜੋ ਇਹ ਰੇਜੀ
 ਵਧੀ ਸਿੱਖ ਕੀ ਜੋਇ ॥ ੧੪੩ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਯੋ ਯਾ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥ ਭਏ ਅਸ
 ਨ ਸਰਬ ਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਮੁਰਸਦ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਨਾਲਾ ॥ ਮੁਸਕਲ ਯਾ ਕੇ ਕੋ

ਇਨਖਿਆਲਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਅਛਰਵਹੀਹੁਤੇਸੁਨਪੀਰਾਅਵਰਨਕਾ
 ਹੁਕਰੇਸਰੀਰਾਇਹਸਭਮੁਰਸਦਕੋਉਪਕਾਰਾਸਾਹਿਬਸੁਰਤਤਿ
 ਸਾਹਿਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਤਿਨਯੋਪੀਰਬਖਾਨੀਬਾਤਾਬੰਦਾਨਹੀਰਬ
 ਹੋਇਜਾਤਾਸਾਹਿਬਜੁਯੋਕਹਪਰਸੰਗਾਸਾਗਰਜੁਦੇਨਹੋਹਿਤਰੇ
 ਗਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਤੁਯੇਬੰਦਤਾਕੋਅਰਰਬਾਏਕਦੁਹੀਕਾਨਿਰਖਿਓਦੁਬ
 ॥ ਖਾਲਕਅਵਰਪਿਕੰਬਰਜਾਨਾਏਕੈਸੁਰਤਬਰਨਤਬਾਨਾ ॥ ੧੪੭
 ॥ ਤੁਯੇਸਾਹਿਬਅਰਤਾਕੇਸੰਤਾਏਕਸਰੂਪਸੁਜਾਨਬਿਅੰਤਾਯੋਸੁਨ
 ਭਯੋਪੀਰਪਰਸੰਨਾਟਾਹਿਗੁਰੂਬੇਲਯੋਬਚਧੰਨਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਪੀਰਗਮੇ
 ਗਿਹਕੋਜਬਧਾਇਕਾਜੀਪੁਜਯੋਦਿਵਾਨਸੁਆਇਸੀਸਤਿਗੁਰਵ
 ਹਲਯੋਬੈਠਾਈਬਰਨਤਭਏਬਾਤਬਹੁਭਾਈ ॥ ੧੪੯ ॥ ਪੁਨਕਾ
 ਜੀਇਹਭਾਂਤਿਉਚਾਰੀਸੁਨਹੁਬੈਨਪੁਰਜੁਅਵਤਾਰੀਸੀਤਬੈਦਪੈਕੈ
 ਬਰਜੋਇਸਭਹੀਕਹਤਬੰਦਗੀਸੋਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਜੋਟਹਕਟਨਬੰਦ
 ਗੀਆਹਿਜਾਕੋਕੁਰੈਜੀਟਇਹਚਾਹਿਭੁਲਾਹੋਇਜਾਤੇਇਹਸੰਤਾ
 ਟਹੈਬਤਾਟਹਅਲਹਮੰਤਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ॥ ਅਕੁਲਾ ॥ ॥ ਜਿਤਕਜੀ
 ਟਮਾਨੁਛੁਜਗਤਮਹਿਜਾਨਿਯੋਕਰਤਬੰਦਗੀਸਭਹੀਸਾਚਪਛਾ
 ਨੀਯੋਕੋਟਮਧਿਜਨਕੋਈਪਾਰਸੁਪਾਟਈਹੋਅਕਬਕਥਾਕੀਬਾਤ
 ਨਕੋਇਲਖਾਟਈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਸੁਨਤਤਵਨਕੇਬਚਨਗੁਰੂਜੀਗਾਇਓ
 ॥ ਤਿਹਕਾਜੀਕੋਸੰਸਾਸਰਬਮਿਟਾਇਓਅਸਲਬੰਦਗੀਜਾਕੋਕਾ
 ਜੀਜਾਨੀਯੋਹੋਜਾਕੋਪਾਟਤਸਾਧੂਸੰਤਬਖਾਨੀਯੋ ॥ ੧੫੩ ॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ॥ ਪਿਥਮੈਸੁਧਆਪਟਹਹੋਈਚਿੰਤਾਝੂਰਗੁਨਾਹਖੋਈਮੁਰਸ
 ਦਕੀਸੇਟਕੋਮਧਿਨਿਸਦਿਨਟਰਤੋਹੋਇਸਬੁਧਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ਇਹਤੇ

ਇਤੁਰਭੁਜਨਨਹੀਕੋਈ। ਮੁਰਸਦਬਾਕਪਰਾਪਤਿਹੋਈ। ਸਰਬਗੁ
 ਨਹਾਂਕੋਪਰਤੁਆਗੀ। ਗੁਰਮੂਰਤਕੋਦੈਅਨੁਰਾਗੀ। ੧੫੫। ਗੁਨਹ
 ਗਾਰਮਾਨੈਤਨੁਆਪਾ। ਗੁਰਮੂਰਤਕੋਜਾਪੈਜਾਪਾ। ਆਪਨਆਪਮਾ
 ਪਕੋਸੋਧੈ। ਗੁਰਫਾਕਨਕਰਮਨਪਰਬੋਧੈ। ੧੫੬। ਕਾਜੀਕਹਾਗੁਰੂ
 ਜੀਦਿਆਲਾ। ਫਿਰਕੋਸੰਸਾਪਾਮੇਭਾਲਾ। ਜਬਇਨਸਰਬਗੁਨ
 ਹਤਿਆਰੈ। ਗੁਨਹਗਾਰਫਿਰਦੈਕਤਆਰੈ। ੧੫੭। ਹੁਕਮਹੋਆਕ
 ਜੀਸੁਨਲੀਜੈ। ਤੁਝੈਸੁਨਦੇਕਾਨਸੁਕੀਜੈ। ਦੁਟੈਪਾਕੀਜਗਿਆਸੀਪਾਸ
 ਾਤਨੁਅਰੁਮਨਕੀਦੋਉਖਾਸ। ੧੫੮। ਕਰੈਜਤਨਜਗਆਸੀਲਾਖਾ।
 ਪਾਪਕਰਮਤੇਲੇਤਨਗਾਖਾ। ਖਾਨਪਾਨਪੁਜਾਇਸਨਾਨਾਪੋਥੀਗਿੰਬ
 ਪਾਠਉਰਗਆਨ। ੧੫੯। ਤਨਕੀਪਾਕੀਇਹੈਬਿਚਾਰੈ। ਮੱਧਿਕੁਟੰਬ
 ਰਖੇਤਨਨਾਹੈ। ਸੋਨਿਆਰੇਨਿਜਤੇਨਹੀਹੋਇ। ਕਿਟਕਜਤਨਕਰੈ
 ਕਿਨਕੋਇ। ੧੬੦। ਜਬਪਰਮੇਸਰਕਰਣਧਾਰੈ। ਮੁਰਸਦਕਾਮਲ
 ਮਿਲੈਪਿਆਰੈ। ਤੁਕੀਸੁਹਬਤਿਯਾਕੋਹੋਟੈ। ਤਨਕੇਕਲਮਲਸਕਲ
 ਸੁਖਦੈ। ੧੬੧। ਰੈਨਦਿਨਹਰਿਹਰਿਮੁਖਰੈ। ਗੁਰਮੂਰਤਿਉਰਅੰਤ
 ਰਧਰੈ। ਯਾਬਿਧਜਤਨਸਿੱਖਜਬਕੈਹੈ। ਤਨਕੀਪਾਕੀਲੈਤਬਜੈਹੈ।
 ੧੬੨। ਤਨਕੀਪਾਕੀਜਬਇਨਪਾਈ। ਮਨਕੀਫਾਕੈਹਾਥਨਆਈ।
 ਸੁਖਮਮਹਲਸਬਦਕਾਜੇਈ। ਤੁਕੋਪਾਪਤਿਭੁਯੋਨਜੇਈ। ੧੬੩।
 ਤੁਬਯਹਗੁਨਹਗਾਰਕੈਨਹੀ। ਯੈਸਮਝੈਕਾਜੀਮਨਮਾਹੀ। ਜਗਆ
 ਸੀਪਰਹੈਇਹਬਾਤ। ਅਟਰਨਸਮਝਤਹੈਕੋਈਘਾਤ। ੧੬੪। ਤ
 ਬਕਾਜੀਫਿਰਬਚਨਉਚਾਰੈ। ਬਿਨਉਸਥਾਨਸੱਤਿਨਿਰਧਾਰੈ। ਜਬ
 ਇਸਨੈਫਹਮਹਲਨਪਾਯੋ। ਰੁਲਤਫਿਰਤਦੁਢਤਧਾਯੋ। ੧੬੫।

ਹੁਕਮਹੋਆਕਾਜੀਸੁਨਬੀਰਾਯਾਮੈਤਨਕਨੋਰੇਲਸਰੀਗਾਥਾਨੇਭੂ
 ਲਾਫਿਰੈਸੰਸਾਰਾਸੋਅਸਥਾਨਗੁਰੂਪਹਿਯਾਰਾ॥੧੬੬॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ਜਗਆਸੀਜਬਜਤਨਕਰਤਨਤੇਹੁਆਖਲਾਸਾਮਨਕੀਪਾਕੀ
 ਚਿਲਖਭਟਕਤਫਿਰਤਉਦਾਸਾ॥੧੬੭॥ਜਬਇਨਅਪਨੀਬੁਧ
 ਮੈਗੁਨਹਗਾਰਨਿਜਮਾਨਾਤਬਯਾਪਰਰਾਜੀਭੁਯੇਸਾਹਿਬਸੁਪਰ
 ਸੁਜਾਨ ॥੧੬੮॥ਜੋਪਸੰਨਯਾਤੇਭੁਯੇਇਹਬਿਧਸੇਜੀਅਜਾਨ
 ॥ਅਬਇਹਮੇਰੇਪੰਥਮੈਤੁਰਨੈਹਾਰਪਛਾਨਾ॥੧੬੯॥ਇਸਉਪਰਮ
 ਹਾਰਜਜੁਕਾਜੀਕੋਸਮਝਾਇਆਸਾਖਸੁਦਈਕਿਤਾਬਕੀਸੁਨਕਾਜ
 ਨਕੇਰਾਇ॥੧੭੦॥ਸਾਹਿਬਹੈਫੁਰਮਾਇਆਬੰਦਮੁਰਦਰਗਾਹਿ॥
 ਗੁਨਹਗਾਰਦੈਆਵਈਅਤਿ ਚਿਤਕਰਕੈਚਾਹਾ॥੧੭੧॥ਮੈਤਾਕੋ
 ਤਬਮਰਤਬਾਪਾਕੀਕਲੈਦੇਤਾਕੈਦਖਲਾਸੀਖੁਦੀਸਿਉਅਟਲ
 ਧਾਮਸੁਖਸੇਤਾ॥੧੭੨॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਬਹੁਰਮਸਨਟੀਮੈਇਸ
 ਕਹਾਸਰਬਪਟਮੈਸਾਹਿਬੁਅਹਾਚੀਟੀਆਦਿਬਿਰੰਚਸਮਾਨਾ॥
 ਸਭਮੈਪੂਰਨਹੈਭੁਗਵਾਨਾ॥੧੭੩॥ਇਹਬਿਧਸੇਜਾਨੈਜਬਕੇਇਆ
 ਤਾਕੇਮੁਰਸਦਪਾਪਤਿਰੋਇਆਮਤਿਰਗਾਤਿਦੇਹੀਕੇਮੱਧਿਸੁੰਨਸ
 ਬਦਕੀਪਾਵੈਸੁੱਧਿ॥੧੭੪॥ਸਗਲਸਮਗੀਜੋਸੰਸਾਰਾਨਿਰਖੈ
 ਦੇਹੀਮੱਧਿਭੰਡਾਰਾਸੁਰਤਿਸੇਕੋਚਖੁਲਿਓਤਿਹਤਾਲਾਆਛੇਅ
 ਚਲਪਾਯੋਤਿਹਆਲਾ॥੧੭੫॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧਸੇਗ
 ਤਿਜਾਨਕਰਅਦਬਕਰੈਗੁਰਕੋਇਆਯਾਮੈਸੰਸਾਰਛੁਨਹੀਖਾਲਕ
 ਪਾਪਤਿਰੋਇ॥੧੭੬॥ ॥ਅਡਿਲਾ॥ ॥ਜਬਕਾਜੀਕੋਸੀਮੁਖ
 ਸਾਹਿਬਯੋਕਹਾਖੁਸੀਭੁਯੇਮਨਮੱਧਿਸੁਗਦਗਦਦੈਰਹਾਧਿਨਧੀ

ਨਮੁਖਭਾਖਿਬਹੁਰਤਿਨਯੋਕਹਾਹਿਜੈਸਗੁਰੂਜੀਸੁਨਸੁਆਖਨ
 ਸੋਲਹਾ॥੧੭੭॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਕਾਜੀਖਾਸਦਿਵਾਨਜੂਕੀਨਸ
 ਦਨਪਆਨਾਗੁਨਗਾਵਤਗੁਰਵੇਦਕੇਗਏਸਾਹਤਟਜਾਨਾ॥੧੭੮
 ॥ ॥ਸੁਏਆ॥ ॥ਤੀਰਤਬੈਤਿਨਸਾਹਕੇਜਾਇਕੋਯੋਉਪਮਾਗੁਰ
 ਕੀਬਰਗਾਈ॥ਪੁਰਨਹੈਬਚਪੁਰਨਕੇਕਛੁਭੇਦਨਹੀਇਹਭੀਤਰ
 ਰਾਈ॥ਯੋਸੁਨਬੈਲਅੰਬੀਰਉਠੇਦਲਲਛਨਸਾਬਲਾਰਿਓਇਕੁ
 ਲਾਈ॥ਪੁਰਨਬੈਤਬਜੀਤਤਭੁਜੇਨਤਲਾਖਨਤੇਕਹੁਕੇਜਿਣਜ
 ਈ॥੧੭੯॥ਯੋਸੁਨਸਾਹਕਹਾਨਿਜਖਾਨਨਿਏਕਦਿਨਾਹਮਯਾਬਿ
 ਧਕੀਜੈ॥ਲੈਕਰਿਸਾਬਦਆਨਿਧਕੋਹਮਖੇਲਸਿਕਾਰਸੁਮਾਰ
 ਗਿਲੀਜੈ॥ਯੋਸੁਨਬੈਲਅੰਬੀਰਉਠੇਸੁਨਸਾਹਭੁਲੀਬਿਧਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਪੀਜੈ॥ਤੀਰਨਦੀਜਮੁਨਾਬਰਪਾਟਨਕੋਟਚਰਿਤਤਹਾਸੁਕਰੀਜੈ
 ॥੧੮੦॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਨਿਜਸੇਵਕਕਉਬੈਲਕਰਕਹੀਸਾਹ
 ਇਹਭਾਇ॥ਗੁਰੂਤੀਰਤੁਮਜਾਇਕਰਬਿਨਉਕਰਹੁਚਿਤਲਾਇ॥
 ੧੮੧॥ਯੋਬਤੀਅੰਹਜਰਤਕਹੀਸਭਬਰਨੀਚੁਬਿਦਾਰਾਕਾਲਸੁ
 ਰੋਜਸਿਕਾਰਕੋਸਾਹਕਹੀਨਿਰਧਾਰਾ॥੧੮੨॥ ॥ਸੁਏਆ॥ ॥ਸੋ
 ਦਿਨਟਾਰਸਿਕਾਰਭੁਯੇਜਗੀਨਾਬਚਕਿਓਰਹਿਧੂਮਮਿਟਾਈ॥ਕੰਜ
 ਚਕੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਮਨਇਛਤਬਾਤਟਹੈਉਨਪਾਈ॥ਹਾਨਤਿਹੋਰਨਿ
 ਸੇਸਰਕੀਕੁਮਦੀਕਲਟਚਕਈਮੁਰਝਾਈ॥ਭੀਨਸੁਬਾਹਰਅਇ
 ਬਹਾਦਰਬੀਰਨਕੋਬਿਧਯਫੁਰਮਾਈ॥੧੮੩॥ ॥ਭੂਲਨਾ॥
 ॥ਬੈਲਕਰਸਾਹਭਿਤਾਨਅੰਸੇਕਹਾਬਾਜਸੀਗਾਰਗਜਬੈਗਲਿ
 ਆਯੋ॥ਖੇਲਹੈਅੰਜਅਖੇਟਮਹਾਰਾਜਸੰਜਾਸੁਪਰਤਾਪਪੁਰਤੀਨ

ਛਾਯੋ ਸੁਨਤਹੀ ਸੈਨ ਸਰੁ ਮੈਨ ਚੜ੍ਹਤੀ ਕਰੀ ਸਰਬ ਸਮਾਜ ਤਿਨ
 ਜਾ ਕਰਾਯੋ ਏਕ ਜੋ ਏਕ ਮੈ ਮੱਤਿ ਜੋ ਧਾ ਸੁਭੈ ਸੁਨ ਸੀਚਾਨ ਲੈ ਬੇਗਮ
 ਯੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਧੁਤੀਆ ਬਾਜ ਜੁਰਗਨ ਸਭ ਜੇਰ ਕਰ ਲਗਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਗਰ
 ਨਹੀਂ ਅਤਿ ਪਾਏ ਚੀਤ ਮੰਗੋ ਸਪੁਨ ਬਹਰੀਆ ਨਾਲ ਲੈ ਚੁਢਿਯੋ
 ਸਾਹ ਪੁਨ ਧੁਨਿ ਲਗਾਏ ਅਧਿਕ ਹੁਲਾਸ ਪਰਕਾਸ ਮਨ ਮੈ ਭੁਯੋ ਦ
 ਆਕੇ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਉਰ ਬਸਾਏ ਚਲੀ ਹੈ ਉਮਤ ਕਰ ਜਲਦ ਜਿਯੋ ਬਾ
 ਨੀ ਬਾਗ ਬਡ ਭਾਗ ਕੇ ਨਿਕਟ ਆਏ ॥ ੧੮੫ ॥ ਬੀਰ ਅੰਬੀਰ ਤਿਹ ਠਾਂ
 ਦਿ ਸਭ ਹੀ ਕਰੇ ਆਪ ਪਦ ਕੰਜ ਕੇ ਤੀਰ ਆਈ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਤਿਨ ਆ
 ਨ ਅਰਜੀ ਕਰੀ ਲਏ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਲ ਮੈ ਰਿਝਾਈ ਬਿਬਿਧ ਹੀ ਭਾਂਤਿ
 ਸੋ ਸਾਹ ਕੇ ਨਿਰਖ ਤੇ ਕਮਰ ਕਰਤਾਰ ਮੈ ਸੇਛ ਕਾਈ ਬਸਤ ਉਰ ਓ
 ਦੁ ਕਰਿ ਖੰਗ ਪਾਯੋ ਗਰੇਜਾ ਸੁਪਰਤਾ ਪ ਬਰਨਿਯੋ ਨਜਾਈ ॥ ੧੮੬ ॥
 ॥ ਰਸਾਟ ਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਧਾਰਿਯੋ ਲੈ ਨਿਖੰਗਾ ਪੁਰੁ ਆਪਿ ਅੰਗਾ
 ॥ ਚਿਲਤੁ ਸੁਪੇਟੀ ਸੁਧੀ ਸਾਰ ਭੇਟੀ ॥ ੧੮੭ ॥ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਕਟ ਖੰਜਰ ਪੈਸ ਕਬਜ਼ ਘਨੇ ਲਘ ਆਟ ਧੁਨੇ ਕ ਸੁਕੰਨ ਗਨੇ ਸ
 ਰਚਾਂ ਪਕਿਧੈ ਕਰ ਮਾਹਿਲ ਯੋ ਚਲਤੀ ਰਮਨੋ ਗਜ ਕੋ ਸੁਗਯੋ ॥ ੧੮੮
 ॥ ਚਦਿ ਠਾਂਦੁ ਭੁਯੋ ਗਜ ਪੈਸੁ ਕਿਧੈ ਜਿਮ ਪਬਹ ਪੈਰ ਦੇਵੇ ਬਿਧੈ ॥
 ਬਹੁ ਨਾਦ ਬਜੇ ਚਲਿ ਸੈਨ ਪਈ ਜਨੁ ਪਕਿਜ ਪੁਤਹ ਧਾਰਹਈ ॥ ੧੮੯
 ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਚੁਢਿਯੋ ਸਾਹ ਲੈ ਪੁਰੁ ਕੋ ਖੋਲ ਅਖੇਟ ਨਿਸੰਗਾ
 ਉਮਤਿ ਚਲੀ ਧੁਜਨੀ ਸਭੈ ਸੋ ਸੁਤ ਬ੍ਰਹਮੰਤਰੀਗਾ ॥ ੧੯੦ ॥ ਅਤਿ ਕਾ
 ਨਨ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰ ਜਮਨ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਾ ਪਸਰ ਪਰੀ ਬਲ ਸਾਹ ਕੀ ਖੇ
 ਲਨ ਕਾਜ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਰਿਝੀ ਛੁੜੀ ਖਾਰ ਸਸਕੇਲ ਏਵ ਪਸੁਰ

ਇਹ ਆਰਤ ਚੰਦਿਸ ਬੀਰ ਬਰ ਲੈ ਆਵਤ ਇਕ ਚਾਇ ॥ ੧੮੨ ॥ ॥
 ਰੋਪਈ ॥ ॥ ਭੀਤਰ ਲਵੇ ਬਟੇਰ ਅਪਾਰਾ ਲੈ ਆਵਤ ਗਹਿ ਕਰ
 ਅਸਟਾਰਾ ਠਾਂਦੇ ਆਪਿ ਜਹਾਂ ਜੁਤ ਸਾਹਾ ਅਰੁਨ ਗੋਰ ਬਿਚਰਤ ਸਿ
 ਹ ਆਹਿ ॥ ੧੮੩ ॥ ॥ ਤੋਲਗ ਅੰਸ ਬੈਨ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਏਕ ਬੀਰ ਯੋ ਆ
 ਨ ਜਤਾਯੋ ॥ ਏਹੁ ਬੇਲਾ ਗਜਿਤ ਜੁਘ ਮੰਡਾ ॥ ਤਾਮੈ ਪਸੁਨਾ ਇਕ ਬਰ ਬੀ
 ਰੁ ॥ ੧੮੪ ॥ ॥ ਸੁਏਯਾ ॥ ॥ ਤੋਲਗ ਸਿੰਘ ਬਰੇ ਨਿਕ ਸਿੰਘ ਨਿਜ ਰੂ
 ਪ ਭਯਾਨ ਕਹੈ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਦੇਖ ਭੁਜੀ ਪੁਤਨ ਪਤਿ ਕੀ ਨਹੀ ਧੀਰ ਧਰਿ
 ਯੋ ਕਿਨ ਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥ ਪੁੰਛ ਸਟ ਸੁਬਦਨ ਪਸਾਰ ਕੈ ਯੋ ਭੁਭਕੇ ਘਨ
 ਕੀ ਜਿਮ ਜਾਨੀ ॥ ਸੈਯਦ ਸੇਖ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਜੋ ਬੀਰ ਭੁਜੇ ਨਹੀ ਧੀਰ ਧ
 ਰਾਨੀ ॥ ੧੮੫ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜੁਤ ਸਾਹ ਖਰੇ ਜਿਹ ਆਨ ਕਹੀ ਬਤੀ ਅੰਬ
 ਰ ਬੀਰਨਾ ॥ ਆਨ ਨ ਪਿਛ ਭੁਯਾਨਿਕ ਸਾਹਿਬ ਮਾਨਤ ਹੈ ਨ ਤੁਛ ਗਨਤੀ
 ਰਨਾ ॥ ਬੀਰ ਅਮੀਰ ਸੁਧੀਰ ਹਨੇ ਰਨ ਤਾਸੁ ਅਯੋ ਨਹੀ ਨੈਕ ਸੁਚੀਰਨ
 ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸਾਹ ਪਯਾਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਕਰੇ ਜਿਹ ਬੀਰ ਬਿਦੀਰਨਾ ॥
 ੧੮੬ ॥ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਲਖ ਯੋਜ ਬ ਆਨ ਸੇਰ ਲੀ ਯੋਤ ਬ ਸੈਨ
 ਘੋਰ ਅਧਿਕ ਸੁਭ ਯੋਭੇ ਰਕੇ ਹਰ ਕੇ ਰਨ ਮੈ ॥ ਨਿਕਟ ਨ ਜਾਹਿ ਬੀਰ ਮਾ
 ਰਤ ਤੁਛ ਗਤੀ ਰਜਾਂ ਪਰ ਪਰਤ ਭੀਰ ਰਹੈ ਹੋਸ ਮਨ ਮੈ ॥ ਅੰਸੈ ਰਨ ਹੋ
 ਰ ਸਾਹ ਖੁਸੀ ਭਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬੀਰਨ ਸੁਯੋ ਕਹਯੋ ਯਾਹਿ ਮਿਲੇ ਸਰੁਜ
 ਨ ਮੈ ॥ ਭੀਰਨ ਤੁਛ ਗਮਾਰੇ ਖੜਗ ਸੁਕਰ ਧਾਰੇ ਸੁਨ ਅਸ ਬਚ ਰਹੇ
 ਬੀਰ ਜਕਿਤਨ ਮੈ ॥ ੧੮੭ ॥ ॥ ਸੁਏਯਾ ॥ ॥ ਖਾਨ ਬਲਿੰਦ ਪਠਾਨ
 ਹੁਤੇ ਇਕ ਸੇਬਤੀ ਅੰਸੁਨ ਕੈ ਉਨੁ ਧਾਯੋ ॥ ਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲਈ ਕਰ
 ਭੀਤਰ ਹੋਗਤਿ ਸੈਨ ਤਿਸੈ ਪਰ ਆਯੋ ॥ ਆਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੁਸੀਸਦਈ

ਤਿਹਤੁੰਡਪਸਾਰਮੁਖੰ ਮਧਿਪਾਯੋਯੋ ਪਟਕਿਯੋ ਸਟਕੋਯਰਨੀ ਪਰ
 ਚੀਰਕਿਧੋਧੁਬੀਆਕੋਜਨਾਯੋ॥੧੮੮॥ ਮਾਰਸੁਖਾਨ ਬੁਲੀਦਲਯੋ
 ਜਬਸਾਹਕਹੀਭੁਟਮੋਰਸਿਧਾਰੋ॥ ਦੇਖਤਹੋਰਨਠਾਂਢਕਹਾਂ ਅਸੁ
 ਦਾਰਧਰੇਹਰਿਦੇਹਬਿਦਾਰੋ॥ ਤਾਕਹਮਾਰਪ੍ਰਹਾਰਭੁਲੇਤਨਤੈਮੁਸੁਕੋ
 ਮੁਖਿਆਨਦਿਖਾਰੋ॥ ਯੋਜਨਖਾਨਵਜੀਰਚਲਯੋ ਬਹੁਬੀਰਨਕੋਜੁ
 ਹੁਤੈਸਿਰਦਾਰੋ॥੧੮੯॥ ਤੈਸਤਰਾਂਤਿਨਸਿ ਪਰਗਹੀ ਕਰਤੇਗ
 ਲਏਹਰਜੰਛੁਹਕਾਰੋ॥ ਆਨਪਚਾਰਤਭਯੋਜਬਹੀਤਬਰੇਮਖਿਲਾ
 ਰਸੁਤੁੰਡਪਸਾਰੋ॥ ਉਚੁਉਠਾਇਸੁਦੇਕਰਕੇਹਰਲੈਕਰਤੈਨਕੇਸੀ
 ਸੁਪ੍ਰਹਾਰੋ॥ ਕੀਪਤਿ ਭੁਯੋਨਹੀਸਾਫਚਲਿਯੋ ਅਸੁਤੈਸਤਰਾਂਗਹ
 ਸੋਉਪਛਾਰੋ॥੨੦੦॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧਸੋਸਰਦਾਰਜੁ
 ਗਜਬਮਾਰੇਤਿਹਬਾਨਾਠਟਕਿਰਹੇਸਭਸੂਰਮਾਅਗਕਰੈਕੋਪਾ
 ਨਾ॥੨੦੧॥ ॥ਐਯਾ॥ ॥ਮਾਰਸੁਖਾਨ ਗਿਰਾਇਦਏਜਬਚਿੰਤ
 ਭਈਸਭਸੈਨਪਠਾਨੀ॥ ਪਾਸਹਜੂਰਸੁਸਾਹਨਿਹਾਰਤਯੋਬਤੀਅੰ
 ਉਹਠਉਰਬਖਾਨੀ॥ ਆਪਕਰੈਮਹਾਰਾਜਕਿਸੀਭੁਟਜਾਇਕਰੈਹਰਿ
 ਸਾਬਨਿਦਾਨੀ॥ ਰੇਸਨਨਾਮਸੁਸਿੰਘਹੁਤੇਇਕਰੇਸਨਰੈਜਗਜਾ
 ਹਕਹਾਨੀ॥੨੦੨॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਤੁਕੀਓਰਪ੍ਰਭੁਸੋਨਿਹਾਰੀ
 ॥ਕਮਲਨੈਨਸਾਰਤਕਰਸਾਰੀ॥ ਜਾਇਕਰੋ ਪਸੁਪਾਤਿਸੀਗਜੁਧਾ
 ॥ਜਿਹਬਿਧਬਰਨਤਸਾਹਪ੍ਰਬੁਧਾ॥੨੦੩॥ ॥ਐਯਾ॥ ॥ਆਇ
 ਸਪਾਇਮਨਾਇਸੀਅਸਸਿੰਘਸੁਚੇਤਭਯੋਬਲਧਾਰੀ॥ ਬਾਮਸੁ
 ਬੀਚਲਯੋਕਰਦਾਰਹਦਾਹਨਮਧਿਧਰੀਸੁਕਟਾਰੀ॥ ਪੈਲਲਕਾ
 ਰਸੀਭਾਰਕਹਿਯੋਬਲੁਕੇਹਰਹੈਤਬਮਾਟਅਗਾਰੀ॥ ਯੋਜਨਕੈਘ

ਨਜੋਗਾਰਜੋਗਾਰਤੰਤੁਪਸਾਰਦਈਕਿਲਕਾਰੀ॥੨੦੪॥ਚਾਇਉ
 ਤੈਬਿਬਪਾਨਸੁਕੇਹਰਕੋਪਤੁਰਿਐਇਹਉਪਰਆਯੋਧੀਰਜਬਾਂ
 ਧਸੁਬੈਰਗਯੋਤੁਰਸੀਕਤਦੈਨਹਿਤਾਸੁਜਨਾਯੋਸੀਸਪੈਚਰਮਸੁ
 ਚੰਪਤੁਭਯੋਹਰਿਮਲਨਕੀਜਿਮਜੁਧਕਰਾਯੋਜਾਨਸੁਦਾਟਕਟਾ
 ਰਧਰਿਐਉਰਮਾਰਮਿਰੀਸਰਭੁਮਗਿਰਾਯੋ॥੨੦੫॥ਦੇਖਤਸੈਨ
 ਇਤੈਉਤਕੀਜਬਯਾਬਿਧਸੋਪਸੁਪਤਿਗਿਰਾਯੋਹੋਤਜੈਕਾਰਭੁਮ
 ਸਿੰਘਰੇਸਨਆਨੰਦਕੈਤਟਸਾਹਸੁਨਾਯੋਆਗਸੁਇਛਫੁਰੈਮਨ
 ਭੀਤਰਿਯੈਬਚਨਤਟਸਾਹਅਲਾਯੋਰਿਧਹਮੈਸਿਧਦੀਨਦਯਾ
 ਨਿਧਜਾਂਪਰਤਾਪਤੇਕੇਹਰਘਾਯੋ॥੨੦੬॥ਯੈਸੁਨਿਬਾਕਪੁਸ਼ੀਨ
 ਕੁਯੋਨਿਪਸਿੰਘਸਰਾਹਤਰੇਰਨਆਯੋਸੈਨਚਲੀਨਿਜਆਸੁਮ
 ਕੋਕਰਨਾਨਿਧਆਪਨਧਾਮਸਿਧਾਯੋਸੇਟਕਸਿੰਘਪੁਸ਼ੀਨਭੁਏ
 ਕਬਿਯੈਕਹਿਕੈਜਸਸੁਛਸੁਨਾਯੋਸਾਬਿਧਸੋਪੁਰਆਗਰਮੈਗੁ
 ਰਕੀਨਚਰਿਤਸੁਪਾਰਨਪਾਯੋ॥੨੦੭॥ਸੇਦਿਨਟਾਰਭੁਯੋਭੁਨਸਾਰ
 ਚਾਇਐਤਿਮਰਾਰਿਸੁਰੈਨਬਿਹਾਨੀਸੀਖਮੁਨੀਕਰਬੇਦਧੁਨੀਬਰ
 ਕੰਜਸਰੋਟਰਮਾਂਝਖਿਹਾਨੀਦੀਨਦਯਾਲਸੁਚੇਤਭੁਮੁਖਮੰਜਨ
 ਕੈਤਨਮੰਜਨਠਾਨੀਭੂਖਨਚੀਰਸਰੀਰਸਜੈਨਿਜਬੈਰਤਭੇਤਬ
 ਉਚਸੁਥਾਨੀ॥੨੦੮॥ਦੇਹਗਾ॥ਭੁਰਮੇਟਕੀਡਾਲੀਅੰ
 ਲੈਆਟਤਭਿਤਸਾਹਿਪੁਨਪਛੈਤਿਨਯੈਕਹੀਚਰਨਕਮਲਕੇ
 ਪਾਹਿ॥੨੦੯॥ਰਜਪੁਤਨਮੈਸਾਹਜੁਚੜਿਓਚਹਤਧੁਨਿਲਾਇ
 ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੇਸਾਬਹੀਪਿਲਨਹੇਗਸੁਖਪਾਇ॥੨੧੦॥ਭੂ
 ਲਨਾਛੰਦਾ॥ਸਾਹਕੇਪੁਤਸਾਪੁਤਜੋਧਾਬਲੀਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਿੰਧਕੇ

ਦਾਸੁਹੁਆਮਾਮਤਪੁਨਚੀਰਜੇਹੀਰਜਰਸੇਜਰੇਪਠਤਮਹਾਰਾਜਕੋ
 ਬਿਨੁਅਕੁਆਭਿਜਪੁਨਮੇਦਕੀਆਨਭੁਰਿਭਾਈਆਪਠਤਮਹ
 ਰਾਜਕੋ ਪ੍ਰੇਮਚੁਆਇਏਕੈਚਾਰਪੁਨਤੀਨਦਿਨੁਟਾਰਿਕੈਕਰਤ
 ਦੀਦਾਰਗਦਗਦਸੁਹੁਆ॥੨੧੧॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਨਗਰਆ
 ਗਰੇਬੀਚਮੈਉਚਨੀਚਲਗਿਆਜਾ॥ਫੀਰਸਮਾਨਦਿਆਲਕੀਰ
 ਹੀਸੁਕੀਰਤਿਛਾਜਿ॥੨੧੨॥ਚਾਰਮਾਸਬਰਸਾਤੁਇਮਆਗਰਮੱ
 ਧਿਬਿਤਾਇ॥ਬਹੁਰਿਪੁਤੁਸੀਗਸਾਹਕੇਦਛਨਚੜਗਸੁਧਾਇ॥੨੧੩
 ॥ ॥ਜੋਰਠਾ॥ ॥ਰਾਜਨਮੇਲਗਿਸਾਹਜਿਹਬਿਧਦਛਨਜਾਇ
 ਕੈ॥ਦੁਹੈਕਥਾਪੁਨਆਇਅਬਆਗੈਬਰਨਨਕੋਰੇ॥੨੧੪॥ ॥
 ਇਤਿਸੀਗੁਰਬਿਲਾਸਮਾਰਗਿ॥ਪਾਨਆਗਰੇਮੱਧਿਸਹ
 ਕੀਮੁਲਾਕਾਤਕਰਬਰਸਾਤਰਹੇਮੁਕਾਮਬਰਨਨੀਨਾਮਛ
 ਬੀਸਮੋਧਿਆਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੨੧੫॥
 ॥ਅਠਜੁ॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਸਰਬਚਰਿਤ੍ਰਜੁਆਗਰੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ
 ਗੁਰਕੀਨਾ॥ਤਿਨਕੀਕਥਾਅਨੰਤਗਤਿਸੇਸਸਕਤਿਨਹੀਚੀਨ॥੧॥
 ਜਥਾਮੱਤਿਇਨਜੀਤਨੈਬਰਨਨਕੀਨਸੁਭੇਰਾ॥ਜੈਸੇਸਾਗਰਸੁਭਰ
 ਭਰਬੁੰਦਆਨੀਮੇਟੋਰਾ॥੨॥ ॥ਸੁਲਨਛੰਦਾ॥ ॥ਪੂਜਨਟ
 ਰਾਤਿਸੀਮਾਤਜਗਮਾਤਕੇਖੱਗਸਰੋਚਾਂਪਪੂਜੇਬਨਾਈ॥ਤੇਪਬੰਦੁ
 ਕਸਿਲਖਾਨਨੀਗਾਰਪੁਨਧੁਜਾਨੀਸਾਨਕਾਰਿਬਿਜੈਪਾਈ॥ਕਰੇਕੋ
 ਤਾਹੁਪਰਸਾਦਸੁਖਅਨਦੋਸੋਬਿਜੈਕੀਦਸਮਦਿਨਜਾਨਆਈ॥ਭੁ
 ਮੇਜੈਕਾਰਆਪਾਰਸਭੁਠੈਰਮੈਦੰਦਭੀਚੋਬਪੁਤੁਜੁਲਗਾਈ॥੩॥
 ਮਾਸਮਾਸੋਜਕੀਪੂਜਦਸਮੀਬਿਜੈਸੀਮਹਾਰਾਜਦੰਦਭੁਬਜਾਯੋ॥

ਸੁਨੋ ਨਰਨਾਰ ਬਾਜਾਰ ਸਭੁ ਠੋਰ ਮੈ ਸਾਹੁ ਸੁਨਿਕਾਨ ਹਜੂਰ ਆਯੋ॥
 ਆਨ ਪਦੁ ਕੰਜ ਦੁਖੁ ਭੀਜ ਗਾਰ ਕੇਗਹੇ ਜਲਜ ਅਲਪੇ ਮੰਕੀ ਜੋ ਸੁ
 ਆਯੋ ਸੋਧ ਬੀਚਾਰ ਨਿਰਧਾਰ ਅੰਸੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਕੇ ਕੂਚ ਇਤ ਉਤ
 ਸੁਨਾਯੋ॥੪॥ ਸਹਰ ਅੰਮੇਰ ਪੁਰ ਜੋਧ ਗੜ੍ਹ ਮੇਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਚੀਤ
 ਜੋ ਹੈ ਸੁਰਾਈ॥ ਨਗਰ ਚੀਤੋਰ ਸਭੁ ਠੋਰ ਤਿਹ ਦੇਸ ਮੇ ਬਡੇ ਰਜ ਪੁਤ
 ਜੋ ਹੈ ਨ ਭਾਈ॥ ਸੂਬ ਅੰਬੀਰ ਬਜੀਰ ਓਹ ਦੇਸ ਕੇ ਤਪਤਿ ਤਈ ਲੋਗ
 ਅਧ ਪਤਿ ਸੁਨਾਈ॥ ਸਰਬ ਨਾਰੇਸ ਓਹ ਦੇਸ ਪਰ ਦੇਸ ਕੇ ਨਹੀ ਕਛੁ
 ਮਾਨ ਤੇ ਮੁਰ ਉਗਾਹੀ॥੫॥ ਅੰਸ ਬੀਚਾਰ ਨਿਰਧਾਰ ਓਹ ਦੇਸ ਕੋ ਜੀ
 ਤੋ ਜਾਇ ਤਿਨ ਕੋ ਬਜੀਗਾ॥ ਆਨ ਬਹੁ ਮਾਨ ਹੈ ਸਰਬ ਬਿਧ ਠਾਨ ਹੈ
 ਜਾਨ ਹੈ ਮੇਹ ਜੋ ਸੇ ਉਰੀਗਾ॥ ਅੰਸ ਬਚ ਗਾਇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਗਿਹ ਕੇਗ
 ਪੇ ਬਜਤ ਨੀਸਾਨ ਅਨਗਨਤ ਸੰਗਾ॥ ਦਿਵਸ ਜੋ ਬੀਤ ਨਿਚੀਤ ਨਿਜ
 ਅਨੰਦ ਸੇ ਭਈ ਤੁਬ ਰੈਨ ਕਰਿਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
 ਲਗਨ ਮਹੂਰਤ ਸੋਧ ਕੈ ਕੀਨੋ ਸਾਹ ਪਾਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਸਾਥ ਹੀ
 ਲੀਨੋ ਭਲੇ ਸੁਜਾਨਾ॥੭॥ ॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਭਿਰ ਭਏ ਦਿਨ ਗਾਇ ਚਦ
 ਯੋ ਜਲ ਜਾਤ ਖਿਰੇ ਨ ਭੁਏ ਪੀਅਰਾਯੋ॥ ਅੰਧ ਕਟੀ ਨ ਭਜਾਤ ਲਟੇ
 ਸੁਘਟੇ ਕੁਲਟ ਮਨੋ ਚੋਜ ਸੁਣਾਯੋ॥ ਸੰਖ ਪੁਰੇ ਮੁਨ ਬੇਦ ਜੁਰੇ ਚਕ
 ਈ ਪੁਨ ਸਾਧ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦਆ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਮ
 ਜਨ ਕੇ ਸੁਚਿ ਬਾਹਰਿ ਆਯੋ॥੮॥ ਦਾਨ ਬਿਧਾਨ ਦਿਜਾਨ ਦੇ ਪੁਨ ਅ
 ਥਿਤ ਨ ਲੋਗਨ ਦਾਨ ਦਿਵਾਏ॥ ਕੀਰਨ ਚੀਰ ਫਕੀਰਨ ਖੀਰ ਸੁਨੀਰ
 ਭਲੇ ਹਿਤ ਸਾਥ ਪਿਟਾਏ॥ ਭੋਜ ਕਰਾਹ ਭਏ ਉਤ ਸਾਹ ਕਹੈ ਮਖਣਾਹਿ
 ਸੁਮੰਗਲ ਗਾਏ॥ ਯੋ ਬਰਸਾਇ ਮਨੋ ਧਨ ਪੁਰਨ ਆਨੰਦ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ

ਚਕਗਏ॥੯॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਅੰਤਦਾਰਪੰਚਮਥਿਤਜਾਨਾਸੁ
 ਕਲਪਖਅਛੇਸੁਖਦਾਨਾਡੇਰਾਕੀਓਤਾਲਪਰਆਨਾਗੁਰਪੁਰ
 ਨਜਾਹਿਬਰੁਗਾਣਨ॥੧੦॥ ॥ਡੇਰਾਕੀਓਤਹਾਂਤਬਿਆਈਆਏਤ
 ਜਾਤਟਹੀਰਸੁਧਾਈ॥ਤੋਲਗਏਬਤੀਆਂਸੁਨਿਪਾਈ॥ਸਾਹਿਬ
 ਜਾਦਪੁਜਿਓਸੁਆਈ॥੧੧॥ ॥ਐਯਾ॥ ॥ਆਨਸੁਨਿਯੋਤ
 ਬਹੀਲਗਿਯੋਪੁਨਸਾਹਿਬਸਿੰਘਜੁਗਟਰਆਏ॥ਹੇਤੁਭਏਸਦਿ
 ਆਨਮਹਾਂਤਬਆਨਿਦਕੈਦੁਖਦੂਰਨਸਾਏ॥ਛੇਰਪਸੰਗਕਥਾ
 ਕਹਿਪੁਰਬਜੁਧਕਿਧੈਚਮਕੋਰਸੁਨਾਏ॥ਮਨੋਗਏਅਮਰਾਪੁਰਦੇ
 ਖਨਿਮਾਤੁਚਿਤਾਰਸਹੀਫਿਰਆਏ॥੧੨॥ ॥ਏਕਸਮੈਕਰੁਨਾਨਿਧਸਾ
 ਹਿਬਆਨਿਦਕੈਰਿਹਮੈਜਬਆਏ॥ਕਾਰਨਪੁਰਕਹਾਪੁਰਆਨਿਦ
 ਦੁਖਿਤਹੈਜੁਗਨੈਨਟਹਾਏ॥ਚਾਰਿਸਪੂਤੁਕੋਮੋਹਚਿਤਾਰਕੈਯੋ
 ਬਚਨਲਾਪੁਮਾਤੁਸੁਨਾਏ॥ਆਪਿਸਮਧਕਰਿਯੋਤਬਸਾਹਿਬ
 ਗਿਆਨਕਥਾਕਹਿਕੈਸਮਝਾਏ॥੧੩॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤੁਦਪਿ
 ਮਾਤਾਸੁੰਦਰੀਅੰਸਕਹੇਬਚਭਾਇ॥ਹੈਕਰੁਨਾਨਿਧਤੈਸਹੀਜੈਸਕ
 ਹੀਤੁਮਭਾਇ॥੧੪॥ ॥ਤੁਮਲਾਇਕਸਭਬਾਤਕੇਸਭਕਲਤੁਮਰੇ
 ਹਾਇ॥ਮਾਤਾਸੁਤਜਮੈਦੇਵਕੀਆਨਿਦਏਜਦੁਨਾਥਾ॥੧੫॥ ॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ਰੁਕਮਨਕੇਸੁਤਆਨਿਮਿਲਾਯੋ॥ਸੀਦੀਪਨਕੋਚ
 ਰਿਤੁਦਿਖਾਯੋ॥ਦਿਜਕੇਸੁਤਹਿਤੁਅਰਜਨਜਰਿਯੋ॥ਸੇਕਰੁਨਾਨਿ
 ਧਪੁਰਨਕਰਿਯੋ॥੧੬॥ ॥ਤੁਸਯਹਕਾਜਦਆਨਿਧਕੀਜੋ॥ਦਾਸ
 ਨਕੀਬਿਨਤੀਸੁਨਲੀਜੋ॥ਜਿਹਜਿਹਪਰੇਜਨਨਕੋਸੀਕਟਾਤੇਤੁ
 ਮਕਟੇਆਪਸਭਕੰਟਕ॥੧੭॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਯੋਮਾਤਾਜਬ

ਹਰ ਗਹਿਯੋ ਅਧਿਕ ਬਿਨੈ ਕਰ ਲੀਨਾ ਤੁਬ ਅੰਚੁਤ ਗੁਰ ਬਚਕ
 ਹੋ ਸੋ ਤੁਮ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧੮॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਵਰਸਨ ਦੇ
 ਗਇ ਤੈ ਤੁਮ ਸਹੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸੱਤਿ ਮੋਰ ਨਿਜ ਕਹੀ ॥ ਪੁਨ ਪਾਛੈ ਦੁ
 ਖੁ ਪੈਰੋ ਪਨਾ ॥ ਸਮਝੈ ਮੋਰ ਸੱਤ ਇਹੁ ਕੁਨਾ ॥੧੯॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ॥ ਯੋ ਬਚੁ ਰਾਖ ਦਯਾ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਮੋਰ ਰਹੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਮਾਤ ਪੁਸ਼ੀਨ ਭਈ ਮਨ ਮੈ ਪੁਨ ਇਛੁ ਤਦਨ ਸਹੀ ਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ਸੋਇ
 ਨਟਾਰ ਭੁਯੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ਕਹਾ ਜਿਮ ਬਾਰਿ ਕਿਧੋ ਇਹ ਬਾਨੇ ॥ ਮਾਨਹੁ
 ਰਨਿ ਧਾਨ ਮਿਲਿਯੋ ਤਨ ਜਾਨ ਲਈ ਸੁ ਅਕੁ ਬਕਹ ਜੇ ॥੨੦॥ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਯੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਕੂਚ ਕਰਾਯੋ ॥ ਮਾਠਾ ਸਾਦੀ ਬਾਜ ਬ
 ਜਾਯੋ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਤਹ ਚਰਿਤ ਸੁਹਾਏ ॥ ਜੇ ਰਾਵਰ ਸੀ ਪਨਿ ਰਖ ਸੁ
 ਆਏ ॥੨੧॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਮਨੀ ਦਪੁਜਿ ਭੁਯੋ ਮਨ ਭੀਤ ਰਬਾ
 ਜਤ ਪੈ ਕਰੁਨਾ ਇਨ ਗਾਰੋ ॥ ਜਾਚਿ ਕਲੇਰਾ ਸੁ ਭੁੰਦ ਕਲਾਟੁ ਤਾ
 ਟੁਤ ਪੈ ਮਨ ਮੇਦ ਸੁਧਾਰੋ ॥ ਪਾਤਰ ਨਾਚਿਤ ਏਕ ਅਨੇਕ ਕਰ ਕੇਟ ਕੀਤੁ
 ਹਲ ਹੋਤੁ ਅਖਾਰੋ ॥ ਦੇਤੁ ਇਨਾ ਮੁਤਿ ਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਹੋਤੁ ਖੁਸੀ ਬਹੁ ਭੁੰ
 ਤਿ ਅਖਾਰੋ ॥੨੨॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਬਹੁਰ ਅਪਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ
 ਇਹ ਕੀ ਕੀਯੋ ਪਾਨਾ ॥ ਦੇਇ ਚਾਰ ਪੁਨ ਮਜਲ ਮੈ ਮਿਲੇ ਸਾਹ ਕੀਆ
 ਨਿ ॥੨੩॥ ॥ ਚਲੇ ਮਜਲ ਦਰ ਮਜਲ ਹੀ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਤਬ ਲ
 ਗਾ ਮਾਨ ਅਮੋਰ ਕੇ ਘੋਰਿਯੋ ਸਾਹਿ ਨਿ ਸੰਗਾ ॥੨੪॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ॥ ਤੁਕੋ ਅਪਨੀ ਮਾਨਿ ਮਨਾਈ ॥ ਮਾਗੇ ਚਲਿਯੋ ਜੋਧ ਪੁਰਧਾਈ ॥ ਯੋ
 ਰਜ ਪੁਤਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਮਾਯੋ ਸਾਹ ਕਰ ਕਲੇ ਭਾਰੋ ॥੨੫॥ ॥ ਕੈ
 ਲਰਿ ਮੋਰੋ ਕੈ ਚਲੇ ਪਲਾਈ ॥ ਜਾਤੇ ਹਮ ਕੋ ਹੋਇ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ

ਕਹੀ ਰਾਵ ਕੇ ਸੰਗਾ ਬਾਦਸਾਹ ਸੇ ਬਨੈ ਨਜੀਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਿਲੈ
 ਸਾਹਤ ਨ ਜਾਈ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਮੈਂ ਹੋ ਮੈਂ ਭੁਲਾਈ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਜੀਤ ਸਿੰਘ
 ਜੂਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮੈ ਸਮਝੀ ਸੁਰਗਿਆਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਗਇਆ ਮਿਲਿਓ
 ਆਨਿ ਤਬ ਸਾਹ ਕਉ ਮਨ ਸਬਿ ਲੀਓ ਲਿਖਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਚੈ ਪਈ
 ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਲੈ ਸੰਗ ਆਪਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਗੜ ਅਜਮੇਰ ਆਪਿ ਤਬ ਆ
 ਯੋ ॥ ਮੇੜ ਤੇ ਸਯਾ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪਾਠਿ ਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤਟ ਸਾਹ ਸੁਧਾਰੀ
 ॥ ੨੯ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਹ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੜ ਚੀਤੋਂ ਰਗ ਯੇਤ ਬ
 ਧਾਈ ॥ ਨਾ ਬਚੀਤੋਂ ਰਪਤੀ ਜੋ ਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮੈ ਸਮਝੀ ਸੁਰਗ
 ਯਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਹਮਰੇ ਜੁਧ ਬਨੈ ਨਹੀਂ ਕਬੈ ॥ ਮਿਲ ਜਾ ਜਾਇ ਸਾਹ ਤਿ
 ਨੁ ਤਬੈ ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਮਿਲਿਓ ਜਾਇ ਜਬ ਰਾਜਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਬਜੇਤ
 ਬਬਾਜਾ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਰਾਜ ਜੇਧ ਪੁਰ ਆਇ ਸਭ ਮਿਲੇ
 ਸਾਹ ਕੇ ਆਨਿ ॥ ਬਹੁਰਿ ਅਗਾਰੀ ਦਫ਼ਨੀ ਕੀਨੈ ਸਾਹ ਪਖਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਨਫਰ ਚਾਰਿ ਕੈ ਪਾਂਚ ਸਤ ਲੈ ਕਰ ਅਪਨੇ ਸੰਗਾ ਜੋ ਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੂ
 ਗਯੋ ਦਿਖਨ ਚਿਤੋਂ ਰਨਿ ਸੰਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਝੈਯਾ ॥ ॥ ਦੇਖ ਨਿ
 ਹਾਰ ਚੋਤੈ ਰੁਗੜੀ ਕਹ ਸਾਹਿਬ ਪਾਸ ਨ ਪੁਛ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਭੇਦ
 ਸਿੰਘਾਨ ਕਾਰਿ ਯੋ ਨਿਜ ਏਕਲ ਪੈਂਡ ਲਏ ਤਿਤ ਜਾਈ ॥ ਜੁਪੁ ਭਯੋ ਤਿ
 ਹ ਥਾਨ ਬਡੇ ਬਰਯੁ ਪਰਘਾਸ ਪਰੀਜੁ ਲਗਾਈ ॥ ਆਨ ਘਮੰਤ ਰ
 ਚਿਓ ਮਿਲ ਦੂਤਨ ਮਾਰ ਰਖੇ ਰਨ ਮਧਿ ਬਨਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ਭੁਜੀ
 ਗਪੁ ਆਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਟੁਹੈ ਜੋ ਸੁਮਾਰੇ ਬਚੇ ਦੂਤ ਜੇਈ ॥ ਤਿਨੈ ਤੀਰ
 ਤਾਂ ਕੇ ਸਭੈ ਜਾਇ ਗਈ ॥ ਅਏ ਦੂਤ ਕੇਤੇ ਕਹਾ ਘਾਸ ਤੁਝ ਆਗੈ ਨਹੀ ਤੇ

ਗਤੀਰੇ ਸਰੰਛਾਡਿਭਾਗੇ॥੩੫॥ਲਯੋਹਾਥਚਾਪਕਿਤੇਦੂਤਮਾਰੇ॥
 ਕਿਤੇਕਾਰਿਦੀਨੇਕਿਤੇਬਾਂਧਿਪਾਰੇ॥ਪਰੀਲੋਬਲੋਥੀਤਿਸੀਠੋਰਮਾਹੀ
 ॥ਮਨੋਜੋਲਬਾਨੇਗਿਰੈਗੂਨਆਹੀ॥੩੬॥ਜਬੈਏਸਮਾਰੇਪਨੇ
 ਅਉਰਆਏ॥ਜਿਮੰਮੇਘਬੰਦਿਤਿਮੰਦੂਤਛਾਏ॥ਕਰਮੇਜੰਗਜੀ
 ਗੀਤਿਸੀਜਾਇਅੰਸੇ॥ਜਿਮੰਇੰਦੁਤਾਤੰਕੁਰੈਟਨਜੈਸੇ॥੩੭॥ਬ
 ਠੋਜੁਧਕੀਨੋਗਨੈਕਉਨਭਾਈ॥ਸਬੈਬਾਤਤਾਕੀਹਜੂਰੇਸੁਆਈ॥
 ਤਬੈਦੀਨਬੰਧਪੁਰੁਆਵਤਾਰੀ॥ਪਰੇਸਿੰਘਫੌਜੀਘਨੇਸਸਤੁਧਾ
 ਰੀ॥੩੮॥ਇਨੈਜਾਇਲੀਨੋਉਨੈਜਾਭਜਾਯੋ॥ਭਜੇਸੁਮਸੋਫੀਤਿਤੇ
 ਨਾਠਹਿਰਾਯੋ॥ਇਮੰਜੁਧਜੀਤੇਨਿਜੰਧਾਮਆਏ॥ਇਤੇਉਤਸਾਰੇ
 ਜਸੰਭੁਮਛਾਏ॥੩੯॥॥ਚੋਪਈ॥॥ਪੁਜੇਧਾਮਜਬਹੀਸਭ
 ਆਈ॥ਸਾਹਿਬਜਾਏਸਿੰਘਸੁਭਾਈ॥ਤਬਕਰਨਾਨਿਧਅੰਸਉਚ
 ਰੇ॥ਫੇਰਨਕਰੀਅੰਅਸਰਨਕਾਰੇ॥੪੦॥ਜਾਟਨਹੋਇਜਹਾਂਸੁਭਬ
 ਨਾ॥ਲੀਜੈਸਿੰਘਸਾਬਕਰਨਾਨਾਯੋਕਹਿਸਭਕੇਧੀਰਧਰਾਈ॥ਚ
 ਲਿਯੋਸਾਹਆਗੇਪੁਨਧਾਈ॥੪੧॥ਤਬਲਗਯੈਬਤੀਅੰਸੁਇਪਾ
 ਈ॥ਆਗੇਮਾਰਗਿਨਹਇਤਜਾਈ॥ਟਹਦਿਸਛੇਡਅਟਰਦਿਸਧਾ
 ਏ॥ਕੂਚਮੁਕਾਮਕਰਤਚਲਿਆਏ॥੪੨॥ਨਦੀਨਰਬਦਾਨਿਕਟ
 ਸੁਆਈ॥ਡੇਰਾਕੀਚਿਸਾਹਜੁਧਾਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਘਆਏਤਿਹਥਾਨਾ॥
 ਨਦੀਨਰਬਦਾਤੀਰਸੁਜਾਨਾ॥੪੩॥ਪਾਛੇਰਹੇਸਿੰਘਜੈਬੀਰਾ॥ਲਰੇ
 ਤੋਨਜਾਲੇਤੇਨੀਰਾ॥ਲੂਟਤਪਾਸਲਰੇਤੇਥਾਨੈ॥ਭੁਯੋਜੁਧਬਰਨੈਕੇ
 ਆਨੈ॥੪੪॥ਲਯੋਪਾਸਕਰਕੈਰਨਭਾਰੀ॥ਕੇਤਕਹਨੇਦੂਤਬਲ
 ਕਾਰੀ॥ਯੋਕਹਿਗਏਹੁਤੇਗੁਰਤੀਰਾ॥ਆਏਸੁਚੇਤਕਰਗੁਰਧੀਰਾ॥

੪੫॥ ਰੁਮੋ ਚਰਿਤੁ ਅੰਸਤਿਹ ਥਾਨੈ॥ ਕੌਨ ਸਕਤੁ ਇਹੁ ਕਥਾ ਬਖਾਨੈ॥
 ਤੁਪਕਤੀਰਤਿਹ ਚਲੇ ਅਪਾਰਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭੁਯੋ ਜੀਗਉਤ ਭਾਗਾ॥
 ੪੬॥ ਕਰੁਨਾ ਸਿੰਧ ਸੁਨੀਉਤ ਕਾਨੀ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਭੇਜੇ ਸੁਰਗ ਮਾਨੀ॥
 ੪੭॥ ਕਰਿਯੋ ਬੀਚ ਦੁਹ ਦਿਸ ਉਨ ਜਾਈ॥ ਮੇਲ ਗੇਲ ਕਰ ਸੀਧਿ ਕਰਾਈ॥
 ੪੮॥ ॥ ਰੁਜੀਗ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਤੁਬੈ ਏਕ ਨੀਚਿਤੁ ਛੰਦੀ॥ ਲਾ
 ਗੀ ਸਿੰਘ ਜੂ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨ ਪਾਈ॥ ਸਭੈ ਸਿੰਘ ਕੋ ਪੇਕਿਯੋ ਲਖਾਈ॥
 ੪੯॥ ਮਚਾ ਜੁਧ ਭਾਰੋਤ ਬੈਤਾ ਸਜਾਈ॥ ੫੦॥ ਦਏ ਭਾਰ ਕੇਤੇ ਅਰਿ ਤੋਨ ਥ
 ਨੈ॥ ਸਭੈ ਲੋਥਾਈ ਹਾਂਜਿ ਮੰਗੀਨ ਜਾਨੈ॥ ਲਯੋ ਘਾਸ ਤਾਤੈ ਗਹੀ ਲੋ
 ਥਾ ਆਛੈ॥ ਪੁਜੈ ਟੈਹ ਜੂਰੀ ਮਨੋ ਕਾਛੁ ਕਾਛੈ॥ ੫੧॥ ਸੁਨੀ ਸਾਹ ਬਾਤੈ
 ਹਜੂਰੀ ਸਾਹ ਯੋਗਹੋ ਸਤੁ ਜੇਤੇ ਬੀਧੈ ਲਿਆਯੋ॥ ਖਤਾ ਆਪ ਕੀ
 ਜੂ ਇਨੈ ਹੈ ਕਰਾਈ॥ ਕਹੈ ਬਾਂਧਿ ਰਾਖੇ ਕਹੈ ਦਿਯੋ ਰੁਬਾਈ॥ ੫੨॥ ਬਿ
 ਨ ਕਾਮ ਥੇਏ ਇਨੈ ਅੰਸ ਕੀਨੀ॥ ਇਸੇ ਸਿੰਘ ਮਾਰਿਯੋ ਮਹਾ ਮੱਤਿਹੀ
 ਨੀ॥ ਕਹਾ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਅਬੈ ਮੈ ਸੁਪਾਉ॥ ਬਰੇ ਬੀਰ ਬਾਕੇ ਕਹਾ ਲੈ ਲਿ
 ਖਾਉ॥ ੫੩॥ ਬਿਨ ਆਪ ਆਗਿਆ ਇਨੈ ਸੰਕਧਾ ਗੀ॥ ਨਹੀ ਤੇ ਸੁਤਾ
 ਤੇ ਕਹਾ ਖਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਕਈ ਸਾਬਦੁ ਤੇ ਲਰੇਤੈ ਅਕੇਲਾ॥ ਸਿਰੀ ਮਾਨ
 ਸਿੰਘ ਭਟੈ ਆਲ ਬੇਲਾ॥ ੫੪॥ ਲਖੇ ਕੋਪ ਸਾਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸੁਨਾਈ॥
 ਭਈ ਜਾਣਦੀ ਜੈ ਕਰੇਨ ਬੁਰਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰੂਪੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੈਨ ਛਾਏ॥
 ਮਨੋ ਮਿਤਹੂ ਪੈ ਸੁਧਾ ਲੈ ਬਸਾਏ॥ ੫੫॥ ਗੁਰੂ ਟਾਹ ਟਾਹਿ ਸਭੈ ਲੋਕ ਭਾ
 ਖੈ॥ ਇਨੈ ਸਤੁ ਮਿਤ੍ਰਿ ਇਕੈ ਤੁਲਿ ਆਖੈ॥ ਕਰੀ ਸਾਹ ਸੇਵੈ ਦਯੋ ਦਾਗ ਅ
 ਛੈ॥ ਪੁਨੀ ਸਾਹ ਬੈਨ ਕਹੈ ਅੰਸ ਪਾਛੈ॥ ੫੬॥ ਪੁਰੀਨ ਦੁਜਾਨੈ ਭਏ ਜੁਧ
 ਜੇਤੇ॥ ਮਰੈ ਤਾਤ ਬੀਧੀ ਅਰਿ ਕੇ ਸੁਤੇਤੇ॥ ਉਨੈ ਚੀਤ ਕੈ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰੇ ਇਹ ਲਰ

ਈ। ਨਹੀਂ ਮੂੜ ਜਾਨੈ ਸਹੀ ਮੋਤ ਆਈ॥ ੫੫॥ ਮੁਝੇ ਜੀਵ ਜਾਨੈ ਨਿਜੀ ਦ
 ਸੁ ਜਾਨੈ॥ ਸਭੇ ਰਾਜ ਸਾਜੀ ਦਯੋਤੋ ਰਮਨੋ॥ ਜਿਤੋ ਰਾਜ ਸਾਜੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿ
 ਸਾਹੀ॥ ਪਰਿ ਆਰਥਿ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੋ ਰਪਾਹੀ॥ ੫੬॥ ਇਸੇ ਬੈਨ ਕੈ ਕੈ ਬਿਨੈ
 ਸਾਹ ਪਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੀ ਕੋ ਲਯੋ ਯੈ ਰਿਸਾਈ॥ ਗਯੋ ਸਾਹ ਡੇਰੇ ਕ
 ਰਿਯੋ ਕੁਚ ਆਗੈ॥ ਚਲੀ ਸੈਨ ਐਨ ਪੁਰੂਖੇ ਮਪਾਗੈ॥ ੫੭॥ ਨਦੀ ਗਾਂ
 ਵ ਸੈ ਲੰ ਲਪਤੀ ਬਨਾਈ॥ ਮਹਾ ਚਾਰ ਵੇ ਸੰਨ ਰੇ ਸੀਮਿ ਲਾਈ॥ ਜਹ
 ਕੁਪ ਬਾਪੀ ਭਰੇ ਤਾਲ ਨੀਰਾ॥ ਪਰਿ ਆਨ ਡੇਰਾ ਤਿਸੁ ਕੇ ਸੁਤੀਰਾ॥ ੫੮॥
 ਪੁਰੀਯੋ ਬੁਰਾਨੀ ਪੁਜੋ ਸਾਹੁ ਜਾਈ॥ ਤਟੇ ਸੂਰ ਕੰਨ ਆ ਕਰਮੇ ਡੇਰ ਆ
 ਈ॥ ਸੁਭੇ ਚਾਰ ਨੀਰੀ ਤਪਤੀ ਸੁਨਾਮਾ॥ ਦਿ ਪੈ ਕੂਲ ਤਕੇ ਕਿਥੈ ਸੋਭਾ
 ਮਾ॥ ੫੯॥ ਮਛਿ ਕਛੁ ਜੀਤਿ ਫਿਰੈ ਨੀਰ ਮਾਹੀ॥ ਸੁਭੇ ਚਾਰ ਨੀਰ ਤਰੀ ਬਾਰ
 ਜਾਹੀ॥ ਤਟੇ ਤੀਰ ਵਾਕੇ ਦਿਪੈ ਗਾਵ ਅੰਸੇ॥ ਮਨੇ ਗੀਰ ਵਟੈ ਰਚੇ ਸੂਰ
 ਗ ਜੈਸੇ॥ ੬੦॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਦਭੁਤ ਪੁਰ ਬੁਰਹਾਨ ਮੈ ਜਬ ਆ
 ਯੋ ਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਅਸ ਨਗਰ ਕੀ ਉਮਡੀ ਦਰਸਨ ਕਾਜਾ॥
 ੬੧॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਅਦਭੁਤ ਦੇ ਸਭ ਮਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਬਾਪੀ ਕੁਪ
 ਬਾਗ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਦਿਪਤ ਸਟਾਰੇ॥ ਮਨੇ ਸੂਰਗ ਕੇ
 ਨਿਕਟ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੬੨॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਜਨ ਦੇਵ ਕਲੇਵਰਾ॥ ਕੰਚਨ ਬਿ
 ਨਾਨ ਚੰਦ੍ਰੇ ਜੇਵਰਾ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਨੀ ਜੋ ਬੇਦ ਉਚਾਰੈ॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਕ
 ਲਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੬੩॥ ਅਸ ਪਾਵਨ ਬਰਨਗਰ ਸੁਮਾਹੀ॥ ਆਯੋ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਆਹੀ॥ ਸੰਗਤ ਅਧਿਕ ਬਿਨੈ ਜਬ ਪਾਈ॥ ਪੁਰ ਮੈ ਗ
 ਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਪਾਈ॥ ੬੪॥ ਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਬਾਤ ਜੀ ਅਧਾਰੀ॥ ਆ
 ਗੈ ਰਾਖੋ ਸਦਨ ਸਟਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਮਨੋ ਕਾਮਨ ਪੂਰਨਾ॥ ਅਇਓ

ਸਾਹਿਬਸੁਖਦਸਪੁਰਨ॥੬੫॥ ॥ਜੇਰੁਠਾ॥ ॥ਕੀਨੇਸਾਹਪ
 ਆਨਕਿਤਕਦਿਵਸਬਸਕੈਤਹਾ॥ਮਹਾਰਾਜਕੇਜਾਨਕਿਤਕਦਿਵ
 ਸਤਿਤਹੀਲਗੇ॥੬੬॥ਆਗਰਨਗਰਪਆਨਬਿਜੈਸਾਹਕੇਗਦ
 ਨਕੀ॥ਏਤੀਕਥਾਬਖਾਨਕਹੀਬੀਸਸਤਧਿਆਇਮੈ॥੬੭॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਆਗਰੇਪਆਨਬਿਜੈਸਾਹਗਮਨ
 ਕਰਨਬਰਨਨੰਨਾਮਸਤਾਈਸਮੋਧਿਆਇਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੬੮॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਐਯਾ॥ ॥ਕੇਤੁਕ
 ਕਾਲਤਹਾਂਬਸਕੈਪੁਨਸਾਹਬਹਾਦਰਕੁਚਕਰਾਯੋ॥ਨਾਖਤਦੇਸਨ
 ਦੀਨਗਨਾਗਰਆਨਮਨਾਵਤਆਗਿਸਿਧਾਯੋ॥ਦੀਨਦਯਾਲਬੁ
 ਰਾਨਬਸਿਓਪੁਰਜਾਸਪ੍ਰਤਾਪਤਿਹੁਪੁਰਛਾਯੋ॥ਕੀਚਨਹੀਰਜਰਾਵ
 ਜਰੇਪੁਰਭੀਤਰਸੰਗਤਆਨਬਸਾਯੋ॥੬੯॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਉ
 ਚਦਮਦਮਾਧਾਮਬਰਤਪਤੀਨਿਕਟਦਯਾਲਾ॥ਤਹਾਂਬਸੇਸੀਸਤ
 ਗੁਰੂਪੁਰਨਸੱਤਿਅਕਾਲ॥੭੦॥ਤੁਰੇਬਿਰਾਜਿਤਤਪਤਨੀਉਪਰ
 ਦਮਦਮਸੋਇ॥ਤੁਨਮਨਸੁਖਪੈਅਤਨਿਰਖਪਾਪਰਹਿਤਨਹਿਕੇ
 ਇ॥੭੧॥ ॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ਮਹਾਂਸੁਧਧਾਮੰਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੇਰੇ॥
 ਨਦੀਤੀਰਆਛੋਬਨੇਚਾਰਫੇਰੇ॥ਨਰੀਨਾਰਆਵੈਨਿਵਾਵੈਤਸੀਸੀ॥
 ਕਰੈਸੁਧਬੁਧੰਜਪੇਏਕਈਸੀ॥੭੨॥ਜਥੇਆਪਭੇਟੀਲੀਏਹਾਥਿਆ
 ਵੈ॥ਦਹੀਛੰਦੀਰਨੀਰਸੁਖੀਰੀਲਿਆਵੈ॥ਕਿਤੇਲੱਛਹੀਰਸੁਚੀਰੀਚਛ
 ਵੈ॥ਜਥਾਜੋਗਜਾਕੀਲਏਭੇਟਆਵੈ॥੭੩॥ਧਰੈਭਾਉਚਾਵੈਕਰੈਸੇਵ
 ਆਛੀ॥ਫਿਰੈਪ੍ਰੇਮਭੀਨੇਜਿਮੰਨੀਰਮਾਛੀ॥ਕਰੈਜੋਗਕੇਉਰਵੈਗੀਬ
 ਪੋਥੀ॥ਜਪੈਸੱਤਿਨਾਮੰਤਜੈਬਾਤਬੋਥੀ॥੭੪॥ਕਿਤੇਰਾਤਜਾਗੈਕਰੈਸੇ

ਟਗਮਾਨੀ। ਕਿਤੇ ਪਾਂਟ ਚਾਂਪੈ ਮਹਾ ਬੁੱਧ ਧਾਨੀ। ਕਿਤੇ ਅਸੁ ਫੇਰੈ ਅਸੀ ਅ
 ਸਤ ਧਾਰੈ। ਕਿਤੇ ਚਾਂਪ ਬਾਨੀ ਸੁਲਛਿ ਪ੍ਰਹਾਰੈ॥੭॥ ਕਿਤੇ ਏਕੁ ਰੀਗੀ ਨ ਅੰ
 ਰੈ ਬਿਚਾਰੈ। ਕਿਤੇ ਗਗ ਗਾਵੈ ਨਹੀ ਅੰਨ ਧਾਰੈ। ਕਿਤੇ ਚੰਡ ਪੁਜੈ ਸਦਾ
 ਕਾਲ ਧਿਆਵੈ। ਕਿਤੇ ਆਪ ਮੱਧੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਹ ਗਾਵੈ॥੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਅਸ ਸੀਗਤਿ ਤਿਹ ਨਗਰ ਕੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇ। ਸਰਸਿ
 ਜਜੇ ਬਿਗਸਤ ਭਈ ਗੁਰ ਗਇ ਦਰਸਨ ਜਾਇ॥੯॥ ॥ ਭੁਜੰਗ
 ਪ੍ਰਪਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਤੁਹਾ ਏਕ ਸਾਧੀ ਬਡੀ ਬੁੱਧ ਅਛੋ। ਬਬੇ ਕੀ ਸਰੂ
 ਪੀ ਗੁਨ ਕਾਛ ਕਾਛੋ। ਸਭੈ ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ ਜਿਤੀ ਗਾਵਮਾਹੀ। ਤਿਸੀ ਅ
 ਨਿ ਮਾਨੈ ਬਰੇ ਜਾਨਿਤਾਹੀ॥੧੦॥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂ ਕੇ ਤਿਨੈ ਭੋਜ ਕੀਨੇ। ਕਿ
 ਪਾਸਿ ਧਰਾਏ ਤਿਸੈ ਦਰਸ ਲੀਨੇ। ਬਡੀ ਆਵ ਤਾਕੀ ਸੁਨੀ ਦੀਨ ਦਾ
 ਲਾ। ਮਹਾ ਬੁੱਧ ਜੁੱਧੀ ਨੁ ਜਾਪੁ ਨਿਰਾਲਾ॥੧੧॥ ਤਿਸੈ ਪਾਸ ਆਇ ਚ
 ਚ ਦਿਓ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਭੁਯੇ ਮੇਲ ਗੋਲੀ ਤਿਸੈ ਸੰਤ ਦਾ ਲੈ। ਛੁਯੇ ਪੈਰ
 ਕੀਜੇ ਚੈ ਠਾਂਦਿ ਹੋਰ। ਗਹੇ ਆਪ ਤਾਕੇ ਤਤ ਕਾਲ ਸੋਢਿ॥੧੨॥ ਭੁਯੇ ਅੰ
 ਕ ਤਾਕੇ ਲਯੇ ਸੇ ਬੈਠਾਈ। ਬਡੇ ਆਵ ਕੀਨੇ ਕਹੈ ਯੋ ਚੁਗਾਈ। ਬਡੇ ਬ
 ਨ ਚੁਯੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਬੈਠਾਯੋ। ਪੁਨਿ ਭਾਖਿ ਪਾਛੈ ਬਚਿਯੋ ਸੁਨਾਯੋ॥੧੩॥ ॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਜਾਨਿ ਕੈ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ। ਚਰ
 ਨ ਕਮਲ ਜੁਗ ਧਾਰ ਕੈ ਮੁਖ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ॥੧੪॥ ਸਤ੍ਰੁਹ ਸੈਤੇਈ
 ਸਮੈ ਪਟਣਾ ਸਹਰ ਮਸ਼ਾਰਾ। ਜਨਮ ਭੁਯੇ ਤਬ ਆਪ ਕੇ ਸੁਨਿਯੋ ਹਜੂ
 ਰ ਸੁਧਾਰਿ॥੧੫॥ ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਗਾਇ।
 ਦੁਕਾ ਸਹਰ ਮਸ਼ਾਰ ਤਬ ਬਸਤ ਹੁਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ॥੧੬॥ ਤਾਹੀ ਅਨਿ
 ਪਾਪਤ ਭਯੇ ਦਾਸੁ ਲਏ ਅਰਦਾਸਿ। ਨਖ ਸਿਖ ਸਿਉ ਚਰਤਿ ਭਯੇ

ਤੁਮਰੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸਿ॥੧੭॥ਪਾਤੀਦਈਹਜੂਰਕਰਛਿਰਕੀਅਗਰ
 ਕਪੂਰਾਪੁਨਪਾਛੈਉਚਰਤੁਭਯੇਗਰਬਰਚਰਨਹਜੂਰ॥੧੮॥ਸ
 ਹਿਬਜਾਦੇਕਾਜਨਮਪ੍ਰਭੁਬਧਾਯੇਤੋਹਿਯੋਜੁਨਕੈਗੁਰਦੇਵਜੂਅ
 ਸਬੋਲਿਯੇਬਚਸੇਇ॥੧੯॥ਭੇਜਿਆਆਇਆਖਸਮਕੇਲੇ
 ਨਿਸਾਨਸਚੁਹਾਬਿ॥ਸਚਿਪਤਿਸਾਹੀਅਮਰਸਚੁਸਾਚੇਬਚਨਸ
 ਨਾਥ॥੨੦॥ਬਡਜੇਧਾਬਡਸੂਰਮਾਬਡਸਰੂਪਕੁਲਦੀਪਾਮਹਿ
 ਭੂਖਨਮਹਿਪਾਲਗੁਰਸਾਚੇਸਾਹਮਹੀਪ॥੨੧॥ਅਸਰਬੀਸਤਰ
 ਜੋਫਰਿਯੇਪਾਤਿਸਾਹਫਲਫੂਲਾਤਿਨਸਭਕੇਛੈਕਰਨਕੇਅਛੈ
 ਤਬਰਤਿਸੂਲਾ॥੨੨॥ਰਾਜਸਾਜਜਿਹਪੈਨਹੀਉਸਟਅਸੁਗਜ
 ਰਾਜਾਤਿਨੈਥਾਪਕਰਕਰੈਗਾਬਡੇਗਰੀਬਨਿਦਾਜ॥੨੩॥ਪ੍ਰਿ
 ਥਮਕਾਲਕੇਬਚਨਤੇਪੁਜਤਚੰਡਪਚੰਡਾਬਹੁਰਪ੍ਰਗਟਜਗਕਰੈ
 ਗਾਆਪਪੰਥਬਰਬੰਡਾ॥੨੪॥ ॥ਸੂਲਨਛੰਦਾ॥ ॥ਸਰਬ
 ਸੰਸਾਰਬਿਸਤਾਰਨਿਜਸੋਧਕੈਜਪੈਗਾਜਾਪਅਨਭੈਅਪਾਰੀ॥
 ਚਾਰਨੈਆਠਦਸਬੇਦਕੈਸੋਧਕੈਰਚੈਗਾਰੀਥਅਵੈਤਕਾਰੀ॥ਸੂ
 ਠਪਾਖੰਡਅਰੁਲੋਭਕਉਛਾਡਿਕਰਿਧਸੈਗਾਸੁੰਨਗ੍ਰਿਹਮੰਧਿਚਾਰੀ
 ॥ਕਰਗਜੈਕਾਰਸੰਸਾਰਸੈਸਾਚਕੇਅਚਲਪਰਤਾਪਗੁਰਕੇਸ
 ਧਾਰੀ॥੨੫॥ਅੰਸਪਰਕਾਰਨਿਜਧਾਰਿਗੁਰਦੇਵਜੂਬਹੁਰਪ੍ਰ
 ਨਓਪਤੁਮਰੀਉਚਾਰੀ॥ਦਏਪੁਨਦਾਨਸਨਮਾਨਬਹੁਭਾਂਤਿਸੈਬਿ
 ਪਦੀਨਾਨਸਰਬੀਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ਰੋਮਅਰੁਦਾਢਿਅਨਰਾਗਸੈਬਾਢਿ
 ਕਰਗਾਵਤੇਗੀਤਧੁਨਿਕੈਨਿਹਾਰੀ॥ਭਾਵਨੀਧਾਰਿਜੋਗਯੇਦਰਬ
 ਰਮੈਲਯੇਤਿਨਦਾਨਇਛੈਤਅਪਾਰੀ॥੨੬॥ਬਹੁਰਿਖਹਾਰਜਨਿ

ਜਪਮਾਨਤਾਤੇਕਰਮਾਨਮਹੀਪਕੇਸਾਥਆਯੋਜੀਤਬੰਗਾਲਕੇਦੇਸ
ਸਾਮੰਗਯੋਜੀਤਕੀਬੀਬਕੋਤਿਹਬਜਾਯੋਮਿਬਲਨੈਪਾਲਪਾਹਾਰ
ਕੋਗਾਹਿਕੈਦੇਸਪਰਦੇਸਮੈਧੁਨਿਲਗਾਯੋਦੇਇਪੁਨਤੀਨਹੀਚਾਰਿ
ਕੇਬਰਖਮੈਸਾਹਦਿਲੀਸਪੈਰਾਜਆਯੋ॥੨੭॥ਗਏਪੰਜਾਬਕੋਆ
ਪਤਾਹੀਸਮੈਮੋਹਿਗੁਰਦੇਵਜੂਇਤਪਠਾਯੋਤੀਨਹੀਕਾਲਦੇਆਲਹ
ਜੂਰਮੈਕਰੀਬੀਅਰਜਮੈਯੋਸੁਨਾਯੋਦੁਸਮਪਾਤਿਸਾਹਅਲਾਹਮ
ਹਾਰਾਜਜੂਜਾਸੁਪਰਕਾਸਪੁਰਤੀਨਛਾਯੋਤਾਸਚਰਿਤਬਾਚਿਤਗੁਰ
ਦੇਵਜੂਨਿਰਖਨੈਕਾਜਮੁਰਮਨਲਗਾਯੋ॥੨੮॥ਕਾਨਸੇਬੈਨਅਰੁ
ਨੈਨਜੈਬਲਹੋਗੋਰੇਇਗੋਪੁਰਮਨਸਾਹਮਾਰੀਗੁਰੁਕਰਤਾਰਅਵ
ਤਾਰਤਾਹੀਸਮੈਕਹੈਬੈਬੈਨਮੈਸੇਬਿਚਾਰੀਜਗਤਸਭਤਾਰਿਯੋਧਾ
ਰਿਦਾਸਾਨਕੋਆਇਹੈਤੀਰਤੁਮਰੇਸੁਧਾਰੀਮਾਨਕੈਪੁਰਹਜੂਰਬਰ
ਨਾਬਕੋਆਯੋਇਹਨਾਬਨਿਰਬਾਨਚਾਰੀ॥੨੯॥ਤੀਨਹੀਕਾਲਦੇਆ
ਲਬਚਮਾਨਕੈਰਹਿਯੋਪੁਨਆਸਮਨਮੈਲਗਾਈਬਰਖਚਲੀਸ
ਮੈਭੁਯੋਦੀਦਾਰਅਬਧੀਨਗੁਰਦੇਵਕੇਬਚਨੁਭਾਈਕਾਨਸੇਬੈਨ
ਦਿਨਰੈਨਸੁਨਤੇਰਹਾਭਈਅਬਪੁਰਮਨਸਾਬਨਾਈਦਾਸਇਹ
ਜਾਨਨਿਧਾਨਬਲਟਾਨਜੂਆਨਮੁਹਰਾਵਰੀਦੁਤਿਦਿਖਾਈ॥੩੦॥
ਧੀਨਇਹਦੇਸਪਰਦੇਸਆਪਨਕਰਿਯੋਕਰੀਨਿਹਾਲਇਹਸੰਗ
ਤਿਸਾਰੀਨੈਨਅਰੁਬੈਨਪਦਪਾਨਪਰਸਨਕਰੇਧਰੇਉਰਮਾਹਿਗੁ
ਰਬਰਖਿਲਾਰੀਰਾਵਰੀਦੇਹਅੰਬੇਹਕੋਦੇਖਕਰਸੂਰਕੇਤਾਤਕੀ
ਕਾਟਜਾਰੀਦੀਨਮਾਲੀਨਅਧੀਨਹਮਜੀਤਬੈਭਏਅਬਿਸਾਚਹੈ
ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੩੧॥ਜਨਮਅਰੁਮਰਨਮੈਗਰਤਨਿਸਦਿਨਹੁਤੇਕਦ

ਹਿਨਕਾਲ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਧਾਰੀ। ਸੈਲਤਰ ਬੈਲ ਹਰਿਦ੍ਰਾਨ ਗਰਧਰ
 ਏਕੀਟ ਪਤੰਗ ਮੈ ਫਿਰੈ ਸਾਰੀ। ਨਾਗ ਅਰੁ ਕਾਗ ਪੁਨ ਖਾਗ ਸੁਰਨਰ
 ਭਏ ਚੀਲ ਮਹਾ ਖੀਨ ਕੀ ਦੁਖ ਸਹਾਰੀ। ਸਰਬ ਯਹ ਕਾਟ ਕੈ ਪਾਕ ਪਾਟ
 ਨ ਭਏ ਸੰਤ ਕੇ ਸੰਗ ਕੀ ਤਰੇਤਾਰੀ। ੩੨॥ ਰਿਧਿ ਅਰੁ ਸਿਧ ਪੁਨ ਬਧ
 ਪਾਪਤ ਭਈ ਗਈ ਦਰਮ ਤਿ ਜੋ ਦੁਸਹਿ ਕਾਰੀ। ਕਾਮ ਅੰ ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਜਿ
 ਤੁਤ ਕੋ ਜਾਰਿ ਕੈ ਗਹੇ ਪਦ ਕੰਜ ਟਹਿ ਉਰ ਮੰਤ੍ਰਾਰੀ। ਸਾਧਕਾ ਸੰਗ
 ਪੈਰੀ ਗਹਿ ਕੋ ਲਗਾਯੋ ਸੁਨੀ ਅਨਹਦ ਕੀ ਘੋਖ ਨਿਆਰੀ। ਪਾਂਚ
 ਖਟ ਤੀਨ ਪਾਚੀ ਸਕੋ ਲਾਂਘ ਕਰ ਗਏ ਦਰਬਾਰ ਸਾਚੇ ਸੁਧਾਰੀ। ੩੩
 ॥ ਸੁਰਗ ਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਬਰਨ ਬਿਰੰਚ ਨਹ ਕਾਬਿ
 ਨਿਹਾਰੀ। ਬਿਸੁ ਕੋਈ ਸਪਿਥੀ ਸਜਾ ਕੋ ਕਹੈ ਸੰਤੁ ਸੁਰੇਸੁ ਹੈ ਕਿਨ ਮਝ
 ਰੀ। ਅਗਸੁ ਪੁਲ ਸਤ ਬਸਿਸੁ ਨੈ ਸੋਧ ਕੈ ਕਰੀ ਹੈ ਆਪ ਕੋ ਮੋਨ ਪਿ
 ਆਰੀ। ਤਾਸ ਮੈ ਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਗੁਰ ਬਰ ਕਰੇ ਭਏ ਮਿਰਗੀ ਸਨਿਜ
 ਕੇ ਸਧਾਰੀ। ੩੪॥ ਸੰਤ ਜੂਦਾ ਸਨਿਜ ਅੰਸ ਪਰਕਾਰ ਕੈ ਕਹੀ ਬਿਸ
 ਥਾਰ ਕਰ ਕਥਾ ਸਾਰੀ। ਕਾਨ ਜੁਗ ਪਾਰ ਕਰ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਬਹੁ
 ਰਿਮੁਖ ਟਾਕ ਅੰਸੇ ਉਚਾਰੀ। ਅੰਰ ਪੁਨ ਬਾਤ ਜੋ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ
 ਧਰਿਯੋ ਪਰਸਾਦਿ ਹੈ ਕਰਹੁ ਤੁਧਾਰੀ। ਹੁਕਮ ਕੋ ਪਾਇ ਤਿਨ ਨੀਰ
 ਪੁਟ ਰਾਰਿ ਕੈ ਆਨ ਹਜੂਰ ਪੈ ਅਰਜ ਰਾਰੀ। ੩੫॥ ਮੀਸ ਆਲੂ ਟਪੂ
 ਭੁਭੇਜ ਤੁਧਾਰ ਹੈ ਚਲਹੁ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂਚਰਨ ਧਾਰਹੁ। ਸੁਨ ਤਹੀ ਬੈ
 ਨਤ ਬਠਾਂਢਿ ਸਹਿਬ ਭਏ ਪਾਕ ਪਰਸਾਦਿ ਚਲ ਆਨਿ ਹਾਰੇ। ਬਾਰ
 ਮੰਗਾਇ ਪਖਾਰ ਪਦ ਕੰਜ ਟੈਦਈ ਬੈਠਾਇ ਸੁਭ ਪੰਗਤ ਪਿਆਰੇ।
 ਉਚ ਅਸਥਾਨ ਦਰਮਿ ਆਨ ਪੁਰ ਰਾਜਈ ਮੱਧਿ ਦੇਵਾਨ ਜਯੇ ਭਾਨ

ਨਿਆਰੇ॥੩੬॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਪਾਂਤਹ ਪਾਂਤ ਸੁਪੰਗਤ ਬਿਠਾਈ
 ॥ਦੀਨੋ ਭੋਜਨ ਸਭ ਟਰਤਾਈ॥ ਨੀਰ ਪਿਟਾਇ ਚੁਰਾ ਕਰਟਾਯੋ॥ਇ
 ॥ਬਿਧ ਭਾਟ ਸੁ ਅਧਿਕ ਲਖਾਯੋ॥੩੭॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਭੋਜਨ
 ਪਾਇ ਸੁਚੇਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਰਖਤਿ ਹਸਾਧ ਕੇ ਖੁਸੀ
 ਸੁਭ ਯੋ ਅਪਾਰਾ॥੩੮॥ ॥ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੀ ਕਥਾ ਤਾਂਤੇ ਸੁਨੀ ਰਸਾਲਾ॥
 ਖੁਸੀ ਭੁਯੋ ਗੁਰ ਦੇਣੂ ਅਚੁਤ ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ॥੩੯॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥
 ॥ਕਿਤ ਕਮਾਸੁ ਦਿਨ ਜਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਿਹ ਪੁਰ ਬਸੇ॥ ਪੁਨ ਇਮ ਸੁ
 ਨਿਯੋ ਨਿਧਾਨ ਲਿਖਾ ਜੁ ਆਯੋ ਸਾਹ ਕੇ॥੪੦॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਾਂਤੇ
 ਆਏ ਨਿਜ ਸਦਨ ਕਰ ਬਰ ਚਰਿਤ ਅਨੇਕਾ॥ ਤਬ ਲਗ ਲਿਖਾ ਸੁਸ
 ਹ ਕੇ ਲੇਖ ਹੁਚਿ ਯੋ ਨਰ ਏਕਾ॥੪੧॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਬਹੁ ਬਿਧ
 ਲੀਲਾ ਲਿਖੀ ਸੁ ਸਾਹਾਤਿਹ ਅਰਜੀ ਕੇ ਮੱਧਿ ਅਥਾਹਾ ਮੇਕ ਹੁਦਰ
 ਸਦਾ ਅਨਿਧ ਦੀਜੈ॥ ਯਹ ਬਿਨਤੀ ਹਮਰੀ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ॥੪੨॥ ॥ਤੁਰ
 ਸਤ ਹੈ ਹਮਰੇ ਜੁਗ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਕਬ ਪਰਸੇ ਤੁਟ ਚਰਨ ਨਿਧਾਨਾ ਯੈ ਸੁਨਿ
 ਬੇਗ ਤਬੈ ਚੜ੍ਹਿ ਪਾਏ॥ ਲਸਕਰ ਬਾਇ ਸਾਹ ਕੇ ਆਏ॥੪੩॥ ॥ਸਰੇ
 ਸਟਾਰੀ ਮਾਰਗਿ ਮੱਧਿ॥ ਮਿਲਿਓ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹ ਸੁਬੁਧਿ॥ ਪਦ ਪੀ
 ਕ ਜਜਬ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਮਿਟੇ ਸੂਲ ਤਨ ਮਨ ਕੇ ਸਾਰੇ॥੪੪॥ ॥ਸਰਬ
 ਸੂਬ ਜਿਮ ਅਨ ਮਿਲਾਯੋ॥ ਸਭ ਪਦ ਪੀਕ ਜਤੀ ਰਜਤਾਯੋ॥ ਪੁਨ ਪਾ
 ਛੇ ਬਰਨਿਯੋ ਇਹ ਭਾਇ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਤਿ ਗੁਰ ਪਹੁਚੇ ਆਇ॥੪੫॥
 ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਇਹ ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿ ਕੈ ਗਯੋ ਸਾਹ ਨਿਜ ਪਾ
 ਮਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਪਨੇ ਅਯੋ ਲਏ ਸੈਨ ਅਭਿਰਾਮਾ॥੪੬॥ ॥ਨਿਸਪ੍ਰਤ
 ਪਲ ਖੁਰਦਿ ਲਟਿਯੋ ਦੁਰਿਯੋ ਜਾਇ ਗਿਰ ਪੀਠਾ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਨਿਸਰਾ

ਕੇਪਰਤਸੁਰਮਾਡੀਠਾ॥੪੭॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਕੁਮਦੀਉਰਗਚ
 ਕੇਰਸੁਜਾਨਾਤਸਕਰਕੁਲਟਉਲਕਪਛਾਨਾ॥ਇਹਬਿਧਲੈਪਰਟ
 ਰਸੁਸਾਗਾਚਰਿਓਗਗਨਨਿਸਏਸਨਿਪਾਗਾ॥੪੮॥ ॥ਏਹਰਾ
 ॥ ॥ਸਾਚਤਖਤਸੁਰਹਾਨਕੇਬੈਠੇਹੋਇਅਸੇਗਾਸਦਾਨਕਾਹੁਕੀ
 ਰਹੀਕਹਤਸਿਅਨੋਲੋਗਾ॥੪੯॥ ॥ਸਹਸਕਿਰਨਮੁਖਮੈਧਰੇਬਰ
 ਪਤਾਪੁਸਜਸੰਗਾਜਗਤਉਧਾਰਨਤਮਹਰਨਗਰਜਿਯੇਸੁਰ
 ਪਤਿਗਾ॥੫੦॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਬਾਰਜਚਕਈਦਿਨਚਰਜੋਨ
 ॥ਗਦਗਦਭੁਏਸਰਬਨਿਜਥਾਨਾਸੀਖਮੁਨੀਧੁਨਿਬੇਦਉਚਾਰ
 ॥ਅਟਰਬਾਦਿਤਸੁਬਜੇਅਪਾਰਾ॥੫੧॥ ॥ਜਾਗਤਭੁਏਸਕਲਨ
 ਰਨਾਰੀ॥ਨਿਜਕਾਰਜਕੀਕ੍ਰਿਆਸੰਭਾਰੀ॥ਕੀਓਕੁਚਤਤੇਤਬ
 ਸਾਹਾਚਲੀਸੈਨਜਨਗੀਗਪਟਾਹਾ॥੫੨॥ ॥ਕਰਤਕੁਚਨਿਜਕੁ
 ਚਸਿਧਾਯੋਅਰਹਟਨਕੇਦੇਸਜੁਆਯੋਨਾਖਤਨਦੀਸੈਲਪੁਰ
 ਗਾਟਨਿ॥ਆਯੋਦਛਨਦੇਸਸੁਹਾਟਨਿ॥੫੩॥ ॥ਬਾਪੀਸੇਤਨੀਰ
 ਜਿਹਭਰੀ॥ਬਿਸੁਕਰਮਾਹਾਬਨਜਨਕਰੀ॥ਕੈਅਲਿਪਨਿਚ
 ਆਪਿਸੁਸਟਾਰੀ॥ਤਤੇਦਿਪਤਤੀਰਫੁਲਟਾਰੀ॥੫੪॥ ॥ਸੁਰਨਸ਼
 ਰਤਨੀਰਬਰਆਈ॥ਬਾਗਅਰਕਦਿਪਤਅਧਿਕਾਈ॥ਪੁਨਾ
 ਗਜਾਪੁਰਅਉਰਜਧਾਨੀ॥ਕਛੁਲੈਮਿਲੇਭੇਟਸਭਮਾਨੀ॥੫੫॥
 ਤਿਨਕੇਲਾਂਪਤੁਆਗਸਿਧਾਯੋ॥ਬਸਮਤਨਗਰਸੁਨਿਯੋਤਿਤਆ
 ਯੋ॥ਆਠਦਿਟਸੁਰੇਗਤਿਤਰਹਾ॥ਬਹੁਰਪਯਾਨਤਾਰਿਤੇਕਹਾ॥
 ੫੬॥ ॥ਤਤੇਰੇਗਆਗਿਸਿਧਾਯੋ॥ਨਦੀਗੁਦਾਟਰਪੈਤਬਆਇਯੋ
 ॥ਗੀਗਾਆਦਿਜਾਸਜਗਭੁਨੈ॥ਕੋਟਕਲਖੁਤਨਕੇਪੁਨਿਹਨੈ॥੫੭॥

॥ ਨਗਰ ਨਦੇੜ ਬਸਤਤ ਭਾਰੇ ॥ ਕਟਨ ਤਾਹਿ ਛੁਬਿ ਸਕਤ ਉਚਾਰੇ ॥
 ॥ ਅਦਿਸਤ ਜਗ ਕੀ ਇਹ ਪੁਰੀ ॥ ਯਾ ਕੇ ਨਿਰਖ ਅਵਰੁ ਸਭ ਦੁਰੀ ॥
 ੫੮ ॥ ਭੇਰ ਪਾਰਿ ਭਿਤਾਹਿ ਜਬ ਆਈ ॥ ਸੁਬਾ ਮਿਲਿਓ ਸਾਹਤ ਭਾ
 ਈ ॥ ਐਰੀਗ ਸਾਹ ਮੁਏ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੁਭ ਲੈ ਕਰਿ ਹਜਰ ਹੈ ਆ
 ਇਆ ॥ ੫੯ ॥ ਮੁਰੀ ਪਟਨ ਸੁਨਗਰ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਜਨਵਾੜੇ ਸੁਰਬਿ
 ਦਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸਹਰ ਹੈ ਦਰਾਵਾ ਦਨ ਬਾਬਾ ॥ ਸੁਭਾ ਮਿਲੇ ਸੁਦੇਤ
 ਹਿਸਾਬਾ ॥ ੬੦ ॥ ਸੁਬੇ ਸਹਰ ਜਾ ਅਵਰੁ ਭੁਣੀ ਜੈ ॥ ਦੇਸੀਤੁਰੁ ਅਮਿਲੇ
 ਗਣੀ ਜੈ ॥ ਬਾਕੀ ਜੇਰ ਲੱਛ ਥੀ ਜੇਤੀ ॥ ਲੈ ਲੈ ਮਿਲੇ ਸਾਹ ਕੀ ਤੇਤੀ ॥
 ੬੧ ॥ ਬਹੁਰੇ ਅੰਸ ਭਾਂਤਿ ਲਖਿ ਭੁਯੋ ॥ ਪਾਸਿ ਹਜੂਰ ਸਾਹ ਚਲਿ ਗਯੋ
 ॥ ਉਚਰਤੁ ਭੁਯੋ ਸੁ ਅੰਸ ਬਨਾਈ ॥ ਕਰਨਾ ਸਿੰਧ ਸੁਨੇ ਜਗਾਈ ॥
 ੬੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪਾਸਿ ਹਜੂਰ ਸੁਜਾਇ ਕਰ ਯੈ ਬਚ ਕਰਿਯੋ
 ਉਚਾਰਿ ॥ ਅਬਿ ਪੁਰ ਹਿੰਦ ਸਤਾਨ ਕਉ ਕਰੀ ਅੰ ਕੂਚ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੬੩ ॥
 ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰਤਾਪ ਤੇ ਸੁਬੇ ਜਾਟ ਅੰਬੀਰਾ ॥ ਸੁਭ ਹਾਜਰ ਤੁਮ ਬਲ
 ਭਏ ਕਰੀਨ ਕਛੁ ਤਕਸੀਰਾ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਪੁਨਹ ਜਰ
 ਤਜੁ ਯੈ ਬਚ ਗਾਈ ॥ ਅਵਰ ਦੇਸ ਪੁਰ ਕਰਹੁ ਚੜਾਈ ॥ ਭੇਰ ਸਰਬ
 ਕੂਚ ਹੈ ਗਯੋ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਚੜੇ ਅੰਸ ਕਹ ਦਯੋ ॥ ੬੫ ॥ ਯੈ ਬਤੀ ਅੰਜਬ
 ਹੀ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਯੈ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਅਦੁਤ ਤੀਰ ਥਹੈ ਇ
 ਹ ਬਾਨਾ ॥ ਕੇ ਦਿਨ ਬਸਨਾ ਹਮ ਇਤ ਜਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਕਿਤ ਕਕਾਲ ਬ
 ਸਿ ਕੈ ਹਮ ਈਹਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਿਲੈ ਗੋਤੁ ਮਕੈ ਉਹਾ ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਕਰੇ ਅ
 ਪਿਸੁ ਪਾਨਾ ॥ ਅਵਤ ਹੈ ਹਮ ਕਹਿਓ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਸੁਨਤਿ ਬਚਨ ਗੁਰ ਬਕਤ ਤੇ ਸਾਹ ਕਹਾਇਹੁ ਭਾਇ ॥ ਕਛੁ ਕਾਜ

ਇਤੁ ਆਪਿ ਕੋ ਜਾਤੇ ਬਸਹੁ ਬਨਾਇ॥ ੬੮॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾਇ ਤੋ ਕੋ ਨਹੀ
 ਪਾਹਨ ਪੁਜ ਕਲੇਗਾ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਕੀ ਓ ਮੁਕਾਮ॥ ਇਤੁ ਸੁਨਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ
 ਜੋਗਾ॥ ੬੯॥ ॥ ਸੁਏਯਾ॥ ॥ ਕੋਨ ਸੁਕਾ ਜੀ ਗੰਗੀ ਬਨਿ ਦਾਜ ਬ
 ਸੀ॥ ਇਤੁ ਆਜਹ ਮੈ ਅਨੁਮਾਨੈ॥ ਸੇਵਕ ਸਾਧ ਸੇ ਸੀਤ ਨਹੀ॥ ਇਤੁ ਪਾਹ
 ਨ ਪੁਜ ਕਲੇਗਾ ਬਖਾਨੈ॥ ਤੀਰਥ ਛੇਤ੍ਰ ਸੁਭੈ ਨ ਕਰੈ ਕੰਛੁ ਸੱਤਿ ਸਰੂਪ ਕ
 ਬੈਨ ਗਿਆਨੈ॥ ਬੈਲ ਸਟਾਰ ਸੁਲਿੰਗ ਗਾਰੈ ਮਧਿ ਭੁਲ ਕਬੈ ਹਰਿ ਕੋ
 ਨਹੀ ਜਾਨੈ॥ ੭੦॥ ਯੋ ਬਤੀਅੰ ਸੁਨ ਸਾਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਬੈਨ ਅਭੁਤ ਅ
 ਭੇਦ ਚਿਰਾਰੈ॥ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਸੁਯਾਹਿ ਬਰੇ ਬਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਰਵਹਿ ਸੁ
 ਤ ਸਾਰੈ॥ ਗਿਗਾਇ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਦੁਰ ਪਾਟਨ ਨਾਟਨ ਯਾਹਿ ਬਰੇ ਦੁਖ ਦ
 ਰੈ॥ ਹੇ ਸੁਮਹਾਤ ਮਯਾਹਿ ਬਰੇ ਬਰ ਕੋਨ ਕਟੀ॥ ਇਹ ਸੇਭੁ ਨਿਸਾਰੈ॥
 ੭੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਿੱਧ ਨਾਥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਾਰੇ ਸਤੀ ਬਿਚਾਰ
 ਗਾ॥ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ਜਾਨੀ ਮੈ ਦੇ ਬਰ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ॥ ੭੨॥ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਸਿੱਧ ਚੌਰਾਸੀ ਅੰਨ ਦੁਨਾਥਾ॥ ਖਟ ਪੁਨ ਜਤੀ ਬਤਾਵਤ ਗਾ
 ਥਾ॥ ਗੀਰਵਾਨ ਮੁਨਿ ਕਿਤ ਕਹ ਜਾਰਾ॥ ਆਨ ਸਮਾਏ ਇਸੈ ਮਝਾਰਾ
 ॥ ੭੩॥ ॥ ਸੁਲਨਾ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸਿੱਧ ਚੌਰਾ ਸਿਨ ਦੁਨਾਥ ਦੇਵਨ ਸੇ
 ਖਸਟ ਜੋ ਜਤੀ ਯਾਮੈ ਸਮਾਏ॥ ਸੁਰਗ ਕੀ ਪੁਰੀ ਯਹ ਆਇ ਸੱਤ ਜੋ
 ਗ ਕੇ ਕੱਲ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀ ਮੈ ਜਰ ਜਰਾਏ॥ ਕੇਸ ਬਾਟਿ ਜਮੈ ਪੁੰਜ ਯਹ ਬ
 ਸਤ ਬੀਉਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਿਰਖੀ ਮੈ ਨਗ ਜੜਾਏ॥ ਤਵ ਨਹੀ ਦਿਵਸ ਕੀ
 ਠਉਰ ਯਹਿ ਆਇ ਕੀ ਲਈ ਹਮ ਛੁੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿਜ ਸਿੰਘਾਏ॥ ੭੪॥ ॥
 ਟਕੀ ਪੁਰੀ ਇਹ ਨਾਮੁ ਨਿਜ ਬਸਤ ਬੀ ਹਟ ਕੀ ਨਿਰਖੀ ਮੈ ਯਾਮ ਸਾਰੇ
 ॥ ਦੂਧ ਕੀ ਰੀਗ ਯਹਿ ਸੁਰਨ ਕੀ ਪੌਰੀ ਆਹੀਰ ਨਗ ਜਰੇ ਬਹੁ ਮੇਲੁ

ਭਾਰੇ। ਜੁਰਤ ਸਦੀਵ ਦੇਵਾਨ ਕੇ ਮੇਲ ਇਤ ਕੇਸ ਬਾਵੇਜ ਬਾਜਾਨਿ
 ਆਰੇ। ਧਰਮ ਕੀ ਪੁਜਾ ਜਨ ਧੋਲ ਜਿਯੋ ਗਡੀ ਬੀ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਤਿਹ
 ਠੋਰ ਆਰੇ। ੭੫॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਹਟਕ ਪੁਰੀ ਬਖਾਨ ਕੁਲ ਹਟ
 ਕ ਕੀ ਦਿਪਤ ਬੀ। ਗੋਬਿੰਦ ਨਗਰੀ ਜਾਨ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਤੇ। ੭੬॥ ਅਬ ਯਹਿ ਭੁਈ ਨ ਦੇੜ ਕਲ ਜੁਗ ਮੈ ਇਹ ਜਾਨੀ ਮੇ। ਜਿ
 ਹ ਨਰਤ ਰਤਨ ਦੇਰ ਵਹੈ ਨ ਦੇੜ ਬਖਾਨਿਯੋ। ੭੭॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਜਿਹ ਬਾ
 ਗ ਕਾਮ ਕਲੇਵਰ ਸੋਭਈ। ਬਾਪੀ ਕੁਪਤ ਝਾਗ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਸਮਗ
 ਜਈ। ੭੮॥ ॥ ਸੋਢਾ॥ ॥ ਪੀਠਿ ਤਪੁਜ ਪੁਰਾਨ ਪੜੈ ਜਿਹ ਸੰਤ ਸੁ
 ਨੈ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ। ਚੇਰ ਸੁਜਾਰ ਕੇ ਝਾਸ ਨਹੀ ਜਿਹ ਧਾਮ ਸਪੁਰਾ
 ਸਿਧ ਸਮਾਈ। ਚਾਰਿ ਬਰੀਨ ਸਪੁਰ ਬਸੈ ਜਿਹ ਦੇਵ ਗਿਰਾ ਸਭੁ ਸ
 ਬ ਸਹਾਈ। ਦੇਸ ਬਿਸਾਲ ਰਸਾਲ ਪੁਰੀ ਵਹ ਜਾ ਉਪਮਾ ਬਰਨੀ
 ਨਹ ਜਾਈ। ੭੯॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਗੀਗ ਯਹ ਨਾਮ ਅਬੈ
 ਸੁਭਈ ਗੁਰਦੁਰਗੀ। ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਭਿਰਾਮ ਸਦਾ ਨੀਰ ਜਾ ਕੇ ਰਮੈ।
 ੮੦॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਨਦੀ ਸੁਨ ਗਾਰ ਕੀ ਉਪਮਾ ਮੇਰ
 ਸਮਾਨ। ਬਰਨ ਸੁਨਾਈ ਸੁਹਾਕੇ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਭਗਵਾਨ। ੮੧॥ ॥
 ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸਾਹ ਜਥੈ ਬਚ ਯੈ ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਕਰੁਨ ਲੈ ਸੋ ਬਚਨ
 ਜਿਤਾਯੋ। ਹਮਰੇ ਬਸੈ ਇਸੀ ਸੁਭ ਬਾਨੈ। ਜੇ ਸੀ ਮੁਖ ਬਰ ਬਚਨ ਬ
 ਖਾਨੈ। ੮੨॥ ਬਹੁਰ ਕਹਾ ਗਈ ਬਨਿ ਵਾਜਾ। ਤੁਮ ਬੈਠਤ ਇਤ ਬਨੈ
 ਨ ਕਾਜਾ। ਹਮਰੀ ਆਇ ਸਕੇ ਅਬ ਪਾਇ। ਪਾਛੈ ਮੁੰਦ ਦੇਸ ਤੁਮ ਜਾ
 ਇ। ੮੩॥ ਤੇ ਕਹ ਦੀਨੈ ਹੈ ਹਮ ਰਾਜਾ। ਤੁਯਹ ਆਛੈ ਰੋਗ ਸਮਾਜਾ
 ਮਰੇ ਕਿਤ ਕਦੇਰ ਇਹ ਲਾਈ। ਤੇ ਕਹ ਬਹੁਰਿ ਮਿਲਤ ਹੈ ਆਈ। ੮੪॥

॥ ਅਵਰ ਬਾਤ ਕਹਨੀ ਬੀ ਜੋਈ ॥ ਕਰਣ ਸਿੰਧ ਬਖਾਨੀ ਜੋਈ ॥ ਅਨਿ
 ਕੁਭਾਂਤਿ ਫੌਕੋਂ ਸਮਝਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਾਹਿਬ ਸਰਬ ਅਲਾਈ ॥ ੮੫ ॥
 ॥ ਅਵਰ ਚੁਗੱਤ ਨ ਕੋ ਜੁਗੁ ਰਾਜਾ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਨੋ ਦੂਰ ਸਮਾਜਾ ॥ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ਤਿਨ ਸੰਤ ਸੰਤਾਏ ॥ ਤਬ ਯਾਨ ਸਹੀ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ੮੬ ॥ ਤੇ
 ਕਹ ਸੀ ਅਸਧੁ ਜ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਹਮੈ ਦਿਟਾਏ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਯੋ ਸੁਨ
 ਸਾਹ ਲਖੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਆਗੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮੁਹਿ ਆਈ ॥ ੮੭ ॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਹ ਲਖਾਇ ਮ ਚੀਤ ਮੈ ਮਾਸ ਅਸੰਜ ਬਿਤਾਇ ॥ ਕ
 ਤਕ ਮੈ ਗੁਰ ਦੇਣੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਤੁ ਹੈ ਆਇ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪੁ
 ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਇਹੈ ਭੇਦ ਚੀਤਿ ਨਹੀ ਸਾਹ ਜਾਨਿਐ ॥ ਪਕਾ ਭੋਰ
 ਈਹਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਠਾਨਿਐ ॥ ਤਿਨੈ ਮੈ ਸਜਾਨੀ ਰਿਦੈ ਆਪ ਮਾਹੀ ॥ ਜ
 ਸੀ ਲੈ ਬੁਰਾਨੀ ਮਿਲੇ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ੮੯ ॥ ਤਿਸੰ ਆਜ ਕਾਲਿ ਦਿਨੀ ਕੋਇ
 ਲਾਈ ॥ ਮਿਲੈ ਗੋ ਸਿਤਾ ਬੀ ਮੁਖੈ ਕੋ ਸੁਆਹੀ ॥ ਇਸੰ ਬੈਨ ਗਾਈ ਕਰ
 ਯੋ ਸਾਹ ਪਿਆਨਾ ॥ ਚਲੀ ਧੂਮ ਧਾਮੀ ਜਿਸੰ ਮੇਘ ਜਾਨਾ ॥ ੯੦ ॥ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸਾਹ ਉਤੈ ਕਰ ਕੂਚ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਇਤ ਅਨਦ
 ਬਢਾਯੋ ॥ ਨਦੀ ਗੁਦਾਵਰ ਅਵਭੂਤ ਬਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕਰ ਜਮਾਠ
 ਹਰਾਨੈ ॥ ੯੧ ॥ ਏਕ ਦਿਟ ਸਪੁਰ ਜੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਹੀਰਾ ਪਾਟ ਸੁਨਦੀ
 ਕਨਾਰਾ ॥ ਬੈਠ ਬਿਰਾਜਿਤ ਕਿਸੁ ਖਿਆਲਾ ॥ ਯੋ ਕੋ ਤਕ ਤਿਹ ਭੁਯੋ ਨਿ
 ਹਾਲਾ ॥ ੯੨ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਜੁ ਉਹਰੀ ਧਨੁ ਫਾਨਾ ॥ ਦਰਸਨ ਆਯੋ ਕਿ
 ਪਾਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਹੀਰਾ ਹਾਥ ਅਮੋਲ ਕੁਲਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਨ ਭੇਟ ਧਰਿ
 ਦਯੋ ॥ ੯੩ ॥ ਆਗੈ ਧਰਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਆਨਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਟਿਕਾਯੋ ਧਰ ਅਭਿ
 ਮਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਯੋ ਮਨ ਆਈ ॥ ਨਦ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ਪਰੇ ਬਗਾ

ਈ॥੯੪॥ ॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ॥ਬੀਰਉਠਾਇਪਵਾਹਨਦੀਨਿਜਰਾਰ
 ਵਯੋਵਹਹੀਰਨਿਧਾਨਾ॥ਸੀਕਤਵਨਕੁਮੇਮਨਮੈਵਹਸਾਹਬਰੋਧਨੁ
 ਪਾਤਸੁਜਾਨਾ॥ਚਿੰਤਕਰੀਤਿਨਯਾਬਿਧਿਸੈਪੁਰੁਭੇਦਕਛੁਨਹਿਯਾ
 ਹਿਪਛੁਨਾ॥ਪਾਹਨਜਾਨਸੁਭਾਰਵਯੋਧਨਹੀਰਕਿਧੈਬਰੋਪੁਰਖਜਾ
 ਨਾ॥੯੫॥ਜਾਨਤਜੈਨਿਜਕੀਮਤਸਾਹਿਬਤੈਕਹਡਾਰਿਬਗਾਵਤ
 ਹੀਰਾ॥ਲੱਛੁਹਜਾਰਨਪਯਤਮੇਲਸੁਲੇਗੁਨਪਾਵਤਸਾਹਅੰਬੀਰ
 ॥ਜੈਗੁਰਵੇਤਕਿਸੂਨਰਸੇਟਕਭੰਚਤਭੋਗਤਲੱਖਸਗੀਰਾ॥ਯਾਬਿ
 ਧਸੈਤਿੰਨਚਿੰਤਗਟੀਗਣਬਾਰਅਨੇਕਕਰੇਜਿਮਕੀਰਾ॥੯੬॥ਅੰ
 ਸਨਿਹਾਰਕਹਕਰੁਨਾਨਿਧਕੋਤੁਮਚਿੰਤਕਰੀਮਨਮਾਹੀ॥ਤੈਸੁਦਯੋ
 ਹਮਅਨਪੁਜਿਯੋਅਬਚਿੰਤਗਟੀਗਨਤੀਕਰਕਾਹੀ॥ਜੈਤੁਮਲੈਨ
 ਸੁਇਛੁਧਰੇਮਨਲੇਹੁਨਿਕਾਰਪਰਿਓਉਤਆਹੀ॥ਯੈਸੁਨਸਾਹਉਚ
 ਰਕਹਾਗੁਰਨੀਰਗਾਇਯੋਚਲਕੈਕਿਤਠਾਂਈ॥੯੭॥ਬੀਰਉਤਾਰਦ
 ਯਾਰਕਯੋਨਿਜਲੇਹੁਉਠਾਇਜਲੀਟੁਬਮਾਰੀ॥ਠਾਢਿਭੁਯੋਵਹਰੀ
 ਰਉਤਾਰਟੁਬੀਜਲਮੈਜਬਆਨਨਿਹਾਰੀ॥ਗਿਜਅਨੇਕਪਰੇਸੁਬਿ
 ਰਾਜਿਤਕਾਰਿਤੁਜੈਕਿਸੁਲੇਹੁਨਿਕਾਰੀ॥ਲਾਲਸੁਪੇਦਸੋਸਿਆਮਬਿ
 ਰਾਜਿਤਹੀਰਨਕੋਸੁਸਪੁਰਭੰਡਾਰੀ॥੯੮॥ਤੁਸੁਨਿਹਾਰਤਜਿਯੋ
 ਸੁਬਿਚਾਰਕਰੀਜੈਜੁਹਾਰਸੁਬਾਹਰਆਯੋ॥ਆਨਕਰੀਅਭਬੰਦਨ
 ਨਾਥਹਮਾਨਉਤਾਰਪਰਿਲਪਟਾਯੋ॥ਭੂਲਪਰੀਬਖਸੀਕਰੁਣਾਨਿ
 ਧਿਮੈਯਹਭੇਦਅਬੈਲਖਪਾਯੋ॥ਏਕਕਣੀਕਰਧਾਰਗਾਬਿਯੋਮਮ
 ਹੀਰਨਗੀਜਪਰਿਯੋਸੁਜਿਤਾਯੋ॥੯੯॥ਕੇਤੁਕਸਿਆਮਸੁਪੇਦਪ
 ਰੇਉਤਲਾਲਮਨੀਨਹਿਪਾਰਸੁਕੇਈ॥ਤੁਸਨਿਹਾਰਸੀਭਾਰਗਾਯੋਮ

ਮਗੀਦੁਰਬੱਧ ਸੁਮਤਿ ਸਮੇਈ ਤੋਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜਨੈ ਤੁਮਹੀ ਨਿਜ ਔਰਨ
 ਜੀਤ ਸਕੈ ਅਟਿਲੇਈ ॥ ਜੈ ਕਹਿ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮੈਨ ਭੁਯੇ ਤਬ ਹੀਰ ਪਤੀ ਜਹ
 ਗੀ ਸੁਤ ਸੇਈ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੈ ਕਹਿ ਕੈ ਹੀਰ ਪਤਿ ਸਾ
 ਹੁ ਪਰਿਯੋ ਆਨ ਪਾਵਨ ਪਗ ਮਹਿ ॥ ਉਪਮ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੀ ਅਪਾਰੇ
 ॥ ਜਾ ਕੋ ਪਾਪ ਤਵ ਰਨ ਪਾਰੇ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੀ ਸੀ ਸਤਿਹ ਚਾ
 ਈ ॥ ਕੋ ਮੇਨ ਹੀਰ ਲਯੋ ਉਠਾਈ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖਿਯੋ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਤੋਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਅਬ ਮੇ ਕਹ ਇਤ ਨੀ ਗਤ ਨਹੀ
 ॥ ਅਟਰ ਗਾਥ ਨਿਜ ਬਕੇ ਅਗਾਹੀ ॥ ਮੇਰੀ ਮਨ ਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ ਜੀ
 ਵ ਬੁਧ ਦੁਰਮਤਿ ਥੀ ਗਈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਤੁਮਹੇ ਸਰਬ ਬਾਤ ਕੇ ਲਾਇਕ
 ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਮੁਹਿ ਪਾਇਕਾ ॥ ਇਹ ਮੇਰੀ ਹੀਰ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਜਾਹ
 ਰਿਹੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗ ਜਥਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਜੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਹ ਸਾਖਾ ॥
 ਹੀਰ ਘਾਟ ਨਾਮੁ ਤਿਹ ਰਾਖਾ ॥ ਜੋ ਜੈ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਇਤ ਮੈਂ ਹੈ ॥ ਹੀਰ ਘਾ
 ਟ ਨਾਮੁ ਮੁਖ ਲੈ ਹੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਜਬ ਲਗ ਆਹਿ ਗੁਦਾਟਰ ਪਾਨੀ ॥ ਜਬ
 ਲਗ ਮੇਰ ਸੁਜ ਗਤ ਕਹਾਨੀ ॥ ਤਬ ਲਗ ਯਹ ਹੀਰ ਬਰ ਘਾਟਿ ॥ ਗ
 ਵ ॥ ਸੰਤਿ ਸਿੱਖ ਤੁਰ ਬਾਟਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਹੀਰ ਪਤਿ ਸੁਤ
 ਸਾਹ ਕੀ ਕਥਾ ਭਈ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਪਵੈ ਸੁਨੈ ਨਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਚ
 ਰਨ ਸਮਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਅਮੈ ਸੀ ਭਾਂਤਿ ਨਗੀਨਾ ਘਾ
 ਟਿ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬਰਨ ਸੁਨਾਯੋ ਬਾਟਾ ॥ ਕਿਨੈ ਸਿੱਖ ਉਤ ਬੈਠੇ ਬਾਨਾ ਭੇ
 ਟ ਨਗੀਨ ਚਢਾਯੋ ਆਨਿ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸਰਤ ਮਧਿ ਗੁਦਾਟਰ ਡਾਰਿਯੋ ॥
 ਘਾਟਿ ਨਗੀਨ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ਆਗੇ ਸੁਨਹੇ ਕਥਾ ਸੁਮਿਤਾ ॥ ਬਰ
 ਨ ਸੁਨਾਉ ਨਾ ਬਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ੧੦੯ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਬਸੇ ਇਕਾ

ਤਾ ਤੈਨ ਕਥਾ ਬਰਨੈ ਅਵਿਦਾਂਤਾ ॥ ਹੀਰਾ ਘਾਟ ਸੁਪਨਾ ਨ ਕਰਾਇ ॥ ਪਾ
 ਸਨ ਦੇੜ ਬਸੇ ਨਿਜ ਆਇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਬਾਰਹ ਤੇਰਹ ਸਹ ਸਕਿ ਕਾਨਾ ॥
 ਤਰਲ ਤੁਰੰਗ ਰਜਾਰੇ ਜਾਨਾ ॥ ਅਦਭੁਤ ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਜਿਹ ਰਹਤ ਸੀਭਾਰੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਜਿਹ ਆਖਨ ਨਿਰਖਿਯੋ
 ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਰ ਸੀ ਕਰੀ ਸੁਫਲ ਨਿਜ ਸੇਵਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਅਬ ਚਲ ਬਸਤੁ ਸੁਨ ਗਾਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ਚੁਕਿ ਤੁ ਕਰੈ ਇ
 ਛਤ ਨਿਜ ਆਪਿ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੁਨ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਘੋਰਨ ਉਪਰ
 ਜੀਨ ਪਟਾਇ ॥ ਕਰੇ ਸਿਕਾਰ ਸੁਮਨ ਪਰਚਾਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਹੀਰਾ ਘਾਟ
 ਸਿਕਾਰ ਸੁਘਾਟਾ ॥ ਉਤਰੈ ਤਹੀ ਭੋਰ ਲੈ ਬਾਟਾ ॥ ਭੁਜਨ ਅਮਲ ਸੁਤਹੀ
 ਮੰਗਾਏ ॥ ਆਨੰਦ ਸੇ ਅਚਾਏ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧੧੪ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਭੇਰੇ ਰਹ ਨ ਗਯੋ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਏਕ ਪਠਾਨ ਅਬੀਰ ਸੁ
 ਕੋਇ ॥ ਪਾਪ ਤਿਭਯੋ ਆਨਤਿਹ ਸੇਇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਾਹ ਪਠੇ ਵਹ ਕਵ
 ਨੈ ਕਾਮਾ ॥ ਬਿਦਰ ਸਹਰ ਕਿਤ ਅੰਨ ਚ ਠਾਮਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਮਾਂਗੈ ਦੀਦ
 ਰੀ ॥ ਉਤਰਿਯੋ ਆਨ ਫੌਜ ਸੀਗਭਾਰੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਲੋਗਨ ਪੁਛ ਬਤੁ ਤਿ
 ਨ ਗਾਈ ॥ ਇਹ ਭੇਰਾ ਕਾ ਕੋ ਕਹੁ ਭਾਈ ॥ ਲੋਗਨ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਕਾਲਯੋ ॥
 ਸੁਨਿ ਵਹ ਬਚਨ ਖੁਸੀ ਮਨ ਭਯੋ ॥ ੧੧੭ ॥ ਉਸੀ ਸਮੇ ਵਹ ਗਯੋ ਹਜੂਰਿ
 ॥ ਸਿਜਦਾ ਕੈ ਬਰਨੀ ਕਥ ਪੁਰਾ ਜੀਨੈ ਕਾਲ ਆਪ ਗਯੋ ਚਲਾ ॥ ਬਰਨ
 ਨ ਕਰੀ ਹਜੂਰ ਸੁਗੱਲਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪੁਨ ਪਛੈ ਕਰਤਾ
 ਰ ਅਪਨੀ ਜੇਬ ਮਝਾਰ ਤਿਨਾ ॥ ਕਾਗਦ ਲਯੋ ਨਿਕਾਰ ਲਿਖਿਯੋ ਫਾਰਸੀ
 ਮਧਿ ਖਤੁ ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਬ ਮੁਝੈ ਪਠਾਯੋ ਸਾਹਇ ਮਾਭੇ
 ਰ ਕੁਚ ਕਰਾਇ ਸਾਬ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਨੀਯੋ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸੁਬਹ ਦੀਨ ਦਯਾ

ਲਕੁਚਸਹੀਸਤਿਕਰੇਗੋ॥ ੧੨੧॥ ਇਹਬਿਧਕਥਾਅਪਾਰਸੁਨਕਰਗਯੋਪਠਨਗਿਹ
 ॥ ਰਾਤਿਬਿਤੀਸੁਸਕਾਰਆਯੋਫੇਰਹਜੂਰਤਟਾ॥ ੧੨੨॥ ਕਰੀਬਿਨੇ
 ਬਹੁਬਾਰਪਾਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਜੀਐ॥ ਸੁਟਿਪ੍ਰਭਕੀਯੋਉਚਾਰਖਾਂ
 ਨਅਮੀਰਨਜਲਦਕਰਿ॥ ੧੨੩॥ ਕਛੁਕਕਾਲਹਮਕੋਇਤਕਾ
 ਮਾਬਹੁਰਕਰੇਗੋਕੁਚਤਮਾਮਾਇਹੈਮਾਸਆਗੈਜੇਆਯੋਚਾ
 ਹਤਹਮਇਹਠਟਰਬਿਤਾਯੋ॥ ੧੨੪॥ ਸਿੱਖਸੰਤਤੁਮਰੇਇਤਨਾ
 ਹੀ॥ ਕੋਨਕਾਜਬੈਠੇਇਹਜਾਹੀ॥ ਪਾਹਨਬੈਲਸਿਲਾਚਫੁਮੁਗਤਿ
 ॥ ਪੂਜਤਏਅੰਧੇਮਤਿਪੂਰਤਾ॥ ੧੨੫॥ ਤੁਮਨੈਨਿਜਗਿਥਨਦਰਮਿ
 ਆਨਾਪਾਹਨਰੋਦਸੁਕਰਮੇਬਖਾਨਾਹਮਕੋਤੁਮਕਈਬਾਰਉ
 ਚਾਰਾਅੰਧਸੁਪੂਜਤਸੈਲਸੀਸਾਰਾ॥ ੧੨੬॥ ਇਹਬਿਧਸੁਨ
 ਪਠਨਕੀਬਾਨੀ॥ ਦੀਨਬੰਧਬੈਲੇਤਿਹਬਾਨੀ॥ ਸਿੱਖਸੰਤਹਮਰੇ
 ਇਤਨਾਹੀ॥ ਆਪਸਿੱਖਮੈਕੁਯੋਇਤਾਹੀ॥ ੧੨੭॥ ਆਪਸਿੱਖਮੈਭ
 ਯੋਇਤਾਹੀ॥ ਸਮਝਿਲੇਹੁਨਿਸਚੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਕਿਸੁਦੇਸਮੈਂ ਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀਪਾਲਾ॥ ਕਰੀਜਾਇਗੁਰਦੇਵਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੧੨੮॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ॥ ਇਹਬਿਧਕਥਾਅਨੇਕਦੀਨਬੰਧਵੇਸੈਕਹੀ॥ ਲੈਨਿਜਹਾਥ
 ਬਬੇਕਸਿੱਖਤੇਇਇਤਬਸੰਗੋ॥ ੧੨੯॥ ਯੋਸੁਨਬਚਨਬਬੇਕਬ
 ਹੁਰਿਖਾਨਅੰਸੇਕਹਾ॥ ਸੁਖਨਗੁਰੂਜੀਏਕਆਗਿਆਦੈਬਚਨਨ
 ਕਰੋ॥ ੧੩੦॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਕਈਬੇਰਹਮਰੇਅਰੁਸਾਹਾਅ
 ਈਯੋਬਤੀਅੰਮਨਮਾਹੀ॥ ਸੀਕਸੁਰਹੇਜੁਹੇਰਮਜਾਜਾ॥ ਕਬੀਨ
 ਭਾਖਾਬਿਨਾਸੁਆਜਾ॥ ੧੩੧॥ ॥ ਇਹਦਾਸਪ੍ਰਗਟਕਹਿਦੇਇ॥ ਜੋ

ਆਗਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਕੀ ਲੇਇ। ਦਿਖੀ ਐ ਫਿਰ ਕਬਿਹੋਇ ਦਿਦਾਰਾ।
 ਦੁਰਲਭ ਹਮੈ ਬਜੁਰਗਨ ਪਆਰਾ। ੧੩੨॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੁਨ
 ਤੁਸੁਖਨ ਇਹੁ ਭਾਇ ਸੀਸਤਿ ਗੁਰ ਤਾ ਸੈ ਕਹੀ। ਸੀਕਨ ਕਰਇਹ ਜਾ
 ਇਨੋਇਛੁ ਕਹਦੀ ਜੀ ਐ। ੧੩੩॥ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ॥ ॥ ਤਿਨ ਯੋਕ
 ਹੀ ਹਜੂਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਨਿ ਲੀਜੀ ਐ। ਤੀਰ ਚਲਾਇ ਦਿਖਾਇ ਹਮੈ ਨਿਜ
 ਦੀ ਜੀ ਐ। ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਕੀ ਇਛੁ ਰਿਦੇ ਮੰਤ੍ਰਾ ਰਿਹੈ। ਜੀ ਸੀਕਤ ਕਬੇ
 ਨ ਸਕੈ ਸੁਬਚਨ ਉਚਾਰਿਹੈ। ੧੩੪॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਨੋਟਾਂ ਕਨ
 ਕੀ ਸਰਲ ਕਮਾਨਾ। ਖਪਰੇ ਪਰੀ ਅਭੁਤ ਕਬਾਨ। ਕੰਚਨ ਕ੍ਰਿਤ ਜ
 ਰੇਜਰ ਸੁਧਿ। ਜਗਮਗ ਕਰਤ ਸੇਤਿ ਜਹ ਮੱਧਿ। ੧੩੫॥ ਧਨੁਜ
 ਚਾਂਪ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਕਰਧਰੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਖਾਨ ਸੋਰਰੈ। ਖਾਨ ਅੰਬੀਰ
 ਕਿਸੈ ਕਉ ਹਨੈ। ਜਾਕੇ ਤੁਮ ਇਹ ਠਉਰ ਸੁਭਨੈ। ੧੩੬॥ ਤਿਨ ਯੋਕਹੀ
 ਕਮਲ ਪਗਤੀਰਾ। ਜਾ ਕੀ ਇਛੁ ਆਪ ਸਰੀਰਾ। ਬਹੁਤ ਬੀਰਤਿਹ
 ਠਾਂਜੁ ਰਿਆਏ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਪਗ ਲਖਨ ਕੇ ਚਾਏ। ੧੩੭॥ ਉਚੀ ਵਿਸਟ
 ਸੁਆਪਿ ਨਿਹਾਰਾ। ਕਹਾ ਖਾਨ ਜੇ ਉਹ ਤਰ ਪਾਰਾ। ਤਾ ਕੋ ਮਾਰਿਯੇ ਖੈਚ
 ਕਮਾਨ। ਲਾਗੇ ਮੱਧਿ ਆਨ ਤਰ ਬਾਨ। ੧੩੮॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੇਤਕ
 ਬਿਸਖ ਚਲਾਈ। ਤਿਨੈ ਰੁਖ ਹਨੈ ਜਗਰਾਈ। ਖੁਸੀ ਭਯੋ ਮਨ ਮੱਧਿ
 ਪਠਾਨਾ। ਪਛੈ ਯੀ ਤਿਨ ਕਾਰਿਯੋ ਬਖਾਨਾ। ੧੩੯॥ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ
 ਅੰਰ ਅੰਬੀਰਾ। ਤੁਮਰੇ ਸੇਵਕ ਕਦਮ ਸਰੀਰਾ। ਤੁਮਨੈ ਬਹੁਤ ਅ
 ਟਕਨ ਨਹੀ। ਆਜ ਕਾਲ ਮੇ ਮਿਲਨ ਸਹੀ। ੧੪੦॥ ਯੈ ਨਿਜ ਖਾਨ
 ਸਾਅਇ ਸਪਾਇ। ਪਖਾਨ ਕਰਤ ਗਾਇਯੋ ਉਤ ਪਾਇ। ਨਾਖਤ
 ਨਦੀ ਦੇਸ ਕਹਗਯੋ। ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਿਤ ਸੁਨੇ ਅਬਨਯੋ। ੧੪੧॥

॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਘਰ ਅਪਾਰ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਅਭੇਦੁ ॥
 ਗਾਬ ਸੇਨ ਦੇਤੁ ਮਝਾਰ ਗਯੋ ਸਾਹ ਨਿਜ ਕੁਚ ਕਰਗ ॥ ੧੪੨ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਮਾਰਗ ਪਾਨ ਨ ਦੇਤੁ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ ਬ
 ਰਨ ਨੀਨਾ ਮ ਅਰਬੀ ਸਮੇਧਿ ਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮ ਸਤ ਸੁਭ ਮ
 ਸਤੁ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਸਾਹ ਗਯੋ ਨਿਜ ਪਾਨ
 ਉਤੈ ਕਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਬਸੇ ਇਤ ਆਈ ॥ ਕਉਤ ਕ ਕੋਟ ਨ ਦੀਨ ਕ
 ਰੇ ਜਿਨ ਕਉਤ ਕ ਕੋਟ ਫੁਪਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਬਰਨੇ ਸੁ ਸੁਪੁਰ
 ਨ ਤੁੰਦਿ ਪ ਅਤਿ ਸਕੈ ਨ ਬਤਾਈ ॥ ਪੂਰ ਭਰੇ ਬਚ ਸਾਗਰ ਸਿਉ ਇਨ
 ਬੰਦ ਸਮਾਨ ਕਥਾ ਸੁ ਬਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣੈ ਕਥ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਬੁ
 ਧੈ ਬਿਸਾਲ ਦਯਾਲ ਸਹਾਈ ॥ ਦਾਰ ਦੁਖ ਨ ਭੁਖ ਤਿਸੈ ਨਰ ਸੀ ਕਟ
 ਜੇ ਨਿਕਿ ਬੰਦ ਕਿਥਾਈ ॥ ਜੋ ਜਨ ਦੇਸਰ ਬੰਦ ਕਟੀ ਗੁਰ ਤਿਉ ਤਿਹ
 ਕੋ ਨਿਗਖਿ ਯੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਜੋ ਸੁਚਰਿਤ ਦਯਾ ਨਿਧ ਕੇ ਯਹ ਰੈਨ ਦਿਨ
 ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਨ ਦਾਰੇ ਨਰ ਪਾਲ ਕੀ
 ਕਥਾ ਸੁਪੁਰਨ ਜੋਇ ॥ ਸਰਬ ਸੂਫੁ ਕਰਿ ਕਹੈ ਗੋ ਪਾਛੁ ਭੋਗ ਪਰ ਸੇ
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕੇ ਅਸਟਾਰੇ ਕੀ ਗਾਥਾ ਜਥਾ ਸੁ
 ਨੀਤ ਸਬਰਨ ਹੇ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਾਥਿ ॥ ੪ ॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਐਸ
 ਨ ਦੇਸ ਨਰੇ ਸੁ ਪਠਾਨ ਸੁ ਆਟੁ ਤੈ ਗੁਰ ਪੈ ਹਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਭੇਟ ਚਢ
 ਇਦਿ ਦਾਰ ਕਰੈ ਗੁਰ ਮਾਂਗਤ ਹੈ ਮਨ ਇਛੁ ਮਝਾਰੀ ॥ ਆਟੁ ਤੈ ਇਕ
 ਗਛੁ ਤੈ ਯੈ ਨਰ ਦੇ ਕਰ ਹੈ ਕਿ ਮਹੇ ਇਦਿ ਦਾਰੀ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੈ ਪਦ ਮੰਜ
 ਲਤੀਰ ਸੁ ਮੇਲਿ ਰਹੇ ਨਿਤ ਸਾਂਸੁ ਸਟਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਐਕ ਦਿਨਾ ਸੁਹਜੁ ਰ
 ਦਿਨਾ ਮੇ ਦੇਇ ਪਠਾਨ ਕਿਤੇ ਚਲਿ ਆਏ ॥ ਤੀਸ ਪਚੀਸ ਕਬੈ ਸ

ਸੁਤੋਂ ਨਕੀ ਜਾਨ ਸੁਰੂ ਪਉਭੈ ਲਖ ਪਾਏ। ਪਾਸ ਬੈਠਾਇ ਤਿਨੈ ਜਗ
 ਨਾਇਕ ਭੇਦ ਪੁਛਿਓ ਓਓਨ ਛੋਰ ਸੁਨਾਏ। ਨਾਮ ਅਵਾਸ ਕੁਲੀ ਬਸ
 ਤੀ ਜਿਤ ਪੈਤ ਪਿਤਾ ਮਸਭੈ ਓਨ ਗਾਏ॥ ੮॥ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਬ ਜਿ
 ਲੇ ਮੱਧਿ ਦੇਤ ਜਲੰਧਰ ਕੀ ਰਜ ਪਾਨੀ। ਜਾਹਰ ਹੈ ਸਭ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ
 ਨ ਨਾਮ ਜਲੰਧਰ ਸੁਖ ਦਾਨੀ। ਮੀਰ ਛੁਟਾ ਬਸਤੀ ਉਤ ਗਯਤ ਯੈ
 ਸਭ ਨੀਤਿਨ ਬੇਲ ਕਹਾਨੀ। ਪੈਦ ਸੁਖਾਂ ਪਠਾਨ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਤਾਸ ਜ
 ਮੋਹਿ ਲਿਜੈ ਤਨੁ ਜਾਨੀ॥ ੯॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਪੁਰੂਸ ਓਹ ਬੈਨ ਸੁਆਦਰ ਕੀ
 ਨ ਘੋਰੇ ਤਿਸ ਕੋ ਗਾਭਾ ਉਕਰਾਇ ਇਨਾਮੁ ਦੁਖੈ ਧਨ ਬੇਲ ਬੈਠਾਇ
 ਲਯੋ ਨਿਜ ਨੇਗਾ ਦੇਇ ਘਰੀਟਹ ਬੈਠ ਗਯੋ ਗਹ ਜਾਹੁ ਹੁਤੇ ਸੁਪਠ
 ਨਹ ਰੇਗਾ। ਏਕ ਕਿਧੈ ਦਿਨ ਦੇਇ ਸਟਾਰ ਕੈ ਫੇਰ ਕੀ ਓਤਿਨ ਆਨਿ ਸੁ
 ਫੇਗਾ॥ ੧੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਫੇਰ ਪਠਾਨ ਆਇ ਜਬ ਗਯੋ। ਨਿ
 ਕਰੈ ਬੇਲ ਨਾਬਤ ਬਲਯੋ। ਲੈ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਤੀਰ ਬੈਠਾਯੋ। ਸਮਾਚ
 ਰ ਓਨ ਸਰਬ ਅਲਾਯੋ॥ ੧੧॥ ਸਰਕਾਰੇ ਚਾਕਰ ਸਭ ਕਹਾ। ਕਿਤਕ
 ਹਜਾਰ ਬੀਰ ਬਰ ਅਹਾ। ਜਾਂਦਿਨ ਤੇ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਮਾਰਾ। ਤਾਦਿਨ ਤੇ ਹਾ
 ਮੱਧਿ ਸਰਕਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਯੈ ਬਤੀ ਆਂ ਸਨਿ ਕੈ ਜਗ ਸਾਂਈ। ਆਦਰ
 ਕੈ ਭਾਖਿਯੋ ਇਮਤਾਂਈ। ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਤਿਹ ਰੇਜੁ ਬੈਠਾਵੈ। ਚਲਤੀ
 ਬਾਰ ਇਨਾਮ ਦਿਟਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਏਹ ਗਾ॥ ਜਮ ਧਰ ਏਕ ਅ
 ਨੂਪ ਗਤਿ ਕਿਸੂ ਬਿਲਾਇਤ ਜਾਨ। ਭੇਜਿਯੋ ਭੇਟ ਹਜਰ ਕੀ ਆਛੇ
 ਅਲੰਭੁ ਪਛਾਨ॥ ੧੪॥ ਫਹੈ ਕਟਾਰ ਤੁਨੀਰ ਧਨੁ ਖਲ ਖੰਡਨ ਕਿ
 ਰਪਾਨ। ਆਗੇ ਧਰੇ ਸੁਰਹਤੁ ਸਦ ਅਚੁਤ ਅਲਖੁ ਨਿਧਾਨ॥ ੧੫॥
 ਚੌਪਈ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਤਿਹ ਠਫਰ ਮੰਤਰਾ ਗਯੋ। ਕੀਨੇ ਕਾਰ

ਨਕਰਤਾਰਾ ਕਰਮੈ ਵਹੈ ਕਟਾਰ ਸੁਲਯੋ ਸਾਥ ਪਠਨ ਬਚਨ ਜੈ
 ਕਯੋ ॥੧੪॥ ਨਿਰਖ ਫਲ ਨੇ ਖਾਂਸੁ ਕਟਾਰਾ ਕੈ ਸਾਹੈ ਪੁਰਨ ਪੈਕਾਰਾ
 ਕੇਤੀ ਚੋਟ ਚਲੈ ਤਨ ਸੁਧਿ ਤੋ ਪੁਰਨ ਕਾਰਜੈ ਜੁਧਾ ॥੧੫॥ ॥ ਸੈ
 ਯਾ ॥ ॥ ਤਾ ਸੁਕਹੀ ਜਗ ਭੂਖਨ ਕਉ ਨਿਜ ਸਾਫ ਚਲੈ ਤਬ ਏਕ ਸੁਕ
 ਰੀ ॥ ਮਾਰ ਕਰੈ ਪਰਲੈ ਤਨ ਮਧਿ ਸੁਸੁਧ ਲਗੈ ਜਿਹ ਕੇ ਇਕ ਬਾਰੀ ॥
 ਅਬਿਨਤਾ ਮੁਧਾ ਮਰਹੈ ਚਿਤ ਜਾ ਸੁਭਿਵੈ ਗਵਿ ਪੁਤ ਦਤਾਰੀ ॥
 ਕਹਿਕੈ ਵਹਿ ਮੈਨ ਭੁਯੇ ਤਬ ਪੁਤ ਪਠਨ ਅਜਾਨ ਸੁਭਾਰੀ ॥੧੬॥
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਪਾਂਚ ਰੁਪ ਯਾ ਵਏ ਇਨ ਮਾਲੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਮੇਤਿ
 ਨਕਾ ਮਾਪਾ ਛੇ ਵਕੇ ਸਾਥ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਬਾਤਨ ਜੁਰੇ ਦਯਾ ਨਿਧ ਭਾਰੀ
 ॥੧੭॥ ॥ ਵਹ ਕਟਾਰ ਕਉ ਲੈ ਨਿਜ ਹਾਥਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਾਥ ਦਯੇ ਜਗਨਾਥਾ
 ॥ ਪੁਨਤਾ ਕੇ ਇਮ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਨਹੁ ਖਾਨੁ ਹੈ ਅਧਿਕ ਜੁਆਨ
 ॥੧੮॥ ॥ ਤਾਤੁ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਹੈ ਨਿਜ ਮਾਰੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬੈਰਨ ਪੁਤ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਧਿਗੁ ਤਾ ਕੇ ਜਾਨੈ ਜਗ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨੀਬਾਂਸੁ ਰਹੀ ਕਿਮਨਾਰੀ ॥੧੯॥
 ॥ ਅਭਿਲਾ ॥ ॥ ਪੁਤਨ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੁ ਪੁਤਰਨ ਮਾਰਿ ਬਿਹਾਰੈ ॥ ਪਿ
 ਤਾ ਬੀਧ ਕੇ ਗਯੇ ਬੈਰਾ ਨਿਜ ਪੁਤ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਪਿਤਰਤਾਰ ਜਗੁ ਕਰੈ ਭਗ
 ਤਿਹਾਰਿ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਈ ॥ ਤਾ ਸੁਪੁਰਖ ਕੇ ਕਹਤ ਧੰਨ ਜਗ ਮੈ ਸਭ ਕੇਈ
 ॥੨੦॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਬੁਕਤਾ ਸੁਜਨ ਨੀ ਕਹਿਹੋਈ ॥ ਬੈਰਨ ਲ
 ਏਤਾਤ ਕਾਜੇਈ ॥ ਤਾਤੁ ਪਿਤਾ ਕੇ ਮਾਰਨ ਵਾਰੇ ॥ ਹਜਰ ਅਗੇ ਹੋਇ ਨਿ
 ਹਾਰੇ ॥੨੧॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਿਸੈ ਕੋਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੁਮੁਜੀਹ
 ਮਾਰੈ ॥ ਤਿਸੈ ਬੁਕਮਾਈ ॥ ਜਨ ਮੀ ਅਜਾਈ ॥੨੨॥ ॥ ਨਹੀ ਸੋ ਪਠਨ
 ॥ ਖਰੈ ਸਿਆਲ ਜਾਨਾ ॥ ਇਮੈ ਬੈਰਨ ਗਾਈ ॥ ਖਿਸਾਵੈ ਲਗਾਈ ॥੨੩॥

॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ॥ ਸੁਨਿਤ ਬੈਨ ਨਾਥ ਕੇ ਤਬੈ ਸੁਧਾ ਮੋ ਕੋ ਗਯੋ ॥
 ਸੁਭੇਦ ਸਾਰ ਛੰਦ ਕੈ ਸੁਤੀਰ ਮਾਤ ਕੋ ਕਯੋ ॥ ਮੁਝੈ ਨਿਲੋਜ ਬਾਕ ਮਾਪਿ ਰੈ
 ਨ ਦਿਵ ਸੁਗਾਵਈ ॥ ਖਿਝੈ ਤਮੋਰ ਚੀਤ ਹੈ ਹੋਨ ਕਟਾਰ ਘਾਵਈ ॥ ੨੪ ॥
 ਮਰੇ ਸੁਆਦਿ ਮਾਪਹੀ ਕਿ ਬਧ ਤਾਸ ਕੋ ਕੋਰਾ ॥ ਕਹੈ ਸੁਕਉਨ ਬਾਤ ਕੋ
 ਬਿਚਾਰ ਚਿਤ ਮੈ ਧਰਾ ॥ ਸਮਾਤ ਭਾਤ ਬੰਧਣੈ ਸਭ ਤਿਨੈ ਹਟਾਇਯੋ ॥ ਕ
 ਲਾ ਸੁਅਸ ਕੇਤ ਕੀ ਤਿਸੈਨ ਅੰਤੁ ਪਾਇਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
 ਕਲਾ ਮਾਪ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਤਾਸ ਪ ਰੇਰਿਯੋ ਜਾਇ ॥ ਲਰਨ ਮਰ
 ਨ ਗਜ ਮੱਤ ਜਯੋ ਲਾਈ ਘੋਰ ਬਨਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ॥ ਮਾਤ ਹਭਾਤ ਨ ਸੇ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਖਾਨ ਹਜੂਰ ਸੁਆਯੋ ॥ ਸ
 ਯੀ ਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਸੇਦਰ ਸੁਣ ਸਭ ਹੋਤ ਕਨਾਰਿਯੋ
 ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਕੇਵਲ ਮਾਪ ਹੋਤ ਜਗੀ ਨਾਥਾ ॥ ਏਕ ਮਾਧ ਸੇਵਕ ਨਿਜ ਸਾ
 ਥਾ ॥ ਮੈਰ ਸਭੈ ਰੇਰਨ ਸਿੰਘ ਜਾਇ ॥ ਨਿਰਖ ਮਜਾਜ ਬੈਠਤੇ ਜਾਇ
 ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਮਾਨ ਸਲਾਮੁ ਜਬੈ ਤਿਨ ਕਈ ॥ ਮਾਦਰ ਸੈ ਕਰਣ ਨਿਧ
 ਲਈ ॥ ਕਹੀ ਫਲਾਨੇ ਖਾਨਿ ਜਾਇ ॥ ਬੈਠ ਹਮਾਰੇ ਤੀਰ ਬਜਾਇ
 ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਤੁਕੋ ਲੀਨੋ ਪਾਸਿ ਬੈਠਾਈ ॥ ਲੈ ਪਸਾਦਿ ਰੇਵਰੀ ਦਿਵਾਈ ॥
 ਪੰਚੀ ਦਮਰਾ ਵਏ ਇਨਾਮ ॥ ਲੀਨੋ ਤਿਨ ਕਰਮ ਧਿਤੁ ਮਾਮਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਚਲਨੇ ਕੋਊ ਦਿਤ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਬੈਠ ਸਿਰੀ ਮੁਖ ਬਚਯੋ ਕਯੋ ॥ ਨਿਕ
 ਟਹੇ ਇਕਰ ਬੈਠ ਅਗਾਰੀ ॥ ਚਿਤ ਜਿਨ ਕਛੁ ਕਰੇ ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਅਦਭੁਤ ਕਾਮਾ ॥ ਕੋਨ ਲਖੈ ਤਾ ਕੋ ਸਿਧ ਟਾਮਾ ॥ ਕੋਨਿ
 ਜਟਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗ ਸਾਈ ॥ ਛੁਟੈ ਮਲੇ ਛੁਭੂਲ ਨਹੀ ਛਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਪਨੇ ਛੁਹਨ ਨ ਦੇਵਈ ॥ ਕਬੀਤੁ ਰਕ ਕੀ ਛਾਇ ॥ ਅਬ

ਨਿਜ ਕੋ ਤਕ ਕਰਨ ਕੋ ਆਗਿ ਬਠਾਵਤੁ ਧਾਇ॥ ੩੩॥ ॥ ਰੋਪਈ॥
 ॥ ਯੋਕਹ ਦਏ ਪੁਰੁ ਸਿੰਘ ਉਠਾਈ॥ ਨਿਜ ਰੋਰਨ ਬੈਠਹੁ ਸਰੁ ਜਾਈ
 ॥ ਦਿਨ ਨਹੀ ਰਹਾ ਰੋਨਹੁਇ ਆਈ॥ ਦੀਪਨ ਦੀਪ ਸਮੈ ਲਖ ਪਾਈ
 ॥ ੩੪॥ ਜਮ ਧਰ ਦਯੋ ਹਾਥ ਪੁਰੁ ਟਾਕੇ॥ ਬਰਨਤੁ ਭਏ ਬਰਨ ਕਟਿ
 ਬਾਂਕੇ॥ ਬਡੇ ਜੂਨ ਪੁੰਨੈ ਜਗ ਆਹੀ॥ ਬੈਰਨ ਲਏ ਬੁਕਤਿਹ ਆਹੀ॥
 ੩੫॥ ਮਰਨ ਜਾਨ ਕੇ ਰੁਹ ਜੇ ਕਰਹੀ॥ ਬੁਕਤਾ ਸਮਾਵਰ ਸਿਰ ਪਰਹੀ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਨਿਕ ਬਾਤ ਜਬ ਗਾਈ॥ ਪੀਲ ਕਲਗੇ ਮੱਧਿ ਨਿਜ
 ਆਈ॥ ੩੬॥ ਮੱਧਿ ਸਮਾਧਿ ਧਸੇ ਜਨ ਆਲੈ॥ ਦਿਪਤ ਜੇਤਿ ਜਿ
 ਹ ਜਨ ਦਿਪੁ ਆਲੈ॥ ਪਾਛੈ ਖਾਨ ਚੀਤ ਯੋ ਫੇਰਾ॥ ਜਿਉ ਗਜ ਪ੍ਰੇਰਤੁ ਹੈ
 ਗਜ ਹੇਰਾ॥ ੩੭॥ ਪਕਰ ਕਟਾਰ ਅੰਸ ਤਿਨ ਮਾਰੇ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਭੁਯੇ
 ਪਾਟਨਹੀ ਭਾਰੇ॥ ਦੁਤੈ ਟਾਰ ਤਿਨ ਅੰਰ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ ਸੋਭੀ ਭੁਯੇ ਦੇਹ ਤੇ
 ਨਿ ਆਰਾ॥ ੩੮॥ ਦੋਇ ਨਿਕਾਰ ਤੀਜ ਕਛੁ ਲਾਗਾ॥ ਤਬ ਹੀ ਕੋਪੁ ਅ
 ਪਕਉ ਜਾਗਾ॥ ਅਨਿਕ ਟਾਰ ਅੰਸ ਪੁਰੁ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਅੰਦਿ ਕਾਦੁ ਧਰ
 ਨ ਪਰ ਭਾਰਿਯੋ॥ ੩੯॥ ਹੋਰੇ ਕਹਾਂ ਦਿਤੈ ਨਰ ਕੋਈ॥ ਦਸੈ ਦਿਸਾ ਅ
 ਟਤ ਸਿੰਘ ਸੋਈ॥ ਸੋਰ ਪਰਾ ਸਰੁ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੇ॥ ਲੈ ਲੈ ਸਸਤ ਬੀ
 ਰ ਰਿਸ ਪਾਗੇ॥ ੪੦॥ ਏਕ ਪਠਾਨ ਖਾਲਸੇ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਦੁਸਰ ਮਿਰਤ
 ਕ ਆਨ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ਕਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਨਾ ਅਸਤੁ ਰੋਮੁ ਮਾਕਈ
 ਕਾਹੈ ਪਰੇ ਭਾਰੇ॥ ੪੧॥ ਦਯੋ ਖਾਲਸੇ ਟਹ ਪਰੇ ਭਾਰਿ॥ ਆਪ ਜਖਮ
 ਨਹੀ ਕਿਨੈ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਬਲੀ ਮਸਾਲ ਭੁਯੇ ਉਜੀ ਆਰਾ॥ ਆਗੈ ਲਖੇ
 ਕਾਹ ਮਤਿ ਸਾਰਾ॥ ੪੨॥ ਰਕਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਜਰ ਸਰੁ ਆਯੋ॥ ਯੋ ਲ
 ਖ ਸਰਬ ਖਾਲਸਾ ਧਾਯੋ॥ ਹਾਥ ਲਗਾਇ ਲਖੇ ਕਸਬੀ ਰਾ ਅਰੁ

ਟਪੁਕੁਕੇਕੁਯੇਸਰੀਗਾ॥੪੨॥ਕਾਰੀਘਾਟਨਜਰਜਬਅਯੋਤ
 ਬੈਖਾਲਸੇਬਚਨਸੁਨਾਇਯੋ॥ਕਹਖੇਲਪੁਤਜੁਯਹਕੀਨਾ॥ਤਿਨ
 ਕੇਜੁਬਤਾਂਤਿਹਿਹਦੀਨਾ॥੪੪॥ਤੁਮਚਿਤਾਕਰਹੈਜਿਨਕਾਈ॥
 ਖੜਗਕੇਤੁਕੁਯੇਮਹਿਸਹਾਈ॥ਅਲਪਘਾਟਕਫੁਹੈਤਨਿਲਾਗਾ
 ॥ਜਾਤੇਕੁਯੇਅਰੁਨਤਨੁਬਾਗਾ॥੪੫॥ਯਹਬਚਸੁਨੇਖਾਲਸੇਜ
 ਬੈਯੋਆਘਾਉਨਾਬਕਾਸਬੈ॥ਸੁਈਧਾਗਾਰੇਸਮਮਾਹੀ॥ਸੀਤ
 ਜਖਮਪੁਤੁਕਾਆਹੀ॥੪੬॥ਤਾਂਪਰਿਪਾਟੀਬਹੁਬਿਧਿਬਾਂਧਾ॥ਅੰ
 ਰਨਕਹਾਕਰੇਕਫੁਧਾਂਧਾ॥ਇਹਬਿਧਿਇਤਕੀਖਬਰਸੁਸਾਰੀ॥
 ਸੁਨੀਬਹਾਦਰਸਾਹਸੁਧਾਰੀ॥੪੭॥ਖਾਸਹਜੁਰੀਬੈਦਬੁਲਾਏ
 ॥ਪਦਪਕਿਜਕੇਤੀਰਪਠਾਏ॥ਪਛੇਯਾਬਿਧਿਲਿਖਯੋਬਨਾਈ॥ਅ
 ਨਿਕਆਜਜੀਸਾਥਮਿਲਾਈ॥੪੮॥ਕਿਤਕਹਜਾਰਪਠਾਨਦਿ
 ਆਲਾ॥ਇਨਕੀਹੈਬਰਾਦਰੀਨਾਲਾ॥ਜੈਸਾਹਿਬਕੀਆਰਿਆ
 ਪਾਉਂ॥ਇਨਸਭਹੂਕੇਹਾਥਕਟਾਉਂ॥੪੯॥ਕੈਸਨਬਚਾਘਨਪਿਰ
 ਟਾਉਂ॥ਕੈਸਰਤਾਮੈਨਾਉਰੁਬਾਉਂ॥ਪਾਸਹਜੁਰਹਕੀਮਸੁਆਯੋ
 ॥ਕਰਤਿਨਦਟਾਸੁਘਾਟਬਨਾਯੋ॥੫੦॥ਪਛੇਕਹੀਕਮਲਪਗਪ
 ਹਾ॥ਇਹਬਿਧਕਰੀਅਰਜਨਿਜਸਾਹਾ॥ਜੈਆਰਿਆਸਾਹਿਬਕੀ
 ਪਾਉਂ॥ਤੈਇਨਸਭਕੈਜਾਨਮਰਾਉਂ॥੫੧॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹੀਅਪਿਹ
 ਮਕਰੀ॥ਉਨਕਾਕਫੁਖਤਾਇਨਹੀਜਰੀ॥ਦਸਰੇਜਨਮੈਬੈਦਸੁਜ
 ਨਾ॥ਅਛੇਜਖਮਕੀਨਬਿਧਨਾਨਾ॥੫੨॥ਜਸੁਤਨਅੰਰਤੈਸਬ
 ਪੁਤੁਯੋ॥ਅਨੰਦਕੈਮਜਨਪੁਤੁਕਯੋ॥ਦੈਸੁਹਕੀਮਨਅਧਿਕਇਨਾ
 ਮਾਕੀਨੇਰੁਖਸਦਨਾਬਤਮਾਮਾ॥੫੩॥ਸੁੰਗਦਯਾਨਿਧਯਾਬਿਧ

ਧਾਰੋਗਕਹਕਰੇਕੋਈਬੈਦਬੀਚੋਗਾਖੈਰਕਮਾਨਕਿਪਾਸੁਨਿਧਾਨਾ
 ਫੇਰੇਬਾਨਸੁਤਕਤਪਮਾਨਾ॥੫੪॥ਕਿਸੁਟੁਲਾਇਤਭੇਟਨਿਧਾਨਾ॥
 ਆਈਟੁਹੈਕਮਾਨਸੁਜਾਨਾ॥ਬਡੇਮੇਲਕੀਅਲਭੁਅਪਾਰਾਕਿੰਨ
 ਤਾਂਹਿਖੈਚੇਬਿਨੁਦਯਾਲਾ॥੫੫॥ਟੁਟਜਖਮਜਬਹੀਟਹਗਯੋਅ
 ਗਲੇਤੇਜਾਦਾਜਨਭੁਯੋ॥ਤਿਸੀਤੈਰਾਂਚਲਰਕਤਪੁਟਾਹਾ॥ਕੀਨੇ
 ਚਰਿਤ੍ਰਇਹਬਿਧਿਨਰਨਾਹਾ॥੫੬॥ਸੁੰਗਸੁਟਾਰੀਕਪ੍ਰਭਧਾਰੇ
 ॥ਸਭਖਾਲਸਕੇਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਨਾਵੇਹੁਕਮਇਵੇਸਾਰੇਨਾ॥ਹਮ
 ਕੋਸਾਦੀਕਿਸੁਨਰੇਨਾ॥੫੭॥ਜੇਹਮਕੋਰੋਵੇਗਾਕੋਈ॥ਈਤਉਤਤ
 ਕੋਦੁਖਹੋਈ॥ਕੀਰਤਨਕਥਾਸੁਗਾਵਹੁਬਾਨੀ॥ਇਹੈਮੋਰਸਿਖਾ
 ਧਨਕਾਨੀ॥੫੮॥ਯੈਕਹਿਕੈਕਰੁਨਾਨਿਧਸੁਆਮੀ॥ਜਹਤਹਬੈਲੇ
 ਸਿੰਘਤਮਾਮੀ॥ਚਾਲੀਰੋਜਦਿਵਾਨਲਗਾਯੋ॥ਉਚਨੀਚਨਹੀਕਿ
 ਸੀਹਟਾਇਯੋ॥੫੯॥ਕਰੁਨਾਨਿਧਕਰੁਨਾਚਛੁਧਾਰਿ॥ਸਭਸੰਗ
 ਤਿਦੈਲਗੈਦੀਦਾਰਾ॥ਸਿੰਘਸਖਾਦਰਸਨਸਭਆਵੈ॥ਕਿਸੁਨਛੁ
 ਰੀਆਕੋਉਹਟਾਵੈ॥੬੦॥ਪਾਂਚਦਿਵਸਬਾਕੀਜਬਰਹੇ॥ਸਾਬਿਧਿ
 ਮਹਾਰਾਜਬਚਕਹੇ॥ਜਿਹਠਾਂਅਬਦਰਬਾਰਸੁਜਾਨੇ॥ਇਹਜਾਹੁਤੀ
 ਕਬਰਪਹਿਚਾਨੇ॥੬੧॥ਸੀਮੁਖਖਾਲਸਯੈਫੁਰਮਾਈ॥ਦੁਹੈਕਬ
 ਰਦੇਰਿਤਜਤਾਈ॥ਜੇਨਿਰਖਨਕਹਿਤੁਰਕਜੁਆਵੈ॥ਯਾਮੈਰਤੀਜ
 ਬਾਬਸੁਪਾਵੈ॥੬੨॥ ॥ਸੂਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ਦੁਹੈਕਰਗੀਰਮੈਦ
 ਨਕਰਖਾਲਸੇ॥ਅਨਿਹਜੂਰਤਟਫਤੇਪਾਈ॥ਹੁਕਮਜੇਹੋਇਮਹਾਰ
 ਜਅਬਿਕੀਜੀਮੈਭਈ॥ਸਭਸੁਧਟਰਤਟਨਿਜਾਈ॥ਬਾਤਯਹਕਹ
 ਤਲਗਤੀਰਜਗਤੇਸਕੈ॥ਅਨਤੁਰਕਾਨਤਿਹਦੁਇਉਠਾਈ॥ਕੀਚ

ਤੁਮਜਲਮਯਹਕਵਨਕੇਹੁਕਮਸੋਚਾਹਤੇਸੀਸਤੁਮਹੋਲਰਾਈ॥੬੩॥
 ॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਹੱਲਾਅੰਸਅਬੈਤੁਮਕਯੋਢਾਹਮੈਦਾਨਕ
 ਬਰਕਰਦਯੋ॥ਸੁਨਕਰਅਧਿਕਤੁਰਕਤਹਿਆਏ॥ਹਮਰੀਗੀਰ
 ਬਚਨਇਮਗਾਏ॥੬੪॥ਸੀਮੁਖਕਹੈਹਮਾਰੇਬਾਨਾਉਤਫਹਰ
 ਤਹਮਾਰੀਖਾਨਾ॥ਇਹਬਿਧਸੁਗਰੋਪਰਿਓਦੁਹਮਾਰੀਕਿਉਹਟਤਹ
 ਟਾਯੋਨਾਹੀ॥੬੫॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਜੇਸਅੰਬੀਰਨਦੇਤੁਮਹਿਇਹ
 ਬਿਧਸੁਨਤਬਿਚਾਰਾਸੋਚਲਿਅਏਹਜੁਰਮੈਯਹਕਰਨੈਨਿਰਧਾਰਾ॥
 ੬੬॥ਆਹਜੁਰਤਿਨਬਿਨੈਕਰਕਯੋਪ੍ਰਭੁਖਤਮਾਫਾਕਾਰੇਕਉਇ
 ਹਢਾਹਕੈਕਰੀਕਬਰਨਿਜਸਾਫਾ॥੬੭॥ਆਦਿਕਦੀਮਸੁਨੀਤਕੀ
 ਹੁਤੀਕਬਰਨਿਰਧਾਰਿ॥ਇਸੈਖਨੋਜਨੁਦਿਆਰਜਹੈਇਹਸਾਰਬਿ
 ਚਾਰਾ॥੬੮॥ਆਪਿਬਡੇਤੁਮਆਦਕੇਸਾਹਨਿਵਾਏਸੀਸਾਤੁਮ
 ਕਹਜਲਮਨਚਾਹੀਮੇਭਾਖਤਬਡੇਹਦੀਸਾ॥੬੯॥ ॥ਚਉਪਈ॥
 ॥ਯੋਸੁਨਕੈਕਰੁਨਨਿਧਕਹੀ॥ਜਾਗਾਆਦਿਹਮਾਰੀਅਹੀ॥ਸਤਤੇ
 ਤੇਦੁਆਪੁਰਕਲਜਾਨਾਯਾਮੈਤਨਕਨਸੁਰਪ੍ਰਮਾਨਾ॥੭੦॥ਕੈਹ
 ਮਕਉਇਹਪਤਾਦਿਖਾਏ॥ਨਾਤਰਤੁਰਤਹਮੁਪੁਰਿਆਏ॥ਪ੍ਰਥਮੈ
 ਇਹਬਤੀਅੰਲਖਲੀਜੈ॥ਪਾਛੈਜੁਲਮੀਕੁਸਲਲਹੀਜੈ॥੭੧॥
 ਯੋਜਨਿਸੁਬੈਕਹੀਜਬਾਰਥਾਯਾਮੈਤਨਿਕਬਾਤਨਹੀਆਰਥਾਜੇ
 ਯਾਕੈਕਛੁਪਤੇਬਤਾਏ॥ਜਾਗਾਸਹੀਗੁਰੂਜੀਪਾਏ॥੭੨॥ਹਾਤੁਤੁ
 ਚਾਯਾਮੈਕਲਿਜੇਈ॥ਨਿਹਚੈਕਬਰਖਤਨਹੀਕੋਈ॥ਚੌਕੀਧੁਪ
 ਸੁਪਉਆਦਾਨੀ॥ਤਬਇਹਜਾਗਾਗੁਰੂਨਿਧਾਨੀ॥੭੩॥ਯੋਕਹਸ
 ਭੋਕੋਧੀਰਧਰਾਈ॥ਗਾਏਬੈਠਤਜਿਦਈਲਰਾਈ॥ਕਾਜੀਮੁਫ

ਤੀਸੇਖਮੁਲਨੈ। ਸੈਅਦਮੁਗਲਸੁਮੈਰਪਠਨੈ॥੧੪॥ ਯੈਸੁਨਬਾਤ
 ਤੁਰਕਯੈਕਹਾ। ਤੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਸਭਲੈਗਹਾ। ਪਲਮੈਨਿਬਰਅਦਾ
 ਲਤਜਾਈ। ਨਿਰਖਲੇਤ ਹੈ ਸਰਬਖੁਦਾਈ॥੧੫॥ ਚੌਕੀਪਾਟਰ
 ਧੂਪਸੁਹੇਈ। ਤੁਮਰੀਜਾਗਖਤਾਨਹੀ ਕੋਈ। ਯੈਕਹਿਧਰਨੀਖੇਦ
 ਨੈਲਾਗੇ। ਲੈਕਰਸੀਬੀਰਅਨੁਰਾਗੇ॥੧੬॥ ਖੇਦਤਖੇਦਤਲੇ
 ਜਬਗਏ। ਅਦੁਤੁਗੁਫਾਨਿਰਖਤੇਭੁਏ। ਪਾਬਰਗੁਹਾਕਿਟਾਰਚੜ
 ਏ। ਟੁਕੇਨਿਰਖਲੇਗਬਿਗਸਾਏ॥੧੭॥ ਅਪਿਕਿਪਾਨਿਧਨਿਕਟ
 ਸੁਆਯੋ। ਸਭਲੇਗਨਕਹਦੂਰਹਟਾਯੋ। ਸੀਮੁਖਅੰਬੁਜਯੈਫੁਰ
 ਮਾਈ। ਲਯੋਸਿੰਘਇਕਨਿਕਟਬਲਾਈ॥੧੮॥ ਤੁਲੇਸਿਖਕਹਦ
 ਯੋਉਤਾਰਿ। ਲੇਹੁਕਹਾਕਛਪਤੇਨਿਹਾਗ। ਤੁਤਛਿਨਸੇਤਿਹਅੰਤਰਿ
 ਜਾਇ। ਲਿਅਟਤੁਯੇ ਇਹਚੀਜਬਨਾਇ॥੧੯॥ ਚੌਕੀਪਉਅ
 ਧੂਪਸੁਦਾਨੀ। ਅਉਰਸੈਜਕਹਿਸਰਬਕਹਾਨੀ। ਇਹਬਿਧਨਿਰਖ
 ਤਹੈਨਰਨਾਰੀ। ਬਿਗਸਤਭੇਸਭਜੀਅਮਝਾਰੀ॥੨੦॥ ਸੁਬਾਨਿ
 ਰਖਅਨੀਦਿਤਭੁਯੋ। ਧਿਕਧਿਕਸਭਤੁਰਕਨਕੈਕਯੋ। ਹਾਡਗੇਡ
 ਮਾਟੀਨਹਿਪਾਈ। ਕਹੇਕਹਾਮੁਹਕਹੈਖੁਦਾਈ॥੨੧॥ ਪੁਨਮੁਖਸੀਤਿ
 ਨਅੈਸਸੁਨਾਈ। ਸਹੀਗੁਰੂਜੀਤੁਮਰੀਜਾਈ। ਜੇਚਾਹੈਤੁਮਕਾਰ
 ਕਰਾਵੇ। ਪੁਨਬੇਲੈਤਿਹਮਾਰਿਗਿਰਾਵੇ॥੨੨॥ ॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥
 ਬਹੁਰਪ੍ਰਭੁਤਿਹਜਾਗਕੇਆਛੇਸਾਫੁਕਰਾਇ। ਧੂਪਦੀਪਜਲੁਅ
 ਰਘੁਲੈਪੂਜਤਭੁਏਬਨਾਇ॥੨੩॥ ਚਾਰੇਦਿਸਾਕਿਨਾਤਕਰਘੋਰ
 ਜਗਸਭਕੀਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨੁਦਯਾਲਜੁਇਹਬਿਧਕਾਰਜ
 ਕੀਨਾ॥੨੪॥ ਜੀਤਮਲੇਛਗਣਨਕੈਲਈਆਪਨੀਜਾਗਾਜੈਜੈ

ਕਾਰਅਪਾਰਕਰਫੁਲੇਸਭਬਰਭਾਗਾ॥੮੫॥ਪੁਰਬੁਰਹਾਨਪਾਨ
 ਕੈਕਮੇਨਦੇ੩ਪ੍ਰਦੇਸਾਸੁਨਿਅਬਕਥਦਾਲਕੀਅਮਰਾਪੁਰੀ
 ਸੀਦੇਸਾ॥੮੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਮਾਰਗਪਾਨਨਦੇ
 ੩ਪ੍ਰਦੇਸਕਰਬਰਨਨੀਨਾਮਨੈਬੀਸਮੇਧਿਮਾਇਸਮਾਪ
 ਤਮਸਭਸੁਭਮਸੁਭਾ॥੮੭॥ ॥ਅਫਜੂ॥ਚੋਪਈ॥
 ॥ਤੁਰਕਨਕੇਝਗਰਤੇਪਛੋ॥ਬੀਤਤਭਏਦਿਵਸਸੁਭਅਛੋ॥ਏ
 ਕਦਿਵਸਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ਇਹਬਿਧਅਦਭੁਤਬਚਨਬਖਾ
 ਨਾ॥੧॥ਸਹਸਸੁਪਾਰਰੁਪਈਅਨਕੇਰੀ॥ਬੋਲਸੁਲੇਹੁਸੰਜਤਜ
 ਦੇਰੀ॥ਏਕਸਹਸਦਮਰਾਕੀਸਾਰੀ॥ਚੰਦਨਲਕਰੀਲੇਹੁਹਕਾਰੀ॥
 ੨॥ਕੇਸਰਅੰਘਨਸਾਰਸੁਪ੍ਰਿਤਾ॥ਲੈਨਿਜਆਵਹੁਸਿੱਖਸੁਭਿਤਾ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਕਰਹੁਤਯਾਰੀ॥ਪੁਰਕਚੈਰਕਰਾਹੁਸੁਧਾਰੀ॥੩॥
 ਹਮਅਸਟਾਰੀਆਪਿਕਰੈਗੋ॥ਅਗਿਆਅਸਧੁਜਫਿਰਨਧਰੈ
 ਗੋ॥ਜਬਭਵਭੁਖਨਅੰਸਬਖਾਨਿਯੋ॥ਸੰਤਿਸਰੂਪਖਾਲਸੇਜਾਨਿ
 ਯੋ॥੪॥ਹੁਕਮਸੁਮਾਨਿਨਗਰਮੈਜਾਈ॥ਜੰਗਸਾਮਿਗੀਤਯਾਰਕ
 ਰਾਈ॥ਮੈਦਾਖੰਡਘੀਉਗਣਲੀਨੋ॥ਲੈਲੈਜਮਾਂਦੇਗਮੈਕੀਨੋ॥੫॥
 ਈਧਨਆਛੇਸੋਧਲਿਆਏ॥ਕੁਸਲਬਦਨਜੋਆਪਿਅਲਾਏ॥
 ਦੀਸਕਕ੍ਰਾਹੇਬਿਬਿਧਚਕਾਈ॥ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਭੀਤਯਾਰਮਿਠਾਈ॥੬॥
 ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਏਕਦਿਵਸਅਰੁਰਾਤਮੈਕੁਯੋਪਸਾਦਿਤਯਾਰਾਮ
 ਇਹਜੂਰਸੁਖਾਲਸੇਯੋਬਚਕਰੇਉਚਾਰਿ॥੭॥ਸਕਲਪਸਾਦਿਦਾ
 ਲਗਾਰਬਹੁਬਿਧਭਏਤਈਯਾਰਾਜੋਆਇਸਗੁਰਦੇਵਕੀਸੋਜੁ
 ਕਰਹੁਸੁਧਾਰਾ॥੮॥ਯੋਆਗਿਆਸ੍ਰੀਮੁਖਕਰੀਸੰਗਤਿਸਰਬਬੰ

ਠਾਇ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪਰਸਾਦ ਲੈ ਸਭ ਕੋ ਦੇਹੁ ਵਰਤਾਇ ॥ ੯ ॥ ਸੁਯਾ
 ॥ ਆਇਸ ਜੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰੀ ਤਬ ਟੁ ਬਿਧ ਖਾਲਸੇ ਜਗ ਕਰਾਯੋ
 ॥ ਪਾਂਤੁ ਪਾਂਤੁ ਬੈਠਾਇ ਸੁ ਸੰਗਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ ਤਾ ਸੁਫੁ ਕਾਯੋ ਜੋ
 ਭਿੰਨ ਜਾਇ ਅਘਾਇ ਗਾਯੋ ਗ੍ਰਿਹ ਲੈ ਸਚ ਲਿਖਿ ਜਿਹ ਕੇ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥
 ਯਾ ਬਿਧ ਜੱਗ ਸਪੁਰ ਕਰਾਯੋ ਗੁਰ ਸੇ ਕਹਿ ਕੈ ਕਬਿ ਸਾਚੁ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਸੁਆਸੁ ਮਭੀ ਤਰ ਜੇ ਚਲਿ ਕੈ ਦਰ ਬਾਰ ਸੁਆਯੋ ਭੋ
 ਜਨ ਖਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯੋ ਸਭ ਆਸਿਖ ਦੇਵ ਤਪਾ ਮਸਿਧਾਯੋ ॥ ਫੀਰ ਸ
 ਮਾਨ ਦਾ ਯਾਨਿ ਧਰੇ ਜਸੁ ਪੁਰ ਰਹਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਤਾ ਜਸ ਤੇ ਮਨੇ
 ਆਜੁ ਲਗੇ ਦਿਨ ਸੇਤ ਭਯੋ ਪੁਰ ਮੀਜ ਸੁਫੁ ਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਬੁੱਧ ਸੁਵਾਰ
 ਦਿਨਾ ਪੁਨ ਭੀ ਤਰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਭ ਕੋ ਵਰਤਾਯੋ ॥ ਰੈਨ ਬਿਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵ
 ਤ ਨ ਥਹ ਫੀਰ ਸੁਵਾਰ ਸਹੀ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਦੇ ਸੁਭ ਰੇ ਸੁਭ ਲੀ ਬਿਧ ਸੰ
 ਗਤਿ ਪੈ ਕਰੁ ਨਾਨਿਧ ਜੈ ਬਚੁ ਗਾਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਨ ਤ ਚਿਤਾ ਰਚਿ ਸਾਹਿਬ
 ਸੀ ਮੁਖ ਟਾਕੁ ਸੁਯੋ ਫੁਰ ਮਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਕਛੁ ਕੁਭੇ ਜ
 ਗਰ ਆਪਿ ਅਚੁ ਤਨਿ ਕਪੀਯੋ ਨਿਜ ਨੀਰਾ ॥ ਪੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਬੋਲ ਕਰ
 ਦੋ ਭਰੇ ਸਦੈ ਧੀਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਈਧਨ ਆਨ ਭਲੀ ਬਿ
 ਧ ਦਾਸਨ ਮਾਧਿਕ ਨ ਤ ਚਿਤਾ ਸੁ ਬਨਾਈ ॥ ਚੰਦਨ ਮੇਰ ਅੰਬੀਰ ਗੁ
 ਲਾਬ ਸੁਪੁਰਨ ਕੈ ਸਭ ਸੰਜੁਰ ਚਾਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਫੁਲੇ ਲਾ ਮਤਾਰ ਸੁਆ
 ਦਿਕ ਆਨ ਧਰਿ ਭਿਬਰ ਨਿਓ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਹਿਤ ਬਿਦਾ ਪੁਨ ਯਾ ਬਿਧ
 ਸਾਹਿਬ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤ ਸਬੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਨੀਰ ਮੰਗਾਇ ਆਛੁ ਤ
 ਗੁਦਾ ਵਰ ਆਇ ਸਨਾਨ ਕਰਿ ਰਿਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਫੇਰ ਫੁਕਾਇ ਭੁਲੇ ਵੇਸ
 ਤਾਰਹ ਲੈ ਕਲਗੀ ਜਿਗ ਸੀ ਸਬਨਾਈ ॥ ਆਨ ਕਮੇ ਮੁਕਤ ਖਚਿ ਬ

ਜਨ ਕੰਚਨ ਸੁੱਧ ਸਰੂਪ ਸੁਹਾਈ। ਯੈ ਦਮ ਕੈ ਚਮਕੈ ਦੁਤ ਪਾਵਨ ਸਾਵ
 ਨ ਮੈ ਤਤ੍ਵਿਤਾ ਜਨੁ ਗਾਈ॥੧੫॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਪੁਨ ਸਾਹਿਬ ਜੂ
 ਬ ਸਤ ਮੰਗਾਏ। ਓਦੁ ਨਵੀਨ ਸੁਮੇਦ ਬਢਾਏ। ਬਹੁ ਰਖ ਝਗਗਾਹਿ
 ਬੰਦਨ ਕਰਾ। ਧੁਪ ਤਿਲਕੁ ਕਰਿਗਾ ਮਧਿ ਡਰਾ॥੧੬॥ ਚਾਂਪ ਨਿਖੰ
 ਗ ਸੁਪੇਟੀ ਚਿਲਤਾ। ਖੇਲ ਸੰਜੇ ਵਨ ਜੋਤਿ ਹਮਿਲਤਾ। ਲਘੁ ਪੁਨ
 ਆਵੁ ਮੁਖਿ ਰੁਸੁ ਘਨੇ। ਕੋਨ ਸਕਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਤਿ ਭਨੇ॥੧੭॥ ॥ ਦੇਹ
 ਰਾ॥ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਸੁਪੇਚ ਸਿਰ ਭੂਖਣ ਬਿਬਿਧ ਮੰਗਾਇ। ਅੰ
 ਗ ਅੰਗ ਨਿਜ ਪਹਰ ਕਰ ਭੇਤ। ਆਰ ਇਹ ਭਾਇ॥੧੮॥ ॥ ਚੌਪਈ॥
 ॥ ਪੁਨ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ। ਸੁਨਹੁ ਖਾਲ ਸਾਜੂ ਚਿਤ ਮਿਖ
 ਨੇ। ਇਸੀ ਬਸਨ ਭੂਖਨ ਕੇ ਮਾਹੀ। ਸਭ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਗੁਰ ਅਹੀ
 ॥੧੯॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਹੁਤ ਸੁਪਹਰਨ ਓਦੁ ਆਪ ਹਮ
 ਲੀਨ। ਤੁਮ ਕਛੁ ਆਨਨ ਕੀ ਜੀ ਅਹਿ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ਚੀਨ॥੨੦॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਹੋਇ ਤਈ ਆਰਜ ਬਠਾਏ ਭਏ ਮਹਾਰਾਜ। ਹਾਥ ਜੇਰਤ
 ਬਖਾਲ ਸੇਕਹਿ ਯੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ॥੨੧॥ ਨੈ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ਆਇ
 ਲਗ ਭਏ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਜੇਇ। ਅੰਤਿ ਸਮੈ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨਿਲਰਪਕ
 ਰਾਵਤ ਸੇਇ॥੨੨॥ ਤਾਤੇ ਇਹੈ ਬਿਨੈ ਹਮ ਪਾਵੈ। ਕਹਾ ਖਾਲ ਸਾ
 ਸੀ ਸਟਿਕਾਵੈ॥੨੩॥ ਅੰਚੁਰ ਹਮ ਪਕਰਾਵੈ ਹੁ। ਜਹਾ ਆਪ ਸੇਠ
 ਰ ਬਤਾਵੈ॥੨੪॥ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਬਤੀ ਅੰਸੁਨ ਭਾਈ। ਆਗੇ ਰ
 ਖਿਯੇ ਗੀਫੁ ਮਮ ਪਾਈ। ਸੀ ਅਸੁ ਪੁਜ ਕਾਲਰਪ ਕਰਾਯੇ। ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਾਯੇ॥੨੫॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਜਕਰ ਨਹੀ ਕੇਈ। ਪਟ ਮੈ
 ਤੁਮੈ ਲਖਾਯੇ ਸੇਈ। ਤਾਂ ਕਹ ਨਿਰਖ ਜਯੋ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਅਧਿਕ ਸੁਖ

ਹੈਤੁਮੈਮਹਾਂਗੀ॥੨੫॥ ਲੋਕਸੁਖੀਪਰਲੋਕਬਨਾਯੋਸੀਹਰਿਜੁਕੇਚ
 ਰਨਨਿਧਿਅਯੋਸੀਅਸਰੋਦਕਾਲਕਾਮਾਈਤੁਮਕਹਮਮਤੁਗਾਰਿਓ
 ਸੁਨਿਭਾਈ॥੨੬॥ ਵਸਮਹਲਨਕੀਪੜੀਮੈਬਾਨੀਅਚੁਤਸੁਖ
 ਪਾਵਹੁਨਿਰਬਾਨੀਹਮਕਹਿਲੋਖੇਨਇਨਤੇਦੂਰੀਹਮਤੁਮਰੇਸਦ
 ਸੰਗਹਜੂਰੀ॥੨੭॥ ਚੌਕੀਸਬਦਪੁਰਬਗੁਰਕਰੀਮੈਰਹਤਖਾਲ
 ਸੇਕੀਉਰਧਰੀਮੈਪੰਚਸੁਮੇਲਪੰਚਕੋਤਯਾਗੀਗੁਰਮੂਰਤਹੁਜੇ
 ਅਨੁਗਾਗੀ॥੨੮॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਸੀਅਸਪੁਰਖਅਕਾਲਕਉ
 ਸੋਪਸਭੈਤੁਮਦੀਨਾਖੜਗਗੋਦਮੈਮਾਤਜੇਏਦਿਚਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਬੀ
 ਨਾ॥੨੯॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਸਸਤਰਅਸਤੁਸਮਰਬਰਬੁਧਾਤੁ
 ਰਕਨਸਾਬਕਰੇਨਿਤਜੁਧਾਪੁਰਤਨਗਾਰੇਬਜਤਨਿਸਾਨਾਭੀਤ
 ਰਪੰਥਹੋਹਿਸਟਧਾਨਾ॥੩੦॥ ਮੇਕਹੁਨਿਰਖਹੁਮਧਿਸਰੀਰਾਅਟਾ
 ਗਟਨਮਿਟੈਸੁਨਿਬੀਰਾਨਿਸਦਿਨਜੋਪੇਨਾਮੁਧਰਿਧਿਆਨਾਸੁਖੀ
 ਹੋਹਿਤੁਮਰੇਜੇਪ੍ਰਾਨਾ॥੩੧॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਬਿਬਿਧਭਾਂਤਿਸੰਗ
 ਖਾਲਸੇਸੀਮੁਖਕਰਉਪਦੇਸਾਤਬਲਗਆਧੀਰਾਤਿਗੀਪਰੀ
 ਸੁਚਾਰਿਬਿਸੇਖਾ॥੩੨॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਨਿਕਟਚਿਤਾਕੇਤਬਨਿ
 ਜਆਨਾਸਮਸਤਖਾਲਸੇਬਸਨਬਿਛਾਨਾਤਾਪਰਭਲੇਬਿਰਾਜਿ
 ਤਭਯੋਸੁਰਨਰਨਿਰਖਚਰਿਤਬਿਸਮਯੋ॥੩੩॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥
 ਬਹੁਰਸੀਮੁਖਇਉਂਕਹਾਖਾਲਸਕਉਸਟਾਧਾਨਾਅਨਲਦੇਵਕੋ
 ਸੈਨਕਰਬਾਹਰਕਰਹੁਪ੍ਰਾਨਾ॥੩੪॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਹੁਕਮਪ
 ਇਕਾਰਜਸਭਕਰਮੋਜੇਮੁਖਬਾਕਸੀਨਿਜਰਰਿਯੋਪ੍ਰਿਥਮੇਪ
 ਰਕਰਮਾਸਭਕਈਨਮਸਕਾਰਕਰਅਨਲਜੁਦਈ॥੩੫॥ ਪੁ

ਨ ਬਾਹਰ ਸਭੁ ਕਰਯੋ ਪਾਨਾ ਸੀਮੁਖ ਸਾਹਿਬ ਜੈਸ ਬਖਾਨਾ ਜ
 ਬ ਬਾਹਰ ਸਭੁ ਹੀ ਚਲਿਆ ਯੋਯੋ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਤਕ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥
 ਯਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਨਿਜ ਫਤੇ ਸੀਮੁਖ ਫਾਕ ਬਾਹਰ ਕਹੀ ਅਤੇ ਬਹੁ
 ਤਹਾਂ ਤਿਹ ਯੋਯੋ ਦਰਸਾਯੋ ਸਬਦਿ ਘੋਖ ਸੁਨਨੈ ਸੰਧਿ ਆਯੋ ॥ ੩੭ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧ ਸਾਗਰ ਗਰਜਨ ਗਾਰੋ ਤਿਹ ਬਿਧ ਗਗਨ ਸੁਨਯੋ ਨਿਰ
 ਧਾਰੋ ਪਟਨ ਰੂਪ ਜਨੀ ਐਕਹੂੰ ਭਏ ਨਰੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਨਿਕ ਉਰਗ
 ਏ ॥ ੩੮ ॥ ਕੈ ਪਟਨ ਗਹ ਮਨ ਜਿਨ ਭਾਈ ਧਸੇ ਅਗਮ ਪੁਰਮੰਧਿ
 ਸੁਜਾਈ ਜਿਹ ਨਾਂ ਚਿਪਤ ਸੁਜੇਤਿ ਅਖੰਡਾ ਪੁਰਤ ਅਨਾਹਦ ਬਰੇ
 ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ੩੯ ॥ ਕੈ ਦੁਰਿ ਬੈਠ ਤਵਨ ਸੁਭ ਬਾਨਾ ਤਾਂਤੇ ਅਧਿਕ ਬਬੇਕੁ
 ਬਖਾਨਾ ਅਦਭੁਤ ਜੋਤਿ ਅਖੰਡ ਸੁਦਾਈ ਇਹ ਕਰ ਅਬਿਚਲਨ
 ਗਰ ਕਹਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਇਹ ਗਾ ॥ ਜਾਹਰ ਕਥਾ ਸੁਜਗਤ ਜਿਮ
 ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਅਨੰਤਾ ਤੈਸ ਭਾਂਤਿ ਬਰਨਨ ਕਹੀ ਇਹ ਪੁਨ ਕਥਾ ਬਿ
 ਅੰਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਦਾਲ ਕਾਇਹ ਬਿਧ ਭਯੋ ਚਰਿਤਾ ਸਰਬ
 ਜਗਤ ਮੁਖ ਗਾਵਈ ਪਟਨ ਕਥਾ ਬਚਿਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਯੈ ਯਾ ॥
 ਜੈਸ ਸੁਨੀ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਭੀਤਰ ਸੇ ਕਹਿ ਕੈ ਤੁਮ ਸੰਗ ਸੁਨਾਈ ਯੈਨ
 ਦਯਾਲ ਕੇ ਗੁਰੂ ਚਰਿਤ ਸੁਕੰਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਕਉ ਸੁਲਖਾਈ ਬੋਰਜੁ
 ਥਾ ਅਤਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇਯੋ ਕਹਿ ਕੈ ਕਬਿ ਜੀਤ ਜਨਾਈ ਅਗਿ ਸੁਨੇਕ
 ਫੁ ਐਵ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਖਾਲ ਸਚੇ ਜੁ ਕਹੇ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਚਰਿ ਸੁਚਿ
 ਰ ਬਿਰਾਗ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰਾਏ ਕਪਰੇ ਚਹਿ ਪਾ
 ਟੁਕ ਮਹਿ ਇਕੁ ਹੋਰਤ ਹੈ ਬਚ ਐਸ ਨਿਹਾਰਾ ਧੀਰ ਧਰੇ ਨਹੀ ਮੱਧਿ ਪ
 ਰ ਨਿਜ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਸਦ ਸੰਗ ਹਮਾਰਾ ਯੋ ਸੁਰੈ ਚਖ ਨੀਰ ਦੁਰੈ ਜਨੁ

ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਕੀ ਮੇਘ ਫੁਹਾਰਾ ॥੪੪॥ ਦਛਨ ਦੇਸ ਬਦੇਸ ਮਹਾਂ ਯਹ
 ਕੋਨ ਹਮੈ ਸੁਖ ਜਾਬ ਲਿਜੈ ਹੈ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਜਗ ਆਗ ਕੇ ਸਾਗਰ ਨਾਥ
 ਬਿਨਾ ਹਮ ਕੋਨ ਬਚੈ ਹੈ ॥ ਬੀਰ ਸੁਧੀਰ ਮਹਾਮਤਿ ਸਾਗਰ ਕੇ ਦਿਕਹੈ
 ਨਹਿ ਕੋਇ ਸੁਨੈ ਹੈ ॥ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਦਿਨ ਰੋਨ ਕਹੈ ਇਕ ਮੂਰਖ ਸੋਗੁ ਬਿ
 ਰਾਗੁ ਕਰੈ ਹੈ ॥੪੫॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਯੋਕਹਿ ਬਾਤੁ ਪਾਤੁ ਧਰਾਪ
 ਰ ਧੀਰ ਧਰੈ ਉਠ ਕੈ ਸੁਤਨਾ ਬਾਤ ਕਹੈ ਦਿਤ ਕੀ ਮੁਖ ਤੇ ਮਨੁ ਆਂਡਹ
 ਰੋਨ ਹੀ ਏਕੁ ਛਿਨਾ ॥ ਪ੍ਰਮਤੁ ਪੈਸੁ ਗਿਰੈ ਇਨ ਭਾਂਤਨ ਜਿਉ ਸਫਰੀ
 ਪਨ ਤਾਤ ਬਿਨਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਸੁਤ ਲੇਟਤ ਹੈ ਜਿਮ ਸਿਮਾਮ ਪਿਧੇ ਬਿ
 ਨੁਗੋ ਪਗਨਾ ॥੪੬॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸੰਮਤ ਸਤ੍ਹਹ ਸਹ ਸੁਭਣੀ
 ਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹ ਸਥਿਤ ਅਟਰ ਗਣੀ ਜੈ ॥ ਕਾਟਤ ਕਸੂਈ ਪੰਚਮੀ
 ਜਾਣਾ ॥ ਫੀਰ ਫਾਰ ਨਿਸ ਚੜੇ ਬਿਬਾਣਾ ॥੪੭॥ ਸਹਰ ਨ ਦੇਤੁ ਸੁਦਛਨ
 ਦੇਸਾ ॥ ਨਿਕਟ ਗੁਦਾ ਫਰ ਅਦਭੁਤ ਦੇਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਾਹਿਬ ਗੁਨ ਸ
 ਗਰਾ ਕੋ ਕਾਰਨ ਤਹ ਬਸੇ ਇਕਾਗਰਾ ॥੪੮॥ ਜਹ ਤਹ ਸਰਬ ਖਾਲੁ
 ਸਾਤ ਬਹੀ ॥ ਬਿਸਮ ਰੂਪ ਬੈਠੇ ਪਰ ਸਬਹੀ ॥ ਸੇਨਿਸ ਬਿਤੀ ਜੁਭਯੇ
 ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਸੂਰਜ ਚਾਉਓ ਸੁਗਗਨ ਮਝਾਰਾ ॥੪੯॥ ਸੈਨ ਮਧਾਰ
 ਸਾਧ ਇਕ ਤਹਾਂ ॥ ਸਾਧਨ ਸਰਬ ਸਿਰੇ ਮਟਿ ਮਹਾਂ ॥ ਦਰਸਨ ਜਾਤ
 ਹਜੂਰ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਕੁਬੈ ਨਟਰਾ ਧਾਰ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬ੍ਰਤਾ ॥੫੦॥ ਸੇਵਰ
 ਸੁਨ ਜਬਹੀ ਚਲਿ ਆਯੋ ॥ ਆਗੈ ਨਿਰਖ ਚਾਰਿਤ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਪੁਛਤ
 ਭਯੇ ਖਾਲ ਸੇ ਪਾਸਾ ॥ ਕਹਾ ਚਾਰਿਤ ਇਹ ਭਯੇ ਬਿਲਾਸਾ ॥੫੧॥ ਬਿਸ
 ਮ ਭਈ ਧਰਨੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ॥ ਮੇ ਪਹਿਤੇ ਨਹਿ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਕੋਤ ਫ
 ਯਾ ਬਿਧ ਭਯੇ ਕੁਲਾਹਲਾ ॥ ਕੋਇਹ ਭਈ ਸੁਨ ਭੂ ਅਜਾਹਲਾ ॥੫੨॥

ਸੋਹਮਕੋਤੁਮਪ੍ਰਗਟਜਤਾਵਹੁ। ਗਏਕਾਜਕਿਤੁਭੇਦਬਤਾਵਹੁ। ਮੇਪ
 ਹਯਾਨਹੀਜਾਤਨਿਹਾਰੀ। ਕਉਨਕਾਜਇਹਭੁਯੇਮੁਰਾਰੀ॥੫੩॥
 ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਖਾਲਸੇਕਹਬਚਨੈਨਚੁਚਾਤਾ॥
 ਅਮਰਲੋਕਗੁਰਦੇਵਜੁਗੇਕਾਰਨਕਰਰਾਤਾ॥੫੪॥ ॥ਚੋਪਈ॥
 ॥ਅਉਰਬਿਤਾਂਤੁਜਿਤੋਕਤਿਹਭੁਯੇਸਰਬਖਾਲਸੇਤਹਕਹਦੁਯੇ
 ॥ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਸਾਧਬਖਾਨਾ। ਮੁਹਿਨਿਜਜਾਤਲਖੇਸੁਨਿਧਾ
 ਨਾ॥੫੫॥ ਦਲਬਿਰਾਰਤਰਵੈਸੁਬਾਜਾ। ਭੁਖਨਬਿਬਿਧੈਸੋਭਤ
 ਨਸਾਜਿ। ਬਾਨਨਿਖੰਗਚਾਂਪਅਸਕਰਾ। ਵੈਛੜਧਰੈਕਰਧਰਾ
 ॥੫੬॥ ਵੈਸਰੂਪਭੇਦਨਹੀਕੋਈ। ਤੁਮਕਹਬਚਨਬਖਾਨਤਲੋ
 ਈ। ਮੈਸਿਜਦਾਕਰਬਿਨੈਸੁਨਾਈ। ਖੁਸੀਭੁਏਮੇਪਰਅਧਿਕਾਈ॥
 ੫੭॥ ਕਰੀਅਰਜਮੈਹੂਤਬਤਹਾਂ। ਪੂਰੁਸਵਾਰੋਕੀਨਸੁਕਹਾਂ। ਅੰਬੁ
 ਜਬਦਨਸੇਮੁਏਬਖਾਨਾ। ਚੜ੍ਹੇਅਖੇਵੈਕਸੁਨਹੁਸੁਜਾਨਾ॥੫੮॥
 ਯੈਕਹਿਸਾਹਿਬਅਗਿ। ਸਿਧਾਰੇ। ਜਨੀਅੇਸਾਚੁਨਝੂਠਉਚਾਰੇ। ਸ
 ਰਬਖਾਲਸੇਯੈਜਬਸੁਨਾ। ਗਿਆਨਪਸਾਰਚਛੁਯੈਭੁਨਾ॥੫੯॥
 ਅਛਲਰੂਪਇਹਹੈਕਰਤਾਰਾ। ਸਰਬਮੋਧਿਹੈਭੀਨਨਿਰਾਰਾ। ਸੇ
 ਨਹੀਮਰੈਨਮਾਰੈਕਬਹੀ। ਧਰਤਸਰੂਪਲਖੇਜਬਕਬਹੀ॥੬੦॥
 ॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥ ॥ਮੂਰਖਲੋਗਅਜਾਨਮਹਾਂ। ਇਹਨਾਬਚਰਿਤੁਭੇ
 ਦਨਜਾਨੈ। ਜੇਤਿਅੰਬਧਜਗਾਰਸਦਾ। ਇਹਤਾਕਹਜੀਵਨਮਿਤਪ
 ਛਾਨੈ। ਕੋਟਕਲਪਭੁਏਤਿਹਬੀਤਤਭੁਤਭਵਿਖਸਦਾ। ਇਕਸਾਨੈ
 ॥ਅਚੁਤਨਾਥਘਟੇਘਟਪੁਰਨਤਹਿ। ਮਿਤੰਬਸਕੋਨਬਖਾਨੈ॥੬੧॥
 ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਜੇਤਿਸਰੂਪਪ੍ਰਭੂਕਰਤਾਰਾ। ਘਟਘਟਭੇਗਤ

ਬਹੁਰਨਿਆਗਾ। ਏਰ ਅਧਿਕ ਜਬ ਸੁਤ ਸਹਾਰੈ। ਏਕੋ ਏਕ ਲਖੈ ਨਿ
 ਰਧਾਰੈ। ੬੨॥ ਜੇਯਾ ਕੋ ਕਛੁ ਸੋਕ ਸੁਕਰਹੀ। ਤੁਛੁ ਬੁਧ ਬਾਰਕ ਸਭ
 ਰਹੀ। ਅਮਰ ਅਜਰ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ। ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਘਟੈ
 ਘਟ ਆਗਰਾ। ੬੩॥ ਸਬ ਕੈ ਮੱਧਿ ਸੁਆਪਿ ਬਿਰਾਜੈ। ਅਕਥ ਕਥ
 ਧੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਾਜੈ। ਕਿਟ ਬਦਨ ਜੋ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ। ਤਉ ਨ ਪਾਵਤ
 ਪਾਰਤੁ ਮਾਰਾ। ੬੪॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਰਛਾ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਧਰੇ ਸਰੂਪ ਗਰੀਬ
 ਨਿਟਾਜਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਆਪ ਕਹਾ ਬਰਬਾਰੀ। ਤੁਮ ਤੇ ਜੁਦੈ ਤਨ ਕਮੇ ਨਾ
 ਹੀ। ੬੫॥ ਮੇਰੀ ਰਹਤ ਧਰੇ ਉਰ ਮੱਧਿ। ਜਾਤੇ ਪਾਵਹਿ ਅਧਿਕ ਸੁਬੁਧ
 ॥ ਮੇਕਹ ਨਿਰਖਹੁ ਨਿਜ ਗਿਹ ਮਾਹੀ। ਅਚੁਤ ਕਹਿਓ ਸਰਬ ਕੇ ਅਹੀ
 ॥ ੬੬॥ ਏਹੈ ਹੁਕਮ ਸਿਰ ਪਰਹਮ ਮਾਨਾ। ਅੰਨ ਬਾਤ ਕੇ ਸਕਤ ਬਖਾ
 ਨਾ। ਇਹ ਬਿਧ ਸਮਝ ਖਾਲਸੇ ਬਤੀਆਂ। ਧਾਰਿ ਸੁਭਲੀ ਤਾਹਿ ਮਧਿ
 ਛਤੀਆ। ੬੭॥ ਪੁਨ ਪਾਛੈ ਕੀਨੇ ਇਹ ਕਾਜਾ। ਜਮੇ ਫੁਰਮਾਨ ਗਰੀਬ
 ਨਿਟਾਜਾ। ਜੇ ਦਿਨ ਆਇਓ ਸਰਬ ਨਿਹਾਰੀ। ਮਿਲਿਓ ਖਾਲਸਾ ਖਾ
 ਸ ਬਿਚਾਰੀ। ੬੮॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਦੂਰ ਕਨਤ ਕਰਾਈ। ਅੰਦਰ ਗਏ ਖਾ
 ਲਸਾ ਧਾਈ। ਚਿਖਾ ਬਿਭੂਤ ਕਰੀ ਇਕ ਥਾਨੈ। ਅੰਕਛੁ ਲਖ ਯੋਨ
 ਤਾਹਿ ਜੁਆਨੈ। ੬੯॥ ਫੁਲ ਅਸਤ ਕੋਊ ਸਸਤ ਨ ਪਾਏ। ਏਕੁ ਪ
 ਤਾਨਹੀ ਨੈਨ ਲਖਾਏ। ਯੈ ਲਖ ਕਰ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥ ਬਿਚਾਰੀ। ਰਮੇ ਸ
 ਦੇਹ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰੀ। ੭੦॥ ਤਵ ਨੈਥਾਨ ਬਨਿਐ ਸੁਸਿੰਘਾ ਸਨਾ। ਅ
 ਬਿਚੁਲ ਨਗਰ ਸੁਜੇਤਿ ਨਿਟਾਸਨਾ। ਅਧਮ ਜੀਵੈ ਜੋਊ ਦਰਸਨ ਲ
 ਗੈ। ਕਿਟ ਕਲਖ ਤਿਹਤ ਨ ਤੇ ਭਾਗੈ। ੭੧॥ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ॥ ਕਿਚ
 ਨ ਜੈ ਸਕ ਸੀਟ ਲਗ ਪਾਰ ਸਭ ਏ ਮਨੁਗਾ। ਤੁਝੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰੇਸਿ ਖਤ

ਨਹਿੰ ਦਰਬਾਰ ਹਜੂਰਾ ॥੧॥ ਬੁੱਧ ਬਿਬੇਕ ਸੁਰਿਧ ਸਿਧ ਜਗਰੁ ਪ
 ਦਾਰ ਬੁਰਾਰਿ ॥ ਤਤੁ ਛਿਨ ਪਾਟਨ ਸਾਧ ਸਿਖ ਇਹ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਦੁਰਾ ॥
 ੧੩॥ ਨਵਲ ਦੇਸ ਨਵਲੈ ਪੁਰੀ ਨਵਲ ਬਾਗ ਦਰਬਾਰਾ ਨਵਲ ਨੀ
 ਲਗੇ ਦਾਟਰੀ ਨਵਲ ਸਦਾ ਦੀਦਾਰਾ ॥੧੪॥ ਚਾਤਿਕ ਮੇਰ ਸੁਸਾਰ ਕਾ
 ਸੁਕ ਪਿਕ ਪਛੁ ਅਪਾਰਾ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਸੇਰ ਮੇਰ ਤੁਰ ਵਿਸਾ ਦਰਬ
 ਰਾ ॥੧੫॥ ॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥ ॥ ਸੰਗਤ ਸਾਧ ਭੁਕੇ ਬਰ ਪੁਰਨ ਸੀ ਗੁ
 ਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਸੁਰਾਜੈ ॥ ਪਾਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕੈ ਸਭ ਮੂਰਤਿ ਜੈ ਮਨ ਸਾ
 ਧਾਰਿ ਜਾਤਿ ਸੁਕਾਜੈ ॥ ਕੀਰਤ ਹੋਤ ਸਦਾ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਆਰਤੀ ਪਟਿ
 ਸੁਬੰਬਹ ਬਾਜੈ ॥ ਨੈ ਲਖ ਬਾਗ ਮੈ ਹੋਤ ਕੰਤੁ ਹਲ ਸੱਤਿ ਪੁਰੀ ਸੁਬਿਬੇ
 ਕ ਬਿਰਾਜੈ ॥੧੬॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਸੰਬੁਹ ਸੁਖਾਲ ਸਾ ਅਨੰਦ ਸਾਥ
 ਬਸਿਓ ਤਿਹ ਬਾਨੈ ॥ ਪੈਟੁਰ ਮਾਨ ਚਿਤਾਰ ਸਰੂਪ ਹਕੀਸ ਸਭੈ ਤਿਨ ਯਾ
 ਬਿਧ ਜਾਨੈ ॥ ਅਮਿਤ ਜਾਨ ਕਹਿਓ ਜਿਨ ਕੋ ਸਰ ਕੀਸਤ ਬੈਤਿਨ ਤਾਹਿ
 ਪਯਾਨੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਟਵੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮੈ ਤਿਹ ਸੇਵ ਕਹੀ ਇਕ ਤਾਹਿ ਸਿਧਾ
 ਨੈ ॥੧੭॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਦਿਲੀ ਕਹਿਓ ਸਿਧਾਟਹੁ ॥
 ਤਤੁ ਛਿਨ ਜਾਤਨ ਗਹੁਰ ਸੁਲਾਟਹੁ ॥ ਸੇ ਮਾਤਾ ਜੀਤੀ ਰਸਿਧਾਨੈ ॥ ਸਿ
 ਰਪਰ ਹੁਕਮ ਨਾਥ ਕਾ ਮਾਨੈ ॥੧੮॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਛੁ ਮ ਦੇਸ ਉਚਾਰੇ
 ॥ ਸੇ ਤਵਨੈ ਪੁਰਜਾਇ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਦੁਆ ਬੇਜਿਨੈ ਮਾਲਵੇ ਕਹਾ ॥ ਸੇ ਚ
 ਲ ਸਰਬ ਠੰਡ ਮੈ ਅਹਾ ॥੧੯॥ ਜਾਕਹ ਦਛਨ ਦੇਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸ
 ਰਬ ਸਹਰ ਸੇ ਸੇ ਚਲਿ ਆਯੋ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਬੰਦੇ ਸੰਗ ਪਠਾਯੋ ॥ ਬਾਜ
 ਸਿੰਘ ਲੈ ਤਿਨੈ ਸਿਧਾਯੋ ॥੨੦॥ ਬਾਧਿ ਨਗਾਰੇ ਅਟਰ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਪਿ
 ਮੱਧਿ ਹੋਵਹੁ ਸਟਧਾਨਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਸਾਥ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੁਧਾ ॥ ਇਹ ਉਪਦੇ

ਸਹਮਾਰੀ ਬੁਧਾ ॥੨੧॥ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਜਾ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ
 ਸਰਬ ਖਾਲਸੇ ਆਪਿ ਸੋ ਸੋ ਚਲਿ ਤਿਹ ਠੋਰ ਮੈ ਲਗੋ ਕਰਨ ਗੁਰ ਜਾਪ ॥
 ੨੨॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਜਾਹਿ ਬਯੋ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਅਬ ਚਲ
 ਨਗਰ ਬਸੇ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਸੇਵ ਕਰੈ ਹਜੂਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਿਤੋਖ ਸਿੰਘ ਸੁ
 ਭਮਤਿ ਸੁਰਗ ਆਨਾ ॥ ੨੩॥ ॥ ਤਿਹ ਯਹ ਭਾਂਤਿ ਹਜੂਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਦੇ ਸਪੁਰ ਯਹ ਭਾਰੇ ॥ ਜੇਗ ਸੀਨਾ ਸਜਾਧ ਗਣੁ ॥ ਮੈਧੈ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਲਖ
 ਦਰਬਾਰ ਸਿਧੈਧੈ ॥ ੨੪॥ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ॥ ਤਿਨ ਕਹ ਰਸਤ ਭੰਡ
 ਰ ਮੈ ਕਟ ਨੈਵੈ ਚੁਭਾਂਤਿ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਸਿਰਨਾ ॥ ਇਕਰ ਕਹੀ ਖਜਾਨ ਚੀ
 ਬਾਤ ॥ ੨੫॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਤੁਬ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਮੈ ਸ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਹਮਰੀ ਜੇਬ ਹਾਥ ਤੁਮ ਭਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮਨ ਮੈ ਇਛੁ ਤੁਮ ਕੈਧੈ ॥ ਨਿਜ ਖੀਸਾ
 ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪੈਧੈ ॥ ੨੬॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਸਾਂਤ ਤਾ ਸਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਿਸਦਿ
 ਨ ਲੰਗਰ ਦੇ ਗਚਲਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨ ਸਾਧਰ ਕਰਨ ਰਾਖੋ ॥ ਸਹੀਸ
 ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨੭॥ ॥ ਅਮਰ ਲੋਕ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜੇ ਸੁ
 ਨਹੈ ਸਾਧੁ ਸੁਰਗ ਆਨੀ ॥ ਕਾਲ ਮਿਰਤ ਰੂ ਤਿਨੈ ਨਹੈਈ ॥ ਆਪਿ ਬਿ
 ਆਪਿ ਹਰੈ ਸਭ ਸੋਈ ॥ ੨੮॥ ॥ ਦਾਰਦ ਦੁਖ ਕਸਟ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿ
 ਸਦਿ ਨ ਚਰਨ ਸੁਕ ਮਲ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਧਨ ਸੁਨੈ ਆਸ ਮਨਿ ਲਾਈ
 ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ॥ ੨੯॥ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰਥ ਸੁਨਹੈ ਨਰ ਨਾਰੀ
 ॥ ਨਿਸਚੈ ਲਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਬਰ ਭਾਗੀ ॥ ਜੇ ਤੀਅ ਅਰਥ ਸੁਨੈ ਨਰ ਜੇਇ ॥
 ਜੇਖਤ ਸਭ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩੦॥ ॥ ਰਿਪ ਗਾਲ ਬਜਿਹ ਨਰ ਪਰ
 ਹੋਈ ॥ ਨਿਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਇਹ ਸੋਈ ॥ ਮੇਰੀ ਗ ਸੇਰਿ ਪਹਨੈ ਦੁਖ
 ਲਾ ॥ ਸਭ ਸਿਰ ਕਰੈ ਤਾਹਿ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ੩੧॥ ॥ ਜਿਹ ਮਨ ਸਾਨਰ ਸੁਨੈ ਸੁ

ਨਾਟੈ ਜੋ ਚਿਤ ਰਚੈ ਟਹੈ ਬਰਪਾਟੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਅਧਿਕ ਵਿਕ੍ਰੋ
 ਈ ॥ ਨਿਸਾਦਿਨ ਬਸੈ ਆਪਿ ਉਰਸੇ ਈ ॥ ੮੨ ॥ ਅੰਧ ਗ੍ਰਿਹ ਬਧਰੇ
 ਸੁਨਿ ਆਈ ॥ ਰਸਨ ਚੰਡ ਕਾਨ ਸੁਭ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਉਰਮਾ
 ਚਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿੰਧਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅਮੀ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਭਏ ਪਰਣਾਨ ॥ ਜਿਨ ਯਹ ਰਸੁ
 ਜਾਨਿ ਮੇਨਹੀ ਮੰਦ ਭਾਗਤਿ ਹਜਾਨ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਇਹੁ
 ਰਸੁ ਕਾ ਜਿਨ ਚਾਖਿਓ ਸਾਦਾ ॥ ਚਾਖਤ ਭੁਯੇ ਬੀਰ ਬਿਸਮਾਦਾ ਸੋ ਜਾ
 ਨੈ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਆ ॥ ਜਾਨਤ ਕਹਾ ਅਨੁਕੋ ਬੀਆ ॥ ੮੫ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਥਾ ਕੇ ਕਾਰਨੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਏਕੁ ਸਮੈ ਇਨ
 ਦਾ ਸਨੈ ਉਚਰੀ ਲਾਇ ਪਿਆਰ ॥ ੮੬ ॥ ਸੋਢੀ ਸੰਗਤਿ ਖਾਣਨ ਪੁ
 ਰ ਅਨੰਦ ਭਰ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਤਿ ਧੁਜਾ ਕੈ ਆਸਰੈ ਸੁਰ ਜਨ ਬਸੈ ਹਜੂਰਿ
 ॥ ੮੭ ॥ ॥ ਤਿਨ ਸਭ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਸਗਤੁ ਸਭ ਤੇ ਅਧਿਕ ਸੁਜਾਨ ॥ ਜਿਉ
 ਦੇਵਨ ਦਿਵਰਾਣ ਜੂਦਿ ਬਰੁ ਪਪਹਿ ਚਾਨ ॥ ੮੮ ॥ ਪਗ ਪਕਿ ਜਗਤੁ
 ਕੇ ਸਕੇ ਬਡ ਚੰਕੀ ਸੁਗਿਆਨ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਕਿੰਕਰ ਜੀਤ ਇਹ ਸੁਖ
 ਸਿੰਘ ਪਹਿ ਚਾਨ ॥ ੮੯ ॥ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਕੀ ਜਿਹ ਕਥਾ ਬਰੁਨੀ ਇ
 ਹ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਭੁਲ ਭੇਦ ਲਹਿ ਸੁਮਤਿ ਚਿਤ ਛਿਮਾ ਕਰੇ ਅਧਿਕਾਇ
 ॥ ੯੦ ॥ ॥ ਸੁਨਿ ਪਦੁ ਗੀ ਬਹੁ ਰਕੇ ਸਾਰ ਬਸੈ ਬਨਾਇ ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਬਰਨਨ ਕੀਓ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ਕਹਾ ਸਕਤ ਇ
 ਸ ਜੀਤ ਕੀ ਸਕੈ ਜੁ ਅਛਰ ਪਾਇ ॥ ਜਾਸਨਾ ਬਕੇ ਚਰਿਤ ਇਹ ਤਵਨੈ
 ਲਏ ਬਨਾਇ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਭਈ ਗਾਥ
 ਪੁਰੀ ਜ ਬੈਜੈ ਕਾਲੀ ॥ ਗਯੋ ਲੈ ਸੁਤਾ ਕੈ ਜਹਾ ਸੀਤ ਦਾ ਲੀ ॥ ਕਰੀ

ਸ੍ਰੋ: ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹਲਕਾ ਲੋਹੀਆਂ ਨੰ: ੩੬

ਜ਼ਰੂਰ ਮਾ

ਆਪਣਾ ਵੋਟ ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸੋਧੂ

ਅਜ ਇਹ ਗਲ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਲੁਕੀ ਛੁਪੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਰੇਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੋਧੂ ਤੋਂ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਟੁਰਨਾ ਨਾਮਧੀਕ 'ਖਾਲਸਾ ਦਲ' ਦੇ ਬੁਰਕੇ ਥੱਲੇ ਓਸੇ ਕੈਰੋ-ਨਾਗੋਕੇ-ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਗੁਟ ਮਹਾਨ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਤੇ ਸੁੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗੋਦਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਸੂਰਬੀਰ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਦੇ ਗੁਰਧਾਰ ਅਖਾੜੇ ਬਣਾਕੇ ਆਪਣੇ ਧੜੇ ਪਾਲੂ ਮਨੋਰਥਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੋ ਧੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਰਕਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਮਹਾਨ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ੫੦੦ ਸੌ ਤੋਂ ਵਧ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾ ਕੇ, ੫੦ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਭਰਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਲਕ ਰਾਇ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਉਤੇ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੀਵੀਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਥੱਲੇ ਲਤਾੜਕ ਘਟੀਆ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਜ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵੇਲੇ ਮਹੰਤਾਂ ਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਘੱਟ ਭੈੜੀ ਨਹੀਂ।

ਦੇਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਧੜੇ ਦਾ ਥਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਨੇ ਕਦੇ ਭੁਲ ਕੇ ਵੀ ਸਿਖ ਲਹਿਰ
 ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਨੇ ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜਾਤੀ ਜੱਥੂਪੁਰ
 ਅਤੇ ਪੰਥ ਸੇਵਕ ਜੀਵਨ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਕ ਲਹਿਰ
 ਰਾਗੀ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ, ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਉਨਤੀ ਵਾਸਤੇ
 ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਵਾਸਤੇ, ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਬਨਾਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ
 ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਥਲੇ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਨਗੇ ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਅ
 ਅਤੇ ਲਾਲੋ ਪੰਥੀ ਸਿਖ ਜਨ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਡਟੇ ਰਹਿਣਗੇ ।
 ਅਸਾਂ ਸਮੁੰਹ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਪਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਗੀ ਜੀ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਣ ਪੱਖਾ ਚੇਤੇ ਰਖਦੇ

ਸਫਲ ਬਣਾਓ ।

ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਿਖ ਜਨ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਸੇਵਕ

ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ (ਕਿਲੀ) ਗਿਆਨੀ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ, ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਾਫਰਵਾਲ) ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ,
 ਸ: ਕੱਕਾ ਸਿੰਘ (ਤਲਵੰਡੀ ਬੂਟਿਆਂ) ਕੁੰਡਾ ਸਿੰਘ, ਸੋਦਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਕੁਹਾੜ ਖਰਦ) ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਅਕਾਲੀ ਵ
 ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ (ਮੀਉਵਾਲ ਰਾਈਆਂ) ਚਾਨਣ ਸਿੰਘ, ਪਹਿਲਵਾਨ ਭਾਗਸਿੰਘ (ਸ਼ੇਖੋਵਾਲ) ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ (ਪਹਿਲ
 (ਨਮਾਜ਼ੀਪੁਰ) ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਮਿਸਤਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ (ਮੂਲੇਵਾਲ ਖਹਿਰ) ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ (ਮੂਲੇਵਾਲ ਬਹਮਣਾਂ) ਪਹਿਲ
 ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ (ਮਰੀਦਵਾਲ) ਸ: ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਜਥੇਦਾਰ ਸਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ (ਬਾਦਸ਼ਾਹਪੁਰ) ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਉਤਮ ਸਿੰਘ (ਬ
 ਸੂਚਾ ਸਿੰਘ (ਮਾਣਕਪੁਰ) ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਜਾਣੀਆਂ) ਸ: ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (ਲਸੂੜੀ) ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਮੂਲੇਵ
 ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ (ਸਜਨਵਾਲ) ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਘ (ਜਿੰਧੜ) ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ (ਮੱਖੀ) ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ (ਖੋਸਾ) ਮਹੰਤ ਮਣੀ ਰਾਮ
 ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ, ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ (ਕਾਕੜ) ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਮਿਸਤਰੀ (ਜਕੋਪੁਰ ਕਲਾਂ) ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ (ਕੰਗ ਖੁਰਦ) ਰਤਨ ਸਿੰਘ (ਮਰਾਜਵਾਲਾ)
 ਕਿਹਰ ਸਿੰਘ (ਜਲਾਲਪੁਰਕਲਾਂ) ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਰਾਈਵਾਲ) ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਟਰਨਾ) ਡਾਕਟਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਪੂਰ
 ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ, ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਦੋਨੇਵਾਲ) ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਖਾਲੇਵਾਲ) ਸੁਰਜ
 ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਸੂੜ ਸਿੰਘ, ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਲਾਭ ਸਿੰਘ (ਘੁਦੂਵਾਲ) ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਬੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਬੂੜ ਸਿੰਘ (ਸੱਧੂਪੁਰ) ਲਾਜਪ
 ਸੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਚਾਨਣ ਸਿੰਘ (ਲੋਹੀਆਂ) ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਜੀਵਾ ਸਿੰਘ, ਸਰੈਣ ਸਿੰਘ, (ਜਕੋਪੁਰ ਖੁਰਦ) ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਦੀਵਾਨ
 ਗੁਜਰ ਸਿੰਘ, ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ (ਬਾੜਾ ਜੋਧ ਸਿੰਘ) ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਗਿਦੜਵਿੰਡੀ), ਘੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ
 ਰਗੀਚਾ ਸਿੰਘ, ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ (ਲਾਲੂਵਾਲ), ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਕਿਹਰ ਸਿੰਘ (ਨਸੀਬਪੁਰ), ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ, ਬਖ
 ਚੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਕਰੂਹ), ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਸਾਬੋਵਾਲ) ਜਥੇਦਾਰ ਆਤਮ

